Dictionnaire Tamoul-Français

தமிழ்பிராஞ்சகராதி

Dictionnaire Tamoul-Français

தமிழ்பிராஞ்சகராதி

MOUSSET et DUPUIS

TOME DEUX

Deuxieme Edition Révisée

REFERENCE

ASIAN EDUCATIONAL SERVICES
NEW DELHI, 1981

Price : Rs. 395.00 (2 vols Set)
AES Reprint : 1981

Printed in India
Published by J. Jetley
For ASIAN EDUCATIONAL SERVICES
C-2/15, SDA, New Delhi-110016
Printed by A. K. Process
At DELUXE OFFSET PRINTERS DELHI-110035

DICTIONNAIRE

TAMOUL-FRANCAIS.

தமிழ்பிராஞ்சகராதி

SECONDE PARTIE.

த

த், 7me consonne de l'alphabet tamoul et 4me des lettres fortes, remplace les 4 dentales sanscrites, *ta, tha, da, dha*. Au commencement des mots elle a le son du *t*; seule au milieu des mots, et après sa nasale ந், elle se prononce *d*; quand elle est doublée elle se prononce *tt*. Dans un verbe le த் doublé indique souvent qu'il est actif. *Ex.* வருந்துகிறது souffrir, வருத்துகிறது faire souffrir. Dans les noms cette duplication indique souvent l'oblique ou l'adjectif. *Ex.* மருந்து remède; மருத்துப்பை sac aux remèdes.

த, 1° lettre syllabique composée de த் et de அ. 2° * (dha), Brama, Koubêren.

தக, *inf. de* தகுகிறது.

தகசு, blaireau, animal qui fait son trou en terre.

தகடு, *gén.* தகட்டின், *obl.* தகட்டு, plaque, — mince de métal, feuille, plat de feuilles, resserrement, compacité: — தட்டுகிறது aplatir une plaque de métal; — தைக்கிறது clouer une plaque; தகட்டரிதாரம், தகட்டுத்தாளகம் arsenic en plaques ou morceaux minces et menus, sorte de remède.

தகட்டி, habits précieux etc...

தகதகென்கிறது, (தகதகு *son imitatif*), *ou* தகதகென்று பிரகாசிக்கிறது, briller, reluire, réfléchir la lumière (comme les métaux...)

தகப்பன், (தகும், அப்பன்), père, oncle paternel. (Dans ce sens on ajoute ordinairement les adjectifs suivans): சிறிய — le frère cadet du père; பெரிய — le frère aîné du père.

தகமை, *V.* தகைமை: அத்தகமை cette manière, *ou* அத்தகமைபோல் ainsi, de cette manière-là: அத்தகமைபோன்ற tel, semblable.

*தகம், 1° (dha *brûler*), chaleur, brûlure. 2° (daka), eau.

தகரம், 1° étain, plomb, fer-blanc, pommade, onguent pour les cheveux, parfum, un des பஞ்சவிரை. 2° * (tagara), sorte d'arbrisseau, de plante. 3° * (த, கரம்), la terre த. 4° * (dahara), petit (des animaux). 5° *adj. de* தகரை: தகரப்பொடி poudre odoriférante.

தகரார், (*ind.*), objection, altercation, dispute, *V.* தகராறு: — பாக்கி reste dû ou balance douteuse contestée.

தகராறு, (*ind.*), empêchement, obstacle, opposition, contrariété: — படுகிறது être empêché, arrêté, contrecarré

தகரு, la plante புன்முருக்கு.

தகருகிறது, தகருதல், *V.* தகர்கிறது, தகர்தல்.

தகரை, la plante cassia tora: — விரை sa graine employée en teinture: வரித் — cassia tora affilée. (*Le jus de cette plante bouillie est excellent pour guérir les plaies gangrénées*).

தகர், 1° *imp. et part. de* தகர்கிறது.

2° *imp. de* தகர்க்கிறது. 3° *n. v. du même*, morceau, fragment. 4° éléphant —, requin mâle, bélier, mâle de l'espèce de brebis dite செம்மறியாடு, bouc de l'espèce dite துருவாடு, mâle de l'animal fabuleux யாளி, le signe du Bélier, la terre, étamines ou pollen des fleurs, jacquier.

தகர்கிறது, ர்ந்தேன், ர்வேன் *ou* ருவேன், ர் *ou* ரு, ர, *v. n. ou* தகர்ந்துபோகிறது, se briser, se casser (les verres, pots etc...), s'écrouler (un mur, une maison), se fracasser, se broyer, tomber en morceaux, — en ruines : தகரவாங்குகிறது, — வாங்கிப்போடுகிறது raser, détruire (une butte, un fort, une maison), anéantir, ôter le pouvoir, — la dignité.

தகர்க்கிறது, ர்த்தேன், ர்ப்பேன், ர், ர்க்க, *v. a. du préc. ou* தகர்த்துப்போடுகிறது, briser, casser, broyer, fracasser, mettre en pièces, démolir, renverser, frapper, heurter, froisser : ஒருவன் பல்லைத் தகர்த்துப்போடுகிறது briser les dents à quelqu'un.

தகர்ச்சி, தகர்தல், *n. v. de* தகர்கிறது, fracture, brisement, fracas, broiement, froissement, ruine.

தகர்த்த, *part. du même*, brisé, cassé, broyé, écoulé, ruiné.

தகர்த்தல், தகர்ப்பு, *n. v. de* தகர்க்கிறது, action de briser..., coup.

தகர்வு, *n. v. de* தகர்கிறது, brisure, fracture.

தகலக்கட்டுகிறது, (தகல்), tromper (en vendant pour bon ce qui est mauvais).

தகலுப், (*arabe*), prétexte, tromperie, prétention.

தகல், 1° *n. v. et opt. de* தகுகிறது, *V.* தகுதல். 2° la plante திரயப் pharnaceum. 3° (daghal *arabe*), déception, fraude, séduction, obstacle : தகல்பாசி trompeur, fripon, séducteur ; — பாசித்தனம் déception, tromperie.

தகவல், exemple, citation (d'un auteur) : — கொடுக்கிறது donner un exemple, citer en preuve.

தகவு, (தகுகிறது), convenance, aptitude, justesse, propriété, qualité, bonté, bien, justice, droit, prétention, mœurs, manière, conduite, faveur, grâce, connaissance, clarté, évidence, comparaison.

தகழி, *V.* தகளி.

தகழிகை, vase à manger, écuelle.

தகழிச்சி, camphre.

தகளி, lampe de terre.

*தகனம், (dahana), brûlement, brûlure, combustion, incendie : — பண்ணுகிறது, *V.* தகனிக்கிறது ; தகனகேதனம் l'étendard ou signe du feu, *i. e.* la fumée ; — க்கிரியை cérémonie du sacrifice ஓமம் ; — பலி holocauste ; — பலிபீடம் autel des holocaustes ; — ப்பிரியை, *V.* சுவாகை.

*தகனன், (*id.*), le feu, Agni prétendu dieu du feu, vaurien, méchant.

*தகனாராதி, (தகனம் அராதி), l'ennemi du feu, *i. e.* l'eau.

தகனிக்கிறது, னித்தேன், னிப்பேன், னி, னிக்க, *v. a.* brûler, consumer, (*v. g.* un cadavre), réduire en cendres, incendier.

தகனித்தல், *n. v. du préc. V.* தகனம்.

தகனை, lingot, masse de métal.

*தகனோபலம், (தகனம், உபலம்), lentille de crystal.

*தகன், 1° (daha *brûler*), le feu. 2° le cent-pieds dit பூரான், la plante தகல்.

தகா, 1° (*ind.*), déception, fraude, ruse. 2° * (daha *brûler*), soif, désir ardent : — க்காட்டுகிறது, — க்காட்டுதல் engager, attirer, allécher ; — பண்ணுகிறது tromper, duper. 3° தகா *ou*

தகாத, *part. nég. de* தகுகிறது, inconvenant, indécent, inconvenable, impropre, inapte, incapable, indigne : தகாத ஊழியக்காரன் serviteur incapable, indigne ; — விசேஷம் chose —, parole indécente ; — வார்த்தை mot indécent, impropre ; தகாதது ce qui est inconvenant... ; செய்யத்தகாதது ce qu'il —, il ne convient pas de faire ; தகாததைச்செய்யாதே ne fais rien d'inconvenant.

தகாதா, 1° procès, dispute. 2° (தகாது, ஆ), ne convient-il pas ?

தகாது, 1° 3me *pers. neut. nég. de* தகுகிறது, il ne convient pas. 2° *ou*

தகாமல், *gér. nég. du même*, ne convenant pas.

தகாமை, *n. v. du même*, inconvenance, incapacité, impropriété, incompatibilité, indignité.

தகிக்கிறது, கித்தேன், கிப்பேன், கி, கிக்க, *v. a.* (daha *brûler*), *ou* தகித்துப்போடுகிறது, brûler, consumer, dévorer, digérer : தகித்துப்போகிறது se consumer, se digérer.

தகித்தல், தகிப்பு, *n. v. du préc.*

தகிப்பிக்கிறது, *v. caus. du même*, faire brûler...

*தகிலன், (takila), trompeur, fourbe.

தகிலாயம், (தகிலன், ஆயம்), amour, amitié, affinité, gratitude, retour : தகிலாயக்காரன் ami.

தகிலிக்கிறது, லித்தேன், லிப்பேன், லி, லிக்க, *v. a.* (தகிலன்), *et* தகிலித்துப்போடுகிறது, — க்கொள்ளுகிறது, tromper, filouter, attraper, duper, donner un ob-

jet volé, échanger, troquer, faire entrer, fortifier, frotter, mêler, transporter de l'un à l'autre.

தகிலித்தல், தகிலிப்பு, n. v. du préc.

தகிலிமா, l'arbre *சேரான்* qui produit le *செங்கொட்டை*.

தகுகிறது, க்கேன் et குந்தேன், குவேன், கு, க, v. n. convenir, être convenable, propre, bienséant, digne, capable, possible, appartenir : *நீபுகழத்தகுவாய்* tu seras propre à louer, ou digne d'être loué.

தகுணிதம், instrument de musique.

தகுதல், n. v. de தகுகிறது, convenance, capacité, aptitude, droit.

தகுதி, (*id.*), convenance, bienséance, capacité, aptitude, propriété, droit, qualité, mérite, connaissance, mœurs, moralité, conduite, caractère naturel, disposition, patience, impartialité, justice, possibilité, foule, troupe; *தகுதிப்பொருள்* objet —, chose convenable; *தகுதியாய்* convenablement, dignement, suffisamment, justement, dûment; — *யாயதிகாரம் பெற்றிருக்கிறது* avoir obtenu légitimement l'autorité, être parvenu légitimement au pouvoir; — *யாயுணருகிறது* comprendre comme il faut, dûment, considérer; — *யாய்க்கற்றிருக்கிறது* avoir bien appris; — *யாய்ப்பாடுகிறது* chanter convenablement; — *யாய்ப்போகிறது*, — *யாய் வருகிறது* aller —, venir d'une manière convenable, avec la pompe ou avec une suite convenable; *தன்பாவங்களுக்குத்தகுதியாய்* selon la grièveté de ses péchés; *தகுதியான*, — *யாகிய*, *V. தகுந்த*; — *யான ஏது* cause juste; — *யானகாரியத்தைவிடலாகாது* il ne faut pas abandonner ou négliger une chose juste ou convenable; — *யான காலம்* temps propre; *தகுதியின்மை* inconvenance, inaptitude, incapacité, indignité.

தகுதியர், தகுதியோர், (தகுதி), gens convenables, dignes, justes, impartiaux, les savans, les grands, les grands personnages, les parens.

தகுந்த, part. parf. de தகுகிறது, convenable, bienséant, propre, apte, capable, décent, juste, raisonnable, possible, proportionné : *தகுந்தவர்* personnes convenables, — de bonne conduite; *தகுந்தாற்போல* comme il convient, — s'il convenait.

தகும், 3me *pers. neut. et part. fut.* il —, qui convient, il est juste, convenable, propre, capable, apte, possible : *நீர் என்ன சொன்னாலுந்தகும்* quoi que vous disiez ce sera juste ou convenable; *அதுசெய்யத்தகும்* il convient de faire cela; *செய்யத்தகுங் காரியம்* chose convenable ou possible; *தகுமான V. தகுந்த*; *தகுமான ஏது* cause juste, raisonnable; — *ஆனசமயம்* occasion favorable, temps propre; *தகுமோ* est-il convenable?...

தகுபவன், m. தகுபவள், f. தகுபவர், pl. தகுவது, neut. தகுவ, pl. n. app. du fut. de தகுகிறது, personne — chose convenable, possible.

தகுவர், les *அசுரர்* ou géans.

தகுளம், jeu de femmes.

தகை, 1° (*தகுகிறது*), convenance, bonne qualité, naturel, disposition naturelle, beauté, grandeur, amour, amitié, morceau, *V. முகடு*. 2° armure, cotte d'armes, fatigue, relâchement. 3° *imp. et part. des suivans* : *தகையணங்குறுத்தல்* la beauté inspirer des désirs, titre du 1er chapitre de la 3me partie des *குறள்* de Tirouvallouver.

தகைகிறது, கைந்தேன், கைவேன், கை, கைய, et தகைக்கிறது, கைத்தேன், கைப்பேன், கை, கைக்க, v. a. et n. (தகை), défendre, interdire, prohiber, empêcher, arrêter, retenir, se fatiguer, être las, épuisé, empêché, arrêté, jurer, conjurer, interposer un jurement, flétrir, faner : *இராசாவின்னாணையிட்டுத்தகைந்தான்* il a été arrêté ou il a mis obstacle par une défense au nom du roi; *ஒருவனைத்தகைந்துபோடுகிறது* arrêter —, retenir ou empêcher quelqu'un; *வழியிலேதகைந்துபோனான்* il a été fatigué en route.

தகைகுனர், P. தகைவார் : சென்றீபெருமதிற்றகைகுனர்யாரோ allez, seigneur, qui peut vous arrêter?

தகைதல், தகைத்தல், n. v. de தகைகிறது et de தகைக்கிறது.

தகைப்பு, n. v. de தகைக்கிறது fatigue, lassitude, empêchement, obstacle, mur d'entourage.

தகைமை, (தகை), convenance, aptitude, propriété, bonne —, disposition, caractère, beauté, grandeur, manière, sorte, voie, moyen.

தகையார், (தகை), gens vertueux, — de bon caractère.

தகைவு, n. v. de தகைகிறது, prohibition, empêchement, relâchement, lassitude : *தகைவிலான்குருவி*, (*இலான், P. இல்லான்*), l'oiseau infatigable, *i. e.* l'hirondelle, ou l'oiseau qui entre partout sans empêchement, *i. e.* le passereau.

தக்க, 1° *inf. de தக்குகிறது.* 2° *part. parf. de தகுகிறது, V தகுந்த.* 3° *obl. de தக்கன்* : — *படியுத்தரிக்கிறது* restituer —,

satisfaire convenablement : வேலைக்குத்தக்க கூலி salaire proportionné au travail ; செய்யத்தக்ககாரியம் chose qu'il convient de faire; கத்திக்குத் தக்கவுறை fourreau qui convient à l'épée, அதற்குத்தக்க மனிதனவன் il est l'homme voulu pour cela, ou propre à cela ; தக்கது, n. v. ce qui convient ; சொல்லத்தக்கது il convient de dire, ou ce qu'il convient de dire ; தக்கதாய், தக்கதாக convenablement, d'une manière convenable, dûment, pour, afin de, (après un infinitif), தக்கதாய்க்கொடுக்கிறது donner convenablement, (soit pour la quantité, la manière, lés motifs etc...); தக்கதாய்ச் செய்கிறது faire convenablement, accommoder; செய்யத் தக்கதாக pour faire, afin de faire ; தக்கவன், m. தக்கவள், f. தக்கவர், pl. homme —, femme —. gens convenables, dignes, capables ; நீபுகழத்தக்கவன் tu mérites d'être loué, tu es capable de louer.

*தக்ககன், 1° (takchaka), un des 8 serpents qui, au dire des Indous, supportent la terre. 2° V. விசுவகருமன்.

*தக்கசா, obl. de

*தக்கசை, (தக்கன், சை) la fille de Dakchen, Dourgâ, les 27 நட்சத்திரம் ; தக்கசாபதி le mari de la fille de Dakchen, i. e. Siven ou Sandiren.

தக்கடி, mauvais raisonnement, sophisme.

தக்கடை, balance, — dont les plateaux sont d'osier : — வித்தை tromperie en pesant (avec la balance), tour de passe-passe, escamotage, jonglerie ; — வித்தைக்காரன் jongleur, trompeur, escamoteur, faiseur de tours.

*தக்கணம், (dakchina), 1° V. தக்ஷிணம் 2° un des தாளத்தின்மார்க்கசடப்பிரமாணம் qui contient 8 மாத்திரை en un கலை.

*தக்கணாக்கினி, தக்கணாக்கினியம், (தக்கணம், அக்கினி), V. தக்ஷிணாக்கினி.

*தக்கணாட்சம், தக்கணாபமம், தக்கணாயனம், தக்கணாயந்தம், தக்கணார்த்தகோணம்... V. தக்ஷிணாட்சம்...

*தக்கணை. V. தக்ஷிணை.

தக்கது, (தக்க), ce qui convient.

*தக்கம், (தக்ஷன்), un des 18 codes de lois fait par Dakchen, espèce de jeu.

தக்கர், jarre, grande cruche.

தக்கல், 1° n. v. de தக்குகிறது. 2° V. தக்கை.

தக்கவன், தக்கவள், v. au mot தக்க.

தக்கன், 1° (takchaka), le serpent dit தக்ககன். 2° V. தட்சன். 3° (dakcha), Dakchen, un des 9 Brama. Au dire des Indous il naquit de son pouce droit pour peupler le monde. Il eut 60 filles : 27 furent mariées à சந்திரன் ; ce sont les 27 நட்சத்திரம் ou mansions lunaires. Parmi les autres, 17 épousèrent கசியபன், et devinrent mères de tous les êtres créés ; சதி ou துர்க்கை femme de Siven était aussi fille de Dakchen. Celui-ci, ayant fait un sacrifice, invita tous les dieux et les Richis, excepté son gendre Siven et sa fille சதி ; mais elle vint sans être invitée, et étant reçue froidement se jetta dans le feu. வீரபத்திரன், une émanation de Siven, marcha contre Dakchen et lui livra un combat, dans lequel les dieux et les Richis furent dispersés, et Dakchen décapité, puis ressuscité. Mais on lui mit une tête de bélier pour celle qu'il avait perdue : தக்கன்மகஞ்சிதைத்தோன் celui qui a anéanti le sacrifice de Dakchen ; i. e. Virapattiren தக்ககன்னிகை la fille de Dakchen, i. e. Dourgâ : — யக்கியம் le sacrifice de Dakchen ; — யக்கியவிநாசனி la destructrice du sacrifice de Dakchen i. e. Dourgâ ; — ப்பிரசாபதி Dakchen un des Pradjâpatis.

தக்கா, தக்காத, part. nég. தக்காதே, gér. nég. de தக்குகிறது.

தக்காப்போலே, (தக்க), comme il convient.

தக்கார், (தக்க), V. குதியர்.

தக்காரி, l'arbre வாதமடக்கி.

தக்காவி, (id.), avance, — d'argent.

தக்காள், (தக்க), celle qui convient.

தக்காளி, tomate, pomme d'amour ou கல்ல தக்காளி la plante physalis pubescens : — ப்பிள்ளை l'insecte உழுவான்.

தக்கி, gér. de தக்குகிறது.

தக்கிஷாராயன், ambre jaune.

தக்கிணம், தக்கிணாக்கினி, தக்கிணை... V. தக்ஷிணம்...

*தக்கிரம், (takra), lait de beurre : தக்கிரயுமாங்கிஷம், viande mangée avec du lait de beurre.

*தக்கிராடம், (தக்கிரம், அடம்), batte-à-beurre.

தக்கு, 1° gér. de தகுகிறது. 2° imp. et part. du suiv. 3° (télinga), ton bas. 4° son imitatif : தக்கென்கிறது. rendre ce son, faire tack, — du bruit ; தக்குத்தக்கென்கிறது, தக்குப்போக்கென்கிறது faire tacktacka, — tackoupackou, — un bruit repété.

தக்குகிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, v. n. et தக்குதல், n. v. appartenir, être —, devenir la propriété, rester en la possession ou entre les mains de quelqu'un, venir —, tomber au pouvoir de. réussir, devenir —, être convenable, pro-

fitable, avantageux, à bon marché, déterminer —, agrandir les limites, frotter, broyer : அதெனக்குத்தக்காது cela ne m'appartient pas, ne me restera pas; இதுனக்குத்தக்குமோ ceci t'appartiendrait-il? te restera-t-il? அவளுக்குப்பிள்ளைதக்கவில்லை l'enfant ne lui est pas resté, elle a fait une fausse couche, elle n'a pas réussi à l'élever; தக்கச்செய்துகொள்ளுகிறது, — ப்பண்ணிக் கொள்ளுகிறது usurper, s'approprier (une terre etc...), prendre pour soi, s'emparer (injustement du bien d'autrui): — ச்செய்துகொண்டிருக்கிறது avoir usurpé, avoir en son pouvoir; தக்கப்பண்ணுகிறது, V. தக்குவிக்கிறது; தக்காதேபோகிறது ne pas réussir, ne pas profiter, n'être pas avantageux, — salutaire; தக்கிப்போகிறது rester, — au pouvoir de, profiter, tirer son profit (frauduleusement), se bien digérer par l'estomac; நாய்க்குமுழுத்தேங்காய்தக்காது un coco entier ne sert de rien — ne convient pas à un chien.

தக்குவிக்கிறது, வித்தேன், விப்பேன், வி, விக்க, v. caus. de தக்குகிறது, faire tomber au pouvoir de, procurer —, assurer la possession, mettre en possession: தக்குவித்துக்கொள்ளுகிறது s'approprier, s'emparer (du bien d'autrui...).

தக்கேசி, espèce de ton ou d'air.

தக்கை, 1° morceau de toile roulée ou de bois léger (dit நெட்டி qu'on met dans les oreilles percées pour en élargir le trou), radeau, le tambour dit பம்பை, diverses sortes de tambour, V. இடைச்சி. 2° P. தக்காய், 2me pers. sing. nég. de தக்குகிறது, — யுருவம் vaine —, simple figure, figure faite avec le bois dit நெட்டி.

தக்கோர், (தக்க), gens convenables, capables, savants.

தக்கோலம், parfum, différentes sortes d'aromates, sorte de plante médicinale dite cubèbe un des பஞ்சவாசம், poivre long.

தக்சீர், (arabe), faute, culpabilité.

*தக்ஷசிலை, (tachasilâ), Taxila, ville du Pandjab, prise par Alexandre.

*தக்ஷகன், V. தக்ககன்.

*தக்ஷன், V. தக்கன்.

*தக்ஷணம், (tat ce, க்ஷணம்), ce moment; தக்ஷணமே au même moment.

*தக்ஷசாபன்னி, (dakchasâvarni), Dakchassâpanni, le 9me Manou.

*தக்ஷாயம், (dakchâya), l'oiseau de Vichnou dit கருடன்.

*தக்ஷிணம், (dakchina), le sud, le midi, le côté droit, prudence, habileté, honnêteté, exactitude, droiture, franchise, abondance : தக்ஷிணை sud, méridional, droit; — கயிலாயம், — கயிலை le Kailasam du sud, i. e. le பொதியமலை: — கௌளி, — கெவுளி le lézard பல்லி au sud, — criant au sud d'une personne, (ce que les superstitieux Indous regardent comme un bon augure); — திக்கு le côté sud, le point cardinal sud; — துருவம் le pôle sud, le point cardinal sud; — பதம் côté sud, rue au sud, route du sud; — பாகம் le côté droit, sud; — பூர்வை le côté du sud-est; — பூமி pays méridional; தக்ஷிணமாய் au sud, vers le sud.

*தக்ஷிணாக்கினி, தக்ஷிணாக்கினியம், (தக்ஷிணம், அக்கினி), feu allumé au sud par les brames dans les sacrifices, (c'est un des 3 வேதாக்கினி).

*தக்ஷிணாக்கிரம், (id. அக்கிரம்), pointe sud.

*தக்ஷிணாசலம், (id. அசலம்), la montagne du sud, i. e. பொதியமலை, la chaîne des monts மலயம் ou Ghattes occidentales.

*தக்ஷிணாசாபதி, (id. ஆசை), le prétendu gardien du sud, i. e. Yamen.

*தக்ஷிணாசை, (id. id.), le côté sud, le sud.

*தக்ஷிணாஸ்தம், (id. அஸ்தம்), la main droite.

*தக்ஷிணாட்சம், (id. அட்சம்), latitude méridionale.

*தக்ஷிணாதி, (id. ஆதி), côté sud du mont Mêrou.

*தக்ஷிணாபதம், (தக்ஷிணை), le sud, route —, direction au sud.

*தக்ஷிணாபமம், (தக்ஷிணம், அபமம்), déclinaison méridionale.

*தக்ஷிணாப்பிரவணம், (தக்ஷிணை), pente —, route vers le sud.

*தக்ஷிணாமுகம், (id.) face tournée au sud.

*தக்ஷிணாமூர்த்தி, (id.) le Siven ou le mouni du sud, Siven transformé en ascète, Agastien.

*தக்ஷிணாயனம், (தக்ஷிணம், அயனம்), cours du soleil du nord au sud, du 21 juin au 21 décembre, (ou selon quelques uns), cours du soleil au sud de l'équateur du 21 septembre au 21 mars; தக்ஷிணாயனமண்டலம் le tropique du sud, i. e. — du Capricorne; — ராசி les signes méridionaux du zodiaque, l'hémisphère méridional.

*தக்ஷிணாயனாந்தம், (தக்ஷிணாயனம், அந்தம்), le solstice du sud, i. e. le solstice d'hiver.

*தக்ஷிணாரணியம், (தக்ஷிணம், ஆரணியம்), la forêt du sud, la péninsule indienne.

தக்ஷிணார்த்தகோளம், (*id.* அர்த்தம்), hémisphère méridional.

***தக்ஷிணாவர்த்தம், தக்ஷிணாவிருத்தம்**, (*id.* ஆவர்த்தம்), conque dont les spirales tournent à droite.

***தக்ஷிணை**, (dakchinâ), sud, côté droit, don, présent, récompense, offrande aux brames à l'occasion d'un sacrifice, offrande des écoliers à leur maître.

தங்கச்சி, *P.* தங்கைச்சி, sœur cadette.

தங்கம், or pur, or fin, pureté (d'un objet), netteté : — அழுத்துதல், — அழுத்துகிறது, — இழைக்கிறது, enchâsser dans de l'or, — de l'or ; — சவுமாக்கி minéral qui dissout l'or, qui le liquéfie ; — பூசுகிறது dorer ; தங்கக்காசு monnaie —, pièce d'or ; — க்காறு lingot —, barre d'or ; — — ச்சாசனம் inscription —, donation gravée sur une plaque d'or ou écrite en lettres d'or ; — சாலை *P.* டங்கசாலை), hôtel de la monnaie ; — ச்சிலை idole — statue d'or ; — ச்சரிகை petit galon d'or, bordure brochée en or ; — த்தகடு plaque d'or, — mince en or ; — ப்பஸ்பம் poudre d'or ; — ப்பட்டை ceinture d'or (à l'usage des femmes), sangle de selle ; — ப்பாளம் barre —, lingot d'or ; — ப்புனை dorure ; — ப்பூச்சு dorure ; — ப்பூவராகன் espèce de monnaie —, pagode d'or ; — மயம், — முலாம் dorure, ouvrage doré ; — மலை la montagne d'or, le mont மேரு ; — மிருதியாரி vermillon d'or ; — மோறு, — மோகரா pièce d'or (de la valeur d'environ 15 roupies) ; — ரேக்கு, — விரேக்கு feuille d'or (pour dorer...) ; — வேலைசெய்கிறது travailler sur l'or, — en orfévrerie ; தங்கத்தைக்காறுகாறாய் ஒதுப்பாளம்பாளமாக வார்த்து வைத்திருக்கிறது fondre l'or en lingots ou en barres et le tenir caché ; தங்கத்தில் இரத்தின மிழைக்கிறது enchâsser une pierre précieuse dans de l'or.

தங்கலான், titre honorifique des Parias.

தங்கல், *opt. et n. v. de* தங்குகிறது, station, pause, relais, halte, séjour —, halte d'une nuit en voyage, abri, hôtellerie, logement (pour la nuit), fluctuation : அத்தவழியிலேதபாலுக்கு இரண்டுதங்கலிருக்கிறது il y a 2 relais de poste sur cette route ; இரண்டுமூன்று தங்கலோடேயங்கே சேரலாம் on peut arriver là en 2 ou 3 relais ou haltes ; இதுநல்லதங்கல் voilà un bon endroit ou un bon logement pour passer la nuit.

தங்கள், *obl. ou gén. de* தாங்கள், d'eux, d'elles, leur, votre (en parlant honorifiquement à une personne), தங்களுடைய, தங்களுக்கு, தங்களை, தங்களில், தங்களால், *gén. dat. acc. abl. du même.*

தங்காள், 1° *P.* தங்கை sœur cadette. 2° 3me *pers. fém. nég. de* தங்குகிறது.

தங்கான், 1° demi, (en langage secret de marchands). 2° 3me *pers. masc. nég. du même.*

தங்கி, *gér. de* தங்குகிறது.

தங்கு, 1° *n. v. imp. et part. de* தங்குகிறது, station, halte, relais : — தடை obstacle, obstruction ; — தரிப்பு demeure, — fixe, résidence, habitation, retenue ; — — தரிப்புள்ளவன் homme fixé, établi dans un lieu ; — தரிப்பில்லாமற்றிரிகிறவன் vagabond qui n'a ni feu ni lieu ; — தரிப்பில்லாமற்பேசுகிறது bavarder indiscrètement, parler sans garder rien de secret ; — துறை lieu propre pour demeurer, — pour s'arrêter ; — நடை marche par étapes, — par relais ; — நடையா தபால்நடையா est-ce par étapes ou en poste que s'est fait ou se fera le voyage?

தங்குகிறது, *sync.* தங்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. n.* தங்குதல், *n. v. ou* தங்கிப்போகிறது, s'arrêter, faire halte, séjourner, rester, loger, être, demeurer en chemin, lambiner, rester derrière, abriter : அவன்தங்கிப்போகிறான் என்னோடே நடக்கமாட்டான் il s'arrête ou lambine en chemin et ne peut marcher de pair avec moi ; ஒன்று தங்கிப் போகிறது faire une halte dans un voyage ; ஒன்றுதங்கிச்சேருகிறது se rendre en faisant une halte ou passant une nuit en chemin ; தங்கித்தரித்திருக்கிறது s'arrêter, se fixer en un lieu ; — ப்பார்க்கிறது, attendre avec patience, — une meilleure occasion ; தங்கவுமில்லை தரிக்கவுமில்லை il n'y a ni halte ni relâche.

தங்குடிச்சுற்றம், தங்குடித்தமர், (தம், குடி), parens, gens d'une même famille, d'une même maison.

தங்குதரி, (தங்கு), demeure —, résidence fixe, repos, tranquillité : அவனுக்குத் — மில்லை il n'a point de demeure fixe ; — கொள்ளுகிறது se fixer, rester tranquille, souffrir patiemment (une douleur) ; இந்தக்குழந்தைநோவினாலே — கொள்ளவில்லை cet enfant ne peut rester tranquille à cause de la douleur.

தங்குலம்வெட்டி, (தம், குலம்), destructeur de sa propre race, de sa propre famille.

தங்கை, 1° sœur cadette. 2° (தம்), leur main. 3° *P.* தங்காய், 2° *pers. nég. de* தங்குகிறது : தங்கையைக்கொல்லி la plante இதியாகங்கை.

தங்கைச்சி, 1° sœur cadette. 2° la plante குவளை, nénuphar.

*தசகம், (தசம், ka), dix.

*தசமம், (*id.* ma), un 10me, un sur 10, *ou* தசமஸ்கந்தம் le 10me livre du பாகவதம்; — பாகம் la 10me partie, un 10me.

*தசமி, *fém. du préc.* le 10me jour après la nouvelle lune ou après la pleine lune, dixièmement, la 10me et dernière partie de la vie ou d'un siècle, personne arrivée à cet âge.

*தசம், 1° (dasan), dix, dizaine. 2° palanquin, litière : தசகண்டன், — க்ந்தரன் le géant aux 10 cous ou aux 10 têtes, *i. e.* Râvanen; — கண்டஜித்து le vainqueur de Râvanen, *i. e.* Râmen; — காம் les 10 poisons de l'âme, *ou* — காமசவிபசனம், (காமம், சம்), les 10 défauts provenants du désir, savoir : வேட்டம் chasse, சூது jeu de hasard, பகற்றுயில் sommeil pendant le jour, அபாவனை injure, காமம் lubricité, மதுவூண் ivrognerie, நடனம் danse, சிற்றின்பகவி poésie lascive ou chant lascif; — விளையாட்டு jeu, மாயம் hypocrisie; — குணம் décuple, 10 fois autant, 10 qualités; — க்கிராமம் 10 bourgs, district de 10 villages; — க்கிராமபதி, — கிராமிணி le chef —, le maître de 10 villages; — க்கிரீபன், *V.* தசகண்டன்; — சதம் 10 dizaines, mille; — சகஸ்திரம் 10 mille, myriade; — தானம் 10 sortes de dons, savoir : உப்பு du sel, எள் du sésame, நெய் du beurre, நெல் du riz, பசு des vaches, பூமி des terres, பொன் de l'or, வஸ்திரம் des habits, வெல்லம் du jagre, வெள்ளி de l'argent; — திக்கு, — திசை les 10 coins ou régions du monde, les 10 points cardinaux, savoir: nord, nord-est, est, sud-est, sud, sud-ouest, ouest, nord-ouest, le zénith et le nadir; — நாடி, *V.* நாடி-ல; — பட்டணம் 10 villes, ou — நகர நாடு décapole, district de 10 villes; — பலன் Bouddha, docteur bouddhiste; — புரம் 10 villes, district de 10 villes, nom d'un district de Malva; — ப்பிராதுற்பவம் nom d'un livre; — பூமிகன், — பூமீசன் (ga *qui va*, ஈசன்), Bouddha, prétendu maître des 10 mondes; — ப்பொருத்தம் dix espèces de convenances superstitieuses observées pour commencer un poème ou faire un mariage, *V.* செய்யுட்பொருத்தம் et மணப்பொருத்தம்; — முகன் le géant aux 10 visages, *i. e.* Râvanen; — முகாந்தகன், (முகம், அந்தகன்), le destructeur de Râvanen, *i. e.* Râmen; — மூலம் 10 espèces de racines médicinales, remède composé de ces 10 racines; en voici les noms : வாகை mimosa flexuosa, முல்லை jasminum augustifolium, பாதிரி bignonia chelenoides, நெருஞ்சி tribulus terrestris, பேராமுட்டி pavonia odorata, கூவிளை cratæva religiosa, சிற்றாமுட்டி pavonia zeylanica, சிறுவழுதுணை solanum indicum; கண்டங்கத்திரி solanum jacquini; குமிழ் gmelina asiatica; d'autres disent கண்டங்கத்தரி, சிறுமல்லிகை, சிறுவழுதுணை, தழுதாழை, நெருஞ்சி பாதிரி, பெருங்குமிழ், பெருமல்லிகை, வாகை, வில்வம்; — ராத்திரம் période de 10 jours et 18 nuits; — ரூபபிருத்து, — ரூபவிருத்து, (bhrout *qui prend*), celui qui a pris 10 formes, Vichnou aux 10 incarnations prétendues; — லக்ஷம் un million; — லக்ஷணம் dix marques ou attributs; — வதாரம், *V.* தசாவதாரம்; — வாசி, *V.* தசாசுபன்; — வாயு les 10 airs vitaux qu'on suppose être dans le corps humain, *V.* வாயு-ல; — விபசனம், *V.* தசகாமசவிபசனம்.

*தசரதன், (தசம், ரதம்), Dasaraden roi d'Ayodhia et père de Râmen.

தசரிப்பு, (*ind.*), présent.

*தசனம், (dasana), dent, cime de montagne, cuirasse, cotte de mailles : தசனப்பொடி poudre pour nettoyer les dents.

*தசனங்கம், (தசனம், அங்கம்), marque —, forme des dents, morsure.

*தசனோச்சிட்டம், (*id.* உச்சிட்டம்), manque de dents, baiser.

*தசாகம், (தசம், ahan *jours*), espace de 10 jours.

தசாகரிசம், தசாகரிசி, (தசை, *mèche*, karcha *qui tire*), lampe.

*தசாங்கம், (தசம், அங்கம்), les 10 parties d'un panégyrique ou d'un poème à la louange de quelqu'un, les 10 richesses des rois, *V.* அரசசங்கம்-ல, *ou* தசாங்கப்பத்து poème de 10 stances de சேரிசைவெண்பா sur les 10 richesses susdites; c'est le 65me பிரபந்தம்; தசாங்கத்தயல், (அயல் le voisin du தசாங்கம், *i. e.* le 66me பிரபந்தம், le poème susdit en ஆசிரியவிருத்தம்.

*தசாசியன், (*id.* ஆசியம்), *V.* தசமுகன் தசாசியஜித்து, *V.* தசகண்டஜித்து.

*தசாசுபன், தசாசுவன், (*id.* அசுவம்), l'astre qui a 10 chevaux à son char, *i. e.* la lune, (au dire des Indous).

*தசாஸ்திதி, (தசை), condition, état de vie.

தசாட்சரி, *P.* தேசாட்சரி, un air ou ton.

*தசாநாதன், (தசை), période astrologique du gouvernement de chaque planète.

*தசாபலம், தசாபலன், (*id.*) force pro-

portionnée à la constitution ou à l'âge, résultat des circonstances ou conditions de la vie.

தசாரகம், (தசம், அருகம்), ancien royaume de யது dans le Dékan.

*தசாருகன், (id. id), Arouguen, Bouddha, habitant du தசாருகம்.

*தசாருணம், (id. அருணம் fort), pays ou sud-est des monts விந்தியம்.

தசார், P. தயார், préparation.

*தசாவஸ்தை, (தசம், அவஸ்தை), 10 peines, douleurs, agonies ou luttes avec la mort, 10 états.

*தசாவதாரம், (id. அவதாரம்), les 10 incarnations de Vichnou, V. திருமால் அவதாரம்-ம்.

*தசானனன், P. தசானனன், (id. ஆநநம்), V. தசமுகன்.

*தஸ்யு, (dasyou), oppresseur, voleur, ennemi, homme injuste, vil, hors de caste.

*தஸ்ரம், 1° (dasra), pluie fine, — légère. 2° creux d'un tube.

*தஸ்ரர், (id.), les 2 Asvins, V. அச்சுவினிகள்' தஸ்ரதேவதை la prétendue déesse ou nymphe Asvini, la 1re constellation.

தசுகூலி, தச்சுக்கூலி, salaire de charpentier; — payé pour faire une charrue...

*தசுமம், (dasma), feu.

*தசுமன், (id.), celui qui fait faire un sacrifice, voleur.

தசும்பர், (தசும்பு), cruche.

தசும்பு, cruche, pot à l'eau, urne, pot de cuivre, chaudron, chaudière, or.

*தசேந்தனம், (தசை mèche, இந்தனம்), lampe.

*தசேந்திரியம், (தசம், இந்திரியம்), les 10 organes, c'est-à-dire les 5 organes des sens et les 5 membres d'action, savoir: தொக்கு la peau, சட்சு l'œil, ஜிஹ்வை la langue, ஆக்கிராணம் le nez, சிரோத்திரம் l'oreille, வாக்கு la bouche, பாணி la main, பாதம் le pied, பாயுரு l'anus, உபஸ்தம் les parties naturelles.

தசை, 1° chair (vive ou morte), viande, graisse, les parties constitutives du corps humain, V. தாது-ள-2° (dasâ), état, condition, période de la vie, moment, — favorable, position des planètes à la naissance, bout d'une toile, mèche de lampe: — கழிந்தவெலும்பு os dégarni de chair, squelette; — பிடி, — பிடிப்பு, — பற்று engraisser, embonpoint, obésité; — பிடிப்பாகிறது, — பூரிக்கிறது, — பற்றுகிறது, — முற்றுகிறது, — பூவுகிறது, — வைக்கிறது, V. தசைக்கிறது, — யடைப்பு obstruction causée par l'excès d'embonpoint, une des maladie de l'urètre; அந்தக்காரியம் எந்தத் தசையிலேயிருக்கிறது en quel état est cette affaire? dans quel degré de sa marche est-elle restée? அவனுக்குத் தசையடிக்கிறது le moment favorable sonne pour lui; சரம —, மரணதசை le moment de la mort.

தசைகிறது, சைந்தேன், சைவேன், சை, சைய, v. n. et தசைதல் n. v. ou

தசைக்கிறது, சைத்தேன், சைப்பேன், சை, சைக்க, v. n. et தசைத்தல், n. v. engraisser, prendre du corps, — de l'embonpoint, devenir gras — dodu.

தசைப்பு, n. v. du préc., graisse, embonpoint, engraisser.

*தச்சன், (takchan), ou மரதச்சன், charpentier, charron, menuisier, une des 5 castes comprises parmi les கம்மாளர், la 14e constellation: — குருவி le pivert; தச்சவேலை ouvrage de chaapentier: — ப்பெண் ou

தச்சிச்சி, (தச்சன்), femme ou fille de la caste des charpentiers.

தச்சு, (தச்சன்), ouvrage —, journée de charpentier, charpentier: இந்தவேலை யெத்தனைதச்சிலே முடியும்? ஆறுதச்சிலே முடியும் en combien de journées de charpentier cet ouvrage finira-t-il? en 6 journées; ஒருதச்சுக்கென்னகூலி quel est le salaire d'une journée de charpentier.

தச்சுளி, (தச்சு, உளி), ciseau de charpentier.

தஸ்கத், (pers.), signature.

*தஸ்கரம், (taskara), vol, larcin.

*தஸ்கரன், (id.), voleur.

தஸ்தக், (arabe), aumône donnée en grains, lorsqu'on bat le blé, (pers.), sommation, assignation, passe-port, permis.

தஸ்தவேசு, document, pièce justificative.

தஸ்தா, (ind), main de papier.

தஸ்தாவேசு, தஸ்தாவேஜு (pers.), document, titres, pièce justificative.

தஸ்திரம், (ind.), livres détachés mis ensemble, archives, registres, paquet de documents, écrits (liés esemble dans une toile...), mémoires.

தஸ்தூரி, (persan), salaire, honoraires, taxe, coutume.

தஜவிஜு, (arabe), effort, invention.

தஞ்சம், 1° appui, secours, aide, compagnie, refuge, support, protection, bâton pour s'appuyer, grandeur, 2° pauvreté, bassesse: தஞ்சங்கெட abandon, manque d'aide, d'appui, faiblesse; உமதுதஞ்சமா யோடிவந்தோம் nous sommes accourus nous mettre sous votre protection; தஞ்சமாக —, தஞ்சமென்றுவருகிறது venir

chercher protection, — refuge; தஞ்சமாகவந்தவனைவஞ்சிக்கலாகாது on ne doit pas tromper celui qui est venu chercher protection; நீயேதஞ்சமென்று நம்புகிறேன் j'espère que vous serez mon refuge, mon appui.

தஞ்சன், (*தஞ்சம்*), Tangsen, fondateur de Tanjaour: — பொளி vitriol bleu.

தஞ்சாக்கூர், nom d'une ville du Maduré.

தஞ்சாவூர், (*தஞ்சை*), la ville de Tanjaour, (en anglais Tanjore): — ச்சீமை le pays du —, le Tanjaour.

தஞ்சை, (contraction commune aux 2 noms précédens) Tanjaour, Tangsagour.

தஞ்ஞன், savant.

தடக்கம், *தடக்கு*, *n. v. de தடக்குகிறது*, empêchement, obstacle, obstruction, heurt, bronchade.

தடக்குகிறது, *sync. தடக்கிறது*, *க்கினேன்*, *க்குவேன்*, *க்கு*, *க்க*, *v. a. de தடங்குகிறது*, *et தடக்குதல்*, *n. v.* empêcher, arrêter, retarder, mettre obstacle, frapper contre, heurter, broncher; *தடக்கிவிழுகிறது* broncher, trébucher, heurter et tomber.

தடக்கை, 1° (*தடம்*), main vigoureuse, bras fort. 2° *n. v. de தடக்கிறது*.

தடங்கண்ணாள், *தடங்கண்ணி*, (*id. கண்*), femme qui a de grands yeux.

தடங்கல், obstacle, empêchement, retard, *n. v. et opt. de தடங்குகிறது*.

தடங்குகிறது, *கினேன்*, *குவேன்*, *கு*, *க*, *v. n. et தடங்குதல்*, *n. v.* retarder, être empêché, arrêté.

*தடஸ்தம், (*தடம்*, *ஸ்தன்*), bord, rivage, proximité, abandon de tout souci mondain.

தடஸ்தன், (*id.*), 1° homme sage, indifférent, impartial, neutre, ni ami ni ennemi. 2° personne respectable.

தடதட, (*son imitatif*); *தடதடவென்கிறது ou*

தடதடக்கிறது, *டத்தேன்*, *டப்பேன்*, *ட*, *டக்க*, *தடதடவென்கிறது*, (*தடதட*, *son imitatif*), chanceler, vaciller, balancer, trembler de crainte, bégayer, balbutier

தடதடத்தல், *தடதடப்பு*, *தடதடவெனல்*, *n. v. du préc.* vacillation, chancellement, bégayement, signe d'hésitation, tremblement.

தடத்தம், *தடத்தன்*, *P. தடஸ்தம்*, *தடஸ்தன்*.

தடநார், (*தடம்*), *V. தனிநார்*.

தடபட, (*son imitatif*), *தடபடவென்கிறது ou*

தடபடக்கிறது, *டத்தேன்*, *டப்பேன்*, *ட*, *டக்க*, *v. v.* (*தடபட*), *V. தடதடக்கிறது*.

தடமன், (*தடம்*), *V. கதைதயன்*.

*தடம், 1° (tata), bord, rivage (de la mer, d'une rivière), étang. 2° balance, le signe de la Balance. 3° fosse pour le sacrifice ஓமம், grandeur, montagne, flanc —, penchant de montagne, petite chaussée (qui sépare les compartimens des rizières etc...); chemin; — battu, sentier des éléphans, moyen, vestige, trace, pleine campagne, étendue, piège, filet, lacet, cercle, courbure, vulve, l'arbre microcos paniculata: — காட்டுகிறது montrer le chemin; — தேடுகிறது chercher le moyen (de perdre...), tendre des pièges; — புரளுகிறது dévier, sortir du chemin, trébucher, perdre sa stabilité, *V. தடுமாறுகிறது*; — முடிக்கிறது; தடத்தில்மாட்டுகிறது prendre dans un piège; தடத்திற்கொண்டுபோய்விடுகிறது faire la conduite, mettre en route, — dans le bon chemin; உருவுதடம் nœud coulant.

தடல், nature des filamens du bananier.

தடவருகிறது, *v. a.* (*தடவுகிறது*, *வருகிறது*), *தடவரல்*, *n. v.* frotter les pieds de quelqu'un, frictionner, masser, gratter, toucher du luth.

தடவல், *opt. et n. v. de தடவுகிறது*, tâtonnement, frottement, friction, massage, barbouillage, caresse, jouer du luth, six (terme de marchands).

தடவு, 1° *imp. et part. du suiv.* 2° pied d'encensoir, grandeur, courbure, voûte; — ச்செவி oreille large, — d'éléphant; — த்தாழி très-grande jarre.

தடவுகிறது, *வினேன்*, *வுவேன்*, *வு*, *வ*, *v. a. தடவுதல்*, *n. v.* tâter, tâtonner; frotter doucement, frictionner, masser, barbouiller; oindre (de quelqu'onguent), toucher légèrement, flatter —, caresser de la main, jouer du luth: தடவிக்கொண்டுதிரிகிறது aller —, marcher en tâtonnant, chercher à tâtons; குருடனுந்தடவிக்காண்பான் même un aveugle trouvera en tâtonnant; முதுகைத்தடவுகிறது ou தடவிக்கொடுக்கிறது flatter de la main le dos, (*v. g.* d'un cheval).

தடவை, 1° fois, façon, borne: இரண்டு — 2 fois: — யொன்றுக்கு d'une seule fois, d'un coup. 2° *P. தடவாய். 2e pers. nég. de தடவுகிறது*.

தடறு, fourreau (d'arme, d'outil).

தடா, grande —, cruche, pot, marmite, pot à l'eau.

*தடாகம், (tadâka), étang, réservoir,

pièce d'eau (assez profonde pour le nénuphar).

தடாதடி, (*son imitatif*), trouble, désordre.

தடாரி, 1° tambour, (surtout les espèces dites பம்பை, பேரிகை, மத்தளம்) tambourin, instrument de musique. 2° *imp. de*

தடாரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, v. a. தடாரித்தல், n. v. et தடாரித்துப்போடுகிறது, percer, transpercer, traverser: நெஞ்சகம் தடாரிக்கும் ஒள்வேல் le trait brillant qui perce le cœur.

தடி, 1° imp. et part. de தடிகிறது. 2° imp. de தடிக்கிறது 3° bâton, gourdin, trique, bâton recourbé et court, massue, pieu, (aliquando turpiter) pénis, pilon, mesure, bâton —, perche pour mesurer, le gros lézard உடும்பு iguane, chair, champ, rizière, petit champ, petite rizière, éclair, arc: எழுத்தடி baguette d'acier; குணில்த்தடி, குணிற்றடி baguette de tambour, bâtonnet; குண்டாந்தடி bâton, gourdin; தடிக்கொம்பு, — க்கோல் bâton, bâton — ordinaire, gourdin; — ப்பயல் lourdaud, jeune benêt; — மயிலை torpille, torpedo; — மிண்டன், *V.* தடியன்; — மூக்குள்ளான் espèce d'உள்ளான், bécasse à long bec.

தடிகிறது, டிந்தேன், டிவேன், டி, டிய, v. a. தடிதல். n. v. déchirer, couper, — en deux, trancher, tuer, diminuer, briller, houer.

தடிக்கிறது, டித்தேன், டிப்பேன், டி, டிக்க, n v. épaissir, engraisser, devenir épais, pesant, gras, fort, s'aggraver, enenfler (de coups...), se relâcher, retarder, lambiner, éprouver des délais, des difficultés, briller: காரியந்தடித்துப்போகிறது une affaire s'aggraver, rencontrer des difficultés.

தடித்த, part. du préc. épais, gros, et gras, replet, calleux; — மனிதன் homme replet.

*தடித்து, 1° (tadit), éclair. 2° *gér. du même.*

தடிப்பம், தடிப்பு, n. v. du même, graisse, embonpoint, épaisseur, grosseur, pesanteur, callosité, enflure de coups, cicatrice, *V.* தழும்பு: தடிப்பாய்ப்பேசுகிறது parler brusquement, sans politesse: தோள் தடிப்பாயிருக்கிறது l'épaule avoir des callosités.

தடிமம், 1° sorte de plante. 2° *ou*

தடிமல், தடிமன், rhume, catarrhe, morve, mucus du nez, épaisseur.

தடியன், (தடி,), homme grossier, obstiné, têtu, qui ne plie pas.

தடிவு, n. v. de தடிகிறது, meurtre, coupure, déchirure, trancher, couper.

*தடினி, (tatini), rivière.

தடுகிறது, ட்டேன், டுவேன், டு, ட, n. v, தடுதல், n. v. V. இசைகிறது.

தடுக்கல், n. v. du suiv. et de தடுக்குகிறது, empêchement, défense, achoppement, bronchade, heurt, scandale, offense.

தடுக்கிறது, 1° sync. de தடுக்குகிறது. 2° டுத்தேன், டுப்பேன், டு, டுக்க, v. a. et n. empêcher, arrêter, prohiber, défendre, — au nom de quelqu'un, arrêter par conjuration, par maléfice, faire une cloison, un mur de séparation, heurter, choquer, donner contre, broncher, trébucher: தடுக்கப்பட்டுநிற்கிறது être arrêté; தடுத்துப்போடுகிறது empêcher, arrêter, résister, faire un mur de séparation, — une cloison: கால்தடுக்கிறது heurter du pied, ou le pied heurter, broncher.

தடுக்கு, petite natte (qui sert surtout de siége aux enfants), petit siège: — தள்ளுகிறது jeter cette natte, flatter, faire le sycophante; எல்லாரும் *ou* அவன் தடுக்கின்கீழே நுழைந்தாலிவன் கோலத்தின்கீழே நுழைவான் si qui que ce soit, ou si celui-là se glisse sous la natte, celui-ci se glissera sous les figures tracées sur le pavé, *i. e.* il est encore plus fin et plus rusé.

தடுக்குகிறது, sync. தடுக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, v. n. heurter, choquer, donner contre, broncher, trébucher: கால் — le pied heurter, broncher; கால்தடுக்கிவிழுகிறது broncher, heurter du pied et tomber; தடுக்கிநிற்கிறது heurter et s'arrêter, s'arrêter dans sa course.

தடுக்கை, n. v. de தடுக்கிறது, prohibition, obstacle.

தடுதல், n.v. de தடுகிறது, V: இசைதல்.

தடுதானி, nécessité, hâte, empressement.

தடுத்தல், n. v. de தடுக்கிறது, defense, empêchement, achoppement

தடுத்தாளுகிறது, தடுத்தாட்கொள்ளுகிறது, (தடுத்து, ஆளுகிறது, ஆள்), sauver, racheter, préserver du mal, empêcher de se livrer au désordre ou ramener dans le bon chemin.

தடுத்து, gér de தடுக்கிறது.

தடுபடை, (தடுக்கும்), arme défensive.

தடுபொடு, (*son imitatif*): — தாயம் hâte, précipitation, besoin, bruit; தடுபொடென்கிறது *ou*

தடுபொடுக்கிறது, டுத்தேன், டுப்பேன், டு, டுக்க, n. v. (தடுபொடு), se hâter s'empresser, avoir besoin, faire du bruit.

தடுபொடுத்தல், தடுபொடெனல், n. v. du préc. V. தடுபொடுதாயம்.

தடுபொதி, grand embarrassement, vitesse.

தடுப்பு, *n. v. de* தடுக்கிறது, empêchement, défense, obstruction, place séparée du reste par un mur.

தடுப்பேன் *n. app. du même* celui qui empêche.

தடுமன், *P.* தடிமன், rhume, catarrhe.

தடுமாறல், தடுமாறுதல், *V.* தடுமாற்றம் *n. v. de*

தடுமாறுகிறது, றினேன், றுவேன், று, ற, *v. n.* chanceler, hésiter, vaciller, tituber, se troubler, être confus, embarrassé, irrésolu, inconstant, en désordre: தடுமாறித் திரிகிறது rôder, vagabonder, errer çà et là; — யிடபொழிக்கிறது s'en aller tout confus, conduire une affaire sans ordre; — விழுகிறது faire un faux pas et tomber; மனந்தடுமாறேல் que votre esprit ne se laisse pas aller à la perplexité.

தடுமாற்றம், *n. v. du préc.* vacillation, hésitation irrésolution, doute, perplexité, chancellement, confusion, trouble :— தீர்ந்துபோகிறது le doute —, l'hésitation se dissiper; — ஆயிருக்கிறது être incertain, irrésolu, hésiter; — ஆகச்சொல் dire —, parler confusément, avec hésitation; — உள்ளவன், தடுமாற்றக்காரன் homme irrésolu, troublé.

தடை, *n. v. de* தடுக்கிறது, obstacle, empêchement, défense, obstruction, prétendu obstacle causé par de mauvais présages, cotte de mailles, remise sur le poids, déduction du poids d'un vase (dans lequel ou pèse quelque chose): — கட்டுகிறது mettre un obstacle, arrêter (par sortilège....), faire la déduction susdite, — une remise en pesant; — கட்டுமந்திரம் enchantement, prière magique pour arrêter; — விடுவிக்கிறது ôter un obstacle, laisser aller, lever l'enchantement qui arrêtait;—செய்கிறது,—பண்ணுகிறது mettre obstacle, empêcher, défendre, prohiber; — படுகிறது être empêché, arrêté; — யற, — யில்லாமல் sans obstacle; எனக்குவழியிலேதடையாயிற்று j'ai rencontré un obstacle sur la route.

தடைகிறது, டைந்தேன், டைவேன், டை, டைய, *et* தடைக்கிறது, டைத்தேன் டைப்பேன், டை, டைக்க, *v. a.* empêcher, arrêter, défendre.

தடைதல், தடைத்தல், தடைப்பு, *n. v. du préc.* empêchement, défense.

தடையம், (தடை), remise sur le poids d'un vase dans lequel on pèse quelque chose, poignée —, garde d'une épée; கத்தி தடையம் மட்டும் உருவிப்போயிற்று l'épée est entrée jusqu'à la garde.

தட்கிறது, தட்டேன் தட்பேன், தள், தட்க, *v. a.* arrêter, empêcher par quelque mauvais augure: தட்கும் *part. fut.*

*தட்சகன், *V.* தக்ககன்.

தட்சசாபன்னி, (dakchasâvarni), le 9me Manou.

*தட்சணம், et ses composés, *V.* தக்ஷிணம்....

*தட்சணாமூர்த்தி... *V.* தக்ஷிணாமூர்த்தி.

*தட்சிணை, (dakchinâ), *V.* தக்ஷிணை.

தட்சதம், pied —, base de tige.

தட்சன், 1o)takchaka), le serpent தக்ககன். 2o (dakcha). *ou* தட்சப்பிரசாபதி, Dakchen, un des பிரசாபதி, fils de Brama, *V.* தக்கன். 3o taureau, le taureau de Siven, Siven, coq, le feu ou Agny, luxurieux, adonné aux femmes perdues, poète, homme habile.

*தட்சாபன்னி, *P.* தட்சசாபன்னி.

*தட்சாயம், *P.* தக்ஷாயம்.

*தட்சிணம், et ses composés, *V.* தக்ஷிணம்...

*தட்சிணை, *V.* தக்ஷிணை.

தட்ட, 1° *obl. de* தட்டம், 2° *inf. de* தட்டுகிறது, 3° *part. parf. de* தடுகிறது *et de* தட்கிறது: — த்தனி solitude absolue sans aucune compagnie; — ப்பீங்கான் assiette plate, — peu creuse.

தட்டம், 1o écuelle, plat, assiette, vase plat, grand bassin, soucoupe, plateau, grand plat (d'or ou d'argent... pour porter des présens...), dent, dent venimeuse des serpens, lit, couche, vulve, réservoir, sentier des éléphans, champ, blancheur, *V.* தாடி. 2° *P.* தட்டோம்.

தட்டல், *obl. et n. v. de* தட்டுகிறது, tape, caresse de la main, coup léger, coup, choc, heurt, rejet, refus, empêchement, contradiction, défense—, arrestation par conjuration, publication faite au son d'une plaque de métal, aplatissement, approche, proximité, usurpation, cinq (mot de convention entre marchands), un des actes du joueur de violon; — ஆயிருக்கிறது être empêché, diminué.

தட்டழிகிறது, (தட்டு, அழிகிறது), perdre sa fixité, sa consistance, devenir chancelant, inconstant.

தட்டழிவு, *n. v. du préc.* chancellement, manque de fixité.

தட்டாத்தி, *f. de* தட்டான், femme —, fille d'orfèvre.

தட்டாரப்பூச்சி, (தட்டார், அ), papillon.

தட்டாரப்பொட்டு, (*id.*), apparence extérieure.

தட்டாணுப்பி, nom d'une plante grimpante.

தட்டான், *pl.* *தட்டார்*, orfèvre. (une des 5 divisions des *கம்மாளர்*), papillon, la plante *கோஷ்டம்*, *ou* — *கொட்டோனை* la plante *புடோல்*.

தட்டி, 1° *gér. de* *தட்டுகிறது*. 2° claie, (faite de bambous, de roseaux etc...; il y en a de différens genres employés à divers usages), châssis, cloison, abri, écran, garde, bouclier, planche, pièce de bois plate, ceinture. la plante *கோஷ்டம்*; *வெற்றிலைத்தட்டி* treillage pour le bétel : — *க்கம்பு* bâton d'un certain jeu ; — *ச்சிந்து* variété du poéme dit *சிந்து*.

தட்டிலம், la plante *சதகுப்பி*.

தட்டு, 1° *imp. et part. de* *தட்டுகிறது*. *gér. de* *தடுகிறது*. 3° tige ou tuyau (des divers céréales telles que le *கம்பு*...), milieu de char de procession (où l'on place la statue), siége d'un char de guerre, bouclier, plateau de balance etc... van, corbeille, assiette, plat (peu creux), soucoupe, plateau, grand plat, plat (d'or ou d'argent ou de bois pour porter des présens...), roue de potier, support, appui, pont de navire, tillac, grenier —, étage planchéié, étage, construction intérieure, cercle, rond, voûte, arcade, cintre, tape, coup léger, culpabilité, faute, défaut, manque, disette, bidet, petit cheval du pays, rejet, refus, résistance, plaque, feuille de métal, ruse, stratagème, croupe, derrière du cheval, poupe de navire, planche de piége : *தட்டிலேகொடுக்கிறது*, — *பரப்புகிறது* présenter —, étendre ou arranger dans un plat ; *எனக்குப்பணத்தட்டாயிருக்கிறது* je manque d'argent ; *தட்டுக்கெடுகிறது* se troubler, devenir irrésolu, vacillant, hésiter, flotter ; — *கெட்டுத்தடுமாறுகிறது* être fort irrésolu, — dans une extrême perplexité ; — *கெட்டிருக்கிறது* ne savoir que devenir, être dans le besoin, dans l'embarras : — *க்காரன்* homme rusé ; — *க்கிளிபாய்தல்* espèce de jeu ; — *க்கூடை* couloir —, corbeille pour faire égoutter le riz cuit ; — *க்கேடு* manque, pauvreté, instabilité, vacillation, support ; — *க்கொடி* cerf-volant de papier ; — *க்கொட்டு* ruse, *V.* *கொட்டுமுழக்கம்* ; — *ச்சுளகு* van de forme ronde ; — *படுகிறது* heurter contre, échouer ; — *ப்பட்டுப்போகிறது* manquer, enchérir, heurter, échouer sur le rivage ; — *ப்பாடன்* toile foulée ou battue, et à laquelle on a donné le lustre ; — *ப்பாய்தல்* espèce de jeu ; — *மணி* cloche qu'on tinte, grains d'or à diverses facettes pour collier de ces grains, *ou* — *மணிச்சத்தம்* tintement d'une cloche ; — *மாறுகிறது* se déconcerter, devenir inconstant, changeant, chanceler ; — *முட்டு* ustensiles, meubles de ménage ; — *வெட்டியிணைக்கிறது* couper les plaques ou les morceaux fendus (de cuivre ou d'argent) pour les raccommoder ; — *விக்கினம்* position supérieure, *V.* *தட்டம்*.

தட்டுகிறது, *ட்டினேன்*, *ட்டுவேன்*, *ட்டு*, *ட்ட*, *v. a.* frapper, taper, tapoter, frapper —, toucher légèrement, caresser de la main, tinter (une cloche), frapper (sur une plaque ou un bassin), toucher du luth, ou de la guitare, frapper (à une porte), choquer — heurter contre, échouer, aplatir (en frappant de la main), rendre plat, laisser —, faire tomber de la main, appliquer (*v. g.* de la bouse de vache à un mur) secouer (la poussière), désapprouver, repousser, rejeter (une tentation, un avis, un ordre), désobéir, refuser, contredire, arrêter en conjurant, empêcher, s'approcher, usurper, enlever, manquer, se tromper, tourner, provoquer l'effusion du sperme; *அல்ல* —, *அல்லவென்று* —, rejeter, repousser, empêcher, défendre, renier; *கதவைத்* — frapper à la porte; *கத்தியாலே* — frapper du plat de l'épée, — à droite et à gauche avec l'épée; *கன்னத்திலே* — taper —, caresser à la joue, donner un petit soufflet; *தலையைத்* —, couper la tête; *சொல்லைத்* —, *வார்த்தையைத்* —, rejeter les paroles, désobéir; *பாயைத்* —, battre une natte pour secouer la poussière; *விசாரத்தைத்* — rejeter une pensée, une inquiétude; *மழை* — la pluie manquer, — faire défaut; *தட்டச்சொல்லுகிறது* dire de taper, de battre, — de frapper : — *வைக்கிறது* laisser —, faire échouer, — heurter, — toucher, — porter, *ou* — *வைத்துப்போகிறது* aller échouer, — heurter, s'emparer de quelque chose et s'en aller; — *வைக்கத்திரிகிறது* *ou* *ப்பார்க்கிறது* *ou* *நினைக்கிறது* être sur le point de —, chercher ou songer à laisser échouer, à laisser heurter, à laisser chercher inutilement; *தட்டாமல் வைக்கிறது* placer (diverses choses) de sortes qu'elles ne se touchent ou ne se heurtent pas; *தட்டிக்கொடுக்கிறது* (*acc.*), apaiser —, endormir un enfant en le tapant doucement (un animal) : — *க்கொடுத்துப்பேசுகிறது* flatter —, caresser en frappant doucement et adressant quelques paroles; — *ச்சொல்லுகிறது* apaiser en frappant doucement et di-

sant quelques mots; — ச்சாற்றுகிறது publier au son d'une plaque de métal; — பறைசாற்றுகிறது publier au son du tambour; — ப்போகிறது (un navire...) échouer, laisser échouer; எனக்கு அது — ப்போயிற்று j'ai échoué, je suis désappointé; — ப்போகிறது rejeter... frapper (v. g. la main de quelqu'un pour disperser ce qu'elle contient); — பறைகிறது frapper sur une plaque de métal, annoncer au son d'une plaque; — யெழுப்புகிறது éveiller en frappant légèrement; — யெழுப்பிவிடுகிறது réveiller —, exciter —, reprendre en tapant légèrement ou comme en caressant; — விடுகிறது laisser ou faire tomber de la main.

தட்டுண்கிறது, (தட்டு, உண்கிறது), diminuer, s'égarer, se tromper, être frappé, résonner (par le frappement), réverbérer, répercuter *ou* தட்டுண்டுபோகிறது être renversé par un choc, être désappointé, échouer, heurter, s'entrechoquer.

தட்டுதல், தட்டுகை, *n. v. de* தட்டுகிறது action de frapper etc.., tape, rejet... தட்டுதல்பண்ணுகிறது, rejeter.

தட்டுருவுகிறது, (தட்டு, உருவுகிறது), traverser, transpercer.

தட்டுவாணி, (தட்டு), bidet, rosse, petit cheval du pays de peu de valeur, prostituée, femme dissolue.

தட்டை, 1° chaume, tuyau. tige (de millet et autres céréales), chose plate, — aplatie, étendue, calvitie, tête chauve, bambou, fronde, espèce de claquette ou de cliquet pour effrayer les oiseaux, feu. 2° *acc de* தட்டு. 3° *P.* தட்டாய். 2° *pers. nég. de* தட்டுகிறது: கம்பந் —, tige de millet; — க்கானா poisson plat de l'espèce dite zeus; — ச்சிட்டு variété de l'espèce d'oiseau dite சிட்டு; — த்தலை tête chauve — plate ou large; — த்திருப்பு espèce de bijou; — ப்பயறு espèce de pois; — ப்பிஞ்கான் assiette plate (de faïence...); — யம்மை petite vérole à grains plats, et peu dangereuse; — யோடு *ou*

தட்டோடு, (தட்டு), tuile plate: தட்டோட்டுக்காளவாய் four à tuiles plates.

தட்பம். (தண்), fraîcheur.

தணக்கிறது, ணக்கேன், ணப்பேன், ணணக்க, *ou* தணர்கிறது, ர்க்கேன், ர்வேன், ர், ர, *v. n.* se séparer, (il se dit surtout de la séparation du mari et de la femme par choix ou pour affaire), s'éloigner, s'en aller, cesser.

தணக்கு, les arbres நுணா morinda umbellata, et gyrocarpus jacquine.

தணத்தல், தணப்பு, *et.* தணர்தல், *n. v. de* தணக்கிறது *et de* தணர்கிறது, séparation, éloignement, allée, marche, cessation.

தணலம், la plante எருக்கு.

தணல், braise, charbons ardens: — விழுங்கி l'oiseau qui dévore des charbons ardents, *i.e.* l'autruche: தணலிலேவெதுப்புகிறது, — வெதுப்பிக்கொள்ளுகிறது, — வாட்டுகிறது faire chauffer, — sécher ou rôtir sur la braise ou sur les cendres chaudes.

தணவம், l'arbre அரசமரம்.

தணி, (தண்), 1° *adj.* froid, frais, humble, bas. 2° *imp et part du suiv.* 3° montagne.

தணிகிறது, ணிந்தேன், ணிவேன், ணி, ணிய, *v. n.* (தண்), *ou* தணிந்துபோகிறது s'apaiser, se calmer, s'adoucir, diminuer, s'humilier, s'abaisser, se soumettre, se refroidir, devenir mou, frais, tranquille, doux au toucher, s'amollir, prospérer, profiter, épaissir, grossir: அவனுக்குத்தணியச்சொல்லு parle-lui pour l'adoucir; மனந்தணியப்போகிறதில்லை son esprit ne s'adoucira point; வீடு வெந்து தணிந்துபோயிற்று la maison étant brûlée le feu s'éteignit; தணிந்திருக்கிறது être apaisé, adouci, soumis, dompté, éteint, humilié, abaissé, remis de maladie, rétabli dans ses affaires, rassis, fixé, se porter bien; தணிந்தவன் homme apaisé, calme, remis de maladie, humble.

தணிகை, 1° *V.* தணிதல், 2° montagne, nom d'une ville, et d'une montagne.

தணிக்கிறது, ணித்தேன், ணிப்பேன், ணி, ணிக்க, *v. a. de* தணிகிறது, apaiser, calmer, adoucir, alléger, diminuer, éteindre, relâcher, rafraîchir, soumettre, humilier, (et quelques fois), faire grossir, — croître, augmenter: வருத்தத்தைத் — adoucir —, calmer la douleur, la peine.

தணிக்கை, *V.* தணித்தல்.

தணிசு, *n. v. de* தணிகிறது, diminution, concavité, abaissement, humilité, allégement.

தணிதல், *n. v. du même* diminution, allégement, adoucissement, soulagement, accroissement, corpulence.

தணித்தல், *n. v. de* தணிக்கிறது, mitigation, adoucissement, diminution, action d'apaiser etc...

தணிந்து, *gér. de* தணிகிறது.

தணிப்பிக்கிறது, *v. caus. de* தணிக்கிறது, faire apaiser...

தணிப்பு, *n. v. du même*, mitigation, allégement, humiliation, abaissement, diminution.

 தண்ட

தணிமை, (தணி), soumission, humilité, fraicheur.

தணிய, 1° *inf. de* தணிகிறது, 2° *adj*, *de* தணிவட, soumis, bas, humble, abaissé, frais.

தணியல், *n. v. de* தணிகிறது, allégement, adoucissement, le jus rafraichissant, le callou.

தணியா, தணியாத, *part. nég. du même*, implacable, indomptable, qu'on ne peut apaiser etc ...; தணியாக்கோபம். — முனிவு colère implacable.

தணிவு, *n. v. du même*, adoucissement, soulagement, soumission, calme, fraicheur, décroissement, diminution: தணிவாயிருக்கிறது être adouci, calme, tranquille, humble, soumis; தணிவாய்ப்பேசுகிறது parler doucement, humblement: தணிவாய்ப்போகிறது s'apaiser, devenir calme, rassis, humble: தணிவானவார்த்தை parole douce, obligeante, humble.

தண், *adj. de* தண்மை, froid, frais: — கதிர் rayon frais, *ou* — சுடர் l'astre aux rayons frais, *i. e.* la lune.

*தண்டகம், 1° (dandaka), *ou* தண்டகவனம் la forêt, de Dandaka, la majeure partie de la presqu'île de l'Inde au sud du Krichna (ou même des fleuves நருமதை *et* கோதாவிரி), laquelle était une vaste forêt du temps de Râmen, spécialement le district de Tondamandalam, 2° (*id*), espèce de stance sanscrite qui excède 27 syllabes et peut s'étendre à 200. 3° (tandaka) écume, bâton court, pilier droit de maison: தண்டகநாடு le pays de காஞ்சிபுரம்: — மாலை le 31ème பிரபந்தம் poème de 300 வெண்பா ou stances d'une espèce particulière.

தண்டகன், (tandaka, *trompeur*), Tandaguen, nom d'un géant.

*தண்டகாரணியம், (தண்டகம், ஆரணியம்), *V.* தண்டகவனம்.

தண்டமிழ், (தண், தமிழ்), la fraiche —, douce langue tamoule.

*தண்டம், 1° (tanda), soutien, appui, poteau, massue, gourdin, bâton, — court et recourbé, perche de la hauteur d'un homme ou de 4 courdées, batte-à-beurre, poignée —, manche de parasol, tige ou tronc d'arbre, amende, peine pécuniaire, punition, châtiment, un des 4 expédiens dits உபாயம், *i. e.* celui de subjuguer ses ennemis par le châtiment, une des 3 Divisions de l'அறத்துப்பால், *i. e.* celle qui prescrit de châtier ceux qui s'écartent des bonnes mœurs et de la coutume, pour les ramener à la bonne voie, acte tyrannique, infliction d'une cruelle punition, l'espace d'un நாழிகை ou 4 minutes, armée, grandeur, orgueil, arrogance. 2° contrée, pays, trésor, trace, —, sentier —, trompe d'éléphant, salut, salutation, vénération, prostration, digue, monture: அடிதண்டம் donner le fouet, bastonnade, marche par prostration, espèce de pénitence de certains pèlerins indous qui mesurent leur route par leur prostrations, se relevant, avançant jusqu'où allait leur tête et se prosternant ainsi de nouveau jusqu'au but de leur pèlerinage, prostration servile devant un supérieur pour l'apaiser: இடு— prostration les mains jointes, *V.* இடுதண்டம்; தண்டமிறுக்கிறது, — கொடுக்கிறது payer une amende; — குறிக்கிறது, — இடுகிறது, — போடுகிறது, — செய்கிறது imposer une amende: — வாங்குகிறது prendre —, recevoir une amende; ஒருத்தனைக் — பிடிக்கிறது prendre —, exiger une amende de quelqu'un, (ou rigoureusement ou injustement); தண்டகிரகணம் prendre le bâton d'ascète mendiant; — சக்கரம் (தண்டன்) roue de potier, — ச்சாப்பாட்டுக்காரன் paresseux dont la nourriture est à la charge des autres; — தரன் celui qui porte une massue, *i. e.* Yamen, roi, potier, Vimen, mendiant ascète prétendu, *V.* தண்டேசன்; — தாசன் esclave (surtout pour dette); — தாமிரி (தாமிரம்), espèce de clepsydre, (c'est un vase d'eau: en se remplissant il enfonce et marque par là les heures): — தாரணம் châtiment, porter le bâton de mendiant ascète et en faire profession; — நாயகன் roi, général d'armée, magistrat, personne qui a autorité pour punir, celui qui impose une amende, le bœuf நந்தி monture de Siven; — நீதி ordonnance, police, système d'administration civile et militaire: — நீயத்துவம், (தண்டநீய *punissable*), démérite, culpabilité, digne de punition, — பாசிகன், (பாசம், iga), bourreau, celui qui pend; — பாணி celui qui porte une massue à la main, *i. e.* Vichnou, Yamen, *V.* தண்டேசன்; — பாருஷியம் infliction d'un châtiment cruel, ce qui est un des 7 défauts des rois; — பாலகம் garde de la porte: — பாலன் portier; — பீதி crainte du châtiment; — மானம் préparation (d'un chat etc...), pour se jeter sur sa proie, pétulance d'un cheval, folle hardisse, se précipiter — impétuosité au combat, poursuite acharnée de l'ennemi qui se retire, *V.* தண்டமானம்; — மானங்கொள்ளுகிறது acquérir de la fougue,

être plein de vicacité, d'impétuosité ;—மானவன் ascète qui porte un bâton ; — யாத்திரை conquête d'un pays, procession nuptiale ; — யோகம் infliction d'une peine; — லேசம் amende légère ; — வாதி, — வாசி portier ; — வாலதி éléphant ; — விகற்பம் punition appropriée, différence de punition ;—விதி loi criminelle, manière de punir ; — விசேஷம் espèce ou degré de punition; நீர்க்கதண்டமாய்விழுகிறது faire une grande prostration.

தண்டலர், (தண்டு, அலர்), ennemis.

தண்டலை, (தண், தலை), bosquet, jardin de fleurs, nom d'une ville.

தண்டல், 1° contre-maître natif d'un navire (subordonné au சராங்கு ou capitaine natif), lieutenant d'une compagnie de lascars ou கலாசுக்காரர். 2° opt. et n. v. de தண்டுகிறது, V. தண்டுதல் : perception, collecte, demande; தண்டலதிகாரி, தண்டல்க்காரன், தண்டற்காரன், percepteur, collecteur (d'impôts), celui qui collecte; — குறிப்பு billet indiquant ce qu'il y a à percevoir d'impôts ou de rentes...; — கொட்டி la plante arum trilobatum.

தண்டவாளம், (தண்டம், பாளம்), fer fondu, fer en barre.

தண்டனம், தண்டனை, (தண்டம், na), punition, châtiment : தண்டனைத்தீர்ப்பு condamnation, — à une punition ; — பண்ணுகிறது punir.

*தண்டன், (danda), salut, révérence, vénération, adoration, Yamen, prétendu roi des morts, roi, potier :— இடுகிறது, — பண்ணுகிறது saluer, révérer, adorer ; — பண்ணிக்கேட்கிறது saluer et supplier ; நீர்க்கத்தண்டனய் விழுகிறது faire une grande prostration ; அவனுக்கு நீ என் — சொல்லு salue-le en mon nom.

தண்டா, (ind.), trouble, obstacle, obstruction.

*தண்டாகதம், (தண்டம் batte, ஆகதம் battu), lait de beurre.

*தண்டாகாரம், (id. ஆகாரம்), nombres placés l'un après l'autre selon leur valeur locale (en forme de bâton), sorte de manière de disposer les nombres et de compter.

தண்டா, தண்டாத, part. nég. de தண்டுகிறது, inséparable... : தண்டாச்சிறப்பினள் (சிறப்பு,) celle dont l'excellence est perpétuelle, (épithète que les gentils donnent à (Sarasvati.

தண்டாபூபிகாநுமானம், raisonnement à fortiori.

தண்டாமரை, (தண், தாமரை), nénuphar frais : — க்கோரை l'herbe cyperus iria.

தண்டாமை, n. v. nég. de தண்டுகிறது stabilité, fixité, fermeté.

தண்டாயம், (தண்டு, ஆயம்), longue perche pour porter des fardeaux, terme, époque (de payement etc...), V. கந்தாயம்: மூன்றுதண்டாயத்திலே en 3 termes.

*தண்டாயுதம், (தண்டம், ஆயுதம்), massue, bâton recourbé : தண்டாயுதபாணி celui qui porte une massue, i. e. Soupramanien.

*தண்டாயுதன், (id.), celui qui est armé d'une massue, i. e. ஐயனார், வைரவன் et வீமன்.

தண்டாரம், (dandâra), roue de potier, éléphant en rut ou en fureur, arc, litière, véhicule.

*தண்டி, 1° (தண்டம், i), porteur d'un bâton d'ascète, ermite, portier, Yamen. Dandi, poète renommé à la cour de Bhoja et qui a composé un traité des figures de rhétorique, V. தண்டேசன். 3° imp. de தண்டிக்கிறது. 3° gér. et n. v. de தண்டுகிறது, receveur d'impôts, collecteur, fois ; தண்டியலங்காரம் le traité des figures de rhétorique de தண்டி.

*தண்டிகை, (dandikâ), litière, palanquin doux et noble suspendu par des cordes de soie, (c'était autrefois un privilège donné par les rois), sorte d'ornement de cou : — கொடுக்கிறது accorder le droit d'user d'un tel palanquin ; — யேறுகிற அதிஷ்டமுண்டு il a le sort fortuné de monter dans un tel palanquin, (présage d'astrologue); — க்குச்சு pilier de varangue.

தண்டிக்கிறது, டித்தேன், டிப்பேன், டி, டிக்க, v. a. et n. (தண்டம்). punir, châtier, corriger, travailler durement, — avec effort, s'efforcer, cultiver soigneusement la terre, affliger, mortifier, couper, — en deux : இதிலேஅவன்மூய்த்தண்டிக்கிறான் il travaille fortement à cela ; நிலத்தைத் — cultiver la terre avec soin ; உடம்பைத் — mortifier corps, travailler durement; தண்டித் கேட்கிறது mettre à la question, torturer et interroger (pour faire avouer).

தண்டித்தல், தண்டிப்பு, n. v. du préc. punition, châtiment, sévérité, travail dur, soin, effort, action de couper...: தண்டிப்புக்கடங்காமலிருக்கிறது résister —, s'endurcir au châtiment.

தண்டிப்போன், n. app. du même, celui qui punit....

தண்டியக்கொம்பு, pièce de bois fixée —, pieu fixé dans le mur pour soutenir l'avant-toit, perche transversale portant sur 2 appuis aux extrémités pour s'exer-

cer à danser (sur la corde etc...), barre à travers l'entrée intérieure des pagodes pour empêcher une entrée tumultueuse et pour recevoir la taxe avant l'admission.

தண்டியல், *P.* தண்டிகை. (தண்டு, இயல்).

தண்டிலம், *P.* திண்ணை.

தண்டு; 1° *imp. et part. de* தண்டுகிறது. 2° massue, la massue —, l'arme de Yamen, bâton, gourdin, gros bâton, bâton recourbé; bambou; rame, aviron, perche de batelier, verge, pénis (*turpiter*), tige de plante, spadix —, grappe de bananier, fléau de balance, chandelier, litière, palanquin, armée, troupes, arme (en général), flèche; arc; champ, luth, violon, tube, chose creuse, creux de brancard destiné à porter des statues en precession, feuille de fleurs, les Gémeaux, caméléon, lézard, digue, petite —, chaussée; Tandou un des portiers de Siven; tragus ou protubérance de l'oreille, (celle du côté droit se dit ஆண்தண்டு ou ஆண்டண்டு, celle du côté gauche பெண்தண்டு ou பெண்டண்டு), *V.* தண்டேசன்; — க்கழி; — க்கோல் aviron, perche de batelier; — க்கோல் long bâton de pèlerin, bourdon; — க்கீரை blette; கீரைத் — tige d'herbes potagères...; தாங்கல் porter le bâton d'ascète; — ப்பிளவை, — ப்பற்று ulcère —, maladie du pénis; — ப்பாதை route militaire, — d'une armée; — மிண்டு, *V.* அடாத்து; — வலிக்கிறது ramer, forcer de rames; — வாங்கிப்போகிறது décamper, l'armée —, la troupe décamper et se mettre en marche; தண்டும்பாயுங்கொண்டுபோகிறது aller à la rame et à la voile; தண்டுக்குப் போகிறது aller au camp, — à l'armée; தண்டிலே சேவிக்கிறது servir à l'armée.

தண்டுகிறது, டினேன், டுவேன், டு, ட, *v. a.* percevoir (les impôts, une dette, une souscription.. collecter, recueillir, lever, exiger, se [illegible]arer de, s'éloigner, éviter, laisser [illegible] toucher, périr, se perdre: வெள்ளியைப்பும்பொன்னையுந் — se faire donner —, exiger l'or et l'argent; தண்டிக்கொடுக்கிறது percevoir et remettre (à qui de droit); நாக்கிலேதண்டாமல் மருந்துசாப்பிடுகிறது avaler un remède sans qu'il touche la langue.

*தண்டுதல், தண்டுகை, *n. v. du prec.* perception, collecte, levée (des impôts, rentes...), contact, abandon, perte: தண்டுதற்குப்போகிறது aller faire la collecte.

*தண்டுலம், (tandoula), riz pilé.

தண்டுலாம்பு, தண்டுலோதகம், (தண்டுலம், அம்பு, உதகம்), cange, eau de riz.

தண்டுறை, (தண், துறை, ou தண்டு, உறை), nom de ville.

*தண்டுலீயம், தண்டுலியம், (தண்டுலம், iya), *V.* சிறுகீரை.

தண்டெடுக்கிறது, (தண்டு), lever une armée, la mettre en marche, la conduire au combat, prendre — lever une massue.

தண்டெலும்பு, (*id.* எலும்பு), épine dorsale.

*தண்டேசன், தண்டேசுரன், (தண்டம், ஈசன், ஈசுரன்), nom d'un dévot de Siven; une des formes de Siven; *ou*

தண்டேந்தி, (தண்டு, ஏந்துகிறது), celui qui porte le bâton d'ascète.

தண்டேறு, (தண்டு ஏறு), os.

தண்டை, 1° anneau bruyant —, ornement des pieds (des femmes... ordinairement d'argent): bouclier de rotin, trouble, embarras, queue, grand plateau. 2° *acc. de* தண்டு, 3° *P.* தண்டாய், *nég. de* தண்டுகிறது: — க்காரன் imposteur, trompeur; — மாறம், — மாறம் tordre la queue; — யிடுகிறது mettre aux pieds le bijou தண்டை.

தண்டைப்புல், l'herbe panicum ischæmodies.

தண்டொட்டி, (தண்டு, ஒட்டுகிறது), espèce de bijou, — d'ornement des oreilles des femmes.

தண்டோரா, tambour, tam-tam.

தண்ணடை, (தண், அடை), pays, feuille verte, ville en pays cultivé, — fertile.

தண்ணம், (தண், அம்), froid, fraîcheur, forêt, bois, tambourin, — qui n'a de peau que d'un côté, fer rouge.

தண்ணவன், (தண், அவன்), l'astre frais *i. e.* la lune.

தண்ணளி, (தண், அளி), pitié, miséricorde, faveur.

தண்ணனவு, *P.* தண்ணெனவு.

தண்ணிய, *adj. dt* தண்மை, frais, froid, bas, vil: — குலம் basse caste: தண்ணியது ce qui est frais, bas, vil.

தண்ணீர், (தண் நீர்), *litt.* eau fraîche *opposé à* வெந்நீர் eau chaude, *habituellement*), eau, — en général, de l'eau simple: — உண்கிறது boire de l'eau; — உயிலே, — த்தவனம், — த்தாகம் soif; — இறைக்கிறது arroser; — ஏறத்திவருகிற venir fort altéré, avec grand besoin d'eau; — கட்டுகிறது arrêter —, barrer l'eau, des pustules se former, devenir hydropique; — காட்டுகிறது abreuver des animaux, tromper, gâter, corrompre, causer de la perte; — க்காரி, *et corr.* — க்காரிச்சி porteuse —, tireuse d'eau: — க்கால் canal, conduit, fossé, cours d'eau; — ச்சாலை hôtel—,

lieu où l'on donne de l'eau ; — பகை qualité nuisible de l'eau (en divers lieux), hydrophobie ; — ப்பந்தல் cabane de feuillage —, pandel où l'on donne à boire de l'eau gratis, (ce qui est un des 32 actes de charité) ; — பாய்ச்சுகிறது, — மாறுகிறது arroser, faire couler l'eau, donner cours à l'eau d'irrigation, (ce qui se fait à tour de rôle) ; — வார்க்கிறது verser de l'eau ; — விட்டான் l'arbrisseau asparagus racemosus, scorsonère ; — விட்டான் கிழங்கு racine de l'asparagus susdit, qui contient une belle eau fraiche.

தண்ணுமை, tambour ou tambourin, (surtout ceux qu'on nomme உறுமி, உடுக்கை, மேளம், பேரிகை, மத்தளம் et தண்ணம் ou ஒருகட்பறை), tenon à queue d'aronde.

தண்ணெனகிறது, (தண்), être froid, frais.

தண்ணெனல், தண்ணெனவு, *n. v. du préc.* fraicheur, signe de fraicheur.

தண்மை, (*id.*), froid, fraîcheur, pauvreté, bassesse, chose vile, petit esprit, légère connaissance.

**ததம்*, 1° (tata), étendue, extension, largeur. 2° (dada), qui donne (à la fin des mots composés). 3° (tatas), postériorité, ensuite : ததபத்திரி la plante aux larges feuilles *i. e.* le bananier.

**ததர்ப்பணம்*, (tad *cela*, அர்ப்பணம் *livraison*), chose rendue, livraison d'un objet, prendre ce qui a été donné.

ததல், état, fermeté, stablité.

ததநந்தரம், ததனந்தரம், (tad *cela*, அநந்தரம்), après cela.

**ததர்த்தம்*. (*id.*), pour cette raison.

**ததா*, (thatâ), ainsi.

**ததாகதன்*, (*id.* கதம்), Bouddhiste.

**ததாகாரம்*, (ததம், ஆகாரம்), vaste étendue.

**ததாஸ்து*, (ததா, அஸ்து), qu'il soit ainsi, ainsi soit-il.

**ததாமுகம்*, (tadâ *alors*), commencement.

**ததி*; 1o (dadhi), lait caillé, résine térébenthine, maison, habitation, 2° (tati), ligne, rangée. 3° qualité, puissance, saison, temps convenable : — காலம் saison des semailles ; — கூர்ச்சிகை mélange de riz cuit et de lait caillé, — de lait bouilli et épaissi ; — கேடு faiblesse, manque de force ; — சம் beurre frais ; — சாரம் crème de lait caillé : — சாரம் beurre frais, batte -à-beurre ; — சுவேதம் fait de beurre ; — சோணம் signe rouge, — de couleur de lait caillé ; — தேனு quantité de lait caillé offert à chaque sacrifice indou ; — பலம் le fruit du விளாமரம் ; — பாண்டம் vase à mettre le lait caillé ; — மண்டம் crème de lait caillé, lait de beurre ; — மண்டோதம், (உதம்), la mer fabuleuse de lait caillé ; — பதிந்துபயிரிடுகிறது faire les travaux d'agriculture en temps convenable ; — யோதனம், V. ததிபோதனம்.

ததிசி, *P.* ததீசு.

**ததியை*, *P.* திரிதியை.

ததிரம், un des 21 sacrifices indous.

**ததீசன் ou ததீசி*, (dadhitcha, i.), Dadhitchi, richi qui se dévoua à la mort pour que les dieux se servissent de ses os en guise de foudre contre le démon விருத்திரன்.

ததுமல், troubles, confusion, tracas.

ததும்பல், ததும்புதல், *n. v. de* ததும்புகிறது, பினேன், புவேன், பு, ப, *v. n.* balancer, flotter, s'agiter, (l'eau d'un vase...), frapper contre les bords et le couvercle, se remplir, croître, se répandre, jaillir.

ததுளன், jeune homme, vent.

**ததேகநிஷ்டை*, (tad *cela*, ஏகம்), méditation profonde, — sans distraction ni mouvement.

ததைகிறது, தைந்தேன், தைவேன், தை, தைய, *v. n.* ததைதல், *n. v.* être serré, reserré, étroit, à l'étroit, inséparable, s'unir.

ததைக்கிறது, தைத்தேன், தைப்பேன், தை, தைக்க, *v. a. du préc. et* ததைத்தல், réusir, serrer, presser.

ததைவு, *n. v. de* ததைகிறது, étroitesse, resserrement, pression, presse.

தத்தடி, (தத்து, அடி), 1ers pas —, marche chancelante d'un enfant ; — யிடுகிறது ; — யிட்டு நடக்கிறது marcher d'un pas chancelant, — en trébuchant comme un enfant.

**தத்தகன், ou தத்தகபுத்திரன்*, (தத்தம், ka), fils adoptif.

**தத்தம்*, 1o (datta *donné*), don, présent, donation, adoption. 2o *P.* தம்தம், *obl. pl. de* தான் *répété*, chacun, son, — leur : — கொடுக்கிறது, — பண்ணுகிறது faire don, donner en adoption ; — செய்கிறது donner, remettre, faire l'abandon (préalable pour qu'un autre puisse adopter) : — வாங்கிக்கொள்ளுகிறது recevoir —, accepter un don, adopter : எள்ளுந்தண்ணீருமவிட்டுத் — பண்ணுகிறது faire un don en répandant du sésame et de l'eau en signe de cession perpétuelle ; தத்தபுத்திரன் fils adoptif ; — அவர் தத்தம்மனையிற்சென்றார் ils se rendirent chacun à leur maison ; தத்-

தமக்கு chacun à soi même; தத்தமக்கேற்ற மனையுண்டு chacun a pour soi une maison convenable.

தத்தரம், tramblement, hâte, précipitation; தத்தரப்படுகிறது se hâter, être très-empressé.

தத்தல், *opt. et n. v. de* தத்துகிறது, saut, bond, élan, sauter par dessus, franchir, grenouille.

தத்தளிக்கிறது, ளித்தேன், ளிப்பேன், ளி, ளிக்க, *v. n.* (தத்து, அளிக்கிறது), *ou* தத்தளித்துப்போகிறது, — க்கொண்டிருக்கிறது, hésiter, vaciller, chanceler, broncher, remuer, trembler de peur, être ému, troublé, embarrassé, dans les transes.

தத்தளித்தல், தத்தளிப்பு, *n. v. du préc.* hésitation, chancellement, vacillation, tremblement, crainte, embarras: தத்தளிப்பாயிருக்கிறது, *V.* தத்தளிக்கிறது.

தத்தாங்கி, battement des mains (en chantant, dansant, jouant ou encourageant un enfant): — யடிக்கிறது battre des mains (en chantant...)

*தத்தாத்திரேயன், (தத்தம், அத்திரி), Dattâtiréyen *ou* Datten, certain richi fils d'Atri, qui (au dire des Indous), lui fut donné par les Trimourtis; il est considéré comme une des 15 incarnations inférieures de Vichnou.

*தத்தாபகாரம், தத்தாப்பிரதானிகம், (தத்தம், அபகாரம், apradânika *non donné*), reprise d'un objet donné,

*தத்தாபிகாரம், (*id.* அபிகாரம்), vue, attention, *V.* தத்தாபகாரம்.

*தத்தாவதானம், (*id.* அவதானம்), attention.

*தத்தானபகருமம், (*id.* அன் *nég.* அபகருமம்), ne pas retirer un objet donné.

*தத்தி, 1° (datti), don, donation, force. 2° *gér. de* தத்துகிறது. 3° *P.* ததி (devant les voyelles).

தத்திகாரம், mensonge, fausseté.

*தத்திதம், (taddhita), nom dérivé ou composé.

*தத்தியம், (tathya), vérité.

*தத்தியோதனம், (ததி, ஓதனம்), mélange de riz cuit et de lait caillé, (désignant surtout celui qu'on prépare en offrande dans les pagodes des Vichnouvistes et qu'on distribue ensuite aux brames).

தத்தியாகரம், தத்தியுதம், (ததி, ஆகரம், உதம்), mer de lait caillé.

*தத்திரம், (tatra), remplacement, au lieu de.

தத்து, 1° saut, bont, élan, choppement, bronchade, faux pas, péril, crise périlleuse, malheur, mort funeste, irrégularité du cours —, écart d'une planète. 2° *imp. et part. de* தத்துகிறது: — க்கல் pierre au milieu d'une cascade d'où l'eau jaillit de nouveau; — க்கிளி sauterelle, perroquet qui babille; — பரி cheval qui va l'amble; — ப்புரட்சி une des irrégularités de la marche des planètes; — ப்பூச்சி, — வண்டியன், — வெடியன், (*P.* விட்டில்) espèce d'insecte, sauterelle; — மடை ouverture sur le côté d'un canal de jardin; பெரியதத்திலேயிருக்கிறது être en grand danger; மூன்றுதத்துக்கும்பிழைத்தேன் j'ai échappé à 3 crises périlleuses (dans le style astrologique).

தத்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, *v. n.* தத்துதல், *n. v.* sauter, sautiller, trépigner, sauter pardessus, franchir, s'élancer, chanceler, trébucher, broncher, vaciller: தத்தித்தத்தியோடுகிறது courir en sautillaut (comme une grenouille ou un oiseau); தத்தித்தலைகீழாகவிழுகிறது se précipiter tête baissée, agir avec grande arrogance ou présomption; தத்தித்தத்தி ou தத்தி நடக்கிறது marcher en trébuchant, — lentement et avec précaution comme un enfant, ou en clochant comme un malade; நீர்தத்திப்பாய்கிறது l'eau courir en bouillonnant, ou en moutonnant.

*தத்துவம், (tad *ce, propre*, துவம் *qualité*), faculté, puissance, force, autorité, autorisation, propriété, qualité, nature, — essentielle (des choses temporelles ou spirituelles...), l'âme de l'univers (au dire des payens), l'âme humaine (supposée une portion de la précédente), esprit, intelligence, vérité, fidélité, réalité, substance (opposée à illusion), élément, propriété élémentaire, axiome 1er principe (en logique), *V.* தத்துவத்திரயம்: தத்துவம்-கள், les 96 qualités ou propriétés des choses, savoir; 1° ஆன்மதத்துவம் les propriétés essentielles des choses matérielles et spirituelles, au nombre de 24, savoir: les 5 élémens பூதம்-ங். les 5 sens பஞ்சேந்திரியம், les 5 objets des sens, புலன்-ங், les 5 organes d'action கருமேந்திரியம்-ங், les 4 organes intérieurs காரணம் ou உள்ளிந்திரியம்-ம், Voyez ces 19 derniers au mot இந்திரியம். 2° les 10 nerfs ou artères, நாடி-ம் 3° les 5 incidents, états, passions ou changements d'action dits பஞ்சாவஸ்தை. 4° les 3 défauts ou vices dits மும்மலம். 5° les 3 caractères dits குணம்-க. 6° les 3 divisions du corps humain dites மண்டலம்-க. 7° les 3 vices de tempérament dits பிணி-க. 8° les 8 mau-

vaises inclinations nommées அஷ்டவிகாரம். 9° les 6 régions du corps humain appelées ஆறுதாரம். 10° les 7 parties ou substances essentielles du corps dites தாது-௭. 11° les 10 flatuosités ou airs vitaux nommés வாயு-௰. 12° les 5 modes de production appelés கோசம் ௫. 13° les 9 orifices du corps dits நவத்துவாரம்; தத்துவம்பார்க்கிறது étudier —, examiner la physique, l'anatomie; தத்துவக்கடுதாசி procuration (pour agir au nom d'un autre); — க்கட்டளை physiologie indoue, traité sur cette matière; — க்காட்சி, V. தத்துவதரிசனம்; — சாஸ்திரம் physique, traité de physique, philosophie, métaphysique, V. தத்துவாகமம்; — சாஸ்திரி physicien, philosophe métaphysicien; — சாலி homme fort, puissant, qui a de l'autorité; — சூத்திரம் règle d'axiome; — சோதனைபண்ணினவன் physicien, naturaliste; — ஞானம் connaissance de Dieu, — de la vérité, — des qualités et facultés des divers êtres, physique, véritable sagesse; — ஞானி savant, sage, physicien, qui connaît les diverses qualités des êtres; — தரிசனம் vision *i. e.* connaissance de l'essence ou des facultés essentielles des choses; — த்திரையம், — த்திரயம் la triple puissance, triade métaphysique comprenant Dieu, l'âme et la matière, ou selon d'autres, ஆத்துமதத்துவம், சிவதத்துவம், வித்தியாதத்துவம்; — நிரூபணம் sorte de traité de philosophie; — நூல், V. தத்துவசாஸ்திரம்; — நூலோர்தல் étude de la physique ou de l'anatomie; — பாரகன் docteur, sage; — போதகர் prédicateur de la vérité, nom tamoul du P. Robert de Nobili; — ப்பிரகாசம் nom d'un livre; — வாதம் nom d'une secte, sorte de naturalisme; — வாதி partisan de cette secte; — விளக்கம் physique.

*தத்துவன், (தத்துவம்), l'Être Suprême, Dieu, (et à tort) Brama, Vichnou, Siven, Arouguen, roi, homme puissant, qui a de l'autorité, véridique, sage.

*தத்துவாகமம், (*id.* ஆகமம்), livre de physique et surtout d'anatomie.

*தத்துவாதி, (*id.*), brame Dvita ou துவிதவாதி, sectateur de Madhvâchârya; (on les nomme முத்திரை குத்திப்பார்ப்பார்).

*தத்தூரம், (dhathoûra), la plante ஊமத்தை datura.

தத்தெறிகிறது, (தத்து, எறிகிறது), lancer des vagues, espèce de jeu.

தத்தை, 1° perroquet, sœur aînée. 2° P. தத்தாய். 2° pers. nég. de தத்துகிறது.

தந்த, 1° part. par. f. de தருகிறது. 2° obl. de தந்தம்.

*தந்தசம், (dandasa), dent.

*தந்தசூகம், (dandasoûka), serpent.

*தந்தசூகன், (*id.*). homme méchant.

*தந்தம், (danta), dent, défense —, dent d'éléphant, ivoire, cime —, penchant de montagne V. தாடி: தந்தம்வாங்கி arracheur de dents; தந்தகரிசகம், — கரிசனம் (harchaka, na *plaisir*), citron, citrus acida; — கருஷணி, (karchana *arracher*), arracheur de dents; — காட்டம், — காஷ்டம் buchette qui sert de cure-dents, — க்காரி un des arbres dits வாதமடக்கி; — க்குறி, marque des dents; — க்கோரை l'herbe cyperus iria; — சடம் (sata *nuire* citronnier, V. விளாமரம்; — சிரம், (சிரை), gencive; — சாணம் dentifrice; — சுத்தி propreté, — nettoiement des dents; — சர்க்கரை tartre des dents; — சூலை espèce de mal de dents; — ச்சிமிழ் boîte d'ivoire; — தாவனம், V தந்தசுத்தி, ou — தாவனக்குச்சி cure-dents; — தாவனம்பண்ணுகிறது nettoyer les dents; — த்தண்ணீர், V. அஸ்திபேதி; — பத்திரம், — பத்திரகம் espèce de jasmin, *litt.* feuille d'ivoire; — பவனமடி dentifrice; — பாகம் front d'éléphant, partie d'une dent: — ப்பிடி poignée, — manche d'ivoire; — ப்பூண் ornement d'ivoire, mis aux défenses de l'éléphant; — மலம் saleté —, tartre des dents; — மலை la montagne à l'ivoire, *i. e.* l'éléphant: — மாமிசம் gencive; — முத்து perle tirée de l'ivoire; — யாவனம் ébène; — ரேகை rangée de dents, V. பற்குறி; — ரோகம் mal de dents; — வக்கிரன், Tandavakkiren, un de la 2° classe des hommes généreux, Siven; — வஸ்திரம் l'habillement des dents, *i. e.* les lèvres; — வத்திரன் Siven; — வாயு flatuosité des dents, cause prétendue des maux dents; — வியாசனம் fractures des dents; — வேலை ouvrage en ivoire; — வேட்டம், (vechta *enclos*) gencive; — வைத்தியன் dentiste; தந்தத்திலேபண்ணுகிறது ou செய்கிறது travailler —, faire en ivoire.

தந்தருளுகிறது, (தந்து), daigner donner, accorder.

*தந்தாகாதம், (தந்தம், ஆகாதம்), morsure.

*தந்தாயுதம், (தந்தம், ஆயுதம்), l'animal armé de ses dents ou de ses défenses, *i. e.* le sanglier.

*தந்தாளிகை, (dandâlikâ), bride de cheval

*தந்தாவளம், (தந்தம், ஆ, வளம்), l'animal dont la force est dans ses défenses, *i. e.* l'éléphant.

தந்தி, 1° (தந்தம், i), ce qui est armé de défenses, éléphant, — mâle, l'arbre தேர்வாளம். 2 (tanti), tisserand, étendue, serpent. 3* P. தந்திரி corde d'instrument de musique; — முகன் celui qui a une tête d'éléphant i. e. Poulléyar; — ப்படுகிறது, s'indigner, s'irriter; எஃகு —, எருத்தந்தி corde d'acier, — de métal; — புரியதன் போர்த்தோன், — வீழுரியோன், (வீழும், உரி), celui qui s'est couvert d'une peau d'éléphant (pour s'accoupler avec la femelle de cet animal), i. e. Siven.

தந்திரகம், la plante சிந்தில்.

*தந்திரமம், தந்திரமணம், (dandrama, na), marche lente, — douce.

தந்திரம், 1° ruse, stratagème, tour, artifice, finesse, subtilité, moyen, expédient, tentation, art, science, traité scientifique, industrie, action, actions et gestes ou mouvements des mains qu'on fait dans les sacrifices. 2°* (tantra), prétendue doctrine révélée, tandras ou traités religieux enseignant des formules mystiques et particulières et des rites pour l'adoration des dieux indous et l'obtention de dons surnaturels,(il sont ordinairement en forme de dialogue entre Siven et Dourgâ qui sont les divinités particulières des தாந்திரிகர் ou sectateurs des tantras;il y a un grand nombre de tantras; et leur autorité a en partie remplacé celle des védas),partie des védas qui enseigne des prières et formules mystiques ou plutôt magiques, texte, armée, corde de luth, ornement, décoration sorte de pilule, drogue, foule assamblée, preuve, démostration, fil, toile, habillement, grande joie, bonheur, maison, dépendance, estille: — செய்கிறது, — பண்ணுகிறது user de ruses, de stratagèmes, de faudes, faire des tours d'adresse, tenter; — ஆகக்கொண்டுபோகிறது emporter frauduleusement ou par ruse; தந்திரகலை science des tantras, ce qui est une division des âgamas; — க்காரன் homme rusé, adroit, artificieux, trompeur, tentateur; — பாலன் général d'armée; — மணம் mariage conclu par artifice, marche lente ou fortueuse; — மா l'animal rusé i. e. le renard; — யுக்தி, V. தந்திரயுத்தி; — வாதம் nom d'une secte; — வாதி expert, adroit, subtil, rusé; — வாபன், — விபன், (வாபம், விபம்), tisserand; — வாயன், 1° (வாயம் tissage), tisserand araignée; 2° (வாய்), homme rusé, au langage artificieux; — வித்தை science des ruses, adresse, artifice, ruse: — வுத்தி, (et mieux)— யுத்தி, — யுக்தி, (en rhétorique), disposition adroite des choses ou des diverses parties du discours,comme la proposition, la division l'amplification ou démonstration de chaque chose; en grammaire on compte 32 தந்திரயுத்தி ou manières adroites de donner un joli tour à ce que l'on dit.

*தந்திரன், pl. தந்திரர், (தந்திரம்), musicien, joueur de luth, homme rusé, adroit, ministre, général d'armée, V. கந்தருவன்.

*தந்திராகமம், (id. ஆகமம்), les livres nommé tantras, science des tantras.

*தந்திரி, 1° (தந்திரம், i.), son de corde —, corde de luth. 2° m. et f. musiciens, homme —, femme rusée, adroite, général, ministre, militaaire, au pl. தந்திரியர்.

தந்திரிகை, (tandrikâ), paresse, somnolence.

தந்து, 1° gér. de தருகிறது. 2°* (tantou), fil, fil de coton, race, postérité, requin 3° P. தந்திரம், ruse, science, livre de science, demande réitérée: — கடம், P. — கீடம், ver qui fait du fil, i. e. araignée; — சாரம் aréquier; — சாலை atelier, maison de tisserand.

*தந்துகம், தந்துபம், tantouka, — bha, moutarde.

தந்துமந்து (répétition euphonique), trouble, confusion.

தந்துரை, (தந்து, உரை), préface.

தந்துரைக்கிறது, (id. உரைக்கிறது), dire avec les préparations oratoires et l'enchainement voulu.

*தந்துவன், தந்துவாயி, pl. தந்துவர், (தந்து, vâ tisserand, வாயம் tissage), tisserand.

*தந்துவாபன், தந்துவாயன், (id.) tisserand, araignée.

*தந்துவிக்கிரகை, (id. விக்கிரகம்), bananier.

தந்தேன், part. de தருகிறது.

தந்தை, 1° père (en général), le propre pére. 2° P. தந்தாய், tu as donné; தந்தையர். ஐ les 5 individus honorés du nom de péres, savoir: பிறப்பித்தோன் le propre pére, கற்பித்தோன் le précepteur, மணமுடிப்பித்தோன் celui qui fait les frais du mariage, அன்னந்தந்தோன் le père nourricier, ஆபத்துக்குதவினோன் celui qui a secouru dans le danger. Quand le mot தந்தை est précédé des pronoms என், எம், உன், நும், உம் et de முன், on élide la dernière lettre du mot précèdent et la 1re de celui-ci et on a எந்தை mon père et notre pére, உந்தை et நுந்தை ton pere ou votre pére, முந்தை un ancêtre.

தபகிருசன், தபகிருஷன், (தபம், கிருசம்), exténuer de pénitence.

*தபசன், (tabasa), la lune ou சந்திரன்.

*தபசி, (தபசு), pénitent, *V.* தவசி: — ப்பிள்ளை serviteur d'un gourou.

*தபசு, (tabas), pénitence, mortification, vie austère, devoirs et obligation de son état ou de sa caste, le mois de மாசி, *V.* தவசு: — காலம் temps de pénitence, de carême; — பண்ணுகிறது faire pénitence.

தபதாபிகாரம், regarder le feu, le soleil.

*தபதி, 1o (tapati), சாயை femme du soleil, une fille du soleil changée, au dire des Indous, en la rivière Tapi. 2o (sthapati), architecte, charpentier, charron, artisan: *pl.* தபதியர்.

தபத்தன், (தபம்), pénitent, religieux, ascète, reclus.

தபத்தி, *fém. du préc.* femme pénitente, religieuse.

தபம், 1o (tapa), chaleur, la chaude saison, l'été. 2o (tapa), pénitence, austérité, le mois de மாசி, *V.* தவம்: — பண்ணுகிறது faire pénitence mener une vie austère.

தபலை, vase —, bassin ou pot de cuivre, chaudron, marmite, ustensile de ménage.

*தபலோகம், (தபம்), le 6me des 7 mondes supérieurs des Indous, la prétendue demeure des pénitens et des வைராகி.

*தபனம், (தபம், na), chaleur, chaude saison, été, soif, chagrin: தபனகரம் rayon du soleil; — மணி lentille de crystal dite சூரியகாந்தம்.

*தபனன், (*id.*), soleil, feu, Agni, la plante கொடுவேலி.

*தபனீயம், தபனீயகம், (tapaniya, —ka), or.

*தபன், (tapa), le soleil.

தபா, (*arabe*), temps.

தபாது, faute.

*தபாத்தியயம், (தபம், அத்தியயம்), ce qui met fin à la chaleur, la saison des pluies.

தபால், (*ind.*), poste, relais.

தபிக்கிறது, *V.*, தவிக்கிறது.

தபிலை, *P.* தபலை.

தபுகிறது, பினேன், புவேன், பு, ப, *v. n.* தபுதல், *n. v.* mourir, périr, se perdre.

தபுதாரம், தபுதாரநிலை, (தபும், தாரம்), désir d'un amant envers son amante qui boude.

*தபோ, (*obl. de* தபசு, *devant certaines lettres*): — தனன். (*pl.* தபோதனர்), *ou* — தனி (dhani *riche*), pénitent, ascète, religieux, ermite, sage; — தி, (dhi *avoir*), pénitent, pénitente; — துக்கம் aversion pour le monde, renoncement au monde; — நிதி pénitent, ascète; — நுபாவம், (அநுபாவம்), influence de la pénitence: — பலம், — புண்ணியம் mérite —, force —, vertu de la pénitence; — புத்திரன் fils obtenu par la pénitence; — மகிமை excellence, de la pénitence; — மயம் essence —, pratique de la pénitence, nom d'une forêt; — மூர்த்தி, — ராசி pénitent, ascète; — லோகம், *V.* தபலோகம்; — வனம் bosquet sacré fréquenté par les pénitents.

தப்சீல், தப்சீல்வார், (*id.*), détail, particularité, circonstance particulière.

தப்ப, *inf. de* தப்புகிறது.

தப்படி, (தப்பு, அடி), faux-pas, glissade, fausse démarche, pas, enjambée, pas géométrique de 5 pieds.

தப்படிக்கிறது, (தப்பு, அடிக்கிறது), battre du tambourin, tambouriner.

தப்பட்டை, (தப்பு, அட்டை), tambourin.

தப்பல், *opt. et n. v. de* தப்புகிறது, erreur, méprise, échappade.

தப்பளை, *P.* தவளை, grenouille, espèce de poisson, *V.* சழியல்.

தப்பறை, (*télinga*), mensonge, fausseté, erreur, absurdité, bévue, méprise, fourberie; — க்காரன் menteur, hâbleur: — சொல்லுகிறது, — பேசுகிறது mentir. dire des faussetés...

தப்பா, தப்பாத, *part. nég. de* தப்புகிறது, infaillible, immanquable.

தப்பாமல், *gér. nég. du même*, immanquablement, infailliblement.

தப்பாமை, *n. v. nég. du même*, chose immanquable, infaillibilité.

தப்பி, 1o *gér. de* தப்புகிறது. 2o *imp. de* தப்பிக்கிறது, ப்பித்தேன், ப்பிப்பேன், ப்பி, ப்பிக்க, *v. caus. de* தப்புகிறது, laisser —, faire échapper; தப்பித்துக்கொள்ளுகிறது s'échapper, s'évader, éviter, fuir.

தப்பிதம், (தப்பு, இதம்), erreur, méprise, bévue, fante, manquement: — ஆக d'une manière fautive, faussement, — par erreur: — ஆகப்போகிறது faillir, s'égarer; தப்பிதக்காரன் coupable, qui a fait une faute, une bévue; தப்பிதத்தில் அகப்படுத்துகிறது, — மாட்டுகிறது induire —, surprendre en faute, faire tomber —, envelopper dans une faute, égarer; — விழுகிறது tomber dans une faute, dans une erreur, faillir.

தப்பிலி, 1o (dabbili, *mot télinga*), coupable, vaurien, vagabond; — பிள்ளை méchant enfant, vaurien. 2o (தப்பு, இலி), innocent.

தப்பு, 1o *imp. et part. de* தப்புகிறது.

2° faute, culpabilité, défaut, manquement, erreur, méprise, bévue, fausseté, mensonge, fourberie, espèce de tambour ou de tambourin : தப்பாயிருக்கப்பண்ணுகிறது falsifier, donner un tour ou un sens fautif ; தப்பாய்க்காண்கிறது paraître fautif ; — க்காண்பிக்கிறது mal représenter, montrer sous un faux jour, déguiser, tromper ; — தப்பாய்க்கிரகிக்கிறது entendre mal ; — தப்பான, தப்புள்ள fautif, coupable, infidèle ; தப்புகொட்டுகிறது battre du tambourin, tambouriner ; — த்தண்ணீர் eau qui se répand ; — தவறு erreur, méprise ; — பேச்சு parole fautive, fausseté ; — பார்க்கிறது examiner —, corriger les fautes (d'un écrit...) ; — மார்க்கம், — வழி fausse voie, — religion ; — மேளம் espèce de tambour ; — வீணை espèce de luth ; — வெக்குபார்க்கிறது viser ailleurs qu'au but ; தப்போவொப்போசுவாமிக்குத்தான்தெரியும் est-ce à tort ou avec raison ? Dieu le sait.

தப்புகிறது, ப்பினேன், ப்புவேன், ப்பு, ப்ப, *v. a.* தப்புதல், *n. v.* se tromper, faillir, se méprendre, manquer, échapper, survivre, esquiver, éviter, errer, s'égarer, laver (le linge en le frappant contre une pierre), *V.* சப்பளிக்கிறது : குறி — manquer le but, se comporter mal ; சொல் —, பேச்சு —, வார்த்தை —, manquer à sa parole, la parole manquer : தயவு — manquer de bonté, perdre les bonnes grâces, — la faveur : சாவுக்குத் — échapper à la mort ; நான்விழுகிறதுக்குக்கொஞ்சந்தப்பிற்று j'ai manqué de tomber, peu s'en est fallu que je ne tombasse ; தப்பக்கூடாது on ne peut échapper, — manquer... ; தப்பவறியாது on ne peut manquer, il ne peut y avoir de faute, d'erreur ; தப்பவிடுகிறது laisser échapper, — manquer ; நல்ல சமயத்தைத் தப்பவிடுகிறது laisser échapper une bonne occasion ; தப்பவைக்கிறது faire échapper, — manquer, préserver du mal ; தப்பிப்போகிறது manquer, faillir, faire défaut, se tromper, esquiver, *ou* — யோடிப்போகிறது échapper et prendre la fuite, s'échapper par la fuite ; — ப்போகத்திரிகிறது être sur le point de faillir, chercher —, penser à s'enfuir ; அந்தக்கணக்குக்கைதப்பிப்போச்சுது la main a failli dans ce compte, il est fautif.

தப்புவிக்கிறது, *v. caus. de* தப்புகிறது, faire —, laisser échapper, délivrer : தப்புவித்துக்கொள்ளுகிறது s'échapper, s'esquiver, éviter.

தப்பை, éclisse, planchette ou bâton plat pour tenir en place les os fracturés.

*தம, 1° (tama), particule sanscrite qui ajoutée à un adjectif forme le superlatif (comme *ssimus* en latin), très : அர்ச்சியசிஷ்டதம très-saint, சுத்ததம très pur. Si aucun nom ne suit cette particule, elle se change en தமன், *m.* தமை, *f.* தமம், *n.* Ainsi de உத் haut, on fait உத்தமன், உத்தமை, உத்தமம் (altissimus, altissima, altissimum), très-haut, très-haute, excellent. 2° *P.* தம், *gén. de* தாம், devant un nom pluriel neutre. 3° *obl. de* தமம்.

*தமகன், (dhamaka), maréchal, forgeron.

தமக்கிறது, மத்தேன், மப்பேன், ம, மக்க, *v. n. et* தமத்திருக்கிறது, se calmer, abonder, être apaisé, abondant : தானியந்தமத்தது le blé est abondant et à bon marché ; வயிறுதமத்தது le ventre —, *i. e.* la faim est apaisée.

தமக்கு, 1° *dat. de* தாம் à soi. 2° *imp. et part. du suiv.*

தமக்குகிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v. a. du préc.* apaiser, calmer, remplir.

தமக்கை, (தம், அக்கை), *hon.* தமக்கையார், sœur aînée.

*தமசம், (tamasa), nom d'une ville, *ou*
*தமசு (tamase), ténèbres, obscurité.

தமருக், (*id.*), bon, billet —, obligation par écrit, — de sa main.

தமதமெனல், தமதமென்கிறது, (*son imitatif*), faire tamatama, — du bruit.

*தமதம், 1° (tamata), désir. 2° (damatha), répression des 5 sens.

தமது. *gén. de* தாம், d'eux, leur, de lui, son, sa, ses. கூலியாட்கள்தமது வேலையைமுடித்தார்கள் les manœuvres ont fini leur ouvrage ; இராசாதமதருகில்வரச்சொன்னார் le roi a dit de venir auprès de lui.

தமப்பன், (தம், அப்பன்), père (usité parmi les brames),

*தமம், 1° (tamas), *ou* தமகுணம், *V.* தாமசம், le dernier des 3 caractères dits குணம்-கூ, ignorance, ténèbres spirituelles, la 1ère des 5 மாயை ou illusions, obscurcissement des facultés supérieures de l'âme, ténèbres, nuit, le prétendu serpent Râgou ou le nœud ascendant de la lune. 2° (à la fin des mots), தமம் est la forme du superlatif, comme மந்ததமம் très-doucement. 3° (dama), soumisison, retenue, répression, — de ses sens, recueillement, action de dompter, punition, boue, chagrin, péché, salle du sacrifice ; தமப்பிரபை une des 7 région de l'enfer des Indous, celle des ténèbres.

யந்தி, (damayanti), Damayanti femme du roi நளன்.

தமயன், (தம், அயன்), frère aîné, aîné, ancien.

தமரகம், trachée-artère, tambour rétréci au milieu: தமரகவாயு asthme, respiration courte et difficile; தமரகவொலி, V. கிலுகிலுப்பை.

தமரத்தை, l'arbre averrhoa carambola; *l'adj.* est தமரத்தம்: தமரத்தங்காய் le fruit encore vert —, தமரத்தம்பழம் le fruit mûr de l'averrhoa.

*தமரம், 1° (tamara), plomb. 2° son, grand bruit, fracas, gomme-laque, cire à cacheter.

தமரல், *n.v* de தமருகிறது, grand bruit, son considérable.

தமராணி, (தமர், ஆணி), tarière, vrille, foret, drille, vilebrequin.

தமரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, *v. n.* (தமரம்), faire du bruit, retentir, désirer.

தமரித்தல், தமரிப்பு, *n.v. du préc.* bruit, retentissement, désir.

தமருகம், tambour rétréci au milieu et dit உடுக்கு, tenon à queue d'aronde.

தமருகிறது, *ou* தமர்கிறது, ர்ந்தேன், ருவேன், ர், ர, *v.n. et* தமருதல், *n. v.* (தமரம்), résonner, faire grand bruit.

தமரூசி, (தமர், ஊசி), V. தமராணி.

தமரோசை, (தமர், ஓசை), l'arbrisseau கிலுகிலுப்பை, bruit.

தமர், 1° trou. 2° *imp. et part. de* தமர்கிறது. 3° *pl. de* தமன், ses gens ses proches, parents, montagnards: தமரிடுகிறது percer, forer; — ப்படுகிறது consentir, acquiescer, désirer.

தமள், *f. de* தமன், V. தம்மவள்.

*தமனகன், (தமனன்). Damanaguen, nom d'un renard acteur du பஞ்சதந்திர கதை.

தமனம், (damana), la fleur damana artemisia, *ou*

*தமனகம், (damanaka), la plante மருக்கொழுந்து absinthe.

*தமனன், (damana), héros, philosophe, savant.

தமனி, l'arbre வன்னி.

*தமனியம், P. தபனியம், or.

*தமனியன், (*id.*), le géant இரணியன், la planète Saturne, Brama.

*தமன், 1° (tama), Râgou ou le nœud ascendant. 2° (dhama), Dieu, Brama, Krichna, Sandiren ou la lune. 3° (தம்), V. தம்மவன்.

தமாசு, (*ind.*), plaisanterie, facétie, amusement, moquerie, spectacle.

தமாம், (*id.*), entier, complet, tout.

தமார்க்கவம், V. மீர்க்கு.

*தமாலம், (tamâla), feuille, l'arbre பச்சிலைமரம், marque de sandal sur le front, sabre, cimeterre, écorce de bambou.

*தமி, 1° (tami), nuit. 2° solitude.

தமிக்கிறது, மித்தேன், மிப்பேன், மி, மிக்க, *v. n.* தமித்தல், *n. v.* être seul.

*தமிஸ்ரம், (tamisra), diminution, déclin de la lune, ténèbres: தமிஸ்ரபக்ஷம், — பக்கம் déclin de la lune, dernière quinzaine d'une lunaison.

தமிசு, l'arbre வேங்கை, pterocarpus.

தமிதம், chose établie par un gourou.

தமியம், callou, toddi.

தமியன், *m.* தமியள், *f.* (தமி), seul, solitaire, pauvre.

தமிழச்சி, தமிழத்தி, தமிழிச்சி, *f. de* தமிழன், fille —, femme tamoule, choutresse.

தமிழன், *pl.* தமிழர், homme —, femme tamoul, Choutre, (improprement) Malabare: தமிழப்பெண், V. தமிழச்சி; தமிழப்பிள்ளை enfant tamoule, choutre.

தமிழ், 1° *s.* le tamoul, la langue tamoule, douceur, délices, nature, qualité, propriété. 2° *adj.* tamoul, choutre. On divise le tamoul, en 2 langues: savoir, le செந்தமிழ், autrement அரிய *ou* அருந்தமிழ், haut tamoul, tamoul pur, poli et difficile, et le கொடுந்தமிழ் tamoul vulgaire et grossier. On le divise encore en 3 espèces dites முத்தமிழ், savoir: இயற்றமிழ் tamoul simple, — de la prose; இசைத்தமிழ் tamoul poétique, et நாடகத்தமிழ் tamoul des comédies; — எல்லை bornes du pays tamoul; — க்கூத்தர், — நாடகர் danseurs —, comédiens tamouls; — ச்சொல், — மொழி, — வார்த்தை mot tamoul; — த்தேசம் pays tamoul, — où l'on parle tamoul; — த்தோரணை, — நடை, — ப்போக்கு marche —, tournure du tamoul; — நடவை lieux où le tamoul se parle; — நாடன் le roi du pays tamoul, le பாண்டியன் de Maduré; — நாடு pays tamoul, le Maduré; — நாடுகள் les 13 districts où l'on parle le tamoul, le 1er dit செந்தமிழ்நாடு le pays du pur tamoul, celui où on le parlait autrefois, est situé entre les villes de Carour கருவூர் et de Marour மருவூர், et les rivières வையை et மருதம். Dans les 12 autres districts ou pays, on parle le கொடுந்தமிழ் ou tamoul ordinaire. Ces districts qui entourent le 1er se nomment தென்பாண்டி, குட்டம், குடம், கற்கா, வேண், பூழி, பன்றி, அருவா, அருவாவடதலை, சீதம், மலாடு, புனநாடு; — பேசுகிறது parler tamoul; — ப்படுத்துகிறது traduire en tamoul; —

ப்பாஷை, — ப்பேச்சு la langue tamoule; — மலை la montagne du pays tamoul, *i. e.* le பொதியமலை; — முனி le richi tamoul, *i. e.* அகஸ்தியன் (à qui on attribue la 1ère grammaire tamoule): — வாணர் ou வாழ்நர் les poètes tamouls; — வேதம் le vêda tamoul, (ce sont les distiques ou குறள் du poète திருவள்ளுவர்); தமிழ்பேலபழகுகிறது s'accoutumer —, être habitué au tamoul.

தமுக்கம், lieu d'où l'on envoie les éléphants au combat, arène où on les envoie combattre.

தமுக்கு, tamtam, espèce de tambour au son duquel on publie les ordres du gouvernement: — க்காரன் celui qui bat du tamtam, crieur public; — ப்போடுகிறது, தமுக்கடிக்கிறது battre du tamtam, annoncer au son du tamtam.

*தமையந்தி, *P.* தமயந்தி.

தமையன், (தம், ஐயன்), *hon.* தமையனார் frère aîné, l'arsenic அரிதாரம்.

தமோ, *obl. de* தமசு obscurité, (devant certaines lettres): — கரன், hara *qui chasse*), l'astre qui chasse les ténèbres, la lune; — குணம் le caractère nommé தாமசம்; — க்கினன், (ghna *qui détruit*), ce qui détruit les ténèbres, feu, lune, soleil, Vichnou, Siven, Bouddha; — சோதி, — மணி ce qui brille dans les ténèbres, la mouche luisante, le ver luisant; — நுதன் (nouda *chasser*), lune, soleil, lampe; — பகம், (apaha, *qui détruit*), lumière; — பகன், (*id.*), soleil, lune, Bouddha; — விகாரம் maladie —, indisposition provenant du தமகுணம்.

*தமோனுதன், *V.* தமோநுதன்.

தம், 1° *gén. de* தாம், de lui, son, sa, ses, d'eux, leur. 2° particule explétive, — dite சாரியை, *v. g. dans* எல்லார்தம்மையும் *P.* எல்லாரையும் eux tous. 3°* (da), don, partage. 4° (dam), femme, épouse. 5° (tha), propre —, conservation, moment favorable, un des 4 மகாவாக்கியம். 6° (dham, *mot turc*), respiration, obstacle, couvercle.

*தம்பகனம், தம்பகனனம், (stambaghana, — hanana), houe, pioche. — en bois, faucille.

தம்பட்டம், 1° petit tambour dit தமுக்கு. 2° *P.* தம், பட்டம், sa dignité.

*தம்பதி, 1° (தம்), femme et mari, 2° *P.* தம், பதி.

தம்பம், 1° (stambha), *V.* ஸ்தம்பம் et ஸ்தம்பனம். 2° bâton pour s'appuyer, fixité, état, cuirasse, cotte d'armes, symphonie, musique, — vocale et instrumentale. 2° (dambha); fourberie, fraude, hypocrisie, arrogance, colère, péché.

தம்பலம், 1° reste —, suc de bétel, de chaux et d'arec mâchés (que l'on crache). 2° *P.* தம், பலம்: தம்பலப்பூச்சி l'insecte nommé இந்திரகோபம்; தின்றுமிழ்ந்த தம்பலத்தைத் திரும்ப எடுப்பார்களோ reprend-on les restes de bétel, d'arec et de chaux qu'on a mâchés et crachés.

தம்பலி, 1° l'arbre மருதம். 2° *P.* தம், பலி.

தம்பலை, 1° l'arbrisseau கிலுகிலுக்கை. 2° *V.* பாக்குவெட்டி. 3° *acc. de*

தம்பல், 1° *opt. et n. v. de* தம்புகிறது. 2° boue, *V.* தம்பலம்: தம்பலடிக்கிறது, தம்பலடித்தல், labourer une moisson en herbe pour la dégager et la faire mieux croître.

தம்பனகம், *P.* தம்பகனம்.

*தம்பனம், *P.* ஸ்தம்பனம், et தம்பகனம்.

தம்பாக்கு, (*ind.*), espèce de pinchebec ou de similor.

தம்பி, 1° frère —, puîné, cadet, (il se dit aussi comme terme d'amitié ou de bienveillance aux jeunes gens); *voc.* தம்பீ, *pl.* தம்பிமார். 2° *gér. de* தம்புகிறது. 3° *imp. de*

தம்பிக்கிறது, பித்தேன், பிப்பேன், பி, பிக்க. *v. n. et a. P.* ஸ்தம்பிக்கிறது.

தம்பிக்கை, 1° vase de cuivre garni d'un tube. 2° *ou*

தம்பித்தல், தம்பிப்பு, *n. v. du v. préc. V.* ஸ்தம்பித்தல்.

தம்பிராட்டி, (தம்), reine, femme qui doit être brûlée avec son mari décédé.

தம்பிரான், (*id.*), 1° Dieu, roi (au Travancore), Seigneur, maître, directeur, qui conduit selon les ordres, ascète sivéniste distingué des பண்டாரம் par le célibat, chef d'une congrégation religieuse. 2° (தம், பிரான்): பெரிய — chef d'ascètes sivénistes; figure —, forme de Siven qu'on représente quelquefois par une énorme statue de terre cuite ou de briques.

தம்பு, 1° *V.* தம்பி. 2° *imp. et part. de*

தம்புகிறது. பினேன், புவேன், பு, ப, *v. n.* தம்புதல், *n. v.* se scorifier.

தம்புரு, espèce de luth ou de guitare à 3 cordes: — வாசிக்கிறது en jouer pour accompagner la voix.

தம்பூர், (*français*), tambour: — க்காரன் celui qui bat du —, tambour.

தம்மவன், *m.* (தம், அவன்), un de ses gens, sien, parent, proche; தம்மவள், *f.* personne de ses gens, parente; தம்மவர், *pl.* ses gens, ses proches.

தம்மனை, 1° (*தம்*, *அன்னை*), mère ; sa mère. 2° *P.* *தம்*, *மனை*, sa maison.

தம்மால், *obl. de* *தாம்*, par lui, par soi.

தம்மிடுகிறது, (*தம்*, *இடுகிறது*), être empêché, arrêté.

**தம்மிலம்*, (dhammilla), touffe de cheveux du sommet de la tête noués ensemble.

தம்மில். 1° particule explétive, 2° *obl. de* *தாம்*, dans lui, en soi.

தம்மின், *imp. pl. de* *தருகிறது*, donnez.

தம்முடைய, *gén. de* *தாம்*, de lui, de soi, son, sa, ses.

தம்முன், (*தம்*, *முன்*), 1° frère ainé.

தம்மை, 1° *acc. de* *தாம்*, lui, soi. 2° (*தம்*, *ஐ*), mère, sa mère... 3° *P.* *தம்மை*.

தம்மோடு, 1° *obl. de* *தாம்*; avec lui, — soi. 2° *P.* *தம்*, *ஒடு*.

தயக்கம், *தயங்கல்*, *et* (*quelquefois*), *தயங்கம்*, *n. v. de* *தயங்குகிறது*, mouvement, vacillation, fatigue, fluctuation, perplexité, hésitation, désolation, affliction, lumière, splendeur.

தயங்குகிறது; *sync.* *தயங்கிறது*, *கினேன்*, *குவேன்*, *கு*, *க*, *v. n.* *தயங்குதல்*, *n. v.* remuer, vaciller, chanceler, hésiter, être agité, incertain, inquiet, désolé, affligé, épuisé, fatigué, abandonné, sans secours, briller, reluire : *தயங்கிக்கொண்டுதிரிகிறது* rôder incertain, — plein de perplexité; — *கிற்கிறது* rester incertain, irrésolu ; — *ப்போகிறது* devenir irrésolu, embarrassé.

தயமணற்குன்றம், (*தயமணல்*, *P.* *அயமணல்*), sable noir.

தயவு, *P.* *தயை*, bonté, bienveillance, clémence, miséricorde, faveur : — *புரிகிறது* user de bonté, faire une grâce, — faveur ; *ஒருத்தன்மேலே* — *புரிகிறது* faire une faveur à quelqu'un : *தயவைக்காட்டுகிறது* montrer de la bonté ; — *ப்பாழ்க்கடிக்கிறது* perdre les bonnes grâces ; *தயவாக* avec bonté, — clémence, — affabilité ; *தயவுள்ள*, bon, miséricordieux, plein de bonté ; *தன்குமாரன்மேலிருந்ததயவினால்* par bonté pour son fils.

**தயா* *P.* *தயை* (*dans les mots composés*): — *கரம்* bonté, compassion ; — *கரன்* l'Être plein de bonté, Dieu ; — *சமுத்திரம்* l'océan de bonté, de clémence, *i. e.* Dieu ; — *சீலம்* naturel clément ; — *பரம்*, — *பரன்* le Dieu de bonté, homme miséricordieux, plein de bonté ; — *பரி*, *f.* miséricordieuse, compatissante ; — *மூர்த்தி* être plein de bonté, Dieu de bonté, de miséricorde ; — *ரசம்* miséricorde.

**தயாபம்*, *P.* *தயாவம்*.

தயார், (*ind.*), préparation : *தயாராயிருக்கிறது* être prêt.

**தய்ாளு*, *m. et f.* (*தயை*, *âlou affixe*), bon, miséricordieux, bienveillant, compatissant : — *த்துவம்* bonté, compassion.

**தயாவம்* (*id.* va), bonté, clémence, miséricorde.

தயாவிருத்தி, (*id.*), acte de miséricorde ou de bienfaisance. On en compte 14, savoir : *களாபடனம்* ou *கல்விபயிற்றல்* enseignement, l'instruction dans les sciences : *வியாதாகாரம்* ou *துயர்தீர்த்தல்* consolation dans la tristesse; *கிற்கத்தண்டனம்* ou *தண்டத்தினீக்கல்* délivrance du châtiment; *சந்தேகவாரணம்* ou *ஐயந்தேற்றல்* éclaircissement des doutes ; *அந்நியகுணசகனம்* ou *பிறர்குணத்தழுக்காறின்றிப்பொருத்தல்* supporter sans impatience le caractère d'autrui; *பாதிருதானயோகம்* ou *பிறராற்செய்யப்படு தின்மைமறந்து நன்றினைத்தல்* l'oubli du mal que le prochain nous a fait et l'intention de lui faire du bien; *பரார்த்த தேவபிரார்த்திதம்* ou *பிறர்க்குவேண்டித் தெய்வம் வழிபடல்* prier Dieu pour le prochain. Ces 7 actes de bienfaisance regardent l'âme : les 7 autres qu'on nomme *சத்தாங்கோபகாரம்* regardent le corps, savoir : *அன்னம்* ou *உணவு* donner à manger ; *பானம்* donner à boire; *அம்பரம் ou உடை* donner des vêtemens ; *மந்திரம் ou இடம்* donner un logement ; *தாசபலவம் ou அடிமைகாத்தல்* préserver de l'esclavage *ou* racheter les esclaves : *காராமயபத்திரிதயமோசனம்* ou *சிறைநோய்மூன்றுந்தீர்த்தல்* délivrer de 3 afflictions habituelles en prison, (qui sont : *மலசலவாதை* la gêne pour les besoins grands ou petits, *சரீரதெண்டனை* le châtiment corporel, *விலங்கு போடல்* les fers); *சவச்சேமம் ou பிணமடக்கல்* ensevelir les morts. On distingue encore *தயாவிருத்தி-அ* les 8 actes de bienveillance, savoir : *பிறர்க்குப்பொருள்வரவையுவத்தல்* se réjouir du bien qui arrive au prochain; *பிறாசெல்வம்பொறுத்தல்* supporter sans envie la prospérité d'autrui ; *பிறர்கருமத்திற் குடன்படல்* s'intéresser aux affaires du prochain ; *தீமைக்கஞ்சல்* craindre de faire du mal ; *பிறாகருமம்முடிக்க விழைதல்* s'empresser à aider le prochain à finir ce qu'il a à faire ; *பிறரையந்தீர்த்தல்* dissiper les craintes ou les doutes du prochain ; *நன்மைகடைப்பிடித்தல்* persévérer à faire le bien ; *பிறர்துயர்க்கிரங்கல்* compatir au chagrin d'autrui.

**தயாளம்*, (*தயை*), bonté, bienveillance, miséricorde, faveur : *அந்நியோந்நிய* — bienveillance mutuelle.

**தயாளன்*, (*தயாளம்*), homme bienveillant, clément, compatissant.

*தயாவி, *f. du préc.*
*தயாளு, *P.* தயாலு.

☞ தயி, s'écrit souvent pour தை. En conséquence voyez par ces initiales les mots qui ne se trouvent pas ici.

*தயிரியம், *P.* தைரியம், fermeté, constance, courage: தயிரியநாதன் Constant, *V.* தைரியம் et ses-composés.

தயிர், lait caillé ou aigri: — உறைகிறது le lait se cailler, se coaguler; — ஏடு crème qui se forme sur le lait caillé; — கடைகிறது baratter le lait caillé; — கடைதறி batte-à-beurre; — கடைதாழி baratte, vase où l'on baratte, batte-à beurre; — க்கடல் la mer fabuleuse de lait caillé; — ச்சாதம் riz cuit mêlé de lait caillé; — ச்சால், — த்தாழி jatte de lait caillé, baratte; — தோய்க்கிறது mettre du lait cailler, faire cailler du lait, y mettre de la présure; — வார்க்கிறது verser du lait caillé; — வார்த்துப்பிசைந்த சோறு riz mêlé ou pétri avec du lait caillé; — வளை, — விளை, — வேளை, *P.* தைவிளை, — வேளை.

*தயிலம், (taïla), et ses composés, *V.* தைலம்: தயிலக்காரன் *ou*
*தயிலிகாரன், *P.* தைலிகாரன் huilier.
தயிவிளை, *V.* தைவிளை.

*தயினியம், (daïnya), pauvreté, bassesse, humilité, avarice, cupidité.

*தயை (daya), bonté, tendresse, affabilité, bienveillance, clémence, compassion, faveur, grâce: — செய்கிறது montrer de la bonté..., traiter avec bonté, faire une faveur; — தாட்சிண்ணியம், — தாக்ஷிணை affabilité, complaisance, bonté tendre, — compatissante, — spéciale: — யுள்ள bon, clément, miséricordieux, affable.

தயோமித்தம், une des 10-comédies.

தரகன், தரகி, (தரகு), courtier, entremetteur (de marché entre l'acheteur et le vendeur).

தரகு, (தருகிறது), courtage, métier de courtier, droit de commission, salaire d'entremetteur, remise ou gratification que le vendeur, l'acheteur ou l'emprunteur fait à l'entremetteur, espèce de mesure (près du double du படி), espèce d'herbe; — கேட்கிறது demander le courtage, — le droit de commission; — கொடுக்கிறது donner le courtage, (tant pour cent ou autrement); — க்காரன், *V.* தரகன், — க்கூலி courtage; — வாங்குகிறது recevoir —, prendre le courtage.

*தரக்கு, (tarakchou), tigre, hyène.

*தரங்கம், தரங்கர், தரங்கல், (taranga), flot, vague, onde, mer, gêne, fatigue, sommeil.

தரங்கம்பாடி. *ou* தரங்கன்பாடி, (தரங்கம்), bourg —, ville située sur le bord de la mer, Tranquebar.

தரங்கலாராய்ச்சி, surveillance de la poste, maître de poste.

தரங்கல்மால், தரங்கற்சாலை, bureau de —, la poste.

*தரங்கிணி, (tarangini), fleuve, rivière.

தரங்கு, chemin, route, pointe de lance, *V.* தங்கல்.

*தரணம், 1° (tarana), passage, traverser, passer par dessus. 2° (dharana), possession, prise, porter, tenir, riz, le mont Himalaya (considéré comme le roi des montagnes), soleil, pont, terre, monde.

*தரணி, 1° (dharani), la terre, montagne, Dharani, fille de மேனை. 2° (tarani), le soleil. 3° (darani), torrent, courant: — சிலகம் montagne; — தரன், (dhara *qui soutient*), Vichnou, roi: — வாரிக்கல்லு pierre de désert.

தரணீ, (dharanî), terre; — சுதை la fille de la terre, *i. e.* Sidei, que le roi சனகன், au dire des Indous, arracha de la terre avec sa charrue en labourant; — தரம் (dhara *qui soutient*), l'animal qui, au dire de la fable, soutient la terre, *i. e.* la tortue; — தரன் Vichnou, roi, tortue; — பூரம், — பிலவம் l'océan qui entoure la terre ou dans lequel nage la terre.

*தரணீசுரன், (தரணி, ஈசுரன்), le prétendu maître du monde, Siven, roi, le roi des montagnes, *i. e.* l'Himalaya.

தரதாது, (*arbre*), effort, production, invention.

தரம், 1° classification: தரத்தீர்வை taxe —, impôt selon les classifications; — ப்படி selon l'espèce, sorte, espèce division —, classification de terres; — ப்பிரட்டு fraude dans la classification des terres; தரப்புதாரன் serviteur —, employé indigène sous un dâsildâr de district. 2° fois, reprise, sorte, espèce, classe, catégorie, rang, qualité, manière, succession, génération, réunion, foule troupeau, égalité, ressemblance, opportunité, temps, — favorable, convenance, pouvoir, force, cire rouge, gomme-laque, tête. 3° * (tara), radeau, particule qui ajoutée à un adjectif forme le comparatif, *v. g.* மந்த lent, மந்ததரம் plus lent. 4° (dara), peur, crainte, conque. 5° (dhara), montagne, ballot —, flocon de coton, globe, boule, ce qui tient ou soutient: தரந்தரமாய் அரசாளுகிறது régner successivement, — par droit héréditaire; தரம்பிரிக்கிறது, — பிரித்துவைக்கிறது repartir les diverses sortes, assortir, classer, régler par clas-

ses; — மாற்றுகிறது mélanger —, changer les espèces: அநேக —, அநேகந் — plusieurs fois souvent, bien des fois; ஒரு — une fois, ஏழு — 7 fois, எழுபதுதரமே ழு 70 fois 7; தரபடி ou தரப்படி moyenne sorte, — espèce, — classe (de marchandises), dimension determinée — partage égal de champs ou de villages, habit de dessous; — வழி espèce —, classe moyenne: இதுமூன்றாந்தரமாவு ceci est de la farine de 3me qualité.

தரல், 1° *opt et n. v. de* தருகிறது, don, donation. 2° *P.* தாராய் donne.

தரவன், *P.* தரகன்.

தரவாய், (தரம்), opportunité, temps favorable, bonne —, occasion: தரவாயி லேவருகிறது venir à propos; தரவாய்க்கு தவுகிறகாரியம் chose qui sert dans l'occasion; அத்தரவாயிலே dans ce temps favorable, alors, au même moment; எந்தத்த ரவாய் quand? à quelle époque?

தரவு, (தருகிறது), courtage, métier de courtier, droit de courtage, collecteur d'impôts, percepteur, ordre, commandement d'un chef, nuque du cou, 1re partie de strophe de pièce de poésie dite கலிப் பா, (ainsi nommée parcequ'elle vient au commencement de la strophe): தரவிணைக் கொச்சகக்கலிப்பா strophe dite கொச்சக க்கலிப்பா qui a 2 தரவு; தரவுகொச்சகம் *ou* — கொச்சகக்கலிப்பா la même strophe qui n'a qu'un தரவு: தரவுக்காரன் courtier, entremetteur, celui qui suit —, qui fait exécuter les ordres de son chef, qui d'après les ordres de son chef emploie la sévérité; தரவுவண்ணம் sorte de poésie dont les vers sont d'un pied, lequel est d'un mot.

**தரளம்*, (tarala), tremblement, mouvement, balle, perle.

**தரன்*, (dhara), un des 8 வசு, (à la fin des mots composés), celui qui porte, qui soutient.

தரா, 1° zinc, mélange de cuivre et de zinc, cuivre mêlé de zinc (et noirci par ce mélange), conque, la 8me constellation, herbe potagère amère. 2° *obl. de* தரை. 3° *gér.*, 3° *pers. pl. neut. nég. et part. nég. de* தருகிறது: — மலை montagne qui contient du zinc; — சுதன், — புத்திரன், *V.* தராத்துமசன்.

**தராகதம்பம்*, (dharâkadamba), l'arbre கடம்பு.

**தராங்கம்*, (தரை, அங்கம்), montagne.

தராசு, balance, le signe de la Balance, la 2° constellation dite பரணி, la plante வெள்ளொருக்கு: — க்கொடி les plantes பெருங்குரந்து et புல்லே; — க்குண்டு poids de balance (non estampillé); — க்கோல், — த்தண்டு, — த்துலா fléau de balance; — த்தட்டு bassin —, plateau de balance; — நா, — முள், *V.* தராசூசி; — ப்படி, — ப்படிக்கட்டு poids (estampillé); தராசிலே நிறுக்கிறது peser dans une balance.

தராசூசி, (தராசு, ஊசி), languette —, aiguille de balance.

தராத, *part. nég. de* தருகிறது.

**தராதரம்*, (தரை, தரம்), 1° montagne. 2° (தரம், தரம்), qualité, rang, espèce, race, convenance, force, différence de respectabilité selon le rang: — அறிந்து பேசுகிறது *ou* செய்கிறது, *ou* வெகுமானி க்கிறது parler, agir, honorer suivant le le rang ou la qualité des personnes et eu ègard aux circonstances.

**தராதரன்*, (தரை, தரன்), Vichnou, prétendu soutien du monde.

**தராதலம்*; (*id* தலம்), la terre, un des 7 mondes inférieurs des Indous dit கிதல ம், force.

**தராத்துமசன்*, (*id.* ஆத்துமசன்), le fils de la terre, *i. e.* la planète Mars.

**தராபதி*, (*id.* பதி), *litt.* le maître de la terre.

தராபஸ்து, (*pers*), totalité, tout.

**தராமரன்*, (தரை, அமரன்), le soi-disant dieu de la terre, *i. e.* le brame, *V.* பூமிதேவி.

தரி, 1°*imp. du suiv.* 2° *V.* தரிப்பு.

தரிக்கிறது, *ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க*, *v. a. et n.* (dharitoum *tenir*), tenir, prendre ou porter (des habits, des bijoux, des armes, un nom...), mettre sur soi, s'orner de, soutenir, retenir (dans sa mémoire), prendre racine, s'arrêter, rester, séjourner, loger, être tranquille, calme, content, sans envie: கருப்பம் —, கரு — concevoir, porter un enfant dans son sein; புஷ்பம் — être orné —, s'orner de fleurs, en porter; பேர் — porter —, prendre —, donner un nom மனம் — l'esprit se calmer, être tranquille; வேர் — prendre racine; தரித்திருக்கி றது être arrêté, s'arrêter, rester dans un lieu; தரித்திருக்க மாட்டாமற் போகிறது passer sans vouloir ou sans pouvoir s'arrêter; தரித்து நிற்கிறது s'arrêter: — ப்பிறக்கி றது être conçu et naître; ஒருஸ்தலத்துக்கு ப்பேர்தரிக்கிறது donner un nom à un lieu.

**தரிசம்*, (darsa), vue, nouvelle lune: த ரிசபூரணமாசம் sacrifice indou fait à la pleine lune et à la nouvelle; — யாமினி la nuit de la nouvelle lune: — விபத்து la lune (censée dans l'affliction lorsqu'elle est nouvelle).

*தரிசனம், (darsana), 1° V. தரிசனை 2° œil, crystal, connaissance, intelligence, couleur, sacrifice: உம்முடைய — கிடைத்தது j'ai eu l'honneur de vous voir; — ஆகுகிறது apparaître, se montrer; — காண்கிறது avoir une vision, une apparition, voir en rêve, ou — பண்ணுகிறது rendre visite, visiter (un grand personnage, un lieu de dévotion. .); தரிசனமுகம் belle contenance, belle apparence; — பேதி, — வேதி sorte de remède ou d'ingrédient qui donne au fer l'apparence de l'or; தரிசனத்திலே சொல்லுகிறது dire en vision; தரிசனமறைப்பு, — வரணியம் ou

தரிசனுவரணம், தரிசனுவரணியம் (தரிசனம், ஆவரணம்), aveuglement, obstacle à tout voir, un des அஷ்டகுற்றம் ou 8 défauts incompatibles avec la divinité.

*தரிசனீயம், (darsaniya), chose belle, — visible.

*தரிசனை, (darsanâ), vue, aspect, vision, apparition, songe, rêve, visite (à un grand ou à un lieu de dévotion), miroir: — யாகிறது apparaître, être vu, se montrer, être visible, une visite se faire.

*தரிசி, 1° (darsi), celui qui voit, voyant. 2° *imp. de*

தரிசிக்கிறது, சித்தேன், சிப்பேன், சி, சிக்க, *v. a.* voir, visiter, rencontrer, avoir une vision, rêver.

*தரிசிதம், (darsita), chose connue, vue, objet, — apparent, qui tombe sous les sens.

தரிசித்தல், தரிசிப்பு, *n. v. de* தரிசிக்கிறது, vue, aspect, vision, visite, rêve.

*தரிசியம், (drousya), vision apparition.

தரிசு, terre désolée, — ruinée.

தரிசு, terre en friche, — en repos, jachère, bornes d'un village: தரிசாயிருக்கிறது, — க்கிடக்கிறது rester —, être en friche; அநாதிதரிசாய்க் கிடந்த நிலத்திலே பயிரிடுகிறது cultiver une terre jusque-là en friche.

தரிஞ்சகம், l'oiseau அன்றில்.

*தரிதம், (darita), crainte, peur, déchirement.

தரித்தல், *n. v. de* தரிக்கிறது.

*தரித்திரம், (daridra), pauvreté, indigence: — விடிகிறது, — அற்றுப்போகிறது —நீங்குகிறது l'indigence cesser, être délivré de la pauvreté; தரித்திரப் படுகிறது souffrir la pauvreté; — ப்பட்டவன் pauvre, indigent; தரித்திரத்திலடிபடாதவன் celui qui n'a pas éprouvé la pauvreté.

*தரித்திரன், தரித்திராயகன், தரித்திரிதன், (தரித்திரம், âyaka, ita *affixe*), pauvre, indigent, malheureux.

*தரித்திரி, 1° *fém. de* தரித்திரன், pauvresse, indigente. 2° (dharitri), la terre.

தரித்து, *gér. de* தரிக்கிறது.

தரித்துவம், (தரி, துவம்), action de porter.

தரிப்பிக்கிறது, ப்பித்தேன், ப்பிப்பேன், ப்பி, ப்பிக்க, *v. caus. de* தரிக்கிறது *et* தரிப்பித்தல், *n. v.* faire porter, — revêtir, — prendre.

தரிப்பு, *n. v. de* தரிக்கிறது, action de porter, de supporter etc.., rétention, mémoire, fonds, argent comptant, propriété, séjour, demeure fixe, halte, pause, gîte, durée, continuité; — கொடுக்கிறது payer argent comptant; — க்காரன், — த்தட்டான், தரிப்புள்ளவன் homme à l'aise, qui a de l'argent; மேலே *ou* தரிப்பிலேவிடுகிறது donner pour argent comptant; தரிப்பிலிறங்கியிருக்கிறது être descendu dans son gîte, être englouti dans les richesses; ஒருகாரியத்தின்மேலே தரிப்பாயிருக்கிறது fixer son esprit sur une chose; தரிப்பிடம் lieu pour s'arrêter, où l'on fait halte, gîte, mémoire.

தரியலர், தரியலார், (தரிகிறது, அலன்), ennemis, gens envieux.

தரியாபத், தரியாபத்து, (*pers.*), investigation, enquête, découverte.

தரிவிலா, தரிவில்லா, *P.* தர்வில்லா.

*தரு, *pl.* தருக்கள், 1° (tarou), arbre. 2° espèce de chant, d'air d'accompagnement, ris de voile, serrer les voiles. 3° *part. de* தருகிறது: தரு-கு. *V.* ஐந்தரு; தருக்குழாம் multitude d'arbres.

தருகம், arc.

தருகிறது, தந்தேன், தருவேன், தா, தர, தரோன், *ou* தாரேன், *nég.* (dâ), donner, accorder, octroyer, produire, faire: இதையெனக்குத்தா *ou* தாரும் donne ou donnez-moi cela.

தருகை, *V.* தருதல்.

தருக்ககன், (தருக்கம், ka), suppliant, pétitionnaire, demandeur, logicien.

*தருக்கம், (tarka), discussion, dispute, controverse, raisonnement, dialogue, logique: — பண்ணுகிறது *V.* தர்க்கிக்கிறது; தருக்கசங்கிரகம் abrégé de logique; — சாஸ்திரம் la science —, l'art du raisonnement, dialectique, logique, sophistiquerie; — சாலி, — சாஸ்திரி logicien, dialecticien; — சிந்தாமணி traité de logique; —த்தோர்வை défaite en logique, — en controverse, réfutation; — வாதம் dispute, — contentieuse, chicane, sophisme; — வித்தை, — வித்ியை, *V.* தர்க்கசாஸ்திரம்.

தருக்கல், 1° *opt. et n. v. de* தருக்குகிற

து. 2° (தரு), pierre dite சிலாநாகக்கல்.

*தருக்கி, 1° (தருக்கம்), logicien, dialecticien, disputeur. 2° *gér. de* தருக்குகிறது 3° (தருக்கு), orgueilleux, homme fier. 4° *imp. du suivant.*

தருக்கிக்கிறது, இத்தேன், இப்பேன். இ, இக்க, *n. v.* (தருக்கம்), disputer, raisonner, discuter, faire la controverse, rendre raison.

தருக்கித்தல், தருக்கிப்பு, *n. v. du préc.*

தருக்கு, 1° orgueil, fierté, obstination, présomption, hardiesse, joie 2° *(tarkou), fuseau (pour filer le coton). 3° *imp. et part. de*

தருக்குகிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v. n.* தருக்குதல், *n. v.* s'enorgueillir, être fièrement obstiné, se réjouir, s'enhardir.

*தருசணம், தருஷணம், (dharchana), manque de respect, injure, colère, copulation.

*தருசணி, தருஷணி, (தருசணம், *i.*), prostituée, femme débauchée.

*தருசம், தருஷம், 1° (dharcha), orgueil, grandeur, impatience, paralysie, impotence, défaut, injustice, tort, copulation: தருசகாரணி fille déshonorée 2° (தரு, சம்), ce qui naît ou vient des arbres.

*தருசாரம், (தரு, சாரம்). essence d'arbre, *i. e.* camphre.

தருசீவனம், (*id.*), vie de l'arbre, racine d'arbre.

தருசு, (*télinga*), compacité, tissu serré: தருசாய்நெய்கிறது faire un tissu serré.

*தருச்சகன், (darsaka), savant, habile, portier.

*தருச்சணம், தருச்சம், (tarchana, tarcha), soif, désir.

*தருச்சனம், (tardjdjana), accusation, censure, blâme, mépris, colère.

*தருச்சாரம், *P.* தருசாரம்.

*தருச்சிதம், தருஷிதம், (tarchita), soif, désir.

*தருணதை, (தருணம், tâ), jeune fille, jeunesse.

தருணம், 1° (tarouna), jeunesse, âge tendre, tendreté, délicatesse, opportunité, occasion, temps —, moment favorable, nouveauté, ricin, grand cumin. 2° (dharouna), ciel, paradis, opinion, idée: ஏற்ற — occasion, favorable; தருணசுரம் fièvre qui dure une semaine; — ததி lait caillé depuis 5 jours.

*தருணன், 1° (தருணம்), jeune homme (à l'âge de puberté), *pl.* தருணர் jeunes gens. 2° (dharouna), Brama.

தருணசேரி, (தருணம், சேரி), *litt.* le nouveau bourg, la ville de Ténassérim sur la côté du Pégou.

*தருணாஸ்தி, (தருணம், அஸ்தி), cartilage, os tendre, graisse.

தருணி, 1° (tarni), radeau, soleil, femme 2° *ou.*

*தருணி, (தருணம், î), jeune fille, (de 16 à 30 ans, ce qui est un des 4 âges ou பருவம் des femmes), aloès: தருணிகணம் troupe de jeunes filles; — சனம் jeunes filles, *ou*

*தருணை, *f. de* தருணம், jeune fille, — femme.

*தருணோபகாரி, (தருணம், உபகாரி) qui secourt à propos.

தருதல், *n. v. de* தருகிறது, don, donation, production.

தருதி, *imp. du même,* donne, *pl.* தருதிர், donnez.

தருத்தமணி, (தரு), l'arbre மாமஞ்சள்.

*தருத்தாம், (*id.*), montagne, *litt.* ce qui porte des arbres.

*தருத்தலம், (*id.*), place d'un arbre, — — sous ses branches.

*தருநகம், (*id.*), épine.

தருநிறப்பஞ்சரம், (தரு, நிறம்), aimant.

தருபவன், *m.* தருபவள், *f.* (தருகிறது), donateur, donatrice.

*தருப்பகம், (தருப்பம், ha *qui tue*), humiliation, bassesse.

*தருப்பகன், *V.* தற்பகன், celui qui enflamme d'amour, *i. e.* Kâmen, le Cupidon indien.

*தருப்பசயனம், 1° (தருப்பம், சயனம்), nom d'un lieu près de Tanjaour, 2° *P.* தருப்பாசனம்.

*தருப்படன், (darbbata), gardien de village, garde champêtre, portier.

*தருப்பணம், 1° (tarpana), satisfaction entière, plein contentement, satiété, cérémonie d'offrir de l'eau aux mânes des défunts, (on y emploie de l'herbe தருப்பை), aspersion d'eau lustrale, bois du sacrifice ஓமம், espèce de cymbale. 2° (darpana), miroir, œil, inflammation, flamme: — பண்ணுகிறது, — முடிக்கிறது *V.* தருப்பிக்கிறது.

*தருப்பம், (darpa), orgueil, grandeur, muse, chaleur.

*தருப்பன், (darhba), méchant homme, géant, démon.

*தருப்பாசனம், (தருப்பை, ஆசனம்), natte —, siége ou lit d'herbe தருப்பை (propre aux pénitens indous).

*தருப்பாரம்பம், (தருப்பம், ஆரம்பம்), orgueil naissant.

*தருப்பி, (darbbi), grande cuillère, tête déployée de serpent.

தருப்பிக்கிறது, ப்பித்தேன், ப்பிப்பேன், ப்பி, ப்பிக்க, *v. n.* தருப்பித்தல், *n. v.* (tarpita *satisfait*), faire la cérémonie dite தருப்பணம், offrir de l'eau aux mânes des défunts.

தருப்பு, pierre semblable au diamant, mais de qualité inférieure.

*தருப்பை, (darbha), l'herbe darbha, — des sacrifices des Indous, (dont ils se servent aussi dans la plupart de leurs cérémonies), poa cynosuroides, ou saccharum spontaneum.

தருமணற்சுக்கான், pierre calcaire de gravier noir.

*தருமம், (dharma), vertu, mérite, religieux ou moral, aumône, charité, bienfaisance, devoir, équité, justice, loi, code de lois, les vèdas, les உபநிஷதம், usages, observances ou devoirs (de religion, de caste, tels que sacrifices...), emploi, nature, caractère, pureté, innocence, bonnes mœurs, ressemblance, égalité, arc, flèche. (Selon les Indous, le தருமம், ou devoir du brame est la piété; celui du roi, la justice; celui du guerrier, le courage; celui du propriétaire ou maître de maison, l'aumône): காலதருமம் devoirs religieux adaptés au temps, — aux âges du monde; — செய்கிறது, — பண்ணுகிறது faire —, donner l'aumône; — தலைகாக்கும் la justice conservera la tête (la vie); தருமத்தைய ழிக்கிறது empêcher —, anéantir une bonne œuvre; தருமங்களைப்போதிக்கிறது enseigner les devoirs religieux...; தருமத்துக்குடன் பட்டவன் homme charitable, équitable; தருமகட்டை orphelin élevé par la charité des étrangers; — கர்த்தர் marguilliers, gardiens d'un temple.... arbitres (pour un jugement), jury, jurés; — கர்த்தசபை assemblée de marguilliers, — d'arbitres, jury; — கர்த்தருடையதீர்ப்பு décision —, sentence d'arbitres; — கருமம், — காரியம் bonne œuvre, œuvre de charité, — d'équité, acte de piété, — de vertu, — indispensable de religion; — கிருத்தியம், — க்கிரியை acte de religion, de vertu, bonne œuvre; — கோசம் trésor de vertu; — கிலம் édit —, concession d'un roi; — க்கிழவர் gens charitables, — vertueux, nom commun aux 3 classes de வைசியர்; — க்கிழத்தி, *V.* தருமச்செல்வி; — க்கிரகணம் observance des lois morales et religieuses; — க்கொள்ளி celui qui met le feu à un bûcher de funérailles de charité; — க்ஷேத்திரம் plaine aux environs de Délhi dit aussi குருக்ஷேத்திரம் où se livra la grande bataille entre les Kourous et les Pândous, — சங்கடம் difficulté pour savoir lequel de 2 devoirs doit avoir la préférence; — சங்கிதை code de lois, *v. g.* celui de Manou; — சக்கிரம் Jaïna déifié; — சங்கம் assemblée de charité, — pieuse, — équitable; — சத்திரம் chauderie, — hôtellerie de charité pour loger les passants, grande maison de charité, — où l'on donne l'aumône; — சபை, — சவை assemblée d'arbitres, — de charité, cour de justice; — சமஸ்காரம் enterrement —, obsèques de charité, faire brûler ou enterrer par charité le corps d'un étranger; — சரீரம் homme vertueux; — சாடி avis donné d'un crime secret; — சாட்சி témoin —, témoignage charitable, — favorable, — équitable; — சாதனம் acte —, titre d'une donation charitable; — சாது personne douce, bienfaisante, patiente; — சாத்திரம், — சாஸ்திரம் science des lois, livre de jurisprudence, code de lois, — des lois religieuses, *V.* அஷ்டாதச தருமசாஸ்திரம்; — சாலி, — சாரி homme vertueux, charitable, équitable, bienveillant; — சாலை cour de justice, hôtellerie —, maison de charité, — où l'on donne l'aumône; — சாவருணி, — சாவர்ணன் le 11me Manou; — சிந்தனம், — சிந்தை réflexion morale, — pieuse; — சிவாசாரி, (சிவம், ஆசாரி), (titre de) gourou des வைசியர் ou marchands; — சீமாட்டிபென்றுடம்பெடுத்தவள் femme qui ne semble née que pour la bienfaisance; — சீலன், *V.* தருமசாலி; — சீவன் homme qui pratique ses devoirs; — சுதன், — சூனு le fils de Dharmen ou Yamen, c'est தருபாத்துமசன், *i e.* Youdhichthiren ou Darmarâsen, l'aîné des பாண்டவர்; — சூட்சுமம் point difficile à décider en jurisprudence ou en plaidoirie; — செங்கோல் sceptre juste, gouvernement équitable, *v. g.* celui du Pape; — சேட்டை van d'aumône, — plein de grains à donner aux pauvres dans l'aire; — சோறு riz cuit donné en aumône, (surtout au temps du repas); — ச்சக்கிரம் gouvernement équitable, justice (surtout d'Arouguen); — சேத்திரம், — ச்சேத்திரம், *V.* தருமக்ஷேத்திரம்; — ச்செல்வி dame ou demoiselle bienfaisante, charitable, excellente, *V.* தருமதேவதை; — ஸ்மிருதி code de lois religieuses; — ஞானம் connaissance de ses devoirs, — தானம் aumône, charité, bienfaisance; — தானஞ்செய்கிறது donner libéralement —, faire l'aumône; — துரை

gentilhomme bienfaisant, homme éminent en bienfaisance et en équité ; — தேவதை prétendue déesse bienfaisante, (appliqué à tort à) Parvadi, *V.* தருமச்செல்வி ; — த்திரவி, (திரவம்), le fleuve bienfaisant, le Gange ; — த்துரோகி homme pervers, démon ; — த்துவசி religieux hypocrite qui se pare des dehors de la piété ; — த்துவம் piété, moralité, bonne conduite, bienfaisance; — நடக்கை, — நடை conduite vertueuse, équitable: — நந்தனன், *V.* தருமாத்துமசன் ; — நாள் la 2e constellation dite பரணி ; — நிட்பத்தி accomplissement de ses devoirs : — நிபந்தம் piété, vertu ; — நிட்டி homme pieux, vertueux ; — நியாயம், — நீதி, — முறை équité, justice, intégrité, coutume —, observances pieuses. mérite moral ; — நூல், *V.* தருமசாஸ்திரம் ; — பத்தினி femme vertueuse, — légitime ; — பரன் homme juste, pieux ; — பாகினி, (bhâgini *qui partage*), femme vertueuse, charitable ; — பாலகன், — பாராயணன் — பாடகன் docteur de la loi ; — பிட்சுகன், (பிட்சை), celui qui mendie par piété ou pour mériter ; — புத்திரன் enfant vertueux, — né dans le bon âge de son père et qui prend soin de sa vieillesse, *V.* தருமாத்துமசன் ; — புரம் la ville —, le monde de Dharmen ou Yamen, nom d'une autre ville ; — புருஷன், *V.* தருமசாலி ; — ப்பிணம் cadavre enterré par charité ; — ப்பிரதானன் homme éminent en vertu ; — ப்பிரபு prince bienfaisant, homme éminent en bienfaisance et en équité ; — ப்பிரவத்திரு, (பிர, வத்திரு), celui qui explique la loi, — les védas ; — ப்பிராத்திரு condisciple —, frère d'étude en religion ; — ப்பிள்ளை enfant de charité, — élevé par la charité publique et qui apprend certains exercices, *v. g.* de jongleur etc... qu'il fait devant la caste qui l'a élevé (ailleurs on l'appelle கோக்கன்) ; — மூலம் le fondement des lois indoues, *i. e.* les védas — ராசன், — ராசா roi juste et charitable, homme bienfaisant, (nom appliqué à) Darmarâsen ou Youdhichthiren l'aîné des பாண்டவர், (ce nom est donné aussi à), Arouguen, Yamen, Bouddha, l'arbre பாலைமரம் ; — லக்ஷணம் chose essentielle dans la morale et les lois ; — வழி chemin de la vertu; — வட்டி intérêt légitime, légal, modéré; — வாகனன் celui qui a pour monture le bœuf Dharma, *ou* la vertu personnifiée, *i e.* Siven, — வாசரம் jour d'aumône, — de pleine lune ; — வாடி cercle ou enclos d'où l'on donne l'aumône ; — வதி, — வாட்டி, (ஆட்டி, vati *affixe*), homme charitable, bienfaisant, — வாளி, — வான், (ஆளி, vân *affixe*), homme charitable, bienfaisant, juste, équitable, vertueux ; — விசாரணைக்காரன் inspecteur —, directeur d'œuvres de charité; — விதி règle équitable, de justice, précepte légal ; — விப்பிலவம், immoralité, méchanceté, — விவேசனம் investigation, — judiciaire.

*தருமஸ்தன், (தருமம், ஸ்தன்), homme constant dans la vertu.

தருமஞ்ஞன், (*id.* ஞன்), homme qui connaît ses devoirs.

*தருமன், (dharma), homme charitable, vertueux, juste, Dieu, Dharmen ou Yamen, Dharmarâsen (l'aîné des 5 பாண்டவர்), le 15me Bouddha, *i. e.* le 15me des 24 pontifes Djaïners du présent âge.

*தருமாசனம், (தருமம், ஆசனம்), tribunal (de justice): தருமாசனத்தார் les juges.

தருமாதருமம், *ou* தர்மாதர்மம், (தருமம், அதருமம்), justice et injustice, raison et tort, la vertu et le vice : — பார்த்துத்தீர்க்கவேண்டும் il faut juger après avoir examiné qui a raison ou tort ; தருமாதருமபரீக்ஷை examen du bon droit et du tort, jugement en tirant des billets noirs et blancs et laissant à Dieu de faire connaître le bon droit.

*தருமாதிகரணம், (*id.* அதிகரணம்), cour de justice.

*தருமாதிகாரம், (*id.* அதிகாரம்), office de juge.

*தருமாதிகரணன், தருமாதிகரணி, தருமாதிகாரி, (*id.* அதிகரணம், அதிகாரி), juge.

தருமாத்தி, (*id.* அத்தி), chef d'un assemblée de charité.

தருமாத்திகாயம், (தருமாத்தி), corps doué d'inclinations vertueuses.

*தருமாத்தியக்ஷன், (தருமம், அத்தியக்ஷன்), juge, magistrat.

தருமாத்துமசன், (தருமன், ஆத்துமசன்), le fils de Dharmen ou Yamen, *i. e.* Dharmarâsen ou Youdichthiren l'aîné des பாண்டவர்.

தருமாத்துமா, (தருமம், ஆத்துமா), âme —, personne charitable, vertueuse, pieuse.

*தருமாநுஷ்டானம், தருமாநுசாரம், (*id* அநுஷ்டானம் அநுசாரம்), observation des lois, de ses devoirs, conduite vertueuse.

*தருமாபேதம், (*id.* apêta *déviation*), mauvaise conduite, immoralité, injustice, déraison.

*தருமாரணியம், (*id.* அரணியம்), la forêt où se retira Dharmarâsen.

*தருமார்த்தமரணம், (*id.* அர்த்தம்), mort causée par la charité ou la vertu.

*தருமி, (தருமம், *i.*), *m. f ou*

தருமிஷ்டன், *m.* தருமிஷ்டி, *f.* (*id.* இஷ்டம்), homme —, femme charitable, bienfaisant, équitable, vertueux, qui se plait dans les bonnes œuvres.

தருமிருகம், (தரு), l'animal qui vit sur les arbres, *i. e.* le singe.

*தருமோபதேசம், (தருமம், உபதேசம்) instruction morale et religieuse.

*தருமோபதேசகன், (*id.* ka), gourou, précepteur, — spirituel.

தரும், *part. fut. de* தருகிறது : — பணம் argent à donner ; — பணம்வைக்கிறது remettre de l'argent à donner : எனக்குத் தரும்பணமெட்டு c'est 8 fanons qu'on doit me donner.

*தருராகம், (தரு, இராகம்), bourgeon d'arbre, bouton, fleur.

*தருருகை, தருரோகிணி, (*id.* rouhâ, rôhini *qui monte*), plante parasite.

தருவாரி, sel en bloc.

*தருவி, (darbi), cuillère de métal.

தருவிக்கிறது, வித்தேன், விப்பேன், வி, விக்க, *v. caus. de* தருகிறது, faire donner, — produire.

*தருவிடபம், (தரு), branche d'arbre.

தருவிராசன், *தருராசன், (*id.*), le roi des arbres, *i. e.* le palmier.

*தரூடம், (taroûta), racine —, fleur de nénuphar.

*தரை, (dharâ, terra), terre, terrain, sol, matrice, moelle, veine : — ப்படங்கு, — வாரம், *V.* நிலவாரம் ; — மட்டம் niveau de la terre ; — மட்டமாய்ப்போகிறது se mettre de —, devenir de niveau avec la terre ; — மட்டமாக்குகிறது mettre de niveau avec la terre, niveler, raser à ras de terre ; — யாணி clou propre à être rivé (après être entré) · — யில்லாக்குருவி oiseau qui ne se repose pas à terre, l'hirondelle ; தரையிலேவிழுகிறது tomber par terre.

*தர்க்கம், et ses composés: *V.* தருக்கம்.

தாகாஸ்து, (*id.*), proposition, offre.

*தர்ப்பகன், தர்ப்பணம், தர்ப்பம், தர்ப்பை, *V.* தருப்பகன், தருப்பணம், தருப்பம், தருப்பை.

*தர்மம், et ses composés, *V.* தருமம்.

தலத்தார், (தலம்), habitants d'un lieu, d'un chef-lieu, ou d'un lieu réputé sacré.

*தலம், 1° (sthala), lieu, place, endroit, site, temple célébre, terre, sol, monde(en général). 2° (tala), nature, — essentielle, essence, identité, même, (en ce sens il se met à la fin des mots comme தராதலம், பூதலம், மகிதலம் la terre elle-même, அடித்தலம் la plante des pieds, கைத்தலம் la paume de la main, கண்டலம் l'œil, உரத்தலம் la poitrine, செவித்தலம் l'oreille), profondeur, dessous, infériorité, trou, fossé, plante des pieds, la main étendue, battement des mains, claque, tape, cause, motif, palmier, forêt, tas, monceau. 3° (dala), feuille, fourreau d'instrument, mélange, alliage, moitié, fente, division, déchirement : தலந்தோறும் chaque lieu, — ville ou village, தலங்கடோறும் (தலங்கள் தோறும்), tous les districts, tous les pays, en tous lieux ; தலகபாடம் bouton, pétale ou feuille pliée, *V.* இலைக்கதவு ; — இருதயம் (hroudaya *cœur*), milieu de la plante —, plante du pied , — சுத்தி, — புனிதம் pureté —, sainteté d'un lieu ou d'un temple ; — தரிசனம் visite à un lieu sacré ; — த்தாது la plante கிலப்பனை ; — புராணம் légende particulière à un lieu sacré ou à un temple ; — பேதம் différence de lieux, changement d'air ; — ப்பிரகாசம் tape, coup donné avec la main ouverte ; — மகிமை gloire —, célébrité d'un lieu ou d'un temple ; — விசேஷம் particularité d'un lieu ou d'un temple.

தலன், *P.* தலம்.

*தலாடகம், (talâdhaha), fossé, sésame sauvage, ouragan, tourbillon de vent, oreille d'éléphant.

*தலாடகன் (*id.*), cornac.

*தலாதிபதி, தலாதிபன் (தலம், அதிபதி, அதிபன்), maître d'un lieu de la terre, roi, magistrat, homme d'autorité.

*தலிகை, (talikâ), martingale.

*தலிதம், (dalita), chose fendue, brisée, déchirée, ce qui est fleuri, épanoui.

*தலினம், (talina), lit, couche.

தலை, tête, chef, autorité, priorité, primauté, prééminence, supériorité, autorité, grandeur, premier commencement, origine, principe, dessus, sur, air, personne, côté, lieu, place, une des terminaisons de l'ablatif *Ex.* மலைத்தலை sur la montagne : தலைகடை le commencement et la fin, tout ; — கட்டுகிறது remettre la toque ou le turban (après le deuil...), nouer sa chevelure, bâtir le faîte, achever, finir, réussir, s'accomplir ; — கட்டிவருகிறது se faire, s'achever, venir après avoir terminé... ; பத்துரூபாயிலே இந்தக்காரியங் கட்டிவருமா cela pourra-t-il se faire pour dix roupics? — கவிழ்கிறது, — கவிழ்க்கிறது baisser la tête, avoir honte ; — காட்டுகிறது se montrer, montrer la tête, sortir dehors ; — இழுகிழுப்பாயிருக்கிறது, — இழுகிழுத்துவருகிறது,

— கிறுகிறென்றுவருகிறது la tête tourner. avoir des vertiges, des étourdissemens ; — கீழாய் la tête en bas, tête baissée, sens dessus dessous, confusément ; — கீழாய்ச் சொல்லுகிறது parler confusément, dire en commençant par la fin ou par le bas pour par le commencement ou par le haut ; — குனிகிறது baisser ou incliner la tête ; — குனிந்திருக்கிறது avoir la tête penchée ou baissée ; — கொடுக்கிறது, donner sa tête ou sa vie, s'avanturer, s'exposer, se mettre en avant dans une entreprise ; — கொண்டுபுரளியாடுகிறது s'efforcer péniblement, exercer péniblement son autorité ; — க்கச்சு bandeau, fronteau ; — க்கடை, — க்கடைவாயில் principale porte d'une maison ; — க்கட்டு cérémonie de remettre la toque ou le turban après des funérailles, la 1re maison d'une rangée d'un côté de rue, famille ménage ; — க்கட்டுவரி taxe ou impôt sur chaque famille ; — க்கட்டுக்கொருபணம் வரிவாங்குகிறது lever un fanon de taxe sur chaque famille ; — க்கட்டுகிறது, *V.* தலைகட்டுகிறது ; — க்கதிர் les premiers épis ; — க்கருவி casque ; — க்கல் 1er pierre, pierre fondamentale d'un édifice, bézoard ; — க்கனப்பு pesanteur de tête ; — க்காணி oreiller, traversin ; — க்காணியுறை taie d'oreiller ; — க்காவல் garde principale, principal corps-de garde, 1re garde ; — க்கிராமம் chef-lieu, bourg principal ; — க்கிறுகிறுப்பு vertigo, tournoiement —, branlement de tête ; — க்குடி 1er —, principal habitant ; — க்குத்து douleur aiguë — élancement dans la tête, mal de tête ; — க்குலை 1re grappe haut de la grappe ; — க்குறை tronc, — sans tête, aphérèse, retranchement de la 1re lettre ou syllabe d'un mot ; — க்கூடுகிறது s'assembler, s'unir, *litt.* les têtes se réunir ; — க்கூலி salaire de batelier, prix pour chaque personne qu'il passe sur sa barque ; — க்கொம்பு barre ou bras de devant du palanquin, chef, principal, premier ; — க்கொள்ளுகிறது croître, s'élever, augmenter, accepter ; — க்கோடை 1re chaleur : — க்கோலம் coiffure, parure —, ajustement de tête ; — சாய்கிறது la tête pencher, ou — சாய்க்கிறது pencher —, baisser la tête (de honte...), s'incliner, vénérer par une inclinaison de tête, rougir ; — சிதறவெட்டுதல் trancher la tête et la faire sauter à quelque distance ; — சீவுகிறது se peigner, démêler les cheveux ; — சுழலுகிறது la tête tourner, — pirouetter, *ou* — சுழற்றுகிறது tourner la tête, avoir des vertiges ; — ச்சார்த்து, — ச்சீலை toile de la tête, — qu'on entortille autour de la tête en forme de turban, toque, turban ; — ச்சீரா casque ; — ச்சுமை fardeau qu'on porte sur la tête, ouvrage difficile ; — ச்சுருணி, — ச்சுருள்வள்ளி, — ச்சுருளி, — ச்சூடுவள்ளி la plante பெருமருந்து ; — ச்சுழல், — ச்சுழற்சி tournoiement de tête, vertige ; — ச்செய்கிறது lever la tête, se fortifier, croître, réussir, prospérer fleurir ; — ச்சேரி bourg principal, ville, la ville de Tellichéry sur la côté malabare ; — ச்சேர்வை titre, inscription : — ச்சோடு casque ; — சோழகம் commencement du vent du sud, — de la mousson du sud, (et selon quelques-uns), du sud-ouest ; — தடவுகிறது frotter —, oindre ou caresser la tête, corrompre ; — தடுமாறுகிறது, se troubler, être bouleversé, — தடுமாற்றம் trouble, confusion, bouleversement ; — தட்டுகிறது trancher la tête, racler (une mesure), passer la racloire ; — தலையாக tête par tête, un à un, par tête ; — தாழ்கிறது la tête baisser, avoir honte, *ou* — தாழ்த்துகிறது baisser la tête, vénérer ; — திருப்புகிறது tourner la tête, avoir des vertiges ; — தீகிறது, — தீதல் se gâter, se corrompre ; — துலுக்குகிறது, — துளக்குகிறது branler —, secouer la tête ; — தொடுகிறது toucher la tête, être parrain ou marraine, faire serment en touchant la tête (de la personne à qui on le fait) ; — தொட்டபிள்ளை enfant dont on a touché la tête ; *i. e.* filleul ou filleule, enfant adoptif ; — தொட்டுச்சத்தியம்பண்ணிக்கொடுக்கிறது faire serment en touchant la tête ; என்தலையைத்தொட்டுக்கொடு fais-moi serment en me touchant la tête, ou donne-moi en me faisant un tel serment ; இல்லையென்றென்தலையைத்தொடு touche moi la tête et jure que non ; — தோஷம் roideur —, paralysie de la tête ; — தோய்கிறது se baigner ; — த்தாது la plante திலப்பனை ; — த்திராணம் casque ; — த்திருப்பம், — த்திருப்பு tournoiement de tête, vertige, étourdissement ; — த்துவர், *V.* கொன்றைத்துவர ; — த்தாக்கம் soumission, consentement, baisser la tête honte ; — நடுக்கம் branlement de tête, vertige ; — நடுக்குகிறது la tête branler, branler la tête (par l'âge, la paralysie ou le vertige) ; — நறுக்கு morceau. — rognure de feuille de palmier du côté de la tige — நாள் la 1ère constellation des Indiens ; — நிமிர்த்துகிறது lever la tête ; — நிம்பம் l'arbrisseau சிவனார்வேம்பு ; — நில்லாப்பருவம் âge ou la tête ne peut se soutenir elle-même, *i. e.* l'enfance ; — நீட்டுகிறது

avancer —, présenter —, allonger la tête, avancer ; — *நோ*, — *நோவு* mal de tête, —*நோவுங்காய்ச்சலுந்தனக்குவந்தாற்றெரியும்* le mal de tête et la fièvre sont connus de celui à qui ils viennent, l'expérience est le meilleur maître ; — *பத்தா* a-t-il 10 têtes ? peut-t-il faire l'ouvrage de 10 personnes ? — *பிரட்டுகிறது* tourner la tête de côté et d'autre, (*v. g.* un malade dans son lit) ; — *பிரிகிறது* se séparer ; — *புரட்டுகிறது* faire rouler —, couper la tête ; — *போடம்* la plante *பொருதலை* ; — *ப்படுகிறது* montrer la tête, paraître en public, se présenter, se produire, commencer, entreprendre, se mettre à, s'opposer, faire de l'opposition, croître, prospérer ; — *ப்படல்* apparition, opposition, commencement ; — *ப்படுத்துகிறது* faire croître, — prospérer, — *ப்பட்டணம்* ville capital ; — *ப்பட்டை* bandeau, bande pour la tête, 1ère bande ; — *ப்பணி* joyau de tête couronne ; — *ப்பந்தி* 1er place dans un banquet ; — *ப்பற்று* grandes feuilles du palmier dit *தளப்பம்* qui servent de parapluie, emplâtre appliqué à la tête ; — *ப்பனி* 1er rosée en *மார்கழி* et *தை* — *ப்பா*, — *ப்பாகு*, — *ப்பாகை* toque indienne, espèce de turban ; — *ப்பாடு* réunion, croissance, fardeau, pesanteur d'un devoir difficile ou de réussite douteuse ; — *ப்பாரம்* pesanteur de tête, fardeau qu'on porte sur la tête ; — *ப்பாளை* 1er spadix du cocotier etc... partie de la toque indienne, sorte de bijou de tête (à l'usage des femmes) ; — *ப்பித்தம்* vertige, étourdissement, — *ப்பிரட்டு* embarras, tracas ; — *ப்பிரட்டை* petite grenouille, petit crapaud (nouvellement éclos), têtard, crapaud de mer ; — *ப்பிரிதல்* séparation ; — *ப்பிள்ளை* premier-né ; — *ப்பிள்ளைச்சுதந்தரம்* droit d'aînesse ; — *ப்பிள்ளைத்தாய்ச்சி* femme qui a mis au monde son premier né ; — *ப்புரட்டு* embarras, tracas ; — *ப்புரட்டை*, — *ப்புரட்டையெறும்பு* espèce de fourmi noire à large tête qu'elle agite toujours ; — *ப்புரளுகிறது* déborder, augmenter de plus en plus ; — *ப்புறம்* côté antérieur, — de la tête, le devant ; — *ப்புற்று* mal à la tête, gale, achores, teigne ; — *ப்பூசை* 1ère messe ; — *ப்பெயல்* 1ère pluie ; — *ப்பெய்கிறது* pleuvoir des têtes, *i. e.* se rassembler, — en grand nombre ; — *ப்போடுகிறது* entreprendre, s'aventurer ; — *ப்போர்* front de l'armée, 1er tas de blé etc..., devant ; — *மகள்* fille aînée, épouse, maîtresse, — de maison, gouvernante, directrice ; — *மகன்* fils aîné, maître, chef, mari, homme distingué, d'autorité, magistrat ; — *மக்கள்* les grands, hommes distingués ; — *மடக்கம்* modestie, retenue, soumission, courber la tête ; — *மடக்கு* 1o *P.* *ஆதிமடக்கு*, 2o don de grains fait à la moisson annuelle à la femme qui a soin d'un *சத்திரம்*, et qu'elle lie dans un linge et emporte sur la tête ; — *மடங்குகிறது* courber, la tête se soumettre, s'abaisser, se courber ; — *மடை* commencement —, entrée d'un canal ; — *மண்டை* le crâne ; — *மயக்கம்* trouble (de l'esprit), étourdissement, vertige, délire, ignorance ou méprise du lieu où l'on est ; — *மயங்குகிறது* l'esprit —, se troubler, avoir des vertiges, être emporté par sa passion, s'unir, se mêler, s'accoupler ; — *மயிர்* cheveux, poils de la tête ; — *மயிர்களைகிறது*, — *மயிர்களைந்துபோடுகிறது* rasser la tête, couper les cheveux — *மயிர்வாங்குகிறது* couper les cheveux, les poils de la tête, raser la tête (surtout pour la 1re fois) : — *மறையவிருக்கிறது* avoir la tête cachée, rester caché ; — *மாடு* *gén.* — *மாட்டின்* chevet de lit ; — *மாட்டிலே வைக்கிறது* placer au chevet, — sous le chevet ; — *மாணாக்கன்* le premier des écoliers ; — *மாலை* couronne de fleurs, guirlande pour la tête ; — *முடி* toute la chevelure, toupet du sommet de la tête ; — *முழுகுகிறது* se verser de l'eau sur la tête, se baigner (tout le corps), se perdre entièrement ; — *முழுக்கு* bain, — entier, — de tout le corps, menstrues ou règles des femmes ; — *முழுக்காட்டுகிறது* baigner (quelqu'un) ; — *முறியன்* circoncis, mis à nu (terme injurieux au Travancore) ; — *முறை* génération, temps de la vie de chacun ; — *முறைதலைமுறையாக* de génération en génération ; — *முறையில்லாததாழ்வு* extinction d'une génération ou d'une famille ; — *முறையில்லாதவழக்கம்* coutume inouie, nouvelle, — qui n'a point d'antécédent ; — *முறையில்லாதபேச்சு* mot nouveau, — inoui auparavant, conte nouveau et absurde ; — *மூட்டை* fardeau pour la tête ; — *மூட்டைக்காரன்* portefaix ; — *மூர்ச்சிலை*, — *மூர்ச்சனை* trouble interminable, vexation ; — *மூர்ச்சனையாயிருக்கிறது* être embarrassant, vexant, fort bruyant ; — *மூர்ச்சனையானவேலை* ouvrage pénible, tâche difficile et qui demande beaucoup d'attention ; — *மேலேதலையிருக்கிறதா* y a-t-il une tête au dessus de la tête, (proverbe pour rejeter des prétentions indues) ; — *மேலே அம்புபறந்தாலும் நானிதைச் செய்யமாட்டேன்* quand les flèches voleraient au-dessus de ma tête, je ne ferais pas cela ; *உமதுவார்த்தை என்* —

மேலே, *litt.* vos paroles sont sur ma tête, *i. e.* je fais grand cas de vos paroles ou de vos ordres; — மேற்கொள்ளுகிறது augmenter, prendre —, mettre sur sa tête recevoir avec crainte et respect; — மோதிக்கொண்டுதிரிகிறது aller ça et là donnant de la tête de tout côté, être grandement troublé, — embarrassé; — யசைக்கிறது remuer la tête, faire un signe de tête, — d'approbation; — யடி, யடிப்பு les 1ers grains moissonnés et battus, trouble, embarras; — யடிக்கிறது frapper la tête, battre les 1ers épis qu'on a moissonnés; — யணை oreiller, traversin; — யணைதாங்கி chevet, tête du lit, traverse de la tête du lit qui soutient — l'oreiller; — யணையுறை taie d'oreiller; — யநுமானம் conjecture d'après un principe, *v. g.* en voyant un nuage chargé d'eau, dire qu'il va pleuvoir; — யபராதம் décapitation; — யபராதம்பண்ணுகிறது décapiter; — யழிகிறது se gâter, se perdre; — யழுக்கு malpropreté de la tête, règles des femmes (modeste); — யழுக்காயிருக்கிறது avoir ses règles, la tête être sale; — யளிக்கிறது garder, conserver; — யாகெதுகை consonnance du 1er pied de chaque vers d'une strophe à l'exception de la 1re lettre; — யாகுமோனை consonnance qui a lieu lorsque le même pied revient au commencement de chaque vers d'une strophe; — யாடி morceau d'un bout —, bout de toile, celui qui agite sa tête; — யாடுகிறது agiter —, branler la tête; — யாட்டம் agitation —, branlement de la tête; — யாய்ச்சல், 1re fois, — qualité; — யான premier, capital, principal; — யான அத்தாட்சி principale preuve; — யானகாரியம் chose principale, point principal; — யானபாவங்கள் les péchés capitaux — யானவன் chef, capitaine; — யிடி, *V.* தலைக்குத்து; — யிடிக்கிறது avoir mal à la tête, la tête faire mal, — donner des élancements; — யிடு dessus ou faite d'un mur; — யிடுகிறது, — யிட்டுக்கொள்ளுகிறது mettre la tête (dans une affaire), s'immiscer, entreprendre, se mettre à; — யிடைக்கடை le commencement, le milieu et la fin; — யில்லாச்சேவகன் soldat sans tête, *i. e.* crabe; — யிறக்கம் baisser la tête, regard baissé (de honte ou de chagrin); — யீடு 1re qualité, terrain fertile, — de 1re valeur; — யீற்று 1re portée, 1re ventrée, 1er petit, *ou* — யீற்றுக்கன்று le 1er veau d'une vache; — யீற்றுக்கடாரி, — யீற்றுப்பசு vache qui a vêlé pour la première fois; — யுச்சி sommet de la tête; — யும்பர் l'air; — யுவாஞ்சல் tremblement de tête, vertige; — யெடுக்கிறது lever la tête, s'élever, croître, — en estime, — en dignité, acquérir de l'importance; — யெடுப்பு lever la tête, hauteur, élévation, accroissement; — யெடுப்பான கோபுரம் tour élevée; — யெழுத்து lettres que Brama est supposé avoir écrites à la suture du crâne de chacun, *i. e.* destin; — யேடு 1re feuille ou page; — யேறுதண்டம் châtiment, mal; — யோடு 1° crâne de la tête; 2° *abl. de* தலை, avec la tête; — வடி, — வடிப்பு 1re distillation; — வணக்கம் salut, — de tête, inclination de tête *ou* — வணங்குகிறது baisser, —, courber la tête (en signe de respect, de honte etc...), se courber; — வணங்கான் impoli, qui ne salue personne; — வலி mal de tête; — வலியுங் காய்ச்சலுந் தனக்கு வந்தால்தான் தெரியும் le mal de tête et la fièvre sont connus de celui qui les souffre, chacun sent mieux son mal; — வழிக்கிறது racler (une mesure), passer la racloire; — வள்ளல் homme libéral de la 1re classe; — வறை cap, promontoire, pointe de terre; — வாங்குகிறது couper la tête; — வாசகம் sentence ou parole qui se trouve la 1re ou sur la 1re feuille d'un livre; — வாசல், — வாயில் porte d'entrée; — வாதை mal de tête; — வாய்தல் porte d'entrée, porche à l'entrée d'une maison; — வாரை, — வாரைப்பட்டை pièce de bois du faîte d'un toit; — வாருகிறது, — வார்தல் se peigner, démêler les cheveux; — விதி destin que les payens croient écrit sur la tête par Brama; — விதிப்பிரகாரம் நடக்குமென்பது பத்தம் c'est une absurdité de dire que les choses arrivent selon le destin; — விரிகோலம் tête échevelée, désordre, grande douleur; — விரிச்சான், — விரித்தான் les plantes சாரணை et செருப்படி, homme efféminé, — à tête échevelée ou à cheveux tressés; — விரிச்சான்கூட்டம் தடியெடுத்தாலோட்டம் une troupe de gens efféminés se sauve dès qu'on prend un bâton: (*prov.*) — விரியன் boîte dont l'ouverture ou les bords sont gâtés; — விலை 1er prix du grain après la moisson; — விழுவான் homme dont la tête tombera, qui mourra (sorte d'imprécation ou de menace); — விறைப்பு, *V.* தலைதோஷம்; — வீச்சு tournoiement de tête, vertige; — வெட்டுகிறது couper la tête, racler la mesure, passer la racloire; — வெட்டி bourreau, qui tranche la tête, pendard, vilain; — வைக்கிறது mettre la tête, entreprendre, s'avancer, s'aventurer; தலைக்குத்தலைநாயகம் prétention de chacun à être maître; தலைக்

தெண்ணெய் huile pour se frotter la tête; தலைக்கொருபணங் கொடுக்கிறது donner un fanon à chacun ou un fanon par tête (par personne); தலையையுடைக்கிறது briser la tête, troubler, importuner; என்தலையையுடைக்கவருகிறான் il vient m'importuner; தலையிலடிக்கிறது; frapper à la tête, faire serment en frappant sur la tête: என்தலையிலடி frappe moi à la tête et fais moi serment (expression de colère); — தலையிலெழுத்து, V. தலையெழுத்து; தலையிலெடுத்துவைக்கிறது prendre et mettre —, placer (un fardeau), sur la tête d'un autre; தலையிலெடுத்து விடுகிறது aider quelqu'un à mettre un fardeau sur sa tête; தலையிற்சீலை toile de la tête, dont on s'entoure la tête; தலையோடுதலையுருளுகிறது en venir aux mains, donner tête contre tête, les têtes rouler ensemble; படிக்கத் —, திருடத்தலைப்பட்டான் il s'est mis à étudier, à voler.

தலைகிறது, லைந்தேன், லைவேன், லை, லைய, v. n. தலைதல், n. v. la pluie cesser.

தலைச்சன், pl. தலைச்சன்கள், (தலை, சன்), ou தலைச்சன்பிள்ளை, premierné, l'aîné des enfans; — பிள்ளைக்காரி, — பிள்ளைத்தாய்ச்சி, — பிள்ளைபெற்றவள் femme qui a mis au monde son premier-né.

தலைச்சி, f. de தலையன்.

தலைப்பு, (தலை), bout d'une toile, d'un vêtement, frange, extrémité, pointe, fin, pli, titre —, inscription ou commencement d'un livre; — க்கிள்ளுகிறது cueillir le bout (des rejetons...); — ச்சாய்க்கிறது laisser pendre le bout de la toile, couper le bout; தலைப்பிலேமுடிகிறது attacher —, nouer dans un coin de sa toile, faire un nœud à son mouchoir etc... (pour aider la mémoire).

தலைமை, (தலை, மை), supériorité, prééminence, primauté, autorité: — ச்சீஷன் le 1er des écoliers, le moniteur; — யான principal, premier, capital; — யானகாரியம் chose principale; — ப்பொருள் chose principale, être —, sujet principal

தலையல், n. v. de தலைகிறது, cessation de la pluie, eau non guéable, — où l'on peut nager, arrivée de la nouvelle eau dans les rivières, abondance.

தலையளி, (தலை, அளி), bonté, bénignité.

தலையன், m. தலைச்சி, f. (தலை), qui a la tête (à la fin des mots composés, comme): சட்டித்தலையன், சட்டித்தலைச்சி homme —, femme à grosse tête, lourdaude,

தலையாயர், (தலை), chefs, les principaux, gens distingués, de marque.

தலையாரி, (id), garde champêtre, gardien de village, sentinelle de nuit; — வசம்பண்ணுகிறது, — வசத்திலொப்பிக்கிறது remettre —, confier au gardien du village.

தலைவன், pl. தலைவர், தலைவர்கள், தலைவன்மார், (id.), chef, gouverneur, supérieur, directeur, roi, préfet, maître, possesseur, seigneur, souverain-maître, mari, frère aîné, ancien, vieillard, prêtre, gourou.

தலைவி, f. du préc. supérieure, maîtresse, directrice, dame, épouse, mère.

*தலோதரி, (talôdari), épouse.

*தல்லம், (talla), réservoir. étang, creux, flossé.

தல்லி, (télinga), mère.

*தல்லிகை, (tallikâ), clef.

தல்லு, accouplement, union.

தல்லுமெல்லு, V. இழுபறி.

*தல்லை, (tallâ), jeune femme, — fille, bateau, radeau.

தவ, 1° abondance, V. குன்றல், adv. abondamment, grandement; — வுயர்ந்தது c'est très haut. 2° inf. de தவுகிறது. 3° oblique de தவம்.

தவக்கம், (தவுகிறது), manque, pénurie, rareté, besoin, nécessité, désir, soif. empêchement, dépérissement, faiblesse, maigreur: — பண்ணுகிறது causer la pénurie; — ஆய்ப்போகிறது, தவக்கப்பட்டிருக்கிறது, — ப்பட்டுப்போகிறது manquer devenir —, être rare, être empêché; சோற்றுக்குத் தவக்கமாயிருக்கிறது on manque de riz cuit, — de nourriture; தண்ணீர்தவக்கத்திலேபயிரேறவில்லை faute d'eau la moison n'a pas monté, n'a pas cru, ou n'a pas été plantée ni semée; எனக்குப் பணத்தவக்கமா யிருக்கிறது je manque d'argent.

தவக்களை, grenouille.

தவக்கை, espèce de grenouille.

தவங்கம், n. v. de தவங்குகிறது, tristesse, chagrin, déplaisir: — பண்ணுகிறது causer de la tristesse, affliger, chagriner.

தவங்குகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, v. n. s'attrister, s'affliger, dépérir, se flétrir.

தவசம், 1° ou தவசதானியம், grains, céréales, blés (de toute sorte), 2° comestibles, provisions (de bouche etc...), objets divers: தவசங்கட்டுகிறது accaparer les grains; — கட்டுக்கிடையாய்க்கட்டுகிறது accaparer —. entasser les grains dans des magasins (pour faire hausser le prix); — தட்டுதலாயிருக்கிறது les grains manquer, être rares; — ஏற்றுகிறது embarquer des grains, des provisions; — வாங்

குகிறது acheter des grains, des provisions.

தவசி, *P.* தபசி, pénitent, religieux, ascète, homme de vie austère, Pandaram ou mendiant sivéniste : — ப்பிள்ளை serviteur de gourou.

*தவசு, *P.* தபசு, pénitence, vie austère, mortification, le mois de மாசி ; — பண்ணுகிறது faire pénitence, mener une vie austère ; — முருங்கை la plante justicia trankenbarensis.

தவடை, joue, mâchoire.

தவணை, 1° radeau, pour passer les rivières (et surtout) radeau de bambous et de cruches liées ensemble, objet flottant qui sert d'appui aux nageurs. 2° terme, limite, terme —, temps fixé (pour un payement...), délai : — ஆற்றிலே அமிழ்ந்துபோகிறது le radeau s'enfoncer dans l'eau ; — கிடைக்க உபாயம்பண்ணுகிறது employer divers moyens pour gagner du temps ou obtenir un délai ; — கொடுக்கிறது donner du temps, un délai déterminé ; — சொல்லுகிறது, — விடுகிறது fixer un terme ; — ச்சீட்டு billet qui fixe le terme, le temps précis : — தப்புகிறது, — தப்பிப்போகிறது manquer au terme, le terme passer, — être passé ; — ப்பிரகாரஞ்செய்கிறது faire —, achever au temps fixé ; தவணையிலே au temps ou au terme fixé ; முதற்றவணை, இரண்டாந்தவணை le 1er —, le 2e terme ; மூன்றுநாள்த்தவணை délai de 3 jours.

தவண், empêchement, obstacle ; — மந்திரம் prière magique pour empêcher.

தவண்டை, fatigue, poussière, nom d'un instrument de musique ; — யடிக்கிறது, — யாடுகிறது être fatigué, faire de la poussière.

தவதாயம், affliction, détresse, trouble ; தவதாயப்படுகிறது, ou.

தவதாயிக்கிறது, யித்தேன், யிப்பேன், யி, யிக்க, *v. n.* (தவதாயம்), être dans le besoin, daus la détresse ou le trouble.

தவத்தன், *pl.* தவத்தர், (தவம்), pénitent, ascète, religieux, ermite, sage.

தவத்தல், தவத்துதல், *n. v. de* தவத்துகிறது, défense....

தவத்தி, *f. de* தவத்தன், pénitente, religieuse, balayeuse d'église, (quelquefois *m.*), penitent.

தவத்துகிறது, *P.* தவற்றுகிறது.

தவத்தோன், *pl.* தவத்தோர், *V.* தவத்தன்.

தவந்து, grains, blé.

*தவம், 1° *P.* தபம், pénitence, mortification, austérité, vie austère, le mois de மாசி. 2° (dava), forêt, incendie, — de forêt, feu, chaleur ; — உடையன் pénitent, homme mortifié ; — கிடக்கிறது être à faire pénitence, être dans un état de pénitence déterminé (devant une idole) ; — குலைகிறது la pénitence être perdue —, gâtée —, anéantie (par quelque faute...) ; — குலைக்கிறது gâter —, interrompre — troubler la pénitence, en faire perdre le fruit ou le mérite en faisant tomber le pénitent dans quelque péché ; — செய்கிறது, — பண்ணுகிறது, faire pénitence, mener une vie austère ; — செய்வார்தங்கருமஞ்செய்வார் ceux qui font pénitence, font leur propre affaire, *i. e.* ne peuvent qu'y gagner pourvu qu'ils la fassent comme il faut ; தவக்குறை défaut de pénitence ou dans la pénitence, (il se dit surtout du défaut arrivé dans un état antérieur et à compenser dans l'état actuel) ; — ச்சாலை salle —, lieu de pénitence ; — நிலை état —, accoutrement de pénitent : — ப்பற்று attachement à la pénitence, persévérance dans la —, état de pénitence ou de mortification ; — ப்பெண் femme pénitente, religieuse, vierge séparée du monde ; — லோகம், *V.* தபலோகம் ; — வேஷம் habit —, accoutrement —, extérieur ou masque de pénitence ; தவத்துக்குப் போகிறது aller faire pénitence, se faire ermite ; தவத்திலேநிற்கிறது être à faire pénitence, persévérer dans la pénitence.

தவருகிறது, ou தவர்கிறது, ர்ந்தேன், ருவேன் ou ர்வேன், ரு, ou ர், ர, *v. n.* (தவறுகிறது), se répandre, se perdre, être versé, errer, se méprendre, se tromper légèrement.

தவருதல், தவர்தல், *n. v. du préc.* effusion, erreur, méprise.

தவர், 1° *imp. et part. du même* 2° arc. 3° *pl. de* தவன், pénitents, maris, trompeurs.

தவலம், l'arsenic naturel அவுபலபாஷாணம்.

தவலுகிறது, வன்றேன், லுவேன், லு, ou ல், வ, *v. n.* தவலுதல், *n. v.* diminuer, mourir.

தவிலை, *V.* தபிலை.

தவல், 1° *opt. et n. v. de* தவுகிறது, diminution, manque, mort. 2° *imp et part. de* தவலுகிறது.

தவழுகிறது, ou தவழ்கிறது, ழ்ந்தேன், ழுவேன், ou ழ்வேன் ழு, ou ழ், ழ, *v. n.* தவழ்தல், *n. v.* ramper, [illegible]ner par terre (comme les petits enfants) ; [illegible] traும்தேறுகிறது grimper en s'aidant des [illegible] et des mains ; பாராலே — se traîner sur la

poitrine ; முழங்காலாலே — se traîner sur ses genoux ; தவழ்வாங்குகிறது se courber, devenir bossu, courber.

தவழ் imp. et part. du préc.:—சாதி, தவழ்பிர்வருக்கம் ou

தவழ்வன, (தவழ்), les insectes ou animaux rampants, les reptiles.

*தவளம், (dhavalà), le blanc, blancheur, poivre blanc, camphre, l'arsenic dit சங்கபாஷாணம்: தவளச்சங்கு grand coquillage blanc qui a un tuyau d'airain et sert de cor ; — ச்சத்திரம் parasol blanc ; — பக்ஷம், — பக்கம் 1re quinzaine d'une lunaison, oie, héron blanc ; — மிருத்திகை terre blanche, *i. e.* chaux — விஜோதனம் drapeau, — blanc.

*தவளாங்கம், (தவளம், அங்கம்), corps —, drapeau blanc.

தவளி, mensorge, fausseté.

தவளுகிறது, V. தவழுகிறது.

தவளை, la grenouille: — கத்துகிறது la grenouille coasser ; — க்கல் latérite ou pierre de fer ; — க்கால் patte de grenouille, espèce de crochet de fer ; — க்குறங்கு cuisse de grenouille, agrafe de bijou ; — தத்துகிறது la grenouille sautiller, (les enfants jouant) sauter comme une grenouille ; — ப்பாய்ச்சல், — ப்பாய்த்து saut de grenouille, transposition poétique ou inversion de l'ordre naturel des mots.

*தவளோற்பலம், (தவளம், உற்பலம்), nénuphar blanc.

தவறல், *opt. et n. v. de* தவறுகிறது, écart, erreur, manquement, passage, éloignement, faux pas, pénurie, diminution, perte, mort.

தவறா, தவறாத, *part. nég. du même*, infaillible, immanqable, exat, qui ne s'égare pas, qui ne bronche pas: தவறாதவன் homme fidèle; தவறாதவார்த்தை parole immanquable, infaillible, discours coulant

தவறாமை, *n. v. nég. du même*, infaillibilité.

தவறு, 1o faute, manquement, erreur, écart, chute, faux pas. 2o *imp. et part. du suiv*: — செய்கிறது faire une faute ; — சொல்லுகிறது dire une erreur, parler à tort, faussement, à la légère ; தவறின்மை infaillibilité, exactitude, justesse.

தவறுகிறது, றினேன், றுவேன், று, ற, *v. n. et* தவறுதல் *n. v. ou* தவறிப்போகிறது, glisser, broncher, faire un faux pas, trébucher, se tromper, se méprendre, faillir, dévier, s'é[illegible] errer s'écarter pécher, diminu[illegible]quer, — son coup, ne pas réus[illegible]chapper —, tomber des mains, devenir difficile, — pesant, se corrompre, périr, mourir: தவறிவிழுகிறது faire un faux pas et tomber ; கால் — le pied glisser ; கை — la main manquer ; கைதவறிக்கீழேவிழுகிறது glisser de la main et tomber par terre ; வாய்தவறிப்பேசுகிறது faire une méprise en parlant, se tromper, divaguer, s'écarter du sujet, manquer à sa parole ; தவறாமற்பேசுகிறது parler exactement, —sans broncher, coulamment

தவற்றுகிறது, ற்றினேன், ற்றுவேன், ற்று, ற்ற, *v. a. du préc.* தவற்றுதல், *n. v.* défendre, éviter, éloigner, changer.

தவனகம், absinthe, armoise.

*தவனம், (tapana), chaleur du soleil, soif (surtout quand elle est causée par la fatigue au soleil), désir: — அடங்குகிறது la soif s'apaiser ; — ஆயிருக்கிறது avoir soif, désirer, soupirer après ; — ஆய்வருகிறது venir altéré, avec un désir ardent ; தவனத்தைத்தீர்க்கிறது étancher la soif.

*தவனன், (*id.*), soleil, feu.

*தவன், 1o (தவம்), pénitent, ascète. 2o (dhava), mari, trompeur.

தவா, தவாத, *part. nég. de* தவுகிறது, impérissable, qui ne diminue pas: தவாநிலை stabilité, infaillibilité ; — வினை action immanquable, sans faute, montagne, paradis, bonheur éternel.

*தவாக்கினி, (தவம், அக்கினி), incendie, conflagration de forêt.

*தவாணகம், (dhâvanaka), air, vent.

தவால், V. தபால்.

தவாளிக்கிறது, ளித்தேன், ளிப்பேன், ளி, ளிக்க, *v. a.* canneler, creuser en cannelure.

தவாளித்தல், தவாளிப்பு, *n. v. du préc.*

தவிக்கிறது, வித்தேன், விப்பேன், வி, விக்க, *n. v. ou* தவித்துக்கொண்டிருக்கிறது, avoir soif, mourir de soif, être fatigué, harassé, n'en pouvoir plus, être dans la détresse, avoir grand besoin de, languir, désirer, soupirer, gémir: தவித்துக்கொண்டுதிரிகிறது rôder d'un air mélancolique ; தவித்துப்போகிறது se fatiquer, s'épuiser, languir, dépérir de soif, de besoin ou de désir ; வழிதெரியாமல், இடங்கிடையாமல், தண்ணீர்கிடையாமல் தவிக்கிறது être dans la détresse ne sachant pas son chemin et ne trouvant ni asile ni eau.

*தவிசம், தவிஷம், (tavicha), mer, océan, paradis.

தவிசணை, (தவிசு, அணை), lit.

தவிசு, siége, petite natte, tambouret, escabeau, banc, coussin, matelas, liqueur distillée.

தவிடு, *gén.* தவிட்டின், son, (de froment, de riz etc...), écorce de grain.

தவிட்டான், (*தவிடு*), l'arbre ehretia aspera (dont le fruit ressemble à du son et peut se manger).

தவிடு, *obl. de தவிடு*, de son : — *க்கனி* uillie épaisse de son ; — *க்கிளி* petite spèce de sauterelle, attelabus ; — *க்குஞ்சு* jeune frai de poisson, larve d'insectes etc... ; — *க்கூழ்* bouillie de son ; — *க்கொழுக்கட்டை* petit gâteau de son , — *ச்செடி* groseillier de Nilaghiri ; — *நிறம்* couleur de son, — brune ; — *ப்பழம்* groseille des montagnes ; — *ப்பாற்சோற்றி* nom d'une plante ; — *ப்பிட்டு* boulette friable de son (espèce de patisserie) ; — *ப்புறா* tourterelle brune ; — *ப்பேன்* lente, œuf de poux ; — *ப்பொட்டு* son de rebut, gros son, endroit mangé des vers (dans un habit) ; — *மயிர்* duvet d'oiseau nouvellement éclos ; — *மேனி* alkali, *V. சவட்டுப்பு*.

தவிட்டுணி, *தவிட்டுண்ணி*, (*தவிடு*, *உணி*), tique de vache ou de brebis.

தவிட்டை, (*தவிடு*, *ஐ*), nom d'un arbre, (probablement le *தவிட்டான்*) ; — *ப்புறா* tourterelle brune.

தவித்தல், *தவிப்பு*, *n. v. de தவிக்கிறது*, fatigue, épuisement, langueur, soif, désir, soupir, gémissement : *தவிப்புலவக்கிறது* convoiter, mettre ses désirs sur ; *இளைப்புந்தவிப்பும்* fatigue et épuisement, défaillance et gémissement ; *தவிப்பையடக்குகிறது* surmonter la fatigue, la langueur.

தவிர, *inf. de தவிர்கிறது* excepté, outre, sans compter ; *இதுவுந் தவிர* outre cela, de plus, *அவன்தவிர* excepté lui ; *நீ தவிரவேறொருவனுமில்லை* il n'y a que toi.

தவிர், *imp. et part. du même* : — *காரியம்* chose à omettre.

தவிருகிறது, *ou தவிர்கிறது*, *விர்ந்தேன்*, *ருவேன் ou ர்வேன்*, *ரு ou ர்*, *ர*, *v. n. ou தவிர்ந்துபோகிறது et தவிருதல்*, *தவிர்தல்*, *n. v.* cesser, éloigner, s'exclure, s'éviter, être évité, éloigné, renvoyé, congédié, rejeté, rompu, empêché, dissous, laissé, omis, excepté, exclus, éviter, fuir, tarir.

தவிர்க்கிறது, *ர்த்தேன்*, *ர்ப்பேன்*, *ர்*, *ர்க்க*, *v. a. du préc. et தவிர்த்துப்போடுகிறது*, éloigner, mettre de côté, eviter, fuir, arrêter, empêcher, faire cesser, désappointer, rompre, dissoudre, omettre, abandonner, renoncer, annuler, violer, transgresser, excepter, exclure, négliger, s'abstenir de ; *பாவத்துக்கேதுவானதைத் தவிர்ப்பாயாக* évite l'occasion du péché ; *பொல்லாங் கென்பவை யெல்லாந் தவிர்* évite tout ce qui est mal ; *சினேகத்தைத்தவிர்* abandonne —, évite son amitié.

தவிர்த்தல், *தவிர்ப்பு*, *n. v. du préc.* abandon, empêchement, rejet, fuite, exclusion... *ou*

தவிர்வு, *n. v. de தவிர்கிறது*, cessation, éloignement, fuite, exception.

தவிலை, *P. தபிலை*.

தவில், espèce de tambour ; — *அடிக்கிறது* battre de ce tambour.

தவிழுகிறது, *ou தவிழ்கிறது*, *ழ்ந்தேன்*, *ழுவேன் ou ழ்வேன்*, *ழு ou ழ்*, *ழ*, *v. n. தவிழ்தல்*, *n. v. et தவிழ்ந்துபோகிறது*, *V. தவிருகிறது*.

தவிழ்க்கிறது, *V. தவிர்க்கிறது*.

தவிசம், *தவிஷம்*, (tavîcha), *V. தவிசம்*

தவுகிறது, *வினேன்*, *வுவேன்*, *வு*, *வ*, *v. n. தவுதல்*, *n. v.* diminuer, se perdre, se gâter, périr, mourir.

தவுக்கார், courbe —, courbure de corniche, mortier, intervalles entre les briques d'un mur qu'on remplit de mortier, — *அடைக்கிறது* remplir de mortier les intervalles des briques.

தவுசயம், *V. முருக்கு*.

தவுசெலம், l'arbre *முருங்கை*.

தவுடு. 1° *P. தவிடு*. 2° (*ind.*), expédition militaire, galop.

தவுட்டை, l'arbrisseau greivia hirsuta.

தவுரிதகம், *P. தௌரிதகம்*.

தவுரிதம், *P. தௌரிதம்*, trot, vitesse.

தவ்வல், *n. v. de தவ்வுகிறது*, dépérissement, chose tendre, marche clopin-clopant.

தவ்வறுக்கிறது, (*தவ்வு*, *அறுக்கிறது*), percer, trouer, perforer : *தவ்வறுத்துத் தைக்கிறது* percer et clouer une chose.

தவ்வி, 1° *P. தருப்பி*, grande cuillère de métal. 2° *gér. de தவ்வுகிறது*.

தவ்வு, 1° trou, perforation, destruction, perte ; *தவ்விலேயாணியைத் தடிக்கிறது* mettre un clou dans un trou et l'enfoncer. 2° *imp. et part. du suiv. தவ்வெனல்*, *தவ்வென்கிறது*, diminuer, dépérir.

தவ்வுகிறது, *வ்வினேன்*, *வ்வுவேன்* *வ்வு*, *வ்வ*, *v. n. தவ்வுதல்*, *n. v.* 1° *P. தாவுகிறது*, marcher clopin-clopant, clopiner, sauter, sautiller, se jeter sur. 2° *V. தவுகிறது*.

தவ்வை, sœur aînée, Ayah, bonne d'enfant, *V. மூதேவி*.

தழங்கல், bruit, son, *opt. et. n. v. de*

தழங்குகிறது, *கினேன்*, *குவேன்*, *கு*, *க*, *v n. தழங்குதல்*, *n. v.* résonner, retentir, rendre un son (*v. g.* un instrument de musique.)

தழம், onguent, huile médicinale, forme extérieure.

தழலை, brûlure, ardeur, *opt. et n. v. du suiv.*

தழலுகிறது, ou தழல்கிறது, ழன்றேன், ழலுவேன் ou ழல்வேன், ழலு ou ழல், ழல *v. n.* *தழலுதல், n. v.* brûler, être brûlé, rôti, brûlant, ardent, trop chaud.

தழல், 1° n. v. imp. et part. du préc. feu, chaleur, ardeur, fronde, la 3me constellation dite *கார்த்திகை*, sorte de claquette, instrument pour effrayer les oiseaux et les éloigner des moissons, paille épaisse de millet, la plante *கொடுவேலி*.

தழற்கல், (*தழல்*), pierre hrûlante, — à chaux.

தழற்பூமி, (*id.*), terre salée, brûlante.

தழனிறமணி, (*id.* *நிறம், மணி*), pierre couleur de feu, espèce de rubis carré.

தழா, தழாத, part. nég. de தழுவுகிறது: *தழாத்தொடர்* union de mots qui ne comprend pas la terminaison des cas ni l'attribut.

தழால், V. தழுவல்.

தழிஞ்சி, cessation de la poursuite d'une armée en déroute.

தழிந்தழிம், son imitatif: — *என்கிறது* rendre ce son, — un son répété.

தழுக்குணி, V. தளுக்குணி.

தழுதணை, dartre, mal qui s'étend sur le corps en pustules.

தழுதழுக்கிறது, ழுத்தேன், ழுப்பேன், ழு, ழுக்க, v. n. la langue bégayer, bredouiller, dire un mot pour un autre.

தழுதழுத்தல், தழுதழுப்பு, n. v. du préc. bredouillement, bégaiement.

தழுதாழை, (*தழு, P. தழுவும்*); l'arbre clerodendrum phlomides.

தழும்பு, cicatrice, marque des coups, empreinte de baguette, blessure, faute, tache, erreur de langue: — *படுகிறது*, avoir des cicatrices, être marqué, taché, accusé: *அம்மைத்தழும்பு* marques de petite vérole; *எச்சிற்றழும்பு* dartre.

தழும்புகிறது, பினேன், புவேன், பு, ப, v. n. *தழும்பல், தழும்புதல், n. v.* se cicatriser, se tromper, *V. நாத்தழும்புகிறது.*

தழுவணை, (*தழுவு, அணை*), coussin, oreiller pour s'appuyer, matelas, sangsue de mer.

தழுவல், opt. et. n. v. de தழுவுகிறது, embrassement, embrassade, caresse, familiarité, copulation, acceptation

தழுவா, தழுவாத, part. nég. du même.
தழுவாவட்டை ou

தழுவாலட்டை, (*தழுவு, அட்டை*), sangsue de mer.

தழுவு, 1° imp. et part. du suiv. 2° embrassement, brassée, quantité qu'on peut prendre entre les bras: — *தொடர்* union de mots qui comprend la termination des cas et l'attribut; *தழுவக்கடங்காதபெருமன்* grosseur (d'arbre), qu'on ne peut embrasser; *ஒருதழுவுவைக்கோல்* une brassée de paille; *மூன்றுதழுவுகொண்டமரம்* arbre auquel il faut 3 hommes pour l'embrasser en joignant leurs mains; *அவன்தழுவுக்குப்பிடிபடவில்லை* il n'a pu être saisi dans les bras.

தழுவுகிறது, வினேன், வுவேன், வு, வ, v. a. *தழுவுகை, தழுவுதல், n. v. et தழுவிக்கொள்ளுகிறது*, embrasser — tendrement, prendre —, serrer dans ses bras, accepter, environner, caresser, badiner avec, traiter poliment, s'accoupler, se mêler: *சேனைதழுவியிருக்கிறது* l'armée a cerné ou assiégé (la place).

தழை, 1° feuillage, jeune branche avec ses feuilles, jet, rejeton, pousse, feuille, ombrelle de plumes —, queue de paon. 2° *imp. et part. de*

தழைகிறது, ழைந்தேன், ழைவேன், ழை, ழைய, v. n. ou தழைந்திருக்கிறது et தழைக்கிறது, ழைத்தேன், ழைப்பேன், ழை, ழைக்க, v. n. ou தழைத்திருக்கிறது, se couvrir de feuillage, pousser des feuilles, des rejetons, étendre son feuillage, ses branches, pousser, bourgeonner, croître, s'étendre, prospérer, être florissant, vivre heureux: *தழைந்திருக்கிற ou தழைத்திருக்கிறமரம்* arbre qui étend au loin son feuillage ou ses branches; *தழைய ou தழைக்கச்சொல்லுகிறது* dire de prospérer, souhaiter, à quelque'un l'accroissement, se vanter, satisfaire en partie aux demandes d'un créancier.

தழைகை, தழைக்கை, n. v. de prec. pousse, — du feuillage, bourgeonnement croissance, végétation.

தழைதல், தழைத்தல், தழைப்பு, தழைவு, n. v. des mêmes état florissant, — heureux, prospérité, bonheur, fertilité, augmentation, abondance, *V. தழைகை.*

தளகத்தன், தளகர்த்தன், (*தளம்*), général —, commandant d'armée.

தளச்சட்டி, (*id.*), grande casserole de terre, grand plat.

தளதள, son imitatif; — *வென்கிறது*, — *வெனல், தளதளென்கிறது, தளதளெனல் ou*

தளதளக்கிறது, ளத்தேன், ளப்பேன், ள, ளக்க, v n. (*தளதள*), briller, étinceler, scintiller, reluire, pétiller, s'amollir.

தளதளத்தல், தளதளப்பு, n. v. du préc éclat, brillant, scintillation, pétillement, amolissement: *தளதளப்பான வஸ்திரம்* vêtement brillant, — étincelant.

தளநார், P. தளர்நார்.

தளபதி, (*தளம்*), général d'armée.

தளபாடம், *V. தளவாளம்*.

தளப்படி, *P. தளர்படி*, fatigue, lassitude, chancellement, manque, gêne, peine.

தளப்பத்துமீன். nom d'un poisson de mer.

தளப்பம், 1° (tala *palmier*, pa *feuille*), *ou தளப்பமரம்*, *தளப்பத்துமரம்*, le palmier tâlipot, corypha umbraculifera, dont les larges feuilles servent a faire des parapluies. 2° (*தளர்கிறது*), relâchement, faiblesse, misére, peine, médiocrité.

தளப்பற்று, (*தளம், பற்று*), feuille du palmier susdit, parapluie —, parasol fait de ces feuilles ; — *க்காரன்* celui qui porte ce parapluie, celui qui s'en sert ; — *மீன்* sorte de poisson.

தளம், 1° (dala), feuille (d'arbre...), pétale de fleurs, monceau, quantité, foule, armée. 2° terrasse, plateforme de maisou, argamasse, étage, pont ou tillac de navire, pavé, plancher, terre nue, surface, — plate, mortier, enduit, plâtre, pâte de sandal, onguent, liniment, topique, jarre, cruche, épaisseur (de papier, planche etc...), rubis non poli : — *ஆயிருக்கிறது* être épais ; — *ஆய்ப்பூசுகிறது* mettre un emplâtre *ou* un enduit épais; — *எடுக்கிறது* lever une armée ; — *பூசுகிறது* mettre un emplâtre, un topique, un enduit, enduire; — *போடுகிறது* carreler, paver ; — *தோற்றுப்போகிறது* une armée être mise en déroute ; — *வந்திறங்குகிறது* une armée camper ou commencer un siége.

தளம்பல், *opt. et. n. v. de தளம்புகிறது*, agitation (d'un liquide,) son choc contre les parois d'un vase, clapotage, fluctuation, tremblement, écluse, vanne: *தான்தளம்பல்பிறருக்கூன்றுகோல்* il tremble lui qui est le soutien des autres.

தளம்பு, 1° écluse, vanne : 2° *imp. part. et. n. v. de*

தளம்புகிறது, *பினேன்*, *புவேன்*, *பு*, *ப*, *v. n. தளம்புதல்*, *n. v.* (un liquide), s'agiter, être agité, choquer contre les parois du vase, flotter, vaciller, trembler, être incertain, irrésolu, gêné, dans la détresse : *மனந்* —, *இருதயந்* — le cœur ou la volonté défaillir, vaciller; *நிறைகுடந்தளம்பாது குறைகுடந்தளம்பும்* l'eau ne s'agite pas dans une cruche pleine, mais dans celle qui l'est à demi, la vaine gloire n'agite que les demi-savans, ou les esprits frivoles; *அவன்நெஞ்சு தாமரையிலையில்த் தண்ணீர்போலேதளம்புகிறது* son cœur flotte ou vacille comme l'eau sur une feuille de nénuphar : *தளம்பாமற் கொண்டுபோகிறது* porter un liquide sans l'agiter : *தளம்பிவழிந்துண்டுபோகிறது* un liquide se rèpandre en s'agitant.

தளரா, *தளராத*, *part. nég. de தளருகிறது*, constant, ferme, fort inébranlable, immobile.

தளராமை, *n. v nég. du même*, fermeté, constance inébranlable.

தளருகிறது, *ou தளர்கிறது*, *ர்ந்தேன்*, *ருவேன்*, *ou ர்வேன்*, *ரு*, *ou ர்*, *ர*, *v. n. தளருதல்*, *n. v. et தளர்ந்துபோகிறது* se relâcher se relentir, se débander, se desserrer, se défaire, s'amollir, s'affaiblir, chanceler, vaciller, tituber, hésiter, devenir lâche, indolent, flasque, mou, être déconcerté, chagrin, affligé, véxé, vieillir, se rider : *சொல்* — marmoter, parler peu distinctement par vieillesse ou infirmité ; *தளரப்பண்ணுகிறது*, *V. தளர்த்துகிறது* ; — *ப்பிசைகிறது*, pétrir la pâte en y ajoutant de l'eau, pour l'amollir ; — *ப்பிசைந்தூட்டுகிறது* donner la nourriture ou de la bouillie à un enfant après l'avoir pétrie pour l'amollir ; — *விடுகிறது* relâcher, desserer, délier, ralentir, laisser, s'amollir, — sans assistance, abandonner ; — *விட்டுப்பேசுகிறது* marchander, barguigner; *தளராமற்சாப்பிடுகிறது* manger sans relâche, — copieusement, faire bonne chère.

தளர், *imp. et part. du préc. V. தளர்ந்த* : — *உடை* habit mou, peu serré ; — *நடை* marche lente, douce, nonchalante, chancelante, (*v. g.* celles des enfants, des vieillards...) ; — *நார்* corde de fibres que ceux qui montent les arbres s'attachent aux pieds ; — *பாடம்* leçon bien apprise et qu'on récite sans fautes ; *பிள்ளைக்குத்தளர்பாடமாய்வந்தது* l'enfant a bien appris sa leçon et la récite sans broncher.

தளர்ச்சி, *n. v. du même*, lâcheté, paresse, nonchalence, desserrement, relâchement, lenteur, flaccidité, amollissement, langueur, infirmité, faiblesse pauvreté, maigreur, peine, vieillesse.

தளர்தல், *n. v. du même*, *V. தளர்ச்சி*.

தளர்த்தி, 1° *P. தளர்ச்சி*. 2° *gér. de*

தளர்த்துகிறது, *த்தினேன்*, *த்துவேன்*, *த்து*, *த்த v. a. de தளர்கிறது*, *தளர்த்தல்*, *தளர்த்துதல்*, *தளர்த்துகை*, *n. v.* relâcher, lâcher, desserer, délier, débander, ralentir, affabilir, amollir.

தளர்ந்த, *part. de தளர்கிறது*, lâche, peu serré, mou, relâché, flasque, nonchalant, chancelant, lent, flexible : — *உணர்வினன்* homme d'un esprit lent et lourd ; — *வயது* âge décrépit.

தளர்வு, *n. v. du même*, relâchement,

S. P.

ralentissement, chancellement, dépérissement, amollissement, nonchalance, faiblesse, perte de la vigueur.

தளவம், l'arbrisseau dit *முல்லைக்கொடி*

தளவரிசை, (*தளம்*), carreau, pavé: — *க்கல்* carreau, pavé, pierre bonne pour paver; — *போடுகிறது* carreler, paver.

தளவாடம், *V.* *தளவாளம்*.

தளவாய், (*தளம்*), général d'armée, talavaye, chef de pions, — de police de village: — *க்கோவை* variété de la plante *கோவை*; — *த்தனம்*, — *த்துவம்* généralat, commandement d'une armée, — des pions de police, office de talavaye; — *த்தனம்பண்ணுகிறது* commander une armée, être talavaye, — chef de pions.

தளவாளம், ustensile, matériaux et instruments (nécessaires pour une entreprise).

தளவிசை, (*தளம்*, *இசை*), *V.* *தளவரிசை*.

தளவு, *V.* *தளவம்*.

தளி, temple, pagode, goutte de pluie, chandelier, lampe, pied —, bassin de lampe. froid.

தளிகை, plat de cuivre chargé de riz, (en usage dans les temples de Vichnou, (pour idoles inférieures on dit *பள்ளயம்*), portion de riz etc... offerte à une idole, (on en donne 2, 3 ou plus selon la coutume ou la concession du prince), vase à manger, *V.* *தளிசை*: — *நிவேதனம்பண்ணுகிறது* offrir une platée de riz à une idole; — *ச்சோறு* riz offert à une idole qui se vend ensuite; — *போடுகிறது* présenter une platée de riz à une idole domestique; — *விடுகிறது* en laisser une devant l'idole dans un temple de Vichnouvistes.

தளிசை, boule de bouillie épaisse.

தளிமம், 1° (talima), terrain préparé pour bâtir, lit, couche, matelas, cimeterre, grand couteau de sacrificateur. 2° beauté, *V.* *திண்ணை*

தளிரடி, *தளிரியல்*, (*தளிர்*), jeune fille (qui ressemble à une jeune pousse),

தளிர், 1° bouton, bourgeon, pousse, rejeton, jet. 2° *imp. et part. de*

தளிர்க்கிறது, *ர்த்தேன்*, *ர்ப்பேன்*, *ர்*, *ர்க்க*, *v. n.* bourgeonner, pousser, des rejetons, des bourgeons, des feuilles, le poil du corps se hérisser.

தளிர்த்தல், *தளிர்ப்பு*, *n. v. du préc.* bourgeonnement, pousse.

தளுக்கு, 1° splendeur, lustre, éclat, poli, densité, bijou qui pend au nez des femmes (de certaines castes.) 2° *imp. et part. du suiv.* *தளுக்கிடுகிறது* polir, donner le poli, le lustre, rendre serré, compacte; — *மினுக்காய்ப்புறப்படுகிறது* sortir tout brillant et bien orné, paraître en public avec grande pompe.

தளுக்குகிறது, *sync.* *தளுக்கிறது*, *க்கினேன்*, *க்குவேன்*, *க்கு*, *க்க*, *v. n. et a.* *தளுக்குதல்*, *n. v.* briller, reluire, éclater, polir, battre, rendre uni (en battant).

தளுக்குணி, (*தளுக்கு*, *உணி*), faquin, pendard, lâche, homme sans honneur, sans cœur.

தளும்புகிறது, *P.* *தளம்புகிறது*.

தளை, 1° fers, entraves, ou chaînes pour les pieds, et quelquefois pour les mains), anneau bruyant dont on orne les pieds, filet, nœnd coulant, lien, nœud, lien de l'amitié, enchaînement ou connexion des pieds métriques entr'eux, (il y en a 4 espèces nommées, d'après le genre de versification auquel elles appartiennent *ஆசிரியத்தளை*, *வெண்டளை*, *கலித்தளை* et *வஞ்சித்தளை*), cheveux d'homme, talei, *i. e.* portion —, compartiment de rizière, petite chaussée qui sépare ces compartimens. 2° *imp. et pat. de* *தளைகிறது*: — *கழற்றிவிடுகிறது* ôter les fers; — *தட்டு*, — *பிழைப்பு* manquement dans l'enchaînement des pieds en versification; — *தட்டுகிறது*; — *பிழைக்கிறது* cet enchaînement être fautif; — *நார்*, *V.* *தளர்நார்*; — *படுகிறது* être lié, captif, emprisonné, mis aux fers; — *படல்*, — *படுதல்*, — *ப்படுதல்* emprisonnement, captivité, mise aux fers; — *பூட்டுகிறது*. — *போடுகிறது*, *V.* *தளைக்கிறது*; — *ப்பொருத்தம்* accord des pieds entr'eux d'après la connexion voulue; — *யவிழ்கிறது* les liens se délier, se défaire; — *வார்* courroie pour empêtrer les pieds des animaux qui paissent.

தளைகிறது, *ளைந்தேன்*, *ளைவேன்*, *ளை*, *ளைய*, (*தளை*) *v. a. et, n. et* *தளைதல்* *n. v.* lier, enchaîner, mettre aux fers, être lié, captif, enchaîné, mis aux fers, *தளைந்துபோடுகிறது* *V.* *தளைக்கிறது*; *தளைந்துவிடுகிறது* empêtrer les pieds d'un animal et le laisser paître.

தளைக்கிறது, *ளைத்தேன்*, *ளைப்பேன்*, *ளை*, *ளைக்க*, *v. a.* (*தளை*), *தளைத்தல்*, *n. v.* enchaîner, lier, mettre aux fers.

தளைதம், *V.* *தளை*.

தளையல், *n. v. de* *தளைகிறது*, arrestation, mis aux fers, action d'arrêter.

தளையன், chef (parmi les potiers, les *சாணார்* et les *மறவர்*.)

தளைவிக்கிறது, வித்தேன், விப்பேன், வி, விக்க, v. caus. de தளைகிறது. faire lier, — mettre aux fers.

தள், imp. de தட்கிறது.

தள்ளமாறுகிறது, et par corr. தள்ளம்பாறுகிறது, (தள்ளுகிறது, மாறுகிறது), chanceler, trébucher, tituber (de faiblesse ou de vin), hésiter.

தள்ளல், opt. et n. v. de தள்ளுகிறது, jet, rejet, expulsion, rebut, divorce, mensonge, écart, faute.

தள்ளா, தள்ளாத, part nég. du même: தள்ளாத்தவன் vieillard, — débile, — décrépit; தள்ளாத விருந்து hôte honorable, *litt.* qu'on ne peut renvoyer, proche parent.

தள்ளாடுகிறது, (தள்ளு ஆடுகிறது), vaciller, chanceler, tituber, branler, s'agiter pencher: தள்ளாடப்பண்ணுகிறது faire chanceler, ébranler, renverser; தள்ளாடித்திரிகிறது aller ça et là —, marcher en titubant.

தள்ளாடல், தள்ளாட்டம், n. v. du préc. titubation, vacillation, branlement, agitation, marche chancelante, décrépitude.

தள்ளாமை, n. v. nég. de தள்ளுகிறது, faiblesse, impuissance, impossibilité, manque, vieillesse, décrépitude.

தள்ளிச்சி, V. பூநீறு.

தள்ளின, part. de தள்ளுகிறது: — மாத்திரம் autant que possible.

தள்ளு, 1° rejet, rebut, soustraction. 2° *imp. et part. du suiv.: — நூக்குப்படுகிறது* être importuné, harassé; — *படி* rejet, expulsion, rebut, invalidité, abandon, défaut: — *படிப்பத்திரம்* billet —, titre nul, — annulé, refusé; — *படுகிறது, V. தள்ளுண்கிறது* — *பாடு* rebut, rejet, renvoi; — *மட்டம்* petit éléphant; — *மெள்ளு, V. இழுபறி.*

தள்ளுகிறது, ள்ளினேன், ள்ளுவேன், ள்ளு, ள்ள, v. a. jeter, lancer, rejeter, abolir, renverser, pousser, presser, expédier, chasser, exclure, ôter, déduire, soustraire, vomir, mettre dehors, le bananier pousser dehors de son enveloppe, la tige qui porte les fleurs et les fruits, ou cette tige sortir de son enveloppe, donner lieu, faire place, quitter, laisser, abandonner, porter, supporter, serrer, se presser, se hâter, être possible, être capable; (dans ce sens le nom de la chose est au nominatif, et le nom de la personne au datif ou à l'ablatif en ஆல்: இது தன்னாலே *ou* இது தனக்குத் தள்ளாது cela m'est impossible, je suis incapable de cela): கணக்கிலே — déduire d'un compte; சதை — être corpulent, replet; பாவத்தைத் — abandonner le péché; பேச்சைத் — rejeter la parole, les conseils; தள்ளிக்கொள்ளுகிறது avancer un peu plus ou approcher un peu; — க்கொண்டுபோகிறது conduire en poussant, suivre dans la foule; — ச்சாப்பிடுகிறது manger goulûment et beaucoup; — ப்பாடுகிறது chanter vite, en accélérant la mesure et en diminuant la pleine valeur des syllabes; — ப்போ pousse et va-t-en, retire toi un peu, n'encombre pas; — ப்போகிறது jeter ou pousser et s'en aller, manquer l'occation, passer; அந்தத்தத்து — ப்போச்சு ce danger est passé; — வாசிக்கிறது continuer de lire, lire en passant à une autre partie du livre — விடுகிறது, renvoyer, congédier, chasser, éloigner, dégrader, déposer, déplacer; — வைக்கிறது éloigner, déplacer (pour un temps): எல்லையைத்தள்ளிக் கட்டிக்கொள்ளுகிறது élargir frauduleusement les limites (d'un champ...); என்னைத்தள்ளி அவனுக்குமரியாதைசெய்தான் il m'a mis de côté et l'a traité avec honneur; சந்திரன்ஒன்றுதள்ளிப்போகிறது la lune passer en laissant du côté du sud une des étoiles de la 10me constellation dite மகம் ou l'alpha du Lion; (les Indous en tirent les prédictions astrologiques au sujet de la pluie, de l'abandance...)

தள்ளுண்கிறது, தள்ளுண்டுபோகிறது, தள்ளுண்ணல், (தள்ளு, உண்கிறது), être jeté, chassé, renvoyé, rejeté, annulé, exclus...: சனத்தில்தள்ளுண்டவன் homme exclus de la société.

தள்ளுதல். n. v. de தள்ளுகிறது, action de jeter..., renvoi, rejet, divorce: தள்ளுதலின்சீட்டு billet de divorce.

தள்ளுவிக்கிறது, v. caus. de தள்ளுகிறது, faire jeter, — rejeter, — chasser...

தள்ளேன், nég. de தள்ளுகிறது et de தட்கிறது.

தள்ளை, 1° mère 2° *P.* தள்ளாய் tu ne jettes pas.

தறதற, son imitatif: தறதறென்கிறது ou.

தறதறக்கிறது; றத்தேன், றப்பேன், ற, றக்க, (தறதற), n. v. தறதறத்தல். தறதறப்பு, தறதறெனல், n. v. faire taratara, — du bruit.

தறி, 1° pieu, piquet, poteau, colonne, pilier, cheville, métier —, estille de tisserand, espèce de hache, cognée, coupure: 2° *n. v. imp. et part. de தறிகிறது, et de தறிக்கிறது: — கிடங்கு* atelier de tisserands, creux de leur atelier: — *கொப்பு*

corne rognée, émoussée ; — க்கால் sillon artificiel dans un jardin de bétel ; — படு கிறது être coupé : — யாணி petit ciseau (pour couper le fer.)

தறிகிறது, றிந்தேன், றிவேன், றி, றிய, v. n. தறிதல், n. v. (தறி), être coupé, tranché.

தறிகை, 1° (*தறி*), hache, cognée, ciseau *V. மழு.* 2° *n. v. du préc.* coupure, mutilation.

தறிக்கிறது, றித்தேன், றிப்பேன், றி, றிக்க, v. a. de தறிகிறது, couper, trancher, mutiler, fendre : *தறித்திடும்* qui coupe.

தறித்தல், தறிப்பு, n. v. de préc. couper, coupure : *தறிப்புண்கிறது* être coupé, mutilé, tranché, rogné, mis en pièces.

தறு, particule qui dans les mots composés désigne la férocité, la méchanceté.

தறுகணாளன், தறுகண்ணன், (தறுகண்), cruel, féroce, vaillant, brave, intrépide.

தறுகண், தறுகண்மை, (தறு), cruauté, férocité, bravoure, intrépidité, œil malin, — jaloux ou vindicatif, jalousie, envie.

தறுகல், opt. et n. v. du suiv.

தறுகுகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, v. n. தறுகுதல், n. v. être arrêté, empêché, barré, retenu, (*v. g.* l'eau d'irigation par une digue), *V. தவறுகிறது.*

தறுகுறும்பன், (தறு), vaurien, méchant.

தறுகுறும்பு, (id.), méchanceté, faute.

தறுக்கணிக்கிறது, (id.), se fâcher.

தறுக்கணித்தல், தறுக்கணிப்பு, n. v. du prec. colère.

தறுசு, poli d'une étoffe.

தறுதலை, (தறு), mauvaise tête, méchanceté.

தறுதலையன், (id.), mauvaise tête, vaurien.

தறுதும்பு, (id.), méchancelé.

தறுதும்பன், (தறுதும்பு), vaurien méchant.

தறுப்பு, V. தருப்பு.

தறுப்பு, bord, digue garnie de pieux, — pour arrêter et détourner l'eau, pieux plantés pour soutenir une digue : *தறுப்படிக்கிறது* planté de tels pieux, faire une telle digue.

தறுவாய், P. தரவாய், occasion, opportunité.

தறுவி, instrument pour oindre de quelque remède.

தறுவுகிறது, வினேன், வுவேன், வு, வ, v. n. தறுவுதல், n. v. diminuer, manquer.

தறை,* 1° *P. தரை, terre. 2° tête de clou 3° *n. v. imp. et part. du suiv.* clou, clouer : — *யாணி* clou à tête

தறைகிறது, றைந்தேன், றைவேன், றை, றைய, v. a. தறைதல், n. v. clouer, enfoncer un clou.

தற், P. தன், devant க, ச, த, ப, son, sa, ses.

**தற்கம், P. தர்க்கம், V. தருக்கம்,* et ses composés

**தற்கரன்,* 1° *P. தஸ்கரன்,* voleur. 2° (tatkara), serviteur.

தற்கரிசனம், (தன்), amour propre, — — de soi-même

தற்காக்கிறது, (id.), 1° se garder, se défendre, se conserver soi-même. 2° garder, défendre, protéger, conserver, racheter (en général).

தற்காஸ்துகடுதாசி, — காகிதம் offre, proposition par écrit.

தற்காத்தல், n. v. de தற்காக்கிறது ; தற்காத்தற்கடுதாசி lettre d'avis, de sureté, sauf-conduit.

தற்காப்பு, (தன்), garde, — de soi-même, conservation, sa propre conservation.

**தற்காலம்,* (tat *ce*), ce temps-ci, le temps présent, l'occasion présente, — favorable : *தற்கால, தற்காலத்துக்குரிய* du temps actuel, provisoire ; *தற்காலத்துக்கு* provisoirement, pour le présent ; *தற்காலகிரகநிலை* place d'un astre au temps disigné ; — *சுத்தபுடம்* longitude vraie des astres au temps marqué ; — *மத்தியம்* longitude moyenne des astres au temps désigné ; — *தீர்ப்பு* jugement provisoire ; — *விலை* prix courant, — actuel ou alors existant ; — *விஷயம்* exemple présent.

தற்காலிக்கிறது, லித்தேன், லிப்பேன், லி, லிக்க, v. a. (தற்காலம்), mettre ou calculer la longitude pour le temps désigné.

தற்காவல், (தன்), propre conservation, garde de soi-même, pureté, observation de la chasteté,

தற்கி, தற்கிக்கிறது... V. தருக்கி, தருக்கிக்கிறது...

**தற்கிரியை,* (tat *ce*), ouvrage ou travail gratuit.

**தற்கிழமை, (தன்),* relation, rapport, — intime et constant *v. g* de la laine au drap qui en est fait, c'est une des 7 catégories ou *பதார்த்தம்* de la logique.

தற்கு, dat. de தான், à soi.

தற்குணம், (id.), son naturel, son caractère propre ; — *மாற்றலரிது* il est difficile de changer son naturel.

தற்குணகம், (தன், குணம், அகம்), le son et les autres objets des sens.

தற்குறி, (*id.*), sa marque, *V. கைக்கீறு.*

தற்குறிப்பணி, (*தற்குறிப்பு, அணி*), fig, de rhétorique, par laquelle ou s'imagine que tel objet est tel autre à cause des rapports de ressemblance qn'ils ont, bien que l'on sache qu'ils sont différens.

தற்குறிப்பு, (*தன்*), chose qu'on s'imagine, son imagination, — propre, sa marque, idée.

தற்குறிப்பேற்றம், (*தற்குறிப்பு, ஏற்றம்*), fig. par laquelle ou attribue à une chose quelque qualité outre celles qu'elle a naturellement.

தற்குறைச்சல், (*தன்*), diminution, manque,frottement,usé, perte par l'usage.

தற்கொலை, (*id.*), suicide.

தற்கோலம், (*id.*), son accoutrement. 2° *V. தக்கோலம்.*

*தற்சணம், (tat *ce*), cet instant, le moment actuel, aussitôt.

*தற்சமம், (*id.*), sa ressemblance, mot sanscrit passé dans une autre langue sans corruption.

*தற்சமயம், (*id.*), cette occasion, oportunité, occasion favorable.

*தற்சனி, (tardjdjani), l'index.

தற்சாட்சி, (*தன்*), propre témoignage, témoignage de la conscience.

*தற்சிவம், தற்சிவன், (tat *ce*), *V. பரமேச்சுரன்.*

தற்சிநேகம், (*தன்*), amour-propre, — de soi-même.

தற்சுட்டு, (*id.*), *V. தற்குறிப்பு.*

தற்சுதந்தரம், (*id*), son droit, sa propriété, ce qu'on possède.

தற்சுபாவம், (*id.*), son naturel.

தற்சுரூபம், (*id.*), sa propre figure.

தற்செயல், (*id*), ce qui se fait ou arrive de soi-même, hasard: *தற்செயலாக, தற்செயலாய்* de soi-même, par hasard, fortuitement.

தற்செய்தல், (*id.*), réussir, prospérer, se faire de soi-même.

தற்செல்வம், (*id.*), prospérité — propriété personnelle, force.

*தற்பகன் (darpaka), celui qui enflamme d'amour, *i. e.* Kâmen, le Cupidon indien.

*தற்பகீடம் (*தற்பம்*), insecte des lits *i. e.* punaise.

*தற்பணம், *P. தற்பனம்.*

தற்பதம், (*தன்*), connaissance de Dieu et de soi-même.

தற்பதி. l'aréquier *கமுகு.*

*தற்பம், 1o (talpa), couche, lit, matelas, femme, étage, chambre haute. 2o (dalbha), orgueil, fraude, tromperie, péché, roue.

தற்பரம், (*தன்*), indépendance, existence —, dépendance de soi-même, propre supériorité, *ou*

தற்பரன், (*தற்பரம்*), l'être indépendant suprême et existant de lui même, Dieu; (chaque sectateur l'applique à son Dieu, les Sivénistes surtout à) Siven.

*தற்பரை, 1° (tatparâ), seconde, 60me partie d'un *விநாடி*, ou minute indienne, l'espace de 30*மாத்திரை*, le 30me d'un clin œil. 2° (selon les Sivénistes), Parvadi, la *சத்தி* ou énergie féminine de Siven nommé par eux *தற்பரன்*).

*தற்பலம், (tat *ce*), le nénuphar blanc.

*தற்பவம், (tat *ce*), mot dérivé du sanscrit mais altéré.

தற்பணம், (tarpana), *V. தருப்பணம்.* 2° darpana), miroir, crystal. 3° (talpana), épine du dos, dos d'éléphant.

தற்பாஷிதம், (*தன்*), soliloque.

தற்பாடி, (*தன்*), l'oiseau qui chante pour soi-même, *i. e.* l'allouette.

*தற்பி, 1o (dalbhi), Indiren, *V. இந்திரன்கொடி.* 2o *imp. de*

தற்பிக்கிறது, *V. தருப்பிக்கிறது.*

தற்பிரகாசம், (*தன்*), sa propre lumière

தற்புகழ்ச்சி,(*id.*), louange de soi-même, vanterie.

தற்புணர்ச்சி, (*id.*), se polluer soi-même

தற்புருஷம், (tat *ce*), une des 5 prétendues faces de Siven, celle qui est censée conserver, classe de noms sanscrits composés de plusieurs mots dont le 1er a le sens et quelquefois la forme de l'oblique.

தற்பூருவம், (tat, *ce*), propriété, antériorité, *V. பூருவம்.*

தற்பெருமை, (*தன்*), sa propre grandeur: — *புகழ்ச்சி* louange de sa propre grandeur, (fig. de rhét.); — *இகழ்ச்சி* rabaissement —, mépris de sa propre grandeur, (autre fig. de rhétorique.)

தற்பொழிவு, (*id*), *V. தன்னயம்.*

தற்போதம், (*id.*), sa propre connaissance,— intelligence, sagesse — connaissance de Dieu.

தற்மம், et ses composés, *V. தருமம்*...

தன, 1o *obl. de தான் devant un pluriel* neutre, son, sa, ses. 2° *obl. de தனம்*: — *கரன்*, — *கரி*, — *காரி*, (hara, hari, hâri *qui prend*), voleur héritier, *V. தனகேலி*; — *க்காரர்* richards, gens d'une certaine caste.

தனகு, 1° (*தன்கு*), joie intérieure. 2o *imp. et part. de*

தனகுகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. n. தனகுதல், n. v.* se réjouir, caresser, badiner

தனகேலி, தனகேலிகன், (*தனம், கேலி*)

ka), le prétendu dieu des richesses குபேரன்.

தனக்கு, *dat. de* தான், à soi: தனக்குரியவன் ami, parent, client, un de ses gens, homme digne de soi.

தனஸ்தன், (தனம், ஸ்தன்), homme riche.

தனஞ்சயன், (தனம், சயம்), le vainqueur des richesses, le feu ou Agni, Aroutchounen ou அருச்சுனன், un des 10 airs vitaux dits தசவாயு, qui, selon les Indous, reste après la mort jusqu'à ce que faisant enfler le corps, il déchire la tête et s'en va.

*தனதன், (*id.* da *qui donne*), homme bienfaisant, — libéral, குபேரன் dieu des richesses.

தனதாநுசன், தனதானுசன், (தனதன், அநுசன்), le frère cadet de Koubêren, *i. e.* Râvanen.

தனது, 1° *gén. de* தான், de soi, son, sa, ses, 2° (தன், அது), ce qui est à soi, sa propriété: — கை sa main: இதைத்தனதென்கிறான் il dit que ceci lui appartient; அதைத்தனதுகாரியமாகப்பார்த்தான் il a pris soin de cela comme de sa propre affaire. 3° amitié.

*தனம், 1° (dhana), richesse, biens, opulence, possession, propriété, richesse en bétail, or, jeune veau, le signe algébrique plus. 2° (stana), sein de femme, mamelle. 3° (tna), (affixe qui se met à la fin des mots et a le sens de துவம்), qualité, état, condition, rang. *Ex.* கொஞ்சத்தனம் petitesse: — சேர்க்கிறது ramasser des richesses; தனஹீனன், pauvre; — சம்பத்து, — சம்பத்தி, richesses, acquisition des richesses, argent, amas d'argent; — சித்திரம் bijou —, ouvrage en or; — தண்டம் amende; — தற்பம், — கர்விதம், — மதம் ostentation —, orgueil des richesses; — தானியம் argent et blé; — திருஷ்ணம் (trouchnâ) *soif*, — ப்பிரியம், — லோபம் soif —, désir des richesses, avarice; — பதி le prétendu roi des richesses, *i. e.* Koubêren, roi —, homme opulent, libéral. généreux; — பதித்துவம் opulence, libéralité, munificence; — பாரம் mamelle; — பிசாசு, — பிசாசிகை démon des —, extrême désir des richesses, avarice; — மூலம் principal, capital; — ஹீனன் pauvre; — ரேகை ligne de la main qu'on prétend annoncer l'opulence; — லக்ஷுமி, — லட்சுமி, — லக்குமி la prétendue déesse des richesses; — வசியர், — வைசியர் les marchands, la 1re classe des வைசியர்.

*தனயன், (tanaya), fils.

*தனயை, *f. du préc.* fille.

*தனவந்தன், தனவான், (தனம், வான் *affixe*), homme riche, opulent, fortuné.

தனவனு, l'arbre ஆச்சா.

*தனவதி, தனவாட்டி, (தனம், ஆட்டி), femme riche.

தனகவ, தனவையாதம், espèce d'ortie, tragia cannabina.

தனன், *n. app. de* தனம்.

*தனாசை, (தனம், ஆசை), désir des richesses தனாட்டி, (*id.* ஆட்டி), femme riche.

*தனாட்டியன், (*id.* âdhya *ayant*), *V.* தனவந்தன்.

*தனாதானம், (*id.* ஆதானம்), acceptation d'argent.

*தனாதிகாரி, (*id* அதிகாரி), héritier, collecteur. trésorier.

*தனாதிகிருதன், (*id.* adhikrouta *placé sur*), trésorier.

*தனாதிபன், தனாத்தியக்ஷன், (*id.* அதிபன், அத்தியக்ஷன்), intendant des richesses, trésorier, *V.* குபேரன்.

தனாது, *gén. de* தான், son, sa, ses.

*தனாபகாரம், (தனம், அபகாரம்), amende en argent, pillage.

*தனாபாரம், (*id.* அபாரம்), infinité de richesses.

தனாயனம், (tana *s'étendre*, அயனம்), orbite d'une planète, long chemin.

*தனார்சனம், தனார்ச்சிதம், (தனம், அருச்சனம், அருச்சிதம்), acquisition des richesses.

தனி, 1° (தான்), seul, unique, isolé, solitaire, séparé, à part, particulier, abandonné, sans compagnon, sans égal, incomparable, simple, non complexe, pur, sans mélange. (Ce mot double les க, ச, த, ப suivans; souvent il prend ய à la fin et quelquefois se redouble). 2° *imp. de* தனிக்கிறது, 3° (dhani), riche, (inusité en ce sens); — க்கால் pied —, pieu unique, ce qui n'a qu'un pied ou une roue comme le char fabuleux du soleil; — க்குடை ombrelle unique, — impériale, — de monarque absolu, pouvoir souverain et indépendant, le gouvernement; — க்குடைநிழற்றுகிறது couvrir de son ombrelle impériale, *i. e.* gouverner; — க்குறில் lettre brève seule; — க்கோலான் autocrate, monarque absolu, — incomparable, Dieu — ச்சொல் mot isolé, pied détaché interposé entre 2 distiques ou 2 vers; — ச்சபை cour —, audience du roi; — த்தீர்வை le jugement particulier; — ப்படுகிறது s'isoler, être seul; — நிலை la lettre ஃ; — ப்படுத்துகிறது isoler, mettre à part, séparer des autres; — ப்படை troupe —, arme

isolée duel, combat singulier ; — ப்பாடு solitude, isolement, responsabilité entière; — ப்பாட்டு stance séparée, qui a un sens complet, l'opposé est குளகம்) ; — ப்பால் lait pur, sans mélange ; — ப்பிரயாணம்பண்ணுகிறது voyager seul : — ப்புரக்கிறது régner seul, en monarque absolu;— ப்புரம் ville isolée, palais de roi; — ப்புறம் solitude, lieu solitaire, — retiré ou caché; — ப்பெறுகிறது, — ப்போகிறது s'isoler ; — ப்போகாதே ne t'isole pas, ne va pas seul : — ப்போர் duel, combat singulier ; — ப்போராடுகிறது se battre en duel ; — போராளி, — ப்போர்க்காரன் duelliste; — மகவு fils unique, — aîné, — incomparable, héritier présomptif de la couronne ; — மகள் fille unique, femme isolée, — incomparable, reine (couronnée et légitime) — முதல் le premier seul ou sans égal, *i. e.* Dieu ; — மொழி mot isolé, mot primitif, — non complexe ; — யரசாட்சி monarchie, gouvernement indépendant — யாள் personne seule, non mariée ; — யிருக்கிறது être seul ; — யிசை syllabe métrique d'une seule longue dite நேரசை ; — யுத்தம் duel, combat particulier ; — யுப்பு, *V.* அமுரி ; — யுவமம் comparaison simple comme கன்னெஞ்சு cœur de pierre — யெண் nombre singulier, — unique ; — யெழுத்து lettre seule, — isolée, — simple comme அ, ஆ, க், ங்,... ; — வசனம் phrase simple, le singulier ; — வலிப்பெருமாள், — வல்லி la plante குப்பைமேனி ; — வழி route isolée, voyage sans compagnon ; — வழிப்போனவள், — வழிவந்தவள் femme qui va et vient seule et sans permission de son mari, *v. g.* qui s'en est allée ainsi chez sa mère et en est revenue, (terme injurieux) ; தனியாக, தனியே தனித்தனியே, தனித்தனியாய் séparément à part, en particulier, seul à seul, en diverses occasions ; தனியே அழைக்கிறது appeler à part, — séparément ; — யிருக்கிறது être seul ; தனித்தனியேகூட்டுகிறது joindre —, assembler un à un, chacun à part ou séparément; தனித்தனிவைக்கிறது séparer l'un de l'autre, mettre séparément, isoler ; ஒருவனைத்தனியாக்குகிறது séparer quelqu'un des autres (par honneur...); வீட்டுக்குத் தனியாயிருக்கிறவன் maître de maison.

*தனிகம், தனிகா, (dhanika), coriandre, (plante).

*தனிகன், (*id.*), homme riche. opulent, créancier, mari

*தனிகை, (dhanikâ), femme, — chaste, vertueuse, jeune femme.

தனிக்கிறது, னித்தேன், னிப்பேன், னி, னிக்க, *v. n.* (தனி), *et* தனித்திருக்கிறது, s'isoler, être seul, isolé, sans secours : தனித்துப்பேசுகிறது parler à part, en particulier ; — ப்போகிறது s'isoler, aller seul.

தனிசு, 1° dette. 2° *P.* திறுசு, manière, espèce,

தனிஷ்டை, தனிட்டை, (dhanichtâ), la 23me constellation dite அவிட்டம்.

*தனிதம், (dhvanita), grand bruit.

தனித்த, *part. de* தனிக்கிறது, seul, isolé, solitaire.

தனித்தல், *n. v. de* தனிக்கிறது *ou* தனித்திருத்தல், isolement, être seul, isolé.

தனித்து, *gér. de* தனிக்கிறது : தனித்தியலிடுகுறி, தனித்தியலிடுகுறிப்பெயர், nom primitif d'espèce ou de genre contenant plusieurs individus ou variétés.

தனிப்பு, *n. v. du même*, solitude, isolement.

தனிமை, (தனி, மை), solitude, isolement, retraite, lieu isolé ou retiré, séparation, vie solitaire, célibat. abandon, manque de secours, incomparabilité, état sans égal : — யாற்றல் s'isoler, garder le secret sur ses affaires, (c'est un des அஷ்டவணிக்குணம்.)

தனியன், (தனி), homme seul, être isolé éléphant ou sanglier sauvage et isolé des autres.

*தனியா, (dhanyâ), graine de coriandre.

தனிலும், 1° *P.* தனையும், tant que. 2° *P.* தன்னிலும். *obl. de* தான் *avec* உம்.

*தனு 1° (tanou), corps, petitesse, finesse, peau, femme ou fille. 2° (danou), Danou fille de தக்கன், femme de கசியபன் et mère prétendue des தானவர் espèce de démons ou அசுரர். 3° (dhanou), arc, arbalète, le Sagittaire. 4° *V.* திதி : — கான archer; — காண்டம் l'arc et la flèche ; — கூபம் pore de la peau ; — க்கோடி la baie de Râmêssouram fameuse par un jour annuel de bain réputé sacré, et dont l'eau est réputée sainte par les Indous, bout de l'arc, complément d'un arc ; — சஞ்சாரிணி, (*fém. de* சஞ்சாரி), jeune fille de 10 ans; — சாஸ்திரம், *V.* தனுவித்தை ; — ஜனு fils de Danou, démon ; — தரன் archer, tireur d'arc ; — த்திரம், (tra *qui conserve*), armure, cuirasse, cotte de mailles ; — த்திருமம், — த்துருமம் bambou ; — த்தியாகம் abandon du corps, *i. e.* la mort ; — நாண் corde d'arc ; — ப்பச்சை pierre verte, émeraude ; — ப்பாஷாணம் l'arsenic naturel சாகாண்ட பாஷாணம் ; — ப்பீசம் l'insecte இந்திரகோபம் ; — மணி bijou ou

pierre précieuse que l'on attache à un arc, c'est la marque d'un guerrier qui a vaincu 1000 ennemis avec son arc; — மேகசாய்கை saphir; — ரசம் sueur du corps, transpiration: — ரணம் gale, pustule, furoncle; — ரத்தினம் la pierre nommée சூடாலைக்கல்; — ராகம் diamant; — ராசி le signe du Sagittaire; — ருகம் poil du corps; — ரேகை ligne qui fait l'arc ou qui soutient un arc; — வளைக்கிறது bander un arc; — வாதம் région de l'enfer des Indous où il y a peu de vent, nom d'une maladie; — வாரம், V. தனுத்திரம்; — வித்தை l'art de tirer de l'arc ou de manier les armes; — விரணம், V. தனுரணம், — விராசி, V. தனுராசி, — விருக்கம், — விருக்ஷம், — விருட்சம் l'arbre ஆச்சா, V. தனுர்விருக்ஷம்; — வேதம் l'art de tirer de l'arc, un des 4 உபவேதம்.

*தனுசன், *pl.* தனுசர், 1° (தனு *corps*, சன்), fils, 2° (தனு *Danou*, சன்), fils de danou, Dânaven, espèce d'அசுரன் ou démon.

*தனுசனி, (தனு, djani *production*), fils.

தனுசாரி, (தனுசன், அரி), l'ennemi des தனுசர் ou démons, *i. e.* Dieu, Indiren, Vichnou.

*தனுசு, (dhanous), arc, arbalète, le Sagittaire; — ராசி, — லக்கினம் le Sagittaire.

*தனுசை, (தனு, *corps*, சை), fille.

*தனுஷ், P. தனுசு, arc, *devant*, க, *et* ப: — கரன், — பாணி archer; — கோடி, V. தனுக்கோடி.

தனுநபம், P. தனூனபம்.

*தனுர், P. தனுசு, arc, (*devant la plupart des consonnes*): — குணம் corde d'arc; — தரன், — தாரி archer; — துருமம் bambou; — மத்தியம் milieu d'un arc; — மார்க்கம் ligne courbe, qui fait l'arc; — மாசம் le mois du Sagittaire, *i. e.* மார்கழி; — வாதம் espèce de maladie, contraction des muscles; — விருக்ஷம் arc ou partie de circonférence; — வேதம், V. தனுவேதம்.

*தனூனபம், (தனு *corps*, ஊனம்), pa *qui nourrit*), ce qui nourrit le corps, beurre frais, — fondu.

*தனேசன், தனேச்சுவரன், (தனம், ஈசன், ஈச்சுவரன்), le prétendu dieu des richesses, *i. e.* குபேரன்.

தனை, mesure, nombre, quantité, Il s'emploie rarement seul, mais vient ordinairement avec அ, இ, எ, *Ex.* அத்தனை autant que cela, இத்தனை autant que ceci, எத்தனை combien; தனையும் tant que, jusqu'à ce que; il se joint au participe futur et quelquefois au participe présent: quelques uns même changent la terminaison உம் du futur en அம், *Ex.* நான்வருந்தனையும் jusqu'à ce que je vienne; இதுஇருக்கும் ou இருக்கந்தனையும் tant que cela sera; ஊழியுள்ளதனையும் pour toujours, toute l'éternité.

தனையள், fille, *fém. de*

*தனையன், P. தனயன், fils.

*தனையை, P. தனயை fille.

*தனோபசயம், (தனம், உபசயம்), V. தனற்சனம்.

தன், 1° *gén. ou obl. de* தான், son sa, ses. 2° particule explétive dite சாரியையுருபு: — காலம் son temps, temps ou l'on peut exercer son pouvoir; — குலம்வெட்டி destructeur de sa caste ou de sa famille; — படுவன் sel qui se forme de lui-même: — பாடு son affaire; — பாரிசமாக்குகிறது attirer dans son parti, accaparer; — பால் son lait..., lait pur, — sans mélange; — பொருட்டுமானம் connaissance acquise par son expérience; — பொறுப்பு propre responsabilité, poids dont on est chargé; — மதிப்பு son estimation, estime, de soi-même, sa considération; — மலைக்காசி la pierre சாலக்கிராமம்; — மூப்பு son ancienneté, sa superiorité, indépendance; — மேன்பாடு, — மேன்பாட்டுரை son éloge, — apologie, exposer sa supériorité, fig. de rhét. qui consiste à se louer; — வசம் sa possession, son pouvoir, sa responsabilité, sa manière; — வசமாக்குகிறது, — வசப்படுத்துகிறது s'emparer, s'approprier, se mettre en possession de, se charger de; — வயத்தாதல், — வயத்தனுதல், (வயம், ஆதல்), ne dépendre que de soi-même, être indépendant, exister de soi-même, ce qui est un des அறுகுணம் et எண்குணம், *i. e.* des 6 ou des 8 attributs de Dieu; — வழி son chemin, son pouvoir, son moyen, V. தனவசம்; — வழிப்படுத்துகிறது s'emparer, réduire en sa puissance; — விருத்தி, தொழில் *ou* தொழில் son emploi; — வினை son action, action qui est faite par soi-même, verbe neutre ou intransitif, (ou plutôt), verbe dont le sujet fait lui même l'action, comme நடக்கிறான் il marche, அளிக்கிறான் il donne par opposition à பிறவினை verbe dont le sujet fait faire l'action par un autre. comme நடப்பிக்கிறான் il fait marcher; அளிப்பிக்கிறான் il fait donner; — வேதனைக்காட்சி vue —, connaissance de son tourment.

தன்கு, (தனகு). grande —, joie, allégresse.

* தன்மம், et ses composés, V. தரு

மம்...; தன்மதாதா bienfaiteur généreux; — ராசா, P. தருமராசா.

*தன்மன், P. தருமன், Dharmarâdja, l'aîné des Pandavers, racine de poivre long, sorte de poivre.

தன்மலோகிதம், (தன்மம்), sandal rouge.

*தன்மாதன்மியம், (தன்மம், அதன்மம், ya), la vertu et le vice, la justice et l'injustice.

தன்மாத்திகாயம், V. தருமாத்திகாயம்.

*தன்மாத்திரை, tat ce மாத்திரை), archétype ou rudiment subtil de la matière élémentaire, atomes primitifs des éléments, principe des organes des sens (selon les Indous).

தன்மானம். (தன்), misère pauvreté.

தன்மானி, (id.), misère pauvreté, tristesse, pauvre, malheureux: — பேசுகிறது parler en malheureux, — très humblement; — மெத்த —, யாயிருக்கிறவன், தன்மானமுள்ளவன் homme très-malheureux, digne de compassion.

தன்மை, (தன், மை), nature, essence, qualité, — principale, caractère, propriété, manière, condition, état, identité, 1re personne dans les pronoms et les verbes, ou தன்மையணி la 1re des fig. de rhét. qui consiste à parler d'une chose de manière à faire connaître sa nature; — வெழுத்து lettre —, lettres ou note d'indication; சரீரத்தன்மை nature corporelle; ஆத்துமாவின் — nature spirituelle, nature —, essence —, état de l'âme; சிநேகத் — le caractère de l'amitié: ஒழுக்கத்தின் — manière de se conduire; அதுசொல்லத்தகுந்தன்மையல்ல ce n'est pas là la manière de s'exprimer, c'est une expression impropre; இத்தன்மைத்து ainsi, de cette manière.

*தன்வந்தரி, (dhanvantari), Danvantari, prétendu médecin des dieux, né de la mer de lait avec l'ambroisie, le soleil, Siven.

தன்னடக்கம்,(தன் அடக்கம்), retenue, modestie, répression de soi-même.

தன்னந்தனி, (தன், அம், தனி), solitude absolue, isolement complet: தன்னந்தனியே tout seul; — யேயிருந்தான் il était tout seul; கருத்துளவைத்துத் தன்னந்தனியிருப்பார்க் கிதுபோலுந்தவமில்லையே il n'y a point de pénitence égale à celle de ceux qui restent seuls concentrant leurs pensées dans leur intérieur, (par la méditation).

தன்னமை, amitié, accord, consentement, secours, bassesse, abaissement.

*தன்னம், tarna), petitesse, bagatelle, veau, faon de biche, யுக்தி qui consiste à citer souvent la coutume.

தன்னயம், (தன், நயம்), amour propre, — de soi-même, sa propre force, — utilité.

தன்னரசு, தன்னரசாட்சி, (தன், அரசு, ஆட்சி), indépendance, gouvernement libre et indépendant (qui a ses propres lois), autonomie, anarchie தன்னரசுநாடு, — பற்று pays indépendant, — libre, en république, sans roi, pays d'anarchie, — nouvellement établi; தன்னரசாய்ப்பேசுகிறது parler d'une manière indépendante, se vanter.

தன்னரண்காத்தல், (தன், அரண்), défendre ses forteresses ou ses fortifications, ce qui est une des 8 victoires dites அஷ்டவெற்றி.

தன்னவன், (தன், அவன்), un des siens, — de ses gens, (cliens, amis ou parents).

தன்னறிவு, (தன்), sa connaissance, la connaissance de soi-même, son esprit, son intelligence, homme qui ne suit que son propre esprit.

தன்னசை, (id.), son désir, amour de soi-même.

தன்னாணை, (id.), son serment, serment par soi-même, par sa vie, par son âme.

தன்னால், abl. de தான், de ou par soi-même, par accident.

தன்னிச்சை, தன்னிஷ்டம், தன்னிட்டம், (தன்), son gré, son bon plaisir, sa propre volonté, liberté, indépendance: தன்னிச்சையாய் spontanément, de son plein gré, à sa fantaisie, à sa volonté; தன்னிச்சையாய்த்திரிகிறது rôder à son gré; — விடுகிறது ou விட்டுவிடுகிறது affranchir, donner la liberté, laisser libre, abandonner à sa fantaisie.

*தன்னியம், 1° (dhanya), richesse. 2° P. ஸ்தன்னியம், lait de femme. 3° (தன்), ce qui est à soi: தன்னியத்துவம் opulence, bonheur, bonne fortune.

தன்னியல்புப்பிரமேயம், (தன், இயல்பு), sorte de mesure ou de base de jugement, qui bien qu'elle s'applique spécialement à une chose en comprend aussi naturellement d'autres, v. g. l'histoire d'un roi ou d'un lieu.

*தன்னியன், (dhania), homme riche, fortuné.

*தன்னியாசி, (dhanâsri), un des 32 airs anciens, adopté au printemps.

*தன்னியை, (dhanya), nourrice, mère nourricière.

தன்னிலைமிட்டல், (தன், நிலை), ou பகை

வர்கவர் கிரைமீட்டல் reprendre son bétail enlevé par l'ennemi, c'est un des அஷ்ட வெற்றி.

தன்னில், 1° *pbl de* தன், en soi, en lui. 2° (தன், இல்), sa maison : தன்னிலேதானே en soi-même, en lui-même.

தன்னிலை, 1° (தன், நிலை), son état naturel, sa condition, sa position. 2° (தன், இலை), sa feuille : தன்னிலையிலேவருகிறது retourner à son état naturel, à un état calme ; தன்னிலையிற்றாழாமை ne pas descendre de son état, se respecter soi-même.

தன்னிறமாக்கி, (*id.* நிறம், ஆக்குகிறது), guêpe, or.

தன்னிறம், (*id.* நிறம்), sa propre couleur, pierre de la couleur des bourgeons du manguier.

தன்னினி, l'arbre வேங்கை.

தன்னீங்கல், (தன், நீங்கல்), liberté, échapper, être libre, délivré ; — ஆனவன் homme libre, — devenu libre.

தன்னுகிறது, ன்னினேன், ன்னுவேன், ன்னு, ன்ன, *v. a.* emporter petit à petit, alléger un vaisseau pour qu'il puisse passer sans toucher.

தன்னுடைய, *gén. de* தான், son, sa, ses தன்னுடையவன், *V.* தன்னவன்.

தன்னுணர்ச்சி, (தன்), son intelligence, sa connaissance.

தன்னுதல், 1° *n. v. de* தன்னுகிறது. 2° (தன், நுதல்), son front.

தன்னு, *imp. et part. de* தன்னுகிறது : — தோணி, — வத்தை petite barque, canot, bateau.

தன்னெடுப்பு, (தன்,) son élévation, — arrogance, ses efforts.

தன்னேத்திரம், (தன், நேத்திரம்), son œil, onyx.

தன்னை, 1° *acc. de* தான், soi-même. 2° mère, ancien. 3° (*contraction de* தன், அன்னை), sa mère 4° (தன், ஐ), sa beauté, son seigneur... : தன்னைக்கட்டுகிறது se lier, se garder, veiller sur soi, se retenir : — ப்பெருப்பிக்கிறது se louer, s'exalter, se vanter ; — யறிகிறது connaître son état, être dans son bon sens, se contenir, être maître de soi, une fille se connaître ou connaître sa nubilité, *i. e.* avoir ses 1res règles ; — யறிந்தவன் தலைவனையறிவான் celui qui se connaît lui-même connaîtra Dieu ; — யறியாதசன்னதமில்லை il n'y a point de possession où l'on ne se connaisse soi-même ; — யொறுக்கிறது se mortifier, diminuer ses dépenses, se tuer.

தன்னொழுக்கம், (தன்), conduite conforme à sa condition.

தன்னோடு, *abl. de* தான், avec soi-même : தன்னோடொற்றுமை être uni, s'accorder avec soi-même ; தன்னோடொற்றுமைப்பொருள் objet intimement inhérent à soi-même. *Ex.* அரசன்கை la main du roi ; தன்னோடொற்றுமையில்பொருள் accessoire, chose qui n'est pas inhérente. *Ex.* அரசன்வேல் le javelot du roi.

தா

தா 1° lettre syllabique composée de த் et de ஆ. 2° *imp. de* தருகிறது, donne 3° (dhâ), Brama, la planète Jupiter. 4° ruine destruction, dommage, perte, peine, affliction, difficulté, faute, haine, force, homme féroce, 5° *imp. et n. v. de* தாகிறது *et de* தாவுகிறது, action de sauter, de s'élancer, de passer par dessus, passage, éloignement.

*தாகம், 1° (dâha), soif, désir, brûlure, combustion. 2° (ehâka), bœuf, colonne, poteau, nourriture, riz cuit : — கொள்ளுகிறது, — எடுக்கிறது gagner la soif, devenir altéré, *ou* — ஆயிருக்கிறது avoir soif ; — தீர்க்கிறது *ou* தணிக்கிறது étancher ou apaiser ; — la soif ; — தணிகிறது la soif s'apaiser ; — தணிந்திருக்கிறது la soif être apaisée, éteinte ou diminuée ; — அடக்கி oseille, plante qui apaise la soif ; தாகசாந்தி étanchement de la soif ; — சுரம் fièvre brûlante ; — புளி tamarin qui désaltère, ou pour la soif : எனக்குத்தாகமாயிருக்கின்றது, தாகமாயிருக்கிறேன் j'ai soif ; அவன் பணத்தின்பேரிலதிகதாகமாயிருக்கிறான் il a un désir excessif pour l'argent.

*தாகனம், (dâhana), *V.* தகனம்.

*தாகன், (dâka), homme libéral, celui qui fait faire un sacrifice.

*தாகாரித்துவம், connaissance de l'air ou de la forme du firmament ou de l'atmosphère.

தாகிறது, தாயினேன், தாவேன், தா, தாவ, *v. a.* sauter par dessus, s'élancer, passer.

தாகிக்கிறது, கித்தேன், கிப்பேன், கி, கிக்க, *v. n.* avoir soif.

தாக்கணங்கு, (தாக்கு, அணங்கு), femme à belle prestance, Lakchmi.

தாக்கணிக்கிறது, ணித்தேன், ணிப்பேன், ணி, ணிக்க, *v. a.* தாக்கணித்தல், *n.* (தாக்காணிக்கிறது), *ou* தாக்கணித்துக்

REFERENCE

கொடுக்கிறது, — ப்பேசுகிறது prouver, démontrer: அதுவுண்டென்று தாக்கணிப்பேன் ou அதைத்தாக்கணித்துக்கொடுப்பேன் je prouverai cela.

தாக்கம், n. v. de தாக்குகிறது, rebondissement, rebond, pesanteur, enflure: எதிர்தாக்கம் rebond, contre-coup.

தாக்கல், 1° opt. et n. v. de தாக்குகிறது opposition, choc, heurt, sai..e, coup donné. 2° (arabe), insertion d'une somme dans un compte, changement de corps ou de compagnie, transport dans un autre corps, renvoi.

தாக்காட்டுகிறது, (தாக்கு), soutenir, aider, protéger, tromper.

சாக்ஷுஷன், (tchâkchoucha), le 6me Manou.

தாக்கிதை, தாக்கீது, (ind.), ordre, commandement: — பண்ணுகிறது, — கொடுக்கிறது ordonner, commander, donner un ordre; — மறுக்கிறது rejeter ou enfreindre un ordre; உறுதியான— ordre positif ou constant; நீரனுப்பின தாக்கீதின்படி நடத்தினேன் j'ai conduit les choses selon l'ordre que vous avez envoyé.

*தாக்கியன், P. தார்க்கியன். 339502

தாக்கு, 1° imp. et part. du suiv. 2° coup, combat, assaut, secousse, heurt, choc, voûte, corpulence, prestance, pesanteur, gravité, fermeté, force, emphase, place, tigre: ஆள்த்தாக்கு belle prestance —, force d'un homme; ஆள்த்தாக்கிலே தாழ்ச்சியில்லை la prestance ne lui manque pas; ஆள்த்தாக்காயிருக்கிறான் il a la prestance d'un homme, c'est un homme fort et robuste; தாக்காயிருக்கிறது être grave, corpulent, fort, avoir une belle prestance; தாக்காய்ச்சொல்லுகிறது parler hardiment, fièrement, avec emphase, se vanter; தாக்குமொழி mot emphatique.

தாக்குகிறது, sync. தாக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, v. a. et n. தாக்குதல், n. v. assaillir, combattre, frapper, heurter, se briser —, s'élancer —, donner contre, frapper l'un contre l'autre, 2 béliers se battre, atteindre, toucher, affecter, s'opposer, résister, chasser, pousser, baisser, être pesant, additionner et multiplier: வெறி — être enivré, infatué; கண்ணிலே தாக்கும் cela affecte l'œil, atteindra l'œil; நிறையத்தாக்கியிருக்கிறது être entièrement chargé ou rempli jusqu'au bord; நிறையத்தாக்கிக்கொண்டுவந்தான் il est venu rempli de vin, entièrement ivre.

*தாக்ஷகம், (தக்ஷன், ka), la race de Dakchen.

*தாக்ஷணம், தாக்ஷணியம், [illegible]

தாக்ஷண்ணியம், (dâkchinya) humilité, abaissement, compassion, complaisance, bonté.

*தாக்ஷம், 1° (தக்ஷன்), code de loi de Dakchen. 2° P. திராக்ஷம், raisin, vigne.

*தாக்ஷயம், (dâkchya), prudence, habileté, dextérité.

தாக்ஷன், (târkchya), le vautour கருடன்.

*தாக்ஷாயணம், (dâkchâyana), or, bijou d'or, ornement d'or.

*தாக்ஷாயணி, (தக்ஷன், âyani affixe.), la progéniture ou les filles de Dakchen, prétendues femmes de Sandiren ou la lune. (On nomme ainsi les 27 constellations lunaires et en outre), Dourga ou துர்க்கை, et la constellation Rohini, (aussi filles de Dakchen).

*தாக்ஷாயணிபதி, தாக்ஷாயணிரமணன், (id.), la lune, ou plutôt Sandiren prétendu mari des filles de Dakchen.

*தாக்ஷாயணிபன், (id. pa qui protége), Sandiren ou la lune, Siven, (gendres de Dakchen).

*தாக்ஷாய்யம், (dâkchâyya), le vautour கருடன், vautour.

தாக்ஷிதம், தாக்ஷியம், (dâkchya) V. தாக்ஷயம்.

தாக்ஷிணியம், தாக்ஷிணை, தாக்ஷிண்ணியம், (dâkchinya), accord, agrément, complaisance, bonté, affabilité, compassion, partialité, harmonie, habileté, adresse; — இல்லாமை manque d'affabilité; — யில்லாமற்பேசுகிறது parler sans affabilité, rudement.

தாங்கல், opt. et n. v. de தாங்குகிறது action de porter..., soutien, conservation, protection, support, petit étang, — réservoir naturel, peine, chagrin, déplaisir, mécontentement: — ஆயிருக்கிறது être peiné, offensé, indisposé, avoir du déplaisir; — ஆய்ப்பேசுகிறது parler avec mécontentement; — வருத்துவிக்கிறது, — வரப்பண்ணுகிறது causer de la peine, offenser; உன்மேலே — மெத்த on est très-mécontent de toi.

தாங்கள், pl. de தான், eux, eux-mêmes; gén. தங்கள்.

தாங்கான்மட்டை, (தாங்கு, ஆன்), pièces de bois qui soutiennent la chaîne du tisserand, ou l'écheveau.

தாங்கி, 1° gér. de தாங்குகிறது. 2° soutien, support, appui, anneau de fer au bout d'un pilon ou d'un bâton, agrafe de bijou, V. சுமைபிறக்கி; குடிதாங்கி celui qui soutient une famille

தாங்கு, imp. et part. du suiv.: —கோல் [illegible], pilori, [illegible] de batelier.

தாங்குகிறது, *sync.* தாங்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v.a. et n.* தாங்குதல், *n.v.* porter, soutenir, supporter, (*v. g.* le mur supporter le toit), endurer, souffrir, assister, aider, garder, protéger, défendre, accueillir, embrasser, flatter, se garder de, résister, arrêter, retenir, repousser,— un trait avec son bouclier, pousser une barque avec la perche, boiter, clocher d'une jambe, s'unir, se coller, affecter, impressionner l'esprit, suffire, pouvoir, avoir du chagrin, du mécontentement; தாங்கித்தாங்கிநடக்கிறது marcher en boitant, en s'appuyant plus sur une jambe que sur l'autre; அவனபேச்சு தாங்கித்தாங்கிப்போகின்றது son discours va clopin-clopant, il s'arrête souvent en parlant; தாங்கிக்கொண்டிருக்கிறது soutenir, porter, endurer: தாங்கக்கூடாமற்போகிறது ne pouvoir porter ou supporter..., devenir intolérable; தாங்கமாட்டாத qu'on *ou* qui ne peut supporter; இவனவனைத்தாங்குகிறான் il le supporte, le protége, le flatte pour parvenir à ses fins; எனக்குத்தாங்காது je ne puis, cela ne me suffit pas; என்னாலேதாங்காது je ne puis, je ne saurais porter ou supporter..., je n'ai pas la force: எனக்குப்மாத்திரங்கொடுக்கத் தாங்காது je ne puis donner autant, ou on ne saurait me donner autant; இது தாங்கும் ceci portera; அதெனக்குத்தாங்கும் cela m'affectera, me contristera, me suffira; பத்துபணத்திலேயெனக்குத்தாங்குமா serace assez pour moi de 10 fanons; மலையை மலைதாங்கவேணும், மண்ணாங்கட்டியாதாங்கும் une montagne doit en porter une autre, une motte de terre le pourra-t-elle; வெட்டவருவதை யாயுதத்தினாலே தாங்குகிறது parer avec ses armes le fer tranchant dont on est assailli.

*தாசத்துவம், (தாசன்), esclavage.

*தாசநந்தினி, (*id.*) sattiavadi fille d'un pêcheur et mère de Vyasen.

*தாசபாலனம், (*id.*), préservation de l'esclavage, c'est une des 14 œuvres de charité dites தயாவிருத்தி.

*தாசபுரம், தாசபூரம், (*id.* poûra *qui nourrit*), herbe odoriférante dite cyperus rotundus.

*தாசரதன், தாசரதி, (தசரதன்), le fils de Dasaraden, *i. e.* Râmen.

தாசரி, (தாசன்), mendiant vichnouviste, *ou* — ப்பாம்பு espèce de gros serpent, boa, serpent des montagnes.

*தாசர், *pl. de* தாசன், esclaves, serviteurs, mendiants vichnouvistes, pêcheurs, habitants des côtes de la mer.

தாசனப்பொடி, *P.* தசனப்பொடி.

*தாசன், (dâsa), 1° *sing. de* தாசர். 2° choutre ou soudra, sage.

*தாசி, *fém. de* தாசன், esclave, servante, fille ou femme d'esclave, de pêcheur *ou* de soudra, danseuse, bayadère, prostituée, la 2° constellation dite பரணி, variété du மருதோன்றிமரம் lawsonia spinosa à fleurs de couleur de nuages; — க்கல் espèce de pierre dite காக்கைக்கல்; — சபை troupe —, assemblée d'esclaves ou de prostituées; — புத்திரன், — மகன் fils d'esclave, de prostituée, bâtard.

தாசிகம், *P.* தாசியம்.

*தாசிகை, 1° (தாசி, கை), main d'esclave, de prostituée... 2° *V.* தாசி.

*தாசிதம், (dâsita), ce qui est gâté ou corrompu.

*தாசியம், (dâsya), esclavage, servitude: தாசியப்பிருந்தம் troupeau de vaches, — d'esclaves.

தாசில்தார், (*ind*`, Dâsildar, autorité native au dessous du collecteur.

தாசு, 1° (*à la fin des noms propres, P.* தாசன்), serviteur. *Ex.* மரியதாசு serviteur de Marie. 2° dé à jouer, plaque de métal pour sonner les heures, 24me partie du jour.

தாசுவம், (dâsva), don, présent.

*தாசுவன், (*id.*), homme libéral.

*தாசேயன், (dâsêya), ouvrier, serviteur, esclave.

*தாசேரகம், தாசேரம் (dâsêra, ka), chameau.

*தாசேரன், (*id.*), *V.* தாசேயன்.

தாசோகம், 1° chameau. 2° (dâsas, aham *moi*), je suis votre serviteur, (salutation usitée parmi les Vichnouvistes).

தாச்சி, 1° *P.* தாய்ச்சி. 2° l'herbe சோனைப்புல்.

தாச்சீலை, *P.* தாய்ச்சீலை.

*தாஷ்டிகம், (dhârchtya), courage, hardiesse, force, autorité, insolence, arrogance, tapage, habileté, prudence, économie, grandeur: — ஆயிருக்கிறது être insolent; — ஆய்ப்பேசுகிறது parler hardiment, avec arrogance; — உடையவன் homme hardi, vaillant.

தாஸ்கரியம், (தஸ்கரன்), vol larcin.

தாடகம், les plantes நீர்முள்ளி et வீழி.

*தாடகை, (tâdakâ), Tâdhaguei, géante tuée par Râmen: — வதைப்படலம் chant du Râmâyanam sur la mort de Tâdhaguei.

*தாடங்கம், (tâdanka), espèce de boucles d'oreilles, autre bijou pour les oreilles nommé தோடு.

*தாடம், (tâdam), faisceau d'épis, ger-

be, poignée d'herbe, bruit, son, châtiment, tourment, montagne, le palmier corypha dit *தளப்பம்*: *தாடபத்திரம்* bijou d'oreilles qui ressemble à la feuille de ce palmier.

**தாடனம், (தாடம், na)*, coup, tape, rejet, *ou தாடனஞ்செய்கிறது* battre, frapper, fouetter.

தாடன், P. தாசன், esclave, serviteur.

தாடா, (*P. தா, அடா*), donne, (mot d'un supérieur à un inférieur ou d'égaux familiers entr'eux).

தாடாண்மை, (*தாடு, ஆண்மை*), effort, activité.

தாடாளன், (*id. ஆளன்*), homme actif, laborieux.

தாடாற்றி, (*id. ஆற்றி*), consolation, secours.

தாடி, 1° (dâdhikâ), barbe, menton, fanon de bœuf etc... 2° (dhâti), attaque, marche à l'ennemi: *குஞ்சுத்தாடி* barbe courte, — naissante: *தாடிக்காரன்* homme barbu, — à longue barbe: — *போகிறது*, — *பாடுகிறது* marcher à l'ennemi, attaquer l'ennemi, — *முளைக்கிறது* la barbe commencer à croître; — *யாட்டிப்பார்க்கிறது* regarder en secouant sa barbe, ne rien craindre, aller à l'ennemi —, marcher sans crainte; — *யாட்டிப்பார்த்தவிடத்திலே யாகாதேபோகிறது* ne pas réussir malgré ses efforts, travailler en vain; — *வளர்க்கிறது*, — *வைக்கிறது* laisser croître sa barbe: *தாடியின்முனை* coins ou extrémités de la barbe.

தாடிக்கிறது, டித்தேன், டிப்பேன், டி, டிக்க, v. a. (தாடம்), தாடித்தல், n. v. frapper, taper, battre, briser, combattre, *V. அமர்த்தல்.*

தாடிமஞ்சட், la plante *சத்திக்கொடி* boerhaavia.

தாடிமம், (dâdima), grenadier qui porte beaucoup de fleurs (et peu de fruits), petit cardamome: *தாடிமபட்சணம்*, — *ப்பிரியம்* l'oiseau qui aime des grenades, *i. e.* le perroquet.

தாடு, force, supériorité, dignité de chef

**தாடை*, (dâdhâ), joue, mâchoire, menton, barbe, face, désir, grosse, dent, défenses (d'animal): — *தாடைபென்றுபோடுகிறது* donner un soufflet: *தாடையில்அடிக்கிறது*, — *அறைகிறது*, — *புடைக்கிறது* frapper à la joue (en combattant...), souffleter; — *போட்டுக்கொள்ளுகிறது* se franper les 2 joues en signe de repentir; — *போடுகிறது* souffleter, donner un coup à la joue pour punir; *தாடையைக்கிள்ளுகிறது* pincer la joue.

தாட்குற்றியீனுகிறது, (*தாள், குற்றி, P. குட்டி*), pousser des rejetons.

தாட்கோரை, (*தாள்*). espèce d'herbe.

தாட்சகம், et autres mots commençant par *தாட்ச*, *V. தாக்ஷகம்* et autres mots correspondants en *தாக்ஷ*.

**தாட்சன், V. தாக்ஷன்.*

தாட்சி, P. தாழ்ச்சி, humilité.

தாட்டன், un tel (terme méprisant), chef, mari, singe mâle.

**தாட்டாந்தகம்*, (*தாட்டாந்தம்*, ka), chose prouvée.

**தாட்டாந்தம், தாட்டாந்தரம், P. திருட்டாந்தம்*, (*proprement* drouchtânta), proposition —, thèse ou chose à prouver.

தாட்டான், (*தாட்டன்*), chef, maître, prince.

தாட்டி, 1° *fém. du préc.* maîtresse, — de maison, femme, fois, facilité, liberté, chose courante, — sans empêchement. 2° *fém. de தாட்டன்*, une certaine femme. 3° *gér. de தாட்டுகிறது.* 4° *(dhâti), attaque, marche à l'ennemi; *நாலுதாட்டி* 4 fois; *அவனுக்குவாசகதாட்டி யுண்டு* il lit couramment, — facilement.

**தாட்டிகம், P. தாஷ்டிகம்.*

தாட்டு, 1° *P. தாட்டி*; fois 2° troupeau. 3° *n. v. imp. et part. n suiv.* coup. gronderie, réfutation: — *ப்பூட்டென்கிறது* gronder, réprimander, censurer, se fâcher: — *ப்பூட்டென்று குதிக்கிறது* sauter —, frapper du pied —, trépigner de colére; — *ப்போட்டு*, — *மேட்டு* ou *தாட்டோட்டு* désordre, trouble, sens dessus dessous.

தாட்டுகிறது, ட்டினேன், ட்டுவேன், ட்டு, ட்ட, v. a. தாட்டுதல், n. v. frapper, pousser, rejeter, refuter, gronder.

தாட்டோட்டம், (*தாட்டு, ஓட்டம்*), tromperie, promesse trompeuse, — sans intention de l'accomplir: *தாட்டோட்டக்காரன்* celui qui fait de fausses promesses: *தாட்டோட்டக்காரனுக்குத் தயிருஞ்சோறும், விசுவாசக்காரனுக்கு வெந்நீரும் பருக்கையும்* on donne au faiseur de fausses promesses du lait caillé et du riz cuit, et à l'homme véridique de l'eau chaude et quelques grains de riz cuit, *i. e.* de fausses promesses plaisent plus que la verité.

தாட்படை, (*தாள்*), le coq dont les pieds sont armés d'ergots.

தாட்பயிர், (*id.*), céréales à tige; tige du blé ou des plantes qui sont en croissance.

தாட்பாள், P. தாழ்ப்பாள், verrou, barre.

தாணி, 1° nom d'arbre. 2° *imp. de தாணிக்கிறது, ணித்தேன், ணிப்பேன்,*

ணி, ணிக்க, *v. a.* charger un fusil, le bourrer, enfoncer, affermir, *V.* தாணிக்கிற து : தாணித்துச்சுடுகிறது charger un fusil et tirer ; — ப்போடுகிறது le charger, le charger et le déposer; — வைக்கிறது le charger et le déposer ou le tenir prêt.

தாணித்தல், தாணிப்பு, n. v. du préc.

*தாணு, (sthânou), pilier, poteau, pieu, appui, soutien, protection, abri, tronc d'arbre, petit bâton, le lingam, Siven, état, — fixe, fermeté, fixité, endroit, montagne, victoire : தாணுவுண்டாயிருக்கிறது avoir un appui, un protecteur ; எனக்கொரு தாணுமில்லை je n'ai aucune protection ; இருக்கிறதற்கு இதுநல்லதாணு voilà un bon endroit pour s'arrêter.

தானையம், camp, garnison : — போடுகிறது mettre une garnison ; — முறிகிறது la garnison se disperser ou être mise en déroute ; — முறியவெட்டுகிறது mettre une garnison en pièces et en déroute ; தானையக்காரர் soldats de garnison.

*தாண்டகம், *P.* தண்டகம், poème dont les vers ont plus de 26 syllabes.

தாண்டல், opt. et n. v. de தாண்டுகிறது.

*தாண்டவம், (tândava), danse, — accompagnée de gestes violens, — frénétique de Siven et de ses dévots enseignée par le mouni தண்டு portier de Siven): — ஆடுகிறது danser; — ஆடியபாதன் celui dont le pied a dansé, *i. e.* Siven : தாண்டவதாளிகன் celui qui accompagne de sa musique la danse de Siven, *i. e.* Nandi ou நந்தி ; — ப்பிரியன், — ராயன் l'ami —, le roi de la danse, *i. e.* Siven.

தாண்டவன், (தாண்டவம்), le danseur, Siven.

தாண்டி, 1° (தண்டு, Dandou *inventeur de la danse*), l'art de la danse. 2° *gér*, *de* தாண்டுகிறது.

தாண்டு, 1° enjambée, saut, — par dessus, passage, traversée, victoire. 2° *imp. et part. de*

தாண்டுகிறது, டினேன், டுவேன், டு, ட, v. a. தாண்டுதல் *n. v.* passer, traverser, (une rivière, des montagnes...), enjamber, sauter —, passer par-dessus (un mur, un fossé...), sauter, sautiller, bondir, danser, s'échapper, — d'un saut, s'élancer, vaincre, surmonter, surpasser ; தாண்டித்தாண்டிப் போகிறது aller en sautillant, — clopin-clopant ; அந்த அளவுக்கு ஏறத்தாண்டியிருக்கும் cela surpasse de beaucoup cette mesure ; அந்தவுத்தியோகந் தாண்டிப்போயிற்று cet emploi est rempli, *litt.* a passé.

தாண்டுவிக்கிறது, v. caus. du préc. faire passer..., laisser échapper.

தாத, adj. de தாதன் et de தாதம்.

*தாதகி, (dhâtaki), l'arbe ஆத்தி.

தாதச்சி, fém. de தாதன், pénitente vichnouviste, fille ou femme de mendiant ou de jongleur vichnouviste.

தாதமம், action de manger.

*தாதம், 1° (dâda), don, présent. 2° choses qui remuent. 3° (dâta), coupure, division.

தாதரூப்பியரூபகம், (தாது, உருப்பியம், உருபகம்), sorte de figure de rhétorique.

தாதர், pl. de தாதன், 1° esclaves, serviteurs, Tâders, dévots —, mendiants ou jongleurs vichnouvistes, (c'est une des classes des Vichnouvistes). 2° gens généreux, donateurs.

*தாதர்த்தியம், (tad *ce*, அர்த்தம் ya), identité de sens, — d'objet.

*தாதன், 1° *P.* தாசன், esclave, serviteur, Tâden, dévot —, mendiant ou jongleur, vichnouviste. 2° (தாதம்), homme généreux, qui donne. 3° (tâta), père, homme vénérable : தாதக்கூத்து danse de Tâders ; — மணி collier de pélerins vichnouvistes allant à திருப்பதி, *V.* துளசிமணி ; — மார்க்கம் observances religieuses des தாதர் ou dévots vichnouvistes ; — வேஷம் accoutrement de தாதர், — mascarade.

*தாதா, *gén.* தாதாவின், 1° (dâtâ), donateur, homme généreux, bienfaisant. 2° (dhâtâ), père nourricier, grand-père, protecteur, Brama.

தாதாத்துமியம், தாதான்மியம், (tâdâtmya), indentité, unité, union, ressemblance.

*தாதி, 1° *fém.* de தாதன், esclave, servante, suivante, compagne. 2° (dhâtri), nourrice, bonne d'enfant, la constellation பரணி.

தாதிராசகம், (தாது, இராசகம்), le principal des fluides animaux, *i. e.* le sperme.

தாதிரி, (dâtri), personne, — femme généreuse.

*தாதிரு, (dhâtrou), père, — nourricier, Brama, Vichnou.

*தாது, 1° (dhâtou), la 10me année du cycle indien corespondant à 1816 et 1876, partie essentielle du corps humain. (On en compte 7, que l'on désigne ainsi : இரசமாதியேழு, savoir : இரசம் ou இரதம் humeur, இரத்தம் le sang, சுக்கிலம் le sperme, மூளை la cervelle ou la moelle, தசை la chair, எலும்பு les os, தோல் la

peau). métal, (on en compte aussi 7 désignés ainsi : பொன்னுதியேழு *V.* உலோகம் élément, (*V.* மண்ணுதிலைந்து ou பஞ்சபூதம்). organe —, objet des sens, (*V.* இந்திரியம்). arsenic —, minéral naturel (opposé à வைப்பு minéral composé), principe élémentaire ou atome des éléments, ocre —, terre rouge, nerf, pouls, artère, anthère des fleurs, pollen, feuille des fleurs, primitif, racine des mots (surtout des mots sanscrits séparés de leurs terminaisons), sperme, mensonge, fourberie. 2° (*ind.*), audition, audience, tribunal, *V.* தாதுமாதீனே : — கட்டுகிறது fasciner le sperme ; — கலித்தல், — கக்குதல் effusion spontanée du sperme ; — க்களேயோன் topaze ; — சேகரம் vitriol bleu, — vert (selon d'autres), *litt.* le chef des minéraux ; — ச்சிதைவு, — நஷ்டம் perte —, diminution du sperme ; — நசனம் eau de riz aigrie (censée détruire le chyle ; — போன்ற métalliforme ; — பார்க்கிறது, — பிடித்துப் பார்க்கிறது tâter le pouls ; — மாதளே espèce de grenadier qui porte beaucoup de fleurs sans fruit ; — மாரிணி, (மாரி, ni), borax ; — மூலசீவன் les végétaux, les minéraux et les animaux ; — ராசகம், *V.* தாதிராசகம், — ரோகம் sorte de gonorrhée ou maladie vénérienne ; — வருஷம் la 10me année du cycle indien ; — வல்லபம் borax, *litt.* l'ami des métaux ; — வாதம் connaissance du pouls, (c'est le 46me des கலேக்கியானம்), métallographie, mensonge, fraude, tour, supercherie ; — வாதஞ்சொல்லுகிறது mentir, ou — வாதம் பண்ணுகிறது duper, tromper par mensonge, jouer des tours, différer frauduleusement le payement d'une dette ; — வாதக்காரன் menteur, trompeur, homme plein d'artifice ; — வாதி chimiste, minéralogiste, celui qui fait l'épreuve des métaux, mineur ; — விருத்தி, — விளேவு formation des métaux ; — விழுகிறது, — விழுந்துபோகிறது les pouls tomber, — cesser de battre ; — வைரி l'ennemi des métaux, *i. e.* le soufre qui les ternit ; தாதுமில்லே பிராதுமில்லே il n'y a ni audience ni plainte, il n'y a pas de tribunal de justice.

*தாதூபலம், (தாது, உபலம்), pierre à chaux.

தாதேழு, (*id.* ஏழு), les 7 parties essentielles du corps, (*V. au mot.* தாது).

*தாதை, (dhâtâ), père, grand-père, Brama : — தாதை, — தன்முதை grand-père, aïeul.

*தாத்திரம், (dâtra), hache, cognée, faucille, grand couteau.

*தாத்திரி, (dhâtri), mère, nourrice, terre, l'arbre நெல்லி : — பலம் fruit de cet arbre ; — புத்திரன் nourrisson, fils de la nourrice, frère de lait.

*தாத்திரியம், *P.* தாத்திரியம், pauvreté.

தாத்திருவாதம், tromperie, mensonge.

தாத்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, *v. a.* தாத்துதல், *n. v. et* தாத்திப்போடுகிறது, vanner, séparer le grain des matières étrangères, séparer différentes espèces de grains, se défaire par ruse de vieilles marchandises, porter.

*தாத்துரு, (dhâtrou), un des 12 soleils, le soleil dans le signe du Bélier.

*தாத்துவன், dâtva), donateur, bienfaiteur.

தாத்துருவாதம், *P.* தாத்திருவாதம்.

தாந்தம், (dânta), ordre —, correction du gourou, assujétissement, résignation.

*தாந்தவம், (தந்து), filage, tissage.

*தாந்தனம், (tândaya), vent.

*தாந்திமம், (dândima), répression des 5 sens.

*தாந்திரிகம், (தந்திரம், ka), espèce de சன்னி, débilité des nerfs, ce qui regarde les tantras, ce qui convient aux sophismes, un fil.

*தாந்திரிகன், (*id.*), partisan des tantras, savant.

*தாப, *adj. de* தாபம்.

*தாபகம், 1° (தாபம், ka.), chaleur, chagrin. 2° *P.* ஸ்தாபகம், établissement, érection, placement.

*தாபகன், *P.* ஸ்தாபகன், fondateur, celui qui établit, érige ou affermit.

*தாபசம், (தபசு), pénitence.

*தாபசன், (தாபசம்), pénitent.

*தாபசேந்திரன், (*id.* இந்திரன்), grand pénitent, abbé.

*தாபதம், (tâpasa), ermitage, couvent : தாபதநிலே état de pénitence, — de viduité, observances et règles de la viduité, état d'une femme séparée de son mari (qu'ils nomment நெய்தற்புறம்).

*தாபதன், (தாபதம்), *pl.* தாபதர், ermite, anachorète, ascète, sage, pénitent, samanéen, *V.* சடைமுடியோர்.

*தாபநீயம், (tâpaniya, *de* தபனீயம்), un des 32 உபநிஷதம்.

*தாபம், 1° (tâpa), chaleur, — brûlante, ardeur, ferveur, désir ardent, soif, affliction, peine, chagrin, malheur. 2° *P.* தாவம் forêt, bois, incendie, — d'une forêt ; — ஆயிருக்கிறது être ardent, désirer ardemment, souffrir de la chaleur ; தாபச்சுரம் fièvre brûlante, — avec grande chaleur et grande soif ; — சோபம் fatigue,

défaillance, épuisement, maigreur ; — மர்ரி l'arbre தான்றி ; — த்திரயம் triple affliction.

தாபரம், P. ஸ்தாவரம், soutien, appui, aide, protection, compagnie, corps, temple, terre, ou தாபரசங்கம் les arbres, plantes et autres choses fixées à la terre et immobiles.

தாபரன், P. ஸ்தாவரன், Dieu.

தாபரிக்கிறது, P. ஸ்தாவரிக்கிறது, appuyer, soutenir.

*தாபனம், 1° (தாவம், na), rayon du soleil, chaleur. 2° P. ஸ்தாபனம்.

தாபாக்கினி, (தாபம், அக்கினி), ardeur, chaleur extrême.

தாபிக்கிறது, 1° P. ஸ்தாபிக்கிறது, fonder, ériger, élever, établir, affermir, bâtir, placer, proposer, avancer, offrir, cacher en terre. 2° (தாபம்), s'affliger, être chagrin.

தாபிஞ்சம், (tâpintchha), l'arbre தமாலம், xanthocymus pictorius, l'arbre ஆமணக்கு ou ricin.

*தாபிதன், (tâpita), homme chagrin, affligé.

*தாபிதம், 1° (tâpita), brûlure, chaleur, peine chagrin. 2° P. ஸ்தாபிதம், établissement..,

தாபிதா, (tâfta en persan), taffetas : — ச்சுருட்டி, — ச்சுருள் rouleau de soie, de taffetas.

தாபித்தல், தாபிப்பு, n. v. de தாபிக்கிறது ou

*தாபியம், P. ஸ்தாபிதம், établissement, placement, érection, fondation.

தாபே, தாபை, (arabe), partisant, subordonné, charge, garde.

தாப்பணிவார், (தாழ்ப்பு, அணி), sangle pour attacher la selle, martingale, fouet, V. தாம்புக்கயிறு.

தாப்பாள், P. தாழ்ப்பாள், verrou.

தாப்பிசை, தாப்பிசைப்பொருள்கோள், (தாப்பு, இசை), un des 8 பொருள்கோள், il consiste dans l'explication à sous-entendre au commencement et à la fin un mot qui se trouve au milieu.

தாப்பு, moment désigné, — attendu, occasion, — désirée, proximité, intention but : — கொள்ளுகிறது guetter, — l'occasion, être en embuscade, avoir l'intention, prétendre.

*தாமசம்(tâmasa), 1° indolence, vice, ténèbres, caractère de ténèbres, de vice, d'ignorance, le 3me des 3 caractères de l'humanité, V. குணம்-ஈ. 2° délai, retard, lenteur, paresse, indolence : — செய்கிறது, — பண்ணுகிறது, V. தாமசிக்கிறது : — பண்ணிப்போடுகிறது ou தாமதப்படுத்துகிறது retarder, différer (une chose): தாமசமுள்ளவன், தாமசக்காரன் lambin, indolent, paresseux, retardataire, temporiseur ; — சிருட்டி création —, pouvoir du mal ; — பதார்த்தம் nourriture qui énerve, abrutit ou enivre, — புராணம் pourana du caractère dit தாமசம் ; — ப்பட்டுப்போகிறது languir, traîner en longueur ; — ப்பிரகிருதி principe du caractère dit தாமசம், paresseux, homme vicieux, de mauvaise disposition ; — வேளை temps d'indolence, de retard, de colère ou de passion, — வேளை temps particulier de —, durée de 3 najigués 3/4 ou d'une heure et demi.

*தாமசன், (id.), le 4me Manou, paresseux, indolent.

தாமசிக்கிறது, சித்தேன், சிப்பேன், சி, சிக்க, v. n. (தாமசம்), தாமசித்தல், n. v. tarder, différer, s'arrêter, lambiner, rester.

*தாமணி, (dâmani), corde, longue corde pour lier les bœufs ensemble (par le moyen d'une autre plus petite) : — யாய்க்கட்டி வெட்டிப்போடுகிறது lier en rang les criminels ou les prisonniers de guerre et les tailler en pièces ou leur couper la tête ; தாமணியிலே பூட்டுகிறது lier ensemble avec une corde.

*தாமதம், P. தாமசம்.

தாமதிக்கிறது, P. தாமசிக்கிறது.

*தாமநிதி, (தாமம், நிதி), trésor de lumière, i. e. le soleil.

*தாமம், 1° (tâma), objet de terreur, faute, défaut, vice, mal, désir. 2° (dâman), corde, cordon, attache, corde pour attacher les bœufs, — pour attacher le veau aux pieds de la vache pendant qu'on la trait. 3° (dhâman), place, demeure, maison, ville, corps, naissance, lumière, splendeur, rayon de lumière, grandeur, majesté, dignité, réputation, renommée. 4° ordre, arrangement, santé, bonheur, l'arbre கொன்றை, fleurs, collier de pierreries, collier naturel ou raie du cou de certains oiseaux, ornement composé de 18 cordons garnis de pierres précieuses et de perles etc... que les femmes portent à la ceinture, ornemens d'une couronne, champ de bataille, montagne, éléphant, ouguent, sandal.

*தாமரசம், (tâmarása), nénuphar, cuivre, or.

*தாமரம், (tâmara), eau, beurre fondu.

தாமரை, nénuphar, lotus, lis d'étang, nelumbium speciosum : — க்கண்ணன்

celui qui a des yeux de nénuphar, *i. e.* Vichnou ; — க்காய் fruit du nénuphar ; — கிழங்கு racine bulbeuse du nénuphar : — க்கொடி tige rampante de nénuphr ; — க்கொட்டை graine globuleuse —, péricarpe de nénuphar ; — ச்சத்துரு espèce d'arsenic naturel ; — ச்சிறவி sarcelle d'étang à nénuphar ; — த்தடாகம், — க்குளம், — ப்பொய்கை étang couvert de nénuphar : — நண்பன், — நாயகன் l'ami du nénuphar, *i. e.* le soleil ; — நாளம், — த்தண்டு tige de nénuphar ; — நூல் fibres de nénuphar, — நிதி, *V.* பதுமநிதி ; — ப்பூ fleur de nénuphar ; — ப்பொகுட்டு péricarpe de nénuphar, réceptacle de sa graine ; — மணி graine de nénuphar ; — மொட்டு bouton de nénuphar ; — மல்லி anthère de nénuphar ; — யாசனன், *V.* தாமரையான் ; — யாசனி, — வாசி, *V.* தாமரையாள் ; — யிதழ் feuille de nénuphar ; — வளையம் jeune tige fraiche de la fleur du nénuphar ; — வற்றல், tige desséchée de nénuphar (que l'on mange) ; தாமரையுட்சுருள் feuille de nénuphar encore roulée sur elle-même avant de sortir de l'eau.

தாமரையாள், தாமரையினள், (தாமரை, ஆள்), Lakchimi qu'on représente assise sur le nénuphar, sulphure d'arsenic jaune, orpiment.

தாமரையான், (*id.*), Brame qu'on représente assis sur le nénuphar.

*தாமலகி, (tâmalagi), la plante கீழாநெல்லி.

தாமனை, l'arbre புன்னை.

தாமனபருவம், (dâmanaparva), 7me jour après la nouvelle lune de சித்திரை (où les Indons adorent la fleur தமனம்).

*தாமனி, (dâmani), nerf, corde.

தாமாஷா, (*mahrat.*), terme moyen, l'un portant l'autre.

*தாமான், (dâman), corde de la proue d'un navire, cargues-point des huniers.

*தாமிசிரம், (tâmisra), ténèbres profondes, enfer de ténèbres, indignation d'être désappointé, *V.* தாமம்.

*தாமிரம், தாமிரி, (tâmra), cuivre : தாமிரகாணி ou கருணி la femelle de l'éléphant de l'ouest qu'on prétend avoir des oreilles cuivrées ; — சிந்தூரம் vermillon de cuivre ; — பருணி rivière près de பாளையங்கோட்டை qui contient du sable de cuivre, *V.* தாமிரகருணி ; voyez d'autres composés au mot தாம்பிரம்.

*தாமை, (dâmâ), corde.

*தாமோதரன், (தாமம், உதரம்), celui qui a une corde au ventre, *i. e.* Vichnou ou Krichna que sa nourrice Yasôdha lia d'une corde qui faisait plusieurs fois le tour du ventre pour le tenir renfermé, mais en vain ; tortue (en langage de médecins).

தாம், *obl.* தம், தம, *gén.* தமது ou தம்முடைய, *dat.* தமக்கு, *acc.* தம்மை, *abl.* தம்மில், தம்மால், தம்மோடு, 1o *pl.* de தான், ils, eux. 2o *hon. du même.* il, lui, (en conversation et dans les lettres, il s'emploie même pour நீர், vous. 3o après un nom ou un pronom il signifie même ; அவர்தாமே lui-même, eux-mêmes ; நீர்தாமே vous-mêmes ; மனுஷர்தாமே les hommes -mêmes. 4o quelquefois தாம் n'est qu'une particule explétive ou un சாரியை qui se met entre le nom et la terminaison des cas, comme எல்லோர்தாமும், (*et à l'acc.*) எல்லோர்தம்மையும் eux tous : மனிதர்தம்மை pour மனிதரை (*à l'acc.*), les hommes.

தாம்பணி, (தாம்பு, அணி), corde — pour tirer de l'eau.

*தாம்பரம், *P.* தாமிரம், cuivre : தாம்பரசாசனம் donation gravée sur cuivre.

தாம்பாளம், espèce de vase de métal.

தாம்பிகம், voir de loin ceux qui viennent.

*தாம்பிகன், (தம்பம், ika), hypocrite, trompeur, imposteur.

*தாம்பிரகம், (tâmraka), cuivre.

*தாம்பிரம், (*P.* தாமிரம்), cuivre ; தாம்பிரகருப்பம் vitriol bleu, sulphate de cuivre ; — காரன் fondeur, chaudronnier, ouvrier en cuivre ; — சூடம் coq ; — பத்திரம், — பட்டம் plaque de cuivre (sur laquelle on écrit, — où sont écrites des donations etc...) ; — மிருகம் l'animal cuivré, le cerf rougeâtre : — முகன் cuivré, européen ; — வன்னம் couleur cuivrée ou rouge ; — வன்னமணல் sable mêlé de cuivre ; — வன்னி nom d'un fleuve ; — விருக்ஷம் l'arbre cuivré, espèce de sandalrouge.

*தாம்பிராட்சன், (தாம்பிரம், அக்ஷம்), l'oiseau aux yeux cuivrés, *i. e.* le couil.

தாம்பு, 1o *du* தாம்புக்கயிறு, corde, - pour tirer de l'eau. 2o *V.* தாமனி : தாம்பு மறுதல் தோண்டியுமோட்டை la corde est cassée et la cruche fêlée, joli assortiment.

*தாம்பூலதன், (தாம்பூலம், da *qui donne*, celui qui porte le sac au bétel, celui qui donne du bétel.

*தாம்பூலம், (tamboûla), bétel, (c'est un des அஷ்டபோகம் ou 8 délices), feuille de bétel et noix d'arec (préparées pour être mâchées) : — தரித்துக்கொள்ளுகிறது prendre du bétel et de l'arec, en user, en avoir dans la bouche, en porter : தாம்பூலகரங்கம், (karanka *coco creusé en forme*

de coupe), *ou* — *பீடிகை*, — *பேடிகை* boite —, vase au bétel; — *வல்லி*, *V*. *தாம்பூலி*; — *வாககன்* porteur du sac au bétel.

*தாம்பூலி, (தாம்பூலம், i), plante qui donne le bétel, feuille de bétel.

*தாம்பூலிகன், (*id.* ika), marchand de bétel.

*தாயகம், 1° (தாயம், ka), générosité, libéralité, ce qui est généreux: — *ஆயிருக்கிறது* être bienfaisant, hospitalier. 2° (*தாய், அகம்*), maison maternelle.

*தாயகன், (*id.*), libéral, donateur.

*தாயதி, தாயத்தனம், (*தாயம்*, ti, tna), part d'héritage, de droit, *V*. *தாயாதித்தனம்*.

தாயத்தார், (*தாயம்*), parents, proches, alliés, sa famille.

தாயம், 1° (dâya), droit, héritage, propriété, portion, part, don, donation, présent, bienfait, perte, destruction, brisement, affliction. 2° parenté, — du côté paternel, espèce de jeu de dés ou de trictrac, sorte d'échiquier qui sert à ce jeu, dé à jouer, opportunité, occasion, délai, retard, pause: — *ஆடுகிறது* jouer (aux dés...), retarder; — *போடுகிறது* jouer aux dés, jeter les dés: — *பார்க்கிறது* épier l'occasion favorable: *தாயக்கட்டை* dé à jouer; — *ச்சிட்டி* boite aux dés; *— frère; *— *பந்து* frère; *— *பாகம்* héritage, droit, part, — d'héritage; — *விபாகம்*, partage d'un héritage.

தாயாதன், (dâyâda), fils, parent, héritier, cohéritier.

*தாயாதை, *f. du préc.* fille, héritière.

*தாயாதி, (*தாயாதன்*), parent, cohéritier, héritier, *V*. *தாயாதை*, *தாயாதிகள்*, *தாயாதிக்காரர்* parents, cohéritiers, descendants d'un même père: *தாயாதித்தனம்* inimitié, indignation, dispute, perfidie, opposition; *தாயாதித்தனம் பண்ணுகிறது* quereller, agir en ennemi ou perfidement

*தாயாபவர்த்தனம், (*தாயம், அபவர்த்தனம்*), perte de propriété.

தாயான், neuf, (en langage secret).

தாயித்து, boite ou tube à amulette petite boite ou tube de métal pour renfermer un billet sur lequel est écrite une prière, ou quelque parole sacrée, ou autre objet regardé comme préservatif.

தாயேடு, (*தாய், ஏடு*), modèle, original.

தாய், 1° mère, tante maternelle, principe, principal, origine, 1re qualité, primauté. 2° *gér. de தாகிறது*: *தாயர் ஐ* les 5 mères ou 5 espèces de personnes auxquelles on donne le nom de mère, savoir: *பாராட்டுந்தாய்* femme qui amuse les enfants, *ஊட்டுந்தாய்* mère nourricière, qui leur donne à manger, *முலைத்தாய்* nourrice, qui les allaite; *கைத்தாய்* bonne qui porte les enfans, *செவிலித்தாய்* servante qui prend soin des enfans. On donne encore ce nom à 5 autres sortes de personne, savoir: *அரசன்றேவி* la femme du roi *குருவின்றேவி*, la femme du gourou, *அண்ணன்றேவி* celle du frère aîné, *தன்றேவியையீன்றாள்* la mère de sa femme, *தன்னையீன்றாள்*, *பெற்றதாய் ou நற்றாய்* sa propre mère: *தாயிழந்தகுழந்தைபோலத் தளர்ந்தேன்* j'ai été accablé de chagrin comme un enfant qui a perdu sa mère; *தாயினுமன்பர்கர்த்தர்* le Seigneur est plus tendre qu'une mère; *தாபொப்பவன்* semblable à une mère; *தாயுமானார்*, *தாயுமானவர்* celui qui est devenu aussi mère, (surnom de Siven adoré dans la pagode située sur le rocher de Trichinopoly et ainsi nommé pour avoir nourri un orphelin, ou pour s'être changé en truie afin de nourrir de jeunes sangliers qui avaient perdu leur mère; ce qui fait le sujet d'un des *திருவிளையாடல்* de Maduré), nom d'un ancien philosophe payen, qui vécut à Trichinopoly et qui a composé plusieurs ouvrages panthéistiques, tels que *பராபரக்கண்ணி*, *பதிற்றுப்பத்தந்தாதி*...; *தாயேடு* original d'un écrit, modèle; *தாயைக்கொல்லி* la plante *குட்டியிடுக்கி* le bananier (parce que les rejetons font périr la mère plante ou l'arbre principal); *தாயோலை* 1re feuille de palmier; — *க்கண்* yeux; — *கால்*, — *க்கால்வழி* parenté du côté maternel; — *க்கப்பு* bâton avec lequel les enfants s'amusent à en frapper un plus petit; — *க்கிராமம்* chef-lieu, bourg principal (dont d'autres dépendent); — *க்கிழங்கு* la mère-racine bulbeuse, la principale qui a donné naissance aux autres; — *க்கோயில்* église principale, — mère, métropole; *தாயுறுதி*, — *ச்சீட்டு* minute d'un acte, billet original; — *ச்சீலை* le 1re vêtement qu'une mère met à son enfant; — *ச்சொற்சிறந்தவாசகமில்லை* il n'y a point de paroles comme celles d'une mère; — *ச்சொற்றுறந்தால்வாசகமில்லை* si on rejette la parole de sa mère, il n'y a plus de parole (sacrée); — *ச்சோணிஷபெடுக்கிறது* soupirer après sa mère; — *தந்தையில்லாப்பிள்ளை* orphelin, enfant qui n'a ni père ni mère; — *ப்பாஷை* langue mère, — maternelle *பெற்றமேனி* corps tel qu'il sortit du sein de sa mère, nudité; — *மரம்* arbre primitif, souche des autres; — *மாமன்* oncle maternel, frère de la mère; — *முக*

ங்காணுதபிள்ளை enfant qui n'a pas vu le visage de sa mère, qui l'a perdue en bas âge; — ராகம் air primitif; — வழி, — வழிச்சுற்றம் parenté du côté maternel; — வாழை pied primitif d'une touffe de bananiers.

தாய்ச்சி, (தாய்), femme qui allaite un enfant, (soit la mère, soit la nourrice), femme enceinte, enfant, (garçon ou fille) qui préside à un jeu etc... surtout au jeu nommé தாய்ச்சித்தம்பலம்.

தாரகத்தரன், (தாரகம்), défense de sanglier.

*தாரகம், (târaka), ce qui protège, soutien, protection, appui, nourriture légère ou régime qu'on donne aux malades après la diète, œil, prunelle de l'œil, sorte de prière (à Râmen), le mot mistique ஓம், le dessus en musique, argent, l'arsenic பலண்டுருகம்: அன்ன —, திப்பிலித் —, தினைத்தாரகம் eau dans laquelle a bouilli du riz ou autre grain, — du poivre, — du millet; — பண்ணுகிறது nourrir —, vivre de régime; தாரகப்பிரமம் espèce de formule de prière; — மந்திரம் prière pour le salut de l'âme d'un mourant; நமக்கெல்லாருஞ்சுவாமி தேவதாரகமாயிருக்கிறார் Dieu est à nous tous le conservateur de notre vie.

*தார, obl. de தாரம்.

*தாரகன், 1° (dâraka), fils, enfant, le cocher de Vichnou. 2° (târaka), protecteur, conservateur, celui qui soutient, Târaguen, démon ou அசுரன் tué par Soupramanien; d'où தாரகச்சத்துரு, — ரிபு... ou

தாரகாரி, (தாரகன், அரி), l'ennemie de Târaguen, i. e. Soupramanien.

*தாரகா, obl. de தாரகை, d'étoile: — கணம் constellation, groupe d'étoiles; — பதி le seigneur des étoiles, i. e. la lune, Jupiter ou வியாழம்.

*தாரகை, (târakâ), 1° étoile, prunelle de l'œil. 2° P. தாரை femme chaste, — de சுக்கிரிபன்: — மாலை nom d'un poème qui décrit le caractère des femmes chastes.

தாரக்கம், P. தாரகம்.

*தாரணகன், (தாரணம், ka), débiteur.

*தாரணம், 1° (dhârana), action de tenir, conservation, provision, songer et disposer, fermeté, constance, persévérance, stabilité dans la bonne voie, dette, un des அஷ்டாங்கயோகம் ou 8 qualités d'un Yogui payen, c'est le தாரணை. 2° (târana), radeau, 3° (dârana), l'arbre தேற்றுமரம்; தாரண ou தாரணவருஷம் la 18me année du cycle indien corespondant à 1824 et 1884.

*தாரணி, 1° (târani), bateau. 2° P. தரணி, la terre.

தாரணை, 1° prix du riz 2°* (dhâranâ), action de porter, continuation, persévérance, — dans la bonne voie, fermeté, stabilité, fixité, résolution, demeure, se tenir dans le juste milieu, mémoire, dette, ordre positif, précepte, répression des sens, suppression de la respiration, exercice d'un Yogui ou ascète payen qui consiste à réprimer ses sens, à retenir sa respiration et tous les besoins de la nature et à tenir son esprit fixement recueilli et abstrait, c'est le 6me des அஷ்டாங்கயோகம் qui consiste à fixer son esprit sur un des objets suivans: la gorge, le cœur, le front, le crâne ou le nombril. On compte 9 espèces de தாரணை, 1° நாமதாரணை le târanei du nom. Il consiste à adorer l'être suprême, bien que présent partout, sous la forme d'un objet déterminé auquel on donne le nom de dieu, et à exercer par la méditation son intelligence sur cet objet borné; ce qui est une définition métaphysique de l'idolatrie. 2° மாயாதாரணை le târanei de l'illusion. Il consiste à prononcer avec intelligence la formule dite மகாவாக்கியம் qui est un instrument propre à opérer le renoncement complet au monde, par l'union intellectuelle avec l'être suprême qui n'a ni nom, ni forme, ni limite, soit par le temps, soit pour le lieu, ni autre défaut semblable. Cet exercice est conforme aux principes de la secte des partisans du வேதாந்தம் dite அத்துவைதம், 3° பேததாரணை, le tarânei de la différence dit aussi நிறைவுகுறைவாகிய வெண்பொருட்டாரணை, exercice d'un Yogui qui, ayant souvent réprimé ses sens et rempli ses observances religieuses, unit le vent du cœur dit பிராணன், celui du fondement dit அபானன், le vent répandu dans tout le corps et nommé வியானன் et celui du gosier dit உதானன், avec celui du nombril appelé சமானன், et par la récitation mentale de la prière ஓம் redresse la position de son cœur, qui, comme une fleur de nénuphar à 8 pétales, était penché en bas. 4° மந்திரதாரணை ou செய்யுட்டாரணை, le târanci de la prière ou de la poésie. Il consiste en ce que se persuadant que Siven est l'être suprême, et le monde entier une manifestation de Siven, et qu'il n'existe rien autre chose que Siven, le Sivéniste le contemple comme auteur de tout et étant lui-même toutes choses, l'adore par la prière நமசிவாய (adoration

à Siven) et rejette la prière ஓம். Ceux qui suivent ce système rejettent le polythéisme indou et prennent Siven pour l'âme universelle des panthéistes. 5o சதுரங்க தாரணை le tàranei du Sadourangam. Il consiste à méditer dans l'isolement afin de réunir la terre, l'eau, le feu et le vent, qui sont les élémens du corps, à l'air dans la cavité du sommet de la tête. Voici comment cela se fait, selon les Indous: à l'esprit, qui a la forme du vent, on unit la raison qui a celle du feu; à la raison on unit la volonté qui a la forme de l'eau; à la volonté on unit la résolution ou la passion qui a la forme de la terre; et enfin l'esprit ainsi contracté s'unit à l'air. 6o சத்ததாரணை le târanei du son. C'est la méditation mentale et continue dans une position immobile et invariable de la prétendue syllabe mystique ஓம், dite பிரணவம், qui représente, selon eux, la divinité ou le Trimourti; alors les yeux sont fermés et l'activité des autres sens suspendue; l'état du pouls venteux, dit வாதநாடி, qui a sa place dans le lieu de la respiration dit கும்பகத்தானம், est mis à l'épreuve; ce pouls, disent-ils, est purifié par cette formule ஓம்; son battement peut s'entendre, et l'homme acquiert la contemplation désirée. 7° வஸ்துத்தாரணை, le târanei de l'être; il consiste en ce que l'esprit séparé des choses extérieures, unit la raison à la volonté; la volonté unit la raison à l'esprit; la volonté et l'esprit étant unis à la raison l'unissent au pouvoir d'action ou à la passion; ensuite la passion, la raison et la volonté s'unissent à l'esprit, et alors par l'esprit on obtient la perception mentale de l'Être Suprême. 8° வச்சிரதாரணை le târanei du diamant; c'est rendre hommage seulement au lingam ou emblème de Siven et en rejeter les parties inférieures qui représentent Vichnou et Brama, ou autrement dans l'interprétation bénigne des sectateurs de ce târanei, c'est fixer son esprit dans la contemplation en renonçant à la passion et à l'action des sens corporels ou de la vie. D'après cela, le lingam ou la partie masculine du lingam désigne Siven et la méditation, le siège du lingam désigne Brama et la passion, la partie féminine ou le trou où s'insère le lingam désigne Vichnou et les sens corporels. (On s'étonnera, sans doute, en lisant ce fatras de turpitudes, de contradictions et d'absurdités, de voir combien le paganisme a dégradé la philosophie, la spiritualité et la vie contemplative. 9o சித்திரதாரணை le târanei surprenant. Il consiste à répéter invariablement la formule dite மகாவாக்கியம் avec sa signification, et aussitôt qu'on a obtenu le bienfait désiré à omettre la répétition de la formule et à contempler continuellement le bienfait obtenu. Par ce moyen on obtient la connaissance de 26 propriétés du corps, de l'âme et de l'être suprême; on oublie entièrement les choses que l'on fait ou dont on jouit, et qui sont la conséquence prétendue de celles qu'on a faites ou goûtées dans une 1re naissance; et omettant ensuite la contemplation du bienfait reçu par la répétition de la formule susdite, la connaisaance est censée absorbée dans la divinité.

*தாரதம் (dârada), vif-argent, vermillon, océan.

*தாரதம்மியம், தாரதன்மியம், (târatamya), plus ou moins, état, condition, comparaison, égalité, différence de respectabilité selon le rang.

*தாரநாதம், (தாரம்), son fort, grand bruit.

*தாரம், (dâra), femme, épouse. 2° (târa), objet rare, — précieux, les dessus en musique, son nazal, une des 7 cordes du luth, la syllabe mystique ஓம், argent, bronze, zinc, perle, étoile, astre, vue, œil. 3o (dhâra), borne, limite, dette, pierre, espèce de pierre, eau, pluie, goutte de pluie, rosée, — blanche. 4o vermillon, vif-argent, orpiment, venin du serpent vert, langue, orage, *V.* தேவதாரம் *et* இந்நரத்தை: தாரயேழுடையோன், (ஏழு, உடை), celui qui a 7 langues, *i. e.* Agni ou le feu; தாரமிழந்தவன், — இழந்தோன் homme veuf; தாரகுமபம், — கர்மம், — சங்கிரகம், — பரிக்கிரகம் mariage, — சுத்திகரம் la pureté de l'argent, ce qui sert à la purifier, *i. e.* le plomb.

தாரா, 1o (dârâ), femme, épouse. 2o (târâ), étoile, planète. 3o (dârâ), goutte de pluie, pluie continuelle. 4o *obl. de* தாரை. 5o canard, héron. 6o *P.* தாராத, தாராது, *part. gér, et 3me pers. neut. du nég de* தருகிறது qui ou qu'on ne donne pas, ne donnant pas, il ne donne pas, ils ne donnent pas: — கணம் constellation, groupe d'étoiles; — கதம்பம், — கதம்பகம் espèce de l'arbre கடம்பு; — தத்தம் don fait en versant de l'eau dans la main pour marquer qu'il est irrévocable; — தரம், (dhara *qui tient*), nuage, épée tranchante; —

பதம், *V.* தாராமண்டலம்; — பதி le roi ou mari des étoiles, *i. e.* சந்திரன் ou la lune, le mari de Târei, *i. e.* வியாழம் ou Jupiter, — புத்திராதிகள் femmes enfants et autres gens; — பூஷணம் la nuit dont les étoiles font l'ornement; — மண்டலம் ciel étoilé, région des étoiles, firmament; — மூக்கன் espèce de serpent.

*தாராங்கம், (தாரா, அங்கம்), sabre, cimeterre.

*தாராங்குரம், (*id.* அங்குரம்), goutte de pluie, grêle.

*தாராசாரம், (*id.* ஆசாரம்), grande pluie.

தாராட்டு, *P.* தாலாட்டு, espèce de chant, chant pour endormir les enfants.

தாராட்டுகிறது, *V.* தாலாட்டுகிறது.

தாராதிபதி, (தாரா, அதிபதி), le roi des étoiles, *i. e.* சந்திரன்.

*தாராதீனன், (*id* அதீனன்), homme dominé par sa femme, la lune ou சந்திரன்.

*தாராபீடம், (*id.* âpidâ *guirlande*). la lune qui parcourt une guirlande d'étoiles

*தாராப்பிரம், (*id*, அப்பிரம், *talc*), camphre.

தாராமூக்கன், le serpent boa.

தாராய், 1°. 2° *pers. nég. de* தருகிறது, தாராயோ ne donnes-tu pas? 2° *adv. de* தார்.

*தாராவனி, (dhârâvani), air, vent.

தாராளம், abondance, libéralité, don, étendue, volubilité, franchise, confiance, liberté, hardiesse, intrépidité, bon plaisir: — ஆய்க்கொடுக்கிறது donner libéralement, copieusement, de bon cœur; — ப்பேசுகிறது parler librement, sans crainte, — couramment; — ப்போய்வரலாம் on peut aller et venir en toute liberté, (ou poliment), vous pouvez revenir une autre fois.

தாரி, 1° chemin, qualité, manière, mode, état, caractère, égalité, orpiment 2°(dhâri), possesseur, celui qui a, possède ou porte; (il se met surtout à la fin des mots composés, comme இலிங்கதாரி linganiste, qui porte un lingam). 3° (dâri), mari: — பாரி mari et femme, nature, état, situation, celui qui connaît le bon chemin, — la nature et les circonstances des personnes et des choses: தாரிபாரியறிகிறது connaître l'état et la condition, savoir connaître son monde.

*தாரிகம், (târika), douane, péage, prix de passage, fret, nolis.

*தாரிகா, *obl. du suiv*: — தானம், don d'une fille en mariage.

*தாரிகை, 1° (tarikâ), étoile. 2° (dârikâ), fille.

தாரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, *v. a.* தாரித்தல், *n. v.* (தரிக்கிறது), porter, supporter, soutenir.

தாரிசம், contrat, convention, consentement, accord, union, juste prix; — பண்ணுகிறது, convenir du prix; — ஆய்க்கொள்ளுகிறது, — ஆய்விற்கிறது acheter —, vendre à juste prix, de bon cœur, avec contentement; தாரிசக்காரன் celui qui vend à juste prix.

*தாரிணி, (dhârini), la terre, cotonnier soyeux.

*தாரிதகம், (தாரிதம், ka), trot, marche du cheval.

*தாரிதம், 1°(dhârita), conservation. 2° *V.* தாரிதகம்.

*தாரித்திரம், தாரித்திரியம், (தரித்திரம், ya), pauvreté, misère, indigence.

*தாரித்திரன், (*id.*) pauvre, indigent.

*தாரீடம், தாரீஷம், (târicha), le சுவர்க்கம் ou paradis d'Indiren, mer, or.

*தாரு (dârou), bronze, cuivre, bois, — de charpente, bois sec, branche d'arbre, arbre: — கதலி bananier sauvage (dont on ne mange pas le fruit); — கருப்பை poupée, statue —, marionnette de bois; — காவனம் certain désert —, bois habité par des ermites; — காவனத்துரிஷிகள் ermites des bois, — de ce désert; — புத்திரிகை, — ஸ்திரீ, *V.* தாருகருப்பை; — மயம் objet de bois; — வனம் bosquet, bocage.

தாருகம், (தாரு, கம், *P.* கா), bosquet, forêt dite தேவதாருவனம் ou தாருகாவனம்.

*தாருகன், (dârouka), Dârouguen, cocher de Krichna, nom d'un அசுரன் tué par Kâli et Soupramanien: தாருகஜித்து, தாருகற்செற்றோன் le vainqueur ou meurtrier de Dârouguen, *i. e.* Soupramanien; தாருகற்செற்றாள், தாருகவிநாசனி celle qui a détruit Dârouguen, *i. e.* காளி.

*தாருகாரி, (தாருகன், அரி), l'ennemi de Dârouguen, *i. e.* Soupramanien.

*தாருணம், 1° (dârouna), crainte, horreur, frayeur, 2° (தருணம்), jeunesse.

*தாருணன், (*id.*), jeune homme.

தாருணி, la plante நந்தைச்சூரி.

*தாருண்ணியம், (தருணம், ya), jeunesse

தாரும், *imp. pl. de* தருகிறது.

தாரை, 1° (târâ), œil, prunelle de l'œil, étoile, astérisme, constellation, Târei femme du singe சுக்கிரீவன் enlevée par son frère வாலி, (c'est une des 5 vierges பஞ்சகன்னிகை), une autre Târei femme de வியாழம் ou Jupiter, une autre déesse prétendue des Bouddhistes, (surnom de)

Dourgâ. 2° (dâra), femme, épouse. 3° (dhâra), tranchant d'une épée...), pointe, aiguillon, avant-garde, 1re ligne d'une armée, pluie, grande pluie, trombe d'eau, canal, conduit, écoulement (des liquides), torrent, élan, s'élancer, eau qu'on verse en signe de donation irrévocable, effusion d'eau sur une idole pour se délivrer de la fièvre, bain sacré, renommée. ressemblance, trot, galop, marche du cheval, roue de charrette, côté ou penchant de montagne, race, postérité, coutume, usage, bon ordre, régulation, foule, quantité. 4° trompette, petite trompette, toile, langue, trace, chemin, — droit et cours direct, ligne, rangée, pouvoir, force, *V.* சக்கராயுதம். 5° *acc. de* தார். 6° *P.* தாராய் tu ne donnes pas : கண்ணீர்த்தாரை torrent de larmes ; — கவணி mousseline fine et rayée ; — தாரையாய்ச்சாய்கிறது, — நடக்கிறது ou போகிறது, avancer —, aller ou marcher en droite ligne ; — தாரையாய்ப்போடுகிறது couler —, courir ou jaillir en droite ligne ; — ஊதுகிறது sonner de la trompette ; — பெடுக்கிறது suivre la trace d'un voleur. .) ; — வார்க்கிறது, — வார்த்துக்கொடுக்கிறது donner ou verser de l'eau dans la main en signe de don irrévocable.

தாரோகர், (*persan*), surintendant.

*தாரோபசங்கிரகம், (தாரா, உப), mariage, prendre femme.

தார், 1° série — guirlande de grelots, fleur, bouton de fleur, guirlande, avant-garde, ordre de bataille, armée, 1re ligne —, division ou corps d'armée, ordre, rang ombrelle, peloton de fil, bobine de tisserand, navette, 2° (*arabe*), personne, — réelle ; — க்குழல் tuyau sur lequel est roulé le fil qu'on met dans la navette ; — டணி guirlande de grelots, (qu'on attache au cou d'un cheval...).

தார்க்காணம், preuve.

தார்க்காணிக்கிறது, ணித்தேன், ணிப்பேன், ணி, ணிக்க, *v. a.* தார்க்காணித்தல், *n. v.* (தார்க்காணம்), prouver (par témoignage), démontrer.

*தார்க்கிகன், (தர்க்கம், ika), logicien, raisonneur, disputeur, philosophe d'une des 6 écoles de philosophie dites சாஸ்திரம்.

*தார்க்கியன், (târkchya), l'oiseau Garouden, monture de Vichnou : தார்க்கியத்துவசன், *V.* கருடகேதனன்.

*தார்ட்டியம், *et corr.* தார்த்தியம், (dârdhya), dureté, fixité.

*தார்த்தராஷ்டிரன், (திருதராஷ்டிரன்), descendant du roi Dhritarâchtiren, Douryodhanen.

*தார்வாகாடம், தார்வாகாதம், (தாரு, ஆகாதம்), pivert.

*தாலகி, (தாலம், ki), callou, jus de palmier.

தாலம், 1° (tâla), palmier, — dit caryota, — à larges feuilles, paume de la main 2° (dâla), miel, — sauvage. 3° vase à manger, plateau ou plat de cuivre, grand vase, langue, oreille d'éléphant (parce qu'elle ressemble à la feuille du palmier dit caryota, l'arsenic naturel தாலப்பாஷாணம். 4° (தலம்), terre : தாலமேழுடையோன் celui à qui on donne 7 langues, *i. e.* Agni ou le feu ; தாலகேதனன் celui dont la bannière représentait un palmier, *i. e.* Bhisma ou வீடுமன், *ou* —த்துவசன், — லக்ஷணம் Balarâmen (pour la même raison) ; — சடை fibres du palmier ; — பத்திரம் feuille de palmier, — de palmier roulée ou feuille d'or qui en a la forme et qu'on met dans les oreilles pour les élargir ; — பத்திரி l'arbre மதமஞ்சள் ; — போதம் la plante ஆவிரை ; — மூலி la plante நிலப்பனை ; — வட்டம் le globe de la terre, oreille —, queue d'éléphant, éventail ; — விருந்தம், — விருந்தகம் grand —, évantail, paukha.

*தாலப்பாஷாணம், (dâlaba, espèce d'arsenic naturel.

*தாலவ்வியம், (தாலு), classe des lettres palatales, savoir : tch, tchh, dj, djh.

தாலங்கன், (தாலம், அங்கம்), Balarâma et Bhismen qui ont un palmier sur leur bannière.

தாலாட்டு, (தால்), chant pour bercer et endormir les enfants, bercer.

தாலாட்டுகிறது, (*id.*), *dat.* chanter en berçant un enfant, bercer.

தாலாப்பு, தாலாப், (*persan*), étang.

தாலாலம், (தால், ஆலம்), calomnie, injure, *litt.* poison de langue.

தாலி, 1° Tâli, joyau nuptial que l'époux attache au cou de l'épouse le jour du mariage, (il correspond à l'anneau nuptial), cordon avec lequel on l'attache. 2° (sthâli), pot de terre, cruche, la plante médicinale கீழாநெல்லி : — கட்டு action d'attacher le tâli, mariage ; — கட்டுகிறது attacher le tâli ; — க்கயறு, — க்கொடி, — ச்சரடு cordon du tâli : — க்காரி femme mariée ; — க்கோவை bijoux enfilés avec le tâli ; — ப்பெட்டி *V.* பொன்னுருக்குப்பெட்டி ; — ப்பொருத்தம் convenance des circonstances que les Indous observent pour attacher le tâli ; — யறுத்தவள் femme à qui on a coupé le tâli, *i. e.* veuve.

*தாலிகம், (tâlika), main ouverte, bras étendu.

*தாலிகன், (தாளம், ika), celui fait accompagnement.

*தாலிசம், (tâlisa), montagne.

தாலிபாகம், nourriture ou riz que le gourou partage dans une initiation.

தாலியம், V. பாதிரி.

*தாலு, (tâlou), le palais de la bouche, la langue.

தாலுகண்ணி, la plante வெள்ளைக்காக்கணம்.

தாலுகா, தாலுக்கா, (ind), talouk, district, canton, suddivision d'une province ou collectorat, tribunal de justice.

தாலுகை, (தாலு, kâ), le palais de la bouche.

*தாலுஜிகுவம், (id. ஜிகுவை), crocodile, la luette, V. தாலுகை.

*தாலூரம், (tâloûra), tourbillon de vent.

தால், une des sections du poème nommé பிள்ளைக்கவி, V. தாலு. et தாலாட்டு.

*தாவசம், (தவசு), vie austère, pénitence.

*தாவசி, (தவசி), pénitent, ermite, ascète.

தாவடம், P. தாழ்வடம், place, résidence, collier, — de உருத்திராக்ஷம்.

தாவடி, (தாவும், அடி), voyage, combat, guerre, incursion, invasion : — த்தோணி bateau de piraterie, — qui va près de la côte pour couper les vaisseaux de l'ennemi ; — போகிறது aller faire une incursion ou une invasion; ஆயிரமக்கள் — போனார் 1000 hommes sont allés fourrager ou en excursion.

தாவட்டம், espèce de pierre, un des 32 ordres d'architecture.

தாவணி, la plante கண்டங்கத்திரி.

தாவந்தம், (தாவு, அந்தம்). gêne, peine, — extrême, enfer.

*தாவம், 1° (dâva), bois, forêt, — embrasée, incendie de forêt, feu, chaleur. 2° village en pays cultivé.

*தாவரம், P. ஸ்தாவரம், place, habitation, demeure, hospice, auberge, corps (demeure de l'âme), fermeté, stabilité, immobilité, terre, montagne, bien immeuble, chose fixe, — immobile, (et en conséquence), arbre, herbe, végétaux, plante. (ce qui est une des 7 espèces de choses engendrées diles பிறப்பு-எ), corde d'arc, secours, aide, appui, soutien, bon plaisir, liberté : — அற்றவன் exilé, vagabond, qui n'a pas de demeure fixe ; தாவரசங்கம் objet fixé en terre, arbre, plante etc...; — சங்கமம் êtres immobiles et mobiles, les plantes et les animaux.

*தாவரன், (id.), l'Être immuable, Dieu.

தாவரிக்கிறது, ரிக்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, v. a. et n. தாவரித்தல், n v. conserver, soutenir, appuyer, loger, habiter, demeurer : தாவரிக்கப்பட்ட bien établi, appuyé.

தாவல், opt. et n. v. de தாவுகிறது.

தாவளம், village en pays cultivé, place pour loger, demeure, séjour, halte, boutique : தாவளக்கட்டு reliure à dos recourbé, lier de cette manière ; — க்காரர் porteurs de ballots ; — மாடு, V. பொதிமாடு.

தாவளி, cambouli, கம்பளி, — blanc, couverture ou tapis de laine.

*தாவனம், (dhâvana), motion, course, mouvement; purification, V. தாபனம்.

தாவாக்கட்டை, P. தாழ்வாய்க்கட்டை.

*தாவாக்கினி, தாவானலம், (தாவம், அக்கினி, அனலம்), embrasement, — de forêt.

தாவாரம், P. தாழ்வாரம்.

தாவி, gér. de தாவுகிறது.

*தாவிஷம், (tâvicha), océan, le Souvarkam ou paradis d'Indiren.

தாவிலை, (corr de தாழ்வில்லை), mieux, bien, meilleur, chose préférable, plus avantageuse, bienfait : — யாயிருக்கிறது être meilleur, — bien ; — யாகிறது, — யாய்ப்போகிறது s'améliorer, aller mieux, être convalescent ; அவனுக்கிவன் — celui-ci est meilleur que celui-là ; நீயெனக்கொத்தாசையாக வந்தால் தாவிலை il serait bon que tu vinsses m'aider.

தாவு, 1° galop, marche d'un cheval, saut, élan, élancement, haine, bâton pour s'appuyer...), peine, trouble, affliction, force, endroit, place pour ce reposer. 2° imp. et part. du suiv. நல்லதாவிலிருக்கிறது être dans un bon endroit.

தாவுகிறது, வினேன், வுவேன், வு, வ, v. n. sauter sur, se précipiter sur, s'élancer, sauter, bondir, franchir, étendre —, élever les bras, tendre les mains, s'étendre, se répandre, atteindre, (v. g. le feu un objet combustible), parvenir attraper, saisir, se perdre, se gâter : தாவிக்கொண்டு திரிகிறது aller çà et là en tendant les mains (v. g un enfant à sa mère ;), தாவுகிற பிள்ளையை யெடுக்கிறது prendre un enfant qui tend les mains ; என்மேலே தாவிவருகிறான் il vient se jeter sur moi.

தாவுகை, தாவுதல், n. v. du préc.

*தாவுரி, (tâvouri), le signe du Taureau.

தாழ, inf. de தாழுகிறது, en bas, à bas, sous, au-dessous, humblement : — ப்போகிறது descendre ; — வெட்டுகிறது couper en bas, creuser profondément ; பொழுது

ou வெய்யில்தாழ vers le soir, à la tombée du jour.

தாழக்கோல், (தாழ், அ சாரியை), verrou (de porte...), clef.

தாழம், *adj. de* தாழை, de pandanus: தாழந்தடை parapluie fait de ses feuilles; தாழஞ்செடி l'arbrisseau pandanus; தாழஞ்சங்கு conque à large bouche; தாழந்தாறு grappe de pandanus; தாழந்தூறு buisson de pandanus; தாழம்பாய் natte faite de ses feuilles; தாழம்பூ fleur odoriférante du pandanus.

தாழல், *opt. et n. v. de* தாழுகிறது, *V.* தாழுதல்.

தாழாமை, *n. v. nég. de* தாழுகிறது, orgueil, arrogance, hauteur, ne pas s'abaisser.

தாழி, cruche, jarre, terrine, vase de terre à larges bords, la 2° constellation, orpiment, la plante சிவதை: — ச்சட்டி, — ப்பெட்டி terrine —, corbeille à larges bords.

தாழிசை, (தாழ், இசை), espèce particulière ou variété et subdivision des 4 principaux genres de poésies, nommées de là வெண்டாழிசை *ou* வெள்ளொத்தாழிசை, ஆசிரியத் —, கலித் —, *et* வஞ்சித்தாழிசை. (Quand le தாழிசை s'adapte au குறள்வெண்பா il se nomme குறட்டாழிசை): தாழிசைபாடுகிறது composer des Tâgiseis ou vers de cette espèce.

தாழுகிறது, ழ்ந்தேன், ழுவேன், *ou* ழ்வேன், ழு *ou* ழ், ழ, *v. n. ou* தாழ்ந்துபோகிறது, s'abaisser, baisser, descendre, s'humilier, se soumettre, soumettre son esprit, enfoncer, couler bas, s'affaisser, être bas, abaisé, enfoncé, humble, soumis, rampant, pencher, pendre, s'incliner, se pencher, découler, glisser, décroître, diminuer, dégénérer, s'affaiblir, s'appauvrir, faire halte, s'arrêter, lambiner, traîner, (*avec l'acc. ou le dat*). révérer, vénérer, faire la révérence, — la courbette, désirer, — fort: தாழ்ந்திருந்தால் வாழ்ந்திருப்பாய் si tu continues à être humble tu seras heureux; — சொல்லுகிறது, — பேசுகிறது parler humblement, avec soumission; தாழாமலிருக்கிறது ne pas s'abaisser, s'humilier, — se soumettre, être sans bassesse, — sans infériorité ou imperfection.

தாழுகை, *தாழுதல்*, *n. v. du préc.* abaissement, soumission, humiliation, diminution, vénération, révérence, action de s'abaisser.

தாழை, 1° *ou* தாழைமரம், l'arbrisseau pandanus odoratissima: (*l'adj. est* தாழம் cocotier. 2° *P.* தாழாய். 2° *pers. sing. nég. de* தாழ்கிறது: — மூலே racines de pandanus (qui descendent des branches; — மடல், — யோலே feuille de pandanus; ஆனைக்கற்றாழை aloès à haute tige.

தாழ், 1° *imp. et part. de* தாழுகிறது, bas, profond, enfoncé, penché, humble, soumis... 2° verrou, poutre dont le bout sort en dehors du mur, longueur, bande, attache de corset indien; — குழல் tresse de cheveux qui pendent par derrière, fille — qui porte ainsi ses cheveux; — க்கோல் verrou, clef; — சடை longue chevelure emmêlée; — சீலே langoutti; — வயிறு ventre bas, — qui pend.

தாழ்கிறது, *V.* தாழுகிறது.

தாழ்க்கிறது, ழ்த்தேன், ழ்ப்பேன், ழ், ழ்க்க, *v. n. et a.* (தாழ்கிறது), baisser, diminuer, décroître, attendre, s'arrêter un peu, lambiner, devenir lent..

தாழ்ச்சி, *n. v. de* தாழ்கிறது, humilité, bassesse, abjection, infériorité, diminution, faute, erreur, perte, dommage, manque, privation, pénurie; — படுத்துகிறது humilier, abaisser; — வளர்ச்சி petitesse et grandeur, diminution et augmentation, plus ou moins; ஒன்று — யாயிருக்கிறது une chose manquer; அதிலிவனுக்கவன் — யாயிருக்கிறான் en cela celui-là est inférieur à celui-ci; அதைக்கொண்டு — யில்லே on ne sera pas dans le besoin ou embarrassé pour cela; எனக்குத் — வராது je ne saurais manquer de rien; எனக்கொரு — யில்லே je ne manque de rien; அவனந்தவேலேவல்பார்த்ததிலே — யில்லே il n'y a aucun manquement dans la manière dont il a rempli cette fonction ou conduit cette affaire.

தாழ்தல், *n. v. de* தாழ்கிறது, humilité, abaissement, soumission, submersion, affaissement, halte, délai, révérence, vénération, grand —, désir, action de s'abaisser...

தாழ்த்தல், *n. v. de* தாழ்க்கிறது *et* தாழ்த்துகிறது, abaissement, diminution, dépression, lenteur, paresse, action d'abaisser...

தாழ்த்தி, 1° *gér. de* தாழ்த்துகிறது. 2° *n. v.* humilité, bassesse, infériorité, diminution, valeur —, qualité inférieure: — யாய்ப்போகிறது baisser, diminuer, devenir humble, inférieur; — யானசரக்கு marchandise de qualité inférieure.

தாழ்த்து, 1° *gér. de* தாழ்க்கிறது. 2° *im. et par. de.*

தாழ்த்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, *v. a. de* தாழ்கிறது, *et* தாழ்த்து

தல், n. v. 1° abaisser, baisser, enfoncer, pencher, humilier, soumettre, dompter, avilir, déprécier, diminuer, retarder, ralentir. 2° P. தாழ்த்துகிறது.

தாழ்ந்த, *part. parf. de* தாழுகிறது, bas, abaissé, enfoncé, humble, diminué, vil; — சிந்தை pensée basse, esprit humble, — blessé.

தாழ்ப்பம், *n. v. de* தாழ்கிறது, profondeur.

தாழ்ப்பாள், (தாழ்), verrou.

தாழ்ப்பு, *n. v. de* தாழ்த்துகிறது, humilité, action d'abaisser...

தாழ்மை, (தாழ்), bassesse, abaissement, abjection, humilité, modestie, recueillement, soumission, déférence, humiliation.

தாழ்வடம், (தாழ்), guirlande, collier, (de perles ou autres grains).

தாழ்வாய், 1° (தாழ், வாய்), *ou* தாழ்வாய்க்கட்டை, menton, l'os du menton, mâchoire. 2° *adv. de* தாழ்வு.

தாழ்வாரம், (*id.*), varangue, galerie, corridor ou appentis ouvert d'un côté, toit en saillie, — en pente d'un seul côté : — இறக்குகிறது, — கட்டுகிறது construire, — bâtir une varangue, une galerie...

தாழ்வு, *n. v. de* தாழுகிறது, abaissement, bassesse, humiliation, abjection, infériorité, manque, défaut, dépérissement, diminution, dommage, faute, erreur, creux, fossé, enfoncement, bas-fond, dépression : — செய்கிறது faire une chose basse, indigne ; — தாழ்வாக்குகிறது, தாழ்வாக்கிப்போடுகிறது abaisser, humilier, baisser, rendre bas, soumettre, supprimer, diminuer, déshonorer; தாழ்வாயிருக்கிறது, être bas, abaissé, vil, inférieur, profond, manquer; தாழ்வாய்ப்போகிறது, தாழ்வாகிறது baisser, diminuer, croître, devenir inférieur, vil...; நீசெய்ததிலேதாழ்வில்லை il n'y a point de faute dans ce que tu as fais; வெகுதாழ்வுவந்தது il est arrivé une grande perte, — un grand déshonneur.

தாழ்வுரை, (தாழ்வு, உரை), discours humble.

**தாளகம்*, *தாளக்கம்*, (tâlaka), orpiment, sulfate d'arsenic jaune.

**தாளத்திரயம்*, (தாளம், திரயம்), frapper 3 fois de l'eau dans la main gauche avec 3 doigts de la main droite.

**தாளம்*, (tâla), temps ou mesure (en musique), espèce de cymbale pour battre la mesure, battre des cymbales, l'art d'en battre, ce qui est le 26me des 64 கலைக்ஞானம், palmier, orpiment jaune : — கொட்டுகிறது, — கொட்டல், — போடுகிறது, — போடல் battre des cymbales, battre la mesure avec une cymbale ou des cymbales ; தாளக்காரன் cymbalier, celui qui bat des cymbales, — க்குறிப்பு temps à garder ou à observer en battant : — தசப்பிரமாணம், — ப்பிரமாணம் les 10 règles pour garder la mesure en musique et pour faire accompagnement, (voyez-les à la fin de cet article); — மாத்து, (ஒத்து), temps ou mesure (en musique); elle se bat avec les cymbales ; கைத்தாளம் paire de petites cymbales, (l'une de cuivre, l'autre d'acier), qui servent à battre la mesure en chantant ; சிறீதாளம் larges feuilles de palmier, — du palmier தளப்பம் ; தாளம்=ஞ-les 5 espèces de temps observés en battant les cymbales qui sont : la 1re se nomme சச்சற்புடம் et contient 8 மாத்திரை, *i. e.* 8 mesures ou temps, savoir : 2 குரு ou 4 mesures, 1 இலகு, ou 1 mesure et 1 புலுதம் ou 3 mesures, que l'on représente ainsi ՑՑ|Ց. Cette manière est censée tirer son orgine de la dernière face de Siven nommée சத்தியோசாதம், et est de caste brame. La 2me dite சச்சற்புடம் contient 6 மாத்திரை ou mesures, savoir : 1 குரு ou 2 mesures, 2 இலகு ou 2 mesures, et 1 குரு ou 2 mesures (Ց||Ց). On l'a fait dériver de la 4me face de Siven nommée வாமமுகம் ; elle est rajah de caste. La 3me appelée சட்பிதாபுத்திரிகம் contient 12 மாத்திரை ou mesures, savoir 1 புலுதம் ou 3 mesures, 1 இலகு ou 1 mesure, 2 குரு ou 4 mesures, 1 இலகு ou une mesure et 1 புலுதம் ou 3 mesures (Ց|ՑՑ|Ց). Elle dérive, dit-on, de la 3me face de Siven nommée அகோரமுகம் et est de caste marchande ou வைசியசாதி. La 4me dite சம்பத்துவேட்டம் contient aussi 12 mesures, savoir : 1 புலுதம் ou 3 mesures, 3 குரு ou 6 mesures, et 1 புலுதம் ou 3 mesures (ՑՑՑՑՑ); elle est censée dériver de la 2me face du Siven nommée தற்புருடம் et est de caste Soudra. La 5me se nomme உற்கடிதம் ; et contient 3 குரு qui font 6 mesures (ՑՑՑ). On lui fait tirer son origine de la 1re face de Siven nommée ஈசானமுகம் et est de caste mélangée dite சங்கிரமசாதி. தாளம்-எ les 7 tons de la musique, les 7 différentes notes, (et surtout) les 7 mesures de musique en 7 espèces de temps observés en chantant, ce sont : 1° துருவம் contenant 1 இலகு ou 1 mesure 1 குரு ou 2 mesures et 1 துரிதம் ou une demi-mesure (|Ց0), en tout 3 mesures et 1/2; les notes qui lui appartiennent sont சரிகம (do, ré, mi,

fa), கரிசரிகரிசரி (mi, ré, do, ré, mi, ré, do, ré), கம (mi, fa). 2° மட்டியம் contenant 1 இலகு ou 1 mesure, 1 துரிதம் ou demi-mesure et 1 இலகு ou une mesure (IOI), en tout 2 1/2 mesures. Les notes qui lui appartiennent sont சரிகரி, (do, ré, mi, ré,); சரி (do, ré), et சரிகம (do, ré, mi, fa). 3° உரூபகம் contenant 1 இலகு ou 1 mesure et 1 துரிதம் ou demi mesure (IO), en tout 1 1/2 mesure ; ses notes sont சரி (do, ré) சரிகம (do, ré, mi, fa), 4° சம்பை contenant 1 இலகு ou une mesure et un அநுதுரிதம் ou quart de mesure et 1 துரிதம் ou demi-mesure, (IOO) en tout 1 mesure 3/4 : les notes, qui lui appartiennent sont ச (do), ரிக (ré, mi) et சரிசநிகமா do, ré, do, si, mi, fa). 5° திரிபுடை contenant 3 துரிதம் ou une mesure et 1/2 et un அநுதுரிதம் ou quart de mesure, (IOOυ), en tout 1 mesure 3/4 ; les notes qui lui appartiennent sont கரிகசரிகம (mi, ré, mi, do, ré, mi, fa), 6° அடதாளம் contenant 1 இலகு ou 1 mesure 1 துரிதம் ou 1 mesure 1 இலகு ou 1 mesure (IOO), en tout 3 mesures ; les notes sont சரிகா, (do, ré, mi), சாரிகா (do, ré, mi), மா (fa), மா (fa). 7° ஏகதாளம் contenant 1 இலகு ou 1 mesure (I); les notes sont சரிகம (do, ré, mi, fa,). L'espèce dite சம்பை et des 5 castes. si le திரிபுடை a 3 விராமம் et un அநுதுரிதம், il est d'une seule caste ; s'il a l'இலகு, il est aussi des 5 castes. Les 5 autres espèces sont également des 5 castes. On les connaît et on discerne à quelle caste elles conviennent par les lettres de l'இலகு du ஏகதாளம் particulier à chaque caste. L'இலகு de caste brame a le temps de 4 lettres, celui de caste royale a 3 lettres ou 6 lettres; celui de caste marchande a 7 lettres, celui de caste Soudra a 5 lettres, celui de caste mêlée à 9 lettres. Dans chaque caste l'அநுதுரிதம் ou 1/4 de mesure a le temps d'une lettre, et le துரிதம் ou demi-mesure le temps de 2 lettres. தாளம்-கூ le 9 règles pour garder le temps ou la mesure en musique, le jour qu'une idole est portée en procession autour d'une pagode avec 9 haltes dans lesquelles on observe le 9 différents தாளம், i. e. mesures instrumentales ou vocales, en voici les noms அரி —, அரும —, சம —, சய —, சித்திர —, துருவ —, திவிர்த —, படிம —, விடதாளம். தாளப்பிரமாணம் 10, ou தாளசதப்பிரமாணம் le 10 règles pour garder la mesure en musique, savoir : காலம், மார்க்கம், கிரியை, அங்கம், கிரகம், சாதிக, ளை, இலயை, யதி, பிரத்தாரம். Voici quelques explications à leur sujet. 1° காலப்பிரமாணம் règle du temps ; elle contient 10 subdivisions, savoir : கணம், இலவம், காட்டை, கிமிஷம், துடி, துரிதம், இலகு, குரு, புலுதம், காகபதம். En voici la valeur : le temps qu'une aiguille met à traverser une feuille de nénuphar dans un paquet de 100 feuilles se nomme கணம்; 8 கணம் font 1 இலவம் 8 இலவம் font un காட்டை 8 காட்டை font un கிமிஷம், 8 கிமிஷம் font un துடி, 2 துடி font un துரிதம், 2 துரிதம் font un இலகு, 2 இலகு font un குரு 3 இலகு font un புலுதம், 2 குரு font un காகபதம். 2° Le மார்க்கப்பிரமாணம் ou règle du mode se subdivise en 6 savoir : le தக்கணம் qui contient 8 மாத்திரை en un களை, le வார்த்திகம் qui en contient 4, le சித்திரம் qui en contient 2, le சித்திரதரம் qui en contient un l'அர்த்தசித்திரம், qui en contient un demi, et l'அதிசித்திரம் qui en contient un quart, chacun en un களை. Le மாத்திரை a la mesure d'un நொடி ou du temps voulu pour faire claquer le doit du milieu contre les autres. 3° கிரியைப்பிரமாணம் la règle de l'action, elle se divise en 2 parties dites மார்க்கம் et தேசிகம் : le மார்க்கம் contient 4 கிசத்தம் et 4 சசத்தம் ; les 4 கிசத்தம் se nomment ஆவாபம், கிட்கிராமம், விட்சேபம், பிரவேசம் ; les 4 சசத்தம் s'appelleut துருவம், சம்மியம், தாளம், சன்னிபாதம். Le தேசிகம் se divise en 8 parties nommées : துருவகம், சர்ப்பிண்ணி, குருடிகை, பதுமினி, விசர்ச்சிதை, விட்சிபத்தம், பதாகை, பதிதம். On peut voir leur explication dans des traités spéciaux. 4° அங்கப்பிரமாணம் la règle des corps ou des figures ; elle se divise en 6 parties nommées பிறை croissant, மதி la pleine lune, கணை flèche வில் arc, பாம்பு serpent, புள்ளடி pied d'oiseau, dont la marque est une croix ; on leur attribue dans le même ordre un அநுதுரிதம் ou quart de mesure au பிறை, un துரிதம் ou une demi-mesure au மதி, un இலகு ou 1 mesure au கணை, un குரு ou 2 mesures au வில், un புலுதம் ou 3 mesures au பாம்பு, un காகாபதம் ou 4 mesures au புள்ளடி ; ce qui fait υOIƐƐ† Pour savoir leur origine, leurs synonymes, leurs airs, leurs divinités, leurs mesures, etc .., voir les traités spéciaux. 5° கிரகப்பிரமாணம் règle des demeures; elle a 4 subdivisions, savoir: l'அதீதம் ou la voix précédant la cymbale, l'அநாகதம் ou la cymbale précédant la voix, le சமம் ou la voix et la cymbale réunies, விடமம் la

voix et la cymbale se mêlant et se précédant réciproquement. 6° சாதிப்பிரமாணம் règles des castes; on en compte 5: சதுரசிரம் celle des brames, திசிரம் celle des rajahs மிசிரம் celle des marchands, கண்டம் celle des choutres, சங்கீரணம் la caste mêlée; on les distingue par les lettres de l'இலகு comme il a été dit ci dessus. 7° களைப்பிரமாணம் règle de l'air; il y en a 3; ஏககளை le களை unique, துவிகளை le double களை, சதுர்க்களை le quadruple களை. 8° இலயப்பிரமாணம் règle du temps ou de la vitesse; il y en a 3; விளம்பம் lenteur, மத்திமம் moyenne, துரிதம் vitesse. 9° யதிப்பிரமாணம் règle des pauses; il y en a 6; savoir; le சமம் ou சமயதி lorsque les figures dites அங்கம், longues ou brèves, viennent d'une seule manière (UU, ll,). விடமம் ou விடமயதி, lorsque les figures longues et brèves viennent mêlangées et sans ordre; (8U0), மிருதங்கம் ou மிருதங்கயதி lorsque les figures brèves viennent au commencement et à la fin, et les longues au miliieu (U080U), வேதமத்திமம் ou வேதமத்தியதி; lorsque les figures longues viennent au commencement et à la fin et les brèves au milieu (lUl), கோபுச்சம் ou கோபுச்சயதி lorsque les figures longues viennent au commencement et les brèves à la fin (88l0U). சுரோதோவகம் lorsque les figures brèves viennent au commencement, et les longues à la fin (U0l88). 10° பிரத்தாரம் expliqué dans les traités spéciaux.

தாளன், un certain, un quidam, (mot de mépris).

தாளா, தாளாத, *part. nég. de* தாளுகிறது, qui ou qu'on ne peut souffrir, intolérable.

தாளாண்மை, (தாள்), effort, — continuel, persévérance, industrie.

தாளாளர், (தாள், ஆளன்), gens industrieux, — qui font des efforts constants, épithète des 3 classes de வைசியர்.

தாளாமை, *n. v. nég. de* தாளுகிறது, intolérance, ne pouvoir —, ne pas supporter...

*தாளி, 1° (tâli), le palmier borassus flabelliformis, ou coryph a tâliera, fruit de ce palmier. 2° la 17me constellation dite அனுடம், la plante grimpante தாளிச்செடி convolvulus striatus, bois mort et matières semblables entassées pour faire du feu. 3° *gér. de* தாளுகிறது, 4° *imp. de* தாளிக்கிறது; தாளிப்பனை le palmier tâlipat ou சிதாளம்.

தாளிக்கம், stabilité, fixité, fermeté, prospérité: — ஆனகுடி famille prospère, bien établie; — ஆனவன் homme à l'aise, qui a le moyen de soutenir sa famille.

தாளிக்கிறது, ளித்தேன், ளிப்பேன், ளி, ளிக்க, *v. a.* faire un ragoût —, assaisonner à l'indienne, préparer les ragoûts à la manière indienne dans 2 casseroles l'une pour le mets, l'autre pour l'assaisonnement dans lequel on verse ensuite le premier, éteindre, amortir, mêler: சுண்ணாம்பு —, நீறு — éteindre —, amortir la chaux; வெறுஞ்சட்டி — assaisonner un plat vide, se vanter, dire des gasconnades தாளித்தகறி ragoût préparé de la manière susdite.

*தாளிசம், 1° (tâlisa), montagne. 2° *P.* தாளீசம்.

தாளிதம், தாளித்தல், தாளிப்பு, *n. v. de* தாளிக்கிறது, (talita *viande rotie*). assaisonnement, — à l'indienne, — à la double casserole, amortissement, mélange: தாளிதம் பண்ணுகிறது. *V.* தாளிக்கிறது.

தாளினி, les plantes சிவதை et நிலவாகை.

*தாளீசம், (தாளி, ஈசன்), l'arbre tâlisa: தாளீசபத்திரி ses feuilles; (elle sont médicinales).

தாளுகிறது, ளினேன், ளுவேன், ளு, ள, *v. a. et n.* தாளுதல், *n. v.* supporter, souffrir, tolérer, pouvoir, être possible: அதெனக்குத்தாளாது je ne puis supporter cela; அதைக்கண்டு மனந்தாளவில்லை en voyant cela le cœur n'a pu ou ne peut le souffrir; அதைத் தாளுபவனார் qui peut souffrir cela? இந்தக்காரியத்திலேமனந்தாளவேணும் il faut en ceci de la tolérance; je vous prie d'avoir en cela de la tolérance: இந்தவிலையை அந்த சரக்குத் தாளாது cette marchandise ne comporte pas ce prix; தாளுந்தாளாது cela est tolérable et ne l'est pas, cela est plus ou moins tolérable.

தாள், 1° pied, commencement, chaume, tuyau ou tige (du blé, des fleurs etc..) effort, exercice, force, mâchoire, verrou, pêne, serrure, agrafe (du bijou..), feuille de papier, ruban, lien, courroie, piége 2° *imp. et part. du préc:* தாளடிப்போர், 1° tas de blé... battu à la main et non encore battu ou plutôt foulé aux pieds de bœufs. 2° ceux qui battent le blé; — அடைக்கிறது, — இடுகிறது, — போடுகிறது, — பூட்டுகிறது pousser le verrou, fermer au verrou; — கழுவுகிறது laver les pieds, (c'est une des 9 vertus); — ப்பூட்டு broche de fer qui traverse les joues au-dessus de la mâchoire (et que portent les pélerins, de திருப்பதி...); — ப்பயிர் céréales à tige

ou tuyau ; — ப்போர் tas de blé, (avec sa tige): — மடங்கல் la tige se courber, se plier, les blés mûrir ; தாளோடுதாள்கிட்டிக்கொள்ளுகிறது ou தாளைக்கிட்டிக்கொள்ளுகிறது serrer les mâchoires, les lier.

தாள்ப்பாள், (தாள்), verrou : — இடுகிறது fermer au verrou.

தாறது, P. தருகிறது, donner : தாறேன் P. தருகிறேன், je donne.

தாறு, gén தாற்றின், obl. தாற்று, 1° aiguillon, — de fer, — de bouvier, mesure (de terre...), limite, extrémité de l'arc où l'on attache lo corde , peloton de fil, navette, bobine de tisserand, bouquet ou grappe (de dattes, de noix d'arec, de cocos, de bananes etc ..), branche avec ses fruits, tige des feuilles. V. ஐது. 2° (tar, *anglais*), goudron, poix : தாறுகன்னி la plante வெள்ளைக்காக்கணம் ; — க்கண்டை navette de tisserand ; — க்கதிர் baguette —, bâton dont les tisserands se servent pour conduire le fil de la navette; — கோல் aiguillon (de bouvier): — சுற்றுகிறது mettre le fil en peloton.

தாறுமாறு, désordre, déréglement, concubinage, confusion, contradiction : — க்காரன் homme qui vit en désordre, concubinaire, perturbateur ; தாறுமாறாய் en désordre, en concubinage, confusément, à tort et à travers.

*தாற்கரியம், P. தாஸ்கரியம், vol.

*தாற்காணம், V. தார்க்காணம்.

*தாற்பரியம், (tâtparya), dessein, intention, opinion, sentiment, sens, signification, explication : — சொல்லுகிறது dire l'intention, — le sens, définir le sujet, expliquer ; — பண்ணுகிறது expliquer, développer, amplifier ; தாற்பரியவுரை, (உரை), explication du sens.

*தாற்பரியார்த்தம், (தாற்பரியம், அர்த்தம்), sens d'une sentence.

தாற்று, 1° *obl. de* தாறு. 2° *imp. et part du suiv.* — க்கதிர் épi en —, grappe ; — க்கோல் aiguillon (de bouvier, de laboureur...), harpon, crochet ; — ப்பூ fleurs venues en bouquet, — en faisceau.

தாற்றுகிறது, ற்றினேன், ற்றுவேன், ற்று, ற்ற, *v. a.* தாற்றுதல், *n. v.* vanner, porter.

தானகம், une des parties de la danse ou de la comédie.

தானக்கை, (தானம், கை), appui, endroit pour soutenir.

தானத்தான், *pl.* தானத்தார், (ஸ்தானம்), chef héréditaire, surintendant de temple, maître de cérémonies d'un temple de Siven.

*தானம், 1° (P. ஸ்தானம்), place, situation, site, lieu, posture droite (des statues) de Vichnou, (par opposition aux postures assises ou couchées) 2° (dâna), don présent, donation, largesse, libéralité, (ce qui est une des qualités du இராசகுணம், un des 4 உபாயம், et une des 7 vertus), rut des éléphants, humeur qui coule alors de leurs tempes, frapper, couper en morceaux, miel sauvage, purification. 3° (tâna), ton, air. 4° P. ஸ்நானம், bain. 5° Souvarkamou monde des dieux indous, force, apparition : தானம்-௩ les 3 espèces de dons ou de largesses : 1° தலைப்படுதானம் ou உத்தமதானம் le don principal ou excellent ; c'est donner de bon cœur et des biens acquis honnêtement, à des pénitents vertueux et exempts des 3 grands vices de luxure, de colère et de scepticisme, en les priant humblement de les accepter. 2° இடைப்படுதானம் ou மத்திமதானம் don mitoyen ; c'est faire l'aumône par commisération aux pauvres, aux estropiés, aux femmes indigentes et à tous les malheureux. 3° கடைப்படுதானம் ou அதமதானம் la dernière espèce de largesse ou le don inférieur ; c'est donner l'aumône ou faire des présents pour être loué, par attente d'une récompense, par crainte, par complaisance, amitié, civilité ou bon naturel, ou pour d'autres raisons mondaines : தானங்கொடுக்கிறது, — கொடுத்தல் faire des présents, *v. g* celui d'une vache ou autre chose. donner l'aumône, un des 3 காயத்தினற்குணம் ; — செய்கிறது, பண்ணுகிறது faire un présent, donner, se baigner, தானசீலம் caractère libéral, — généreux ; — சீலன் homme libéral ; — சுத்தி purification du lieu où l'on est; — தருமம் aumône, libéralité. règles pour les donations ; — பதி homme généreux ; — பத்திரம், — பத்திரிகை acte de donation ; — ப்பிரஷ்டன், P. ஸ்தானப்பிரஷ்டன் ; — ப்பிரதிபாவியம் gage, — pour sureté d'une dette ; — ப்புழு tenia, ver solitaire, ver des entrailles ; — ப்பொருத்தம், V. பொருத்தம்-ரு ; — வச்சிரன் un வைசியன், diamant des dons ; — வரிசைபாடுகிறது chanter avec une voix tremblante ; — வருஷி homme généreux, éléphant en rut ; — வியத்தியாசம், — வித்தியாசம் don défectueux, inférieur, — fait par erreur ou à des personnes indignes, différence de don ; — வீரன் homme généreux, libéral ; தானத்தவைக்கிறது mettre à sa place.

*தானவம், (tânava), minceur, poli, douceur au toucher.

*தானவர், (dânava), les fils de தனு (et de கசியபன்), *i. e.* les Dânavers ou அசுரர், sorte de Titans.

*தானவன், (*id. sing. du préc.*) un Dânaven, Sandiren ou la lune.

தானவாரி, (தானவன், அரி), l'ennemi des Dânavers, Indiren, Vichnou.

தானாகிறது, தானாகுதல், தானாதல், (தான்), se former, exister —, être de soi-même.

தானாட்டித்தனாதுநிறுத்தல், (தான், நாட்டி, தனாது), maintenir une chose où on l'a mise d'abord, appuyer par des raisons et maintenir ce qu'on a prescrit ou avancé.

*தானாபதி, 1° *P.* ஸ்தானாபதி, ambassadeur, député, envoyé, représentant, plénipotentiaire. 2° (தானை, பதி), général d'armée : — யாய்வருகிறது venir en ambassade.

தானாபதிக்கம், தானாபத்தியம், தானாபதித்துவம், (தானாபதி, ka, ya), dignité —, emploi d'ambassadeur, — de général, ambassade, députation, généralat : தானாபத்தியப்பேசுகிறது, —பண்ணுகிறது parler en qualité d'ambassadeur, ou remplir les fonctions d'ambassadeur.

*தானி, 1° (தானம்), ce qui occupe une place, *v. g.* la terre est le lieu தானம், et l'homme est தானி ce qui l'occupe. 2° (dhâni), magasin, grenier, site, place d'une —, habitation, ce qui contient, (à la fin des mots composés, comme இராசதானி ville capitale, — où réside le roi).

*தானியம், (dhânya), céréales, grains en général, (surtout), riz, blé, coriandre : — கட்டுகிறது, — கட்டிவைக்கிறது serrer —, accaparer les grains, les garder en magasin, (pour les faire enchérir ou faire le monopole). தானியகற்பம் paille sans grains, balle —, enveloppe du grain ; — கோஷ்டகம் grenier, réceptacle —, panier à grain, corbeille ; — சங்கிரகம் grenier, ou — சம்பத்து provision —, magasin de grains, de blé ; — சாரம் riz —, grains vannés, c'en est alors la substance; — தேனு monceau de grains pour être donné aux brames, *litt.* vache de grain ; — ப்புரட்டு tromperie dans les sortes de grains ; — ப்பொட்டு l'insecte அந்து qui ronge le grain, blé bruiné, nielle, paille du grain ; — மணி grain de blé, de riz ; — மாயன் marchand de grains ; — ராசன் le roi des grains, *i. e.* le froment ; — வத்தனன், — வர்த்தனன் celui qui prête du grain à usure, marchand de grains (en échange d'autres objets...) ; — விலக்குமி, — லக்ஷிமி, — லட்சுமி la prétendue déesse des blés ; — வீசம் grain de blé, coriandre.

தானியாகுபெயர், (தானி, ஆகுபெயர்), nom dérivé de la chose qui se trouve dans le lieu, *v. g.* விளக்கு lampe (comme contenant des substances qui éclairent.)

*தானியாசலம், (தானியம், அசலம்), montagne —, monceau de grains.

*தானியாதிபன், (*id.* அதிபன்), maître des grains.

*தானியாஸ்தி, (*id.* ஆஸ்தி, அஸ்தி), grain battu, *ou* தானியசாரம்.

*தானியாம்லம், (*id.* அம்லம்), cange aigre, eau de riz.

*தானியாரி, (*id.* அரி), l'ennemi des grains, *i. e.* le rat.

*தானியார்த்தம், (*id.* அர்த்தம்), richesse en grains, *V.* தானியசம்பத்து.

*தானியோத்தமம், (*id.* உத்தமம்), le meilleur grain, *i. e.* le riz.

*தானீயம், (dâniya), don, présent.

*தானு, (dânou), donateur, homme généreux, vainqueur, vent, air.

தானூரம், (tânoura), tournant d'eau, tourbillon.

தானூர், Tânour ou Tânore, ville de la côte malabare.

தானை, armée, arme (en général), outil, habit, toile ; — த்தலைவன் général d'armée ; — த்தறுகணாளர் guerriers, braves soldats ; — மாலை le 29me de பிரபந்தம், panégyrique (en vers ஆசிரியம் sur le ton de l'agavel) de l'avant-garde qui porte le drapeau d'une armée ; தானை-௪ les 4 parties d'une armée indoue, savoir : இரதம் chars, கரி éléphans, பரி chevaux, காலாள் piétons, ou en d'autres termes ரதகஜதுரகபதாதிகள் : தானை-௬ les 6 corps d'armée தேர் chars, கரி éléphants, பரி chevaux, வாள் soldats armés d'épées, வில் archers வேல் lanciers ou soldats armés de javelots.

தான், *obl.* தன், *hon.* தாம், *obl.* தம், *pl.* தாங்கள், *obl.* தங்கள், *pronom personnel de la 3me personne*, il, lui, soi, (*après un nom ou un pronom*), même, *Ex.* நீதான் *ou* நீதானே toi-même; அவன்தான் *ou* அவன்றான் ; lui-même; அவள்தான் elle-même; அதுதான் cela même, c'est cela même; மனிதன்தான் l'homme-même; அவர்கள்தாமே eux-mêmes; மெய்தான் c'est vrai; அதுதானேவந்தது c'est cela même qui est venu, ou cela est venu de soi-même; அந்தமனிதனிவன்தான் c'est lui-même qui est l'homme en question; அவன்வந்தது நல்லதுதானே il est vraiment bon

qu'il soit venu ; அப்படிதானிருக்கின்றது c'est ainsi que la chose est. Quelquefois le mot தான் est purement explétif, et se met entre un nom et la terminaison des cas. *Ex* அரசன்தன்னை, அரசர்தம்மை, *P.* அரசனை, அரசரை le roi, les rois ; தானாய், தானாக soi-même, spontanément, volontairement de son plein gré ; தானாகவாதல், தானாகிற து, தானாதல், தானாகுதல் se former de soi-même, ou தானாயிருத்தல், தானாயிருக்கிறது être —, exister de soi-même, aséité, être indépendant ; தானாயிருக்கிறசர்வேசுரன் Dieu qui existe de lui-même ; தானாயாளுகிறது gouverner par soi-même, d'une manière indépendante ; தானாய்ப்பேசுகிறது parler de soi-même ; தானாய்ப்பேசிக்கொள்ளுகிறது se parler à soi-même ; தானாமூவர் le Trimourti formé de lui-même, *i. e.* la pierre dit சாலக்கிராமம், en laquelle les gentils le croient incarné ; தானிப்படிசெய்வேனென்றான் il a dit qu'il a dit qu'il ferait ainsi ; தானெடுத்துமொழிதல் un des யுத்தி, citation d'auteur ; தா même, de soi-même ; தான்தோன்றி, *V.* தான்றோன்றி.

தான்றி, — மரம் l'arbre terminalia bilirica : தான்றிக்காய் son fruit médicinal (c'est un des 3 பலை et un des 10 துவர்).

தான்றோன்றி, (தான் றோன்றுகிறது), l'être existant par lui même, *i. e.* Dieu, ce qui a germé de soi-même ; தான்றோன்றித்தம்பிரான் homme puissant, existant par lui-même, (dit ironiquement).

தி

தி, lettre syllabique composée de த். et de இ.

திகசம், திகச்சம், la plante அசமதாகம்

திகதி, *P.* தேதி, jour du mois.

*திகந்தம், (திக்கு. அந்தம்), horizon, le point le plus loin où la vue ou l'idée puisse s'étendre autour de nous.

*திகந்தரம், திகந்தராளம், (திக்கு, அந்தரம், அந்தராளம்), air, atmosphère, l'espace.

*திகம்பரம், (digambara), nudité, obscurité.

*திகம்பரர், (*id.*), gens nus, ascètes djaïnas ou bouddhistes —, gymnosophistes qui allaient nus.

*திகம்பரன், *id.*), homme nu, Arouguen, Siven (à cause de leur nudité).

*திகம்பரி, (திகம்பரம், i), *m. et f.* personne nue, Dourgâ ou Parvadi.

திகரடி, affliction, anxiété, fatigue, épuisement, asthme, courte respiration.

திகரம், la terre தி, désir, — ardent, *V.* திகரடி : — ஆயிருக்கிறது être asthmatique — உண்டாயிருக்கிறது l'asthme est prononcé, — devenu très-oppressif.

திகழல், *opt. et n. v. de* திகழுகிறது, *V.* திகழ்ச்சி.

திகழுகிறது *ou* திகழ்கிறது, ழ்ந்தேன், ழுவேன் *ou* ழ்வேன், ழு *ou* ழ், ழ, *v. n.* திகழுதல், *n. v.* briller, luire, resplendir apparaître.

திகழ். 1° *imp. et part. du préc.* 2° *ou*

திகழ்ச்சி, திகழுதல், திகழ்வு, *n. v. du même*, lumière, lustre, éclat, splendeur, apparition.

திகளு, la plante கொடிவேலி.

*திகாந்தம், *P.* திகந்தம்.

*திகாந்தரம், *P.* திகந்தரம்.

திகிரி, roue, — de potier, supplice de la roue, cercle, l'arme circulaire dite சக்கராயுதம், moulin à bras, meule à moudre, char, voiture, montagne, bambou ; — க்கல் bézoard, *V.* சக்கரவாளகிரி.

திகிரிகை, (திகிரி, ka), roue, cercle : குயவன் — roue de potier.

திகிர், 1° corde employée dans les cérémonies d'un sacrifice : திகிரடிக்கிறது frapper —, agiter cette corde comme signal au sacrificateur ou à celui qui fait une oblation au feu. 2° *ou*.

திகில், peur, crainte, alarme, terreur subite, tremblement : — ஆயிருக்கிறது, — பிடித்திருக்கிறது être effrayé, terrifié ; — ஏன d'une manière alarmante, comme une —, par une terreur subite ; — அடைகிறது, — எடுக்கிறது, — இடிக்கிறது, — பிடிக்கிறது *ou* திகிற்படுகிறது s'effrayer, être saisi d'effroi, — d'une terreur subite ; — பிடித்துச்சாகிறது mourir de frayeur.

திகுதிகு, *son imitatif* : திகுதிகென்கிறது faire *tigoutigou*, — du bruit, se hâter ; திகுதிகென்று vite, en faisant *tigoutigou* ; திகுதிகென் றெரிகிறது brûler en craquant ou pétillant.

திகை, 1° *P.* திசை, côté, région, point cardinal, taches jaunes sur la peau ou au visage. 2° *imp. et part. de* திகைக்கிறது : திகைகெட்டவன் homme troublé, hors de soi, égaré ; — தப்புகிறது, s'égarer, se troubler ; — ப்பூண்டு plante qui, dit-on, trouble l'esprit ou cause de la perplexité quand on marche dessus ; — ப்பூண்டுமிதி

க்கிறது marcher sur cette plante, se troubler, être stupéfait, — ப்பூண்டுமிதித்தவன் homme qui a marché dessus, homme troublé, embarrassé; — மயக்கு trouble d'esprit, égarement.

திகைக்கிறது, கைத்தேன், கைப்பேன், கை, கைக்க, v. n. chanceler, vaciller, se troubler, s'étonner, s'effrayer, se troubler *ou திகைத்திருக்கிறது, திகைத்துக்கொண்டிருக்கிறது* balancer, hésiter, être stupéfait, troublé, effrayé, embarrassé, hors de soi-même. dans la perplexité; *திகைத்துப்போகிறது* s'effrayer, se troubler, rôder çà et là tout stupéfait.

திகைத்தல், திகைப்பு, n. v. du préc. vacillation, hésitation, perplexité, crainte, épouvante, terreur subite. trouble, tremblement: *திகைப்படைந்திருக்கிறது ou திகைப்புண்கிறது, V. திகைத்திருக்கிறது et திகைக்கிறது.*

**திக்கங்கம்*, (*திக்கு, அங்கம்*), insignes des prétendus gardiens des 8 points cardinaux, *V. அஷ்டபாலகர்குறி.*

**திக்கசம்*, *திக்கு* dik, *கசம்*), *V. அஷ்டதிக்குக்கசம்.*

திக்கடைப்பு, (*திக்கு, அடைப்பு*), limitation, clôture, borne (de l'horizon...).

**திக்கம்*, (dikka), jeune éléphant.

**திக்கயம், P. திக்கசம்.*

திக்கரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரிக்க, v. a. (*திக்காரம்*), mépriser, rejeter (comme de nulle valeur), réfuter, censurer.

திக்கரித்தல், திக்கரிப்பு, n. v. du préc. V. திக்காரம்.

திக்கற்றவன், (*திக்கு, அற்ற*), homme qui ne sait où aller, — dénué de secours, orphelin.

**திக்காரம்*, (dhik *fi! காரம்*), mépris, affront, reproche, censure, rejet, réfutation.

திக்கி, gér. de திக்குகிறது.

திக்கிருதம், திக்கிரியை, (dhik. *fi!*), reproche, censure, affront.

திக்கிடுகிறது, (*திக்கு*), s'effrayer, être épouvanté.

**திக்கு*, 1° (dik), région, quartier, côté, coin —, côté du monde, point cardinal. (Les Indiens en comptent 8, qui-sont les 4 points cardinaux et les 4 intermédiaires, *V. அஷ்டதிக்கு, V. aussi le தசதிக்கு* formé en ajoutant aux précédents le Zénith et le nadir. 2° support, protection, assistance, bégaiement, difficulté de parler. 3° *imp. et part. de திக்குகிறது.* 4° l'arbrisseau *கொடிவேலி: எனக்குத்திக்குமில்லை திசையுமில்லை* je n'ai ni coin ni recoin, — ni protection ni asyle; — *க்கெடுகிறது* être désorienté, être —, rôder dénué de secours, perdre la tramontane; — *க்கட்டு*, — *த்தம்பனம்*, — *பந்தனம்* enchantement des points cardinaux, — fait pour prévenir les prétendues mauvaises influences qui pourraient en venir; — *ச்சூலம்* conjonction planétaire de mauvais augure, comme celle du soleil et de Vénus à l'ouest; — *த்தாகம்* rougeur extraordinaire de l'atmosphère; — *த்தடுமாறுகிறது*, — *மயங்குகிறது* se troubler, perdre la tramontane, être désorienté; — *பதிக்கிரகம்* les astres qu'on prétend présider aux 8 coins du monde: c'est *சூரியன்* à l'est, *சுக்கிரன்* au sud-est, *செவ்வாய்* au sud, *இராகு* au sud-ouest; *சனி* à l'ouest, *சந்திரன்* au nord-ouest, *புதன்* au nord, et *வியாழம்* au nord-est; — *ப்பாலகர்* les gardiens des 8 coins du monde, *V. அஷ்டதிக்குப்பாலகர்*; — *ப்புறம்* côté du monde; — *ப்பூசை* sacrifice aux gardiens des 8 coins du monde; — *மாறுட்டம்* trouble d'esprit, être désorienté: — *மண்டலம்* cercle de l'horizon, — du ciel, un point du monde; — *முகம்* un côté du monde; — *முட்டு* trouble, embarras; — *முட்டாக்குகிறது* troubler, désorienter; — *வாய்* bouche qui bégaie ou balbutie; — *வாயன், m.* — *வாய்ச்சி, f.* bègue, homme —, femme qui bégaie ou balbutie; — *விசயபிரமம்* invasion pour conquérir tous les coins du monde, *ou* — *விசயம்* conquête des 8 coins dn monde; — *விபாகம்* quartier, point cardinal, division d'un point du monde; — *வியாபி* présent —, étendu dans tous les coins du monde.

திக்குகிறது, sync. திக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, v. n. திக்குதல், n. v. bégayer, bredouiller, balbutier, hésiter en parlant ou en récitant une leçon, se désorienter, s'égarer, s'écarter —, se disperser de divers côtes; *திக்கித்திக்கிப்பேசுகிறது* bégayer; — *த்திக்கிவாசிக்கிறது* balbutier en lisant; *அவனுக்குவாய்திக்குகிறது* il bégaie, il est bègue; *அவனுக்குத்திக்கிப்போகிறது* il bégaie, il hésite en parlant.

திக்குத்திகு, திக்குத்திக்கு, son imitatif, *திக்குத்திகெனகிறது, திக்குத்திக்கென்கிறது* faire *tiquetique*, — du bruit, craindre, la cymbale résonner; *திக்குத்திக்கெனல், திக்குத்திக்கெனல், v. n.* signe de crainte, bruit, son de cymbale.

திக்குமுக்கு, suffocation, strangulation, étouffement: — *ப்படுகிறது, திக்குமுக்கடைக்கிறது, திக்குமுக்காடுகிறது, திக்குமு*

க்கிட்டுப்போகிறது, être suffoqué, étouffé, étrangler, étouffer ; — ப்படுத்துகிறது, திக்குமுக்கடைவிக்கிறது étrangler étouffer : — ப்படுகை, திக்குமுக்கடைப்பு suffocation.

திக்குறு, la plante புனமுருங்கு.

திக்கெல்லை, (திக்கு, எல்லை), V. திக்கடைப்பு.

திங்கட், P. திங்கள் devant க, ச, ப.

திங்களுள், (id நாள்), la 5me constellation, sous laquelle naquit, au dire des Indous, Sandiren ou la lune.

திங்கள், la lune, (ou son conducteur) Sandiren, mois lunaire, lunaison, ou திங்கள்க்கிழமை, P. திங்கட்கிழமை le jour de la lune. i. e. le lundi : திங்கள் மும்மாரி பெய்கிறது pleuvoir 3 fois dans un mois, (phrase employée pour désigner une contrée fertile) : — நாள், — மீன், V. திங்களுள் ; — வெண்குடையோன் ou திங்கட்குடையோன் celui qui a la lune pour ombrelle, i e Kâmen.

திசமிதன், homme qui n'a point de désirs

*திசாபதிகள், (திசை, பதி), les prétendus présidents des coins du monde, V. திக்குபதிக்கிரகம்.

திசாமுகம், (id.), coin —, côté du monde.

திசாயம், résine, poix.

திசாவம், lieu et temps convenable.

*திசி, (disi), V. திசை.

*திசிலன், (tidjila), Sandiren ou la lune, géant, le geant Tisilen.

*திசை, 1° (disâ), point cardinal, région, côté —, coin —, quartier du monde, chef —, intendant qui gouverne chaque coin du monde, situation, station, apparence, regard. 2° P. தசை, lot, fortune, état : திசைசு les 4 points cardinaux, les 4 limites du pays tamoul, savoir : குணகடல் ou கிழகடல் la mer à l'est, குடகுமலை les montagnes à l'ouest, வடவேங்கடம் ou திருபபதி la montagne ou nord de Tripady குமரி ou கன்னியாகுமரி le cap Comorin au sud ; — க்கட்டு enchantement pour prévenir de mauvaises influences de quelque côté du monde ; — க்கட்டுகட்டுகிறது faire cet enchantement ; — க்கட்டுதெரிந்தவன் sorcier habile pour cet enchantement ; — க்காற்று vent qui souffle d'un côté du monde, vents alizés ; — க்குறிப்பு signe du point cardinal, ce qui marque le rumb ; — ச்சொல் terme particulier à une province, à un district ; — நா l'arbrisseau கொடிவேலி ; மயக்கு, — மாறுதல் trouble, être désorienté, désappointement ; — பிஷம் la plante மருக்காரை ; — முகன் celui qui a une face tournée vers chaque point cardinal, i. e. Brama à 4 faces ; — மொழி V. திசைச்சொல் ; — யடிக்கிறது, — வருகிறது arriver —, se rencontrer heureusement, — d'une manière propice ; — யுடையவர் maître d'un pays ou d'un coin du monde.

*திஷ்டம், 1° (dichta), fortune (bonne ou mauvaise), destinée. 2° P. திருஷ்டம், vision, évidence, preuve évidente. V. திட்டம்.

*திஷ்டாந்தம், திஷ்டாந்தரம், P. திருஷ்டாந்தம், திருஷ்டாந்தரம், preuve, — évidente, exemple, explication, preuve par exemples, citation, fondement d'une assertion, science, estimation, calcul, mort : — ஆய் clairement, évidemment, manifestement ; — ஆயறிந்தவன் celui qui connaît clairement, évidemment, témoin oculaire.

திஷ்டி, 1° (drichti), joie, plaisir. 2° P. திருஷ்டி, vue, vision, aspect, œil, œillade regard, — jaloux ou malin, mauvaise influence qu'on lui attribue, fascination des yeux, connaissance, sagesse, fenêtre, guichet, lucarne, V. திட்டி et திருஷ்டி : — க்கல், — க்கல்லு jais ou agate, pierre précieuse qu'on suppose préserver de l'influence prétendue des regards malins ceux qui la portent, et dissiper la fascination des yeux ; — கழிக்கிறது, — கழிந்துப்போகிறது dissiper —, détruire —, ôter cette influence ou cette fascination ; — கழிப்பு cérémonie payenne pour l'ôter ou la prévenir ; — தோஷம் prétendue mauvaise influence des regards jaloux, fascination causée, au dire des Indous, par les regards — சுற்றுகிறது tourner une chose (surtout autour de la tête d'une autre personne), pour dissiper ou prévenir cette mauvaise influence ; — ஸ்தம்பம், — த்தம்பம் fascination des yeux, art de fasciner la vue, c'est le 59me கலைக்கியானம் ; — படுகிறது être atteint d'un regard malin, en être fasciné ; — பரிகாரம், V. திஷ்டிகழிப்பு ; — மணி, V திஷ்டிக்கல் ; — வாங்குகிறது, V. திஷ்டிகழிக்கிறது ; — வாசல், — வாயில் guichet, porte étroite, fenêtre, lucarne ; — வாசல்விட்டிருக்கின்றது il y a un guichet dans la porte (d'un fort ou d'un temple) ; யானையேறித் — வாசலின் நுழைபவனோமோ peut on passer par un guichet étant monté sur un éléphant ? peut-on faire une chose indigne de son rang ? — வைக்கிறது mettre un tichti, ou jeter un regard malin, regarder, veiller sur, estimer ; அவன் திஷ்டிக்கு மறுதிஷ்டியில்லை nul n'a le regard malin ou fier comme lui.

திஷ்டிக்கிறது. 1° *P*. *திருஷ்டிக்கிறது*, voir, regarder, prophétiser. 2° *P*. *சிஷ்டிக்கிறது*, créer, fabriquer: *திஷ்டித்துப்பார்க்கிறது* veiller sur, regarder fixement, — avec de grands yeux.

திஷ்டித்தல், *திஷ்டிப்பு*, *n. v. des préc.* vue, regard, prophétie, création, fabrication.

திஸ்து, habits, habillement, — complet, assortiment d'habits.

திட, *adj. de திடம்*.

திடத்துகிறது, *த்தினேன்*, *த்துவேன்*, *த்து*, *த்த*, *v. a.* *திடத்துதல்*, *n. v.* (*திடம்*), fortifier, affermir.

திடபரம், (*திடம்*), constance, fermeté, force, — d'âme, certitude: *திடபரப்படுகிறது* s'affermir, prendre courage, devenir certain.

திடமை, la plante *வெள்ளெருக்கு*.

**திடம்*, *D*. *திருடம்*, force, courage, vigueur, fermeté, constance, certitude, assurance, vérité, stabilité: — *ஆய்* courageusement, hardiment, fortement, constament, fermement, positivement; — *ஆய்ப்பேசுகிறது* parler hardiment ou fortement; — *ஆய்த்தள்ளிவிடுகிறது* rejeter courageusement: — *ஆன*, — *உள்ள*, — *ஆயிருக்கிற* fort, vigoureux, courageux, intrépide, hardi, ferme, constant, stable, certain, positif; — *ஆகிறது*, *V*. *திடப்படுகிறது*; — *கொள்ளுகிறது* prendre courage, — confiance; — *கொண்டுபேசுகிறது* parler hardiment ou fortement; — *சொல்லுகிறது* encourager, affermir, consoler; *திடக்காரன்* homme ferme, constant...; *திடச்சித்தம்* volonte ferme, — inébranlable; — *ச்சித்தமாயிருக்கிறது* avoir une volonté ferme, être déterminé; — *செய்தி* nouvelle —, chose certaine; — *ச்சாட்சி* témoin assuré, témoignage assuré, — fort, — certain; — *ச்சாட்சியாயறிவிக்கிறது* témoigner fortement; — *த்துவம்* force, fermeté, constance; — *நம்பிக்கை* ferme confiance, espérance sûre ou inébranlable; — *நிச்சயம்* certitude inébranlable: — *பத்தி* piété solide, fidélité inviolable, dévouement absolu; — *பிடி* prise vigoureuse, tenir —, saisir fortement; — *புருஷன்*, *V*. *திடவான்*; — *ப்படுகிறது*, — *ப்படுதல்* s'affermir, prendre courage, — des forces *ou* — *ப்பட்டிருக்கிறது* être fortifié, encouragé, affermi, assuré, consolé; — *ப்படுத்துகிறது* affermir. fortifier, encourager, consoler, donner du courage; — *ப்படுத்திவிடுகிறது* congédier après avoir consolé, encouragé, fortifié; — *ப்படுத்திக்கொள்ளுகிறது* s'encourager, s'affermir, prendre des forces; — *ப்பிரக்ஞன்*. *V*. *தேவன்முத்தன்*; — *மனம்*, — *மனசு* volonté ferme, inébranlable; — *மனசாயிருக்கிறது* avoir une volonté ferme, — bon courage; — *மொழி* parole énergique.

திடர், tertre, monticule, colline, élévation, butte, écueil, bas fond, banc de sable, récif; *திடரிடுகிறது* s'élever en colline, en tertre; — *ச்சுண்டி*, *V*. *வறட்சுண்டி*.

திடல், ilot, petite île, place à sec dans une rivière, monceau, *V*. *திடர்*: — *ஆய்ப்போகிறது* s'élever en tertre, (un terrain, un ilot...) être un peu élevé; — *தட்டுப்படுகிறது* un navire donner dans un récif; *திடற்சுண்டி* la plante *வறட்சுண்டி*.

திடவான், (*திடம்*, vân), homme fort, ferme, assuré, courageux, constant.

திடறு, *P* *திடர்*.

திடன், 1° *P*. *திடம்*, force. fermeté, assurance, courage, vérité. 2° *V*. *திடவான்*; — *அற்றவன்* homme sans fermeté, sans courage, faible, pusillanime; — *அற்றுப்போகிறது*, — *தப்பிப்போகிறது* perdre courage, se décourager; — *ஆக்குகிறது*, *V*. *திடப்படுத்துகிறது*; — *ஆய்ப்பேசுகிறது*, *V*. *திடமாய்ப்பேசுகிறது*; *திடனைப்பார்த்துக்கொள்ளுகிறது* voir —, éprouver le courage, la constance...

திடாரி, (*திடம்*), homme courageux, hardi.

திடாரிக்கம், (*id.*), constance, fermeté, courage, confiance, assurance, consolation: — *சொல்லுகிறது* encourager, fortifier, affermir; — *ஆய்ப்பேசுகிறது* parler avec hardiesse; *மனதைத்* — *பண்ணுகிறது* s'encourager, encourager, consoler.

திடின்பொதின், *திடீர்*, *திடீர்திடீர்*, *திடீர்பொதீர்*, son —, mots imitatifs — *என்கிறது*, — *எனல்* rendre ces sons, résonner, faire du bruit; *திடீரிடுகிறது*, *திடீரெனகிறது* faire *tidir*, — le bruit d'une lourde chute, résonner, arriver subitement, se hâter, être vif, prompt, alerte: *திடீரென*, — *என்று* subitement, en un instant, inopinément, tout-à coup; — *என்றுபாய்கிறது* sélancer inopinément: — *என்றுதள்ளுகிறது* pousser ou chasser soudainement; — *என்றுபோடுகிறது* jeter subitement (à terre...); — *விழுகிறது* tomber subitement.

திடுகூறு, précipitation, vitesse: *திடுகூறாய்* précipitamment, soudainement, à l'improviste.

திடுக்கம், *திடுக்காட்டம்*, (*திடுக்கு*), peur, terreur, — subite, — panique, émotion, —, tressaillement de frayeur, tremblement, sursaut, étonnement.

திடுக்கிடுகிறது, (*திடுக்கு*), s'effrayer, être épouvanté, tressaillir —, trembler d'effroi, être saisi d'une terreur subite ou panique, s'étonner; *திடுக்கிடப்பண்ணுகிறது* faire trembler d'effroi, effrayer, épouvanter; — *ப்பேசுகிறது* parler d'une manière effrayante; — *வினைசெய்கிறது* faire une mauvaise action —, agir par l'effet d'une frayeur subite.

திடுக்கிடுதல், *திடுக்கீடு*, *n. v. du préc. V.* *திடுக்கம்*.

திடுக்கு, son, — mot imitatif, désignant l'épouvante, l'effroi subit, l'étonnement: — *த்திடுக்கென்கிறது*, *திடுக்கென்கிறது*, *V.* *திடுக்கிடுகிறது*; *திடுக்கென* par une frayeur subite, en sursaut, avec précipitation, subitement.

திடுதிடு, son imitatif d'une marche pressée... *திடுதிடென்கிறது ou*

திடுதிடுக்கிறது, *டுத்தேன்*, *டுப்பேன்*, *டு*, *டுக்க*, *திடுதிடென்கிறது*, (*திடுதிடு*), rendre ce son, faire du bruit en marchant vite ou en courant; *திடுதிடென நடக்கிறது ou ஓடுகிறது* hâter le pas, marcher —, courir vite.

திடுதிடுத்தல், *திடுதிடுப்பு*, *திடுதிடெனல்*, *n. v. du préc.* bruit d'une marche pressée, — de la course, signe de —, hâte, précipitation.

திடுமலி, *f.* (*திடுமல்*), femme forte, pesante.

திடுமல், *திடுமன்*, force, pesanteur, gravité: *திடுமனடிக்கிறது* montrer de la force ou de la pesanteur.

திடும், (*son imitatif*), espèce de timbale — *என்கிறது*, rendre le son de cette timbale.

திட்கல், signe de —, crainte, *n. v. et opt. de* *திட்குகிறது*.

திட்கு, *sync. de* *திடுக்கு*; *திட்கிடுகிறது*, *திட்கிடுதல்*, *திட்கெனல்*, *திட்கென்கிறது ou*

திட்குகிறது, *கினேன்*, *குவேன்*, *கு*, *க*, *v. n.* (*திட்கு*), craindre, avoir peur, être stupéfait, saisi de terreur.

திட்டம், justesse, exactitude, précision, rectitude, manière convenable, — juste, vérité, certitude, ordre, règle, arrangement, disposition, commandement, commission, convention, accord, estimation, devis, égalité, nivellement, fermeté, stabilité, force, plénitude, *V.* *திஷ்டம்*; — *ஆய்* exactement, ponctuellement, précisément...; — *அறியாதவன்* homme inexpérimenté, qui ne sait point la manière précise...; — *சொல்லுகிறது* prescrire la manière, donner la direction, faire le devis..; — *பண்ணுகிறது* (*avec dat. ou l'ac.* régler, ordonner, charger, donner commission; *தன் ஆஸ்திகளைக் குறித்து ஒரு* — *பண்ணுகிறது* disposer de ses biens, en régler la répartition ou l'emploi; *அது காரியத்தை முடிக்க அவனைத்* — *பண்ணியிருக்கிறது* on l'a désigné pour terminer cette affaire; — *பார்க்கிறது* examiner la quantité ou la manière précise, faire une estimation, un devis; — *பார்த்துக்கொடுக்கிறது* donner d'après l'estimation faite ou selon qu'il est nécessaire; *திட்டப்படுகிறது* être réglé, arrangé, régularisé; — *ப்படுத்துகிறது*, régler, arranger, régulariser; — *பட்டம்*, — *வட்டம்* exactitude, justesse, ordre, méthode, précision (à exécuter strictement un ouvrage); — *வட்டம் பார்க்கிறது* examiner strictement la méthode ou la manière voulue.

திட்டல், *opt. et. n. v. de* *திட்டுகிறது*, injure.

திட்டனம், l'arbre *இலுப்பை* bassia.

திட்டாணி, (*திட்டு*, *ஆணி*), élévation de terre autour d'un arbre pour s'asseoir à l'ombre.

**திட்டாந்தம்*, *திட்டாந்தரம்*, *V.* *திஷ்டாந்தம்*.

**திட்டி*, 1° *V.* *திஷ்டி*. 2° millet dit *தினை*. 3° *P.* *திட்டு*. tertre, élévation, îlot, banc de sable. 4° ou *விச்சுவகன்மா* Visvakarma prétendu architecte des dieux. 5° *gér. de* *திட்டுகிறது*: — *விதை* espèce de graine médicinale; — *க்கருக்குகிறது* injurier beaucoup, — continuellement, *litt.* noircir d'injures.

திட்டிக்கிறது, *திட்டித்தல்*, *P.* *திஷ்டிக்கிறது*.

திட்டு, 1° butte, tertre, hauteur, colline, îlot, île dans un fleuve, banc de sable, bas fond, obstruction de la respiration, mur qui sépare les éléphans (de guerre surtout). 2° injure, imprécation, malédiction, *n. v. imp. et part. du suiv.* 3° son imitatif — *திட்டுகிறது* injurier, maudire; — *முட்டு* injure, malédiction, obstruction de la respiration.

திட்டுகிறது, *ட்டினேன்*, *ட்டுவேன்*, *ட்டு*, *ட்ட*, *v. a.* *திட்டுதல்*, *n. v.* injurier, outrager de paroles, gourmander, maudire.

திட்டென்கிறது, (*திட்டு*), rendre le son de tittou, se presser: *திட்டென* vite, à la hâte.

திட்டை, 1° mortier (pour piler), montagne, colline, tertre, hauteur, la plante *வெள்ளெருக்கு*, *V.* *திண்ணை*. 2°* (drouchtâ), œil. 3° *P.* *திட்டாய்*, tu n'injuries pas: — *யிடுகிறது* s'élever, — en tertre, borner, construire un tertre, une chaussée.

திட்பம், (திண்), moment, court espace, — minute de temps, force, certitude.

திணறல், gémissement, soupir, *n. v. du suiv.*

திணறுகிறது, றினேன், றுவேன், று, ற, *v. n.* திணறுதல், *n. v. ou* திணறிக்கொள்ளுகிறது, gémir, soupirer.

திணி, (திண்), 1° force 2° *imp. et part. de* திணிகிறது *et de* திணிக்கிறது.

திணிகம், (திணி), bataille, combat.

திணிகிறது, ணிந்தேன், ணிவேன், ணி, ணிய, *v.n.* (திண்), être fort, robuste, dur, compacte

திணிக்கிறது, ணித்தேன், ணிப்பேன், ணி, ணிக்க, *v. a.* (திண்), remplir, garnir, entasser, enfoncer, — un bâton, fourrer, gorger, pousser, faire entrer de force avec un bâton, bourrer, — un fusil...; obstruer

திணிதல், *V.* திணிவு.

திணித்தல், திணிப்பு, *n. v. de* திணிக்கிறது.

திணியன், (திண்), homme fort, robuste, gros, gras, grossier, nigaud, ce qui est fort, gros, épais, rempli, bourré, arbre ou bambou etc... légèrement creux : — ஆயிருக்கிறது être gros et gras.

திணிவு, *n. v. de* திணிகிறது, force, vigueur, dureté, condensité, *ou*

திணுக்கம், *n. v. de* திணுங்குகிறது étroitesse, défaut d'espace, presse, compacité.

திணுங்கல், *n. v. et opt. de*

திணுங்குகிறது, *tync.* திணுங்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. n.* திணுங்குதல், *n. v.* être étroit, pressé, serré, compacte.

திணை, place, mœurs, bonne —, conduite, habitant, espèce, sorte, genre, race, classe, caste, terre. En Philosophie on distingue 2 திணை, savoir : அகத்திணை objet intérieur. idée dans l'esprit, et புறத்திணை objet extérieur de perception. En grammaire on distingue 2 classes d'êtres இருதிணை : 1° உயர்திணை la classe supérieure comprend les dieux தேவர், les hommes மனிதர், et les démons நரகர், en un mot les êtres doués d'intelligence. 2° la classe inférieure dite அஃறிணை (அல், திணை) et celle des choses privées d'intelligence et comprend les animaux et les êtres inanimés. L'உயர்திணை renferme l'ஆண்பால் masculin singulier, le பெண்பால் féminin singulier, et le பலர்பால் ou pluriel de ces 2 genres ; l'அஃறிணை comprend l'ஒன்றன்பால் neutre singulier et le பலவின்பால் neutre pluriel ; திணை-கு les 5 espèces de terrains, *V.* ஐந்திணை : திணைப்பெயர் nom dérivé d'un nom de terrain ; — மயக்கம், — மயங்கிநிற்றல் mélange ou confusion des genres ou des classes dites உயர்திணை et அஃறிணை ; — வழு sollécisme ou faute contre la distinction des genres ou des classes susdites, *v. g.* donner la terminaison de l'அஃறிணை à un verbe qui a un nominatif de l'உயர்திணை et réciproquement. *Ex.* மரஞ்சாய்ந்தான் *pour* மரஞ்சாய்ந்தது l'arbre a penché.

திண், 1° *adj. de* திண்மை, fort, robuste, vrai, certain. 2° force, violence. 3° son imitatif : — கல், — கல்லு pierre solide, — à chaux : — படுகிறது se fortifier, devenir —, être fort ; — பொறுக்கிறது supporter la violence, — l'assaut.

திண்டகம், la plante இலுஇலுப்பை.

திண்டாடுகிறது, டினேன், டுவேன், டு, ட, *v. n.* திண்டாடுதல், *n. v.* (திண்டு ஆடுகிறது), être vexé, tourmenté, ballotté, (comme un coussin), troublé, ennuyé, pressé, serré, à l'étroit, souffrir.

திண்டாட்டு, திண்டாட்டம், *n. v. du préc.* vexation, trouble, peine, embarras, fléau, détresse, étroitesse : திண்டாட்டம்பண்ணுகிறது vexer, tourmenter, troubler : ஒருத்தனைத் — கொள்ளுகிறது tourmenter quelqu'un, faire le fou, — des farces grossières auprès de quelqu'un.

திண்டி, éléphant, la plante பசளை, l'arbre அரசு, *P.* திண்டிமம் : திண்டிக்கல் Tindiguel, ou Dindigul, ville et division de la province de Maduré.

திண்டிமம், tambourin, tambour.

திண்டு, grand coussin sémi-circulaire.

திண்ணகம், bélier rougeâtre, — à laine, instrument d'orfèvre.

திண்ணம், (திண்), vérité, force : — ஆக véritablement.

திண்ணன், (*id.*), chasseur, *V.* கண்ணப்பன் *ou.*

திண்ணியன், திண்ணியோன், (*id.*), homme fort, robuste, puissant.

திண்ணென்கிறது, (*id*), vibrer, faire *tin, il* se dit du son des cordes d'instruments.

திண்ணை, tinnei, siége ou banc en maçonnerie ou en terre le long d'une maison ; — க்குந்து, *V.* ஒட்டுத்திண்ணை.

திண்புவி, (திண்), la terre ferme ou solide.

திண்மை, (*id.*), force, fermeté, solidité, vérité, poids, pesanteur : — க்கவர்ச்சி gravité, gravitation, force d'attraction, pouvoir d'attirer un autre corps.

திதஸ்தாபகம், திதத்தாபகம், (திதம்), élasticité, action de fixer.

***திதம்**, 1° (titha), feu, amour, 2° (dhita), chose mouvante. 3° *P.* ஸ்திதம்.

திதலை, திதளை, taches rousses sur la peau ou la figure.

திதளம், manguier.

*திதி, 1° (tithi), jour ou phase lunaire, un 15e de chaque demi-lunaison, temps que la lune met à parcourir 12 degrés. 2° (diti), Diti, fille de தக்ஷன், femme de கசியபன் et mère des தைத்தியர். 3° (ஸ்திதி), état, fermeté, stabilité, durée. solidité, séjour, procession, richesses, bonheur, honneur, dignité, conservation, protection, limite, durée d'une éclipse. 4° la cérémonie funèbre dite சிராத்தம். 5° *imp. de* திதிக்கிறது Les Indous divisent chaque lunaison en 2 பக்ஷம் eu quinzaines, la 1re dite சுக்கிலபக்ஷம் ou சுத்தம், la 2° கிருஷ்ணபக்ஷம் ou பகுளம்; chaque quinzaine contient 15 திதி; les 14 premiers se nomment பிரதமை, விதியை, திரிதியை, சதுர்த்தி, பஞ்சமி, சஷ்டி, *ou* சட்டி சத்தமி, அஷ்டமி, *ou* அட்டமி, நவமி, தசமி, ஏகாதசி, துவாதசி, திரையோதசி, சதுர்த்தசி, mots sanscrits qui signifient le 1re jour, le 2° jour etc... le 15me திதி de la 1re quinzaine s'appelle பௌர்ணமி ou pleine lune, Le 15me திதி de la 2° quinzaine se nomme அமாவாசியை ou nouvelle lune; திதிகத்தா, V. ஸதிகத்தா; — கொடுக்கிறது, — — பண்ணுகிறது donner les redevances d'usage aux brames le jour anniversaire de la mort de ses parens; — க்ஷயம் nouvelle lune (qui pour les Indiens est la fin de la lunaison précédente), — சுதன், V. திதிசன்; — ஸ்தாபகம் élasticité ce qui fait reprendre l'état naturel; — த்திரயம் 3 jours lunaires qui arrivent le même jour solaire; — த்துவயம் 2 jours lunaires qui arrivent le même jour solaire; — நாடி durée d'une éclipse en நாடி; — நிச்சயம், — நியதம் certitude du jour lunaire, détermination ou choix du jour lunaire propre à la cérémonie funèbre dite சிராத்தம்; — ப்பிரகரணம் conservation; — ப்பிரமாணம் durée d'un jour lunaire; — d'une éclipse; — ப்பிரணி la lune qui cause les différents திதி; — மைந்தர், V. தைத்தியர்; — யாத்தம், (அர்த்தம்), demi-jour lunaire, demi-durée d'une éclipse; — விரதம் jeûne, pénitence de jours lunaires; — வாரநட்சத்திரயோககரணங்கள் les 5 divisions du பஞ்சாங்கம் ou almanach indien, qui sont les jours lunaires, les jours de la semaine, les constellations lunaires, les Yogas et les Karanas.

திதிகை, (ஸதிதி, ka), être, — fixe.

திதிக்கிறது, திதித்தேன், திதிப்பேன், திதி, திதிக்க, *v.a. et n.* (திதி, *P.* ஸதிதி), conserver, garder, faire durer, être ferme, stable.

திதிக்ஷிதம். திதிட்சிதம், திதிக்ஷை, திதிட்சை, (titikchita, — kchâ), patience, résignation.

*திதிசன், *pl.* திதிசர், (திதி, சன்), fils de Diti, அசுரன் ou géant.

*திதிட்சயம், *P.* திதிக்ஷயம்.

திதித்தல், *n. v. de* திதிக்கிறது conservation.

*திதியம், (திதி, *P.* ஸ்திதி, ya), incorruption.

*தித்தகம், (தித்தம், ka), l'arbre மலைவேம்பு.

*தித்தம், 1° (tikta), amertume, odeur, — odoriférante, l'arbre மலைவேம்பு, la plante நிலவேம்பு (à cause de leur amertume). 2° (dighda), feu, huile, flèche empoisonnée, conte (vrai ou faux), fable.

தித்தா, les plantes பீதரோகிணி et வட்டத்திருப்பி.

தித்தி, 1° douceur, choses bonnes à manger, espèce de palmier, dattier, cornemuse, espèce de flûte, fosse pour le feu des sacrifices indous: — சாகம் l'arbre மாவிலங்கு; — பூளை sucre brut du palmier தித்தி, jeune pousse de palmier (que l'on mange quand il germe). 2° *imp. de* தித்திக்கிறது.

*தித்திகம், (tiktikâ), la plante amère பேய்ப்புடோல்.

தித்திக்கிறது, த்தித்தேன், த்திப்பேன், த்தி, த்திக்க, *v. n.* être doux, (au goût), — suave.

தித்திக்கை, தித்தித்தல், *n. v. de* தித்திக்கிறது, être doux, douceur.

தித்திப்பு, *n. v. du même*, douceur, bonbon, confitures, sucreries: — சொல்லுகிறது dire des douceurs, flatter, plaisanter enjôler, cajoler; — வார்த்தை douces paroles, flatterie.

*தித்தியர், (dîtya), *V.* தைத்தியர்.

தித்திரம், la plante அரத்தை.

*தித்திரி, (tittiri), francolin, espèce de perdrix, martin-pêcheur, le mouni Tittiri un des auteurs du தைத்திரியம் ou Ézourvêdam noir.

தித்திரு, தித்திருச்சி, le roseau நாணல்.

தித்துகிறது, *P.* திருத்துகிறது, corriger, réformer, rectifier, payer une dette.

தித்துபாடு, (தித்துகிறது), altération, correction.

*திந்திடம், திந்திருணி, திந்திடிகை, திந்திலி, திந்திலிகை, (tintidr, — dikâ, — li, — likâ), tamarinier, acide pour les sauces.

திந்து, திந்துகம், திந்துலம், (tindou, kâ, la), ébénier, diospyros glutinosa, dont le

fruit donne une espèce de résine qui sert de calfat.

திபதிச்சம், la graine médicinale *வாலுளுவை.*

திப்பி, mare, résidu (d'une chose dont on a tiré tout le suc), lie : — *ச்சோறு* riz cuit desséché ; — *த்தையல்* couture à petits points.

திப்பியம், *corr. de திவ்வியம்*, chose divine, sacrée, la plante *அசமதாகம்* tison, *V. விளக்கம்.*

திப்பிலாட்டம், *P. திப்பிலியாட்டம்.*

திப்பிலி, 1° *P. பிப்பிலி*, poivre long, piper longum, poivrier qui le donne. 2° agitation, vexation : — *க்கட்டை* tige —, branche de ce poivrier ; — *க்கொச்சிக்காய்* petit grain de poivre non mûr ; — *மூலம்* racine du poivrier susdit ; — *யரிசி*, — *க்கொட்டை* son fruit, grain de poivre entier ; — *யாட்டம்*, — *யாட்டல்* agitation, fluctuation, embarras, vexation ; — *யாட்டுகிறது* agiter, ballotter, vexer.

திப்பை, monticule, hauteur.

**திமி*, (timi), océan, mer, précipice, creux, baleine ou timi, poisson fabuleux de 100 yosaneis de longueur (plus de 300 lieues): — *கோடம்*, — *கேஷம்* le réceptacle du timi, *i. e.* l'océan.

**திமிங்கலம்*, *திமிங்கிலம்*, (*திமி*, *acc.* gala, gila *qui dévore*), baleine, poisson fabuleux qui dévore le *திமி* ou le *யானைமீன்* *திமிங்கிலகிலம்*, poisson encore plus grand et qui dévore le *திமிங்கிலம்.*

திமிசம், *திமிசு*, l'arbre *வேங்கை.*

திமிதம், 1° (timita), humidité, fermeté, solidité. 2° *P. திமிலம்*, grand bruit, espèce de compte : — *போடுகிறது* sauter, gambader, jouer, faire du bruit, *திமிதருமுதம்* *P. திமிலகுமிலம்*, bruit, tapage, abondance foule.

திமிதிமி, (*திமி répété*), 1° *V. திமிங்கலம்.* 2° son imitatif: — *யென்கிறது* rendre ce son, faire timitimi ; — *யெனல்* bruit —, signe de la cymbale, de précipitation, observer la mesure en musique ou en dansant, les cymbales résonner, se hâter ; — *யென்றுவருகிறது* venir avec grande suite et grand bruit.

**திமிரம்*, 1° (timira), obscurité, ténèbre, enfer. 2° *P. திமிர்*, engourdissement, roideur, pesanteur ; *திமிரகாசம்*, — *படலம்* maladie d'yeux, goutte-sereine ; — *ரிபு*, *V. திமிராரி*,

திமிரன், (*திமிர்*), homme engourdi, roide, paralytique, indolent, paresseux.

**திமிராரி*, (*திமிரம்*, *அரி*), l'ennemi des ténèbres, *i. e.* le soleil.

திமிராளி, (*திமிர்*, *ஆளி*), *V. திமிரன் ou திமிரி*, *f. de திமிரன்*, paresseuse, fainéante, paralytique.

திமிருகிறது, *ர்ந்தேன்*, *ருவேன் ou ர்வேன்*, *ரு ou ர்*, *ர*, *v. a. et n.* *திமிருதல்*, *n. v.* oindre, frotter (de poudre, de sandal ou de cendres...), croitre, augmenter.

திமிர், 1° engourdissement, roideur d'un membre, torpeur (qui rend insensible au toucher), paralysie, indolence. 2° *imp.* et *part. de திமிர்கிறது et imp. de திமிர்க்கிறது* — *அடைசல்*, — *அடைசுகிறது*, — *மிகுக்கிறது* l'engourdissement augmenter ; — *ஆயிருக்கிறது* être engourdi, paralysé, — insensible au toucher ; — *ஆயிருக்கிறசரக்கு* marchandises qui ont perdu leur prix par trop d'abondance ; — *ஆன*, — *உள்ள* paralysé, engourdi, insensible, indolent ; — *உள்ளவன்* hommé gras et stupide, indolent, paresseux, négligent ; — *எடுக்கிறது*, *V. திமிர்பிடிக்கிறது* ; — *ஏறுகிறது* l'engourdissement —, la paralysie monter, *ou* — *கொள்ளுகிறது* être atteint de paralysie d'engourdissement, devenir insensible, immobile, paralysé ; — *படுத்துகிறது* paralyser, engourdir, rendre insensible ; — *படுகிறது ou பிடிக்கிறது* s'engourdir se paralyser, attraper, une paralysie, devenir paralysé, insensible, raide, immobile ; — *பூச்சி* ascaride, petit ver rond des intestins ; — *போக்குகிறது*, — *முறிக்கிறது*, — *விடுகிறது* s'étendre et bâiller pour dissiper l'engourdissement ou le sommeil ; — *மொப்க்கிறது*, s'engourdir, se roidir ; — *வாங்குகிறது* dissipper la torpeur (et rendre souple par des frictions d'huile) ; — *வாதம்*, — *வாயு* paralysie, privation de mouvement ou de sensation, apoplexie, privation de mouvement et de sentiment ; — *வாதக்காரன்*, paralytique ; — *வாயுபிடித்திருக்கிறது* être atteint de paralysie ; *திமிரைவாங்குகிறது* ôter —, dissiper l'engourdissement (en donnant une rossée).

திமிர்கிறது, *V. திமிருகிறது.*

திமிர்க்கிறது, *ர்த்தேன்*, *ர்ப்பேன்*, *ர்*, *ர்க்க*, *v. n.* 1° (*திமிர்*), *ou திமிர்த்துப்போகிறது*, s'engourdir, se paralyser, être engourdi, paralysé, se dégoûter (de la nourriture). 2° *V. திமிருகிறது* : *திமிர்த்திருக்கிறது*, — *க்கொண்டிருக்கிறது* être engourdi, paralysé, dégoûté ; — *வைக்கிறது* agiter (une mesure, un vase...) et remplir jusqu'au bord ; *அவனுக்குத் திமிர்த்தது* il est engourdi, dégoûté ; *என்கால்திமிர்த்தது* mon pied est engourdi.

திமிர்ச்சி, *திமிர்ப்பு*, *n. v. du préc.* en-

gourdissement, torpeur, paralysie, indolence.

திமிர்தம், bruit, son.

திமிர்த்தல், திமிர்ப்பு, *n. v. de* திமிர்க்கிறது

திமிர்தல், திமிர்வு, *n. v. de* திமிர்கிறது, onction (de cendres ou de safran...), accroissement, augmentation.

திமிலம், 1° *sync. de* திமிங்கலம், gros poisson, baleine 2° *ou* திமிலகுமிலம், (துமி லம்), grand bruit.

திமிலர், திமி, la', habitants d'un terrain salé, — des bords de la mer.

திமிலே, (திமிலம்), espèce de tambour.

திமில், 1° grande barque, navire, l'arbre வேங்கை, bosse du garrot des bœufs indiens. 2° *P.* திமிலம், bruit, foule, presse; — இடுகிறது faire du bruit, serrer, mettre à l'etroit.

திமிறுகிறது, றினேன், றுவேன், று, ற, *v. a. et n.* திமிறல் *et* திமிறுதல், *n. v.* arracher, s'arracher des mains de quelqu'un, agiter, rompre, transgresser, frotter, croître: கையைத் திமிறிப்போட்டோடிப்போ ஞன் il arracha sa main et s'enfuit.

திமைக்கிறது, மைத்தேன், மைப்பேன், மை, மைக்க, *v. a.* திமைத்தல், *n. v.* exciter, réveiller, soulever.

திம், *V.* திக்கு.

திம்மலி, grosse femme, femme trapue.

திம்மன், un tel, un individu, singe; தி ம்மக்குரங்கு certain singe; திம்மனைப்போ லிருக்கிறது ressembler à un singe, être comme un singe.

*தியகதம், tyakta), chose rejetée, abandonnée.

தியக்கடி, (தியக்கு, அடி), *ou*

தியக்கம், *n. v. de* தியங்குகிறது, trouble, — d'esprit, confusion, agitation, étonnement, stupeur, mélancolie, abattement, défaillance: — ஆயிருக்கிற, — உள்ள troublé, confus, étonné, abattu, mélancolique, stupéfait; — ஆயிருக்கிறது *ou* தியக்கமய க்கமாய்க்கிடக்கிறது être troublé, stupéfait, abattu....

தியக்கு, 1° *P.* தியக்கம். 2° *imp. et part. de* தியக்குகிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v. a du suiv.* troubler, déconcerter, embarrasser.

தியங்குகிறது, *sync.* தியங்கிறது, கினேன், குவேன, கு, க, *v. n.* தியங்குதல், *n.* se troubler, se décourager, se déconcerter, s'agiter, branler, être abattu, troublé, embarrassé dans la perplexité, *ou* தியங்கி விழுகிறது tomber en défaillance, défaillir.

தியசம், l'arbre médicinal மாமஞ்சள்.

*தியசனம், (tyadja *quitter*, na), abandon, rejet, donation.

தியந்தி, la plante தராய்.

தியாடி, (திகாடி,), mélancolie, abandon, délaissement; — யாயிருக்கிறது, — ப்பட் டிருக்கிறது être délaissé, — dans l'abandon.

*தியாகம், tyâga), abandon, délaissement, rejet, renoncement, cession, donation, don, largesse: — கூறுகிறது publier un don; — கொடுக்கிறது faire un présent (aux savants etc...); — வாங்குகிறது recevoir un don; தியாகராயன் le prétendu roi des dons, *i. e.* Siven, *ou* — சீலன் homme généreux, libéral.

*தியாகசீலதை, (தியாகம், சீலம், tâ).

*தியாகன், *pl.* தியாகர், (*id.*), homme généreux, libéral, sage qui a abandonné le monde, Siven et autres faux dieux (qu'on prétend faire des dons même contre eux-mêmes).

*தியாகி, (தியாகம். *i, m. f.* personne généreuse, libérale, homme ou femme charitable, religieux, ascète qui a quitté le monde; — த்துவம் *ou*

*தியாகிதை, (தியாகி, libéralité.

*தியாச்சியம், (tyâdjya, *qui doit être laissé*), 1° abandon, renoncement, *v. g.* சுமு சாரத்தியாச்சியம் renoncement à la vie conjugale et aux soins du monde. 2° partie de la durée de chaque astérisme réputée néfaste; c'est l'espace de 3 நாழிகை 3/4 ou 4 நாழிகை. *i. e.* environ une heure, et demie du séjour de la lune dans chaque constellation ou நக்ஷத்திரம் qui est réputée de mauvais augure et de rebut. (Pendant ce temps l'Indou superstitieux n'entreprend ni ne termine aucune affaire. Ce temps ne commence pas au même instant dans chacune de 27 constellations lunaires: dans மிருகசீரிடம், சோதி, விசாகம் et கேட்டை c'est après 14 nâjigueis: dans பூசம், பூரம், சித்திரை, உத்தராடம் c'est après 20 nâjigueis; dans கார்த்திகை, ம கம், இரேவதி, புணர்பூசம் après 30 nâjigueis; dans மூலம் après 20 et 56 nâjigueis; dans ஆயிலியம் après 32 nâjigueis; dans உரோகிணி après 40 nâjigueis; dans அனுடம், அவிட்டம், திருவோணம் après 10 nâjigueis; dans பூரட்டாதி après 16 nâjigueis; dans அச்சுவினி après 50 nâjigueis; dans பரணி, உத்தரட்டாதி, பூரட் டாதி après 24 nâjigueis; dans உத்தரம் et சதையம் après 18 nâjigueis; dans திருவா திரை et அத்தம் après 21 nâjigueis. Tous ces nombres étant placés arbitrairement et irrégulièrement, le peuple superstitieux ne peut calculer ces instants fastes et néfastes, et par la crainte des mauvaises

conséquences est obligé de s'adresser aux brames, qui en profitent pour nourrir leur ventre, en trompant ces pauvres ignorants.

*தியாத்துவம், (dhyâ *méditer*, துவம்), *V.* தியானம்.

தியாமம், 1° oiseau aquatique qui a le bec quadrangulaire. 2° * (dhyâma), chiendent, l'herbe இருவேலி, herbe odoriférante, noirceur, méditation, sorte de plante.

*தியாம்பதி, (dhiyâm *dans l'intelligence*), *i. e.* l'âme.

தியாலம், *P.* திசாலம், temps : எத்தியாலமும் toujours; காலைத்தியாலம் matin. அந்தித்தியாலம் soir; கொஞ்சத்தியாலம் moment, peu de temps, மெத்தத்தியாலம் long-temps.

*தியாவாக்ஷமை, தியாவாபிரிதிவி, தியாவாபூமி, (dyâvâ *ciel*, kchamâ *terre*), le ciel et la terre.

*தியானம், (dhyâna), méditation, pensée, réflexion, contemplation, considération profonde et abstraite (qui représente un objet à l'esprit), représentation mentale des attributs de la divinité, dévotion intérieure, un des அஷ்டாங்கயோகம் ou 8 exercices religieux du Yôgui, qui consiste à réprimer ses sens et à être absorbé dans la pensée de Siven, *V.* அநுட்டானம் : ஆத்துமகதத்தியானம் profonde méditation, abstraction mentale ; — செய்கிறது, — பண்ணுகிறது, — பார்க்கிறது, *V.* தியானிக்கிறது; தியானசமாதி être enseveli dans la contemplation, (ce qui est un des exercices du Yôgui); — யோகம் exercice d'abstraction mentale et religieuse ; — பரம், — தற்பரம் méditation, réflexion; தியானத்திலிருக்கிறது être en méditation ; தியானத்திலேகாலம்போக்குகிறது ou நாளைக்கழிக்கிறது passer les temps ou les jours en méditation ; தியானத்தின்மேலே விருப்பமாயிருக்கிறது aimer la méditation, être adonné à la contemplation.

*தியானவான், (தியானம்), homme de méditation, contemplatif, ascète, Yôgui.

*தியானி, 1° *V.* தியானவான். 2° *imp. de* தியானிக்கிறது. னித்தேன், னிப்பேன், னி, னிக்க, *v. a.* (தியானம்), méditer, contempler, priser, se livrer aux exercices religieux, considérer, réfléchir, examiner.

தியானித்தல், தியானிப்பு, *n. v. du préc.* méditation. contemplation.

*தியு, (dyou, *dies*), jour, (opposé à nuit), paradis, ciel, air : — கணம் nombre de jours, terme fixé ; — நிவாசம் demeure céleste, paradis ; — நிவாசன், — நிவாசி habitant du ciel, dieu; — பதி le roi du jour, — du ciel, le soleil, Indiren; — மணி la perle du jour, *i. e.* le soleil.

*தியுகம், (தியு, கம்), ce qui vole dans l'air, oiseau.

*தியுகாரி, (தியுகம், அரி), l'ennemi des oiseaux, *i. e.* le corbeau.

*தியுதம், (dyouta), rayon, — de lumière.

*தியுதி, (தியுதம், i), lumière, clarté, *V.* தியுதம் : — கரம் beauté, lumière ; — கரன் l'étoile polaire, (en mythologie) le sage துருவன்.

*தியுநிசம், (தியு, நிசா), jour et nuit.

*தியூதம், (dyoûta), jeu.

தியேபசேயெ, *P.* தியசம்.

*தியோதம், (tyôta), rayon —, clarté du soleil. lumière, —, brûlante, — avec chaleur.

*தியோபூமி, (tyô *ciel*), le ciel et la terre.

திரகமூலம், — மூலகம் la plante முடக்கொத்தான்.

திரகனுமம், l'arbre சீதாரி ou செம்புளிச்சை.

திரக்கம், l'arbre கொன்றை cassia : திரக்கத்தாரு la plante கிலப்பனை.

திரக்கரிக்கிறது, திரக்காரம், *V.* திரஸ்கரிக்கிறது, திரஸ்காரம்.

திரக்கிரசம், mal d'yeux.

திரக்கிரணி, l'arbrisseau பிரண்டை.

திரங்கம், 1° (dranga), ville. 2° (tranga), la ville d'அரிச்சந்திரன் (qu'on suppose suspendue dans l'air).

திரங்கலம், (திரங்கல், அம்), poivre noir.

திரங்கல், *opt. et n. v. du suiv.* ride, poivre noir (à cause de sa peau ridée) : சரீரமெல்லாந் — ஆயிருக்கின்றது tout le corps être ridé, flasque, maigre

திரங்குகிறது, *sync.* திரங்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. n.* திரங்குதல், *n. v.* se rider, maigrir, être maigre, ridé.

*திரசரம், (trasara), navette de tisserand, tissage, dévidage, entortiller du fil.

*திரசரேணு, (trasa, *qui. remue*, இரேணு), atome de poussière qu'on aperçoit dans un rayon de lumière, (considéré comme le poids le plus petit ou égal à 3 atomes invisibles).

*திரச்சீனமுகம், (tirastchina, *de travers*), air —, visage de travers, mouvement nerveux de la tête causé par la surprise ou la honte.

திரஸ்கரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, *v. a.* திரஸ்கரித்தல், *n. v.* (திரஸ்காரம்), mépriser, injurier, insulter, bafouer, réfuter.

*திரஸ்காரம், திரஸ்கிருதம், திரஸ்கிரியை,

(tiras. *particule de mépris*), mépris, affront, insulte, injure : திரஸ்காரமாய்ப்பார்க்கிறது regarder avec mépris, de travers ; — பண்ணுகிறது faire un affront.

*திரஸ்தம், (trasta), peur, frayeur.

திரட்கோரை, (திரள்), la plante medicinale கச்சற்கோரை, ocimum à tige ronde,

திரட்சி, *n. v. de* திரளுகிறது rondeur boule, balle, globe, colonne, foule, perle : — யாயிருக்கிறது être rond.

திரட்டல், *n. v. de* திரட்டுகிறது, action d'arrondir..., assemblage, union.

திரட்டு, *n. a. imp. et part. du suiv.* assemblage, collection, union, réunion, chose —, masse, ronde, chevron rond, nom collectif, — de multitude, assemblage de pauvres, — d'exemples, — de citations, chose entière, 1res règles de filles : — க்கலியாணம் fête pour la nubilité des filles ; — க்கோவை espèce de கோவை ; — ப்பால் lait épaissi par la cuisson.

திரட்டுகிறது, ட்டினேன், ட்டுவேன், ட்டு, ட்ட, *v. a. de* திரளுகிறது, திரட்டுதல், *n. v. ou* திரட்டிப்போடுகிறது arrondir, assembler, joindre. réunir, rouler.

திரணச்சி, espèce de sel alkalin, *V.* எவச்சாரம்.

*திரணம், (trina), herbe, gazon, chose petite, paille, fétu, atome, ou திரணப்பிராயம் bagatelle, pur néant, un rien, babiole : திரணமாய் ou திரணப்பிராயமாய்ப் பார்க்கிறது regarder comme une bagatelle..., *ou* — ஆயெண்ணுகிறது compter pour rien, mépriser ; — ஆய்ப்பேசுகிறது parler avec mépris de, traiter de bagatelle, de zéro, déprécier : திரணதூமாக்கினி le poète தொல்காப்பியன் ; — பதி le roi des herbes, *i. e.* le bananier ; — ராசன் le roi des herbes, *i. e.* la plante திலப்பனை.

திரணி, l'arbrisseau dalbergia heterophylla : — க்கல் pierre noire, — d'aimant.

திரணெருப்பு, (திரள், நெருப்பு), grand feu, bûcher funèbre.

திரணை, (*id.* ஐ), chose arrondie, — ronde, — en boule, masse ronde, balle, rouleau, filet, — de pilier, couronne ou chapelet d'architecture, corniche, ouvrage sphérique (en architecture...), bouchon de paille mis sous le fardeau d'un bœuf de charge : — பிடிக்கிறது arrondir, faire en forme sphérique

திரண்ட, *part. parf. de* திரளுகிறது, arrondi, rond, uni, assemblé, nombreux : — கல் pierre cylindrique, cylindre en pierre ; — கொடிச்சி minéral dit புற்றும்பும் ; — பால் lait caillé ; — வடிவு forme ronde, boule : — வட்டம் cercle.

திரண்டு, *gér. de* திரளுகிறது : — போகிறது, s'arrondir, s'assembler ; திரண்டிருக்கிறது être aggloméré, assemblé, arrondi.

திரதயம், demande réitérée.

திரந்திகம், racine de poivre long.

*திரபம், (trapa), honte, modestie.

*திரபாகன், (trapâka), barbare.

*திரபாரண்டை, (trapârandâ); prostituée

*திரபாணிரஸ்தம், (trapâuirasta), impudence, effronterie.

*திரபு, திரபுஷம், திரபுட்பம், திரபுலம், (trapou, — cha, — la), étain, zinc.

திரப்பியம், objet, chose : திரப்பியவணி, (அணி), fig. de rhét. qui décrit ou définit un objet.

திரப்புசம், la plante கத்திரி, bringelle.

திரமம், vermillon.

திரமிடம், P. திராவிடம்.

*திரம், *P.* ஸ்திரம், fermeté, stabilité, force, état, solidité fixité, les 4 signes dits திரராசி (et énoncés plus bas), la plante தகரை : — ஆக்குகிறது, திரப்படுத்துகிறது, consolider, fortifier, affermir, fixer, établir, prouver ; — சித்திரம் peinture solide, — à la fresque : — ப்படுகிறது s'affermir être ferme, solide, se fixer ; — மாசம் *ou* மாதம் les mois de வைகாசி, ஆவணி, கார்த்திகை et மாசி qui correspondent aux 4 signes du zodiaque dits திரராசி, ce sont le Taureau, le Lion, le Scorpion et le Verseau. (Ils correspondent au milieu des 4 saisons et ne touchent ni l'équateur ni les tropiques. Sous ces signes, au dire des Indous, on peut commencer toutes sortes d'ouvrages).

*திரயம், (traya), trois : திரயப்பிணிகடம் corps matériel, sujet aux 3 tempéraments nommés வாதம், பித்தம், சிலேட்டுமம் ou flatuosité, bile et phlegme.

*திரராசிகம், *P.* திரைராசிகம், régle de trois.

*திரயாங்கம், (திரயம், அங்கம்), les 3 parties, almanach indien à 3 parties, savoir les jours de la semaine, les jours lunaires et les constellation lunaires, (à l'exclusion des யோகம் et கரணம் du பஞ்சாங்கம்).

*திரயாட்சரி, (*id.* அட்சரம்), espèce de figure à 3 lignes (de lettres).

*திரயி, (trayi), les 3 vêdas (en excluant l'அதர்வணம் dont l'autorité est contestée); — தருமம் devoirs prescrits par les 3 vêdas.

*திரயோதசம், (trayas 3, தசம்), treize.

*திரயோதசி, (*id.*), le 13me jour lunaire de chaque demi-lunaison.

திராசி. (திரம்); V. au mot திரம்.

திரவடி, cardamome.

திரல், திரவந்தி, V. திரவாதி.

*திரவணம், (dravana), allée, écoulement, dégouttement, exsudation, chaleur, richesse.

*திரவம், (drava), écoulement, effusion, dégouttement, suinter, fusion, jus, essence, decoction : திரவத்துவம், liquidité.

திரவாதி, l'arbrisseau காட்டாமணக்கு.

திரவிக்கிறது, வித்தேன், விப்பேன், வி, விக்க, v. a. (திரவம்), திரவித்தல். n. v. faire couler, — écouler ou dégoutter.

*திரவிடம், (dravida), le tamoul, proprement dit V. திராவிடம்.

*திரவிடன், (id.), homme de basse condition issu de க்ஷத்திரியர் dégradés.

*திரவிணம், (dravina), richesses, propriété, bien, trésor, or, bonheur, force, pouvoir.

*திரவியம், (dravya), richesses, propriété, possession, bonheur, trésor, or, cuivre, objet, substance, — élémentaire, (on en compte 9: la terre, l'eau, le feu, l'air, l'éther, le temps, l'espace, l'âme, l'intelligence), médecine composée : திரவியம் ஐ les 5 sources de richesses. 1° மலைபடுதிரவியம் les 5 productions des montagnes, savoir: மிளகு le poivre noir, கோஷ்டம் le costus, அகில் l'agalloche, தக்கோலம் le poivre à queue ou piper cubeba, குங்குமம் safran ou cocus. 2° காடுபடுதிரவியம் les 5 productions des forêts : இறால் rayon de miel தேன் miel, அரக்கு gomme-laque, மயிற்பீலி plumes de paon, நாவி musc. 3° நாடுபடுதிரவியம் les 5 productions des champs ou des campagnes : செந்நெல் riz rouge, சிறுபயறு espèce de pois, கரும்பு canne à sucre, வாழை bananes, செவ்விளநீர் cocos rougeâtres. 4° நகர்படுதிரவியம் les 5 trésors des villes, அரசன் roi, பித்தன் bouffon, மந்தி babouin, யானை éléphans, கண்ணாடி miroir, (pitoyables richesses que celles des villes dans les idées indoues!) 5° கடல்படுதிரவியம் les 5 productions de la mer : உப்பு sel, முத்து perle, பவளம் corail, சங்கு conque, ஒக்கோலை ambre; திரவியசம்பன்னன், V. திரவியவான் ; — சித்தி acquisition —, possession des richesses, influence que donnent les richesses; — சஞ்சயம் accumulation de richesses; — சமஸ்காரம், — சுத்தி purification des biens, des pots, vases, fleurs, offrandes etc... par l'aspersion d'eau lustrale et la répétition de certaines invocations ou formules, purification d'objets souillés; — பிரயோசனம் utilité des richesses, emploi ou usage d'un objet; — யக்ஞம் offrande d'un objet; — லோபம் diminution des richesses, manque de fortune, avarice.

*திரவியவான், (திரவியம், vân), homme riche, opulent.

*திரவியார்ச்சனை, (id. அருச்சனை), acquisition des richesses.

*திரவீகரணம், (dravikarana), liquéfaction, fonte.

திரளல், opt. et n. v. de திரளுகிறது, rondeur, rouleau, assemblage, agglomération.

திரளாரம், la plante கிலுப்பனை.

திரளி, nom d'un poisson.

திரளுகிறது ou திரள்கிறது, ரண்டேன், ரளுவேன் ou ரள்வேன், ரளு ou ரள், ரள, v. n. (திரள்), திரளுதல், n. v. devenir rond, s'arrondir, s'agglomérer, s'unir en masse, se coaguler, se joindre, se rassembler, se réunir en foule, devenir —, être nombreux, se fortifier, se perfectionner, s'éclaircir, une fille devenir nubile.

திரளை, 1° (திரளுகிறது), masse —, chose ronde, balle, pelote. 2° P. திரளாய். 2° pers. nég. du préc.

திரள், 1° imp. et part. de திரளுகிறது. 2° assemblage, foule, multitude, troupe, armée, force, camp, balle, boule, rouleau, cercle, rondeur, masse, abondance: திரளாய் 1° en foule, en grand nombre, abondamment. 2° 2° pers. sing. nég. de திரளுகிறது; திரளாய்ப்போகிறது aller en foule, par troupes; திரள்க்கோளை, V. திரட்கோளை; ஒரு திரள் une foule (de gens...).

திரா, 1° ou — மரம், nom d'arbre. 2° P. தரா, mélange de cuivre et de zinc.

திராகம், jeter en haut et attraper.

*திராக்கிஷ்டம், (drâghichta), grande longueur.

*திராக்ஷம், திராக்ஷை, (drâcshâ), vigne, treille, grappe, raisin: திராக்ஷக்கொடி branche —, cep de vigne, treille; — பழம் raisin; — ரசம் vin.

*திராக்ஷந்திரம், (திராக்ஷம், யந்திரம்), pressoir.

*திராசம், (trâsa), peur, terreur, tache ou raie de pierreries.

*திராட்சம், V. திராக்ஷம்.

திராசு, P. தராசு.

*திராணதம், P. திராதம், (trâta), conservation, protection, délivrance, force.

*திராணம், (trâna), fourreau, V. திராணதம்.

திராணி, திராணிக்கம், திராணிக்கை, (திராணம்), force, pouvoir, capacité, qualité, dignité, richesses.

*திராபம், (drâpa), ciel, air, boue, ou
*திராபன், (id.), fou, idiot.
திராமரம், l'arbrisseau பவளமல்லிகை.
திராமிடம், P. திராவிடம்.
*திராயந்தி, (trâyanti), la plante கம்பந்திராய், plante médicinale, protectrice.
திராய், la plante dite pharnaceum, c'est une espèce d'herbe potagère et amère :— வேர் sa racine qui est douceâtre.
*திராவகம், (drâvaka), liqueur spiritueuse, — distillée, éther, eau ou essence tirée des minéraux par la distillation, pierre d'aimant, cire: — இறக்குகிறது, — வடிக்கிறது distiller; திராவகநீறு chaux —, poudre de salpêtre; திராவகத்துக்கடுங்காரம், திராவகத்துக்காசு vitriol gris, sulphate de fer dit அன்னபேதி: சாரத்திராவகம் distillation obtenue du borax, du salpêtre ou de l'alun.
*திராவகன், (id.), homme savant, habile, adroit, voleur.
திராவடி, P. திரவடி, cardamome.
*திராவிடம், (drâvida), 1° vaste contrée du sud de l'Inde contenant les 5 langues suivantes, savoir: திரவிடம் le tamoul proprement dit, ஆந்திரம் le télinga, கன்னடம் le canara, மகாராட்டிரம் le mahratte et கூர்ச்சரம் le guzeratte. D'autres, suivent un autre arrangement qui comprend le maléalam et le cingalais. En tous cas ceux qui disent que le Dravida est le pays qui s'étend de Madras au cap Comorin le restreignent évidement trop. Le Dravida est un de 56 pays connus des Indous. 2° la nation tamoule une des 4 nations ou சாதி du Dékam. 3° la langue tamoule une des 18 langues. Le tamoul, sous le nom de தென்மொழி ou langue du sud est souvent opposé au sanscrit, appelé langue du nord ou வடமொழி; பஞ்சதிராவிடம் le tamoul et les 4 langues voisines dérivées de la même source (comme on a pour le nord le பஞ்சகௌடம்). 4° un certain nombre.
*திரி, 1° (tri), trois. 2° P. ஸ்திரி, fille, femme. 3° mèche (de lampe), lumignon, charpie, séton. 4° imp. et part. de திரிகிறது et திரிக்கிறது: — கடுகம், 1° V. திரிகடுகு. 2° épigramme triple et piquant; il se compose de 3 sentences qui montrent au moins sous un rapport une grande ressemblance entr'elles, v. g. une ville bâtie à l'encontre d'un fleuve, des sujets en rebellion contre leur roi, une femme désobéissante à son mari sont 3 choses proches de leur ruine; — கடு, கடுகு (P. கடுகம்), composition des —, ou les 3 épices piquantes, i. e. திப்பிலி poivre long, சுக்கு gingembre sec, மிளகு poivre noir ou sec, V. திரிகடுகம். 2° — கண்டகம், — கண்டம் la triple épine, i. e. la plante நெருஞ்சில்; — கணம் réunion de 3 objets: i. e. vertu, richesse et désir; — கதம் 3 fois, triple; — கந்தம் les 3 aromates, i. e. கிராம்பு clou de girofle, நாவற்பூ fleur de l'arbre நாவல், சண்பகப்பூ fleur du michelia champaca, ou bien les 3 parfums, savoir: சந்தனம் sandal, செஞ்சந்தனம் sandal rouge, அகில் agalloche; — காயம் les 3 substances piquantes, i. e. பெருங்காயம் assa-fétida, மிளகு poivre, வெங்காயம் oignon; — காயன் celui qui a 3 corps, (surnom de) Bouddha; — காலச்சக்கரம் le cercle des 3 temps, nom d'un livre de chronologie; — காலசந்தி pratique religieuse qu'on fait le matin à midi et le soir; — காலச்செபம் prière des 3 temps susdits, l'angélus; — காலஞானம் connaissance des 3 temps, — du présent, du passé et de l'avenir; — காலஞ்ஞன், — காலதரிசி celui qui connait ou voit ces 3 temps; — காலம் 1° les 3 temps, i. e. நிகழ்காலம் ou நிகழ்வு le présent, இறந்தகாலம் ou இறப்பு le passé, எதிர்காலம் ou எதிர்வு le futur. 2° les 3 parties du jour, i. e. காலை le matin, உச்சி midi, மாலை le soir. 3° les 3 temps en musique, i. e. விளம்பம் lenteur, மத்திமம் mesure moyenne, துரிதம் vitesse; — காலவர்த்தமானம் science qui rend présent les 3 temps savoir: le présent, le passé et l'avenir, événement de ces trois temps; — காலோசிதம், (காலம், உசிதம்), l'herbe darbha ou தருப்பை, (qui selon les Indous, convient aux cérémonies du matin, de midi et du soir); — குணம் les 3 caractères nommés, சாத்துவிகம், இராசதம், தாமசம், V. குணம்-கூ; — கூடம் 3 salles, le triple pic (nom d'une montagne); — கூர்ச்சகம் couteau à 3 tranchants; — கொளுத்துகிறது allumer la mèche (d'une lampe ou d'une chandelle); — கோணம் triangle, chose triangulaire; — கோணசாஸ்திரம், — கோணவிதி trigonométrie, science des triangles; — கோணமலை la montagne triangulaire ou à 3 pics, Trincomalei, ville sur la côte est de l'île de Ceylan; — கோணநோக்கு aspect triangulaire, trine aspect; — சங்கு le roi Trisangou, de la race du soleil, célèbre pour avoir voulu s'élever tout vivant au ciel, par l'aide de son gourou விசுவாமித்திரன்; n'ayant pu y parvenir, il fut mis, au dire des Indous. parmi les étoiles, où il forme le திரிசங்குமண்டலம், i. e. la Croix du

sud; — சங்குசன் le fils de Trisangou, *i.e.* அரிச்சந்திரன்; — சந்தியம், — சந்தியாகாலம் les 3 parties du jour, matin, midi et soir; — சமம் réunion de 3 choses égales; — சயம் triple victoire, *V.* திரிசியம்; — சவனம் triple augure, — bain, bain que l'on fait le matin, à midi et le soir; — சா rayon des tables ou sinus de 3 signes ou 90 degrés; — சாரம் les 3 espèces de sels nommés நவச்சாரம் soude, எவக்ஷாரம் sel alkalin, சத்திச்சாரம் sorte de sel brûlant; — சிரன், — சிரா (சிரம்), géant à 3 têtes qui habitait, dit on, le lieu nommé maintenant Trichinapally; — சிரபுரம், — சிராப்பள்ளி la ville du géant susdit, Trisirâpalli ou Trichinapally, (*en anglais* Trichinopoly), — சிரமலை, — சிராமலை la montagne à 3 têtes ou pics, nom d'une montagne; — சிருங்கம் triple cime, montagne à 3 pics, triangle; — சுடர் les 3 lumières, savoir le soleil, la lune et le feu; — சூலம் trident, pique à 3 pointes, le trident de Siven; — சூலன், — சூலி celui qui est armé d'un trident, Siven; — சொல் (திரிபும்), mot variable, — qui a plusieurs synonymes, mot à divers sens, — peu usité, — métaphorique qui désigne quelque chose au-delà du sens littéral, diverses terminaisons ou modifications des mots; — ச்சிரமம் exercice religieux du matin, de midi et du soir; — ச்சீலை mèche, charpie; — தசம் treize, trente; — தசி, *V.* திரயோதசி, — தண்டம், — தண்டு triple bâton, 3 bâtons liés ensemble que portent les sannyasis Vichnouvistes: — தண்டசந்நியாசி, — தண்டி sannyasi Vichnouviste, — aux 3 bâtons liés ensemble, qui suit la secte dite வைஷ்ணவம் et les vêdas; — தண்டதாரணம் action de porter ces 3 bâtons; — தலை 3 têtes, nom d'une plante; — தாது 3 minéraux, (surnom de) விநாயகன்; — தினம் espace de 3 jours, triduum; — தீர்க்கம் proportion de la femme, une des 10 convenances qu'observent les Indous pour les mariages; — தேகம் les 3 espèces de corps ou de natures: தூலதேகம் corps matériel; சூக்ஷுமதேகம் âme sensitive, காரணதேகம் l'âme immatérielle; — தூளி triple poussière, réduction en poussière, en morceaux; — தோஷம் triple maladie, dérangement des 3 humeurs du corps, corruption de la bile, du sang et du phlegme, *ou* — தோஷாதிசாரம் maladie mortelle dans laquelle sont réunis les symptômes de 3 autres nommées வாதாதிசாரம், பித்தாதிசாரம் et சிலேட்டுமாதிசாரம்; — தோஷ அரம் antidote de la triple maladie susdite; — த்துவம் trinité, réunion de 3 dans un, triplicité, triple puissance; — நாயகம் supériorité —, empire des femmes — நேத்திர சூடாமணி le bijou que Siven aux 3 yeux porte sur la tête, *i. e.* la lune; — நேத்திரன், — நயனன் celui qui a 3 yeux, Siven; — பக்ஷம் amour de femme ou des femmes, espace de 3 demi-lunaison, ou 6 semaines; — பங்கி, (பங்கு), strophe qui se divise en 3 en chantant, (ce qui est une sorte de vers de fantaisie ou de மிறைக்கவி; — பதகை, (பதம் *chemin*, கா *qui va*), le Gange (qui, selon les Indous, coule dans le ciel, sur la terre et dans l'enfer); — பதம் 3 chemins, carrefour où 3 chemins aboutissent, 3 pieds, stance de 3 vers, trépied, trinome (en algèbre); — பதாகம், (பதாகை), trible ligne du front marqué naturellement de 3 lignes horizontales; — பதார்த்தம் les 3 choses ou substances, *i. e.* பசு la vie, பதி Dieu, பாசம் l'illusion, — பத்திரம், — பர்ணம் trèfle, herbe à 3 feuilles; — பலம், — பலி, — பலை, (டலம்), les 3 fruits médicinaux nommés கடுக்காய், தான்றிக்காய் *et* நெல்லிக்காய், les 3 myrobolans; — பழம் 3 fruits, le fruit qui tourne, *ou* — ப்பழம் espèce d'exorcisme payen; — பழுகம், (பழுக்கிறது), les 3 douceurs, *i. e.* பால் lait, நெய் beurre fondu, தேன் miel; — பாகி, (பாகம்), espèce de மிறைக்கவி ou vers de fantaisie, dans lequel un mot de 3 lettres donne 3 sens différents, selon qu'on le laisse en son entier, qu'on retranche la lettre du milieu ou qu'on en ôte l'initiale; — பாதம் un tiers; — பாதசித்தாந்தம் syllogisme; — புசம், — புயம், — புசை, — புடகம், (poutaka), triangle: — புடி 1° les 3 qualités: ஞானம் sagesse ou connaissance, ஞேயம் ce qu'il est connu, ஞாதுரு âme. 2° ricin: — புடிபலம் ricin; — புண்டரம், — புண்டரகம் les 3 courbes et horizontales, que les sectateurs de Sivens se font sur le front, avec de la cendre de bouse de vache, — புரி la plante சாறடை trianthema; — புருஷம் 3 générations; — புவனம் les 3 mondes: le ciel, la terre et l'enfer, ou le சுவர்க்கம், le பாதலம் l'abyme, et le மத்தியம் ou la terre qui est au milieu; — போகம் commerce voluptueux avec une femme; — மஞ்சள் 3 espèces de மஞ்சள், savoir: மஞ்சள், கஸ்தூரி மஞ்சள் et மரமஞ்சள்; — மதம் les 3 sectes générales *i. e.* le deisme, l'ahtéisme et le panthéisme: — மது les 3 douceurs: le beurre liquifié, le miel et le sucre, une section de l'இருக்குவே

தம்; — மலம், V. மும்மலம்; — மனம் 3 facultés de l'âme: மனம் l'esprit, புத்தி l'imagination, சித்தம் la volonté, ou selon d'autres, நினைவு la pensée. புத்தி l'intelligence, அறிவு la connaissance: — மார்க்கம் triple chemin, lieu où les 3 chemins aboutissent; — முகன் celui qui a 3 visages, celui qui a un visage de femme — முகுடம் la montagne a 3 pics; — மூர்த்தன் celui qui a 3 têtes; — மூர்த்தி, — மூர்த்திகள் les 3 formes, la triade indienne, *i. e.* Brama, Vichenou et Siven; — மூலம் les 3 racines médicinales: திப்பிலிமூலம், சித்திரமூலம் et கண்டுமூலம், les racines de poivre long, de plumbago et de கண்டு, espèce de plante médicinale; — யவம் poids de 3 grains de riz; — ராத்திரம் espace de 3 nuits; — ரேகம் (ரேகை), conque a 3 raies; — லிங்கம், 1° les 3 genres. 2° P. ஸ்திரீலிங்கம்; — லோகம் les 3 mondes: le ciel la terre et l'enfer, (selon d'autres), la terre, l'air et le ciel ou le souvarkam, *ou bien* — லோககம் les 3 métaux principaux: or, argent, cuivre; — லோகசிந்தூரம் vermillon fait de 3 métaux, — லோகவசியம் réduction de tout l'univers sous sa puissance; — லோகாதிபதி, (அதிபதி), le maître des 3 mondes, Dieu, (et à tort) Indiren; — லோகி la plante விஷ்ணுகரந்தை; — லோகேசன், (ஈசன்), le maître des 3 mondes, le soleil (qui les éclaire); — லோசனன், V. திரியம்பகன்; — வசியம், 1° triple possession. 2° P. ஸ்திரீவசியம் possession d'une femme, être au pouvoir d'une femme; — வட்டம், P. திருகுவட்டம்; — வருக்கம் trois espèces, trois classes, 3 rangs, 3 propriétés de l'âme, *i.e.* சுத்தம் pureté, அஞ்ஞானம் ignorance, அசுத்தம் dépravation; les 3 conditions des rois, *i. e.* ஆதாயம் gain, நஷ்டம் perte, மத்திமம் moyenne; les 3 objets des désirs, *i. e.* கடமை devoir, செல்வம் richesses, பெண்போகம் commerce avec les femmes; les 3 épices, V. திரிகடுகு; les 3 myrobolans, V. திரிபலை; — வருக்கபாரீணன், (pârina *qui traverse*), celui qui a obtenu les 3 objets des désirs humains; — வருணகம் les 3 épices, V. திரிகடுகு, les 3 myrobolans dits திரிபலை; — விக்கிரமன் Vichnou qui, au dire de la fable, a traversé les 3 mondes en 3 pas dans l'incarnation en nain dite வாமனம், le roi Trivikramen; — விதம் 3 manières; — விம்சதி 3 fois vingt, *i. e.* 60; — விழுங்குகிறது faire semblant d'avaler de la filasse (pour la retirer ensuite de sa bouche, tour de passe-passe); — வேணி, — வேணிசங்கமம் confluent de 3 rivières, (et surtout) confluent près d'Allahabad du Gange, de la Djamna ou யமுனை, et du சரச்சுவதி (qui est censé s'y rendre sous terre); — வேதம் les 3 vêdas (excluant le 4me).

*திரிகத்தம், திரிகர்த்தம், (trigarttam), certain pays du nord-ouest de l'Inde, partie du Lahore.

*திரிகம், (திரி, ka), les 3 épices, V. திரிகடுகு, carrefour où 3 routes aboutissent, réunion de 3 choses, trio, les 3 myrobolans, V. திரிபலை.

திரிகை, P. திரிகை, roue de potier, pensée

*திரிகிறது, திரிந்தேன், திரிவேன், திரி, திரிய, *v. n.* திரிதல், *n. v.* rôder, flâner, errer, aller —, courir çà et là, se promener, marcher, tourner autour, tournoyer, se changer, retourner, (après un infinitif) être près de, — sur le point de, — en danger, faillir, se perdre: திரிந்துவருகிறது s'en venir flânant, rôder autour d'une chose, chercher à la faire; முகந்திரிகிறது changer de visage; லகாரம் றகாரமாகத் — la terre ல் se changer en ற்; கெட்டுப்போகத் — être en voie de perdition, marcher à sa ruine; சாகத் — être en danger de mort, penser mourir; விழத்திரிந்தான் il a manqué de tomber.

திரிகை, *n.v. du préc.* action de rôder..., promenade, allée et venue, roue de potier, moulin à bras, meule qu'on tourne avec la main, tambour, — à 2 côtés, l'arbre முந்திரிகை *i. e.* l'acajou.

திரிக்கிறது, திரித்தேன், திரிப்பேன், திரி, திரிக்க, *v. a. de* திரிகிறது, திரித்தல், *n. v.* moudre, — avec un moulin à bras, faire tourner, — pirouetter, changer, tordre (une corde...), tortiller, cordonner, entrelacer.

*திரிசணம், (trouchnâ), désir.

*திரிசயம், (drousya), chose vue, — visible.

திரிசி, personne mariée, père ou mère de famille.

*திரிசியம், (drousya), chose visible: — ஆகிறது devenir visible.

திரிசியாதிரிசியம், (திரிசியம், அதிரிசியம்), le visible et l'invisible, *ou* திரிசியாதிரிசிய வஸ்துகள் les choses visibles et les invisibles.

திரிச்சல், *n v. de* திரிகிறது, V. திரிதல்.

திரிஷ்டை, திரிட்டை, P. திருஷ்டை.

திரிஞ்சில், (திரிகிறது), chauve-souris.

*திரிதசன், (திரி 3me, தசை *état de vie i. e. la jeunesse*), celui qui jouit d'une jeunesse éternelle, Dieu; திரிதசநீர்நிலை, — நதி le prétendu Gange des dieux; —

பதி le prétendu roi des dieux, Indiren ;— வது, — வனிதை nymphe du Souvarkam; திரிதசாங்குசம், (அங்குசம்), திரிதசாயுதம், (ஆயுதம்), l'arme prétendue des dieux, la foudre ; திரிதசாசாரியன், (ஆசாரியன்), le prétendu gourou des dieux, Jupiter ; திரிதசாலயம், (ஆலயம்), திரிதசாவாசம், (ஆவாசம்), la prétendue demeure des dieux, le சுவர்க்கம், le mont மேரு ; திரிதசாரி, (அரி), l'ennemi des dieux indous, géant ; திரிதசாகாரம், (ஆகாரம்), la nourriture de ces dieux, l'ambroisie.

*திரிதம், *P.* திருதம்.

*திரிதயம், (tritaya), troisième, trois.

திரிதரல், *n. v. du suiv. V.* திரிதல்.

திரிதருகிறது, தந்தேன், தருவேன், தர, தா, *v. n.* (திரிகிறது *et* தருகிறது), rôder, aller çà et là, errer, tourner autour, tournoyer, retourner.

*திரிதராட்டிரன், (dhroutarâchtra), Dhritârâchtiren célèbre roi aveugle d'அஸ்தினபுரி, fils de Viasen et de அம்பிகை veuve du roi விசித்திரவீரியன், il fut frère du roi பாண்டு et père de துரியோதனன் et de 100 autres fils ; ils périrent tous dans la grande guerre des Pândous et des Kourous.

திரிதல், *n. v. de* திரிகிறது, allée et venue, rôdage, promenade, changement, tournoiement, retour ; — விகாரம் différence qui consiste dans le changement —, changement des lettres.

*திரிதிகை, திரிதியை, (troutiyâ), le 3me jour lunaire de chaque demi-lunaison.

திரிதியம், la plante செவ்வள்ளி, elle est mangeable).

*திரிதிவம், (திரி), le ciel, le சுவர்க்கம், le prétendu paradis des trois, *i. e.* de Brama, Vichnou et Siven.

*திரிதிவேசன், (திரிதிவம், ஈசன்), le maître du ciel, *i. e.* Dieu.

திரித்தல், *n. v. de* திரிக்கிறது.

திரிபணி, (திரிபு, அணி), métaphore qui met le terme de la comparaison pour la chose comparée. *v. g.* தாட்கமலத்தாலடக்து marchant avec le nénuphar de ses pieds, pour avec ses pieds de nénuphar ou semblables au nénuphar.

திரிபு, *n. v. de* திரிகிறது, changement, altération, perversion, ce qui est un des 3 empêchements à la béatitude finale dite முத்தி ; — க்காட்சி voir ou prendre une chose pour un autre.

*திரிபுடை, (திரி), le 5me des 7 தாளம் ou mesures de musique, *V.* au mot தாளம்-ச

*திரிபுரம், (திரி), Tribouram, ville et district de l'Inde, le moderne Tippérah, dans le Bengal oriental, autrefois gouverné par l'Asuren திரிபுரன். Ce district avait, dit-on 3 forts ou fameuses cités habitées par des géants et entourées l'une de murs d'or, une de murs d'argent et la 3me de murs de fer d'où lui est venu le nom de Triboura, comme qui dirait Tripolis, *V.* முப்புரம் ; திரிபுரசுந்தரி la belle de Tribouram, திரிபுரை ; — சித்து, — ருத்திரன் le vainqueur —, le destructeur de Tripouren ou de Tribouram *i. e.* Siven ; — தகனன் celui qui a brûlé Tribouram, *i. e.* Sivên ; — மல்லிகை espèce de jasmin ; திரிபுரமெரித்தான், 1° *V.* திரிபுரதகனன். 2° les arbres நொச்சி et மாவிலங்கை.

*திரிபுராந்தகன், (திரிபுரம், அந்தகன்), destructeur de Tribouram, *i. e.* Siven.

*திரிபுரை, (திரிபுரம்), Parvadi ou Satti, la destructrice de Tribouram ; — சக்கரம் signe ou figures superstitieuses faites sur une légère plaque de métal en l'honneur de Parvadi.

திரிப்பு, *n. v. de* திரிக்கிறது, changement, torsion.

திரிமணை, *P.* திருகுமணை.

*திரிம்சதி, (trimsati), trente.

திரிய, திரியவும், *inf. de* திரிகிறது. *adv.* de nouveau, de retour.

*திரியக்ஷன், (திரி, அக்ஷம்), celui qui a 3 yeux, *i. e.* Siven.

*திரியக்ஷரம், (*id.* அக்ஷரம்), mot de 3 lettres.

திரியக்ஷரன், (*id.*), généalogiste, négociateur d'alliances.

*திரியத்துவகை, (திரி, அத்துவம், gâ *qui va*), le Gange (qu'on prétend traverser les 3 mondes).

*திரியத்தம், திரியப்தம், (*id* அத்தம்), espace de 3 ans.

*திரியம், *P.* திரயம், trois : திரியத்துவம், trinité, la très-Sainte trinité, triplicité.

*திரியம்பகன், (திரி, அம்பகம்), celui qui a 3 yeux, Siven, Vichnou, Arouguen, Vinâyaguen, Virapattiren : திரியம்பகசகன் l'ami de Siven, *i. e.* Koubêren.

திரியா, *part. nég. de* திரிகிறது *et de* திரிக்கிறது.

*திரியாங்கம். (திரியம், அங்கம்), *V.* திரயாங்கம்.

திரியாபுரம், *P.* திரியாவரம்.

*திரியாமகம், (திரி, yâmaka *empêchement*), le triple empêchement au bonheur ou à la béatitude, le péché.

*திரியாமயம், (*id.* ஆமயம்), 1° 3 maladies. 2° *P.* திரியாமகம்.

*திரியாமை, 1° (*id.* யாமம்), nuit, le

Djamna ou யமுனை, indigo, saphir. 2° *n. v. nég. de* திரிகிறது *et* திரிக்கிறது.

*திரியாவஸ்தை, (திரியம், அவஸ்தை), les 3 états ou அவஸ்தை nommés சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி, *i. e* veille, rêve, sommeil profond.

திரியாவரம், திரியாவிரம, (திரியா), chicane, artifice, fraude, tour, ruse, mensonge, opiniâtreté, mauvaise humeur : — பண்ணுகிறது, — பேசுகிறது, agir ou parler frauduleusement, chercher à tromper, tergiverser ; — ஆனவிருதயத்தான் homme qui a le cœur trompeur, — artificieux; திரியாவரக்காரன் artificieux, trompeur, fripon ; உன் திரியாவரங் கரியாய்ப்போக que tes tours s'en aillent en charbon, *i. e.* en poussière.

*திரியேகம், (திரி, ஏகம்), union —, réunion de 3 choses en une, trio, l'indivisible Trinité, *ou* திரியேகத்துவம் union de la trinité et de l'unité, unité dans la trinité, l'unique et indivisible Trinité

*திரியேகன், (*id.*), *ou* திரியேகசர்வேசுரன், Dieu qui est un et trine à la fois, le seul vrai Dieu en 3 personnes.

திரியோடுகிறது, (திரி), la corde se tordre, la torsion courir ou s'opérer d'un bout à l'autre).

திரியோட்டுகிறது, (*id.*), mettre de la charpie (dans une plaie profonde).

திரிவாய், 1° (திரி), trou pour la mèche, lumière (d'un canon...). 2° 2° *pers. fut. de* திரிகிறது.

திரிவு, *n. v. du même*, action de rôder... *V.* திரிபு.

*திரீ, *P.* ஸ்திரீ, femme, fille : — சனப்பிரியன் galant, amant, débauché ; — லிங்கம் genre féminin, vulve.

*திரீயத்துவம், (*P.* திரியத்துவம்), trinité.

திரு, 1° Lakchimi, la prétendue déesse de la fortune, richesse, bonheur, félicité, beauté, excellence, divinité, cri de cornac pour gronder l'éléphant, un des மங்கலச்சொல் 2° *adj.* sacré, saint, divin, vénérable, beau, heureux, riche, orné : — க்கடைக்காப்பு garde de la porte sainte, action de fermer la porte d'un temple, *ou* — க்கடையாப்பு dernières strophes d'un poème sacré, — du தேவாரம், série de poésies réputées sacrées de சம்பந்தர் ; — க்கடையூர் nom de ville ; — க்கணாமலை, *P.* திரிகோணமலை ; — க்கண்சார்த்துகிறது *ou* சார்த்துதல் regarder d'un œil de miséricorde ; — க்களிற்றுப்படி *ou* ப்படியார் sorte de traité, une des 14 sections du livre nommé சைவசித்தாந்தம் ; — க்கழுக்குன்றம் la montagne consacrée à Siven ; — க்காட்சி vision, divinité ; — க்காவணப்பந்தல் le pandel du mariage ; — க்காளத்தி, — க்காளஸ்தி la ville de Kâlastri ou காளஸ்தி ; — க்குழப்பம் jeu divin ou sacré, trouble causé par une divinité prétendue, — excité par un amusement divin, mensonge, illusion ; — க்குளம் étang sacré, — de pagode (ordinairement entouré d'escaliers en pierres : — க்குன்றமலை, *P.* திரிகோணமலை ; — க்கூட்டம் troupe sacrée, — de dévots, — de pélerins ; — — க்கூத்து danse supposée sacrée ; — க்கொன்றை nom d'un arbre, variété du கொன்றை ; — க்கோணமலை, *P.* திரிகோணமலை ; — க்கோலம், 1° vêtement —, costume sacré, — divin ou des dieux. 2° (திருக்கு œil, கோலம்), *V.* துருவமண்டலம் ; — க்கோயில் temple sacré, — de la divinité ; — ச்சபை assemblée sainte, — des chrétiens, chrétienté, la Ste Eglise, l'Eglise catholique, assemblée divine, — de dieux prétendus (les Sivénistes l'appliquent à Maduré et சிதம்பரம்) ; — ச்சித்தம் volonté divine, — sacrée, — respectable ; — ச்சிற்றம்பலம், (சிறு, அம்பலம்), *litt.* la sainte petite assemblée, (en style payen) la pagode de சிதம்பரம் ; — ச்சிற்றம்பலக்கோவை poème composé par மாணிக்கவாசகன் en l'honneur de Siven adoré à சிதம்பரம் ; — ச்சின்னம் trompette sacrée (dont on joue devant les gourous payens, aux pagodes et autres lieux) ; செத்தவனுக்குத் — ச்சின்னம்பிடிக்கிறது sonner de la trompette sacré pour un mort, (prov. iron.), *i. e.* rendre un honneur non mérité à une personne vile ; — ச்சீரலைவாய், — ச்செந்தூர் (சீர், அலை, வாய், செந்து, ஊர்), Trichendour, ville sur le bord de la mer près de Ramésouram et un des 6 principaux sanctuaires de Soupramanien ; — ச்சுண்ணம் poudre supposée sacrée, parfum en poudre (dont on se sert les jours de fêtes...). — ச்சூரணம், — ச்சூர்ணம் poudre sacrée, — de différentes couleurs réduite en pâte et dont les les Vichnouvistes se marquent le front ; — ச்சூரணபரிபாலனம் cérémonie des Vichnouvistes avant d'emporter un mort hors de la maison ; — த்தொண்டர் dévots serviteurs de Dieu ; — த்தொண்டு servir Dieu, service divin, — de Dieu, — d'un temple ; — த்தாண்டவம், — நடனம், — நட்டம் danse supposée sacrée, — religieuse, — payenne en l'honneur des faux dieux ; — நட்டமாடுகிறது exécuter une telle danse : — நாதன் le divin Seigneur, le seigeur de Lakchimi, *i. e.* Vichnou : — நாமம் nom sacré, — vénérable, — su-

blime, espèce de trident ou triple ligne verticale que les Vichnouvistes se mettent sur le front, chant sacré; — நாமச்செடி la plante artemisia vulgaris; — நாமத்துத்தி espèce de guimauve; — நாமப்பாலை la plante periploca tunicata, — நாளைப்போவார் un des dévots de Siven; — நாள் jour de —, fête, solennité; — நாள் ஆசரிக்கிறது célébrer une fête, observer les jours de fête; — நீலகண்டன் un des dévots de Siven, espèce de scorpion; — நீறு cendre bénite, (en style payen) cendre supposée sacrée, cendre de bouse de vache (dont les Sivénistes se frottent le front et à laquelle ils attribuent une grande vertu); — நீறு அணிகிறது, இடுகிறது ou பூசுகிறது se frotter de cette cendre (le front, la poitrine ou autres parties du corps; — நீறுவிளைவிக்கிறது réduire de la bouse de vache en cendres; — நீற்றுக்காப்பு sauve-garde —, préservation que les payens attendent de ces cendres; — நீற்றுக்கோவில், — நீற்றுப்பை sac à mettre de la cendre de bouse de vache;— நீற்றுப்பச்சை la plante ocimum basilicum, (on en mêle les cendres à celles de bouse de vache pour leur donner de l'odeur);—நீற்றுப்பத்திரி nom d'une plante; — நீற்றுப்பழம்,— நீற்றுண்டை (உண்டை), boulette de cendre de bouse de vache; — நெல்வேலி Tirounelvêli ou Tinnévelly ville du sud-est de la presqu'île; — நோக்கு air —, regard divin, — céleste;— ப்படைவீடு lieu —, habitation où les grands ou les prétendus dieux se trouvent en foule; — ப்பணி service d'un temple, ouvrage fait dans un temple, culte religieux;— ப்பணி செய்கிறது travailler pour un temple, faire un ouvrage sacré; — ப்பணிமூட்டு vases et ustensiles sacrés,—de temple;— ப்பணிக்கிறது, — பணித்தல் arrêter un éléphant; — ப்பதி lieu sacré, le mardi de Lakchimi, *i. e.* Vichnou, temple de Vichnou, (on en compte ordinairement 108), la ville de Tiroupadi ou Tripety, montagne auprès de cette ville; — ப்பதிபோனாலுந் துடுப்பொருகாசு quand une spatule irait à Tiroupadi elle ne voudrait qu'une cache; — ப்பரங்குன்றம், — ப்பரங்குன்று le mont Tirouparam (*i. e.* du riz cuit), nom d'une montagne nommée aussi Scandamalei près de Maduré, un des 6 principaux lieux consacrés à Soupramanien; — ப்பரம் riz cuit (mot de brames); — ப்பள்ளி sommeil (sacré), lit, dortoir, lieu de repos, (surtout pour une statue de Vichnou), lieu sacré; — ப்பள்ளிகொள்ளுகிறது dormir, se reposer; — ப்பள்ளித்தாமம் guirlande pour un temple; — ப்பள்ளியெழுச்சி chant destiné à réveiller les dieux indous ou ceux qui dorment, nom d'un poème; — ப்பாடல் hymne, chant sacré; — ப்பாட்டு, 1° *V.* திருப்பாடல். 2° (par ironie) chanson satirique, satire, libelle, pasquinade, torrent d'injures; — ப்பாட்டுக்கொடுக்கிறது (*dat.*), — ப்பாட்டுப்பாடுகிறது, (*acc.*), chanter ou faire une chanson satirique, critiquer, satiriser; — ப்பாவாடை toile réputée sacrée, longue toile sur laquelle on offre du riz aux idoles; — ப்புகழ் louanges sacrées, sorte d'hymne, nom d'un poème; — ப்பூட்டு, — ப்பூட்டுகிறது, — ப்பூட்டுதல் porter le tâli ou joyau nuptial au cou, être mariée; — ப்பெருக்கம் abondance de richesses; — ப்பொறி marques qui pronostiquent le bonheur; — மகள் la fille ou la prétendue déesse des richesses, *i. e.* Lakchimi; — மகள்மைந்தன், — மகண்மைந்தன் le fils de Lakchimi, *i. e.* Kâmer, le cupidon indien; — மங்கிலியம் le bijou nuptial dit தாலி; — மங்கிலியதாரணம்பண்ணுகிறது attacher le bijou nuptial; — மஞ்சனம் bain ou onction qui se fait dans une pagode, action de baigner ou de laver une statue de Vichnou (les Sivénistes diseut அபிஷேகம்): — மஞ்சனமாட்டுகிறது baigner une idole; — மடந்தை *V.* திருமகள்; — மடந்தைவல்லபன் le mari de Lakchimi, *i. e.* Vichnou; — மண் terre sacrée, — dont les Vichnouvistes se marquent le front; — மண்டலம் 1° cercle sacré. 2° (திருக்கு, மண்டலம்), *V.* துருவமண்டலம்; — மரம் l'arbre supposé sacré; l' அரசமரம் ficus religiosa; — மலர் la fleur de Lakchimi, *i. e.* le nénuphar; — மலை la sainte montagne, (en style païen) la montagne de திருப்பதி; — மறுமார்பன் celui dont la poitrine est parsemée de jolies taches, *i. e.* Vichnou, Arouguen;—மாளிகை le sacré palais, (les disciples appellent ainsi la maison de leur gourou); — மாளிகைப் பத்தி galerie ou corridor d'un temple; — முகம் visage sacré, — divin, air vénérable, présence de dieu, — d'un grand, lettre sur ôle (surtout d'un... gourou à un disciple), lettre (en général); — முருகாற்றுப்படை (முருகு), espèce de poème; — முழுக்கு bain sacré, *V.* அபிஷேகம்; — முழுக்காட்டுகிறது baigner, laver, oindre, *V.* அபிஷேகம்பண்ணுகிறது; — முறை livre; — முற்றம் cour sacrée, — du temple hippodrome, rue —, place pour exercer les chevaux; — முன், — முன்பு présence de

Dieu, — des grands ; — *மெழுக்கு* enduire le pavé du temple de bouse de vache délayée ; — *மேற்பூச்சு* enduit —, onction qu'on fait à un corps sacré, ou qu'on suppose l'être ; — *மேனி* corps sacré, — divin, reliques des Saints, la plante *குப்பைமேனி*, *ou* — *மேனிக்கடுக்கன்* boucles d'oreilles à l'usage des veuves : — *மேனிகொள்ளுகிறது*, — *மேனிக்கொள்ளுகிறது* prendre un corps, s'incarner, entrer dans une statue, en prendre la forme ; — *மேனியசையக் கூத்தாடுந்தியாகர்* l'homme généreux qui danse en agitant son corps sacré, *i. e.* Siven ou sa statue en attitude de danseur ; — *மேனியழுகி* la plante *குப்பைமேனி* ; — *மொழி* parole sacrée, nom de 1000 strophes du poème *ஆழ்வார் பாடல்* ; — *வசனம்* parole sacrée, écrit —, texte sacré ; — *வசனோபதேசம்* doctrine —, enseignement des paroles sacrees : — *வள்ளுவர்*, — *வள்ளுவநாயனார்* Tirouvallouver, poète célèbre qui a écrit un volume de distiques nommés *குறள்*, son ouvrage ; — *வள்ளுவருரை* commentaire de l'ouvrage de Tirouvallouver ; — *வாக்கு* parole sacrée, — de Dieu, — d'un grand personnage ; — *வாக்குக்கெதிர்வாக்கில்லை* il n'y a rien à répondre à la parole d'un grand ; — *வாசகம்*, 1o *V.* *திருவாக்கு*. 2o poème de *மாணிக்கவாசகர்* réputé touchant ; — *வாசகத்திலுருகார் ஒருவாசகத்துமுருகார்* ceux qui ne sont point touches par le *திருவாசகம்* ne seront touchés d'aucune lecture ; — *வாசல்* porte sacrée, — le temple, chauderie ou *சத்திரம்* indien ; — *வாசி* sorte de bijou, *ou* — *வாசிகை* sorte de guirlande, arc ou auréole de gloire en or, en argent, en bois, ou en fleurs, autour d'une statue ; — *வாட்சி* sorte d'arbre à fleurs, *V.* *திருவாசிகை* ; — *வாயில்*, *V.* *திருவாசல்*, couvent ; — *வாய்* bouche sacrée, parole sacrée, — d'un grand ; — *வாய்மலருகிறது*, — *வாய்மலர்ந்தருளுகிறது* ouvrir (comme une fleur), sa bouche sacrée, dire, parler (se dit des personnes vénérables) ; — *வாய்மொழி* parole divine ou sacrée, — des grands, titre de 1000 strophes dans le poème nommé *ஆழ்வார்பாடல்* ; — *வாரூர்* Tirouvârour ville du Tanjaour près de Combaconam ; — *வான்கோடு* Travancore, province et ville à l'extrémité sud-ouest de la presqu'île ; — *விருந்து* festin sacré, la sainte communion ; — *விழா* fête ; — *விழாச்சிறப்பு* beauté —, pompe d'une fête ; — *விழா நடத்துகிறது* faire marcher —, célébrer une fête ; — *விளக்கு* lampe sacrée, — d'un temple ; — *விளையாடல்*, — *விளையாட்டு* jeu ou amusement sacré ou divin, *ou* — *விளையாடற்புராணம்* légende des 46 jeux divins de Siven à Maduré ; — *வுண்டாயிருக்கிறது* réussir, prospérer, être riche, heureux ; — *வேடம்*, — *வேஷம்* habit —, habillement sacré, accoutrement de Siven, — propre à une secte.

திருகணி, (*திருகு*, *அணி*), spirales des conques et des coquillages.

திருகணை, (*id.* *அணை*), *V.* *புரிமணை*.

**த்ருகம்*, 1° (troukha), muscade. 2o (drouka), trou.

திருகரிவாள்மணை, (*திருகு*, *அரிவாள்*), *V.* *திருகுமணை*.

திருகல், *n. v. de* *திருகுகிறது*, contorsion, torsion, spiralé, courbure, action de tourner... : — *முறுகல்* chose tordue, contorsion.

திருகாணி, (*திருகு*, *ஆணி*), vis, clou à vis, — *போடுகிறது* visser, mettre un clou —, fermer à vis, — *கழலுகிறது*, — *கழன்றுபோகிறது* un clou à vis —, une vis se dévisser ; — *கழற்றுகிறது* dévisser.

திருகு, 1o *imp. et part. de* *திருகுகிறது*. 2° torsion, contorsion, tortillement, spirale, tromperie, perfidie, feinte, dissimulation : — *கள்ளி* la plante euphorbia tortilis qui croit en spirale ; — *கொம்பு* corne tortueuse, — en spirale ; — *சொல்லுகிறது* tergiverser, dire des mensonges artificieux, chercher des détours ; — *தாழை* variété de l'arbrisseau *தாழை* ; — *தாளம்* changement, supercherie, tergiversation ; — *தாளி* tergiversateur, personne changeante, artificieuse ; — *பலகை*, — *மணை* râpe, pour racler et enlever la chair des cocos ; — *மரம்* arbre tortueux, — tortu, tourniquet ; — *மரம்போற் சிந்தையுடையோர்* gens qui ont l'esprit pervers ou de travers, *litt.* comme un arbre tortu ; — *முகம்* air —, visage de travers, défavorable ; — *முகமாயிருக்கிறது* être fâché, détourner le visage de mauvaise humeur, une crise avoir pris un tour favorable ; — *வட்டம்* petit dévidoir en forme de coin avec une poignée à l'usage des tisserands, partie de machine.

திருகுகிறது, *கினேன்*, *குவேன்*, *கு*, *க*, *v. a. et n.* *திருகுதல்*, *n. v.* tourner, plier, tordre, contourner, tortiller, rompre en tordant, extorquer, arracher, se tourner, se tordre : *கழுத்தைத்* — tordre le cou ; *கோழியைத் தலைதிருகிக்கொல்லுகிறது* tordre le cou à une poule et la tuer ; *திருகியெடுக்கிறது* arracher —, ôter en tournant ou en tordant, — avec une vis ou un tire-bouchon etc..., percer, forer.

திருகூசி, (திருகு, ஊசி), espèce d'alène pour percer les feuilles de palmier et en faire un livre.

*திருக்கர்ணம், (திருக்கு, கர்ணம்), serpent qui entend par les yeux.

*திருக்கு, 1° (drouk), œil. 2° (திருகு), torsion, fraude, tromperie, ruse, perfidie, faute : — பண்ணுகிறது tromper, jouer des tours (à quelqu'un); கூலிக்காரரின் கூலியைத் — பண்ணுகிறது frauder le salaire des journaliers; — க்காரன் trompeur, filou ; நான் — க்காட்டாளியல்ல (காட்டும், ஆளி), je ne suis pas un trompeur.

திருக்கை, 1° (திரு), main sacrée. 2° la raie (poisson) : — த்தோல் peau de raie : — முள் ou முள்ளு os aigu —, arête de la queue frapper; — முள் குத்துகிறது cette arête piquer, cette queue frapper; — வால் queue de raie; ஆடாதிருக்கை raie mousseuse; ஒட்டைத் — espèce de raie petite et mince; கருந் — raie noire et excellente.

*திருசி, திருசை, (drousi, drousâ), œil

*திருசியம், (drousya), chose visible: திருசியத்துவம் vue, vision.

*திருசோபமம், (திருசை, உபமம்), ce qui ressemble à l'œil, *i. e.* le nénuphar blanc.

*திருஷ்டம், (drouchta), clarté, visibilité évidence : திருஷ்டகூடம் enigme, chose à deviner.

*திருஷ்டாந்தம், திருஷ்டாந்தரம், திருஷ்டாந்திரம், (திருஷ்டம், அந்தம்...), preuve, évidence, exemple, citation, science, mort : — ஆய் clairement, évidemment.

*திருஷ்டாபோகம், (*id.* ஆபோகம்), jouissance des yeux, plaisir qu'on goûte par la vue en ce monde.

*திருஷ்டி, (drouchti), œil, vue, vision, regard, — jaloux, influence qu'on lui attribue, connaissance, sagesse, serpent, venin, *V.* திஷ்டி *et ses composés* : — குணம் point de mire, but (des archers), propre de la vue; — கிபாதம், — பாதம் regard, coup d'œil, jeter les yeux sur; — பந்து (*ami*), le ver luisant, la mouche luisante : — பூதம் chose qu'on a gardée, — surveillée pour la conserver pure : — போகம் plaisir de la vue, regards et désirs luxurieux; — விக்ஷேபம் œillade; — விஷம் serpent (qui fascine par ses regards).

திருஷ்டிக்கிறது, டித்தேன், டிப்பேன், டி, டிக்க, *v. a.* (திருஷ்டி). *V.* திஷ்டிக்கிறது

திருஷ்டித்தல், திருஷ்டிப்பு, *V.* திஷ்டித்தல்.

திருஷ்டியம், (திருஷ்டி, ya), sagesse.

*திருஷ்டை, (drouchtâ), être visible, — vu, paraître.

.*திருடகம், (droudaka), foyer, trou fait en terre pour faire du feu, pile.

*திருடதை, (திருடம். tâ), fermeté, force solidité, durté, cœur d'arbre.

*திருடம், (droudha), force, fermeté, dureté, solidité, fer, capacité, puissance, abondance; திருடகாண்டம், — க்கிரந்தி ce qui a une tige et des nœuds solides, *i. e.* le bambou; — பத்தி foi —, dévotion solide; — பழம், — பலம், — மூலம் le fruit dur *i. e.* le coco; — லோமம், (உலோமம்), ce qui a le poil dur, le sanglier poil dur ou gros, soie de sanglier.

திருடல், *opt. et n. v. de* திருடுகிறது, vol, larcin.

திருடன், 1° *pl.* திருடர், (திருடுகிறது), voleur, filou, fin matois, rusé. 2° la plante விஷ்ணுகரந்தை; இராச —, escroc —, fripon à bonne apparence, chevalier d'industrie, concussionnaire : திருடனென்று பேரெடுக்கிறது mériter —, avoir le nom de voleur.

திருடா, 1° *voc. de* திருடன். 2° *ou* திருடாத, *part. nég. de* திருடுகிறது. 3° *f. de* திருடம் : — பத்தி *ou* பத்தினி femme fidèle.

*திருடாங்கம், (திருடம், அங்கம்), corps robuste, diamant.

திருடார்த்தி, (திருடம், artti *peine, bout d'arc*), grande peine, extrémité d'un arc.

*திருடாயுதன், (*id.* ஆயுதம்), héros, brave guerrier.

திருடி, 1° *f. de* திருடன், voleuse, la plante கள்ளி. 2° *gér. de* திருடுகிறது.

திருடு, vol, larcin, *n. v. imp. et part. du suiv.*

திருடுகிறது, டினேன், டுவேன், டு, ட, *v. a.* திருடுதல், *n. v.* voler, dérober : திருடிக்கொண்டுபோகிறது, voler et emporter.

*திருட்டம், *V.* திருஷ்டம்.

*திருட்டாந்தம், *V.* திருஷ்டாந்தம்.

*திருட்டாபோகம், *V.* திருஷ்டாபோகம்.

*திருட்டி, திருட்டிக்கிறது, *et leurs composés*, *V.* திருஷ்டி....

*திருட்டியம், *V.* திருஷ்டியம்.

திருட்டு, *n. v. de* திருடுகிறது, vol, larcin, tromperie, filouterie : — க்குணம் —, தந்தனம் penchant au vol, ruse, tromperie, artifice; — பிடிக்கிறது prendre —, découvrir un objet volé, un vol, prendre un voleur; — போகிறது être volé, dérobé; — போனது chose volée; — மட்டை voleur maladroit, petit voleur; — மயம் tromperie, supercherie, changement.

*திருணகம், (திருணம், ha *qui tue*), fourreau (d'épée...).

*திருணதை, (திருணம், tâ), arc.

*திருணம், 1° (trouna), herbe, grami-

née, gazon, brin d'herbe, fétu, atome, bagatelle. 2° (drouna), sabre, épée, arc, scorpion, abeille : திருணகேது, — த்துவசம் bambou, (graminée qui sert de hampe aux drapeaux); — சாதி le règne végétal, les arbres, les simples etc; — சாரை, (சாரம்), banane ; — சிங்கம் hache, pioche, instrument à couper (l'herbe..); — சூனியம் jasmin d'Arabie, l'arbre தாழை, sa fleur ; — த்தானியம் moisson en herbe, — qui croît sans culture, — த்துருமம் palmier, cocotier et autres arbres semblables ; — த்துவம் arc : — பூலி, (poûla *ramasser*), natte d'herbe ; — ராசன் le roi de végétaux, *i. e.* le palmier ; — விஸ்தாரம் *ou*

*திருணியை, (trounyâ), quantité —, abondance d'herbe, gazon.

*திருணோற்பவம், (திருணம், உற்பவம்), céréales sauvages qui croissent sans culture.

*திருதபதம், (drouta *vite*), marche pressée, prompte.

*திருதம், (dhrouta), action de porter.

*திருதி, 1° (dhrouti), aide, assistance, fermeté, sacrifice, joie, contentement, satisfaction, satiété, un des 28 யோகம். 2° (drouti), nom d'un poisson, peau, soufflet, outre pour mettre de l'eau.

*திருதிகரி, (திருதி, hari *qui vole*), chien.

*திருதியப்பிரகிருதி, (troutîya 3me), 3me genre, *i. e.* neutre, eunuque, hermaphrodite.

*திருதியை, *V.* திரிதியை. = trois.

திருத்தம், (திருத்துகிறது), correction, amendement, réforme, rectification, restauration, exactitude, perfection, convenance, justesse, bon ordre, nivellement : — ஆயெழுதுகிறது écrire correctement ; — ஆய்ப்படிக்கிறது lire distinctement, apprendre correctement ; — ஆய்ப்பேசுகிறது *ou* சொல்லுகிறது parler —, dire —, prononcer exactement, — correctement ; — ஆயிருக்கிற, — ஆன, — உள்ள correct, exact, juste, net, propre, parfait, accompli, convenable, réformé, rectifié, adopté, égalisé, en bon ordre.

திருத்தல், *ppt. et n. v. de* திருத்துகிறது, *V.* திருத்துதல்.

திருத்தி, 1° *gér. de* திருத்துகிறது. 2° *(troupti), satiété, contentement, satisfaction, plénitude.

திருத்து, 1° action. 2° *imp. et part. de* திருத்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, *v. a.* corriger, réformer, amender, rectifier, restaurer, raccommoder, rapproprier, égaliser, niveler un terrain, en ôter les pierres et les épines, le préparer pour la culture, nettoyer, séparer le grain de la bale, retrancher les matières hétérogènes ou étrangères, orner, décorer, perfectionner : திருத்திச்சொல்லுகிறது dire —, parler correctement ou distinctement ; — ப்போடுகிறது corriger, raccommoder, approprier, niveler —, préparer un terrain (pour semer); — யெழுதுகிறது corriger, écrire correctement ; — வைக்கிறது arranger, corriger, accommoder, préparer ; பூமிதிருத்தியுண் mange en cultivant bien la terre.

திருத்துகை, திருத்துதல், *n. v. du préc.* correction, amendement, réformation, restauration, rectification, nivellement, préparation pour semer.

திருந்தகை, (திரு, தகை), grand personnage.

திருந்தகைமை, (திருந்தகை), grandeur, excellence, supériorité.

திருந்தலர், (திருந்து, அலர்), *ou* திருந்தார், *n. app. nég. de* திருந்துகிறது, ennemis, gens incorrigibles.

திருந்தல், *opt. et n. v. de* திருந்துகிறது, amendement, correction.

திருந்திய, திருந்தின, *part. parf. du même,* corrigé, amendé, réformé, rectifié, correct, exact, accompli, propre —, convenable à une chose.

திருந்து, *imp. et part. de* திருந்துகிறது, தினேன், துவேன், து, த, *v. n. de* திருத்துகிறது, se corriger, s'amender, se réformer, s'arranger, se perfectionner, s'égaliser, être rectifié, nivelé, finir, achever: செய்வினை திருந்தச்செய் fais bien ce que tu fais.

திருந்துகை, திருந்துதல், *n. v. du préc.* amendement, correction, perfectionnement, exactitude, justesse, achèvement, nivellement.

*திருபலை, (troupalâ), sorte de plante grimpante.

*திருப்தி, திருப்த்தி, (troupti), satiété, contentement, satisfaction.

திருப்ப, 1° *inf. de* திருப்புகிறது. 2° *obl. de* திருப்பம்.

திருப்படிக்கிறது, (திருப்ப, அடிக்கிறது), frapper de nouveau, remettre, différer.

திருப்பம், *n. v. de* திருப்புகிறது, détour (dans une rue), trafic —, affaire d'argent.

திருப்பி, *gér. de* திருப்புகிறது.

*திருப்பிரம், (troupra), beurre liquéfié.

திருப்புகிறது, ப்பினேன், ப்புவேன், ப்பு, ப்ப, *v. a.* tourner, retourner, détourner, manier, diriger, conduire un cheval, gouverner un navire, changer, — de côté, convertir, traduire, répéter, réitirer, ra-

mener un objet enlevé, délivrer: பாவிவைத் — convertir un pécheur; மனம் — faire changer de sentiment, convertir; தமிழிலே ou தமிழாகத் — traduire en tamoul; திருப்பித்திருப்பிச்சொல்லுகிறது redire —, répéter plusieurs fois; திருப்பிக்கொண்டுவருகிறது ramener (un objet dérobé), rapporter, dégager une hypothèque, retirer un gage; திருப்பிவைக்கிறது tourner d'un autre côté, retourner; முகத்தைத்திருப்புகிறது, — த்திருப்பிக்கொள்ளுகிறது tourner ou détourner le visage, regarder en arrière.

திருப்புகை, திருப்புதல், *n. v. du préc.* action de tourner..., changement, traduction, délivrance, redite.

திருமணை, *P.* திருகுமணை.

*திருமம், (drouma), *et ses composés, V.* துருமம்.

திருமால், (திரு, மால்), l'heureux Vichnou: — உந்தி, — கொப்பூழ் le nombril de Vichnou, le nénuphar sorti de son nombril et d'où naquit Brama (au dire de la fable), le nénuphar: — புதல்வன் le fils de Vichnou, Kâmen, le Cupidon indien; — நகரம் ou திருமானகரம் la ville de Vichnou, *i. e.* le வைகுண்டம்; — அவதாரம்-௰ les 10 incarnations ou métamorphoses de Vichnou, savoir: 1° மச்சம், incarnation en poisson pur tuer l'Asouren சோமுகன் qui avait volé les Védas et les avait cachés dans la mer. 2° கூர்மம் incarnation en tortue, pour supporter la montagne மந்தரம், qui servait de baratte-à-beurre, quand les dieux et les démons barattaient la mer de lait pour avoir l'ambroisie. 3° வராகம் incarnation en cochon pour tuer le géant இரணியாக்கன், et dérouler la terre qu'il avait roulée comme une natte. 4° நரசிங்கம் incarnation en homme-lion, pour tuer le géant இரணியன் ou இரணியகசிபன், frère cadet du précédent, qui pour venger la mort de son frère, avait défendu le culte des dieux et voulait empêcher son fils Prahlâda ou பிரகலாதன் d'invoquer Vichnou. Dans ces 4 métamorphoses on ne donne point de mère à Vichnou. 5° வாமனன் incarnation en nain pour humilier le despote மாவலி. Alors Vichnou eut pour père காசிபன் et pour mère திதி, 6° பரசுராமன்; dans son incarnation en Parasourâmen il naquit de சமதக்கினி et de இரேணுகை, pour détruire, à coups de massue (பரசு), les Kchattriers ou Rajahs qui avaient humilié les brames. 7° இராமன் ou இராமசந்திரன்; incarné en Râmen, il fut fils de தசரதன், roi d'Aoude, et de கௌசலை; il naquit pour détruire Râvanen et les autres géants. 8° பலபத்திரன், பலதேவன் ou பலராமன்; incarnation en Balabhadra, demi-frère de Krichna, fils de வசுதேவன் et de 2 mères nommées தேவகி et உரோகிணி et né pour tuer பிரலம்பன் et autres géants. 9° கிருஷ்ணன்; dans son incarnation en Krichna, fils de வசுதேவன் et de தேவகி il naquit pour conduire la guerre célébrée dans le மகாபாரதம். 10 கற்கி, incarnation future de Vichnou en cheval pour détruire le monde. Quelques auteurs mettent son incarnation en புத்தன் ou Bouddha, auteur du Boudhisme pour la 9me, et celle en கிருஷ்ணன் à part; d'autres mettent celle-ci la 8me et celle de Bouddha la 9me; — அவதாரம்-௰௫ les 15 incarnations inférieures de Vichnou, savoir: 1° சனகன், 2° சனந்தனன், 3° சனாதன், 4° சனற்குமாரன், 4 prétendus sages mentionnés, dans le பாகவதம். 5° நரநாராயணா mentionné dans le மகாபாரதம். 6° கபிலன் Kapila auteur du système de philosophie சாங்கியம். 7° இடபன் ou விருஷபயோகி, le 1er தீர்த்தகரன் ou gourou des சமணர் ou Samanéens. 8° நாரதன், Nâraden un des 10 premiers முனிகள், messager des dieux indous et grand entremetteur. 9° அயக்கிரீவன் Hayagriva mentionné dans le மகாபாரதம் et différent du géant அயக்கிரீவன் ou சோமுகன் mentionné dans மச்ச அவதாரம். 10° தத்தாத்திரேயன் mentionné dans le பாகவதம். 11° மோகினி, métamorphose de Vichnou en courtisane ou femme lascive pour amuser et faire périr les géants pendant que les dieux buvaient l'ambroisie. 12° யாகபதி le roi des sacrifices qui reçoit toujours le 1er un tribut d'offrandes. 13° வியாதன் ou வியாசன் fils de பராசரன் et compilateur des Védas et des Pouranas. 14° தன்வந்திரி le médecin des dieux indous, né de la mer de lait, lorsqu'on faisait l'ambroisie. 15° பௌத்தன் ou புத்தன், Bouddha l'auteur du Bouddhisme déjà nommé comme la 9me incarnation selon quelques poètes; — ஆயுதம் ௫. les 5 armes de Vichnou dites ஐம்படை, savoir: சக்கரம் ou ஆழி le disque; தனுசு, வில், ou கோதண்டம் l'arc; வாள் ou கட்கம் l'épée; தண்டு, எறுழ் ou கதை la massue; சங்கம் ou வளை la conque. Le sanscrit et quelques auteurs intervertissent l'ordre de ces armes. Outre l'inconvenance et l'infamie de plusieurs de ces incarnations, surtout de celles en cochon et en femme lasci-

ve, quelle absurdité n'est-ce pas de faire incarner en même temps le même individu en plusieurs personnages qui ne se connaissent pas, *v. g.* கிருஷ்ணன் et பலபத்திரன். 2 frères qui se font de mauvais tours l'un à l'autre, ou பரசுராமன் et இராமன் qui se rencontrent et se battent dans le இராமாயணம்! Mais les gentils ont coutume de faire un dieu ou une incarnation de divinité de tout personnage remarquable, et par le système de la métempsycose, ils font naître et renaître leurs dieux et leurs héros grand nombre de fois, comme les simples mortels, sans s'inquiéter de l'absurdité des fables incohérentes et contradictoires qu'ils composent à ce sujet.

திருமுகிறது, மினேன், முவேன், மு, ம, *v. n.* திருமுதல், *n. v. sync. de* திரும்புகிறது

திரும்பல், *opt. et n. v. de* திரும்புகிறது, retour, action de tourner.

*திரும்பு, 1° (droumbhou), la foudre, roue, serpent, le soleil, la lune. 2° *imp. et part. de*

திரும்புகிறது, பினேன், புவேன், பு, ப, *v. n. de* திரும்புகிறது, திரும்புதல், *n. v.* se tourner, se retourner, tourner, — autour, retourner, revenir, changer se changer, se plier, se courber, se convertir: திரும்பிப்போகிறது rétrograder, retourner, — en arrière, aller de nouveau, (வியாதி) திரும்புமுகத்தில் மருந்துகொடுக்கிறது donner un remède quand la maladie est sur le retour, après une crise favorable; இந்தவிஷமோதிரும்பாது pour ce poison, on ne peut l'arrêter, il est irrémédiable; திரும்ப, திரும்பவும், *inf.* de nouveau, une seconde fais, réciproquement, mais au contraire; திரும்பத்திரும்ப à diverses reprises. de nouveau, souvent.

திருவடி, (திரு, அடி), pied sacré: — சார்தல் ou சேர்தல் s'approcher des pieds sacrés, se rendre aux pieds sacrés de Dieu, mourir; — நிலை nom de ville; — ப்புண் plaie qui au lieu de guérir, s'élargit; — யிராச்சியம் pays foulé par des pieds sacrés, pays en désordre, — le plus méridional du Maduré.

திருவடையாளம், (*id.* அடையாளம்), signe sacré, marque distinctive de secte religieuse.

திருவட்டம், *P.* திருநுவட்டம்.

திருவட்டி, l'arbrisseau கள்ளி.

திருவணை, (திரு, அணை), la digue sacrée, le pont d'Adam ou de Râmen entre Ramessouram et Ceylan.

திருவண்ணாமலை, (*id.* அண்ணா), montagne inaccessible à Lakchimi, (parce qu'elle est consacrée à Siven et à son lingam. Elle est à l'est du district de சேலம்).

திருவமுது, (*id.* அமுது), nourriture divine, — sainte, ambroisie.

திருவருள், (*id.* அருள்), grâce —, faveur divine, bonté divine, miséricorde de Dieu: — பயன் ou திருவருட்பயன் effet et excellence de la grâce ou de la bonté divine, titre d'un ouvrage religieux en vers composé par உமாபதிசிவாசாரியார், c'est une des 14 sections du சைவசித்தாந்தம்.

திருவலகு. (*id.* அலகு), balai sacré, — destiné à balayer un temple: திருவலகிடுகிறது balayer un temple, percer la peau ou les membres avec un fil de fer ou une épingle comme acte de dévotion.

திருவற்றவன், (*id.* அற்ற), malheureux, infortuné.

திருவனந்தபுரம், (*id.* அனந்த), Trivanderam, capitale du Travancor.

திருவன், voleur, menteur, chicaneur.

திருவாணி, *P.* திருகாணி.

திருவாடுதண்டு, (திரு, ஆடுகிறது), double pièce de bois qui sert à porter un char de procession.

திருவாதாம், திருவாதிரம், *P.* திரியாவரம், chicane, mensonge, tromperie: திருவாதிரக்காரன் menteur, trompeur, chicaneur.

திருவாதிரை, (*id.* ஆதிரை), la 6me constellation des Indiens, c'est une brillante étoile dans le pied gauche des Gémeaux: திருவாதிரையிற்பிறந்தவன் celui qui est né sous cette constellation, Siven.

திருவாத்தி, (*id.* ஆத்தி), l'arbre ஆத்தி.

திருவாபரணம், (*id.* ஆபரணம்), bijou sacré ou divin.

திருவாலி, *V.* திருவன்.

திருவாவினன்குடி, (திரு, ஆ, யினன்), un des lieux dédiés à Soupramanien, *V.* ஆவினன்குடி.

திருவாழுங்கோடு, (*id.* ஆழும்), Travancore, ancienne capitale de la province de ce nom.

திருவாழி, (*id.* ஆழி), sceau, cachet, — du roi: — மோதிரம் anneau servant de cachet.

திருவாழித்தண்டு, (*id.* ஆழி ou வாழி), *V.* திருவாடுதண்டு.

திருவாளன், (*id.* ஆளன்), homme riche, fortuné.

திருவானைக்கா, (*id.* ஆனை), le bosquet de l'éléphant sacré, nom d'une célèbre pagode dans l'île de சீரங்கம் près de Trichinapally; on l'appelle aussi சம்புகேச்சுவரம்.

திருவிலி, (திரு, இலி), femme veuve, — qui a perdu son bonheur et sa beauté. *m. et f.* personne infortunée.

திருவில்லான், (*id.* இல்லான்), homme pauvre, infortuné.

திருவிளம், 1° les plantes சிவதை et திராய். 2° *P.* திருவுளம்.

திருவுந்தியார், (திரு, உந்தி), une des 14 sections du சைவசித்தாந்தம் de மாணிக்கவாசகா.

திருவுரு, (*id.* உரு), figure sacrée, statue, image.

திருவுளம், (*id.* உளம்), volonté sacrée, — de Dieu, d'un gourou, d'un roi, des grands personnages ; — ஆகிறது daigner, vouloir: சேசுநாதர் மனுஷனாகத் திருவுளமானார் Jésus-Christ a daigné se faire homme ; — கொண்டிருக்கிறது, — பற்றுகிறது daigner, vouloir, consentir, approuver, daigner —, dire, déclarer sa volonté ; (se dit de Dieu et des grands personnages) ; — பற்றுதல் réflexion, parole (d'un grand personnage) ; — பார்க்கிறது essayer de connaître —, examiner la volonté de Dieu ou d'un supérieur, tirer au sort ; — வைக்கிறது accorder gracieusement, — sa bienveillance, daigner ; திருவுளச்சீட்டு billet (qu'on tire au sort) ; — சீட்டுபோடுகிறது tirer au sort ; — ச்செயல் action —, effet de la volonté de Dieu, de la Providence divine ; — மத்தியஸ்தம் entremise —, médiation divine ; திருவுளமெப்படியோ, அப்படி நடக்கிறது *ou* திருவுளத்திலே நினைத்தபடி செய்கிறது agir selon la volonté de Dieu, s'y conformer en tout.

திருவுறுப்பு, (*id.* உறுப்பு), membre ou emblème de Lakchimi ; c'est un joyau nommé உத்தி que les femmes mariées portent sur le front.

திருவூஞ்சல், (*id.* ஊஞ்சல்), balançoire sacrée en l'honneur des dieux.

திருவெனற்சாரம், (*id.* எனல்), sel minéral dit aussi காசிச்சாரம்.

திருவேரகம், (*id.* ஏரகம்), un des 6 principaux sanctuaires de Soupramanien.

திருவொற்றுடை, (*id.* ஒற்று, ஆடை), vêtements qu'on met aux statues ou aux idoles.

திருவோணம், (*id.* ஓணம்), la 22me constellation lunaire contenant 3 étoiles dans le cou de l'Aigle.

திருவோலக்கம், (*id.* ஓலக்கம்), grande assemblée sacrée.

*திருன்கம், *P.* திருணகம்.

திரேகம், 1° *P.* தேகம், corps. 2° (திரிகம்), trois.

*திரேக்காணம், (drekkâna), partage d'un signe en trois.

*திரேக்காணாதிபன், (திரேக்காணம், அதிபன்), régent du tiers d'un signe planétaire. décan de l'astrologie.

திரேசந்தி, la plante திராய்.

*திரேதம், திரேதாயுகம், (trêta), le 2° âge ou யுகம் des Indiens, qui, selon eux a duré 1296000 ans ; il correspond à l'âge d'argent des Grecs.

*திரேதாக்கினி, (திரேதம், அக்கினி), les 3 feux sacrés des brames, *i. e.* feu du sud, — de la maison, — du sacrifice.

திரேத்து, plénitude.

திரை, 1° rideau, voile, vague, flot, ondulation, ride, pli de toile, rivière, mer, flocon de coton préparé pour être filé, longue botte de paille. 2° *imp. et part. de* திரைகிறது *et* திரைக்கிறது : திரைகடலோடுதல் courir les mers ondulées ; — ச்சீலை rideau, voile ; — ச்சீலைபோடுகிறது mettre un rideau, tirer le rideau ; — ப்புடைவை rideau ; — யடிக்கிறது les flots battre contre ; — யெறிகிறது, — வீசுகிறது lancer des vagues ; — விழுகிறது les rides se former, — paraître, se rider, se froncer, se plier, onduler, le lait se cailler ; — யுள்ள ridé.

திரைகிறது, ரைந்தேன், ரைவேன், ரை, ரைய, *v. n.* திரைதல், *n. v.* (திரை), *ou* திரைந்துபோகிறது, se rider, se froncer, se contracter, former des plis, le lait se cailler, — fermer des yeux, se coaguler, se couvrir de vagues, onduler, les vagues s'élever, la mer moutonner, un vase devenir poli (par le travail du potier).

திரைக்கிறது, ரைத்தேன், ரைப்பேன், ரை, ரைக்க, *v. a. du préc.* rider, soulever les vagnes, faire onduler, — cailler le lait, rouler, mettre en rouleau, plier, rouler la bouche d'un sac de sorte qu'elle se plie sur elle-même, mettre le coton en flocon.

*திரைக்கியவாதி, (திரி, ஐக்கியம்), celui qui admet la Trinité en Dieu (par opposition aux unitaires dits ஏகத்துவவாதிகள்).

திரைக்குதல், திரைத்தல், திரைப்பு, *n. v. de* திரைக்கிறது, action de rider etc... *ou* திரைதல், *n. v. de* திரைகிறது, ondulation, vague, ride.

திரையல், 1° *opt. et n. v. du même. V.* திரைதல். 2° feuille de bétel.

திரையன், (திரை), le prince தொண்டைமான் dont le pays est sur la côte de la mer, prince d'un pays maritime.

*திரையோதசி, *P.* திரயோதசி.

*திரைராசி, (திரி), trinome.

*திரைராசிகம், (*id.* ka), règle de trois, on la divise en 2 sortes ; அநுலோம — règle de 3 directe et வியஸ்த ou விலோம — règle de trois inverse. Le 1er terme ou la supposition se nomme திரிராசிகம் ; le 2e ou le taux se dit பிரமாணம் ; le 3me ou la demande se nomme இச்சை ; et le 4me ou la réponse se dit இச்சாபலம்.

*திரைலோக்கியம், (திரி, லோகம்), les 3 mondes.

திரைவு, *n. v. de* திரைகிறது, ride, vague, ondulation.

*திரோகதம், (tiro *secret*, gata *allé*), disparition, invisibilité.

*திரோகிதம், (*id.* hita *tenu*), cachette, secret, chose qui couvre ou cache.

*திரோதம், திரோதயம், (*id.* dhâ *tenir*, daya *garder*), action de cacher, de tenir secret ; c'est une des opérations divines dites ஐந்தொழில், ajoutées par les Sivénistes de la péninsule à celles du Trimourti, auquel ils ont ajouté aussi 2 personnages sous les noms de மயேசுரன் et de சதாசிவன் : திரோதசத்தி un des பஞ்சசத்தி, secret.

*திரோதாயி, திரோதானசத்தி, (திரோதானம்), *V.* திரோதம் *et* திரோதசத்தி.

*திரோதானம், (tirô *secret*, dhâna *tenir*), rideau, voile, couvert, cachette, secret, disparition, *V.* திரோதம்.

*திரோபவம், திரோபாவம், (*id.*), trouble, — d'esprit.

திரோபவிக்கிறது, வித்தேன், விப்பேன், வி, விக்க, *v. a.* (திரோபவம்), திரோபவித்தல், *n. v* cacher, troubler.

*திர்ப்தி, *P.* திருப்தி, satiété, contentement.

*திலகம், 1o (tilaka), bottou ou point mis sur le front avec du sandal ou du vermillon, (soit comme ornement ou marque de secte), vermillon, tilagam, joyau que les femmes portent sur le front, excellence, primauté, éminence, taches naturelles sur le corps, l'arbre மஞ்சாடி, espèce de poésie ou de strophe dite கலித்துறை. 2o (திலம், கம்), *V.* திலோதகம் : கன்னியாதிலகம் la plus excellente —, la perle des vierges ou des femmes ; திலகிறமணி espèce de rubis dit குருவிந்தம்.

*திலகன், (tilaka), le plus excellent, le plus éminent, chef, principal, (à la fin des mots) : அரசா — le plus excellent, — le plus éminent —, la perle des rois.

*திலகாசிரயம், (திலகம், ஆசிரயம்), place du tilagam, *i. e.* le front.

*திலகாளகம், (திலம், காளம், ka), marque noire sur le corps.

திலதம், *P.* திலகம், joyau du front dit சுட்டி, autre espèce de bijou que l'on porte aussi sur le front, bottou, marque ou point peint sur le front : — இடுகிறது, திலதப்பொட்டணிகிறது *ou* — பொட்டிட்டுக்கொள்ளுகிறது se mettre un bottou ou un point de couleur sur le front.

*திலம் (tila), graine de sésame, sesamum oriental, l'arbre மஞ்சாடி, tache : திலகடம், — கற்கம், — கிட்டம், gâteau de sésame broyé, — de marc de sésame ; — கலம் (khala *moulin*, moulin à huile de sésame ; — கோமம் (ஓமம்), offrande de sésame brûlé ; — சிநேகம், — ஸ்நேகம் huile de sésame ; — சூரணம் sésame broyé ; — தயிலம், — தைலம், huile de sésame ; — தர்ப்பணம், — தற்பணம் effusion d'eau avec du sésame ; — தர்ப்பணாதிகருமங்களைச் செய்கிறது faire cette effusion et autres cérémonies semblables ; — தேனு figure de vache faite de sésame pour être offerte aux brames ; — பகம் encens, fumée ; — பருணம், (பர்ணம்), feuille de l'arbre திலம், térébinthe, *ou* — பருணி, — பருணிகை (பர்ணம், ikâ), sandal, — rouge ; — பிச்சடம் espèce de bonbon fait de sésame broyé ; — பிஞ்சம், — புஞ்சம், — பேசம் (பும் *mâle*, dja *né*, pindja, pêdja *affixe*), sésame mâle, — stérile qui ne produit point de graine ; — மயூரம் paon marqué de taches comme des grains de sésame ; — மலம் marc de sésame ; — ரசம் huile de sésame.

*திலவம், திலவகம், *P.* தில்வம்.

திலாசா, (*pers.*), encouragement.

*திலாச்சாரம், திலாட்சாரம், திலாலவணம், (திலம், க்ஷாரம், இலவணம்), sel tiré de la graine de sésame.

*தில்பன், (தில்லீ *Déhli*, pa *qui gouverne*), nom d'un ancien roi de Hastinabouri.

திலு, trois (en langage secret des marchands).

*திலோதகம், (திலம், உதகம்), offrande de sésame et d'eau.

*திலோத்தமை, (திலம், உத்தமம்), Tilottamei, une des courtisanes du Souvarkam.

*திலௌதனம், (திலம், ஓதனம்), plat de lait, de riz et de sésame.

*தில், temps, grand désir, mot explétif, mot indiquant une ellipse *Ex.* அவன்வருகதில் qu'il vienne, alors... (il arrivera quelque chose en bien ou en mal).

தில்லம், désert, forêt : தில்லமெழுகு cire de forêt.

*தில்லியம், (tilya), champ de sésame.

தில்லுப்பில்லு, combat, dispute, supercherie, changement.

தில்லுமுல்லு, புல்லுந் திரியாவர்மும், mensonge, absurdité et supercherie ou tours de ruse,

தில்லை, l'arbre excœcaria agallocha, la ville de சிதம்பரம் (bâtie dans un bosquet de ces arbres : — நாயகம் espèce de riz ; — நாயகர் le seigneur —, l'idole de சிதம்பரம் ; — மூவாயிரர் les 3 mille brames possesseurs du pays de சிதம்பரம் ; — யம்பலம் la salle ou place dorée du temple de சிதம்பரம் dite கனகசபை ; — யம்பலவாணன், V. தில்லை நாயகர் ; — வனம் le bosquet d'arbres தில்லை, *i. e.* la ville de சிதம்பரம்.

*தில்வம், தில்வகம், (tilva, — ka), écorce de l'arbre feronia.

*திவசம், (divasa), jour, jour anniversaire de la mort d'un parent, (où l'on fait certaines cérémonies). *V.* சிராத்தம் : திவசகரன் celui qui fait le jour, *i. e.* le soleil, *ou* — முகம் l'aurore, le point du jour

*திவசாத்தியயம், திவசாவசானம், (திவசம், அத்தியயம், அவசானம்), fin du jour, le soir.

*திவச்சுவான், (திவம், சுவான்), un des 12 soleils, ou nom du soleil dans le 9me signe.

*திவஸ்பதி, திவஸ் *du ciel*, பதி), le prétendu maître du jour, *i. e.* Indiren.

திவடல், திவண்டல், *n. v.* திவண்டு, *gér.* de திவளுகிறது.

*திவம், (diva), ciel, paradis, air, atmosphère, jour, clarté, explication, apparence, forêt.

திவரம், pays, contrée.

திவலுகிறது, வன்றேன், வலுவேன், வலு, வல, *v. n.* திவலுதல், *n. v.* mourir, *V.* துவலுகிறது.

திவலை, goutte de pluie, gouttes dispersées, bruine.

*திவவு, degré, les différentes barres ou touches du clavier d'un clavecin, ou d'un luth. திவளல், திவளுதல், action de plier., relâchement, chancellement, affaissement, affaiblissement, maigreur ; *n. v. de*

திவளுகிறது, *ou* திவள்கிறது, வண்டேன், ளுவேன *ou* ள்வேன், வளு *ou* வள், வள, *v. n.* plier, se relâcher, se relentir, vaciller, affaisser, fléchir, s'affaiblir, maigrir.

திவறுகிறது, றினேன், றுவேன், று, ற, *v. n.* திவறல், திவறுதல், *n. v.* mourir.

*திவா, (divâ), jour (opposé à la nuit), durée du jour : — கரம் corbeau, la plante héliotrope ou tournesole, dictionnaire des synonymes tamouls (composé par) — கரன் Tivâgaren, savant auteur du dictionnaire susdit, l'auteur du jour, *i. e.* barbier; — க்கீர்த்தி, 1° barbier. 2° (திவா, கீர்த்தி), hibou, vaurien, homme hors de caste, (êtres qui ne se montrent pas pendant le jour) ; — கிருதம் ouvrage fait le jour ; — சரன் qui rôde le jour ; — சுத்தம், (soupta *endormi*), sommeil de jour, sieste ; — நிசம், (நிசா), *V.* திவாராத்திரி ; — பீதம் ce qui craint le jour, le hibou, le nenuphar blanc ; — பீதன், (பீதம்), voleur ; — பீதி (*id.*), hibou ; — மணி la perle du jour, *i. e.* le soleil ; — மத்தியம் le milieu du jour, midi ; — மானம் longueur du jour du lever au coucher du soleil ; — ராத்திரம், — ராத்திரி le jour et la nuit. jour et nuit.

*திவாடனம், (திவா, அடனம்), corbeau (qui rôde le jour).

*திவாந்தம், (*id.* அந்தன்), (le hibou aveugle le jour).

*திவார்த்தம், (*id.* அர்த்தம்), la moitié du jour, demi-journée.

*திவிசம், திவிஷ்டம், திவோற்பவம், (divi *dans le ciel*, சம், stha *qui se tient*, திவம், உற்பவம்), chose céleste, née dans le ciel.

*திவேச்சுவரன், (திவம், ஈச்சுவரன்), 1° *V.* திவச்சுவான். 2° le seigneur du jour.

திவோதாசன், (திவோ, *P.* திவஸ் *du ciel*), Divodasen roi de Bénarès, fondateur d'une école de médecine.

*திவ்வியம், (divya), chose divine, sacrée sainte, céleste, excellente, belle, agréable charmante, divinisée, caractère divin, propriété divine, douceur, chose douce, espèce de sandal, clou de girofle, serment, ordalie ; — ஆயிருக்கிற, — ஆன divin, céleste, saint, sacré, béni ; — ஆகச்செய்கிறது, — ஆக்குகிறது sanctifier, consacrer ; திவ்விய, *adj.* divin, céleste, sacré, saint béni ; — கந்தம் clou de girofle ; — கவி poète divinement inspiré, vers divins ; — காயனன், (gâyana *chantre*), chantre divin ou Gandharba ; — காரியம் chose divine, sacrée ; — க்கியானம் connaissance divine ; — க்ஷேத்திரம் lieu sacré, — saint — சக்ஷு, — சட்சு œil divin, œil divinement éclairé, faculté de voir ce qui est invisible à l'œil humain, office de prophète ; — ஸ்தலம் lieu saint, — réputé divin; — ஸ்நானம், — நானம் bain divin, être mouillé par la pluie qui tombe en plein soleil, c'est une des 7 espèces de bains ; — திஷ்டி, திருஷ்டி *ou* திருட்டி vue —, connaissance divine, regard divin, apparence divine ; — திருஷ்டியினாலே பார்க்கிறது voir en vision, voir ou connaître par une connaissance divine ou surnaturelle, être

prophète ; — தேகம் corps divin, — spirituel ; — தேசசு éclat divin (v. g. celui qui parut en Moyse) ; — தேசம் lieu réputé —, pays divin ou sacré ; — நற்கருணை la divine Eucharistie; — பஞ்சாமிர்தம் mélange des 5 douceurs suivantes, beurre liquéfié, lait caillé, lait beurre, sucre ; — புதுமை merveille divine, miracle extraordinaire; — போதகம் doctrine —, science divine ; — ரசம் jus divin, mercure ; — ரதம் char divin, — céleste, — d'un dieu, saveur odoriférante ; — ரத்தினம் joyau divin, — superbe, dit சிந்தாமணி, pierre précieuse fabuleuse, *V.* சூடாமணி; — வஸ்திரம் habilement divin ; — வருஷம் année prétendue divine de 365 années humaines.

திவ்வியது, (திவ்விய), ce qui est divin ou sacré.

*திவ்வியாங்கம், (திவியம், அங்கம்), corps divin.

*திவ்வியாஸ்திரம், திவ்வியாத்திரம், (*id.* அஸ்திரம்), arme divine, — reçue du ciel.

திவ்வியாதிவ்வியம், (*id.* அதிவ்வியம்), nature divine et humaine, chose qui participe de ces 2 natures.

*திவ்வியாதிவ்வியை, (*id.*), demi-déesse, héroine de poème comme சீதை, de nature censée moitié divine et moitié humaine.

*திவ்வியோதகம், (திவ்விய, உதகம்), eau sacrée, — lustrale, eau de pluie, — de fleuve sacré, rosée.

திளைக்கிறது, ளைத்தேன், ளைப்பேன், ளை, ளைக்க, *v. n. et a.* jouir (sensuellement), s'unir, s'approcher, être près, se remplir, être plein, augmenter, croître, s'enfoncer.

திளைத்தல், திளைப்பு *n. v. du préc.* jouissance sensuelle, plénitude, proximité, accroissement.

திற, 1° *obl. de* திறம். 2° *imp. de* திறக்கிறது, றந்தேன், றப்பேன், ற, றக்க, *v. a.* ouvrir, — la voie, — un passage, montrer l'exemple, élargir, éclaircir, se fortifier: திறந்திருக்கிறது avoir ouvert, *ou* திறக்கப்படுகிறது être ouvert; திறந்துகொடுக்கிறது ouvrir (à quelqu'un) ; — பேசுகிறது parler ouvertement ; — போகிறது s'ouvrir (de soi-même); — போடுகிறது ouvrir; — விடுகிறது ouvrir et laisser ouvert, — et laisser aller; — வைக்கிறது tenir ouvert, découvrir; இதுக்குவழிதிறவாதே n'ouvre pas un chemin ou la voie à cela, ne montre pas un tel exemple.

திறக்கு, chose, affaire.

திறக்குதல், திறத்தல், *n. v. de* திறக்கிறது, ouvrir..., ouverture, élargissement, augmentation, explication, vigueur, abandon.

திறத்தார், (திறம்), partisans, parti, ceux d'un parti, d'un côté : இருதிறத்தார் les 2 partis, les 2 factions.

திறத்தான், (*id.*), homme habile, capable, fort.

திறத்தி, (திறம்), sage-femme.

திறத்தினன், (திறம்), *V.* திறத்தான்.

திறத்த, திறத்து, *adj. et obl. de* திறம், fort, capable, efficace: திறத்தகை main forte, bras puissant ; திறத்துத்தொழில் emploi, — ouvrage fort considérable; எத்திறத்து avec quelle force, de quelle manière, sous quel rapport?

திறந்தறை, (திறந்து, அறை), lieu ouvert, — sans fortification.

திறந்த, திறந்து, *part. parf. et gér. de* திறக்கிறது : திறந்தகதவுக்குத் திறவுகோல் தேடுகிறது chercher la clef quand la porte est ouverte, se donner une peine inutile.

திறபு, plomb, zinc.

திறப்பணம், *V.* துறப்பணம்.

திறப்பு, *n. v. de* திறக்கிறது, ouverture, fente, trouée, trou dans une haie, dans un mur, endroit sans défense, fenêtre, brèche, clef : திறப்பாய்க்கிடக்கிறது être ouvert vide, — laissé ouvert; திறப்புபார்க்கிறது examiner, — les ouvertures, explorer; திறப்பை யடைக்கிறது boucher une ouverture ou fente, réparer une brèche.

திறமை, (திறம், மை), habileté, capacité, force, moyen, manière, science: — யுள்ள habile, capable, savant.

திறம், force, fermeté, capacité, habileté, efficacité, bonté, portion, côté, parti, faction, manière, moyen, qualité, faculté (du corps ou de l'âme), disposition naturelle, caractère, cause, luth qui a moins de 7 cordes, bonheur, excellence, supériorité, primauté ; — அற்றுப்போகிறது s'affaiblir, perdre sa force; — அறிகிறது, — பார்க்கிறது éprouver, connaitre ou essayer la force, la capacité ; — உள்ள fort, capable ; — கெட்டவன் homme inapte, incapable, sans habileté, paresseux, pauvre; திறக்காரன் homme fort, habile, constant; — ப்படுகிறது se fortifier, s'affermis ; — ப்பாடு force, vigueur, manière; இதற்கதுதிறம் cela est préférable à ceci ; அவனிடத்தில் இதுக்குத் திறம் போதாது il n'a pas assez de force ou d'habileté pour ceci.

திறம்பல், changement, manquement, omission, erreur, *opt. et n. v. de* திறம்புகிறது, பினேன், புவேன், பு, ப,

v. n. திறம்புதல், *n. v.* changer; s'égarer, se tromper, manquer, omettre.

*திரயம், *P* திரயம், trois.

திறலினன்; திறலோன், (திறல்), homme fort, courageux.

திறல், force, haine, combat, bataille.

திறவறிகிறது, திறவறிதல், (*திறவு, அறிகிறது*), connaître les moyens, les expédients; être capable, savoir découvrir —, connaître le choses cachées, avoir de l'expérience, espionner, épier.

திறவாளி, (*id. ஆளி*), personne adroite, habile, prudente.

திறவான், (*திறம்*), homme fort, capable.

திறவிடுகிறது, (*திறவு, இடுகிறது*), trouver un expédient; *திறவிட்டுவிசாரிக்கிறது,* *V.* *திறவுபார்க்கிறது.*

திறவு, n. v. de திறக்கிறது, ouverture, trou, voie, moyen, expédient, manière, expérience, découverte, espionnage: — *கால்,* — *குச்சி* clef (pour ouvrir); — *தெரியாமற்போகிறது* ne savoir quel moyen prendre, ne voir aucune ouverture; — *பார்க்கிறது* examiner, explorer, espionner.

திறவுண்கிறது, (*திறவு, உண்கிறது*), 1° être ouvert. 2° se fortifier.

திறனில்யாழ், (*திறன், இல்*), luth des habitants des bords de la mer ou des rivières, guitare sans grande variété de sons

திறன், (*திறம்*), cause, caractère, naturel, disposition naturelle, faculté, capacité, force, part, portion, parti, manière.

**திறுணி, P. திராணி,* force, pouvoir.

**திறி, P. திரி,* trois, *V. au mot திரி tous les composés.*

**திறித்தி, திறிப்தி, P. திருத்தி, திருப்தி.*

திறுதட்டம், திறுதிட்டம், P. திறுதிட்டம்.

**திறுதிவை, P. திரிதிவை.*

திறுதிறு, son imitatif de crainte; *திறுதிறென்கிறது, ou*

திறுதிறுக்கிறது, றுத்தேன், றுப்பேன், று, றுக்க, v. n. (*திறுதிறு*), craindre.

திறுதிறுத்தல், திறுதிறுப்பு, திறுதிறென்வல், n. v. du préc. son imitatif —, signe de crainte.

**திறேதம், திறேதாயுகம், P. திரேதம்...*

திறை, tribut (surtout d'un roi ou d'un prince à son suzerain): — *கொள்ளுகிறது,* — *வாங்குகிறது,* — *வாருகிறது* percevoir —, recevoir le tribut, vaincre, rendre tributaire; — *கொடுக்கிறது,* — *யளக்கிறது* payer tribut.

திற்றி, P தின்றி, choses bonnes à manger.

**தினம்,* (dina), jour (de 24 heures), journée (du lever du soleil à son coucher), chaque jour: *அத்தினமே, அந்தத்தினத்திலே* ce jour-là même, le même jour; *தினமும், தினந்தினம், தினந்தோறும்* tous les jours, par jour, journellement; — *தினம் பார்க்கிறது* observer —, distinguer les jours (censés heureux et malheureux): *தினகரன்* celui qui fait le jour, *i. e.* le soleil — *கவி* vers du jour, — en l'honneur d'un roi qu'on lui chante soir et matin ou à son lever et à son concher, le poète qui les compose et les chante; — *காலம்* chaque jour, toujours; — *கேசவம்* chevelure du jour, *i. e.* ténèbres, obscurité; — *க்கணக்கு* compte journalier, — de la journée; — *க்கூலி* salaire journalier, de la journée; — *ச்சடங்கு* cérémonies journalières; — *க்காய்ச்சல்* fièvre quotidienne; — *ச்சரி,* — *சரி* occupation d'une journée entière, *V.* *நித்தம்*: — *ச்சரிதை* les occurrences du jour, — de la vie: — *ச்செய்தி* nouvelle du jour, de chaque jour; — *ச்செலவு* dépenses du jour, de la journée; — *சேஷம்* reste des jours ou différence entre le *வருஷசேஷம்* ou nombre de jours qui restent après avoir retranché les révolutions complètes des planètes, et le nombre de jours immédiatement moindre dans la table des planètes dite *பர்விருத்தி*; — *த்திரயம்* rencontre de 3 fêtes le même jour; — *பலம்* le 5me, 6me, 7me, 8me, 11me et 12me signe du zodiaque, résultat —, influence du jour, de chaque jour: — *ப்படி* mesure —, allocation journalière; — *ப்பாடு* la peine —, fin du jour ou de chaque jour, *V.* *நித்தம்*; — *ப்பிரணி* le conducteur du jour, *i. e.* le soleil; — *ப்பிரமாணம்* durée du jour; — *ப்பிரளயம்* déluge de chaque jour de l'âge fabuleux de Brama ou de la fin de chaque grande période de siècles; — *மணி* le joyau du jour, *i. e.* le soleil; — *மயக்கம்* trouble —, étourdissement journalier, vanité —, ou superstition journalière; — *மானம்* chaque jour, tous les jours; — *விருத்தி* travail —, profit de la journée, toujours, tous les jours, *ou* — *வேலை* travail quotidien.

தினவு, (*தின்கிறது*), démangeaison, envie de gratter: — *தின்கிறது, தினவெடுக்கிறது* avoir des démangeaisons, se gratter; *தினவுள்ளவன் சொறிந்துகொள்ளவேண்டும்* il faut que celui qui a des démangeaisons se gratte, chacun doit soigner ses affaires; *தினவுக்குச்சொறிதல் இதமாயிருக்கும்* c'est un plaisir de se gratter quand on éprouve des démangeaisons; *தினவுமிகுதியினாலே சொறிவு பனுவல் மிகுதியினாலே துன்பம்* trop gratter cuit, trop parler nuit.

*தினங்கிசம், (தினம், அங்கிசம்), portion du jour, *v. g.* une heure, சாமம் ou espace de 3 heures, division du jour, matin, midi et soir.

*தினாதி, (*id.* ஆதி), commencement du jour, aurore, correction pour le temps de l'opposition ou de la conjonction comptée du lever du soleil.

*தினாதினம், 1° (தினம் *répété*), jour principal, chaque jour. 2° (தினம், அதினம்), jour principal et non principal.

*தினாந்தகம், (*id.* அந்தம், ka), ce qui finit le jour, *i. e.* la nuit.

*தினாந்தம், (*id.*), fin du jour, le soir.

*தினாந்தரம், (*id.* அந்தரம்), de 2 jours l'un, tous les 2 jours.

*தினாம்சம், (*id.* அம்சம்), *V.* தினங்கிசம்.

*தினாரம்பம், (*id.* ஆரம்பம்), commencement du jour.

*தினார்த்தம், (*id.* அர்த்தம்), demi-journée, demi-jour.

*தினாவசானம், (*id.* அவசானம்), *V.* தினாந்தம்.

*தினிகை, (தினம், ika), salaire de la journée.

தினுசு, sorte, espèce, genre: — வாரிகள் différentes espèces; — வாரிச்சரக்குகள் diverses sortes de marchandises; — வாரிவிவரம் détail des diverses sortes, — des divers articles.

தினை, espèce de millet, panicum italicum, petitesse: — க்கஞ்சி légère bouillie —, cange de millet, (on en donne aux malades; — க்குருவி espèce d'oiseau; — ச்சாமை espèce de சாமை; — த்தாள்; — த்தட்டை tige, paille ou chaume de millet; — ப்புனம், — விளைபுலம் champ de millet; — மா farine de millet; — யரிசி millet pilé; தினைவிதைத்தவன் தினையை யறுப்பான் வினைவிதைத்தவன் வினையை யறுப்பான் celui qui a semé du millet, récoltera du millet, celui qui a semé du mal (ou fait le mal) en récoltera aussi, *i. e.* sera puni.

தின், *imp. et part de*

தின்கிறது, ன்றேன், ன்பேன், ன், ன்ன, manger, — en mâchant, mâcher, avaler, consumer, ronger: மண் — manger de la terre, se rouiller, se gâter, pourrir, (étant étendu à terre); தின்றுபார்க்கிறது goûter; — பார்த்துவாங்குகிறது goûter et acheter; —போடுகிறது dévorer.

தின்பண்டம், (தின்), vivres, mets, chose mangeable, — à manger, provisions: தின்பண்டமளிக்கல் donner des vivres, des provisions (surtout aux voyageurs), ce qui est un des 32 அறம்.

தின்பது, தின்பன, தின்பனவு, (தின்கிறது), chose à manger, nourriture, vivres, provisions.

தின்மை, mal, infortune, malheur, deuil enterrement, (opposé à நன்மை): தின்மைக்குவருகிறது venir au deuil, aux funérailles, tourner mal, devenir nuisible: — வராதேபோனான் il n'est pas venu aux funérailles.

தின்றல், *n. v. de* தின்கிறது, manducation, manger.

தின்றி, (தின்கிறது), nourriture; — ப்பிராமணன் brame bien nourri; — ப்போத்து buffle bien nourri, *i. e.* glouton.

தின்று, *gér. de* தின்கிறது.

தின்னல், *n. v. de* தின்னுகிறது, *V.* தின்றல்.

தின்னா, தின்னாத், *part. du suiv.* qui ou qu'on ne mange pas: தின்னாத்தீன் nourriture immangeable, — vile ou obtenue au prix de son honneur.

தின்னுகிறது, ன்றேன், ன்னுவேன், ன்னு, ன்ன, *v. a. V.* தின்கிறது, தின்னும்பண்டம், *V.* தின்பண்டம்; புல்லைத்தின்னுமாடு bœuf qui mange l'herbe.

தின்னுகை, தின்னுதல், *V.* தின்னல்.

தீ

தீ, 1° lettre syllabique composée de த் et de ஈ. 2°* (dhi), intelligence, connaissance. 3° feu, un des அஷ்டமூர்த்தம், et des பஞ்சபூதம், l'enfer, — de feu, chaleur animale. On en compte 3 sortes dites தீ-ரூ, savoir: உதராக்தி chaleur du ventre; உயிருள்ளதீ chaleur vitale, — du corps; சினத்தீ chaleur de la colère. 4° mal, malheur, expédient, détour, subterfuge, *V.* தந்திரம், (*et adjectivement*), mauvais, méchant, nuisible. 5° douceur, suavité, (l'adj. est தீம், doux, suave), 6° *imp. et part. de* தீகிறது, 7° *imp. de* தீக்கிறது; தீக்கஞ்சி, (தீக்கு, அஞ்சி), craignant le feu, camphre (employé comme encens); — க்கடவுள் le dieu prétendu du feu, *i. e.* Agni; — க்கடன் devoir du bûcher funèbre; — க்கடைகிறது frotter 2 bâtons l'un contre l'autre pour faire du feu; — க்கடைகோல் morceau de bois qu'on frotte sur une autre pour faire du feu; க்கட்டி magicien qui fascine le feu, charbon, — ardent; —

க்கட்டுகிறது, fasciner —, enchanter le feu —, க்கணம் ou புளிமாங்கனி pied de vers de 2 brèves, une longue et des brèves; au dire des Indous, il marque la perte de la santé; — க்கதிக்குப்பச்சை, V. நாகப்பச்சை; — க்கதிர் instrument d'orfèvre, verge de fer pour remuer les charbons, le soleil ar: rayons de feu; — க்கரண்டி cuillère pour prendre du feu; — க்கருமம் cérémonie du bûcher funèbre; mauvaise action, mal; — க்களம் foyer, place du feu; — க்கல் caillou, pierre à fusil, — à briquet; — க்காய்கிறது, se chauffer auprès du feu, le feu être ardent, — க்காரியம், V. தீக்கருமம்; — க்காலி furie, femme qu'on suppose porter malheur; — க்கால்மரக்கலம் brûlot; — க்குடுக்கை vase au feu, bombe, grenade; — க்குணம் mauvais caractère, — naturel, défaut; தீக்குணம்-மு les 10 mauvais naturels: பொய்சொல்லல் mentir, கோட்சொல்லல் calomnier, கோபித்துச் சொல்லல் parler avec colère பயனில்சொல்லல் dire des choses inutiles; ces 4 sont வாக்கின்தீக்குணம் les défauts de la bouche: களவாடப்போதல் aller voler; வறிதேதொழில்செய்தல் faire des choses inutiles; கொலைசெய்யல் tuer; ces 3 sont des défauts d'action ou du corps காயத்தீக்குணம்; கொலைநினைக்கை pensée de meurtre, காமப்பற்று penchant à la luxure, ஆசை désir: ces trois sont des défauts de l'âme, மனத்தீக்குணம்; — க்குணர், V. தீங்குணர்; — க்குண்டம் fosse où l'on entretient du feu; — க்குதிக்கிறது sauter dans le feu ou sur le feu (par possession ou autre raison); — க்குருவி autruche, oiseau pyrophage, — étranger qu'on dit avaler du feu; — க்குழி fosse pour faire du feu; — க்குளிக்கிறது se baigner —, s'enfoncer, se précipiter dans le feu; — க்குறி mauvais présage, — signe; — க்கூர்மை sel de roche, sel de graine de sésame; — க்கேடு grande calamité, malheur: — க்கொள்ளி brandon, tison ardent; — க்கோள் astre réputé de mauvaise influence; — சத்தி pouvoir de l'intelligence; — ச்சகுனம் mauvais présage, — augure; — ச்சடம் urine; — ச்சட்டி réchaud, — de terre, vase de terre rempli de feu; — ச்சலம் coquillage de mer usé de vétusté, V. தீய்ச்சலம்; — ச்சுடர் salpêtre, clarté du feu; — ச்சொல் injure, mauvaise parole; — த்தட்டி (தட்டுகிறது), briquet, instrument à faire du feu; — த்தட்டிக்கல் pierre à briquet, caillou; — த்தட்டிக்குடுக்கை briquet: — த்தட்டிவளையம் anneau ou cercle d'acier pour briquet; — த்தாங்கி garde-feu; — த்திரள் agglomération de feu, grand feu, nombre de feux, conflagration, — finale du monde: — த்தீண்டல் cérémonie du mariage qui consiste à toucher le feu; — த்தீண்டுகையான் celui qui touche le feu de sa main ou en porte dans sa main, i. e. Siven; — த்துருத்தி, soufflet; — த்தெய்வம் le prétendu dieu du feu, Agni; — த்தொழில் cérémonie du bûcher funèbre, mauvaise action, emploi mauvais, — qui approche du feu; — நட்பு amitié mauvaise, inconvenante: — நா langue de feu, phare (pour diriger les marins); — நாற்றம் mauvaise odeur, puanteur; — நிறம் couleur de jeunes feuilles de manguier; — நீர் esprit de vin, liqueur distillée; — நுவை, V. கடலுவை; — ப்பட்டி, V. தீவட்டி; — ப்படுகிறது se corrompre, s'enflammer (de colère...), prendre feu, être atteint du feu, brûler, se consumer; — ப்பற்றவைக்கிறது allumer (le feu ..); — ப்பாய்கிறது, — ப்பாய்தல் s'élancer —, sauter dans le feu, (se dit surtout d'une femme qui se brûle avec son mari, et quelquefois de ceux qui s'y engagent par vœux en cas qu'ils manquent à une promesse), marcher sur le feu; — ப்பாய்ஞ்சாள் ou ப்பாய்ந்தாள் femme qui s'est jetée dans le feu (et qui est adorée par ses parents idolâtres; — ப்பிரகாசி résine dite குங்குலியம்; — ப்பிரயாகம் le sacrifice du feu dit ஓமம்; — ப்பொறி étincelle (de feu), — ப்போடுகிறது mettre le feu, incendier, se fâcher, traiter cruellement; — மலம் ordures du feu, i. e. le charbon; — மிதிக்கிறது marcher sur le feu, (cérémonie payenne); — முகம் bouche de fourneau, de fournaise, lieu où le feu brûle; — முருகல் espèce d'arsenic préparé; — மொழி mauvaise parole, injure, malédiction; — யாறு fleuve de feu, mauvaise conduite; — யாறுடையோன் homme de mauvaise conduite; — யியல்பு mauvais caractère; — யியல்புடையோன் homme de mauvais naturel; — யிறைக்கிறது vomir —, arroser le feu, persécuter avec colère; — யெச்சம், (எச்சம்), le reste du feu; — யொழுக்கம் mauvaise conduite, perversité; — வட்டி, — வத்தி, — வர்த்தி torche, flambeau; — வண்ணம் couleur de feu; — வலஞ்செய்கிறது, tourner autour du feu en commençant par la droite, (c'est une cérémonie du mariage indou), se marier; — வலஞ்செய்தல் la susdite cérémonie, mariage; — வளர்க்கிறது entretenir le feu, — le feu du sacrifice, — le prétendu feu sacrée; — வளர்

ப்போர் ceux qui entretiennent le feu, *V.* செந்தீவளர்ப்போர்; — விளங்கும் வயிரம் ambre gris; — வேட்டல் mariage, sacrifice; — வேட்கிறது célébrer un mariage, faire un sacrifice; — வேள்வி mariage.

தீகிறது, தீந்தேன், தீவேன், தீ, தீய, *v. n.* (தீ) *ou* தீந்துபோகிறது, brûler, — légèrement, bouillir sur le feu, rôtir, griller, être brûlé, rôti, grillé, broui, hâlé, noirci (au feu, ou au soleil...), தீந்தது ce qui est brûlé, grillé, broui, desséché; தீந்துபோய்ப்போகிறது être-brûlé, grillé, broui gâté, desséché par la chaleur; தீயச்சுண்டுகிறது ébouillir, diminuer à force de bouillir, s'épaissir sur le feu.

*தீக்கதன், *V.* தீக்ஷிதன்.

தீக்கிக்கிறது, தீக்கித்தல், *P.* தீக்ஷிக்கிறது.

தீக்கிறது, தீத்தேன், தீப்பேன், தீ, தீக்க, *v. a. de* தீகிறது, *ou* தீத்துப்போடுகிறது, brûler, griller, rôtir, hâler, (le feu ou le soleil) noircir, faire bouillir.

தீக்குவெதுப்புங்குகை, (தீ, வெதும்), savon.

தீக்குதல், *n. v. de* தீக்கிறது.

*தீக்கை, 1° *V.* தீக்ஷை. 2° (தீ), mauvaise main, main de feu.

தீக்கையோன், 1° (தீ, கை), celui qui porte du feu dans sa main, *i. e.* Siven. 2° *V.* தீக்ஷையோன்.

*தீக்ஷணகம், (தீக்ஷணம், ka), moutarde blanche.

*தீக்ஷணம், (tikchna), arme, fer, piquant, âcreté, sel, force, tranchant, pointe, pénétration, intelligence, colère, peste, épidémie, hâte, vitesse, poison, guerre, combat, mort, chaleur: தீக்ஷணகண்டகம் le pommier épineux dit முண்ணுவல்; — கந்தகம், — கந்தம் racine âcre, *i. e.* oignon; — தண்டுலம் grain âcre, *i. e.* poivre long; — தைலம் résine, lait de கள்ளி, liqueur spiritueuse; — பத்திரம் feuille piquante, coriandre, le laurier அலரி; — பலம் coriandre; — புஷ்பம் clou de girofle; — ரசம் suc âcre, salpêtre.

தீக்ஷிணை, தீக்ஷணியம், (தீக்ஷணம், ya), pointe, piquant, tranchant.

தீக்ஷிதன், தீக்ஷிதன், தீக்ஷாவான், (dikchita, தீக்ஷை), *pl.* தீக்ஷிதர், தீக்ஷிதர், espèce de brame, *V.* தீக்ஷையோன்.

தீக்ஷாந்தம், (தீக்ஷை, அந்தம்), sacrifice supplémentaire pour effacer les défauts de l'initiation.

தீக்ஷிக்கிறது, க்ஷித்தேன், க்ஷிப்பேன், க்ஷி, க்ஷிக்க, *v. a.* (தீக்ஷை), தீக்ஷித்தல், *n. v.* initier (aux mystères d'une secte), instruire —, former un disciple, confirmer, vouer, faire un vœu, un sacrifice; தீக்ஷித்துக்கொள்ளுகிறது être initié, recevoir l'initiation, accomplir exactement tous les rites prescrits.

*தீக்ஷை, (dikchâ), initiation à des mystères, à une religion ou à une secte, baptême, réception dans une secte, instruction religieuse, sacrifice, cérémonie avant un sacrifice, oblation, vœu, engagement à certaines austérités, accomplissement de vœu, d'austérités, barbe qu'on laisse croître par deuil ou pendant que la femme est enceinte; — கேட்கிறது, — கேட்டல் demander l'initiation, — le baptême, écouter les instructions religieuses; — கொடுக்கிறது, — பண்ணுகிறது, — வைக்கிறது initier, recevoir dans une secte, instruire un disciple dans sa secte; — பெறுகிறது recevoir l'initiation ou le baptême, être initié.

தீக்ஷையோன், *pl.* தீக்ஷையோர், (தீக்ஷை), initiateur, gourou, homme —, initié (à des mystères, à une religion), disciple.

தீங்கனி, தீங்காய், (தீம்), fruit doux, — savoureux.

தீங்கு, (தீ), mal, tort, malheur, affliction, faute: தீங்குரைத்தல், (உரைத்தல்), dire du mal, mauvais discours.

தீங்குணர், (தீ, குணம்), méchants, vauriens, gens pervers, — vils, de mauvais caractère.

*தீசகன், தீச்சிவன், (தீ, சகன், ச்சிவன்), conseiller, ministre, maître d'école.

தீஞ்சுவை, (தீம்), goût suave, saveur douce, agréable.

தீஞ்சொல், (*id.*), expression douce, agréable, bonne —, belle parole.

*தீட்சணம்... *V.* தீக்ஷணம் *et ses composés.*

*தீட்சதன், தீட்சிதன்... *V.* தீக்ஷிதன்.

தீட்சம், résignation, éprouver sans aversion ce qui arrive.

தீட்சிக்கிறது... *V.* தீக்ஷிக்கிறது.

தீட்சை... *V.* தீக்ஷை.....

தீட்டம், impureté, souillure, règles des femmes; — ஆயிருக்கிறது avoir ses règles; தீட்டக்காரி femme qui a ses règles.

தீட்டரிசி, தீட்டலரிசி, (தீட்டுகிறது, அரிசி), riz pilé, — propre, — pilé une 2° fois.

தீட்டல், *opt. et n. v. de* தீட்டுகிறது.

தீட்டு, 1° (தீட்டம்), souillure légale, saleté, malpropreté, règles des femmes. 2° écriture, peinture, *n. v. imp. et part. de* தீட்டுகிறது; — கோல் pinceau, roseau à écrire; — க்கல் pierre à aiguiser; — க்கழிக்கிறது purifier, — d'une souillure lé-

gale, l'ôter par des cérémonies ; — க்காரி femme qui a ses règles ; — க்கட்டு coagulation du sang menstruel, maladie qu'elle cause ; — ச்சீலை linge sale, — souillé, — impur ; — க்குற்றி, — த்தடி bâton qui sert à repasser ou à aiguiser (des armes ou des outils) ; — ப்படுகிறது devenir, — être impur, souillé, profané, pollué, sale, coupable, être accusé, avoir ses règles ; — ப்பட்டவன், — உள்ளவன் homme censé impur, (dont on évite le contact) ; — ப்பலகை, — மரம் morceau de bois —, planche à aiguiser ; — வீடு maison censée souillée, impure.

தீட்டுகிறது, ட்டினேன், ட்டுவேன், ட்டு, ட்ட, *v. a.* piler parfaitement, ou une 2e fois, le riz (pour en ôter les restes du son ou de la bale et le rendre propre), repasser, aiguiser (un outil) ; écrire, peindre, dessiner, polir, donner le lustre, lier, presser sur, soutenir, assurer ; இந்தவரிசி தீட்டவில்லை ce riz n'est pas pilé une 2e fois, — n'est pas bien pilé, தீட்டினமரத்திலே கூர்பார்க்கிறது essayer le tranchant sur l'arbre qui a servi à aiguiser, éprouver la science acquise.

தீட்டுகை, தீட்டுதல், *n. v. du préc.*

தீட்பு, (*P.* தீழ்ப்பு), bassesse, abjection.

தீண்டல், *opt. et n. v. de* தீண்டுகிறது, *V.* தீண்டுதல்.

தீண்டியம், l'arbrisseau பவளக்குறிஞ்சி lausonia spinosa aux fleurs rouges.

தீண்டுகிறது, டினேன், டுவேன், டு, ட, *v. a.* தீண்டுதல், *n. v.* toucher, souiller par contact, contaminer, infecter ; தீண்டிக்கொடுக்கிறது donner ou rendre (un objet) après l'avoir souillé en le touchant ; மடி தீண்டினான் il l'a traîné par la ceinture ; அவனைக்கலிதோஷந்தீண்டாது il n'a point été infecté par le Kaliyougam, il est juste, honnête et bienfaisant ; என்னைத்தீண்டாதே ne me touche pas.

தீண்டுகை, தீண்டுதல், *n. v. du préc.* contact, attouchement, tact, souillure, contamination par contact.

தீதல், *n. v de* தீகிறது.

*தீதி, (dhiti), soif.

தீதிலி, (தீது, இலி), être innocent, sans faute.

தீது, (தீ), mal, mauvaise chose, méchanceté, faute.

*தீதை, (dhitâ), intelligence, vierge.

*தீத்தகம், (தீத்தம், ka), or.

*தீத்தம், (dipta), lion, lumière, splendeur, or, assa-fétida, un des 27 livres des Sivénistes : தீத்தசிகுவை renard (qui a la langue brillante), — பிங்கலம் lion de couleur brillante et rousse ; — ரசம் ver de terre ; — லோகம் métal brillant, — de cloche, pierre de couleur de jeune feuille de manguier, couleur ; — லோசனம் le chat à l'œil brillant.

தீத்தல், *n. v. de* தீக்கிறது.

*தீத்தாக்ஷம், (தீத்தம், அக்ஷம்), chat, paon, (à l'œil brillant).

தீத்தாங்கம், (*id.* அங்கம்), le paon au corps brillant.

*தீத்தி, (dipti), beauté, marche rapide —, vitesse d'une flèche, lumière, éclat, métal de cloche.

*தீத்தோபலம், (தீத்தம், உபலம்), lentille de crystal.

தீந்தமிழ், (தீம்), le tamoul doux, — suave.

*தீந்திரியம், (தீ, இந்திரியம்), organes de l'intelligence, *v g.* l'esprit, l'œil, l'oreille, le nez, la langue et la peau.

தீந்த, தீந்து, *part. et gér. de* தீகிறது.

*தீபகம், (தீபம், ka), fig. de rhét. mot qui, bien qu'il ne se trouve que dans un endroit, se rapporte à plusieurs autres mots ou membres de phrase, où il est sous-entendu, accumulation d'expressions tendant à un objet, rayons de la lune, safran, lampe, *ou* தீபகபட்சி, — புள் faucon, oiseau d'oiseleur destiné à en attirer et à en prendre d'autres ; தீபகபட்சிபயிற்றுகிறது dresser un oiseau pour la chasse.

*தீபம், 1° (dipa), lampe, flambeau, torche, (*c'est un des insignes de la royauté*), lumière, lampe de camphre, la 15me constellation lunaire dite சோதி. 2° (dvipa), île : — ஏற்றுகிறது placer —, allumer une lampe ; — காட்டல், — காட்டுகிறது éclairer, présenter la lumière, — une lampe de camphre ou d'autres matières ; தீபக்கம்பம் chandelier, porte-lampe ; — கர்ப்பூரம் camphre employé comme lampe ; — க்காந்தி, — க்காந்தியோன் diamant ; — க்கிட்டம் noir de fumée, suie ; — கூடு, — கோரி mèche de lampe ; — க்கால், — க்குழி pied de —, lampe, porte-lampe ; — க்கொடிச்சி camphre, — employé comme lampe ; — சிகை flamme de lampe ; — சிருங்கலை rangée de lampes ; — ஸ்தம்பம், — த்தம்பம், *V.* தீபக்கம்பம் ; — தூபம் lampe et encens ; — தைலி ce qui donne de l'huile de lampe, *i. e.* le ricin ; — பாதபம், — பாதவம், — பத்திகை, *V.* தீபக்கம்பம் ; — புஷ்பம் fleur de சண்பகம் ; — மாலை rangée de lampes, illumination, cercle de lampes autour d'une statue ; — வராடி espèce de chant ou de mélodie ; —

விருக்ஷம், — விருக்ஷகம், — விருட்சம், V. தீபக்கம்பம்.

*தீபவதி, (dvipavati), rivière.

*தீபனம், *தீபம், na), faim, grand —, appétit, nourriture, grande —, lumière, safran, oblation, offrande d'un sacrifice: அதிக — faim canine, — extrême; — உண்டாகிறது, — எடுக்கிறது, — எழும்புகிறது devenir —, être affamé, la faim venir.

*தீபாக்கினி, (தீபம், அக்கினி), feu —, flamme de la lampe, flamme.

*தீபாராதனை, id. ஆராதனை), adoration de la lampe, cérémonie de l'ஆலாத்தி avec une ou plusieurs lampes; (ce qui se fait en l'honneur des idoles durant les processions ou en d'autres occasions): — பண்ணுகிறது ou செய்கிறது faire cette cérémonie.

*தீபாலி, தீபாளி, தீபாவலி, தீபாவளி, (தீபம், ஆளி, ஆவலி), rangée de lampes; fête célébrée avec des lumières en commémoraison de la mort de நரகாசுரன் tué par Krichna, autre fête en l'honneur de la naissance de Soupramanien.

*தீபார்ச்சனை, (id. அர்ச்சனை), offrande d'une lampe, — d'une lampe de camphre.

*தீபிகை, (தீபம், ikâ.), lampe, flambeau, bougie, titre de différents livres, v. g. இரத்தின — le flambeau —, traité des pierres précieuses.

*தீப்தம், (dîpta), V. தீத்தம் et ses composées.

*தீப்தி, (dîpti), feu.

*தீப்பியம், (dipya), la flamme: தீப்பியமானம் lumière.

*தீப்பிரம், (dîpra), lumière.

தீப்பு, n. v. de தீக்கிறது, brûler, noircir, brûlure, noircissure.

தீமை, (தீ), mal, méfait, tort, malheur, infortune, vice, dépravation: தீமைக்கஞ்சல் craindre le mal, — d'en faire.

தீம், douceur, suavité, (et adj.) doux, suave: — பண்டம் bonbon, chose agréable à manger; — பால் lait doux, excellent; — புகை douce fumée, fumée odoriférante, parfum.

தீம்பன், pl. தீம்பர், (தீம்பு), méchant, vaurien, homme malfaisant, vil, méprisable.

தீம்பி, fém. du préc. méchante, femme vile, méprisable.

தீம்பு, (தீ), mal, méfait, malice, tort, bassesse, vileté: — செய்கிறது faire tort, — du mal; — நினைக்கிறது former de mauvais desseins, songer au mal; — வருகிறது un malheur arriver; தீம்பைப்புனைக்கிறது projeter ou imaginer du mal.

தீய, 1° inf. de தீகிறது. 2° adj. de தீ, mauvais, méchant pervers, nuisible. 3° adj. de தீயம், doux, agréable, pur. 4° pl. neut. choses mauvaises: — குணம் mauvais caractère; — சொல் mauvaise parole.

தீயகம், (தீ, அகம்), maison de feu, l'enfer.

தீயது, (தீ), chose mauvaise, douce, — pure, V. ஆரதம்.

தீயம், (தீ), douceur, suavité.

தீயர், pl. de தீயன், gens vils, méchants, vauriens, chasseurs.

தீயல், n. v. de தீகிறது viande —, chose brûlée, rôtie, grillée, noircie (au feu...), rôti, action de brûler...

தீயவன், m. தீயவள், f. தீயவர், pl. méchant, pervers.

தீயவை, தீயவைகள், pl. de தீயது, choses mauvaises, — douces, — pures.

தீயனி, (தீ, அனி), fruit vert, non mûr, mauvais.

தீயறம், (id. அறம்), mal, méfait, tort.

தீயன், V. தீயவை.

தீயன், தீயான், pl தீயர், தீயார், (தீ), méchant, vaurien, pervers: தீயார்கேண்மை தீயார்க்கினிது l'amitié des méchants est agréable aux méchants.

தீயா, தீயாத, part. nég de தீகிறது, et தீக்கிறது: தீயாக்கீரை la plante பொன்னாங்காணி.

தீயின்வயிரம், (தீயின் gén. de தீ), ambre gris.

தீயோதகம், (தீ, ஓதகம், P. உதகம்), eau de feu. i. e acide nitrique; on dit aussi அக்கினிநீர்.

தீயோன், pl. தீயோர், (தீ), V. தீயன்: தீயோர்கேண்மையின் நல்லோர்பகை நன்றே l'inimitié des bons vaut mieux que l'amitié des méchants.

தீய், 1° imp. et part. de தீய்கிறது. 2° imp de தீய்க்கிறது: — ச்சலும் furoncle enflammé, charbon, os desséché.

தீய்கிறது, ய்ந்தேன், யவேன், ய், ய், ய, v. n தீய்தல், n. v. V. தீகிறது.

தீய்க்கிறது, ய்த்தேன், ய்ப்பேன், ய்ய், க்க, v. a. தீய்க்கல், n. v V. தீக்கிறது, தீய்த்துப்போடுகிறது brûler.

தீய்து, P தீது.

தீய்ந்த, தீய்ந்து, part. et gér. de தீய்கிறது.

தீய்வு, n. v. du même brûlure.

தீர, 1° inf de தீருகிறது, adv. entièrement. 2° adj. de

*தீரம், 1° (tira), bord, rivage, petite chaussée de rizières, flèche. 2° (dhîra), sagesse, fermeté, — d'âme, safran, froid, ou தீரத்தனம், — த்துவம், fermeté, force,

courage, hardiesse, bravoure, constance, intelligence ; — புக்தி Tirabhoukti, Tirhut, l'ancienne மிதுலே.

*தீரன், (dhira), homme fort, brave, hardi.

தீரா, தீராத, *part. nég. de* தீருகிறது *et, de* தீர்க்கிறது, qu'on ou qui ne finit pas interminable, inexpiable, incurable : தீராக்கோவம் colère implacable ; — கோவம் போராய்முடியும் une colère implacable finira par une bataille; தீராப்பசியன் homme d'une faim insatiable, hydropique ; — பகை haine implacable : தீராதவியாதி ; — நோய் maladie incurable.

தீராது, 1° 3° *pers. nég de* தீருகிறது cela ne finit pas. 2° *ou* தீராமல் *gér. nég du même*, sans finir : எனக்குவரத்தீராது je n'ai pas le temps de — je ne puis venir.

*தீராந்தரம், (தீரம், அந்தரம்), l'autre côté du rivage, le rive ultérieure.

தீராந்தி, poutre, — de plafond.

தீராமை, *n. e. nég. de* தீருகிறது, état de ce qui est interminable, insatiable, implacable, incurabilité, cruauté.

தீர்க்கை, (தீருகிறது), loisir,

தீரும், 3° *pers. et part. fut. du même*, qui se termine, curable : — வியாதிmaladie guérissable.

*தீரை, *fem. de* தீரன், femme forte, — d'esprit.

தீருகிறது, *ou* தீர்கிறது, ர்ந்தேன், ருவேன் *ou* ர்வேன், ரு *ou* ர், ர, தீரேன், *nég.* தீருகை, தீருதல், *n. v.* 1° *v. n. de* தீர்க்கிறது. finir, se terminer, s'achever, se perfectionner, se payer, se juger, se décider, s'expier, se guérir, se corriger, s'éclaircir, être fini... déterminé, certain, s'affranchir, s'allonger, marcher 2° *v. a.*, tirer (un coup de fusil...), colorier, peindre, teindre, orner, écrire, alligner, mettre en lignes, étendre, allonger, tirer en longueur, suivre; abandonner, couper : வன்னக் — *dat.* colorier (des tableaux), peindre des statues ou des murs), *ou* சாயந் —, teindre (des toiles...): எழுதித் — finir d'écrire ; படித்துத் — finir ses études; இன்னந்தீரப்படிக்கவில்லை il n'a pas encore fini ses études, il n'a pas appris entièrement; தீர்ந்துபோகிறது, *V.* தீருகிறது : தீர்ந்த, *part.* achevé, fini, parfait, correct, guéri, décidé ; —குருக்கள் excellents gourous, grivois, impies qui ne craignent ni Dieu ni les hommes, (ironie); — சாமி maître accompli, honnête homme (ironie); — பட்சம் conclusion finale, décision ; — மனிதன், தீர்ந்தவன், homme accompli, expert, bien dressé, hardi, courageux, intrépide, qui a renoncé à tout, qui se dompte lui-même ; நற்கிரிகையிற்றீர்ந்தகிருள்ளவனுயிருக்கிறது être parfaitement accoutumé à la pratique des bonnes œuvres.

தீர்க்க, 1° *inf. de* தீர்க்கிறது. 2° *adj. de*

*தீர்க்கம், 1° (dirgha), longueur (de temps, d'espace...), extension, étendue, espace signe de voyelle —, voyelle longue, quantité d'une syllabe longue, les signes 5, 6, 7, 8 du zodiaque. 2° prononciation parfaite, — claire et exacte, exactitude, plénitude, perfection, précision, certitude, clarté ; — ஆயிருக்கிறது être long, exact, certain ; — ஆய் exactement, distinctement, longuement; — ஆய்ப்பேசுகிறது parler distinctement, fortement ; தீர்க்ககண்டகம், — கந்தரம் héron au loug cou ; — கதி —, காடிகம் (ghâtika, *nuque*), — க்கிரீபம் chameau, — à la marche lente et au long cou ; — காஷ்டம் longue pièce de bois, lance, poutre ; — காலம் long temps ; — கேசம் long poil, longue chevelure, ours ; — சங்கம் longue jambe, chameau, héron, cuisse ; — சதுரம் carré long, rectangle ; — சத்திரம் long sacrifice, (prolongé pendant 12 ans) ; — சந்தி contraction en une seule longue d'une voyelle finale brève ou longue avec la même voyelle initiale du mot suivant, savoir : அ ou ஆ en ஆ, இ ou ஈ en ஈ, உ ou ஊ en ஊ, *r. g.* ஞான அமிர்தம், ஞானமிர்தம் ambroisie spirituelle, நதி ஈசன், நதீசன் le roi des fleuves : (si les voyelles sont différentes, la contraction se nomme குணசந்தி ou விருத்திசந்தி) ; — சந்தியத்துவம் longue observance du சந்தியை ; — சாகம் (சாகை). — சாலம் l'arbre சாலமரம் à longues branches, shorea robusta ; — சிகுவம் ce qui a une longue langue, *i. e.* le serpent ; — சிநேகம் longue —, durable amitié ; — ஜீவம் longue vie ; — ஜீவி être qui vit long-temps ; — சுமங்கிலி femme qui vit long-temps dans l'état du mariage ; — சுமங்கிலியம் longue vie dans l'état du mariage, (souhait aux femmes) ; — சுரதம் longue copulation, le chien (dont le coït dure long-temps) ; — சுரம் voyelle —, note longue ; — சூத்திரம் longue règle, lenteur, retard, nonchalence ; — தண்டம் prostration (de tout son long), profonde vénération, ricin ; — தரிசனம், — தரிசனை longue prévoyance, connaissance de l'avenir (ainsi que du passé et du présent), prophétie, prédiction ; — தரிசனஞ்சொல்கிறது prévoir —, prédire l'avenir ; — தரிசி prophète, qui connait l'avenir (ou les 3

temps); — தரிசினி prophétesse; — தரு l'arbre long, *i. e.* le palmier; — நாரு la plante சிவப்பனை; — திருஷ்டி, — திருட்டி vue longue, prévision, prévoyance, connaissance de l'avenir; — நாதம் ce qui rend un son prolongé, la conque; — நிச்சுவாசம் long —, soupir; — நித்திரை le long sommeil, *i. e.* la mort; — பத்திரகம், — பத்திரம் ce qui a de longues feuilles, *i. e.* l'ail, l'oignon; — பாகு long bras, homme à longues mains, (épithète d'un roi); — பாதபம் long arbre, *i. e.* cocotier, aréquier; — பாதம் long pied, héron; — பிருஷ்டம் *ou* பிருட்டம் la bête à long dos, *i. e.* le serpent; — புச்சம் sécante; — மாருதம் éléphant à longe haleine, éléphant, vent durable; — மூலம் longue racine, espèce de வில்வம், — de sensitive, la plante முடக்கற்றான்; — யோசனை longue délibération; — ரதம் ce qui a de longues dents ou des défenses, *i. e.* le sanglier; — ராத்திரம் longue nuit, longue période de temps; — ரோகி malade de longue durée; — ரோமம் ce qui a de longs poils, *i. e.* l'ours; — ரோகிதம் les herbes தருப்பை et சிவிர்தி; — வசனம் longue phrase, parole ferme; — வக்த்திரம், வத்திரம் long visage, éléphant; — வருணம் voyelle longue; — வமிசம் ancienne famille; — வருச்சிகை *ou* வற்சிகை crocodile; — விருக்ஷம், *V.* பெருமரம்; — வைரம் longue inimitié, vieille haine.

தீர்க்கன், (*id.*), homme long, de haute taille.

*தீர்க்காசனம், (தீர்க்கம், ஆசனம்), serpent.

*தீர்க்காயு, தீர்க்காயுசு, (*id* ஆயு, ஆயுசு), longue vie, longévité, corbeau, le mouni மார்க்கண்டேயன், le cotonnier soyeux.

*தீர்க்காயுஷியம், (*id.* ஆயுஷியம்), longue vie, (bon souhait), longévité, long temps.

*தீர்க்காமயம், (*id.* ஆமயம்), longue maladie.

*தீர்க்காயுதம், (*id.* ஆயுதம்), longue arme, lance, javelot, le sanglier aux longue défences.

*தீர்க்கிகை, (*id.* ikâ), long étang.

தீர்க்கிறது, ர்த்தேன், ர்ப்பேன், ர், ர்க்க, *v. a.* தீர்த்தல், *n. v. ou* தீர்த்துப்போடுகிறது, finir achever, terminer, corriger, perfectionner, expier, guérir, payer (une dette), décider, juger (un procès...), quitter, abandonner, faire quitter, — abandonner, renvoyer, éloigner, affranchir: தீர்த்துக்கொடுக்கிறது, — வாங்குகிறது décider —, régler et donner ou recevoir, échanger; — க்கொள்ளுகிறது finir un compte, décider se décider; உண்டியில்லையென்று தீர்ந்துக்கொள் décide oui ou non.

தீர்தல், *n. v. de* தீர்கிறது.

தீர்த்த, 1° *part. parf de* தீர்க்கிறது. 2° *adj. de* தீர்த்தம்.

*தீர்த்தகன், தீர்த்தகரன், (தீர்த்தம், கரன்), gourou ou chef Samanéen.

தீர்த்தம், (tirtha), pureté, — cérémoniale par le bain, eau, — lustrale, eau bénite, rivière réputée sacrée étang de pagode, lieu de pélerinage surtout sur la rive des fleuves sacrés, fête payenne qu'on y célèbre), fête, sacrifice, feu, science sacrée, règles des femmes, vulve, naissance, incarnation ou descente d'une divinité dans ce monde, secte, école de philosophie; தீர்த்தம்-ஏ-ou ஏழு —, சப்ததீர்த்தம் les 7 fleuves sacrés des Indous, savoir: கங்கை le Gange, யமுனை le Djamna, சரச்சுவதி le Sarassouvadi ou Sarsouti, au nord de Délhi; நருமதை le Nerbaddha, காவேரி le Cavêri, குமரி, le Coumari au cap Comorin, கோதாவிரி le Godaviri; d'autres en comptent 11 en y ajoutant சிந்து le Sind, தாமிரபருணி le Tambraparni auprès de Paléyamcottei, துங்கபத்திரி le Toumbhadra au nord du Maïssour et கிட்டிணா le Krichna; — சாப்பிடுகிறது boire pe l'eau bénite, boire l'eau qui a servi à laver une idole; — ஆடுகிறது se baigner dans une eau réputée sacrée; — தெளிக்கிறது asperger d'eau bénite; தீர்த்தசேவை, — யாத்திரை pélerinage aux fleuves ou étangs réputés sacrés; — சேவி homme qui fait ce pélerinage; — த்தெளிப்பு bénitier; — யாத்திரைபண்ணுகிறது aller en pélerinage pour se baigner dans les fleuves ou les étangs réputés sacrés; — ராசி, (ராசன்), la ville de Bénarès, la reine de pareils pélerinages; — வாகம் boucle de cheveux; — வாசி pélerin, *V.* தீர்த்தசேவி.

தீர்த்தல், *n. v. de* தீர்க்கிறது.

*தீர்த்தன், (tirtha), *pl.* தீர்த்தர், Dieu, homme pur, maître, précepteur, conseiller, gourou, Siven, Arouguen: தீர்த்த gens purs, les dieux indous, maîtres...

*தீர்த்தி, *fém. de* தீர்த்தன், femme pure, Parvadi, *ou*

தீர்த்திகை, (தீர்த்தம், ikâ), rivière, fleuve.

தீர்த்து, *gér. de* தீர்க்கிறது.

தீர்ந்த, தீர்ந்து, *part. et gér. de* தீருகிறது.

தீர்ப்பு, *n. v. de* தீர்க்கிறது, determination, sentence (de juge, d'arbitres...), jugement, fin conclusion, expiation, divorce, sentence de séparation, répudiation

(de concubinaires...); — செய்கிறது rendre un jugement, casser un mariage, faire un acte de répudiation (de concubine..).

தீர்மானம், (தீர், *part. fut. de* தீர்க்கிறது), détermination, — positive, conclusion, résolution, — finale, fin, décision: — ஆய் définitivement; — ஆனவிலை prix fixe, — déterminé, juste prix; — ஆகமுடிக்கிறது finir absolument, arranger finalement; தீர்மானப்படுகிறது se décider, être conclu, arrangé finalement; — ப்படுத்துகிறது décider, déterminer.

தீர்மானிக்கிறது, னித்தேன், னிப்பேன், னி, னிக்க, *v. a. et n.* (தீர்மானம்), décider, juger, déterminer, conclure, résoudre, se décider, se résoudre, décréter, ordonner; ஒருவனைக் குற்றவாளியாகத் — décider que quelqu'un est coupable.

தீர்மானித்தல், தீர்மானிப்பு, *n. v. du préc.* détermination, conclusion, résolution, décision.

தீர்வு, *n. v. de* தீர்கிறது, jugement, décision, fin, rejet, renvoi.

தீர்வை, 1° (*id.*), jugement, décision, sentence, droit de douane, péage, impôt, taxe, cérémonie funèbre,, funérailles. 2° mangouste: பொதுத் — jugement général; தனித் — jugement particulier; — க்காரன் douanier; — ச்சரக்கு marchandise payant douane; — த்துறை bureau de douane; — நன்செய் rizière qui paye impôt; — ப்பற்று terre qui paye impôt; — ப்புன்செய் terre à menus grains qui paye impôt; — யிடுகிறது juger, prononcer une sentence, décider.

*தீவகம், *P.* தீபகம்.

*தீவரம், *P.* தீவிரம்.

தீவறை, (தீ, அறை), foyer profond pour faire un grand feu.

திவாணம், (*persan*), cour —, tribunal de justice, gouvernement, Divan, magistrat des Mahométans: திவாணத்துக்குப் பணங் கட்டுகிறது payer l'impôt au gouvernement; — பயந்து நடக்கிறது craindre le gouvernement et lui obéir. (Le mot de சர்க்கார் est plus usité).

திவாண், (*id.*), divan, visir ou 1er ministre dans certaines cours.

*தீவாந்தரம், (dviba, *île* அந்தரம்), île, pays éloigné, extrémités de la terre, campagne: தீவாந்தர அவரை pois venus des îles (orientales surtout).

தீவாளி, *P.* தீபாளி.

தீவான், (தீவு), insulaire, habitant d'une île, — des bords de la mer.

திவான்ஜி, (*pers.*), *V.* திவாண்.

*தீவி, (dvîpi), tigre.

*தீவிகை, *V.* தீபிகை.

தீவிதிராட்சம், (தீவி, *P.* தீவிய *doux*), vigne; தீவிதிராட்சக்குலை grappe de raisin — ப்பழம் raisin; — ப்பழரசம் vin; — உற்பத்தியம் produit de la vigne.

தீவிய, *adj. de* தீவு, doux, savoureux; தீவியது ce qui est doux.

தீவிரம், (tîvra), vitesse, hâte, diligence, promptitude, précipitation, rayon du soleil, chaleur, enfer, grande colère, excès, emportement, violence, entêtement; — ஆய் vite, promptement; — இல்லாமை lenteur; தீவிரக்காரன் homme vif, empressé, diligent, sévère; — புத்தி esprit vif, pénétrant; — ப்படுகிறது se hâter, s'empresser; — ப்படுத்துகிறது hâter, presser; — வேதனை douleur excessive.

தீவிரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, *v. a. et n.* (தீவிரம்), தீவிரித்தல், *n. v.* hâter, presser, accélérer, se hâter, s'empresser.

தீவினை, (தீ, வினை), mauvaise action, mal, péché, (opposé de நல்வினை); — த்தொடர்பு suite ou conséquence du mal commis (dans une naissance antérieur ou dans la présente, au dire des Indous): — யச்சம் crainte du mal, d'en faire.

*தீவு, (dvîpa), île, pays —, hauteur en mer, pays étranger, région lointaine, contrée, continent, goût, saveur. Les Indous divisent le monde en 7 îles imaginaires சத்ததீவு ou 7 zones concentriques séparées l'une de l'autre par un de leurs 7 கடல் en forme d'océan ambiant. Les noms de ces îles, tirés de leur principale production, sont en partant de celle du centre: நாவலந்தீவு l'île de l'arbre நாவல், c'est l'Inde; இறலித்தீவு l'île du figuier; குசைத்தீவு l'île de l'herbe தருப்பை; கிரௌஞ்சத்தீவு l'île de l'oiseau அன்றில்; புட்கரத்தீவு l'île du nénuphar; தெங்கந்தீவு l'île aux cocotiers; கமுகந்தீவு l'île aux aréquiers. Les noms sanscrits ne sont point les mêmes ni dans le même ordre. Les voici: சம்பு, குசை, பிலக்ஷம் plakcha, *ficus religiosa*, சான்மலி salmali *cotonnier*, கிரவுஞ்சம், சாகம், புஷ்கரம். La dernière île est, selon les Indous, entourée de la mer d'eau douce, laquelle est elle-même entourée par la chaîne de montagnes சக்கரவாளகிரி. Au milieu de l'île centrale சம்புத்தீவு ils placent le mont மகாமேரு; ils divisent ensuite cette île சம்பு en 10 îles moindres, ou subdivisions, dont on ne connaît que les noms, qui sont: குரு, சந்திரம், வருணம், சௌமியம், நாகம், குமாரிகை, கபஸ்திமான், தாமிர

பூரணம், கசேரு, இந்திரம். Au mot நவகண்டம் on trouvera d'autres divisions différentes en 9 parlies, et au mot தேசம் la grande division du monde connu des Indous en 56 pays : தீவுக்குருவி oiseau étranger, — des îles ; — ச்சரக்கு marchandise des pays étrangers ; — த்தீவாந்தரம் les pays étrangers ; — பற்று, — ப்புறம் voisinage d'une île.

தீழ்ப்பு, impureté légale, malpropreté, bassesse, vileté, abjection : தீழ்ப்பழுக்கு saleté ; தீழ்ப்பாயிருக்கிறது être impur, sale, bas, vil, abject (un peuple, une famille), தீழ்ப்பாய்க்கிடக்கிறது rester dans l'abjection, être méprisable ; தீழ்ப்பானசாதி basse caste.

தீற்று, *part. et imp. du suiv.* : — க்கல் pierre pour frotter et polir (l'enduit d'un mur...) ; — ப்பலகை planchette —, instrument pour donner le poli au crépissage d'un mur.

தீற்றுகிறது, ற்றினேன், ற்றுவேன், ற்று, ற்ற, *v. a.* தீற்றுதல் *et* தீற்றிப்போடுகிறது, frotter et polir (le crépissage des murs..), crépir, — et blanchir (surtout en dedans), nettoyer, — une corde des filaments qui en sortent, *V.* ஊட்டுகிறது.

**தீனம்*, (dîna), pauvreté, mendicité, détresse, perte, dureté, cruauté, liberté, fantaisie : தீனமுகம் visage de détresse.

**தீனன்*, *pl.* தீனர், 1° (தீனம்), pauvre, mendiant, gueux, misérable, vaurien. 2° (தீன்), glouton, grand mangeur : தீனபந்து le parent des pauvres, *i. e.* Dieu, (expression des Vichnouvistes surtout).

**தீனாரம்*, (dînâra), dinar, ancienne pièce de monnaie.

தீனி, *தீன்*, *n. v. de* தின்கிறது, nourriture, aliment, manger, festin : தீனிக்குடல் l'estomac des hommes ; தீன்பண்டம் mets savoureux, chose mangeable, *V.* தின்பண்டம் ; தீன்பண்டநல்கல், *V.* தின்பண்டநல்கல்.

து

து, 1° lettre syllabique composée de த் et de உ. 2° *imp. et n. v. de* துக்கிறது, jouissance. 3° terminaison de la 1re personne du singulier comme யான்வந்து ou வருது je suis venu ou je viendrai. 4° terminaison du neutre singulier et de bien des noms verbaux : அதுவந்தது cela est venu, செய்கிறது, செய்வது faire. 5°* (tou), particule sanscrite indiquant disjonction, ou connexion, comme : mais, de plus, union, séparation. 6° (tou), marcher, croître, corrompre, se remplir. 7° (dou), brûler, tourmenter. 8° (dhou), agiter.

துகம், richesses.

துகளிதம், (துகள்), poussière, poudre : — ஆக்குகிறது, — ஆடுகிறது réduire en poussière.

துகள், poussière, — ou pollen des fleurs, faute.

துகிதா, (douhitâ), fille : துகிதுபதி (douhitous *gén.*), mari de la fille, gendre.

துகிரிகை, peinture, figure peinte, portrait, onguent.

துகிர், corail : — த்தாளி l'arbrisseau பவளமல்லிகை.

துகிலிகை, pinceau (pour peindre), peinture, ouvrage de —, sculpture.

துகில், toile, habit, habillement, drapeau, bannière, — distinctive : துகிலின்பீசம் graine de cotonnier, *litt.* graine de toile.

**துகினம்*, (touhina), rosée, gelée, clair, —, rayons de la lune : துகினாசலம், — சயிலம், — பர்வதம், *V.* துகினாத்திரி.

**துகினாமிசு*, (துகினம், அமிசு), l'astre frais, la lune : — தைலம் camphre.

**துகினாத்திரி*, (அத்திரி), la montagne gelée ou de la gelée, *i. e.* l'Himâlaya.

**துகு*, (douh), peine, douleur.

**துகூலம்*, (doukoûla), toile fine, tissu de soie.

துகைக்கிறது, கைத்தேன், கைப்பேன், கை, கைக்க, *v. a.* துகைத்தல், *n. v.* fouler aux pieds, presser, comprimer, briser, broyer (un remède), vexer, tourmenter, travailler, s'efforcer, souffrir.

துகையல், *n. v. du préc.* espèce d'assaisonnement, chose broyée.

துக்க, 1° *adj. de* துக்கம். 2° *inf. de* துக்கிறது.

**துக்ககன்*, (துக்கம், ka), homme triste, mélancolique.

துக்கடி, (*ind.*), district, division.

துக்கபோறுகிறது, (*id.* ஆறுகிறது), le chagrin se calmer, se consoler.

**துக்கம்*, (doukha), tristesse, chagrin, affliction, inquiétude, — peine, douleur, malheur, deuil, faute, enfer : — ஆயிருக்கிறது être triste, chagrin ; — உள்ளவன் homme triste, affligé ; — எடுக்கிறது prendre le deuil, concevoir du chagrin, éprouver un malheur ; — காக்கிறது observer,

— garder le deuil; — கொண்டாடுகிறது célébrer le deuil, pleurer, se lamenter ensemble, déplorer (une mort); — போக்குகிறது chasser —, dissiper le chagrin, consoler *ou se consoler*; துக்ககரம் cause de douleur, ou de tristesse; — க்காரன் homme affligé, — dans le deuil; — க்கோலம் habit —, état de deuil; — சாகரம் mer de chagrin, chagrin extrême, le monde; — சாகரத்திலேமுழுகுகிறது *ou* அமிழ்கிறது être plongé dans une mer d'affliction, être extrêmement affligé; — சீவி être qui vit dans le chagrin; — துக்கிதன் homme compatissant au chagrin; — தோக்கிலை (dôhya *à traire*), vache difficile à traire; — த்திரயம் les 3 genres d'afflictions, savoir celles qui viennent de Dieu, des êtres vivants et des 5 éléments; — நிவாரணம், — நிவர்த்தி consolation, expulsion du chagrin; — ப்படுகிறது s'affliger, être chagrin, dans l'affliction; — யோகம், — சம்யோகம் occurrence de tristesse; — ஸ்வரம் ton plaintif, air douloureux, chant lugubre, complainte; — வீடு maison de deuil, — où quelqu'un est mort; — வாளி, (ஆளி), personne affligée.

துக்காணி, (துக்கு, ஆணி), cache, liard, sou, sorte de petite monnaie.

*துக்காதீதம், (துக்கம், அதீதம்), aise, contentement, avoir surmonté le chagrin, délivrance du chagrin,

*துக்கி, 1° (துக்கம், i), personne affligée. 2° *imp. de*

துக்கிக்கிறது, க்கித்தேன், க்கிப்பேன், க்கி, க்கிக்க, *v. n.* (துக்கம்), துக்கித்தல், *n. v. et* துக்கித்துக்கொண்டிருக்கிறது, s'attrister, s'affliger, être triste, chagrin, inquiet, se lamenter, pleurer.

*துக்கிதம், (துக்கம், ita), peine, détresse, affliction.

*துக்கிதன், (துக்கிதம்), homme affligé, chagrin, triste.

துக்கித்தல், துக்கிப்பு, *n. v. de* துக்கிக்கிறது, affliction, chagrin, lamentation, inquiétude.

துக்கிறது, துத்தேன், துப்பேன், து, துக்க, *v. a.* 1° manger, jouir, éprouver (du bien ou du mal). 2° *P.* துர்க்கிறது remplir.

துக்கு, chose vile, bassesse: — பிடித்தவன் misérable, malheureux.

துக்குணி, un peu, peu, petitesse: துக்குணியாகக் கொடுக்கிறது donner peu à peu; — போதும் tant soit peu —, un peu suffit.

துக்கை, règles des femmes, menstruation.

துக்கைச்சி, (துக்கை), femme qui a ses règles.

துங்கதை, (துங்கம், tâ), hauteur.

துங்கம், (tounga), hauteur, élévation, grandeur, excellence, eminence, sommet, bout, extrémité, apside supérieure ou aphélie d'*une planète*, apogée, montagne, victoire, sainteté, pureté: துங்கசேகரம் montagne; — த்துவம் hauteur, éminence... : — பத்திரி, — பத்திரை le fleuve Toumbhadra dans le Maïssour; — ப்பீலிக்குடை ombrelle de plume de paon; — மத்திமபுத்தி mouvement moyen journalier de l'apogée de la lune; — மந்தோச்சம் apside supérieure d'une planète, aphélie ou apogée.

துங்கரிகம், terre ou craie rouge, ocre jaune.

*துங்கன், (tounga), homme éminent, célèbre, aphélie des planètes, apogée de la lune.

*துங்கி, (துங்கம்), la nuit: — பதி l'astre de la nuit, *i. e.* la lune.

துங்கீசன், (துங்கி, ஈசன்), le seigneur de la nuit, la lune, Siven, le soleil, Krichna ou Vichnou.

துசகம், grenade.

*துசம், 1° (tousa), bale du riz, son. 2° *P.* துவசம், drapeau, étendard. 3° *P.* துவிசம், chose née 2 fois, *v. g.* les ovipares, dent, espèce de résine.

*துசன், *P.* துவிசன், être né 2 fois, homme des 3 premières castes, *i. e.* brame, guerrier, ou marchand (parce qu'ils sont censés nés une 2° fois par l'investiture du triple cordon).

*துசானலம், (துசம், அனலம்), feu de bales de riz, supplice cruel de brûler vif un homme entouré de cordes de pailles.

*துச்சகம், 1° (doutchtchhaka), espèce de —, parfum. 2° (துர், saha *qui porte*), chose difficile à supporter, — à obtenir.

*துச்சகுனம், (துர், சகுனம்), mauvaise augure.

*துச்சம், (toutchtchha), bassesse, vileté, petitesse, vacuité, vide, melon d'eau, mensonge, fausseté, *ou* துச்சதானியம், — தானியகம் paille sans grain; — த்தரு arbre vide, *i. e.* la plante du ricin.

*துச்சவனன், (doustchyavana), Indiren, surnom venu de ce qu'il voulut, dit-on, frapper de la foudre le mouni Tchyavana; mais sa main resta levée par la malédiction de celui-ci.

*துச்சன், (துச்சம்), homme vil.

*துச்சாதனன், (doussâsana, *ingouver-*

nable), Toutsâdanen, frère cadet de Douryodhana.

துச்சி, *n. v. de* துக்கிறது, manducation, jouissance, épreuve, terre à foulon.

*துச்சிமை, (துச்சம், imâ), bassesse, vilété.

துச்சில், (துச்சம், இல்), asile, abri, lieu pour s'arrêter, demeure temporaire et étrangère, — pour peu de temps. le corps (demeure de l'âme), crête, diadème.

*துஷாரம், (touchâra), froid, gelée, glace, rosée.

*துஷாராத்திரி, (துஷாரம், அத்திரி), *V.* துஹினத்திரி.

*துஷ்கரம், (துர், கரம்), chose difficile à faire, qu'on fait difficilement, air, atmosphère.

*துஷ்கரன், (*id.*), méchant, qui fait du mal.

*துஷ்கருமம், (*id.* கருமம்), méchanceté, péché, action pénible.

*துஷ்கிரமம், (துர், கிரமம்), chose de difficile accès, — qu'on ne peut atteindre, — sans ordre, — mal arrangée, désordre.

*துஷ்குலம், (*id.* குலம்), mauvaise caste.

*துஷ்குலேயன், துஷ்குலீனன், (*id.*), homme de mauvaise caste.

துஷ்கிருதம், துஷ்கிருதகருமம், துஷ்கிருதி, (*id.* கிருதம், கிருதி), mauvaise action péché, perversité.

*துஷ்டகம், துஷ்டதை, (துஷ்டம், ka, tâ), mal, méchanceté.

*துஷ்டம், (douchta, *corrompu*), méchanceté, malice, dépravation, souillure, insubordination, férocité, cruauté, caractère sauvage, mal, désordre, bassesse, vileté, dégradation, faiblesse, couleur de nénuphar bleu, (c'est un défaut des émeraudes): துஷ்டகண்டகன் vaurien, méchant, malheureux, cruel; — கருமம் action féroce ou mauvaise; — குணம் caractère féroce, sauvage, mauvais; — சதுர்த்தர் les 4 héros de la férocité ou de la méchanceté, savoir: துரியோதனன் le principal ennemi des பாண்டவர், துச்சாதனன் son frère cadet, கர்னன் leur compagnon, demi-frère et ennemi des பாண்டவா சகுனி oncle de துரியோதனன்; — சித்தன் homme cruel, méchant; — சிரோமணி personne très féroce, très méchante; — தேவதை cruelle —, méchante déesse, — divinité; — த்தனம் naturel féroce, mauvais, sauvage, *V.* துஷ்டாட்டம்; — த்தனமுள்ள féroce, cruel, méchant, sauvage; — த்தொழில் mauvaise action, mauvais emploi; — நிக்கிரகம் répression —, destruction des méchants; — நிக்கிரகஞ் சிஷ்டபரிபாலனம் réprimer les méchants, c'est protéger les bons; — பாவம், — பாவனை mauvais naturel, férocité, crime atroce, — énorme; — மிருகம் animal féroce, — sauvage; — புத்தி, — மதி mauvais esprit, méchanceté, férocité; — ரோகம் mauvaise maladie; — விரணம் ulcère malin ou dangereux; — வித்தை mauvaise science, — fonction, habileté dans le mal; — விருஷம் bœuf mauvais ou paresseux; — வினை mauvaise action, — fonction.

*துஷ்டன், *pl.* துஷ்டர், (துஷ்டம்), homme méchant, pervers, féroce, cruel, vaurien, scorpion.

துஷ்டாட்டம், (துஷ்டம், ஆட்டம்), méchanceté, férocité, cruauté.

*துஷ்டி (touchti), plaisir, contentement.

*துஷ்டு, (douchtou), mal.

*துஷ்டை, *fém. de* துஷ்டன், femme méchante, féroce, prostituée.

*துஷ்பரிசம், (துர், பரிசம்), chose difficile ou mauvaise à toucher.

*துஷ்பானம், (*id.*), mauvaise boisson.

*துஷ்பிரகிருதி, (*id.*), mauvais naturel.

*துஷ்பிரதருசணி, (douchpradharsani), la plante சேம்பு.

*துஷ்பிராப்பியம், (துர்), chose difficile à obtenir.

*துஷ்மந்தன், ou துஷ்யந்தன், (douchmanta, — yanta), Touchmanden, roi de Hastinabouri, époux de சகுந்தலை.

*துஸ்தாரம், *V.* துத்தாரம்.

துஞ்சல், *opt. et n. v. de* துஞ்சுகிறது sommeil, mort, paresse, immobilité, fermeté.

துஞ்சற, (துஞ்சு, அற), entièrement.

*துஞ்சன், *pl.* துஞ்சர், (toundja), être nuisible, méchant, அசுரன் ou démon.

*துஞ்சு, *imp. et part. du suiv.* — நிலை lieu où l'on dort, lit.

துஞ்சுகிறது, கினேன், சுவேன், சு, ச, *v. n.* துஞ்சுதல், *n. v.* dormir, mourir, être indolent, — immobile, stable, ferme, se faner, se flétrir: துஞ்சிகின்றான் மிஞ்சிபுண்ணான் celui qui dort beaucoup, mange peu.

துஞ்சுமன், (துஞ்சு, ஊமன்), muet qui dort, *i. e.* paresseux.

துடக்கம், *P.* தொடக்கம், commencement.

துடக்கறுப்பான், (துடக்கு, அறுக்கிறது), la plante கொத்தான் cassyta.

துடக்கு, *P.* தொடக்கு, 1° saleté, impureté, règles des femmes, lien, entraves, embrouillement, espèce de bijou. 2° *imp. et part. de*

துடக்குகிறது, க்கினேன், க்குவேன்,

க்கு, க்க, *v. a. de* துடங்குகிறது *et* துடக்குதல், *n. v.* commencer, entreprendre, lier, joindre, arranger.

துடங்கு, P. தொடங்கு, 1° bijou — entraves pour les pied. 2° *imp. et part. de* துடங்குகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. n. de* துடக்குகிறது, துடங்குதல், *n. v.* commencer, entreprendre.

துடப்பம், P. துடைப்பம், balai.

துடரா, -part. nég. de துடருகிறது — முறி, *V.* தொடராமுறி.

துடரி, P. தொடரி.

துடர், துடருகிறது, துடர்ச்சி, துடர்தல், V. தொடர், தொடருகிறது...

துடவை, champ à menus grains, terre haute, cultivée, jardin de fleurs.

துடி, 1° *imp. et part. de* துடிக்கிறது. 2° l'arbre அகில், agalloche, les arbrisseaux கூதாளி et சங்கு, cardamome, tambourin dit உடுக்கை, tambour des pays montagneux, — des pays stériles, lèvre, moment, instant, espace de 8 clins d'œil, un des காலதசப்பிரமாணம் de 8 நிமிஷம் danse de Koumaren, — des 7 prétendues vierges ou sattis dites சத்தகன்னிகை, préférence supériorité, excellence, force, sévérité, dureté dans le gouvernement, prétension à une trop grande autorité ; — க்காரன் homme rude, sévère ; — சாஸ்திரம், — நூல் divination du bien et du mal à venir par les palpitations des membres. (Si l'œil l'épaule, la cuisse et autres membres d'un homme palpitent du côté droit, et si l'œil, le sein, la cuisse et autres membres d'une femme palpitent du côté gauche, les Indous superstitieux en tirent un bon présage) ; — யடி ce dont le pied ressemble au tambourin துடி, *i. e.* jeune éléphant ; — யாய்த்திரிகிறது rôder çà et là avec vitesse; — யாயெடுக்கிறது emporter vigoureusement (un fardeau); — யானவன் homme fort, robuste ; — யாஞ்சி, (ஆஞ்சில்), l'arbrisseau சங்கு ; — யாட்டம், (ஆட்டம்), *V.* துடித்தல் ; — யிடை (இடை), fille (dont la ceinture ressemble au tambourin துடி).

துடிகம், la plante தும்பை.

துடிக்கிறது, டித்தேன், டிப்பேன், டி, டிக்க, v. n. palpiter, battre, tressaillir, sautiller, sauter, halter, s'agiter, trembler traiter —, agir avec précipitation, avec impétuosité, se hâter, s'empresser, s'efforcer, s'augmenter, s'attendrir, s'enorgueillir, briller ; துடித்துக்கொண்டிருக்கிறது être palpitant, agité par quelque passion : அரணைவால் — la queue coupée du lézard sautiller ; அவயவங்கள் — les membres trembler ou palpiter ; மீன் துடிக்கிறதுபோலே s'agiter sans cesse comme un poisson, n'avoir rien de fixe ; கோபத்திலே — être ému —, frémir de colère; தாயின் குடல் — les entrailles d'une mère être émues (au sujet de son enfant).

துடிக்குதல், துடித்தல், n. v. du préc. palpitation, agitation, tremblement, vitesse, vivacité, précipitation, effort, tressaillement émotion, compassion, accroissement.

துடிதுடிக்கிறது, (துடிக்கிறது répété), palpiter, s'empresser, trembler, faire des méchancetés.

துடிதுடிக்குதல், துடிதுடித்தல், துடிதுடிப்பு, n.v. du préc. palpitation, précipitation, empressement, promptitude, vivacité, méchanceté : துடிதுடிப்பாயிருக்கிறது être vif, empressé.

துடிப்பு, 1° *V.* துடிக்குதல். 2° méchanceté, méchant naturel ; — உள்ள vif, empressé, palpitant, haletant, sautant.

துடியன், (துடி), homme colère, sévère, prompt, vif, empressé, méchant.

துடினம், marche précipitée, précipitation, obstination, entêtement : — ஆய்நடக்கிறது marcher précipitamment, se hâter, se conduire en entêté ; துடினக்காரன் homme obstiné, entêté, précipité.

துடுக்கன், (துடுக்கு), méchant drôle, insolent, impertinent, homme vif, colère, pétulant.

துடுக்கு, insolence, impertinence, méchanceté, malice, obstination, mauvais naturel, vivacité, précipitation, pétulance: — க்காரன், *V.* துடுக்கன் ; — செய்கிறது, — பண்ணுகிறது faire l'insolent, le mutin; இந்தப்பயலுக்குத் துடுக்குமெத்த ce gamin est très insolent, très pétulant.

துடுப்பாற்றி, (துடுப்பு, ஆற்றி), espèce de poisson de mer.

துடுப்பு, rame, aviron, palette, spatule ou autre instrument de bois plat, cuiller à beurre, bouquet de fleurs, poignée de verges: துடுப்புள்ளான் bécasse dont le bec ressemble à une spatule ; — க்கீரை la plante cleome monophylla ; துடுப்பாலே கிண்டுகிறது, — கிளறுகிறது, — துழாவுகிறது *ou* துடுப்பாற்றுழாவுகிறது remuer (un potage ..) avec la spatule *ou* la palette...; துடுப்பேபோ va-t-en imbécile.

துடும், son imitatif: துடுமென்கிறது dire toudoum (pour signal) ; துடுமெனல் signe ou signal ainsi donné.

துடுவை, spatule ou cuiller de bois (pour verser le beurre fondu surtout dans un sacrifice indou).

துடை, 1° *P.* தொடை. 2° l'arbre அரசு,

la plante விஷமூங்கில். 3° *imp. et part. de* துடைக்கிறது: — காலன் infortuné qui cause le malheur ou la destruction des autres; — வாழை, *V.* தொடைவாழை.

துடைக்கிறது, டைத்தேன், டைப்பேன், டை, டைக்க, *v. a. et* துடைத்துப்போடுகிறது, essuyer, nettoyer, balayer, détruire, anéantir, chasser, renverser, abandonner: அழுதவன்முகத்தைத் — essuyer le visage de celui qui pleure, consoler les affligés; இருளைத் — dissiper les ténèbres; கஸ்தியெல்லாம் — dissiper ou chasser tous ses chagrins.

துடைக்குதல், துடைத்தல், துடைப்பு, *n. v. du préc.* action d'essuyer..., nettoiement, destruction, subversion, abandon.

துடைப்பம், (துடைப்பு), balai: துடைப்பப்புல் herbe à balai, aristida setacea: துடைப்பத்தால்பெருக்குகிறது, — விளக்குகிறது, — கூட்டுகிறது balayer; — அடிக்கிறது donner un coup de balai (coup infamant).

துடைவாசி, (துடை). la plante விஷமூங்கில்.

*துட்கரம், துட்கருமம், துட்கிரமம்..., *V.* துஷ்கரம், துஷ்கருமம்....

துட்கல், crainte, signe —, émotion de frayeur; *opt. et n. v. de*

துட்குகிறது, *sync.* துட்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. n.* துட்குதல், *n. v.* (இட்குகிறது), craindre, avoir peur.

துட்கு, *imp. et part. de* துட்குகிறது: துட்கெனகிறது craindre, துட்கெனல், *V* துட்கல்.

*துட்குலம், துட்குலேயன்...*V.* துஷ்குலம்...

*துட்சனம், *P.* துர்ச்சனம், mal, méchanceté, indécence: துட்சனத்துவம் mal, malice.

*துட்சனன், *P.* துர்ச்சனன், vaurien, mauvais sujet, insolent.

*துட்டகம், துட்டதை, *V.* துஷ்டகம்.

*துட்டம், *et ses composés, V.* துஷ்டம்.

துட்டலி, துட்டவி, l'arbrisseau தொடரி.

*துட்டன், *V.* துஷ்டன்.

துட்டாட்டம், *P.* துஷ்டாட்டம்.

துட்டாப்பு, *V.* காவடி.

துட்டு, 1° *V.* துஷ்டு, mal. 2° sou, monnaie de cuivre valant 4 caches: துட்டடிக்கிறது faire des sous, frapper des monnaies de cuivre; — க்கோல், — த்தடி petit gourdin, bâton court, — recourbé.

துட்டுவம், petitesse, bagatelle.

*துட்டை, *V.* துஷ்டை.

*துட்பிரதருசணி, *P.* துஷ்பிரதருசணி.

துணங்கறல், (துணங்கு, அறல்), obscurité, nuit, fête.

துணங்கு, noirceur obscurité, ténèbres.

துணங்கை, 1° fête, jeu, danse, — en se frappant les côtés avec les coudes. 2° *acc. de* துணங்கு.

துணர், fleur, bouquet —, anthère de fleur: — ப்பூ fleurs en bouquet, bouquet naturel de fleurs.

துணர்த்துகிறது, ர்த்தேன், ர்ப்பேன், ர், ர்க்க, *v. n.* (துணர்), துணர்த்தல், *n. v.* fleurir, s'épanouir.

துணவு, *P.* துனைவு, hâte, vitesse l'arbre துணா morinda.

துணி, 1° linge, toile, pièce, morceau, — de toile, lumière, clarté, intelligence, hardiesse, la 15me constellation dite சோதி, drapeau de char d'idole, pendants d'oreilles, bijou —, ornement qui pend. 2° *imp. et part. de* துணிகிறது. 3° *imp. de* துணிக்கிறது: துணிதுணியாகச்செய்கிறது déchirer une toile en morceaux, faire en divers morceaux; — ப்பந்தம் torche de voyageur, — faite de vieux linges ou des guenilles; — பிடுங்கி arbrisseau auquel sont suspendus des morceaux de haillons comme affrande à quelque déesse; — பொருள் chose certaine, — claire.

துணிகரம், (துணி, கரம்), hardiesse, audace, courage, témérité: துணிகரக்காரன் homme hardi, audacieux, courageux, téméraire, aventurier.

துணிகிறது, ணிந்தேன், ணிவேன், ணி, ணிய, *v. n.* (துணி), oser, s'enhardir, se résoudre, se décider, se déterminer (après doute ou délibération), se rassurer, s'éclaircir, se hasarder, s'aventurer, entreprendre, s'efforcer, présumer, être pétulant, audacieux, hardi, être coupé —, mis en pièces: துணிந்துசெய்கிறது *ou* சொல்லுகிறது faire ou dire hardiment, se décider à —, oser faire *ou* dire; துணிந்தவன், துணிந்த நெஞ்சுள்ளவன் homme hardi, audacieux, entreprenant; துணிந்தவள் femme audacieuse, entreprenante, insolente; எண்ணித்துணிக décidez-vous après y avoir songé; சாகத்துணிந்தவனுக்குச்சமுத்திரம்முழங்காலளவாம் pour celui qui est décidé à mourir, la mer ne vient qu'aux genoux, celui qui ne craint pas la mort, méprise les dangers; சாவுக்குத் —, போருக்குத் —, வழக்குக்குத்துணிகிறது affronter la mort, hasarder une bataille, s'aventurer ou s'engager dans un procès.

துணிகை, *V.* துணிதல்.

துணிக்கிறது, ணித்தேன், ணிப்பேன், ணி, ணிக்க, *v. a.* (துணி), couper, — en

morceaux, mettre en pièces, tailler, trancher.

துணிக்கை, *n. v. du préc.* action de couper en petits —, morceau, pièce.

துணிச்சல், *n. v. de* துணிகிறது, hardiesse, audace.

துணித்தல், *n. v. de* துணிக்கிறது.

துணிந்து, துணிந்த, *gér. et part. de* துணிகிறது.

துணிதல், துணிவு, *n. v. du même*, hardiesse, audace, témérité, courage, résolution, — de doute, assurance, décision, détermination, intention, entreprise, hasard, clarté, évidence, espérance, force, morceau, coupure: துணிவுள்ளவன் homme hardi, audacieux téméraire, déterminé; துணிவுள்ளசெய்கை entreprise hardie, hasardeuse.

துணுக்கம், (துணுக்கு, அம்), peur, crainte, son intérieur.

துணுக்கு, terreur, crainte, tremblement, frissonnement, morceau, pièce: துணுக்கிடுகிறது, துணுக்கிடுதல், (இடுகிறது), *ou* துணுக்குறுகிறது, துணுக்குறல், (உறுகிறது), s'effrayer, craindre, trembler, frissonner *ou* துணுக்குற்றிருக்கிறது être effrayé, avoir peur, துணுக்கிட்டெழுந்திருக்கிறது *ou* துணுக்குற்றெழுந்திருக்கிறது se lever effrayé, — tout tremblant; துணுக்கெறிகிறது, துணுக்கெறிதல், (எறிகிறது) craindre, trembler, soupirer de frayeur, — ne pouvant supporter sa peine; துணுக்கென்கிறது avoir peur, être effrayé; துணுக்கென en tremblant, avec crainte; துணுக்கெனல் tremblement, peur, symptôme de peur.

துணுக்கை, morceau, pièce, parcelle.

துணுங்குகிறது, *sync.* துணுங்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. n.* துணுங்குதல், *n. v.* craindre, trembler, avoir peur.

துணை, compagnon, compagnie, société, secours, assistance, aide, appui, auxiliaire, secondaire, second, comparaison, ressemblance, paire, mesure, pointe d'arme, d'aiguillon: — க்கருவி instrument secondaire (pour en remplacer un autre; — க்காரணம் cause secondaire, instrumentale, moyen secondaire, — subordonné; — க்காரணவகத்திணை preuves ou principes venant des causes secondaires ou instrumentales, *Ex.* ஐம்பொறியுணர்த்துந் தன்மையறிவுள்ளோர்நம்பார les savants ne se fient pas aux rapports des 5 sens; — க்கிரகம் astre secondaire, satellite; — ச்சங்கம் société auxiliaire; — செய்கிறது aider, secourir; — ச்சொல் mot auxiliaire; — ச்செயல் விலக்கு empêcher en faisant semblant d'aider; — போகிறது accompagner, reconduire, faire la conduite; — ப்படை armée auxiliaire, troupes de réserve; — வினை verbe auxiliaire; — யாகவருகிறது venir au secours; துணைக்கழைக்கிறது appeler au secours, prendre —, appeler pour compagnon; நீரெனக்குத்துணை vous êtes mon aide, mon appui, mon espérance, இதுக்குத்துணையில்லை ceci n'a point son pendant, n'a point d'aide, n'a rien qui lui ressemble.

துணைமை, (துணை), aide, secours, assistance, ressource.

துணைவன், *pl.* துணைவர், (*id.*), compagnon, camarade, aide, second, auxiliaire, ami, frère, parent, ministre (de roi), mari, Dieu.

துணைவி, *fém. du préc.* compagne, sœur, épouse.

துணைவு, *P.* துனைவு, vitesse.

*துண்டம், (tounda), pièce, morceau, portion, fragment, coupure, face, nez, bec d'oiseau, trompe d'éléphant, le serpent சாரை, petit canal, rigole: துண்டந்துண்டமாய்த்தறிக்கிறது *ou* நறுக்குகிறது, *P.* துண்டாடுகிறது.

துண்டரிக்கம், insolence, pétulance, malice, cruauté, gêne; — செய்கிறது, — பண்ணுகிறது faire l'effronté, des insolences துண்டரிக்கக்காரன் insolent, effronté, vaurien, malin.

துண்டாடுகிறது, (துண்டு), *et* துண்டாடிப்போடுகிறது tailler en pièces, couper en morceaux.

துண்டாயம், fanon d'or, sable d'or.

*துண்டி, 1° (toundi), face, bouche, bec d'oiseau, nombril, morceau, pièce de terre. 2° *imp. de* துண்டிக்கிறது: — விநாயகன் le Poulleyar de காஞ்சிபுரம்.

துண்டிகை, (துண்டி, ka), nombril.

துண்டிக்கிறது, டித்தேன், டிப்பேன், டிடிக்க, *v. a.* துண்டித்தல், *n. v* (துண்டம்) *et* துண்டித்துப்போடுகிறது, trancher, couper, — en morceaux, mettre en pièces, déchirer, briser, diviser, parler fort, — d'un ton menaçant, gronder, réprimander, fortifier, affermir.

துண்டித்தல், துண்டிப்பு, *n. v. du préc.* action de trancher..., incision, coupure, brisure, ruine, partage, réprimande, affermissement.

துண்டிர்சால், (*arabe*), versement reitéré, — peu considérable.

துண்டீரன், nom d'un roi: துண்டீரபுரம் la ville de Toundiren, *i e.* la ville de காஞ்சிபுரம்.

துண்டு, (துண்டிக்கிறது), pièce, frag-

ment, morceau (de toile...), portion, part reste, billet signé, quittance, reçu, double petit paquet de feuilles de tabac: — *க்கட்டை* pièce —, morceau de bois; — *க்கத்தரி*, — *க்கத்திரி* sorte d'insecte, — de serpent aveugle, cécilie, orvet; — *ப்பலகை* morceau de planche; — *வருகிறது*, — *விழுகிறது* un morceau rester, — occasionner de la perte, — devenir nécessaire, éprouver —, la perte; — *வாசிகூட்டுகிறது*, — *வாசிகூட்டிவாங்குகிறது* recouvrer —, réparer le dommage éprouvé; — *வாரம்* part du produit, — du propriétaire sur le produit des terres cultivées par des fermiers; *ஜெப்பித்துண்டு* gousset.

துண்டுருட்டி, (*துண்டு*, *உருட்டுகிறது*), tronc rond, grosse panse, homme ventru: — *க்கட்டை* pièce de bois ronde (qui sert de traversin ..): — *க்காளை* bœuf gras; — *க்காளையாய்த்திரிகிறது* courir çà et là en débauché, *litt.* comme un bœuf gras.

துண், son imitatif de peur; *துண்ணிடுகிறது*, *துண்ணிடுதல்*, *துண்ணெனன்கிறது*, avoir peur, tressaillir soudainement, — de crainte ou de surprise; *துண்ணெனல்* signe de crainte, de surprise, de vitesse.

**துதம்*, (dhouta), agitation, mouvement *துதமுகம்* mouvement de tête (pour nier ou refuser), branlement de tête par âge ou infirmité, balancement de la tête déployée du serpent capelle.

**துதி*, *P.* *ஸ்துதி*, louange, éloge, remerciement, panégyrique. 2° *imp. du suiv.* — *செய்கிறது ou பண்ணுகிறது* louer, glorifier; — *நிந்தை* louange ironique; — *பாடகன்*, — *விரதன்* barde ou hérault qui chante les louanges d'un prince; — *பூமி* terre du sacrifice.

துதிக்கிறது, *தித்தேன்*, *திப்பேன்*, *தி*, *திக்க*, *v. a.* *P.* *ஸ்துதிக்கிறது*, *துதித்தல்*, *n. v.* louer, glorifier, remercier, penser, songer; *துதித்துக்கொண்டிருக்கிறது* célébrer les louanges; *நான் துதிக்கவில்லை* je n'ai pas même pensé.

துதிக்கை, 1° (*துதி*), trompe d'éléphant (avec laquelle il salue): — *யுமிழ்நீர்* eau que l'éléphant rejette de sa trompe. 2° *ou*

துதித்தல், *துதிப்பு*, *n. v. du même*, louange, éloge, panégyrique.

துதியம், *V.* *சவரிலோத்திரம்*.

**துதியை*, (dvitiyâ), le 2° jour de chaque demi-lunaison.

**துது*, (thouthou), son imitatif du crachement, *V.* *இருது*.

துதை, presse, étroitesse, condensité, *imp. et part. de*

துதைகிறது, *தைந்தேன்*, *தைவேன்*, *தை*, *தைய*, *v. n.* (*துதை*), *துதைதல்*, *n. v.* être serré, étroit, pressé, à l'étroit, en foule.

துதைக்கிறது, *தைத்தேன்*, *தைப்பேன்*, *தை*, *தைக்க*, *v. a. du préc. et துதைத்தல் n. v.* presser, serrer, resserrer, renfermer. *v. n.* *V.* *துதைகிறது*.

**துத்காரம்*, (thout kâra), bruit qu'on fait en crachant.

துத்த, 1° *part. parf. de துக்கிறது*. 2° *adj. de துத்தம்*.

**துத்தகம்*, (*துத்தம்*, ka), vitriol bleu.

துத்தமன், (*துத்தன்*, *மன்*), nom d'un débauché.

**துத்தம்*, 1° (touttha), vitriol bleu, sulfate de zinc, considéré comme un collyre ou remède pour les yeux, feu. 2° (dougdha), lait. 3° chien, ventre, abdomen, bas-ventre, taille ou ton moyen en musique, son lingual, le 2° des 7 sons ou *இசை*, la 2° corde du luth, l'herbe *நான்முகப்புல்*, les plantes *நாய்ப்பாகல்* et *நீர்முள்ளி*: *துத்தந்துருசி* vitriol, — bleu; *துத்தநா* chiendent dit *மூயற்புல்*; — *நாகம்* zinc un des 7 métaux des Indiens; — *நாகமணல்* sable qui contient du zinc; — *பாஷாணம்* espèce d'arsenic naturel; — *பேனம்* écume —, crême du lait.

துத்தல், *n. v. de துக்கிறது*, manducation, jouissance.

**துத்தன்*, (doudda), méchant, vaurien.

**துத்தாஞ்சனம்*, (*துத்தம்*, *அஞ்சனம்*), vitriol bleu considéré comme collyre ou remède pour les yeux.

**துத்தாத்தி*, (*துத்தம்*, *அத்தி*), mer de lait (des fables indoues): — *சயனன்* Vichnou couché sur cette mer; — *தனையை* la fille de cette mer, *i. e.* Lakchimi.

துத்தாரி, espèce de toile, — d'instrument de musique.

துத்தி, guimauve, sida populifolia, chose mangeable, bonne à manger, taches jaunes, à la figure, taches sur la tête déployée du serpent capelle...

**துத்தியம்*, *P.* *ஸ்துத்தியம்*, louange, éloge, remerciement.

துத்து, 1° *gér. de துக்கிறது*. 2° bourre de laine ou de poils de chèvres (pour selles, canapés, matelas...), faute, mensonge perfidie, tromperie, *ou துத்தக்கம்பளி* gros drap du pays, couverture —, tapis fourré (dont se servent les princes...) bourre; — *ப்போடுகிறது*, 1° rembourrer. 2° *P.* *தூர்த்துப் போடுகிறது* remplir, combler; — *மாற்று* tromperie, ruse, finesse, mal.

துத்துநாகம், *P.* *துத்தநாகம்*, zinc.

*துத்தூரம், (dhoustoûra), la plante ஊமத்தை.

*துந்தகூபி, துந்தகூபிகை, (துந்தம், கூபி, kâ), nombril.

*துந்தமம், (doundama), espèce de tambour.

துந்தம், (tounda), ventre.

*துந்தி, (toundi), un des கந்தருவர், ou

*துந்திகை, (துந்தி, kâ), nombril, ventre.

*துந்திகன், துந்திகரன், துந்திதன், துந்திபன், துந்திலன், (துந்தி, kâ, kara, ita, bha, la), homme qui a un gros nombril.

துந்து, 1° P. தூர்ந்து, gér. de தூர்கிறது; 2°* (doundou), Vasondêven père de Krichna, espèce de tambour.

*துந்துபி, (doundoubhi), grosse caisse, gros —, tambour, grand bruit, la 56e année du cycle indien correspondant à 1802 et 1862, l'அசுரன் Doundoubhi, goutte de pluie, Varounen roi de la mer, dé à jouer, dé qui a 2 fois 3 poids ou 2 dés avec chacun 3 points.

*துந்துமாரம், (doundoumâra), espèce de ver rouge, chat, fumée de maison.

*துந்துமாரன், துந்துமாரி, (dhoundhoumâra), Toundoumâren roi célèbre par sa générosité et un des 7 வள்ளல் de la 1re classe.

*துந்துமி, V. துந்துபி: — முழங்குகிறது le tambour —, un grand bruit retentir, faire grand bruit.

துந்துருபாவை, துந்துருமாலே, P. துருதுருபாவை, être pétulant, étourdi, coureur, vagabond.

துபாக்கி, fusil, mousquet, pistolet, arquebuse: — கெட்டிக்கிறது charger ou bourrer un fusil; — க்காது bassinet —, lumière de fusil; — க்காரன் fusilier, mousquetaire; — க்குண்டு balle de fusil; — க்குதிரை chien de fusil; — க்குதிரையையிமிர்த்துகிறது armer un fusil, en lever ou tirer le chien; — க்குழல் canon ou tuyau de fusil; — சுடுகிறது tirer un coup de fusil; — ச்சலாகை baguette de fusil; — ப்பிடங்கு culasse —, monture de fusil; — மருந்து poudre à fusil; — ரவை plomb à fusil, menu plomb, cendrée; — வத்திவாய் lumière de fusil.

*துபாசி, (து, P. துவி, பாஷை), homme qui sait 2 langues, interprète, dobachi (qui sert d'interprète aux étrangers): — த்தனம் interprétation, emploi d'interprète, de dobachi; — த்தனம்பண்ணுகிறது servir d'interprète, être dobachi; தப்புதுபாசித்தனம் fausse interprétation.

துப்பகம், (துப்பு, அகம்), beurre fondu.

துப்பட்டா, துப்பட்டி, (து, P. துவி), drap, nappe, linceul, espèce de manteau ou de vêtement (composé de 2 morceaux de toile joints ensemble pour couvrir tout le corps): — போர்க்கிறது, se couvrir de ce manteau; — போர்த்துவெகுமானம்பண்ணுகிறது faire présent d'un tel manteau ou d'un drap; — மூட்டுகிறது en coudre un, coudre 2 toiles ensemble; கட்டிலத் — drap de lit; மேசைத் — nappe de table.

துப்பம், sang.

துப்பரவு, P. துப்புறவு.

துப்பல், opt. et. n. v. de துப்புகிறது, crachement, crachat, salive, serment: — இடுகிறது cracher, faire un serment; — விடுகிறது exempter d'un —, empêcher un serment; துப்பற்களாஞ்சி, — காளாஞ்சி, — பாத்திரம் crachoir, vase à cracher.

துப்புறவு, (துப்பு, அறவு), pureté, propreté, netteté, sincérité, intégrité, totalité, supériorité, excellence: துப்புறவாக்குதல் purifier, nettoyer.

துப்பற்றவன், (துப்பு, அற்றவன்), homme malpropre, maladroit, stupide.

துப்பாக்கி, P. துபாக்கி.

*துப்பாசி, P. துபாசி.

துப்பாயார், (துப்பு, ஆகிறது), aides, auxiliaires.

துப்பான், pl. துப்பார், n. app. de துய்க்கிறது, celui qui mange: துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத் துப்பாயதூஉமழை la pluie qui prépare une nourriture abondante à ceux qui mangent, devient elle-même leur breuvage, litt. à ceux qui mangent.

*துப்பாஷிகன், (துவி, பாஷை, ika), V. துபாசி.

துப்பிரசம், (துப்பு, இரசம்), la plante et la racine médicinale கருஞ்சொண்டி.

துப்பு, 1° n. v. imp. et part. de துப்புகிறது, crachat, salive. 2° n. v. de துய்க்கிறது, jouissance, nourriture, mets, riz cuit, breuvage, beurre fondu. 3° faute, tache, saleté, pureté, propreté, beauté, abondance, profusion, force, supériorité, excellence, adresse, dextérité, habileté, activité, connaissance, intelligence, corail, couleur —, cire rouge, gomme-laque, outil, arme (en général), aide, secours, assistance, compagnie, moyen, instrument, cause secondaire, — instrumentale, haine, examen, recherche, — des traces des voleurs: துப்புள்ளவன் homme habile, adroit, diligent, propre; — கெட்டவன் homme indolent, inactif, malpropre, difforme; — க்கேடு mauvais état, difformité, malpropreté; — பார்க்கிறது rechercher,

trouver (les traces d'un voleur...); — த்துருவிசாரிக்கிறது examiner ce qu'il y a et ce qui manque.

துப்புகிறது, ப்பினேன், ப்புவேன், ப்பு, ப்ப, v. a. ou துப்பிப்போடுகிறது, cracher, expectorer.

துப்புண்கிறது, (துப்பு, உண்கிறது), être couvert de crachats, conspué, méprisé: துப்புண்டவன் homme conspué, méprisé.

துப்புண்ணி, (துப்பு, உண்ணி), homme vil, malpropre, qui mérite qu'on crache dessus.

துப்புதல், n. v. de துப்புகிறது, crachement, crachat.

துப்புரவு, (துப்பு, உரவு), beauté, sensation des 5 sens, pureté, netteté, propreté, ordre, égalité, niveau poli, lustre, sincérité, intégrité, jouissance, chose dont on jouit: — ஆக்குகிறது purifier, nettoyer, égaliser.

துப்புளி, (துப்பு, உளி), salle d'armes.

*துமாகாரன், (dhmâkâra), maréchal.

துமால், துமாலு, terre exempte d'impôt, sans taxe.

துமானம், boîte à bijoux, écrin.

துமி, 1° goutte de pluie. 2° imp. de துமிக்கிறது, மித்தேன், மிப்பேன், மி, மிக்க, v. a. couper, trancher, dégoutter, pleuvoir.

துமிதம், 1° goutte d'eau. 2° P. துமுலம்.

துமித்தல், துமிப்பு, n. v. de துமிக்கிறது, coupure tranche, dégouttement, goutte de —, pluie.

*துமிரம், 1° P. தாமிரம், rouge foncé, pourpre. 2° P. திமிரம், noirceur.

*துமிலம், P. துமுலம். grand bruit.

*துமுலம், துமுலம், (toumoula), tumulte, trouble, désordre, bruit confus ou துமுல குமுலம் tintamarre, vacarme.

தும், 1° poussière. 2° imp. et part. de தும்முகிறது. 3° terminaison de la 1re personne du pluriel. v. g. சொல்லுதும் nous dirons, நடத்தும் nous marcherons.

*தும்பகம், (toumbaka), gourde.

தும்பகர், la plante தும்பை.

தும்படைசி, (தும்பு, அடைசல்), bout de lacet (en métal etc...), chose qui resserre les fils d'un lacet ..

தும்பரம், figuier.

தும்பராஷ்டகம், la racine médicinale பேராத்தை.

தும்பல், opt. et n. v. de தும்புகிறது, éternument.

தும்பறக்கிறது, (தும்), la poussière voler.

தும்பன், (தும்பு), homme méchant.

தும்பலி, gourde.

தும்பால், P. துமால்.

தும்பி, 1° *(toumbi), gourde. 2° V. தும்பிச்சி. 3° éléphant, scarabée, — noir, — mâle, insecte ailé dit demoiselle (qui vole surtout avant la pluie), sorte de poisson, canne à sucre, la plante கொத்தான், l'arbre பனிச்சை. 4° gér. de தும்புகிறது: — க்கை trompe d'éléphant; — மீன் le poisson தும்பி; — யூதுகிறது écumer.

தும்பிச்சி, fém. de தும்பன், méchante femme.

தும்பிலி, (தும்பு, இலி), l'arbre diospyros melanoxylon (dont le fruit est mangeable).

தும்பு, 1° corde, — pour attacher les bœufs..., bouton d'habit, fibres, filaments (de mangues...), poussière, méchanceté, défaut, manque, feuille de palmier, canne à sucre, le chardon நெருஞ்சில். 2° imp. et part. du suiv.: — படிகிறது la poussière s'abattre, — ternir; — முட்டுகிறது tordre 2 cordes en une; — போடுகிறது mettre —, faire ou tordre une corde; தும்பிலே மாட்டுகிறது attacher (les bœufs) à une corde.

தும்புகிறது, பினேன், புவேன், பு, ப, v. n. தும்புதல், n. v. éternuer, V. தும்முகிறது.

தும்புராஷ்டகம், V. தும்பராஷ்டகம்.

*தும்புரு, (toumbourou), 1° guitare. 2° ou

தும்புருவன், (தும்புரு), Gandharba ou musicien céleste des Indous, joueur de guitare.

தும்பை, 1° la plante phlomis indica, couronne ou guirlande des feuilles ou des fleurs de cette plante, (c'est l'insigne ou la récompense des vainqueurs ou des guerriers fermes au combat, (par métonymie), combat, bataille, victoire. 2° foule, troupe, armée, bétel, la plante qui le donne, sorte de poisson. 3°* (toumbâ), vache à lait, — facile à traire. 4° acc. de தும்பு: — மாலே le 40me des பிரபந்தம் éloge de celui qui portant une coronne de தும்பை combat vaillamment les ennemis, couronne ou guirlande de தும்பை.

தும்மல், opt. et n. v. de தும்முகிறது, abandon, éternument, rânimer, se lever...: — வருகிறது l'éternument venir, se mettre à éternuer; தும்மற்காதல் pronostic tiré de l'éternument; தும்மற்கூற எண்ணிப் பார்க்கிறது pronostiquer —, deviner par l'éternument; தும்மற்சாஸ்திரம் art de diviner ainsi, augure tiré de l'éternument.

தும்மிட்டு, தும்முட்டு, (தும், முட்டு), la

plante bryonia callosa, espèce de petit melon d'eau, le dattier பேரீந்து.

துய்மு, 1° moustique, cousin. 2° *imp. et n. v. du suiv. V.* தும்மல்.

தும்முகிறது, ம்மினேன், ம்முவேன், ம்மு ou தும், ம்ம, *v. a. et n.* தும்முதல், *n. v.* abandonner, laisser, aller, ranimer, éternuer, se lever, ressusciter, revivre.

துயக்கம், துயக்கு, *n. v. de* துய்க்குகிறது, relâchement, desserrement, nonchalance, défaillance.

துயக்கிறது, யந்தேன், யப்பேன், ய, யக்க, *v. n. et*

துயங்குகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. n. et* துயங்குதல், *n. v.* se relâcher, se desserrer, devenir —, être lâche, nonchalant, défaillir.

*துயம், 1° *P.* துவயம், deux, paire, couple. 2° *P.* துவசம் drapeau.

துயரடி, (துயர், அடி), chagrin, langueur, dessèchement, malheur.

துயரம், (துயர்), affliction, chagrin, tristesse, malheur, compassion, commisération, pluie: — அடைகிறது devenir triste, concevoir du chagrin; — தீருகிறது se consoler, le chagrin se dissiper; துயரப்படுகிறது s'attrister, s'affliger, être triste, — touché de commisération, compatir.

துயரி, corde de luth.

துயர், 1° affliction, tristesse, chagrin, malheur. 2° *imp. et part. de* துயர்கிறது: — அடைந்துதிரிகிறது rôder çà et là d'un air affligé; — ஆற்றுகிறது consoler; — உறுவோன் homme affligé, malheureux, pauvre; — உற்ற, — உள்ள, affligé, triste, chagrin; — தீருகிறது, — நீங்குகிறது le chagrin se dissiper, se consoler; — அடைகிறது, — உறுகிறது, — கொள்ளுகிறது, — படுகிறது ou

துயர்கிறது, ர்ந்தேன், ர்வேன், ர்,ர, *v. n.* (துயர), துயர்தல், *n. v.* s'affliger, s'attrister, devenir —, être triste, chagrin, éprouver un malheur.

துயல், *n. v. imp. et part. du suiv.* agitation, mouvement: — வரல், — வருகிறது ou

துயலுகிறது, யன்றேன், யலுவேன், யல், யல, *n. v. et* துயலுதல், *n. v.* s'agiter remuer, flotter, (*v. g.* un drapeau, un vêtement...).

துயிலல், *opt. et n. v. de* துயிலுகிறது, sommeil.

துயிலா, துயிலாத, *part. nég. du même* qui ne dort pas.

துயிலாதார், துயிலார், *n. app. nég. du même,* ceux qui ne dorment pas, *i. e.* les immortels, (en style payen), les dieux; துயிலாதாராலயம் le temple —, le séjour des dieux, le mont Mêrou, le Souvarkam.

துயிலிடம், (துயில்), lieu où l'on dort, dortoir, lit.

துயிலுகிறது, ou துயில்கிறது, யின்றேன், யிலுவேன், ou யில்வேன், யிலு ou யில், யில, *v. n.* துயிலுதல், *n. v.* dormir, sommeiller: துயிலப்போகிறது aller dormir, — se coucher.

துயிலெடை, (துயில்), réveil: — நிலை manière de réveiller, 55me des பிரபந்தம் poème dans lequel des cochers en chantant ses louanges ou la nécessité de se lever, réveillent leur chef ou leur roi qui dort tranquillement dans son camp.

துயில், 1° sommeil, toile. 2° *imp. et part. de* துயில்கிறது; — கூருகிறது, — கொள்ளுகிறது dormir, s'abandonner au sommeil; — போகிறது aller se coucher, se reposer, se calmer; — உணருகிறது s'éveiller; — எழுப்புகிறது, — எடுக்கிறது réveiller.

துயில்வு, துயிறல், *n. v. de* துயில்கிறது, dormir, sommeil.

துயிற்றுகிறது, ற்றினேன், ற்றுவேன், ற்று, ற்ற, *v. a. de* துயிலுகிறது *et* துயிற்றுதல், *n. v.* endormir.

துயுரி, espèce d'herbe potagère, achyranthes polygonoides.

*துயோதனன், *P.* துரியோதனன்.

துய், 1° *imp. part. et n. v. de* துய்க்கிறது, nourriture. 2° changement —, diversité dans l'intelligence ou la science, bout du fil de coton qu'on file, aiguillée de fil.

துய்க்கிறது, ய்த்தேன், ய்ப்பேன், ய், ய்க்க, *v. a.* 1° (துக்கிறது), manger, jouir. 2° (துய்), filer du coton.

துய்ச்சி, *n. v. du préc.* (துச்சி), jouissance.

துய்சு, துய்து, *P.* துய்யது, chose pure, propre.

துய்த்தல், துய்ப்பு, *n. v. de* துய்க்கிறது jouissance, épreuve, nourriture, filer, filage.

துய்மை, *P.* தூய்மை, ou

துய்யம், pureté, propreté: துய்ய pur, net, propre, clair, saint; துய்யவன், துய்யவள், துய்யது homme —, femme —, chose pur ou propre; துய்யதாய், purement, nettement, intelligiblement.

துய்யன், (துய்யம்), homme pur, saint, sable mêlé d'argent: துய்யனைவிரவியாக்கி, துய்யனைரவியாக்கி ce qui purifie le soleil, l'arsenic préparé பவளப்புற்றுபாஷாணம்.

துய்யாள், (*id.*), femme pure, belle, sans tache, (surnom de), sarasvadi.

துய்யான், துய்யோன், (*id.*), homme

pur : துய்யான்குருமணல் sable mêlé d'argent.

*துரகதம், (துரம், கதம்), cheval.

*துரகம், (id. ga qui va). cheval, esprit, volonté, l'arsenic dit குதிரைப்பற்பாஷாணம் : துரக்கதி marche ou allure des chevaux, V. ஐங்கதி.

*துரகி, (துரகம்), 1° jument. 2° cavalier.

துரக்கார, (துரம்), intendants, gens chargés d'une affaire, répondants.

துரக்கிறது, ரந்தேன், ரப்பேன், ர, ரக்க v. a. envoyer, renvoyer, lancer des flèches.

*துரங்கம், (துரம், ga qui va), cheval, esprit, volonté : துரங்கப்பிரியம் orge, froment ; — வதனர், — வத்திரர் au

*துரங்காஸியர், துரங்கானனர், (துரங்கம், ஆனனம், ஆசியம்), les கந்தருவர், prétendus musiciens célestes, qu'on représente avec un corps humain et une tête de cheval.

*துரங்காரி, (துரங்கம், அரி), buffle.

துரங்கி, (id.), palefrenier, V. துரகி.

*துரக்ஷம், (துர், அக்ஷம்), frauduleux.

துரட்டு, V. துறட்டு.

துரதிஷ்டம், துரதிருஷ்டம், (துர், அதிஷ்டம்), infortune, malheur, guignon.

துரத்தல், n. v. de துரக்கிறது et de துரத்துகிறது, renvoi, expulsion.

துரத்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, v. a. துரத்துதல், n. v. chasser, éloigner, renvoyer, faire passer, — aller, — devant soi, poursuivre : துரத்தப்பார்க்கிறது essayer de chasser...; துரத்திவிடுகிறது chasser, renvoyer, expulser.

*துரந்தம், (துர்), mauvaise fin.

*துரந்தரம், (துரம், dhara qui a), bête de somme, puissance, autorisation.

துரந்தரன், (id.) porteur de fardeaux, homme d'affaires, — puissant, chargé de procuration, de devoirs importants, intendant, procureur, avocat.

*துரபிமானம், (துர்), déshonneur, infamie.

துரப்பணம், espèce de vilebrequin, tarière, foret, vrille, instrument pour percer.

துரப்பு, n. v. de துரக்கிறது, expulsion, renvoi.

துரம், 1° (dhourâ), charge, soin, emploi, *fardeau, poids, responsabilité. 2° (toura), vitesse; அவனுக்குத — வந்தது il a été chargé, il a reçu une charge, (ironiquement), il a contracté le mal vénérien.

துரவகம், (துரம், vaha qui porte), V. துரந்தரம்.

துரவு, 1° grand —, puits, citerne. 2° n. v. de துரக்கிறது message; — ச்சட்டம், V. சூரியவளிச்சட்டம்; — ப்படி marche —, escalier de puits (fait de pierre qui se projettent dans l'intérieur du puits); — மூழ்குகிறது creuser un puits en faisant descendre le tour du revêtement en maçonnerie; — வெட்டுகிறது creuser un puits.

*துராகதம், துராகிருதம், துராகிர்தம், (துர், ஆ, கதம், கிருதம்), mauvaise conduite, — action, raison, chicane, sophisme : துராகதக்காரன் querelleur, chicaneur

*துராகன், (dourâka), barbare.

துராசாரம், (துர்), indécence, immodestie, impolitesse, incivilité, mauvaise conduite, — coutume, perversité, abomination; — ஆய்நடக்கப்பட்டவன் homme dissolu, immodeste, impoli, pervers, de mauvaises mœurs; துராசார வழக்கம் mauvaise coutume.

துராசாரன், m. துராசாரி, m. f. (id), personne immodeste, dissolue, de mauvaise conduite, méchante.

*துராசை, (id.), mauvais désir, concupiscence.

*துராட்டியம், (துர், âdhya riche), pauvreté.

*துராத்துமா, (id.), âme —, personne perverse, vaurien.

*துராபம், (id. âpa obtenir), chose difficile à obtenir.

*துராயுதம், (id. ஆயுதம்), injustice.

*துராரோகம், (துர்), chose difficile à monter, palmier, dattier.

*துராலபம், (id. ஆ labha obtenir), V. துராபம்.

*துராலாபம், (id. ஆலாபம்), injures, malédiction.

*துராலோகம், (id. ஆலோகம்), lumière considérable, difficile à supporter.

*துராலோசனை, (id.), mauvais conseil.

*துராலோபம், (id. ஆலோபம் friction), ortie médicinale dite சிறுகாஞ்சொறி.

துரால், branches —, feuilles séches, broussailles, buchette, fétu, affliction, malheur.

*துராவகம், (dhourâ fardeau, vaha qui porte), V. துரந்தரம்.

*துராவகன், (id.), V. துரந்தரன்.

*துரி, (touri), pinceau (de peintre...), V. துரி.

துரிசு, 1° affliction, malheur, faute. 2° P. துருசு, vitriol bleu.

*துரிச்சை, (துர்), mauvais désir, — caprice.

*துரிஷ்டம், துரிட்டம், (id.), mauvais plaisir, — désir, — caprice, extrême méchanceté, grand crime.

துரிஞ்சில், l'arbre உசிலைமரம், chauve-souris.

துரிதம், 1° (tvarita), hâte, vitesse, ce qui est un des திரிகாலம் ou 3 temps en musique, espace d'un demi மாத்திரை ou de 2 துடி, c'est un des தசப்பிரமாணம். 2° (dourita), pèché. 3° confusion, trouble, destruction, ruine, perte, affliction, malheur: — அல்லாத lent, tardif; — பண்ணுகிறது se hâter, hâter, presser, அவனைத் — செய் ou துரிதப்படுத்து presse-le; துரிதக்காரன் homme vif, alerte, diligent, qui se presse; — ப்படுகிறது se presser, se hâter, être pressé, poussé, molesté; — ப்படுத்துகிறது presser, hâter, molester.

*துரியம், (dhourya), transport, portage, bête de somme, bœuf de charge, cheval, le 4me des அவஸ்தை i. e. abstraction d'esprit, absorption, état d'immobilité, de pureté, துரியத்தானம் le nombril, prétendu siége de l'abstraction d'esprit.

*துரியன், (hon. et pl.), துரியர், (id.), ministre, intendant, procureur, chargé d'affaire, Dieu (qui porte tout), celui qui se tient sans bouger, — dans un état pur.

*துரியாதீதம், (துரியம், அதிகம்), excès d'abstraction, insensibilité, annihilation, ce qui est le 5me des அவஸ்தை, vide: துரியாதீத தானம் le prétendu siège de l'insensibilité, l'anus, le derrière.

*துரியோதனன், (துர், யோதனன்), Douryodhanen, fils aîné de திரிதராஷ்டிரன் roi de Hastinabouri et chef des Kouroûs dans la grande guerre contre leurs cousins les Pandous ou பாண்டவர்.

*துரிலபம், (dourlabha), rareté, excellence, chose rare, — excellente, difficile à obtenir, qu'on ne peut atteindre.

*துரீ, (touri), brosse ou bâton fibreux (employé par les tisserands pour nettoyer et séparer les fils de la trame).

*துரீக்ஷணை, (துர்), mauvais regard, — désir, malédiction.

*துரீணம், (dhourina), V. துரந்தரம்.

*துரீணன், (id.), V. துரந்தரன்.

*துரீயம், 1° (dhouriya), bête de somme. 2° (touriya), quatrième quart: துரீயபாகம் la 4me partie, un quart; — வருணன் homme de la 4me classe des Indous, Soudras, Choutre.

*துரீயாமிசம், (துரீயம், அமிசம்), le quart.

*துரீயன், (dhouriya), employé, homme d'affaires.

துரீல், chose subite: துரீலென்றுவந்துவிடுகிறது arriver subitement.

துரு, 1° rouille, vert de gris, tache, V. உபாயம். 2° *(drou). or; — ப்பிடிக்கிறது, P. துருவிப்பிடிக்கிறது, ou — ப்பிடித்துப்போகிறது se rouiller, se tacher; — ப்பிடித்திருக்கிறது être rouillé, couvert de rouille.

*துருகணன், (drouhana), Brama (surnom).

*துருகம், (துர், gam aller), lieu de difficile accès, citadelle, fort, — sur une montagne: துருகத்திலேஅடைந்துகிறது, — வைத்துப்போடுகிறது, renfermer —, dans un fort.

*துருக்கம், (id.), 1° V. துருகம். 2° défilé, chemin étroit, (près d'un ruisseau, sur une montagne ou dans une forêt), forêt confusion, trouble, musc, (ce qui est un des 5 parfums ou விரை (நு), animal qui donne le musc, cerf, l'arbre aromatique குங்குமமரம். 2° (tourouchka), le Touran ou Turquestan (pays primitif des Turcs): துருக்ககருமம் entreprise difficile; — சஞ்சாரம் passage par un défilé —, pont étroit, défilé; — சம்பத்து partie essentielle d'un fort; — தேசம் Turquie, pays des Turcs; — நிவாசி habitant d'un fort; — நாட்டுமணி pierre précieuse du pays des Turcs, émeraude; — புரம் ville fortifiée; — பாதை, — மார்க்கம் défilé, chemin étroit. — d'un fort; — வியசனம் défaut d'un fort.

*துருக்கர், (tourouchka), habitants du Turquestan, Turcs, Mahoumétans de l'Inde.

துருக்கல், (துரு), rouille —, scorie —, pierre de fer, sorte de pierre rouge.

*துருக்கன், 1° (dourga), Tourken, Asouren tué par Dourgâ. 2° sing. de துருக்கர், Turc, Musulman.

*துருக்கா, obl. de துருக்கை: — தேவி la prétendue déesse Dourgâ; — நவமி le 9me jour de la lunaison de புரட்டாசி consacré à Dourgâ.

*துருக்காச்சிரயம், (துருக்கம், ஆச்சிரயம்), refuge dans un fort.

*துருக்காதிகாரி, துருக்காதியக்ஷன், (id. அதிகாரம், அத்தியக்ஷன்), gouverneur de fort.

*துருக்காவரோதம், (துருக்கம், அவரோதம்), siège —, blocus d'un fort.

*துருக்கி, (id.), le pays des Turcs, Turquie, Turquestan: — க்குதிரை cheval turc, célèbre dans certains poèmes indous.

*துருக்கு, (id.), langue lurque, l'indoustani, ce qui a rapport aux Turcs, race ou caste barbare.

*துருக்கை, (துர், gâ qui va, ou gai chanter), déesse inabordable et cruelle ou

chantée par les méchants, Dourgâ, nommée aussi Parvadi et Oumei, femme de Siven et mère de Pillèyar et de Soupramanien.

துருசி, (துரு), vitriol bleu, sulfate de cuivre, couperose, vert-de-gris, vitesse; — க்குரு, *V.* நவசாரம்.

துருசு, 1° *P.* துருசி. 2° hâte, précipitation, impétuosité, gousset, petit morceau de toile qu'on met sous l'aisselle des habits : — பண்ணுகிறது hâter, se hâter, préparer.

துருஸ்து, துருஸ்த், (*persan*), réparation, raccommodage.

துருதுரு, (*son imitatif*), *ou* துருதுரெனல் empressement, signe de précipitation, vitesse; துருதுரென்கிறது *ou*

துருதுருக்கிறது, ருத்தேன், ருப்பேன், ரு, ருக்க, *v. n. et* துருதுருத்தல், *n. v.* (துருதுரு), se hâter, s'empresser, *ou* துருதுருத்திருக்கிறது être empressée, ardent, plein de zèle : துருதுருத்தவன், *V.* துருதுருப்பன்.

துருதுருபாவை, (*id.*), coureur, vagabond.

துருதுருப்பன், (துருதுருப்பு), empressé, étourdi, qui agit avec précipitation.

துருதுருப்பு, *n. v. de* துருதுருக்கிறது, diligence, hâte, précipitation : துருதுருப்புள்ளவன், *V.* துருதுருப்பன்.

துருதுருட்டை, espèce de jeu d'enfants.

துருதை, démangeaison, désir ardent, empressement.

துருத்தி, soufflet, — de forge, outre, (pour porter de l'eau...), bouteille, petit vase à goulot étroit, espèce de pompe ou de seringue, peau : îlot (dans une rivière), *V.* மட்டத்துருத்தி : — க்கழுத்து cou de soufflet ; — க்குழற்பண்ணை, — குழாய், — மூக்கு tuyau —, bec de soufflet ; — ப்பாணம் sorte de fusée volante, sac de peau rempli de poudre employé comme fusée volante ou pour faire jouer une mine ; — யூதுகிறது souffler, faire manœuvrer le soufflet.

*துருத்தாரம், *P.* துர்த்தாரம்.

துருந்துகிறது, இனேன், துவேன், துத, *v. a.* துருந்தல், துருந்துதல், *n. v.* élargir un trou, — une cavité, chercher, explorer, examiner : ஓர்காரியத்திலே — examiner une affaire, l'approfondir.

*துருபதன், (droupada), Droupaden roi de பாஞ்சாலம் et père de துரோபதை.

*துருபதி, *P.* துரௌபதி.

துருபவருணி, *P.* துருமவருணி.

*துருமம், (drouma), arbre, — du Souvarkam, l'arbre கற்பகம், — குங்குமம் : துருமசிரேஷ்டம் le meilleur des arbres, *i. e.* le palmier ; — வருணி, (வருணம்), ricin sauvage ; — வியாதி, *V.* துருமாமயம் ; — நகம் ongle des arbres, *i. e.* épine.

*துருமரம், (துருமம், ra), épine.

*துருமாமயம், (*id.* ஆமயம்), maladie des arbres, laque.

*துருமாரி, (*id.* அரி), l'ennemi des arbres, *i. e.* l'éléphant.

*துருமேசுவரம், (*id.* ஈசுவரன்), le roi des arbres, *i. e.* le palmier.

*துருமோற்பலம், (*id.* உற்பலம்), l'arbre கோங்கு.

துரும்பர், (துரும்பு), gens vils, blanchisseurs de Parias et autres castes semblables.

துரும்பு, paille, fétu, un rien, paille ou chose semblable donnée en signe de divorce : — கொடுத்து வாந்திபண்ணுகிறது faire vomir en donnant une paille à mettre dans le gosier ; — கொடுக்கிறது donner une paille (à sa femme en signe de divorce); — வாங்குகிறது la recevoir (et quitter son mari); — துரும்பேற்றிவிழலாயிருக்கிறான் il n'est qu'une paille dressée et prête à tomber, il est maigre et chancelant; காற்றுக்கொண்டுபோகுந்துரும்பு brin de paille que le vent emporte.

*துருவகம், 1° (துருவம், ka), pieu, tronc d'arbre ébranché, longitude. 2° *V.* துர்வகம்.

*துருவணம, துருவண்ணம், துருவர்ணம், துருவர்ணகம், *P*, துர்வர்ணம்.

*துருவம், 1° (dhrouva *être fixé*), fermeté, stabilité, immobilité, fixité, certitude, éternité, paradis, logique, raisonnement, règle, — fixe, théorème, expédient, espèce de danse, un des யோகம், le 1er des 7 தானம், tronc d'arbre ébranché, étoile polaire, pôles (du monde, de la terre ou d'un grand cercle), longitude d'une planète ou sa distance au commencement du zodiaque sidéral, fraction de la semaine qui reste au commencement de l'année et qu'on doit ajouter aux nombres de la table சக்கிரமவாக்கியம் pour avoir le commencement de chaque mois. 2° *P.* துருகம், chemin étroit, fort sur une montagne : — கட்டுகிறது, — பண்ணுகிறது, établir une règle, inventer —, trouver un expédient; — ஆய்ாடப்பிக்கிறது conduire —, agir avec fermeté; துருவ சக்கிரம், — சக்கரம் cercle polaire (situé à 23 degrés, 30 minutes des pôles), région près du pôle nord céleste ; — தானம் le 6me des 9 தானம் ; — நக்ஷத்திரம் l'étoile polaire ; — மண்டலம், — பதம், *V.* துருவசக்கரம்.

துருவயம், (drouvaya), mesure en général).

துருவலகு, (*துருவு*, *அலகு*), *V. துருவுமணை.*

துருவல், n. v. de துருவுகிறது.

**துருவன்*, (dhrouva), homme ferme, solide, l'étoile polaire personnifiée, Dhrouven fils de *உத்தானபாதன்* et petit fils du 1er Manou, qu'on suppose être le conducteur de cette étoile, (surnom de) Brama, Vichnou, Siven, un des 8 Vasous.

துருவாக்கரம், (*துருவம்*, *அக்கரம்*), longitude du soleil ou d'une planète à la fin des périodes synodiques arrangées dans le *சோத்தியவாக்கியம்.*

துருவாசன், (dourvâsa), *mal habillé*), Dourvâsa richi fils d'Atri et prétendu incarnation de Siven ; il est célèbre par son caractère colère.

துருவாடு, *gén. துருவாட்டின்*, *obl. துருவாட்டு*, brebis laineuse.

துருவாட்டேறு, (*துருவாடு*, *ஏறு*), bélier de cette espèce de brebis.

துருவிடுகிறது, (*துருவு*), percer, râper.

துருவாட்டி, *V. சிற்றேளம்.*

துருவாதி, ricin sauvage.

துருவு, trou, percement, *n. v. imp. et part. du suiv.* : — *பலகை*, — *மணை* râpe, instrument pour râper et enlever la chair du coco ; — *ப்பலகை* planche trouée qui assujettit les oles écrites et leur sert de couverture.

துருவுகிறது, *வினேன்*, *வுவேன்*, *வு*, *வ்*, *v. a. துருவுதல்*, *n. v.*, creuser, percer, forer, faire un trou, gratter, râper, (*v. g.* la chair d'un coco), faire au tour, tourner, chercher, examiner, poursuivre : *துருவிப்பிடிக்கிறது ou ப்பிடித்துக்கொண்டுவருகிறது* chercher et —, chercher à découvrir, (un voleur ou un objet volé), examiner, (une chose dificile...).

துருவை, 1o brebis dite *செம்மறியாடு*,— de bonne espèce. 2° *P. துருவாய்.* 2e *pers. nég. du préc.*

**துருஷ்கம்*, (tourouchka), encens.

துரை, (dhourâ *charge*), maître, seigneur, chef, gouverneur (de ville ou de province), prince, gentilhomme, monsieur, titre qu'on ajoute au nom des gentisbommes ou des messieurs surtout européens; — *சாணி*, — *சானி* dame, demoiselle, femme ou fille nòble, — de gentilhomme; — *சாமி* Dourèssami, nom propre d'un grand nombre d'Indiens; — *த்தனம்* gouvernement, autorité. état de gentilhomme; — *த்தனம் பண்ணுகிறது* gouverner (un pays...), faire le maitre; — *த்தனம் வாவிருக்கிறது* la dignité de gentilhomme ou un gouvernement être sur le point d'être obtenu; — *த்தனக்காரன்* employé du gouvernement, haut fonctionnaire; — *பெண்*, — *மகள். V. துரைசாணி*; — *மகன்* fils de prince ou de gentilhomme, monsieur, gentilhomme; — *மக்கள்* 1° fils ou enfants d'un gentilhomme ou d'un monsieur, princes, gentilshommes, messieurs, grands personnages. 2° *P. துரைகள்* chefs.

துரைச்சி, 1o *fém. de துரை*, dame, demoiselle (de haut rang), 2° espèce de bismuth.

**துரோகம்*, (drôha), trahison, perfidie, félonie, violation, trouble, révolte, offence, faute, crime, tort, injure, malice: — *செய்கிறது*, — *பண்ணுகிறது* trahir, commettre une trahison; — *நினைக்கிறது* tramer —, méditer une trahison; *துரோகச்சிந்தனம்* dessein perfide, — criminel, malice préméditée, penchant au mal; — *புத்தி* esprit —, intention perfidie; *இனத்* —, *சனத்துரோகம்* perfidie envers ses proches, ses gens, sa caste, sa nation; *சாமித்* — perfidie envers son seigneur ou son maître; *துரோகத்துக்குள்ளாகாதே* ne prends pas part à une trahison.

துரோககாடன், (*துரோகம்*, *அடன் allée*), chasseur. trompeur, imposteur, hypocrite.

துரோகி, (*துரோகம்*, *i.*), *m. f.* traître, traîtresse, perfide, rebelle, scélérat, pécheur.

**துரோட்டி*, (trôti), bec d'oiseau, crochet, croc de cornac.

**துரோணம்*, (drôna), l'oiseau fabuleux des Indous qui donne une pluie de terre ou de boue, canal d'irrigation pour conduire l'eau qu'on tire d'un puits, la plante *தும்பை* phlomis, nom d'un arbre; *துரோணகாகம்*, — *காகலம்* (kâ *cri du corbeau*, kala *qui crie*), corbeau; — *க்ஷீரை*, — *துத்தை*, — *பாலை*, (*க்ஷீரம்*, *துத்தம்*, *பானம்*), vache qui donne 2 maracals de lait; — *முகம்*, *V. துரோணிமுகம்.*

**துரோணன்*, *துரோணாசாரியன்*, (*id.*), Drônen fils de *பாத்துவாசன்* et maître d'armes ou précepteur militaire des Pândous et des Kourous.

**துரோணி*, *துரோணிகை*, (drôni, kâ), *V. அவிரி* et *ஆவிரை.*

**துரோணிமுகம்*, (drônimoukha), ville chef lieu de 400 bourgs.

**துரோதரம்*, (*துரம்*, *உதரம்*), jeu de hasard.

**துரோதரன்*, (*துரோதரம்*), joueur.

**துரோபதை*, *துரோபதி*, *திரௌபதி*, (draoupadi), Drôpadei ou Draoupadi, fille

de Droupada roi de பாஞ்சாலம் et femme commune des 5 frères fils de Pândon; c'est cependant une des 5 vierges des Indous.

*துரோபவம், P. திரௌபவம்.

*துர், (dour), particule sanscrite qui se met devant les mots, et signifie: mal, mauvais, vile, difficile, extrême. On double le க, ச, த, ப suivant; quelquefois on insère உ entre ர் et la consonne suivante; d'autres fois ர் se change en ன், ட், ற் ou ன்;—க்கதம் pauvreté, détresse, affliction; — க்கதி chemin étroit, pauvreté, mauvaise vie, — fin, l'enfer; — க்கந்தம் mauvaise odeur, puanteur, infection; — க்கருமம், — க்கன்மம்,— க்கிருதம் mauvaise action, péché; — க்கிருதகருமம் méchanceté, perversité, péché; — க்கீர்த்தி mauvaise réputation; — க்குணம் mauvais caractère, — naturel, défaut, malice, perversité; — க்குணமுள்ளவன், — க்குணன் homme de mauvais caractère, qui a des défauts, méchant; — க்குணி, m. f. personne de mauvais naturel; — க்குறி, — ச்சகுனம் mauvais signe, — augure, — présage; — ச்சரிதம் mauvaise conduite, mauvais métier; — ச்சனம் mauvaises gens, mal, méchanceté, pétulance, insolence, impertinence, indécence, impudicité; — ச்சனஞ்செய்கிறது ou பண்ணுகிறது faire l'insolent, des méchancetés; — ச்சனமாயிருக்கிறது être pétulant, impertinent...: — ச்சனவியோகம் mauvaise conduite; — ச்சனன் méchant, insolent, pétulant, lascif, débauché; — ச்சனி méchante, insolente, impudique; — ச்சாதம் infortune, guignon, naissance malheureuse; — ச்சாதி caste vile...; — ச்செய்கை mauvaise action; — த்தினம் mauvais jour, temps obscur ou pluvieux; — த்தேவதை mauvaise divinité, — déesse, démon; — த்தெய்வம் mauvaise divinité, — destinée; — நீதம், — நீதி injustice, mauvaise conduite, impolitesse; — நிமித்தம் mauvais augure; — ப்பகை, 1° grande haine. 2° (bhaga affection), femme de mauvais caractère, — haïe de son mari; — ப்பரிகம், — ப்பரிசம் chose difficile à toucher, petite —, ortie; — ப்பலம் infirmité, faiblesse; — ப்பலமாகிறது devenir faible; — ப்பலமாயிருக்கிறது être faible, infirme; — ப்பலன் mal mauvais résultat, faiblesse, force moyenne; — பாக்கியம் malheur, tourment; — ப்பாவனை mauvais exemple; — ப்பிக்ஷம், — ப்பிட்சம், (பிக்ஷை), famine, cherté; — ப்பிக்ஷகாலம் temps de famine;—ப்பீசம் naissance malheureuse, enfant illégitime, — infortuné; — ப்புத்தி esprit méchant, pervers, malicieux, mauvais conseil; — ப்புத்திக்காரன் méchant, homme d'un mauvais esprit, qui donne de mauvais conseils; — ப்போதனை mauvais conseil, doctrine perverse; — மரணம், V. துன்மரணம்; — மனம், — மனசு, V. துன்மனம்; — மதி simplicité, ignorance, lourdaud, mauvais esprit, V. துன்மதி; — மாதிரி, — மாதிரிகை, V. துன்மாதிரி; — மாமிசம், — மாம்சம், V. துன்மாமிசம்; — மார்க்கம் mauvaise conduite, — voie, secte; — மார்க்கஞ்செய்கிறது mener une mauvaise conduite, se comporter mal; — மார்க்கசிந்தை pensée mauvaise, — de déréglement, sentiment pervers;—மார்க்கத்திலேதிரிகிறவன், ou — மார்க்கன் homme débauché, de mauvaise vie, impie, pervers; — முகம் visage hideux, ridicule ou défavorable; — முகன், V. துன்முகன்; — முகி, V. துன்முகி; — யோதனன், V. துரியோதனன்; — யோனி origine basse, — impure: — லபம், V. துரிலபம்);—வர்ணம், — வருணம் mauvaise espèce, argent (en tant qu'inférieur à l'or); — வகம் chose difficile à porter; — வகம், — வகன், (dhour charge), V. துராந்தரம், துரந்தரன்; — வாக்கியம் parole de mauvais augure, reproche, injure; — வாதம் mauvais langage, solécisme; — வாசனை, V. துருவாசனை; — விவாகம் mauvais mariage.

*துர்க்கம், et ses composés, V. துருக்கம்.

*துர்க்கன், V. துருக்கன்.

*துர்க்கா, V. துருக்கா.

*துர்க்கை, V. துருக்கை.

*துர்த்தமன், (துர், dama dompter), indomptable, indiscipliné.

*துர்த்தாரம், P. துஸ்தாரம்.

துலக்கம், (துலக்குகிறது), lumière, clarté, brillant, lustre (du poli).

துலக்கல், n. v. de துலக்குகிறது.

துலக்கு, lumière, eclat, brillant, n. v. imp. et part. de

துலக்குகிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, v. a. de துலங்குகிறது, et துலக்குதல், n. v. polir, fourbir, nettoyer, rendre brillant, faire briller, éclaircir, manifester: கலத்தைத் — nettoyer un vase de métal.

துலங்கல், n. v. et opt. de துலங்குகிறது.

துலங்கு, 1° ou துலங்குமரம், entraves (pour les pieds), 2° imp. et part. de

துலங்குகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, v. n. துலங்குதல், n. v. briller, éclairer, resplendir, être brillant, éclatant, poli, évident, paraître clair, துலங்கியெரிகிறவிளக்கு lampe qui éclaire bien.

*துலம், (toulâ peser), poids, pesanteur, poids (à peser), égalité.

துலவம், (தூலம்), coton (séparé de sa graine).

*துலா, (toulâ), balance, romaine, peson, le signe de la Balance, poids, pesanteur, picotte ou bascule pour arroser, bâton —, timon d'une charrette, chevron, égalité, ressemblance : — கோசம் ordalie par la balance, on pèse d'abord l'accusé, ensuite on fait des prières et des cérémonies; puis on le repèse; s'il est plus léger, il est connu innocent; sinon, il est condamné comme coupable ; — கோடி certain poids, sorte d'ornement des pieds, 100 millions ; — க்கட்டை picotte (pour arroser); — க்கொடி pièce de bois de la picotte ; — க்கோல் fléau de balance, balance, peson ; — சூத்திரம் corde de balance, de romaine ; — தட்டு rame, aviron, bassin de balance ; — தான் le soleil (qui possède le signe de la Balance); — தாரன் (id.), marchand ; — பரிசை, — பரீட்சை épreuve de balances, V. துலாகோசம் ; — பாரம் poids en or égal à la pesanteur de quelqu'un, son pesant d'or ; — பாரந்தூக்குகிறது, — பாரமேற்றுகிறது peser (quelqu'un en mettant son pesant en or dans l'autre bassin ; — பாரந்தாங்குகிறது, — பாரமேறுகிறது être ainsi pesé (pour que son pesant en or soit donné aux brames ; c'était autrefois un acte de munificence royale après une excursion couronnée de succès, et une sorte d'expiation des crimes qui y avaient été commis ; — பாரதானம், — புருஷதானம் don de son pesant d'or ; — புருஷன் homme pesé (dans une balance) ; — ப்படி balance romaine ; — ப்பிரக்கிரகம், — ப்பிரக்கிரகம், V. துலாசூத்திரம் ; — மரம் picotte (pour arroser), bascule de picotte, — மானம் poids, mesure en poids ; — ராசி le signe de la Balance ; — வீசம் le grain dit குன்றிமணி qui sert de base aux poids des orfèvres ; — விஷுவம், — விசுவம் équinoxe d'automne, temps où le soleil entre dans la Balance.

துலாதாரம், (துலா, ஆதாரம்), corde des bassins —, fléau d'une balance.

துலாந்து, espèce de poutre.

*துலாம், (P. துலா), picotte, bascule de la picotte, le Signe de la Balance, poids de 200 பலம், environ 14 livres de Pondichéry, (en quelques lieux c'est 100 பலம்).

துலாம்பரம், clarté, explication.

*துலாயனம், (துலா, அயனம்), équinoxe d'automne, course du soleil vers le sud à partir du signe de la Balance.

*துலிதம், 1° (doulita), agitation, mouvement. 2° (toulita), chose pesée, égalité.

*துலிபலை, (தூலம், பலம்), le cotonier soyeux இலவு.

துலுக்கல், n. v. de துலுக்குகிறது, secousse, agitation.

துலுக்கன், pl. துலுக்கர், P. துருக்கன், 1° Turc, Musulman. 2° (துலுக்குகிறது), homme qui branle la tête, qui fait le fier ; துலுக்கசெவ்வந்தி sorte de souci, tagestes erecta : — ப்பூ la fleur tagestes, — des Turcs ; — ப்பெண் turquesse ; — ப்பேச்சு le turc, la langue des Musulmans.

துலுக்காணம், துலுக்காணியம், (துலுக்கு, ஆணம்), domination — domaine —, pays —, manières des Turcs : துலுக்காணத்துச்சட்டம் coutumes —, mœurs des Turcs ; துலுக்காணமாய் à la façon des Turcs, tyranniquement, cruellement, en désordre.

துலுக்கி, 1° gér. de துலுக்குகிறது. 2° fém. de துலுக்கன், femme qui fait l'importante, — la dame qui se donne de grands airs.

துலுக்கிச்சி, fém. de துலுக்கன், Turquesse, Musulmane.

துலுக்கு, 1° imp. part. et n. v. de துலுக்குகிறது, agitation, mouvement, secousse. 2° (துலுக்கன்), pays —, langue des Turcs, le turc ; — ச்செவ்வந்தி, V. துலுக்கச்செவ்வந்தி.

துலுக்குகிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, v. a. துலுக்குதல், n. v. agiter, secouer, remuer, — la tête ; துலுக்கித்துலுக்கிநடக்கிறது, marcher fièrement, avec affectation ou en rémuant la tête.

*துலை, 1° (toulâ), balance (surtout pour peser des choses délicates), le signe de la Balance, picotte ou bascule pour arroser, gravité, pesanteur, poids, — pour peser, ressemblance, conformité, écluse de canal. 2° P. தொலை éloignement, distance. 3° imp. et part. de துலைகிறது. 4° imp. de துலைக்கிறது ; — க்கிடங்கு, — ப்பள்ளம் puits —, trou ou étang d'où l'on tire l'eau avec la picotte pour arroser ; — முகம், — வாய் ouverture du canal dans lequel est versée l'eau tirée par la picotte.

துலைக்கிடுகிறது, (துலை dat. இடுகிறது), s'éloigner.

துலைகிறது, லைந்தேன், லைவேன், லை, லைய, v. n. துலைதல், n. v. V. தொலைகிறது.

துலைக்கிறது, லைத்தேன், லைப்பேன், லை, லைக்க, v. a. துலைத்தல், n. v. V. தொலைக்கிறது.

துலைவு, V. தொலைவு.

துலோபம், la racine médicinale கருஞ்சுண்டி.

*துல்லபம், V. துரிலபம்.

துல்லம், grand bruit.

துல்லியம், துல்லிமை, excellence.

*துல்லியம்,(toulya), ressemblance, comparaison, analogie, égalité, union, pureté, propreté : — ஆனகந்தகம் espèce de préparation de soufre et d'arsenic ; துல்லியபக்கம் côté semblable, — égal ; — பலம் force égale ; — பானம் boire avec d'autres ; — பாவனம் combinaison de séries semblables ; — ரூபம் figure semblable, forme égale, même espèce, — manière, — விருத்தி, — même emploi, — métier.

துல்லியோபமிதாலங்காரம், (துல்லியம், oûhita *collection*, அலங்காரம்), réunion de comparaisons.

துவக்கம், *n. v. de* துவக்குகிறது, commencement, origine : — முடிவு le commencement et la fin.

*துவக்கவிரம், (tvak, கவிரம்), laurier rouge dit செவ்வலரி.

துவக்கல், *n. v. et opt. de* துவக்குகிறது.

துவக்கி, *gér. du même*; ayant commencé, depuis.

*துவக்கு, 1° (tvak), peau, écorce, pelure, corps. 2° dispute, différent, lieu, chaîne, fusil, mousquet. 3° *imp. et part. de* துவக்குகிறது, *sync.* துவக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v. a.* துவக்குதல், *n. v.* commencer, lier, enchaîner.

துவங்குகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. n. de* துவக்குகிறது *et* துவங்கல், துவங்குதல், *n. v.* commencer.

*துவங்கிசம், துவங்கிசனம், துவங்கிசிதம், (dhvamsa, na, îta), perte, destruction, dommage.

*துவசம்,(dhvadja), signe, marque, drapeau, bannière, — particulière, symbole, mât de pavillon : — கட்டுகிறது arborer —, hisser un étendard..., entreprendre avec zèle et activité ; துவசத்துருமம் palmier ; — பங்கம் rupture —, chute d'un drapeau ; — ப்பிரகாரணம் vent (qui agite le drapeau); — தாரி, — தாரகன் porte-étendard.

*துவசர், (dhvasa), distillateurs, marchands de callou.

துவசல், V. தொடிசு.

*துவசாரோகணம், துவசிகரணம், (துவசம், ஆரோகணம்), V. கொடியேற்றம்.

*துவஷ்டா, V. துவட்டா.

*துவஷ்டன், V. துவட்டன்.

*துவஷ்டி, (துவட்டன்), charpenterie.

*துவஸ்தம், V. துவத்தம்.

துவட்சி, V. துவள்வு.

துவட்சிகை, (துவள்). V. துவர்ச்சிகை.

துவட்டல், *opt. et n. v. de* துவட்டுகிறது, action d'essuyer, destruction, grillade, friture : துவட்டற்கறி mets grillé ou frit, préparé sans sauce.

*துவட்டன், *pl.* துவட்டர், (tvachtâ), un des 12 soleils, ou nom du soleil dans le signe des Poissons, charpentier, *ou*

*துவட்டா, (*id.*), charpentier, artisan, ouvrier, le prétendu charpentier des dieux nommé Visvakarmâ : — நாள் (tvâchtri *fille de* துவஷ்டா, *une des femmes du soleil*), la 14me constellation lunaire dite சித்திரை.

துவட்டு, *n. v. imp. et part. du suiv. V.* துவள்வு.

துவட்டுகிறது, ட்டினேன், ட்டுவேன், ட்டு, ட்ட, *v. a. de* துவள்கிறது *et* துவட்டுதல் *n. v.* essuyer (avec un linge ou une éponge...), nettoyer, sécher, faire rôtir, — griller ou frire, détruire, tuer rendre flexible, plier, agiter, secouer, serrer, rendre épais.

துவணீர், (துவள், நீர்), eau chaude.

துவண்ட, துவண்டு, *part. et gér. de* துவள்கிறது, துவண்டநீர், *V.* துவணீர்.

துவண்டை, (துவண்ட), V. காஞொயப்புடலை.

*துவத்தம, (dhvasta), chute, perte, destruction.

*துவந்தம், (dvanda), double, chose redoublée, deux, couple, paire, alternative, suite, série, union, familiarité, étroitesse; துவந்தயுத்தம் duel, combat singulier, guerre continuelle.

துவந்தனை, 1° vexation, empêchement, agitation. 2° (துவம், தனை), double, duplication.

துவந்திக்கிறது, த்தேன், ப்பேன், தி, திக்க, *v. n.* (துவந்தம்), துவந்தித்தல், *n. v.* être uni, — enchaîné l'un à l'autre, se suivre l'un l'autre.

*துவந்துவம், (dvandva), deux, union de deux, paire, couple (le mâle et la femelle), deux à deux, copulation, union des sexes, alternative, se suivre l'un l'autre, dispute, le signe des Gémeaux, union de noms sanscrits qui devraient être joints par et (*Ex.* பாணிபாதம் la main et le pied), complication de 2 maladies, de 2 humeurs துவந்துவதுக்கம் douleur provenant de l'alternation de 2 choses (comme du chaud et du froid, du plaisir et du chagrin) ; — பின்னம், séparation des sexes ; — யுத்தம் combat singulier.

*துவம், 1° *P.* துருவம், immobilité, fixité. 2° (tva), nature, qualité, propriété, force : *Ex.* தெய்வத்துவம் nature divine

divinité. 3° (tvam), toi: துவங்காரம் le mot toi.

*துவயம், (dvaya), paire, couple, deux (surtout à la fin des mots); புருஷத்துவயம் 2 hommes.

*துவயாதிகன், (துவயம், அதிகன்), homme saint, pur, supérieur aux 2 mauvaises qualités இராசதம், et தாமசம் (passion et ignorance).

*துவயார்த்தம், (id. அர்த்தம்), double sens, ambiguïté.

*துவரம், 1° (touvara), âpreté, âcreté, goût astringent, aigreur. 2° *adj. de* துவரை.

துவரி, décoction, ocre, couleur jaune, — d'habit de சந்நியாசி.

துவரும், *part. fut. de* துவருகிறது.

*துவரை, 1° (touvari), arbrisseau légumineux qui donne une espèce de pois ou de petite fève, cytisus, nom d'un arbre: *l'adj. est* துவரம். 2° *P.* துவாரகை; துவரங்குச்சு bûchette —, tige de touvarei; துவரமலார், துவரவளார் baguette —, branches de touvarei; துவரம்பருப்பு lentille ou pois de cet arbrisseau.

துவர், 1° âcreté, âpreté, aigreur, haine, contrariété, bois à brûler, couleur rouge, corail. 2° *imp. et part. de* துவர்கிறது. 3° *imp. de* துவர்க்கிறது, துவர்-மி, les 10 productions âcres du règne végétal; savoir: நாவல் calyptranthes caryophyllifolia, கடுக்காய் terminalia chebula, நெல்லிக்காய் phyllanthus emblica, தான்றிக்காய் terminalia bilirica, ஆல் ficus bengalensis, அரசு ficus religiosa, அத்தி ficus racemosa, இத்தி ficus virens, முத்தக்காசு cyperus juncifolius, மாந்துளிர் le jet de manguier: —க்கட்டி cachou, remède dit காசுக்கட்டி; —க்காய் le fruit âpre, *i. e.* la noix d'arec; —ச்சிகை fruit tendre et à peine formé —, germe du கடு; அவனுடம்பிலே துவரேறியிருக்கிறது l'aigreur s'est emparée de lui, il est fier ou insolent.

துவர்கிறது, ர்ந்தேன், ர்வேன், ர், ர, 1° *v. n.* frotter sur, oindre, barbouiller, asperger, s'éclaircir, se séparer. 2° *ou*

துவர்க்கிறது, ர்த்தேன், ர்ப்பேன், ர், ர்க்க, 1° *v. n.* être âcre, âpre, rude au goût, dégoûter, révolter.

துவர்தல், *n. v. de* துவர்கிறது.

துவர்த்தல், 1° *P.* துவர்தல். 2° *ou*

துவர்ப்பு, *n. v. de* துவர்க்கிறது, âpreté, âcreté, aigreur, acerbité, dureté, sévérité, impression, affection de l'âme (au nombre de 6, *V.* அறுதுவர்ப்பு,): அவன் மனசுதுவர்ப்பாயிருக்கிறது sa volonté est aigrie, acerbe.

துவலல், துவலுதல், *n. v. du suiv.* mort, plénitude, presse, abondance, augmentation, hâte, dégouttement.

துவலுகிறது, துவல்கிறது, வன்றேன், லுவேன் *ou* ல்வேன், லு *ou* ல், ல, *v. n.* mourir, se remplir, être plein, serré, à l'étroit, abonder, augmenter, se hâter, se presser, dégoutter.

துவலை, *V.* திவலை.

துவல், 1° hâte, presse, *n. v. imp. et part. de* துவலுகிறது.

துவளல், துவளுதல், துவள்தல், *n.v. de* துவளுகிறது, துவள்கிறது, வண்டேன், வளுவேன் *ou* வள்வேன், வளு *ou* வள், வள, *v. n. ou* துவண்டுபோகிறது, plier, être flexible, mobile, secoué, agité, s'agiter, se lâcher, se relâcher, se desserrer, se déjeter, se tordre, (*v. g.* une planche au soleil), se contracter, s'attacher, devenir sec, fluet, faible, défaillir, incliner, pencher: துவண்டிருக்கிறது être flexible, agité... pencher; இருதயந் — le cœur faiblir, défaillir; அல்லித்தண்டுபோலே துவண்டுகிடக்கிறது *ou* போகிறது être faible et pliant comme la tige du nénuphar; ஓர் காரியத்திலே மெத்தத்துவண்டிருக்கிறது être très porté à une chose, s'y appliquer beaucoup.

துவள், *imp. et part. du préc.*

துவள்வு, *n. v. du préc.* agitation, faiblesse, flexibilité, sécheresse, dessèchement.

துவறல், *n. v. de* துவலுகிறது, pluie, bruine, hâte, vitesse.

*துவனம், துவனி, துவனிதம், (dhvana, i, ita), son, bruit, son du tambour, style figuré ou poétique, métaphore, chose flexible; துவனிக்கிரகம் le récipient de son, l'oreille, l'ouie: — விகாரம் changement de voix, — de son.

*துவனை, *P.* துவனம், résonner...

துவன், la plante வட்டத்திருப்பி.

துவன்ற, துவன்று, *part. et nég. de* துவலுகிறது.

துவன்றல், *V.* துவலல்.

துவா, (dvâ, *P.* dvi, *dans les mots composés*), deux.

*துவாக்ஷரி, துவாட்சரி, (துவா, அக்ஷரம்), vers terminé par des lettres de 2 classes, vers ou livre composé de 2 espèces de lettres, de voyelles et de consonnes.

*துவாஸ்தன், துவாஸ்திதன், துவாஸ்திதசிசி, துவாஸ்திதருச்சகன், (துவா, *P.* dvâr *porte*, stha, sthita, *qui se tient*), portier, chambellan, introducteur.

*துவாதசம், (துவா, தசம்), douze, douzième: துவாதசகரன் celui qui a 12 mains

ou rayons. *i. e.* Soupramanien, Vrouhaspati ou Jupiter : — *லோசவன்*, — *வ்லோசவன்*, V. *துவாதசாக்ஷன்* ; — *புயகோணம்* dodécagone.

**துவாதசாக்ஷரமந்திரம்*, (*துவா, தசம், அக்ஷரம்*), prière composée de 12 lettres.

**துவாதசாக்ஷன்*, (*id. அக்ஷம்*), celui qui a 12 yeux, Soupramanien.

**துவாதசங்கிசம்*, (*id. அங்கிசம்*), division d'un signe en 12.

**துவாதசாங்குலம்*, (*id. அங்குலம்*), mesure de 12 doigts.

**துவாதசாதித்தர்*, (*id. ஆதித்தர்*), les 12 soleils, V. *சூரியர் மஉ*.

துவாதசாந்தம், துவாதசாந்திரம், துவாதசாவஸ்தை, (*id. அந்தம், அந்திரம், அவஸ்தை*), le 12me —, (ou plutôt), les 12 *அவஸ்தை* ou *உயிர்வேதனை*.

துவாதசாமிசு, (*id. அமிசு*), Jupiter aux 12 rayons.

**துவாதசான்மா*, (*id. ஆன்மா*). celui qui a 12 vies, le soleil dont on fait les 12 *சூரியர்*.

**துவாதசி*, (*id.* i), la 12me, le 12me jour lunaire de chaque demi lunaison.

**துவாந்தம்*, 1° (tvâ, *அந்தம்*), forme —, terminaison du gérondif sanscrit en tvâ, gérondif. 2° (dhvanta), obscurité, enfer, séjour ténébreux ; *துவாந்தவித்தம்* mouche luisante ; — *சாத்திரவன்* (*சத்துரு*) *ou*

**துவாந்தாராதி*, (*துவாந்தம், அராதி*), l'ennemi des ténèbres, *i. e.* le soleil.

**துவாபர*, — *யுகம்*, (*துவா 2, பரம் après*) le 3me des 4 *யுகம்* ou périodes fabuleuses des Indous : on lui donne 864 mille ans de durée.

**துவாரகம்*, 1° (tvarâ, *கம்*), vitesse, hâte 2° (dvâraka) *ou*

**துவாரகை, துவாரிகை, துவாரவதி, துவாரகாபுரி*, (dvâra, kâ. — ikâ, — vati), Dvâraka, capitale de Krichna, que les uns disent ensevelie dans la mer et que d'autres placent dans une petite île à l'ouest du Guzerate.

**துவாரகேசன்*, (*துவாரகம், ஈசன்*), le roi de Dvâraka, *i. e.* Krichna.

**துவாரம்*, (dvâra), porte, entrée, voie, moyen, trou, creux, caverne, abyme : — *இடுகிறது* faire un trou ; *துவாரகண்டகம்* porte ; — *சாகை* battant de porte, porte à 2 battants ; — *ஸ்தம்பம்*, — *த்தம்பம்*, V. *கதவுநிலை* ; — *பாலகன்*, — *பாலன்* portier garde, figure gigantesque placée à la porte des pagodes ; — *பிண்டி* seuil de la porte ; — *யந்திரம்*, serrure de porte.

**துவாரி, துவாரிகன்*, (*துவாரம்*), portier.

துவாலை, fluxe de sang (comme dans les menstrues et l'accouchement), onction friction : — *யிடுகிறது*, — *பண்ணுகிறது* oindre, frotter, frictionner ; *அவனுக்குமருந்தைத்திமிரத்துவாலையிடு* frictionne, — le bien avec le remède.

துவாளிக்கிறது, ளித்தேன், ளிப்பேன், ளி, ளிக்க, v. a. துவாளித்தல், n. v. V. *துவாளிக்கிறது* : *துவாளித்த* cannelé.

துவாளிப்பு, *n. v. du préc.* cannelure.

**துவானம்*, (dhvâna), son, bruit.

**துவி*, (dvi), deux, double, (il se met au commencement des mots composés, se change quelquefois en *துவா*, et devant les voyelles en *துவிர்*) : *—, *கன்மகத்துருப்பிரயோகம்* emploi d'un sujet qui a deux actions ou deux régimes ; — *கன்மக்கன்மணிப்பிரயோகம்*, (*கன்மணி*, *abl. sanscrit de கன்மம்*), emploi d'un régime qui a 2 actions ou régimes.

துவிகபா, துவிசாபா, la plante *வட்டத்திருப்பி*.

துவிகாயாஜின், l'arbre *செம்முருங்கை*

**துவிஇருதயை*, — *இருத்தியை*, (*துவி, இருதயம், இருத்தியம்*), femme qui a 2 cœurs ou 2 actions, femme enceinte.

**துவிகுணம்*, (*துவி*), 2 fois, le double.

**துவிசபம்*, (*id.* sapha *corne*), animal dont la corne du pied est fendue.

துவிசமதிரிபுசம், (*id. சமம், திரி*), triangle isoscèle, qui a 2 côtés égaux.

**துவிசம்*, (*id. சம்*), objet qui naît 2 fois *i. e.* dent, ovipare, la caste bramanique, ou plutôt les trois 1res classes : *துவிசபதி* le roi des brames, *i. e.* Sandiren ; — *தாசன்*, — *சேவகன்* serviteur des trois 1res classes, le choutre ; — *சேவை* service des trois 1res classes ; — *ராசன்* le roi des ovipares, *i. e.* le serpent *அனந்தன்*, l'oiseau *கருடன்* ; — *விரணம்* mal de dents ; — *லிங்கி*, (*லிங்கம்*), rajapoutre, qui porte l'insigne ou cordon des brames.

**துவிசன், துவிசன்மன்*, (*id.*), dvidja, homme né une 2e fois par l'investiture du trible cordon, brame, rajapoutre ou marchand.

**துவிசாக்கிரன்*, (*துவிசன், அக்கிரம்*), brame, le 1er des dividjas.

**துவிசாதி*, (*துவி*), être à double naissance, ou caste brame, ovipare.

**துவிசாயணி*, (*துவிசன்*, âyani *affixe*), l'ornement du dvija ou *துவிசன்*, le triple cordon.

**துவிசாலயம்*, (*துவிசம், ஆலயம்*), demeure des êtres à double naissance, rue de brames, trou d'arbre (résidence des ovipares).

*துவிசிருவன், (துவி, இருவம்), être à 2 langues, voleur, délateur, rapporteur, serpent.

*துவிசோத்தமன், (துவிசன், உத்தமம்), le துவிசன் par excellence, i. e. le brame.

*துவிச்சா, துவிச்சினை, (துவிசா, சினை), sinus ou corde d'un arc.

*துவிஷ்டம், (dvichta), cuivre.

*துவிதகேந்திரம், P. துவிதியகேந்திரம்.

*துவிதசம், (துவி), 2 fois 10 ou vingt.

*துவிதம், (dvita), deux, double, duplication, dualité, assertion de 2 principes, mouvement: துவிதபாவனை double imagination, — représentation; — வாதம் secte —, assertion de 2 principes, — qui distingue Dieu et l'univers, le créateur et les créatures, la vie ou l'âme universelle et l'âme individuelle, l'esprit et la matière, (le contraire se dit அத்துவைதம்); — வாதி philosophe —, sectaire qui soutient 2 principes.

*துவிதயம், (dvitaya), couple, paire.

*துவிதாகதி, (dvidhâ de 2 sortes, கதி), crocodile, animal amphibie.

*துவிதாது, (துவி), celui qui est de 2 natures, i. e. Poulléyar.

*துவிதாத்துமகம், (dvidhâ, ஆத்துமகம்), muscade.

*துவிதியம், (dvitîya), secondement, deux: துவிதியகேந்திரம் distance de l'apside supérieure à une planète dans un point quelconque de son orbite, ce qui a moins d'un quart de cercle: — த்துவம் qualité de second.

துவிதியன், (துவிதியம்), second, successeur, fils.

*துவிதியை, (id.), 2ᵉ partie de soi-même, épouse, 2ᵉ jour de chaque demi lunaison.

*துவித்திரி, (துவி, 2 fois 3 ou six.

*துவிதேகன், (id. தேகம்), celui qui a un double corps, i. e. Poulléyar.

*துவிபதம், 1° (id. patha), rencontre de 2 routes. 2° (pada), binome, le genre des bipèdes comprenant les dieux, les hommes, les démons et les oiseaux: துவிபதராசி; les signes bipèdes, savoir: les Gémeux, la Balance, la Vierge, le Verseau et la moitié du Sagittaire.

*துவிபம், (id. pa qui boit), l'animal qui boit 2 fois pour une, i. e. l'éléphant qui prend l'eau d'abord par sa trompe et ensuite par sa bouche; துவிபமதம் mucus des tempes de l'éléphant.

*துவிபாகு (துவி), 2 bras, 2 épaules.

*துவிபுசம், (id.), angle formé par 2 lignes, V. துவிபாகு.

*துவிபாஷி, (id. பாஷை), interprète, dobachi.

*துவிபாதம், (id.), 2 pieds: துவிபாதசெந்து bipède.

துவிபுத்துரு, la plante தண்ணீர்விட்டான்.

*துவிமாதுருசன், (துவி, மாதுரு, சன்), V. துவைமாதுரன்.

*துவிமுகம், (id.), éléphant ou துவிமுகாகி, துவிமுகோரகம் (துவி, முகம், அகி, உரகம்), serpent à 2 têtes, amphisbène.

*துவிமுகை, (id. முகம்), jarre, — d'eau, sangsue.

துவியம், (pers.), second, député: — கணக்கு compte préparé pour la seconde fois.

*துவிரசனம், 1° (துவிர், அசனம்), double repas par jour. 2° (துவி), animal à double langue, i. e. le serpent.

*துவிரதம், (துவி), animal à 2 défenses, i. e. l'éléphant.

*துவிரதாந்தகம், (துவிரதம், அந்தகன்), l'ennemi de l'éléphant, i. e. le lion.

*துவிரம், துவிரேபம், (துவி, ra rêpha la lettre r), abeille, grande abeille noire, dont le nom plus ordinaire பிரமரம் contient 2 r).

*துவிராத்திரம், (id.), espace de 2 nuits.

*துவிராபம், (துவிர், ஆ, pa qui boit), V. துவிபம்.

*துவிருத்தி, (id. உத்தி), redite, répétition, parole qui fait entendre 2 choses.

*துவிரூடை, (id. ஊடை), femme mariée 2 fois.

*துவிரூபம், (துவி), double manière, — forme, mot qui s'écrit de 2 manières, qui s'interprète en 2 sens.

*துவிர், P. துவி, (devant les voyelles).

*துவிலிங்கி, P துவிசலிங்கி.

*துவிவசனம், (துவி), le duel (en grammaire), double phrase.

*துவிவருஷம், (id.), âge de 2 ans: துவிவருஷை, துவிவருஷிகை, vache de 2 ans.

*துவிவிதம், (id.), 2 manières.

*துவிவிதன், (dvivida), Touvividen, singe tué par Râmen.

*துவிவிதாரி, (துவிவிதன், அரி), l'ennemi de துவிவிதன், i. e. Râmen.

*துவிவேசரா, (துவி, வேசரி), voiture attelée de 2 mules.

*துவீபம், (dvipa), île, continent.

*துவேசம், துவேஷம், துவேஷணம், (dvêcha, —na), haine, inimitié, animosité.

துவேஷிக்கிறது, ou துவேஷிக்கிறது, ஷித்தேன், ஷிப்பேன், ஷி, ஷிக்க, v. a. et துவேசித்தல், துவேஷித்தல், n. v. haïr, détester.

*துவேஷி, (துவேஷம்), ennemi.

துவை, 1° chair, viande, breuvage, chose potable, gâteau de grains (de sésame ..) broyés, ragoût acide, — mêlé de tamarin, bruit, son 2° *imp. et part. du suiv.* 3° *imp. de* துவைக்கிறது.

துவைகிறது, வைந்தேன், வைவேன், வை, வைய, *v. n.* துவைதல், *n. v.* trempé, s'imbiber, se mouiller, être trempé, — plongé (dans la teinture), être empesé ou humecté de cange ou d'empois, le lait tourner, se cailler, être trempé (le fer, l'acier), résonner, être broyé, — pilé: துவைத்து கொடுக்கிறது être trempé, donner —; prendre la trempe.

துவைக்கிறது, வைத்தேன், வைப்பேன், வை, வைக்க, *v. a. du préc.* துவைக்குதல், *n. v.* tremper, mouiller, humecter, plonger (dans la teinture...), teindre, faire cailler (le lait), y mettre de la présure, tremper (le fer...), donner la trempe, broyer, piler (dans un mortier), faire fouler aux pieds des bœufs (le blé pour le battre) battre le linge en le lavant, boire, retentir, fairé grand bruit, tambouriner, jouer des instruments, laisser, décharger; கஞ்சியிட்டுத் — tremper dans du cange ou de l'empois, humecter —, frotter la chaîne avec du cange avant de tisser, துவைத்துப்போடுகிறது mettre de la présure dans le lait, tremper le fer...; — ப்பிழிகிறது tordre un linge après l'avoir trempé (dans l'eau ou dans la teinture).

*துவைதம், (dvaita), deux, chose —, double, duplication, dualité, *ou* துவைதவாதம் doctrine —, secte des 2 principes, (secte fondée par மத்துவாசாரியன், qui reconnait la distinction de Dieu d'avec les créatures; on la nomme encore மத்துவம் du nom de son fondateur ou துவிதவாதம் et ses sectateurs துவிதவாதி *ou* துவைதவாதி. La secte opposée dite அத்துவைதம் fondée par சங்கராசாரியன் confond Dieu avec les créatures ou Dieu avec l'âme; C'est la panthéisme.

*துவைதீகரணம், துவைதீகிருதம், துவைதீபாவம், துவைதீபூதம், (dvaïdha 2 *sortes*, ī *augment*), division, séparation —, division en deux.

துவைத்தல், *n. v. de* துவைக்கிறது, trempe, mouillage, action de tremper..., son grand bruit; இளந் — lait à demi-caillé, trempe insuffisante; கொடுந் — trempe excessive.

*துவைபாயனன், (துவீபம் *île*, âyana, *affixe*), l'insulaire, surnom de வியாசன் né dans une île de la Diamna.

துவைப்பு, *V.* துவைத்தல் *et* துவையல்.

*துவைமாதுரன், (துவி, மாதுரு), être né de 2 mères, *i. e.* sa mère et une belle mère ou de 2 manières, (surnom de) Pouléyar fils de Pârvadi, mais formé, dit-on, de la gale de son corps.

துவையல், *n. v. de* துவைகிறது choses pilées ou broyées (qu'on mange avec le riz), sorte d'assaisonnement, trempe de l'acier: — யிடுகிறது tremper l'acier: துவையற்கறி ragoût de choses brayées, *V.* பச்சடி.

துவ்வல், *opt. et n. v. de* துவ்வுகிறது, manducation, jouissance.

துவ்வா, துவ்வாத, *part. nég. du même*, qu'on *ou* qui ne mange pas, qui ne jouit pas, pauvre; துவ்வார், துவ்வாதார், துவ்வாதவர், pauvres.

துவ்வாமை, *n. v. nég. du même*, dégoût, impatience, denûment, privation, pauvreté.

துவ்வு, 1° nourriture, jouissance, — sensuelle, perception des sens. 2° *imp. et part. de*

துவ்வுகிறது, வினேன், வுவேன், வு, வ, *v. a.* துவ்வுதல், *n. v.* (துவ்வு), manger, jouir, goûter, éprouver, percevoir, par les sens; அருள்துவ்வுலகு le monde où l'on jouit de toute faveur *i. e.* le ciel.

துழக்கிறது, ழந்தேன், ழப்பேன், ழ, ழக்க, *v. a.* துழத்தல், *n. v.* mêler, mélanger, remuer,

துழவுகிறது, *V.* துழாவுகிறது.

துழவை, *V.* துளவை.

துழணி, துழனி, bruit, son, bruit —, ramage d'un troupe d'oiseau.

துழா, *n. v. imp. et part. de*

துழாகிறது, ழானேன், ழாவேன், ழா, ழாவ *ou* ழாக, *v. a. V.* துழாவுகிறது.

துழாய், 1° *gér. du préc.* 2° la plante துளசி, basilic: — மௌலி celui qui porte une couronne ou guirlande de basilic. *i. e.* Vichenou; — வனம் basilic, jardin de basilic.

துழாவல், துழாவுதல்; *n. v. de* துழாவுகிறது.

துழாவு, *n. v. imp. et part. de*

துழாவுகிறது, வினேன், வுவேன், வு, வ, *v. a.* remuer, mêler, tourner, retourner, (ce qui est dans un vase ou le grain étendu pour sécher), étendre, couper, tâtonner, chercher, examiner, ramer, conduire (une barque) à la rame.

துளக்கம், *n. v. de* துளக்குகிறது, poli, éclat, lumière, splendeur, clarté, la 15me constellation, dite, சோதி, mouvement, agitation, trouble, tremblement, crainte, bruit, son.

துளக்கல், *opt. et. n. v. du même.* polissure, fourbissure, rendre brillant, agitation, secousse.

துளக்கு, mouvement, agitation, éclat, brillant: துளக்கில் dans l'éclat *ou* sans l'éclat, *n. v. imp. et part. de*

துளக்குகிறது, *sync.* துளக்கிறது, க்கினேன், குவேன், க்கு, க்க, *v. a. de* துளங்குகிறது. *et* துளக்குதல், *n. v.* plier, fourbir, rendre brillant, faire briller, éclairer, s'éclaircir, agiter, remuer.

துளங்கல், *opt. et. n. v. du suiv.* splendeur, éclat, évidence, mouvement, crainte, trouble.

துளங்கு, *imp. et part. de*

துளங்குகிறது, *sync.* துளங்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *n. v.* துளங்குதல், *n, v* briller, luire, resplendir, s'éclaircir, être évident, clair, manifeste, s'agiter, remuer, troubler, craindre, être troubler; நாள்வட்டத்திலே மெய்யும் பொய்யுந்துளங்கும் avec le temps le vrai et le faux deviennent évidents.

துளங்கொளி, (துளங்கு, ஒளி), la lumière brillante, *i. e.* la 18me constellation dite கேட்டை.

*துளசி, (toulasi), basilic (à tige pourprée), ocymum sanctum, plante réputée sacrée parmi les Indous, Toulasi, femme qu'on prétend avoir été métamorphosée en cette plante: — தீர்த்தம், — பத்திரநீர் eau dans laquelle on a mis des feuilles de basilic; — மணி grain de chapelet fait de racine de basilic; — மண்டபம், — மாடம் bassin ou pot à basilic, sorte de bassin ou de pot pour en cultiver: — மாலை, — மணிமாலை guirlande de basilic ou de grains de racine de basilic.

துளம்பிக்கிரி, l'arbrisseau ஆதொண்டை.

துளவம், துளவு, la plante துளசி basilic.

துளவன், l'arsenic préparé சோரபாஷாணம், *V.* துழாய்மௌலி.

துளவை, rame de canot faite de bambou fendu et long d'environ une brasse, *V.* துலை: — தொடுக்கிறது manier la rame; — cette rame, conduire un canot avec une telle rame.

துளாரி, sorte d'instrument de tisserand.

துளாபாரம், *P.* தொளாபாரம்.

துளாயிரம், *P.* தொளாயிரம், 900.

துளாவுகிறது,... *P.* துழாவுகிறது.

துளி, 1° goutte, — de pluie, pluie, bruine. 2° *(douli), tortue femelle, nom d'un முனி. 3° *imp. du suiv.*: துளிதுளியாய்வடிகிறது tomber goutte à goutte, dégoutter; — மழை petite pluie, pluie qui tombe goutte à goutte.

துளிக்கிறது, ளித்தேன், ளிப்பேன், ளி, ளிக்க, *v. n. et a.* (துளி), dégoutter, tomber —, verser goutte à goutte, pleuvoir.

துளித்தல், துளிப்பு, *n. v. du préc.* dégouttement, pluie.

துளிர், 1° bourgeon, pousse, jet, germe, bouton. 2° *imp. et part. du suiv.*: — விடுகிறது, — எழும்புகிறது *ou*

துளிர்க்கிறது, ர்த்தேன், ர்ப்பேன், ர், ர்க்க, *v. n.* (துளிர்), bourgeonner, boutonner, pousser, germer.

துளிர்த்தல், துளிர்ப்பு, *n. v. du préc.* bourgeonnement, pousse, germination.

துளுக்கிறது, *P.* துளிர்க்கிறது.

துளும்பல், *opt. et n. v. du suiv.* agitation, fluction, élévation, saut, onction, friction, barbouillage.

துளும்புகிறது, பினேன், புவேன், பு, ப, *v. a. et. n.* துளும்புதல், *n. v.* flotter, vaciller, s'agiter, sauter, sautiller, s'élever, briller, frotter, oindre, frictionner, barbouiller.

துளுவம், 1° *ou* துளுவதேசம், — நாடு, le pays Toulouva, un des 56 pays de la géographie des Indous; c'est le nord du Maléalam sur la côte malabare, et dans les temps modernes, les pays de Sisapour ou விசையப்பூர் entre le Canara et le Concan. 2° *ou* துளுவபாஷை la langue Toulouva:

துளுவப்பிராமணர், brames Toulouvas, (மத்துவாசாரியன் fondateur de la secte துவைதம், ou des 2 principes, en était un); — வேளாளர் cultivateurs ou Vellages Toulouvas.

துளுவன், (துளுவம்), homme du pays Toulouva.

துளை, 1° trou, — fait avec un instrument, creux, tube ou cavité, creux de l'intérieur du bambou, entrée, porte. 2° *imp. et part. de* துளைகிறது. 3° *imp. de* துளைக்கிறது: — க்கருவி instrument percé, — creux, — à vent (comme flûte, trompette) — க்காது,, — ச்செவி oreille percée; — படிக்கிறது, — விடுகிறது faire un trou, percer, forer; — யபியம் cor, instrument à vent: — யுடைப்பொருள் objet percé, creux (en dedans), tube; துளையிலேமாட்டுகிறது mettre les entraves, — les pieds dans les trous des entraves.

துளைகிறது. ளைந்தேன், ளைவேன், ளை, ளைய, *v. a.* jouir, mêler, s'unir, se percer, aller en tournant.

துளைக்கிறது, ளைத்தேன், ளைப்பேன், ளை, ளைக்க, *v. a.* percer, forer, faire un trou.

துளைக்குதல், துளைத்தல், துளைப்பு, *n. v. du préc.* percement, perforation.

துளைக்கை, 1° (துளை), main percée ou creuse, *i. e.* trompe c'éléphant. 2° *n. v. de* துளைக்கிறது, percement.

துளைப்பிக்கிறது, *v. caus. du préc.* faire percer.

துள்ளம், 1° (துளி), goutte (d'eau, de pluie...). 2° (துள்ளு), saut.

துள்ளல், *opt. et n. v. de* துள்ளுகிறது, saut, bond, frisson, tremblement de fièvre, chèvre ou brebis (animal bondissant) danse, moustique, *ou* துள்ளலோசை chant —, air sautillant, propre à l'espèce de vers dits கலிப்பா.

துள்ளாட்டம், (துள்ளு, ஆட்டம்), saut, bond, pétulance, vivacité, fougue, turbulence: — அடங்குகிறது la pétulance s'apaiser ou être réprimée; — ஆகத்திரிகிறது courir en sautant, cabrioler, faire des conrbettes.

துள்ளி, 1° *P.* துளி, goutte, — d'eau. 2° *gér. de* துள்ளுகிறது.

துள்ளு, *imp. part. et n. v. du suiv.* saut, bond, bondissement: — க்காளை taureau fougueux, qui bondit, personne intraitable, ingouvernable; — ப்பூச்சி insecte bondissant, puce, insecte qui détruit le grain; — மாடு bœuf qui bondit, — qui jette à terre son fardeau.

துள்ளுகிறது, ளினேன், ளுவேன், ளு, ள, *v. n.* துள்ளுதல், *n. v.* sauter, sautiller, bondir, gambader, tressaillir, être pétulant, turbulant, trop vif: துள்ளிக்குதிக்கிறது sauter, bondir, sautiller, frétiller; — த்தொப்பென்றுவிழுகிறது bondir et tomber lourdement, faire la culbute, être puni pour une agression volontaire; — யோடுகிறது courir en sautillant; துள்ளுகிறமாடு பொதிசுமக்கும் un bœuf fougueux portera un sac pesant.

துறக்கம், *V.* தேவலோகம்.

துறக்கிறது, றந்தேன், றப்பேன், ற, றக்க, *v. a.* 1° quitter, abandonner, rejeter, renoncer au monde et à la vie conjugale, se faire ermite ou religieux. 2° *P.* திறக்கிறது, ouvrir.

துறடு, *gén.* துறட்டின், *obl.* துறட்டு, croc, — de cornac, crochet, instrument crochu, agrafe, boucle, embarras, perplexité, trouble, confusion; அதிலேவெகு — il y a beaucoup de trouble et d'embarras en cela; துறடாயிருக்கிறது être crochu, embrouillé, mêlé; — சொல்லுகிறது parler artificieusement, d'une manière embrouillée, tergiverser; துறட்டிலேமாட்டிக்கொள்ளுகிறது accrocher, mettre au crochet, s'accrocher, embrouiller, s'embrouiller; துறட்டிலேயகப்படுகிறது s'accrocher, s'embarrasser.

துறட்டி, croc, — de cornac, crochet, embarras, embrouillement: — ச்செடி espèce d'arbrisseau ou d'arbre à épines crochues, pisonia.

துறட்டு, *obl. de* துறடு, துறட்டிரும்பு croc, crochet en fer du suspensoir dit செடில்; — க்கோல் bâton crochu, — à crochet, (pour faire baisser les branches des arbres et en prendre les feuilles ou les fruits); — த்தடி bâton crochu ou à crochet; — வாதம் obstination, entêtement.

துறத்தல், *n. v. de* துறக்கிறது, abandon, renoncement, — au monde.

துறந்தார், துறந்தோர், } *n. app. de* துறந்த, *part. du même*, ceux qui ont renoncé au monde, anachorètes, religieux, ascètes.

துறப்பணம், *P.* துரப்பணம்.

துறப்பு, *P.* திறப்பு.

துறல், *n. v. de* துறுகிறது.

துறவறம், (துறவு, அறம்), vertu —, état d'anachorète, renoncement du monde, à la vie conjugale.

துறவன், துறவி, *pl.* துறவர், துறவிகள் (துறவு), femme qui a renoncé au monde, religieux, ermite, anachorète, ascète: துறவிக்குவேந்தன்துரும்பு aux yeux d'un anachorète un roi n'est qu'on fètu de paille.

துறவு, 1° *n. v. de* துறக்கிறது, abandon, renoncement, — au monde, — à la vie conjugale (pour embrasser la vie solitaire), vie —, état d'anachorète. 2° *P.* திறவு: துறவுகோல், — குச்சி clef; — பூணுகிறது embrasser l'état d'anachorète; துறவொழுக்கம் état d'anachorète, conduite —, règle propre à cet état.

துறவோன், *pl.* துறவோர்; *V.* துறவன்.

துறு, 1° pierre de fer ou qui contient du fer, nourriture, foule, troupe, presse, *ou* துறுகல் pierre pour couvrir ou boucher l'entrée d'un canal, d'un égout ou d'une écluse; — படை escadron ou bataillon serré, — épais. 2° *imp. et part. de* துறுகிறது. 3° *imp. de* துறுக்கிறது.

துறுகிறது, ற்றேன், றுவேன், று, ற, *v. n.* துறுதல், *n. v.* être serré, pressé, à l'étroit, rempli, renfermé, manger, être mangé, அவன்சோற்றைத்துற்றுவந்தான் il est venu après avoir mangé (*litt.* le riz).

துறுக்கல், துறுக்குதல், *n. v. de*

துறுக்கிறது, றுத்தேன், றுப்பேன், று, றுக்க, *v. a. de* துறுகிறது, serrer, presser, (dans un coffre...), enfoncer, fourrer, remplir, bourrer, gorger, — de nourritu-

re, farcir, manger: துறுத்துக்கொடுக்கிறது fourrer de la nourriture (dans la bouche d'un enfant).

துறுட்டி, petit cardamome.

துறுத்தல், துறுப்பு, *n. v. du verb. préc.*

துறுப்பவம், (துறு), presse, étroitesse, foule, serrement, condensité.

துறுமல், துறுமுதல், boule, rondeur, compacité, *V.* துறுபவம், *n v. et opt. de*

துறுமுகிறது, மினேன், முவேன், மு, ம, *v. n. et a.* arrondir, s'arrondir, s'agglomérer, s'attrouper, être rond, pressé, condensé, à l'étroit.

துறுவல், துறுவுதல், *n. v. de* துறுவுகிறது, étroitesse, presse, foule, manducation.

துறுவு, *nourriture, étroitesse, presse, n. v. imp. et part. de*

துறுவுகிறது, வினேன், வுவேன், வு, வ, *v. a. et n.* (துறுவுகிறது), être serré, pressé, à l'étroit, manger.

துறை, 1° port, rade, rivage, gué (dans une rivière...), place pour descendre dans un étang, lieu désigné, — pour s'arrêter, rendez-vous, rivière, fleuve, *route*, chemin, borne, limite, chose, science, une des 3 subdivisions des 5 espèces de vers, *V.* பாவினம், mode ou espèce de syllogisme par rapport aux propositions générales ou particulières, affirmatives ou négatives. 2° *P.* துறுய். 2e *pers. nég. de* துறுகிறது: — த்தோணி barques qui sont dans le port pour être chargées; — நியாயம் raison ou marche propre aux poèmes érotiques ou héroïques; — நெருங்கிப்போய்வருகிறது approcher vite du port, accourir au port; — பிடியாமற்போகிறது passer près du port sans y entrer; — பெயர்கிறது quitter le port; — பெய்கிறது faire baigner ou baigner dans un fleuve; — போகிறது, — போகுதல், — போதல் entrer dans le port, *i. e.* atteindre son but, — la fin, acquérir la perfection, apprendre, parfaitement (une science); — ப்பேச்சு langage vulgaire, — trivial, mot intercalaire; — மாலை guirlande propre au genre de victoire qu'on a gagnée; — முகம் port, hâvre, entrée d'un port, débarcadère, embarcadère; — வல்லோர் savants; துறையிலேசேருகிறது arriver au port; துறையிலேகிடக்கிறது être —, rester dans le port.

துறைவன், (துறை *rivage*), chef —, prince d'un pays maritime ou riverain.

துறோட்டி, *P.* துரோட்டி.

துற், *P.* துர் devant க, ச, ப, *V.* துர் et se composés.

*துற்கம், *P.* துருக்கம்.

*துற்கா, துற்கை, *V.* துருக்கா, துருக்கை.

*துற்பரிகம், துற்பரிசம், *V.* துர்ப்பரிசம்.

துற்ற, 1° *part. parf. de* துறுகிறது. 2° *inf. de* துற்றுகிறது.

துற்றன், *n. v. de* துற்றுகிறது.

துற்று, 1° *gér. de* துறுகிறது. 2° *n. v. du même*, nourriture, riz cuit, étroitesse, presse. 3° *obl. de* துறு. 4° la pierre dite துறுகல். 5° *imp. et part. du suiv.*

துற்றுகிறது, ற்றினேன், ற்றுவேன், ற்று, ற்ற, 1° *v. a. de* துறுகிறது, manger, remplir, presser, fouler. 2° *v. n.* se remplir, se presser, s'amonceler, être pressé, serré, accumulé, se fermer.

துற்றுதல், *n. v. du préc.*

துற்றுமாற்று, (துற்று), chicane, fraude, ruse.

துஞளி, poivre long.

துனி, 1° (dhouni), rivière, fleuve. 2° peur, crainte, indignation, colère, haine, aversion, bouderie, honte ou réserve entr'époux, affliction, malheur, maladie: — நாதம் la maîtresse des fleuves, la mer.

துனியா, (*arabe*), pays, monde.

துனை, துனைவு, vitesse.

துன், 1° *P.* துர், mal, *devant* ம் *et* ந் *changé en* ன். 2° *imp. part. et n. v. de* துன்னுகிறது, plein, serré, pressé, étroitesse.

துன்பம், (துன்), malheur, affliction, vexation, chagrin, douleur, souffrance, peine, (le contraire d'இன்பம்): — உள்ள malheureux, affligé; துன்பப்படுகிறது s'affliger, être malheureux, souffrir; — ப்படுத்துகிறது rendre malheureux, affliger, verser, persécuter.

துன்பு, *P.* துன்பம்: துன்புறுகிறது, (உறுகிறது), s'affliger, se tourmenter; துன்புறுத்துகிறது affliger, tourmenter; துன்புறுவோன் homme affligé, malheureux qui s'afflige.

*துன்மதி, (துர்), mauvais esprit, — conseil, ignorance, stupidité, la 55me année du cycle indien correspondant à 1861.

*துன்மரணம், (*id.*), mauvaise mort, mort funeste.

*துன்மனம், (*id.*), mauvaise volonté, mauvais esprit, tristesse, pensée triste.

*துன்மாதிரி, (*id.*), mauvais exemple, — modèle.

*துன்மாமிசம், துனமாம்சம், (*id.*) chair —, viande corrompue, excroissance dans les plaies, certaine maladie.

*துன்மார்க்கம், (*id.*), *V.* துர்மார்க்கம்.

*துன்மார்க்கன், (*id.*), homme dépravé, pervers, impie.

துன்மிக்கிறது, *P.* துன்பிக்கிறது, s'affliger, être peiné.

*துன்முகன், (துர்), être qui a le visage hideux, cheval, lion, Tounmouguen, géant de l'armée de Ravanen, un des principaux serpents, un des principaux singes.

*துன்முகி, *fém. du préc.* la 30e année du cycle indien, elle correspond à 1836 et 1896.

துன்மை, (துன்), mal, malheur.

துன்றல், துன்றுதல், étroitesse, presse, *n. v. de*

துன்றுகிறது, ன்றினேன், ன்றுவேன், ன்று, ன்ற, *v. n.* se serrer, s'approcher, *ou* துன்றியிருக்கிறது, être pressé, serré l'un contre l'autre, épais, dense ; திணைந் — devenir —, être gras, replet, corpulent.

துன்னம், 1° *(tounna), déchirure, coupure. 2° (துன்னுகிறது), couture, suture: *துன்னநாயகன், *துன்னவாயன், (வாயம்), tailleur d'habit; — ப்போத்து buffle, — qui laboure ou déchire la terre, (vulgô), paresseux, nonchalent ; * — சேவனி, (சேவனம்), suture du crâne.

துன்னர், (துன்னம்), cordonniers, savetiers, ouvriers en peau, corroyeurs, tanneurs, tailleurs d'habits.

துன்னல், *n. v. de* துன்னுகிறது, proximité, approche, couture.

துன்னலர், துன்னுநார், துன்னார், (துன்னுகிறது, அலன், *nég.*), ennemis, ceux qui ne s'approchent pas.

*துன்மித்தம், (துர், நிமித்தம்), mauvais augure.

துன்னிய, துன்னின, *part. de* துன்னுகிறது.

துன்னியார், (துன்னிய), proches, voisins, amis.

*துன்னீதி, (துர், நீதி), injustice, mauvaise conduite

துன்னீர், (துர், நீர்), mauvaise eau, salive, crachat.

துன்னு, chair, viande, dos, échine, presse, étroitesse, proximité, compression, saillie, *n. v. imp. et part. de*

துன்னுகிறது, னினேன், னுவேன், னு, ன, *v. n.* துன்னுதல், *n. v.* approcher, se presser (l'un contre l'autre), se serrer, remplir, être plein, — en saillie, sortir par compression, coudre.

துன்னுநர், துன்னுனர், (துன்னு), proches, voisins, amis, *V.* துன்னார்.

துன்னூசி, (துன்னு, ஊசி), aiguille (de tailleur).

துன்னெறி, (துர், நெறி), mauvaise voie, — conduite.

தூ

தூ, 1° lettre syllabique composée de த் *et de* ஊ, toû. 2° pureté, propreté, blancheur, blanc, chair, haine, bâton, support, plume (d'oiseau). 3° *int.* fi! cri ou mot pour faire arrêter les animaux. 4° *imp. part. de* தூகிறது.

*தூகம், (dhoûka), vent.

தூகிறது, தூயினேன், தூவேன், தூ, தூய, *v. a.* (தூவுகிறது), répandre, jeter çà et là, disperser, parsemer, joncher, semer: பூத் — répandre des fleurs.

தூக்கணம், (தூக்கு), 1° chose suspendue. 2° *ou* தூக்கணங்குருவி, தூக்கணாங்குருவி, l'oiseau au nid suspendu, loxia philipina; il fait fort industrieusement son nid suspendu à une branche d'arbre : — குருவிக்கூடு nid de cette oiseau ; — குருவி குரங்குக்குப்புத்திசொன்னாற்போலே c'est comme si le loxia donnait des avis au singe. (de colère il déchirerait son nid), *i. e.* si un pauvre, bien que sage, donne des avis à un brutal puissant, il en sera la victime.

தூக்கம், (தூக்கு, அம்), chose suspendue, tout ce qui pend, (comme rideau, voile...), tenture, draperies suspendues aux murs, bijou composé de pierres précieuses et de chaines d'or ou de grains d'or suspendus, sorte de pendants d'oreilles, os, sommeil, assoupissement, langueur, lenteur, paresse, oubli, relâchement, abattement, flétrissure; — கலைந்து *ou* கெட்டுப்போகிறது le sommeil être troublé ou dérangé ; — தெளிகிறது le sommeil se dissiper, s'éveiller ; இராத்திரி — கெட்டேன் j'ai passé la nuit sans dormir, j' ai mal dormi cette nuit ; எனக்குத் — வந்தமட்டுகிறது le sommeil m'accable: தூக்கக்கலக்கம், — மயக்கம் assoupissement, envie de dormir.

தூக்கல், *opt. et n. v. de* தூக்குகிறது.

தூக்கி, *gér. et n. app. de* தூக்குகிறது, celui qui soulève, qui pend.

தூக்கிரி, (*télinga*), garde principal, — champêtre, — de village : — க்காவல் district d'un garde champêtre : — ப் மேரை quantité de grain donnée dans l'aire au garde champêtre.

தூக்கிரும்பு, (தூக்கு, இரும்பு), crochet de fer (pour suspendre quelque chose), crochet en fer du suspensoir dit சேடில்.

தூக்கு, 1° chose qui pend (comme ri-

deau...), tenture, draperie, franges, corde pour suspendre des vases, crochet ou croc (pour suspendre quelque chose), l'oiseau loxia *ou* *தூக்கணங்குருவி*, balance, le signe de la Balance, poids quart de *துலாம்*, pesanteur, examen, considération, action de peser, comparaison, hauteur, danse, stance, strophe de poésie, gourou, précepteur. 2° *n. v. imp. et part de* *தூக்குகிறது*: — *ச்சீலை* rideau; *தூக்கிலேவைக்கிறது* suspendre à un —, mettre au crochet; — *நூல்* plomb, fil-à-plomb; — *ப்பறை*, *V.* *செந்தூக்கு*; — *மரணம்* mort par la potence ou la corde, pendaison; — *மரம்* potence, gibet; — *விளக்கு* lustre, lampe suspendue.

தூக்குகிறது, *sync.* *தூக்கிறது*, *க்கினேன்*, *க்குவேன்*, *க்கு*, *க்க*, *v. a.* *தூக்குதல்* *n. v.* pendre, suspendre, accrocher, (à quelque chose), lever, soulever, élever, peser, considérer, examiner, aider: *தூக்கிக்கொண்டுபோகிறது* lever (un fardeau et l') emporter; — *ப்பிடிக்கிறது* lever et tenir (un malade); —*ப்பிடியடா பிணக்காடாகவெட்டுகிறேன்* allons, gueux, lève et tiens moi et j'abattrai une forêt de cadavres (bravade ironique); — *ப்போடுகிறது* pendre, — au gibet, suspendre; — *யெடுக்கிறது* élever, dresser, enlever, emporter; — *விடுகிறது* relever quelqu'un, le prendre par la main, lever le fardeau de —, charger quelqu'un, aider quelqu'un à prendre son fardeau; — *வினைசெய்* agis après une mûre délibération; — *வைக்கிறது* suspendre, pendre, mettre à la potence, lever et placer.

தூக்குங்கோல், (*தூக்கும்*), balance, peson.

தூக்குணி, (*தூக்கு*, *உணி*), pendard, gibet de potence.

தூக்குண்கிறது, (*id.* *உண்கிறது*), être pendu, suspendu.

தூக்கும், *part. fut. de* *தூக்குகிறது*: — *பாலம்* pont-levis.

தூக்குவோன், *n. app. du même*, celui qui pend, suspend... bourreau qui pend.

தூங்கணி, (*தூங்கும்*, *அணி*), joyau, composé de globules d'or et de pierres précieuses suspendues.

தூங்கமூஞ்சு, *தூங்கமுட்டு*, la racine dite *கோரைக்கிழங்கு*, *i. e.* racine de l'herbe médicinal cyperus juncifolius.

தூங்கலன், (*தூங்கல்*), paresseux, nonchalent, *ou*.

தூங்கலாளி, (*id.*), dormeur.

தூங்கல் *obl. et n. v. de* *தூங்குகிறது*, mouvement, agitation, balancement, secousse, danse, sommeil, assoupissement, inertie, paresse, lâcheté, fainéant, pendre, suspension, remise, délai, abaissement, abattement d'esprit, relâchement, effusion, écoulement, son ou ton du *வஞ்சிப்பா*, l'animal qui marche en se balançant, *i. e.* l'éléphant: — *ஆயிருக்கிறது* sommeiller, être assoupi; — *இசை* ton cadencé, — propre au *வஞ்சிப்பா*; — *வண்ணம்* méthode —, chant du *வஞ்சிப்பா*, s'exercer à ce chant.

தூங்காமை, *n. v. nég. de* *தூங்குகிறது*, veille, insomnie, vigilance, c'est une des 3 qualité des rois.

தூங்கி, *gér. et n. app. de* *தூங்குகிறது*, parasite.

தூங்கிசை, (*தூங்கு*, *இசை*), vers du genre dit *நிரையொன்றாசிரியத்தளை* *i. e.* composé de doubles brèves, une des 3 sortes d'harmonie dans les vers, (les 2 autres sont *ஏந்திசை*, *ஒழுகிசை*): — *ச்செப்பல்*, vembâ composé de pieds dits *இயற்சீர்* avec la connexion dite *வெண்டளை*: — *த்துள்ளல்* un des airs ou tons du *கலிப்பா*; — *யகவல்* agavel composé de doubles brèves.

தூங்கு, *imp. et part. du suiv.* qui pend, suspendu: — *மஞ்சம்* lit suspendu, hamac: — *மூஞ்சி* dormeur.

தூங்குகிறது, *sync.* *தூங்கிறது*, *கினேன்*, *குவேன்*, *கு*, *க*, *v. n. de* *தூக்குகிறது*, *தூங்குதல்*, *n. v.* pendre, être suspendu, pendu, pendiller, se balancer, se remuer, dormir, sommeiller, être assoupi, lent, paresseux, défaillir, se faner, se flétrir, se répandre, découler: *தூங்கிவிடுகிறது* sommeiller, être assoupi; — *விழுகிறது* tomber de sommeil.

தூசங்கொளல், espèce de *சித்திரகவி*.

**தூசரம்*, (dhoûsara), couleur grise, blanchâtre.

தூசரன், (*id.*), faiseur —, marchand d'huile.

தூசர், (*தூசு*), blanchisseurs.

தூசாக்குகிறது, (*id.*), nettoyer, laver, blanchir.

தூசி, poudre, poussière, cheval, avant-garde, détachement, division d'armée, ordre de bataille, bataille, (tout cela fait voler la poussière); — *தாங்கி* rideau, toile mise (sur les habits...), pour préserver de la poussière; — *படிந்திருக்கிறது* la poussière être tombée, être tout couvert de poussière; — *படுகிறது*, devenir poudreux, se couvrir de poussière; — *ப்படை* avant-garde: — *யாகிறது* se changer —, s'en aller en poussière: — *யாயிருக்கிறவி*

டம், place couverte de poussière, தூசியின் முதனுள் la veille de la bataille.

தூசிகம், la plante புளியாரை, oseille.

தூசியம், (doûya), tente, pavillon.

தூசு, 1o le 14me constellation lunaire dite சித்திரை, toile, habit, sangle d'éléphant. 2o P. தூய்சு, propreté, netteté. 3o P. தூசி, poussière, corps d'armée, détachement: — தாங்கி, V. தூசிதாங்கி.

*தூசுப்பு, தூசுப்பூ, l'arbrisseau தண்ணீர்விட்டான்.

தூஷகன், (doûchaka), calomniateur, blasphémateur, détracteur.

*தூஷணம், (doûchana), injure, outrage, calomnie, blasphème, mépris, impertinence, faute, offense, perte, dommage, corruption, violation: — சொல்லுகிறது, dire des injures, injurier, insulter, blasphémer, தூஷணநிக்கிரகம் réfutation des injures: — ப்பேச்சு, — வார்த்தை injures, langage —, mot injurieux.

*தூஷணன், (id.), l'insolent, le calomniateur, Douchanen, un des frères des Râvanen.

தூஷணாரி, (தூஷணன், அரி), l'ennemi de Douchanen, i. e. Râmen.

தூஷணிக்கிறது, ணித்தேன், ணிப்பேன், ணி, ணிக்க, v. a. (தூஷணம்), injurier, insulter, calomnier, mépriser.

தூஷணித்தல், தூஷணிப்பு, n. v. du préc. injure, insulte.

தூஷனை, P. தூஷணம்.

*தூஷி, தூஷிகை, (doûchi, gâ), chassie (des yeux).

தூஷிக்கிறது, ஷித்தேன், ஷிப்பேன், ஷி, ஷிக்க, v. a. et தூஷித்தல் ou தூஷிப்பு, n. v (தூஷணம்), V. தூஷணிக்கிறது..

*தூஷிதம், (douchita), calomnie, injure, accusation.

*தூஷிதை, (id.), fille violée.

*தூஸதம், V. தூத்தம்.

*தூடணம், V. தூஷணம்.

தூடிக்கிறது, தூடித்தல், P. தூஷிக்கிறது

தூட்டி, toile, habit.

தூட்டிகம், la plante தும்பை.

தூணம், 1° (toûna), carquois. 2° (sthoûṇâ), pilier, colonne. 3° haine, V. தூக்கணம்.

*தூணி, 1° (toûni), carquois, celui qui a un carquois. 2o mesure de 4 மரக்கால் ou குறுணி, (sa marque est த): — க்குறுணி 5 maracals; — ப்பதக்கு 6 maracals; — முக்குறுணி 7 maracals; இருதூணி 8 maracals; இருதூணிக்குறுணி 9 maracals; இருதூணிப்பதக்கு 10 maracals; இருதூணிமுக்குறுணி 11 maracals.

தூணிகர், marchands.

தூணிக்கிறது, ணித்தேன், ணிப்பேன், ணி, ணிக்க, v. n. (தூண்), grossir.

தூணித்தல், தூணிப்பு, n. v. du préc. grosseur.

தூணியங்கம், gomme du figuier அத்தி.

தூணீரம், (toûnira), carquois

தூண், (sthoûṇâ), colonne, support, appui, bâton (pour s'appuyer...).

தூண்டல், opt. et n. v. de தூண்டுகிறது, incitation, stimulation, direction, aiguillon.

தூண்டா, தூண்டாத, part nég. du même: தூண்டாவிளக்கு lampe qui n'a pas besoin d'être mouchée qui brûle d'elle-même.

தூண்டி, gér, du même.

தூண்டில், 1o (தூண்டு, இல்), hameçon, ligne (pour prendre le poisson), aiguillon, croc de cornac. 2o condit. de தூண்டுகிறது. si on excite: தூண்டிலிலகப்பட்டமீன் poisson pris à l'hameçon: தூண்டிலிரை கோத்துப்போடுகிறது mettre l'amorce à l'hameçon; — போடுகிறது, lancer la ligne, pêcher à la ligne; தூண்டில்முள் hameçon, crochet de l'hameçon; தூண்டிற்காரன் pêcheur à la ligne; — காரனுக்குமிதப்பின்மேல்கண் le pêcheur a toujours l'œil sur le liége de sa ligne, i. e. on ne doit pas perdre de vue ce qui demande attention; — கோல் baguette ou perche de la ligne.

தூண்டு, imp. part. et n. v. du suiv. stimulation, excitation, effort: — குச்சி, — கோல் brochette —, bûchette pour pousser ou arranger la mèche d'une lampe ou d'une torche, aiguillon, instigateur, moteur: ஒருத்தனுக்குத் தூண்டுகோலிடுகிறது exciter —, aiguillonner quelqu'un.

தூண்டுகிறது, டினேன், டுவேன், டு, ட, v. a. தூண்டுதல், n v. ou தூண்டிவிடுகிறது, exciter, animer, engager, exhorter, suggérer, insinuer, émouvoir, pousser, susciter, irriter, faire souvenir, — marcher, diriger, aiguillonner, éperonner, attiser le feu, moucher —, arranger la mèche d'une lampe, la tirer ou la pousser: விளக்கைத் — moucher la lampe, en arranla mèche: தூண்டிக்காட்டுகிறது réprimander, blâmer, censurer, reprocher; — க்காட்டாதே ne censure pas les autres; ஒருவன் செய்ததையவனுக்குத் — க்காட்டுகிறது reprocher à quelqu'un ce qu'il a fait; — க்கொடுக்கிறது suggérer, insinuer; அறிவைத் — க்கொடுக்கிறது donner de l'esprit, éclairer, instruire.

*தூதகம், (toûtaka), vitriol bleu.

*தூதம், (dhoûta), mouvement, agitation méprise, reproche, chose rejetée, — de rebut.

*தூதர், pl. de தூதன்.

தூதல், n. v. de தூதுகிறது.

தூதுழை, P. தூதுளை.

தூதனம், bambou.

*தூதன், (doûta), pl. தூதர், தூதர்கள், envoyé, messager, courrier, ambassadeur, conciliateur, entremetteur, espion, புதன் ou Mercure prétendu messager des dieux, (ou plutôt தேவதூதன்) ange.

தூதாயீ, (en hébreu doûdaim), ou தூதாயிஞ்செடி mandragore.

தூதாள். pl. தூதாட்கள், தூதாள்க்கள், (தூது, ஆள்), V. தூதன்.

*தூதி, தூதிகை, (doûti, kâ), messagère, ambassadrice, confidente, entremetteuse, une des dents venimeuses des serpents (la messagère de mort).

தூது, (தூதன்), message, — de conciliation, ambassade, envoi, commission, message d'amour, — de libertinage, office d'entremetteur, le 75me des பிரபந்தம், poème dans lequel on décrit le message que s'envoyent des amants par le moyen d'un ménétrier, d'un perroquet, d'un cygne ou autre oiseau, petite pierre, haine: — அனுப்புகிறது, — விடுகிறது envoyer un message, un entremetteur; — கொண்டுபோகிறது, — நடக்கிறது, — போகிறது porter —, accomplir un message, faire une commission, servir d'entremetteur.

தூதுணம், தூதுணம்பறவை, தூதுணி, (தூது, உண்கிறது), l'oiseau qui avale de petites pierres, pigeon, colombe, le loxia ou தூக்கணங்குருவி.

தூதுணை, V. தூதுளை.

தூதுவன், m. (தூது), messager, entremetteur, புதன் ou Mercure prétendu messager des dieux.

தூதுவள், f. de தூதுவன் messagère, entremetteuse.

தூதுவளை, P. தூதுளை, l'arbrisseau solanum trilobatum, espèce de morelle; l'adj. est தூதுளம்: தூதுளங்காய், — பழம், — வற்றல் baie verte —, baie mûre —, baie sèche de cet arbrisseau.

தூதை, 1° petite cruche, marteau. 2° (dyoûta jeu), gageure au jeu.

*தூத்தம், (toûsta), poussière, atome, péché, chevelure tressée.

*தூத்தியம், (doûtya), message, ambassade, nouvelle.

தூத்துக்குடி, Tuticorin, ville sur la côte de la pêcherie dans le district de Tinnevelly.

*தூபம் (dhoûpa), encens, fumée, — odoriférante, — de résines odoriférantes; — காட்டுகிறது, — கொளுத்துகிறது encenser, offrir —, brûler de l'encens, parfumer à la fumée de l'encens; தூபக்கலசம், — க்கால், — க்கிண்ணி, — மூட்டி encensoir, cassolette; — தீபங்காட்டல் offrande d'encens et de lumières; — வருக்கம், — வர்க்கம் parfums divers, diverses résines odoriférantes; — வர்க்கம்போடுகிறது mettre —, brûler des parfums dans une cassolette; — விருக்ஷம் l'arbre à la résine odoriférante, espèce de pin.

*தூபரம், (toûvara), animal (naturellement) sans corne.

*தூபனம், (தூபம், na), encens, résine, — odoriférante.

*தூபாயிதம், (dhoûpâyita), mort dans le feu.

*தூபாராதனை, (id. ஆராதனை), offrande d'encens.

தூபி, cime de montagne, sommet de châsse ou de char d'idole, tour de pagode, faîte (de maison...); — பிரதிஷ்டை mettre le faîte ou la cime (d'une tour...), en faire la dédicace.

தூபிகை, 1° (தூபி, kâ), sommet —, tour de temple, coupole. 2° *(தூபம், ikâ), fumée.

*தூபிதம், (தூபம், ita), chaleur, douleur causée par une brûlure ou par la chaleur, mort dans le feu.

*தூமம், 1° (dhoûma), fumée, vapeur. 2° four, — à potier, la plante புளிநறளை: தூமகம்பம், — ஸ்தம்பம், colonne de fumée, sorte de phénomène; — காரம் l'arsenic குதபாஷாணம்; — கேதனன் le feu, le nœud descendant de la lune; — கேது feu, le prétendu dieu du feu, comète, étoile tombante ou filante, கேது ou le nœud descendant de la lune, cruauté, violence; — சங்கதி nuage ou amas de fumée; — த்துவசன் celui qui a la fumée pour enseigne, le feu; — ப்பிரவை, — ப்பிரவை la région de la fumée, une des 7 divisions de l'enfer des Indous; — யோனி nuage (formé de fumée ou de vapeur), — பதம், — ரந்திரம், — த்துவாரம், தூமாயனம் (அயனம்), cheminée; — ரந்திரசம்மார்ச்சகன். ramoneur.

*தூமலம், 1° (dhoûmala), couleur de pourpre, rouge foncé. 2° (தூ), péché, souillure.

தூமான், siège, chaise, boîte à bijoux.

*தூமிகை. (தூமம். ikâ), vapeur, brouillard.

*தூமியம், தூமியை, (dhoûmyâ), fumée.

*தூமிரகம், (தூமிரம, ka), chameau.
*தூமிரம், (dhoûmra), couleur de —, pourpre, péché.
*தூமிராபம், (dhoûmrâbha), air, vent.
தூமை, (தூ), pureté, blancheur, (et par antilogie), menstrues, règles des femmes.
*தூமோருணை, (தூமம், oûrnâ *laine*), Dhoûmornâ femme de Yamen, laquelle est de couleur de fumée et a la tête laineuse, *d'ou*
*தூமோருணாபதி, le mari de Dhoûmornâ, *i. e.* Yamen.
தூம், (*télinga*), mesure: குப்பத்தூம் portion de terre libre d'impôt; செட்டித்தூம் portion du produit d'un champ donnée au chef du village.
தூம்பல், la plante சுரை, courge.
*தூம்பிரம், (dhoûmra), couleur de —, pourpre; தூம்பிரகருப்பம் l'arsenic துத்தபாஷாணம்.
தூம்பிராஷ்டகம், (தூம்பிரம், அஷ்டகம்), sorte de pilule, probablement rouge et composée de 8 ingrédients.
தூம்பு, chemin étroit et difficile, chemin, route, porte écluse, bonde —, porte d'écluse, — d'étang, canal, égout, évier, tuyau, tube, bambou, la mesure dite மாக்கால், plomb: — வாய் bonde d'écluse.
தூம்பை, தூம்பா, (*du français* tombe), bière (pour mettre les morts).
தூய, 1° *adj. de* தூய்மை, pur, propre, net. 2° *inf. de* தூகிறது: — சேறு onguent —, parfum suave; — மணி, pierre précieuse sans tache; — வெள்ளை blancheur sans tache, — தவர் saints pénitents; — வுடம்புடைமை, — வுடம்பின்றுதல் avoir un corps pur ou spirituel, ce qui est un des எண்குணம்.
தூயவன், *m.* தூயவள், *f.* தூயது, *n.* தூயவர், pl. தூயவை, *n. pl.* (தூய), homme —, femme, chose pure: தூயவர் gens purs, les sages, les anachorètes.
தூயன், *m.* தூயள், *f.* தூயர் *pl.* (தூய்), homme —, femme —, gens purs.
தூயாள், (தூய், ஆள்), femme pure, la blanche Sarasvadi.
தூயி, தூயின, *gér. et part. de* தூகிறது.
தூயோர், (தூய்), gens purs, les bons, les anachorètes, les sages.
தூய், *adj. de* தூய்மை, pur, net, blanc: — வெள்ளை blancheur pure, sans tache.
தூய்தன்மை, 1° (தூய்), état pur. 2° *ou* (தூய்து, அன்மை), *ou* தூய்தல்லாமை impureté, saleté, malpropreté.
தூய்சி, தூய்து, (தூய்), ce qui est pur, net: தூய்தாக்குகிறது purifier, nettoyer, raccommoder.
தூய்மை, (தூ), pureté, netteté, propreté.
தூய்வர், (தூய்), *V.* தூயோர்.
தூர, 1° *adj. de* தூரம். 2° *inf. de* தூருகிறது.
*தூரணம், (toûrnâ), promptitude, vitesse.
*தூருணி, (toûrni), vitesse, vélocité, excrément, esprit, volonté.
*தூரதை, (தூரம், tâ), distance, éloignement.
*தூர்த்தம், (dhoûrta), la plante ஊமத்தை.
தூரத்தான், (தூரம்), étranger, homme, venu de loin ou qui est loin, qui n'a pas de parenté ou d'affinité avec un autre.
*தூரம், 1° (doûra), grande —, distance, éloignement, lointain, différence, étendue, dehors. 2° (toûra), instrument de musique. 3° (dhoûrta), la plante ஊமத்தை: அதுக்குமிதுக்குமெத்தனை — qu'elle distance y a-t-il d'ici là? வெகு — très loin, une grande distance: உனக்குமெனக்குந் — il y a de la distance ou de la différence de toi à moi, je n'ai rien à démêler avec toi: — ஆயிருக்கிறது être loin, — éloigné; வீட்டுக்குத் — ஆயிருக்கிறது être loin de la maison, une femme avoir ses règles et être mise à l'écart de la maison et des affaires domestiques; ஒருத்தனுக்குத் — ஆய்ப்போகிறது s'éloigner de quelqu'un ou perdre ses bonnes grâces; தூர éloigné, loin, loin d'ici: — உறவு parent éloigné; — காரி, qui connait l'avenir; — காரியம் effet différent de sa cause: — சூலை obstruction des règles, maladie arthritique qui vient aux femmes dans leurs règles: — ஸ்திரீ, femmes qui a ses règles et est mise à l'écart de la maison et du ménage (dans les usages indous): — தரிசனம் prévoyance, prescience, prophétie: — தரிசி être qui voit de loin, prophète, savant, vautour; — திஷ்டி, — திட்டி, — திருஷ்டி vue longue, voir de loin, prescience, prévoyance, personne qui voit ou prévoit de loin; l'arsenic அஞ்சனபாஷாணம்; — திருஷ்டியாய்ப்பார்க்கிறது apercevoir —, voir ou prévoir de loin, prévoir l'avenir; — திருஷ்டியுதித்தவன் homme prévoyant, qui connait de loin ou d'avance; — திருஷ்டிக்கண்ணாடி télescope, lunette d'approche; — நிற்கிறது s'arrêter —, se tenir loin, à quelque distance; — நில்லு, reste au loin, n'approche pas: — ப்படுத்துகிறது éloigner; — ப்படுகிறது s'éloigner; — மானம் longimétrie — வஸ்து

ரகம் (வஸ்திரம்), nudité ; — வாசி homme qui habite au loin ; தூரத்திலிருந்துவருகிறது venir de loin ; தூரத்திலேதெரிகிறது paraître dans le lointain, connaître de loin; தூரத்திலேபோகிறது aller loin, s'éloigner.

தூரல், opt. et n. v. de தூருகிறது, être plein, remplissage, affliction, pleine.

*தூராதூரம், (தூரம், répété), grande distance, très loin.

*தூரி, (துரி), brosse ou pinceau (de peintre), petit coquillage, coquille de moules, caorhis, grand filet :— க்காசு caorhi, coquillage qui sert de cache ou de liard et d'instrument de jeu ; — க்கோல் pinceau (pour peindre les tableaux ou les toiles...) : — வலை grand filet.

*தூரிகை, தூரிகைக்கோல், (தூரி, kâ), pinceau, — de poils ou brosse pour peindre, roseau de bambou qui sert à peindre les toiles ou chites: தூரிகைபிடித்தவன் celui qui a pris le pinceau, le peintre; தூரிகையாலெழுதுகிறது peindre ; tracer avec un pinceau.

தூரியம், 1° * (toûrya), instrument de musique, tambour, — de fête de réjouissance, gros tambour dit முரசு. 2° (தூரம்), arme, — qu'on lance, trait, dard, javelot, lance. 3° (தூரி), pinceau (pour peindre). 4° (துரியம்), bœuf, bel habit ; தூரியக்கோல் pinceau ; * — கண்டம் instrument de musique.

*தூரியன், 1° (தூரம்), homme éloigné. 2° (toûrya), Dieu, l'Être divin, l'Esprit universel.

தூருகிறது ou தூர்கிறது, ர்ந்தேன், ரு வேன் ou ர்வேன், ரு ou ர், ர, v. n. தூருதல் n. v. se remplir, être rempli, comblé, arriver au niveau. ou தூர்ந்துபோகிறது se combler (un puits, une fosse), se boucher.

தூரோத்தி, la plante கம்பந்திராய்.

தூரோணம், la plante கவிழ்தும்பை.

தூர், 1° n. v. imp. et part. de தூர்கிறது et de தூர்க்கிறது ce qui remplit ou obstrue, vase, etc... à curer, accumulation de boue, de pots cassés et de sédiment au fond d'un puits, boue, sédiment, pied —, fond d'un vase (en dehors), racine : — எடுக்கிறது, — வாருகிறது curer (un puits...).

தூர்கிறது, V. தூருகிறது.

தூர்க்கிறது, ர்த்தேன், ர்ப்பேன், ர், ர்க்க, v. a. de தூர்கிறது, remplir, combler, obstruer, balayer, rassembler : கிணற்றைத் தூர்த்தால் வயிற்றைத்தூர்க்கும் si on comble un puits, on obstrue le ventre (et on expose à mourir de faim) : கடலைத் தூர்க்கிறமுடியாது l'entreprise de combler la mer est interminable (ainsi en est il de...).

தூர்க்கை, 1° n. v. de தூர்க்கிறது. 2° la 11me constellation lunaire dite பூரம்.

தூர்தல், n. v. de தூர்கிறது.

*தூர்த்தம். (dhoûrta), rouille, limaille de fer, libertinage. impudicité.

தூர்த்தல், தூர்த்து, n.v. et gér. de தூர்க்கிறது.

தூர்த்தன், pl. தூர்த்தர், (dhoûta), débauché, libertin, vaurien, trompeur, fripon, coquin, joueur de profession தூர்த்தத்தனம் libertinage, débauche, impudicité ; — லக்ஷணம் signe —, appareil d'impudicité, coquetterie, lasciveté, séduction ; — வியாபாரம் commerce impur, conduite libertine, — débauchée.

*தூர்த்தை, fém. du préc. femme débauchée, adultère, libertine, — trompeuse.

தூர்ப்பு, n. v. de தூர்க்கிறது remplissage, balayage.

தூர்மம், la plante தேள்க்கொடுக்கி.

தூர்வகம், (thoûrvaba), portage, transport, bête de charge.

*தூர்வாசம், (துருவாசன்), légende de Dourvasen, un des 18 Pouranas inférieurs.

*தூர்வாசன், V. துருவாசன்.

தூர்வு, V. தூர்ப்பு.

*தூர்வை, 1° (dhoûrbâ), chiendent. 2° (தூர்கிறது), bois mort, branches ou feuilles sèches, ce qui remplit, boue, vase, accumulation de sédiment et de pots cassés au fond d'un puits, terrain aplani et nivelé.

தூர்று, l'herbe முசற்புல்.

தூலகம், 1° (தூலம். ka), cotonnier, coton. 2° (dhoûlaka) poison.

*தூலம், 1° (toûla), coton, le cotonnier பருத்தி, l'arbre à coton dit இலவு, air, atmosphère, mûrier indien. 2° P. தூலகம் poison. 3° poutre de maison, l'herbe கோரை, la plante நீர்முள்ளி. 4° * V. ஸ்தூலம் et ses cmposés தூலகார்முகம், — சாபம், — தனு arc employé à battre et nettoyer le coton ; — க்கட்டைவீடு maison à poutres (ou à traverses sous le toit ;) — சேசனம் filature du coton ; — சனம் rouleau de coton (pour être filé) ; — பிசு coton.

*தூலன், P. ஸ்தூலன்.

*தூலாசம், (doûlâsa), arc.

*தூலி 2° (toûli), pinceau. 2° f. de தூலன், femme corpulente.

*தூலிகை, (தூலி, kâ), pinceau, matelas, mèche de lampe.

தூலிக்கிறது, P. ஸ்தூலிக்கிறது.

தூலித்தல், தூலிப்பு, n. v. du préc. V. ஸ்தூலித்தல்.

தூலினி, (தூலம், ini), le cotonnier soyeux இலவு.

தூவத்தி, épée.

*தூவரம், (toûvara), bœuf, — sans cornes, tête chauve, âcreté, goût astringent.

தூவரன், (*id.*), eunuque homme sans barbe.

தூவல், *opt. et n. v. de* தூவுகிறது, effusion, aspersion, pleuvoir, goutte de —, pluie, — fine, — poussée par le vent, bruine, plume de flèche, — à écrire, pinceau pousse, rejeton: — மழை bruine, pluie fine; தூவற்பயிர் céréales clair-semées, — de semence semée à la volée.

தூவா, தூவாத, *part. nég. de* தூவுகிறது.

தூவானம், (தூ, வானம்), pluie qui fouette, — poussée par le vent (à travers les portes et les fenêtres...), bruine: — அடிக்கிறது, — இறைக்கிறது, — வீசுகிறது la pluie fouetter, — être ainsi poussée: மழைவிட்டுந் — விடவில்லை quoique la pluie ait cessé, il bruine encore, il y a quelque reste de la querelle passée.

தூவி, 1° *gér. de* தூவுகிறது. 2° plumes ou duvet d'oiseau, plume de cygne, queue de paon, nageoire (de poisson): — சயனம், — மெத்தை, couette, lit de plumes.

தூவு, 1° chair, viande, nourriture. 2° *imp. part. et n. v. du suiv.* aspersion, effusion.

தூவுகிறது, வினேன், வுவேன், வு, வ, *v. a.* (தூகிறது), asperger, répandre, saupoudrer; தூவிக்கொடுக்கிறது asperger, donner peu, chichement; — விடுகிறது divulguer, répandre des bruits: — தூவும் விதை semence qu'on sème ou à semer.

தூவுகை, தூவுதல், *n. v. du préc.* effusion, aspersion.

தூளம், தூளனம், (தூள்), poussière.

*தூளி, 1° (dhoûli), poussière, poudre, pollen de fleur. 2° hennissement de cheval. 3° *imp. de* தூளிக்கிறது: — குட்டிமம், — கேதாரம் rempart, retranchement en terre; — த்துவசன் le vent qui a pour signe ou pour enseigne la poussière; — ப்படலம் nuage de poussière; — மட்டம் rase terre, niveau de la terre; — மெத்தை matelas grossier.

தூளிக்கிறது, தூளித்தல், தூளிப்பு. *V.* ஸதூலிக்கிறது...

*தூளிதம், (தூளி, ta), poussière, poudre, cendres, chose dont on se frotte.

தூள், (தூளி), poussière, poudre, pollen des fleurs: — ஆகப்பொடிபண்ணுகிறது, — ஆக்குகிறது, — ஆக்கிப்போடுகிறது pulvériser, réduire en poudre; — ஆயிடிக்கிறது réduire en poudre (en pliant ou broyant; — ஆய்ப்போகிறது s'en aller en poussière, se réduire en poudre; — எழும்புகிறது, — கிளம்புகிறது la poussière s'élever; — எழுப்புகிறது faire voler la poussière.

தூறல், *opt. et n. v. de* தூறுகிறது, diffamation, pleuvoir, goutte de —, pluie, — légère, — fine.

தூறவம், l'arbre நாவல்.

தூறன், *P.* தூர்த்தன்.

தூறி, *gér. et n. app. de* தூறுகிறது: ஆறுதூறி diffamateur, médisant, calomniateur, prodigue, extravagant.

தூறு, 1° *imp. et part. de* தூறுகிறது. 2° *gén.* தூற்றின், buisson, touffe de buissons, broussailles, hallier, bosquet, bois, taillis, foule, diffamation, médisance, calomnie, rumeur, mauvais bruit, la plante கிராய், safran, cheveux hérissés, frisés ou désordre *V.* சிலும்பல்: தூறுக்குகிறது divulger, diffamer, médire, calomnier; தூறுப்போயிற்று c'est notoire, — devenu un bruit public; தூறுதலை tête hérissée comme un buisson; — தலைச்சி femme dont les cheveux sont hérissés; — தலையன், — தலைவன் l'arbrisseau பிராய்; — படுகிறது être diffamé, calomnié, — dispersé; — பட்டவன் homme décrié, diffamé; — பண்ணுகிறது, — படுத்துகிறது diffamer, décrier, médire, calomnier; — புட்பம், — புஷ்பம் la plante சீந்தில்; — பேசுகிறது médire, diffamer: — மாறு trouble, désordre, faute; — வாயன் mauvaise langue, médisant, diffamateur; தூறுக்காளாகிறது, தூற்றுக்காளாகிறது être exposé à être divulgué, — à être diffamé, être en butte à la médisance ஆறுகொண்டது பாதி தூறுகொண்டதுபாதி la rivière en a emporté une moitié et les buissons l'autre, *i. e.* tout a été dissipé en vain.

தூறுகிறது, றினேன், றுவேன், று, ற, *v. a. et n.* தூறுதல், bruiner, pleuvoir légèrement, pousser, — des rameaux, — des branches, se répandre, se disperser, être diffamé ou calomnié, diffamer, calomnier, murmurer contre, disperser, répandre, divulguer, semer des bruits: தூற்றிக்கொள்ளுகிறது se blâmer, se critiquer soi-même; தூறினமயிர் cheveux touffus, hérissés comme un buisson.

தூறுபட்டி, *P.* துறுபட்டி.

தூற்றல், *opt. et n. v. de* தூற்றுகிறது, bruine, petite pluie, diffamation, médisance, blâme, prodigalité, dispersion, dissipation, vanner...

தூற்றா, தூற்றாத, *part. nég. de* தூற்று

கிறது: தூற்றுவேன், — ப்பொலி riz non vanné, (mais battu).

தூற்றுரி, (*தூற்று*, *ஆரி*), prodigue, dissipateur, dépensier : — *த்தனம்* prodigalité.

தூற்றி, *gér. et n. app. de* *தூற்றுகிறது*: *அவர்தூற்றி* diffamateur.

தூற்று, 1° *imp. part. et n. v. de* *தூற்றுகிறது*, diffamation, médisance, calomnie, blâme, reproche. 2° *obl. de* — *தூறு* : — *க்காடு* bosquet, taillis, broussailles, buissons épais ; — *க்குடி*, *V.* *தூத்துக்குடி* : — *க்கூடை* van, corbeille pour vanner ; — *தலையன்* l'arbrisseau *பிராய்* ; — *வாய்* côté du vent, — d'où vient le vent en vannant.

தூற்றுகிறது, *ற்றினேன்*, *ற்றுவேன்*, *ற்று*, *ற்ற*, *v. a. de* *தூறுகிறது* *et* *தூற்றிப்போடுகிறது*, — *விடுகிறது*, vanner (le blé...). blâmer, gronder, censurer, diffamer, médire, calomnier, répandre, disperser, dissiper, prodiguer, faire hérisser, bruiner: *தூற்றுங்கூடை* van à vanner.

தூற்றுகை, *தூற்றுதல்*, *n. v. du préc.* *V.* *தூற்றல்*.

தூற்றுமைக்கொற்றுன், *தூற்றுவாய்க்கொற்றுன்*, sorte de plante rampante.

தூற்றுவார், *n. app de* *தூற்றுகிறது*, vanneurs.

**தூனம்*, 1° (dhoûna), souffrance de la chaleur, mort dans le feu. 2° (doûna), peine, fatigue. *ou*

**தூனனம்*, (dhoûnana), agitation, mouvement, *V.* *அகற்றல்*.

தெ

தெ, lettre syllabique composée de *த்* et de *எ*.

தெகிடி, espèce de jeu.

தெகிட்டு, *P.* *தெவிட்டு*.

தெகிட்டுகிறது, *P.* *தெவிட்டுகிறது*.

தெகிள், sorte de plante rampante.

தெகுட்டல், *தெகுட்டுகிறது*, *P.* *தெவிட்டல்*, *தெவிட்டுகிறது*.

தெகுட்டி, *தெகுட்டிகை*, la plante *தேட்கொடுக்கி*.

தெகுப்பூச்சி, puce.

தெகுளம், *தெகுளல்*, *தெகுளுதல்*, *n. v. du suiv.* plénitude, abondance.

தெகுளுகிறது, *ou* *தெகுள்கிறது*, *குண்டேன்*, *குளுவேன்* *ou* *குள்வேன்*, *குளு*, *ou* *குள்*, *குள*, *v. n.* se remplir, être plein, augmenter, abonder.

**தெக்கணம்*, *P.* *தக்ஷிணம்*, le sud : *தெக்கணமுனை* le cap sud, le cap Comorin.

தெக்கிறது, *தெத்தேன்*, *தெப்பேன்*, *தெ*, *தெக்க*, *v. a. ou* *தெத்துக்கொள்ளுகிறது*, adopter.

தெங்கங்காய், (*தெங்கு*, *அம்*, *காய்*), coco, fruit du cocotier.

தெங்கணம், le Dékan, ou sud de la presqu'île, un des 56 pays de la géographie indienne.

தெங்கந்தீவு, (*தெங்கு*, *அம்*), l'île aux cocotiers, la 6ᵐᵉ des îles fabuleuses des Indiens.

தெங்கு, 1° *ou* *தென்னமரம்*, cocotier, cocos nucifera ; l'*adj. est* *தெங்கம்* : *தெங்கங்காய்* *et par contraction* *தேங்காய்* coco. 2° *V.* *தெங்கந்தீவு*.

**தெசம்*, *P.* *தசம்*, dix.

தெசலம், le manguier doux *தேமா*.

தெசவம், manguier.

தெசனி, safran, *V.* *பெருங்குரும்பை*.

**தெட்சகன்*, (dakchaka), libérateur, sauveur, homme habile

**தெட்சணம்*, *P.* *தக்ஷிணம்*.

**தெட்சணை*, *P.* *தக்ஷிணை*.

**தெட்சணாமூர்த்தி*, *V.* *தக்ஷிணாமூர்த்தி*.

**தெட்சணாவர்த்தம்*, *V.* *தக்ஷிணாவர்த்தம்*

**தெட்சிணை*, *P.* *தக்ஷிணை*.

**தெட்சிணம்*, *P.* *தக்ஷிணம்*.

தெட்ட, *inf. de* *தெட்டுகிறது*, *et* *தெட்டத்தெளிய*, très clairement.

தெட்டல், *opt. et n. v. du même*, déception, tromperie, usurpation.

தெட்டு, 1° *imp. part. et n. v. du* *தெட்டுகிறது*, tromperie, ruse, fraude. 2° mur de séparation entre des éléphants (destinés à des combats simulés... : *தெட்டிலகப்பட்டு*, *ou* *தெட்டுக்குள்ப்பட்டுப்போகிறது* être trombé, dupé.

தெட்டுகிறது, *ட்டினேன்*, *ட்டுவேன்*, *ட்டு*, *ட்ட*, *v. a.* *தெட்டுதல்*, *n. v. ou* *தெட்டிப்போடுகிறது* tromper, duper, enjôler; *தெட்டிக்கொண்டுவருகிறது* avoir coutume de tromper.

தெட்பம், 1° maturité. 2° (*தெள்*), clarté.

தெண், *P.* *தெள்*, clair, transparent.

**தெண்டம்*, *P.* *தண்டம்*.

**தெண்டனை*, *P.* *தண்டனை*.

தெண்டன், *P.* *தண்டன்*.

தெண்டி, *P.* *தண்டி*.

தெண்டிக்கிறது, *தெண்டிப்பு*, *P.* *தண்டிக்கிறது*, *தண்டிப்பு*.

தெண்டிமை, (*தெண்டிக்கிறது*), effort.

தெண்டிரை, (*தெள்*, *திரை*), mer claire, ondes —, flots limpides.

தெண்டு, *P.* *தண்டு*.

தெண்டுகிறது, *டினேன்*, *டுவேன்*, *டு*, *ட*, *v. n.* *தெண்டுதல்*, *n. v.* se serrer, être pressé, foulé.

தெண்டை, *n. v. du préc.* presse, embarras, gêne.

தெண்ணீர், (*தென்*, *நீர்*), eau claire.

தெண்மை, (*id.* *மை*), clarté, transparence.

தெத்தம், *P.* *தத்தம்*.

தெத்து, 1° haie de ronces, d'épines ou de bambous, guichet, petite porte, lignes de retranchement, vergue, antenne. 2° *gé. de* *தெக்கிறது*. 3° *imp. et part. de* *தெத்துகிறது*, *தெத்தடைக்கிறது*, — *போடுகிறது* enclore d'une haie de ronces ou de bambous (une ville...), enclore un camp (de retranchements), se retrancher; — *க்காரன்*, — *க்காவற்காரன்*, gardien de haie, garde de retranchement; — *க்காவல்* garde de haie, — de retranchement; — *வாசல்* porte étroite, guichet; — *வாய்* bouche qui bégaye; — *வாயன்*, *m.* bègue, bredouilleur; — *வாய்ச்சி*, *f.* bègue, bredouilleuse; *தெத்திலேபோய் விழுந்து வெட்டுகிறது* tomber sur les lignes de l'ennemi et le tailler en pièces.

தெத்துகிறது, *த்தினேன்*, *த்துவேன்*, *த்து*, *த்த*, *v. a. et n.* *தெத்துதல்*, *n. v.* 1° *P.* *தத்துகிறது*, chanceler, marcher d'une manière chancelante, heurter du pied, broncher, trébucher. 2° *P.* *தெற்றுகிறது*, tresser, faire des corbeilles, des nattes etc.., bégayer, balbutier, bredouiller.

தெத்துமாற்று, (*தெத்து*), mensonges, tours, ruses; — *க்காரன்* trompeur. fourbe; — *சொல்லுகிறது* dire des mensonges, tromper; — *பண்ணுகிறது* jouer des tours, duper.

**தெத்துவம்*, (*தம்*, *துவம்*), donation, don.

தெந்தி, l'arbre *நேர்வாளம்*.

தெப்பம், radeau, — en poutres ou en planches pour promener une idole sur un étang réputé sacré; — *விடுகிறது* lancer — pousser un radeau à l'eau; *தெப்பக்காரன்* conducteur de radeau; — *க்குளம்* étang où il y a un radeau pour l'idole; — *த்திருநாள்* fête où l'on promène ainsi l'idole.

தெப்பல், 1° *V.* *தெப்பம்*. 2° (*télinga*), coups, rossée, fouet, étrivières: — *கொடுக்கிறது* fouetter, donner le fouet, une rossée; — *தின்கிறது*, — *படுகிறது* en recevoir, être bien battu.

தெம்பல், *P.* *தம்பல்*, boue.

தெம்முனை, (*தெவ்*, *முனை*), présence de l'ennemi.

**தெய்சிகம்*, (daïsika), national, ce qui a rapport à un pays.

தெய்ய, *particule explétive. Ex.* *சொல்லேன்தெய்ய நின்னொடுபெயர்ந்தே* je ne vous dirai pas de nouveau.

தெய்வதம், (*தெய்வம்*, ta), Dieu, divinité; *தெய்வதயானை*, *V.* *தெய்வயானை*.

தெய்வம், (daïva), Dieu, divinité, seigneur (et par métonymie), bon roi, destin, destinée, un des 5 *யாகம்* l'holocauste ou l'entretien du feu sacré, année, *V.* *தெய்வமணம்*: *தெய்வத்துக்குத் தத்தம்பண்ணுகிறது* donner —, offrir, à Dieu: *தெய்வஞ்சீறிற்கைதவமாளும்* si dieu est irrité la pénitence qu'on fait est annulée, (au dire d'Avêyar): — *வழிபடல்*, — *வழிபடுகிறது* adorer Dieu, lui obéir; *தெய்வ*, *adj.* divin, céleste de Dieu, des dieux; — *கட்டாடி* homme qui fait l'inspiré ou le devin, possédé; — *களை* éclat —, air ou souffle divin, ce qui regarde Dieu, union —, explication de Dieu; — *கருமம்*, — *காரியம்* œuvre divine, holocauste; — *காவல்* protection —, assistance divine; — *க்குணங்கள்* attributs divins; — *க்குறை* déplaisir ou indignation de Dieu, imperfections des dieux; — *கோவிதன்* devin, diseur de bonne aventure; — *சகாயம்* secours divin; — *சாட்சி* témoignage divin, divine médiation; — *சாயல்* forme —, apparence divine, image de Dieu; — *சிகாமணி* le chef des dieux; — *சிந்தனை*, — *சிந்தை* méditation sur Dieu, fatalisme, croyance au destin; — *சிந்தகன்* fataliste; — *சோதனை* recherche ou examen de la divinité; — *ச்செயல்* action —, protection divine, divine Providence; — *ச்செயலற்றுப்போகிறது* la protection divine cesser, la perdre; — *ச்செயலால்வருகிறது* arriver providentiellement; — *தீபம்* flambeau céleste, l'œil; — *துணை* assistance divine; — *தூஷணம்* blasphème, injure contre Dieu; — *தாளி* variété de la plante *தாளி*; — *த்தனம்* divinité, manière divine; — *த்தாபனம் ou* — *ஸ்தாபனம்* consécration —, dédicace d'une statue (selon les gentils, qui croient y fixer la divinité); — *த்திரவை*, — *த்தீர்ப்பு* jugement de Dieu; — *த்துதி*, — *ஸ்துதி* louange de Dieu; — *த்துரோகம்* sacrilége *ou* — *பாதகம்* trahison —, crime envers Dieu; — *த்தன்மை* état divin, *ou* — *த்துவம்* la divinité; — *நிந்தை* mépris de Dieu, blasphème, injure contre Dieu; — *நியமம்* disposition de la divine Providence, dessein —, jugement de Dieu; — *பயம்* crainte de Dieu, piété; — *ப்பசு* la vache des dieux, — réputée

divine, *V.* காமதேனு; — ப்புலமை talent divin, éloquence divine, — de Sarasvati, acquiescement aux instructions divines; — ப்பிரச்சனம் bonne aventure; — பூசை culte —, sacrifice divin, — offert à Dieu, — போகம் jouissance divine; — பரிசோதனை, — பரிசை examen de la divinité, ou des marques du vrai Dieu, (titre d'un livre); — மணம் mariage d'une fille donnée à un sacrificateur, c'est un des அஷ்டமணம்; — மத்தியஸ்தம் médiation divine, jugement de Dieu; — மந்திரி le ministre ou gourou des dieux indous, *i. e.* வியாழம்; — மயம் chose divine; — யாகம் un des 5 sacrifices, holocauste ou entretien du feu sacré; — யானை 1° éléphant divin. 2° (யானம்), Daïvayânei, femme de Soupramanien; — யானைகாந்தன் l'époux de Daïvayânei, *i. e.* Soupramanien; — யுகம் l'ère divine, — ou âge des dieux; — யோகம் occurrence d'évènements imprévus, intervention de la destinée; — லேககன் astrologue, diseur de bonne aventure; — வாணி voix divine, — venue du ciel; — வழிபாடு culte divin.

*தெய்வஞ்ஞன், *m.* தெய்வஞ்ஞை, *f.* தெய்வக்கியன், *m.* (தெய்வம், ஞன்), diseur —, diseuse de bonne aventure.

*தெய்வாசுரம், (தேவன், அசுரன்), haine mutuelle des dieux indous et des Asourers.

*தெய்வாநுபோகம், (தெய்வ, அநுபோகம்), jouissance divine.

*தெய்வாதீனம், (தெய்வம், ஆதீனம்), providence divine, droit de Dieu, chose qui dépend de Dieu; — ஆய் providentiellement, heureusement; — ஆன providentiel, fortuit; யாவுந்தெய்வாதீனமாய்வரும் tout vient l'action de la divine Providence, (au dire des gentils) — de la fatalité.

*தெய்வாராதனை, (*id.* ஆராதனை), culte divin, adoration divine.

*தெய்வாவி, (*id.* ஆவி), esprit divin, — pur.

*தெய்வியம், (தெய்வம், ya), divine Providence, fortune, destin, *V.* தைவியம்.

*தெய்வீகம், (*id.* kia), divinité, nature ou essence divine, ce qui est divin, ce qui a rapport à Dieu ou vient de Dieu, action de la Providence divine, hasard, destin, miracle, béatification இராஜிகதெய்வீகமெப்படிபோமோதெரியாது on ignore ce que le roi ou la Providence détermineront: — அடைகிறது, — ஆய்ப்போகிறது se réunir à la divinité, obtenir le béatitude céleste; — அடைந்தார், — ஆனார் il s'est réuni à, — il est devenu la divinité, — devin, *i. e.* il est mort, (il se dit seulement de gens réputés saints); — ஆயிருக்கிறது être divin, avoir des sentiments ou une nature divine; — ஆய்வருகிறது arriver providentiellement, (ou en langage impie) par hasard; தெய்வீகத்தினுலேத் தப்பினேன் j'ai échappé providentiellement; தெய்வீகபுருஷன் homme divin, saint.

*தெய்வேத்தனம், (*id.* எத்தனம்), moyen divin, action divine.

*தெய்வோடை, (*id.* ஊடை), femme mariée suivant le rite தெய்வம்.

*தெய்வோபாசனை, (*id.* உபாசனை), *V.* தெய்வாராதனை.

தெரி, *imp. et part. de* தெரிகிறது, connu, choisi: — கடை chose de rebut, reste (après qu'on a trié le meilleur); — கவி vers choisi (parmi d'autres); — சொல் vérité, cause, origine, mot choisi, — connu; — படுகிறது être su, connu, choisi paraître, apparaître. 2° *gér. P.* தேர்ந்து,

தெரிகிறது, ரிந்தேன், ரிவேன், ரி, ரிய, 1° *v. n.* (*avec le dat*), paraître, apparaître, être vu, su, connu, clair, évident, perçu, compris. 2° *v. a.* (*avec l'acc.*), choisir, tirer élire, examiner, délibérer, considérer, connaître, savoir, voir, apercevoir, comprendre, apprendre: ஒருகப்பல்தெரிகிறது un navire est en vue; எனக்குத்தெரியும் je sais, je comprends; எனக்குத்தெரியாது je ne sais pas, j'ignore, je ne comprends pas; செய்வானோஎன்னமோதெரியாது il est incertain *ou* je ne sais s'il fera cela ou non; இந்தவேலையைச்செய்யஉனக்குத்தெரியுமோ sais-tu faire cet ouvrage? தெரிகிறதோ, தெரியுதோ, est-ce connu ou compris? தெரிந்ததோ a-t-on su ou compris? தெரியுமோ sera-ce *ou* est-ce connu, — compris; தெரிந்துகொள்ளுகிறது choisir, tirer, élire, bien percevoir, comprendre; இரண்டிலொன்றைத் தெரிந்துகொள் choisis l'un des deux; தெரிந்துசெயல்வகை manière d'agir avec connaissance de cause, précaution à prendre avant d'agir: — தெளிதல் s'éclaircir en apprenant à connaître, éclaircissement de tous les doutes par la connaissance des choses; — வினையாடல் agir avec connaissance ou avec choix, usage discret des moyens de gouvernement, (titres de 3 chapitres du குறள்); தெரிந்தெழுதுகிறது écrire correctement, sciemment, avec connaissance de cause; அதைத் — கொள்ளத்தக்கயோக்கியம் அவனுக்குண்டு il est digne ou capable d'apprendre cela; — சேர்க்கிறது choisir pour compagnon, assortir, trier et joindre ensemble; தெரிய *inf.* sciemment, intelligi-

blement, clairement ; — க்காட்டுகிறது, — க்கொடுக்கிறது faire voir, — connaître, manifester, donner à entendre, démontrer, montrer clairement ; — ச்சொல்லுகிறது dire —, parler clairement, intelligiblement, distinctement, déclarer ; — த்தெரியச்சொன்னாலுஞ் செவிடன்காதிற் சங்கூதுகிறாப்போலேயிருக்கிறான் quoiqu'on lui dise cela clairement et intelligiblement c'est comme si on sonnait de la conque dans l'oreille d'un sourd ; — ப்படுகிறது être vu, connu, compris ; — ப்படுத்துகிறது, — ப்பண்ணுகிறது, — வைக்கிறது faire savoir, — connaître, informer, montrer, manifester ; — வருகிறது venir à savoir, apprendre, connaître ; தெரியாமல் *ou* தெரியாதிருக்கிறது n'être pas su, — pas compris, — pas clair, ignorer, ne pas comprendre ; தெரியாமற்சொல்லுகிறது dire ou parler sans savoir (ce qu'il en est..., ou sans songer à ce qu'on dit).

தெரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, v. a. de தெரிகிறது, faire voir, — savoir, dire, montrer, manifester, éplucher, trier, estimer la portion qui revient au temple, partager, écrire, — un catalogue ; *v. n.* changer, se pervertir : கடவுள்தமதொளியைத்தெரிக்கிறார் le Seigneur manifeste sa splendeur : தெய்வமாக்கதைமாட்சிதெரிக்கவே pour montrer l'excellence de cette grande histoire divine.

**தெரிசனம், தெரிசனை, P. தரிசனம், தரிசனை.*

தெரிசிக்கிறது, P. தரிசிக்கிறது.

**தெரிசியம், P. தரிசியம்*, vision.

தெரிதருகிறது, தந்தேன், தருவேன், தா, தர, v. a. தெரிதரல், n. v. (தெரி), voir, appercevoir, connaître, apparaître, être vu, connu : தெரிதந்தும் quoiqu'il sache *ou* qu'on sache ; தெரிதருதேற்றவுவமை figure qui donne une évidence claire et dissipe un doute. *Ex.* கறைவிரவாததனால்மதியன்றுமுகமே vu qu'il n'y a pas mélange de taches, ce n'est pas la lune, mais un visage.

தெரிதல், n. v. de தெரிகிறது, choix, triage, perception, vue, connaissance, réflexion.

தெரித்தல், n. v. de தெரிக்கிறது.

தெரிநிலை, (தெரி), chose —, position —, place claire, — évidente, temps évident : — வினை verbe où l'on distingue le sujet, le temps et l'action et dont les temps sont désignés par l'insertion de l'இடைநிலை entre la racine et la terminaison, verbe complet, par opposition au குறிப்புவினை dont les temps ne se connaissent que par les accessoires ; — — வினைப்பெயரெச்சம் participe du verbe complet qui indique l'action et le temps et doit être suivi d'un nom ; — வினைமுற்று verbe complet à un temps personnel qui indique l'action, le temps, la personne, et complète lui-même la phrase ; — வினையெச்சம் gérondif ou infinitif, du verbe complet qui indique l'action et le temps et doit être suivi d'un verbe.

தெரிந்த, தெரிந்து, part. et gér. de தெரிகிறது.

தெரிப்பு, n. v. de தெரிக்கிறது, information, déclaration, examen, choix. écrit —, billet de la main, écriture, parole, dire, division, partage.

தெரிமா, (தெரி), l'animal qui connait, *i. e.* le lion, (on prétend qu'il voit pardevant et par-derrière).

தெரிமானனப்புள், (தெரிமா, ஆனனம்), oiseau à visage de lion. *e. i.* le hibou.

தெரிய, inf. de தெரிகிறது, clairement.

தெரியலர், 1° (தெரிகிறது, அலர்), gens ignorants, sots. 2° *P. தெரியல்*, ennemis.

தெரியல், n. v. de தெரிகிறது, vue, apparition, examen, perquisition, perception, connaissance, choix, triage, guirlande de fleurs : — ஆகிறது devenir connu, être compris, apprendre, comprendre.

தெரியா, தெரியாத, part. nég. du même, qui *ou* qu'on ne sait pas, ne connait pas, inconnu, inintelligible ; தெரியாத்தனம், — ப்புத்தி ignorance ; கண்டெரியாத aveugle.

தெரியாமை, n. v. nég. du même. ignorance.

தெரியிழை, (தெரி), femme, *litt.* bijou choisi, ou celle qui est connue par ses bijoux.

தெரியும், part. fut. et 3me pers. neut. du fut. de தெரிகிறது, cela est connu ou compris : தெரியுமா, தெரியுமோ est-ce connu ou compris ?

தெரிவிக்கிறது, v. caus. de தெரிகிறது, et தெரிவித்தல், n. v. avertir, informer, faire connaître, — savoir ; கண் — ouvrir les yeux (d'un autre), donner la vue, éclairer, instruire (un enfant...) ; கண்டெரிவிக்கப்பட்டமனிதன் homme dont les yeux ont été ouverts.

தெரிவு, n. v. de தெரிகிறது, connaissance, intelligence, examen, choix, triage, chose choisie : தெரிவிடுகிறது, தெரிவிடுதல் examiner, choisir, trier.

தெரிவை, (தெரிகிறது), femme (choisie *ou* intelligente), — de 31 à 40 ans.

தெரு, rue, chemin ; — க்கதவு, — வா

கல் porte de la rue; — வீதி rue; — வீதி யொழுங்குகிறது régulariser —, aligner les rues, la rue s'aligner ou se régulariser தெருக்களை ou தெருக்களலங்கரிக்கிறது orner les rues (pour une fête); தெருக்களைச் சுற்றித்திரிகிறது, தெருவிலேதிரிகிறது rôder dans —, courir —, parcourir les rues; என்குறை தெருவிலே வையாதே n'expose pas ou ne publie pas mes défauts dans les rues.

தெருட்சி, *n. v de* தெருளுகிறது, connaissance, clarté, — intellectuelle, évidence.

தெருட்டல், *opt. et n. v. de* தெருட்டுகிறது, avis, connaissance, information, conviction, consolation.

தெருட்டு, *imp. part. et n. v. du suiv. V.* தெருட்சி, consolation, affermissement, 1res règles des filles: — க்கலியாணம் cérémonie indoue de la nubilité des filles, — complémentaire des mariages (faits avant la nubilité).

தெருட்டுகிறது, ட்டினேன், ட்டுவேன், ட்டு, ட்ட, *v. a. de* தெருளுகிறது *et* தெருட்டுதல், *n. v.* avertir, faire savoir, éclaircir (l'esprit...), convaincre, consoler, fortifier.

தெருண்ட, *part. de* தெருளுகிறது: — பெண் fille nubile; — மேலவர் gens distingués et instruits, personnages éclairés.

தெருமரல், தெருமருதல், *n. v. du suiv.* vertige, étourdissement, tournoiement, état désespéré.

தெருமருகிறது, மர்ந்தேன், மருவேன், மரு, மர, *v. n.* avoir des vertiges, tournoyer, être sans espérance.

தெருவு, (தெரு), rue.

தெருளல், தெருளுதல், *n. v. du suiv.* connaissance, clarté, évidence, perception claire, nubilité, 1res règles.

தெருளுகிறது, *ou* தெருள்கிறது, ருண்டேன், ருளுவேன் *ou* ருள்வேன், ருளு *ou* ருள், ருள, *v. n.* connaître, s'éclaircir, acquérir —, avoir une perception claire, être clair, évident, devenir nubile, avoir ses premières règles.

தெருள், *imp. part. et n. v. du préc. V.* தெருட்சி: — உடைமை connaissance, sagesse.

*தெலிங்கம், (taïlanga), le pays Télinga ou Télingana, pays situé au sud d'Orissa jusqu'à Madras.

தெலிங்கு, தெலுங்கு, le pays —, la langue télinga.

தெலிங்கன் ou தெலுங்கன், *m.* தெலுங்கச்சி, *f.* homme —, femme Télinga, *pl.* தெலிங்கர் ou ஆந்திரர், (ândhras), les Télingas.

தெல், தெல்லு, course, poste, trouble vacarme, long magasin, longue planche de jardin; — க்கட்டுகிறது importuner diviser (un jardin...) en planches, s'embarrasser; — க்காரன் postillon, coureur.

தெல்லாட்டம், (தெல்லு), fraude, tromperie, importunité, trouble, désordre.

தெல்லுப்பு, (தெல்), *V.* வளையலுப்பு.

தெல்லோட்டு, (*id.*), embarras, importunité.

தெல்லோட்டுகிறது, (*id.*), importuner vexer, tourmenter.

தெவம், manguier.

தெவிட்டல், *opt. et n. v. de* தெவிட்டுகிறது, nausée, crachement, vomissement, dégoût, — de la nourriture, satiété, aversion, plénitude, retentissement, son, pensée.

தெவிட்டு, nausée (causée par satiété ou par les médecines), aversion, dégoût, — de la nourriture, satiété, plénitude, *n. v. imp. et part. de*

தெவிட்டுகிறது, ட்டினேன், ட்டுவேன், ட்டு, ட்ட, *v. n.* தெவிட்டுதல், *n. v.* se dégoûter, avoir du dégoût, de l'aversion, des nausées, des soulèvements de cœurs, vomir, cracher, se remplir, être plein, retenir, faire du bruit, penser: இந்தச்சிற்றுண்டி எனக்குத் தெவிட்டிப்போயிற்று cette légère nourriture est devenue dégoûtante pour moi.

தெவிளல், *opt. et. n. v. de*

தெவிளுகிறது *ou* தெவிள்கிறது, விண்டேன், விளுவேன், *ou* விள்வேன், விளு *ou* விள், விள, *v. n.* தெவிளுதல், *n. v.* se remplir, être plein.

தெவிள், *imp. et part. du préc.*

தெவு, enlèvement, prise: நீர்தெவுநிரைத்தொழுவர் les laboureurs qui ont des vaches qui enlèvent l'eau, *i. e.* la boivent.

தெவுட்டு, plénitude, remplissage, vomissement, retentissement, pause, *imp. et n. v. de*

தெவுட்டுகிறது, ட்டினேன், ட்டுவேன், ட்டு, ட்ட, *v. a. et n.* தெவுட்டல், தெவுட்டுதல், *n. v.* remplir, farcir. bourrer, presser, renfermer, cacher, penser, vomir, cracher, se gargariser, s'arrêter, rester, résonner.

தெவுளல், accroissement, abondance, *n. v. de*

தெவுளுகிறது *ou* தெவுள்கிறது, வுண்டேன், வுளுவேன் *ou* வுள்வேன், வுளு *ou* வுள், வுள, *v. n.* தெவுளுதல், *n. v.* croître, augmenter, abonder.

தெவ் haine, ennemi, combat, bataille.

தெவ்வர், (*தெவ்*), ennemis; — *முனைப்பதி* campement *ou* camp des ennemis.

தெவ்வினை, (*தெவ்*, *வினை*), combat, bataille, action de haine.

தெவ்வு, 1° *P.* *தெவ்*. 2° la lune.

தெவ்வூன்றி, (*தெவ்வு*, *ஊன்றி*), le serpent fabuleux qui veut dévorer la lune *i. v.* *இராகு*.

தெழிக்கிறது, *ழித்தேன்*, *ழிப்பேன்*, *ழி*, *ழிக்க*, *v. a. et n.* réprimander, gronder, se fâcher, être irrité, retentir, faire du bruit, faire fouler —, fouler le blé aux pieds pour le battre : *நீணிறக் கரும் பகட்டுளற் றெழித்துவை நீத்த தூநிறத்தநெல்.* (*நீல்*, *நிற*, *கரும்*, *பகடு*, *தெழித்து*, *வை*, *நீத்த*, *தூ*, *நிறத்த*, *நெல்*), riz d'une belle couleur blanche, foulé aux pieds et séparé de la paille, par des buffles d'un bleu foncé.

தெழித்தல், *தெழிப்பு*, *n. v. du préc.* réprimande, blâme, colère, signe —, geste de colère, grand —, bruit. son, faire fouler le blé aux pieds pour le battre.

தெளி, *imp. et part. de* *தெளிகிறது* *et de* *தெளிக்கிறது*, clair, brillant, poli, semé, passé, dissipé : — *நீர்* eau claire : — *மணி* pierre précieuse brillante d'une belle eau ; — *பயிர்* céréales semées (mais non transplantées).

தெளிகிறது, *ளிந்தேன்*, *ளிவேன்*, *ளி*, *ளிய*, *v. n. et a.* *தெளிதல்*, *n. v.* s'éclaircir, se clarifier, devenir—, être clair, pur, évident, briller, reluire, resplendir, se décider, se dissiper, passer, percer, transpercer, connaître, délibérer, examiner, choisir, engraisser, s'affermir : *தெளிந்து கொடுக்கிறது* faire serment (pour dissiper un doute ou finir une dispute ; — *போகிறது* s'éclaircir, se clarifier, devenir clair, certain, évident...; — *வருகிறது* devenir clair..., recouvrer la cannaissance après un évanouissement ; *கலகம்*, *கலக்கம்*, *கலாபனை*, *நித்திரை*, *பஞ்சம்*, *பயம்*, *மயக்கம்*, *மூர்ச்சை*, *வெறி* — la sédition, le trouble. la révolte, le sommeil, la disette, la crainte, l'étourdissement, l'évanouissement, l'ivresse se dissiper.

தெளிக்கிறது, *ளித்தேன்*, *ளிப்பேன்*, *ளி*, *ளிக்க*, *v. a. da préc.* 1° éclaircir, clarifier, rendre clair, — évident, assurer, certifier, éclairer, montrer. 2° nettoyer, polir, faire —, résonner, rejeter, — sur le rivage, parsemer, semer, répandre, jeter, étendre, arroser, asperger.

தெளிஞன், (*தெளி*, *ஞன்*), savant, homme instruit.

தெளிதல், *n. v. de* *தெளிகிறது*, éclaircissement, clarification, clarté, splendeur, pureté, examen exact, délibération, décision, connaissance, choix, percement, engraissement, cessation, trouble.

தெளித்தல், *n. v. de* *தெளிக்கிறது*, éclaircissement, démonstration, retentissement, nettoiement, polissure, dispersion, aspersion, action de semer, de répandre, de jeter sur le rivage.

தெளிந்த, *part. passé de* *தெளிகிறது* :— *நீர்* eau claire, pure *ou* clarifiée; *தெளிந்தவர்* gens intelligents.

தெளிப்பு, *n. v. de* *தெளிக்கிறது*, éclaircissement, démonstration, certitude, aspersion, action de semer.

தெளியல், *V.* *தெளிதல்*.

தெளிர், 1° son intérieur, — au dedans de quelque chose. 2° *imp. et part. de*

தெளிர்கிறது, *ர்ந்தேன்*, *ர்வேன்*, *ர்*, *ர*, *v. n.* briller, articuler, parler à haute voix, s'accorder.

தெளிர்தல், *n. v. du préc.* articulation, son de paroles, accord, splendeur.

தெளிவிக்கிறது, *v. caus. de* *தெளிகிறது*, annoncer, faire savoir, expliquer, éclaircir, rendre clair, clarifier : *கண் தெளிவிக்கப்பட்ட மனுஷன்* homme auquel on a rendu la vue.

தெளிவு, *n. v. de* *தெளிகிறது*, clarté, transparence, évidence, lumière, connaissance, résolution, décision, détermination éclaircissement d'un doute, choix, clarté ou perspicuité (ce qui est une des 10 *குணவலங்காரம்* ou qualités du style, exactitude, graisse, eau de riz clarifiée qu'on ôte : *தெளிவாக்குகிறது* clarifier, rendre clair, éclaircir, expliquer ; *தெளிவான* clair, évident, transparent : *தெளிவாய்* clairement, évidemment ; *தெளிவுகொடுக்கிறது* donner la clairetė, éclaircir, éclairer, expliquer, rendre claire; *தெளிவுள்ள* clair, lucide, limpide, transparent, évident ; *தெளிவிலிருக்கிறது* tirer au clair, purifier, dépurer.

தெளிவெண்ணெய், (*தெளிவு*), huile de *வேப்பு* clarifiée odoriférante.

தெள், 1° *imp. et part. de* *தெள்ளுகிறது* 2° *P.* *தெள்ளு*, puce. 3° *adj. de* *தெள்ளிமை*, clair.

தெள்கு, 1° puce. 2° *imp. et part. de*

தெள்குகிறது, *கினேன்*, *குவேன்*, *கு*, *க*, *v. n.* *தெள்குதல்*, *n. v.* éclaircir, rendre clair, *V.* *வீசுகிறது*.

தெள்விளி, (*தெள்*), certain air, cris —, chant d'allégresse.

தெள்ள, *inf. de* *தெள்ளுகிறது* :— *த்தெளிகிறது* être très clair, — très connu.

தெள்ளல், *n. v. du même.*

தெள்ளி, 1o *gér. du même.* 2o éléphant.

தெள்ளிச்சி, terre à foulon.

தெள்ளிமை, (*தெள்ளுகிறது*), intelligence, connaissance, clarté, évidence.

தெள்ளிய, *தெள்ளின*, *part. de தெள்ளுகிறது*: *தெள்ளியன்*, *தெள்ளியவன்*, *தெள்ளியோன்* savant, homme éclairé, intelligent.

தெள்ளு, 1o *n. v. imp. et part. du suiv.* action de vanner... 2o *ou தெள்ளுப்பூச்சி* puce; *தெள்ளுதமிழ்* tamoul élégant, relevé.

தெள்ளுகிறது, *ளினேன்*, *ளுவேன்*, *ளு*, *ள*, *v. a. et n. et தெள்ளுதல்*, *n. v.* vanner, sasser, cribler, secouer, agiter doucement le grain... sur le van pour le séparer du sable etc., éclaircir, rendre clair, devenir clair.

தெள்ளேணம், espèce de jeu.

தெறி, 1o *imp. et part. de தெறிக்கிறது.* 2o agrafe, bouton (d'habit): — *கெடுகிறது* — *கெட்டுப்போகிறது* être perdu, s'égarer, se fourvoyer; — *கொளுவுந்துவாரம்* boutonnière; — *பூட்டுகிறது*, — *மாட்டுகிறது* boutonner; — *முற்றினது* ce qui est entièrement mûr, — mûr à tomber; — *பட்டுப்போகிறது ou* — *புண்கிறது* s'échapper s'écouler, déchoir, sauter... être brisé...

தெறிக்கடிக்கிறது, (*தெறிக்க*, *அடிக்கிறது*), disperser, dissiper.

தெறிக்கிறது, *றித்தேன்*, *றிப்பேன்*, *றி*, *றிக்க*, *v. n. தெறிக்குதல்*, *et தெறித்தல்*, *n. v.* se briser, se rompre, éclater, casser, crever, être dispersé, éparpillé, éclaboussé, sauter, jaillir, se répandre, voler, — en pièces, — en éclats, se briser contre, se heurter rebondir. *v. a.* mettre en désordre, froisser, frapper du doigt (pour éprouver une chose), briser, jeter, lancer, — des boulettes avec un arc, donner, disperser, frapper avec le doigt, donner des chiquenaudes; *கண்* — l'œil sauter ou sortir de son orbite, être aveuglé par la foudre, l'œil être ébloui par l'éclat des pierreries; *கழற்சிக்காய்* — lancer la noix du bonduccella (sorte de jeu de bille); *பருத்* — un furoncle donner des élancements; *பொறி* — les étincelles voler (d'un fer rouge ou du briquet qu'on bat); *வெந்நீரைகையிலே* — des gouttes d'eau chaude sauter ou tomber sur la main; *தெறித்துப்போகிறது* voler, sauter, jaillir, se répandre, s'échapper, déchoir; *தெறித்துப்போக ou தெறிக்கப்பேசுகிறது* parler de manière à causer de la désunion; *தெறிக்கவார்த்தை ou விசேஷத்தைச்சொல்லுகிறது* dire une chose de manière à ce que la colère éclate; *முகத்திலே இரத்தந்தெறிக்கப்பேசுகிறது* parler de manière à faire monter le sang au visage; *ஏழைகளுக்கொன்றுந் தெறிக்காதேபோகிறது* ne donner —, *litt.* ne jeter rien absolument aux pauvres; *இத்தனையாவது தொட்டுத்தெறிக்கவுமில்லை கிள்ளித்தெறிக்கவுமில்லை* il n'a ni touché ni donné la moindre chose, il n'en a pas même jeté une particule.

தெறித்த, *par. part. du préc.* *தெறித்தவன்*, homme qui a rompu avec sa parenté.

தெறித்தல், *தெறிப்பு*, *n. v. du même*, action de se briser, etc..., brisement, rupture, fracture, cassement, éclaboussure éparpillement, jaillissement, éclat, rebond, tappe, chiquenaude, choc, bouton (d'habit).

தெறியன், chose petite, parsemée, peu serrée.

தெறிவில், (*தெறி*), *V. சுண்டுவில்.*

தெறு, *imp. et part. du suiv.*; — *கணை தெரிந்தான்* il choisit une flèche meurtrière.

தெறுகிறது, *றுந்தேன்*, *றுவேன்*, *று*, *ற*, *v. a. et. n.* détruire, tuer, s'arrêter, faire halte; *தெறுந்தொழிலோர்* ceux qui font le métier de détruire, guerriers.

தெறுக்கால், scorpion, le signe du Scorpion.

தெறுக்கிறது, *றுத்தேன்*, *றுப்பேன்*, *று*, *றுக்க*, *v. a. தெறுத்தல்*, *n. v.* briser, broyer, piler, écraser.

தெறுதல், *n. v. de தெறுகிறது*, destruction, halte, séjour.

தெறுநர், (*தெறுகிறது*, *நர்*), destructeurs, ennemis, bourreaux, meurtriers.

தெற்கத்தி, *தெற்கித்தி*... *V. தெற்குத்தி*..

தெற்கு, (*தென்*), le sud, le midi, coin —, côté méridional: — *ச்சாரி* rangée de maisons du côté du sud; — *முகமாய்* du côté du sud; — *வட்டம்* cercle —, district ou pays méridional; *தெற்காக*, *தெற்கே*, *தெற்கிலே* vers le sud, du côté du sud; *தெற்குவெறிக்கிறது* (*எறிக்கிறது*), le sud éprouver la famine.

தெற்குத்தி, (*தெற்கு*), ce qui est du sud

தெற்குத்திய, (*தெற்குத்தி*), du sud: — *காற்று* vent du sud; — *பேச்சு* langage du sud; — *மழை* pluie qui vient du sud.

தெற்குத்தியான், (*id.*), homme du sud.

தெற்பம், *P. தெப்பம்.*

**தெற்பை*, *P. தருப்பை.*

தெற்றல், *opt. et n. v. de தெற்றுகிறது*, vexation, perversion, contrariété, empêchement, entrelacement, tissage; *V. இழைத்தல்.*

தெற்றி, 1° corridor peint, galerie peinte, — de peintures (de pagode...), atêlier de peinture, tinnei ou banc de maçonnerie sous une varangue de maison (où il y a souvent des peintures). 2° *gér. de* தெற்று கிறது. 3° *imp. de*

தெற்றிக்கிறது, ற்றித்தேன், ற்றிப்பேன், ற்றி, ற்றிக்க, *v. a. et* தெற்றித்தல். *n. v. V.* தெற்றுகிறது.

தெற்று, 1° certitude, assurance de l'esprit, éclaircissement d'un doute. 2° *imp. part. et du suiv. V.* தெற்றல் 3° *P.* தெத்து haie, enclos; தெற்றென்கிறது être clair, évident, se presser; தெற்றென clairement, promptement; தெற்றெனல், தெற்றெனவு, clarté, évidence, hâte, signe de promptitude தெற்றுக்கால் pieds qui battent le briquet, — qui se choquent l'un contre l'autre en marchant: — ப்பல்லு surdent; — ப்பல்லன், — ப்பல்லி homme —, femme qui a une surdent; — ப்பல்லு முளைக்கிறது une surdent croître; — வாய் bégaiement, bouche bègue; — வாயன் homme bègne; — வாய்ச்சி femme bègue.

தெற்றுகிறது, ற்றினேன், ற்றுவேன், ற்று, ற்ற, *v. a. et n.* தெற்றுதல், *n. v.* vexer, troubler, contrarier, inquiéter, agiter, exciter, entrelacer, tresser (des nattes...), tisser, serrer, se revêtir, être arrêté, embarrassé, bégayer, changer, pervertir, être ingouvernable, intraitable, *V.* இழைக்கிறது , தெற்றிப்பேசுகிறது bégayer.

தெனது, (தென்), le sud, chose du sud ou au sud.

தென், 1° *adj.* méridional, du sud. 2° beauté, harmonie, accord, opposition, rencontre, connaissance, noirceur, cocotier; தென்கடல் mer du sud; — கயிலை le Kaïlâsam du sud, *V.* தென்மலை; — கலை, la science du sud, *i. e.* le tamoul; — காஞ்சி nom d'une ville; — கால், — காற்று vent du sud; — கிழக்கு, — கீழ்த்திசை le sud-est; — கீழ்த்திசைப் பாலன், — கீழ்த்திசையிறை Agni prétendu gardien du sud-est; — கீழ்காற்று vent du sud-est; — குமரி nom d'un fleuve; — கோடி extrémité sud, — சார் côté sud; — சிதம்பரம் nom d'une ville; — சிறகு rangée de maisons au sud; — சொல் mot du sud, — tamoul; — பக்கம் côté sud, — du sud; — பரதம், — பாரதம் sud de l'Inde, une des நவகண்டம் ou 9 parties dans lesquelles les Indous divisent le monde; — பாண்டி le sud du Maduré, un des 12 pays où l'on parle le bas tamoul, ville capitale de ce district; — பாவிரோபதம், *V.* தென்னிரோபதம்; — பார்சம், — பால் côté du sud; — பால்விதேகம் une des 9 parties du monde des Indiens, celle au sud de விதேகை ou மிதிலை dans le Bahar; — புலம் pays ou hémisphère sud, prétendu domaine —, royaume ou monde de Yamen le Pluton indien; — புலத்தார் habitants du sud, — du royaume de Yamen, *i. e.* பிதிர்த்தேவதைகள் les prétendus dieux nés de Brama et les ancêtres déifiés, les mânes, — புறம் côté méridional; — பூமி côté sud de la terre, terre au sud; — மதுரை la ville d'ஆலவாய், ou Maduré du sud; — மலை la montagne du sud, *i. e.* பொதியமலை ancien séjour et maintenant résidence supposée d'Agastien; — மலையாளம் le sud du Maléalam ou du Travancore; — முனை pôle sud; — மேல். — மேற்கு, — மேற்றிசை, (மேல், திசை), sud-ouest; — மேற்காற்று vent du sud-ouest; — மேற்றிசைப்பாலன் le prétendu gardien du sud-ouest, *i. e.* நிருதி; — மொழி langue ou mot du sud, *i. e.* le tamoul; — விதேகம், *V.* தென்பாவிதேகம்.

தென்படுகிறது, (தென்), se rencontrer, se trouver, se présenter, paraître, être versé; இதிலே நன்றாய்த் தென்பட்டவன் homme bien versé en cette matière; என் கண்ணிலே தென்பட்டான் il s'est présenté à mes yeux; அது வெனக்குத் தென்பட்டது cela s'est présenté à moi, je l'ai rencontré.

தென்றமிழ், (தென், தமிழ்), le tamoul du sud, — élégant.

தென்றல், (தென்), vent du sud, vent de la saison dite முன்பனிப்பருவம் ou des 1res rosées en décembre et janvier, (cela ne paraît pas juste à présent, au moins pour cette partie de la presqu'île): — அடிக்கிறது le vent du sud souffler; — திரும்புகிறது le vent du sud changer; — முற்றிப்பெருங்காற்றாயிற்று la brise du sud a augmenté et est devenue une tempête, une petite affaire a eu de graves conséquences; — மாறுகிறது ou தென்றல் மாறுகிறது le vent du sud changer ou cesser; தென்றலாலோடுகிறது faire voile par le vent du sud, (en allant au nord); தென்றலிலோடுகிறது faire voile vers le sud.

தென்றற்றேரோன், (தென்றல், தேர்), celui qui a pour char le vent du sud, *i. e.* le Cupidon indien காமன்.

தென்றி, *P.* தென்றல், sud, vent du sud.

தென்றிசை, (தென், திசை), le sud, le coin ou côté sud: — க்கோன், — ப்பாலன் le prétendu roi ou gardien du sud, *i. e.* Yamen.

தென்றேசம், (*id.* தேசம்), contrée méridionale.

தென்னம், (தென், அம்), *adj.* de cocotier: தென்னங்கள்ளு boisson ou vin tiré du —, callou de cocotier, (il se tire du bout de la queue de la spathe de cet arbre); — கன்று jeune cocotier; — கிளி espèce de perroquet (qui se plaît sur les cocotiers ou en a la couleur); — கீற்று kittou, demi-branche de cocotier tressée; — கீற்றுபாப்புகிறது ou போடுகிறது étendre ou mettre des kittous, abriter ou couvrir de kittous; — குடுக்கை coque de coco; — குருத்து jet —, pousse de cocotier, jeune feuille de cet arbre non déployée; — குரும்பி, — குரும்பை 1er germe qui sort du coco; தென்னஞ்சாலை, allée de cocotiers; தென்னஞ்சோலை, தென்னந்தோப்பு lieu planté —, touffe —, jardin —, bosquet ou toppe de cocotiers; தென்னமட்டை branche de cocotier (surtout avec ses feuilles); — மட்டைக்கழி cette branche dépouillée de ses feuilles; தென்னமரம் cocotier; தென்னம்பன்னாடை espèce de toile fibreuse ou de filet qui entoure le cocotier à l'endroit d'où sortent les branches; — பாளை spathe de cocotier ou bouton de sa grappe, gaine ou enveloppe du spadix; — பிள்ளை jeune —, petit cocotier; — வெல்லம் espèce de mélasse ou de sucre noir de jus de cocotier; தென்னவீர்க்கு, *V.* தென்னீர்க்கு.

தென்னா, (தென்), ennemi.

தென்னவன், தென்னன், (தென் *sud*), le roi du sud, titre des Pandiers ou rois de Maduré.

தென்னிரோபதம், (தென், இரோபதம்), une des 9 divisions du monde, celle au sud du mont Raïvata dans les monts Vindhya.

தென்னிலம், (*id.* நிலம்), pays du sud, champ de bataille.

தென்னிலை, தென்னோலை, (*id.* இலை, ஓலை), feuille de cocotier.

தென்னீர்க்கு, (*id.* ஈர்க்கு), nerf —, côte de feuille de cocotier.

தென்னை, (தென்), cocotier, cocos nucifera.

தே

தே, 1° lettre syllabique composée de த் et de ஏ. 2° Dieu, grâce, faveur, interj. pour faire marcher les animaux: மாடுமெலோதேயென்றால்நடக்கும், தாவென்றால்நிற்கும், அந்தமட்டுமுனக்குப்புத்தியில்லையே un bœuf même, n'est-ce pas? marche, si on dit தே, et s'arrête si on dit தா, mais toi tu n'as pas autant d'esprit.

*தேகம், (dêha), corps: — அழிந்துபோனவன் celui dont le corps est corrompu, un mort; தேககாந்தி splendeur —, beauté du corps; — கோசம் fourreau du corps, *i. e.* la peau; — க்கல் pierre précieuse bleue, saphir; — சம்பந்தம் ce qui a rapport au corps; — சாரம் moelle; — சுத்தி pureté —, purification du corps, (par le bain et des formules de prière, selon les Sivénistes): — தாரகம் soutien du corps, *i. e.* les os; — திடம் force corporelle; — த்தியாகம் abandon du corps ou de tout attachement au corps, mort volontaire, donner sa vie; — த்திரயம், *V.* சரீரத்திரயம்; — நாசம் destruction du corps; — பந்தம் lieu du corps, ce qui tient au corps; — மண் terre rouge: — யாத்திரை voyage hors du corps, *i. e.* mort.

தேகக்ஷயம், தேகட்சயம், (தேகம், க்ஷயம்), maladie, *litt.* dépérissement ou corruption du corps.

தேகனி, safran.

*தேகாத்துமவாதி, (தேகம், ஆத்துமம்), matérialiste, qui prétend que le corps et l'âme sont la même chose.

*தேகாந்தம், (*id.* அந்தம்), la fin du corps, *i. e.* la mort.

*தேகாபரணம், தேகாவரணம், (*id.* ஆபரணம், ஆவரணம்), ornements du corps, habillement, habit et bijoux.

*தேகாபிமானம், (*id.* அபிமானம்), soin du corps.

*தேகி, (தேகம், இ), être —, chose qui a un corps, l'âme habitant le corps, la plante parasite புல்லுருவி.

தேகேவார், (*mahratte*), par village.

தேக்கம், *n. v. de* தேக்குகிறது, plénitude, eau arrêtée dans sa course ou qui remplit, trouble, perturbation: — போய்விட்டது l'eau qui remplissait ou était arrêtée s'est écoulée.

தேக்கல், *opt. et n. v. de* தேக்குகிறது, trouble, se remplir, action de remplir.

தேக்கிடுகிறது, (தேக்கு, இடுகிறது), se remplir, être plein, avoir des nausées.

தேக்கு, 1° தேக்குமரம், teck, arbre ou bois, tectona grandis. 2° aréquier, douceur, nausée. 3° *imp et part. de*

தேக்குகிறது, *sync.* தேக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v. a. de* தேங்குகி

றது, *et* தேக்குதல், *n. v.* remplir, — jusqu'au bord, se remplir, arrêter (l'eau par une digue...), mettre empêchement, troubler, avoir des nausées : தேக்கியிருக்கிறது être rempli (artificiellement).

தேக்கெடுக்கிறது, தேக்கெறிகிறது, (தேக்கு), *V.* தேக்கிடுகிறது.

தேங்கல், *opt. et n. v. de* தேங்குகிறது, plénitude, stagnation, séjour, timidité, hésitation, découragement, signe de crainte : — ஆயிருக்கிறது être déconcerté, stagnant, rempli, — plein jusqu'au bord, s'arrêter ; — ஆய்க்காண்கிறது être ou paraître stagnant, découragé, lent, paresseux ; — ஆய்ப்போகிறது couler lentement, devenir lent, — stagnant, se déconcerter.

தேங்காய், (தெங்கு, காய்), coco, fruit ou plutôt noix du cocotier : — எண்ணெய் huile de coco ; — ஓடு coque de coco ; — க்கண் les yeux du coco d'où sort le germe, (il y en a 3) ; — க்கயில் moitié de coco ; — க்கீரை espèce d'herbe potagère ; — க்கீற்று morceau de noix de coco exposé en vente ; — க்குடுக்கை coque entière de coco vide ; — க்குடுமி touffe de fibres sur la partie extérieure du coco ; — த்தண்ணீர் eau de coco mûr, (celle du coco non parvenu à sa maturité se dit இளநீர்) ; — திருகுகிறது enlever la chair du coco (en la râclant) — த்திருகி instrument pour râcler et enlever la chair de coco ; — த்திருகிமணை planche sur laquelle est fixé cet instrument ; — த்துருவல், *P.* தேங்காய்ப்பூ, — த்தோப்பு touffe —, bosquet de cocotiers ; — நார் fibres de la coque du coco (qui servent a faire des cordes) ; — நார்க்கயிறு corde de fibres de coco ; — நெற்று coco bien mûr ; — ப்பட்டணம் la ville aux cocos (sur la côte malabare) ; — ப்பத்தை. *V.* தேங்காய்க்கீற்று : — ப்பால் lait exprimé de la chair du coco, lait de sa pulpe ; — ப்பாளை, — ப்பாறை nom d'un poisson ; — ப்பிண்ணாக்கு gâteau du résidu de la chair de coco dont on a exprimé l'huile, (et qu'on donne pour nourriture aux animaux) ; — ப்பூ pulpe entière du coco tiré de sa coque ; — ப்பூக்கீரை, — ப்பூநாறி la plante பீளைசாறி ; — மட்டை enveloppe fibreuse de la coque du coco ; — முளை germe qui se trouve dans la noix de coco ; — மூடி, — மூறி moitié de coco ; — மொத்தி boule qui se trouve dans le pied de devant des bœufs ; — வகிர். *V.* தேங்காய்க்கீற்று : — வகிருகிறது couper la chair de coco en morceaux : — வழுக்கை chair tendre du coco.

தேங்கிட்டி, la plante தெகுட்டி.

தேங்குகிறது, *sync.* தேங்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. n.* தேங்குதல், *n. v.* être plein, stagnant, l'eau être arrêtée, *ou* தேங்கிப்போகிறது se remplir, se troubler, se déconcerter, se ralentir, devenir stagnant : — ப்போகிறவன் homme qui se déconcerte, lent, timide, indécis ; மனசு — ப்போகிறது le cœur manquer, se décourager, abandonner (ses desseins).

*தேசகன், (தேசம், ka), gouverneur, chef, guide, précepteur.

*தேசசு, (têdjas), splendeur, lumière, lustre, *V.* தேசு.

தேசம், 1° (dêsa), pays, contrée, région lieu, part, portion, ordonnance, commandement. 2° têdjâ), acrimonie, rudesse, piquant, pointe, éclat, splendeur. Les Indous divisent le monde connu en 56 pays ou தேசம் ருசு, savoir : அங்கம் Bengale propre, அருணம் pays d'Agra, அவந்தி pays d'Oudjein ou pays près d'Aoud, ஆந்திரம் le pays Télinga 5° இலாடம் Guzerate, ஒட்டியம் pays des ஒட்டர் gens qui creusent les puits au nord de Madras, கருசம் (nous n'osons déterminer les pays que désigne ce nom et quelques autres, les auteurs ne donnant pas de documents suffisants à cet égard) ; கலிங்கம் côte de Coromandel ; de Madras à Cuttack ; கன்னடம் le Canara, le Maïssour, 10° கன்னடம் le Carnatique, காசம் pays de Kâsi, காஸ்மீரம் Cachemire, காந்தாரம் Candahar, காம்போசம் Kâmbosa au nord de l'Inde ; 15° கிராடம் pays inconnu ; குருகு pays au nord de la péninsule ; குடகம் le Courg, près de Tellichéri ; குந்தளம் pays au nord-ouest de la péninsule ; குரு le pays autour de Délhi. 20° குலிந்தம், கூர்ச்சரம், கேகயம், 3 pays dont la position n'est pas déterminée கேரளம், la côte du Maléalam, கொங்கணம் la côte Conkan. 25° கொல்லம் Collam ou Quilon dans le Travancore, கோசலம் le pays d'Aoud, சகம் le pays des Scythes Sacæ des anciens, சவ்வீரம் pays près de l'Indus, சாலவம் pays situé au centre de l'Inde. 30° சிங்களம் l'île de Cylan, சிந்து le pays du Sind, சீனம் la Chine, சூரசேனம் le pays de Mathoura, சோழம் le Tanjaour. 35° சோனகம் l'Arabie, திராவிடம் le Drâvida ou pays Tamoul, துளுவம் le pays Toutouva ou de Visapour, தெங்கணம் le Dékan, திடிதம் pays vers le sud-est de l'Inde. 40° நேபாளம் le Népal, பப்பரம் Guzrate, பல்லவம் pays inconnu, பாஞ்சாலம் contrée au nord de l'Inde, பாண்டியம் le

Maduré 45° புலிக்கதம், போடம் autres pays inconnus, மகதம் royaume de Magada ou le sud de Bahar, மச்சம் Matsya pays à l'intérieur de l'Inde, Dinajpour et Rangpour, மராடம் pays des Marattes. 50 மலையாளம் le Maléalam, மாளவம் la province de Malva, யுகந்தரம் pays inconnu, யவனம் la Bactriane ou le pays des Afghans, வங்கம் Bengale oriental. 55° வங்காளம் Bengale, விதற்பம் le sud-ouest du Bengale, Bara-Nagpour ou Bérar propre; தேசம் அழிகிறது, — கெட்டுப்போகிறது un pays être désolé, ravagé; — செழித்திருக்கிறது, — விளைகிறது un pays être fertile, florissant; தேசத்தைக்கெடுக்கிறது ravager un pays; — க்கட்டிக்கொள்ளுகிறது s'emparer, — conquérir un pays; ஏகதேசம் solitude, bassesse, vileté, V. au mot ஏகம்: தேசகாலத்துக்குதவுகிறது servir dans l'occasion, — pour le temps présent; — காலபாத்திரம் le lieu, le temps, la convenance (les 3 circonstances à considérer, savoir: où? quand? qui?); — காலப்பிழை négligence à profiter —, omission de de l'occasion favorable; — காலமாயிற்று le temps favorable est passé; — காலவர்த்தமானம் ou காலதேசவர்த்தமானம் circonstances de temps et de lieu (à observer); — காலம் place et temps convenable, opportunité, temps propice, durée du temps, longue durée; — சஞ்சாரி coureur, vagabond, étranger; — சுவாத்தியம் climat —, avantage —, prospérité d'un pays; — தருமம், — கட்டளை, — நடபடி, — நடை us et coutumes ou lois d'un pays — நிலைவரம் condition —, état d'un pays; — பரிச்சேதம் limite quand au lieu, être dans un lieu et non dans un autre, manque d'immensité; — பாடை, — பாஷை langue ou dialecte d'un pays; — பாரம் soin du gouvernement d'un pays; — பழமை ancienne coutume d'un pays; — புறம் zone (en géographie), extérieur d'un pays; — முகி, (முகம்), intendant des revenus ou des comptes d'un pays; — ரூபம் forme —, état d'un pays, ou — வழக்கம், — வாடிக்கை, — வியவகாரம், — வொழுக்கம், — வொழுங்கு (ஒழுக்கம், ஒழுங்கு), coutumes —, usages —, lois particulières d'un pays; — வாசி vagabond, voyageur, pèlerin, habitant d'un pays.

*தேசனம், (têdjana), correction, polissure.

*தேசனி, (id.i), safran.

தேசா, l'air dit தேசி.

*தேசாக்ஷி, தேசாக்ஷரி, ou தேசாட்சி, தேசாட்சரி, (dêsakâri), espèce d'air.

*தேசாசாரம், (தேசம், ஆசாரம்), mœurs — coutumes d'un pays.

தேசாக்கரம், poil, cheveu.

*தேசாதி, (தேசம், ஆதி), chef de la caste (chez les கவறை).

*தேசாதிபதி, (id. அதிபதி), roi, gouverneur —, seigneur —, chef d'un pays.

*தேசாதிக்கம், தேசாதிபத்தியம் (id. ஆதிக்கம், ஆதிபத்தியம்), gouvernement d'un pays, préfecture.

*தேசாதேசம், (தேசம் répété), chaque pays.

*தேசாந்தரம், (id. அந்தரம்), pays étranger, voyage dans les pays étrangers, différence de longitude, correction pour cette différence, longitude terrestre; — திரிகிறது parcourir —, courir les pays étrangers; — போகிறது partir pour —, voyager dans les pays étrangers; தேசாந்தரசந்திரன் longitude de la lune corrigée pour la différence de longitude.

*தேசாந்தரி, (id.), étranger, voyageur en pays étranger, pèlerin, vagabond; — யாய்த்திரிகிறது voyager, rôder en vagabond, courir le pays.

*தேசாந்திரம், 1° P. தேசாந்தரம், 2° longitude d'un lieu ou sa distance au premier méridien du lieu; தேசாந்திரரேகை ligne méridienne d'un lieu, cercle de longitude, ligne latérale.

*தேசாபேக்ஷம், (id. அபேக்ஷை), recherche d'un pays.

தேசாவரம், la plante piper dichotomum

தேசி, 1° grand —, cheval, une partie de la danse ou de la comédie, espèce d'air qui fait la contre-partie du படமஞ்சரி, ou தேசிக்காய் citron ou limon. 2° (தேசம்), habitant, celui qui montre (à la fin des mots composés, comme உபதேசி), ஏகதேசி homme isolé, hérétique, schismatique, sectaire.

*தேசிகம், (தேசம், ika), dialecte ou langage particulier à une province ou à un pays, espèce de danse venue des pays étrangers). 2° (தேசு, ika), beauté, lumière, éclat, splendeur, or.

தேசிகன், (id.), gourou, prêtre, précepteur, directeur, maître d'école, voyageur, étranger, marchand, — ambulant, roi, bel homme.

தேசிக்கிறது, (தேசிகன்), enseigner, instruire.

தேசியம், P. தேசிகம், dialecte d'une province, mot particulier à un pays, locution prise —, mot pris d'une langue étrangère. 2° (dêsya), chose à prouver, postulatum: — பாடுகிறது chanter un air étranger.

*தேசு, P. தேசசு, lumière, splendeur, lustre, or, beauté, acrimonie, âpreté, piquant, pointe, chaleur, renommée, grandeur, dignité, force, bravoure, activité, ardeur. impatience, moelle, cervelle.

*தேசோபத்திரவம், (தேசம், உபத்திரவம்), calamités qui affligent un pays; 1° de la part de Dieu; நெருப்பு le feu, தண்ணீர் l'eau, நோய் la maladie, பஞ்சம் la famine et சாவு, la mortalité; 2° de la part des hommes; கோள் diffamation, திருட்டு மாற்றரசர்கொள்ளை vol, incursion et pillage des rois étrangers; வேந்தரது பெருங்காரியக்காரர்பரிதானம் concussion ou vexation des agents du roi; தன்னரசின் அதிகப்பொருளாசை avarice du roi ou du gouvernement.

*தேசோபிந்து, (தேசோ, P. தேசசு, பிந்து), un des 32 உபநிஷதம்.

*தேசோமயம், (id. மயம்), splendeur, éclat, clarté: தேசோமயானந்தம், (ஆனந்தம்), splendeur béatifique, (attribut que les Sivénistes donnent à Siven).

*தேசோரூபம், (id.), forme lumineuse, lumière, nature de la lumière.

*தேசோரூபன், (id.), celui dont la forme est lumineuse, Dieu.

*தேஸயம், P. தேசியம்.

தேடல், opt. et n. v. de தேடுகிறது, V. தேடுகை.

தேடா, தேடாத, part. nég. du même qu'on —, qui ne cherche pas; தேடாக்கூறு, —த்தன்மை insouciance pour acquérir, état —, caractère de ne pas chercher ou de ne pas acquérir ce qu'on ne cherche ou n'acquiert pas.

தேடாமை, n. v. nég. du même, ne pas chercher..., manque du soin, d'examen.

தேடிதம், louange.

தேடுகிறது, டினேன், டுவேன், டு, ட, v. a. chercher, rechercher, examiner, gagner, acquérir, amasser, s'informer: தேடித்தின்கிறது, —புண்கிறது vivre par des moyens déshonnêtes, du fruit de la prostitution, —த்தின்கிறவள், —புண்கிறவள், —புண்ணி femme mariée qui vit en se prostituant: —ப்புதைக்கிறது amasser et enfouir des richesses; —ப்புதைத்துத்தெருவில்இரக்கிறான் il enfouit ce qu'il amasse et mendie dans la rue; — வைக்கிறது amasser, entasser (des richesses...); தேடிவைவுடைமை bien acquis, amassé.

தேடுகை, தேடுதல், n. v. du préc. acquisition, gain, recherche, examen.

தேடேன், nég. du même, je ne cherche pas.

தேட்கடை, (தேள்), la queue —, la fin du Scorpion, la 19me constellation des Indous dite மூலம், nom d'une plante.

தேட்குடிச்சி, (id. குடிச்சி), scarabée noir.

தேட்கெண்டை, (id.), espèce de poisson, — d'aphya.

தேட்கொடுக்கு, (id.), aiguillon de scorpion.

தேட்கொடுக்கி, தேட்கொடுக்கிலை, (id.), la plante heliotropium indicum.

தேட்டம், தேட்டல், n. v. de தேடுகிறது, acquisition, gain, objet —, bien acquis, recherche, examen, soin, occupation, désir, concupiscence, envie d'avoir; தேட்டக்காரன், V. தேட்டாளன்; எனக்குச் சாப்பாட்டின்மேலேதேட்டமில்லை je n'ai point d'appétit, — d'envie de manger.

தேட்டாக்கூறு, V. தேடாக்கூறு.

தேட்டாண்மை, et corr. தேட்டாமை, (தேட்டு, ஆண்மை), aptitude à acquérir, acquisition, désir, recherche, investigation,

தேட்டாளன், (id. ஆளன்), acquéreur, homme qui amasse, qui épargne, économe.

தேட்டு, V. தேட்டம்.

தேட்டை, 1° V. தேட்டம். 2° acc. du préc. 3° (télinga), clarté, eau transparente, dont le sédiment est tombé au fond.

தேணிறம், (தேள், நிறம்), couleur de scorpion, V. மாந்தளிர்க்கல்.

தேண்டுகிறது, டினேன், டுவேன், டு, ட, v. a. தேண்டல், தேண்டுதல், n. v. V. தேடுகிறது.

தேதி, jour du mois.

தேத்து, obl. de தேம், avec, chez.

தேந்தோடை, (தேம்), sorte d'oranger à fruits doux.

*தேமம், (têma), humidité.

தேமல், taches jaunes (sur la figure ou la poitrine...), taches qui se répandent: —படருகிறது ces taches s'agrandir, se répandre; அழகுத் — taches de beauté; அழுக்குத் — taches sales, — de gale; பொங்கு — taches de prospérité, de bonheur, i. e. censées l'indiquer; மங்கு — taches de malheur, de maladie ou de mort.

தேமா, (தேம், மா), 1° manguier doux, (l'adj. est தேமாம்). 2° spondée. Ce mot தேமா, étant composé de 2 longues, sert de modèle et de nom au spondée ou pied de 2 longues; il en est de même des 6 mots suivants qui peuvent signifier littéralement fruit encore vert —, fruit mûr —, ombre odoriférante —, fleur odoriférante —, ombre fraîche —, fleur fraîche de manguier doux; mais ordinairement ils servent de nom et de modèle à des pieds de

vers; ainsi தேமாங்காய் pied de 3 longues, தேமாங்கனி pied de 2 longues et 2 brèves, தேமாநறுநிழல் pied de 2 longues et 4 brèves தேமாநறும்பூ pied de 2 longues, 2 brèves et une longue, தேமாத்தண்ணிழல் pied de 3 longues et 2 brèves தேமாந்தண்பூ pied de 4 longues.

தேம், 1° callou, toddi, douceur, odeur, lieu, (*dans ce sens il sert de terminaison à l'ablatif de lieu*, (*l'obl. est* தேத்து *ou* தேமத்து: *Ex.* கோடாய்தேத்து chez ou avec la nourrice. 2° *P.* தேமம், humidité.

தேம்பல், opt. et n. v. de தேம்புகிறது, sanglot, pleurs, fatigue, épuisement, maigreur, dépérissement, flétrissure, fleurs fanées, — vieilles, s'user.

தேம்பா, தேம்பாத, part. nég. du même.

தேம்பாவணி, (*தேம்பா, அணி, guirlande qui ne se flétrit pas, ou தேம், பா, அணி, guirlande de doux chants*), le Tembâvani, célèbre poème épique dont le héros est St Joseph et qui a été composé par le R. P. Beschi, Jésuite missionnaire au Maduré.

தேம்புகிறது, பினேன், புவேன், பு, ப, v. n. தேம்புதல், n. v. pleurer, sangloter, soupirer, se fatiguer, s'épuiser, maigrir, dépérir, devenir mince et chétif, se faner, se flétrir : தேம்பியழுகிறது, sangloter et pleurer, se désoler.

**தேயசு, P. தேசசு*, splendeur, lumiére, beauté, sperme humain.

**தேயபரிச்சேதம் P. தேசபரிச்சேதம்.*

**தேயம்*, 1° *P.* தேசம், pays, place. 2° *P.* தேகம், corps. 3° (dêya) don, objet propre à être donné. 4° vol, larcin,

தேயல், n. v. de தேய்கிறது.

**தேயவாதனம்*, (*தேயம், ஆதனம்*), position du corps qui consiste à plier un pied et à se tenir ferme sur l'autre.

தேயா, தேயாத, part. nég. de தேய்கிறது, தேயாமணி la pierre précieuse qui ne s'use pas par le frottement, *i. e.* le diamant.

**தேயு*, (dyou), feu, une des formes prétendues de Siven.

தேயுடலி, (*தேயும், உடல்*), *V.* தேய்வாங்கி.

தேய், imd. et part. de தேய்கிறது; தேய்கடை chose usée, déchet, diminution; தேய்கடைப்பணம் vieux fanon usé; — கல் pierre de touche — தவளை grenouille fluette, rainette; — பிறை déclin —, décours de la lune à son déclin.

தேய்கிறது, ய்ந்தேன், ய்வேன், ய், ய, v. n. et தேய்ந்துபோகிறது, s'user, se frotter, se détériorer, être usé, frotté, consumé —, gâté par l'usage, — par le frottement, diminuer, s'amoindrir, maigrir தேயாமல்வைக்கிறது placer ou garder sans frotter.

தேய்க்கிறது, ய்த்தேன், ய்ப்பேன், ய், க்க, v. a. du préc. et தேய்த்துப் போடுகிறது, frotter, frictionner, gratter, user par le frottement, ôter —, nettoyer —, polir en frottant, broyer, écraser —, broyer dans ses mains, diminuer, détruire, gâter, tuer; தேய்த்துக் குளிக்கிறது se baigner après s'être frictionné le corps; — க்கொள்ளுகிறது se frotter, se frictionner, se gratter.

தேய்தல், n. v. de தேய்கிறது, frottement, usé, consomption par l'usage, diminution, amoindrissement.

தேய்ந்த, part. part. de தேய்கிறது, frotté, usé par le frottement; — பல்லு dent usée; — பல்லன், — பல்லி homme —, femme dont les dents sont usées.

தேய்த்தல், தேய்ப்பு, n. v. de தேய்க்கிறது, frottement, friction, usure, diminution, destruction, meurtre; தேய்ப்புணி, தேய்ப்பூணி, (உணி, ஊணி), personne économe chiche, qui lésine.

தேய்மானம், (*தேய்*), frottement, diminution, déchet par le frottement, perte de l'or en le frottant sur la pierre de touche : தேய்மானக்காரன் homme pauvre, chétif, chiche, qui aime à vivre aux dépens d'autrui.

தேய்வாங்கி, தேய்வாங்கு, (*தேய்வு, ஆங்கு*), le paresseux, bradype, unau, animal de la famille des tardigrades; — ப்பிள்ளை enfant maigre, contrefait; தின்கிறதைத்தின்றுபோட்டு தேய்வாங்குபோலிருக்கிறாய் tu es maigre comme le bradype, quoique tu manges bien; அவளோதேய்வாங்குப்பிள்ளையைப் பெற்றாள் elle a mis au monde un enfant contrefait, un monstre.

தேய்வு, n. v. de தேய்கிறது, frottement, friction, perte, déchet par le frottement, manque, défaut, maigreur.

தேய்வை, (*தேய்வு*), 1° parfum (de bois de sandal...) mis en poudre par le frottement. 2° *acc. du préc.*

தேர்காரன், (*தேர்*), cocher.

தேரடி, (*id*), ornière, remise, place où l'on met le char.

தேரர், (*தேருகிறது*), les Bouddhistes.

தேரவர், (*தேர், அவர்*), ennemis, insensés.

தேரல், n. v. et opt. de தேருகிறது.

தேரன், Têren, célèbre médecin.

தேரார், *n. app. nég. de* தேருகிறது, gens illettrés, vils, ignorants insensés, ennemis.

தேராளர், (தேர், ஆள்), guerrier qui combat sur un char, troupe —, armée pour les chars de guerre.

தேரி, 1° monceau de sable, gros monticule. 2° *P.* தேர்ந்து.

தேரிஜு, compte détaillé et qui présente un résultat.

தேருகிறது, ர்ந்தேன், ருவேன், *ou* ர்வேன், ரு *ou* ர், ர, *v. n. et* தேர்ந்துக்கொள்ளுகிறது, s'instruire, s'éclaircir, s'éclairer se perfectionner, considérer, examiner, comprendre, connaître, compter, dire, être clair *ou* தேர்ந்துபோகிறது devenir accompli, expert, habile, instruit, savant, expérimenté.

தேருமச்சி, (தேர்), escargot, limaçon à coquille, *litt* à char, trochus.

தேரை, 1° grenouille maigre et fluette, maigreur. 2° don gratuit, — volontaire. 3° *acc. de* தேர். 4° *P.* தேராய். 2° *pers. nég. de* தேருகிறது : — க்கால், — க்கை, jambe —, bras grêle comme ceux de la grenouille susdite : — பாய்கிறது cette grenouille sauter, devenir maigre (par maladie): — முகந்தகாய் coco desséché que cette grenouille a flairé; — மேய்கிறது la grenouille susdite brouter, *ou* — பாய்க்கிடந்து தேய்கிறது devenir maigre et décharné; — விழுந்தபிள்ளை enfant décharné; ஆயிரம்பாம்புக்குள்ளே ஒருதேரையிருக்கிறதுபோலே comme un grenouille au milieu de mille serpents, être exposé à une perte certaine.

தேரையன், *P.* தேரான்.

தேரான், (தேர்), guerrier qui combat sur un char, celui qui a un char, le soleil (il se met surtout à la fin des mots composés, comme ஓராழித்தேரோன் celui qui a un char, à une seule roue, *i. e.* le soleil, selon les Indous).

தேர், 1° char, — de procession, — de guerre, corps d'armée composé de chariots de guerre, la 4me constellation dite உரோகிணி. 2° *imp. et part. de* தேர்கிறது : இழுப்புத்தேர் char de procession à roues — qu'on traîne; (celui qu'on porte, se dit எடுப்புத்தேர்): தேராழி, — உருளை roue de char; — இடக்கியம் drapeau de char, — de char d'idole; — இழுப்பு action de tirer ou traîner ou char; — உட்பலப்பிண்மரம் traverse de char qui en soutient les planches; — எழுத்தாணி poinçon à écrire dont le bout ressemble à un char de pagode; — ஏற்றக்காரன் homme monté sur un char; — ஓடும்வீதி grande rue, *litt.* rue où courent les chars, — où passe le char de procession, rue extérieure de pogode; — ஓட்டம் procession avec un char, défaite et fuite des chars (dans une battaille); — ஒட்டு cheville qui joint l'essieu au char; — ஓட்டு action de traîner ou de conduire un char: — கடை (தேர்கிறது), détermination, résolution finale: — க்கவி vers écrits en forme de char, — en carré; — க்காரன் cocher, propriétaire d'un char, homme monté sur un char qui combat sur un char; — க்கால் roue de char, ornière; — க்குடம், — க்கூம்பு, — க்கொடிஞ்சி, dessus —, pavillon de char, sommet hémisphérique de char (de procession ou autre); — க்கொடி drapeau de char; — க்கொடுங்கை contour des planches d'un char de procession, ce qui assujettit ces planches; — க்கொத்தர் (கொற்றன்), ceux qui trainent le char; — ச்சாரபலகை, *V.* தேர்த்தட்டு; — ச்சில் roue de char; — ச்சீலை toile de char (de procession) — toiles brillantes qui servent d'ornements à ce char; — ச்சுவடு ornière, trace de char; — ச்சேனை armée de chars de guerre, une des 4 dites நாற்சேனை, l'armée qui monte ces chars; — த்தட்டு plancher —, milieu du char (où l'on place la statue); — த்தானை armée de chars, *V.* தேர்ச்சேனை; — த்திருநாள் fête où il y a procession avec un ou plusieurs chars; — த்துகள் poussière d'un char, — que soulèvent les roues d'un char, (elle se compose de 8 கதிரெழுதுகள்); — நடு milieu du char; — நிலை remise de char, place où l'on met, où l'on serre les chars de procession; — ப்பந்தர் pandel en forme de char; — ப்பாகன் cocher, conducteur de char; — ப்பார், *V.* தேர்த்தட்டு; — முடி dessus du char; — முட்டி lieu où l'on arrête le char, plate-forme en briques avec des degrés auprès du char; on y place la statue avant de la mettre sur le char et après l'avoir descendue; — மொட்டு, *V.* தேர்க்கொடிஞ்சி; — வடம் câble pour trainer un char; — வீதி rue où passe le char; — வீரர் guerriers qui combattent sur des chars.

தேர்கிறது, *V.* தேருகிறது.

தேர்ச்சி, *n. v. du préc.* connaissance, habileté, expérience, instruction, science, clarté, évidence, investigation, examen, recherche, conseil, calcul: — த்துணைவர் *ou*

தேர்ச்சியர், (தேர்ச்சி), ministres —, conseillers (d'un roi...)

தேர்தல், *n. v. de* தேர்கிறது, action de s'instruire... *V.* தேர்ச்சி.

தேர்ந்த, *part. parf. du même*: — உணர்வினன் homme d'un esprit mûr, d'une habileté consommée : தேர்ந்தவன் homme expérimenté, savant.

தேர்வு, *n. v. du même* examen, connaissance, expérience, clarté.

தேலிக்கை, (தேலுகிறது), légèreté, volatilité.

தேலுகிறது, வினைன், லுவேன், லு, ல, *v. n.* தேலுதல், *n. v.* être délivré (de danger...), être relâché, mis en liberté, échapper: ஆபத்துக்குத் தேலிப்போகிறது échapper au danger ; கப்பல்தேலிற்று le navire est sauvé, est hors de danger, est de nouveau à flot ; பர்வத்தினின்றுதேலினான் il est sorti du malheureux état de péché.

*தேவ, (dêva), *adj. de* தேவன், divin, de Dieu, des dieux, céleste : — கணம் la 1re des 3 கணப்பொருத்தம், *i. e.* combinaisons ou divisions des constellations ; — கணிகையர் danseuses ou prostituées du Souvarkam ; — கம்மாளன் l'artisan divin ou l'architecte des dieux nommé விச்சுவகன்மா ; — கன்னி vierge divine, danseuse ou prostituée du Souvarkam, — கா bosquet ou jardin sacré, jardin de fleurs d'une pagode ; — காதம், — காதகம் grotte de montagne, étang ou réservoir naturel ; — காந்தாரி nom d'un air ; — காயனன், (gâyana *chanteur*), musicien céleste *V.* கந்தருவன் ; — காரியம் chose divine, adoration —, culte de Dieu ; — கானம் musique céleste, air propre aux dieux ;— கிரகம் demeure de la divinité, temple; — கிரி la montagne divine, nom d'une montagne, nom d'un air ; — குசுமம் fleur divine, *i. e.* clou de girofle; — குண்டம் source naturelle; — குரு le gourou des dieux, *i. e.* வியாழன் ; — குருவஞ்சம், — குருவம் une des 6 போகபூமி ou divisions du Souvarkam ; — குலம் temple, pagode, race divine, — des dieux ; — கூத்தியர் les danseuses ou bayadères du Souvarkam ; — கெந்தம், — கந்தம் résine dite குங்கிலியம் ; — கோலம் majesté divine, appareil divin ; — கோயில், — கோவில் temple, église, pagode; — க்கிரியை espèce d'air ou de mélodie c'est le 2me des 32 இராகம் ; — சகாயம் secours divin, Lazare ; — சங்கு conque divine, *V.* சங்கநிதி ; — சபை assemblée de dieux (de la fable), place où les dieux sont censés se rassembler pour adorer Siven dans le temple de சிதம்பரம் ; — சாட்சி témoingage divin, serment, présence de Dieu ; — சாயுச்சியம் béatification inférieure ou temporaire (selon Rottler), être au nombre des dieux inférieurs தேவர், (ou plutôt) absorption dans —, identification avec la divinité (la béatitude suprême des Indous) ; — சிகிச்சகன் médecin divin, — des dieux du Souvarkam : (il y en a 2, fils du soleil et de la nymphe அச்சுவினி ; — சிருட்டி, — சிருஷ்டி créatures de Dieu. *i. e.* les êtres mobiles et immobiles, animés et inanimés; — சிருட்டை, — சிருஷ்டை liqueur spiritueuse, *litt.* créature divine ; — சுருதம் traité de science sacrée; — சுருதன், (சுருதம்), Dieu, Nâraden ; — சேனாபதி généralissime de l'armée céleste, (selon les Indous) Soupramanien ; — சேனை l'armée —, l'assemblée céleste, (selon les Indous cette armée se compose de leurs 330 millions de dieux inférieurs), Dêvasênâ fille d'Indiren ; — ஸ்தலம், — ஸ்தானம் lieu divin ou sacré, temple ; — ஸ்திரீ prétendue déesse; — தச்சன் le charpentier ou l'architecte des dieux, *i. e.* Visvakarmâ ; — தத்தம் don divin, la conque d'Ardjouna ; — தத்தன் Dieu-donné, Adéodat, Jonathas, le frère cadet de Bouddha, un des 10 airs vitaux du corps, (selon les Indiens, celui qui cause la course, la fatigue, la sueur, ou celui qu'on exhale en bâillant) ; — தத்தாக்கிரசன், (அக்கிரசன்), le frère aîné de Dêvadatten, *i. e.* Bouddha ; — தத்துவம் divinité, nature —, puissance divine ; — தரு arbre censé divin, — du Souvarkam, (*V.* ஐந்தரு) et surtout le கற்பகம், le மந்தாரம், l'அரசமரம், arbre ancien sous lequel s'assemble le village ; — தாசம் service de Dieu ; — தாசன் serviteur de Dieu; — தாசி servante des dieux et des pagodes, bayadère, prostituée, courtisane du Souvarkam : on en compte 4, savoir : உருப்பசி ou உருவசி, மேனகை, திலோத்தமை, அரம்பை ; — தாசிவீடு maison de prostituée, bordel ; — தாடம் le prétendu tourment des dieux, *i. e.* le serpent இராகு ou le nœud ascendant, le feu ; — தாமரை nénuphar divin, or qui ressemble au nénuphar ; — தாயம் allocation pour l'entretien d'un temple ; — தாரம், (தாரு), arbre divin, un des ஐந்தரு, l'arbre erythroxylon aureolatum, l'arbre odoriférant செம்புளிச்சை ; — தாரி l'arbre சீதாரி, arbre divin, un des ஐந்தரு ; — தாரு, *V.* தேவதாரம் ; — தாருவனம் forêt d'arbres sacrés, — habité par des pénitents ; — தாழ்ச்சி 1o divine humilité. 2o *P.* தேவதிராகூம் vigne ; — தானி la plante convolvulus ; — தானியம் espèce

de grain cuuive dans l'Inde, andropogon saccharatus ; — திருவுளம் oracle ; — தீபம் lampe divine, l'œil ; — தீர்த்தம் divine eau lustrale, partie de la main consacrée aux dieux, bout des doigts ; — துந்துமி tambour des dieux indous ; — தூஷணம் blasphème ; — தூஷணக்காரன், — தூஷகன் blasphémateur, celui qui outrage Dieu ou les choses saintes ; — தூதர் messagers de Dieu, les anges ; — தூதி messagère des dieux indous ; — தூபம் encens, benjoin ; — தேவன் le Dieu des dieux, (en style païen chaque sectaire l'appliquant à son dieu) Brama, Vichnou. Siven ; — த்துவம், — தன்மை divinité, essence —, nature divine ; — திரவிய அநுமானம், — திரவியானுமானம் sacrement, *litt.* signe des richesses spirituelles ; — த்துரோகம் sacrilége ; — த்துரோகி sacrilége, personne coupable de sacrilége ; — தாம் portion ou produit d'un champ donné à un temple ; — நகர் temple, pagode, ville divine, — des dieux indous ; — நாகரி caractères propres au sanscrit, alphabet dêvanâgari, — நாயகன்பட்டணம் la ville de Dêvanâmpatam ou le fort St David près de Goudelour ou Cuddalore ; — நிகாயம் résidence de la divinité, paradis, ciel ; — நிந்தகன் ; (நிந்தை, aka), contempteur de la divinité, — des dieux, hérétique, infidèle, athée, blasphémateur ; — நிந்தை mépris de la divinité, blasphème, hérésie, athéisme ; — நீதி justice divine, châtiment venu de Dieu : — பதம் le séjour de Dieu ou des dieux, air, ciel, firmament ; — பதி le prètendu roi des dieux. *i. e.* Indiren ; — பத்தி piété, charité ; — பத்தினி, — பாரி épouse d'un dieu ; — பவனம் l'அரசமரம், temple, paradis ; — பாஷை le prétendu langage des dieux le Sanscrit ou le Nâgari ; — புரம், — பட்டணம் la ville prétendue des dieux, le Souvarkam, அமராவதி capitale d'Indiren ; — பூமி la terre des dieux, le Souvarkam ; — ப்பசு la vache censée divine dite காமதேனு ; — ப்பிரதிமை idode, statue de divinité ; — ப்பிரமா le Brama des dieux inférieurs, *i. e.* Nâraden ; — ப்பிராமணன் brame divin, vénérable, estimé des dieux ; — ப்புரோக்திதம் (prôkta, *dit*). révélation divine ; — ப்புள் l'oiseau divin, *i e.* le cygne ; — ப்பெண் femme divine, déesse ; — மஞ்சரம் le bijou suspendu sur la poitrine de Krichna ; — மணி le bijou (sasdit) de Krichna, — des dieux, Siven, certain cercle ou tour de poils sur la poitrine de quelques chevaux regardé comme de bon augure, *V.* அகன்மணி ; — மருத்துவர் les médecins des dieux, les அச்சுவினிகள் ; — மாசம், — மாசகம் le 8me mois de la grossesse ; — மாதா la mère de Dieu, la S[te] vierge Marie, *ou* — மாதிரு Aditi la mère de 330 millions de dieux inférieurs ; — மாதர் les déesses, les femmes du Souvarkam dites அரம்பையர் ; — மொழி parole divine, oracle ; — யத்தினம், *V.* தேவேத்தனம் ; — யாத்திரை, — யாத்திரம் pèlerinage, procession d'idole, fête avec procession ; — யானம் monture de divinité, le char fabuleux des dieux, niche, châsse ; — யானி la fille de சுக்கிரன் ; — யானை ; l'éléphant royal d'Indiren. 2° la femme de Soupramanien ; — யோனி naissance divine, être surhumain, démon ou demi-dieu ; — ரங்கம், (அரங்கம்), toile peinte, vêtement de soic ; — ரதம் le char fabuleux des dieux dit விமானம் ; — ரம்பை, (அரம்பை), courtisane du Souvarkam ; — ராசன் le roi des dieux, *i. e.* தேவேந்திரன் ; — ராதன் nom d'un roi de மிதிலை ; — ரிஷி richi de la classe des immortels ou des demi-dieux ; — ரூபம் forme divine ; — ரூபி de forme divine ; — லதை, (இலதை), jasmin double : — லோகம் le monde des dieux, le Souvarkam ; — வசம் possession de Dieu ; — வசனம், *V.* தேவவாக்கியம் ; — வசீகரம், — வசீகரணம், — வசீகிருதம் consécration à Dieu, — de l'eucharistie ; — வணக்கம், — வழிபாடு culte divin, adoration —, invocation à Dieu ; — வத்திரம், *litt.* visage —, bouche divine, le feu (qui dévore tout comme la bouche des dieux, — வஸ்திரம் vêtement divin ; — வரசி, (அரசி), la reine prétendue divine, *i. e.* Indrâni ; — வரம் don de Dieu ; — வரன் le Dieu suprême ; — வருடம், — வருஷம், *V.* தேவாண்டு ; — வருத்தகி, (varddhaki *le charpentier*), *V.* தேவதச்சன் ; — வாக்கியம் parole divine, de Dieu, Ecriture-Sainte ; — வாக்கு, — வார்த்தை oracle, — divin ; — விரதன் adorateur de la divinité ou des dieux indous, (surnom de) வீடுமன், — விரதம் vœu fait à Dieu, devoirs envers Dieu ; — விருக்ஷம் arbre divin, — du Souvarkam, l'arbre echites scholaris ; — வைத்தியம் remède divin, de vermillon, médecine des dieux : — வுத்தரவு, (உத்தரவு), oracle, permission divine.

*தேவகம், (தேவன், ka), *V.* தேவீகம்.

*தேவகன், (*id.*), Dêvaguen, grand-père maternel de Krichna.

தேவகாத்துமமை, *தேவகன், ஆத்துமமை*), *ou*

தேவகி, (*தேவகன்*), Dêvaka, fille de Dêvaken, femme de Vasoudêven et mère de Krichna; — *சுதன்*, — *நந்தனன்*, — *மைந்தன்* le fils de Dêvaki, *i. e.* Krichna.

தேவசிகிருதம், தேவசீகிருதம், (*தே, வசீகிருதம்*), ce qui appartient à Dieu, *V. தேவவசீகிருதம்.*

தேவடியாள். (*தே ou தேவ், அடியாள்*), servante de Dieu (ou plutôt) des dieux indous, danseuse des pagodes, bayadère, prostituée; — *மகன்* fils de prostituée, bâtard (injure).

**தேவதா*, (*தேவன்*, tà), dieu, divinité, déesse; — *சாந்நித்தியம்* présence de Dieu ou de la divinité; — *யோக்கியம்* chose divine, divinité, excellence de la Divinité.

**தேவதாகாரம்*, (*தேவதா, ஆகாரம்*), temple, pagode.

**தேவதாதிபன்*, (*id. அதிபன்*), le roi des dieux indous, *i. e.* Indiren.

தேவதாபியர்ச்சனம், et corr. தேவதாவியர்ச்சனம், (*id. அபி, அர்ச்சனம்*), idolâtrie, adoration d'une idole.

தேவதாயதனம், (*id. ஆயதனம்*), *V. தேவாயதனம்.*

**தேவதை*, (*தேவன்*, tâ), Dieu, divinité, déesse, démon: *க்ஷுத்திர* — mauvaise divinité, *i. e.* mauvais démon.

**தேவம்*, 1° (dêva), organe des sens. 2° *P. தெய்வம்*, divinité, manguier.

தேவரன், (dêvara), frère du mari, surtout le plus jeune.

தேவராட்டி, (*தேவர், ஆட்டி*), pythonisse, possédée, femme censée inspirée par les dieux, *fém. de*

தேவராளன், (*id. ஆளன்*), homme censé inspiré par les dieux, possédé.

தேவரீர், தேவரீரவர்கள், votre divinité, votre majesté, votre altesse, votre seigneurie, votre révérence, (ce mot se décline et s'emploie pour Dieu, les rois, princes, gourous et autres grands personnages).

தேவரூண், (*தேவா, ஊண்*), la nourriture des dieux indous, l'ambroisie.

**தேவர், தேவர்கள், pl. de தேவன்*, les dieux inférieurs des Indous, fils d'Aditi et de *கசியபன்*. Ils se nomment aussi Sourers. On en compte 330 millions, que l'on divise ainsi: *தேவர்வகை-௩௩* les 33 espèces de dieux, savoir: *ஆதித்தர் ௰௨* 12 soleils, *அச்சுவினிகள் ௨* les 2 Asvinis ou médecins des dieux, *உருத்திரர் ௰௧* les 11 Routrers, *வசுக்கள்- ௮* les 8 Vasous, en tout 33 espèces. Ce sont comme les chefs des différentes classes de dieux et dans chaque classe il y en a 10 millions; ce qui fait 330 millions. Selon les livres des Sivénistes, *on compte* 5 dieux appelés *பஞ்சமூர்த்திகள், பஞ்சதேவதை ou பஞ்சகருத்தாக்கள்* les 5 seigneurs, ce sont *பிரமா* Brama, *விஷ்ணு* Vichnou, *உருத்திரன்* Routren, *மகேச்சுரன்* Mahêsvara et *சதாசிவன்* Sadâsiven. Cette dernière liste est pour faire prévaloir sur Brama et Vichnou, Siven désigné par les 3 dernier noms; *தேவர் அநுசரிப்பு* supplication aux dieux; — *ஆண்டு, V. தேவாண்டு*; — *ஊண், V. தேவரூண்*; — *வகை* les espèces de dieux, *V.* ci-dessus; — *வாசம், V. தேவாவாசம்*; *தேவர்க்காடல்* danse des Pousaris ou *பூசாரிகள்* Soudras en l'honneur des dieux (après certains sacrifices à *துருக்கை*, aux dieux infernaux etc....).

**தேவலகன்*, (*தேவலன்*, ka), *brame* attaché au service d'une idole.

**தேவலன்*, (dêvala), homme vertueux, frère du mari, *brame*, nom d'un Mouni, *V. தேவலகன்.*

தேவவரசி, (*தேவ, அரசி*), la reine des dieux, *i. e. இந்திராணி.*

தேவவுணவு, (*id. உணவு*), nourriture divine, portion *des oblations qu'on donne* pour la nourriture des dieux, *V. தேவரூண்.*

தேவளம், (*தே, வளம்*), temple, pagode.

**தேவனம்*, (dêvana), jeu, amusement, passe-temps, emploi, occupation, beauté, compagne, lumière, louange, chagrin, jardin, bosquet, *nénuphar, dé à jouer.*

**தேவன்*, (dèva *de* diva *ciel*), Dieu, dieu indou, habitant du ciel, roi, Arouguen, lancier, porteur de l'ombrelle dite *பரிசை*, frère du mari, idiot, fou, titre d'honneur des *மறவர்* et de certaines castes. Ce mot se joint aussi au nom propre de certains princes ou chefs natifs. *Voyez en les composés aux mots தேவ et தேவர்.....*

**தேவாங்கம்*, (*தேவ, அங்கம்*), corps divin, tissu —, vêtement de soie.

தேவாங்கு, P. தேய்வாங்கு.

**தேவாசனம்*, (*தேவ, அசனம்*): trône divin.

**தேவாசீவன், தேவாசீவி*, (*id. ஆசீவம்*), *brame qui vit au service* d'une idole ou d'un temple.

**தேவாசுவம்*, (*id. அசுவம்*), le cheval d'Indiren.

**தேவாஸ்திரம்*, (*id. அஸ்திரம்*), trait ou javelot divin, — des dieux ou donné par les dieux.

தேவாண்டு, (*id. ஆண்டு*), année divine,

(elle contient, au dire des Indous, 360 ou selon d'autres 365 années humaines, un jour des dieux faisant une année des hommes).

*தேவாதாயம், (id. ஆதாயம்), V. தேவதாயம்.

*தேவாதி, (தேவன், ஆதி), Dieu: தேவாதிகள் les dieux (des gentils); தேவாதிதேவர் le Dieu des dieux.

*தேவாதீனம், (id. ஆதீனம்), divine providence, chose —, faveur divine: — ஆய் வருகிறது arriver providentiellement.

*தேவாத்திரம், P. தேவாஸ்திரம்.

*தேவாபீஷ்டை, (தேவ, அபீஷ்டம்), ce qui est aimé des dieux, i. e. bétel.

*தேவாமுதம், தேவாமிர்தம், (id. அமுதம்), ambroisie divine, V. தேவஉண்.

*தேவாயதனம், (id. ஆயதனம்), demeure des dieux, temple, pagode.

*தேவாயுதம், (id. ஆயுதம்), l'arme des dieux, l'arc-en-ciel.

தேவாரம், (id. ஆரம்), poème en l'honneur de Siven, V. மூவர்பாடல்.

*தேவாரம்பன், (id. ஆரம்பம்), préparation du Seigneur, Joachim.

*தேவாராதனை, தேவார்ச்சனை, (id. ஆராதனை, அர்ச்சனை), adoration divine, culte de latrie.

*தேவாரி, (id. அரி), ennemi des dieux, géant, démon.

*தேவாலயம், தேவாலேயம், (id. ஆலயம்), maison de Dieu, temple, église, pagode, résidence des dieux indous, le mont மேரு, montagne d'or, ou à mines d'or: தேவாலயசேகரகுருவானவர curé, — de paroisse, ministre de temple, — விசாரணைக்காரன் surintendant de temple, marguillier d'église: தேவாலயத்தினுடைமை bien —, propriété —, ustensile de temple; — உடைமையெடுக்கிறவன் voleur du bien d'un temple.

*தேவாவாசம், (id. ஆவாசம்), demeure divine, temple, séjour des dieux, le Souvarkam l'அரசமரம்.

*தேவாநுஷ்டிப்பு, (id. அநுஷ்டிப்பு), culte divin.

*தேவான்னம், (id. அன்னம்), nourriture ou riz offert à une idole.

*தேவி, (dêvi), déesse, épouse d'un dieu indou, reine, épouse (d'un grand ou d'un supérieur), dame, matrone, femme de 1re qualité dite பதுமினி, Dêvi, i.e. Kâli, Pârvadi ou Dourgâ (3 noms de la femme de Siven, mais, à ce qu'il semble, dans diverses incarnations fabul.), nom de plante: — கோட்டம் la ville de Dêvicotta (au sud de Porto novo), temple de Kâli; — பட்டினம் nom d'une ville: — மூக்குமை sorte de crystal; தன்தேவியையீன்றுள் la mère de sa femme, sa belle-mère.

*தேவிரு, (dêvron), frère du mari (surtout le plus jeune), second mari, (selon d'autres), 1er mari.

*தேவிகம், தேவிலம், தேவீகம், (தேவ, ika, ila), divinité, nature divine, chose divine ou céleste, — appartenant à Dieu ou qui vient de Dieu.

*தேவேக்கியம், (தேவ, யக்கியம்), le sacrifice ஓமம்.

*தேவேசன், (id. ஈசன்), V. தேவேந்திரன்.

*தேவேஜியம், தேவேச்ஜியன், (id. idjya précepteur), le gourou des dieux, i. e. வியாழன்.

தேவேஷ்டம், (id. இஷ்டம்), chose agréable à la divinité.

*தேவேத்தனம், P. தேவயத்தனம் providence —, action divine, instrument —, dessein ou moyen divin.

*தேவேந்திரன், (id. இந்திரன்), Dêvêndiren ou Indiren, le prétendu roi des dieux inférieurs, et du Souvarkam. Sa femme se nomme இந்திராணி, சசி ou புலோமசை; son fils சயந்தன்; son cheval உச்சைச்சிரவம்; son éléphant அயிராவதம்; sa capitale அமராவதி; son palais; வைசந்தம்; sa salle d'audience சுதன்மம்; son jardin கற்பகச்சோலை; son drapeau représente la foudre இடி; son arme வயிரப்படை est de diamant. Au reste ce nom est plutôt un nom de dignité qu'un nom propre, puisque quiconque fait un certain nombre de sacrifices, obtient cette place, et la garde jusqu'à ce qu'un autre vienne la lui enlever, ou qu'il la perde lui-même par son orgueil.

தேவை, besoin, nécessité, ce qui regarde ou importe, nom d'une ville: — யானது ce qui est nécessaire; — யாய்வாங்குகிறது prendre —, acheter par nécessité; — யில்லை ce n'est pas nécessaire, n'importe; — புள்ளவன் celui qui a besoin; உன்னுதவியெனக்குத் — j'ai besoin de ton secours; இதைக்கொண்டெனக்குத் தேவையில்லை cela ne me regarde pas, ne m'importe pas ou ne m'est pas nécessaire.

*தேவோக்தம், தேவோக்தம், (தேவ, oukta dit), révélation divine.

*தேவோத்தியானம், (id. உத்தியானம்), jardin de fleurs des dieux ou des pagodes.

தேளி, (தேள்), scorpène ou carpe-scorpion, scorpæna, coco rougeâtre dit தேளி, scorpion, le poisson திரளி.

தேள், scorpion, le signe du —, l'alpha

du Scorpion, la 18me constellation dite அனுடம்; — க்கடை la 19e constellation, la queue du Scorpion; — க்கொண்டை ou தேட்கொண்டை le poisson தேளி, scorpène; — க்கொடுக்கி ou தேட்கொடுக்கி la plante heliotropium indicum; — க்கொடுக்கு ou தேட்கொடுக்கு dard du scorpion; — கொட்டுகிறது le scorpion piquer; — கொட்டியேறுகிறது le venin du scorpion monter (dans le corps) après qu'il a piqué; — கொட்டினவாய் l'endroit de la piqûre du scorpion; — கொட்டினவாயிற் சுடுகிறது la place où le scorpion a piqué cuire; — முள்ளு dard de scorpion; — வாணம் fusée qui se lance et serpente à travers le peuple.

தேறகம், le poisson தேறை.

தேறலர், (தேறு, அலர்), ennemis, (à qui on ne peut se fier).

தேறல், *opt. et n. v. de* தேறுகிறது, rétablissement, soulagement, affermissement, encouragement, consolation, confiance, certitude, décision, détermination, résolution, stabilité, accroissement, clarté raideur, hâte, pause, callou ou jus de cocotier..., miel.

தேறா, தேறாத, *part. nég. de* தேறுகிறது.

தேறாமை, *n. v. nég. du même*, instabilité, incertitude, irrésolution, faute de se fortifier...

தேறார், *n. app. nég. du même*, ignorants, sots, *V.* தேறலர்.

தேறி, தேறின, *gér. part. du même*: தேறினகாய் fruit presque mûr; — பயிர் moisson presque mûre, parvenue à sa crue; — புத்தி esprit mûr, rassis, solide, ferme, résolu; — யெழுத்து, (எழுத்து), lettre bien formée,

தேறு, *n. v. imp. et part. de* தேறுகிறது rétablissement, affermissement, résolution, certitude, clarté, pureté, l'arbre தேற்றமரம், morceau, pièce: சுக்குத் — morceau de gingembre sec; — கடை décision, détermination, conclusion; — கடை பண்ணுகிறது décider —, finir (une affaire); — படுகிறது être consolé, fortifié; — பாடு consolation, affermissement.

தேறுகிறது, றினேன், றுவேன், று, ற, ற. *n.* (தேறு), ou தேறிப்போகிறது, se fortifier, se remettre, se rétablir, prendre des forces, se consoler, s'encourager, avancer, se perfectionner, s'améliorer, prospérer, être en bon train, augmenter, croître, se décider, se déterminer, choisir, être résolu, certain, devenir clair, se raidir, se clarifier, se fier, se confier, croire, s'arrêter; தேறியிருக்கிறது, — ப்போகிறது être rétabli, fortifié, consolé, résolu...; இதுவோவதுவோ தேறமாட்டேன் je ne saurais décider ou être certain si c'est ceci ou cela; தேறாமலிருக்கிறது être incertain, ne pas se fortifier...

தேறுதலை, 1o *acc. du suiv.* 2o *ou*

தேறுதல், *n. v. du préc. V.* தேறல்.

தேறுநர், (தேறு), partisants, amis, gens sûrs, — à qui on peut se fier, ou qui se fient.

தேறை, 1o nom d'un poisson. 2o *P.* தேறாய். 2e *pers. nég. de* தேறுகிறது.

தேற்றம், *n. v. de* தேற்றுகிறது, détermination, décision, conclusion d'une affaire, clarté, certitude, assurance, consolation, courage, augmentation, emphase: தேற்றக்குறிப்பு mot emphatique, qui marque la certitude, la décision; — வுவமை, (உவமை), comparaison avec l'addition de la lettre ஏ (pour relever ou rabaisser l'objet en question), *Ex.* அல்லார்திருவின் இனிதே நல்லார்வறுமை la pauvreté des bons est plus douce ou meilleure que les richesses des méchants.

தேற்றரவாளன், (தேற்றரவு, ஆளன்), consolateur, qui fortifie, homme ferme, courageux.

தேற்றரவு, (தேற்றம், இரவு, *don*), consolation, encouragement, clarté: — சொல்லுகிறது, தேற்றரவாய்ப்பேசுகிறது consoler, encourager.

தேற்றல், *opt. et n. v. de* தேற்றுகிறது, consolation, encouragement, décision, annonce, clarification.

தேற்றா, 1o *ou* தேற்றாத, *part. nég. du même.* 2o *ou* தேற்றாமரம் l'arbre strychnos potatorum: தேற்றாங்கொட்டை la noix de cet arbre qui sert à clarifier l'eau.

தேற்றார், தேற்றாதவர், *n. app. nég. de* தேற்றுகிறது ignorants, sots, ennemis.

தேற்றுகிறது, ற்றினேன், ற்றுவேன், ற்று, ற்ற, *v.a. de* தேறுகிறது *et* தேற்றுதல், *n. v.* consoler, encourager, soulager, fortifier, affermir, déterminer, décider, annoncer, assurer, clarifier l'eau, éclaircir: தேற்றிக்கொள்ளுகிறது éclaircir (des comptes...), consoler, fortifier, encourager; — க்கொள்ளுகிறது finir, terminer, liquider un compte, se consoler, s'encourager, s'affermir, se décider, s'assurer; உண்டில்லையென்று தேற்றிக்கொள் assure toi —, décide s'il a quelque chose ou non (à payer..)

தேனப்பிரகம், (தேன்), talc couleur de miel.

*தேனம், (dhêna), océan, mer.

*தேனர், (stêna), voleurs, démons ou அசுரர்.

தேனி, la plante கடுரோகிணி ellébore

*தேனிலேயான், தேனீ, (தேன், இலே, யான், ...), mouche à miel, abeille: தேனீக்கூடு ruche d'abeilles.

*தேனு, 1° (dhênou), vache, — à lait, la vache d'abondance dite காமதேனு bufflonne, ou buffle. 2° cheval, vol: — முத்திரை cachet de la vache.

*தேனுகம், P. தேனுகை, éléphant femelle.

*தேனுகன், (dhênouka), Dhênouguen, அசுரன், tué par Krichna: தேனுகசூதனன் le destructeur de Dhênouguen, i. e. Krichna.

*தேனுகா, தேனுகை, (தேனு, ka), vache à lait, éléphant femelle: தேனுகாதுத்தம் lait de vache.

*தேனுகாரி, (தேனுகன், அரி), l'ennemi de Dhênouguen, i. e. Krichna.

தேனுறை, (தேன்), rayon de miel.

தேனொல், (தேனு, cheval என் jour), la 1re constellation dite அசுவதி.

தேன், miel, liqueur enivrante, callou ou jus de cocotier..., odeur, scarabée, — femelle; இறாற்றேன், (இறால், தேன்), miel de rayon; கொசுகுத் —, V. கொசுகாத்தேன்; — அழிக்கிறது ôter le miel en détruisant les abeilles; — அழித்தவன்கையை நக்குவான் celui qui ramasse le miel léchera sa main; — இறக்குகிறது enlever le miel, V. தேனழிக்கிறது; — இறாட்டு, — இறாற்று, — இறால் rayon de miel; — எடுக்கிறது ôter —, enlever le miel; — கடல் la mer de miel, une des 7 mers des Indous; — கதலி espèce de banane; — குழல், — குழாய் beignet au miel; — கூடு, — கூண்டு rayon de miel, ruche d'abeilles; — கூண்டொழுகல் le miel dégoutter des rayons, recevoir le miel dans un vase quand il découle des rayons; — பூச்சி mouche à miel; — பூச்சியிரைகிறதுபோலிரைகிறது bourdonner comme les mouches à miel; — மரம் arbre à miel; — வதை rayon de miel; தேனிலே மருந்துபானம் பண்ணிக்கொடுக்கிறது donner une médecine dans un breuvage au miel.

தேன்றோடை, (தேன், தோடை), oranger mielleux, i. e. à oranges douces; — ப்பழம் orange douce.

தை

தை, 1° lettre syllabique composée de த் et de ஐ. 2° le 10me mois de l'année tamoule, le mois de taï, de la mi-janvier à la mi-février, le signe du Capricorne, correspondant au mois தை, (il est à remarquer que les signes sont en retard par rapport au calcul européen; le signe dit மேடம் ou le Bélier indien avec le mois de சித்திரை ne commençant que vers le 11 ou 12 avril), la 8me constellation lunaire dite பூசம், expression usitée en battant la mesure, jus —, racine de la plante cleome felina 3e *imp. et part. de* தைகிறது *et de* தைக்கிறது.

தைகிறது, தைந்தேன், தைவேன், தைய, v. a. orner, décorer.

தைக்கிறது, தைத்தேன், தைப்பேன், தை, தைக்க, v. a. coudre, faire une couture, attacher, lier, enchaîner, joindre, percer, piquer, enfoncer, s'enfoncer, (v. g. une épine dans le pied), clouer, river un clou, mettre les fers, boucher, additionner, faire le total, clore un compte, frapper, affecter, tourmenter, causer de la peine ou des remords, éprouver, être vexé, tourmenté: சரிகை — brocher, ou சித்திரம் —, broder; முள்ளு —, அம்பு — une épine —, une flèche percer ou s'enfoncer; ஒருத்தனுக்கு விலங்கு — mettre les fers à quelqu'un; ஆணி — clouer, enfoncer un clou, ou un clou s'enfoncer; குதிரைக்கு இலாடம் — ferrer un cheval; ஒரு வார்த்தை மனதிலே — une parole percer — pénétrer le cœur, — s'imprimer dans l'esprit; செய்தகுற்றம் ou பாவம் மனதிலே — la faute commise ou le péché causer des remords de conscience; தைத்திருக்கிறது être ou avoir cousu, enfoncé, cloué, attaché; தைத்துப்போடுகிறது coudre, enfoncer..., raccommoder, ravauder; தைக்கிறவன் tailleur; முள்ளுதைத்தவன் celui qui s'est enfoncé une épine (dans le pied); அம்புதைத்தவன் celui qui est blessé ou a percé d'une flèche.

*தைசசம், (taïdjasa), métal, beurre fondu, force, vigueur.

தைசசாவர்த்தினி, (தைசசம், ஆவர்த்தனம், ini), creuset (pour fondre les métaux).

தைசதம், le signe du Capricorne, une des 3 espèces d'orgueil.

*தைஷம், தைடம், (taïcha), le mois de தை.

தைதம், (daïta), le bout des doigts.

தைதல், *n. v. de* தைகிறது, décoration.
*தைதிலம், (taïtila), rhinocéros, *ou* தைதுலம், தைதுளாம், தைதுலே, *P.* தைதிலம், âne, c'est le 4me des கரணம்.
*தைதேயன், (daïtêya), *V.* தைத்தியன்.
தைத்தல், *n. v. de* தைக்கிறது, couture, piqûre, action de coudre...
*தைத்தியன், *pl.* தைத்தியர், (daïtya), les Daïtyers ou fils de திதி et de கசியபன் *i. e.* les அசுரர் au nombre de 660 millions தைத்தியகுரு, le gourou des Daïtyers, *i. e.* சுக்கிரன்; — தேவன் le dieu des Daïtyers, *i. e.* வருணன்; — புரோகிதன், — மந்திரி le devin —, le conseiller des Daïtyers, *i. e.* சுக்கிரன்; — மாதா, — மாதிரு, — மாதுரு la mère des Daïtyers, *i. e.* திதி; — யுகம் âge des Daïtyers, contenant, selon les Indous, 12 mille ans des dieux, ou la somme des 4 யுகம் des hommes, *i. e.* 4,320,000 ans, un an des dieux faisant 360 ans des hommes.
*தைத்தியாஹோராத்திரம், (தைத்தியன், அஹோராத்திரம்), un jour et une nuit des Daïtyers, ce qui fait une année des hommes.
*தைத்தியாரி, (*id*, அரி), l'ennemi des Daïtyers, *i. e.* Vichnou ou Krichna, chaque சுரன் *ou* தேவன் (en général).
*தைத்திரம், (taïttira), la perdrix francoline, martin-pêcheur.
*தைத்திரியகன், (தைத்திரியம், ka), sectateur —, observateur de l'Ézour-vêdam.
தைத்திரியம், (daïttiriya), l'Ézour-vêdam, un des 32 — உபநிஷதம் dit l'ézour-vêdam noir. Il fut enseigné par வைசம்பாயனன், disciple de வியாசன், à யாஞ்ஞவற்கியன், qui ayant refusé de se charger du péché que வைசம்பாயனன் avait fait en tuant le fils de sa sœur, fut obligé de dégorger sa science sous une forme tangible, et les autres disciples de வைசம்பாயனன் se changèrent en perdrix தித்திரி pour recueillir et avaler les textes vomis; de là ce livre est appelé தைத்திரியம். D'autres font de தித்திரி un mouni et un des premiers docteurs de cette partie du vêda qu'ils disent appelée ainsi de son nom.
தைத்து, *gér. de* தைக்கிறது.
தைப்பான், *n. app. de* தைக்கிறது, tailleur, aiguille.
தைப்பு, *n. v. du même*, couture union.
தைப்பூசம், (தை), fête de la pleine lune dans la constellation dite பூசம் au mois de தை.
தைப்பை, 1o (தை, பை), habit, — cousu, — adapté au corps. 2o *P.* தைப்பாய் tu coudras 3o *acc. de* தைப்பு.

தையல், 1o *n. v. de* தைகிறது, beauté, décoration, femme, 2o *n. v. de* தைக்கிறது couture; suture, action de coudre...: கெட்டித் — forte —, double couture: அலங்கார — broderie, *ou* சரிகைத் — brochage; — ஆணி clou long, pointe; — ஆள் tailleur; — சொற்கேளேல் n'écoute pas les paroles des femmes: — தைக்கிறது coudre, travailler à l'aiguille; — பிரிக்கிறது défaire une couture, découdre; — பிரிந்துபோகிறது; — விட்டுப்போகிறது une couture, se défaire, se découdre; — வேலை couture, ouvrage à l'aiguille; தையற்காரன் tailleur; — காரி couturière, tailleuse.
தையறம், sécheresse du mois de தை.
*தைரியம், (dhaïrya), courage, hardiesse, fermeté, constance, confiance, force: — சொல்லுகிறது encourager, aimer; — ஆய்ப்பேசுகிறது parler hardiment, — librement: — இல்லாதவனையாடுகடிக்கும் la brebis mordra un poltron: தைரியக்காரன் — சாலி, *V.* தைரியவான்; — தன் Constant, *n. pr.* — லட்சுமி la prétendue déesse de la hardiesse.
*தைரியவான், (தைரியம், vân), homme courageux, brave, hardi.
*தைலம், (taïla), huile de sésame, — médicinale, huile ou essence tirée des végétaux, jus des arbres et des plantes, baume, onguent, force, storax, benjoin, encens: — ஆடுகிறது s'oindre d'onguent, en composer: — ஆட்டுகிறது faire une effusion d'huile, oindre —, frotter d'huile...; — இடுகிறது oindre, appliquer un liniment à un membre); — இட்டுக்கொண்டவன் personne ointe, qui s'est frottée d'huile...; — இறக்குகிறது, எடுக்கிறது extraire —, tirer l'huile ou l'essence, distiller l'huile...: — எரிக்கிறது extraire de l'huile par l'action du feu; — கூட்டுகிறது distiller des huiles essentielles, *ou* — வடிக்கிறது extraire —, distiller ou composer de l'huile..; — வைக்கிறது oindre, appliquer un liniment, apaiser, réprimer; தைலக்காப்பு effusion —, onction d'huile odoriférante (à une idole); — க்காரன் apothicaire, marchand —, faiseur d'huile, d'essence ou d'onguent; — பிட்டம் gâteau fait des graines oléagineuses dont l'huile a été extraite; — சாதனம் civette, substance odoriférante, onguent pour les cheveux: — பாணிகம் sandal blanc; — பிபீலிகை petite fourmi rouge; — பீதம் gomme du figuier அத்தி ou ficus racemosa; — மாலி, (மாலை), mèche de la lampe; தைலத்திலிடுகிறது mettre dans de l'essence ou de l'esprit, *v. g.* quelqu'insecte pour le

conserver: இந்தமரந்தைலஞ்செத்தது cet arbre a perdu sa sève, sa force; சந்தனாதித்தைலம் médecine dont le sandal est le principal ingrédient et l'huile distillée le véhicule.

*தைலி, தைலிகன், 1° (தைலம்), ou தைலிகாரன், huilier, faiseur d'huile. 2° தைலி (*ind.*), bourse: தைலிசாலை moulin à huile.

*தைலீனம், (தைலம்), champ de sésame

*தைவகி, (daïvaki), *V.* தேவகி.

*தைவம், (தேவன்), divinité, nature divine. *V.* les composés au mot தெய்வம்.

தைவருகிறது, *v. a.* (தை, வருகிறது), தைவரல், *n. v* frotter légèrement —, saisir les pieds, fortter.

*தைவலேககன், (தைவம்), astrologue, diseur de bonne aventure.

தைவறப்பு, (தை), *V.* தையறம்.

*தைவாகரி, (திவாகரன்), fils du soleil, *i. e.* Saturne ou சனி, Yamen, le fleuve யமுனை la Djamna.

*தைவாகோராத்திரம், (தேவன், அகோராத்திரம்), un jour et une nuit des dieux indous, espace égal à l'année des hommes.

*தைவாசுரம், (தேவன், அசுரன்), haine mutuelle des Dêvas et des Asuras.

*தைவியம், (daïvya), destin, fortune, ce qui arrive par l'action divine.

தைவிளை, *P.* தைவேளை.

*தைவீகம், (தேவ, ika), *V.* தேவீகம்.

*தைவேத்தனம், (தைவம், எத்தனம்), *V.* தேவேத்தனம்.

தைவேளை, (தை, வேளை), la plante cleome felina, moutarde bâtarde.

*தைவோடை, (தைவம், ஊடை), femme mariée selon le rite தைவம்.

*தைனம், (daïna) jour, journée: தைனகதி mouvement journalier d'une planète; தைனந்தினம் chaque jour, jour par jour, quotidien: தைனந்தினப்பிரளயம் destruction du monde qui est censée arriver après chaque 15me année de Brama.

*தைனாவர்த்தம், (தைனம், ஆவர்த்தம்), rotation diurne d'une planète sur elle-même.

தைனுத்து, (*arabe*), assignation, nomination, assistance, service.

*தைனியம், (daïnya), bassesse, vileté, abaissement, cupidité.

தொ

தொ, lettre syllabique composée de த் et de ஒ, to bref.

தொக, 1° *inf. de* தொகுகிறது, 2° *obl. de* தொகம், *n. v. du même*, total, somme, estimation (du produit...), prisée; — பார்க்கிறது estimer, priser, évaluer le produit (d'une terre...); — பார்க்கிறவன் ou தொகக்காரன் estimateur, priseur.

தொகல், *opt. et n. v. de* தொகுகிறது, réunion, contraction, approche, proximité.

தொகா, தொகாத, *part. nég. du même*, non élidé, non contracté: தொகாநிலை état d'un nom sans élision, *i.e.* qui a la terminaison des cas... *Ex.* மரத்தினுடையகிளை la branche de l'arbre; (le contraire est தொகாநிலை).

தொகு, *imp. et part. du suiv*: —நிலைத்தொடர்மொழி, V. தொகைநிலைத்தொடர்மொழி.

தொகுகிறது, க்கேன், குவேன், கு, க, *v. n.* தொகுதல், *n. v.* se contracter, s'élider, se rétrécir, se serrer, se joindre, être réuni, contracté, serré, élidé, être de même espèce: தொகப்படுவது élision, ellipse, contraction.

தொகுக்கிறது, த்தேன், குப்பேன், கு, க்க, *v. a. de* தொகுகிறது, réunir, joindre, unir, additionner, faire la somme, réunir, amasser, acquérir, mesurer, arranger, mettre en ordre, abréger, raccourcir, élider, contracter, faire une syncope, une ellipse, une élision, récapituler: தொகுத்துக்காட்டுகிறது ou காட்டல் montrer en somme, en général; — சுட்டுகிறது ou சுட்டல் un des தந்திரயுத்தி, indiquer —, dire plusieurs choses ensemble, en masse, en général.

தொகுதி, 1° *n. v. de* தொகுகிறது, foule assemblée, réunion, tas, collection, masse, paquet, gerbe, section, classification, portion, mesure, partie d'un dictionnaire. 2° *imp. de* தொகுகிறது: பெயர்த்தொகுதி vocabulaire des noms, partie d'un dictionnaire qui traite seulement des noms: தொகுதிப்பெயர் nom collectif, qui exprime une multitude.

தொகுத்த, *part. parf. de* தொகுக்கிறது, qui ou qu'on a réuni...: —, பொருள் bien qu'on a amassé.

தொகுத்தல், *n. v. du même*: réunion, addition, contraction d'une syllabe, élision.

தொகுத்து, *gér. du même*: தொகுத்துரை récapitulation; தொகுத்துரைக்கிறது récapituler.

தொகுபுலப்பொருட்டற்குறிப்பு, (*தொகு, புலம், பொருள், தன்*), fig. de rhét. où l'objet comparé et celui auquel on le compare se trouvent comme réunis en un.

தொகுப்பு, *n. v. de தொகுக்கிறது*, somme, total, le tout, sommaire, précis, récapitulation, substance: *வேதத்* — sommaire de la religion, — des vêdas.

தொகை, 1° *n. v. de தொகுகிறது*, foule, réunion, genre (qui se subdivise en espèces), addition, somme, montant, total, — d'une addition, sommaire, précis, contraction, ellipse, élision des terminaisons des cas, des personnes etc... 2° *P. தொகாய், 2e pers. nég de தொகுகிறது*: *தொகை கட்டுகிறது* finir, *ou* — *கூட்டுகிறது*, — *செய்கிறது* faire la somme, additionner; — *க்காரன்* richard, homme riche; — *ச்சூத்திரம்* règle qui enseigne à additionner à part les objets de diverses espèces pour les énoncer ou en faire ensuite la somme; — *நிலை*, *V. தொகைநிலை ci-après*; — *ப்படுகிறது* être contracté, élidé, réuni, compris, renfermé dans un genre; — *ப்படுவது* élision, ellipse, comme *மரக்கிளை ou மரத்துக் கிளை*, *P. மரத்தினுடைய கிளை* branche d'arbre: *இத்தொகைப்பட்டது* ce qui est —, chose de ce genre; — *ப்படுத்துகிறது*, — *பார்க்கிறது* additionner, faire la somme, voir le montant; — *பூட்டுகிறது* terminer —, régler un compte; — *பிசகுகிறது*, — *பிசகிப்போகிறது* se tromper dans une addition, le total devenir ou être fautif: — *ப்பிசகு* bévue —, erreur dans une addition; — *ப்பொருள்* sommaire, récapitulation de ce qui a été développé précédemment, péroraison; — *மோசம்* erreur —, bévue ou tromperie dans le total; — *யகராதி* dictionnaire des sommes ou subdivisions des termes techniques et généraux etc.. c'est la 3me partie du *சதுரகராதி*; — *யாக*, — *யாய்* en gros, en général, en masse; — *யாகிறது* s'additionner, se réunir, faire une somme, un tout; — *யாக்குகிறது*, — *யிறக்குகிறது* additionner, réunir ensemble, faire la somme; — *யுருவகம் fig. de rhét.* métaphore avec transposition et ellipse, *Ex. முகமதி* lune de visage, *P. மதியாகியமுகம்* visage brillant comme la lune; *கைமலருமடித்தளிருஞ் சேருங்கொடி*, *P. மலர்போல் கையுந் தளிர்போலடியுஞ் சேருங்கொடிபோன்றவள்* femme semblable à une jeune plante et dont les mains ressemblent à des fleurs et les pieds à de jeunes branches; — *யுவமம்*, — *யுவமை* métaphore elliptique ou suppression du mot qui marque la comparaison et le rapport entre l'objet comparé et celui auquel on le compare, comme; *பவளவாய்* bouche de corail, pour *பவளம்போலுஞ்செய்யவாய்* bouche rouge comme le corail; — *யேற்றுகிறது* faire la somme, reporter —, transporter un compte; — *விரி* contraction et développement, développement des ellipses ou contractions; — *விரியுருவகம்* figure où le mot de comparaison est sous-entendu pour un mot et exprimé pour un autre. *Ex. சூரியன் விளக்காகச்சொன் மாலைசூடினன்* il prit le soleil pour lampe et la parole pour guirlande. (*மாலை*, *P மாலையாக*).

தொகைக்கிறது, *கைத்தேன்*, *கைப்பேன்*, *கை*, *கைக்க*, *v. a.* (*தொகை*), *et தொகைத்தல்*, *n. v.* additionner, faire la somme.

தொகைநிலை, ellipse, syncope, apocope ou élision de la fin des mots, suppression des inflexions ou terminaisons des noms et des verbes qui ne laisse que la racine. (On distingue 6 sortes de *தொகைநிலை*, 1° *வேற்றுமைத்தொகை* élision de la terminaison des cas, *Ex. மரக்கிளை*. *P. மரத்தின்கிளை* branche d'arbre. 2° *வினைத்தொகை* élision des inflections et terminaison des verbes. *Ex. செய்காரியம்*, *P. செய்த* —, *செய்கிற* —, *செய்யுங்காரியம்* chose qu'on a faite, qu'on fait, qu'on fera, *ou கவிழ்தும்பை*, *P. கவிழ்கிறதும்பை ou même கவிழ்ந்திருக்கிற பூவையுடையதும்பை* la plante *தும்பை* qui a des fleurs qui pendent en bas. 3° *பண்புத்தொகை* élision du mot qui sert à désigner la qualité et à former l'adjectif. *Ex. கருங்குதிரை*, *P. கருமையாகியகுதிரை* cheval noir. 4° *உவமைத்தொகை* élision de mot qui exprime la comparaison. *Ex*, *மதிமுகம்* visage de lune. *P. மதிபோன்றமுகம்* visage qui ressemble à la lune. 5° *உம்மைத்தொகை* ellipse de la conjonction *உம் et Ex. சேரசோழபாண்டியர்* les rois Sêren, Sôjen et Pandien. 6° *அன்மொழித்தொகை* élision autre que les 5 précédentes. Au dernier mot est sousentendu *உடையவன்*, *உடையவள்* possesseur de. *Ex. பொற்றொடி* signifiant *bracelet d'or*, et le *பண்புத்தொகை*; mais signifiant *femme qui porte des bracelets d'or*, c'est le *அன்மொழித்தொகை*, *ஓமூட்டை* ô fardeau! *P. ஓமூட்டைக்காரா* ô porte-faix; — *ச்செய்யுள்* le 44me des *பிரபந்தம்*, poème qui a quelque contraction ou abréviation dans la mesure ou le sujet; selon qu'il est composé de *நெடிலடி* ou de *குறளடி* ou de *கலிப்பா*, s'il s'appelle *நெடுந்தொ*

கை, குழங்தொகை ou கலித்தொகை et traite ordinairement de la possession, du lieu, du temps ou de la fonction du sujet du poème; — த்தொடர்மொழி mots qui se suivent et ont quelqu'élision, comme : பூணாடார்பன் celui qui a un bijou sur la poitrine, குயின்மொழி celui qui a une voix de குயில் ou coucou indien; — புருவகம் figure dans laquelle est sous-entendu le mot de la chose à laquelle on fait allusion.

தொக்க, *part. parf. de* தொகுகிறது, uni, réuni, amassé, abrégé, contracté, élidé: — நெல் riz entassé; — மனிதர் gens rassemblés.

தொக்கடம், (*du telinga* tokkou), compression, écrasement, écachement, massage, friction, — d'huile, fouler aux pieds V. குடலை; தொக்கடம்போடுகிறது comprimer, frotter ou presser les membres du corps pour ôter la douleur, masser, presser pour exprimer le suc (des feuilles...).

தொக்கடவு, (தொக்கு, அடவு), chemin de traverse, *litt.* abrégé, plus court que le chemin ordinaire.

தொக்கடி, தொக்கடி, *V.* குடலை.

தொக்கடை, *télinga*), pauvreté, misère: — படுகிறது, — யாயிருக்கிறது manquer, être dans la misère, dans la détresse.

தொக்கம், procès, litige : தொக்கக்காரன் homme en procès, amateur de procès, amateur de procès, chicaneur.

தொக்கார், *n. app. de* தொக்க, voisins, amis, compagnons.

தொக்கி, la plante சமுத்திராப்பச்சை.

தொக்கிடம், *P.* தொக்கடம்.

தொக்கு, 1° *gér. de* தொகுகிறது. 2° (*P.* துவக்கு), corps, peau, organe du tact, vêtement, écorce. 3° toctoc, son imitatif: தொக்கிந்திரியக்காட்சி connaissance par le tact; — நிற்கிறது, — நிற்றல் être sous-entendu, la terminaison des cas ou des verbes etc... être élidée, y avoir ellipse, contraction, syncope; — த்தொக்கென்கிறது faire toctoc; — த்தொக்கென்றுஓடுகிறது, *ou* நடக்கிறது, courir —, marcher en faisant toctoc; தொக்குத்தொடிசுவைக்காமலெடுத்துப்போகிறது emporter tout sans rien laisser.

தொங்கணி, (தொங்கும், அணி), ornement suspendu, joyau composé de globules d'or et de pierreries suspendues, pendeloque, agrafe de bijou.

தொங்கல், *opt. et n. v. de* தொங்குகிறது, *V.* தொங்கணி pendre, ornements suspendus, draperie, tenture, tout objet pendant, queue ou pan de robe —, pan d'habit —, bord ou bout de toile qui pend, guirlande de fleurs, touffe de cheveux, cheveux, — d'homme, pendants d'oreilles, joyaux qui y sont suspendus, plumes —, queue de paon, touffe —, ombrelle ou éventail de plumes de paon, ombrelle blanche, corset, — qui couvre le sein, malheur, saut, bond, s'arrêter; தொங்கலை வேருடிகிறது lier dans un coin de sa toile.

தொங்கன், *m.* (donga, *télinga*), voleur, coquin, pendard, malin, adroit.

தொங்கி, 1° *f. du préc.* voleuse, coquine. 2° *gér. de* தொங்குகிறது.

தொங்கிசம், *P.* துவங்கிசம்.

தொங்கின், le Tonquin, jasmin de chine.

தொங்கு, *imp. part. et n. v. de* தொங்குகிறது, pendre, chose suspendue : — காது oreille pendante; — கிழவன் vieillard décrépit, — tout courbé; — பறிவு, — மெபாறி, பொறிவு, manque de support, être légèrement atteint ou touché, prendre part sans le paraître; — புளுகன் grand fanfaron, — menteur.

தொங்குகிறது, *sync.* தொங்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. n.* தொங்குதல், *n. v.* pendre, pendiller, être suspendu, sauter, sautiller, s'arrêter: தொங்கிப்போகிறது s'arrêter, — en chemin (de fatique)..., être remis ou différé pour un payement; தொங்கியிருக்கிறது, être suspendu, pendant, suspens, commencé depuis longtemps, mais non fini.

தொங்குங்கல், (தொங்கும், கல்), pierre suspendue, bézoard, meule supérieure d'un moulin à bras.

*தொசம், *P.* துவசம், drapeau, bannière: — கட்டுகிறது arborer un étendard, hisser un drapeau, entreprendre; தொசஸ்தம்பம், — த்தம்பம் mât de pavillon.

தொசாரோகணம், தொசாரோணம், (தொசம், ஆரோகணம்...), *V.* கொடியேற்றம்.

தொசாவந்தி, espèce d'air.

தொட, *inf. de* தொடுகிறது.

தொடக்கம், (தொடுகிறது), commencement, principe, bonheur, espèce, classe, série.

தொடக்கல், *n. v. de* தொடக்குகிறது, commencemant, *entreprise*.

தொடக்கு, 1° souillure, saleté, impureté légale (des menstrues et de l'accouchement. 2° *ou* — வடிவு espèce de bijou: — படுகிறது être sale, impur, souillé légalement.

தொடக்குகிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v. a. de* தொடங்குகிறது *et* தொடங்குதல், *n. v.* commencer, entreprendre.

தொடங்கல், *n. v. de* தொடங்குகிறது commencement, entreprise, effort.

தொடங்கு, 1° bijou pour les pieds, entraves, fers (de prisonnier), 2° *imp. et part. de*

தொடங்குகிறது, *sync.* தொடக்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. a.* தொடங்குதல், *n. v.* commencer, entreprendre, s'efforcer.

தொடரல், *n. v. de* தொடருகிறது, poursuite, recherche, persécution.

தொடரா, தொடராத, *pars. nég. de* தொடருகிறது: தொடராமுறி, — உடன்படிக்கை engagement ou promesse par écrit de ne plus poursuivre devant les tribunaux.

தொடரி, l'arbrisseau rhamnus circumcissus dont le fruit est mangeable.

தொடருகிறது, ர்ந்தேன், ருவேன், ரு, ர, *v. a.* தொடருதல், *n. v. V.* தொடர்கிறது.

தொடருகை, *V.* தொடரல்.

தொடரெழுத்து, (தொடர்), lettres initiales et finales qui s'enchaînent, mots liés ensemble, l'enchaînement ou le changement ou la contraction de ces lettres comme அவனெழுதினன் il a écrit, ஆறரை *P.* ஆறு அரை six et demi, என்னாடு *P.* என் ஆடு ma brebis, *ou P.* என்னாடு mon pays: தொடரெழுத்தா யெழுதுகிறது écrire en liant ainsi les mots, (ce qui est regardé comme élégant).

தொடர், 1° *imp. et part. de* தொடருகிறது. 2° suite, série, continuation, chaîne, enchaînement, enfilade, fers, entraves, collier, guirlande, — de fleurs, odeur, fil, fil de coton, antiquité, gomme, résine, amour, attachement, recherche, suivre, poursuite, imitation: — கயிறு lien, corde de charrue, — de laboureur; — ச்சொல் phrase, mots qui se suivent; — ச்சொற்புணர்த்தல் joindre des mots qui ont rapport entr'eux, c'est un des 32 தந்திரயுத்தி; — நிலைச்செய்யுள் poème où diverses choses se trouvent liées entr'elles par la matière, les mots ou le sens des mots; — பாடு, *V.* தொடர்ச்சி; — முழுதுவமையணி (முழுது, உவமை, அணி), *fig. de rhét.* série de comparaisons ou de phrases qui inculquent le même sens ou le même objet; — மொழி mot composé, mots liés ensemble.

தொடர்கிறது, ர்ந்தேன், ர்வேன், ர், ர, *v. a.* தொடர்தல், *n. v.* suivre, marcher —, courir après, poursuivre, continuer, attaquer —, poursuivre en justice, chercher, s'efforcer, persécuter, lier, enchaîner, nouer ensemble; தொடர்ந்து கேட்கிறது continuer à demander, — un examen, — une perquisition; — பார்க்கிறது continuer à considérer, — à chercher, explorer, examiner; — பிடிக்கிறது atteindre, attraper, — en poursuivant, faire une investigation, continuer une recherche; — பேசுகிறது continuer à parler; — போகிறது suivre, — de près, poursuivre, continuer; — வருகிறது suivre, venir après.

தொடர்ச்சி, *n. v. du préc.* suite, continuation, série, connexion, effet, conséquence, affinité, union, attachement, bouquet de fleurs, poursuite, procès, droit, propriété, bon ordre, effort; பாவத்தின் — சாவு la mort est l'effet du péché.

தொடர்ந்த, *part. parf. du même,* qui suit, continuel, constant: — அன்பு (அன்பு), amour constant.

தொடர்ந்தார், தொடர்ந்தோர், *n. app. du même,* amis, parents, partisants.

தொடர்ந்து, *gér. du même:* தொடர்ந்தேற்றி, suite, continuation; தொடர்ந்தேற்றிப் பாய்வருகிறது revenir souvent, — continuellement; தொடர்ந்தோடிப்பாய், (ஓடி, ஆய்), à la suite, l'un après l'autre continuellement, en courant après.

தொடர்பின்மையணி, (தொடர்பு, இன்மை, அணி), figure qui présente un défaut de liaison, interversion, *interruption ou* opposition. Elle montre dans un endroit la cause et dans un autre l'effet, fait dans endroit ce qui devrait être fait dans un un autre, commence une chose et ensuite en fait une toute contraire.

தொடர்பு, 1° *n. v. de* தொடருகிறது, suite, continuation, enchaînement, série, connexion, union, rapport, affinité, amitié, parenté, généalogie, extraction, ordre généalogique, ancienneté, coutume, — établie, bon ordre, chant, stance, vers, poème (parce que les mots y sont enchaînés les uns aux autres). 2° *un des gér. du même:* தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி, (உயர்வு, நவிற்சி, அணி), figure qui montre les choses qui n'ont pas de rapport comme en ayant, et celles qui en ont comme n'en ayant pas.

தொடர்ப்பாடு, (தொடர்), *V.* தொடர்ச்சி.

தொடர்வு, *V.* தொடர்பு.

தொடலி, *V.* தொடரி.

தொடலை, 1° guirlande, jeu, jeu de femmes. 2° *acc. de*

தொடல், *opt. et n. v. de* தொடுகிறது, contact, attouchement, le toucher, le tact, proximité, saisie, prise, manducation, creusement.

தொடா, தொடாத, *part. nég. du même,*

qui —, qu'on ne touche pas, qu'on ne doit pas toucher.

தொடாமை, *n. v. nég. du même*, ne pas toucher...

தொடி, l'once indienne dite தொடிசு, bracelet, — d'or ou d'argent, brassard.

தொடிசு, intrigue, galanterie, copulation, affinité, amitié, union, connivence.

தொடு, 1° jardin, terre à riz, fraude, tromperie, perfidie. 2° *imp. part. et n. v. du suiv. V.* தொடல், 3° *imp. et. part. de* தொடுக்கிறது: — கடி morsure légère, qui ne fait qu'effleurer; — கணை flèche qu'on décoche ou qu'on ajuste; — கயிறு lien, corde de charrue ou de laboureur, corde qu'on attache; — கழல் sandales dites செருப்பு; — துணை aide, secours; — தோல் sandales dites செருப்பு, pantoufles, babouches; — பதம் riz cuit; — வழக்கு procès —, dispute continuelle ou interminable; — வழக்காளி querelleur —, chicaneur ou plaideur sempiternel; — வானம் horizon, endroit où le ciel semble toucher la terre; — விலங்கு fers qui enchaînent 2 personnes ensemble.

தொடுகிறது, ட்டேன், டுவேன், டு, ட, *v. a.* toucher, tâter, palper, faire un attouchement, être tout près, être uni, adhérent, se revêtir, mettre ou prendre ses habits, sa chaussure..., prendre, saisir (avec la main), prendre et porter le riz à la bouche avec la main, *i. e.* manger, lancer —, décocher des flèches, mettre la main à, *i. e.* commencer, entreprendre, creuser: தொடாதே ne touche pas; தொடுவேனு toucherai-je? தொடேன் je ne toucherai pas, *V. les composés au gér.* தொட்டு; தொடப்போகாது on ne doit pas toucher; — ப்போமா peut-on toucher? — மாட்டேன் je ne toucherai pas.

தொடுகை, *n. v. du préc. V.* தொடல்.

தொடுக்கம், or.

தொடுக்கிறது, டுத்தேன், டுப்பேன், டு, டுக்க, *v. a.* தொடுத்தல், *n. v.* unir, joindre, lier, attacher, assujettir, assortir, entrelacer, enfiler, composer (des vers), commencer, entreprendre, se vêtir, mettre (un habit, une chaussure ..), prendre, placer, plier, bander un arc, y adapter la flèche, la décocher, former, donner une figure, faire passer, conduire, ramer, faire connaissance, lier amitié *ou* தொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது lier ou entretenir une intrigue amoureuse: அம்பு —, கணை — lancer des flèches, *ou* அம்புநாணின்மேல்தொடுக்கிறது ajuster la flèche sur l'arc; சண்டை — exciter une querelle; பாத் — composer des vers; தொடுத்தது விடாதே n'abandonne pas une entreprise commencée; தொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது avoir uni, joint...,

தொடுசு, *P.* தொடிசு.

தொடுதல், *n. v. de* தொடுகிறது, *V.* தொடல்.

தொடுத்தல், *n. v. de* தொடுக்கிறது.

தொடுத்து, *gér. du même V.* தொட்டு.

தொடுப்பு, *n. v. du même*, attachement, union, rapport, adhérence, rénnion collection, connaissance, fréquentation, amitié, — lascive, intrigue d'amour, copulation, amant, amante, charrue, instrument de labour, accessoires —, parties de charrue, médisance, calomnie, injures, invectives, procès, poursuite, branche d'arbre, commencement, entreprise, sandales, souliers, pantoufles, lieu, chaîne, enfilade, enchaînement, guirlande, ruse: — க்கத்தி sabre avec une garde en fer (pour couvrir le bras jusqu'au coude); — க்காரன் amant, galant, débauché; — க்காரி amante, femme débauchée, qui a une intrigue licencieuse; தொடுப்பாய்த்திரிகிறது, தொடுப்புண்டாயிருக்கிறது entretenir —, avoir une intrigue amoureuse, fréquenter: இவனுக்குமவளுக்குந்தொடுப்பு il y a entre lui et elle une intrigue d'amour.

தொடுவாய், 1° 2° *pers. fut. de* தொடுகிறது. 2° (தொடு), embouchure de rivière (dans la mer).

தொடுவான், 1° *fut. de* தொடுகிறது, il touchera, celui qui touche, lien, corde de charrue. 2° (தொடு, வான்), *V.* தொடுவானம்.

தொடுவு, (தொடு), champ, enclos près d'une maison, jardin, enclos, parc, plaine.

தொடுவை, (தொடுக்கிறது), associé, compagnon, ce qui est —, être uni, enchaîné; concubine, éléphant apprivoisé qui sert à en apprivoiser d'autres.

தொடேன், *nég. de* தொடுகிறது.

தொடை, 1° *P.* துடை, cuisse, gigot, longue poutre qui croise un mur et sort au dehors, pièce de bois qui soutient une poutre. 2° (தொடுக்கிறது) suite, enchaînement, flèche, mur, — d'entourage, corde d'arc, — de guitare, branche fleurie, bouquet de fleurs, guirlande, — de fleurs, collier, liaison ou rapport des pieds et des vers de chaque strophe entr'eux, c'est une des 6 parties constituantes de la poésie dites ஆறுப்பு, elle comprend 5 parties nommées மோனை, எதுகை, முரண், இயைபு et அளபெடை, lesquelles se subdivisent chacune en 8 subdivisions; — க்கவசம் cuissard; — ப்புறம் partie extérieure de la cuisse; — பு

ள்ளம் l'intérieur des cuisses; — கிள்ளுகிறது pincer les cuisses (d'un écolier par punition), — முறிய ou பொடிபடஅடிக்கிறது casser les cuisses à force de coups: — பகராதி dictionnaire des rimes tamoules à la seconde syllabe des vers, c'est la 4me partie du சதுரகராதி; — எலும்பு os de la cuisse, fémur; — வாழை nom d'une plante, ischias, ulcère à l'intérieur de la cuisse: — வாழைபுறப்பட்டுக்கிடக்கிறது être couché à cause de cet ulcère.

தொடையம், (தொடை), sorite.

தொடையல், (id.), guirlande, — de fleurs, collier, — de bijoux, rangée, série, cordon.

தொட்ட, *part. parf. de* தொடுகிறது: தொட்டவிரல்தறித்தான் la plante பெருங்குறிஞ்சா.

தொட்டடி, (தொட்ட, அடி), vers —, ligne qui suit, (celle qu'on vient de lire se nomme விட்டடி).

தொட்டப்பன், (*id.* அப்பன்), parrain, *litt.* père qui a touché un enfant au baptême.

தொட்டம், morceau de terre.

தொட்டல், *n. v. du parf. de* தொடுகிறது, action de toucher, de creuser de manger.

தொட்டனைத்து, (தொட்ட, அனைத்து), selon que —, plus l'on creuse (dans ce dystique): தொட்டனைத்தூறு மணற்கேணி மாந்தர்க்குக் கற்றனைத்தூறுமறிவு plus on creuse un puits dans le sable plus il donne d'eau, plus l'homme étudie plus il acquiert de science.

'தொட்டா, *P.* துவட்டா, le prétendu charpentier des dieux, *i. e.* Visvacarma.

தொட்டாச்சி, (தொட்ட, ஆச்சி), marraine, *litt.* mère qui a touché (un enfant au baptême).

தொட்டாட்டு, (தொட்டு, ஆட்டு), contact et activité; — மணியம், — வேலை office —, ouvrage de laquais, de domestique (qui demande de l'activité dans l'action).

தொட்டாப்பு, (*id.* ஆப்பு), courge, *V.* காவடி.

தொட்டால், *cond. de* தொடுகிறது, si on touche; தொட்டால்வாடி, தொட்டாற்சுருங்கி ou சிணுங்கி la sensitive, mimosa pudica, qui se contracte quand on la touche.

தொட்டி, bassin, auge, baquet, lavoir, baignoire, abreuvoir, cuve, grand vase, chaudière, chaudron, gamelle, mangeoire, crèche, berceau, haie, cloture, clos, enclos, parc, négligence —, absence à l'ouvrage, amende, — pour cette absence, égout, ortie, *V.* தொட்டிக்கட்டு ou தொட்டிப்பாஷாணம் espèce d'arsenic naturel; அயத்தொட்டி auge... en fer, espèce d'arsenic composé; தொட்டிக்கட்டு maison —, bâtiment avec une cour carrée au centre; — க்கட்டாய்க்கட்டுகிறது bâtir une telle maison; — க்கால் jambe tortue; — க்காலன் homme bancal, bancroche; — ப்பணம் amende pour absence ou négligence à l'ouvrage; — வயிறு gros ventre, grosse panse; தொட்டியில் வைக்கிறது parquer, mettre dans un bassin ou une auge etc...: தொட்டியினுடைய கலவடை pied de bassin, de lavoir.

தொட்டிச்சி, (தொட்டியம்), femme de la caste des தொட்டியர்.

தொட்டியம், traité —, art des enchantements et de la sorcellerie, le pays —, la langue des தொட்டியர்: தொட்டியக்கரு objets qui servent aux enchantements, (comme plantes, racines, peau, os, chair, ongles cheveux...); தொட்டியப்பெண், *V.* தொட்டிச்சி; — நாடு le pays des தொட்டியர்.

தொட்டியர், gens d'une caste venue du nord et établie *dans le Coimbatour*, sorciers.

தொட்டில், berceau, — d'enfant, ou தொட்டிற்சீலை toile suspendue en double pour servir de berceau, sorte de hamac: தொட்டிலிடுகிறது, — ஏற்றுகிறது attacher —, supendre cette toile, — un hamac; தொட்டிலையாட்டுகிறது balancer cette toile ou un berceau, bercer un enfant; தொட்டிலிலே கிடத்துகிறது, — போடுகிறது, — வளர்த்துகிறது coucher ou mettre (un enfant dans le berceau, ou dans cette toile); — தூங்குகிறது dormir dans le berceau.

தொட்டு, *gér. de* தொடுகிறது, ayant touché, touchant, sur, à l'égard de, à cause de, pour, depuis: அதைத் — à cause de cela, c'est pourquoi, de là; சொன்னதைத் — pour —, sur ce qui a été dit; அந்நாள் — depuis ce jour-là; நான்பிறந்தநாள் — depuis le jour de ma naissance; — க்காட்டுகிறது montrer au doigt, — en touchant; — க்கொள்ளுகிறது se revêtir, prendre ou mettre ses habits...; — க்கொண்டிருக்கிறது atteindre, toucher, être près; — த்தெளிக்கிறது toucher, *i. e.* plonger (le goupillon...) et asperger; — த்தெறியான் avare qui ne touche et ne donne rien; — ப்பார்க்கிறது tâter et examiner, chercher en tâtonnant.

தொண்டகம், tambour des pays montagneux.

தொண்டமான், seigneur, prince, Tondaman, titre du Raja d'un petit pays entre

Trichinopoly et la mer (sa capitale est புதுக்கோட்டை): — சீமை le pays du Tondaman; சுவர்க்கவாசலிலே தொண்டமானுஞ் சரிதோட்டியுஞ் சரி à la porte du paradis, (*en style payen*, du souvarkam), le prince et le tôtti sont égaux.

தொண்டலம், trompe d'éléphant.

தொண்டன், (தொண்டு), esclave.

தொண்டி, caillou ou jus de cocotier..., Tondi (ville du Marava).

தொண்டிச்சி, *fém. de* தொண்டன், esclave.

தொண்டு, esclavage, servitude, esclavage, service, ouvrage, 9, ou neuf, ancienneté, la bécassine dite கோழியுள்ளான், la plante தொண்டைப்பூண்டு, *ou* — க்கட்டை morceau de bois qu'on attache au cou d'une vache pour l'empêcher de courir: — செய்கிறது servir, travailler; — தொட்டு de haute antiquité, depuis les temps reculés.

தொண்டை, gorge, gosier, cou, trompe d'éléphant, l'arbrisseau ஆதொண்டை, la plante grimpante கோவை: — கம்முகிறது, — கம்மியிருக்கிறது le gosier—, la voix s'enrouer, être enroué, — rauque; — க்கம்மல் enrouement; — கனைப்பு grosse voix; — கனைப்பு, grosse voix, expectoration forcée, — bruyante; — க்குழி creux du bas de la gorge; அவனுக்குத் — க்குழியிற் றுடிக்கிறது le bas de sa gorge palpite, il est à l'agonie, — திறக்கிறது ouvrir le gosier, ôter l'obstruction de la gorge; — நாடு, — மண்டலம், — வளநாடு le royaume de Tonda (sur la côte Coromandel, dont la capitale était காஞ்சிபுரம்): — ப்பற்று espèce de mal à la gorge; — யடைக்கிறது obstruer la gorge, arrêter la voix; — யடைத்தல், — யடைப்பு obstruction à la gorge; — வைக்கிறது mettre toute sa voix, appeler, à haute voix; தொண்டையைப்பிடிக்கிறது prendre à la gorge; — ப்பிடித்துநெரிக்கிறது, étrangler, prendre à la gorge et suffoquer; — யடைத்துக்கொள்ளுகிறது obstruer la gorge.

தொண்ணூறு, (தொள், நூறு), quatre-xingt-dix: *obl.* தொண்ணூற்று: தொண்ணூற்றொன்பது 99.

தொதி, grand arbre nommé adansonia digitata; — பெருத்துத் தூணாகுமோ l'adansonia devenu grand fera-t-il une colonne? (il n'est bon à rien de semblable).

தொத்தன், *voc.* தொத்தா, (தொத்து), esclave.

தொத்தி, 1° *fém. du préc.* esclave. 2° nom d'un arbre. 3° *gér. de* தொத்துகிறது.

தொத்து, 1° esclavage, servitude, esclave (homme ou femme), ancienneté, antiquité, bouquet de fleurs, rameau fleuri. 2° *V.* தொற்று, *imp. et part. du suiv. ou* தொத்துவான், contagieux, qui infecte: — இராந்தி maladie vénérienne contagieuse; — க்காய்ச்சல் fièvre contagieuse; — நோய், — வியாதி maladie contagieuse, épidémie.

தொத்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, *v. n. et a. et* தொத்துதல், *n. v.* monter, grimper, s'étendre, ramper, s'attacher, adhérer, se coller, saisir, infecter, se communiquer, gâter, corrompre: தொத்திக்கொள்ளுகிறது infecter, communiquer la contagion, saisir, s'attacher; — க்கொள்ளுகிறவியாதி maladie contagieuse; — க்கொண்டுதிரிகிறது s'attacher à quelqu'un et le suivre; மரத்தைத்தொத்தியேறுகிறது grimper sur un arbre.

தொத்துவான், 3° *pers. fut. et n. app. de* தொத்துகிறது, il montera, maladie contagieuse.

*தொந்தம், *P.* துவந்தம், chose double, deux, paire, couple, rapport, assortiment, union des sexes, familiarité, — déshonnête, fréquentation, sympathie, obstination, résistance, — obstinée, dispute, querelle, continuation, suite, antiquité; — ஆயிருக்கிறது fréquenter, avoir rapport...: தொந்தசத்துரு ennemi acharné, de vieille date; — ப்பழி haine invétérée, de famille, de génération; — யுத்தம் duel, combat singulier, — continuel; — ரோகம், — வியாதி maladie invétérée, passée dans le sang; — வினை, *V.* தொந்தார்த்தம்.

தொந்தரவு, தொந்தனை, தொந்தறை, embarras, tracas, importunité, trouble, vexation, difficulté, empêchement, occupations diverses: — பண்ணுகிறது tracasser importuner, troubler molester, embarrasser: — யானகாரியம் tracas, affaire embarrassante; — வேலை ouvrage difficile ou embarrassant; — வருகிறது des embarras... survenir.

*தொந்தார்த்தம், (தொந்தம், அர்த்தம்), rapport relation, conséquence, — des actions antérieures ou d'une vie précédente, (selon les Indous).

தொந்தி, *P.* துந்தி, 1° ventre, panse, bedaine. 2° *imp. du suiv.*: — ப்பெரு grosse panse, — bedaine; — விநாயகன் Poulleyar le ventru; தன்வயிறு தொந்தியிடப்பண்ணுகிறது se faire venir une grosse panse.

தொந்திக்கிறது, த்தேன், திப்பேன், இ, இக்க, *v. n.* (தொந்தம்), தொந்தித்தல், *n. v.* fréquenter, avoir rapport, être uni, familier, — double, — par paires, redoubler, se suivre, se disputer, être désuni, en désaccord, s'obstiner.

தொந்தித்தல், தொந்திப்பு, *n. v. du préc.* fréquentation, familiarité, amitié, compagnie, suite, double, redoublement, différence, dispute, obstination; தொந்திப்பாளவன் celui qui fréquente.

தொப்பாரம், 1° *V.* தொம்பாரம். 2° pustule, empoule, long soulier, fomentation.

தொப்பி, chapeau, — bonnet, — des Mahométans, callou ou jus de cocotier..., enveloppe de grappe de bananier etc..., feuille de métal dans laquelle on enchâsse des pierreries: தொப்பிக்காரன் homme à chapeau, topas, métis: தொப்பியின்சோடினை ornement de chapeau, cocarde.

தொப்பு, son imitatif de la chute d'un objet pesant, top, pouf; தொப்பென்கிறது faire top ou pouf: — தொப்பென்கிறது faire top top; — தொப்பென்று *ou* — திப்பென்றுவிழுகிறது tomber en faisant pouf pouf, ou top top; — திப்பென்று *ou* தொப்பென்றுபோடுகிறது jeter par terre avec violence; — திப்பென்று அடித்துக்கொள்ளுகிறது battre —, frapper rudement, se frapper la poitrine avec bruit (en signe de deuil ou de désolation).

தொப்புளான், (தொப்புள்), homme qui a un large ou gros nombril.

தொப்புள், le nombril: — அறுக்கிறது couper le cordon ombilical (après la naissance), — கொடி, *V.* நஞ்சுக்கொடி.

தொப்பை, panse, bedaine, pustule, grosseur sans dureté: — க்கணபதி Pouléyar le ventru: — தள்ளுகிறது avoir une grosse bedaine, être corpulent: — யுள்ள ventru.

தொம்பம், (தொம்பன்), représentation —, métier de danseur de corde.

தொம்பரம், table d'hôte, — mise pour plusieurs convives (dans les palais des princes), grande salle à cette fin, grand bâtiment: தொம்பரக்காரன் homme qui vit à table d'hôte, convive, compagnon de table; தொம்பரத்திலே கஞ்சிகுடிக்கிறது manger à la table commune, — à table d'hôte; — போடுகிறது envoyer —, mettre à la table commune.

தொம்பன், *pl* தொம்பர் *ou* தொம்பக்கூத்தாடி, danseur de corde, bateleur, jongleur, acrobate, saltimbanque.

தொம்பாரம், grand bâtiment: — கட்டுகிறது, — போடுகிறது construire un grand bâtiment.

தொம்பை, — க்கூடு, — க்கூண்டு, grand panier —, magasin ou meuble à grains (fait d'une espèce d'osier ou de cercles de terre cuite empilés et fermés en haut): — பின்னுகிறது tasser ces paniers: தொம்பையிலேகொட்டிவைக்கிறது verser le grain dans ces magasins.

தொம்மலை, தொம்மை, chose très grasse.

தொயில், *V.* தொய்யில்.

தொய்கிறது, ய்ந்தேன், ய்வேன், ய், ய்ய, *v. n.* தொய்தல், *n. v. et* தொய்ந்துபோகிறது, se faner, se flétrir, se dessécher, se rider, se contracter, languir, dépérir, se fatiguer, se relâcher, s'amollir: தொய்யப்பண்ணுகிறது dessécher, faner, flétrir, rider, faire languir...

தொய்யகம், *V.* தலைப்பாளை.

தொய்யல், 1° *n. v. de* தொய்கிறது, fatigue, défaillance, dépérissement, affliction, malheur. 2° allégresse, plaisir, labourage, boue.

தொய்யா, 1° l'herbe potagère துயிலி. 2° *ou* தொய்யாத, *part. nég. de* தொய்கிறது.

தொய்யில், 1° terre labourable, — humide et cultivée, l'herbe potagère துயிலி, marques ou raies de sandal que les sacrificateurs choutres se mettent sur le corps, figures que les princesses indiennes se font sur la poitrine avec des onguents odoriférants. 2° *conditionel de* தொய்கிறது.

தொய்வு, *n. v. de* தொய்கிறது, fatigue défaillance, langueur, dépérissement, amollissement, asthme, haleine, — courte, — gênée.

தொரட்டுமுளாளுஞ்செடி, l'arbre உடப்பு.

தொலி, 1° peau, écorce, bale du riz. 2° *imp. de*

தொலிக்கிறது, லித்தேன், லிப்பேன், லி, லிக்க, *v. a.* தொலித்தல், *n. v.* piler le riz (pour le séparer de sa bale).

தொலியல், *n. n. du préc.* pilage, chose pilée.

தொலிபாகதும்பை, la plante நத்தைச்சூரி.

தொலை, 1° limite, borne, fin, grande —, distance. 2° *P.* துலை, comparaison, pesanteur. 3° *imp. et part. de* தொலைகிறது *et de* தொலைக்கிறது; — தூரம் grande distance; — வட்டு grande distance, très-loin; — வெட்டிலேபோகிறது aller fort loin; வெகுதொலையிலே யிருக்கிறது être très loin, à une grande distance.

தொலைகிறது, லைந்தேன், லைவேன், லை, லைய, *v. n.* தொலைதல், *n. v. ou* தொலைந்துபோகிறது, *v. comp.* (*expression de dégout*), finir, être terminé, complété, laisser, abandonner, s'en aller, se retirer, s'éloigner, être délivré, périr, mourir, se perdre, être ruiné, détruit; பாவந் — le péché cesser, être effacé; விட்டுத் — aban-

donner, délaisser; அதுபோகத் தொலைந்தால் ஔஷதம் பலிக்கும் si la punition des fautes antérieures est finie —, ou si la cohabitation cesse le remède opérera; பேசப்பேசவழி தொலையும் en parlant, la route s'achève aisément; வழக்குதொலைந்துபோயிற்று le procès est terminé; வழிநடந்து தொலையும் à force de marcher le chemin s'achève; வழியின்னந் தொலையவில்லை le voyage n'est pas encore terminé.

தொலைக்கிறது, லைத்தேன், லைப்பேன், லை, லைக்க, v. a. தொலைத்தல், n. v. (expression de dégoût), terminer, finir, détruire, tuer, perdre, gâter, éloigner: தொலைத்துப்போடுகிறது résigner, abandonner நான் பேசித்தொலைத்தேன் j'ai fini mon discours, — de parler.

தொலையா, தொலையாத part. nég. de தொலைகிறது, interminable, infinissable: பண்ணைத் — innombrable.

தொலைவு, n. v. de தொலைகிறது, perte, ruine, corruption, défaite, éloignement, distance.

தொல், adj. de தொல்லை, ancien, vieux, antique, du commencement, origine: — காப்பியக்குடி Tolcâpiacoudhi ou résidence de Tolcâpien, ville au sud de Maduré; — காப்பியனார் ou தொல்காப்பியன் Tolcâpien ou l'ancien poète, surnom de திரணதூமாக்கினி, fameux grammairien, disciple d'Agastien et auteur de l'ouvrage ou poème nommé தொல்காப்பியம் l'ancien poème, grammaire tamoule en vers comprenant, sous 3 divisions, les 5 இலக்கணம் ou parties de la grammaire actuelle; — காப்பியனாலே செய்த இலக்கணநூல் la grammaire susdite de Tolcâpien.

தொல்லை, (தொல்), antiquité ancienneté, commencement, trouble, difficulté, affaire embarrassante, embarras, tracas, importunité, vexation, chagrin, peine, souci, — provenant des dettes, maux et misères qui proviennent du péché originel: சுவாமியைவணங்கினால் அன்னைவயிற்றிற்பிறந்த — போம் si on honore Dieu, la misère qui provient du ventre de la mère cessera; — க்காரன் tracassier, importun; — புள்ளவன் homme qui est dans les tracas, les peines...; — யாயிருக்கிறது tracasser, importuner, vexer, gêner, ou — படுகிறது être tracassé, importuné, vexé, gêné, dans le malheur...; — படங்குகிறது, — வெல்லாந்தீருகிறது les tracas... diminuer, finir; பல — யாயிருக்கிறது être accablé de soins, d'embarras; சமுசாரத் — le tracas du ménage; என்னண்டை நீவைத்தபணம் என்தொல்லையிலேவிழுந்தது l'argent que tu m'avais confié a été englouti dans mon indigence.

தொல்வினை, (தொல்), V. பழவினை.

தொவசலுகம், l'arbrisseau பாவட்டை.

தொழல், opt. et n. v. de தொழுகிறது, V. தொழுகை.

தொழிலாளன், தொழிலோன், m. தொழிலாளி, m. et. fém. (தொழில்), pl. தொழிலாளர், தொழிலாளிகள், தொழிலோர், ouvrier, artisan, artiste, homme du métier, mécanicien, employé, marchand.

தொழில், emploi, office, fonction, occupation, métier, art, ouvrage, action, commerce, le verbe. On compte en Dieu 3 opérations, V. முத்தொழில்; les Sivénistes en comptent 5, V. ஐந்தொழில். On compte aussi 5 pouvoirs naturels d'action dans le corps nommés கருமேந்திரியம். Pour les 6 emplois des hommes en général, les 6 emplois des brames, des rois, des des marchands et des choutres, V. அறுதொழில். (Là le mot வரைவு se traduit aussi par l'écriture): — ஆகுபெயர் nom exprimant une action donné métaphoriquement à la chose faite par cette action. Ex. துவையல் action de se broyer ou de se piler et, choses broyées ou pilées; — உவமம் métaphore ou comparaison qui attribue à un objet l'action d'un autre, ou qui prend l'action qui se ressemble dans 2 sujets pour l'objet ou le sujet de la comparaison; — செய்கிறது, — செய்யல், — பண்ணுகிறது faire un métier, remplir une fonction, travailler, trafiquer; ஞாயிற்றுக்கிழமையில் — செய்யாதே ne travaille pas le dimanche; — படுகிறது une chose se faire, s'exécuter; தொழிற்குறைவிசேஷம் fig. de rhét. qui consiste à relever l'effet en rabaissant la cause qui la produit; — பண்பு nom de qualification qui désigne un emploi; — பாடு travail, labeur: — பெயர் nom verbal, — dérivé d'un verbe ou qui exprime une action comme செய்தல் confection, கொடுத்தல் donation, கொலை meurtre...; தொழிலிலாபம் profit qui vient de son ouvrage; தொழிலாலணையும்பெயர் nom dérivé d'un emploi, comme கணக்கன் compteur, de கணக்கு compte.

தொழிற்றுறை, (தொழில், துறை), commerce, trafic, marchandise.

தொழின்முறைமை, (தொழில்), occupation, espèce d'emploi, de travail...

தொழு, 1° la dernière constellation lunaire dite இரேவதி, fers, entraves, ceps, lèpre, étable à vaches, troupeau, — de vaches, part pour le bétail. 2° imp. et part. de தொழுகிறது: — கண்ணி la plan-

te hedysarum gyrans : — *கள்ளன்*, — *க்கள்வன்* vaurien hypocrite, faux dévot, enchanteur ; — *குலம்* la caste chargée du culte indou, *i. e.* la caste des brames : — *குலத்தோர்* les gens de cette caste, les brames, les adorateurs ; — *நோய்* la lèpre — *மரம்* entraves, ceps, *V.* *உழலைமரம்* ; *தொழுவிலடிக்கிறது* mettre aux fers, — les entraves.

தொழுகிறது, *ழுதேன்*, *ழுவேன்*, *ழு*, *ழ*, *v. a. et* *தொழுதுகொள்ளுகிறது*, adorer, vénérer, rendre hommage, servir : *தொழுகிறவன்*, *தொழுதுகொள்ளுகிறவன்* adorateur, serviteur ; *தொழுதூண்சுவையினுமுழுதூணினிது* la nourriture gagnée en labourant est plus douce et agréable que celle que l'on gagne en servant les autres.

தொழுகை, *தொழுதல்*, *n. v. du préc.* adoration, vénération, hommage, service ; *தொழுதல்செய்கிறது* adorer.

தொழுதி, 1° foule, multitude, balle, boule, bruit d'une troupe d'oiseaux. 2° *P.* *தொழுதாய்*, tu as adoré.

தொழுது, *gér. de* *தொழுகிறது*.

தொழுத்தை, (*தொழுகிறது*), bayadère, danseuse des temples, femme esclave, — débauchée.

தொழுந்தகை, (*தொழும்*), personne —, chose vénérable, digne d'adorer.

தொழுப்பு, sinuosités —, détours qu'on fait en labourant.

தொழும்பர், (*தொழும்பு*), esclaves, humbles adorateurs.

தொழும்பு, (*தொழுகிறது*), esclavage, travail d'esclave, humble hommage.

தொழுவம், 1° (*தொழு*), étable, — à vaches, parc, bergerie, bercail. 2° *P.* *தொழுவோம்* nous adorerons.

தொழுவர், (*தொழுகிறது*), ouvriers, artisans, cultivateurs, laboureurs.

தொழுனை, nom d'un fleuve

தொளதொள, (*son imitatif*): *தொளதொளென்கிறது*, *V.* *தொளதொளக்கிறது* : *தொளதொளென்று கட்டுகிறது* lier sans serrer, — d'une manière lâche : *தொளதொளென்றுபோகிறது* entrer aisément, *v. g.* une clef, *ou*

தொளதொளக்கிறது, *ளத்தேன்*, *ளப்பேன்*, *ள*, *ளக்க*, *v. n.* *தொளதொளத்தல்*, *n. v.* glisser, couler, se lâcher, être lâche, peu serré, flasque, mollasse, s'amollir, défaillir, se relâcher.

தொளதொளப்பு, *தொளதொளெனல்*, *n. v. du préc.* glissade, desserrement, être lâche, peu serré, amollissement, flaccidité, relâchement : *தொளதொளப்பாயிருக்கிறது* être lâche, desserré, peu serré, pendre, ondoyer, flotter, (un vêtement...)

தொளாபாரம், chose vieille.

தொளாயிரம், *P.* *தொள்ளாயிரம்*, neuf cents.

தொளி, 1° boue 2° *imp. et part. de*

தொளிக்கிறது, *ளித்தேன்*, *ளிவேன்*, *ளி*, *ளிய*, *v. n.* *தொளிதல்*, *n. v.* se relâcher, s'amollir.

தொளுக்குகிறது, *க்கினேன்*, *க்குவேன்*, *க்கு*, *க்க*, *v. a.* *தொளுக்குதல்*, *n. v.* (*தொள்*), lier peu serré — d'une manière lâche.

தொளுதொளுக்கிறது, *ளுத்தேன்*, *ளுப்பேன்*, *ளு*, *ளுக்க*, *v. n* *தொளுதொளுத்தல்*, (*தொள்*), s'amollir, être lâche devenir flasque, mollasse.

தொளை... *V.* *துளை et ses composes.*

தொளைகிறது, *P.* *துளைகிறது*.

தொளைக்கிறது, *ளைத்தேன்*, *ளைப்பேன்*, *ளை*, *ளைக்க*, *v. a.* faire un trou, percer (avec un instrument), forer.

தொளைக்குதல், *தொளைத்தல்*, *தொளைப்பு*, *n. v. du préc.* perforation, percement

தொளைக்கை, *V.* *துளைக்கை*.

தொள், *imp. et part. et rpcine de* *தொள்ளுகிறது* relâchement.

தொள்ளம், boue, radeau.

தொள்ளல், *opt. et n. v. de* *தொள்ளுகிறது*, perforation, chose desserrée, relâchée; *தொள்ளற்காது*, *V.* *தொள்ளைக்காது*.

தொள்ளாடி, 1° *gér. du suiv.* 2° ce qui a un corps mou ou flasque, homme sans force.

தொள்ளாடுகிறது, (*தொள்*, *ஆடுகிறது*), se relâcher, être lâche, desserré, flasque.

தொள்ளாயிரம், (*தொள்*), neuf cents, *obl.* *தொள்ளாயிரத்து*.

தொள்ளி, 1° boue, terre glaise pétrie. 2° *gér. de*

தொள்ளுகிறது, *ளினேன்*, *ளுவேன்*, *ளு*, *ள*, *v. a.* *தொள்ளுதல் n. v.* se relâcher, diminuer, *V.* *தொளைக்கிறது*.

தொள்ளை, (*தொள்ளுகிறது*), large —, trou (dans une porte, une planche...), objet percé ou creux, tube, navire, chose lâche ; — *க்காது* oreille allongée, — percé d'un grand trou et qui pend jusque sur les épaules ; — *க்காதன்* homme qui a de telles oreilles, (*v. g.* les Kallers, les Maravers...); — *க்காதி* femme qui a de telles oreilles.

தொறு, esclavage, servitude, foule, troupe, travail, apprentissage, pratique ou exercice (d'un art...), troupeau de vaches, accroissement, abondance, équation ou différence, *v. g.* entre le temps moyen

et vrai): — வாக்கியம் table d'équation; — விவரம் équation de temps donnée.

தொறுத்தி, (தொறு), bergère

தொறும், P. தோறும்.

தொறுவன், *pl.* தொறுவர் (தொறு), berger (de caste ou de profession), pâtre.

தொறுவி, *f. du préc. pl.* தொறுவியர், bergère.

தொறுவு, V. தொறு.

தொற்று, 1° *n. v. imp. et part. du suiv.* action de monter.., adhérence, attachement, prise, saisie, union, jonction, contagion, communication de maladie, jointure, chevron qui se joint à une pièce de charpente d'un angle; தொற்றுள, தொற்றுவான், தொற்றுள்ள, *ou* தொற்று, *adj.* contagieux; — க்காய்ச்சல் fièvre contagieuse; — ரோகம் maladie vénérienne contagieuse; — நோய், — வியாதி maladie contagieuse, qui se communique; — த் தொடக்கு, petite erreur, commerce charnel contagieux.

தொற்றுகிறது, ற்றினேன், ற்றுவேன், ற்று, ற்ற, v. n. தொற்றுதல், *n. v. V.* தொத்துகிறது.

தொற்றுகை, *n. v. du préc.* contagion.

**தொனி*, 1° (*P.* துவனி), bruit, son, métaphore, style figuré, malheur, affliction. 2° *imp. du suiv.*: — ச்சிலேடை mot dont le son donne lieu à une équivoque (comme en français *cent vingt* et *sans vin*); — யர்த்தம் sans figuré: — யாயிருக்கிறது rendre le son de, *ou*

தொனிக்கிறது, னித்தேன், னிப்பேன், னி, னிக்க, v. n. தொனித்தல், *n. v.* résonner, rendre un son; தொனித்திருக்கிறது avoir résonné.

தொனிப்பு, *n. v. du préc.* bruit, son, résonnement.

தொனு, (தொனி), grand bruit, mugissement; — ப்போடுகிறது mugir.

தொனுப்பன், (தொனுப்பு), grand parleur, bavard, babillard.

தொனுப்பு, 1° (தொனு), babillage, bavardage. 2° *imp. de*

தொனுப்புகிறது, ப்பினேன், ப்புவேன், ப்பு, ப்ப, v. n. தொனுப்புதல், *n. v.* (*id.*), babiller, jaser, bavarder.

தொன்மரம், (தொல்), l'arbre antique, *i. e.* l'ஆலமரம், le multipliant.

தொன்மை, (*id.*), antiquité, ancienneté, une des 8 espèces de beautés dans la poésie: — க்காட்சியநுமானம் sorte de conjecture ou de manière de juger par connaissance antérieure, *v. g* sans avoir une fleur, la deviner à son odeur; — மறவேல் n'oublie pas une ancienne amitié.

தொன்று, (தொல்), antiquité: — தொட்டு depuis les temps antiques; — தொட்டுவருகிறது venir des temps antiques.

தொன்னகர், (தொல், நகர்), ville ancienne.

தொன்னீர், (*id.* நீர்), l'eau ancienne. *i. e.* la mer.

தொன்னூல்விளக்கம், (*id.* நூல்), explication de la science antique, titre d'une grammaire tamoule du R. P. Beschi, pour le haut tamoul.

தொன்னை, cornet ou vase en feuilles cousues... (*et par métonymie*), pauvre misérable.

தோ

தோ, 1° lettre syllabique composée de த் et de ஓ, tô long. 2° mot employé pour appeler les animaux.

தோகசம், (dôhadja), lait.

**தோகதம்*, (dôhada), désir, envie de femme enceinte.

தோகதவதி, (தோகதம், வதி), femme enceinte.

தோகம், 1° (tôka), enfant, (garçon ou fille). 2° (dôha), lait, satisfaction, plaisir. 3° (stôka), petitesse, peu.

தோகலம், (தோகம் *plaisir*), désir.

தோகலவதி, (தோகலம், வதி), femme enceinte.

தோகலி, (தோகலம்), l'arbre அசோகு.

தோகை, l'herbe சோலைப்புல்.

தோகை, plume, plumes —, queue de paon, paon, queue, bout d'habit ou de toile qui prend, chose qui pend, frange, cheveux de femme, queue de robe ou d'habit qui traîne à terre, bannière, drapeau, peau du bout de la racine mangeable du palmier qui germe, femme: தோகையர், தோகைமார், *pl.* femmes; தோகைமார்புருடு saleté ou impureté des femmes, impudicité; தோகைப்பகை l'ennemi du paon, le caméléon.

**தோக்கியம்*, (tôkya), cérumen des oreilles, nuage.

தோக்கு, pistolet, fusil: — வித்தைபழக்குவிக்கிறது exercer les soldats, — à manier le fusil.

தோக்குளம், le cotonnier பருத்தி.

தோக்கை, toile, habit, manteau, bout d'habit qui pend.

**தோசி*, *P. தோஷி.*

தோசை, espèce de beignets, — de crêpe ou de galette de riz, sorte de pâtisserie : — *க்கல்* vase à cuire ces galettes ; — *சுடுகிறது* en faire cuire.

**தோஷகம்*, (*தோஷம்*, ka), veau.

**தோஷம்*, 1° (dôcha), crime, faute, défaut, tache, péché, offense, transgression, malfaisance, malignité du péché, émormité du crime, mauvais symptômes présage de mort, désordre des humeurs, veau. 2° (dôchâ), nuit. 3° (tôcha), joie, plaisir : — *பிறக்கிறது* des mauvais symptômes se déclarer ; *தோஷத்திரயம்* altération des 3 humeurs *வாதம்* flatuosité, *பித்தம்* bile, *சிலேஷ்டுமம்* phlegme ; — *க்காய்ச்சல்*, — *ச்சுரம* fièvre maligne : — *கற்பனம்*, — *ப்பிரசங்கம்* censure, blâme, reproche ; — *வாளன்*, — *வாளி*, (*ஆளன்*, *ஆளி*), scélérat, coupable.

தோஷாமிர்தக்குழம்பு, (*தோஷம்*, *அமிர்தம்*), électuaire employé lorsque la maladie devient fatale.

தோஷாரத்திரவியம், (*தோஷம்*, *ஆரம்*), remède usité en maladie, une espèce est la racine de la plante *அக்கிராகாரம்* anthemis pyrethrum.

**தோஷி*, (*தோஷம்*), personne coupable, méchante, vile, impure, impudique : — *க்கொக்கு* héron —, oiseau —, personne de mauvais augure ; — *க்கொக்காட்டமாய்ச்செய்கிறது* faire sous l'influence prétendue d'un pareil oiseau, échouer.

தோஷிக்கிறது, (*தோஷம்*), devenir mauvais, tourner mal.

தோடகம், pustule, nénuphar ; *தோடகச்சிரங்கு*, *et par. sync.* *தோடஞ்சிரங்கு* espèce de gale avec pustule.

**தோடம்*, 1° *P. தோஷம்.* 2° *sync. de தோடகம்.*

தோடயம், *V. தோடையம்.*

தோடமூர்ச்சிதம், (*தோடம்*), défaut considérable, — des pierres précieuses qui est d'être de couleur d'herbe.

தோடலேசம், (*id.* *இலேசம்*), défaut léger, — des pierres précieuses qui est d'être de conleur de nénuphar.

தோடல், défaut des pierres précieuses qui est d'être de couleur de feuille de citron.

தோடி, un des 32 airs anciens.

தோடு, *gén.* *தோட்டின்*, espèce de bijou pour les oreilles, foule, cercle, digue, feuille, — du *தாழை* ou pandanus du palmier ou du cocotier, pétales des fleurs.

தோடை, oranger, produit de la pêche des perles à chaque plongeon que fait le plongeur ; on donne 2 *தோடை* ou produit de ce genre au maître de la barque.

தோடையம், sorte de vers, invocation à la divinité au commencement d'un drame.

தோட், *P. தோள்* épaule, devant *க*, *ச*, *ப* : — *கச்சு* baudrier ; — *கவசம்* jaquette de peau, cuirasse pour couvrir les épaules ; — *கோட்பு* riz cuit pour un voyage qu'on(porte ordinairement dans un linge sur l'épaule) : — *சுமை* fardeau qu'on porte sur l'épaule, *V. காவடி* ; — *பட்டை*, — *பலகை* omoplate, os de l'épaule.

தோட்க, *inf. de தோளுகிறது* : *தோட்கப்படாதசெவி* oreille non percée.

தோட்டம், jardin champ, — cultivé près de la maison : — *போடுகிறது*, — *வளைக்கிறது* faire un fardin, préparer le sol d'un jardin ; *தோட்டக்கள்ளன்* voleur de jardin, espèce d'oiseau ; — *க்காரன்* jardinier ; — *க்கால்* terre de ou à jardin ; — *ப்பயிர்*, — *ப்பயிரி* production de jardin, légumes, végétaux ou céréales cultivés dans un jardin ; — *வேலை* ouvrage de jardinier, jardinage.

தோட்டா, (*ind.*), cartouche.

தோட்டி, *P. துரோட்டி*, croc de cornac ou harpon pour conduire un éléphant, (ce qui est un des insignes de la royauté et un des *அஷ்டமங்கலம்*), beauté, porte, entrée (de ville ou de maison), village entouré d'un fossé, agrafe, crochet, tôtti, pariah serf, — serviteur de village, tôtti, vidangeur, — qui vide les vases de nuit... boueur, la plante *செங்காந்தள்*, l'arbrisseau *நெல்லி.*

தோட்டிமை, (*தோட்டி*), office de tôtti, de serviteur de village, de vidangeur ou de boueur, convenance.

தோட்டுச்சிரங்கு, espèce de gale.

தோணுமுகம், île dans un fleuve, village entouré de salines.

**தோணி*, 1° (dhôni), barque, bateau, bac, chaloupe, tôni, grosse barque ou petit navire qui fait le cabotage. 2° flèche, la constellation lunaire dite *இரேவதி*, boue, eau, bastions, saillies —, ornements —, parties de rempart ; *சலாபத்* — barque pour la pêche des perles ; — *க்காரன்* batelier ; — *விடுகிறது* lancer une barque ; — *தள்ளுகிறது*, — *போட்டுகிறது* la pousser, la faire avancer (avec la perche ou la rame) ; — *தாங்குகிறது* soutenir ou retenir une barque ; — *த்துறை* débarcadère —, embarcadère des bateaux, lieu où ils abor-

dent; — போட்டு, — விடல் pousser —, lancer une barque.

தோணியம், (தோணி), flèche.

தோண், obl. de தோள்: — மாற்றுகிறது changer un fardeau d'épaule: — மேல் dessus des épaules, la nuque.

தோண்டல், opt. et n. v. de தோண்டுகிறது.

தோண்டான், espèce de loup.

தோண்டி, 1° cruche, vase pour puiser de l'eau, seau de feuilles de palmier, la plante வறட்சுண்டி. 2° gér. de

தோண்டுகிறது, டினேன், டுவேன். டு, ட, v. a. தோண்டுகை, தோண்டுதல், n. v. creuser, — la terre avec un instrument, tirer de l'eau. puiser; தோண்டியெடுக்கிறது creuser et ôter.

தோதகத்தி, 1° espèce d'arbre. 2° (தோதகம்), femme incivile, malhonnête, trompeuse, malheureuse.

*தோதகம், 1° (தோதம், ka), peine, vexation, malaise, grossièreté, impolitesse, fraude, tromperie: — ஆடுகிறது faire des impolitesses... 2° P. தோகதம்.

*தோதகன், (தோதகம்), trompeur, mauvais payeur, malhonnête.

*தோதகி, (id.), trompeuse, infortunée, impolie: நான் — யென்பிறந்தேன் pourquoi suis-je née malheureuse, — exposée aux tracas du ménage?

*தோதம், 1° (dôdha), veau. 2° (toda), peine, affliction, tourment.

*தோதனம், (தோதம், na), croc de cornac, peine, affliction.

தோதிபோளா, la plante போராமுட்டி.

*தோத்திரம், 1° P. ஸ்தோத்திரம், louange, éloge, remerciement, action de grâces, culte, adoration. 2° corr. de சுரோத்திரம், oreille. 3° (tôtra), croc de cornac, aiguillon (pour conduire le bétail). 4° l'arsenic தொட்டிப்பாஷாணம்: — சொல்லுகிறது, — செலுத்துகிறது, — பண்ணுகிறது, V. தோத்திரிக்கிறது; தோத்திரப்பாடம் livre d'hymnes; — பாடல் hymne, chant de louanges: — வேத்திரம் aiguillon ou bâton pour conduire le bétail, celui de Vichnou.

தோத்திரிக்கிறது, P. ஸ்தோத்திரிக்கிறது, louer, remercier, rendre grâces, glorifier, adorer.

*தோத்தை, (dôsthâ), poignée, creux de la main.

தோபா, (arabe), tribut (d'un inférieur), chef.

தோபரா ou தோப்பரா, (indoust.), tôpera, sac à callou (pour les chevaux.)

தோப்பன், hon. தோப்பனார், pl. தோப்பன்மார், (corr. de தகப்பன், père (mot usité parmi les brames).

தோப்பாடி, m. f. (தோப்பு, ஆடி), personne vile — méchante, — qui hante les toppes.

தோப்பாண்டி, (id. ஆண்டி), dévot sivéniste qui arrose une tôpe ou plantation d'arbres et reçoit pour cela les aumônes des voyageurs.

தோப்பாள், (id. ஆள்), dévot Vichnouviste qui fait le même métier.

தோப்பு, sync de தொகுப்பு, tôpe, endroit planté d'arbres, (ordinairement près des villages et des étangs ou pièces d'eau) bosquet, verger, bois, bocage, foule; — போடுகிறது planter une tòpe, un bosquet; — க்கண்டம், — க்கரணம் espèce d'hommage à Pouleyar, qui consiste à se croiser les bras, à se prendre le bout des oreilles, à faire une inclination du corps, à s'accroupir et à se relever jusqu'à ce que est exercice devienne très pénible, punition d'écolier condammé à cet exercice; தோப்புக்கண்டம் போடுகிறது rendre cet hommage, subir, cette punition.

தோப்பை, P. தோற்பை, chose grosse mais flasque; — முலை sein flasque et tair de vieille femme.

*தோமம், P. ஸ்தோமம்.

*தோமரம், (tômara), massue de fer, barre —, pilon de fer, dard, javelot, grande pique, lance; தோமரதரன் le feu, i. e. Agni, ou — க்கிரகன் guerrier armée d'une massue.

தோம், défaut, faute, mal, malheur: தோமில் sans défaut ou en faute.

தோய, 1° inf. de தோய்கிறது. 2° obl. de தோயம்.

*தோயதம், தோயதரம், (தோயம், da qui donne, dhara qui a), ce qui porte de l'eau, nuage, diverses fleurs.

தோயதி, (தோயம், dhi qui a), la mer.

தோயப்பம், (தோய், அப்பம்), V. தோசை.

*தோயமாபுரம், (தோயம், மா, புரம்), la résidence ou capitale des கிவாதகவசர்.

*தோயம், 1° (tôya), eau. 2° P. தோபோம், nég. de தோய்கிறது: தோயசுத்திகை huître; — சூசகம் l'espionne des eaux, i. e. la grenouille; — கிருச்சிரம் pénitence qui consiste à ne boire que de l'eau; — நிதி le trésor des eaux, i. e. l'océan; — பிரசாதனம் l'arbre தேற்றுமரம்; — பிரசாதனபலம் le fruit de cet arbre dit தேற்றுக்கொட்டை.

தோயல், n. v. de தோய்கிறது, trempe des métaux, union, mélange, bain, plongeon.

தோய், *imp. et part. des suiv.*

தோய்கிறது, ய்ந்தேன், ய்வேன், ய், ய, v. n. et தோய்ந்துபோகிறது, v. comp. tremper, s'imbiber, se mouiller, être trempé (un *métal*...) plonger, être plongé dans la teinture, (*v. g.* une toile), être empesé, se baigner, se laver, se mélanger, s'unir, se joindre, toucher, s'accoupler, se cailler, se coaguler, se crystalliser, se condenser, se geler.

தோய்க்கிறது, ய்த்தேன், ய்ப்பேன், ய், ய்க்க, v. a. du préc. ou தோய்த்துப்போடுகிறது, tremper, — les métaux, plonger, — dans un liquide ou dans la teinture, teindre, empeser, mouiller, mettre imbiber, tremper, mettre de la presure, faire cailler, — coaguler, — crystalliser, *தோய்த்துப்பிழிகிறது* exprimer après avoir trempé, tordre une toile après l'avoir plongée dans l'eau ou la teinture.

தோய்ச்சல், தோய்தல், n. v. de தோய்கிறது, bain, plongeon, trempe, union, coagulation.

தோய்க்கை, தோய்த்தல்; n. v. de தோய்க்கிறது: இளந்தோய்த்தல் trempe légère; *கொடுந்* — trempe excessive.

தோய்ப்பன், espèce de gâteau.

தோய்ப்பாடு, *V. தோப்பாடு*.

தோய்ப்பு, n. v. de தோய்க்கிறது trempe. *V. தோய்க்கை*.

தோய்வு, n. v. de தோய்கிறது, trempe, union, approche, mélange, accouplement, coagulation, bain.

**தோரணம்*, 1° (tôrana), porte —, entrée principale, porte extérieure, — cochère, — surmontée d'une tour, — décorée, arc de triomphe, décoration d'une porte d'entrée, festons, guirlande de fleur ou de feuilles de manguier et autres arbres mise pour une fête en travers d'une rue...; festons en draperie, fléau de balance, triangle supportant une grande balance, les 2 montants en fer entre lesquels est la languette de la balance. 2° (dhôrana), monture, véhicule: — *கட்டுகிறது* attacher des festons, des guirlandes (à travers les rues...); *தோரணகம்பம்* montants ou poteaux d'une porte extérieure, *ou* — *க்கால்* pieux qui soutiennent des festons ou des guirlandes; — *க்கல்* pilier planté dans les étangs pour indiquer la profondeur de l'eau; — *தீபம்*, — *விளக்கு* rangée de flambeaux ou de lampes, illumination; — *வாசல்* porte principale, — surmontée d'une tour chargée de sculptures, porte ornée de festons ou de guirlandes.

**தோரணி, தோரணிக்கம்*, (dhôrani), tradition, ordre, — établi, détails, manière, moyen.

**தோரணை*, (dhôrana), marche, trot, saut, palpitation.

தோரத்தம், embarras, peine, vexation.

தோரா, தோராத, part. nég. de தோர்க்கிறது: தோராவழக்கு procès imperdable, — juste; — *வழக்கன்* plaideur indomptable, — opiniâtre ou sempiternel, chicaneur.

தோரி, riz cuit.

**தோரிதம், தோரிதகம்*, (dhôrita, ka), marche ou trot du cheval.

தோரை, sang, main, jointure des doigts, graine de bambou, espèce de riz des montagnes, — des étangs, collier —, guirlande de bijoux, rouge blanchâtre, espèce de compte.

தோர்க்கிறது, ர்த்தேன், ர்ப்பேன், ர், ர்க்க, v. n. perdre (un procès, une bataille, une partie de jeu...), fuir, prendre la déroute, être vaincu, *nég. தோரேன்*, je ne prends pas...

தோர்வி, தோர்வை, n. v. du préc. défaite, perte, fuite, déroute, reculade.

தோலடிப்பறவை, (*தோல், அடி*), palmipèdes, oiseaux nageurs, — dont les pattes sont garnies de membranes, comme les oies, les canards...).

**தோலம்*, 1° (dôla), brandillement, balancement, fête en l'honneur de Krichna jouant à l'escarpolette. 2° (tôla), tola, poids d'une roupie.

**தோலனம்*, (tôlana), action de peser.

தோலன், தோலாண்டி, (*தோல்*), vaurien, pendard, homme inutile.

தோலாட்டம், (*id.*), inutilité. état ou qualité de vaurien.

தோலா, தோலாத, part. nég. de தோற்கிறது, invincible, imperdable, qui ne peut perdre: *தோலாநாவினர்* gens éloquents dont la parole est irrésistible; — *நியாயம்* raison péremptoire; — *வழக்கு* procès imperdable, — sûr; — *வழக்கன்* homme qu'on ne peut réfuter, plaideur qui ne peut perdre son procès.

தோலாமை, n. v. de தோற்கிறது, invincibilité.

தோலாமர, l'arbre à coton *இலவு*.

தோலாள், f. தோலான், m. 1° (*தோல்*), vaurien, vaurienne, personne inutile, bonne à rien. 2° *n. app. et 3° pers. nég. de தோற்கிறது*.

**தோலி*, 1° (dôli), dôli, espèce de palanquin léger, litière, lit suspendu. 2° gomme-laque, espèce de petit poisson, silurus. 3° *fém. de தோலன்*, vaurienne, co-

quine: கார்த்திகைவாளைத் — autre espèce de poisson; — க்கருவாடு le poisson silurus séché au soleil; தோலியாய்ப்போகிறது aller en dôli, devenir comme le silurus, n'avoir que les os et la peau.

*தோலிகை, (தோலம், kâ), suspensoir, escarpolette, oreille.

தோலுணர், (தோல்), être insensible, du caractère de la peau.

தோலேன், nég. de தோற்கிறது.

தோல், 1º pl. தோல்கள், தோற்கள், தோலுகள், peau, cuir, pelure, — d'oignon, écorce, — extérieure des arbres, cosse, gousse, arille, sac de cuir, soufflet, bouclier couvert de peau, éléphant, parole, mot, uue des parties d'une phrase, beauté, une des 8 beautés ou éloquences de la composition, bambou. 2º *imp. part. et. n. v. de* தோற்கிறது, défaite, revers, perte, malheur: — உரிகிறது s'écorcher, la peau, se peler; — உரிக்கிறது, — உரித்துப்போடுகிறது écorcher, peler, arracher —, ôter la peau; — பதமிடுகிறது tanner, préparer les peaux; — பற்றப்பண்ணுகிறது encroûter, faire former ou venir une peau, — une croûte; — பற்றவேகிறது cuire de manière à se couvrir d'une croûte; — போலேபோகிறது devenir comme une peau, n'avoir que la peau et les os, se réduire à rien; — வாச்சியங்கொட்டுவோர் tambourineurs; — வினைஞர், — வினைமாக்கள் ouvriers en peau, tanneurs, corroyeurs, cordonniers; தோலைச்சீவுகிறது, peler, enllever —, gratter la peau ou l'enveloppe (d'un fruit, d'une amande...); தோல்களைவாருகிறது, ramasser les peaux les gousses.

தோல்வி, தோல்வு, தோல்வை, *n. v. de* தோற்கிறது, défaite, déroute, fuite, perte தோல்வியடைகிறது, — யாய்ப்போகிறது être vaincu, défait, mis en déroute, perdu, perdre.

தோவத்தி, toile des reins (pour les hommes), — dite sômen, écharpe ou ceinture de coton: — ச்சாம்பு pièce de plusieurs de ces toiles.

தோழமை, (தோழன்), compagnie, camaraderie, amitié, familiarité, fréquentation.

தோழம், *sync. de* தொழுவம், étable, bergerie, parc (pour le bétail).

தோழன், *pl.* தோழர், தோழன்மார், compagnon, camarade, ami.

தோழி, *f. du préc.* compagne, amie, servante.

தோளணி, (தோள்), épaulette, ornement d'or pour les épaules (à l'usage des rois...).

*தோளா, (dôla), dôli, espèce de palanquin, litière, indigotier, indigo.

தோளன், தோளான், *m.* (தோள்), qui a des épaules. Ils se mettent à la fin des mots composés. *v. g.* எண்டோளன் l'être aux 8 épaules, *i. e.* Siven: திணிதோளார் ceux qui ont de fortes épaules.

தோளி, 1º (dôli), *V.* தோளா. 2º *f.* de தோளன்.

தோளுகிறது, வினேன், ளுவேன், ளு, ள, ou தோட்க, *v. a.* தோளுதல், *n. v.* percer, forer.

தோள், épaule, bras: — காய்க்கிறது les épaules devenir calleuses; — கொடுக்கிறது donner un coup de main, aider; — க்கச்சு baudrier; — க்கோட்பு, *V.* தோட்கோட்பு; — ச்சுமை *P.* தோட்சுமை; — தட்டுகிறது frapper sur l'épaule; — பொருத்தவன் homme qui a de fortes épaules (ponr porter des fardeaux); — போடுகிறது mettre l'épaule, prendre sur son épaule; — போட்டெடுக்கிறது mettre l'épaule et soulever; — ப்பட்டை omoplate; — மாற்றுகிறது changer un fardeau d'épaule.

தோறு, தோறும், (il se met après le nom), chaque, tous: தினந் — chaque jour, tous les jours; மாச — chaque mois, tous les mois.

தோற், *P.* தோல், *devant* க, ச, த, ப; — கட்டடம் reliure en peau; — கட்டு paquet de peaux, gant de peau (à l'usage des archers); — கருவி instrument de peau ou couvert de peau, tambour....; — கருவியாளர் gens qui se servent d'instruments de peau, *V.* தோல்வினைஞர்: — காது oreille, — de peau, — proéminente des vivipares; — காற்பறவை, *V.* தோலடிப்பறவை; — குல்லாய் bonnet de peau; — கொம்பு corne de peau, — qui croît à la peau, — mobile attachée à la peau; — சட்டை habit de —, casaque de peau; — சித்தை outre, bouteille en peau; — செருப்பு sandales, — en peau; செவி, *V.* தோற்காது; — பதனிடுகிறது préparer —, corroyer les paux; — பரம் bottes, bottines, bouclier de peau, — பரந்தொடுக்கிறது se botter, mettre ses bottes — பரிசை bouclier de peau; — பலகை bouclier de planches couvertes de peau: — பறை tambour, sac de cuir (pour donner à manger aux chevaux...), seau en cuir (pour tirer de l'eau); — பாடி courtisane, femme publique; — பாய் siège de peau d'animal non tannée; — புரை pore de la peau; — புரைகிறது, — புரைந்துபோடுகிறது coudre avec des lanières de cuir; — பெட்டி sac —, coffre —, boîte de peau; — பை sac —, bourse ou outre de peau; —

பைமுலை mamelle flasque et pendante de vieille femme), *litt.* mamelle semblable à un sac de peau.

தோற்கடிக்கிறது, (தோற்க, அடிக்கிறது), dérouter, disperser, vaincre, défaire, mettre en fuite.

தோற்கடிப்பு, *n. v. du préc.* déroute, défaite.

தோற்கிறது, தோற்றேன், தோற்பேன், தோல், தோற்க, *nég.* தோலேன், *v. n. et* தோற்றுப்போகிறது, *v. comp.* perdre (une bataille, un procès, une partie de jeu...), être vaincu défait, mis en déroute: அவனுக்குத்தோற்றான் il lui a été inférieur, il a été vaincu par lui; பணத்தைத்தோற்றுப்போட்டான் il a perdu —, il a dissipé son argent.

தோற்குகை, *n. v. du préc.* défaite.

தோற்கும், *part. fut. du même*, qu'on —, qui perdra.

தோற்பன, *pl. du part. fut.* choses perdables: — தொடரேல் ne poursuivez rien de perdable, n'entreprenez rien que d'assuré.

தோற்பு, தோற்பினை, *n. v. de* தோற்கிறது, défaite, déroute, perte, chose perdable: தோற்பினைதொடங்கேல் n'entreprenez rien de perdable.

தோற்ற, 1° *part. parf. du même*, vaincu, défait, qu'on a —, qui a perdu: தோற்றவன், le perdant, le vaincu. 2° *inf. de* தோற்றுகிறது. 3° *obl. du suiv.*: — ப்பட்டவன், homme estimable, — qui a paru.

தோற்றம், *n. v. de* தோற்றுகிறது, apparition, vision, apparence, spectacle, lever (des astres), forme, formation, génération, être, naissance, commencement, principe, origine, enfant, progéniture, force, éclat, célébrité, louange, estimation, opinion, pensée, primauté, excellence, abondance, parole, discours, mot convenable: — ஆனவன் homme estimable, qui a paru; அக்கினியினுடைய — apparence de feu; அநித்தியமானதோற்றங்கள் choses —, formes ou spectacles transitoires; ஆதியந்தந்தோற்றமில்லாதவர் l'Eternel, l'être toujours ou entièrement invisible, *i. e.* Dieu; மனசிலேதோற்றுகிற — la pensée qui se présente à l'esprit; தோற்றம் -உ, les 2 espèces d'être, savoir: சரம் les êtres doués de mouvement, ou de locomotion, *i. e.* les animaux, et அசரம் les êtres privés de mouvement *e. e.* les métaux et les plantes; தோற்றம் -ச, les 4 sortes d'êtres distingués d'après le mode de leur naissance, savoir: கருப்பை (matrice), les vivipares ou animaux qui sortent vivants de la matrice; முட்டை (œuf), les ovipares qui naissent d'un œuf; நிலம் (terre), les vers, insectes ou plantes qui sortent de la terre; வியர்வை (sueur), vermine ou insectes qui sont censés naitre de la sueur.

தோற்றரவு, (தோற்றம்), apparence, imagination, idée, fantaisie, apparition, lever, — des astres, estime, excellence.

தோற்றல், 1° *n. v. de* தோற்கிறது, défaite, déroute, perte. 2° *n. v. et opt. de* தோற்றுகிறது, *V.* தோற்றுதல்.

தோற்றவிசு, (தோல், தவிசு), *V.* தோற்பாய்.

தோற்றனம், (தோல், தனம்), état d'une peau, insensibilité.

தோற்றன், vitriol bleu.

தோற்றுங்கொள்ளி, (தோற்று, ஆம், கொள்ளுகிறது), *m. f.* fuyard, vaincu, dérouté.

தோற்றாமை, *n. v. nég. de* தோற்றுகிறது, invisibilité, disparition.

தோற்றானம், (தோல், தானம்), vase ou vaisseau de cuir, outre, giberne, boîte à cartouches.

தோற்றி, 1° *gér. de* தோற்றுகிறது, 2° *P.* தோற்றாய் tu es vaincu, et tu ne parais pas.

தோற்று, 1° *gér. de* தோற்கிறது. 2° *imp. et part. de* தோற்றுகிறது. 3° 3me *pers. neut. sing. du* குறிப்புவினை *de* தோல், c'est de peau.

தோற்றுகிறது, ற்றினேன், ற்றுவேன், ற்று, ற்ற, *v. n.* (தோன்றுகிறது), apparaître (à la vue ou à l'imagination), sembler, se présenter, se rencontrer, (les astres) se lever, se former, commencer d'être, naître, devenir, germer, s'imaginer, produire, faire: யோக்கியமாய்த் — sembler bon, convenable; தோற்றியிருக்கிறது être clair, — évident, paraître, se présenter à la vue, à l'esprit, sauter aux yeux, avoir paru; எனக்கவன்தோற்றவில்லை je ne l'ai pas aperçu; தோற்றச்சொல்லுகிறது parler de manière à faire voir, montrer.

தோற்றுதல், *n. v. du préc.* lever, origine, commencement, naissance, germination, apparition, vaine imagination, idée.

தோற்றுருத்தி, (தோல், துருத்தி), outre, soufflet de peau.

தோற்றுவாய், 1° (தோற்று, வாய்), origine, commencement. 2° 2e *pers. fut. de* தோற்றுகிறது.

தோற்றுவிக்கிறது, வித்தேன், விப்பேன், வி, விக்க, *v. caus. du même*, தோற்றுவித்தல் *n. v.* faire paraître, — naître, produire, créer, montrer: தோற்றுவிக்கப்

பண்ணுகிறது faire en sorte qu'une pensée se présente à l'esprit de quelqu'un.

தோற்றுன்னர், (தோல், துன்னர்), ouvriers en peau, cordonniers, corroyeurs, tanneurs.

தோற்றேன், 1° *parf. de* தோற்கிறது. 2° *nég. de* தோற்றுகிறது.

தோனாய், (தோல், நாய்), espèce de chien.

தோன்றல், 1° *opt. et n. v. de* தோன்றுகிறது, lever (des astres), apparition, sortie, origine, existence, formation, naissance, rencontre, idée, splendeur. 2° homme, prince, roi, grand personnage, chef d'un pays de forêts ou d'un désert, frère aîné, fils, garçon, *ou* தோன்றல்விகாரம் modification qui consiste dans l'apparition ou l'addition d'une lettre entre 2 mots qu'on réunit, *v. g.* பூ et கொத்து, font பூங்கொத்து bouquet de fleurs.

தோன்றா, தோன்றாத, *part. nég. de* தோன்றுகிறது qui ne paraît pas, invisible : தோன்றாத்துணை compagnon ou secours invisible, — secret ; — வெழுவாய் (எழுவாய்), sujet sous entendu indiqué et non exprimé.

தோன்றி, 1° sang, la plante காந்தள் gloriosa superba, (dont il y a 2 variétés : la rouge செங்தோன்றி et la blanche வெண்டோன்றி, *V.* செங்காந்தள். 2° *gér. de* தோன்றுகிறது.

தோன்றிகள், les marchands.

தோன்றுகிறது, ன்றினேன், ன்றுவேன், ன்று, ன்ற, *v. n.* apparaître, sembler, paraître (aux sens ou à l'esprit), se lever (les astres), s'élever, sortir, briller se former, commencer à exister, naître, pousser, germer, se rencontrer, survenir, venir ou être ajouté au milieu : எனக்கப்படி — cela me semble ainsi ; எனக்குச்சத்துருதோன்றினன் un ennemi s'est élevé contre moi ; எனக்குத்தோன்றினதைச்சொன்னேன் j'ai dit ce qui me semblait, j'ai dit mon opinion ; தோன்றக்கொடுக்கிறது donner suffisamment, — de manière que cela semble quelque chose, தோன்றச் சொல்லுகிறது montrer, parler de manière à faire voir ou comprendre ; தோன்றினப்போலே *ou* தோன்றினபடிசெய்கிறது faire à sa fantaisie, comme bon semble ; தோன்றாதே *ou* தோன்றாமலிருக்கிறது ne pas paraître, ne sembler rien, être incertain, ne savoir que faire ; ஒருவனுக்கு எதிருத்தரந்தோன்றாமற் பண்ணுகிறது réduire quelqu'un à ne pas trouver de réponse, à ne savoir que dire ; அவன்தோன்றாமலிருக்கிறான் il ne paraît pas, *ou* அவனுக்குத்தோன்றவில்லை *ou* தோன்றாதேயிருக்கிறது cela ne lui semble rien, ne lui a pas apparu, il est insensible, rien ne lui fait impression.

தோன்றுகை, தோன்றுதல், *n. v. du préc.* apparition, formation, naissance, germination, éclat, lever.

தோன்றும், *part. fut. et* 3me *pers. neut. du fut. du même*, qui semble, qui paraîtra, il semble, il paraîtra.

தௌ

தௌ, lettre syllabique composée de த் et de ஔ, taou.

தௌகித்திரன், (daouhitra de துகிதா), fils de la fille.

தௌகித்திரி, *fém. du préc.* fille de la fille.

தௌசருமியம், (daoustcharmya, *ou* துர், சருமம், ya), circoncision, paraphimosis.

*தௌசாரம், (துஷாரம்), froid, neige, rosée.

*தௌட்டகம், தௌட்டவம், (*de* துஷ்ட, ka *ou* va), mal, malice, méchanceté.

*தௌதம், (dhaouta), blancheur, argent : தௌதசிலம். crystal.

*தௌதிகம், (taoutika), perle, huître à perles.

*தௌத்தியம், 1° (தூதன்), nouvelle, message, ambassade. 2° *P.* ஸ்தௌத்தியம் éloge, louange, musc.

*தௌராத்துமியம், (daourâtmya, *ou* துர், ஆத்துமம்), méchanceté, dépravation.

*தௌரிதகம், (dhaouritaka, *de* தோரிதம்), trot, pas rapide, pas lent, marche douce, tour, course, en rond (du cheval).

*தௌரிதம், (தோரிதம்), trot, vitesse.

*தௌரியம், 1° (dhaourya), trot de cheval. 2° (daourya), son des instruments de musique, harmonie : தௌரியத்திரிகம் symphonie, mélange de chant, de musique instrumentale et de danse.

*தௌர்மனசியம், (துர், மனசு), mauvaise disposition.

*தௌலம், (துலா), *V.* துலாக்கோல்.

*தௌலிகன், தௌலிகிகன், (தூலிகை), peintre.

*தௌலேயம், (daoulêya), tortue.

தௌவல், *opt. et n. v. de* தௌவுகிறது,

âge tendre, marcher clopin-clopant, corruption, perte.

*தௌவாரிகன், (துவாரம்), portier.

தௌவுகிறது, வினேன், வுவேன், வு, வ, v. n. தௌவுதல், n. v. périr, se gâter, se cabrer, sauter, bondir, sautiller, boiter.

தௌவை, mère, sœur, aînée, la prétendue déesse மூதேவி.

தௌர்கந்தி, (துர்க்கந்தம்), puanteur.

தௌர்சன்னியம், (துர்ச்சனம், ya), méchanceté, vileté.

*தௌர்பல்லியோம், (துர்ப்பலம், ya) faiblesse, débilité.

*தௌர்பாக்கியம், P துர்ப்பாக்கியம்.

ந

ந், n dentale est la 8me consonne tamoule et la 4me des மெல்லினம் ou lettres douces. Elle se nomme நகரம், et dans bien des mots elle est initiale. Au milieu des mots elle se met devant, த, comme dans கந்தம் odeur, ou s'emploie pour représenter la lettre n sanscrite, comme dans அநந்தம் infinité, et bien d'autres mots qui ont l'அந் privatif ou la particule அநு. A la fin des mots ந் est généralement un changement euphonique de ம் devant த ou ந initial, v. g. புத்தகம் et தந்தான் font புத்தகந்தந்தான் il a donné un livre.

ந, 1° lettre syllabique composée de ந் et de அ, na bref. 2° préfixe sanscrite qui signifie négation, prohibition, différence, louange, célébrité. 3° ந particule qui signifie bon, bonne ; elle double la consonne suivante, et prend 2 வ devant une voyelle : நவ்வழி bon chemin, நவ்வமிர்தம் bonne ambroisie, நக்குடம் bonne cruche.

நக, 1° *obl. de* நகம். 2° *inf. de* நகுகிறது.

*நககுட்டன், (நகம், koutta *qui coupe*), rogneur d'ongles, *i. e.* barbier.

நகசிறிதம், l'arbrisseau குன்றி.

நகட்டல், நகட்டுகை, *n. v. du suiv.*

நகட்டுகிறது, ட்டினேன், ட்டுவேன், ட்டு, ட்ட, *v. a.* நகட்டுதல், *n. v.* faire ramper, pousser, renverser, de son long, pousser alternativement chaque côté d'une masse, dévorer tout, broyer, — par attrition, *V.* நகர்த்துகிறது.

நகங்கிருதி, 1° (ந *non*, அகங்கிருதி *orgueil*), humilité, (c'est une des 7 புண்ணியம் ou vertus. 2° (nakha *parfum*), parfum ou épices pour embaumer.

*நகசம், (நகம், சம்), ce qui est né dans les montagnes, *i. e.* l'éléphant.

நகதா, (*arabe*), argent comptant.

நகதி, (*arabe*), capitaliste, homme riche en argent; — குமஸ்தா employé subalterne d'un trésor ; — பீசம் l'arbrisseau புலிதொடக்கி.

நகத்தல், நகத்துகிறது, *P.* நகர்த்தல், நகர்த்துகிறது.

நகநோக்கி, la plante உத்தாமணி.

நகது, (*arabe*), argent, — comptant ; — சாமீன், — ஜாமீன் caution d'argent.

*நகமுசம், (நகம், moutcha *qui relâche*), arc.

நகபூ, 1° (*id.* பூ), fleur de montagne. 2°* (*id.* bhoû *être*), montagnard.

*நகம், 1° (nakha), ongle (des mains et des pieds), griffes, serres des oiseaux, part, portion. 2° (naga, *ou* ந *non*, ga *qui va*), arbre, montagne, terre ; — வாங்குகிறது couper —, rogner les ongles ; — வாங்கி instrument pour couper les ongles ; — வளர்க்கிறது laisser croître ses ongles. (comme font les sanniasis indiens), நகக்கண், — க்கால் racine des ongles, ongle des doigts ; — க்காளான் champignon qui croît sur les arbres ; — க்குறி, — த்தழும்பு égratignure —, marque des ongles ; — சிகைபரியந்தம் des pieds à la tête. *litt.* depuis les ongles (des pieds) jusqu'à la touffe de cheveux du sommet de la tête ; — சிகைபரியந்தம் நோகுகிறது souffrir des pieds à la tête ; — ச்சிராய் rognure d'ongles ; — ச்சிலந்தி, — ச்சுற்று panaris, mal d'aventure ; — ச்சூடு petite brûlure ; — நந்தனி, — நந்தினி la fille du mont (Himalaya). Oumei ou Parvadi ; — படுவன் panaris ; — பதம், *V.* நகக்குறி ; — பதி le roi des montagnes, l'Himalaya ; — பிள்ளம் déchirure avec l'ongle ; — ரேகை, — லேகை, — விரேகம், marque des ongles, égratignure ; — விஷம் venin des ongles ; — விரணம், (இரணம்), égratignure, plaie qu'elle cause ; நகமுஞ்சதையுமாயிருக்கிறது être comme les ongles et la chair, être intimement unis ; நகத்தாலெடுக்கிறது enlever avec les ongles, avec les griffes.

நகராங்கம், (நகர், அங்கம்), partie ou beauté, d'une ville.

*நகரசம், (நகரம், சம்), citoyen, — né dans une ville, *V.* நகரகாதம்.

நகரத்தார், *நகரஸ்தர், (நகரம்), citoyens (de ville), citadins.

*நகரம், 1° (ந, கரம்), la lettre, n. 2°

(nagara), ville, cité, métropoie, palais de roi, ville en pays cultivé. 3° (nakhara, ongle ; — கட்டுகிறது, — கோலுகிறது bâtir une ville, l'entourer de murs ; நகரகாதம் நகரசம் ce qui détruit ou conquiert les villes, *i. e.* l'éléphant ; — சனம், — மாக்கள், — வாசிகள் peuple —, habitants d'une ville, d'une métropole, citoyens ; — படலம் chapitre ou description de la ville du héros d'un poème. C'est le 2° chant d'un poème épique ; நகரத்துவெள்ளாளர் vellages des villes, une division des வெள்ளாளர்.

நகரா, 1° (*ind.*), espèce de gros tambour. 2° ou நகராத *part. nég. de* நகருகிறது.

*நகராயுதம், (நகரம், ஆயுதம்), *V.* நகாயுதம்.

*நகரி, (nagari), ville, cité, mètropole, capitale, résidence du roi, la plante வறட்சுண்டி : — சோதனை ronde —, visite d'une ville (que fait un roi, un gouverneur... la nuit en habit déguisé !) — சோதனைக்குப் புறப்படுகிறது sortir pour faire la ronde, visiter la ville ou la capitale incognito ; — வகம் corbeau, *litt.* grue de ville ; — வாயிற்கோபுரம் tour de la porte d'une ville.

நகருகிறது, ர்ந்தேன், ருவேன் ou ர்வேன் ரு, ou ர, ர, *v. n.* ramper, se traîner, se glisser, s'insinuer ou s'esquiver furtivement, glisser : நகர்ந்துபோகிறது se traîner, aller en rampant ; — வருகிறது venir en rampant, se glisser dans.

*நகருகை, நகருதல், *n. v. du préc.* rampement.

நகரை, espèce d'arbre, — de poisson.

*நகரோபாந்தம், (நகரம், உப, அந்தம்), faubourg, environs —, limite d'une ville.

நகர், 1° (நகரம்), ville, grande cité, palais, maison, bourg en pays cultivé, temple. 2° *imp. et part. de* நகர்கிறது : — துரோணம் la plante தும்பை ; — பஞ்சரத்தினம் trésors ou richesses d'une ville ; ou en compte 5 : அரசன், le roi, பித்தன் le bouffon, மந்தி le babouin, — யானை l'éléphant, கண்ணாடி le miroir, (beaux trésors ! le 1er excepté) ; — வளம் prospérité d'une ville.

நகர்கிறது, நகர்தல், *V.* நகருகிறது, நகருதல்.

நகர்த்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, *v. a. de* நகருகிறது *et* நகர்த்தல் ou நகர்த்துதல், *n. v.* traîner, faire glisser, — ramper, — avancer, pousser, chasser en avant, piler, broyer : கொடுத்துநகர்த்திப்போடுகிறது renvoyer avec un présent (ironie) ; சுவரையிடித்து — renverser un mur et l'enlever ; தடியால்நகர்த்திப்போடுகிறது ou விடுகிறது éloigner —, chasser ou pousser avec un bâton ; நகர்த்த இலக்கு பார்க்கிறது examiner à quelle distance une chose peut être poussée, épier l'occasion.

*நகலேகை, (நகம், இலேகை), *V.* நகரேகை.

நகல், 1° (*arabe*), copie, transcription, brouillon ; — சீட்டு ou நகற்சீட்டு copie —, brouillon d'un billet... ; தீர்ப்பின் — copie d'un jugement. 2° *opt et n. v. de* நகுகிறது, *V.* நகுதல்.

நகவியாக்கிறம், la plante புலிதொடக்கி.

நகவு, *V.* நகுதல்.

நகவுளி, (நகம், உளி), ciseau en forme d'ongle (pour faire les cannelures).

நகளுகிறது, ou நகள்கிறது, கண்டேன், களுவேன், ou நகள்வேன், களு ou கள், கள, *v. n.* நகளுதல், *n. v.* ramper, se traîner.

*நகாங்கம், (நகம், அங்கம்), espèce de parfum, *V.* நகக்குறி.

நகாசு, (ந, காசு), chose jolie, sans défaut, ouvrage perfectionné peint en émail stuqué, poli.

*நகாதிபன், நகாதிராசன், (நகம், அதிபன், அதி, இராசன்), *V.* நகேசன்.

*நகாச்சிரயம், (*id.* ஆச்சிரயம்), habitation des montagnes.

*நகாயுதம், (நகம், ஆயுதம்), animal armé de griffes, lion, tigre, coq.

நகிர், la plante தேட்கொடுக்கி.

நகிலம், நகில், sein, mamelle.

நகுகிறது, நக்கேன், நகுவேன், நகு, நக, *neg.* நகேன், *v. n.* rire, sourire, rire de, tourner en dérision, se moquer, mépriser, briller, fleurir, surpasser.

*நகுடம், (nakouta), le nez.

நகுதல், *n. v. de* நகுகிறது, rire, sourire, dérision, mépris, brillant, splendeur, floraison.

நகுதா, pilote, maître d'un navire.

நகுத்தம், l'arbre dalbergia arborea, *V.* புன்குமரம்.

*நகுலம், (nakoula), mangouste.

*நகுலன், (ந, குலம்), homme dégradé, sans caste, Nagoulen, le 4me des 5 பாண்டவர் fameux cavalier, (surnom de) Siven, fils : குதிரைக்குநகுலன் un nouveau Nagoulen pour les chevaux, habile écuyer ou jockey.

*நகுலி, *f. du préc.* espèce de parfum, l'arbre à coton soyeux, la lettre h.

*நகுலேசன், (நகுலன், ஈசன்), le maître de —, ou maître Nagoulen, *i. e.* வயிரவன்.

நகுலேட்டை, நகுலேஷ்டை, நகுலேஷ்

டம், (நகுலம், இஷ்டம்), ce qu'aime la maugouste, *i. e.* plante qu'elle emploie comme antidote au venin du serpent; on la nomme encore râsnâ.

நகேசனங்கை. (நகேசன், நங்கை), la fille de Naguêsen ou de l'Himalaya, *i. e.* Parvadi.

*நகேசன், (நகம், ஈசன்), le roi des monts. *i. e.* l'Himalaya.

நகேசிய, la plante புல்லூரி.

நகை, 1° *n. v. de* நகுகிறது, rire, ris, dérision, mépris, moquerie, plaisanterie, joie, délices, plaisir, bouton de fleurs, fleur, épanouissement, floraison, dent que l'on montre (en riant), lumière, splendeur, objet brillant, joyau, bijou, figure qu'on emploie pour montrer le mépris et la joie. 2° *imp de* நகைக்கிறது: — ச்சொல் plaisanterie, parole pour rire; — சோக்கம் saftan; — முகம் visage riant, — joyeux; — ரசம் émotion — manière de rire, gaîté, allégresse, dérision; நகைக்கிடமான risible, ridicule.

நகைக்கிறது, கைத்தேன், கைப்பேன், கை, கைக்க, *v. n. et. a.* rire, sourire, plaisanter, railler, se moquer.

நகைத்தல், நகைப்பு, *n. v. du préc.* rire, ris, dérision, plaisanterie, raillerie, moquerie: நகைப்புக்கிடமான நகைப்புக்குரிய risible, ridicule: எனக்கு நகைப்புவந்தது le rire m'a pris.

நகைப்போன், *n. app du même,* rieur, plaisant, moqueur.

நகையரல், நகையால், la plante பகன்றை ruellia.

நகோச்சிராயம், (நகம், உச்சிராயம்), élévation de montagne.

நக்க, 1° *part. parf. de* நகுகிறது. 2° *inf. de* நக்குகிறது. 3° *obl de* நக்கன்.

நக்கபாரம், les îles Nicobars dans le golfe du Bengale: நக்கபாரக்கச்சவடம் commerce de Nicobar, — sans crédit, argent comptant, probité suspecte.

நக்கபாரத்தவன், நக்கபாரத்தான், நக்கபாரி, (நக்கபாரம்), Nicobarien, habitant des îles Nicobars.

நக்கரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, *et* நக்கரைக்கிறது, ரைத்தேன், ரைப்பேன், ரை, ரைக்க, (நகருகிறது), *v n.* ramper, se traîner à terre comme un cul-de-jatte, frotter, s'enfoncer.

நக்கரித்தல், நக்கரிப்பு, நக்கரைத்தல், *n. v. du préc.*

நக்கல், *n. v. et. opt. de* நக்குகிறது, action de lécher..., (réputée une des 4 manières de manger), attouchement, parasite, ris, rire, dérision: நக்கலாய்ப்போகிறது, ஆய்க்கிரிகிறது chercher à écornifler, — quelque franche lippée.

நக்கவாரம், les îles Nicobars, commerce, argent comptant.

நக்கவாரி, Nicobarien, homme qui ne vend qu'argent comptant, cocotier nain, blé restreint pour la quantité.

*நக்கனம், (nagna), nudité; நக்னத்துவம் état de nudité; — ப்பிரசாதனம் don d'un vêtement, vêtir ceux qui sont nus.

*நக்கன், *P.* நக்கனன், (நக்கனம்), homme nu, (surnom de) Siven, Arouguen, renard, *V.* நக்கினன்.

நக்காரி, la plante வறட்சுண்டி.

நக்கார், 1° nom d'un poète. 2° *pl. du suiv.*

நக்கான், 3e *pers. parf. et nom app de* நகுகிறது, il a ri, rieur.

நக்கி, *gér. et. n. app. de* நக்குகிறது, léchant, lécheur: — பூ la plante heliotropium indicum.

*நக்கிரம், nakra), linteau de porte

நக்கி.., *V.* நகிர்,

*நக்கினம், (nagna, angl. naked), nudité: நக்கினகரணம் *ou*

நக்கினிகரணம், நக்கினிகிருதம், (நக்கினம், கி), dépouillement, mettre à nu.

*நக்கினன், நக்கினுடன், (நக்கினம், அடம்), homme nu, gymnosophiste, religieux mendiant qui va nu, bouddhiste, djaïna.

நக்கினை, நக்கினிகை, (நக்கினம், ikâ), femme nue, fille de 10 ans.

நக்கீரன், *P.* நற்கீரன்.

நக்கு, action de lécher, *n. v. imp. et part. de*

நக்குகிறது, *sync.* நக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v. a.* நக்குவது, நக்குதல், *n. v.* 1° lécher, laper, toucher. 2° *P.* நகுகிறது rire, railler: நக்கிக்கொண்டு திரிகிறது chercher à écornifler, faire le metier de parasite: — குடிக்கிறது laper, — ப்போடுகிறது manger avidement; நக்கப்படுவன choses qu'on lèche, comme le miel...

நக்குணி, (நக்குகிறது, உண்கிறது), homme qui mange en léchant, petit enfant, espèce de serpent, *ou*

நக்குவோன், *n. app. de* நக்குகிறது lèche-plat, celui qui lèche.

*நக்ஷத்திரம், (nakchatra), perle, étoile, constellation ou mansion lunaire, astérisme, — où se trouve la lune à un jour donné; c'est une des 5 parties du பஞ்சாங்கம் ou almanach indien. Comme les Indiens observent les étoiles spécialement par rapport à la lune et que cette planète parcourt le zodiaque en 27 jours et 8 heures,

les Indiens ont divisé le zodiaque en 27 constellations lunaires donnant à chacune 13 degrés 20 minutes. Elles prennent leurs noms d'une étoile qui quelquefois n'est pas située dans l'espace qu'ils lui attribuent. Voici leurs noms tamouls, sanscrits et européens, en commençant par le Bélier et suivant l'ordre des signes du zodiaque; அச்சுவினி, asvini, l'alpha du Bélier; பரணி bharani, la Mouche; கார்த்திகை krouttikâ, les Pléiades; உரோகிணி rôhini, Aldébaran. 5° மிருகசீரிடம் mrougasiras, le lambda d'Orien; திருவாதிரை ârdra, l'alpha d'Orion; புனர்பூசம் pounarvasou, le bêta des Gémeaux, பூசம் pouchya, le delta du Cancer; ஆயிலியம் aslêchâ l'alpha du Cancer. 10° மகம் magha l'alpha du Lion ou Régulus; பூரம் poûrvaphalgouni, le delta du Lion; உத்தரம் outtara phalgouni, le bêta du Lion: அத்தம் hasta, la chevelure de Bérénice ou le delta du Corbeau; சித்திரை tchittrâ, l'alpha de l'Épi de la Vierge. 15° சுவாதி, svâti, Arcturus; விசாகம் visâkhâ, l'alpha ou le kappa de la Balance: அனுடம் anourâdhâ, l'alpha du Scorpion; கேட்டை djyêchtâ, Antarès; மூலம் moûla, la queue du Scorpion. 20° பூராடம் poûrvâchâdhâ, le delta du Sagittaire; உத்தராடம் outtarâchâdhâ, le tau du Sagittaire; திருவோணம் srâvana, l'alpha de l'Aigle; அவிட்டம் dhanichtâ l'alpha du Dauphin; சதயம் satabhichâ, le lambda du Verseau; பூரட்டாதி poûrva bhâdrapada, l'alpha de Pégase; உத்தரட்டாதி outtara bhâdrapada, l'alpha d'Andromède; இரேவதி rêvati, le delta des Poissons. Comme la lune met 27 jours 8 heures à parcourir le zodiaque, les 8 heures négligées font un jour tous les 3 mois; aussi ils ont une constellation intercalaire nommée அபிசித்து abhidjit, l'alpha de la Lyre, qu'ils placent entre la 21me et la 22me. La distance d'une étoile à l'autre n'est pas la même; quelques-unes même sont très éloignées du zodiaque. En mythologie ces 27 étoiles sont censées les filles de தக்ஷன் et les femmes de சந்திரன் ou de la lune, dont les Indous font un dieu mâle: நக்ஷத்திரசக்கிரம் le ciel étoilé, le cercle des étoiles ou des constellations lunaires, espèce de diagramme pour les calculs astrologiques; — சீரகம் cumin —, anis étoilé; — தீபம் lampe étoilée, — en forme d'étoile; — நேமி Sandiren ou la lune, l'étoile polaire, Vichnou; — பதவி, — மண்டலம் le ciel étoilé; — ப்பிரமாணம் l'étendue d'une constellation; — மாலை constellation, série —, table des 27 constellations lunaires, nom d'un livre, espèce de danse, collier de 27 perles, rangée de 27 lampes (dans un temple); — வாணம் fusée qui élevée en l'air imite une étoile; — வீதி route de la lune à travers le zodiaque.

*நக்ஷத்திரேசன், (நக்ஷத்திரம், ஈசன்), le prétendu maître ou mari des constellations lunaires, *i. e.* Sandiren ou la lune.

நங்கணவாய்ச்சி, *P.* நாகணவாய்ப்புள்.

நங்கள், *P.* எங்கள்.

நங்கிலி, la plante பசிரி.

நங்கூரம், நங்குரம், (*du latin* anchora), ancre (de navire): — போடுகிறது, — பாய்ச்சுகிறது, — விடுகிறது jeter l'ancre; — தூக்குகிறது lever l'ancre; — கொத்திவிடுகிறது couper la corde de l'ancre; நங்கூரப்பல் le bout crochu —, dent de l'ancre; — வாடகை droit d'ancrage.

நங்கை, dame, femme noble, — excellente, sœur cadette, la plante polygala: — நாச்சி dame, matrone, femme de distinction.

நசநச, (*son imitatif*), நசநசவென்கிறது, rendre ce son, être liquide, deux ou onctueux: நசநசென்றுபெய்கிறது pleuvoir doucement: — பேசுகிறது babiller, jaser, bavarder.

நசரானி, நசரேணி. nazaréen: நசரேணிமாப்பிள்ளை chrétien syriaque du Maléalam.

நசலாளி, (நசல், ஆளி), malade, infirme, personne maladive, de mauvaise santé, malheureux.

நசல், (நைதல்), maladie, malheur: — ஆய்விழுகிறது, tomber malade; — படுகிறது tomber malade, être indisposé, éprouver un malheur; நசற்காரன், *P.* நசலாளி; நசலுக்கேற்றமருந்து remède propre à la maladie.

நசனை, (நசை), défaut des rubis qui consiste dans une couleur blanchâtre.

நசாரி, l'arbre எட்டிமரம், strychnos.

நசி, 1° *imp. et part. du même.* 2° *imp. de* நசிக்கிறது: — கொதி défaut dans la cuisson des mets.

நசிகிறது, சிந்தேன், சிவேன், சி, சிய, *v. n.* நசிதல், *n. v.* (nasa *périr*), se briser, se broyer, se froisser, périr, se gâter, être détruit, ruiné, défectueux, s'avilir.

நசிக்கிறது, சித்தேன், சிப்பேன், சி, சிக்க, *v. a. de* நசிகிறது, நசித்தல், *n v.* briser, broyer, écraser, froisser, détruire, ruiner, gâter, affaiblir, exprimer le jus. || *v. n.* mourir. *V.* நசிகிறது.

நசிப்பு, *n. v. du préc.* brisement, frois-

sement, broiement, perte, ruine, corruption.

*நசியப்பிரசூதிகை, (nasyat *périssant*), femme accouchée d'un enfant mort.

*நசியம், (nasya), remède qu'on prend par le nez : — ஆன nasal ; — பிழிகிறது exprimer le jus des plantes médicinales pour un tel remède.

நசியரி, la plante குப்பைமேனி,

நசியல், *n. v. de* நசிகிறது, ce qui est gâté, broyé, froissé..., *V.* நசிவு : நசியற்பதம் point —, moment de se gâter.

நசிவு, *n. v. du même*, froissement, broiement, contusion, bassesse.

நசிருணி, நசிருண்டி, avare, homme maigre.

நசீப், (*arabe*), destin, fortune, sort.

நசுகுணி, chose très petite.

நசுக்கான், (நசுக்கு), chose petite: — பையன் petit enfant.

நசுக்கு, *n. v. imp. et part. du suiv.* écrasement, brisement, broiement, destruction : — த்துர்ச்சனப்பண்ணுகிறது faire l'insolent, être fougueux ; — நசுக்கென்கிறது être gluant, visqueux.

நசுக்குகிறது, *sync.* நசுக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v. a. de* நசுங்குகிறது, நசுக்குதல், *n. v. et* நசுக்கிப்போடுகிறது, écraser, briser, broyer, froisser, meurtrir, détruire, affaiblir, remettre, lâcher un vent sans bruit.

நசுங்கடிக்கிறது, (நசுங்குகிறது, அடிக்கிறது), écraser, broyer, affaiblir.

நசுங்கலன், நசுங்கலாண்டி, (நசுங்கல்), avare, qui écrase tout.

நசுங்கல், écrasement, brisement, contusion, broiement, *n. v. et de*

நசுங்குகிறது, *sync.* நசுங்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. n de* நசுக்குகிறது, நசுங்குதல், *n. v.* s'écraser, se briser, se froisser, être pressé, serré, gêné : நசுங்காமலெடுக்கிறது enlever sans briser : நசுங்கச்சப்பி, avare, — qui suce jusqu'à écraser ou broyer.

நசுநசு, (*son imitatif* : நசுநசென்கிறது, நசுநசெனல் *ou*

நசுநசுக்கிறது, த்தேன், ப்பேன், சு, சுக்க, *v. n.* நசுநசுத்தல், *n. v.* (நசுநசு), lésiner, tarder, devenir —, être lent, humide, mou, doux au toucher.

நசுநசுப்பு, *n. v. du préc.* humidité, lenteur, retard, douceur au toucher, amertume de cœur.

நசுபிசு, (*son imitatif*), நசுபிசென்கிறது நசுபிசெனல், *ou*

நசுபிசுக்கிறது, த்தேன், ப்பேன், சு, சுக்க, *v. n.* நசுபிசுத்தல், *n. v.* (நசுபிசு), lésiner, s'amollir et devenir —, être humide, gluant, visqueux, collant.

நசுபிசுப்பு, *n. v. du préc.* lésinerie, humidité, viscosité, qualité gluante.

நசுவல், chose affaiblie, — très petite, affaiblissement, froissement, écrasement.

நசை, 1° désir, amitié, règle, bonnes mœurs, humidité (de la terre...), défaut, faute, moquerie, plaisanterie, grimace. 2° (nâsâ), nez : நசைகாட்டுகிறது montrer de l'amitié, attirer, allécher, faire des grimaces, se moquer de quelqu'un par derrière; — யறிகிறது connaître ou expérimenter l'affabilité ; — வினை bonne conduite.

நசைகிறது, சைந்தேன், சைவேன், சை, சைய, *v. a.* நசைதல், *n. v.* aimer, désirer.

நசைநுளர், நசைநர், நசையுநர், நசையுனா, (நசை), amis, ceux qui désirent.

நசைவு, (நசை), humidité de la terre.

நச்சம்பு, (நச்சு, அம்பு), flèche empoisonnée.

நச்சல், *opt. et n. v. de* நச்சுகிறது, désir, babil, importunité, molestation.

நச்சி, 1° (நச்சு), babillarde, commère. 2° *gér. de* நச்சுகிறது.

நச்சினா, *n. app. de* நச்சுகிறது : நச்சினார்க்கினியார், (இனிய), nom d'un commentateur du தொல்காப்பியம்.

நச்சினி, grain dit கேவிரு.

நச்சு, 1° désir, babil, bavardage, loquacité, importunité, trouble, petitesse, (*et adj.*), petit. 2° *adj. de* நஞ்சு, venimeux, vénéneux, empoisonné. 3° *imp. et part. de* நச்சுகிறது : நச்சாயிருக்கிறது être importun, ennuyeux ; — க்கத்தி épée empoisonnée ; — க்காற்று vent pestilentiel ou empesté ; — க்குழல் sarbacane, long tube pour lancer des boulettes de terre glaise aux oiseaux, télescope, lunette d'approche, tube de ces instruments ; — க்கொடி cordon ombilical ; — ச்சொல் parole mauvaise, — empoisonnée ; — த்தானம் place du poison, la 7me à partir de la place de l'embroisie ; — நச்சென்கிறது babiller, jaser sans cesse, importuner, faire le bruit du lézard நச்சுப்பல்லி ; — நச்சென்றுதின்கிறது manger en faisant du bruit avec ses lèvres ; — நீர் eau empoisonnée ; — ப்பல், — ப்பல்லு dent venimeuse ; — ப்பல்லன் homme qui a les dents venimeuses, dont les paroles sont empoisonnées ou de mauvais augure ; — ப்பல்லி femme qui a les dents ou les paroles venimeuses ; lézard venimeux, espèce de petit lézard ; — ப்பார்வை regard cruel, — funeste ; — ப்பால் lait empoison-

né; — ப்புகை fumée empoisonnée ou pestilentielle; — ப்பூடு ou பூண்டு plante vénéneuse, — ப்பையன் petit garçon; — ப்பொடி poudre empoisonnée, poison en poudre; très petits poissons; — மரம் arbre vénéneux, l'arbre எட்டி; — மருந்து remède; — மழை pluie pestilentielle, — nuisible; நச்சுப்பிச்சும்பண்ணுகிறது mettre en pièces, battre rudememt; — வாக்கு, — வாய் mauvaise bouche, bouche empoisonnée; — வாயன் homme qui a la bouche mauvaise, — empoisonnée, dont la bouche vomit le poison, grand babillard; — விறகு bois vénéneux, dont le suc est vénéneux comme l'எருக்கு, le கள்ளி.

நச்சுகிறது, ச்சினேன், ச்சுவேன், ச்சு, ச்ச, v. a. நச்சுதல், n. v. désirer, convoiter, babiller, bavarder, jaser, importuner ennuyer, molester, troubler: நீ என்னை நச்சாதே ne m'importune pas; நச்சுப்பேசுகிறது dire des douceurs, des choses agréables ou ennuyantes.

நச்சுறுகிறது, (நச்சு, உறுகிறது), concevoir le désir, désirer.

நச்சுறுக்கிறது, நச்சுறுவிக்கிறது, (id. உறுக்கிறது), faire désirer, inspirer le désir.

நச்செண்ணெய், (நச்சு), huile empoisonnée.

நச்செலி, (id.), rat venimeux, le மூஞ்சூறு ou rat musqué (dont la morsure est venimeuse).

நச்செழுத்து, (id.), lettres censées empoisonnées ou de mauvais augure et qui, au dire des Indous, ne doivent pas commencer un poème. Ces lettres sont; யா, ஞா, ரா, சோ, லா, லோ, ய், ர், ல், ன், l'உயிரளபெடை, l'ஒற்றளபெடை, le மகரக்குறுக்கம் et l'ஆய்தக்குறுக்கம். Quelques-uns, au lieu des 5 dernières, mettent les voyelles longues et la lettre ஃ

நச்செள்ளையார், nom d'un poète.

நஸ்தம், (nasta), nez, V. நத்தம்.

*நஷ்டம், (nachta), perte, dommage, déchet, corruption, malheur, l'art prétendu de découvrir par des calculs astrologiques les choses perdues, ce qui est le 48me des கலைக்கியானம்: — வருகிறது une perte survenir; — ஆகிறது, — ஆய்ப்போகிறது se perdre, marcher vers sa ruine, être exposé au danger de se perdre; நஷ்டசந்திரன் la lune de malheur, i. e. le 4me jour lunaire après la nouvelle lune d'ஆவணி qui est réputé néfaste; — சேதனம், — சேஷ்டம், — சேஷ்டதை insensiblité; நஷ்டத்துக்குத்தரிக்கிறது satisfaire pour un —, répondre du dommage; நஷ்டத்துக்காக எவ்வளவுந் தள்ளிக்கொடாமல் sans rien rabattre pour le dommage.

*நஷ்டாக்கினி, (நஷ்டம், அக்கினி), brame qui a laissé éteindre le prétendu feu sacré.

*நஷ்டாத்திருத்திரம், நஷ்டாப்திருத்திரம், (id. âpti gain), butin, pillage.

*நஷ்டார்த்தன், (id. அர்த்தம்), riche ruiné.

நஷ்டி, (nachti), perte, dommage: நீவராவிட்டால் எனக்கென்ன — quelle perte pour moi si tu ne viens pas?

*நஷ்டேந்துகலை, (நஷ்டம், இந்துகலை), le 1re jour de la lune ou elle est invisible.

நஞ்சம, P. நஞ்சு, poison.

நஞ்சன், (நஞ்சு), méchant, homme envenimé, ou vrai poison.

நஞ்சி, le grain rouge dit குன்றிமணி, le racine de la plante நஞ்சறுப்பான்.

நஞ்சு, poison, venin, mal, V. நஞ்சுக்கொடி: நஞ்சறுப்பான், நஞ்சறப்பாய்ந்தான், நஞ்சறப்பாய்ஞ்சான் la plante médicinale asclepias prolifera, கொண்டைசாணி, V. பேய்ப்புலவன்; நஞ்சிடுகிறது mettre —, donner du poison, empoisonner; நஞ்சிட்டுக்கொல்லுகிறது empoisonner, tuer par le poison; — கக்குகிறது, — காலுகிறது vomir du poison; — கரக்கிறது, — கலக்கிறது mettre furtivement —, mêler du poison; — க்கொடி secondines, arrière-faix, cordon ombilical; — தின்கிறது prendre du poison; — தின்றுசாகிறது s'empoisonner, prendre du poison soi-même et en mourir, — பற்றுகிறது prendre —, mêler du poison; — பாய்ச்சுகிறது glisser du poison, empoisonner (des armes.), trahir, tromper, — ப்பொத்தை grenouille de mer; — முறிக்கிறது détruire l'effet du poison (par un antidote; — முறிச்சான் nom d'une plante, espèce de contre-poison; நஞ்சுடனே பொருநாளும் பழகவேண்டாம் ne vous familiarisez jamais avec le poison ni avec les méchants.

நஞ்சுண்டோன், நஞ்சுண்ணி, (நஞ்சு, உண்கிறது), celui qui a avalé du poison, Siven.

நஞ்சூட்டுகிறது, (id. ஊட்டுகிறது), empoisonner.

நஞ்செடுக்கிறது, (id.), ôter le poison, en détruire l'effet, prendre (en main...) du poison.

நஞ்செழுத்து, (id.), V. நச்செழுத்து.

நஞ்சை, 1° acc. de நஞ்சு. 2° P. நன்செய், rizière.

நட, 1° imp. et part. de நடக்கிறது. 2° inf. de நடுகிறது. 3° obl. de நடம் et de நடன்.

நடக்கல், *n. v. de நடக்கிறது*, marche, conduite, manière de se conduire, cours, réussite.

நடக்கிறது, *டந்தேன்*, *டப்பேன்*, *ட*, *டக்க*, *v. n.* *நடக்குதல்*, *n. v.* marcher, aller, avancer, se conduire, arriver, réussir, être d'usage, avoir cours ; *நல்லநடக்கைகயாய்* — mener une bonne conduite ; *எனக்குமவனுக்குஞ் சினேகம்* — il y a amitié entre lui et moi ; *ஆசாரம்* — un usage avoir cours ; *ஊர் ஒருத்தனுக்கு* — un bourg appartenir à quelqu'un (quant à l'usufruit, ; *நடக்கும்* il —, qui marchera, arrivera...; *நடந்தகாரியஞ் சொல்லுகிறது* dire (franchement ou simplement) ce qui est arrivé ; *நடந்தநடைபடி* la manière dont on s'est conduit, les faits qui se sont passés ; *நடந்தவார்த்தை* les paroles prononcées ; *நடந்து அடிபட்டிருக்கிறது* être bon marcheur, habitué à la marche ; — *அப்பியாசமாயிருக்கிறது*, — *பழக்கமாயிருக்கிறது* être usité, habituel, en usage, habitué à la marche ; — *போகிது* marcher, s'en aller —, aller à pied, avancer, s'achever ; — *வருகிறது* venir à pied, arriver habituellement, être d'usage ; *எங்குமப்படிநடக்கின்றது ou நடந்துவருகிறது* c'est partout la coutume : *நடந்தேறுகிறது* s'avancer, marcher, s'accomplir, arriver, réussir ; *நடந்தேறப் பண்ணுகிறது* faire avancer ou réussir... (une chose) ; *நடந்தேறுங்காரியம்* chose qui s'accomplit ou réussit ; *நடக்கநடக்கக்காலெல்லாங்காய்த்துப்போயிற்று* à force de marcher les pieds sont devenus tout calleux ; *நடவாமலிருக்கிறது* ne pas marcher, être inusité...

நடக்கை, *n. v. du préc.* marche, conduite, mœurs, manière d'agir, caractère : *நடந்த* — conduite qu'on mène, actes, procédés ; *நடக்கையிலேதெரியும்* on verra par sa conduite.

நடத்தல், 1° *n. v. de நடக்கிறது*, marche, conduite, mœurs. 2° *V. நடத்துதல்*.

நடத்துகிறது, *த்தினேன்*, *த்துவேன்*, *த்து*, *த்த*, *v. a. de நடக்கிறது*, conduire, mener, faire marcher, diriger, guider, gouverner, pousser, instruire, dresser, soigner, causer, faire ; *குதிரையை* — conduire —, dresser un cheval ; *வேலை* — faire marcher —, diriger un ouvrage, travailler ; *ஒருவனைவழி* — conduire —, guider quelqu'un.

நடத்துதல், *n. v. du préc.* conduite, direction, manége.

நடத்துவிக்கிறது, *v. caus du même*, *நடத்துவித்தல்*, *n. a.* faire conduire, — gouverner, — marcher, — courir, mener diriger.

நடத்தை, *n. v. de நடக்கிறது*, conduite manière d'agir, mars, cours : — *ப்பிழை* inconduite, mauvaise conduite.

நடந்த, *நடந்து*, *part. et gér. de நடக்கிறது*.

நடபடி, (*நட*), conduite, actions, actes, manière d'agir, vie, évènement, usage : *அப்போஸ்தலர்களுடைய நடபடிகள்* les actes des Apôtres.

நடப்பன, *n. app. neut. pl. de நடக்கிறது*, les animaux qui marchent, la classe de ces animaux.

நடப்பிக்கிறது, *ப்பித்தேன்*, *ப்பிப்பேன்*, *ப்பி*, *ப்பிக்க*, *v. caus. de க நடக்கிறது et நடப்பித்தல்*, *n. v.* conduire, mener, faire marcher, — arriver, diriger, gouverner, traiter (avec bonté ou dureté), soigner, causer; *ஒருத்தனுக்குப்பிழைப்பை* — pourvoir à la subsistance de quelqu'un ; *பொல்லாப்பை* — causer du mal : *நடப்பிக்கிறவிதம்* manière de conduire, procédure.

நடப்பு, *n. v. de நடக்கிறது*, marche, — fréquente de monde, fréquentes allées et venues, chemin battu, influence, cérémonie d'ôter le *தாலி* à une veuve : *நடப்பற்றுப்போகிறது* les allées et les venues cesser, n'être plus ou pas fréquenté, — battu *நடப்பானவழி* chemin battu ; *நடப்பில்லை* il n'y a pas foule, la route n'est pas frayée — fréquentée.

**நடம்*, (nata), danse, — accompagnée de musique, mesure musicale, mélodie, sorte d'air, marche: — *ஆடுகிறது* danser, s'agiter, être d'usage, avoir coutume, marcher, fréquenter, aller et venir, marcher ou se promener (après une maladie. ... ; — *ஆட்டம்* soins qu'on se donne —, diligence pour une affaire, danse, comédie, pièce de théâtre, allées et venues, promenade, habitude, convalescence ; *நடசிரேஷ்டன்*, *V. நடவரன*, *நடநாயகன்* chef de danse, *i. e* Siven, émeraude, *V. கருடபச்சைக்கல்* ; — *பத்திரிகை*, la plante *சேப்பு* ; — *மண்டனம்* orpiment jaune (qui sert à teindre les habits de théâtre); — *வரன்* chef de danse, acteur.

நடர், *pl. de நடன்*.

நடலம், *நடலை*, affliction, trouble, importunité, vexation, tremblement, mensonge, fraude, tromperie, ruse, artifice, orgueil, insolence, pétulance, plaisanterie, courtoisie, dérision, incivilité, irrévérence, *V. நாகரிகம்* ; *நடலம் அடிக்கிறது*, — *பண்ணுகிறது* vexer, importuner, tourmenter, plaisanter, se moquer, manquer

de respect, montrer de la courtoisie ; — அழிந்துநட்டாற்றிலேபோனான் en punition de son insolence il périt au milieu de la rivière ; உன்னடலெய் நில்லாது les ruses ne dureront pas ; நடலக்காரன் pétulant, insolent, railleur, orgueilleux, *V.* நாகரீகன்.

நடல், *opt et n v. de* நடுகிறது, plantation, transplantation, vexation.

நடவடி, நடவடிக்கை, (நடவு, அடி), conduite, manière d'agir.

நடவா, நடவாத, *part nég. de* நடக்கிறது, qui ne marche pas, ou ne réussira pas..., inaccoutumé, inusité, inconvenant ; — நடக்கை, — நடை conduite mauvaise, extraordinaire, — qu'on ne doit pas tenir ; நடவாமுடம் personne ou animal qui ne peut marcher.

நடவு, 1° *n v. de* நடுகிறது, plantation, transplantation. 2° *imp. et n. v. de* நடவுகிறது, conduite, direction ; — க்காலம் temps de planter ; — க்காரிகள் femmes employées à planter, ou à transplanter (le riz) ; — க்கூலி salaire pour planter, — pour transplanter le riz ; — நடப்போகிறது aller planter ou transplanter ; — ப்பயிர் riz —, céréales etc... transplantées ; நடவுக்குத் தெளி நாலத்தொன்று (நாலு, அத்து), une moisson qui a été semée ne rapporte que le quart de celle qui a été transplantée.

நடவுகிறது, வினேன், வுவேன், வு, வ, *v. a. de* நடக்கிறது, நடவுதல், *n. v.* conduire, faire marcher, diriger, gouverner.

நடவேன், *nég. de* நடக்கிறது *et du préc.*

நடவை, 1° 2e *pers. nég. des mêmes.* 2° *n. v de* நடக்கிறது, chemin, sentier, — battu, marche, tournure ou construction d'une langue, tourniquet, l'arbre தணக்கு gyrocarpus : தமிழ்நடவை la tournure du tamoul.

*நடனம், (நடம், na), danse, pantomime, bal, comédie ; — இடுகிறது, — செய்கிறது, — பண்ணுகிறது, — புரிகிறது danser, jouer une comédie.

*நடனன், *pl.* நடனர், (நடனம்), *et*

*நடன், (நடம்), danseur, pantomime, acteur.

நடாத்துகிறது, *P.* நடத்துகிறது.

நடாவுகிறது, *V.* நடவுகிறது.

*நடி, 1° *fém. de* நடன், danseuse, actrice bayadère, prostituée, 2° grandeur, majesté. 3° *imp. de*

நடிக்கிறது, டித்தேன். டிப்பேன், டி, டிக்க, *v. n.* நடித்தல், *n. v.* (நடம்), danser, jouer une comédie, faire des civilités, se comporter mal, sortir, paraître.

நடிப்பு. *n. v du préc.* danse, comédie, mauvaise conduite, civilité, courtoisie.

நடுராசி, (நடு, இராசி), signe intermédiaire, qualité, médiocre, médiocrité.

நடு, 1° *gén.* நடுவின், milieu, centre, moitié, intérieur, la ceinture, le milieu du corps, la terre, (censée le milieu des 3 mondes), médiation, équité, justice, impartialité, médiocrité, emploi. 2° *imp. et part. de* நடுகிறது : — க்கடல் le milieu de la mer, la mer du milieu ; — க்கடை le milieu du marché, boutique qui est au milieu : — க்கட்டு ceinture, ceinturon, bâtiment du milieu, milieu d'une maison ; — க்கட்டுகிறது *ou*, கட்டுதல் bâtir le milieu, mettre à l'arbitrage ; — க்காரன் médiateur, juge, arbitre ; — க்குடி habitant ou habitation du milieu (du village) ; — க்கேட்கிறது écouter les plaintes ou les raisons des 2 parties ; — க்கொள்ளுகிறது atteindre ou prendre le — être au milieu ; — ச்சாமம் minuit, milieu de la nuit, veille du milieu de la nuit, demi சாமம் ou une heure et demie ; — ச்சொல்லுகிறது décider, faire l'office de —, être médiateur, rendre justice, parler impartialement ; — ச்சொல்லவறியாதவன் celui qui ne sait pas décider une cause ; — ச்சோத்தியம் minuit, la veille du milieu de la nuit ; — த்தரம் médiocrité, qualité —, classe moyenne ; — த்தரக்காரன் homme d'un rang —, d'une fortune —, d'une habileté moyenne ou médiocre ; — த்தரமாயிருக்கிறது être médiocre, de moyenne qualité ... ; — த்தலை milieu ou sommet de la tête ; — த்தன்மை médiocrité ; — த்தீர்க்கிறது décider, juger, — impartialement, — entre 2 parties ; — த்தீர்த்தல் investigation, *ou* — த்தீர்ப்பு, — த்தீர்வை jugement, décision ; — த்தீர்வையிடுகிறது juger, décider ; — நாள் la constellation lunaire du milieur, *i. e.* la 14me dite சித்திரை ; — நியாயம், *V.* நடுநீதி ; — நிலை exacte —, justice, équité, le juste milieu, impartialité ; — நிற்பு le milieu, — நிற்கிறது, — நிற்றல் être caution, entremetteur, médiateur, au milieu ; — நீதி exacte —, justice, équité, impartialité ; — ப்பகல் midi, milieu du jour ; — ப்படுத்துகிறது, — ப்பண்ணுகிறது mettre en commun ou au milieu ; — ப்பஞ்சாரம் âge moyen (des bœufs et des cheveaux ... ; — ப்பார் 1° la ceinture. 2° *imp de* — ப்பார்க்கிறது examiner le milieu, être médiateur ; — ப்புறம் le milieu, l'intérieur ; — ப்புற au milieu ; — ப்பேசுகிறது parler en médiateur justement, impartialement ; — ப்போக்குகிறது juger, décider, terminer un différent, ôter le milieu ; — ப்போர் milieu de la bataille,

de la mêlée, grand bruit, tintamarre; — மதியம், — மத்தியானம் midi, — juste; — முதுகெலும்பு l'os du milieu du dos, l'épine dorsale; — மையம் juste —, milieu, méridien, zénith; — மையத்திலே au beau —, au milieu, au zénith; — யாமம் minuit; — ராசி médiocrité, milieu, signe du milieu; — ராத்திரி milieu de la nuit, minuit; — வத்தசாமம், — வர்த்தசாமம் (அத்த, அர்த்த, சாமம்), V. நடுச்சாமம்; — வயசு, — வயது âge moyen; — வழக்கிறது juger, décider, terminer, examiner (un différend...); — வறுத்தான், (அறுத்தான்), la plante boerhaavia diffusa; — வாகிறது arriver à la moitié, être au milieu, devenir —, être médiateur; — வான, (ஆன), moyen, intermédiaire, mitoyen; — விடம், (இடம்), le milieu; — விரல் le dojgt du milieu, medius; — வின்மை, (இன்மை), partialité, injustice, manque d'arbitre, de juge ou de médiation; — வீடு milieu de la maison, maison ou appartement du milieu, appartements intérieurs où les Indous mettent leur dieu domestique, vulve (dans la sud, mot obscène); — வீட்டிலேயிருக்கிறது habiter le bâtiment ou l'appartement, du milieu; — வீதம் part moyenne, taux moyen; — வீதி rue du milieu, le milieu de la rue; — வெலும்பு, (எலும்பு), l'os du milieu, l'épine dorsale, le milieu de l'os; — வெளி intervalle, plaine de l'espace vide; — வைக்கிறது mettre le milieu, au milieu, en arbitrage; நடுவிலே, நடுவே au milieu, parmi; நடுவிலேவருகிறது venir au milieu, au travers, contrecarrer; — விடுகிறது laisser au milieu, abandonner; நடுவேபதிக்கிறது enchâsser au milieu; — பேசுகிறது interrompre (quelqu'un qui parle), parler en médiateur; — பொல்லாப்பாகிறது un mal souvenir —, se gâter au milieu; — முறிக்கிறது rompre au milieu; நடுவூருணச்சுமரம் பழுத்தற்று (ஊர், உள், நச்சு), c'est comme si un arbre vénéneux portait des fruits au milieu d'un village.

நடுகிறது, ட்டேன், டுவேன், டு, ட, v. a. planter des arbres, des pieux..., transplanter (le riz), ficher, fixer, dresser.

நடுகை, *n. v. du préc.* plantation, transplantation.

நடுக்கம், *n. v. de* நடுங்குகிறது, tremblement, frémissement, vertige, peur: — தீருகிறது, — அற்றுப்போகிறது le tremblement... cesser; — ஆய்ச்செய்கிறது faire en tremblant; — ஆய்ப்பேசுகிறது parler en tremblant.

நடுக்கல், *opt. et. n. v. de* நடுக்குகிறது tremblement, frissonnement, frisson, frémissement, contraction, faire trembler...: நடுக்கல்வாதம், flatulence convulsive, — qui fait trembler ou frissonner; நடுக்கற்காய்ச்சல், — சுரம் fièvre accompagnée de frisson: — சுரமாயிருக்கிறது avoir cette fièvre, avoir le frisson.

நடுக்கு, tremblement, frisson, frémissement, vertige, épouvante, *n. v. imp. et part. de*

நடுக்குகிறது, *sync.* நடுக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, 1° *v. a. de* நடுங்குகிறது, faire trembler, — peur, épouvanter, terrifier, secouer, agiter. 2° *v. n.* trembler, trembloter, frissonner, frémir s'agiter, vaciller, se contracter: எனக்கு — je tremble. je frissonne.

நடுக்குண்கிறது, நடுக்குண்ணல், (நடுக்கு, உண்கிறது), éprouver des tremblemens, trembler, frissonner, se contracter.

நடுக்குதல், *n. v. de* நடுக்குகிறது.

நடுங்கலன், (நடுங்கல், அன்), homme peureux, épouvanté, paralytique, paralysé.

நடுங்கல், *opt. et n. v. du suiv.* tremblement, frisson, frémissement, effroi, peur, secousse, maladie.

நடுங்குகிறது, *sync.* நடுங்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v n* நடுங்குதல், trembler, frissonner, frémir, se troubler, s'effrayer, avoir peur, branler vaciller; நடுங்கிக்கொண்டிருக்கிறது, être tout tremblant (de peur...); நடுங்கநாட்டம் sorte de poésie dans laquelle la compagne parle de manière à faire trembler sa maîtresse, ou la compagne parle de manière à effrayer l'amante.

நடுதல், *n. v. de* நடுகிறது, plantation, transplantation.

நடுநடுங்குகிறது, (நடுங்குகிறது *répété*), être tout tremblant, très effrayé, terrifié, tout troublé, par la crainte.

நடுவதுபாதி, (நடு, அது, பாதி), milieu, intervalle: நடுவதுபாதியிலே au milieu, parmi, dans l'intervalle; — குடிபோயினான் il est venu habiter nouvellement; — யகப்படுகிறது se rencontrer au milieu (de la route....); — யாளானான் il est devenu un homme important depuis quelque temps; என்காரியம் — கெட்டுப்போயிற்று mon affaire s'est gâtée au milieu.

நடுவத்தானம், (நடு, அ, ஸ்தானம்), milieu.

நடுவன், (நடு), juge, arbitre, médiateur, le prétendu juge des morts, *i. e.* Yamen.

நடுவந்தரம், (நடு, அந்தரம்), milieu,

intervalle, entrefaite: *நடுவாந்தரத்திலே போகிறது* s'en aller ou aller dans l'intervalle, mourir prématurément; — *வருகிறது*, survenir, venir dans l'intervalle ou sur ces entrefaites; — *வந்தவன்* homme survenu dans l'intervalle, qui est venu on ne sait comment.

நடுவிலவன், 1° *ou* *நடுவிலேயவன்*, (*நடு*, *abl* *அவன்*), le second de trois frères. 2° combat.

நடுவு, *P*, *நடு*, milieu, équité: — *நிலைமை* impartialité, équité, exactidude, conduite juste et impartiale, médiocrité.

**நடேசுவரன்*, (*நடம்*, *ஈசுவரன்*), le dieu de la danse, *i. e.* Siven.

நடை, 1° *n. v. de* *நடக்கிறது*, marche, démarche, voyage, allée et venue, allures, pas, enjambée, promenade, tour, passage, — sur un bac, vestibule, entrée (d'une maison), corridor, chemin, conduite, manière de se conduire, mœurs, règle, manière, fois, prospérité, suite, poursuite, familiarité, coutume, usage. 2° (*நடம்*), danse. 3° *P*. *நடாய்*. 2° *pers. neg. de* *நடுகிறது* tu ne plantes pas; *ஆள்* — démarche d'un homme, marche —, voyage d'ouvrier; — *காரன்* bon marcheur; — *க்காவணம்* portique de temple, *vo* — *க்கூடம்* vestibule (de palais...); — *கூலி* salaire pour la marche; — *கொள்ளுகிறது* se mettre en marche, aller —, marcher vite; — *சாரி* promenade à pied; — *சாரிமேளம்* musique de procession..., tambour qui annonce la mort; — *ச்சலங்கு* chelingue, — en cours, — de transport, canot qui va vite; — *ச்சாவடி* antichambre, vestibule, portique ou entrée (de salle d'audience...): — *ச்சுறுக்கன்* bon marcheur; — *நடையாக வருகிறது* venir de suite, à pied, à diverses fois — *நாயகம்* ce qui a l'allure la plus noble, *i. e.* le cygne; — *நீர்* eau de canal, eau courante; — *நோய்* maladie qui n'empêche pas de marcher — *படி* conduite, manière d'agir, vie, histoire, actions, actes; — *படிக்காரன்*, — *படியுள்ளவன்* homme de bonne conduite; — *படிபார்க்கிறது* examiner la conduite; — *யறிகிறது* connaître bien la conduite; — *ப்பந்தர்* portique ou pandel devant un temple...); — *பழக்குகிறது* dresser (un cheval...), à la marche; — *பறிகிறது*, *V*. *நடைகொள்ளுகிறது*; — *பார்க்கிறது* observer —, examiner la démarche des comédiens..., la marche d'un cheval...); — *பாவாடை* toiles qu'on etend dans les chemins pour le passage d'un mariage solennel, ou autres solennités); — *பாவி* *P*. *நடைவாவி*; — *ப்படகு* bac, bateau (de passage); — *ப்பரிகாரம்* rafraîchissement, — pour la route, provisions de voyage, objets divers, *ou* — *மருந்து* médecine sans régime, — qui n'exige pas de rester renfermé; — *மருந்தாய்க்கொடுக்கிறது* donner un reméde qui n'exige pas de régime; — *முதல்* année courante; — *மேல்* marche, voyage à pied; — *யாடுநோய்* maladie ou infirmité qui ne retient pas au lit; — *வாவி* puits à escalier, escalier de puits, degré; — *விடுகிறது* quitter le pas, laisser aller son cheval au pas ou à un trot modéré; *கால்நடையாய்நடக்கிறது* *ou* *போகிறது* marcher —, aller ou voyager à pied; *சுறுக்கானநடையாய் நடக்கிறது* marcher vite, d'un pas accéléré; *படகுமூன்றுநடை வந்தது* le bac a fait 3 voyages, est allé et revenu 3 fois; *இருகால்தூக்கியாடிவருநடை* amble: *அன்னநடைநடக்கப்போய்த் தன்னடையுங்கெட்டது* en voulant imiter la démarche du cygne on gâte la sienne propre, l'affectation devient ridicule.

நடையான், (*நடை*), cheval de selle..., — qui marche bien, bœuf de labour, sandale, savate, homme qui a une marche, ou une conduite... (à la fin des mots composés); *நல்ல* — bon marcheur, cheval qui marche bien ou vite.

நட்கிறது, *நட்டேன்*, *நட்பேன்*, *நள்*, *நட்க*, *nég*. *நள்ளேன்*, aimer, chérir, affectionner.

**நட்சத்திரம்*, *et ses composés*, *V*. *நக்ஷத்திரம்*..

நட்ட, 1° *part. parf. de* *நடுகிறது* *et de* *நட்கிறது*. 2° *adj. de* *நட்டம்*. 3° (*நட்டு*, *அ*), du milieu: — *குத்தானமலை* roc escarpé, précipice, montagne perpendiculaire, — qui semble avoir été plantée toute droite; — *நடு* juste milieu; — *பாவடை* espèce d'air ou de mélodie; *நட்டது* ce qui a été planté.

**நட்டசந்திரன்*, *V*. *நஷ்டசந்திரன்*.

நட்டணை, (*நட்ட*, *அணை*, *digue plantée*), roideur, inflexibilité, dureté, incivilité, rusticité, *V*. *ஆகடியம்*; *நட்டணையாயிருக்கிறது* être raide, incivil, ne pas plier.

நட்டம், 1°* *P*. *நஷ்டம்*, perte, dommage, corruption, l'art prétendu de découvrir par des calculs astrologiques un objet perdu, *V*. *நஷ்டம்*. 2° (*நடம்*), danse. 3° *P*. *நட்டோம்*, (*நடுகிறது*), nous avons planté. 4° *de* *நட்ட*, *part. du même*, perpendicularité, position verticale, ce qui est planté comme un bâton, aplomb; *நட்டமே* verticalement, perpendiculairement, tout droit en haut.

நட்டல், 1° *n. v. de* நடுகிறது, plantation, transplantation. 2° *n. v. de* நட்கிறது, amour, affection.

நட்டழிவு, (நட்டு), perte de céréales transplantées.

*நட்டாத்திருத்திரம், *P.* நஷ்டாத்திருத்திரம்.

நட்டாமட்டி, (நட்டு, ஆம், மட்டி), qualité, —, valeur moyenne, médiocrité, chose commune, médiocre, de peu de valeur.

நட்டாமுட்டி, (*id.*), 1° *V.* நட்டாமட்டி. 2° pauvre, nom d'un ouvrage; — சிந்தனை nom d'un ouvrage; — மருந்து remède ordinaire, vulgaire; — மனிதர் gens du commun; நட்டாமுட்டியிலே கொடுக்கிறது donner du médiocre, நட்டாமுட்டியிலே நிற்கிறது s'en tenir au médiocre, être chiche, parcimonieux.

நட்டார், நட்டோர், *n. app. de* நட்கிறது, parents, amis.

நட்டாறு, (நட்டு, ஆறு), milieu de la rivière; என்னை நட்டாற்றிலே கைவிட்டான் il m'a abandonné au milieu de la rivière, *i. e.* dans l'embarras.

நட்டி, *P.* நஷ்டி.

நட்டு, 1° *gér. de* நடுகிறது, *et de* நட்கிறது. 2° (நடு), juste milieu, bassesse, médiocrité. 3° *adj. de* நடு, du milieu, central, juste. 4° (நஷ்டம்), perte, dommage. 5° (நடம்), danse, maître de danse, — d'orchestre. 6° *adj. de* நண்டு, de crabe; நட்டுக்கு நடுவே juste au milieu; நட்டுக்கதை pure fable, conte forgé à plaisir; — க்கொள்ளுகிறது planter, transplanter: — ச்சினை œufs ou frai des crabes; — ச்சினைக்கல் pierre qui ressemble à ce frai ou auquel il s'attache; — ச்சினைமண் terre qui ressemble aux œufs de crabes; — த்தண்ணீர்வார்க்கிறது planter et arroser; — ப்போடுகிறது planter; — முட்டு instruments de danse ou de comédie; — முட்டுநாடகசாலை le maître, les instruments de danse et les acteurs ou la salle de théâtre; les instruments et la salle de théâtre; — வக்காலி, —, வாக்காலி, — வாய்க்காலி, *V.* நண்டுவாய்க்காலி; — விழல், — விழுகிறது dresser la tête et la laisser tomber, faire des révérences de tête en sommeillant, (ce qui est une des 5 incivilités dites குற்றம்-ஐ; — வைக்கிறது planter; — வைத்தெலும்பு os qu'on a planté, os de la jambe et de la cuisse (depuis les reins jusqu'en bas).

நட்டுவம், (நட்டு), métier de maître —, excercice de danse: நட்டுவமுட்டுக்காரர் musiciens pour la danse.

நட்டுவன், (நட்டுவம்), celui qui fait danser, maître de danse.

*நட்டேந்துகலை, (நஷ்டம், இந்து, கலை), 1er jour de chaque lunaison, (où la lune est comme perdue).

நட்டோர், *n. app. de* நட்கிறது, amis, parents.

நட்பது, *n. app. fut. de* நட்கிறது, aimer, amitié.

நட்பாராய்தல், (நட்பு, ஆராய்தல்), examen de l'affection, discrétion à y croire et à en montrer.

நட்பாளன், *pl.* நட்பாளர், (*id.* ஆளன்), ami, — intime, parent, — chéri (c'est un des 5 அரசர்க்குறுதிச்சுற்றம்).

நட்பு, *n. v. de* நட்கிறது, amour, affection, amitié, bienveillance, parenté, présent pour suborner, subornation, espérance de gain; — காட்டுகிறது montrer de l'affection, suborner, donner quelque présent pour gagner les bonnes grâce, ou attirer à son parti..., — க்கிரகம் astre favorable, position favorable d'un astre; — த்தானம் endroit où un astre est censé devenir favorable; — பண்ணுகிறது, — வைக்கிறது montrer de l'affection, affectionner; கூடாத — affection incompatible ou feinte

நணந்தம், l'arbre புன்கமரம் dalbergia, la plante சணல் ou chanvre de l'Inde.

நணித்து, *P.* நண்ணித்து, 3° *pers. n. v. part. de* நண்ணுகிறது.

நணுகலர், (நணுகு, அலர்), *V.* நணுகார்.

நணுகல், *opt. et n. v. de* நணுகுகிறது, approche, proximité, union.

நணுகார், *n. app. du même*, ceux qui n'approchent pas, ennemis.

நணுகு, *imp. et part. de*

நணுகுகிறது, *spnc.* நணுகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v n.* நணுகுதல், *n. v.* approcher, s'approcher, s'unir, s'attacher: நணுகிக்கொண்டிருக்கிறது s'approcher souvent; நணுகேல், நணுகாதே n'approche pas.

நணுங்குகிறது, *sync.* நணுங்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. a.* நணுங்கல், நணுங்குதல், *n. v.* demander avec importunité; பிள்ளை நணுங்குபட்டிருக்கிறது l'enfant ne fait que crier, — qu'importuner.

நண், 1° *imp. et part. de* நண்ணுகிறது, 2° *obl. de* நள்: — பகல் midi, milieu du jour.

நண்டல், bouillie, riz qui bout, — extrêmement cuit et réduit en bouillie: — கிண்டிப்படைக்கிறது remuer avec une cuillère le riz qui bout et l'offrir en sacrifice (au soleil à la fête du பொங்கல்).

நண்டு, (*adj.* நட்டு), crabe, écrevisse, cancre, le signe du Cancer: கழனி — crabe d'eau douce, écrevisse; — க்கறி plat —,

ragoût de crabes ; — க்கல் espèce de pierre ; — க்காற்கீரை espèce d'herbe potagère, bergera verticillata ; — க்காற்புல் l'herbe ischæmum aristatum ; — க்கொடுக்கு pinces de crabes ; — ச்சினை frai de crabes — பெருங்கால் les pattes de devant des crabes ; — வக்காலி ou வாக்காலி, P. — வாய்க்காலி, (வாய், கால்), scorpion à pinces de crabe, (il est généralement gros, noir et dangereux), நண்டூருகிறது le crabe ramper ; நண்டூருகால் petites pattes du crabe (qui lui servent à marcher).

நண்ணலர், (நண்ணுகிறது, அலன்), V. நண்ணார்.

நண்ணல், opt. et. n. v. de நண்ணுகிறது, approche, proximité.

நண்ணார், n. app. nég. du même, ennemis, gens non unis, qui ne s'approchent pas.

நண்ணுகிறது, ண்ணினேன், ண்ணுவேன், ண்ணு ou நண்ண, ண, v. n. நண்ணுதல், n. v. s'approcher, approcher, se joindre, s'unir, adhérer, être.

நண்ணுநர், ou நண்ணுனர், (நண்ணுகிறது), amis, alliés, gens unis.

நண்பகல், (நண், பகல்), midi, milieu du jour.

நண்பன், (நண்பு), ami, compagnon, camarade, homme, mari, chef de pays montagneux, chanvre indien dit சணல்.

நண்பு, V. நட்பு, affection, amitié.

நதம், 1° (nada), rivière, fleuve, — masculin, — coulant de l'est à l'ouest, (il s'applique aux fleuves dont la personification est masculine, comme le Bramapoutre, l'Indus, le சோணம்). 2° (nata), distance d'un astre au zénith, distance de l'équinoxe au méridien (en temps), courbure, inclinaison : நதநதிபதி le roi des fleuves mâles et femelles, i. e. l'océan : — நாடிகா heure de la naissance entre midi et minuit : — பாகை distance au zénith (en degrés); — முகம் visage courbé.

*நதனு, (nadanou), lion, nuage.

*நதி ou நதீ (nadi), fleuve, rivière, — féminine, — coulant de l'ouest à l'est, (sa personification est féminine), eau lustrale. 2° (nati), courbure, somme des quantités dites நித்தியவிக்ஷேபம் et சித்திலுத்தை : நதி-எ, V. தீர்த்தம்-எ ; நதியிலே முழுகுகிறது se baigner dans un fleuve réputé sacré; நதி ou நதிக்கரை, — கூலம், — தீரம் bord ou rive d'un fleuve ; — காந்தன், V. நதிபதி; — சரம் éléphant né ou fixé près d'une rivière ; — தாவுதானம் gué, lieu où l'on passe un fleuve, bac ; — பதி le roi des fleuves, i. e. l'océan, Varounen ; — ரயம் (raya *courant*), courant, ruisseau ou eau d'irrigation ; — வேகம் rapidité du fleuve, ou — வேலை courant.

*நதீசம், (நதீ, சம்), plante née dans l'eau, nénuphar.

*நதீனம், (id. இனன்), V. நதிபதி.

நதுக்கிறது, துத்தேன், துப்பேன், து, துக்க, v. a. நதுத்தல், n. v. éteindre, détruire, V. மலைத்தல்.

*நதோனபத்திரம், (நதம், ஊனம்), la quantité dite நதம் en temps retranchée de 24 நாழிகை.

*நத்தகம், (naktaka), haillons, habit déchiré.

நத்தத்தனார், Nattattenar, ancien académicien de Maduré.

*நத்தம், 1° (naktam, *lat. noctem, allem. nacht*), nuit, ténèbres, obscurité. 2° (nasta), nez. 3° ville, village, conque, coquillage, huitre, limaçon, l'arbre புன்கமரம், aiguille de cadran, milieu, zénith : நத்தஞ்சரம், நத்தசாரி ce qui va la nuit, chat, hibou, fantôme, voleur ; நத்தபாகை distance au zénith (en degrès), méridien, ligne du milieu ; — போசனம் souper, repas du soir ; — மகன், pl. — மக்கள் cultivateur, fermier, V. நத்தமான் ; — மாலம், (மாலை), l'arbre புன்கமரம் ; — முகை, (முகம்), la nuit.

நத்தமான், நத்தமாடி, நத்தம்படி, pl. நத்தமார், நத்தமாடியார், (நத்தம் *village*), cultivateur —, gens de caste nattamân, subdivision des வெள்ளாழர், leur nom honorifique est உடையார் ; *fém.* நத்தமாடிச்சி, நத்தமகள் femme de cette caste.

நத்தாசை, (நத்து, ஆசை), grand désir ; — காட்டுகிறது manifester le désir ; — ப்படுகிறது, — யாயிருக்கிறது désirer, — fort, soupirer après, aimer.

நத்தார்வைக்கிறது, tirer pour mettre à flot un navire ou une barque au moyen d'une ancre jetée en mer.

*நத்திதம், நத்தோதம், (நத்தம், *nez*, ita, oûta *entrelacé*), animal conduit par une corde passée dans les narines.

நத்து, 1° (நத்தம்), conque, espèce de bijou, d'oiseau (nocturne). 2° désir, *n. v. imp. et part. du suiv.* நத்துருவண்ணநாதம், (உரு), minerai de plomb.

நத்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, v. a. நத்தல், நத்துதல், n. v. désirer, — fort, aimer, chercher, viser à : வொட்டியை — aimer les liqueurs fortes ; உம்மைநத்திவந்தேன் je suis venu vous voir, ou à cause de vous : இதைநத்திவந்தான் il est venu pour cela ; உலகத்தைநத்திவேன் je n'aime pas le monde ; ஒருவனை

நத்திக்கொண்டிருக்கிறது suivre ou chercher quelqu'un (pour quelque chose).

நத்தை, limaçon, escargot, limace, la plante rampante cassyta filiformis; — க்கறி plat ou ragoût de limaçons; — க்குத்தி, — க்கொத்தி, — க்கொத்திநாரை héron, — qui se nourrit de limaçons, c'est le héron indien qui a le bec très fort; — ச்சுண்ணாம்பு chaux de coquilles de limaçons; — ச்சுண்டி, — ச்சூரி la plante குழிமிட்டான், spermacoce hispida; — பிடிக்கிறது prendre des limaçons; — ப்படுவன் espèce de mal d'yeux; — புழுஞ்சுகிறது avaler des limaçons en les tirant de leurs coquilles.

நந்த, 1° *obl. de* நந்தம் *et* நந்தன். 2° *inf. de* நந்துகிறது: — கோபன், *V.* நந்தகன்; — கோபாலர் les bergers; — நந்தனன். — சுதன், *ou* புத்திரன் le fils (ou nourrisson) du berger Nanden; — நந்தனி *ou* புத்திரி la fille de Nanden, Oumei ou துற்கை qu'on prétend incarnée ou née de lui; — பாலன் le fils prétendu de Nanden, *i. e.* Krichna ou Vichnou, le gardien du trésor dit நந்தம், *i. e.* Varounen.

*நந்தகம், (nandaka, *qui réjouit*), épée, — de Krichna.

*நந்தகன், (*id.*), le berger Nanden père nourricier de Krichna, roi des bergers.

*நந்தகி, (nandaki), l'élève de Nandaguen *i. e.* Krichna, poivre long.

நந்திக்காரி, un des arbres nommés வாதமடக்கி.

*நந்தநந்தன், (nandanta), fils, ami, prince

நந்தமர், (நம், தமர்), nos parents, nos gens.

*நந்தம், 1° (nanda), citron, musc, animal qui le donne, le musc, corbeau, joie, plaisir, conque, or qui ressemble aux conques et est un des 9 trésors de Kouhêren. 2° (நம், தம்), notre.

நந்தர, *pl. et hon. de* நந்தன், bergers, *V.* நந்தகன்.

நந்தல், *opt et n. v. de* நந்துகிறது, prospérité, croissance, accroissement, avantage, gain, ruine, affront, insulte, mépris.

*நந்தவனம், *et vulgairement* நந்தவானம், (நந்தம், வனம்), jardin de fleurs, bosquet —, lieu de plaisir.

*நந்தனம், (nandana), 1° jardin de fleurs, — de fleurs ou de plaisance d'Indiren, grenouille. 2° *ou* நந்தன *et* நந்தனவருஷம் la 26e année du cycle indien qui correspond à 1892 et 1942: நந்தனவனம் jardin de fleurs; — வனம் போடுகிறது, — வனம் வைக்கிறது planter un tel jardin; — வனக்காரன் jardinier fleuriste, jardinier —, propriétaire d'un jardin de fleurs.

*நந்தனன், (nandana), fils, Krichna ou Vichnou: நந்தனமாலை la guirlande du Krichna.

*நந்தனி, நந்தனை, (nandanâ), fille,

*நந்தன், (nanda), le berger Nanden, père nourricier de Krichna, (surnom de) Krichna, l'arsenic naturel dit சிர்பந்தபாஷாணம், Nanden roi de basse-caste, qui régna, dit-on, autrefois, l'espace de 3 heures, à Tiroumaleyrasa près de Tranquebar: — தோல்க்காசு, cache de cuir que Nanden fit faire durant son règne; — தோல்க்காசுவழங்குகிறது les caches de cuir de Nanden avoir cours, *i. e.* une loi ou une coutume mauvaise s'établir: எல்லாம் — தோல்க்காசாய்கிடக்கிறது tout est maintenant comme les caches de cuir de Nanden, en grand discrédit, en grande confusion; அவன்காரியமெல்லாம் — படைவீடாய்ப்போயிற்று toutes ses affaires sont devenues comme l'armée et la maison de Nanden, *i. e.* sont anéanties.

*நந்தாத்துமசன், (நந்தன், ஆத்துமசன்), *V.* நந்தநந்தனன்.

நந்தாத்துமசை, (*id.*), *V.* நந்தநந்தனி.

நந்தாமணி, la plante உத்தாமணி.

நந்தாவனம், (nandâ *prospérité*), jardin de fleurs.

*நந்தி, 1° (nandi *heureux*), le bœuf Nandi, monture de Siven, Nandi son portier, bœuf, taureau, le signe du Taureau, tambourin, faiseur ou marchant d'huile, Siven, nom d'un roi, un des 18 உபபுராணம் nom d'une montagne, serpent, le jardin d'Indiren. 2° *gér. de* நந்துகிறது: நந்திகள், *pl.* faiseurs ou marchands d'huile; நந்திக்கலம்பகம் satire sur le roi Nandi, qui, dit-on, en mourut de chagrin; — தேவன் Nandidêven portier de Siven; — ப்பூசுணி citrouille cendrée; — மலை nom d'une montagne; நந்தியிடேறு le bœuf de Siven.

நந்திகேசன், நந்திகேசுரன், நந்திகேச்சுரன், (நந்திகை, ஈசன், ஈசுரன், ஈச்சுரன்), Siven, le taureau monture de Siven, idole qui représente un bœuf, statue de taureau, Nandidêven portier de Siven.

*நந்திகை, (நந்தம், ikâ), la ville ou le jardin d'Indiren, vase de terre, le 1er, le 6e et le 11e jour de chaque demi-lunaison.

நந்தியம்பெருமான், நந்தியம்பெருமான், (நந்தி, அம்), *V.* நந்திதேவன்.

*நந்தியாவட்டம், நந்தியாவட்டை, *P.* நந்தியாவர்த்தம், (நந்தி, ஆவர்த்தம்), l'arbrisseau nerium coronarium: நந்தியாவட்டத்தாமன் celui qui porte une guirlande de fleurs de cet arbrisseau, Douryodanen; — ப்பூ fleur odoriférante de cet arbrisseau;

அடுக்கு *ou* பெருநந்தியாவட்டம் espèce qui porte des fleurs larges ou en quantité.

*நந்திவருத்தனன், (*id.* வருத்தனம்), Siven, fils, ami.

*நந்தீசன், நந்தீசுபரன், நந்தீசுவரன், (நந்தி, ஈசன்...), surnom de Siven, et de நந்திதேவன்.

நந்து, 1° conque, limaçon. 2° *imp. et part. de*

நந்துகிறது, ந்தேன், துவேன், து, த, *n. n.* நந்துதல், *n. v.* se ruiner, être détruit, gâté, insulté, méprisé, croître, gagner, prospérer.

நந்துருணி, fou, sot, niais, rapporteur, médisant, porteur de nouvelles, entremetteur officieux.

*நந்தேசன், (நந்தன், ஈசன்), *V.* நந்தீசன்

*நந்தை, 1° (nandâ), le 1er le 6e et le 11e jour de chaque demi-lunaison, une des 5 vaches prétendues divines, corde qui lie le joug à la charrue, la plante tournante கொத்தான். 2° *V.* நந்தாய், 2° *pers. nég. de* நந்துகிறது.

நந்நாலு, நந்நான்கு, (நாலு *ou* நான்கு *répété*), quatre à quatre.

*நபசம், (nobhasa), ciel, atmosphère, air: நபசங்கம், நபசங்கமம், (ga, gama *qui va*), oiseau.

*நபம், nabha), air, atmosphère, firmament, le mois d'ஆவணி · நபப்பிரமாணம் le vent·

நபர், (*ind.*), homme, individu: — சாமின் caution pour un homme; இரண்டுநபர்வந்தார்கள் 2 hommes sont venus; — கதிபைசல் (*arabe*), colonisation ou culture de terres par divers cultivateurs individuellement; — ஜாமின், — ஜாமீன் caution personnelle.

நபா, (*arabe*), avantage, profit.

*நபாகம், (nabhâka), obscurité.

நபி, 1° (arabe), prophète. 2° * (nabhi), roue.

*நபுஞ்சகம், நபும்சகம், (ந *non*, poumsaka *mâle*), hermaphrodite, eunuque: நபுஞ்சலிங்கம் genre neutre.

*நப்புஞ்சகன், (*id.*), eunuque, homme impuissant, *V.* பேடன்.

*நபோ, (nabhô, *P.* nabhas *devant certaines lettres*), air: — கசம் éléphant de l'air, *i. e.* nuage; — கதி marche dans l'air; — துகம் (douha *traire*), — தாமம் nuage; — நதி le fleuve de l'air, *i. e.* le prétendu Gange céleste; — மணி le bijou du firmament, *i. e.* le soleil; — ரேணு petit atome, brouillard, vapeur (de l'air); — லயம் (laya *demeure*), fumée.

நம, 1° *obl poétique de* நாம் (*devant un pluriel neutre.*), nos, mes, *Ex.* நமகால்கள், mes pieds, nos pieds. 2°* (namas), révérence, salut, vénération, gloire, il se met à la fin des prières ou après le datif sanscrit, comme சர்வேசுராயநம gloire à Dieu); நமவென்றுசொல்லுகிறது saluer.

நமக்கிறது, நம்நதுபோகிறது, *P.* நமருகிறது.

நமக்கு, *dat. de* நாம், à nous, à moi: நமக்காக, pour moi, pour nous.

*நமசம், (namasa), concorde, union.

*நமஸ்காரம், (நமஸ், காரம்), adoration, révérence, vénération, salut, honneur: — பண்ணுகிறது *ou*

நமஸ்கரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, *v. a* (நமஸ்காரம்), நமஸ்கரித்தல், *n. v.* adorer, révérer, faire un profond salut, saluer.

*நமஸ்து, *P.* நம, gloire, salut.

*நமதன், (namata), maître, seigneur.

நமது, *gén. de* நாம், de nous, de moi, notre, mon, ma, mes: நமதுவீடு notre ou ma maison; நமதாயிருக்கின்றது c'est à nous, — à moi.

நமத்தம், nard, nard indien, petite lavande, valeriana jatamansi.

நமருகிறது, ர்ந்தது, மரும், ர், ர, *v. n.* நமருதல், *n. v.* et நமர்ந்து *ou* நமந்துபோகிறது, s'imbiber, devenir humide ou moite (*v. g.* du papier, du cuir...), நமந்திருக்கிறது être humide ou moite.

நமர், நமர்கள், 1° *pl. de* நமன், les nôtres, nos gens, nos parents, amis ou partisants: நமராங்காள், *voc.* ô mes amis, 2° *imp. et part. de* நமருகிறது.

நமள், *fém. de* நமன், notre parente, — amie, une des nôtres.

நமஸ்கரிக்கிறது, *P.* நமஸ்கரிக்கிறது.

*நமற்காரம், *P.* நமஸ்காரம்.

நமன், 1° *P.* யமன், Yamen, le prétendu rois des morts. 2° (நாம்), un des nôtres, notre parent, ami ou partisant.

நமாது, *poétique*, *P.* நமது: — வீடு notre —, ma maison.

*நமுசி, (namoutchi), Kâmen, le Cupidon indien, Namousi, démon ou Asouren tué par Indiren: — சூதனன் le destructeur de Namousi, *i. e.* Indiren.

நமிடு, நமுடு, *gén.* நமுட்டின், *obl.* நமுட்டு, grue, lèvre inférieure, lente, larve d'insecte: — கடிக்கிறது se mordre la lèvre inférieure (de dépit ou de douleur); நமுட்டுச்சிரங்கு éruption de boutons de chaleur, bourbouils.

நமூது, (*pers.*), preuve.

நமூனு, (*id.*), forme, modèle, échantillon.

நமை, 1° espèce d'arbre, démangeaison, irritation de la peau. 2° *imp. et part. du suiv.* — எடுக்கிறது ou

நமைகிறது, மைந்தேன், மைவேன், மை, மைய, et நமைக்கிறது, மைத்தேன், மைப்பேன், மை, மைக்க, *v. n.* démanger, éprouver —, avoir des démangaisons

*நமைச்சல், நமைதல், நமைத்தல், நமைப்பு, *n. v. du préc.* démangeaison : — எடுக்கிறது éprouver —, avoir des démangeaisons.

*நமோ, *P.* நமஸ் : — குரு précepteur spirituel.

நம், 1° *obl. de* நாம், nos, notre, mon, ma, mes. 2° சாரியை ou augment qui indique la 1re *pers. pl. Ex.* எல்லார்நம்மையும் nous tous.

நம்பகன், l'arsenic naturel dit சிரபந்த பாஷாணம்.

நம்பரிது, (நம்ப, அரிது), chose difficile à croire, à espérer, il est difficile de croire...; அவனைநம்பரிதாயிருக்கிறேன் j'ai de la peine à le croire, à croire à sa guérison அவன்காரியம் நம்பரிதாயிருக்கின்றது il est difficile d'ajouter foi ou de se fier à son affaire.

நம்பல், *n. v. et opt. de* நம்புகிறது, confiance, espérance, attente, grand désir ; அதைநம்பலாகாது il ne faut pas croire cela.

நம்பவன், *P.* நம்மவன்.

நம்பன், (நம்பு), être désirable, — accompli, Dieu, notre Dieu, (et à tort), Siven.

நம்பாசு, நம்பாமை: *n. v. neg. de* நம்புகிறது, défiance, désespoir.

நம்பி, 1° *gér. de* நம்புகிறது. 2° *pl.* நம்பியர், Nambi, auteur de l'அகப்பொருள், partie de la grammaire qui traite des poèmes érotiques, hiérophante ou sacrificateur d'un temple de Vichnou ,brame de caste inférieure, — né d'un brame et d'une fille de caste royale que celui-ci a ravie, homme excellent, — de confiance, mari, frère aîné, roi des chasseurs.

நம்பிக்கை, (நம்புகிறது), espérance, espoir, confiance, attente, assurance, certitude, vœu, promesse, serment ; — க்காரன் homme de confiance ou qui a de la confiance ; — கொள்ளுகிறது concevoir ou acquérir de la confiance, prendre confiance, se fier, espérer ; — சொல்லுகிறது — பண்ணுகிறது promettre, assurer, faire un vœu, — un serment; — த்துரோகம் perfidie, trahison ; — த்துரோகி perfide, traître qui abuse de la confiance qu'on a en lui ; — யற்றவன் homme qui n'a pas ou qui ne mérite pas de confiance ; — யாயிருக்கிறது espérer, croire, se fier, être sûr ; ஒருவனில் — யாயிருக்கிறது avoir confiance, croire ou espérer en quelqu'un ; — யான காரியம் chose sûre, — sur laquelle on peut compter ; — யானமனிதன் homme sûr, fidèle, — de confiance ; — புண்டு il y a espoir ; அவனுக்கு — புண்டு il espère ; — புள்ளவன் homme qui espère ou ou se fie. — sûr, — de confiance ; — யோலை promesse ou assurance sur ôle, passeport sauf-conduit ; — வரப்பண்ணுகிறது assurer, faire croire, donner l'espérance ; — வைக்கிறது mettre sa confiance ; அதென் நம்பிக்கைக்கொப்புவிக்கப்பட்டது ceci a été confié à ma fidélité.

நம்பியான், (நம்பி), brame vichnouviste d'un ordre un peu inférieur, ordinairement employé, par droit héréditaire, comme hiérophante dans les temples de Vichnou, pour y faire certaines cérémonies, pour lesquelles il est payé par le peuple, outre la part qu'il a dans certains sacrifices et les dons des particuliers, homme de confiance.

நம்பிரான், (நம்), notre Dieu.

நம்பினோர், *n. app. de* நம்புகிறது, gens qui espèrent, croient...

நம்பு, 1° l'arbre நாவல், désir. 2° *imp. et part. de*

நம்புகிறது, பினேன், புவேன், பு, ப, *v. a.* (*acc.*), *et* நம்புதல், *n. v. ou* நம்பியிருக்கிறது espérer, attendre, croire, avoir confiance, se fier, se confier, se reposer sur, désirer : அதுநம்பப்படாது,cela est incroyable ; அதைநம்பினான் il a cru cela ; உம்மைநம்பினேன் j'ai mis ma confiance en vous ; இன்றுஅவருவாரென்றுநம்பாதே ne compte pas qu'il vienne aujourd'hui ; நம்பவைத்துக் கைவிரிக்கிறது refuser assistance après l'avoir fait espérer.

நம்பூரி, espèce de brame de caste supérieure dans le Maléalam : நம்பூரியார், *hon.* நம்பூரிமார், நம்பூரிகள், *pl.* les Nambouris.

நம்மவன், *m.* நம்மவள், *fém.* நம்மவர், நம்மவர்கள், *pl. ou hon.* un ou une des nôtres, de nos gens, de nos parents, amis, partisants ou adhérents.

நம்முடைய, நம்மை, நம்மில், நம்மால், நம்மோடு, *gén. acc. abl. de* நாம்.

நம்முடையார், (நம்முடைய), les nôtres, nos gens, nos parents ou amis.

நய, 1° *adj. de* நயம். 2° *imp. de* நயக்கிறது.

நயக்கன், chien.

நயக்கிறது, யந்தேன், யத்தேன், யப்பேன், ய, யக்க, (நயம்), *v. a.* désirer, con-

voiter, aimer, estimer, suivre, *v. n.* devenir —, être à bon marché, de bonne qualité, exceller, être excellent, utile, profitable, s'améliorer, se bonifier, fructifier, augmenter, gagner: *நயவாதே நன்றிபயவாவினை* ne desirez point une action qui ne produit aucun bien; *தானியம் நயத்தது* les grains sont à bon marché; *நயந்துகேட்கிறது* supplier, demander instamment ou avec douceur; *நயந்து சொல்லுகிறது* vanter, flatter, dire —, parler avec bonté, — utilement,

நயத்த, *part. de நயக்கிறது*, à bon marché, de bonne qualité: — *பொன்*, — *இரும்பு*, or —, fer de bonne qualité.

நயத்தல், *n. v. du même*, grand —, désir, amour, bon marché, augmentation, amélioration, excellence, bien, avantage, profit, estime, imitation.

நயந்த, *V. நயத்த.*

நயந்து, *gér. de நயக்கிறது.*

நயந்தோர், *n. app. du même*, amis.

நயப்பிக்கிறது, *நயப்பித்தல்*, *v. caus. du même*, améliorer, orner, augmenter, honorer, exalter, rendre important, réjouir, faire plaisir, persuader, engager, faire consentir, — baisser le prix, mettre à bon marché.

நயப்பு, *n. v. de நயக்கிறது*, désir, amour, bon marché, bas prix, bonne qualité des métaux, gain, profit, joie.

நயப்புணர்வு, 1° (*நயப்பு*, *உணர்வு*), bienveillance, bonne grâce, agrément, attention. 2° (*நயம்*, *புணர்வு*), copulation —, jonction convenable.

நயப்புரை, (*id* *உரை*), parole bienveillante, — de désir.

**நயம்*, 1° (naya), justesse, convenance, rectitude, propriété, justice, excellence, supériorité, égalité, gouvernement, — civil et militaire, police, conduite, direction, partie théologique —, science des vêdas. 2° délice, plaisir, bien, utilité, avantage, profit, gain, bon marché, bas prix, plus, accroissement, civilité, politesse, bienveillance, bonté, douceur, docilité: — *ஆகிறது* désirer, convoiter, devenir à bon marché, *ou* — *ஆயிருக்கிறது* être bon, utile, doux, agréable, à bon marché; — *ஆய்க்கேட்கிறது* demander à bon marché; — *ஆய்ச்சொல்லுகிறது* parler élégamment, — raisonnablement ou de bon marché; — *ஆய்வாங்குகிறது* acheter à bon marché; — *காட்டுகிறது* flatter, amadouer, montrer de la bonté, les avantages; *அவர்கள் — காட்டினும் பயங்காட்டினும் எனக்குக்குறைவில்லை* soit qu'ils me flattent ou qu'ils cherchent à m'effrayer cela ne me fait rien; — *பண்ணுகிறது* montrer de la bonté, faire un don, une faveur; — *பயம்* le bien et le mal, douceur et sévérité; — *பாடுகிறது*, chanter agréablement, avec douceur; — *பேசுகிறது* parler avec bonté, douceur ou affabilité, — avec une voix douce; *நயகுணன்* homme bienveillant, de bon caractère; — *க்காரன்* homme affable courtois, flatteur; — *ச்சொல்* paroles douces, bienveillantes ou flatteuses, plaisanterie; — *சித்தி* succés politique; — *த்தகு* (*தகும்*), plaisant, agréable, satisfaisant, désirable; *நயவார்த்தை* parole incertaine, irrésolue, dite avec hésitation; — *நிலைப்பட்டவம்* comédie, danse; — *பயமறிகிறது* savoir mêler la douceur à la sévérité; — *போசனம்* bon repas, donner une bonne nourriture, un des 7 actes de charité; — *ப்படுகிறது* devenir —, être à bon marché; — *ப்பாடு* avantage, profit, excellence, supériorité; — *ப்பிரயோகம்* adresse politique; — *வசனம்*, — *வசனிப்பு* paroles flatteuses, engageantes; — *விசாரதன்* habile politique; — *விலை* bas prix, prix convenable; — *நயமும்பயமுமாய்* avec douceur et sévérité.

நயவர், (*நயம்*), amis.

நயவான், (*id.*), homme bienveillant, utile, bienfaiteur, — qui gagne, désire ou convoite.

நயனத்தோன், (*நயனம்*), topaze:

**நயனம்*, (nayana), œil, vue: *நயனகஸ்தூரி* sorte de collyre ou de remède pour les yeux; *வார்த்தையிலேமெத்த — கஸ்தூரியாயிருக்கிறான்* il enchante et persuade par de douces paroles; — *காசம்* taie à l'œil, cataracte; — *சாஸ்திரம்* optique; — *சாஸ்திரி* opticien; — *சைகை* signe de l'œil; — *சைகைபண்ணியழைத்துக்கொள்ளுகிறது*, appeler —, attirer en faisant signe des yeux; — *தீட்சை* espèce d'initiation, instruction donnée ou reçue par les yeux; — *ப்ரிகாரி* oculiste; — *பாஷை* langage —, signe des yeux; — *பார்வை* vue, aspect, vision, regard amoureux; — *ப்பத்து* le 68me des *பிரபந்தம்* description de l'œil en 10 strophes; — *மோட்சம்* ouvrir les yeux; — *ரோகம்* mal d'yeux; — *வாரி* torrent de larmes, pleurs; — *விதி* livre de médecine pour les yeux; — *வைத்தியன்* oculiste.

**நயனௌஷதம்*, *நயனௌடதம்*, *நயனௌஷதம்*, (*நயனம்*, *அவுஷதம்*), collyre, remède pour les yeux, sulfate vert de fer, ou sel en état de décomposition par son

exposition à l'air et employé comme collyre.

*நயனா, (nayanâ), prunelle de l'œil.

*நயனோபாந்தம், (நயனம், உப, அந்தம்), coin de l'œil.

*நயனோற்சவம், (id. உற்சவம்), lampe, objet joli, aimable ou désiré.

*நயன், 1° P. நயம், délice, plaisir, joie, bien, utilité, profit, gain, avantage. 2° (naya), guide, conducteur, homme libéral, généreux.

*நயிச்சியம், P. நைச்சியம்.

*நயிஷ்டிகம், நயிட்டிகம், P. நைஷ்டிகம், observance, état, condition, office d'un étudiant perpétuel: நயிஷ்டிகப்பிரமசாரி jeune brame qui observe fidèlement les règles d'un étudiant.

*நயிஷ்டிகன், நயிட்டிகன், P. நைஷ்டிகன், brame fidèle aux règles d'un étudiant, — qui reste avec son précepteur spirituel et persévère dans l'état d'étudiant.

நயிந்தே, ô seigneur, voc. usité en certains lieux. P. நயனே,

நயிந்தை, P. நாயன், seigneur, V. நயிந்தே.

நயிராக்கியம், P. நைராக்கியம், moquerie: — அடிக்கிறது se moquer.

நயினாத்தேவி, P. நயினார்தேவி, la femme d'ayénar.

நயினார், le faux dieu ஐயனார், Djaïnas, petits princes tributaires dits பாளையக்காரர் ou Paléagars, maître — chef des pions, officier de police native.

*நர, adj. de நரன், d'homme, humain.

*நரகம், (naraka), l'enfer, le tartare indien. Les Indiens comptent 7 enfers, nommés அள்ளல், இரௌரவம், கும்பிபாகம், கூடசாலம், செந்துஸ்தானம், பூதி, மாபூதி. Il y en a qui en comptent 14 et d'autres 28; dans les lois de Manou on en énumère 21: நரககதி sort des damnés (ce qui est une des 4 fins de l'homme), naissance ou mode d'existence des êtres infernaux, mériter l'enfer, y tomber; — குண்டம் fosse ou abyme du tartare, (les payens en comptent 86); — க்குழியிலேவிழுகிறது tomber dans les abymes de l'enfer; — ச்சுற்று tour —, région de l'enfer; — த்துன்பம் peines de l'enfer; — தேவதை divinité infernale, diable ou diablesse, la prétendue déesse de l'infortune dite மூதேவி; — ப்பிராத்தி, — ப்பிராப்தியாகிறது mériter l'enfer, — la damnation, encourir les peines de l'enfer; — வட்டம்-ஏ 7 différentes régions de l'enfer (selon les Indous), savoir: தமப்பிரபை région des ténèbres; இமப்பிரபை région du froid; தூமப்பிரபை région de la fumée; வாலுகப்பிரபை région du sable; சாகரப்பிரபை région de l'insomnie; இரத்தப்பிரபை région du sang; — அழற்பிரபை région du feu; — வாசி habitant de l'enfer, démon, damné; — வாதி damné, personne digne de l'enfer; — வாய் porte de l'enfer, l'enfer, l'anus; — வேதனை peines —, tourment de l'enfer: நரகத்துக்கேதுவாகிறது être digne de l'enfer, être exposé à y tomber; நரகத்திலேதள்ளுகிறது ou போடுகிறது précipiter dans l'enfer.

*நரகரி, (நரன், அரி), homme-lion.

*நரகர், நரகவர்த்தர், (நரகம்), habitants de l'enfer, — des régions infernales, démons, damnés.

நரகலிக்கிறது, லித்தேன், லிப்பேன், லி, லிக்க, v. a. (நரகல்), abhorrer, détester, avoir du dégoût, regarder comme des excréments.

நரகலித்தல், n. v. du préc. horreur, dégoût.

நரகல், (நரகம்), saleté, ordure, excréments: நரகலானவிடம் lieu sale, rempli d'ordures; நரகலேமிதிக்கிறது marcher sur des ordures; கிண்டக்கிண்டநரகநாறும், (நரகல், நாறும்), à force d'être remuées, les ordures répandent une mauvaise odeur, il ne faut pas trop examiner les choses sales.

*நரகன், (நரகம்), habitant de l'enfer, démon, damné, V. நரகாசுரன்; நரகஜித்து le vainqueur de Naraguen, i. e. Vichnou.

*நரகாசுரன், (நரகன், அசுரன்), le démon ou Asouren nommé Naraguen.

*நரகாந்தகன், (நரகன், அந்தகன்), le destructeur —, l'ennemi des Naraguen, i. e. Vichnou.

*நரகாமயம், (நரகம், ஆமயம்), maladie —, i. e. peine pe l'enfer, l'âme, — après la mort.

நரகாரி, 1° (நரகம், அரி), ennemi —, vainqueur de l'enfer. 2° (நரகன், அரி), l'ennemi —, le destructeur de Naraguen, des démons de l'enfer.

நரகாலி, maladie qui vient aux bestiaux.

*நரஹிம்சகன், (நரன், ஹிம்சகம்), meurtrier, — de son gourou.

நரகு, gén. நரகின், (P. நரகம்), l'enfer: நரகிருள் ténèbres de l'enfer.

நரங்கடிக்கிறது, (நரங்கு, அடிக்கிறது), détruire, perdre (par négligence ou par malice), faire —, laisser dépérir.

நரங்குகிறது, sync. நரங்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, v. n. நரங்குதல், n. v. ne

pas croître, décroître, décliner, dépérir, maigrir, — de plus en plus, dégénérer, empirer, se perdre, aller de mal en pis (*v. g.* des affaires, la moisson etc...), s'user, s'effacer.

நரந்தம், musque, annimal qui le donne odeur, corbeau, oranger.

நரப்பு, *adj. de* நரம்பு, de corde, de nerf — க்கருவி instrument à cordes, ou à cordes de laiton, de boyaux... (*v. g.* violon, guitare); — க்கருவியாளர், — க்கருவியைக்கொளுத்துமாக்கள் joueurs d'instruments à cordes; — ச்சிலந்தி indisposition —, ulcère causé par le ver de Guinée ou de Médine, autrement dit dragonneau, filaria medinencis, espèce d'helminthe du genre filaire, qui ressemble à un fil ou à un nerf. Il est cylindrique, filiforme, de grosseur à peu près uniforme, variant de celle d'un fil assez mince jusqu'à celle d'une ficelle, d'une longueur qui peut varier de quelques centimètres à plusieurs mètres. Son siége le plus ordinaire est le tissu cellulaire sous-tégumentaire des jambes et des cuisses. Le dragonneau paraît être originaire de l'Afrique ou de l'Arabie, il est aussi commun dans l'Inde. C'est aux sources où l'on va se désaltérer qu'on en prend le germe. Les dragonneaux occasionnent des tumeurs dangereuses et quelquefois des démangeaisons insupportables; leur rupture dans la plaie est un accident qui aggrave le mal. Pour les extraire on saisit l'une des extrémités de l'animal que l'on enroule à quelque chose de léger qu'on laisse sur la paie, et auquel on fait faire chaque jour un certain nombre de rotations, pour l'extraire petit à petit sans le casser: — ச்சிலந்தியாய்க்கிடக்கிறது être couché malade de —, avoir cet ulcère; — ச்சுளுக்கு entorse, foulure d'un nerf; — ச்சுருக்கு contraction —, foulure de nerf, entorse.

நரம், crainte.

நரம்பன், (நரம்பு), homme maigre, décharné, vrai squelette, homme nerveux, dont les nerfs et les veines paraissent, espèce de tabac.

நரம்பி, *fém. du préc.* femme maigre, décharnée, nerveuse.

நரம்பு, nerf, muscle, tendon, pouls, artère, veine, nervure de feuille, tendron, vrille de vigne etc., filament, corde de boyau, — d'instrument de musique, l'instrument lui même, corde d'arc. Les physiologistes indiens comptent dans le corps humain 72000 nerfs et veines; d'autres seulement 1008: குறைநரம்பு luth qui a moins de 7 cordes; — புடைக்கிறது les nerfs ou veines se gonfler et paraître à l'extérieur; — முடங்கிப்போகிறது les nerfs —, les muscles se contracter; — முடக்கம், — ப்பிடிப்பு contraction des nerfs, crampes, convulsions; — வாங்குகிறது tirer —, ôter un nerf, ôter les nervures du bétel ou autres feuilles; — வீக்கு, — வலி douleur —, attaque de nerfs, crampe; நரம்பிசைஞை son de corde ou d'instrument à cordes.

*நரர், *pl. de* நரன், les hommes; — பிரான் le maître des hommes, *i. e.* Dieu (et à tort) Koubêren.

நரலல், *opt. et n. v. de* நரலுகிறது, son bruit, bruit confus de paroles, — de la multitude.

நரலுகிறது, *ou* நரல்கிறது, நன்றேன், நரலுவேன், *ou* நரல்வேன், நரலு *ou* நரல், நரல, *v. n.* நரலுதல், *n. v.* résonner, faire du bruit, retentir.

நரலை, (நரல்), la mer (au mugissement confus).

நரல், 1° *imp. part. et n. v de* நரலுகிறது ce qui fait un bruit confus, feuilles sèches, menu bois, branchage, foule de monde.

நரல்வு, *n. v. de* நரல்கிறது, son, bruit, intérieur.

நரவரி, (நரன், அரி), homme-lion.

நரவலிக்கிறது, நரவலித்தல், *P.* நரகலிக்கிறது, நரகலித்தல்.

நரற்றல், *opt. et n. v. du suiv.* bruit

நரற்றுகிறது, ற்றினேன், ற்றுவேன், ற்று, ற்ற, *v. a. de* நரலுகிறது, faire résonner, — retentir, battre ou toucher des insments, frapper pour faire du bruit.

நரன், (nara), *pl.* நரர், நரர்கள், homme, individu, Dieu ou l'Eprit éternel, divin et impérissable qui pénètre tout, (surnom de) Ardjouna ou அருச்சுனன், Vichnou, Naren, Mouni aussi nommé நரநாராயணன் et regardé comme la 5me des incarnations inférieures de Vichnou, pion au jeu d'échecs: நரகரி, (அரி), *ou* — சிங்கம் homme-lion, monstre moitié homme et moitié lion, prétendue incarnation de Vichnou en homme-lion pour tuer இரணியன்; — சிங்கமூர்த்தி Vichnou métamorphosé en homme-lion; — சிங்கன், — சிங்கராயன் Narsingue, roi de Bisnagar (à l'arrivée des Portugais dans l'Inde); — சிங்கராச்சியம் le royaume de Narsingue dont la capitale était Bisnagar ou விசையநகரம்; — சிங்காவதாரம் incarnation de Vichnou en homme-lion; — சீவன் âme ou vie d'homme, être humain, homme, — சீவதயாபு

ரன், — தயாபரன் l'être plein de bonté pour les hommes *i. e.* Dieu ; — ஸ்துதி louange de l'homme; — தயை humanité, philanthropie ; — தாரணன் celui qui supporte ou soutient les hommes, *i. e.* le Dieu de bonté ; — துதி, *V.* நரஸ்துதி ; — தேவன் dieu des hommes, *i. e.* roi; — த்துவம் humanité, nature humaine ; — நாராயணன் Naranârâyanen, sage regardé comme la 5me des incarnations inférieures de Vichnou ; — நாராயணர், *pl.* noms de 2 sages qu'on prétend être des incarnations de Vichnou, et nés ensuite sous les noms de Krichna et d'Ardjouna ; — நாரிகள் l'homme et la femme; — பதி seigneur des hommes, roi, (et spécialement) le roi de விசையநகரம் ou Bisnagar; — பலி sacrifice humain, victime humaine ; — பாலன் protecteur des hommes, *i. e.* roi; — புடம் calcination des métaux en faisant brûler gros comme un homme, *i. e.* 50 bouses de vache ; — பூ la terre native de l'homme, *i. e.* l'Inde (au dire des Indous); — ப்பிரியன் philanthrope, l'ami des hommes; — ப்பிரதிஷ்டை érection d'une statue d'homme, statue érigée par les hommes; — மடங்கல், *V.* நரசிங்கம் ; — மாலை guirlande de crânes humains; — மானினி, — மாலினி femme barbue, — qui a un air mâle, virago ; — மேதம் sacrifice humain; — ரூபம் figure humaine; — ரூபி être à figure humaine ; — லோகம் le monde des hommes, *i. e.* la terre ; — வாகனம் monture humaine, véhicule porté par des hommes, *i. e.* palanquin, litière, homme qui en porte un autre, être porté sur le dos d'un homme; — வாகனன் celui qui a un homme pour monture, *i. e.* குபேரன்.

நரா, 1° ce qui est meurtri, — a des cicatrices. 2° *voc. de* நரன்.

நராங்குகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. n.* நராங்குதல், *n. v.* s'user par le frottement, *V.* நரங்குகிறது.

*நராதமன், (நரன், அதமன்), homme vil, scélérat.

*நராதாரை, (நரன், ஆதாரம்), ce qui soutient les hommes, *i. e.* la terre

*நராதிபன், (*id.* அதிபன்), maître des hommes, *i. e.* roi.

*நராந்தகம், (*id.* அந்தகன்), la destruction de l'homme, *i. e.* la mort.

*நராந்தகன், (*id.*), le destructeur de l'homme, Yamen, Narândaguen, géant fils de Rêvanen, Vichnou.

நராந்தம், corbeau.

*நரபோகம், நராநுபோகம், (நரன், அநுபோகம்), plaisir humain, propre aux hommes.

*நாராயணன், (*id.* அயனம்), Vichnou.

நராரி, (*id.* அரி), l'homme-lion, *i. e.* Vichnou, l'ennemi des hommes.

நராலை, (*id.* ஆலை), le pressoir des hommes *i. e.* l'enfer.

*நராவதாரம், (*id.* அவதாரம்), incarnation en forme humaine.

நரி, 1° renard, chacal, (*par métonymie*) tigre 2° *imp. de* நரிக்கிறது : குட்டிநரி ou நரிக்குட்டி jeune —, petit renard, — chacal; குள்ள — chacal ; பெரு — gros renard, — chacal, tigre ; குழி —, நுழை —, வளை — renard à tanière ; — க்கலியாணம் pluie pendant que le soleil luit ; — க்குழி tanière de renard ; — க்கொன்றை l'arbre cassia javanica ; — நிறம் couleur de renard, mélange de diverses couleurs, divers sentiments, aversion ; — ப்பயம் crainte du tigre ou du chacal; — ப்பயறு espèce de pois, phaseolus trilobates ; — ப்பய்யன் petit garçon, bambin ; — ப்பள்ளம் creu ou fosse dans les rivière..., trou d'eau ou mare dans le lit d'une rivière desséchée ; — ப்பாகல், la plante பழுபாகல் ; — ப்புத்தி esprit rusé, — de renard, ruse, fourberie ; — ப்புறம் la 15me constellation lunaire dite மிருகசீரிடம் ; — மருட்டி, — மெருட்டி l'arbrisseau இலுஇலுப்பை ; — முருக்கு espèce inférieure de l'arbre முருக்கு erythrina ; — யிலந்தை jujubier ; — யுடை la plante முசுமுசுக்கை ;— யுணி ce que mange le renard, *i. e.* l'écrevisse ; — யூளையிடுகிறது le renard glapit; — வளை trou —, tanière de renard ; — வாற்புல் la plante dactylis spicata ; — விளா l'arbrisseau நிலவிளா ; — வெங்காயம் la plante erythronium indicum ; — வெருட்டி la plante நரிமருட்டி ; — வெருட்டுதல் peur de renard ; — வெருட்டுகிறது effrayer le renard, avoir une peur de renard, s'effrayer sans raison

நரிகிறது, *P.* நெரிகிறது.

நரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, 1° *v. n. et a.* sauter —, reculer de peur, s'effrayer, s'étonner, être stupéfait, confondu, mépriser, dédaigner. 2° *P.* நருக்கிறது, *V.* நருக்குகிறது : நரித்துக்கொண்டிருக்கிறது être surpris, stupéfait, abasourdi: — க்கொண்டாற்போலப்போய்விட்டான் il s'est retiré tout confus, — déconcerté, réduit à quia ; அவன் முகம் — ப்பேரயிற்று de surprise son visage changea de couleur, son air fut tout déconcerté : என் நரித்தாற்போலிருக்கிறாய் pourquoi parais tu alarmé?

நரிதல், *V.* நெரிதல்.

நரித்தல், நரிப்பு, *n. v. de* நரிக்கிறது, mépris, affront, étonnement, surprise, consternation, alarme subite, *V.* நருக்கல்.

நரியன், (நரி), courtaud, nain pas plus grand qu'un chacal.

நருக்கட்டியென்கிறது, faire *narouktti*, — du bruit, se presser: நருக்கட்டியெனல், *v. n.* hâte, signe de bruit, — de hâte.

நருக்கம், நருக்கல், *opt, n. v. de* நருக்குகிறது, broiement, pillage, froissement; — ஆயிருக்கிறது être broyé, froissé, indisposé; நருக்கற்குத்து forte rossée, meurtrir de coups dans les flancs, faire échouer une affaire.

நருக்காணி, petite figure.

நருக்கு, 1° *n. v. imp. et part. du suiv.* broiement, pilage: — ப்பிருக்கல், — ப்பிருக்கு broiement, bruit du broiement, ce qui est broyé, pilé; — ப்பிருக்கென்றிருக்கிறது être broyé, (une maison une ville) être abymée par la maladie. 2° (*son imitatif*); நருக்கென்கிறது faire *naroukou*, — du bruit, se hâter; நருக்கெனல் hâte, signe de bruit, de hâte.

நருக்குகிறது, *sync.* நருக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v. a.* நருக்குதல், *n. v.* broyer, briser, meurtrir, froisser, piler, — dans un mortier, réduire en poudre.

நருக்குண்கிறது, (நருக்கு, உண்கிறது), *ou* நருக்குண்டுபோகிறது, être broyé, brisé, mis en pièces, pilé, meurtri, contrit.

நருங்குகிறது, *sync.* நருங்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. n. de* நருக்குகிறது *et* நருங்குதல், *n. v.* se briser, se plier, se meurtrir, se froisser.

நருநரு, son imitatif du grincement de dents, et autre frottement: நருநரென்கிறது *ou*

நருநருக்கிறது, ருத்தேன், ப்பேன், ரு, ருக்க, *v. n.* (நருநரு), rendre ce son, faire *narounarou*, — du bruit, être raboteux.

நருநருத்தல், நருநரெனல், *n. v. du préc.* bruit du grincement de dents, du frottement de choses raboteuses...

*நருமதை, (narmadâ, la rivière Narmada, Narmait ou Nerboudda qui se jette dans le golfe de Cambay; c'est un des 7 fleuves, *V.* சத்தநதி.

நருமுகிறது, மினேன், முவேன், மு, ம, *et* நரும்புகிறது, ப்னேன், புவேன், பு, ப, *v. a. et* நருமுதல், நரும்புதல், *n. v.* mettre en morceaux, grincer des dents.

நருவல், chose broyée, brisée, pilée.

நருவனொருவல், (நருவல், நொருவல்), chose broyée 2 fois, — doublement.

நருவாணி, petite figure, chose petite.

நருவிழுப்பு, espèce de sel.

*நரேசன், நரேசுவரன், (நரன், ஈசன், ஈசுவரன்), seigneur des hommes. *i. e.* roi.

நரேந்திரன், (*id.* இந்திரன்), 1° Narendiren, *n. pr.* d'un roi. 2° *V.* நரேசன்.

நரை, 1° blancheur, — mêlée de noir, couleur grise, cheveux blancs ou gris, l'âge ou l'on grisonne, héron, taureau, bœuf, le signe du Taureau, Siven, éventail fait des poils blanchâtres du yack. 2° *imp. et part. du verb. suiv.*: — காண்கிறது les cheveux blancs paraître, commencer à grisonner; — தெரம்பு os; — க்கொன்று la plante சிர்க்கேழி dolichos: — திரை les cheveux gris et les rides: — திரைமூப்பில்லாமை exemption de cheveux gris, de rides et de vieillesse (attribut des habitants des cieux); — திரையில்லைநமனுமங்கில்லை il n'y a là ni cheveux gris, ni rides, ni mort, (expression dite de l'effet du panacée des சித்தர்); — திரையுள்ளவன் homme ridé et à cheveux gris; — திரைவரும்வயது âge où viennent les rides et les cheveux gris; — த்தலை tête grise; — மயிர், cheveux gris ou blancs; — மானினி femme à cheveux gris; — புடையாரெல்லாம் நம்பியாரல்லர் tous les vieux grisons ne sont pas des hommes de confiance ou ou sages; — யல்லி nénuphar blanc; — யெழும்புகிறது, — யெழும்பிப்போகிறது, *V.* நரைகாண்கிறது.

நரைகிறது, ரைந்தேன், ரைவேன், ரை, ரைய, *v. n.* நரைதல், *n.v.* maigrir, dépérir, décroître.

நரைக்கிறது, ரைத்தேன், ரைப்பேன், ரை, ரைக்க, *v. n.* நரைத்தல், *n. v. ou* நரைத்துப்போகிறது, grisonner, blanchir, (les cheveux, la barbe) devenir blancs, (les moissons...) blanchir: எனக்கு நரைத்துப்போயிற்று *ou* நான்நரைத்துப்போனேன் je suis devenu tout gris.

நரைச்சல், *n v. du préc,* cheveux gris, — blancs, moisson... qui blanchit.

நரைத்த, *part. du même,* grison, gris, grisâtre: நரைத்தவனாகிறது, grisonner.

நரைத்தோன, *n. app. du même,* homme à cheveux gris ou blancs.

நரையன், (நரை), espèce de vautour, être qui grisonne, objet grisâtre.

நரையான், (நரை), héron cendré ou grisâtre, corbeau cendré, martin pêcheur, le mouni மார்க்கண்டன்; நரையான்கட்டுகிறது le héron arrêter (l'indien superstitieux) en croisant son chemin; — கட்டிவேயகப்படுகிறது être arrêté par le vol d'un héron de droite à gauche de la route, (ce qui est considéré comme un mauvais au-

gure pour ceux qui se mettent en route.)

நர், terminaison de certains noms, comme *செறுநர்* ennemis, *de* *செறுகிறது*, haïr.

நல, 1° *adj. de* *நலம்*. 2° *P.* *நல்ல*, bon, beau. 3° *imp. de* *நலக்கிறது*.

நலக்கிறது, லத்தேன், ou லந்தேன், லப்பேன், ல, லக்க, v. n. réussir, profiter, devenir —, être bon, utile.

நலக்குகிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, v. a. de *நலங்குகிறது*, *நலக்குதல், n. v.* rendre pliant, flexible, souple, froisser, chiffonner (une étoffe, du papier...), ôter le lustre, salir.

நலங்கல், opt. et n. v. de *நலங்குகிறது*, flexibilité, saleté, chose sale, souplesse.

நலங்கு, 1° *imp. et part. de* *நலங்குகிறது*. 2° cérémonie d'oindre les mariés avec de l'huile et ensuite avec une pâte de safran, remède dont on oint ceux qui sont atteints de la petite vérole; *நலங்கிடுகிறது* faire la cérémonie susdite.

நலங்குகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, v. n. *நலங்குதல் ou நலங்கிப்போகிறது*, *n. v.* devenir —, être souple, flexible, languissant (par la chaleur du soleil), se flétrir, se relâcher, s'affaiblir, s'énerver, (*v. g.* un enfant trop choyé et qui ne fait pas usage de ses pieds), se chiffonner, se salir.

நலத்தல், n. v. de *நலக்கிறது*, réussite, bonté, utilité, amélioration.

நலப்பு, n. v. du même, réussite, succès, accomplissement, bien.

நலம், (*நல்*), bien, bienfait, faveur, bonté, bienveillance, beauté, ornement, plaisir, délice, désir, gingembre sec, puissance générative, force virile; — *ஆகிறது* être —, devenir bon, s'améliorer; — *ஆயிற்று* c'est bien; — *ஆய்வாங்குகிறது* acheter à bon marché, recouvrer à l'amiable (un bien prêté ou confié... etc); — *அடிக்கிறது*, — *தட்டுகிறது*, — *நசுக்குகிறது* châtrer en brisant les testicules; — *எடுக்கிறது* châtrer (en les ôtant); — *எடுப்பு* castration; — *பொலம்* le bien et le mal; *நலச்சூடு* chaleur extrême; — *ப்பாடு* gain, bien, avantage.

நலவன்சாவல், (*நலம், அல்*), chapon.

நலவு, (*நலம்*), bien, mettre une bonne chose.

நலன், *P.* *நலம்*.

நலி, maladie, douleur, *n. v. imp. et part. du suiv. et, imp. de* *நலிக்கிறது*.

நலிகிறது, லிந்தேன், லிவேன், லி, லிய, v. n. maigrir, devenir mince, fluet, dépérir, périr, souffrir, tomber, glisser, rouler en bas, dévier.

நலிக்கிறது, லித்தேன், லிப்பேன், லி, லிக்க, v. a. et *நலிவிக்கிறது*, *v. caus. du préc.* faire maigrir, détruire, perdre, faire tomber.

நலிதல், n. v. de *நலிகிறது*, espèce de son, maigreur, dépérissement, glisser: — *இசை* accent circonflexe, son des lettres moyennes, *ய, ர, ல, வ, ழ, ள*.

நலித்தல், n. v. de *நலிக்கிறது*.

நலிவிக்கிறது, v. caus. de *நலிகிறது*, *V.* *நலிக்கிறது*.

நலிவு, n. v. de *நலிகிறது*, ruine, décadence, dépérissement, maigreur, souffrance, peine.

நல், adj. bon, beau. Il se change en *நற்* devant *க, ச, ப*, et quelquefois en *நன்* devant *க*, mais surtout devant *ம*, et *ந* qui alors se change aussi en *ன*.

நல்கல், opt. et n. v. de *நல்குகிறது*, donation, largesse, grand —, désir.

நல்குகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, v a. *நல்குதல், n. v.* donner, accorder, concéder, désirer, convoiter.

நல்குரவு, pauvreté.

நல்குரவோர், (*நல்குரவு*), les pauvres.

நல்கூருகிறது, கூர்ந்தேன், கூருவேன், கூர், கூர, v. n. *நல்கூருதல், நல்கூர்தல், n. v.* être pauvre.

நல்கூர்ந்தோர், நல்கூர்ந்தார், n. app. du préc. pauvres.

நல்ல, adj. de *நல்*, bon, beau, propre, favorable, convenable, abondant; — *சமயம்* bonne occasion; — *சிறை* belle esclave, — femme (en style peu honnête); — *சொல்* bonne parole; — *நக்காளி* la plante physalis pubescens); — *தண்ணீர்* bonne eau, eau fraiche, — potable; — *தம்பிரான்* le serpent capelle; — *தரம்* bonne espèce, 1ère façon, — espèce; — *தனம்* bonte, douceur, clémence, amabilité, amitié, suavité, bon caractère; *தனங்காட்டுகிறது* montrer la bonté, *ou* — *தனம்பண்ணுகிறது*, montrer de la bonté, de l'amitié, persuader, pacifier, apaiser: — *துளசி* la plante ocymum prostratum, espèce de basilic: — *தொழில்* bon emploi, métier —, emploi ou commerce lucratif; — *நடக்கை* — *நடத்தை* bonne conduite; — *நிலம்* bonne terre — *பாம்பு* le serpent capelle, la femelle du *சாரை* (qui est fort dangereuse); — *புத்தி* bon esprit, esprit intelligent, bon avis; — *மழை*, bonne pluie, pluie abondante; — *வெயில்* forte chaleur (occasionnée par le soleil); — *வேளை* bonne occasion, la plante cleome pentaphylla.

நல்லது, neut. de *நல்லவன்*, bonne chose, bien, ce qui est bien, c'est bien, —

juste : — பண்ணுகிறது accommoder, accorder, faire consentir, pacifier.

நல்லத்தை, (நல்ல, அத்தை), tante paternelle, sœur aînée du père.

நல்லப்பன், (*id.* அப்பன்,) oncle paternel.

நல்லமை, (நல்ல). bien, bonté, amitié.

நல்லம், noirceur, obscurité, obscurcissement.

நல்லம்மாள், (நல்ல, அம்மாள்), tante maternelle.

நல்லம்மான், (*id.* அம்மான்), oncle maternel : — பச்சரிசி la plante euphorbia hypericifolia.

நல்லரிவஞ்சம், la 2e des 6 divisions du Souvarkam ou போகபூமி.

நல்லவன், (நல்ல), *m.* homme bon, நல்லவள். *f.* bonne femme, நல்லது, *n.* bonne chose: நல்லவர், நல்லவர்கள், *pl.* gens de bien, les bons, grands personnages, savants, amis; நல்லவை, நல்லன, *pl. n.* bonnes choses.

நல்லவையோர், (நல், அவை), gens de bonne compagnie, grands personnages.

நல்லறம், (நல், அறம்), bonne vertu, vertu domestique, bon ménage.

நல்லறிவு, (*id.* அறிவு), bonne —, grande intelligence, — science, bon avis, nom d'un livre.

நல்லன், (நல்ல), *m.* homme bon ; நல்லள் *f.* bonne femme; நல்லர் *pl.* gens de bien. Ce mot est un குறிப்புவினை qui se conjugue ainsi : நல்லேன் je suis bon, நல்லாய் tu es bon, நல்லான், நல்லன் il est bon, நல்லாள், நல்லள் elle est bonne ; நல்லது, நன்று cela est bon, நல்லோம் nous sommes bons, நல்லீர் vous êtes bons, நல்லார், நல்லர் ils sont bons ou elles sont bonnes, நல்ல, நல்லன ces choses sont bonnes.

நல்லா, (நல், ஆ), bonne vache, vache de bonne espèce : நல்லாவின்கன்று veau de bonne espèce.

நல்லாங்கு, (*id.* ஆங்கு), bien : — பொல்லாங்கு le bien et le mal.

நல்லாச்சி, (*id.* ஆச்சி), tante maternelle, femme de l'oncle paternel.

நல்லாடை, (*id.* ஆடை), bel habit, beau vêtement.

நல்லாப்பு, (நல்), bien, bon coin.

நல்லார், (நல்ல), les bons, les gens de bien, savants, grands personnages, femmes, matrones.

நல்லாள், *f. du préc.* femme, — de bien, bonne —, belle personne.

நல்லாறு, (நல், ஆறு), bon chemin, bonne conduite, — rivière : நல்லாறுடையான் homme de bonnes mœurs, — qui a de belles manières.

நல்லான், (*id.* ஆன்), 1° bonne vache, bon bœuf. 2° homme de bien.

நல்லி, *f. de* நல்லன், *bonne femme.*

நல்லீரல், (நல், ஈரல்), bon foie, foie de brebis, etc...

நல்லுணர்ச்சி, நல்லுணர்த்தி, நல்லுணர்வு, (*id.*) bonne intelligence, — pensée, bon esprit, bon avis.

நல்லுருவம், (*id.*), belle forme, — figure, — statue.

நல்லுறவு, (*id.* உறவு), bonne parenté, amitié avec les bons.

நல்லெண்ணெய், (*id.*), bonne huile, huile de sésame.

நல்லொழுக்கம், (*id.*), bonne conduite, bonnes mœurs.

நல்லோர், (நல்ல), les bons, gens de bien, sages, savants: நல்லோரைச்சார்ந்தார் நல்லவராவார் ceux qui fréquentent les gens de bien deviendront bons; நல்லோரைத்தீயோர்சொல்சுடுகிறது, தீயோரைநல்லோர்சொல்சுடுகிறது, la conversation des méchants est un feu brûlant pour les bons, et celle des bons en est un pour les méchants.

நல்வழி, (நல், வழி), bon chemin, chemin de la vertu, bon moyen, nom d'un livre moral d'Avvéyar.

நல்வார்த்தை, (*id*), bonne parole.

நல்வாழ்வு, (*id.*), vie heureuse, bon ménage.

நல்வினை, (*id.*), bonne action, vertu : — தீவினை la vertu et le vice, le bien et le mal.

நவ, *adj. de* நவம், neuf, 9, neuf, nouveau, frais : — கண்டம் les 9 divisions du monde ou du சம்புத்தீவு selon les Indous, savoir : கீழ்விதேகம், மேல்விதேகம், வடவிதேகம், தென்விதேகம் les 4 pays à l'est, à l'ouest, au nord et au sud de விதேகை district de la province de Bahar; வடவிரோபதம், தென்னிரோபதம் les 2 pays au nord et au sud des monts Rôpâdam : வடபாதம் le nord de l'Inde ; தென்பாதம் le sud de l'Inde; மத்தியகண்டம் la région mitoyenne ; — காலிகை nouvelle mariée, nouveau commentaire; — காலிகை jeune femme, fille nouvellement nubile ; — கோணம் 9 angles : — கோணவடிவம் ennéagone, figure à 9 angles ; — க்கிரகம், — க்கோள் les 9 planètes des Indous, savoir: ஆதித்தன் ou சூரியன் le soleil, சோமன் ou சந்திரன் la lune, அங்காரகன் ou செவ்வாய் Mars, புதன் Mercure, பிரகஸ்பதி ou வியாழம் Jupiter, சுக்கிரன் ou வெள்ளி Vénus, சனி Sa-

turne, இராகு le nœud descendant de la lune; — சசியம் nouveaux grains, blé de la maison nouvelle; — சசியேஷ்டி, (இஷ்டி) sacrifice qu'on fait quand on mange du nouveau riz: — சாரம் V. நவக்ஷாரம்; — சக்தி les 9 pouvoir ou energies féminines; — சந்திதாளம் les 9 règles pour garder le temps en musique, V. தாளம் சு; — சார த்தாரன் poudre ou sable d'or; — சித்தர், V. நவநாதசித்தர்; — சூதிகை femme nouvellement accouchée, vache nouvellement ...e; — ச்சாரம், V. நவக்ஷாரம்; — ச்சிராத்தம் cérémonie funèbre que les Indous font le 1er, 3e, 5e, 7e, 9e, 11e jour après la mort: — தளம் nouvelle pousse —, jet de nénuphar; — தாயம் jeu de quilles; — தாயமாடுகிறது, — தாயமுச்சுகிறது jouer aux quilles; — தாரணை les 9 espèces d'exercices ou d'hommages d'un யோகி, V. les au mot தாரணை; — தாளம் le 9 règles pour la mesure en musique, V. தாளம் சு; — தானியம் les 9 espèces de grains mêlés ensemble et employés dans les cérémonies des noces des Indous, savoir உழுந்து, எள்ளு, கடலை, கொள்ளு, சாமை, தினை, துவரை, நெல்லு, பயறு; — துருக்கை les 9 formes de Dourgâ; — தோலை, தோலி, dôli ou palanquin porté par 9 personnes: — த்துவாரம் 9 trous, les 9 ouvertures du corps, savoir: les 2 yeux, les 2 oreilles, les 2 narines, la bouche, l'anus, le canal de l'urine; — நாகம் 1° les 9 serpents de la mythologie indoue, ce sont les அஷ்டநாகம் nommés வாசுகி, அனந்தன், தக்கன், சங்கபாலன். குளிகன், பதுமன், மகாபதுமன், கார்க்கோடகன், qui, au dire des indous, soutiennent la terre aux 8 points cardinaux à commencer par l'est, le sud-est... le 9e nommé ஆதிசேஷன் avec ses 1000 têtes soutient la terre au milieu. On les dit fils de காசிபப் பிரமா et de sa femme கத்துருவை, 2° la plante அசமதாகம்; — நாணயம் nouvelle coutume: — நாதசித்தர் les 9 Sitters, espèce de demi-dieux des Indous, qui ont été des personnages célèbres exempts, selon eux, des infirmités de la vieillesse, savoir: சத்திய —, சதோக —, ஆதி —, அநாதி —, வகுளி —, மதங்க —, மச்சேந்திர —, கடேந்திர —, கோரக்கநாதர்; — நிதி les 9 trésors de Koubêren, leurs noms sont பதும —, மகாபது —, சங்க —, மகர —, கச்சப —, முகுந்த —, நந்த —, நீல —, கற்பகிதி: leur nature n'est pas exactement définie: quelques-uns toutefois paraissent être composés de pierres précieuses. Selon le système des தாந்திரிகர், on les personifie et adore comme des demi-dieux serviteurs des Koubêren et de Lakchimi, déesse des richesses; — நீதகம், (நீதம், ka), beurre fondu; — நீதசோரன் le voleur de beurre frais, i. e. Krichna; — நீதபாகம் espèce de goût qu'on suppose aux vers; — நீததேனு certaine quantité de beurre présentée aux brames: — நீதம் nouveauté, beurre frais; — பாண்டம் nouveau vase de terre, 9 vases; — பல்லவம் nouveau —, rejeton, nouvelle branche; — புசி (புசம்), V. நவகோணம்; — புண்ணியம் les 9 vertus ou actes de charité et de civilité, V. புண்ணியம்-சு; — பேதம் 9 différences de Siven: savoir Brama, Vichnou, Routtiren, Mahêsouren, Sadâsiven, Sivam. Sátti, நாதம், விந்து; — ப்பிரேதம் 9 phantômes qui gardent les 9 coins du monde indou; — மடங்கு 9 fois autant; — மணி les 9 pierres précieuses, savoir; கோமேதகம் onyx, நீலம் saphir, பவளம் corail, புஷ்பராகம் topaze, மரகதம், émeraude, மாணிக்கம் rubis, முத்து perle, வைடூரியம் œil-de-chat ou lapis lazuli, வயிரம் diamant: — மணிமாலை le 14e des பிரபந்தம், poème composé de 9 strophes de diverses sortes de vers, ou selon d'autres, de 9 espèces de vers en commençant par le வெண்பா et suivant la règle de அந்தாதி; — மல்லிகை jasmin double; — யௌவனை (யௌவனம்) jeune fille, — femme; — ரசம், — ரதம், 9 émotions ou sentiments, savoir: சிங்காரம் amour, வீரியம் bravoure ou héroïsme, பெருநகை, rire, கருணை clémence இரௌத்திரம், colère, குற்சை ou அருவருப்பு horreur, சாந்தம் douceur, அற்புதம் surprise, பயம் crainte; — ரத்தினம், 1° les 9 pierres précieuses, V. நவமணி, toute espèce de pierres. 1° les 9 poëtes de la cour du roi Vikramâditya; — ராத்திரம், — ராத்திரி les 9 premières nuits du mois de la Vierge, consacrées par les Indous à l'adoration de Lakchimi, Sarasvadi et autres Saktis; — லோகம் les 9 métaux; — லோககுப்பி fiole faite avec ou qui renferme les 9 métaux, terre de blanchisseur; — லோகாங்கம் (அங்கம்) pierre d'aimant; — வரிகை, (வரம், ikâ), nouvelle mariée; — வாயில் 9 portes, V. நவத்துவாரம்; — வஸ்திரம் habit neuf; — வியாகரணம் 9 grammaires sanscrites; — விலாசசபை, — வானோர்கணம் les 9 chœurs de anges, savoir; பத்திச்சுவாலகர் les séraphins, ஞானாதிக்கர் les chérubins, பத்திராசனர் les trônes, நாதக்கிருத்தியர் les dominations, சத்துவகர் ou சத்திகர் les puissances, பலவத்தர் les vertus, பிராதமிகர் les princi-

pautés, அதிதூதர் les archanges, தூதர் les anges.

*நவக்ஷாரம், நவச்சாரம், (நவம்), coudure, espèce de ciment métallique composé, dit-on, de 9 espèces de sel, sel ammoniaque.

நவசி, espèce d'aréquier, — de cocotier.

நவச்சி, V. நவக்ஷாரம்.

நவஞ்சம், la plante அசமதாகம்.

நவட்சாரம், P. நவக்ஷாரம்.

*நவதம், (navata), housse d'éléphant peinte de diverses couleurs.

நவதி, 1° (நவம், ti), quatre-vingt-dix. 2° la plante பொடுதலை.

நவதிகை, (நவதி, kâ), pinceau, — de peintre composé de 90 poils.

*நவதை, (நவம், tâ), nouveauté, merveille.

*நவமம், (நவம், ma), le neuvième, ou நவமஸ்கந்தம் le 9° chapitre ou livre (du பாகவதம்).

*நவமி, (fém. du préc.), le 9° jour de chaque demi-lunaison.

*நவம், 1° (navam novem), neuf, 9. 2° (nava novus), nouveauté, chose nouvelle, merveille. 3° amitié, amour, affection, bienveillance, la terre, la plante சாறணை, la saison pluvieuse, V. கார்காலம்: நவ, நவமான nouveau, nouvelle, neuf, frais, récent; நவமாய் nouvellement, récemment நவமாய்ச்செய்கிறது faire nouvellement, renouveler, refaire; நவமென்ன quelle nouvelle?

நவரோசு, espèce d'air.

*நவாகம், (நவம், aha jour), nouveau jour, le 1er jour de chaque demi-lunaison.

*நவாங்கிஷம், நவாங்கிசம், நவாம்சம், (id. அங்கிசம்), 9 parts, le neuvième d'un signe, division d'un signe en 9.

நவாடா, (pers), barque.

*நவாம்பரம், (id. அம்பரம்), nouvel habit, toile écrue.

நவார்ப்பட்டை, (ind.), ruban de diverses couleurs.

*நவான்னம், (நவம், அன்னம்), nouveau riz, — grain, riz chaud, cérémonie observée par les Indous en mangeant du riz nouveau, nouvelle nourriture.

நவி, beauté.

*நவியம், 1° (நவம், ya), nouveauté, chose nouvelle. 2° hache, cognée, fer chaud usité dans les ordalies.

நவிரம், cheveux d'homme, tête, sommet, — de la tête, zénith, montagne, bagatelle, bassesse, paon, épée, sabre, luth usité dans un pays cultivé.

நவிரெழுசங்கு, (நவிர், எழும்), conque à piquants.

நவிர், (நவிரம்) cheveux, — d'homme, beauté, sabre, épée, luth d'un pays cultivé.

நவிலல், opt. et n. v. de நவிலுகிறது.

நவிலுகிறது ou நவில்கிறது, வின்றேன், விலுவேன், ou வில்வேன், விலு ou வ், வில, v. a. நவிலுதல், n. v. étudier, apprendre, imiter, dire, parler.

நவிலுவர். n. app. du préc. parleurs, orateurs.

நவிழ்க்கிறது, ழ்த்தேன், ழ்ப்பேன், ழ், ழ்க்க, v. a éteindre, détruire, démolir.

நவிழ்த்தல் n. v. du préc. extinction, destruction, démolition.

நவிறல், நவிற்றல், P. நவிலுதல், ou.

நவிற்சி n. v. de நவிலுகிறது, action de dire.

*நவீகரணம், நவீகிருதம், நவீபூதம் (நவம், î), renouvellement.

நவீனம், (navina), nouveauté, chose nouvelle.

நவுகிறது, விேனன், வுவேன், வு, வ, v. n. நவுதல், n. v. pourrir, se gâter, périr, cesser.

நவுக்கர், (pers.). serviteur.

நவுரி, (télinga), trompette.

நவை, mépris, faute.

நவ்வல், l'arbre நாவல்.

நவ்வி, la 13° constellation dite அஸ்தம், beauté, ornement, âge tendre, jeunesse, navire, bateau, cerf.

நவ்வியம், clarté.

நவ்வு, 1° (naou), navire, bateau 2° brebis, bien, gain: நவ்வுசவ்வு le bien et le mal, le gain et la perte.

நழுக்கம், n. v. de நழுக்குகிறது, être émoussé.

நழுக்கு, n. v. imp. et part. de

நழுக்குகிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, v. a. de நழுங்குகிறது, émousser, laisser glisser, — tomber, — échapper, — égarer.

நழுங்குகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, v. n. du préc. நழுங்கல், நழுங்குதல், n. v. s'émousser, glisser, tomber, s'écouler, s'échapper, s'égarer.

நழுவமிழ்து, (நழுவும், அமிழ்து), bouillie.

நழுவர், (நழுவுகிறது), voleurs, (gens qui se glissent et s'évadent), V. கள்வர்.

நழுவல், opt et n v. de நழுவுகிறது, glissade, évasion, échappatoire, écart, fuite: நழுவலாய் en glissant dessus, superficiellement, légèrement: நழுவலாய்ப் போகிறது se retirer, s'esquiver, s'évader adroitement.

நழுவி 1° rusé, qui échappe, qui ne donne pas prise, qu'on ne peut retenir. 2° gér de நழுவுகிறது.

நழுவு, *imp. et part. du suiv.* : — சாதம் bouillie.

நழுவுகிறது, வினேன், வுவேன், வு, வ. *v. n.* நழுவுதல், *n. v.* நழுவிப்போகிறது, *v. comp.* glisser, échapper des mains, (un poisson, une pièce...) tomber, découler, s'écouler, s'échapper, se retirer, s'évader, s'esquiver, s'égarer : நழுவப்பார்க்கிறது chercher à s'esquiver ; நழுவிப்போகத்திரிகிறது être sur le point—, essayer de s'échapper.

நழுவுவல், *P.* நழுவுவேன் je m'échapperai...

*நள 1° *ou* நளவருஷம், (nala *briller*), la 50e année du cycle indien correspondant à 1916. 2° *obl. de* நளம் *et de* நளன் :— கூபரன், — கூவரன், (கூவரம்), le fils de Koubêren ; — ச்சக்கரவர்த்தி, — ராசா le roi Nalen ; — பாகம் cuisine de Nalen, —bien faite comme celle que faisait le roi Nalen pendant son exil ; இவன் — பாகம் போலச்சமைத்தான் il a fait une cuisine excellente, *litt.* comme celle de Nalen.

நளத்திரம், la plante சடாமஞ்சி.

நளத்தி, (நளம்), femme de la caste des நளவர்.

நளம், 1° (nala), nénuphar, nelumbium speciosum, roseau, odeur. 2° largeur, un des 32 ordres d'architecture, caste des நளவர் : நளப்பெண் femme de cette caste.

நளவர், (நளம்), Nalaver, *n. pr. de* caste.

*நளன், (nala *briller*), 1° Nalen, fils de விசுவகன்மா prétendu charpentier des dieux et habile charpentier lui-même. 2° Nalen fils de வீரசேனன் roi de நிஷதம் et mari de தமயந்தி ; il perdit son royaume au jeu de dés, devint cuisinier pendant son éxil, et recouvra son royaume. Son histoire, qui est une épisode du Mahâbhârata, fait le sujet du poème tamoul நைஷதம். Le roi Nalen fut l'un des சக்கரவர்த்தி ou empereurs universels et un des 7 personnages de la 1re classe des hommes généreux dits வள்ளல் ; நளன்கதை l'histoire de Nalen, le நைஷதம்.

நளி, 1° fraîcheur, étroitesse, presse, foule, largeur, grandeur, scorpion. 2° *adj.* frais, large, grand, étendu, étroit, pressé, serré.

நளிமை, (நளி), étroitesse, étrécissement.

நளிர், froid, fraîcheur, froideur, haine, fièvre, crabe, grandeur : நளிராயிருக்கிறது être frais.., avoir froid : — காய்ச்சல், — சுரம் fièvre avec frison.

*நளினம், 1° (nalina), nénuphar, lotus, lis blanc d'eau, eau, indigo, bleu. 2° agrément, plaisanterie, douces —, belles, paparoles ; — ஆயிருக்கிறது être agréable ; நளினச்சொல் paroles agréables, mot amical, — de plaisanterie.

*நளினி, (நளினம், 1), étang rempli de nénuphars, espèce d'air ou de mélodie, ou

*நளினை, (nalinâ), celle qui est assise sur le nénuphar, *i. e.* Lakchimi.

நளுங்கு, manis ou gros lézard écailleux dit அளுங்கு, espèce de coquillage : நளுங்கோடு écaille du manis ou pangolin..

நளுத்தை, espèce d'air ou de mélodie.

நளுநொளுக்கிறது, ளுத்தேன், ளுப்பேன், ளு, ளுக்க, நளுநொளென்கிறது, *v. n.* நளுநொளுத்தல், நளுநொளுப்பு, நளுநொளெனல், *n. v.* glisser à chaque pas, ne faire que glisser, — se lâcher.

நனை, écorce de graine de cardamome.

நள், 1° milieu, — du jour, midi, la ceinture ou le milieu du corps, la 22me constellation dite திருவோணம். 2° *imp. et part. de* நட்கிறது *ou de* நள்ளுகிறது.

நள்ளலர், (நள், அலன்), *V.* நள்ளார்.

நள்ளல், *opt. et n. v. de* நள்ளுகிறது, amour, affection.

நள்ளா, நள்ளாத, *part. nég. du même.*

நள்ளார், *n. app. nég. du même*, gens qui ne s'aiment pas, ennemis.

நள்ளாறு, (நள், ஆறு), nom d'un lieu consacré à Siven.

நள்ளி, 1° *ger. de* நள்ளுகிறது. 2° *n. v. du même*, amitié, affinité. 3° crabe, le signe du Cancer, Nalli un des 7 de la 3e classe des hommes célèbres par leur générosité ; நள்ளிமுதற்கிள்ளிகடையாக depuis Nalli jusqu'à Killi (régnèrent 64 rois சோழர்).

நள்ளிருள், (நள், இருள்), le milieu de la nuit.

நள்ளு, 1° *P.* நள், milieu, la ceinture ou le milieu du corps. 2° *imp. et part. de* நள்ளுகிறது, ளினேன், ளுவேன், ளு, ள *v. a.* நள்ளுதல், *n. v.* aimer, affectionner.

நள்ளுநர், நள்ளுனர், (நள்ளுகிறது), amis.

நறநற, *naranara*, son imitatif du grincement des dents, du rongement ou frottement de quelque chose de rude, de la pluie qui tombe, du bruissement d'un arbre, du brisement d'une branche etc... நறநறவென்கிறது faire naranara ; நறநறவென்றரைக்கிறது broyer ou moudre avec un

bruit rude; நறநறென்றுகடிக்கிறது grincer des dents, mordre avec bruit; — தின்கிறது faire du bruit en mangeant; — மழையடிக்கிறது la pluie tomber avec fracas.

நறவம், (நறு), l'arbre அனிச்சமரம், l'arbre aromatique குங்குமமரம், l'arbre ஞாழல் crotalaria, l'arbrisseau cæsalpinia pulcherrima, V. நறு.

நறவு, (id.), bonne odeur, bien, l'arbre odoriférant குங்குமம், V. நறு.

நறளை, (id.), la plante grimpante cissus viliginea.

நறு, odeur, miel, callou ou jus de நறுங்குகிறது, P. நரங்குகிறது.

நறுங்கடிக்கிறது, V. நரங்கடிக்கிறது.

நறியது, (நறுமை), chose bonne, — odoriférante.

நறு, pdj de நறுமை, odoriférant, qui a une bonne odeur, suave: — தடி enclume; — நாற்றம் bonne —, agréable odeur; — நுதல் front odoriférant, femme (dont le front est parfumé); — நெய் beurre fondu, frais, odoriférant et clarifié, beurre de vache; — மணம் bonne odeur, parfum; — மருப்பு gingembre vert; — மலர் fleur odoriférante; — மலர்சாத்தல் mettre des fleurs odoriférantes (à une statue), ce qui est une des cérémonies religieuses des Sivénistes dites கிரிகை).

நறுக்கு, 1° rognure, coupure, entaille, morceau, copeau, petit morceau de feuille de palmier, billet ou mot d'écrit (surtout sur ôle), embouchure d'un instrument à vent. 2° imp. et part. du suiv.: — த்திப்பிலி tige du poivre dichotomum coupée en petits morceaux; — மூலம் sa racine ainsi coupée, racine coupée en morceaux; — நெட்டி tige de l'æschynomene aspera coupée en morceaux pour faire des joujoux ..

நறுக்குகிறது, sync. நறுக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, v. a. நறுக்குதல், n. v. (நறுக்கு), rogner, tailler, couper, — en petits morceaux, écourter, rogner une ôle ou feuille de palmier pour écrire.

நறுங், P. நறும், devant க: — காந்தை la plante odoriférante sphæranthus zeylanicus.

நறுநறு, son imitatif de grincement de dents, de sciage...: நறுநறென்கிறது ou நறுநறுக்கிறது, த்தேன், ப்பேன், ப, க்க, (நறுநறு), rendre ce son, faire narounarou, — du bruit, grincer des dents, être rude à la bouche, V. நறநறென்கிறது, நெறநெறென்கிறது, நெறுநெறென்கிறது.

நறுந், P. நறும்; devant த: — தாளி sorte de convolvulus odoriférant; — தைலம் baume ou huile odoriféra... கை guirlande de fleurs odoriférantes.

நறுமா, dégoût, horreur, vide, V. அனட்சியம்.

நறுமுறுகிறது, மினேன், முவேன், மு, ம, v. a. நறுமுறுதல், n. v. V. நறுமுறுகிறது.

நறுமுறுக்கிறது, த்தேன், ப்பேன், ப, க்க, v. n. நறுமுறுமென்கிறது, murmurer, se plaindre.

நறுமை, bonne odeur, parfum, bien; adj. நறு, நறும், நறிய et நறுவிய.

நறும், pdj. du préc. odoriférant, qui a bonne odeur, bon; — பண்ணை sorte de பண்ணை ou celosia odoriférante, espèce de lis; — பிசின் gomme —, résine odoriférante, sorte de remède; — புகை parfum, fumée odoriférante, — de l'encens.

நறும்புகிறது, பினேன், புவேன், பு, ப, v. a. நறும்புதல், n. v. V. நறும்புகிறது.

நறுவிய, 1° adj. de நறுமை, odoriférant, bon, de bon goût. 2° pl. de

நறுவியது, (நறுமை), substance —, chose odoriférante, bonne, douce, de bon goût.

நறுவிலி, நறுவுளி, (நறுமை), l'arbre cordia obliqua: — ப்பழம் son fruit (qui est bon à manger): cet arbre est de 2 espèces; சிறுநறுவிலி le petit, et பெருநறுவிலி le grand cordia abliqua, dont les fruits sont gros.

நறை, (நறு), faute, défaut, V. நறு, ou — படுபுகை parfum, fumée d'encens, — de parfum qu'on brûle.

நற், P. நல், bon, devant க, ச, ப: — கதி bonne fin, i. e. le paradis; — கந்தம் bonne odeur; — கருணை — bonne grâce ou excellente bénédiction, i. e. l'Eucharistie, la Ste communion, festin divin; — கருணை வாங்குகிறது communier, recevoir l'Eucharistie; — கலிதம், V. நற்சங்கலிதம்; — கல் bézoard; — காலம் bon temps, temps heureux, beau temps; — கிரகம், V. நற்கோள்; — கிரியை bonne action, — œuvre; — கிரியைகளுக்குக் கவபத்தியாளசனம் peuple zélé pour les bonnes œuvres; — கிரியைக்குவரப் பண்ணுகிறது mener à bonne fin, amener à faire le bien — கீர்த்தி bonne renommée; — குணம் bon caractère, — naturel, bienveillance, bonne qualité; — குணம்-ம் les 10 bonnes qualités, selon les Indous, savoir: மெய்புகை véracité, நல்வார்த்தை dire de bonnes paroles, இனியவைகூறல் dire des choses agréables, பயன்படுமொசால் dire des choses utiles: ces 4 sont les bonnes qualités de la parole; கோயில்வலம்வரல் faire le tour d'un temple en tournant à droite, ...வழுப்புரிதல் faire pénitence, தானஞ்செய

ல் faire des largesses; ces 3 sont les bonnes qualités du corps, அருணினைவு (அருளினைவு), pensée bienveillante, ஆசையடித்தல் répression de ses désirs, தவப்பற்று attachement à la pénitence; ces 3 sont les bonnes qualités de la volonté; — குணன் homme de bon naturel; — குலமேரு montagne de cuivre; — குலதிவிதிராட்சச்செடி vigne excellente; — குலத்தான், — குலத்தோன் homme noble, de haute caste; — குலம் bonne —, haute caste, bonne espèce, — qualité; — குறி bon signe, bon augure, bon caractère; — கோள் astre favorable, (en astrologie, on nomme ainsi Mercure, Jupiter et Vénus); — சகுனம் bon augure, — présage, — signe; — சங்கலிதம் progression croissante qui commence par un; — சமயம் bonne occasion, — secte; — சரக்கு bonne —, excellente marchandise; — சா bonne mort; — சாங்கம் bon signe, l'arsenic naturel dit சாலாங்கபாஷாணம்; — சாதி, V. நற்குலம்; — சாந்து bon onguent ou parfum, bon ciment; — சாரி, V. நவசாரம்; — சாளை bonne sardine, — espèce de சாளை; — சித்தன் bon Sitten, pierre philosophale; — சிலை belle ou bonne pierre, — statue, pierre de granit; — சீரகம் bonne espèce de cumin, le cumin ordinaire; — சீர் bon état, bonnes mœurs; — சீலை belle ou bonne toile, bel habit; — செங்கல் bonne brique, ocre rouge; — செய்கை bonne action; — செய்தி bonne nouvelle; — சொல் bonne parole; — சொனிமித்தம், (சொல், நிமித்தம்), bon présage; — பசு bonne vache; — பணி bel ouvrage, beau joyau..; — பணி நாசு belle toile; — பாகுன்றி, V. சிற்றவணம்; — பலம் grande force, l'arbre வெட்பாலை; — பா bons vers; — பாடந்தை la prétendue déesse de la bonne poésie, i. e. Sarasvadi; — பிரயோசனன் homme très utile; — பிரியம் grande amitié, bonne grâce, l'arbre pharaceum; — புத்தி bon avis, bon esprit; — போதகம் bon avis, bonne doctrine; — பெண், — பெண்டு belle ou bonne femme; — பெண்டிர்க்கொருசொல்லு, நன் (நல்) மாட்டுக்கொருசூடு une seule parole suffit aux femmes de bien et une cautérisation à une bonne vache; — பொருள் bonne chose.

நற்கீரன், Narkiren ou Kiren poète fameux, chef de l'académie de Maduré.

நற்றமிழ், (நல், தமிழ்), bon tamoul, tamoul élégant, — harmonieux.

நற்றருணம், (id. தருணம்), bonne occasion.

நற்றரை, (id. தரை), bonne terre.

நற்றவம், (id. தவம்), bonne —, grande pénitence.

நற்றவர், (id.), grands pénitents.

நற்றாய், (id. தாய்), bonne —, propre mère,

நற்றுளி, (id. துளி), bonne goutte, gomme du figuier.

நனந்தம், l'arbre புன்கு.

நனந்தலை, milieu, zénith, cime.

நனவு, நனு, largeur, étendue, place, état de veille (opposé à rêve), clarté, lucidité reprendre ses sens, revenir d'une pamoison.

நனி, 1° étroitesse, étrécissement, grandeur, abondance. 2° adv. beaucoup: — நொந்தான் il souffrit ou s'affigea beaucoup: — தசைதின்போன் grand mangeur de viande; — படைத்தலைவர் beaucoup de généraux d'une nombreuse armée.

நனை, 1° caillou ou jus de palmier...; miel, bouton de fleurs, — prêt à fleurir ou qui fleurit 2° imp. et part. de நனைகிறது. 3° imp de நனைக்கிறது.

நனைகிறது, னைந்தேன், னைவேன், னை, னைய, v. n. de நனைக்கிறது, நனைத்தல், n. v. se mouiller, s'imbiber, s'humecter, tremper, être mouillé, humide: முற்றும் நனைந்தவனுக்குக்குளிரில்லை ou ஈரமில்லை pour celui qui est entièrement trempé le froid ou l'humidité n'est plus rien, i. e. un homme corrompu n'a plus honte de rien, celui qui est habitué à la peine ou au châtiment ne craint plus rien.

நனைக்கிறது, னைத்தேன், னைப்பேன், னை, னைக்க, v. a. du préc. நனைத்தல், n. v. mouiller, humecter, tremper, imbiber, rendre humide.

நனைவு, n. v. de நனைகிறது, état de ce qui est trempé..., humidité, moiteur.

நன், P. நல், bon beau, devant க, ச ம, et ந qui se change aussi en ன: — காடு lieu où l'on brûle les morts; — குரல் bonne ou belle voix, voix ou son de bon augure; — கொடை largesse, libéralité, don, présent nuptial; — செய் rizière, terre à riz; — செய்ப்பயிர் moisson de riz sur pied; — சொல் bonne parole; parole douce, bon avis; — பகல் milieu du jour, beau —, midi; — மக்கள் gens de bien, les bons; — மருகன், m. — மருகி, f, neveu, nièce (fils ou fille de sa sœur pour un homme, — de son frère pour une femme), gendre, bru ou belle fille; — மனம் concorde, bonne entente, joie, contentement; ஒருவனோடே நன்மனம்பொருந்துகிறது être en bon accord avec quelqu'un, se réconcilier avec lui; — மாமன்

oncle maternel ; — மார்க்கம் bonne voie, — conduite, bon chemin, piété, civilité ; — முகம் bon visage, franchise, affabilité.

நன்கு, (நல்கு, *affixe*), bien, bonté, beauté, abondance, profit ; நன்குணருகிறது apprendre, connaître, comprendre la bonté ; நன்குறுகிறது, நன்குறல் gagner, profiter, être avantageux.

நன்பன், chanvre dit சணல்.

நன்மை, (நல், மை), bien, bienfait, bonté, bonne qualité, utilité, bonheur, prospérité, paix, concorde, aide, bonne conduite, le bien par excellence, *i. e.* l'Eucharistie, la sainte communion (parmi les chrétiens), nubilité, célébration d'un mariage : — கடைப்பிடிக்கிறது persévérer dans le bien, ou à faire du bien ; — கட்டுகிறது faire la paix, lier amitié ; — கொடுக்கிறது faire du bien, — une largesse, donner la sainte communion, *ou* — செய்கிறது faire du bien ou le bien ; — த்தனம் bonté, bonne qualité ; — ப்பகுதி, — ப்பேறு fruit —, mérite des bonnes actions ; — ப்படுகிறது, — யாகுகிறது réussir, tourner à bien, profiter, une fille devenir nubile ; — ப்பட்ட பெண், — யானபெண் fille nubile ; — யுட்கொள்ளுகிறது avaler la s^te Eucharistie, conserver le bien intérieurement, avoir l'esprit en bon état, *ou* — வாங்குகிறது recevoir la S^te communion, communier ; — தின்மை le bien et le mal, célébration de mariage et de funérailles ; நன்மைக்குந்தின்மைக்கும்வருகிறது visiter ou venir à l'occasion d'une fête de famille ou d'un deuil, d'un mariage ou de funérailles, aller aux noces et à l'enterrement ; ஒருத்தனுக்கு நன்மை தின்மை விலக்குகிறது exclure quelqu'un des cérémonies ou réunions de joie ou de deuil..., des mariages des funérailles, l'excommunier civilement ; நன்மைக்குவருகிறது réussir, venir à bonne fin, se bonifier, s'améliorer ; காரியம் நன்மையாகும் *ou* நன்மைக்குவரும் l'affaire réussira, s'arrangera ; அவப்பொழுதிலும் தவப்பொழுது நன்மை *ou* நன்று mieux vaut le temps de pénitence que le temps de loisir.

நன்றி, (நன்மை), bien, bienfait, bienfaisance, libéralité, gratitude, reconnaissance : — கேடு ingratitude ; — கோறல், ingratitude, détruire ou gâter le bien reçu — பாராட்டுகிறது, combler de bienfaits, vanter les bienfaits reçus, célébrer les bienfaits, en conserver le souvenir ; — மறக்கிறது, oublier les bienfaits, être ingrat ; — மறவேல் n'oublie pas les bienfaits reçus, ne sois pas ingrat ; — மறப்பதுநன்றன்று நன்றல்லதன்றேமறப்பதுநன்று oublier les bienfaits n'est pas bien, mais il est bon d'oublier le jour même un mauvais office ; — யறிகிறது reconnaître un bienfait, être reconnaissant ; — யறிதல், — யறிவு, — யுணர்வு gratitude, reconnaissance : — யறிந்த, — யறிவுள்ள, — யுணர்ந்த reconnaissant ; — யறியாத, — யற்ற ingrat, — யீனம் ingratitude ; — யீனன் ingrat ; நன்றியில்செல்வம் richesses improfitables, — non employées à faire du bien, c'est dans la bienfaisance que consiste le bonheur.

நன்று, (நன்மை), bien, bonheur, grandeur, santé, prospérité..., *ou* நன்றாம் c'est bien, c'est juste, cela convient, cela ira bien ; நன்றாக bien qu'il soit bien, qu'il arrive du bien ; உனக்குமெனக்குநன்றாக que ce soit bien pour toi et pour moi நன்றாகிறது devenir —, être bon, juste, réussir, s'améliorer, aller bien ; நன் „ யிற்று cela a bien réussi : நன்றாயிருக்கிறது être bien, bon, juste ; நன்றாய் bien, heureusement, élégamment, libéralement, fortement, convenablement ; நன்றாய்ச்செய்தான் il a bien fait ; — க்கட்டினவீடு maison bien bâtie ; — முறுக்கிறது bien tordre, tordre fortement ; எல்லாருக்குநன்றாய்க்கொடுக்கிறது donner abondamment à tout le monde : எல்லார்க்கு நன்றாம் பணிதலவருள்ளுஞ்செல்வர்க்கே செல்வந்தகைத்து l'humilité convient à tout le monde, et entre autres choses, elle augmente la prospérité des riches.

நன்னடை, (நல், நடை), bonne conduite.

நன்னயம், (*id.* நயம்), bonté, bienveillance, bonne grâce, expression honnête, pensée : நன்னயச்சொல் terme gracieux.

நன்னயன், (*id.* நயன்), estime, bonté, bonne qualité, politesse, flatterie.

நன்னருக்கல், (*id.* நருக்கல்), petite douleur, indisposition (du corps).

நன்னர், (*id.* நர்), bien.

நன்னலம், (*id.* நலம்), excellence, bonté, — exquise, bonne qualité, beauté.

நன்னாடு, (*id.* நாடு), bon pays : நன்னாட்டமைதி, *V.* நாட்டமைதி.

நன்னாரி, (*id* நாரி), la plante periploca indica, salsepareille champêtre.

நன்னி, petitesse, petite figure, *adj.* petit : — நூல் bouts de fils sur la surface d'une toile mal tissée ; — ப்பையன் petit garçon, bambin qui ne croît pas ; — ப்பயறு espèce de pois dit phaseolus aconitifolius.

நன்னிமித்தம், (நல், நிமித்தம்), augure, — signe.

நன்னிலம், (*id.* நிலம்), bonne terre, terre à riz.

நன்னிலை, (*id.* நிலை), bon état, santé, bonnes mœurs, pénitence, le monde.

நன்னிறம், (*id.* நிறம்), bonne —, belle couleur, le blanc.

நன்னுகிறது, னினேன், னுவேன், னு, ன, *v. a.* couper, rogner.

நன்னுதல், 1° *n. v. du préc.* 2° (நல், நுதல்), beau front, celle qui a un beau front, femme.

நன்னூல், (நல், நூல்), bonne science, bon livre, système moral, titre de la grammaire tamoule de பவணந்தி laquelle sert de texte aux autres.

நன்னெருக்கல், (நல், நெருக்கல்), *V.* நன்னருக்கல்.

நன்னெல், (*id.* நெல்), bon riz.

நன்னெறி, (*id.* நெறி), bon chemin, bonne voie, chemin de la vertu, vie honnête, droiture, honnêteté, probité, titre d'un livre de morale contenant 40 வெண்பா, et nommé நன்னெறி-சமு ; நன்னெறிவழாதநோற்பாள் femme austère, — pénitente qui ne s'écarte pas du droit chemin.

நா

நா, 1° lettre syllabique composée de ந் et de ஆ. 2° *pl.* நாக்கள், langue, battant de cloche, pène de serrure, verrou, barre de fer à crampon qui sert de verrou, embouchure d'instrument à vent, flamme, — qui s'élève en forme de langue, milieu, voisinage, les voisins, augmentation : நாகாக்கிறது garder sa langue, veiller sur ses paroles ; — த்தாங்கி, *V.* நாதாங்கி ; — மகள், — மடந்தை la prétendue déesse de la langue ou de l'éloquence, *i. e.* Sarasvadi, qu'on dit résider sur la langue de Brama, sur celle des poètes...; — வறட்சி dessèchement de la langue (causée par la fièvre...;) — வறட்சிக்காய்ச்சல் fièvre qui dessèche la langue ; — வேகிறது, — வெந்துபோகிறது la langue brûler par l'effet des épices, être brûlée par l'usage excessif de la chaux avec le bétel, ou par des remèdes et autres substances caustiques, ou par maladie ; தீயினாற்சுட்டபுண்ணுள்ளாறுமாறாதே நாவினாற்சுட்டவடு la plaie d'une brûlure se guérira, celle d'un coup de langue est incurable ; — விழுகிறது la langue tomber, n'avoir plus la force de se mouvoir pour parler.

நாக, *adj. de* நாகம்.

நாகசனம், *P.* நாகசுரம்,

நாகணம், espèce de remède, l'arbre சேர்வாளம்.

நாகணவாய், நாகணவாய்ப்புள், l'oiseau நாணுவத்தான் mainate.

*நாகம், 1° (nâka), ciel, paradis, monde des immortels, — des dieux, air, éther, atmosphère, firmament. 2° (nâga), Nagas, espèce de demi-dieux des Indous à figure humaine avec le cou étendu du serpent capelle, et la queue des serpents, (on les suppose fils du mouni கசியபன் et de கத்துரு sa femme, et nés pour peupler le பாதாளம் ou les régions situées sous la terre), serpent, le serpent capelle, plomb, étain, zinc, soufre, éléphant, montagne, intervalle astronomique dit கரணம் supposé fixé et correspondant toujours à la dernière moitié de la nouvelle lune ou அமாவாசியை, c'est-à-dire au second quartier, l'arbre ஞாழல், l'arbre புன்னை, singe, — noir, bruit, son, belle toile, beau —, bon vêtement : — தீண்டுகிறது le serpent mordre : நாகத்தின்பாம்பு, *V.* நாகப்பாம்பு ; நாகக்கள்ளி espèce de கள்ளி ; — கற்பம் rouge de plomb ; — கன்னி, — கன்னிகை fille ou femme de la race des Nagas, des serpents, une des femmes d'அருச்சுனன் qu'on dit fille du roi des serpents ; — கெந்தி l'arbre சேர்வாளம், l'arbrisseau வஞ்சிக்கொடி ; — கேசரம் l'arbre நகேசுரம் ; — க்குவடு montagne à mines de cuivre : — சம், — சம்பவம் rouge de plomb, minium ; — சரம், *P.* நாகசுரம் : — சாபம் prétendue malédiction encourue par le meurtre d'un serpent ; — சிகுவை langue de serpent, la plante asclepias pseudosarsa ; — சிகுவிகை, (சிகுவை, ikâ), arsenic rouge (semblable à une langue de serpent) ; — சின்னம் espèce de hautbois, — d'instrument à vent : — சின்னமூதுதல் jouer du hautbois ; — சீவனம் zinc, fer blanc, étain ; — சுரம் espèce de clarinette ou de hautbois, (employé dans les fêtes, les mariages...) ; — சுரக்காரன் jouer de clarinette ; — சுரநாதம் son de la clarinette, சுரமூதுகிறது jouer de la clarinette ; — சுகந்தி, *V.* நாகுவி ; — சேதகன் Indiren ; — ச்சிலை, — ச்சிலைக்கல் la pierre dite சிலாநாகம் ; — தத்துவம் une des qualités des femmes ; — தந்தகம் pivot de porte, cheville de bois sortant d'un mur pour suspendre divers objets ; — தந்தம் dent de serpent, —

d'éléphant. V. நாகதந்தகம் ; — தாளி plante qui sert de remède à la morsure des serpents, cucumis anguinus; — திசை, V. நாகத்திசை ; — தீபம் lampe à 5 branches ; — தெந்தி, V. கோர்வாளம்; — தேவன் le dieu serpent, Adisêchen, l'aîné des Nagas ou des serpents; — தேவி le serpent capelle qui est la femelle du சாரை ; — தேவி la plante பெருமருந்து ; — த்தரு l'arbuste நாகக்கள்ளி euphorbia; — த்திசை le côté du serpent, i. e. de l'ouest; — நாதன், — நாயகன் le prétendu roi du monde des dieux i. e. Indiren, le roi des Nagas ou des serpents, i. e. ஆதிசேஷன் ; — படம் pendants d'oreilles à figure de serpent pour les femmes ; — படலம் espèce de taie ou de mal d'yeux ; — பட்டணம், — பட்டினம் la ville de Nagapattanam ou Négapatam au sud de Karikal sur la côte de Coromandel; — பந்தம், V. நாகபெந்தம் ; — பந்து l'arbre aimé des éléphants, i. e. l'அரசமரம் ficus religiosa, (selon quelques-uns l'ஆலமரம்); — பலன் celui qui est fort comme un éléphant, i. e. வீமன் le second des Pandavers ; — பாசம், V. நாகாஸ்திரம் espèce de corde —, javelot qui a la forme de serpent ; — பாஷாணம் espèce d'arsenic préparé ; — பாணம் trait —, fusée en forme de serpent, fusée ; — பாம்பு le serpent capelle; — புஷ்பம் l'arbre நாகேசுரம், l'arbre சம்பகம் ; — ப்பிரம்பு espèce de rotin ; — பெந்தம் poëme écrit en forme de serpents entrelacés. Pour cela on trace des lignes représentant les serpents, on écrit dedans un நேரிசைவெண்பா et un இன்னிசைவெண்பா de manière que les lettres qui se trouvent dans le lieu où les serpents se croisent, soient communes aux 2 வெண்பா, c'est un des சித்திரகவி ; — ப்பச்சை espèce de pierre précieuse verte ; — ப்பற்று lien —, prise—, soudure de zinc: — ப்பிரதிஷ்டை dédicace d'idole de serpent; — ப்பூச்சி, V. நாகப்பாம்பு; — மணல் sable contenant du plomb ; — மணி, V. நாகரத்தினம் ; — மலை montagne contenant du plomb; — மல்லி, — மல்லிகை la plante justicia nasuta, V. அவிச்சம் ; — மல்லன் l'éléphant boxeur, — d'Indiren qui, au dire de la fable, boxe les autres éléphants ; — மாதிரு, — மாதா la prétendue déesse Manasei de la race des serpents, que les Indous invoquent contre leur venin ; — முத்து prétendue perle de serpent ; — மோடி espèce de toile ; — ரங்கம் orange douce, couleur de rouge de plomb ; — ரத்தம் rouge de plomb ; — ரத்தினம் pierre précieuse qu'on trouve, dit-on, dans la tête des serpents ; — ராசன் le prétendu chef des Nagas ou des serpents, i. e. Ananden ; — ராசா le roi des serpents, i. e. Adisêchen ; — சேஷு rouge de plomb, plomb rouge : — லதை pénis ; — லோகம் le monde prétendu des dieux, le ciel, le monde des Nagas ou des serpents, un des 7 mondes inférieurs, le பாதாளம் ; — வடம், V. நாகபடம் ; — வாராவி espèce d'air; — வல்லி, — வல்லிகை la plante qui donne le bétel ; — வள்ளி sorte de plante rampante qui produit une espèce de pomme de terre, V. நாகவல்லி ; — வனிதை nymphe du Souvarkam ; — வாடை, (ஆடை), vert-de-gris; — வாய் bouche de serpent, instrument de tourneur ; — வாரிகம் éléphant royal, le faucon, — garouden, le paon ; — வாரிகன் cornac d'éléphant ; — வீதி le chemin prétendu de l'éléphant d'Indiren, i. e. la voie lactée.

நாகம்பூ, (நாகம, பூ), espèce de remède, fleur de l'arbre நாகம், V. சிறுநாகம்பூ.

*நாகரகம், (நாகரம், ka), orange douce.

*நாகரகன், (id.), voleur, habile artiste.

*நாகரம், (nâgara), gingembre sec, alphabet propre au sanscrit, caractère dêvanâgari, sorte de langue, fatigue, orange douce, désir, — de la béatitude finale, ou நாகரவண்டு espèce de scarabée.

நாகரன், (id.), citadin, habitant de ville homme distingué, — habile, beau-frère, frère, (frère du mari).

நாகரி, 1° l'arbre குருக்கத்தி goertnera racemosa. 2° *(nâgari), espèce d'euphorbia, femme habile on intrigante, f. du préc.: — மூலை lieu proche de Maduré.

*நாகரீகம், (நாகரம், ika), faveur, affabilité, bienveillance, civilité, politesse, urbanité, grâce, élégance, éloquence, galanterie, recherche dans sa parure: — ஆய்ப்புறப்படுகிறது sortir dehors en bel attirail, vêtu élégamment ; — ஆய்ப்பேசுகிறது, — விடுக்கிறது, — பேசுகிறது parler poliment, élégamment ; — இல்லாதவன் homme rustique, grossier, incivil.

*நாகரீகன், (id.), pl. நாகரீகர், homme poli, civil, élégant, galant, muguet, dameret, luxurieux, habitant d'une ville.

*நாகருகம், (nâgarouka) orange douce.

நாகளை, (நாகம்), plante à longues gousses qui sont mangeables et ressemblent à un serpent, trichosantes anguina.

*நாகர், (நாகம், 1° le Nâgas, demi-dieux des fables indiennes à corps de serpent et à tête d'homme. 2° les dieux de la fable, les immortels.

நாகல், P. நாவல்.

நாகவம், le கரணம் du serpent, un des 11 கரணம், ou divisions astrologiques du zodiaque.

*நாகன், 1° nâga), un des 10 vents du corps ou airs vitaux dits தசவாயு; c'est celui qu'on rejette en rottant, ou selon d'autres, celui qui produit l'extension, la contraction, le mouvement voulu pour se lever. 2° sing. de நாகர்.

நாகாசனம்; P. நாகசின்னம்.

*நாகாங்கம், நாகாக்குவம், (நாகம், அங்கம், âhvâ nom), la ville de Hastinâbouri ou de l'éléphant.

*நாகாசனன், நாகாந்தகன், (நாகம், அசனம், அந்தகன்), l'oiseau qui mange et détruit les serpents i. e. கருடன், le faucon, le paon et autres aiseaux qui dévorent les serpents.

நாகாஸ்திரம், நாகாத்திரம், (id. அஸ்திரம்), le javelot à forme de serpent. (c'est l'arme de Varounen).

*நாகாதிபன், (id. அதிபன்), V. நாகேந்திரன்.

*நாகாபரணம், (id. ஆபரணம்), bijou en forme de serpent.

*நாகாயுதம், (id. ஆயுதம்), arme en forme de serpent.

*நாகாரூடன், (id. ஆரூடன்), monté sur un éléphant.

*நாகாலயம், நாகாலயம், (id. ஆலயம்), la demeure des serpents, le பாதாளம், séjour du paradis, temple de dieux indous

*நாகி, (நாகம்), dieu, déesse.

நாகிணி, bétel, arbrisseau வஞ்சிக்கொடி.

*நாகு, 1° (nâkou), montagne, tertre de cariahs ou fourmis blanches. 2° jeunesse, âge tendre, jeune arbre, lune à son croissant, limaçon, conque femelle de poisson, génisse, femelle qui n'a pas encore des petits (des espèces suivantes: vache, bufflonne, gayal, conque, limaçon): நாகிளங்கன்று (poétique), jeune arbre, — veau, petit de vache et autres animaux semblables; நாகுகன்று veau, petit de bufflonne ou de gayal.

*நாகுலி, (நகுலம்), la plante à la mangouste, sur laquelle elle se roule lorsqu'elle a été mordue par le serpent, V. கீரிப்பூடு, la plante அரத்தை.

நாகூர், (நாகம், ஊர்), Nâgour ou Nagore, ville entre Karikal et Négapatam.

*நாகேசுரம், (நாகம், ஈசுரன்), l'arbrisseau mesua ferrea.

*நாகேந்திரன், (நாகம், இந்திரன்), Ananden, roi des serpents, Indiren roi du Souvarkam, le mont Mérou ou l'Himalaya (roi des monts); éléphant royal, அயிராவதம் éléphant d'Indiren et roi de sa race, roi des montagnes.

நாகை, (நாகம்), sync. P. நாகபட்டணம் Négapatam.

*நாகோதரம், (நாகம், உதரம்), ventre de serpent, cuirasse, cotte de mailles qui ressemble aux écailles du ventre des serpents.

நாக்கப்பாம்பு, நாக்கப்பூச்சி, நாக்க, P. நாக), ver qui ressemble à un serpent, ver de terre, lombric, hachis qui sert à amorcer le poisson, ver des intestins, ver solitaire ou tenia.

நாக்கரவி, (நா), mal qui vient à la bouche.

நாக்கவிடுங்கூர்மை, (நாக்கு, இடுகிறது), sel de soufre.

நாக்கியாக்கிரம், arbrisseau épineux et grimpant, mimosa.

நாக்கிரந்தி, (நா), espèce de mal de langue.

நாக்கு, (நா), langue, languette ou aiguille de balance, battant de cloche, languette —, pène de serrure, embouchure d'instrument à vent, partie large et plate d'une rame: கோள் — langue calomnieuse, — médisante: சிறு — petite langue, épiglotte, la luette, languette; — தப்புகிறது, — தவறுகிறது manquer à sa parole, la langue faillir, se tromper, mal prononcer; — திரும்புகிறது, la langue bien tourner, parler facilement: அவனுக்குநாக்கின்னந்திரும்பவில்லை sa langue ne tourne pas encore bien, il ne parle pas couramment et avec aisance; — நீட்டுகிறது tirer —, tendre la langue; — புரட்டு tergiversation, mensonge: — புரட்டிப்பேசுகிறது tergiverser, changer de langage, mentir; — புற்று mal à la langue; — மீன் poisson ressemblant à une langue; — வழிக்கிறது nettoyer la langue; — வளைக்கிறது se moquer; — வாங்குகிறது retirer la langue, — sa parole, mettre obstacle; — விழுகிறது langue tomber, ne pouvoir se mouvoir pour parler; நாக்கிலேசுடுகிறது brûler la langue d'un criminel; உன்நாக்கிலேசுட puisses-tu avoir la langue brûlée!

நாக்குழிஞ்சான், l'arbrisseau capparis maxima.

நாக்குளிப்பாம்பு, நாக்குளிப்பூச்சி, V. நாக்கப்பாம்பு.

நாக்குறுதி, (நாக்கு, உறுதி), énergie d'expression, fidélité à sa promesse.

நாக்கை, 1° V. நாக்கப்பாம்பு. 2° acc. de நாக்கு.

நாங்கள், pl. de நான். opl, எங்கள், nous, nous autres. (Ce pronom dans le langage

ordinaire comprend les personnes au nom desquelles on parle, mais exclut celles à qui l'on parle ; si on veut aussi les comprendre il faut employer நாம்).

நாங்குகிறது, synr. நாங்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, v. n. நாங்குதல், n. v. V. சோம்புகிறது.

நாங்குழு, நாங்கூழ், V. நாக்கப்பாம்பு.

நாசஞ்சயம், abolition, exclusion.

*நாசம், (nâsa), destruction, perte, extinction, anéantissement, mort, abandon, fuite, disparition, élimination (en algèbre): — ஆய்ப்போகிறது périr, se perdre, être anéanti: நேசம் — ஆயிற்று l'amitié est rompue, est perdue; — இலி l'impérissable, Dieu, (et à tort), Siven ; நாசக்காரன், நாசக்காரி destructeur, exterminateur ; — காலம் temps de perte, — de destruction ; — யோகம் le yôga de la mort ou de la destruction, (de mauvais présage, selon les Indous).

*நாசனம், (நாசம், na), destruction, ruine, perte.

*நாசனி, நாசினி, (நாசம், ini), destructrice.

*நாசன், (நாசம்), destructeur, Yamen, roi des morts.

*நாசாக்கிரம், (nâsâ nez, அக்கிரம்), le bout du nez.

*நாசாதக்கணம், நாசாதக்ஷிணம், (id. தக்ஷிணம்), narine droite.

*நாசாதாரு, (id. தாரு), V. நாசிதாரு.

*நாசாமலம், (id. மலம்), mucus du nez, morve.

*நாசாரந்திரம், (id. இந்திரம்), les narines.

*நாசாவாமம், (id. வாமம்), narine gauche; நாசாவாமாவர்த்தம், (ஆவர்த்தம்), porter l'anneau du nez à la narine gauche, ce qui est réputé signe de tristesse ou de malheur ; le contraire se dit நாசாதக்ஷிணாவர்த்தம் et est pris pour un signe de bonheur.

*நாசி, (nâsâ), 1° nez, les narines, ou — தாரு linteau de porte ; — த்துவாரம் narine ; — ப்பொடி tabac, poudre pour le nez ; — யுக்கிரமம் espèce de mal de nez ; நாசியிலேபிழிகிறது exprimer dans le nez (le jus des plantes) ; நாசியைச்சிந்துகிறது moucher, se moucher ; நாசியையடைக்கிறது boucher le nez.

நாசிகா, obl. du suiv. நாசிகாக்கிரம், (அக்கிரம்), le bout du nez ; நாசிகாசூரணம் poudre pour le nez, tabac ; நாசிகாபீடம், (பீடை), mal au nez ; நாசிகாமலம், morve.

*நாசிகை, (நாசி, kâ), le nez, les narines, linteau de porte, la nymphe ou étoile அச்சுவினி.

*நாசிக்கியம், நாசிக்கியகம், (நாசிகை, ya, ka), nez.

*நாசிக்கியர், (id.), les 2 fils d'அச்சுவினி.

நாசிக்கிறது, (நாசம்), V. நசிக்கிறது.

*நாசியம், (nâsya), corde des narines, — qui traverse la cloison intérieure des narines des bœufs et sert à les diriger.

*நாசீரன், (nâsira), garde avancé, champion qui sort des lignes pour défier l'ennemi comme Goliath.

நாசுவன், m. barbier.

நாசுவத்தி, f. du préc. barbière.

*நாசோற்பத்தி, (நாசம், உற்பத்தி), renaissance après la mort.

நாச்சி, sync. de நாயகச்சி, dame, maîtresse, déesse, pl. நாச்சியார், நாச்சிமார், déesses, maîtresses, dames.

*நாஸ்தி, (na non, asti est), non-existence, négation de l'existence, destruction.

*நாஸ்திகதை, நாஸ்திகம், நாஸ்திக்கியம், (நாஸ்திகன். tâ, ya), infidélité, athéisme, V. நாஸ்தி.

*நாஸ்திகன், (நாஸ்தி, ka), nihiliste, athée, matérialiste, sceptique. Les Brames appliquent ce nom à ceux qui ne croient pas aux Vêdas et aux Pouranas: on l'applique également aux Bouddhistes et aux sectateurs de சாருவாகன் : நாஸ்திகமதம் athéisme, scepticisme, secte athée, — des nihilistes.

*நாஸ்தித்துவம், நாஸ்திதை, (நாஸ்தி), non-existence.

நாஞ்சிநாடு, la province de Nangsi près le cap Comorin, province du Maléalam.

நாஞ்சில், charrue, bastion de rempart, ou de fortification : நாஞ்சிற்படையோன் Palarâma ou Palabatra armé d'une charrue.

நாட, inf. de நாடுகிறது.

நாடகத்தி, (நாடகம்), danseuse, actrice, coureuse.

நாடகம், (nâtaka), art dramatique, ce qui est la 20me des 64 sciences ou கலைக்கியானம் des Indous, drame, comédie, tragédie, opéra, ballet, danse accompagnée de chant, théâtre ; — அடிக்கிறது, — ஆடுகிறது jouer une comédie, une tragédie, un drame, danser, courir çà et là ; நாடகக்கணிகை, V. நாடகப்பெண் ; — சாலை salle de théâtre, de comédie, théâtre de drames, école d'art dramatique, — pour dresser les acteurs et actrices ; — சாலைப்பெண், V. நாடகப்பெண் ; — சாலையிலாடுகிறது jouer —, danser sur le théâtre ; — சாலையிலாட்டுகிறது guider les danseurs ou acteurs en les accompagnant sur un instrument ; — த்தமிழ் tamoul du théâtre, — propre aux drames ou représentations

dramatiques ; — *த்துறை* rôle de comédie; — *புலவன்* poète dramatique ; — *ப்பிரபஞ்சம்* arrangement d'un drame: — *ப்பெண்* actrice, comédienne, danseuse ; — *வரங்கம்*, (*அரங்கம்*), théâtre ; — *வாத்தி* maître de comédie.

**நாடகர்*, (*id.*), danseurs, acteurs, comédiens, joueurs de drames, pantomime.

**நாடகாங்கம்*, (*நாடகம், அங்கம்*), gesticulation dramatique, pantomime.

**நாடகாசிரியன்*, (*id, ஆசிரியன்*), auteur dramatique.

**நாடகாப்பியாசி*, (*id. அப்பியாசம்*), acteur expérimenté.

**நாடகி*, (*id.*), actrice, — danseuse de comédie, la cour d'Indiren.

**நாடகியர், நாடகீயர்*, (*நாடகம்*, îva), *V. நாடகர்*.

நாடடிப்படுத்துகிறது, (*நாடு, அடி*), soumettre —, subjuguer un pays.

**நாடம்*, (nâta, *de நடம்*), danse, jouer un drame, le Carnatique.

நாடர், (*நாடு*), habitants d'un pays, gens de la caste des *அகமுடையார்*.

நாடல், *opt. et n. v. de நாடுகிறது*, recherche, désir, plantation.

நாடழிக்கிறது, (*நாடு, அழிக்கிறது*), saccager —, ravager un pays.

நாடன், (*நாடு*), habitant —, possesseur d'un pays (à la fin des mots composés), titre des rois de la dynastie *சோழன்*, la 3me constellation dite *கார்த்திகை* : — *பருத்தி* espèce de cotonnier qui subsiste 3 ou 4 ans.

நாடா, ruban, cordonnet, lacet, ganse, navette de tisserant.

**நாடாரன், V. நாடேயன்*.

நாடான், (*நாடு*) homme remarquable, — d'un pays, titre honorifique des *சாணார்* dans le sud.

நாடி, 1° *gér de நாடுகிறது*. 2°* (nâdi), pouls, organe tubulaire du corps, veine, artère, tube, tuyau, tige creuse du nénupher, chaume ou tige des plantes, nerfs ou fibres des feuilles et des fleurs, cannelure, nerf, corde de luth, cheveux d'homme, barbe, nez, fistule (parce que ce sont des objets creux ou tubulaires), heure indienne dite *நாழி* de 24 minutes européennes : *அசாத்திய* — pouls qui indique un mal incurable ou désespéré ; *சாத்திய* — pouls de convalescence; *தசநாடி* les 10 principaux pouls ou artères du corps humain, selon la physiologie indoue, savoir : *சுழிமுனை* qui va du fondement au sommet de la tête en traversant les 6 régions du corps ; *இடை* qui va du gros doigt du pied droit à la cavité de la narine gauche ; *பிங்கலை* qui va du gros doigt du pied gauche à la cavité de la narine droite ; ces deux ont la forme d'une paire de ciseaux ; *காந்தாரி* qui va du nombril au gosier où il se divise en 7 pour former les 7 notes ou tons ; les 6 suivants sortent du fondement ; ce sont d'abord *அத்தி* et *சிகுவை* ou *சிங்குவை*. qui se divisent chacun en 10 et résident dans les 2 yeux ; ce sont les nerfs optiques ; *அலம்புடை* et *புருடன்* ces 2 réunis se rendent aux organes de l'ouïe où ils se divisent en 120 autres ; *குகு* se joint au nombril et réside dans les parties naturelles ; *சங்கினி* est fixé dans les parties naturelles du corps humain. En outre les Indiens comptent 72000 pouls ou nerfs dans le corps humain Tout le système est expliqué dans le traité nommé *சனனசக்கிரம்* composé par *திருநந்திதேவர்*. Les 10 pouls susdits sont contenus dans les 3 principaux nommés *வாத* —, *பித்த* —, *சிலேஷ்மநாடி* pouls qui indiquent les flatuosités, la bile et le phlegme. Le P. de Bourges dit que les Indiens tâtent le pouls avec 3 doigts, le doigt le plus près de la main du malade indique les flatuosités, celui du milieu la bile, et le 3me le phlegme : *நாடிசுத்தி* prétendue purification du pouls ; — *தாரணை* un des 9 *தாரணை* ; — *நக்ஷத்திரம்* l'étoile sous laquelle on est né ; — *நரம்பு* veines du pouls, artères ; — *பரிசை*, — *ப்பரிசை* art —, usage de tâter le pouls, connaissance du pouls ; — *பரிசையறியாதவன்* homme qui ne sait pas tâter le pouls, qui n'y connaît rien ; — *பார்க்கிறது* tâter —, examiner —, connaître le pouls, — les indices du pouls ; — *ப்பயிற்சி* connaissance du pouls ; — *மண்டலம்* l'équateur céleste ; — *யொடுக்கம்*, — *த்தாக்கம்* faiblesse —, insensibilité du pouls ; — *போடுகிறது*, — *யடங்குகிறது*, — *யடிக்கிறது* le pouls battre ; — *விதி* science —, traité du pouls ; — *விரணம்* ulcère, sinus, fistule ; — *யொடுங்குகிறது*, — *விழுகிறது*, — *விழுந்துபோகிறது* le pouls tomber, cesser de battre ; — *அவனோடிப்பாடிநாடியடங்கினான்* après avoir couru et chanté, il a le pouls abattu.

**நாடிகா*, (*நாடி*, kâ) heure indienne de 24 minutes dite *நாழிகை*.

**நாடிகேளம்*, (nâdikêla), cocotier, coco.

நாடு, 1° *gén. நாட்டின்*, *obl. நாட்டு*, pays, province, district, canton, contrée, royaume, lieu, monde, terre, côté, région. Quelquefois ce n'est qu'un affixe *விகுதி* à

la fin des mots : *Ex.* பூநாடு la terre, வானுடு, *P.* வான்நாடு le ciel. 2° *imp. n. v. et part. de* நாடுகிறது, pensée, intention, but: கொங்குவள —, சோழவள —, தொண்டவள —, பாண்டிவள —, மலைநாடு les royaumes de Congou, de Sôja, de Tonda, de Pandia et du Maléalam ; திருநாடு pays sacré, (épithète que les Vichnouvistes donnent au வைகுண்டம் : — கூறினும்நகரங் கூறுவாம் nous avons décrit le pays, nous allons décrire la ville : நாடிரண்டுபடுகிறது le pays se diviser en deux, se partager en 2 factions ; — கெட்டுப்போகிறது un pays se ruiner ou se perdre ; — சார்ந் லம் terre propre à la culture du riz ; — செழிக்கிறது, — செழித்துப்போகிறது le pays être ou devenirflorissant; —படிகிறது le pays se soumettre, être subjugué ; — பிடிக்கிறது s'emparer d'un bays ; — பதிரவியம் productions des champs, savoir : le riz dit செந்நெல், les pois nommés சிறுபயறு, les cannes à sucre கரும்பு, les bananes வாழை, les cocos rouges செவ்விளநீர் ; நாடெங்கும்வாழக்கேடொன்றுமில்லை quand un pays est partout prospère, il n'y a aucun malheur ; நாடொப்பனசெய் agis en conformité au pays, (dit Avéyar).

நாடுகிறது, டினேன், டுவேன், டு, ட, *v. a.* நாடுதல், *n. v.* chercher, rechercher, examiner, viser à, désirer, convoiter, aspirer, tendre à, suivre à la piste, flairer (la piste...): நாடிப்போகிறது aller—, chercher, avoir en vue, aspirer à; அதைநாடுகிறான் c'est cela qu'il cherche ou désire ; உம்மைநாடிவந்தேன் je suis venu auprès de vous,— vous demander une faveur ; இங்கேநாடவொட்டவில்லை on ne me permet pas de chercher à m'établir ici ; என்னையவன் நாடவொட்டான் il ne me permet pas de l'approcher.

*நடேயன், நடேரன், நாடாரன், (nâtéya, nâtêra, nâtâra *de* நடி), fils d'actrice, de danseuse, de bayadère.

நாடொலைகிறது, *P.* நாள்தொலைகிறது.

நாடோடி, (நாடு, ஓடி), 1° *m. f.* vagabond, coureur,— de pays qui n'a ni feu ni lieu, vagabonde, coureuse. 2° coutume, usage commun du pays, chose commune : — ச்சொல், — ப்பேச்சு mot vulgaire, usité partout ; — ப்புத்தி sens commun ;— யாயிருக்கிறவன் homme commun, vulgaire, sans distinction, *ou* — யாய்த்திரிகிறவன் vagabond ; — யாய்வழங்குகிறது être partout en usage.

நாடோறும், *P.* நாள்தோறும், tous les jours, chaque jour.

நாடோன், (நாடு), habitant d'un pays.

நாட், *P.* நாள், jour, *devant* க, ச, த, ப : — கடத்துகிறது, — கழிக்கிறது passer le jour,— le temps ; — கடை fin du jour; — கணக்கு compte de la journée,— du jour ou des jours,— de chaque jour : — கழிவு emploi —, perte—, cours du temps; — கால் 1er pilier ou pieu qu'on plante pour un pandel de mariage...; —குறிக்கிறது désigner—, choisir le jour ; — கூலி salaire journalier, de chaque jour ; — கொள்ளுகிறது commencer nouvellement ; — செய்தி nouvelle du jour ; — செலவு dépense journalière, *ou* — செல்லுகிறது, — படுகிறது les jours s'écouler, le temps passer, durer, — longtemps, continuer ; — பட longtemps ; — — பட்டது, il s'est passé du temps, il y a longtemps; — படிக்கிறது durer longtemps; — பட்டவியாதி maladie longue, — invétérée ; — பணிவிடை service —, ouvrage de la journée, — fait dans un bon moment; — பார்க்கிறது observer les jours prétendus bons ou mauvais ; — பொருத்தம் convenance de la constellation de la naissance, une des 10 convenances que les Indous observent pour le commencement d'un poème ou pour un mariage; — போகிறது, le jour —, le temps se passer, — s'écouler: — போக்குகிறது, passer —, employer le jour, — le temps, vivre.

நாட்டமைதி, (நாட்டு, அமைதி), prospérité d'un pays, choses qui y contribuent, savoir : செல்வம் richesses, விளைநிலம் terres productives, செங்கோல் juste gouvernement, நோயின்மை exemption de maladie, வளம் puissance et fertilité, குழும்பின்மை exemption de troubles.

நாட்டம், *n. v. de* நாடுகிறது, dessein, vue, but, intention, désir, enquête, recherche, investigations, soupçon, œil, espèce d'air, mélodie, épée : — அறறுப்போகிறது le dessein, l'intention, le soupçon cesser, être abandonné ; — ஆயிருக்கிறது viser à, être porté pour, désirer, soupçonner ; அவள்பேரில் — ஆயிருக்கிறான் il lui est fort attaché, il a beaucoup de penchant pour elle ; அவன்பேரில் — ஆயிருக்கின்றது les sonpçons tombent sur lui.

நாட்டல், *opt. et n. v. de* நாட்டுகிறது, plantation, fixation, érection, établissement, conduite, jeu.

நாட்டவத்தனம், (நாட்டவன்), qualité —, droit d'habitant.

நாட்டவன், (நாட்டு, அவன்), habitant.

நாட்டா, (*id.* ஆ), vache ordinaire, — du pays.

நாட்டாண்மை, *et corr.* நாட்டாமை, (*id.*

ஆண்மை), supériorité —, qualité de chef de village, ou de quartier, gouvernement d'un village, d'un quartier, d'un canton; — பண்ணுகிறது gouverner son village ou son quartier, être chef de village...; — க்காரன் chef de village ou de quartier; — — க்காரி femme du chef de village, femme hautaine, qui veut commander.

நாட்டார், (நாடு), habitant d'un pays, d'un endroit, chef parmi les laboureurs.

நாட்டியம், 1° (nâtya), danse, comédie, science du théâtre, — dramatique, art de danser et de jouer des drames, avec musique vocale et instrumentale. 2° (நாடுகிறது), intention, dessein, résolution, but, marque: — ஆடுகிறது, — பண்ணுகிறது jouer une pièce de théâtre, danser; நாட்டியக்காரன் danseur, acteur; — சபை assemblée devant laquelle les acteurs jouent, chantent ou dansent; — சாலை théâtre, — pour représenter des drames: — தர்மகம் règles des représentations dramatiques; — ப்பிரியன் homme qui aime la danse ou la comédie, (surnom de) Siven.

*நாட்டியோத்தி, (நாட்டியம், உத்தி), phraséologie dramatique.

நாட்டு, 1° *obl. de* நாடு, du pays, de district, de province. 2° *imp. part. et n. v. de* நாட்டுகிறது, établissement, érection: — க்கணக்கன் teneur de comptes —, Canaken de village; — க்கள்ளர் voleurs originaires du pays; — க்குதிரை cheval du pays; — க்குற்றம் எ les 7 calamités d'un pays, savoir: தொட்டியர் sorciers, கள்வர் voleurs, யானை éléphants sauvages, பன்றி sangliers, விட்டில், sauterelles et autres insectes, கிள்ளை perroquets, பெருமழை pluie excessive: — க்குற்றம் அ les 8 calamités d'un pays savoir: விட்டில் sauterelles, தன்னரசு tyrannie de son prince ou anarchie, வேற்றரசு domination étrangère, யானை éléphants sauvages, மிகு மழை pluie excessive et inondation, மிகுகாற்று coup de vent, கிள்ளை perroquets, நஷ்டம் dommage ou dissipation; — ச்சர்க்கரை, sucre brut, — du pays; — ச்சந்தனம் sandal du pays, — de qualité inférieure; — ச்சாரிபு terre à riz; — ச்சிறப்பு beauté —, fertilité du pays; — ப்படலம் le 1er chant d'un poème épique indien, il doit contenir la description du pays du héros; — ப்புறம் la campagne, les environs, l'intérieur du pays; — ப்புறத்தான் campagnard, paysan (de l'intérieur des terres); — ப்புறத்திலேபோகிறது aller à la campagne, — dans l'intérieur du pays; — ப்பெண் 1° femme ou fille du pays. 2° fille qu'on établit dans sa maison, *i. e.* bru; — ப்போக்கு manière —, mœurs du pays; — மட்டம் petit cheval du pays; — வழக்கம் coutume du pays; — வளப்பம் état florissant —, usage —, mœurs d'un pays; — வளப்பம்பார்க்கிறது examiner —, observer ces usages; கிணற்றுத்தவளைக்கு — வளப்பமேன் qu'importe les usages d'un pays à une grenouille qui habite au fond d'un puits; — வளம் beauté, —, fertilité d'un pays; — வெள்ளரி concombre sauvage, qui vient sans culture.

நாட்டுகிறது, ட்டினேன், ட்டுவேன், ட்டு, ட்ட, *v. a.* நாட்டுதல், *n. v.* *planter* (des arbres...), fixer en terre, dresser, ériger (une colonne, un pilier, un pieu), établir, conduire; கலியாணக்கால் — planter le 1er pieu du pandel du mariage; தண்ணீர் நிலத்தில் காலைநாட்டவொட்டவில்லை l'eau ne permet pas de poser ou de fixer le pied à terre ou de prendre pied.

நாட்டை, 1° *acc. de* நாடு. 2° (நாட்டம்), espèce d'air, de mélodie; — குறிஞ்சி air composé du குறிஞ்சி et du நாட்டை. 2° *P.* நாட்டாய் tu ne plantes pas 2e *per. nég. du préc.*

நாட்டோறும், *P.* நடோறும்.

நாட்பு, force, — d'une armée, *V.* நூட்பு.

நாட்பூ, (நாள்), fleur épanouie dans la journée.

*நாணகம், (nânaka), pièce de monnaie, chose marquée d'une empreinte: நாணகப்பரீக்ஷை essai —, examen de la monnaie — பரீக்ஷை essayeur de la monnaie.

நாணம், honte, confusion, timidité, retenue, décorum, pudeur, modestie, (ce qui est un des 4 caractères des femmes, respect; — கெட்டவன் impudent, déshonté, dévergondé; — அற்றுப்போகிறது perdre la honte..., la pudeur s'en aller; நாணக்கேடு impudence, effronterie, immodestie; — ப்படுகிறது ou நாணமாயிருக்கிறது avoir honte, être honteux, timide, confus, modeste, retenu, respectueux.

நாணயம், 1° *P.* நாணகம், monnaie, chose marquée d'une empreinte. 2° vérité, certitude. véracité, fidélité à la parole, probité, honnêteté, crédit, honneur, décorum, honte, modestie, délicatesse, finesse, élégance, coutume, prix raisonnable, petitesse. 3° (நாண், நயம்), corde des narines, — qu'on passe dans le nez des bœufs, lien, ligue, accord; — ஆயிருக்கிறவன், *V.* நாணயவான்; — குத்துகிறது percer les narines des animaux pour y mettre une corde; — குலைகிறது, — கெடுகிறது la pro-

bité... se flétrir, perdre son honneur..., manquer à sa parole; — *செலுத்துகிறது* accomplir sa parole, se conduire avec honneur et probité; — *தப்பாய்த்திரிகிறது* se conduire de manière à perdre son honneur son crédit...; — *தப்பிப்போகிறது*, *V.* *நாணயங்குலைகிறது*; — *பண்ணுகிறது* faire l'honnête homme, flatter —, cajoler quelqu'un, faire ostentation de ses beaux habits; — *நாணயக்காரன்*, *V.* *நாணயவான்*; — *க்கயிறு* corde des narines, — qui passe dans le nez des bœufs; — *ச்சரக்கு* marchandise de bonne qualité; — *ப்பணம்* pièce de monnaie —, fanon de bon aloi, qui a cours; — *த்தப்பு* —, *ப்பிழை* manque de probité, action déshonnête et déshonorante, déshonneur; — *ப்பிழைவருகிறது* un manque de probité.. ou un déshonneur survenir; — *ப்புடவை* belle toile, bel habit; — *வட்டம்* agio, prix du change, perte ou gain dans l'échange des monnaies, *வஸ்திரம்* bel habit; — *வாரி* différence de monnaies, — de coins; — *விலை* prix raisonnable, — convenable; — *வேலைசெய்கிற சாணை* pierre à aiguiser finement; *புதுநாணயமென்ன* quelle nouvelle certaine y a-t-il?

நாணயவான், (*நாணயம்*), homme honnête, véridique, probe, droit, intègre, — de parole, de crédit.

நாணல், 1° *opt. et n. a. de நாணுகிறது*, modestie, pudeur, honte, timidité. 2° *ou நாணற்புல்* espèce de jonc ou de roseau, saccharum spontaneum.

நாணுங்கள்ளி, espèce d'euphorbia neriifolia.

நாணி, 1° *gér. de நாணுகிறது*. 2° (*நாண்*) corde d'arc.

நாணிக்கிறது, *ணித்தேன்*, *ணிப்பேன்*, *ணி*, *ணிக்க*, *v. n.* *நாணித்தல்*, *n. v.* (*நாணம்*), *V.* *நாணுகிறது*.

நாணுகம், cheval.

நாணுகிறது, *ணினேன்*, *ணுவேன்*, *ணு*, *ண*, *v. a. et n.* (*நாணம்*), rougir, avoir honte, craindre, respecter, se retenir, être honteux, timide, effrayé, modeste, retenu, respectueux: *ஒருவனுக்கு* — être timide devant quelqu'un; *நாணவேண்டாம்* n'ayez pas honte ou peur; *நாணமற்போகிறது* mettre de côté —, perdre la honte, — la modestie...; *நாணிக்கொண்டுபோகிறது* se retirer de honte, par timidité ou modestie: *நாணுங்கால்கோணும் நடக்குங்காலிடறும்* le pied qui tremble plie, le pied qui marche trébuche; *இன்பமெண்ணார்பின்பழிநாணுவர்* ceux-là méprisent le plaisir, qui craignent le déshonneur qui en est la conséquence.

நாணுடைமை, (*நாண்*), modestie, décorum, maintien modeste.

நாணுதல், 1° *n. v. de நாணுகிறது*. 2° (*நாண், நுதல்*), front timide, — qui rougit.

நாணுவத்தான், *நாணுவம்*, *நாணுவான்*, l'oiseau *நாகணவாய்ப்புள்* mainate, espèce de martin, gracula tristis.

நாணுவிக்கிறது, *v. caus. de நாணுகிறது*, faire honte, — rougir, couvrir de confusion.

நாணையம், *நாணையவான்*..., *V.* *நாணயம்*, *நாணயவான்*...

நாண், 1° *imp. part. et n. v. de நாணுகிறது*, honteux, timide, honte, pudeur. 2° (*ஞாண்*), caste, corde d'arc: — *இறக்குகிறது* débander l'arc, lâcher —, *litt.* descendre la corde de l'arc; — *ஏற்றுகிறது*, — *ஏற்றுகிறது* bander l'arc, en tendre la corde; *அம்பை நாணிற்பூட்டுகிறது* ajuster —, mettre la flèche sur la corde de l'arc.

நாண்மலர், (*நாள்*), fleur nouvelle, — épanouie dans la journée.

நாண்மீன், (*id.*), étoile —, constellation ou poisson du jour où l'on est.

**நாத*, *obl. de நாதம், et de நாதன்*.

**நாதம்*, 1° (nâda), voix, son, — en général, demi cercle. 2° (nêtha), corde qui traverse le nez des bœufs. 3° talc ou mica. *V.* *இந்திரியம்*: — *ஆயிருக்கிறது* être sonore, harmonieux; — *பண்ணுகிறது* faire de la musique; *சங்கசெய்கிறது ou பண்ணுகிறது* faire raisonner une conque, en jouer: *நாதக்குடம்* cruche sonore, *i. e.* conque; — *கீதம்* mélodie, voix, — musique mélodieuse; — *கீதம்பாடுகிறது* chanter mélodieusement, faire un concert mélodieux; — *த்துவம்* sonorité.

**நாதன்*, *hon.* *நாதர்*, *pl.* *நாதர்கள்*, *நாதாக்கள்*, (nâtha), maître, seigneur, possesseur, chef, le souverain Seigneur, Dieu, roi, gourou, ou précepteur spirituel, mari, ancien, Arouguen, Siven, terminaison de plusieurs noms propres, comme: *பாக்கியநாதன்* Félix, *சவேரிநாதன்* Xavier: *அநாதநாதன்* seigneur suprême sans supérieur; *நாதகிருத்தியர்* les Dominations, anges qui exécutent les desseins miséricordieux du Seigneur; *நாதரூபம்* une des formes de Siven.

நாதாக்கள், *pl. du préc.* les seigneurs, les grands, gens purs.

நாதாங்கி, (*நா*, *தாங்கி*), crampon (de pène ou de verrou).

**நாதாந்தம்*, (*நாதன்*, *அந்தம்*), une des voies spirituelles un des 5 prétendus seigneur dits *பஞ்சகருத்தாக்கள்*, Siven: *நாதாந்தசோதி* Dieu; — *விளக்கம்* nom d'un traité.

*நாதாந்தன், (*id.*), surnom de Siven.

நாதாந்தி, (நாதம், அந்தி), bismuth de couleur d'or.

நாதார், (*pers.*), pauvre, — cultivateur — பாக்கி arriérés dus par les pauvres cultivateurs.

*நாதி, 1° *P.* ஞாதி, parent, cohéritier. 2° espèce d'assa fetida.

நாதிக்கிறது, தித்தேன், திப்பேன், தி, திக்க, *v. n.* (நாதம்), நாதித்தல், *n. v.* résonner, retentir, rendre un son, jouer d'un instrument à vent: நாதிக்கிறவன் celui qui joue d'un instrument à vent.

*நாதேயம், (nadêya), sel de roche, — de mer, la plante médicinale dite சிக்கில்.

நாத்தழும்புகிறது, நாத்தழும்பேறுகிறது (நா), la langue être exercée.

நாத்தனார், *pl.* நாத்தனமார், belle sœur, sœur du mari.

நாத்தாங்கி, 1° *V.* நாதாங்கி. 2° *gér. du suiv.*

நாத்தாங்குகிறது, (நா), *ou* நாத்தாங்கிப் பேசுகிறது parler en pesant ses mots, — en réprimant sa langue.

*நாத்தி, 1° *I.* நாஸ்தி. 2° varangue, pieux fixés en terre et supportant le toit d'une maison.

*நாத்திகன், நாத்திகம், *P*, நாஸ்திகன், நாஸ்திகம்.

நாத்திமார், *pl. de* நாத்தனார், les sœurs du mari.

*நாத்திரம், (nâtra), louange, éloge, surprise, merveille.

*நாத்திரன், (*id.*), Siven, sage.

நாத்திருப்பம், (நா), courte sentence, propre à faciliter la prononciation.

நாத்தூண், belle-sœur, sœur du mari.

நாத்தோஷம், (நா), *V.* நாஓது.

*நாந்தகம், (*P.* நந்தகம்), épée, l'épée de Krichna.

நாநா, *P.* நானா.

நாந்தல், *opt. et n. v. de* நாந்துகிறது, humidité, moiteur: — ஆயிருக்கிறது être humide; நாந்தற்காலம் temps humide, saison pluvieuse; இன்றைக்கெல்லாம் நாந்தலாயிருக்கின்றது tout est humide aujourd'hui.

*நாந்தி, 1° (nândi), éloge, vers en l'honneur de quelqu'un, prospérité: — கரன், — வாதி celui qui dit le prologue d'un drame; — முகம் couvercle d'un puits, offrande aux ancêtres dans certaines fêtes — முகன் ancêtre auquel on l'offre. 2° *gér. de*

நாந்துகிறது, திளேன், துவேன், து, த, *v. n.* நாந்துதல், *n. v.* devenir —, être humide, moite, mouillé.

நாந்தெனி, la plante solanum nigrum.

*நாபம், (vatsânabha), poison végétal et violent dit வற்சநாபி. On le tire de la racine de la plante aconite ferox qu'on tire du Népal ou de la racine du வசம்பு souvent transplanté et vieilli.

*நாபி, (nâbhi), nombril 2° *V.* நாபம்: — தின்றுசாகிறது prendre le poison dit வற்சநாபி et en mourir. On compte 4 antidotes à ce poison, savoir: அந்தண — *ou* பிரமநாபி antidote brame, il est blanc; சத்திரியர் — *ou* அரசநாபி antidote royal, il est rouge; வைசியநாபி antidote marchand, il est bleu; சூத்திரநாபி antidote choutre, il est noir; நாபிகமலம் nombril, *litt.* le nénuphar du nombril; — கண்டகம், — குடகம், — கோலகம் nombril proéminent ou rompu; — க்கொடி cordon ombilical; — சன், — சன்மன், — பூ celui qu'on dit né du nombril de Vichnou, du lotus qui en sort, *i. e.* Brama; — சேதனம் coupure du cordon ombilical; — ஸ்தானம், — த்தானம் région autour du —, la place du —, le nombril; — நாடி le cordon ombilical; — நாளம் nombril, *V.* நாபிநாடி. — வருத்தனம் hernie ombilicale, corpulence; — யாவர்த்தம், (ஆவர்த்தம்), creux du nombril.

நாபீலம், (நாபி, ila *affixe*), reins, hanche, aine, creux du nombril.

நாப்பண், (நா, *milieu*), milieu, — d'un char, ceinture ou milieu du corps, cou du luth indien.

நாப்பு, moquerie, mépris, tromperie: நாப்புகாட்டுகிறது, *ou*

நாப்புகிறது, ப்பினேன், ப்புவேன், ப்பு, ப்ப, *v. a. et* நாப்பிப்போடுகிறது, se moquer, ridiculiser, duper, tromper, singer, contrefaire.

நாப்புடை, (நா), côté de la langue: — பெயர்கிறது remuer la langue, changer la langue de côté.

நாப்புற்று, (*id.*), sorte de mal à la langue, dessèchement de la langue.

நாப்பொடிகிறது, (நா), langue se déssécher.

*நாம, 1° *obl. de* நாமம். 2° particule sanscrite qui indique surprise, consentement, possibilité, colère, certitude, mépris, souvenir, supercherie, prétexte, comme: இமாலயம் நாமநாகாதிபன் l'Himâlaya certainement est le roi des monts. 3° *P.* நாம், crainte.

நாமகள், நாமடந்தை (நா), la déesse prétendue de la langue ou de l'éloquence, *i. e.* Sarasvadi, que l'on dit résider sur la langue de Brama, sur celle de poètes...

நாமச்சி, limaçon.

*நாமம், 1° (nâman), nom, renom, renommée, nâmam, marque en forme de trident que les Vichnouvistes portent sur le front, supercherie, milieu de balance à peser, la plante தும்பை, 2° V. நாம: இன்ளு — petite marque portée par quelques Vichnouvistes en guise de nâmam, ou தீற்று — nâmam à raies minces, petit nâmam; — இடுகிறது, — சாத்துகிறது, — தரிக்கிறது, — போடுகிறது, — வைக்கிறது nommer, donner un nom, porter ou mettre sur le front le nâmam; அவனுக்கிவன் — போட்டான் ou வைத்தான் celui-ci a mis le nâmam à celui-là, i. e. il l'a trompé, dupé ou séduit; (les sivénistes qui détestent le culte de Vichnou emploient cette phrase. Les vichnouvistes à leur tour mettent விபூதி, cendres de Siven, à la place de நாமம் dans le même sens); — — இன்மை n'avoir pas de nom propre, ce qui est un des அஷ்டலக்ஷணம் ou 8 attributs de Dieu; நாமமுண்டமை avoir un nom propre, ce qui est une des அஷ்டகுற்றம் ou 8 imperfections incompatibles avec la divinité; நாமகரணம் dénomination, action —, cérémonie de donner un nom à un enfant, (chez les Indous, c'est ordinairement le 12e jour après la naissance); — கரணம்பண்ணுகிறது donner un nom, nommer (un enfant...); ஒருவனுக்கு — காரணன் celui dont le nom est donné à un autre; — காரணன் dénominateur d'une fraction; — க்கட்டி, onguent en masse ou en bâton qui sert aux Vichnouvistes pour se mettre le நாமம்; — க்காரன், V. நாமதாரி; — க்கிரகம், — க்கிரகணம் appeler par son nom; — க்குசசி habit de diverses couleurs propre aux femmes; — சம்கிதை un des 32 ordres d'architecture; — சங்கீர்த்தனம் louanges du nom, — du caractère; — சேஷம், — சேடம் fin du nom, i. e. la mort; — ஸ்தோத்திரம், — த்தோத்திரம் louange du nom (d'une divinité...); — ஸ்மரணை souvenir du nom d'une divinité...); — தாரணம் porter un nom, — le nâmam sur le front; — தாரணை le 1er des 9 தாரணை; — தாரி celui qui porte le nâmam, Vichnouviste: — தாரிவேஷக்காரன் Vichnouviste qui porte le nâmam, — en apparence seulement; — தேயம் nom, dénomination: — தேயமென்ன quel est le nom? — த்துத்தி la plante sida cristata; — த்துவாதசி adoration journalière de certains payens à Dourga sous l'un de ses 12 noms; — பொருத்தம், convenance du nom; — மாலை le 16me des பிரபந்தம் panégyrique en vers dit வஞ்சிப்பா entremêlés d'அகவல் et de கலிப்பா; — ராசி convenance du nom, — du signe du zodiaque; — வேலான் celui dont le javelot est terrible.

நாமவந்தம், la plante பெருநெருஞ்சில்.

நாமவெகுண்டம், la plante தும்பை.

நாமறல், (P. நாமம், அறல்), le nom même se perdre, être entièrement anéanti.

நாமாது, (நா, மாது), V. நாமகள்.

*நாமாபராதம், (நாமம், அபராதம்), mépris, outrage ou nom d'une personne respectable.

*நாமிதம், (nâmita), courbure, inclinaison.

*நாமோச்சாரணம், (நாமம், உச்சாரணம்), prononciation —, répétition d'un nom sacré ou prétendu tel.

நாம், 1° pl. de நான் nous. (Ce mot dans l'usage ordinaire comprend les personnes à qui on parle, tandis que நாங்கள் les exclut. 2° hon. de நான், je ou nous, (parole d'un supérieur à ses inférieurs). Dans la déclinaison l'ஆ se change en அ, gén. நம்முடைய, நமது, dat. நமக்கு, acc. நம்மை, abl. நம்மில், நம்மால், நம்மோடு: நம்முடைய ou நமதுதேசம் mon ou notre pays. 3° crainte, peur: நஞ்சுதுயவேலான்பகை நாமறக்கொன்றவாறு comme le héros au javelot empoisonné tua sans crainte son ennemi.

நாம்பல், (opt. et n. v. de நாம்புகிறது, maigreur, ténuité: — ஆய்ப்போகிறது, V. நாம்புகிறது.

நாம்பன், (நாம்பு), bœuf maigre.

நாம்பு, maigreur, exténuation, chose maigre, mince, grêle, imp. et part. de.

நாம்புகிறது, பினேன், புவேன், பு, ப, v. n. நாம்புதல், n. v. maigrir, devenir maigre, mince, grêle, étique, fluet, exténué.

நாயகச்சி, நாயகத்தி, fém. de நாயகன், maîtresse épouse, déesse.

*நாயகம், (nâyaka), supériorité, principauté, maîtrise, excellence, gouvernement, pierre précieuse du milieu d'un collier: — ஆயிருக்கிறது être supérieur, excellent, l'emporter sur; — பண்ணுகிறது exercer la supériorité ou l'autorité, tenir la primauté, faire le maître; நாயகசுரம், — சின்னம் clarinette; — ப்பானை la 1ere —, la principale cruche qu'on met sur le feu; — மணி grosse pierre précieuse au milieu d'un collier de pierreries; — வைத்து principale cruche qu'on fait bouillir dans les sacrifices ou au Ponguel.

*நாயகன், (id.), hon. நாயகர், maître,

supérieur, souverain, — seigneur, Dieu, (et à tort) Siven, chef, général, commandant, roi, guide, conducteur, mari, amant, chef militaire subordonné au ராயர் de Bisnâgar ou விசயநகரம், vice-roi, Pâléyagar ou பாளயக்காரன் (*au sud*).

*நாயகாதிபன், (நாயகன், அதிபன்), roi, souverain, prince.

*நாயகி, *fém.* de நாயகன், maîtresse, épouse, femme, dame, — de haut rang, Parvadi, forme inférieure de Dourgâ : — மேனி émeraude verte.

நாயக்கன், *hon.* நாயக்கர், (நாயகன்), général, titre honorifique de quelques castes ordinairement de race télinga, caporal de cipayes (dans l'armée indo-anglaise).

நாயப்சிரஸ்தா, (*persan*), député —, agent auprès du receveur général, employé natif sous un collecteur.

*நாயம், 1° (nâya), conduite, direction, politique, expédient. 2° *P.* ஞாயம் *ou* நியாயம்.

நாயருஞ்சி, (நாய்), *V.* நாயுருவி.

நாயர், (நாயன்), Nâyer, chef (du Maléalam).

நாயறு, *P.* நாயிறு, soleil, நாயருட்சி, நாயற்றுக்கிழமை dimanche.

*நாயன், *pl.* நாயன்மார், (நாயம்), maître, chef, roi, prince, seigneur, Dieu, homme distingué.

நாயனார், 1° *hon. du préc.* 2° Nâyénar, fils prétendu de Siven et de Vichnou métamorphosé en மோகினி.

நாயாட்டம், (நாய், ஆட்டம்), conduite ou manière de chien, agitation continuelle, conduite —, danse diabolique, désordre, confusion :— ஆக, — ஆய் en chien.

*நாயிகை, *V.* நாயகி.

நாயில், bastion, rempart de ville, — de fort.

நாயிறு, *gén.* நாயிற்றின், *obl.* நாயிற்று, soleil, dimanche ; — திருப்பி, — திரும்பி héliotrope ou tournesol ; — வணங்கி, la plante கொழிஞ்சி ; நாயிற்றுக்கிழமை le dimanche.

நாயீ, (நாய், ஈ), tique, mouche de chien.

நாயுணி, நாயுண்ணணி, (நாய், உணி), tique de chien.

நாயுருவி, (*id.*), la plante achyranthes aspera.

நாயுறக்கம், (*id.*), sommeil de chien, — léger.

நாயோட்டம், (*id.*), course de chien, une des marches du cheval.

நாய், chien, c'est l'insigne de நிருதி prétendu gardien du sud-ouest : கடல்நாய் chien de mer, veau marin ; — குருவி, *V.* நாயுருவி ; — க்கடுகு moutarde de chien, la plante cleome viscosa ; — க்கரந்தை l'arbrisseau குன்றி ; — க்குட்டி petit —, jeune chien ; — க்குட்டிச்செடி nom d'une plante ; — க்கோலம் accoutrement de chien, — méprisable ; — ச்சீரகம் cumin de chien, nom de plante : — த்தயிர்வேளை la plante நாய்க்கடுகு, — த்திசை le côté du chien, *i. e.* le sud-ouest, à cause du chien insigne de நிருதி ; — த்துளசி basilic de chien dit aussi கஞ்சாங்கோரை ; — நாக்கி, — நாக்கு la plante இலைக்கள்ளி ; — ப்பயறு la plante indigofera glabra ; — ப்பாகல் la plante bryonia maysorensis ; — ப்புடுக்கன் l'arbre cynometra cauliflora ; — ப்புடோல் nom de plante rampante ; — முகன் être à figure de chien, Anubis ; — முருகை espèce de tuf ; — முள்ளி variété de la plante முள்ளி ; — மூஞ்சி, — *V.* நாய்முகன் ; — மூஞ்சிபோ va-t-en vilain visage de chien ; — விட்டை crotte de chien ; — விட்டைக்கல் espèce de pierre ; — வேம்பு la plante indigofera viscosa ; — வெள்ளை, — வேளை la plante நாய்க்கடுகு ; இரும்படிக்கிறவிடத்தில் நாய்க்குவேலையென்ன qu'a à faire un chien là où l'on bat le fer.

நாய்கன், *pl.* நாய்கர், (nâvika *de navire*), marchand qui fait le négoce avec un navire, qui fait le commerce d'outre-mer.

நாய்ச்சி, நாய்ச்சியார், *hon.* (நாயகி), maîtresse, dame, déesse.

*நாரகம், (நரகம்), l'enfer, les régions infernales.

*நாரகி, (நாரகம்), habitant de l'enfer, damné.

*நாரங்கம், (nâranga), oranger.

*நாரசிங்கம், (நரசிங்கம்), incarnation de Vichnou en homme-lion, un des 18 pouranas inférieurs, un des 32 உபநிஷதம்.

*நாரசிங்கன், (*id.*), Vichnou métamorphosé en homme-lion.

நாரணவன், nom d'une maladie.

*நாரணன், *sync. de* நாராயணன், (surnom de) Vichnou.

*நாரணி, *fém. du préc.* la prétendue déesse Dourgâ sœur de lait de Krichna.

*நாரதம், 1° (நாரம், தம்), nuage. 2° un des 18 pouranas inférieurs, légende de Nâraden.

*நாரதன், (*id.*), Nâraden, fils de Brama, un des 10 premiers richis ou mounis, ami de Krichna, célèbre législateur et inventeur du வீணை ou luth indien, une des 15 incarnations inférieures de Vichnou.

*நாரதீயம், (நாரதன்), un des 18 pouranas et un des 18 pouranas inférieurs.

நாரத்தை, *V.* நார்த்தை.

*நாரம், 1° (nâra), eau, foule de monde, veau. 2° amour, corde, oranger, mousse, oiseau aquatique, héron.

*நாராசம், (nârâtcha), poinçon à écrire, stylet, plume de fer, flèche, javelot de fer, épingle, broche, fil de fer, sonde de médecin, poutre: — ஏற்றுகிறது enfoncer une épingle, une broche. .); — ஏற்றினாற் போலென்காதிலேயிருந்தது cela est entré dans mes oreilles comme si on y eut enfoncé une broche de fer: நாராசத்தைக்காய்ச்சிக்காதிலேற்றினதுபோலிருந்தது cela a été comme si on eut enfoncé dans mes oreilles une broche de fer rouge; நாராசபாணம் espèce de trait ou de flèche; — முத்திரை un des signes de sacrifice en forme de broche.

நாராயணம், (நாரம், அயனம்), poisson, l'arbre அரசமரம், un des 32 உபநிஷதம்.

நாராயணன், (*id.*), Vichnou considéré comme le dieu conservateur pendant la durée du déluge périodique qui suit la destruction du monde, durant lequel il est censé flotter sur les eaux primordiales Narayanen, sage fils de தருமன் et regardé comme une manifestation de Vichnou ou une de ses 15 incarnations, (quelques-uns appellent aussi de ce nom), Brama, Siven, Sandiren ou la lune, et Varounen roi des eaux; *voc.* நாராயணா ô Vichnou, mot que ses sectateurs répètent souvent; நாராயணகவுளம், — கௌளம் espèce d'air; — க்ஷேத்திரம் 4 coudées de chaque côté du courant du Gange; — தைலம் huile tirée de diverses plantes et regardée comme très efficace dans beaucoup de maux; — ப்பிரியன் l'ami de Vichnou, Siven.

நாராயணாஸ்திரம், (நாராயணன், அஸ்திரம்), la flèche de Vichnou.

நாராயணி, *f. du préc.* Nârâyani ou Lakchoumi, femme de Vichnou, une des 7 மாதர், Dourgâ (peut être comme sœur de lait de Krichna), la prétendue déesse du Gange, espèce d'air.

*நாரி, 1° (nâri de நரன்), femme (en général), la prétendue déesse Parvadi, espèce de mètre ou d'air. 2° corde d'arc, espèce de tissu qui enveloppe le bas des branches du palmier et du cocotier, odeur, miel, caillou, armée, *V.* இடை; — துர்லக்ஷணம், நாரிதுர்லக்ஷணம் défaut de conduite d'une femme: on en compte six: boire des liqueurs enivrantes, fréquenter les mauvaises compagnies, être séparée de son mari, entrer, manger et dormir dans une maison étrangère, ou selon d'autres, rôder hors de chez elle; — பாகன் Siven représenté comme moitié homme est moitié femme; — ப்பிரசங்கம் libertinage, galanterie; — யானம் litière de femme; — பூட்டுகிறது tendre la corde de —, bander son arc.

*நாரிகேரம், நாரிகேளம், (nârikêra, — kêla), cocotier, coco.

*நாரியங்கம், (naryanga), oranger, — doux.

நாரை, (நாரம்), oiseau aquatique, héron, pélican, pelicanus onocrotalus: — க்கன்று veau maigre; கருநாரை héron gris ou noirâtre: — க்கொம்பு longue corne; — ப்பசு vache très maigre.

நார், filament, fibre, — de l'écorce de certains arbres, — des plantes — du cocotier, filaments des mangues, corde, amour: — க்கயிறு corde faite de fibres de coco; — ச்சீலை, — ப்பட்டு toile ou espèce de soie faite des fibres de l'écorce de certains arbres, habit naturel d'écorce fine et fibreuse, dont se servent certains sannyasis.

நார்த்தை, oranger, citrus aurantium: நார்த்தமரம் oranger; நார்த்தம்பழம் orange.

நால, *inf. de* நாலுகிறது.

நாலடி, (நாலு, அடி), 4 pieds. 2° *ou* நாலடியார், நாலடிநானூறு, (*id.*), recueil de 400 vembas de 4 vers chacun, ou, au dire des Indous, vers qui jetés dans le fleuve வைகை remontèrent de 4 pieds contre le courant.

நாலத்தனை, (நாலு), quadruple, 4 fois autant.

நாலத்தொன்று, (நாலு, அத்து), *P.* நாலிலொன்று, un quart.

நாலல், *opt et. n. v. de* நாலுகிறது, abaissement, affaissement, supension, pendaison, chute.

நாலா, 1° *P.* நானா, divers, varié. 2° *P.* நாலாம், *devant* க *et* ட, quatrième. 3° (*ind.*) canal, ravin. 4° *ou* நாலாத, *part. nég. de* நாலுகிறது: — காரியம் choses diverses, — de diverses espèces; — நீர் la 4me eau, *ou* — நீர்ச்சடங்கு cérémonie de la 4me eau, bain que les Indous font le 4me jour des noces; — நாள் le 4me jours; — முறைக்காய்ச்சல் fièvre quarte, qui vient tous les 4mes jours laissant 3 jours d'intervalle; — விதம் diverses manières; — விதத்திலும் de diverses manières, diversement; — விதத்திலேயும் பாவஞ்செய்கிறது commettre des péchés de diverses sortes; — விதரூம்பண்ணுகிறது agir ou faire de diverses manières, faire diverses sortes d'ouvrages, varier, dissimuler, donner le change.

நாலாம், (நாலு, ஆம்), quatrième : — சடங்கு 4e cérémonie, V. நாலா நீர்ச்சடங்கு ; — பங்கு la 4e partie, le quart ; — வருணம் la 4e caste, celle des Choutres ; — வருணர் les gens de la 4e caste, les Choutres ou Soudras.

நாலாயிரம், (நாலு), 4000.

நாலாவது, (நாலு, ஆவது), quatrièmement : நாலாவதான quatrième.

நாலி, perle, la plante கார்த்திகைப்பூ.

நாலிணை, (நாலு, இணை), 4 paires de bœufs.

நாலிரண்டு, (*id.*), 2 fois 4, *i. e.* 8.

நாலு, 1° quatre, quelques, plusieurs, beaucoup, tout le monde (nombre indéterminé). 2° *imp. et part. de* நாலுகிறது : — காரியமுமறிகிறது connaître beaucoup de choses ; — காலுள்ளது, — கால்சீவன் être — animal à 4 pieds, quadrupède ; — தலைபொருமுகம் l'être à un visage dont la tête pend en bas, *i. e.* la chauve-souris ; — திக்கு —, திசை les 4 points cardinaux ; — திக்கிலும், — திசையிலும் des 4 côtés, de tout côté ; — திசையுங்கட்டுகிறது lier, *i.e.* enchanter les 4 points cardinaux, pour détourner toute mauvaise influence avant une cérémonie payenne ; — திசையும்பார்க்கிறது regarder de tout côté ; — பாதச்சைவம் une des sectes de Siven ; — நாள் போகவேண்டும் il faut que 4 ou quelques jours se passent ; — பேர் quatre —, quelques personnes, le public (nombre indéterminé) ; — பேரறிய à la connaissance de quatre, *i. e.* de plusieurs personnes ; — பேரறிந்திருக்கிறகாரியம் chose devenue publique ; அப்படி — பேருஞ்சொல்லுகிறார்கள் bien des gens parlent ainsi ; நாலுமிரண்டுஞ்சொல்லுக்குறுதி les stances de 4 vers du நாலடியார் et celles de 2 vers du குறள் donnent de la force à ce que l'on dit.

நாலுகிறது *ou* நால்கிறது, நான்றேன், லுவேன், *ou* ல்வேன், லு, *ou* ல், வ, *v. n.* நாலுதல், *n. v.* être suspendu, pendu, pendre, pendiller, tomber, s'abaisser, s'affaisser ; நான்றுகொள்ளுகிறது se pendre.

நாலுவிக்கிறது, *v. caus. du préc.* faire pendre, — suspendre, pendre ; குற்றவாளியை — faire pendre un coupable.

நால், *P.* நாலு, 1° quatre. 2° *imp. et pa. de* நாலுகிறது, qui pendille, pendu : நாலொன்று 4 fois 1 ; — வகைசாதி, *V.* சாதிவகை-ச ; — வகைதோற்றம் les 4 espèces de naissances, *V.* தோற்றம்-ச ; — வகைப்பொருள், *V.* நாற்பொருள் ; — வாய், 1° l'animal dont la bouche est pendante, *i. e.* l'éléphant. 2°, 2e *pers. fut. de* நால்கிறது ; — வாயன் Indiren qui a pour monture un éléphant, Poulléyar à la tête d'éléphant avec la bouche pendante.

நால்கிறது, *P.* நாலுகிறது.

நால்வர், (நாலு), 4 personnes.

நாவடக்கம், (நா, அடக்கம்), retenue de la langue.

நாவடைக்கிறது, (*id.*), fermer la bouche.

நாவணம், (*id.*), la luette.

நாவணுத்தி, (நா, வண்ணுத்தி), l'oiseau நாணுவத்தான்.

நாவிணை, *P.* நாலிணை, 4 paires de bœufs.

நாவரசன், un des 63 dévots de Siven.

நாவரட்சி, (நா), *P.* நாவறட்சி.

நாவரணை, (நா, அரணை), sorte de mal à la langue.

நாவரளுகிறது, நாவறளுகிறது, (நா), la langue se dessécher, être altéré.

நாவலர், (நா), gens puissants par la langue, *i. e.* les savants, les poètes, les orateurs

நாவலோ, signe de menace.

நாவல், 1° *opt. et n. v. de* நாவுகிறது. 2° l'arbre calyptranthes caryophyllifolia, mot employé pour faire avancer les buffles qui foulent la moisson, mot de pitié ; *l'adj.* est நாவலம் : நாவலந்தீவு l'île aux arbres நாவல், une des 7 îles fabuleuses des Indiens : நாவற்பழம், நாவற்பூ fruit —, fleur de cet arbre.

நாவறளை, (நா, அறளை), sorte de mal à la langue, *ou*

நாவறட்சி, (நா), dessèchement de la langue, soif : — க்காய்ச்சல் fièvre qui dessèche la langue.

நாவாசித்தி, (நா, ஆ, சித்தி), efficacité de la parole, *V.* நாவேறு

*நாவாய், (nâvas, *naves*), vaisseau, navire, la 27me constellation dite இரேவதி : நாவாய்போட்டுங்கோல் perche de batelier.

நாவாள், (நாவு, ஆள்), Sarasvati (qu'on prétend résider dans la langue).

*நாவி, (nâbhi), civette, musc, animal qui le donne, la plante ஊமத்தை, sorte de remède : — ச்சட்டம், musc ; — த்தண்டை la plante ballota ; — நெய் pommade, onguent pour les cheveux ; — ப்பிள்ளை musc, animal qui donne le musc ; — ப்புழுகு musc, civette, mucus du cerf en rut.

நாவிதச்சி, *fém. de* நாவிதன், barbière.

நாவிதன், (nâpita), *pl.* நாவிதர், barbier, la 3me —, la 11me constellation des Indous நாவிதசாலை boutique de barbier, lieu où l'on rase.

நாவியம், 1° la plante கார்த்திகைப்பூ. 2° (nâvya), nouveauté.

நாவிக்கிறது, வித்தேன், விப்பேன், வி,

விக்க, *v. n. et* *நாவித்தல்*, *n. v.* bâiller.

நாவு, 1° (*நா*), langue: *நாவைக்காட்டுகிறது*, — *நீட்டுகிறது* montrer — allonger la langue; — *ப்பார்க்கிறது* examiner la langue; (un médecin). 2° *imp. de*

நாவுகிறது, *வினேன்*, *வுவேன்*, *வு*, *வ*, *v. a.* *நாவுதல்*, *n. v.* (*நாவு*), se moquer de quelqu'un en tirant —, plier et retourner la langue, nettoyer le riz, en chercher et ôter les pierres, chercher en tâtonnant.

நாவுழலை, (*நாவு*, *உழலை*), balbutiement, bredouillage, soif, *V.* *நாவேறு*: — *யாடுகிறது* la langue balbutier, bredouiller.

நாவுறு, *நாவேறு*, (*id.*, *ஊறு*, *ஏறு*), embarras —, dessèchement —, défaut de langue.

நாவேகிறது, (*id.*), *on* *நாவெந்துபோகிறது*, la langue être brûlée (par l'usage de de la chaux avec le bétel et l'arec, par maladie ou par des drogues).

நாவை, 1° (*நா*), soc —, langue de charrue. 2° *acc. de* *நா*. 3° 2° *pers. nég. de* *நாவுகிறது*.

**நாழி*, (*P.* *நாடி*), objet creux, tube, tuyau, vaisseau tubulaire du corps, mesure dite *படி*, 8me partie du *மரக்கால்* (sa marque est *உ*), heure indienne de 24 minutes, mille indien égal à 2 kilomètres, la 25me constellation dite *பூரட்டாதி*, carquois, touffe, foule, tige, instrument pour percer l'oreille de l'éléphant, légume: *நாழிபோடு* gouttière ou gargouille en terre cuite; *இருநாழி*, *மூந்நாழி*, *நானாழி*, *ஐந்நாழி*, *அறுநாழி*, *எழுநாழி*, 2, 3, 4, 5, 6, 7, mesures ou padis; *எண்ணாழி* 8 mesures ou un *மரக்கால்*: *எத்தனைநாழி வழி* combien y a-t-il de milles?

**நாழிகை*, *P.* *நாழிகா*, heure indienne de 24 minutes, la 60e partie d'un jour, laquelle se subdivise en 60 *விநாடி*, mille indien ou 2 kilomètres, espace qu'on peut parcourir en une heure indienne et dont 7 font un *காதம்*, qui est l'espace qu'on peut parcourir en un *சாமம்* ou 3 heures, la 26me constellation dite *உத்தரட்டாதி*: — *ப்பறை* tambour qu'on bat pour marquer les heures indiennes; — *வட்டம்*, — *வட்டில்* instrument pour mesurer les heures, clepsydre, sablier, cadran solaire; — *வழி* mille, chemin qu'on fait en une heure indienne; — *வெண்பா* vembâ qu'on répète aux rois d'heure en heure.

நாளகம், l'herbe *இலாமச்சை*.

நாளது, *gén. de* *நாள்*, du jour, de ce ce jour, présent, courant, actuel, passager: — *மாசம்-டுடுட்-தேதி* le 15 du courant: — *வருஷம்* l'année courante; — *வரையில்* jusqu'aujourd'hui.

**நாளம்*, 1° (nâla), tige creuse des plantes, — du nénuphar, tige de fleurs, tube, tuyau, cercle, rond, orpiment jaune. 2° (*நாள்*), jour.

நாளமுதி, *நாள்ாசமுதி*, (*நாள்*), jour entier, cours de la journée.

நாளாகமம், (*id.*), chronique, annales, les Paralipomènes.

நாளாடகம், (*id.*), tous les jours.

நாளி, callou ou jus de cocotier.., chien.

**நாளிகம்*, (nâlika), nénuphar, la plante *வள்ளை*.

**நாளிகேரம்*, *நாளிகேளம்*, (nâlikêra, — kêla), cocotier: *நாளிகேரபாகம்* un des goûts des vers, *i. e.* sens profond.

நாளினி, le manguier aigre dit *புளிமா*.

நாளை, 1° *acc. de* *நாள்* 2° demain, le lendemain; *நாளைமற்றை நாளாகிறது* cela se fera demain ou un autre jour; *நாளைநின்று*, *ou* *நாளையின்றைக்கு* après demain, le surlendemain.

நாளைக்கு, *dat. de* *நாள்* *et de* *நாளை*, demain: *நாளைக்குவா* viens demain: *நாலுநாளைக்குப்பின்பு* quatre jours après.

நாளைய, *adj. de* *நாள்* *ou* *நாளை*: *நாளையதினம்* demain; *நாளையதினத்தின் செய்தியையறியோம்* nous ne savons pas ce qui se passera demain; *ஒருநாளையபயணம்* voyage d'un jour; *இந்நாளையமனிதர்* hommes de ce temps-ci, d'aujourd'hui.

நாள், *gén.* *நாளின்* *ou* *நாளது*, *dat* *நாளுக்கு* *et* *நாளைக்கு*, *acc.* *நாளை* *ou poétiquement* *நாளினை*, *abl.* *நாளில்*, *pl.* *நாள்க்கள்* *ou* *நாட்கள்*, jour, — de 24 heures ou de 60 *நாழிகை*, l'espace d'un jour et d'une nuit, temps (en général), fête, constellation lunaire, jour astrologique, — supposé gouverné par une de ces constellations. (le nom de cette constellation se met devant, comme *அச்சுவினிநாள்* le jour où la lune se trouve dans la constellation *அச்சுவினி*), espace de 3 *நாழி* 3/4, moment, favorable (pour une entreprise...) pied d'une seule syllabe longue, beauté; *adj.* de jour, nouveau: *நாளும்*, *எந்நாளும்* toujours; *நாளுக்குநாள்* de jour en jour; *அந்நாளே* ce jour-là même; *அந்நாளிலே* ce jour-là, en ce jour-là, en ce temps-là, autrefois: *ஆடிக்கொருநாள் ஆவணிக்கொருநாள் வருகிறீர்* vous venez un jour au mois d'*ஆடி* et un jour en celui d'*ஆவணி*, *i. e* fort rarement; *அவன்வந்துவெகுநாளாயிற்று* il y a longtemps qu'il est venu; *அதுப்புவரஇன்னம்வெகுநாளிருக்கிறது* *ou* *வெகுநாள்பிடிக்கும்* il y a encore long-

temps d'ici à la moisson; இதுஅதுக்குநாளல்ல ou நாளன்று ce n'est pas le jour ou le temps propre pour cela; நெடுநாளிருக்கிறசீவன்கள் êtres —, animaux qui vivent longtemps; — உலக்கிறது mourir, passer le temps, le temps se passer; — எடுக்கிறது choisir —, désigner le jour, — le moment favorable; — எல்லை bornes du jour, — du temps, le soir, le temps de la mort; — ஓலை ôle du jour, horoscope, contrat, note ou billet de dot; — கழிகிறது le temps se passer; — கழிக்கிறது passer le temps; — க்கழிவு passe-temps, passage —, écoulement du temps, — குறுகினவன் un homme qui n'a que peu de temps à vivre; — க்கடை fin du jour (naturel, astrologique); — தொலைகிறது le jour s'écouler, — se passer; — தோறும் chaque jour, tous les jours; — படுகிறது durer, continuer, tarder; — பட longtemps; — படநிற்கிறது durer longtemps; — பட்டவியாதி maladie longue, — invétérée; — பார்க்கிறது observer le temps, — les jours réputés bons ou mauvais; — போகிறது le temps se passer; — போகல் écoulement du temps; — போக்குகிறது passer —, employer le jour, — le temps vivre; — வட்டம் suite —, cercle ou série de jours, cours du temps; — வட்டத்திலே à la longue, avec le temps; — வட்டத்திலே பார்த்திருக்கிறது avoir longtemps attendu (l'occasion favorable); — விடுகிறது, V, நாள்போக்குகிறது; — வேலை ouvrage de la journée.

நாறல், opt. et n. v. de நாறுகிறது, odeur (bonne ou mauvaise), puanteur, infection, corruption, chose gâtée, apparition, lever, existence, pousse, croissance, splendeur: நாறலாயிருக்கிறது puer, sentir mauvais, être gâté, corrompu; — வாயன் homme dont la bouche sent mauvais, — dont les paroles sont sales; — வாயன்தேடக்கர்ப்பூரவாயன் கைக்கொண்டான் l'homme à bouche de camphre a cueilli ce qu'avait amassé l'homme à bouche puante, *i. e.* le bons profitent des travaux des méchants; நாறற்பாக்கு espèce de noix d'arec.

நாறணு, (நாறல், நா), l'arbrisseau நெட்டி.

நாறா, நாறாத, நாறாது, நாறாமல், *part. et gér. nég. de* நாறுகிறது: நாறாதிருக்கிறது ne pas sentir mauvais.

நாறி, 1° *gér. du même.* 2° qui pue (à la fin des mots composés): *Ex.* பீநாறி. 3° aloès.

நாறு, 1° *imp. et. part. de* நாறுகிறது. 2° semis de riz ou autres céréales pour transplanter: — கட்டி assafetida; — கரந்தை, *V.* நறுங்கரந்தை.

நாறுகிறது, றினேன், றுவேன், று, ற, *v. n.* நாறுகை, நாறுதல், *n. v.* sentir (bon ou mauvais), puer, exhaler une mauvaise odeur, se gâter, se corrompre, se lever, paraître, commeneer à exister, pousser, germer, briller: நாறாமலிருக்கிறது ne pas sentir mauvais; நாறிப்போகிறது, — ப்போயிருக்கிறது puer, commencer à sentir mauvais.

நாற், *P.* நால், *devant* க, ச, த, ப, quatre: — கணம் 4 classes de lettres c'est à dire les fortes வன்கணம், les douces மென்கணம், les moyennes இடைக்கணம், les voyelles உயிர்க்கணம்; — கதி 4 espèces d'êtres, savoir: தேவர் les dieux, மனிதர் les hommes, விலங்கு les animaux, நரகர் les êtres infernaux, *V. aussi au mot* கதி: — கவி 4 espèces de poésies, *V. les au mot* கவி; — காலம் les 4 saisons: de pluie, de chaleur, de rosée, de froid: — காலி, (கால்), fauteuil, chaise, tabouret, escabot à 4 pieds, quadrupède; — காலிபோடுகிறது mettre —, présenter un fauteuil...; — காற்சீவன், — கான்மிருகம், — காலுள்ள மிருகம் quadrupède, *litt.* animal à 4 pieds — குணம் les 4 caractères des hommes ou des femmes, *V. au mot* குணம் ஆடூஉக்குணம்-௪ *et* மகடூஉக்குணம் ௪; — கோணம்-4 angles *ou* — சதுரம் carré, quadrangle, figure à 4 angles et à 4 côtés; — சதுரமாயிருக்கிறது être carré; — சந்தி carrefour où aboutissent 4 rues ou 4 chemins; — சவுக்கம் carré, chose armée, quadrilatère, objet à 4 coins; — பண் les 4 espèces de mélodies, *V. les au mot* பண்; — பயன் avantage provenant des 4 choses dites நாற்பொருள், *V.* நாற்பொருள், 4 espèces d'avantage; — பாட்டன் quadrisaïeul, père du trisaïeul; — பெருந்திசை les 4 points cardinaux: — பொருள் les 4 choses qui font l'objet des désirs de l'homme, *i. e.* அறம் la vertu, பொருள் la richesse, இன்பம் le plaisir, வீடு le paradis, chaque grand poème traite ordinairement de ses 4 objets; — பொன் les 4 espèces d'or nommées ஆகடம், கிளிச்சிறை, சாதரூபம், சாம்பூநதம்.

நாற்சி, *n. v. de* நாலுகிறது, pendaison, *V.* ஞாற்சி.

நாற்பது, 1° *obl.* நாற்பத்து, (நால், பத்து), quarante, நாற்பதுநாளொருசந்தி le jeûne de 40 jours, le carême; நாற்பத்தொரு *et* நாற்பத்தொன்று 41; நாற்பத்திரண்டு 42, நாற்பத்துமூன்று 43; நாற்பதாம் 40°; நாற்பத்தோராம் 41°; நாற்பத்திரண்

டாம் 42ᵉ; நாற்பதாவது quarantièmement.. 2° நாற்பது le 76ᵉ பிரபந்தம் poème qui décrit, en 40 வெண்பா un sujet relatif au temps, au lieu ou à la propriété.

நாற்பான், P. நாற்பது, quarante.

நாற்றங்கால், (நாற்று, அம், கால்), carré de semis, lieu où l'on a semé du riz pour être transplanté ensuite.

நாற்றத்தானி, (நாற்றம், ஸ்தானி), viande, *litt.* place de la puanteur.

நாற்றம், *n. v. de* நாறுகிறது, puanteur, mauvaise odeur, odeur (en général), callou ou jus de cocotier..., la plante வசம்பு, apparition : — அடிக்கிறது, — வீசுகிறது, — வைக்கிறது puer, sentir mauvais : — அடைகிறது, — எடுக்கிறது, — எடுத்துப்போகிறது prendre —, contracter une mauvaise odeur.

நாற்றிசை, (நால், திசை), les 4 points cardinaux.

நாற்று, *n. v. de* நாறுகிறது, semis, céréales ou plantes semées épaisses pour être ensuite transplantées ; — க்கட்டு paquet de semis, — de céréales en herbe arrachées pour être transplantées ; — நடவு transplantation (du riz...) ; — நடுகிறது, — நாட்டுகிறது transplanter le semis, — le riz en herbe ; — ப்பாவுகிறது, — ப்போடுகிறது, — விடுகிறது faire un semis, semer épais le riz ou autres céréales pour les transplanter ; — ப்பிடுங்குகிறது arracher le semis, — le riz semé pour être transplanté ; — முடி poignée de semis ou de céréales en herbe (arrachées et liées pour être transplantées) ; நாற்றைமுடியாய்க்கட்டுகிறது lier de semis par poignées நாற்றை நட்டுக்கொண்டிருந்தேன் j'étais à transplanter le semis ou le riz ; நாற்றைநீரடித்துப்போயிற்று l'excès d'eau a gâté ou perdu le semis.

நாற்றுகிறது, ற்றினேன், ற்றுவேன், ற்ற, ற்றி, *v. a. de* நாறுகிறது, faire —, pendre, suspendre, abaisser : நியாயாதிபதி குற்றமுடையவனை நாற்றினான் le juge a fait pendre le coupable.

நானம், 1° musc, odeur, le cerf dit கவரி. 2° P. ஸ்நானம், bain, ablution, plongeon : நான்மா l'animal qui donne le musc, est-ce du musc?...

நானா, 1° (nânâ), *adj.* divers, diversifié, plusieurs. 2° (நான், ஆ), est ce moi?: — ஒலி divers bruits, — tons ou airs ; — தேசங்கள் divers pays ; — ப்பிரகாரம், — விதம் diverses manières, — sortes ; — ப்பொருள் diverses choses ; — ரசம் divers sucs... ; — ராகம் diverses couleurs, divers airs ; — ரூபம் diverses figures, — formes ; — ரூப multiforme ; — வர்ணம் diverses couleurs ; — விததொனி sons ou tons divers, *ou* — த்துவனி instrument de musique à divers tons.

நானாழி, (நால், நாழி), 4 படி ou mesures.

நாளுனைமாறன், (நால், நாளை), fièvre quarte.

நானான்கு, (நால், நான்கு), 4 fois 4. *i. e.* seize.

நானிலம், (நால், நிலம்), 1° les 4 espèces de terrains, savoir : குறிஞ்சி pays ou terrain montagneux, முல்லை — de forêts, மருதம் — fertile, நெய்தல் — salin ou maritime. 2° la terre, les 4 coins du monde ; — புகழப்பட்டான் il fut loué partout.

நானூறு, (நால், நூறு), quatre cents.

நான், 1° *pro.* je, moi, *gén.* என், என்னுடைய, எனது, *dat.* எனக்கு, *acc.* என்னை... 2° P. நால், quatre *devant* ம : நானும் moi-même, de moi-même, par moi-même seul ; நானேப்போகவேண்டும் il faut que j'aille moi-même ; நானென்கிற வெண்ணம், — என்றபேச்சு, égoisme, amour-propre, présomption.

நான்கடிமடக்கு, (நான்கு, அடி), strophe dont les 4 vers ont la répétition de mots dite மடக்கு.

நான்களவை, (*id.* அளவை), les 4 espèces de mesures : எண்ணல் celles de calcul ; எடுத்தல் celles de poids ; முகத்தல் celles de capacité, நீட்டல் celles d'étendue.

நான்கன், (நான்கு), quatre, quatrième : — உருபு la 4ᵉ forme, le 4ᵉ cas terminé en கு, c'est le datif.

நான்காம், (*id.*), quatrième: — பக்கம் le 4ᵉ côté, la 4ᵉ phase après la nouvelle lune, ordinairement சதுர்த்தி ; — வேதம் le 4ᵉ vêdam nommé அதர்வணம்.

நான்கு, quatre ; நான்காவது quatrièmement.

நான்மணிமாலை, (நால்), le 15ᵉ des பிரபந்தம், poème de 40 strophes de 4 espèces de vers dites வெண்பா, கலித்துறை விருத்தம் et அகவல், avec la connexion dite அந்தாதி.

நான்மருப்பியானை, (நால், மருப்பு), l'éléphant fabuleux à 4 défenses nommé ஐராவதம்: — யூர்தி celui qui monte cet éléphant, *i. e.* Indiren.

நான்மறை, (*id.*), les 4 vêdas.

நான்மறையோன், (*id.* மறை), l'auteur des 4 vêdas, *i. e* Brama, l'homme des 4 vêdas, le brame, sage, ermite.

நான்முகன், (*id.* முகம்), l'être aux 4 visages, Brama, Arouguen : — இழுத்தி Sarasvati épouse de Brama ; — றேவி (தேவி),

Sarasvati, l'arsenic dit மனோசிலை; — வாழ்நாள் période de la vie de Brama dite பிரமகற்பம்; நான்முகப்புல் l'herbe சசபரம் saccharum spontaneum.

நான்முறை, (நால்), 4 fois 3, i. e. 12.

நான்று, gér. de நாலுகிறது: — கொள்ளுகிறது se pendre; கயிற்றால் நான்றுகொண்டான் il s'est pendu avec un corde.

நி

நி, 1° lettre syllabique composée de ந் et de இ. 2°* (ni), particule sanscrite qui se met au commencement des mots et désigne négation, prohibition, manque, certitude, affirmation, proximité, stabilité, continuation, doute, intensité, plénitude, abondance..

*நிக, (nir), நிர், la lettre ர் étant changée en visarga ou h douce devant certaines lettres, et représentée par க.

*நிகசலாகம், (நிர், சலாகை mainate), lieu solitaire — pas même fréquenté par le mainate.

*நிகசோத்தியம், (நிர்), propreté, pureté exacte.

*நிகடம், (nikata), voisinage.

நிகண்டவாதம், nom d'une secte.

நிகண்டவாதி, (நிகண்டவாதம்), partisan de cette secte.

*நிகண்டு, (nighandou), vocabulaire, dictionnaire; — de synonymes, collection de mots ou explication des mots obscures, ce qui est un des 6 வேதாங்கம், chapitre, section, collection, certitude, vérité, exactitude: தசவிதநிகண்டுகள் les 10 espèces de dictionnaires mentionnés en sanscrit; நிகண்டாயிருக்கிறது être vrai, certain, exact; நிகண்டாய்ச்சொல்லுகிறது ou பேசுகிறது dire la vérité, parler exactement, sans déguisement.

*நிகதம், (நி, gada *discours.*), parole, mot, discours.

*நிகப்பிரபை, (நிர் பிரபை), obscurité, ténèbres.

நிகமம், (nigama), ville, cité, marché, foire, rue du marché, — où il se tient, commerce, trafic, réunion —, société —, caravane de marchands, certitude, assurance, écrit sacré, la collection des Vêdas.

நிகமனம், (nigamana), conclusion, — certaine ou logique, — d'un syllogisme, question prouvée.

*நிகமாகமம், (நிகமம், ஆகமம்), les Vêdas et les Agamas, livre de religion, l'écriture sainte.

நிகம், 1° lumière. 2° *P.* நகம், ongle, griffe, serres.

நிகர, *inf. de* நிகர்கிறது, comme, pareillement: அவனைநிகர, comme lui, lui ressembler.

நிகரணம், (நிகரம், na), action de dévorer.

*நிகரம், 1° (nikara), foule, multitude, troupeau, monceau, présent, don convenable, richesses, trésor, suc, sève, essence, *V.* சாரம். 2° (nigara), action de dévorer.

நிகரா, நிகராத, *part. nég. du suiv.* incomparable, qui n'égale pas, ne ressemble pas.

நிகருகிறது, *V.* நிகர்கிறது.

*நிகருஷணம், (nikarchana), proximité, voisinage, cour à l'entrée d'une maison.

*நிகருமம், (நிர், கருமம்), inaction, négligence —, omission des devoirs.

*நிகருவம், (நி, கருவம்), humilité, soumission, modestie, abaissement, abjection, absence d'orgueil.

நிகர், 1° ressemblance, comparaison, égalité, lumière, combat. 2° *imp. et part. de* நிகர்கிறது, semblable, égal, pareil: — இடுகிறது comparer; — இல்லாத incomparable, sans égal, sans comparaison; அவனுக்கு — இல்லை il n'a pas d'égal; — பக்கம் le point de la comparaison, l'endroit où il y a ressemblance.

நிகர்கிறது ou நிகருகிறது, நிகர்ந்தேன், ர்வேன் ou ருவேன், ர் ou ரு, ர, *v. n.* நிகர்தல், *n. v.* (நிகர்), ressembler, égaler, être semblable, égal pareil.

நிகர்க்கிறது, ர்த்தேன், ர்ப்பேன், ர், ர்க்க, *v. a. et n.* (நிகர்), நிகர்த்தல், *n. v.* comparer, égaler, combattre, ressembler.

நிகர்ப்பு, *n. v. de* நிகர்க்கிறது, ressemblance, égalité, bataille.

*நிகர்வம், *V.* நிகருவம்: இவன்நிகர்வச்சிரோமணி il est la perle des humbles.

*நிகர்வி, (நிகர்வம்), personne humble.

நிகர்வு, *n. v. de* நிகர்கிறது, ressemblance.

நிகலம், dessus des épaules, nuque, épaule.

நிகழ், *imp. et part de* நிகழ்கிறது, présent, actuel, qui passe: — காரியங்கள் les choses présentes: — காலம் le présent, le temps présent; — காலவினையெச்சம் infinitif terminé en அ sans lettre intermédiai-

re dite இடைநிலை et qui de lui-même indique le présent, comme செய்ய faire ; — சரம் flèche volante ; — வினைவிலக்கு figure de rhétorique qui après avoir montré une action comme présente la rejette ou la nie.

நிகழ்கிறது ou நிகழுகிறது, ழ்ந்தேன், ழ்வேன் ou ழுவேன், ழ் ou ழு, ழ, n. o. நிகழ்தல், n. v. briller, marcher, se passer, passer, aller courir, arriver, être sur pied.

நிகழ்ச்சி, n. v. du préc lumière, brillant, chose présente, — qui passe, qui a cours.

நிகழ்த்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, v. a. de நிகழ்கிறது, நிகழ்த்தல், நிகழ்த்துதல், n. v. conduire faire marcher, dire, parler.

நிகழ்வு, n. v. de நிகழ்கிறது, le présent, le temps actuel, évènement, ce qui arrive.

*நிகளம், (nigade), chaîne, fers, — pour les pieds, entraves, chaîne d'éléphant, longueur.

*நிகற்பம், (nikharba), 100 கற்பம் ou 1 trillion.

*நிகனனம், (nihanana), meurtre.

*நிகன்மம், P. நிகருமம்.

*நிகாசம், (nikâsa), ressemblance, comcomparaison.

*நிகாதம், 1° (nirâda), discours, parole. 2° tromperie.

*நிகாதன், (நிகாதம்), trompeur, fourbe.

*நிகாதி, (nighâti), pilon —, massue de fer.

*நிகாயம், (nikâya), multitude, foule congrégation, troupe, but, marque, maison, habitation, village en pays cultivé.

*நிகாயன், (நி, காயம்), l'être suprême, Dieu.

*நிகாரணம், 1° nikârana), meurtre, massacre. 2° (நிர், காரணம்), chose sans cause.

*நிகாரணன், (நிகாரணம்), meurtrier.

*நிகாரம், (nikâra), opposition, contradiction, injure, mépris, irrévérence, diffamation, offence, faute, action d'élever, de vanner. 2° (nigâra), action de dévorer, d'engloutir. 3° (nihâra), rosée, gelée blanche. 4° arrosement, connaissance de la forme de l'air ou du temps.

நிகாவா, la plante பிரமி.

*நிகிஞ்சனம், (nihimsana), meurtre.

*நிகிதம், (nihita), rangée, couché, dédépôt, don, chose livrée, — donnée, confiée, ou appliquée à.

*நிகிருதி, (nikrouti), pauvreté, mépris, mal, méchanceté.

*நிகிலம், (nikhila), tout, — entier.

*நிகீதம், (நி), chant.

நிகீயென்கிறது, நிகீயென்றுகனைக்கிறது, (le cheval) hennir, faire niki.

*நிகீனன், (nihina), homme vil, vaurien.

*நிகு, (nihou), esprit, intelligence, faculté de connaître.

*நிகுஷ்டம், நிகுட்டம், (nighouchta), bruit, son.

*நிகுஞ்சம், (nikoundja), cabane, — couverte de plantes grimpantes, berceau, cabinet de verdure, caverne, grotte.

நிகுஞ்சனம், P. நிகிஞ்சனம்.

*நிகும்பம், (nikoumbha), la plante நேர்வாளம்.

*நிகும்பலை, நிகும்பிலை, (nikoumbhilâ), place où l'on fait des sacrifices avec le feu, place du sacrifice d'இந்திரசித்து.

*நிகும்பன், (nikoumbha), Nigoumben fils de கும்பகன்னன்.

*நிகூடம், (நி, கூடம்), profondeur, cachette : நிகூடார்த்தம், (அர்த்தம்), chose d'un sens —, sens profond ou caché.

*நிகெர்வம், P. நிகருவம்.

*நிகேசாயம், (nikêtchâya), entassement.

*நிகேதகம், நிகேதம், (nikêta, ka), maison, habitation.

*நிகேதனம், (நிகேதம், na), maison, temple, palais des dieux, village en pays cultivé.

*நிக்கிரகணம், (நி, கிரகணம்), soumission, répression, défaite, action de subjuguer.

*நிக்கிரகம், (id. கிரகம்), aversion, destruction, répression, réfutation, châtiment, meurtre. accusation, blâme, arrestation, saisie, action de lier, borne, limite : துஷ்ட — destruction ou répression des méchants ; — பண்ணுகிறது, V. நிக்கிரகிக்கிறது ; நிக்கிரகஸ்தானம் défaut d'argument logique, endroit où l'on triomphe de son adversaire en controverse.

*நிக்கிரகன், (நிக்கிரகம்), le destructeur...; (surnom de Krichna).

நிக்கிரகிக்கிறது, கித்தேன், கிப்பேன், கி, கிக்க, v. a. (நிக்கிரகம்), et நிக்கிரகித்தல், n. v. détruire, réprimer, punir, vaincre son adversaire, réfuter.

நிக்குரோதம், V. காட்டாமணக்கு.

*நிக்ஷணம், (nikchana), baiser. (?)

*நிக்ஷேபம், (nikchêpa), dépôt, gage, abandon, rejet, trésor, — enfoui en terre, action d'essuyer, de nettoyer.

நிக்ஷேபிக்கிறது, (நிக்ஷேபம்), thésauriser.

*நிசகரம், (நிசம், (கரம்), assurance, certifier.

*நிசங்கம், P. நிஷங்கம்.

*நிசஸ்தன், நிசத்தன், pl. நிசஸ்தர், நிசத்தர், (நிசம், ஸ்தன்), homme vrai, véridique, de confiance.

*நிசமம், (P. நியமம்), destination, régulation.

*நிசமனம், (nisamana), action d'entendre, de voir, vue, ouïe.

நிசமிக்கிறது, மித்தேன், மிப்பேன், மி, மிக்க, v. a. நிசமித்தல், n. v. V. நியமிக்கிறது.

*நிசம், 1° (nidja, propriété, perpétuité, chose propre, — éternelle, — perpétuelle. 2° (P. நிசயம்), certitude, vérité, assertion : — ஆயிருக்கிறது être certain; — ஆய்ச்சொல்லுகிறது dire vrai, — la vérité; — ஆய்வருகிறது arriver certainement; — உள்ளவன், V. நிசஸ்தன்; நிசமார்க்கந் தப்புகிறது s'égarer, du vraie chemin; நிசத்துக்குநிசம் chose très-certaine, — très-vraie.

*நிசயம், (nitchaya), certitude, réunion, foule, monceau.

*நிசவான், (நிசம், van affixe), V. நிசஸ்தன்.

நிசவு, P. நெசவு, tissage.

*நிசற்கம், (nisarga), forme, création, fixité, abandon, changement, état naturel.

*நிசற்கசம், (நிசற்கம், சம்), caractère —, naturel, chose innée.

*நிசா, (nisâ), nuit : — கசம் (hasa qui rit), nénuphar blanc qui s'épanouit la nuit; — கரன் le coq (agent de la nuit), nuit), ou — கேது la lune, symbole de la nuit; — சரம் ce qui va la nuit, hibou, serpent, chacal; — சரர் ceux, qui rôdent la nuit, géants, démons, spectres, voleurs: — சரி celle qui ou ce qui rôde la nuit, géant, diablesse, voleuse, prostituée. femme de mauvaise vie, hibou ; — சருமம் peau de la nuit, i. e. les ténèbres; — சலம் l'eau de la nuit, i. e. la rosée; — தரிசி être qui voit la nuit, i. e. hibou; — பதி la reine de la nuit, la lune, camphre; — புஷ்பம் fleur qui s'épanouit la nuit, nénuphar blanc, rosée, givre, gelée blanche; — மணி la pierre précieuse de la nuit, la lune, ver luisant, mouche luisante; — மானம் longueur de la nuit; — மிருகம் animal nocturne, chacal; — ரணம் combat nocturne, meurtre, massacre; — ரணன், (இரணம்), meurtrier; — ரத்தினம் le joyau de la nuit, i. e. la lune; — விருந்தம், — கணம் nombre de nuits; — வேதி, (வேதம்), le coq qui connaît les heures de la nuit.

*நிசாடம், நிசாடனம், (நிசா, அடம், அடனம்), ce qui court la nuit, hibou, démon, spectre.

நிசாடு, safran.

*நிசாதனம், (நிசம், ஆதனம்), place, lieu, vérité.

*நிசாதன், (nisâda), homme vil, de basse caste; நிசாதத்துவம் bassesse de caste.

*நிசாதி, (நிசா, ஆதி), crépuscule du soir.

*நிசாந்தம், 1° (id. அந்தம்,, fin de la nuit, aurore. 2° (நி, சாந்தம்), maison, calme, tranquillité; நிசாந்தநாரி épouse, maîtresse de maison.

*நிசாந்தன், (id. அந்தன்), aveugle la nuit.

நிசாபிசா, l'arbre மரமஞ்சள்.

நிசாமனம், (nisâmana), vue, ombre, ouïe, action d'entendre.

*நிசாரம், (நிர், சாரம்), fadeur, insipidité, chose insipide, sans suc, sans force.

நிசாரியம், action de mettre.

நிசார், நிசாறு, (inf.), pantalon; — போட்டுக்கொள்ளுகிறது mettre un —, porter pantalon.

*நிசார்த்தம், 1° (நிசம், அர்த்தம்), vérité. 2° (நிசா, அர்த்தம்), minuit, milieu —, moitié de la nuit.

நிசாளம், tambour, qui n'a de peau que d'un côté.

நிசான், (persan), drapeau : — பறக்கிறது le drapeau flotter.

*நிசி, 1° (nisâ), nuit, obscurité, safran. 2° or; — சரர் ceux qui rôdent la nuit, démons ou அசுரர், spectres, géants.

*நிசிதம், (nisita), fer, pointe, mépris, vileté, mensonge.

நிசிதர், (நிசிதம்), gens vils, démons, spectres, géants.

நிசிர்தா, (pers.), comptable, calculateur, écrivain, clerc.

*நிசீதம், (nisîtha), nuit, minuit, pointe aigüe, tranchant, petitesse, vileté.

நிசீதினி, நிசீத்தினை, (நிசீதம், ini, yâ), nuit; நிசீத்தினிநாதன் la reine de la nuit, i. e. la lune.

*நிசும்பம், நிசும்பனம், (nisoumbha, na), meurtre.

*நிசும்பன், (id.), le géant Nisoumbhen: நிசும்பமர்த்தினி la destructrice de Nisoumbhen, i. e. துர்க்கை.

*நிசூலகம், (nitchoulaka), cuirasse.

*நிசுவாசம், (நிர், சுவாசம்), 1° ou நிசுவசனம், நிசுவசிதம், (nirsvasa, — sita), expiration, air renvoyé des poumons. 2° un des 28 livres des Sivénistes.

நிசுளம், l'arbre நீர்க்கடம்பு.

*நிசூதனம், (நி), destruction, meurtre.

*நிசேதம், P. நிஷேதம்.

நிசை, (nisâ), nuit.

*நிசோலகம், nitchôla *jaquette*.

*நிச்சத்தியம், நிச்சத்தியதை, (நிர், சத்தியம், tâ), fausseté, mensonge.

*நிச்சத்துவம், (*id.*), impuissance, faiblesse

*நிச்சம், (nidja), toujours.

*நிச்சயம், (nistchaya), certitude, vérité, assurance, confirmation, sûreté, fermeté, détermination ; — பண்ணுகிறது ou நிச்சயப்படுத்துகிறது assurer, certifier, garantir, confirmer, prouver, rendre certain, déterminer, résoudre ; — தாம்பூலம் bétel et arec qu'on donne au prétendant pour confirmer la promesse qu'on lui fait d'une fille en mariage.

*நிச்சயார்த்தம், (நிச்சயம், அர்த்தம்), assurance, chose vraie, sûre, certaine, vrai sens.

நிச்சயிக்கிறது, யித்தேன், யிப்பேன், யி, யிக்க, *v. a.* நிச்சயித்தல், *n. v.* (நிச்சயம்), certifier, assurer garantir, rendre sûr, se proposer, résoudre, déterminer; நிச்சயித்திருக்கிறது être sûr, certain, résolu...; நிச்சயித்துக்கொள்ளுகிறது s'assurer, acquérir la certitude, devenir certain, examiner, se décider, se proposer, se déterminer.

நிச்சயிப்பு, *n. v. du préc.* certitude, détermination, résolution.

*நிச்சலம், (நிர், சலம்), immobilité, — sans mouvement, fermeté, continuité, perpétuité : நிச்சலத்தியானம் méditation sans aucun mouvement.

*நிச்சலன், (*id*), immobile, l'immuable, Dieu.

*நிச்சலை, *fém. du préc.* la terre supposée immobile.

*நிச்சலாங்கம், (நிச்சலம், அங்கம்), corps immobile, montagne.

நிச்சல், *P.* நித்தல், toujours.

நிச்சள், *V.* தானி.

*நிச்சாரகம், (நிர், சாரம், ka), vent, air.

நிச்சிக்கிறது, சித்தேன், சிப்பேன், சி, சிக்க, *v. a.* நிச்சித்தல், *n. v* (நிச்சம்), *V.* நிச்சயிக்கிறது.

*நிச்சிதம், (nistchita), certitude, vérité.

*நிச்சித்தம், (நிர், சித்தம்), répression de volonté, exemption d'inquiétude.

*நிச்சிந்தன், (நிச்சிந்தை), être tranquille, — irréfléchi, sans souci, — inquiétude, Dieu, Arouguen.

*நிச்சிந்தை, (நிர், சிந்தை), exemption d'inquiétude, de crainte, calme, tranquillité d'esprit, inconsidération, irréflexion,

*நிச்சியம், ail.

*நிச்சிரயணி, நிச்சிரேணி, (nisrayani, nisreni), échelle, escalier.

*நிச்சிரேயசம், (nisrêyasa), béatitude finale, délivrance de l'âme du corps matériel et réunion à l'âme universelle, renoncement absolu.

*நிச்சுவசனம், (நிர், svasana *respiration*) soupir, obstination.

*நிச்சுவாசம், (நிர்), expiration, rétention de la respiration.

*நிச்சேதம், (nitchtchhêda), expulsion, retranchement.

நிஷக்கல்லு, l'arsenic dit சிதாங்கபாஷாணம்.

*நிஷங்கம், (nichanga), carquois, union accord, association.

*நிஷங்கி, (நிஷங்கம்), archer.

*நிஷதம், (nichadha), montagne ou chaîne de montagnes au sud de இலாவிருதம் et au nord de monts இமாலயம், c'est un des அஷ்டதிக்குப்பருவதம், pays situé dans la division sud-est de l'Inde et où regna le roi நளன்.

*நிஷதன், (*id.*), le roi நளன், souverain de Nichadha.

*நிஷாதம், (nichâda), la 1re ou la plus élevée de 7 notes.

*நிஷாதன், (*id.*), homme vil, de basse caste, dégradé, fils d'un brâme et d'une choutresse, pêcheur.

நிஷானி, (*pers.*), signature.

*நிஷித்தம், (nichiddha), prohibition, défense : — பண்ணுகிறது défendre.

*நிஷூதம், *P.* நிஷ்டியூதம்.

*நிஷூதனம், (nichoûdana), meurtre.

*நிஷூதனன் (*id.*), meurtrier.

*நிஷேதம், (nichêdha), empêchement, défence, irrégularité, exception, faute.

நிஷேதிக்கிறது, தித்தேன், திப்பேன், தி, திக்க, *v. n.* les époux consommer le mariage.

*நிஷ், *P.* நிர், sans *devant* க, *et* ப ; *au lieu de* நிஷ் *on écrit aussi* நிட்.

*நிஷ்கபடம், (நிஷ்), sincérité, franchise, loyauté, vérité, pureté d'intention, — de cœur : நிஷ்கபடபத்தி piété sincère.

*நிஷ்கம், (nichka), poids pour l'or(pour en déterminer les diverses valeurs), poids d'un பலம், or (en général), ornement de la poitrine espèce de tambour.

*நிஷ்கம்பம், (நிர், கம்பம்), immobilité.

நிஷ்கரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, *v. a.* résoudre.

நிஷ்கருஷம், நிஷ்கருடம், (nirkarcha), நிஷ்கருஷை, நிஷ்கருடை, certitude, résolution, détermination : நிஷ்கருஷ ou நிஷ்கருஷைபத்திரிகை certificat, assurance, lettre de bonne ou mauvaise conduite ; நிஷ்கருஷைபண்ணுகிறது prendre la résolution.

நிஷ்கருணம், (நிஷ், கருணை), cruauté, défaut de pitié.

*நிஷ்கருமன், (id. கருமம்), V. நிஷ்கிரியன்.

நிஷ்கலை, (nichkalâ), femme dont les règles ont cessé.

*நிஷ்களம், (நிர்), état sans figure, — forme, — mélange, pureté.

*நிஷ்களங்கம், (id.), pureté, — sans tache.

*நிஷ்களர், (id. gens purs, Dieu.

*நிஷ்காபட்டியம், (id. kâpatya *fraude*), sincérité.

*நிஷ்காமியம், நிஷ்காமம், (id.), exemption de tout désir, indifférence.

*நிஷ்காரணம், (id.), défaut de cause, de fondement, de raison : — அடிக்கிறது frapper sans raison, sans qu'on l'ait mérité; — ஆய்ச்சொல்லுகிறது dire sans raison ou motif.

*நிஷ்கிரமணம், (id. kramana *allée*), cérémonie de porter un enfant dehors de la maison le 4me mois.

*நிஷ்கிராமம், (id. espèce de danse.

*நிஷ்கிரியன், (id. கிரியை), homme qui s'abstient de toute cérémonie légale, — qui ne participe ni aux cérémonies de ce monde ni à celles de l'autre.

*நிஷ்டாநுசாரன், நிஷ்டாபரன், நிஷ்டாவரன், (நிஷ்டை, அநுசாரம், பரன்), fidèle observateur des observances religieuses.

*நிஷ்டாநுபூதி, (id. அநுபூதி), jouissance divine de la réussite des exercices religieux.

நிஷ்டியூதம், நிஷ்டியூதி, (nichtyoûda, — ti), crachat, chose crachée.

*நிஷ்டீவம், நிஷ்டீவனம், (nichtiva, na), crachat, cracher, vomissement.

*நிஷ்டூரம், (nichtoûra), cruauté, atrocité, dureté, injure, insulte : — பண்ணுகிறது user de cruauté, traiter cruellement, — durement; — பேசுகிறது parler durement ; — ஆய்ச்சொல்லுகிறது dire ou parler avec mépris, d'une manière atroce.

*நிஷ்டூரதை, (நிஷ்டூரம் tâ), langage atroce, dur, insultant.

*நிஷ்டூரன், m. நிஷ்டூரி, f. (நிஷ்டூரம்), homme —, femme cruelle, atroce, sévère, dur.

*நிஷ்டேவம், நிஷ்டேவனம், (nichtêva, na), cracher.

*நிஷ்டை, (nichtâ), dévotions, pratique —, cérémonies religieuses, exercice austère, répression des sens, méditation, — continuelle, foi, espérance, bonne conduite, conclusion, fin, — d'une histoire, horoscope, temps de la vie, de son bonheur, force, persévérance, perte, disparition, gène, détresse : — யாயிருக்கிறது être en dévotions ou méditations continuelles ; — கூடுகிறது, réussir dans sa pénitence, obtenir l'objet de ses désirs, le don désiré.

*நிஷ்பக்குவம், (நிஷ்), décoction, infusion, degré insuffisant de cuisson, de température, etc.

*நிஷ்பங்கம், (id.), pureté, propreté, sans tache.

*நிஷ்பத்தி, (id. patti *allée*), naissance, fin, conclusion, achèvement. 2° (id. பத்தி), défaut de piété.

*நிஷ்பரிக்கிரகன், (id.), ascète, — qui a renoncé à tout.

*நிஷ்பலம், (id.), inefficacité, inutilité, stérilité.

*நிஷ்பலை, (நிஷ்பலம்), femme qui a passé l'âge d'avoir des enfants.

*நிஷ்பவம், P. நிஷ்பாவம், espéce de pois dit மொச்சை.

*நிஷ்பன்னம், (nichpanna), maturité, chose mûre, — à la température voulue.

*நிஷ்பாவம், (nichpâva), air, vent, — que fait le van à vanner, action de vanner, paille, certitude, espèce de pois phaseolus radiatus, expulsion, renvoi.

*நிஷ்பானம், (நிஷ்), action de boire.

*நிஷ்பிரகிருதி, (நிர்), ce qui est sans élément ou sans cause.

*நிஷ்பிரபஞ்சன், (d.), homme doux, détaché des choses terrestres.

*நிஷ்பிரபை, (id.), obscurité, manque de lumière.

*நிஷ்பிரயோசனம், (id.), inutilité.

நிஷ்பிரயோசனன், (id.), homme inutile.

*நிஷ்புத்திரன், m. நிஷ்புத்திரை, f. (id.), homme —, femme sans enfants.

*நிஷ்புருஷன், (id.), ennuque, homme impuissant, poltron.

*நிஸ்காரம், (நிர், காரம்), calomnie, médisance, mépris, injure, négligence.

*நிஸ்ஸாரம், P. நிசாரம்.

*நிடதம், நிடதன், P. நிஷதம், நிஷதன்.

*நிடலம், (nitala), front.

நிடலாக்ஷன், (நிடலம், அக்ஷம்), celui qui a un œil au front, Siven.

*நிடுதம், V. நிஷ்டியூதம்.

*நிடூதனம், P. நிஷூதனம், meurtre.

*நிடூதனன், P. நிஷூதனன், meurtrier.

*நிடேதம், P. நிஷேதம்.

நிடேதிக்கிறது, P. நிஷேதிக்கிறது.

☞ நிட்க, நிட்ட, நிட்ப... s'écrivent pour நிஷ்க, நிஷ்ட, நிஷ்ப...; voyez cette orthographe.

☞ நிட்ச... s'écrit pour நிக்ஷ...; voyez cette orthographe.

நிட்சிப்பியம், mise, action de mettre.

நிணக்கிறது, ணத்தேன், ணப்பேன், ணக்க, (நிணம்), v. n. நிணத்தல், n. v. et நிணத்துப்போகிறது, engraisser, devenir gras, pétulant, orgueilleux, tresser, tisser, faire une claie : நிணத்தவன் homme gras.

நிணத்தல், நிணப்பு, n. v. du préc. graisse, embonpoint.

நிணம், gras, graisse, embonpoint : — துற்றிருக்கிறது être gras et replet, être potelé ; — துன்னுகிறது ou நிணச்செருக்குண்டாகிறது devenir — être gras, pétulant, insolent, orgueilleux, licencieux ; நிணச்செருக்கு pétulance, orgueil, insolence, opiniâtreté, lubricité ; அவன்நிணச்செருக்கு அவனையாட்டுகிறது sa pétulance l'agite, le rend fougueux ou stupide.

நிணறு, (télinga), attendrissement, affection, tendresse, attachement, bonté ; நிணறுடையவன் homme plein de bonté ; நெஞ்சும் நிணறுங்கொண்டுபேசுகிறது parler avec une tendre affection ou bonté.

நிண்டுகிறது, டினேன், டுவேன், டு, ட, v. a. நிண்டுதல், n. v. (P. நிண்டுகிறது ou நிமிண்டுகிறது), tirer avec peine (d'une foule), molester, tourmenter les autres, pincer, ronger (v. g. un ver): சும்மா நிண்டிக்கொண்டேயிருக்கிறான் il ne fait que vexer les autres sans raison.

*நிண்ணயம், P. நிர்ணயம் : நிண்ணயபாதம் sentence, verdict, décision.

*நிண்ணாம், P, நிர்ணாம்.

நிண்ணயிக்கிறது, நிண்ணிக்கிறது, ணித்தேன், ணிப்பேன், ணி, ணிக்க, v. a. நிண்ணித்தல், n. v. (நிண்ணயம்), V. நிர்ணயிக்கிறது.

நிதகம், la plante நீர்முள்ளி.

*நிதத்துரு, (நிதம், drou arbre), homme, arbre vénéneux, forme de poison.

*நிதம், 1° nida), poison, venin. 2° sync. de நித்தியம்), perpétuité, toujours.

*நிதம்பம், (nitamba), fesses de femme, vulve, postérieur, derrière, milieu —, circonférence des reins et des hanches, épaule, côté de montagne, rivage, rive, l'arsenic dit கற்பரிபாஷாணம் ; நிதம்பசூலை strangurie, espèce de maladie arthritique.

*நிதரிசனம், (நி), démonstration, preuve — évidente, — claire, — exemple, explication, fig. de rhét. qui montre que la présence de quelque chose produit du bien ou du mal, invisibilité.

*நிதருக்கம், (நி), discours extravagant, vide de sens.

*நிதலம், (id.), un des 7 mondes inférieurs des Indous.

*நிதற்சனம். P. நிதரிசனம், exemple précepte, espèce.

*நிதனம், (nidhana), mort perte, disparition, invisibilité, pauvreté, la 7e constellation à compter de celle sous laquelle on est né, le 7me jour de la naissance, race, famille.

*நிதனதை, (id. tâ), pauvreté : — காரி destructrice.

*நிதாகம், (nidâgha), le temps des grandes chaleurs, (i. e. ஆனி et ஆடி Juin et Juillet), chaleur, sueur, transpiration : நிதாககரன் l'auteur des chaleurs, i. e. le soleil ; — காலம் le temps des grandes chaleurs ; — சிந்து rivière presqu'à sec dans les chaleurs.

*நிதார்த்தம், P. நிசார்த்தம், vérité.

*நிதானம், (nidâna), certitude, vérité, justesse, légitimité, justice, droiture, probité, exactitude, estimation, estime, cause première, pureté, purification, fin, cessation, corde pour attacher les vaches, recherche des causes des maladies, étude des symptômes, ce qui est une division de tous les livres de médecine, armée. 2° (nidhana), or, trésor, nom commun des 9 pierres précieuses, du bijou divin et des trésors ou bijoux de Koubêren : — ஆயிருக்கிறது être juste, légitime, légal, exact ; — ஆய்ச்சொல்லு dis exactement la vérité ; — ஆனவிடத்துக்குப்போகிறது aller au lieu désigné ou convenable ; — தப்பிப்போகிறது manquer de droiture, d'exactitude, être injuste, illégal, illicite ; நிதானத்திலே போகிறது marcher dans le droit chemin ; நிதானக்காரன், — ப்பட்டவன் ou

*நிதானவான், (நிதானம், vân), homme juste, droit, probe.

*நிதானன், (id.), celui qui est la 1re cause, la justice même, i. e. Dieu.

*நிதானி, (id. i), homme juste, droit.

நிதானிக்கிறது, னித்தேன், னிப்பேன், னி, னிக்க, v. a. நிதானம், நிதானித்தல், n. v voir ce qui est juste, juger, estimer, s'assurer, se déterminer : குற்றமாய் — juger injustement.

நிதானிப்பு, n. v. du préc. jugement, estimation, estime, conclusion par argument.

*நிதி, nidhi), joyau ou ornement qui pend, — qui pend d'un autre, plénitude, mer, richesses, trésor, réceptacle, or, (on en distingue 2 sortes ; பதுமநிதி or ressemblant au nénuphar et சங்கநிதி or ressemblant aux conques), nom commun aux 9 pierreries ou trésors fabuleux de

Koubêren (et dont les noms sont பதுமம், மகாபதுமம், சங்கம், மகரம், கச்சபம், முகுந்தம், நந்தம், நீலம், கற்பம்; leur nature n'est pas exactement définie; quelques uns de ces trésors semblent être des pierres précieuses. Selon les தாந்திரிகர் ils sont personnifiés et adorés comme demi-dieux au service de Koubêren et de Lakchimi: — க்கிழவன், — க்கோன், — நாதன், — பதி, — ப்பிரபு le maître de ces trésors, *i. e.* Koubêren; — சாஸ்திரம் science prétendue de trouver des trésors; — ப்பொதி, *V.* இழிக்கட்டு.

*நிதித்தியாசனம், (nididhyâsana), réflexion, — profonde.

*நிதிர்திகம், (nidigdhikâ), la plante கண்டங்கத்திரி.

*நிதியம், (நிதி, ya), pierre précieuse des dieux indous, pierre précieuse (en général), élément, les 5 éléments, trésor, richesses, les 14 espèces de choses précieuses.

நிதியோன், நிதீசன், நிதீச்சுவரன் (நிதி, ஈசன், ஈசுவரன்), le prétendu roi des richesses, *i. e.* Koubêren.

*நிதுவனம், (nidhouvana), mélange, copulation, joie, amusement.

*நிதேசம், (nidêsa), ordre, instruction, discours, voisinage.

நித்தம், *sync. de* நித்தியம், perpétuité, chaque jour, *et adv.* toujours, éternellement, journellement; — வருகிறது venir chaque jour; நித்தலும் toujours, chaque jour; நித்தகலியாணன் être —, homme toujours heureux, Dieu.

*நித்தரங்கசமுத்திரம், (நிர், தரங்கம்), mer sans vagues.

நித்தல், *V.* நித்தம்.

நித்தன், *sync. de* நித்தியன், être éternel, Dieu, l'âme, (et à tort), Siven, Arouguen.

*நித்திகம், (nidigdhikâ), la plante, solanum jacquini.

*நித்தியதை, (நித்தியம், tâ), éternité.

*நித்தியம், (nitya), éternité, perpétuité, perpétuelle durée, incorruptibilité, immortalité, toujours, mer, paradis: நித்தியமாய் éternellement, toujours; நித்திய éternel, perpétuel, continuel; — கட்டளை ordre perpétuel, — journalier, tâche —, dépense —, allocation quotidienne; — கட்டளைப்படி selon l'allocation quotidienne, — கதி ce qui est toujours en mouvement, *i. e.* le vent; — கருமம், — கருமங்கள், — கிருத்தியம், — க்கிரியை cérémonies — pratiques religieuses de chaque jour, dévotions journalières; — கலியாணம் joie continuelle; — கலியாணி femme toujours heureuse, Parvadi; — காலம் l'éternité, — சமாதானம் paix —, concorde perpétuelle, repos éternel; — சூதகி celui qui rend les derniers devoirs aux morts; — சீவி être éternel; — சீவியாயிருக்கிறது vivre éternellement, être éternel; — சீவியம் la vie éternelle; — சீவியப்படுத்துகிறது éterniser, rendre immortel, — சேவகம், — சேவனை service perpétuel; — தக்கணம், *V.* நித்தியவிக்ஷேபம்; — தத்துவம், — த்துவம் éternité, incorruptibilité; — தா, (dâ). toujours; — தானம் aumône quotidienne; — நைமித்திகம் cérémonie qui revient à des époques fixes et régulières; — பூசை sacrifice éternel, — quotidien: — ப்படி coutume perpétuelle, selon la coutume journalière et perpétuelle; — ப்பிரளயம் mort qui frappe journellement, destruction continuelle des êtres vivans; — முத்தி, — மோட்சம் bonheur éternel, le paradis, délivrance pour toujours de nouvelles naissances prétendues; — யோகம் bonheur quotidien, யோகம் de chaque jour, (il y en a 27, *V.* யோகம்-உள); — யௌவனம் jeunesse éternelle; — யௌவனை celle qui a une perpétuelle jeunesse, Draoupadei: — வாழ்வு bonheur éternel, vie éternelle; — விக்ஷேபம் parallaxe de la distance de l'équateur au zénith (dans le lieu de l'observation); — விதி fosse dans laquelle on fait le sacrifice ஓமம், lieu du sacrifice, règles —, observances quotidiennes, — perpétuelles; — விநோதம் pompe —, jeu perpétuel, un des 3 parasols d'Arouguen.

*நித்தியன், (nitya), éternel, immortel, incorruptible, Dieu.

*நித்தியாநித்தியம், (நித்தியம், அநித்தியம்), le temps et l'éternité, incorruptibilité et corruptibilité, ce qui est éternel ou ce qui ne l'est pas. choses éternelles et périssables: நித்தியாநித்தியவஸ்துவிவேகம் connaissance des choses éternelles et temporelles ou périssables, savoir que Dieu seul est éternel et que les autres êtres ne le sont pas.

*நித்தியாபரோக்ஷம், நித்தியாபரோட்சம், (*id.* அபரோக்ஷம்), vision éternelle de Dieu, l'être —, le Dieu éternel.

*நித்தியாநத்தியாயம், (*id.* அந் *privatif*, அத்தியாயம்), temps où la lecture des vêdas est invariablement défendue, c'est le jour de la nouvelle et celui de la pleine lune le 8me et le 14me jour de chaque demi-lunaison.

*நித்தியானந்தம், (id. ஆநந்தம்), joie éternelle, le paradis.

*நித்தியானந்தன், (id.), celui qui est éternellement heureux, i. e. Dieu.

*நித்தியானம், (nidhyâna), vue, action de voir.

*நித்திரா, obl. ou நத்துரை: — சஞ்சனம் ce qui produit le sommeil, phlegme, humeur phlegmatique, ronflement; — தேவி, la déesse du sommeil; — பங்கம், réveil, interruption du sommeil; — விருட்சம், obscurité, arbre soporifique.

*நித்திராலு, நித்திராணன், (id. âlou, âna affixes), homme endormi.

நித்திரிக்கிறது, நித்தேன், நிப்பேன், நி, நிக்க, v. n. (நித்திரை), நித்திரித்தல், n. v. dormir, sommeiller.

*நித்திரை, (nidrâ), sommeil (ce qui est un des 18 défauts du மாணப்பாக்கை), assoupissement, envie de dormir, repos: — கலைகிறது le sommeil se dissiper, — être troublé, se réveiller: — கலைக்கிறது, dissiper —, troubler le sommeil, réveiller; — க்குணம் penchant au sommeil; — கொள்ளுகிறது, — செய்கிறது, — பண்ணுகிறது dormir; ஒத்தவிடத்தில் — கொள் dors dans un lieu bien uni; — க்கலக்கம், — ச்சோப்பம், — த்தூக்கம், — த்துவம் assoupissement, envie de dormir; — சோதிக்கிறது examiner si quelqu'un dort profondément (ordinairement avec mauvaise intention surtout par rapport aux femmes): — தெளிகிறது se réveiller, — போகிறது dormir, s'assoupir, aller dormir; — மயக்கம் assoupissement; — வருகிறது le sommeil venir, avoir envie de dormir; — வந்தமட்டுகிறது, (வந்து, அமட்டுகிறது), le sommeil accabler; நித்திரைக்குப்போகிறது aller dormir.

நித்திலம், perle.

நித்தில், l'arbre கொச்சி.

*நித்துவானம், (நி), son, bruit.

நிநதம், 1° privilège, exemption, immunité. 2° (ninada), ou

*நிநாதம், (நி), bruit, son en général.

நிந்தம், P. நிநதம், propriété, V. நிந்தம்.

*நிந்தனம், நிந்தனை, (nindana), injure, mépris, affront, outrage, dérision, reproche.

*நிந்தாட்சனை, நிந்தாக்ஷணை, (நிந்தை), méprise.

*நிந்தாஸ்துதி, நிந்தாதுதி, (id. ஸ்துதி), ironie, louange ironique.

நிந்திக்கிறது, நித்தேன், நிப்பேன், நி, நிக்க, v. a, நிந்தித்தல், n. v. (நிந்தை), mépriser, dédaigner, railler, injurier, vilipender, insulter.

*நிந்திதம், (நிந்தை, ita), méprise, raillerie, dérision, empêchement.

நிந்திப்பு, n. v. de நிந்திக்கிறது, V. நிந்தனம்; நிந்திப்புண்டாயிருக்கிறது être méprisé.

*நிந்து, (nindou), femme qui a mis au monde un enfant mort.

*நிந்தை, (nindâ), mépris, raillerie, injure, affront, dérision: — சொல்லுகிறது insulter, outrager, mépriser, — யாய்ப்பேசுகிறது parler avec mépris; — புவமை comparaison où l'on élève l'objet comparé au dessus de celui auquel on le compare, trouvant des défauts dans celui-ci; ainsi relevant les défauts de la lune, ou vantera le visage dont on parle comme plus beau que cet astre.

நிபச்சொல், (நிபம்), calomnie, fausse accusation, médisance; நிபச்சொற்காரன் faux accusateur, calomniateur.

*நிபடம், நிபடனம், நிபடிதம், நிபடிதி, (nipata, — tana, tita, — titi), lecture, étude.

*நிபதனம், நிபதிதம், (நி), descente, chute.

*நிபத்தி, (nibaddha), vérité, certitude, réalité: — க்காரன் homme véridique, — sûr, — de confiance; — யாக்குகிறது, — பண்ணுகிறது vérifier, prouver, certifier; — யாயறிகிறது connaître avec certitude; — யாய்ச்சொல்லுகிறது dire la vérité.

*நிபத்தியை, (nipatyâ), champ de bataille.

*நிபந்தம், (nibandha), obligation, rétention d'urine, chant, poésie, immunité, commentaire ou explication des règles techniques, explication des mots.

*நிபந்தனம், நிபந்தம், na), collection de diverses choses, livre, lier, relier, être lié, — relié, cause, motif, cheville de luth, ou நிபந்தனகிரந்தம் recueil ou compendium de divers ouvrages, de diverses sciences.

*நிபந்தனை, (id.), convention, traité, accord, règle, — générale, loi, obligation, lien, fermeté, balle ou boulet; நிபந்தனைக்குட்பட்டிருக்கிறது être entré dans la convention, être lié, obligé; அன்னியோன்னிய — convention mutuelle, traité d'alliance.

*நிபம், (nibha), ressemblance, conformité, comparaison, fraude, déguisement, ruse, manifestation, accusation, calomnie, médisance, cause. 2° (nipa), jarre d'eau, l'arbre கடம்பு.

*நிபாகம், (நி), action de faire la cuisine.

*நிபாடம், நிபாடை, (நி, பாடம்), étude, — des livres sacrés, lecture, — publique des poèmes populaires.

*நிபாதம், (nipâta), descente, chute, mort, abandon, erreur, faute, irrégularité, exception (en grammaire).

*நிபாதனம், நிபாதிதம், (நிபாதம்; na, ita), action de tuer, de briser, de faire tomber, irrégularité, exception, faute, erreur.

*நிபாலனம், (nibhalana), vue, action de voir.

*நிபானம், நிபானகம், (நி, பானம், ka), puits, réservoir, auge ou bassin (pour abreuver le bétail), jatte —, vase de lait, action de boire.

*நிபிடம், நிபிடாபம், (nivita), épaisseur, presse, gêne; சனமதிக நிபிடமாயிருக்கிறது la foule est trop serrée.

*நிபீடனம், நிபீடிதம், (நி, பீடனம், nipîdita), action de presser, de comprimer, de serrer, d'exprimer.

நிபுணன், (nipouna), pl. நிபுணர், savant, habile très instruit (dans les sciences...), très prudent, — puissant, la planète Mercure ou புதன்: சாஸ்திரத்தில் — ஆயிருக்கிறது être très habile dans les sciences; நிபுணத்துவம் science prudence, habileté.

*நிப்பரம், (நிர், பரம்), légèreté, vilesse, agilité, fermeté, immobilité.

நிமந்தம், occupation servile, corvée, travail vil surtout celui de choutres qui portent des idoles dans une pagode, V. நிபந்தம்: நிமந்தக்காரன் homme de corvée, serviteur, porteur d'idoles, ouvrier.

நிமம், nuque du cou, bosse des bœufs indiens.

*நிமயம், (nimaya), troc, échange.

*நிமலம், (நி), pureté, — sans tache, netteté.

*நிமலன், (id.), homme —, être pur, saint, le Saint par excellence, Dieu.

நிமனோ, V. நிமினோ.

நிமாசு, (ind.), prières que les Mahométans font 5 fois le jour: — பண்ணுகிறது faire cette prière.

*நிமி, (nimi), Nimi, roi de la dynastie solaire, fils d'இக்ஷுவாகு et condamné à demeurer dans le clin d'œil.

*நிமிசம், நிமிஷம், நிமிடம், (nimicha), clin d'œil, instant, moment; il contient 8 காட்டை: ஒருநிமிஷத்திலே en un clin d'œil, dans un instant.

நிமிடகரம், dureté, étroitesse.

நிமிட்டுகிறது, ட்டினேன், ட்டுவேன், ட்டு, ட்ட, v. a. நிமிட்டல், நிமிட்டுதல், n. v. pincer, arracher en pinçant.

நிமிண்டி, 1° espèce de fourmi. 2° filou qui vole adroitement sans qu'on s'en aperçoive, escamoteur; gér. de

நிமிண்டுகிறது, டினேன், டுவேன், டு, ட, v. a. நிமிண்டல், *நிமிண்டுதல், n. v. escamoter, voler adroitement, rogner, pincer, arracher avec le doigts.

*நிமித்தகம், (நிமித்தம், ka), baiser, cause.

*நிமித்தம், (nimitta), cause, — instrumentale, raison, motif, intention, marque, signe, trace, présage, auspice, augure (tiré des lézards et autres animaux): இதினிமித்தமாக pour cette raison, c'est pourquoi; — இல்லாமல் sans motif, — cause; — ஒன்றுமில்லாமல் sans aucune cause; — பார்க்கிறது observer les augures...; — பார்க்குதல் observation des augures...; — பார்ப்போன் augure, devin, observateur d'augures; — பாராமற்போகிறது ne pas faire attention aux présages, aux augures; நிமித்தக்காரணம் cause efficiente, qui produit un effet, cause instrumentale; — காரன் devin, diseur de bonne aventure, observateur —, interprète d'augures (qui accompagne les rois...): — காலம் temps spécifié ou désigné; — சாஸ்திரம், — வித்தை science des augures; — சூடாமணி livre qui traite de la divination et des augures; — கருமம், — தருமம் expiation, pénitence occasionnelle; — தானம் cérémonie envers les mânes des ancêtres; — த்துவம் cause, instrument: — மாத்திரம் simple agent ou instrument.

*நிமித்தன், நிமித்திகன், நிமித்திகப்புலவன், pl. நிமித்தர், நிமித்திகர், (நிமித்தம், ika), devin, augure. diseur de bonne aventure (des rois...).

*நிமித்தியம், (நிமித்தம், ya), V. நிமித்தம்

நிமிரல், n. v, de நிமிருகிறது, redressement, position droite, élévation, hauteur, fierté, étroitesse, croissance, course.

நிமிருகிறது, ou நிமிர்கிறது, ர்ந்தேன், ருவேன், ou ர்வேன், ரு, ர், ர, n. se dresser, se redresser, se tenir —, être droit, se lever, s'élever, une planète être stationnaire, se serrer, être étroit, croître s'enorgueillir, devenir, fier, courir: நிமிரஉண்கிறது ou தின்கிறது, manger à satiété, de manière que le ventre soit à l'étroit; நிமிரச்சொல்லுகிறது dire de se redresser, — de se tenir droit; நிமிரப்பண்ணுகிறது faire tenir droit, redresser; நிமிர்ந்திருக்கிறது, நிமிர்ந்துநிற்கிறது se tenir —, être droit; — நடக்கிறது marcher droit, la tête levée; நிமிர்ந்தகுடி caractère intrépide, — roide, — altier qui suit

sa propre volonté; நிமிர்ந்தநடை démarche fière, orgueilleusé; அவனிங்கே நிமிர்ந்துபோட்டதுமில்லை குனிந்தெடுத்ததுமில்லை il ne s'est ni dressé pour mettre ni courbé pour prendre rien ici, *i. e.* il n'a rien fait ici.

நிமிர்க்கிறது, ர்த்தேன், ர்ப்பேன், ர், ர்க்க, v. a. du préc. faire tenir droit, dresser, redresser, élever, relever.

நிமிர்ச்சி, n. v. de நிமிருகிறது, position droite, redressement, droiture, grandeur, hauteur, fierté, orgueil, force, fermeté, station des planètes.

நிமிர்தல், n. v. du même, V. நிமிரல் riz cuit.

நிமிர்த்தல், நிமிர்த்துதல்; n. v. de
நிமிர்த்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, v. a. V. நிமிர்க்கிறது.

நிமிர்ந்து, நிமிர்ந்த, gér. et part. de நிமிர்கிறது.

நிமிர்ப்பு, n. v. de நிமிர்க்கிறது, V. நிமிர்ச்சி.

நிமிர்வு, V. நிமிரல்.

நிமிளை, bismuth, pyrites, pierre qui semble un composé de plusieurs: இரச்த —, வெள்ளி —, bismuth de couleur d'argent; கருமா —, V. கருமிளை.

*நிமீலனம், (nimilana), clignement des yeux, mort.

*நிமீலிகை, (nimilika), fraude, déguisement, artifice, clignement des yeux.

நிமுட்டுகிறது, *P.* நிமிட்டுகிறது.

*நிமேஷம், (நிமிஷம்), clin-d'œil, moment, instant.

நிமேஷகம், (நிமேஷம், ka), clin-d'œil, mouche luisante.

*நிமேயம், (nimêya), échange, troc.

நிமை, paupière..

*நிம்பம், நிம்பகம், (nimba, ka), l'arbre வேம்பு, margosa ou melia azadirachta: நிம்பசேகம் la plante முடக்கற்றான்: நிம்பதரு l'arbre de corail, erythrina fulgens, regardé comme un des arbres du paradis indou.

நிம்மந்தனம், (nirmmanthana), séparation, désunion.

நிம்மார்க்கரம், dureté, abondance.

*நியக்கரணம், நியக்காரம், (nyak *particule de mépris*), mépris, mépriser.

நியக்கு, *P.* நியங்கு.

நியக்குரோதம், (nyagrôdha), le multipliant ou ஆலமரம் brasse mesurée, les bras étendus, largeur.

நியங்கு, (nyankou), cerf, nom d'un முனி.

*நியதம், (niyata), restriction, retenue, modestie, fermeté, constance, certitude, perpétuité, toujours, préface.

*நியதி, (niyati), destin, destinée, bonne ou mauvaise fortune, devoir, — religieux, obligation —, pratique ou observance religieuse, — de ses devoirs religieux, ce qui est un des 36 தத்துவம், destination, règle, coutume, rue, mort.

நியதிக்கிறது, திக்தேன், திப்பேன், தி, திக்க, v. a. faire pratiquer, destiner, *ou*
நியதுகிறது, ou நியத்துகிறது, தினேன், துவேன், து, த, v. a. நியதுதல் ou நியத்துதல், n. v. laisser, abandonner, relâcher.

நியதேந்திரியன், (நியதம், இந்திரியம்), homme mortifié, qui réprime ses sens ou ses passions.

நியத்துவம், action d'adorer, de placer.

*நியந்திரம், (நியந்திரு), commandement, châtiment.

*நியந்திரு, (niyantrou), celui qui restreint, gouverne, punit: சர்வநியந்திருத்துவம் souveraine autorité de gouverner et de punir.

*நியமஸ்தன், *pl.* நியமஸ்தர், (நியமம்), fidèle observateur des ses devoirs, de ses résolutions, des institutions religieuses, employé, désigné.

*நியமம், (niyama), convention, contrat, accord, consentement, promesse, liaison, observance, religieuse, (surtout celles qu'on s'impose à soi-même, comme jeûne, veille, pélerinage, prière...), pénitence volontaire, œuvre de surérogation, vœu, résolution, dévotion particulière, certitude, règle, précepte, loi coutume, usage, manière, destination, détermination, ville ou village en pays cultivé, place, lieu, rue, — du bazar, — où il se tient, coutume du bazar, longue, rue, pagode, temple, un des அஷ்டாங்கயோகம், ou des 8 exercices d'un யோகி, qui consiste en des observances religieuses, volontaires, telles que pénitence, pureté, étude exacte de la physique ou de l'anatomie, joie de l'âme, adoration de la divinité et piété: — ஆயிருக்கிறது être dévoué ou adonné à une pratique (surtout religieuse): — ஆய்ச்செய்கிறது faire —, accomplir dévotement, religieusement: — தப்பாமலிருக்கிறது ne pas manquer à ses dévotions ou devoirs religieux; — தப்பிப்போகிறது, — தவறுகிறது, y manquer, omettre ses pratiques religieuses; — வழுவாமலிருக்கிறது ne pas manquer à ses devoirs de religion, ne pas s'écarter des institutions religieuses; நியமச்சிலேடை figure qui détermine et fixe les sens de ce qui était ambigu; — ச்சூத்திரம் règle de détermination par laquelle,

après avoir terminé une chose d'après une règle, on la rejette et on la détermine de nouveau ; — க்காரன், V. நியமவேத ன் ; — த்தப்பு transgression, manquement à ses vœux, ses résolutions, aux préceptes religieux ; — நிஷ்டை institution, — morale, règle de conduite, cérémonies —, pratiques religieuses auxquelles on est adonné, cérémonie qu'on fait le soir, ou le matin, à midi et le soir ; — நிஷ்டைமுடிக்கிறது accomplir —, finir une pratique religieuse ; — நிஷ்டையாயிருக்கிறது observer les institutions religieuses ; — படுத்துகிறது, V. நியமிக்கிறது ; — விலக்குச்சிலேடை rejet de la détermination qu'on venait de prendre dans une chose ambiguë ; — வுவமை fig. de rhét. qui ajoute la lettre ஏ au mot sur lequel tombe la comparaison. Ex. வேயேகரமொப்பது le bambou ressemble à la main ; நியமத்தின் வகுப்பு ordres, règles, section des règles ou observances etc ..; — படிநடக்கிறது se conduire régulièrement, observer les vœux, ses résolutions, les pratiques religieuses...; தேசத்தினியமம் loi du pays தேவபத்தியை விளைவிக்கும் நியமம் pratique propre à faire naître la piété.

*நியமனம், (நியமம், na), ordre, commendement, coutume.

நியமிக்கிறது, மித்தேன், மிப்பேன், மி, மிக்க, v. a. (நியமம்), dédier, consacrer, vouer, résoudre, déterminer, régler, destiner, désigner, assigner, nommer (à une place), établir, ériger, affermir, commander, ordonner, faire, produire, régir : ஒருத்தனுக்கு நியமித்தபெண் fille destinée ou fiancée à quelqu'un ; பதிலாக்நியமிக்கப்பட்டவன் remplaçant, substitut, député ; வேண்டாமென்று நியமித்திருக்கிறது avoir défendu, être déterminé à refuser.

*நியமிதம், (நியமம், ita), certitude, règles, prescription.

நியமித்தல், நியமிப்பு, n. v. de நியமிக்கிறது, destination, désignation, dessein, résolution, nomination, érection, ordonnance, dédicace, production.

*நியயம், (nyaya), perte, dépense.

*நியர்ப்புதம், (நி, அர்ப்புதம்), 100 billions

*நியாக்கியம், (nyâkya), riz grillé.

*நியாசம், (nyâsa), dépôt, gage, abandon, désertion, renoncement, l'arbre வேப்பு margosa, méditation, action : நியாசம் பண்ணுகிறது abandonner, mettre en dépôt, méditer.

*நியாதம், 1° (nyâda), manducation. 2° P நியாசம், l'arbre வேப்பு.

*நியாதனம், niyâtana), faire tomber.

*நியாமகன், (niyâmaka), batelier, pilote, cocher, guide.

நியாமம், (niyâma), acte de surérogation, pénitence, jeûne et autres observances volontaires.

*நியாயம், (nyâya), raison, motif, cause, origine, justice, équité, droit, propriété, convenance, justesse, bonne conduite, règle —, précepte de morale, philosophie, logique, argument, raisonnement, syllogisme ou argument complet, la doctrine ou philosophie dite Nyâya, dispute, procès, place, lien, convention, police, bon gouvernement, marche : — அற்றவன், — இல்லாதவன் homme injuste, denué de raisons ; — உள்ளவன் homme juste, qui a raison ; — ஆனபடி selon la raison. — la justice ; — ஆய் justement, avec raison ; — ஆய்ச்சொல்லுகிறது parler raisonnablement, justement, équitablement ; — கேட்கிறது écouter les raisons, — une cause, demander raison ; — செய்கிறது rendre justice ; — செய்தல் administration de la justice ; — சொல்லுகிறது dire —, montrer la cause, — la raison ; — தப்பாமற்செய்கிறது agir en tout conformément à l'équité, à la raison ; — தப்பிப்போகிறது manquer à l'équité, à la raison, à la justice, l'équité ou la raison faillir ; — தீர்க்கிறது juger, décider ; — பேசுகிறது parler raison, discuter les raisons, défendre, plaider pour ; நியாயக்காரன் juge, arbitre, homme juste, raisonnable, raisonneur ; — விதிக்கிறவன், — விதிப்போன் législateur ; நியாயயீனம், — க்கேடு défaut d'équité, de raison, injustice, déraison ; — க்கேடாய்ப்பேசுகிறது parler à tort, contre l'équité ou le bon sens ; — க்கேடுசொல்லுகிறது juger injustement, à tort ; — க்கேடுபண்ணுகிறது faire une injustice, violer —, pervertir la justice ; — சபை cour de justice, tribunal, assemblée des juges ; — சாஸ்திரம் science du raisonnement, logique, dialectique, jurisprudence ; — சாஸ்திரி logicien, dialecticien, juriste, sectateur de la doctrine Nyâya ; — சிங்காசனம் tribunal ; — சாரிணி femme qui agit justement ; — சூடாமணி nom d'un livre de logique ; — ஸ்தலம் cour de justice, tribunal ; — துரந்தரன் logicien, jurisconsulte, avocat, plaideur ; — த்தப்பு, — த்தவறு, — ப்பிழை injustice, déraison, manque d'équité, de raison ; — த்தலம் tribunal, cour de justice ; — த்தீர்ப்பு jugement, décision ; — on distingue 5 espèces de jugements ; குருட்டு — த்தீர்ப்பு juge-

ment aveugle, déraisonnable, fait par un homme ignorant; மாக்கட—த்தீர்ப்பு jugement de singe, — corrompu; மார்ச்சால — த்தீர்ப்பு jugement de chat, — partial; பித்திகாமார்ச்சால — த்தீர்ப்பு jugement de buisson et de chat, — douteux; பிபீலிகா— த்தீர்ப்பு jugement de fourmi, — droit et juste. Ceci fait allusion à des fables indiennes); — த்தீர்ப்புக்கொடுக்கிறது juger, donner une décision, un arrêt; — நூல் jurisprudence, science des lois, — du droit; — கேட்டுரம் injustice; — நெறியாளன் homme juste, probe, observateur de la justice; — பரிசோதகன் juriste habile, juge compétent; — போதனை précepte — போதினி nom d'un traité de logique ou de dialectique; — ப்படி selon la justice, — la raison; — ப்பிரசினம் théorème (en mathématique); — ப்பிரமாணம் loi, ordonnance, livre de lois, code; — ப்பிரமாணி, — ப்பிரமாணிக்கன homme juste, qui observe la justice; — மலைவு confusion de raisonnement, défaut de logique qui embrouille et empêche de voir la décision à prendre; — வாதி avocat, plaideur; — வார்த்தை expression juste; — விசாரணை examen, — des raisons, investigation judiciaire; — விசாரணைக்குள்ளாக்குகிறது soumettre à un examen, — à une investigation; — விசாரணைசெய்கிறது faire une investigation, examiner les raisons des plaideurs, juger; — விசாரணைத்தீர்ப்புநாள் jour de jugement, — d'audience au tribunal; — விதாயகன் (vidhâyaka *qui donne*) législateur; நியாயத்தின்படி, நியாயத்துக்கொத்த பிரகாரமாய் selon la justice, — la raison; நியாயத்தைத்கெடுக்கிறது, — ப்புரட்டுகிறது, faire violence au bon sens, à la raison, bouleverser les raisons, corrompre la justice, juger —, parler injustement; நியாயங்களைச்சொல்லிக்காட்டுகிறது exposer les raisons, donner des préceptes de morale.

நியாயவான், (நியாயம், vân), homme juste, raisonnable, juge, avocat.

*நியாயாசனம், (*id.* ஆசனம்), tribunal, siège de juge.

*நியாயாசாரன், (*id.* ஆசாரம்), homme vertueux, observateur de la justice.

*நியாயாதாரம், (*id.* ஆதாரம்), exemple de vertu, soutien de la justice.

*நியாயாதிபதி, (*id.* அதிபதி), juge.

நியாயிக்கிறது, யித்தேன், யிப்பேன், யி, யிக்க, *v. n.* நியாயித்தல், *n. v.* argumenter, raisonner.

*நியுதம், (niouta), cent mille.

*நியுத்தம், (நி, யுத்தம்), combat de près, — à brasse corps.

*நியுத்தன், (niyoukta), homme engagé ou appliqué (à une chose).

*நியுப்பிசம், (nyoubdja), cuillère faite d'herbe தருப்பை, courbure, bosse du dos, maladie.

*நியூனம் (நி, ஊனம்), défaut, manque.

*நியூனாங்கம், (நியூனம், அங்கம்), mutilation —, imperfection des membres.

*நியூனாதிகம், (*id.* அதிகம்), plus ou moins, inégalité.

*நியூனேந்திரியன், (*id.* இந்திரியம்), celui qui manque de quelque sens, comme l'aveugle, le sourd.

*நியோகம், (நி), ordre, commandement, autorité, pouvoir, destination, emploi, effort, certitude, qualité; நியோகவிதி forme ou manière de nommer à un emploi; நியோகப்பிரயோசனம் ou

*நியோகார்த்தம். (நியோகம், அர்த்தம்), objet d'un arrangement, d'un ordre.

*நியோகி, (நியோகம்), employé, nommé à, ministre, député.

நியோகிக்கிறது, கித்தேன், கிப்பேன், கி, கிக்க, *v. a.* நியோகித்தல், *n. v.* (நியோகம்), exciter, engager, ordonner, diriger.

*நியோக்கியம், (நி, யோக்கியம்), convenance, propriété.

நியோசனம், நியோசிதம், நியோச்சியம், (நி, யோசனம், yôdjita, yôdjya), commandement, union, attache, destination.

*நியோச்சியன், (*id.*), serviteur.

*நிரகங்காரம், (நிர்), humilité.

நிரக்கிறது, ரந்தேன், ரப்பேன், ர, ரக்க, *v. a.* mêler, mélanger, être plein.

*நிரக்கினி, (நிர்), celui qui a perdu ou négligé le feu sacré.

நிரக்கு, (*persan*), prix, — courant, — fixé par les officiers de police, tarif, taux; — நாமா liste des prix courants.

*நிரக்ஷம், (நிர்) ce qui est sans latitude, l'équateur terrestre, la ligne équinoxiale: வான — l'équateur céleste; நிரக்ஷதேசம் pays sans latitude, équatoriale, où le jour est égal à la nuit toute l'année, pays chaud.

*நிரக்ஷரம், (*id.*), ce qui est sans lettres; நிரக்ஷரகுக்ஷி homme stupide, hébété.

*நிரங்குசம், (*id.* அங்குசம் *croc*), chose sans frein, sans contrôle, indépendance, désobéissance: நிரங்குசத்துவம், — தை, (tâ), obstination, entêtement, désobéissance, volonté propre, liberté absolue.

நிரங்குசன், (*id.*), homme indépendant, libre, sans contrôle ni frein: நிரங்குசர் l'indépendant, *i. c.* Dieu.

*நிரசம், (நி, இரசம்), insipidité, aridité,

ou நிரசவஸ்து chose —, objet sans jus, sans goût ni saveur.

*நிரசனம், 1° (நிர், அசனம்), abstinence —, privation de nourriture, jeûne. 2° (nirasana), destruction, meurtre, rejet, contradiction, crachement, vomissement.

நிரசாதிபதி, நிரசாதிபன், (நிரசம், அதிபதி, அதிபன்), dieu qui, au dire des Indous, préside au choses sèches, comme les grains..., et change chaque année.

நிரஸ்திமாலி, (நிரு homme, அஸ்தி, மாலி) celui qui porte une guirlande d'ossements humains, i. e. Siven.

*நிரஞ்சனம், (நிர்), exemption de tache, de noirceur, de passion, de ténèbres, plénitude.

*நிரஞ்சனன், (id.), l'être souverainement pur, sans tache, présent partout, Dieu, (selon les Djaïnas) Arouguen.

*நிரஞ்சனி, fém. du préc. la pure, (à tort) Parvadi.

*நிரஞ்சனை, (id.), jour de pleine lune.

*நிரட்சம், நிரட்சரம், V. நிரக்ஷம், நிரக்ஷரம்.

நிரணம், réunion —, troupe d'hommes.

*நிரதி, (நி, இரதி), connexion, rapport, attache.

*நிரதிகாரன், (நிர்), celui qui n'a pas la force, le pouvoir, la capacité.

நிரத்தகம், (P. நிரர்த்தகம்), inutilité.

நிரத்தல், n. v. de நிரக்கிறது, mélange, plénitude.

*நிரத்தியயம், (நிர்), innocence, exemption de faute.

*நிரந்தம், (id.), étroitesse, manque d'espace.

*நிரந்தரம், (id.), continuité, chose continue, sans intervalle, — interstices, perpétuité, toujours, étroitesse, manque de place, signe, lieu découvert, cachette.

*நிரந்தரன், (id.), l'Eternel, l'être infini, incompréhensible, i. e. Dieu.

*நிரந்தரி, fém. du préc. Parvadi.

நிரந்தரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன, ரி, ரிக்க, v. n. (நிரந்தரம்), நிரந்தரித்தல், n. v. s'étendre, se répandre, se remplir.

*நிரந்திரியன், (நிர், அந்தரம், ya), l'être qui connait tout.

*நிரபத்திரபம், (id. அபத்திரபம்), impudence, effronterie.

நிரபம், (நிர, ap eau), manque d'eau.

*நிரபராதம், (நிர்), innocence, — sans faute.

*நிரபராதி, (id.), innocent; நிரபராதியைத்தண்டிக்கிறதுபாவம் c'est un péché de punir un innocent.

*நிரபாயம், (id.), incorruptibilité.

*நிரபிமானம், (id.). retenue, modestie, — sans arrogance.

*நிரபேட்சம், நிரபேக்ஷை, நிரபேட்சை, (id.), indifférence, exemption de désirs.

நிரப்பம், (நிரப்புகிறது), plénitude.

நிரப்பு, 1° imp. et part. du suiv. 2° n. v. du même, plénitude, action de remplir, mesure pleine, riz qu'on met autour d'une cruche pleine. 3° privation, manque, pauvreté, indolence paresse.

நிரப்புகிறது, ப்பினேன், ப்புவேன், ப்பு, ப்ப, v. a. de நிரம்புகிறது et நிரப்புதல் n. v. et நிரப்பிவைக்கிறது emplir, remplir, combler, rassasier, répandre, étendre.

நிரப்போர், (நிரப்பு), pauvres, mendiants.

*நிரப்பிரம், (நிர், அப்பிரம் nuage), sérénité, temps sans nuage.

நிரம்பரம், (id. அம்பரம்), pleine campagne, plein air.

*நிரம்பரன், (id.), homme sans vêtements, Arouguen, Siven, Dieu, (qui est sans corps ni vêtements).

நிரம்பல், opt. et n. v. de நிரம்புகிறது, plénitude, se remplir.

நிரம்பா, நிரம்பாத, part. nég. du même, non rempli, imparfait; நிரம்பாச்சொல், — மொழி mot incomplet, partie d'un mot composé, ou — மென்சொல் parole imparfaite, mot enfantin (d'un enfant qui commence à parler); நிரம்பாத்தூக்கம் sommeil imparfait, souvent interrompu.

நிரம்பிய, P. நிரம்பின, part. du suiv.: — புஷ்பம் le bananier (rempli de fleurs).

நிரம்புகிறது, பினேன், புவேன், பு, ப, v. n. நிரம்புதல், n. v. se remplir, se combler, devenir nubile, ou நிரம்பியிருக்கிறது être plein, comble.

*நிரயம், (நிர், அயம்), l'enfer.

*நிரர்த்தகம், (id. அர்த்தம், ka), inutilité.

நிரல், ordre, rang, file, rangée.

*நிரவகாலிகை, (நிர், avahâlika, haie), haie, mur d'entourage.

*நிரவம், (நி, இரவம்), manque de son.

*நிரவயவன், (நிர), celui qui n'a pas de membres. i. e. Dieu, un pur esprit.

நிரவல், opt. et n. v. de நிரவுகிறது, 1° nivellement, aplanissement, ajustement, remplissage. 2° ou நிரவடிக்கிறது l'eau couvrir — remplir une terre labourée.

நிரவனிலம், (நிரவல், நிலம்), terre arrosée, couverte d'eau.

நிரவுகிறது. வினேன், வுவேன, வு, வ, v. a. et n. நிரவுதல், n. v. aplanir, niveler, égaliser, rendre égal, proportionner, ajuster, diviser également, remplir, se remplir, l'eau arroser et couvrir une terre labourée: இட்டு — aplanir, niveler, par-

tager également; நிரவிக்கொள்ளுகிறது se partager également, s'aplanir, arranger des affaires avec un autre; — ச்சாப்பிடுகி றது manger après avoir divisé les mets par égales portions; — ப்பங்குப்பிரகார மெடுத்துக்கொள்ளுகிறது diviser et prendre par égales portions; — யுட்காருகிறது s'asseoir à égales distances, — en s'arrangeant également, ou en remplissant les rangs; — வரிசையாய்வைக்கிறது mettre en rangées égales, — remplies.

*நிரவ்வியயம், (நிர், அவ்வியயம்), éternité.

நிரவியசாணை, V. நெருப்புக்கல்.

நிரனிறை, (நிரல், நிறை), parallélisme, ordre symétrique des mots, ou — யணி fig. de rhét, qui consiste à mettre dans un ordre symétrique les mots de l'idée principale et ceux qui s'y rapportent comme les métaphores etc. *Ex.* பவளமும் மு த்தும்போல் இதழும் பல்லும் lèvres et dents qui sont comme le corail et les perles; ici lèvres correspond à corail et dents à perles: — வழு interversion de cet ordre, défaut de symétrie (en poésie.).

*நிரன்னுவயன், (நிர், அன்னுவயம்), homme qui a renoncé à la vie conjugale, à la famille.

நிரா, V. நரா.

*நிராகம், (நிர், ஆகம்), chose —, être sans corps, sans figure, sans couleur.

*நிராகரணம், (நிர், ஆ, கரணம்), V. நிரா கரித்தல்.

*நிராகரன், P. நிராகாரன, être immatériel, incorporel, invisible, sans figure, Dieu.

நிராகரிக்கிறது, (ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, v. a et. n. (நிராகரணம்), réfuter, refuser, rejeter, empêcher, jeter, chasser, s'égarer, dévier.

நிராகரித்தல், நிராகரிப்பு, *n. v. du préc.* réfutation, refus, rejet, opposition, empêchement, égarement.

*நிராகாரம், (நிர்), 1° immatérialité, incomparabilité, chose sans figure, sans corps, ciel, paradis, l'air, mépris, affront, reproche, censure, blâme, V. நிராகரிப்பு 2° abstinence —, privation de nourriture, jeûne.

*நிராகாரன், (நிர், ஆகாரம்), être qui a un corps subtil, Vichnou, Siven, V. நிரா கரன்.

*நிராகிருதம், (நிர், ஆ, கிருதம்), chose rejetée, — sans figure.

*நிராகிருதி, (*id.* ஆகிருதி), brame qui n'a pas étudié entièrement les vêdas, personne qui manque à ses devoirs religieux, aux pratiques de pénitence, rejet, opposition, chose sans forme ou figure.

*நிராகுலம், (*id.* ஆகுலம்), calme, joie.

நிராங்குகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, v, n. நிராங்குதல், n. v. V. தேய்கிறது.

*நிராசம், (nirâsa), opposition, rejet, abandon, désespoir, désappointement, état désespéré.

*நிராசனம், (நிர், ஆசனம்), manque de siége, d'habitation, d'endroit, meurtre, rejet, action de cracher.

*நிராசாரம், (நிர), incivilité, barbarie, manque de civilisation, illégitimité.

*நிராசாரன், (*id.*), incivil, impoli, barbare, — non civilisé, (parmi les Indous) homme qui ne suit pas les ordonnances des vêdas et la distinction des castes.

*நிராசை, (*id.*), indifférence, exemption de désirs.

*நிராதபம், (*id.* ஆதபம்), nuit.

*நிராதாரம், நிரதாரம், (*id.*), indifférence, — exemption de désir, privation, manque — de soutien, chose sans soutien

நிராதாரன், (*id.*), celui qui est sans soutien, — qui ne s'appuie sur personne, Dieu.

*நிராதேசம், (*id.*), paiement, décharge, perte, chose dénuée —, manque de place.

நிரானந்தம், (*id.*), privation de joie.

நிராபத்து, (*id.*), sureté, — sans péril, prospérité.

நிராமயம், (*id.*), exemption de maladie, bonne santé, cochon, sanglier.

நிராமயன், (*id.*), bien portant, celui qui est exempt de souffrance, Dieu.

*நிராயம், (*id.* ஆயம்), manque de revenu, inutilité.

*நிராயாசம், (*id.*), facilité, aise, — sans trouble, sans effort.

*நிராயுதன், (*id.*), désarmé, homme sans armes, sans défence, qui n'use pas d'armes, Arouguen: — ஆகிறது quitter ses armes, ou — ஆயிருக்கிறது être désarmé, — sans armes; — ஆக்குகிறது désarmer; நிராயுத னுடனே போர்செய்யலாகாது il ne convient pas de combattre contre un homme sans armes.

*நிராலம்பம், (*id.*), condition indépendante, — qui n'a pas besoin d'appui, manque d'appui.

*நிராலம்பன், (*id.*), *hon.* நிராலம்பர், l'indépendant, qui ne s'appuie sur personne, *i. e.* Dieu.

*நிரிந்திரியன், (*id.*), homme mutilé, privé de quelque sens, imparfait.

*நிரியாணம், (niryâna), mort, sortie (de la vie), délivrance des naissances futures,

béatitude finale, corde pour pour lier le bétail, coin extérieur de l'œil l'éléphant; நிரியாணசக்கிரம் roue mortelle, — de la mort, (supplice); — திசை côté de la mort (en langage d'augure).

*நிரீக்ஷணம், (நிர, ஈட்சணம), regard, estime, attente, privation de la vue; நிரீக்ஷணசுத்தி destruction de la fascination des yeux.

*நிரீக்ஷமாணம, நிரீட்சமாணம, நிரீக்ஷை, (nirikchamâna), nirikchâ), regard, attente, espérance.

*நிரீக்ஷிதம், நிரீட்சிதம், (nirikchita), chose vue, — espérée.

*நிரீச்சுவரசாங்கி, நிரீச்சுரன், நிரீச்சுரவாதி, (நிர், ஈச்சுவரன், சாங்கியம்), athée, qui nie l'existence de Dieu.

நிரீச்சுவரசாங்கியம், நிரீச்சுவரவாதம், (*id.*), athéisme.

*நிரீட்சணம்... *V.* நிரீக்ஷணம்.

*நிரு, 1° *P.* நிர், *devant les consonnes.* 2° (nrou), homme.

*நிருகரி, நிருகேசரி, நிருசிங்கம், (நிரு, அரி...), l'homme-lion, Vichnou, métamorphosé, au dire de la fable, en homme-lion.

*நிருசக்ஷன், நிருசத்தன், (*id.*), tchakchâ, djagdha *manger*), cannibale, anthropophage, géant.

*நிருசேனம், — சேனை, (*id.*), armée d'hommes.

நிருசோமன், (*id.*), grand homme, *litt.* la lune des hommes.

*நிருணயம், *V.* நிர்ணயம்.

நிருணிக்கிறது, *V.* நிர்ணயிக்கிறது.

*நிருதர்மம், (நிரு), devoir —, qualité

*நிருதர், (naïrrouta), démons, géants, barbares, sauvages.

*நிருதாட்சிணியம், *P.* நிர்த்தாக்ஷிணியம்

*நிருதி, 1° *fém. de* நிருதர், géante. 2° (nirrouti), Niroudi, le prétendu gardien du sud-ouest, un des 7 rois de la 1re classe des hommes célèbres par leur générosité; — திசை, — மூலை le côté — le coin de Niroudi, le sud-ouest. 3° (nrouti), danse.

*நிருதூளி, (நிர்), pollen des fleurs, poussière.

நிருதேவன், (நிரு), le Dieu des hommes *i. e.* roi.

*நிருத்தம், 1° (nroutta), danse, art de la danse, ce qui est la 21° des கலைக்கியானம் ou science des Indous. 2° (niroukta), analyse des mots, séparation ou analyse des mots dérivés ou composés, *V.* நிருத்தி: — செய்கிறது danser: நிருத்தசபை place (du temple de சிதம்பரம்), où Siven est dit avoir dansé, et où ses dévots imitent sa danse; — மண்டபம் salle de danse; — மாது danseuse, bayadère.

நிருத்தன், 1° (நிருத்தம்), danseur, (surnom de) Siven, comédien. 2° (நி roudha *arrêté*), qui n'a pas de liens, d'entraves, homme arrêté, empêché, réprimé.

நிருத்தாட்சிணியம், *P.* நிர்த்தாக்ஷிணியம்.

*நிருத்தாதனம், (நிருத்தம், ஆதனம்), se tenir sur un pied en levant l'autre.

*நிருக்தி, (niroukti), explication des védas, — des mots obscurs des vêdas, partie du வேதாங்கம் qui les explique, un des 6 வேதாகமம்; — அலங்காரம் figure qui distingue une chose des autres.

*நிருத்தியம், (nroutya), danse.

*நிருநமஸ்காரம், (நிரு), incivilité, irrévérence.

*நிருநரன், (நிரு, நரன்), *V.* நிருகரி.

*நிருநாசம், (*id.*), incorruptibilité, immortalité.

*நிருநாசன், (*id.*), incorruptible, l'indestructible, *i. e.* Dieu.

*நிருநாதன், (*id.*), indépendant, — sans maître.

*நிருநாமன், (*id.*), celui qui n'a pas de nom propre, Dieu (et à tort) Arouguen.

*நிருநிமித்தம், (*id.*), manque de cause, de fondement.

*நிருபதி, (நிரு), maître des hommes, roi, Koubêren.

*நிருபத்திரவம், (நிர்), état sans affliction, sans vexation.

*நிருபத்திரன், (நிர், உபத்திரம்), être impassible, qui a un corps subtil.

*நிருபமம், (நிர்), incomparabilité, état sans égal.

நிருபம், (*P.* நிரூபம்), lettre, épitre, décret, jugement, destination, désignation.

*நிருபன், (நிரு, *homme*, pa *qui protège*), roi, souverain, prince, grand: நிருபசபை, — சபம் assemblée de princes, palais; — நீதி justice —, gouvernement du roi; — மந்திரம் palais royal; — லக்ஷணம், — லிங்கம் insignes de roi; — வல்லபன் favori de roi; — வல்லபை femme de roi, reine.

*நிருபாசனம், (நிருபன், ஆசனம்), trône de roi.

நிருபாத்துமசன், (*id.* ஆத்துமசன்), fils de roi, prince.

நிருபாத்துமசை, *fém. du préc.* fille de roi, princesse.

*நிருபாமிசம், (நிருபன், அமிசம்), portion ou revenu du roi, c'était sur les gains le 1/6, le 1/8 ou le 1/12, sur les fruits le 1/6, sur les marchandises le 1/15.

*நிருபாதானம், (நிர), manque de retenue, de cause concomitante.

*நிருபாதி, நிருபாதிகம், (நிர, உபாதி, ka), liberté, — sans empêchement, sans tourment.

*நிருபாவர்த்தம், (நிருபன், ஆவர்த்தம்), espèce de pierre précieuse.

நிருபிக்கிறது, பித்தேன், பிப்பேன, பி, பிக்க, v. a. (நிருபம்), நிருபித்தல் n. v. destiner, ordonner, déterminer, examiner, prouver.

நிருபூசல், (நிரு), grand bruit, véhémence

நிருபேக்ஷம், (நிர, உபேட்சை), franchise — sans fraude.

*நிருமதம், (நிரு, மதம்), éléphant tranquille, — hors de rut.

*நிருமலம், (id. மலம்), innocence, pureté, sainteté, propreté, sérénité; நிருமலபுத்தி intelligence claire; — வானம் ciel serein.

*நிருமலன், (id.), homme —, l'être pur, Dieu, homme propre, Arouguen, Siven.

நிருமாணம், 1° (nirmâna), V. நிருமிதம். 2° P. நிருவாணம், nudité.

*நிருமாணி, P. நிருவாணி, nu.

*நிருமாலியம், (நிரு, மலம், ya), pureté), restes d'une offrande à la divinité.

நிருமிக்கிறது, மித்தேன், மிப்பேன், மி, மிக்க, v. a. நிருமித்தல், n. v. (நிருமிதம்), créer, faire, installer, établir, ordonner, destiner, désigner, bâtir.

*நிருமிதம், நிருமிதி, நிருமிப்பு, (nirmita —ti), production, création, fabrication, établissement, destination.

*நிருமூடம், (நிரு), extrême folie, stupidité, bêtise.

*நிருமூடன், (id.), grand fou, homme stupide, benêt.

*நிருமூலம், (id.), destruction —, ruine entière, extirpation; — ஆகிறது périr entièrement, s'anéantir; — ஆக்குகிறது ruiner — détruire, — extirper entièrement.

*நிருமோகம், நிருமோக்ஷம், நிருமோட்சம், (nirmôka), délivrance, abandon, peau de serpent, ciel, atmosphère.

*நிருலக்ஷணம், (நிரு), manque de marque, — de beauté.

*நிருலச்சை, (id.), impudence.

*நிருலேபன், (id. இலேபம்), homme pur, sage qui a renoncé à tout.

*நிருவகணம், (நிரு), catastrophe d'un drame, V. நிருவாகம்.

நிருவகிக்கிறது, P. நிருவாகிக்கிறது.

*நிருவசனம், (நிரு), silence, vocabulaire.

*நிருவராகம், (நிரு), prétendue incarnation de Vichnou en cochon.

*நிருவருணணம், (nirvana), vue, regard.

*நிருவனம், (நிரு), désert.

*நிருவாகணம், (நிரு), catastrophe. d'un drame.

*நிருவாகம், நிர்வாகம், (நிர, vâha qui porte), administration, direction, habilité, capacité, moyen, condition, achèvement, fin, certitude, droiture, vérité, fermeté, persévérance, support, soutien, entretien, état, arrangement, convenance, correspondance: என்நிரும்நிருவாகமும் mon état et ma condition: காரியத்தை நிருவாகத்துக்குக்கொண்டுபோகிறது mener une chose à bonne fin, la terminer heureusement; நிருவாகம்பண்ணுகிறது, — கட்டுதல், V. நிருவாகிக்கிறது.

*நிருவாகி, (நிருவாகம்), agent, régisseur, conducteur d'une affaire, homme de parole.

நிருவாகிக்கிறது, கித்தேன், கிப்பேன், கி, கிக்க, v. a. (நிருவாகம்), நிருவாகித்தல், n. v. diriger, conduire —, administrer avec ordre, redresser, affermir, supporter, achever, perfectionner, entretenir.

*நிருவாசம், (நிர), lieu inhabité.

*நிருவாணம், (nirvâna), nudité, — complète, paradis, repos —, calme —, bonheur éternel, délivrance de la matière et réunion avec la divinité (selon les Indous, et principalement les Bouddhistes et les Djaïnas), mort, disparition, annihilation, cessation, immersion, coucher des astres, le vide, l'espace, manière: நிருவாணதீட்சை initiation aux mystères payens, initiation —, entrée dans la secte des nus ou des Gymnosophistes; — கோலம் état de nudité complète.

*நிருவாணி, m. f. (நிருவாணம்), personne nue, sans habits, gymnosophiste, Siven, Arouguen.

*நிருவிகற்பம், (நிரு), connaissance non dérivée des sens, relation ou suite uniforme, intelligence ou science uniforme, — de l'unité: நிருவிகற்பக்காட்சி connaissance ou vision uniforme; — சமாதி nom d'une position des யோகி.

*நிருவிகற்பன், (id.), être uniforme, qui est étranger aux différentes propriétés ou modifications qui paraissent en lui ou hors de lui.

*நிருவிகாரம், (நிரு), immutabilité, uniformité, — sans changement; நிருவிகாரசைதன்னியன் celui dont l'intelligence ne change pas, ou

*நிருவிகாரி, (id.), l'immuable, Dieu.

*நிருவிக்கினம், (id.), absence d'empêchement, d'obstacle.

*நிருவிசாரம், (*id.*), insouciance, absence d'inquiétude, de soin, inattention, négligence, sécurité.

*நிருவிசாரன், (*id.*), insouciant, homme sans soin, négligent, à son aise.

*நிருவிசேஷம், (*id.*), unifornité, sans différence, sans particularité.

*நிருவிஷம், நிருவிடம், (*id.*), l'antidote du poison, la plante curcuma zedoaria.

நிருவீரம், நிருவீரியம், (*id.*), lâcheté, faiblesse.

*நிருவேகம், (*id.*), calme, tranquillité, lenteur.

*நிருற்சாகம், (நிர்), indolence, indifférence.

*நிரூகம், (*id* ஊகம்), dispute, logique, certitude, sentence claire, — complète, sans ellipse.

*நிரூடம், (நி, உரூடம்), acception propre, — reçue des mots.

*நிரூடபசுபந்தம், un des 21 sacrifices dits யாகம்.

*நிரூபணம், (நி, உரூபம், na), preuve, détermination, certitude, résolution, vue, cherche, investigation, définition, description, destination.

*நிரூபம், (நி உரூபம்), invisibilité, incorporalité, être sans forme, lettre, épître ; — அருளுகிறது honorer d'une lettre ;
நிரூபக்காரன், *V.* நிரூபாதிகாரன்.

நிரூபதிகாரன், *V.* நிரூபத்திரன்.

*நிரூபன், (நிரூபம்), l'invisible, qui n'a pas de forme, Dieu.

*நிரூபாதிகாரன், (*id.* அதிகாரம்), homme chargé des lettres.

நிரூபிக்கிறது, பித்தேன், பிப்பேன், பி, பிக்க, *v. a.* நிரூபித்தல், *n. v.* (நிரூபிதம்), prouver, démontrer, déterminer, désigner, estimer, rechercher, considérer.

*நிரூபிதம், (niroûpita), chose vue, considérée, examinée.

*நிரோக்ஷணம், நிரேட்சணம், *P.* நிரீக்ஷணம், vue, regard.

நிரேச்சுரசாங்கியம், நிரேச்சுவரசாங்கியம். *P.* நிரீச்சுவரசாங்கியம் athéisme.

நிரை, 1° ordre, série, ligne, file, rangée, — de soldats, ordre de bataille, corps d'armée, avant garde, vache, troupeau de vaches, jeu avec des cailloux sur des lignes tracées sur la terre, syllabe métrique de 2 brèves dite நிரையசை, 2° *imp. et part. de* நிரைகிறது, *et* நிரைக்கிறது ; — கவர்தல் enlever les vaches l'ennemi, ce qui est une des அஷ்டவெற்றி ou 8 victoires ; — நிறை, *V.* நிரனிறை, ; — யசை la syllabe métrique நிரையசை à laquelle se joint la lettre உ (que ce soit un குற்றுகரம் ou un முற்றுகரம் ; — பதினேழு stance du genre கலித்துறை commençant par un நிரை et contenant 17 syllabes ; — மீட்டல் ramener le bétail enlevé par l'ennemi, ce qui est une des அஷ்டவெற்றி ou 8 victoires ; — யசை syllabe métrique composée de 2 brèves ou d'une brève et d'une longue. *Ex.* வழி chemin, சுறா requin, நிறம் couleur, விளாம் nom d'arbre ; — யசைக்கலித்துறை strophe du genre கலித்துறை qui commence par un நிரையசை ; — யாடல், — யாடுகிறது, — விளையாடுகிறது jouer avec des cailloux sur des lignes tracées sur le sol ; — யீற்றியற்சீர் pied de 2 syllabes métriques terminé par un நிரையசை, c'est le கூவிளம் ou le கருவிளம் ; — யீற்றுரிச்சீர் pieds dits உரிச்சீர terminés par un நிரையசை, on les nomme aussi வஞ்சிச்சீர் — வொன்றாசிரியத்தளை subdivision de la connexion de pieds dite ஆசிரியத்தளை, dans laquelle le vers étant composé de pieds de 2 syllabes métriques dits இயற்சீர் la dernière syllabe d'un pied et la première du suivant son ttoujours des நிரையசை.

நிரைகிறது, ரைந்தேன், ரைவேன், ரை, ரைய, *v. n. et a.* (நிரை), s'arranger, se mettre —, être en ordre, en rang, être régulier, nivelé, aplani, égaliser, niveler, mettre en ordre, distribuer des marchandises en divers lieux : நிரைந்துகாட்டுகிறது expliquer en ordre, en détail ; தன்செய்தியை ஒருத்தனுக்கு நிரைந்துகாட்டுகிறது exposer avec ordre à quelqu'un son affaire ; என்மேலே இல்லாததும் பொல்லாததும் நிரைந்தது un tissu de faussetés et de méchancetés a été fabriqué sur mon compte.

நிரைக்கிறது, ரைத்தேன், ரைப்பேன், ரை, ரைக்க, 1° *v. a. du préc. et* நிரைத்துப்போடுகிறது, — வைக்கிறது mettre en ordre, en rang, en ligne, arranger, alligner, enclore de haies, mettre des soldats en rang, en ordre de bataille, donner des marchandises à plusieurs personnes pour y gagner. 2° *v. n.* résonner, retentir.

நிரைச்சல், *n, v. de* நிரைக்கிறது, haie, rangée, — d'arbres, de soldats, corps d'armée, avant-garde, abri, écran, gage, sorte de jeu : — கட்டிக்கொண்டுதெருத்திண்ணையிற்குடியிருக்கிறது habiter sur le tinnei de la rue après y avoir attaché un abri ; நிலத்தை — அடைக்கிறது entourer une terre de haies, l'enclore.

நிரைதல், *n. v de* நிரைகிறது, s'arranger...; ordre, rangée, arrangement en ordre, en lignes.

நிரைத்தல், *n. v. de* நிரைக்கிறது, mettre

en ordre..., résonner, arrangement, alignement, rangée, haie, abri, écran.

நிரைத்து, *gér.* de நிரைகிறது.

நிரைப்பிக்கிறது, *v. caus.* de நிரைக்கிறது, faire mettre en rang, en lignes...

*நிரையம், P. நிரயம், enfer.

நிரைவிக்கிறது, *v. caus.* de நிரைகிறது, faire mettre en rang, en ordre.

நிரைவுகிறது, P. நிரவுகிறது.

*நிரோட்டம், நிரோட்டி, (நிர், ஒஷ்டம்), espèce de vers de fantaisie d'où sont exclues les lettres labiales.

*நிரோதம், (நி, உரோதம்), perte, destruction, opposition, obstacle, aversion, mauvais office.

நிரோதனம், (நி, உரோதனம்), obstacle, empêchement.

*நிரோத்தியம், (நிரோதம், ya), destruction, do[illegible].

*நிர், (nir), dehors, sans, assurément, particule sanscrite qui se met devant les mots et signifie certitude, exclusion, dehors et surtout négation, privation ; elle double le க, ச, த, ப suivant, ou se change en நிற். Devant plusieurs consonnes souvent on écrit நிரு pour நிர் ; devant k, kh, p, ph, நிர் se change en நிஷ் et rarement en நிக ; devant tch, tchh, t, th, s, il se change en நிஸ்.

*நிர்க்கதம், நிர்க்கதி, நிர்க்கமம், நிர்க்கமனம், (நிர்), sortie, départ, procession.

*நிர்க்கந்தம், (*id.*), manque d'odeur.

*நிர்க்குணதை, நிர்க்குணத்துவம், (நிர்க்குணம்), exemption de tous les divers caractères particuliers, ce qui est considéré comme un attribut —, caractère divin nature divine.

*நிர்க்குணம், (*id.*), ce qui surpasse le naturel, privation de qualités, exemption de caractère particulier, l'Être suprême : நிர்க்குணசைவம் une secte de Siven.

*நிர்க்குணன், (*id.*), l'Être au dessus de tout caractère particulier ou exempt des 3 குணம் de l'humanité, *i. e.* Dieu.

*நிர்க்குண்டி, (nirgounti), l'arbrisseau நொச்சி, racine de nénuphar.

*நிர்ச்சரம், 1° (*id.* சரம்), ambroïsie, immortalité. 2° (*id.* djbara *cascade*), cascade, ruisseau qui coule des montagnes

*நிர்ச்சரன், (*id.*), Dieu, immortel.

*நிர்ச்சரி, (நிர்ச்சரம்), rivière, montagne.

*நிர்ச்சலம், (*id.* சலம்), désert sans eau.

*நிர்ச்சனம், (*id.* சனம்), solitude, — sans habitants, expulsion, rejet.

*நிர்ச்சிதேந்திரியன், (*id.* சிதம், இந்திரியம்), celui qui a dompté ses sens.

நிர்ச்சிவன், நிர்ச்சீவி, (*id.* சீவம்), homme mort, — sans vie.

*நிர்ணயம், (nirnaya), certitude, détermination, destination, résolution, fermeté, fin d'une discussion, décision, jugement, sentence, coutume, règle : — ஆயிருக்கிறது être certain, résolu, déterminé, jugé... ; — ஆனது ce qui est fermement résolu... ; — சொல்லுகிறது parler avec certitude, déterminer, fixer le temps ; — பண்ணுகிறது résoudre, déterminer, désigner, faire serment, assurer, prouver, certifier ; நிர்ணயக்காரன் homme exact dans ses résolutions ; — ப்படுத்துகிறது, V. நிர்ணயிக்கிறது ; — ப்படுத்துதல் détermination, preuve, démonstration ; — பாதம் sentence, verdict.

நிர்ணயிக்கிறது, யித்தேன், யிப்பேன், யி, யிக்க, *v. a.* et நிர்ணயித்துக்கொள்ளுகிறது, நிர்ணயித்திருக்கிறது, *v. comp.* (நிர்ணயம்), résoudre, déterminer, certifier, assurer, prouver montrer clairement.

*நிர்ணாரம், (nirnara), un des prétendus chevaux du soleil.

நிர்ணிக்கிறது, P. நிர்ணயிக்கிறது.

*நிர்ணீதம், (nirnîta), chose déterminée, décrétée, arrêtée.

*நிர்ணேயம், (நிர்ணயம்), chose à déterminer.

நிர்ணேக்கிறது, V. நிர்ணயிக்கிறது : குற்றமாய் நிர்ணேக்கிறது blâmer, charger d'une faute, censurer, juger.

*நிர்ணேயம், P. நிர்ணயம்.

*நிர்த்தயம், (நிர், தயை), défaut de pitié, cruauté, cœur dur.

*நிர்த்தாமம், (*id.*), impiété, immoralité.

நிர்த்தனம், 1° P. நிருத்தனம், danse. 2° (நிர், தனம்), indigence, pauvreté, misère.

*நிர்த்தாக்ஷிணியம், நிர்த்தாட்சிணியம், (நிர், ...), défaveur, manque de bienveillance, d'affabilité, regard défavorable, dédain, mépris.

*நிர்த்தூளி, (*id.*), destruction totale ; — பண்ணுகிறது détruire entièrement ; — யாகிறது être détruit entièrement, — réduit en poudre.

*நிர்த்தேசம், (*id.*), ordre.

*நிர்த்தோஷம், (*id.*), innocence.

*நிர்நமஸ்காரம், நிர்நாசம், நிர்நாசன், நிர்நாதன், நிர்நாமன், நிர்நிமித்தம், V. நிருநமஸ்காரம்....

*நிர்ப்பந்தம், (*id.*), tourment, affliction, oppression, calamité ; — ஆயிருக்கிறது, நிர்ப்பந்தப்படுகிறது être tourmenté, affligé, — opprimé ; — ஆயிருக்கிறவள் femme en travail.

*நிர்ப்பந்தன், (நிர்ப்பந்தம்), malheureux affligé, tourmenté.

நிர்ப்பயம்,(*id.*),intrépidité, sans crainte.

*நிர்ப்பலம், (*id.*), faiblesse.

*நிர்ப்பாரம், (*id.*), légèreté.

*நிர்ப்பாக்கியம், (*id.*), malheur, infortune, pauvreté, indigence; — ஆயிருக்கிறது être malheureux.

*நிர்ப்பாக்கியன், (*id.*), malheureux, indigent.

*நிர்ப்பீசம், (*id.*), chose sans cause.

*நிர்ப்புதம், *P.* நியர்ப்புதம், 100 billions.

*நிர்ப்புத்தி, (நிர்), manque d'esprit, ignorance, bêtise.

*நிர்மலம், நிர்மூடம், நிர்மூலம்... *V.* நிருமலம்...

*நிர்மனுஷியம், நிர்மானுஷியம், (நிர், மனுஷன்), lieu inhabité, sans hommes.

*நிர்வாகம், நிர்வாணம், நிர்விசாரம், நிர்விஷம், *V.* நிருவாகம்.....

*நிர்விசாரம், (நிர்), insouciance, négligence, sans soin.

நிலத்திணை, 1° (நில, திணை), genre de terrain. 2° (நிலத்து, இணை), ce qui est inhérent à la terre, comme les plantes etc.., ce qui ne marche pas.

நிலண்மை, 1° *P.* நிலைமை. 2° *V.* நிலவாதனம்.

நிலத்து, *obl. de* நிலம், de la terre: நிலத்தரசுகாரன் monarque absolu, maître d'un pays; நிலத்தியல்பு nature du sol; நிலத்தியல்பானீர்திரிந்தற்றாகு மாந்தர்க் கினத்தியல்பதாகுமறிவு comme l'eau change de qualité, selon la nature du sol, de même l'intelligence des hommes change selon le naturel de ceux qu'ils fréquentent.

நிலத்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, *v. a.* niveler, aplanir.

நிலந்தட்டி, (நிலம், தட்டுகிறது), instrument pour battre et pour aplanir la terre.

நிலம், terre, terrain, terroir, sol, la terre, le globe terrestre, un des 5 éléments, champ, — cultivé ou bon à cultiver, lieu, pays, l'arbrisseau கள்ளி, vers ou insectes que la terre produit, ce qui est un des 4 தோற்றம், Les Indiens comptent 5 espèces de terrains, V. ஐந்திணை: — அறிதல் connaissance des terrains, c'est une des sciences des Indiens; — எடுக்கிறது prendre —, choisir ou désigner un terrain (pour une maison ou autre dessein); — பிறாண்டுகிறது gratter la terre; — பிறாண்டி nom d'une plante: நில, *adj.* de la terre, terrestre: — ஆவிரை, *V.* நிலாவிரை; — உசிரி, *V.* நிலவுசிரி; — க்கடம்பு la plante justicia acaulis; — க்கணம் mot ou pied composé de 6 brèves, c'est le கருவிளங்கனி; — க்கறையான் espèce de termites ou fourmis blanches; — க்கன்று jeunes plantes ou moissons en herbe; — க்காரை espèce de plante ou d'arbrisseau épineux; — க்காளான் espèce de champignon; — க்குகை caverne, cave; — க்குமிழ் espèce inférieure de la plante gmelina asiatica; — க்குழி trou en terre pour fixer un mortier à piler, forme de lettre tracée sur la terre pour servir de modèle aux enfants; — க்குறி marque de différents terroirs, division ou partie de la science des terrains; — க்கூந்தல் nom de plante; — க்கொட்டை la plante tragia chamælea; — க்கொதி chaleur de la terre; — ச்சாஸ்திரம் science ou connaissance des terrains; — ச்சாய்பு, — ச்சாய்வு pente du terrain, *ou* — ச்சாடை qualité —, nature —, apparence du terrain; — ச்சுருங்கி, la plante oxalis sensitiva; — ச்சேனை variété de la plante சேனை; — த்தாமரை nénuphar terrestre, *i. e.* rosier; — த்தீர்வை impôt de terrain; — த்துத்தி guimauve terrestre ou rampante, sida cordifolia; — த்துளசி basilic rampant, ocymum prostratum; — நெல்லி la plante phyllantus madraspatana; — ப்பனை plante qui ressemble au palmier sauvage, curculigo orchioides; — ப்பாகல் la plante momordica humilis; — ப்பாலை sorte de plante, variété de l'arbre பாலை; — பாவாடை toile qu'on étend par terre pour marcher dessus dans des cérémonies; — ப்பிரட்டு, — ப்புரட்டு, fraude dans un compte de terres ou dans les limites; — ப்பிளப்பு fente dans la terre; — ப்பீர்க்கு la plante rampante cucumio tuberosus qui produit des fruits amers que l'on mange bouillis; — ப்புழு ver de terre, achée; — புழுக்கம் chaleur de la terre; — ப்பெயர்ச்சி, — ப்பெயர்த்தி, — ப்பேதம் différence de terrains; — ப்பொட்டு espèce de champignon: — ப்போக்கு, *V.* நிலவாசி; — மகள் la déesse de la terre, *litt.* fille de la terre; — மகன் fils de la terre, *i. e.* la planète Mars, prétendu fils de la terre et d'une forme de Siven; — மட்டம் niveau de la terre: — மண் sol —, terre d'une maison; — மண்டிலவாசிரியப்பா *P.* நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா; — மதிப்பு estimation du sol, de la terre; — மயக்கம் mélange de terres; — மிதி beauté —, commodité —, prix d'une terre, commodité de la marche; — வரி impôt —, rente de terre; — வலயம் la terre, le globe terrestre; — வறை, (அறை), cellier, cave, cachot, chambre souterraine, caverne; — வாகை les plante நிலவாவிரை et நிலப்பாகல்; — வாசி nature —,

qualité du sol; — வாடகை, — வாரடை rente —, ferme d'une terre; — வாதனம் stabilité, fixité, siège en terre; — வாரம் la part du revenu d'une terre qni revient an propriétaire; — வியல்பு, (இயல்பு), qualité de la terre; — வாவிரை, (ஆவிரை), V. நிலாவிரை; — விலந்தை, (இலந்தை), nom de plante; — விழுது la plante நிலப்பனை; — விளா, — விளாத்தி petit arbrisseau, variété du விளா: — விறிசு sorte de pétard qu'on met à terre, machine garnie de pétards qu'on place à terre; — விறை, (இறை), impôt de la terre — வீரியம் terre à foulon; — வுமரி, (உமரி), nom d'une plante, espèce de salsola; — வூறல், — வூறணி, (ஊறல்), source: — வெடுப்பு, (எடுப்பு), 1er labour de la terre; — வெழுத்து, (எழுத்து), (lettre qu'on écrit sur le sable (pour en apprendre la forme); — வேம்பு, la plante médicinale justicia paniculata; — வேர் ver de terre, achée.

நிலம்பி, moustique, cousin.

நிலம்பு, le palmier தாளி.

*நிலயம், 1° (nilaya), maison, demeure, habitation. 2° place, lieu, — désigné, temple ou résidence des dieux, station, terre cultivé, but, point de mire, la terre, danse, phrase, brûlure.

*நிலயனம், (நிலயம், na) place, habitation.

நிலவரம், P. நிலைவரம்.

நிலவல், *opt. et n. v. de* நிலவுகிறது, éclat, splendeur.

நிலவு, 1° lune, rayons de la lune, clair de lune, lumière. 2° *imp. et part. du suiv*: — நாழிகை heures indiennes comptées sur la marche de la lune.

நிலவுகிறது, வினேன், வுவேன், வு, வ, *v. n.* நிலவுதல், *n. v.* briller, luire, s'étendre, se répandre, la renommée s'étendre.

நிலவெறிக்கிறது, (நிலவு), la lune briller — darder ses rayons.

நிலன், P. நிலம்.

நிலா, 1° P. நிலவு, claire de lune, rayon de —, la lune, lumière, 2° P. நில்லா: நிலாவிலே au clair de la lune; நிலாவிலேநடக்கிறது, — போகிறது marcher —, aller au clair de la lune; நிலாக்காய்கிறது, — க்காலுகிறது la lune briller; — க்காலம் temps du clair de lune; — க்கிரணம் lueur — rayon de la lune; — க்கொழுந்து croissant de la lune; — ப்பதிவு déclin de la lune; — மணி, V. சந்திரகாந்தச்சிலை; — மண்டலம், V. சந்திரமண்டலம்; — முகி, — முகிப்புள், — முக்கி perdrix rouge, bartavelle qui parait au clair de la lune; — மண்டபம், — முற்றம் terrasse plate ou argamasse des maisons pour se promene au clair de la lune; — வீசுகிறது, — வெறிக்கிறது, (எறிக்கிறது), la lune briller.

நிலாவிரை, (நிலம், ஆவிரை), la plant médicinale cassia senna.

நிலாவுகிறது, V. நிலவுகிறது.

நிலுவை, (நிற்கிறது), réliquat, reste d compte, balance due, arriéré, somme du après un payement: உன்மேலே — யெப்பமாத்திரம் combien vous reste-t-il encore à payer?

நிலை, 1° (நிற்கிறது), fermeté, stabilité, persévérance, constance, fixité, immobilité, certitude, lieu, place, — fixe, station, chambrante, poteau, jambage de porte cadre de fenêtre etc..., appui, base, soutient, posture, position, situation, attitude en tirant de l'arc, gué, lieu où l'on trouve le fond, — où l'on peut se tenir dans une rivière, étage, rangée, étable, demeure, salle, état, emploi, condition naturelle, terre, monde, temps, usage, voie, tempérament, disposition, caractère, bijou suspendu, — en or ou en pierreries qui pendille, bézoard, étendue. 2° *imp. et part. de* நிலைகிறது *et de* நிலைக்கிறது: நிலை-௫ les 5 attitudes ou postures d'usage pour tirer de l'arc: வைசாகநிலை attitude où l'on a les pieds écartés l'un de l'autre de la distance d'un empan, மண்டலநிலை celle où on les courbe, ஆலீடநிலை celle où l'on a le genou droit en avant et le droit courbé en arrière, பிரத்தியாலீடநிலை celle où l'on a le genou gauche en avant et le droit courbé en arrière, சமபாதம் ou சமபதம் celle où l'on a les 2 pieds joints ou dans la même position; யுத்தநிலை-௪ les 4 attitudes du combat, savoir: ஆலீடம், பிரத்தியாலீடம், மண்டலம் et பைசாசம் ou பைசாசநிலை attitude où l'on se tient sur un pied ayant l'autre plié; நிலைகலங்குகிறது, — குலைகிறது, — கெடுகிறது chanceler, tituber, se déconcerter, se troubler, perdre son aplomb, — son attitude; — கேடு instabilité, chancellement; — கொள்ளுகிறது devenir ferme, stable, s'affermir, se fixer; — கொண்டிருக்கிறது tenir ferme, durer, continuer, persévérer; — கொள்ளாமை instabilité, inconstance; — கோலுகிறது chercher une place, aligner, tracer les bornes; — க்கடகம் gros anneau fixe; — க்கண்ணாடி miroir fixé à un mur glace à demeure; — க்கல் bézoard; — க்களப்போலி letire subtituée à une autre: — க்களம் lieu ou l'on se tient, — où l'on était; — க்கால் jambage de porte; — க்குடி habitant fixé, anciens habitants popu-

lation fixe et non flottante : — க்குத்துகிறது se tenir immobile, s'établir, fixé sa demeure, les moissons prendre de la force, — croître ; ௩, ௪, ௯, ௰௧ நிலைக்கோபுரம் tour à 3, 4, 9, 11 étages ; — தடுமாறுதல், — தவறுகிறது, — தளம்புகிறது chanceler, tituber, vaciller, se troubler, être inconstant ; — த்தண்ணீர் eau guéable, stagnante, dormante ; — தப்புகிறது manquer de fixité, de fermeté... ; perdre pied, manquer de probité, d'honnêteté ; — த்தேர் char orné et fixé dans un lieu ; — நிறுத்துகிறது fixer, retenir, affermir, confirmer, établir, réformer, remettre en bon état, arrêter ; — நிறுத்தல் affermissement, établissement, reforme ; — நிறுத்திக்கொடுக்கிறது remplir un engagement, une promesse ; — நிற்கிறது rester —, être ferme, constant, durable, persévérer, durer, s'obstiner, ne pas lâcher prise, continuer, — jusqu'au bout ; — நிற்கப்பேசுகிறது parler de —, exhorter à la persévérance, affirmer, assurer ; — நீங்காமை fermeté, inébranlable, persévérance, permanence ; — பிடிக்கிறது s'affermir, prendre de la force, de la consistance ; — பெறுகிறது s'affermir, prendre de la consistance des forces, se fixer, s'établir, s'arrêter, se tenir ferme, acquérir de la persévérance ; — பெறுதல் affermissement, stabilité, persévérance ; — பெருந்தோடல் courir sans s'arrêter ; — பெறுத்தல், — பெறுத்துதல் conservation, affermissement ; — பெறுத்துகை élasticité ; — பெற்றோங்குகிறது être dans un état fixe et prospère ; — பெற்றிருக்கிறது durer, persévérer ; — பேறு persévérance, fixité, immutabilité, fermeté, pilier, colonne, certitude, grandeur, béatitude, paradis (où il n'y a plus de changement) ; — போடுகிறது poser la base, le fondement ; — ப்படுகிறது s'affermir, se consolider, se fixer, continuer, devenir —, être ferme, stable, fixe, certain, assuré, persévérant ; — ப்படச்செய்கிறது, — ப்படுத்துகிறது rendre stable, durable, persévérant, affermir, fixer déterminer, décider, assurer, certifier, prouver, faire tenir ferme, différer, prolonger ; — ப்பரப்பு plancher, toit plat, linteau, chambranle ; — மண் terre solide, — propre de l'endroit ; — மண்டிலவாசிரியப்பா stance du genre அகவல் dont tous les vers sont également de 4 pieds : — மண்டுகிறது devenir — être inséparable, ne pas être séparé ; — மாறுகிறது changer de place, d'emploi etc... ; — மாறுதல் changement de place etc.., transposition des lettres comme வைசாகி P. வைகாசி le mois de mai, cette transposition de lettres est une des புணர்ச்சிவிகாரம் ou irrégularité de l'union des mots ; — மொழி le 1er mot dans des mots composés ou qui se suivent ; — யகம், (அகம், emplacement (de maison...), pièce de terre pour maison dite மனை demeure ; — யங்கி, (அங்கி), robe ou habit qui couvre tout le corps ; — யழிகிறது la constance, la fermeté, la stabilité se perdre, ou la perdre, être vaincu, perdre, chanceler ; — யழிவு perte, défaite, chancellement, instabilité ; — யறிகிறது connaître la fermeté, l'opinion ; — யாக, — யாய் fermement, constamment ; — யாய்நிற்கிறது persévérer dans son état ; — யிடுகிறது affermir, confirmer, fixer, rendre solide ; — யிளைச்சம் pilier, poteau ; — யின்மை inconstance, instabilité, changement ; — யுடை, — யுடைய stable ; — யுடைக்கட்டை pivot ; — யுடைமை stabilité, constance, fermeté ; — யுமல் grand panier pour la pêche à demeure, — de feuilles de cocotier pour les pêcheurs ; — யுரல் gros mortier fixé en terre ; — யுரியாய்ச்சீலையையுரிகிறது arracher tous les habits, mettre à nu ; — யூன்றுகிறது s'affermir, prendre des forces, s'enraciner, pousser des racines, être inséparable : — வரம் fermeté, constance, stabilité, certitude ; — வரப்பட்டவன் homme ferme, — sûr, de confiance, sur qui on peut compter ; — விட்டால்நீச்சு quand on perd pied, il faut nager, celui qui quitte son état ou sa condition, tombe dans l'embarras ; — விளக்கு lampe fixe, qu'on ne change pas de place ; ௨, ௩ நிலைவீடு maison à 2, 3 étages ; நிலையிலேநிற்கிறது persévérer dans son état ; தன்நிலையிலே ou தன்னிலையிலேவருகிறது revenir —, venir dans son état ordinaire ; மெய்விவாகநிலை l'état du mariage.

நிலைகிறது, நிலைந்தேன், நிலைவேன், நிலை, நிலைய, (நிலை), *v. n.* நிலைதல், *n v.* rester, se fixer, devenir —, être fixe, stable, ferme constant, subsister, arriver.

நிலைக்கிறது, நிலைத்தேன், நிலைப்பேன், நிலை, நிலைக்க, *nég.* நிலையேன், *v. n* (நிலை, et நிலைத்துக்கொள்ளுகிறது *ou* — போகிறது, se fixer, s'établir, persévérer, tenir ferme, durer, rester, continuer, s'affermir, habiter, être fixé —, établi fixement, prendre pied, toucher le fond, ne pas perdre pied dans une rivière ; உத்தியோகத்திலேநிலைத்திருக்கிறது continuer d'occuper un emploi ; காரியத்தை நிலைக்கப்பண்ணுகிறது maintenir une chose, l'établir solidement,

la mettre en bon état ; நிலைத்தது ce qui est resté solide...; நிலையாது cela ne durera pas, n'est pas stable, — pas durable ; நிலையாமற்போகிறது être inconstant, changeant, ne das durer ; தண்ணீர் ஆளுக்குநிலைக்கும், — நிலையாது l'eau est guéable, — n'est pas guéable.

நிலைத்தல், *n. r. du préc.* persévérance, stabilité, durée, affermissement.

நிலைபரம், (நிலை), fermeté, constance, persévérance.

நிலைப்பிக்கிறது, *v. caus. de* நிலைக்கிறது, rendre stable, établir, affermir, fixer, faire rester, — continuer, — persévérer.

நிலைப்பித்தல், நிலைப்பிப்பு. *n. v. du préc.* affermissement, établissement.

நிலைப்பு, *n. v. de* நிலைக்கிறது, gué (dans une rivière...), affermissement, persévérance, stabilité, durée.

நிலைமை, (நிலை, மை), durée, persévérance, constance, fermeté, état, condition naturelle, vérité, probité, siège en terre ; — க்காரன், — யுள்ளவன் homme constant, probe; — யல்ல ce n'est pas stable, — pas durable ; — யற்றவாழ்வு bonheur périssable, sans durée ; — யாயிருக்கிறது être stable, durable, continuel ; — யெனவெண்ணுகிறது regarder comme stable, — durable.

*நிலையம், *V.* நிலயம்.

நிலையாடி, nom d'un instrument de tisserands.

நிலையா, நிலையாத, *part. nég. de* நிலைக்கிறது, non durable, — stable, changeant, périssable, inconstant, non guéable : நிலையாநீர், நிலையாதஆறு eau —, rivière non guéable, où l'on perd pied.

நிலையாமை, *n. v. nég. du même,* instabilité, inconstance.

நில்லா, நில்லாத, *part. nég. de* நிற்கிறது, non durable, inconstant, changeant...: நில்லாமனத்தார் gens inconstants.

நில்லாது, நில்லாமல், *gér. nég. du même.*

நில்லாமை, *n. v. neg. du même,* inconstance, instabililité, variabilité, caractère changeant, défaut de solidité.

*நிவகம், (niviha), multitude, foule, quantité.

நிவக்கிறது, வந்தேன், வப்பேன், வ, வக்க, *v. n. et a.* être élevé, exalté, s'élever, élever, exalter.

*நிவசதம், (nivasatha), bourg, village.

*நிவசதி, (நி), maison.

*நிவசனம், (நி), toile, vêtement, maison.

நிவத்தல், *n. v. de* நிவக்கிறது, élévation.

நிவந்த, *part. du même,* haut, élevé : — மலை haute montagne.

*நிவபனம், (நி), dons en l'honneur des ancêtres décédés.

நிவப்பு, *n. v. de* நிவக்கிறது, hauteur.

*நிவரா, (நி, வரன்), vierge, fille non mariée.

*நிவருணம், *P.* நிவருணனம், (nirvarnana), vue, regard.

*நிவருகணம், நிவருகிதம், (nivarhana, —hita), tuer, éloigner.

நிவருகிறது, *ou* நிவர்கிறது, வர்ந்தேன், வருவேன், *ou* வர்வேன், வரு *ou* வர், வர, *v. n.* நிவருதல், நிவர்தல், *n. v.* s'élever, être haut, élevé.

*நிவர்த்தனம், (நி), terre de 200 coudées de long et de large, donation, retard, retour, abandon, cessation, conversion, changement, réforme.

நிவர்த்தி, *P.* நிவிர்த்தி.

நிவர்த்திக்கிறது, த்தித்தேன், த்திப்பேன், த்தி, த்திக்க. *v. n.* நிவர்த்தித்தல், (நிவர்த்தனம்), quitter, abandonner, se désister, se retirer.

நிவறல், subtilité, petitesse, multitude, étroitesse, jonction, foule, *opt. et n. v. de* நிவறுகிறது, றினேன், றுவேன், று, ற, *v. n.* நிவறுதல், *n. v.* se rassembler, se joindre, se presser, se serrer, se retirer, être subtil, petit.

நிவாகம், *P.* நிவாசம், lieu, région.

*நிவாசம், (நி), habitation, maison (de Dieu et des grands), demeure en pays étranger.

நிவாசிக்கிறது, சித்தேன், சிப்பேன், சி, சிக்க, *v. a.* நிவாசித்தல், *n. v.* habiter, demeurer.

*நிவாதம், (நி), calme, — sans vent, demeure, asile, forte armure; நிவாதகவசர் démons armés de fortes cuirasses, descendants de இரணியாக்ஷன், habitants de la ville de தோயமாபுரம், ennemis et vainqueurs des dieux, mais ensuite vaincus et détruits par le seul அருச்சுனன்.

*நிவாபம், (nivâpa), la cérémonie funèbre dite சிராத்தம், offrande aux mânes des morts, don (en général).

*நிவாரணம், (நி), abolition, destruction, expiation, expulsion, abandon, éloignement, renvoi, empêchement, obstacle : — ஆக்குகிறது, — செய்கிறது, — பண்ணுகிறது détruire, abolir, expulser, effacer, expier (le péché), — ஆகிறது, — ஆய்ப்போகிறது s'abolir, s'expier, être détruit, abrogé, expulsé, effacé.

*நிவாரணார்த்தம், (நிவாரணம், அர்த்தம்), cause de destruction, — de dévastation.

*நிவாரம், நிவாரிதம், (nivâra, ita), obstacle, opposition.

*நிவிசேஷம், (நி), identité, — sans différence.

*நிவிருத்தி, V. நிவிர்த்தி.

*நிவிர்த்தம், (nivroutta), empêchement, cessation, renoncement.

*நிவிர்த்ததாளம், (நிவிர்த்தம்), un des 9 தாளம்.

*நிவிர்த்தாத்துமன், (நிவிர்த்தம், ஆத்துமம்), Vichnou, pénitent, celui dont l'esprit est séparé du monde.

நிவிர்த்தி, (nivroutti), cessation, abandon, renoncement au monde, abolition, expiation, guérison, repos: — கலை un des 5 கலை; — செய்கிறது, — பண்ணுகிறது, ou

நிவிர்த்திக்கிறது, த்தித்தேன், த்திப்பேன், த்தி, த்திக்க, v. a. (நிவிர்த்தி), நிவிர்த்தித்தல், n. v. éloigner, expulser, abolir, effacer, ôter, expier, guérir.

*நிவிர்த்தை, (nivrouttâ), fin, accomplissement, V. பாகமாதல்.

*நிவேசம், (நி), maison, palais (des grands) résidence royale, camp, entrée, vêtement, habit, ornement, décoration, mariage, offre, remise entre les mains, livraison.

*நிவேசனம், (நி), maison, habitation, emplacement, terrain, — pour une maison, — de 2400 pieds carrés, porte, entrée, ville, bourg.

*நிவேதனம், (nivêdana), don, présent, donation, dépôt, gage, chose remise ou confiée, allocution, discours, message verbal, action de confier, de remettre, oblation, sacrifice (à la divinité. .).

நிவேதிக்கிறது, த்தேன், திப்பேன், தி, திக்க, v. a. நிவேதித்தல், n. v. (nivêdita offert), donner, offrir, — un sacrifice; நிவேதிக்கப்பட்ட பொருள் offrande, oblation, ou நிவேதித்தது ce qu'on a donné, confié, offert.

நிவேத்தியம், P நைவேத்தியம், oblation, offrande, — de choses à manger, sacrifice.

நிழலி, vent.

நிழலுகிறது, ழன்றேன், ழலுவேன், ழலு ou ழல், ழல, v. n. நிழலுதல், (நிழல்), ombrager, avoir —, donner de l'ombre, l'ombre tomber sur.

நிழல், 1° *imp. et n. v. du préc.* 2° ombre, ombrage, apparence, abri, protection, bonté, faveur, lumière, justice, fraîcheur, branche d'arbre, prospérité, délices, malheur, maladie, douleur; — ஆடுகிறது se réfléchir, apparaître, — comme une ombre, — dans une image réfléchie, ombrager; — ஆட்டம் ombre légère, représentation, ébauche, esquisse; — ஆட்டமாயிருக்கிறது apparaître légèrement, comme une ombre, — non distinctement; — — இடுகிறது ombrager, donner de l'ombre — உணர்த்துகிறது, — உலர்த்துகிறது faire sécher à l'ombre; — ஒதுக்கு lieu ombragé — où l'on peut se mettre à l'ombre; — ஒதுக்கிலே நடக்கிறது se promener à l'ombre; — செய்கிறது ombrager, donner de l'ombre, obscurcir; — நல்லது முசிறுபொல்லாது l'ombre est bonne, mais les fourmis rouges (qui s'y trouvent) sont mauvaises; un grand sera bienveillant, mais les malveillants qui l'entourent rendent nulles ses bonnes intentions; — நாவல், V. நிழனாவல்; — விழுகிறது l'ombre tomber sur, — s'étendre; — வீசுகிறது donner de l'ombre; நிழற்சரிவு déclin de l'ombre le soir; — சாய்ப்பு, — சாய்வு lieu ombragé, déclin de l'ombre; — படுகிறது être ombragé; — படுத்துகிறது ombrager, donner de l'ombre; — பாரி ombrage, refuge, asile; — பாவை statue que l'on fait jouer derrière un rideau, ombres chinoises; — பிடிக்கிறது s'ombrager, se couvrir d'ombres; — போடுகிறது ombrager, couvrir de son ombre; நிழலுக்குவருகிறது venir à l'ombre; நிழலிலிருக்கிறது être à l'ombre; ஒருவனிழலிலிருக்கிறது être sous la protection de quelqu'un *ou* quelqu'un être à l'ombre; நிழலிலேவைக்கிறது mettre à l'ombre.

நிழற்றுகிறது, ற்றினேன், ற்றுவேன், ற்று, ற்ற, v. n. *et* v. a *de* நிழலுகிறது, நிழற்றல், நிழற்றுதல், n. v. ombrager, donner de l'ombre, colorer, donner un vernis au discours, être à l'ombre, être fin, délicat, subtil.

நிழனாவல், (நிழல், நாவல்), la plante ocymum menthoides.

நிறக்கிறது, றந்தேன், றப்பேன், ற, றக்க, v. n. (நிறம்), se colorer, être bien coloré, — colorié, avoir une brillante — une jolie couleur, plaire, நானென்னசெய்தாலும் நிறக்கவில்லை quoi que je fasse, je ne puis plaire.

நிறந்த, *part. pass. du préc.* coloré.

நிறந்தல், நிறப்பு, n. v. *de* நிறக்கிறது, coloris, couleur brillante.

நிறப்பிக்கிறது, *v. caus. du préc.* colorer colorier, venir.

நிறம், couleur, coloris, apparence, lumière, caractère, disposition, tempérament, poitrine: — ஆயிருக்கிறது être coloré, — bien coloré, — bigarré, — bariolé de di-

verses couleurs ; — கெடுகிறது se décolorer, perdre sa couleur ; — கொடுக்கிறது colorer, colorier, peindre, donner de la couleur, enluminer; — பெயர்கிறது, prendre une belle couleur, *ou* — பேதிக்கிறது, — பேதலிக்கிறது, — மாறுகிறது la couleur changer, changer de couleur — போடுகிறது colorer, colorier, meltre des couleurs ; — மங்குகிறது, — மங்கிப்போகிறது la couleur se flétrir, — se passer, devenir pâle, se décolorer ; நிறப்பெயர்ச்சி — ப்பேதலிப்பு, — ப்பேதிப்பு changement de couleur.

நி ுல், V. நரா.

நிறுக்கிறது, றுத்தேன், றுப்பேன், று, றுக்க, v. a. நிறுத்தல் et நிறுக்குதல், n. v. peser (avec des balances), examiner, — le poids ; நிறுக்கிறவன் peseur ; நிறுக்குந்துலா balance à peser ; நிறுத்துப்பார்க்கிறது peser et voir si le poids est juste ; நிறுத்துக்கட்டுகிறது peser et lier, mesurer.

நிறுதிட்டம், perpendicularité, position droite, élévation à pic, se tenir droit : நிறுதிட்டமாய் perpendiculairement, à pic.

நிறுத்தம், n. v. de நிறுத்துகிறது, pause (en lisant ou en parlant), position droite, se tenir droit sans pencher d'aucun côté.

நிறுத்தல், 1° n. v. de நிறுக்கிறது, pesée, action de peser. 2° *n. v. de நிறுத்துகிறது,* action d'arrêter..., de ne pas donner, retenue, pause, arrestation, détention, affermissement, plantation.

நிறுத்தி, gér. de நிறுத்துகிறது.

நிறுத்து, gér. de நிறுக்கிறது. 2° imp. et part. de

நிறுத்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, v. a. de நிற்கிறது, நிறுத்துதல், n. v. arrêter, retenir, détenir, finir, discontinuer, planter, lever, dresser, redresser, mettre, — debout, faire tenir droit, placer, fixer, établir, affermir, élever, destiner, garder, conserver, préserver, — de tomber, faire prendre, retarder, différer, s'arrêter, faire des pauses ; எடுத்து —, dresser, lever, faire tenir —, mettre debout ; விளக்கை — éteindre une lampe ; நிறுத்திச்சொல்லுகிறது dire un peu plus lentement, — ப்படிக்கிறது, — வாசிக்கிறது lire plus lentement, — en faisant des pauses ; — ப்பிடிக்கிறது dresser —, lever et tenir, rester ferme, être constant, obstiné ; — ப்போடுகிறது, — வைக்கிறது arrêter, retenir, dresser, placer debout ; நீ நிறுத்து அவன் சொல்லட்டும் arrête-toi, que celui-là parle à son tour.

நிறுபூசல், P. நிருபூசல்.

நிறுப்பான், (நிறுக்கிறது), 1° il pèsera. 2° peseur. 3° le signe de la Balance, balance, paire de balances.

நிறுப்பவன், நிறுப்போன், n. app. du même, peseur.

நிறுப்பு, n. v. du même, pesée, action de peser.

நிறுவல், opt. et n. v. de நிறுவுகிறது, position droite, affermissement, persévérance, dresser.

**நிறுவாகம், நிறுவாணம், நிறுவிஷம்... V. நிருவாகம், நிருவாணம், நிருவிஷம்.*

நிறுவுகிறது, வினேன், வுவேன், வு, வ, v. a. et n. நிறுவுதல், n. v. fixer, dresser, faire tenir —, mettre droit, se fixer, s'affermir : தலை — lever —, dresser la tête ; நிறுவிநிற்கிறது se tenir droit.

நிறை, 1° n. v. de நிறுக்கிறது, poids, pesanteur, pesée, action de peser, mesure de pesanteur, poids de 100 பலம், peson, balance, le signe de la Balance, équité, justice, raison, probité, — et retenue, règle, coutume, — établie, excellence, plénitude, intégrité, incorruptibilité, indestructibilité, chasteté, pureté, fermeté, courage, limite, borne, jarre, cruche, vase à puiser ou contenir de l'eau. 2° *part. de நிறைகிறது,* plein, rempli. 3° *imp. du même et de நிறைக்கிறது :* அதுக்குநிறையென்ன quel est le poids de cela? இரண்டிறாத்தல்நிறையாயிருக்கிறது cela pèse 2 livres ; நிறைகரகம் cruche pleine d'eau qu'on porte sur la tête en dansant en l'honneur de மாரியம்மை et autres fausses divinités ; — கருப்பம் grossesse avancée, — près du terme ; — கருப்பிணி femme fort avancée dans sa grossesse, — près du terme de sa grossesse ; — கலை pleine puissance, pleine lune ; — கல் poids non estampillé, pierre qui sert de poids ; — குடம் cruche pleine d'eau, (elle est censée une des 8 rencontres de bon augure dites அஷ்டசுபம்), grand talent, — génie, homme capable ; — குறையில்லாமலொருசட்டமாயிருக்கிறது être à peu près juste, ni plein ni défectueux ; — கோல் balance (pour peser) ; — சபை assemblée nombreuse, — au complet ; — சரியாயிருக்கிறது le poids être juste ; — சன்னி froid —, tétanos complet ; — சூல் pleine grossesse ; — செல்வன் celui qui est au comble des richesses, — du bonheur ; — தப்பு injustice, défaut de probité ; — தப்புகிறது n'avoir pas le poids, manquer de justice, de probité, de chasteté ; — திருதாளி la plante சீந்தில் ; — நரம்பு luth complet, — avec ses 7 cordes ; — நாழிவைத்தல் une des cérémonies gentiles de l'accouchement ; —

நிலவு pleine lune; — பாரம் pesant fardeau, abondance; — பார்க்கிறது examiner le poids; — பானை grande cruche ou jarre pleine; — புனல் rivière —, étang rempli, *litt.* eau pleine; — பூரணம் plénitude absolue, satiété entière; — மணி sorte d'onction ou d'effusion prétendue sacrée; — மயிருள்ளோன் homme couvert de poils; — மொழி oracle, parole sûre, — qui a son effet, — de bénédiction ou de malédiction, — des grands; — மொழியாளர் ceux dont la parole est sûre ou immanquable, les grands, les sages, les ermites; — யழிகிறது, être corrompu, violé, se déconcerter, se décourager, perdre la chasteté; — யளவு mesure pleine, — de pesanteur; — யறிகருவி instrument pour connaître le poids, *i. e.* balance, peson; — யாயிருக்கிறது, être plein, rempli, juste pour le poids; — யாயிருக்கிறவன் homme accompli, — probe; — யில்லாமலிருக்கிறது, *V.* நிறைதப்புகிறது; — யுடையவன், — யுள்ளவன் homme probe, juste, équitable; — வாரம் abondance.

நிறைகிறது, நிறைந்தேன், நிறைவேன், நிறை, நிறைய, v. n. நிறைதல், *n. v.* se remplir, être plein, rempli, s'achever, croître augmenter; நிறைந்த plein, rempli, gonflé; நிறைந்துவிடுகிறது, நிறைந்திடல், se remplir ou நிறைந்திருக்கிறது être plein, rempli; நிறைந்துபோகிறது se remplir, se gonfler; நிறையப்படுகிறது se remplir, être plein; நிறையவில்லை cela ne s'est pas rempli, cela n'est pas plein.

நிறைக்கிறது, நிறைத்தேன், நிறைப்பேன், நிறை, நிறைக்க, v. a. du préc. நிறைத்தல், *n. v.* remplir, emplir, combler.

நிறைச்சல், n. v. de நிறைகிறது, plénitude.

நிறைந்த, நிறைந்து, part. et gér. du même.

நிறைத்தல், நிறைப்பு, n. v. de நிறைக்கிறது, remplissage, plénitude.

நிறைவாகரம், (நிறைவு, ஆகரம்), plénitude, perfection.

நிறைவாகரன், (*id.*), parfait: — ஆயிருக்கிறது être parfait, accompli.

நிறைவிக்கிறது, v. caus. de நிறைகிறது, faire remplir.

நிறைவு, n. v. du même, plénitude, perfection, achèvement, accomplissement, excellence: நிறைவாகிறது devenir plein, se remplir, s'achever; ஊழியத்தை நிறைவாய் நடத்துகிறது accomplir —, terminer une fonction, — un service; துன்பத்தினால் நிறைவுபட்டிருக்கிறது être rempli d'infortunes.

நிறைவேறுகிறது, (நிறைவு, ஏறுகிறது), s'accomplir, se terminer, s'achever, se réaliser.

நிறைவேறல், n. v. du préc. accomplissement, réalisation, achèvement.

நிறைவேற்றுகிறது, (*id.* ஏற்றுகிறது), accomplir, réaliser, finir, terminer, achever, remplir.

நிறைவேற்றம், n. v. du préc. accomplissement, fin, achèvement.

நிறைவேற்றுவோன், n. app. du même, celui qui achève, termine.

நிற்கததண்டனம், (நிர், க்தம்), exemption de punition, c'est un des 14 தயாவிருத்தி.

நிற்கல், நிற்குதல், n. v. de நிற்கிறது.

நிற்காத, நிற்காமல், P. நில்லாத, நில்லாமல், *part. et gér. nég. de* நிற்கிறது: நிற்காமல்போகிறது s'en aller, sans s'arrêter, — délai.

நிற்காரம், V. நிஸ்காரம்.

நிற்கிரகம், (நிர், கிரகம்), mauvais office, — service, tort, rejet.

நிற்கிறது, நின்றேன், நிற்பேன், நில் ou நில்லு, நிற்க, நில்லேன் ou நிற்கேன், nég. v. n. se tenir, se tenir debout, s'arrêter, cesser, durer, être durable, rester, attendre, persister, résister; நிற்கச்சொல்லுகிறது dire d'attendre, de s'arrêter, de rester; நிற்கப்பண்ணுகிறது faire rester, retenir; நிற்கிறேன் je reste, je m'arrête, (il s'emploie quelquefois pour prendre congé de quelqu'un après l'avoir reconduit); ஒருவனோடெதிர்த்துநிற்கிறது tenir tête à quelqu'un, ஒருபொருள்நிற்கின்றகாலம் le temps que dure un objet, *V.* நின்று.

நிற்கு, 1° *dat. de* நீ, à toi. 2° *P.* நிற்கும் *part. fut. du préc.*

நிற்குணம், நிற்குண்டி.... V. நிர்க்குணம்.

நிற்குணன், V. நிர்க்குணன்.

நிற்கை, n. v. de நிற்கிறது.

நிற்சம்பந்தன், (நிர், சம்பந்தம்), celui qui n'a pas de rapport, — de connexion avec les sens.

நிற்சாரம்..., V. நிர்ச்சாரம்....

நிற்சலம், (நிர், சலம்), *V.* நிச்சலம்.

நிற்சனம், V. நிர்ச்சனம்.

நிற்சயம், நிற்செயம், V. நிச்சயம்.

நிற்பத்தி, (நிர், பத்தி), défaut de piété, impiété, *V.* நிவாகம்.

நிற்பந்தம், நிற்பந்தன், V. நிர்ப்பந்தம்...

நிற்பன, நிற்பனவு, (நிற்கிறது), choses qui tiennent, choses fermes, — immobiles, *v. g* les arbres, les plantes.

நிற்பாக்கியம், V. நிர்ப்பாக்கியம்.

நிற்பிக்கிறது, v. caus. de நிற்கிறது, faire tenir debout, retenir, arrêter.

நிற்பியாவர்த்திதம், (நிர், வியாவர்த்தம், ita., volonté unique, — non changeante.

*நிற்பீசம், V. நிர்ப்பீசம்.

*நிற்புதம், P. நிர்ப்புதம், 100 billions.

நிற்பு, நிற்றல், n. v. de நிற்கிறது, état, situation, position, se tenir...

நின, நினது. gén. de நீ, de toi, ton, ta, tes, நினக்கு, dat. à toi.

*நினதம், நினதம், நினாதம், (ninada, ninâda, ita), son bruit.

நினைகிறது, நினைந்தேன், நினைவேன், நினை, நினைய, v. a. et

நினைக்கிறது, நினைத்தேன், நினைப்பேன், நினை, நினைக்க, v. a. penser, réfléchir, songer, méditer, considérer, se rappeler, se ressouvenir: இதை நினைக்கப்போகாது on ne doit pas penser à cela; நினைத்தகாரியம் chose pensée, (on la donne à deviner pour éprouver les devins); நினைத்தகாரியம்வருகிறது, — சித்திக்கிறது, — கைகூடுகிறது la chose qu'on a pensée arriver, — réussir; நினைத்தபடிசெய்கிறது faire selon sa volonté, à sa fantaisie, selon sa détermination; நினைத்துக்கொள்ளுகிறது se souvenir, se rappeler; நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறது garder dans son esprit, réfléchir, songer; நினைத்துக்கொள்ளல் pensée, souvenir, réflexion; நீர் நினைத்திருந்த நன்மையினாற் குறைவில்லை par la bonté que vous avez de songer à moi je ne manque de rien: இருத்தனை நினைத்தழுகிறது pleurer quelqu'un, — au souvenir de quelqu'un.

நினைக்குதல், நினைதல், நினைத்தல், n. v. du préc pensée, réflexion, considération, souvenir.

நினைப்பணி, (நினைப்பு, அணி), figure de pensée, qui rappelle un objet à la vue d'un autre qui lui ressemble, comme கஞ்சமலர்கோதை முகங்காட்டும் une fleur de nénuphar représente un visage de femme.

நினைப்பாளி, (id. ஆளி), homme qui réfléchit, qui se souvient, qui a bonne mémoire.

நினைப்பிக்கிறது, v. caus. de நினைக்கிறது faire penser, — ressouvenir, rappeler le souvenir.

நினைப்பு, n. v. du même, pensée, réflexion, intention, souvenir, mémoire, connaissance, inquiétude, (la pensée, selon certains systèmes indiens, est une des 18 propriétés du corps dites அஷ்டாதசகுணம்); — க்குறிப்பு souvenir, memento; — கூட்டுகிறது rappeler le souvenir; நல்ல நினைப்பு bonne pensée, pleine connaissance.

நினைப்பூட்டி, (நினைப்பு, ஊட்டுகிறது), monument, mémorial.

நினைப்பூட்டு, (id.), ou நினைப்பூட்டுபத்திரம், memento, mémorial, souvenir.

நினைப்பூட்டுகிறது, நினைப்பூட்டுதல், (id.), rappeler, faire ressouvenir, rafraîchir la mémoire.

நினையா, நினையாத, part. nég. de நினைக்கிறது: நினையாப்பிரகாரம் d'une manière inattendue, à l'improviste, subitement.

நினையாமை, n. v. du même faute de penser, manque de réflexion, de mémoire.

நினைவு, n. v. de நினைகிறது, pensée, considération, réflexion, attention, intention, but, mémoire, souvenir, memento, connaissance: நல்ல — bonne pensée; நினைவற்றுப்போகிறது oublier, l'idée —, la connaissance se perdre: நினைவில்லாமலிருக்கிறது être oublieux, — sans connaissance, sans idée, ne pas penser; நினைவுண்டாக்குகிறது, V. நினைப்பிக்கிறது; நினைவோடுகிறது la pensée venir, — courir, se souvenir; — கூருகிறது se souvenir, se rappeler pleinement; — கூர்தல் plein —, souvenir; — கேடு oubli: — த்தப்பு faute de mémoire; — தடுமாறுகிறது la mémoire — la connaissance —, les idées chanceler, être indécis; — மோசம் faute —, erreur de mémoire; — வைக்கிறது conserver l'idée, le dessein, mettre dans sa mémoire.

நின், (en haut tamoul), obl. de நீ, de toi, gén. நினது, dat. நினக்கு, நிற்கு, acc. நின்னை, abl. நின்னில், நின்னால், நின்னோடு.

*நின்மலம், நின்மலன், P. நிருமலம்...

*நின்மலாவத்தை, (நின்மலம், அவஸ்தை), état de pureté, agonie —, posture où l'on regarde en haut.

நின்மனுஷியம், P. நிர்மானுஷ்யம், désert, lieu inhabité.

*நின்யாலியம், P. நிருயாலியம்,

*நின்மூடன், P. நிருமூடன்.

நின்ற, part. parf. de நிற்கிறது, qui restait, qui se tenait debout...; — நிலை position droite, — où l'on est debout, — où l'on était, rester sans bouger, obstination; — படிபடுத்தால் தலையுடையாதா la tête ne se cassera-t-elle pas, si étant droit debout, on se couche (sans s'asseoir ou se courber d'abord): i. e. faites chaque chose dans l'ordre voulu; — வடி, (அடி), lieu où l'on se trouvait, trace des pieds, vestige; — விடந்தேஞ்சான், (இடம்), le gui dit குருவிச்சி

நின்று, 1° gér. de நிற்கிறது, se tenant, étant debout, s'arrêtant, retardant: — எழுதுகிறது écrire debout; — சிறுபங்கி la plante சிறியாணங்கை; — நின்றுநடக்கிறது aller —, marcher en s'arrêtant souvent; — பேசுகிறது parler debout; — பயமின்

டை inutilité de son existence, un des 10 défauts d'un ouvrage, être rempli de mots inutiles ; நின்றுபோகிறது cesser, disparaître, s'en aller, rester en chemin ; நின்றுவருகிறது venir lentement, — en faisant des pauses ; எழுந்துநின்றுபேசினான் il se leva et parla debout ; அரசன் அன்றுகொல்லுந் தெய்வம் நின்றுகொல்லும் le roi punit le jour même, Dieu punit après avoir temporisé. 2° நின்று particule explétive qui s'intercalle dans les verbes, comme ஆநின்று dans செய்யாநின்றேன் je fais, சொல்லிநின்றான், P. சொல்லினான், ou சொன்னான் il a dit : அழலடைந்தமன்றத்தலைந்தயராநின்றார் நிழலடைந்தேம் நின்னையெனாவேந்த, (அழல் அடைந்தமன்றத்து அலைந்து அயராநின்றார் நிழல் அடைந்தேம் நின்னைஎன்றுவேந்த), nous qui sommes accablés de maux et nous lamentons dans ce désert embrasé, nous trouvons en vous un ombrage en vous honorant (ô Seigneur). 3° நின்று ou நின்றும் aprèr l'ablatif en இல் a le sens de la préposition *de* ou du latin *e. ex*: ஆற்றினின்றேறுகிறது sortir de la rivière ஊர்தியினின்றுமிழிந்தான் il descendit de sa monture ; சத்துருக்களிடத்திலேநின்று ரக்ஷிக்கிறது délivrer des ennemis.

நீ

நீ, 1° lettre syllabique composée de ந் et de ஈ, ni 2° *imd de* நீக்கிறது. 3° *pronom de la seconde personne*, tu, toi, *obl.* உன் *gén.* உனது *ou* உன்னுடைய, *dat.* உனக்கு *acc.* உன்னை, *abl.* உன்னில் ou உன்னிடத்தில், உன்னால், உன்னோடு. Dans le haut tamoul, l'*obl.* est நின் *et* நுன், *gén.* நினது, நுனது et devant un *pl n.* உன, நின, நுன, *dat* நினக்கு, நுனக்கு, *ou* உற்கு, நிற்கு, நுற்கு, *acc*... நின்னை...; l'honorif. qui sert aussi de plur. நீர், *obl.* உம், *gén.* உமது, உம்முடைய, *dat.* உமக்கு... *plur.* நீங்கள், *obl.* உங்கள், *gén* உங்களுடைய... Dans le haut tamoul, *pl.* நீர், நீயிர், நீவிர், *obl.* உம், நும், *gén.* நுமது *et devant. un pl. n.* உம, நும, *dat.* நுமக்கு...

நீகம், grenouille, crapaud, nuage.

*நிகாசம், (nikâṣa), ressemblance, comparaison, vérité, certitude.

நீகாமன், நீகான், pilote, timonier ; எனக்குநீகாமனில்லை je n'ai point de pilote, *i. e.* de mari, (dira une veuve...).

*நீகாரம், 1° (nîhâra), gelée blanche, forte —, rosée. 2° (nikâra), mépris, irrévérence.

நீக்க, 1° *inf. de* நீக்கிறது *et de* நீக்குகிறது 2° *obl. de*

நீக்கம், *n. v. de* நீக்குகிறது, renvoi, éloignement, abandon, longueur, sépération, fente, crevasse : — நீக்கமாயிருக்கிறது être plein de fentes, tout crevassé ; நீக்கப்பொருள் sens d'éloignement, de séparation, c'est un des sens de l'ablatif ; — வுருபு forme de cas ou terminaison qui désiqne l'éloignement ou la séparation, c'est la terminaison du 5me cas tamoul, *i. e.* de l'ablatif en இல் comme வீட்டில்நீங்கினான il est sorti de la maison.

நீக்கல், *n. v. de* நீக்கிறது *et de* நீக்குகிறது, éloignement, renvoi, expulsion, renoncement, meurtre, changement, perversion, extension, longueur, allongement, trou, maille.

நீக்கி, நீக்கின, நீக்கிய, *gér. et part. de* நீக்குகிறது.

நீக்கிறது, நீத்தேன், நீப்பேன், நீ, நீக்க, *v. a* renoncer (au monde...), abandonner quitter, délaisser, se séparer, se bien conduire.

நீக்கு, *n. v. part. et imp. du suiv.* éloignement, expulsion, renvoi, rejet, défense, fuite, évasion, reliquat, reste, balance (de compte), fraction : — ப்போக்கு échappatoire, expédient, moyen de se tirer d'embarras, *V.* இடைவெளி ; — ப்பல் surdent : — ப்பல்லன் qui a une surdent.

நீக்குகிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v. a.* நீக்குதல், *n. v. et* நீக்கிப்போடுகிறது, நீக்கிவிடுகிறது, éloigner, renvoyer chasser, écarter, s'éparer, mettre de côté, renoncer, quitter, abandonner, abréger, annuler, dissiper, tuer, étendre, changer, déduire, soustraire, ôter, acquitter ; கடனை — acquitter une dette ; பாவத்தை — abandonner le péché ; மக்கள் மனிதரை — quitter enfants et amis : தன்வினையை — quitter sa mauvaise conduite ; நீக்கிடக்கொண்டுபோகிறது éloigner..., lever tous les obstacles, l'emporter par la force ; — ப்பார்க்கிறது essayer une séparation ; ஒருவனைநீக்கி மற்ற எல்லாருக்குங் கொடுக்கிறது donner à tous excepté un ; விரல் — மோருண்கிறான் il mange du lait de beurre avec ses doigts écartés, (il n'attrappe rien) ; ஏழிலைந்துநீக்கநின்றதிரண்டு de 7 ôtez 5 reste 2.

நீங்கல், *n. v.* நீங்குகிறது, éloignement, abandon, séparation, départ, fuite, divi-

sion, exception, délivrance, liberté, changement, extérieur : நீங்கலாக excepté, à l'exception: அவன் நீங்கலாக நீங்களெல்லாரும் வரலாம், lui excepté vous pouvez tous venir, நீங்கலாகிறது, V. நீங்குகிறது : தன்னிடுக்கண்களுக்கொருவனை நீங்கலாக்குகிறது délivrer quelqu'un de ses misères.

நீங்கள், *pl. de* நீ, vous, *obl.* உங்கள், de vous, votre.

நீங்கா, நீங்காத, *part. nég. de* நீங்குகிறது : நீங்காதசீர் état incessant, continuel : நீங்காதவோசைபோன், (ஓசை), conque, — dont le bruit est continuel ; நீங்காவிட்டம் poutre ou chevron mis pour empêcher les murs de s'écarter.

நீங்காது, நீங்காமல், 3ᵉ *pers. n. et gér. nég. du même* நீங்காதுபற்றுதல் tenir ferme, — sans lâcher prise.

நீங்காதோர், *n. v. nég. du même*, gens qui ne s'éloignent pas, qui tiennent ferme.

நீங்காமை, *n. v. nég. du même*, persistance à rester, ne pas reculer..., indivisibilité, continuité, inséparabilité.

நீங்குகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, ப *n. de* நீக்குகிறது, நீங்குதல், *n. v. et* நீங்கிப்போகிறது, s'éloigner, se séparer, se retirer, s'en aller, sortir, quitter, fuir, éviter, disparaître, passer, cesser, changer, être mis en liberté, être délivré, excepté, mis de côté : ஒருவனைவிட்டு — quitter quelqu'un, s'en séparer.

*நீசாம், நீசம், *bas.* ga *qui va*), eau.

*நீசகன், (*id.*), homme vil, de basse condition, de basse stature.

*நீசகை, 1° (*id.*), eau, ce qui coule de haut en bas, rivière. 2° (நீசம், ka), excellente vache.

நீசம், (nitcha), bassesse, petitesse, abjection, infériorité, basse —, pauvre condition, pente. *V.* நீசஸ்தானம் : — ஆனவர்கள் gens vils, bas peuple ; நீசக்கிரகம் planète inférieure ou vile, *i. e.* இராகு et கேது, la tête et la queue du serpent ou les nœuds de la lune, planète qui descend, — qui est à la 7ᵉ place à partir du zénith, (place que les astrologues comptent pour être de mauvais augure ; — ச்சனம் bas peuple, populace ; — சாதி basse caste : — த்தனம் bassesse, basse condition ; — த்தானம் — ஸ்தானம் lieu bas, place, qui va de haut en bas, la 7ᵉ place à partir du zénith ; — பங்காரசயோகம் un des யோகம் — போச்சியம், (bhodjya, *nourriture*), nourriture vile, oignon ; — ப்படுகிறது s'avilir, s'abaisser, se dégrader, devenir vil, être abaissé ; — வாகனம் vile monture, *i. e.* l'âne.

*நீசன், *pl.* நீசர், homme vil, de basse condition.

நீசாரம், (nîsâra), tapis, couverture de lit, combouli, rideau, claie qui sert de rideau, moustiquaire.

*நீசி, நீசை, *fém. de* நீசன், femme vile.

நீசிகை, நீசிகீ, (nitchikâ, — ki), bonne vache.

நீச்சல், *P.* நீந்தல், natation, nager.

நீச்சாள், (நீச்சு, ஆள்), nageur.

நீச்சு, *n. v. de* நீஞ்சுகிறது, action de nager, natation, eau profonde, — assez profonde pour nager, lieu où il faut nager ; — க்காரன் nageur ; — த்தண்ணீர் eau assez profonde pour nager, eau où l'on perd pied ; — ப்பழகுகிறது apprendre à nager, s'exercer à la natation : — ப்பழக்குகிறது apprendre —, exercer à nager, enseigner la natation ; மீன்குஞ்சுக்கு — ப்பழக்குவாருண்டோ apprend-on à nager aux petits poissons ; — மேலேவருகிறது venir en nageant.

நீஞ்சுகிறது, சினேன், சுவேன், சு, ச, *v. n.* நீஞ்சல், நீஞ்சுதல், நீஞ்சுகை, (நீந்துகிறது), nager, passer, traverser (surtout à la nage) : நீஞ்சும்பிராணி animal aquatique — qui nage.

*நீடம், (nida), nid : நீடசம், நீடோற்பவம், (சம், உற்பவம்), ce qui est né dans un nid, oiseau.

நீடல், *opt. et n. v. de* நீடுகிறது, extension, allongement, longueur.

நீடாணம், (நீடு, ஆணம்), soupe, potage, sauce, ragoût, cari.

நீடாயு, நீடாயுள், (*id.* ஆயு, ஆயுள்), longue vie, longévité.

நீடாழி, (*id.* ஆழி), grande mer, océan.

நீடாலைக்கோடு, (*id.* ஆலை), la pierre précieuse குடாலைக்கல்.

நீடிக்கிறது, டித்தேன், டிப்பேன், டி, டிக்க, *v. n.* நீடித்தல், *n. v.* s'allonger, s'étendre, être long, durer, rester, s'arrêter, tarder, lambiner ; நீடித்தபொறுமை longue patience ; — நீடித்திருக்கிறது durer —, vivre longtemps, être long, allongé, ancien, de longue durée ; நீடித்துவாழுகிறது vivre —, prospérer long-temps ; நீடித்தவயசு longue vie.

நீடிக்கை, நீடித்தல், நீடிப்பு, *n. v. du pr.* allongement, extension, durée, longueur, — de la vie, longévité ; நீடிப்பாயிருக்கிறது durer —, vivre long-temps, être loin.

நீடிய, *P.* நீடின, *part. parf. de* நீடுகிறது long, allongé : — சாந்தம் longue douceur, — patience, longanimité ; — பலகை longue planche ; — வாழ்வு, longue prospérité.

நீடியா, நீடியாத, *part nég. de* நீடிக்கிற து, court, qui ne dure pas longtemps.

நீடில், 1° *condit de* நீடுகிறது. 2° (நீடு, இல்), *V.* நீடில்லா.

நீடு, 1° *particule adverbiale qui se met devant les mots et signifie* continuité, durée, longueur, longtemps; நீடில்லா, நீடில் லாத, de courte durée, qui ne dure pas; நீடின்றி sans durée, peu de temps, brièvement; நீடோடநடக்கிறது marcher —, durer long-temps; — நினைந்திரங்கல் un des 8 துறை ou sujets de la poésie érotique, regrets d'un époux ou d'un amant qui pense depuis long-temps à son épouse ou à son amante absente; நிலமிசை நீடு வாழ்வார்-ils vivront longtemps heureux sur la terre. 2° *imp. et part de* நீடுகிறது, long, étendu.

நீடுகிறது, டினேன், டுவேன், டு, ட, *v. n.* நீடுதல், *n. v.* s'allonger, s'étendre, être long, étendu, fertile, durer, — longtemps, passer par dessus.

நீடுலக்கம், 1° (நீள், துலக்கம்), long éclat de lumière. 2° (நீடு, உலக்கம்), ruine de longue durée.

நீடூழி, (நீடு, ஊழி), *ou* — காலம், longue durée, longtemps, durée infinie, éternité: — காலமிருக்கிறது être —, durer —, vivre longtemps.

நீட்சி, நீட்சிமை, நீட்டம், *n. v. de* நீளுகி றது, *et de* நீட்டுகிறது, longueur, extension, hauteur: நீட்சியாயிருக்கிறது être long, étendu, élever la voix.

நீட்டல், *opt. et n. v. de* நீட்டுகிறது, extension, étendue, longueur, allongement, donation: — அளவை mesure de longueur, ou d'étendue, mesurage avec la perche, le pied, le mètre, la coudée etc..., arpentage, mesure des terres; — அளவைக்கோல் perche d'arpenteur; — அளவைமானம் arpentage; — அளவைக்காரன். — அளவைமானி arpenteur; — அளவையாகுபெயர் nom de l'instrument à mesurée, comme un கசம் ou une aune de toile. un கோல் ou தடி *i. e.* une perche de terre; — குறுக்கல் allongement et abréviation, diérèse et synérèse; — மானம் mesurage des terres, arpentage.

நீட்டா, நீட்டாத, *part. nég. de* நீட்டு கிறது.

நீட்டாணம், (நீட்டு, ஆணம்), *V.* நீடாணம்.

நீட்டாள், (*id.* ஆள்), personne fort haute, ouvrier.

நீட்டி, 1° *gér. et n. v. de* நீட்டுகிறது, haut, altier, hautain: இவள்வெகுநீட்டி elle est très haute, fière, altière 2° *imp de* நீட்டிக்கிறது, டித்தேன், டிப்பேன், டி, டிக்க, *v. n. et. a. de* நீடிக்கிறது *et* நீட்டித் தல், *n. v.* allonger, étendre, être long. durer, — longtemps, lambiner, retarder, compléter, finir: நீட்டித்தநாள்கள் longs jours.

நீட்டித்தல், நீட்டிப்பு, longueur, extension, allongement, durée, retard.

நீட்டு, 1° longtemps, *V.* நீட்டித்தல். 2° *n. v. imp. et part. du suiv*: — ப்போக்கு longueur et largeur, étendue —, grandeur des richesses et autres choses semblables; — முடக்கு allonger et plier donner et recevoir.

நீட்டுகிறது, ட்டினேன், ட்டுவேன், ட்டு, ட்ட, *v. a.* நீட்டுகை, நீட்டுதல், *n. v.* étendre, allonger, tendre, prolonger, hausser, retarder, différer, donner, அதெல்லாம் என்னி டத்தில்நீட்டாதே ne viens pas me raconter au long toutes ces histoires; — நீட்டிக்கி டக்கிறது être étendu de tout son long; பாட்டைநீட்டிப்பாடி chante un peu plus haut, élève le ton: எனக்கவன்பத்துபண ம் நீட்டினான் il m'a donné 10 fanons; கை நீட்டினால் சொடும்பகை si on étend la main (pour prêter), c'est la source de longues haines; நீட்டினவிரல்குறித்தான் la plante கிரந்திநாயகம்.

நீட்டுவிக்கிறது. *v. caus. du préc.* faire étendre, allonger.

நீட்பம், *n. v. de* நீளுகிறது, longueur.

நீணெறி, (*P.* நீள், நெறி), long chemin.

நீண்ட, *part. parf. de* நீளுகிறது, long, étendu: — கரை long rivage; — கையானை éléphant à longue trompe, corne de la licorne; — சாந்தம் longue patience, longanimité; — தாடி longue barbe; — மூஞ்சி visage allongé, — de babouin; நீண்டது ce qui est long; நீண்டவன், *V.* நீண்டோன்.

நீண்டாயம், (நீண்ட, ஆயம்), longueur.

நீண்டு, *gér. de* நீளுகிறது: நீண்டிருக்கிற து être long, allongé, haut, நீண்டுபோகி றது, s'allonger, s'étendre.

நீண்டோன், (நீண்ட), homme haut, grand, de haute stature, Vichnou.

நீண்மயல், (நீள், மயல்), grand —, long trouble d'esprit.

*நீதம், (nita), justice, équité, honnêteté, bonne conduite, modestie, vie régulière, bonheur, richesses, blé, grains; — உள்ளவன் homme juste; — செய்கிறது faire justice; — ஆய்நடக்கிறது se conduire —, agir justement, — honnêtement; — இல்லாமற்போகிறது devenir —, être injuste; நீதக்காரன் homme juste, juge; — க்கேடு injustice, tort, iniquité; — க்கேடு செய்கிறது *ou* பண்ணுகிறது faire tort, — une injustice, agir injustement; — க்கே

டாய்ப்பேசுகிறது parler injustement, à tort: — ச்சிலைக்ருதம் vitriol bleu; — ஸ்தலம், — த்தலம் tribunal de justice; — பரிமளம் l'arsenic naturel சிதாங்கபாஷாணம்.

*நீதவான், (நீதம், van), homme juste, juge.

*நீதன், 1° (*id.*), homme juste. 2° (naîth), guide, conducteur.

நீதி, (nîti), justice, équité, droite raison, bonne conduite, ordre, règle, morale, éthique, vérité, politique, science du gouvernement...: நீதிகதை ouvrage sur la politique; — குசலன் homme d'état, habile politique; — கேட்கிறது écouter la raison, — les parties plaidantes, juger, demander justice; — கோஷம் nom du char de பிரகஸ்பதி ou வியாழன்; — சாஸ்திரம் la jurisprudence, le 7me des கலைக்கியானம், science des lois, code de lois, la loi, traité de justice; — சாஸ்திரங்களையுண்டாக்கிறவன் législateur, auteur de traités de jurisprudence; — சாரம் essence de la justice, — de la morale, titre de quelques livres de morale; — ஸ்தலம், — த்தலம் tribunal de justice; — த்தப்பு manque de justice, injustice; — த்தீர்ப்பு jugement, — d'un tribunal; — த்துவம் justice, équité; — நியாயம் justice, droit, équité; — நியாயத்தின் படியே நடக்கிறது agir avec justice et équité: — நியாயந்தவறுகிறது s'écarter de la justice, — des règles de l'équité; — நிறை équité et intégrité; — நூலன், — நூலி législateur, auteur de traité de jurisprudence, surnom d'அருகன்; — நூல் livre de loi, de jurisprudence, science des lois; — நெறி voie —, règles de l'équité, nom d'un traité ou d'un livre, justice, la bonne voie; — நெறிவிளக்கம் explication des règles de l'équité, titre d'un poème sur la morale; — பரம் la justice par excellence, le Dieu de toute juste; — பரமாயாளுகிறது régner justement; — பரன் homme juste, Dieu, — qui est juste, roi; — ப்படி selon la justices; — பதிபதி, — யாதிபதி, (அதிபதி), le chef de la justice, le juge; — யறிந்தோன் celui qui connait la justice, ministre (de roi), — யற்றபட்டணம் ville inique, — sans équité; — யற்றபட்டணத்தில் மின்று மழைபெய்யுமா la pluie tombera-t-elle sur une ville inique; — யாக்குகிறது justifier; — யுள்ளவன் homme juste; — யென்றுதீர்க்கிறது justifier, approuver; — யொழுக்கம், — முறை règle —, ordre de la justice, de l'équité, conduite juste; — வழு injustice, déviation de la justice; — வித்தை science de la jurisprudence, du gouvernement; — விளக்கம் démonstration —, examen de la justice, — des droits, — d'un procès, — d'une cause; — விளக்குகிறது examiner un procès, démontrer — éclaircir la justice; — விளங்குகிறது la justice —, la raison ou le droit apparaître — விளங்கப்பண்ணுகிறது faire briller —, démontrer la justice ou la vérité, justifier நீதிக்குக்கொண்டுபோகிறது conduire —, porter devant les tribunaux, avoir recours à la justice, aux tribunaux: நீதியைக்கெடுத்துப்போடுகிறது corrompre la justice; நீதியைச்சரிக்கட்டுகிறது rendre la pareille, venger, se venger, prendre sa revanche, satisfaire à la justice; — ச்சரிக்கட்டுதல் représailles, vengeance.

நீதிஞ்சன், நீதிஞ்ஞன், (நீதி, ஞன்), juriste, jurisconsulte, docteur en droit, habile politique, homme d'état.

*நீதிமான், (நீதி, mân *affixe*), homme juste, — probe, juste: — ஆக்குகிறது justifier, rendre juste.

நீத்தம், *n. v. de* நீந்துகிறது, torrent inondation, crue d'eau, l'arbrisseau தண்ணீர்விட்டான்.

நீத்தல், *n, v. de* நீக்கிறது, renonciation, renoncement (au monde...), *rejet, renvoi,* expulsion, abandon, séparation, bonne conduite.

நீத்தவன், *n. app. du même du part. parf.* நீத்த, ermite, homme qui a renoncé à tout, surnom d'அருகன்.

நீத்தார், நீத்தோர், *n. app. du même,* ascètes, anachorètes, ermites, ceux qui ont renoncé au monde.

நீத்து, 1° *gér. du même* 2° *n. v. de* நீந்துகிறது, natation, eau profonde, — suffisante pour nager.

நீந்தல், *opt et n. v. de* நீந்துகிறது natation, action de nager: — க்காரன் nageur.

நீந்து, *imp. et part. du suiv.*: — புனல் eau où l'on peut nager, — où l'on ne peut toucher le fond.

நீந்துகிறது, தினேன், துவேன், து, த, *v. a.* நீந்துதல், நீந்துகை, *n. v.* nager, passer, traverser surtout à la nage); நீந்திக் கரைசேருகிறது arriver en nageant au rivage; — ப்போகிறது s'en aller en nageant, aller à la nage; — வருகிறது venir à la nage.

*நீபம், (nîpa), l'arbre கடம்பு nauciea cadamba, ou eugenia racemosa, l'arbre வெண்கடம்பு variété de l'eugenia à fleurs blanches, 26me constellation dite உத்திரட்டாதி.

நீப்பு, V. நீத்தல்.

நீப்பை, *P.* நீப்பாய் tu renonceras 2• *pers. fut. de* நீக்குகிறது.

நீமம், lumière, splendeur.

நீம்பல், fente, jour entre 2 planches mal jointes.

நீயிர், *P.* நீர், vous.

நீய், *P.* நீ, tu, toi.

*நீரசம், 1° (நீரம், சம்), nénuphar, loutre. 2° (நீ, *P.* நிர், ரசம்), grenade, chose insipide.

நீரடி, (நீர்), *V.* நீர்வெட்டிமுத்து.

*நீரதம், (நீரம், da *qui donne*), nuage.

நீரதி, (*id.* dhi *ayant*), océan, mer, jus.

*நீரம், (nîra), eau, jus: நீரநிதி océan, réceptacle des eaux.

நீராசனம், நீராஞ்சனம். (nîrâdjana நீரம், அஞ்சனம்), cérémonie de l'ஆலாத்தி pour ôter le prétendu effet des mauvais regards, sorte d'ஆலாத்தி particulière, lustration des armes.

நீராரம்பம், (நீர்), terre, qui pour la culture dépend de l'irrigation.

*நீராளம், (நீரம், âla), liquidité, nature de l'eau: நீராளமான liquide.

நீருதிபாசம், (நீர், உதி), éponge, algue marine.

நீரூபம், (நிர், ரூபம்), ce qui n'a pas de forme, vent, air, éther, le ciel.

*நீரூபன், (*id.*), l'être qui n'a pas de forme, Dieu.

*நீரோருகம், (நீரம், உருகம்), ce qui naît de l'eau, nénuphar.

*நீரோற்காரி, (*id.* உற்காரம்), le nuage dit ஆவர்த்தம் (qui est censé vomir de l'eau).

நீர், 1° *pl. et hon. de* நீ, vous (surtout en parlant honorifiquement à une seule personne), *obl.* உம், *gén.* உமது, *dat.* உமக்கு, *acc.* உம்மை, *abl.* உம்மில், உம்மால், உம்மோடு 2° disposition, qualité, caractère, nature, état; சின்னீர, (*P.* சின்ன, நீர், உடைய), d'un caractère frivole, méchant 3° (நீரம்), eau (c'est un des 5 éléments des Indiens, et un des அஷ்டமூர்த்தம் ou 8 corps dans lesquels Siven est censé s'être manifesté), mer, jus, liqueur, urine (*modeste*), la 20me constellation dite பூராடநாள், 4° *imp. et part. de* நீர்க்கிறது: அக்கினிநீர் acide nitrique; குடிநீர் tisane, décoction, eau qu'on boit; குளிர்நீர் eau froide, — fraîche; நீரடைக்கிறது arrêter —, barrer l'eau; — அடைக்குங்கதவு porte —, pale d'une écluse, bonde d'étang; — அடைப்பு strangurie, dysurie, rétention d'urine; — அடைப்பாயிருக்கிறது être attaqué de dysurie...; — அணு vapeur d'eau; — அத்தி figuier aquatique, qui vient près des rivières et a des branches menues, — அரண் fort entouré d'eau ou de fossés, fossé; — அரமகளிர் nymphes, Néréides, Syrènes; — அருகல் — அருக்கல் strangurie, dysurie difficulté d'uriner, action de faire cuire son eau avant de la boire; — அருகுகிறது, — அருக்குகிறது être attaqué de strangurie; — faire son eau avant de la boire; — அலரி la plante pelygonum crinitum; — அழிவு corruption de l'urine, diabète, émission fréquente d'urine sucrée — அளக்குஞ்சூத்திரம் sonde, jauge, instrument pour mesurer l'eau; — ஆகாரம் nature de l'eau, liquidité, limonade, *V.* நீருணவு; — ஆகு loutre; — ஆடல் bain, agitation de l'eau, coco non plein dont l'eau s'agite et retentit à l'intérieur; — ஆடுகிறது se baigner, jouer —, badiner dans l'eau s'agiter, les pierres précieuses étinceler: — ஆடுதல் bain, agitation de l'eau, étincellement de pierres précieuses; — ஆட்டு badinage —, jeu dans l'eau, ou — ஆட்டுகிறது baigner (quelqu'un...), lui verser de l'eau sur le corps, assister dans le bain; — ஆமம், — ஆமயம் hydropisie, diarrhée aqueuse; — ஆமை tortue d'eau, nom d'une maladie, araignée aquatique; — ஆம்பல் nénuphar blanc, nymphæa alba, espèce d'hydropisie; — ஆரை la plante aquatique marsilea quadrifolia, (elle est mangeable); — ஆலி goutte de pluie; — ஆவி vapeur d'eau, puits; — ஆழி la mer; — ஆழிமண்டபம் bâtiment au milieu d'un étang, — d'un étang réputé sacré, séjour pour le printemps; — இடுகிறது uriner, donner de l'eau; — இடுகிறகண்கள் yeux chassieux, — qui pleurent toujours: — இயந்திரம் machine —, roue hydraulique, pompe; — இலாநிலம் terre sans eau, — stérile; — இழிவு diabète, flux excessif d'urine; — இறக்கம் reflux de la mer, descente de l'eau, — de l'urine; — இறங்குகிறது l'eau —, l'urine descendre, (bon symptôme dans le choléra); — உடும்பு lézard d'eau, salamandre aquatique; — உணவு breuvage, tisane, ne se nourrir que de liquides, jeûne à l'eau; — உமரி l'arbuste tamarix articulata, il croît dans les rivières...); — உளாரை, (உள், ஆரை), *V.* நீராரை; — உளுறைவன, (உள்), êtres aquatiques, poissons et autres; — உள்ளி oignon; — ஊற்று source, — d'eau; fontaine; — எடுக்கிறது l'eau croître, grossir, déborder; — எடுப்பு, crue de l'eau, débordement; — எட்டி, — எட்டிமுத்து espèce de fève médicinale, jatropha montana; —

எரிப்பு, — எரிவு, strangurie, dysurie ; — எலி rat d'eau ; — ஏற்றம் flux de la mer, haute marée, débordement, catarrhe, hydropisie ; — ஏற்றவற்றத்தின்குறிப்பு marque du flux et du reflux, de la crue et de la baisse des eaux ; — ஓட்டி la plante நீர்நாணை ; — ஓசை bruit de l'eau, célébration, fête, joie ; — ஓடல் cours de l'eau ; — ஓடி écluse, conduit, — en bois, déversoir ; — ஓடை cours de l'eau, courant, ruisseau, torrent ; — ஓட்டம் cours de l'eau, courant, flux, haute marée ; இப்போதுதெற்கே — ஓட்டம் le courant se dirige maintenant vers le sud ; — ஓட்டங் கடினமாயிருக்குது le courant est fort ou rapide ; — ஓட்டத்திலேபோகிறது être emporté par —, voguer avec — suivre le courant ; — க்கடிகாரம் clepsydre, horloge d'eau ; — கடுக்கிறது uriner avec difficulté, avoir la dysurie ; — காட்டுகிறது abreuver ; — கொதிக்கிறது l'eau bouillir, — bouillonner ; — க்கடம்பு l'arbre கடம்பு eugenia racemosa qui croît aordinairement près de l'eau ; — க்கடன் libation d'eau et de sésame ; — க்கடுப்பு strangurie, dysurie, difficulté à uriner ; — க்கட்டு dysurie, rétention d'urine, espèce d'hydropisie ; — க்கட்டுகிறது l'eau former des pustules, des vessies etc... ; — க்கணம் pied d'une longue et 4 brèves dit கூவிளங்கனி et censé de bon augure ; — க்கமலி, — கமல்லி, (கமலம்), nénuphar blanc ; — க்கரை bord de l'eau, — d'une rivière, route sur le bord d'une rivière ; — க்கழிவு diabète, émission fréquente d'urine sucrée ; — க்காகம், — க்காக்கை, — க்காக்காய் corbeau aquatique, i. e. poule d'eau, foulque, cormoran, pelicanus carbo ; — க்காசம் espèce de phthisie ; — க்கால் canal, — d'irrigation, — pour l'eau, courant, écluse ; — க்காவி couleur rougeâtre que contracte une toile de coton fréquemment trempée ou lavée dans de l'eau simple sans savon ou matière semblable ; — க்கிராம்பு la plante aquatique jussieua repens ; — க்கீரை herbe —, plante aquatique qu'on peut manger ; — க்கீழ் dessous de —, sous l'eau ; V. நீர்த்தாணம் ; — க்குடம் cruche pleine d'eau, (c'est une des 8 rencontres heureuses dites அஷ்டசுபம் et un des insignes de la royauté dits அரசச்சின்னம்) ; — க்குஷ்டம், — க்குட்டம் espèce de lèpre qui fait sortir de l'eau du corps ; — க்குண்டி la plante வெண்ணொச்சி vitex negundo ; — க்குமிழி, — க்குமிழ், — க்குமிளி, — க்குமிள் bulle d'eau ; — க்குமிழிபோலிருக்கும் வாழ்வு la prospérité ressemble à une bulle d'eau ; — க்கும்பி V. நீர்முள்ளி ; — க்குளிரி la plante damasonium ; — க்குறிஞ்சா la plante asclepias asthmatica ; — க்குன்று montagne d'eau, limaçon ; — க்கூலி prix de l'eau fraiche, salaire pour en apporter dans les lieux où il n'y a que de l'eau saumâtre ; — க்கைக்கதவு écluse, bonde d'étang ; — க்கொதி bouillonnement de l'eau, strangurie ; — க்கொப்பரை chaudière, grande cruche de cuivre, vase à l'eau, citerne ; — க்கொழுந்து le commencement d'un courant d'eau ; — கொழும்பு Negumbo ville de Ceylan ; — க்கொள்ளுவான், — கொள்வான் petite vérole volante ; — க்கொள்ளுகிறது, — க்கோக்கிறது, — க்கோத்தல் ; — க்கொண்டிருக்கிறது devenir hydropiqne, retenir l'eau ; — க்கொள்ளாத, — கூரவாத, — கூவுருத imperméable ; — க்கோத்தை espèce de serpent ; — க்கோவை hydropisie ; — க்கோழி poule d'eau ; — சிதறுந்துருத்தி sorte de pompe, sac de peau ou espèce de machine portative pour jeter de l'eau ; — ச்சங்கு espèce de சங்கு ou monetia qui croît près de l'eau ; — ச்சலவை lavage du linge en le plongeant dans l'eau ; — ச்சாணை manière d'aiguiser —, pierre à aiguiser avec de l'eau ; — ச்சால் jarre, grande cruche, grand pot à l'eau ; — ச்சாவி paille sans grains par trop d'eau ; — ச்சிக்கு strangurie, rétention d'urine ; — ச்சிரங்கு insecte aquatique, espèce de gale qui vient entre les doigts des pieds quand on marche beaucoup dans l'eau ; — ச்சிறப்பு bonté—, excellence de l'eau ; — ச்சிறுப்பு, V. நீர்ச்சிக்கு ; — ச்சின்னி la plante urtica glamerata ; — ச்சீலை, V. குளிசீலை ; — ச்சுண்டி la plante mimosa natans ; — ச்சுழல், — ச்சுழி tournant d'eau, gouffre où l'eau tourne ; — ச்சுனை étang ; — ச்சூலை hydrocèle ; — ச்செம்பை l'arbrisseau coronilla aculeata ; — ச்சேம்பு la plante aquatique sagittaria obtusifolia ; — ச்சொட்டு goutte d'eau ; — ச்சோறு riz bouilli laissé dans l'eau la nuit pour le déjeûner du lendemain ; — ஸ்தம்பம், — த்தம்பம் trombe ; — தாவுந்துருத்தி, V. நீர்சிதறுந்துருத்தி ; — த்தடாகம் étang ; — த்தலை, V. நீர்க்கொழுந்து ; — த்தன்மை liquidité ; — த்தாகம் soif, — d'eau ; — த்தாரை canal, — pour conduire l'eau, membre viril, urètre (modeste), cours d'eau, écluse, jet d'eau, cataracte, chute d'eau, trombe ; — த்தானம், — ஸ்தானம், 4me signe du zodiaque à l'orient de celui qui se lève, i. e. qui est encore censé sous les

eaux ; — த்திவலை, — த்துளி goutte d'eau ; — த்துவம் liquidité ; — த்துறை bord de l'eau, rivage ; — த்தூம்பு écluse, bonde d'étang ; — த்தொட்டி auge, baquet ; — த்தோஷம் qualité malfaisante de l'eau, catarrhe ; — நாய் chien de mer, — qui va à l'eau, bièvre, castor, loutre, — நாள் la 21e constellation dite பூராடம் et உடைகுளம் (probablement par ce qu'elle est censée pluvieuse) ; — நிதி la mer, réservoir des eaux ; — நிலை étang, recevoir, puits, citerne, hauteur — niveau —, mesure de l'eau, creux dans une rivière ; — நெட்டி la plante æschynomene aspera ; — நெய்தல் la plante aquatique menyanthes; — நொச்சி, l'arbre vitex trifolia ; — பெய் கலன் pot à l'eau à l'usage des ascètes ; — ப்பகண்டை la plante stemodia aquatica ; — ப்பஞ்சு coton aquatique, i. e. éponge; — ப்படுவன் nom d'une maladie ; — ப்பந்தல் pandel —, lieu où l'on donne à boire ; — ப்பரிசை bouclier aquatique, i. e. tortue ; — ப்பறவை oiseau aquatique; — ப்பனை la plante புல்லாமணக்கு ; — ப்பாக்கு noix d'arec qu'on a mise tremper dans l'eau ; — ப்பாசி un des 32 arsenics composés, lentille d'eau, algue ; — ப்பாடு maladie particulière aux femmes, diabète, flux excessif d'urine, manque d'eau, sécheresse ; — ப்பாட்டுச்சன்னி espèce de சன்னி, tétanos causé par la maladie susdite, — ப்பாம்பு serpent d'eau, hydre; — ப்பாய்ச்சல் irrigation, cours de l'eau, courant, innondation, nom d'une maladie, flux ; — பாய்ச்சுகிறது faire couler l'eau, arroser, inonder ; — பாய்ச்சுவோன் celui qui arrose, fait couler l'eau ; — பாய்ச்சுமானியம் terre exempte d'impôts et arrosée en tout ou en partie par un étang du domaine public — ப்பிடி, — ப்பிடிப்பு, hydropisie, aquosité, quantité d'eau; — பிடித்த liquide ; — ப்பிடியுள்ள liquide, aqueux ; — ப்பிரமியம், V. நீர்க்கடுப்பு ; — ப்பிரிவு — eau —, ruisseau ou canal qui se partage ; — ப்பிளவை espèce d'ulcère ; — ப்பீரிட்டுப்பாய்கை jet d'eau ; — ப்பீர்ச்சுஞ்சூத்திரம் machine pour lancer de l'eau ; — ப்பீனசம் ulcère dans la tête qui produit un écoulement d'eau par les narines, rhume de cerveau ; — ப்புடையன் espèce de serpent d'eau ; — ப்புள் oiseau aquatique ; — ப்புழு ver —, insecte aquatique ; — ப்பூ fleur aquatique ; — ப்புல்லாய், — ப்பூலா, — ப்பூல் l'arbrisseau phyilanthus multiflorus ; — ப்பெருக்கு crue de l'eau, flux, haute marée, inondation, débordement; — போம்வழி canal rigole, aqueduc; — போன்ற liquide, aqueux; — மட்டம் niveau, — d'eau, — de l'eau : — மதிப்பு strangurie, rétention d'urine : — மாங்காய் mangue verte confite; — மிட்டான், V. தண்ணீர்விட்டான் ; — முகம் écluse, ce qui est en face —, le devant de l'eau, ce qui reçoit l'irrigation en 1er lieu ; — முகத்தழுக்கில்லை devant l'eau, i. e. où il y a de l'eau, il n'y a point de malpropreté, l'eau lave tout, (les gentils l'entendent aussi au moral des purifications par le bain); — முட்டுகிறது manquer d'eau ou l'eau manquer (en temps de sécheresse), uriner (terme d'écoliers); — முட்டுகிறகண்கள் yeux chassieux, — qui pleurent — முள்ளி la plante barleria longifolia ; — மேல்நெருப்பு, — மேனெருப்பு, la plante கல்லுருவி ; — மேல்குமிழி ou குமிழ் bulle d'eau, — sur l'eau ; — மோர் lait de beurre délayé dans de l'eau ; — யானை hippopotame ; — வஞ்சி espèce de rotin ou de canne ; — வண்டு mouche aquatique, insecte qui voltige sur l'eau ; — வரத்து venue —, crue de l'eau, inondation, flux de la mer ; — வல்லி, V. நீர்வள்ளி ; — வழுக்கை la plante aquatique myriophyllum foliosum; — வளம் bonté —, abondance de l'eau, fertilité —, prospérité qu'elle cause ; — வள்ளி la plante தண்ணீர்விட்டான், la plante qui donne le bétel ; — வற்றம், — வற்று reflux, marée descendante, dessèchement ; — வற்றல்தேங்காய் ou — வற்றற்றேங்காய், V. கொப்பரைத்தேங்காய், coprah ; — வற்றுகிறது l'eau tarir, se dessécher, s'écouler ; — வாங்கி, — வாங்குங்குழல் siphon ; — வாத்து espèce de canard anas boschas ; — வாரம் le rotin நீர்வஞ்சி ; — வார்க்கிறது verser de l'eau, arroser ; — வாழைக்காய் banane aquatique, i. e. poisson ; — வாழுஞ்சாதி, — வாழ்சாதி, — வாழ்வன êtres —, animaux aquatiques, poissons et autres ; c'est une des 7 espèces d'êtres dites எழுவகைப்பிறப்பு ; — வாழ்வுள்ள aquatique, qui vit dans l'eau ; — விடுகிறது pisser, se gâter et se tourner en eau ; — விட்டுப்போனசாதம் riz devenu aqueux, — devenu comme de l'empois. — விடுசிவிறி, V. நீர்சிதறுந்துருத்தி ; — விட்டான், V. தண்ணீர்விட்டான் ; — விட்டான்கிழங்கு V. தண்ணீர்விட்டான்கிழங்கு ; — விழுகிறது l'eau tomber, l'éclat d'une pierre précieuse vaciller ; — வீழ்ச்சி, — வீழ்வு chute d'eau, cataracte ; — விளையாட்டு badinage —, jeux dans l'eau, V. சலக்கிரீடை ; — வேட்கை, — வேட்டல், — வேட்பு soif, — d'eau ; — வேட்கிறது avoir soif, être altéré ; நீரைத்தருமுகவை grande cuillère pour donner ou verser de l'eau.

நீர்க்கிறது. ர்த்தேன், ர்ப்பேன், ர், ர்க்க, *v. n.* (நீர்), *et* நீர்த்துப்போகிறது, devenir liquide, aqueux, fluide, clair, se changer en eau. *v. a.* rendre frais: நீர்க்கக்காய்ச்சுகிறது faire chauffer ou bouillir jusqu'à rendre liquide; நீர்க்கவிருக்கிறது être sur le point de devenir —, être liquide, aqueux, clair; நீர்க்கவிருக்கிற கூழ் bouillie ou gruau clair, peu épais: நீர்த்துப்போன சாதம் riz devenu aqueux, — comme de l'empois pour être resté trop long-temps dans l'eau après être cuit.

நீர்க்குதல், நீர்க்கை, நீர்த்தல், நீர்ப்பு, *n. v. du préc.* liquidité, aquosité, fraîcheur.

நீர்த்த, *part. du même*, liquide, aqueux, frais.

நீர்த்தாவளி, la plante வெண்கூதாளம், convolvulus qui croît près de l'eau.

நீர்மை, (நீர், மை), bienfaisance, bonté, bonne disposition, — qualité, caractère, égalité, stabilité.

*நீல, *adj. de* நீலம், bleu, noir.

*நீலகம், (நீலம், ka), sel noir, vitriol —, acier, bleu, antilope couleur d'ardoise dite nil-gaut.

நீலத்தர், bardes, gens qui chantent les compositions d'autrui.

*நீலபம், (நீலம், bha *briller*), lune, nuage, abeille.

*நீலம், (nîla), bleu, indigo, bleu foncé, noir, noirceur, obscurité, la pierre précieuse bleue, *i. e.* le saphir, nénuphar —, vitriol bleu, masse —, boule d'indigo, poison, antimoine, palmier, vent, sel noir; — கட்டுகிறது, — தீர்கிறது, — தீர்தல், —, தோய்க்கிறது, — துவைக்கிறது teindre en bleu, — à l'indigo; — கட்டுப்படுப்பேசுகிறது, — பிடிபடச்சொல்லுகிறது dire des contes bleus, mentir gossièrement; — பற்றவைக்கிறது mettre tremper dans le bleu, raconter des fables, forger des contes bleus, des mensonges; — பாரிக்கிறது le bleu paraître, le corps devenir bleu (par le poison ou cause semblable); — பூசுகிறது peindre —, colorer en bleu; நீல அவிரி, *V.* நீலவவிரி; நீலகண்டம் cou bleu, paon, passereau, hochequeue (qui ont le cou bleu); — கண்டன் celui qui a le cou bleu, *i. e.* Siven (pour avoir avalé du poisson), un dévot de Siven dit aussi திருநீலகண்டநாயனார், homme féroce, sorte de centpieds, vitriol bleu, l'arbre முருங்கை; — கண்டாக்ஷம், (அக்ஷம், *oeil*), graine de உருத்திராக்ஷம்; — கண்டி une des dents venimeuses des serpents, vaurien, méchant; — கமலம் nénuphar bleu; — காசம் espèce de phthisie ou de consomption, sorte de mal d'yeux; — கிரி la montagne bleue, (dans la géographie des pouranas), c'est une des 9 principales chaines de montagnes au nord de l'Havrata (dans l'usage ordinaire) Nilaguéry (en anglais) Neilgherry, haute chaîne de montagnes qui séparent le Coimbatour du Maléalam et du Maïsour, — க்கட்டி masse —, morceau d'indigo; — க்கண்ணாடி lunettes bleues, verres bleus; — க்கத்தரி espèce de bringelles; — க்கல் la pierre précieuse bleue, *i. e.* le saphir; — க்காக்கட்டான் la plante காக்கட்டான் à fleurs bleues; — க்காக்கணம், *V.* கருங்காக்கணம்; — க்காரம் vitriol bleu; — க்காரன் teinturier en bleu; — க்காவி indigotier ou plante dite அவிரி, espèce de crabe; — க்கிரீபன் Siven au cou noir; — ச்சாயம் teinture bleue; — ச்சால் grande cruche ou jarre à l'indigo pour le faire ou pour teindre en bleu; — நிதி un des 9 trésors de Koubèren; — பங்கம் noirceur, boue noire; — ஸ்படிகம், — படிகம் crystal bleu; — பதுமம் nénuphar bleu; — பாஷாணம் espèce d'arsenic préparé; — பத்திரம் feuilles bleues, nénuphar bleu; — பாசனம், (*cuisson*), macération de l'indigo; — பாச்சல் பாண்டம் jarre —, cruche dans laquelle on laisse macérer l'indigo; — பிச்சம் queue bleue, faucon à queue bleue; — புஷ்பம், — புஷ்பிகை, (ika), indigotier, l'arbre எட்டி, la plante விஷ்ணுகாந்தி; — ப்பணி teinture bleue qu'on donne aux toiles; — ப்புடவை toile bleue; — மணி la pierre précieuse bleue, le saphir, émeraude, prunelle de l'œil; — மணிகாசம் mal d'yeux qui attaque la paupière; — மருந்து l'indigo; — மாதவன் le bleu Vichnou; — மார்க்கம் la plante கையாந்தகரை; — மீனிகை, (மீனம், ika), mouche luisante; — மிருத்திகை pyrite de fer, terre noire; — மேகம் nuage bleu ou noirâtre, — plein d'eau; — மேனியன் celui qui a le corps bleu, *i. e.* Vichnou, Râmen, vitriol bleu; — ரத்தினம், *V.* நீலக்கல்; — ராஜன் Nilarâsen ou le roi bleu; — ராசாவர்த்தம் lapis lazuli bleu, espèce inférieure de diamant, (qui est censé porter bonheur aux rois qui l'ont); — ருத்திரன் le Routtiren bleu; — லோகம் acier bleu; — லோகிதன் celui qui est bleu et rouge, surnom de Siven, un des 11 Routtirers; — வசனன் l'habillé de bleu, (surnom de) Saturne; — வண்ணன் celui qui est de couleur bleu, Saturne, Vichnou; — வண்ணான் teinturier, — en bleu; — வருணம் nuge, un des 7 nuages fabuleux, celui qu'on pré-

tend répandre du feu, *ou* — வாணம், — வன்னம் couleur bleue ; — வலிசி, (அவிசி), sorte d'indigotier, la plante indigofera trifoliata ; — வழுதலை espèce de bringelle ; — விருஷம் bœuf noir.

*நீலன் (nîla), le bleu சனி ou Saturne, le roi Nîlen un des chefs des singes de l'armée de Râmen, homme cruel, gnome, mauvais génie, menteur grossier, — impudent.

நீலக்காலி, *P.* *நீலக்காலி*, espèce de crabe.

*நீலாக்ஷம், (நீலம், அக்ஷம்), l'oiseau aux yeux bleus, *i. e.* l'oie.

*நீலாங்கம், (*id.* அங்கம்), grue noire, — indienne, jais bleu dit கருமிழலை.

*நீலாஞ்சனம், (*id.* அஞ்சனம்), pierre noire, *V.* கல்லீயம்.

*நீலாஞ்சனை, (*id.*), éclair.

*நீலாப்பிரகம், (*id.* அப்பிரகம்), sable noir.

*நீலாப்பிரம், (*id.* அப்பிரம), nuage noir.

*நீலாம்பரன், (*id.*), l'habillé de bleu, (surnom de) Balarama, Saturne, démon, mauvais génie.

*நீலாம்பிரம், (*id.* அம்பிரம்), habit bleu, — noir.

*நீலாம்புசன்மம், (*id.* அம்புசன்மம்), nénuphar bleu.

நீலாம்புரி, espèce d'air.

*நீலி, (nîli), l'indigotier அவிசி, couleur bleue, — noire, (surnom de) Kâli, Dougâ et Parvadi, Nili sœur jumelle du singe Nilen et grande menteuse, gnome femelle, femme méchante, — féroce, vitriol bleu, une des dents venimeuses des serpents, l'arbre மருதோன்றி lawsonia spinosa à fleurs d'un bleu foncé, l'arbrisseau கருநொச்சி, justicia gandarussa ; — சந்தானம் fermentation ou macération de l'indigo ; — சந்தானபாண்டம் jarre à indigo ; — ச்சாதனைசாதிக்கிறது, — த்தனஞ்செய்கிறது mentir impudemment comme Nili ; — நாடகம், — கூத்து danse ou comédie en l'honneur de Nili ; — யாட்டமாடுகிறது jouer —, réciter le drame de Nili, mentir impudemment comme Nili ; — ராகம் couleur bleue, attachement aussi durable que la teinture d'indigo.

*நீலிகை, (நீலி, kâ), marque bleuâtre de coups reçus *ou*

*நீலினி, (நீலம், ini), indigotier அவிசி.

*நீலோபலம், (*id* உபலம், pierre bleue, lapis lazuli.

*நீலோற்பலம், (*id* உற்பலம்), nénuphar bleu, nymphæa cærulea.

நீல், *sync. de* நீலம், indigo, bleu, vent.

*நீவரம், (nivara), eau, boue, trafic, pays, place propre pour une habitation.

*நீவரன், (*id.*), religieux mendiant.

நீவல், *opt. et n. v. de* நீவுகிறது, frottement friction, — légère, action d'essuyer...

*நீவாகம், (nîvâka), disette, famine.

*நீவாரம், (nîvâra), riz sauvage, — des bois, — qui croît sans culture, millet rouge dit செந்தினை.

நீவான், (*P.* நீகான்), pilote.

*நீவி, 1° (nivi), toile, habit, toile que les femmes indiennes s'attachent autour de reins, bout de leur toile dont elles s'entourent les reins, capital, — prêté. 2° *gén. de* நீவுகிறது.

*நீவியம், (நீவி, ya), toile, habit.

நீவிர், *P.* நீர், vous.

நீவுகிறது, வினேன், வுவேன், வு, வ, *v. a.* நீவுதல், *n. v.* frotter, — doucement, frictionner, oindre, enduire, taper, toucher légèrement, tâter, essuyer.

நீழல், *P.* நிழல், ombre, ombrage, lumière, maladie, douleur.

நீழ், *P.* நீள்.

நீள, *inf. de* நீளுகிறது, longuement, au long, à une grande longueur : நீளவிடுகிறது retarder, prolonger, allonger, laisser traîner en longueur.

நீளக்க, *P.* நீளிக்க, *V.* நீள.

நீளங்கடை, (நீளம், கடை), longue —, durée, *ou* — போக à la longue, avec le temps, jusqu'au bout.

நீளங்கம், (நீள், அங்கம்), long corps.

நீளம், *n v. de* நீளுகிறது, longueur, extension, distance : — ஆய் longuement, en long, en longueur ; — ஆன long, étendu ; — ஆயிருக்கிறது être long, étendu ; நீளப்பாடாய் en longueur, longitudinalement ; நீளப்பூச்சி long vers, — insecte ; நீளத்திலேவிடுகிறது traîner en longueur, différer, allonger, prolonger பேச்சைநீளத்திலே *ou* நீளவிடுகிறது prolonger le discours la conversation ; என்காரியத்தைநீளத்திலேவிடுகிறான் il traîne en longueur mon affaire.

நீளல், *apt. et n. v. de* நீளுகிறது, longueur, durée, extension, allongement, distance, course, accroissement.

நீளி, longueur, homme de haute taille, chose haute *ou* longue, *n. v. imp. de* நீளிக்கிறது.

நீளிடை, (நீள், இடை), distance, intervalle, longueur.

நீளிக்கிறது, ளித்தேன், ளிப்பேன், ளி, ளிக்க, *v n.* நீளித்தல், *n. v* (நீளம்), s'allonger, s'étendre, être long, étendu, du-

rer, vivre longtemps, tarder; நீளித்த long, étendu.

நீளிப்பு, n. v. du préc. longueur, allonger, extension, durée, retard.

நீளிய, adj. de நீள், long, étendu, haut: — சாரை long serpent de l'espèce dite சாரை, V. நெருப்புக்கல்லு; நீளியது ce qui est long; நீளியன் homme long, — de haute taille.

நீளுகிறது ou நீள்கிறது, நீண்டேன், நீளுவேன, ou நீள்வேன், நீளு, ou நீள், நீள, v. n. (நீளல்), s'étendre, s'allonger, être long, étendu, durer, courir, croître.

நீளுதல், V. நீளல்.

நீள், 1° imp. et part. du préc. 2° (நீளல்) longueur, hauteur, lumière: நீள்சடைபோன் l'arbrisseau கொன்றை cassia.

நீறு, 1° gén. நீற்றின், cendre, — de bouse de vache (réputée sacrée par les payens et dite திருநீறு), poussière, poudre, chaux, — éteinte et réduite en poudre. 2° imp. et part. de நீறுகிறது: நீறடிக்கிறது, நீறடித்தல் tirer —, tracer au cordeau; நீறணிகிறது se frotter de cendres de bouse de vache; நீறணிந்தோன் homme barbouillé ou frotté de cendres, Siven; நீறாகிறது, நீறாய்ப்போகிறது se réduire —, être réduit en cendre நீறாக்குகிறது, நீறாக்கிப்போடுகிறது réduire en cendres, calciner; நீறாடுகிறது réduire en cendres, détruire, se barbouiller —, se frotter le corps de cendres; — தாளிக்கிறது éteindre la chaux; — நீறும்பிக்கநீர் தெளிக்கிறது jeter —, verser de l'eau pour éteindre la chaux; — படுகிறது être réduit en cendres, en poudre, être détruit; — பூக்கிறது, — பூத்தல் réduire en cendres, en poudre, anéantir.

நீறுகிறது, றினேன், றுவேன், று, ற, v. n. நீறுதல், n. v. (நீறு), se réduire —, être réduit en cendres, en poussière, v. g. la chaux, être amorti, se calciner.

நீற்றல், n. v. de நீற்றுகிறது, réduction en poudre.

நீற்றறை, (நீறு, அறை), four à chaux.

நீற்று, 1° obl. de நீறு, de chaux, de cendre. 2° imp. et part. de நீற்றுகிறது: — க்கல் pierre à chaux; — ப்பூசணி citrouille cendrée; — ப்பூசணிக்காய்த்தானம் un des lieux qui pronostiquent la mort; — ப்பெட்டி sorte de coffre pour la farine ou pain.

நீற்றுகிறது, ற்றினேன், ற்றுவேன், ற்று, ற்ற, v. a. de நீறுகிறது, நீற்றுதல், n v. réduire en cendres, en poudre, amortir —, éteindre la chaux, calciner.

நீற்றுண்டை, (நீறு, உண்டை), œuf, litt. boule de chaux amortie.

நீனிறம், (நீல், நிறம்), couleur bleue.

நு

நு, 1° lettre syllabique composée de ந் et de உ, nou bref 2° (nou), particule sanscrite indiquant le doute, l'interrogation, la réflexion, le mépris, ou le respect. 3° arme (en général), méditation, réflexion, temps, bateau, louange, éloge.

நுகம், (P. யுகம்), joug, — de voiture ou de charrue auquel on attache les bœufs: — புரட்டி bœuf qui rejette le joug, homme qui secoue le joug de l'obéissance, qui s'écarte des règles; நுகக்கால் timon de charrue, — de charrette; — த்தடி joug, — de charrue...; — த்தடியிலேமாடுகளைப் பூட்டுகிறது ou பிணைக்கிறது attacher les bœufs au joug; — த்தொளை trou du joug où passe la corde qui attache les bœufs; நுகத்தாணி, (ஆணி), cheville du joug.

நுகருகிறது, ou நுகர்கிறது, ர்ந்தேன், ருவேன் ou ர்வேன், ரு ou ர், ர, v. a. நுகர்தல், n. v. jouir, éprouver, savourer, manger, dévorer.

நுகர், imp. et part. du préc. qui mange இலைநுகர்விலங்கு animal herbivore, — qui se nourrit de feuilles.

நுகர்ச்சி, நுகர்வு, n. v. du même, jouissance, nourriture, manducation.

நுகைகிறது, கைந்தேன், கைவேன், கை, கைய, v. n. நுகைதல், n. v. s'amollir, s'adoucir, se relâcher, devenir mou.

நுகைக்கிறது, கைத்தேன், கைப்பேன், கை, கைக்க, v. a. du préc. நுகைத்தல், n. v. amollir, attendrir, relâcher.

நுகைப்பு, n. v. du préc. amollissement, adoucissement, relâchement.

நுகைவு, n. v. de நுகைகிறது, amollissement, adoucissement, relâchement, diminution, concorde.

நுக்காங்குலே, (நுக்கு, ஆம்), grappe de de palmier dont les fruits sont tombés, — sont tendres.

நுக்கு, 1° l'arbre எட்டிமரம் strychnos, morceau. 2° P. நுங்கு, fruit du palmier non mûr, pulpe qu'il renferme. 2° imp. et part. de நுக்குகிறது: நுக்குநுக்காய்ப் பண்ணிப்போடுகிறது briser en petits morceaux.

நுக்குகிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, v. a. நுக்கல், நுக்குதல், n. v. briser,

— en pièces, réduire en poudre, détruire: *மழைநுக்குது* il tombe une pluie battante, la pluie brise tout en tombant à verse.

நுக்குடம், l'arbre *எட்டிமரம்*.

நுங்கல், opt. et n. v. de நுங்குகிறது.

நுங்கு, 1° pulpe —, chair de noyaux encore tendres du fruit du palmier. 2° *imp et part. du suiv.*; *நுங்குக்கண், நுங்கிற்கண்* œil du fruit du palmier par où sort le germe; *நுங்கு நுங்காய்விழுகிறது* devenir mou comme la pulpe du fruit de palmier, les excréments tomber mous et dans le genre des pulpes susdites.

நுங்குகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, v. a. நுங்குதல், n. v. dévorer, engloutir, boire.

நுங்கை, 1° *sync. de நுன்தங்கை*, ta sœur cadette, ta mère. 2° (*நும், கை*), votre sœur cadette, votre main. 3° *P. நுங்காய். 2° pers. nég. de நுங்குகிறது.* 4° *acc. de நுங்கு.*

நுசுப்பு, la ceinture, le milieu du corps.

நுடக்கம், n. v. de நுடங்குகிறது, mouvement, agitation, repli, courbure flexibilité, vaciliation, chancellement.

நுடங்கல், opt. et n. v. du même, agitation, mouvement, titubation, vacillation, flétrissure, flexibilité, pli, faiblesse, action de remuer...

நுடங்கிடை, (*நுடங்கு, இடை*), ceinture flexible, mince, svelle.

நுடங்கு, imp. part. et. n. v. du suiv. V. நுடக்கம்.

நுடங்குகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, v. n. நுடங்குதல், n. v. remuer, s'agiter, se flétrir, vaciller, chanceler, faiblir, plier, se replier, être flexible.

நுட்பம், (*நுண்*), petitesse, minceur, finesse, délicatesse, subtilité, minutie, instant, figure de rhétorique qui consiste à indiquer subtilement son idée: — *ஆயாராய்கிறது* scruter —, examiner minutieusement; — *ஆயாராய்வோன்* scrutateur minutieux; *நுட்பவஸ்து* objet très petit, très fin, ou délicat; — *வாராய்ச்சி*, (*ஆராய்ச்சி*), *நுட்பமானயோசனை* examen minutieux, délibération minutieuse; — *வுரை*, (*உரை*), explication subtile, — minutieuse; — *வேலை* ouvrage fin, délical, minutieux; *மகாநுட்பம்* chose très menue, atome.

நுணக்கம், n. v. de நுணங்குகிறது, V. நுடக்கம்.

நுணங்கல், opt. et n. v. de நுணங்குகிறது, faiblesse, flétrissure, minceur, subtilité, finesse, *V. நுடக்கம்.*

நுணங்கியோர், (*நுணங்குகிறது*), gens subtils.

நுணங்கு, taches jaunes (sur la figure ou la poitrine), subtilité, finesse, ruse, *n. v. imp. et part. de*

நுணங்குகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, v. n. நுணங்குதல், n. v. se mouvoir, s'agiter, vaciller, plier, se replier, se courber, se flétrir, se faner, être subtil, fin, délicat, petit.

நுணலை, espèce de grenouille, de poisson, sardine, hareng

நுணல், espèce de —, grenouille: *நுணலுந்தன்வாயாற்கெடும்* la grenouille aussi périt (en se trahissant) par ses croassements, (ainsi les sots s'attirent des malheurs par leurs paroles imprudentes).

நுணவு, 1° *ou நுணவை*, l'arbre *தணக்கு* gyrocarpus jacquine. 2° *ou*

நுணா, — *மரம்* l'arbre morinda umbellata: *நுணாக்காய்க்கிரந்தி* espèce de maladie vénérienne.

நுணாசுகிறது, சினேன், சுவேன், சு, ச, v. a. நுணாசுதல். n. v et நுணாவுகிறது, வினேன், வுவேன், வு, வ, v. a. நுணாவுதல், n. v. frotter, toucher, tâter, palper, connaître au tact, *V. தோம்புகிறது.*

நுணி, 1° *P. நுனி*, pointe, extrémité, bout. 2° *imp. de*

நுணிக்கிறது, ணித்தேன், ணிப்பேன், ணி, ணிக்க, v. a. et n. et நுணித்தல், n. v. rendre petit, fin, pointu, réduire en poussière, discerner —, distinguer exactement, devenir —, être subtil, fin, rusé, s'améliorer: *காலம்நுணித்துணர்காசிபன்* Kâsyoben l'habile connaisseur des temps.

நுணு, petitesse, subtilité, délicatesse, finesse.

நுணுகு, V. நுணு, n. v. imp. part de நுணுகுகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, v. n. de நுணுக்குகிறது et நுணுகல், நுணுகுதல், n. v. devenir —, être petit, fin, délicat, subtil, rusé, pointu, exact.

நுணுக்கம், n. v. de நுணுக்குகிறது, petitesse, finesse, subtilité, exactitude, — minutieuse, pointe.

நுணுக்கல், opt. et n. v du même.

நுணுக்கு, n. v. imp. et part du suiv. petitesse, chose petite, fine, délicate, subtile, écriture très fine, subtilité; *நுணுக்கெழுத்து* écriture —, lettre très fine, illisible, inintelligible ou subtile.

நுணுக்குகிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, v. a. நுணுக்குதல், n. v. et நுணுக்கிப்போடுகிறது, briser, broyer, pulvériser, réduire en poudre, écrire d'une manière très fine, aiguiser, affiler, rendre pointu, aigu, petit, fin, subtil, ne pas atteindre le but (dans un jeu d'enfant).

நுணுங்கல், *opt. et n. v. de நுணுங்குகிறது*, petitesse, subtilité, finesse.

நுணுங்கு, petitesse, finesse, subtilité, *n. v. imp. et part. de*

நுணுங்குகிறது, *கினேன்*, *குவேன்*, *கு*, *க*, *v. n. de நுணுக்குகிறது et நுணுங்குத*
ல், *n. v.* devenir—, être petit, fin, menu, délicat, minutieux, subtil, rusé, pointu.

நுண், 1° atome, petitesse, finesse, subtilité. 2° *adj. de நுண்மை* menu, mince, petit, délicat, fin, subtil, exact, minutieux, pointu, aigu : — *பிண்டி* mets délicat, *ou* — *பொடி* poudre fine, poussière ; — *பொருள்* objet fin, délicat, pensée, fine, subtile, délicate ; — *மணல்* sable fin, grain de sable; — *மருங்கல்* ceinture mince, taille svelte.

நுண்ணறிவு, (*நுண்*, *அறிவு*), esprit subtil, fin, connaissance claire, exacte, minutieuse : *நுண்ணறிவுடையோர் நூலொடு பழகினும் பெண்ணறிவென்பது பெரும் பேதைமைத்தே* lors même que l'esprit d'une femme est versé dans les écrits des savants, il conserve toujours une grande simplicité.

நுண்ணிச்சிறை, (*நுண்ணிய*, *சிறை*), très petit oiseau dit *கொசுக்கட்டை*.

நுண்ணிடை, (*நுண்*, *இடை*), ceinture mince, taille svelte, femme.

நுண்ணிமை, 1° (*நுண்*, *இமை*), paupière délicate. 2° *P. நுண்மை*.

நுண்ணிய, *adj. de நுண்மை*, petit, mince, fin, délicat, subtil, minutieux, rusé, pointu: — *கருமமெண்ணித் துணி* entreprends une affaire délicate après y avoir bien réfléchi.

நுண்ணியது, (*நுண்ணிய*), chose fine, délicate, petite.

நுண்ணியர், (*id*), gens subtils, fins, rusés, habiles, délicats, les grands, ministres d'état.

நுண்ணுணர்வு, (*நுண்*, *உணர்வு*), *V. நுண்ணறிவு*.

நுண்மை, (*நுண்*), petitesse, finesse, délicatesse, subtilité, pointe, exactitude : — *யாய்* subtilement, finement, joliment, habilement, exatement; — *யாய்ப்பார்க்கிறது* regarder attentivement, examiner minutieusement; — *யாயெழுதுகிறது* écrire délicatement, en lettres fines ; — *யாய்ப்பண்ணுகிறது* faire —, terminer délicatement, joliment; — *யானவேலை* ouvrage fin, délicat ; — *நுகரேல்* ne mange pas délicatement, — des mets recherchés.

**நுதம்*, (neuta), louange, éloge.

நுதம்புகிறது, *பினேன்*, *புவேன்*, *பு*, *ப*, *v. n. நுதம்புதல்*, *n. v.* s'attendrir en pensant.

நுதல், *opt. et n. v. du suiv.* considération, détermination, dessein.

நுதலுகிறது, *ou நுதல்கிறது*, *லினேன்*, *லுவேன்*, *ou ல்வேன்*, *லு ou ல்*, *ல*, *v. a. நுதலுதல்*, *n. v.* penser, considérer, se proposer, avoir —, former le dessein, déterminer : *நுதலிப்புகுதல்* entrer en matière après avoir annoncé ce qu'on va dire, c'est un des 32 *நூலுத்தி*.

நுதல், 1° front, paupière. 2° *imp. et part. du préc* *நுதலணி* (*அணி*), bijou du front (surtout à l'usage des femmes) ; *நுதற்சுட்டிகை* autre bijou du front (aussi à leur usage).

நுதனீர், (*நுதல்*, *நீர்*), sueur du front.

**நுதி*, 1° (nouti), louange, éloge, panégyrique, honneur, adoration, vénération. 2° pointe, bout, extrémité : — *த்தோல்* prépuce ; — *விழுதல்* nom d'une correction à faire quelquefois dans l'emploi du *பஞ்சாங்கவாக்கியம்*.

நுதுக்கிறது, *துத்தேன்*, *துப்பேன்*, *து*, *துக்க*, *v. a.* détruire, rejeter, éteindre, apaiser, adoucir ; *நெய்யாலெரிநுதுப்போமென்றற்றால்* comme si l'on disait; nous éteindrons le feu avec de l'huile.

நுதுத்தல், *நுதுப்பு*, *n. v. du préc.* destruction, extinction, adoucissement.

நுந்துகிறது, *தினேன்*, *துவேன்*, *து*, *த*, *v. a. நுந்துதல்*, *n. v.* pousser, chasser, mouvoir, exciter, tirer, (la mèche d'une lampe).

நுந்தை, (*sync. நும் ou நுன் et தந்தை*) votre père, ton père.

நுபம், la plante *எருக்கு*.

நும, *P. நும்*, *devant un pl. n.* votre.

நுமன், *m. நுமள்*, *f. நுமர்*, *pl.* un des vôtres, de vos gens, un homme —, une femme —, les gens de votre parti, de votre caste, de votre famille, de votre maison.

நும், 1° *obl. de நீர்* dans le haut tamoul, votre, *gén. நுமது* votre, *dat. நுமக்கு* à vous, *acc. நும்மை* vous *abl. நும்மில்* en vous, *நும்மால்* par vous, *நும்மோடு* avec vous. 2° particule dite *சாரியை* propre à la 2° *pers. comme எல்லீர்நும்மையும்*, *P. எல்லீரையும்* vous tous *à l'acc.*

நும்பி, (*sync. de நும்*, *நுன்*, *தம்பி*), votre *ou* ton frère cadet.

நும்மோர், (*நும்*), les vôtres, vos gens, vos partisants, vos parents...

நுரு, bourgeon, branche, rejeton (qui vient dans les jointures ou les nœuds).

நுரை, 1° écume (de l'eau etc...), bulle d'eau, blancheur, beurre frais. 2° *imp. et part. de நுரைக்கிறது* : — *க்கடல்* la mer

écumante; — *நுரையாய் விழுகிறது* écumer, l'écume dégoutter; — *ப்பீர்க்கு* la plante cucumis sulcatus; — *யீரல்*, (*ஈரல்*, poumon; — *வாய்* bouche écumante; — *வாயன்* celui qui a la bouche écumante, dont les lèvres retiennent ordinairement une portion de salive.

நுரைக்கிறது, *ரைத்தேன்*, *ரைப்பேன்*, *ரை*, *ரைக்க*, *v. n.* *நுரைக்குதல்*, *நுரைத்தல்*, *n. v.* écumer, jeter de l'écume: *நுரைக்கநுரைக்கக்குடிக்கிறது* boire un liquide pendant qu'il écume.

நுவணம், *நுவணை*, science, livre de science, littérature, subtilité, fil de coton, farine de millet, manguier.

நுவலல், *opt. et n. v. du suiv.*

நுவலுகிறது, *ou* *நுவல்கிறது*, *வன்றேன்*, *வலுவேன்*, *ou* *வல்வேன்*, *வலு* *ou* *வல்*, *வல*, *v. a.* *நுவலுதல்*, *n. v.* (*நுவல்*), dire, parler, discourir; *நுவல்க* parlez...

நுவலா, *part. nég. du même*: — *நுவற்சி* figure de rhét. où l'on dit une chose sans avoir l'air de la dire.

நுவலிலி, (*நுவல்*, *இலி*), muet.

நுவல், 1° mot, parole. 2° *imp. et part. de* *நுவலுகிறது*

நுவல்கை, *நுவற்சி*, *நுவறல்*, *n. v. du même*, dire, parole mot, diction, discours

நுவல்பவன், *நுவல்வோன்*, *n. app. du même*, parleur, discoureur.

நுவன்று, *gér. du même.*

நுழாய்ப்பாக்கு, noix d'arec encore tendre.

நுழுந்தி, 1° rusé qui s'esquive, qui ne donne pas prise, insaisissable. 2° *gér. de*

நுழுந்துகிறது, *தினேன்*, *துவேன்*, *து*, *த*, *v. a. et. n.* *நுழுந்துதல்*, *n. v.* voler, ramper, se traîner par terre, glisser, s'échapper, s'esquiver, se dérober, se glisser furtivement, enfoncer —, plonger —, tremper —, placer dans, retrousser; *நுழுந்தி வைக்கிறது*, — *ப்போடுகிறது* enfoncer —, ficher en terre, planter.

நுழுவுகிறது, *வினேன்*, *வுவேன்*, *வு*, *வ*, *v. a.* *நுழுவுதல்*, *n. v.* glisser, s'écouler, s'esquiver.

நுழை, 1° subtilité, finesse, endroit où il faut se glisser, porte étroite, guichet, fenêtre. 2° *imp. et part. de* *நுழைகிறது* *et* *நுழைக்கிறது*: — *கடவை*, — *கண்டாயம்* passage étroit, entrée étroite; — *நரி* renard à tanière, — à terrier; — *வாயில்*, — *வாசல்* porte étroite et basse.

நுழைகிறது, *ழைந்தேன்*, *ழைவேன்*, *ழை*, *ழைய*, *v. n.* (*நுழை*), *நுழைகுதல்*, *நுழைதல்*, *n. v.* entrer, — le corps baissé, — avec peine, se glisser dedans, s'introduire, s'insinuer, s'ingérer, pénétrer, faire signe, donner à entendre, arrêter, restreindre: *அந்தச்சொல்லென்மனதிலே நுழைந்தது* ce mot a pénétré dans mon esprit; *ஊசித்தொளையில் நூல்நுழையவில்லை* le fil n'est pas entré dans le trou de l'aiguille; *காதிலே நுழைகிறது* entrer —, s'introduire dans l'oreille; *நுழைந்துபார்க்கிறது* pénétrer et considérer l'intérieur; *நுழைந்துபோகிறது* se glisser (par un passage étroit), s'introduire (dans une foule...), s'ingérer; *நுழையப்பண்ணுகிறது ou*

நுழைக்கிறது, *ழைத்தேன்*, *ழைப்பேன்*, *ழை*, *ழைக்க*, 1° *v. a. du préc.* *நுழைத்தல்*, *n. v.* faire entrer, — pénétrer, introduire, glisser —, pousser dedans, insinuer; *நுழைத்துப்போடுகிறது*, — *வைக்கிறது* faire entrer, placer dans 2° *v. n. V.* *நுழைகிறது.*

நுழைச்சல், 1° *n. v. de* *நுழைக்கிறது*, se glisser, faire entrer. 2° sept (en langage secret).

நுழைவிக்கிறது, *v. caus. de* *நுழைகிறது*, faire entrer, — passer, introduire, fixer dedans.

நுழைவு, *n. v. du même*, subtilité, pénétration d'esprit.

நுளம்பு, moustique, cousin, mouche luisante.

நுளுப்புகிறது, *ப்பினேன்*, *ப்புவேன்*, *ப்பு*, *ப்ப*, *v. n.* *நுளுப்புதல்*, *n. v. et* *நுளும்புகிறது*, travailler nonchalamment, négliger, dédaigner, faire le —, être paresseux, négligent, abandonner le travail, s'excuser de travailler, excuser sa paresse, tromper.

நுளை, 1° bassesse, cécité, *adj.* petit, bas, inférieur, vil, chétif, défectueux, aveugle, (par la perte de l'humeur cristalline...): — *ப்புழுக்கையன்* vil esclave; — *முண்டை* veuve méprisable, vile créature, vilain garnement.

நுளைச்சி, *pl.* *நுளைச்சியர்*, *fém. de* *நுளையன்*, femme de pêcheur, pêcheuse, habitante des bords de la mer.

நுளைப்புகிறது, *ப்பினேன்*, *ப்புவேன்*, *ப்பு*, *ப்ப*, *v. n.* *நுளைப்புதல்*, *n. v.* (*நுளுப்புகிறது*), fuir —, éviter le travail, travailler négligemment.

நுளையன், *pl.* *நுளையர்*, (*நுளை*), 1° pêcheur, habitant du bord de la mer. 2° homme vil, *mot de mépris comme* *நுளையாதுப்புறப்போ* va-t-en vaurien: *கடல்மீனுக்குநுளையனிட்டதேசட்டம்* le nom que le pêcheur donne aux poissons de la mer fait autorité, à chacun son métier.

நள், *நள்ளு*, 1° pincement, pincée. 2° *imp. et part. de* *நள்ளுகிறது*.

நள்ளான், (*நள்*), espèce de fourmi.

நள்ளுகிறது, *ள்ளினேன்*, *ள்ளுவேன்*, *ள்ளு*, *ou* *நள்*, *ள்ள*, *v. a.* *நள்ளல்*, *நள்ளுதல்*, *n. n.* pincer

நற்கு, *P.* *நனக்கு*, à toi.

நன, *P.* *நன்* *devant un pl. n.* votre.

நனது, *நனக்கு*, *V.* *நன்*.

நனி, 1° bout, extrémité, pointe, tranchant, subtilité, délicatesse, finesse. 2° *imp. de* *நனிக்கிறது* : — *க்கோல்*, le bout d'un bâton, d'une perche ; — *த்தோல்* le prépuce ; — *ப்பந்தி* la dernière rangée (de convives...) ; — *விரல்* le bout des doigts ; *நனிபிலேகிள்ளுகிறது* pincer l'extrémité (d'une chose) ; — *தடவுகிறது* frotter —, oindre le bout ; *நனியைத்தறித்துப்போடுகிறது* couper l'extrémité ou la pointe.

நனிக்கிறது, *னித்தேன்*, *னிப்பேன்*, *னி*, *னிக்க*, *v. a.* *நனித்தல்*, *n. v.* aiguiser, rendre pointu, aigu, tranchant, examiner minutieusement : *நனித்துநோக்குகிறது* considérer attentivement.

நனிக்கை, 1° *n. v. du préc.* 2° (*நனி*, *கை*), la bout de la main, — du doigt du milieu.

நனை, pointe, bout, extrémité, tranchant.

நன், *obl. de* *நீ*, ton, de toi ; *gén.* *நனது* ton, *dat.* *நனக்கு* à toi, *acc.* *நன்னை* toi, *abl.* *நன்னில்*, *நன்னால்*, *நன்னோடு* dans, par, avec toi, (poétique).

நா

நா, 1° lettre syllabique composée de *ந்* *et de* *ஆ*, noû long. 2° *(noû), bijou, ornement. 3° *imp. et part. de* *நாகிறது*, *P.* *நார்கிறது*, s'éteindre.

நாக்கம், 1° l'arbre dalbergia latifolia, 2° *n. v. de* *நாக்குகிறது*, expulsion, rejet, coup, poussée.

நாக்கல், *opt. et n. v. de* *நாக்குகிறது*, coup, poussée, expulsion, faire parvenir, nom d'un instrument de tisserands.

நாக்கிறது, *P.* *நார்க்கிறது* éteindre....

நாக்கு, *imp. part. et n. v. du suiv.* rejet, expulsion, blé concassé.

நாக்குகிறது, *க்கினேன்*, *க்குவேன்*, *க்கு*, *க்க*, *v. a.* *நாக்குதல்*, *n. v.* chasser, repousser, écarter, pousser, — de côté, faire parvenir.

நாங்கு, grandeur, abondance, *n. v. imp. et par. du suiv.*

நாங்குகிறது, *கினேன்*, *குவேன்*, *கு*, *க*, *v. n.* *நாங்கல்*, *நாங்குதல்*, *n. v.* élever, abonder, être grand, élevé, abondant.

நாடி, la plante *சிற்றேலம்*.

**நாதம்*, (noûda), mûrier, morus indica.

நாதல், *n. v. de* *நாகிறது*, extinction.

**நாதனம்*, *நாதனத்துவம்*, (noûtana), nouveauté, nouvelle, merveille : *நாதனக்காரன்*, homme à nouveautés, à merveilles, à nouvelles, novateur, nouvelliste, fabricateur de nouvelles.

**நாதனன்*, *நாதனி*, (*நாதனம்*), homme nouveau, nouveau venu, étranger, *V.* *நாதனக்காரன்*.

நாத்தல், *n. v. de* *நாக்கிறது*, extinction.

நாபம், bœuf, jeune taureau, le signe du Taureau.

**நாபுரம்*, (noûpoura), bijou d'argent ou de cuivre —, grelots qu'on attache aux pieds, *V.* *காற்சிலம்பு*.

நாப்பு, *n. v. de* *நாக்கிறது*, extinction, allègement.

நாருகிறது *ou* *நார்கிறது*, *ர்ந்தேன்*, *ருவேன்* *ou* *ர்வேன்*, *ரு*, *ou* *ர்*, *ர*, *et* *நார்ந்துபோகிறது*, s'éteindre, être éteint, maigrir, se flétrir, se gâter, commencer à se pourrir, s'amollir, devenir trop mou.

நார்க்கிறது, *ர்த்தேன்*, *ர்ப்பேன்*, *ர்*, *ர்க்க*, *v. a. du préc.* éteindre, gâter...

நாலா, *நாலாத*, *part. nég de* *நாற்கிறது*, qui —, qu'on ne file pas : *நாலாமாலை* guirlande mal enfilée, fil qu'on ne doit pas filer ou mal filé, artifice, ruse, tour, fourberie : — *மாலைக்காரன்* fourbe, fripon, faiseur de tours.

நாலான் பூச்சி, (*நால்*, *பூச்சி*), araignée, *litt.* insecte à fil ou fileur.

நாலார், *நாலோர்*, (*நால்*), savants, docteurs, brames, ministres d'état.

நால், 1° fil, fil de coton, cordeau, — d'alignement, cordonnet, cordon, — bramanique, — de distinction, pénis, nerf qui aboutit aux parties naturelles, science, système de doctrine, livre—, ouvrage de science, de poésie..., opinion, règle, délibération, réflexion, avis, compte. 2° *imp de* *நாற்கிறது* : — *அரங்கேற்றுகிறது* soumettre un nouveau livre au jugement et à l'approbation des savants avant sa publication ; — *அச்சு* filière ; — *அறிந்தோர்தங்கிலத்தொழுக* les savants doivent suivre les règles de conduite qu'ils ont apprises dans les livres ; — *அறிவு* connais-

sance d'une science ou d'un ouvrage ; — ஆசிரியன், — ஆக்கியோன் auteur de livre ; — ஆதாரம் élément —, fondement de science, livre élémentaire ; — ஆய்வோர் examinateurs d'ouvrage, critiques, réviseurs, correcteurs ; — ஆராய்கிறது examiner —, réviser un livre : தேடிப்பல — ஆராய்கிறது examiner divers livres ou systèmes qu'on a cherchés ; — இயற்கை règles morales ou légales, qualité d'un livre ou du fil ; நூலியாப்பு manière de rendre un livre poétique ; — இல்லாமாலை guirlande sans fil, *i. e.* fable mal cousue, conte qui n'a ni queue ni tête ; — இழந்தவள், — இழந்தாள் celle qui a perdu le cordon (du தாலி), *i. e.* veuve ; — இழை simple fil ; — இழைக்கிறது dévider du fil, filer ; — உண்டை peloton de fil ; உண்டைநூல் fil de la trame, trame d'une toile ; நூலுத்தி, *V.* தந்திரவுத்தி ; — உரைப்போன் commentateur, maître, professeur ; — உரையுணர்வோர் les savants ; — உதிஞ்சி tire-fil, épithète méprisante —, sorte d'instrument de tisserand ; — எடுக்கிறது prendre —, démêler du fil, — ஏணி échelle de cordes ; — ஓடுகிறது passer du fil, faufiler, ravauder, coudre ; நூல்கள் sciences, livres —, systèmes de science, de morale ; நூல்-ரூ les 3 parties de la littérature sacrée, savoir ; முதனூல் 1re science, science révélée ou prétendue révélée, la parole de Dieu ou qu'on lui attribue ; வழிநூல் science qui en dérive, explication que les hommes font du முதனூல் ou de la parole de Dieu avec quelques altérations ou variations ; சார்புநூல் système de science qui s'appuie sur les 2 précédents et que l'on confirme par des citations ou textes qui en sont tirés. Les Indous donnent pour exemple de ces 3 நூல், les வேதம், le வேதாந்தம் et les advitas ou அத்துவைதம் ; d'autres en donnent pour exemples le Pentateuque, le talmud et le targum ; நூல்சேர்க்கிறது réunir des fils, faire une collection d'ouvrages, en réunir ; — சேர்க்கிறது préparer le fil ; — நாழி, *V.* நாழி ; — திமிண்டுகிறது tordre ensemble —, nouer des fils rompus ; — திமிண்டுகிறபேச்சு langage absurde ; — நூற்கிறது filer, — du fil : — பண்ணினவன் auteur d'un livre ; — பலகல் étudie différents livres, — différentes sciences ; — பலதெரிந்தால் இலத்தொழுகு si tu connais diverses sciences, vis conformément à ton savoir ; — பதனிடுகிறது préparer le fil, lui donner la trempe voulue ; — போடுகிறது appliquer le cordeau (pour marquer l'alignement, tirer au cordeau ; — புத்தி, *V.* தந்திரயுத்தி — வலை filet —, lacet de fil, ou de cordonnet ; — வல்லோர் les savants, ministres d'état ; — வழக்கு marche —, usage de la poésie ; — விடுகிறது laisser le fil, l'araignée faire sa toile, le ver à soie etc... filer son cocon : ஆசுமணையில் நூல்வார்க்கிறது rouler le fil sur le dévidoir ; நூலிற்கழகு ம les 10 beautés d'un ouvrage, savoir ; சுருங்கச்சொல்லல் brièveté, concision ; விளங்கவைத்தல் clarté, construction claire et naturelle ; நவின்றோர்க்கினிமை suavité ou douceur qu'y trouve le lecteur ; நன்மொழி புணர்த்தல் emploi de mots élégants ou convenables ; இசையுடைமை harmonie, son agréable ; ஆழமுடைத்தாதல் sens profond ; முறையின்வைப்பு méthode régulière ou citation d'auteurs ; உலகமலையாமை ne pas s'écarter des exemples des bons auteurs ; விழுமியதுபயத்தல் bien ou utilité que l'on procure ; விளங்குதாரணத்ததாகுதல் donner des exemples clairs et frappants ; நூற்குற்றம் ம les 10 défauts d'un ouvrage, savoir ; குன்றக்கூறல் défaut de développement ; மிகைபடக்கூறல் trop de longueur ; கூறியதுகூறல் répétition inutile ; மாறுகொளக்கூறல் contradiction, dire des choses qui contredisent ce qui précède ; வழூஉச்சொற் புணர்த்தல் emploi de locutions vicieuses ; மயங்கவைத்தல் confusion, — qui consiste à mettre une chose à la place d'une autre ou à laisser dans le doute ; வெற்றெனை ou வெறுமையெனத் தொடுத்தல் trop grande simplicité, composition vide de sens ou d'intérêt ; மற்றொன்று விரித்தல் divagation, après avoir commencé une chose passer à une autre ; சென்றுதேய்ந்திறுதல் le ton ou l'intérêt aller en s'affaiblissant ; நின்றுபயனின்மை inutilité, n'aboutir à rien d'utile.

நூவா, நூவாத, *part. nég. de* நூகிறது, inextinguible.

நூவு, sésame.

நூழல், *P.* நூறல்.

நூழில், monceau, tas, plante rampante ou grimpante, la plante கொடிக்கொத்தான் ; éléphant, meurtre, massacre (dans un combat), retirer de son corps l'arme dont on a été percé et rester ferme ; — ஆட்டு meurtre, retirer de son corps l'arme dont on a été frappé et en frapper son ennemi ; — ஆட்டுகிறது tuer.

நூழை, 1° subtilité. 2° (*P.* நுழை), trou.

நூறல், *opt. et n. v. de* நூறுகிறது, destruction.

நூறாண்டு, (நூறு, ஆண்டு), cent ans, siècle : நூறாண்டு பழகினு மூர்க்கர்கேண்மை நீர்க்குள்பாசிபோல் வேர்கொள்ளாதே l'amitié des gens vils durerait elle cent ans, elle ne prendrait pas plus racine que la mousse dans l'eau.

நூறாம், (*id.* ஆம்), centième.

நூறாயிரம், (*id.* ஆயிரம்), cent mille.

நூறாவது, (*id.* ஆவது), centièmement : நூறாவதான centième.

நூறு, 1° *imp. et part. de* நூறுகிறது. 2° *obl.* நூற்று, *gén.* நூற்றின், cent. S'il est suivi d'un nombre inférieur on emploie l'*obl.* நூற்று avec élision devant une voyelle : நூற்றொன்று 101, நூற்றிரண்டு 102, நூற்றுமூன்று 103, நூற்றுநான்கு 104, நூற்றைந்து 105, நூற்றாறு 106, நூற்றேழு 107, நூற்றெட்டு 108, நூற்றொன்பது 109, நூற்றுப்பத்து 110, நூற்றிருபது 120, நூற்றுமுப்பது 130, நூற்றுநாற்பது 140, நூற்றைம்பது 150, நூற்றைம்பது மணிச்செபம் le rosaire, *litt.* prière de 150 grains ; நூற்றறுபது 160, நூற்றெழுபது 170, நூற்றெண்பது 180, நூற்றுத்தொண்ணூறு 190. Devant un plus grand nombre ou un nom ordinaire நூறு n'est sujet qu'à l'élision : நூறாக par *ou* en cent நூறாயிரம் 100 mille ou un lack ; நூறாடு 100 brebis ; நூறுலக்ஷம் *ou* நூறிலக்ஷம் 100 lacks, un crore ou 100 millions ; நூறுகோடி 100 crores ou un milliard ; நூறுகுதிரை 100 chevaux ; நூற்றுக்குங் கணக்குச்சொல்லுகிறது rendre raison même d'une centaine de choses, savoir parler convenablement de bien de choses ; நூற்றுக்கும் பணிக்குச்சொல்லுகிறது censurer une centaine de choses, y trouver captieusement des fautes ; நூற்றுக்கும் பிணைபட்டேனோ me suis-je rendu caution même d'une centaine de chose? நூற்றைக் கெடுத்தது குறுணி un marécal (de mauvais grain mêlé au reste) en a gâté cent, (en lui faisant perdre sa valeur).

நூறுகிறது, றினேன், றுவேன், று, ற, *v. a.* நூறுதல், *n. v.* pulvériser, réduire en poussière, briser, broyer, détruire.

நூறை, 1° anguille. 2° *P.* நூறு. 2° *pers sing. nég. du préc.*

நூற், *P.* நூல், *devant.* க, ச, த, ப : — கண்டை écheveau de fil ; — கயிறு cordeau, cordon, corde de fil, — de fil de coton ; — கருத்து objet — dessein d'un livre ; — கழி écheveau —, peloton de fil ; — குச்சு, — குச்சம் toupet —, gland —, houppe de fil ; — குஞ்சம் écheveau de fil, nombre de fils qui composent la chaîne d'une toile ; — சரடு fil, — retors, cordonnet, cordon —, toupet de fil ; — சீடு nombre de fils contenant 8 குஞ்சம் ; — சுருள், — சுருளை peloton —, écheveau de fil ; — பகந்திரம் fistule à la racine du pénis ; — படுகு *V.* நூற்பாவு ; — பந்து peloton de fil ; — பயன் but —, dessein d'un livre, profit qu'on doit en tirer, ou les 4 objets qu'on y décrit, *V.* நூற்பொருள் ; — பவுத்திரம், *V.* நூற்பகந்திரம் ; — பழக்கம் exercice —, pratique des sciences, — des livres ; — பா chaîne de la toile, *ou* — பாவகவல் règle de grammaire, espèce de stance sentencieuse, règle ou சூத்திரம் concernant quelque branche des sciences ; — பாவு grand écheveau de fil, chaîne de la toile ; — புலவன் savant, — distingué dans les sciences ; — புறத்திலே preuve tirée d'un auteur renommé ou classique, règle pour expliquer et prouver une doctrine par les livres sacrés ou les codes de lois ; — புறனடை exception aux règles d'une science ou d'un livre ; — பொருள் objet d'une science, objet —, contenu d'un livre.

நூற்கிறது, நூற்றேன், நூற்பேன், நூல், நூற்க, *nég.* நூலேன், *v. a.* நூற்குதல் *n. v.* filer : நூற்றுக்கொடுக்கிறது filer et donner, — pour d'autres ; — க்கொள்ளுகிறது, — ப்போடுகிறது filer, — pour soi ; — பருமனாய் நூற்கிறது filer grossièrement, filer de gros fil ; மெல்லிசாய் நூற்கிறது filer délicatement, du fil très fin.

நூற்றந்தாதி, (நூற்று, அந்தாதி), le 47me des பிரபந்தம், poème de 100 வெண்பா *ou* de 100 கலித்துறை avec la répétition dite அந்தாதி.

நூற்றல், *n v. de* நூற்கிறது.

நூற்றாறு, 1° (நூற்று, ஆறு), cent six. 2° (நூல், தாறு), fil roulé sur un dévidoir (et placé dans la navette pour faire la trame) ; — சுற்றுகிறது rouler le fil sur le dévidoir.

நூற்றிரிக்கிறது, (நூல், திரிக்கிறது), tordre —, retordre le fil, filer.

நூற்று, 1° *gér. de* நூற்கிறது. 2° *obl. de* நூறு, de 100 : நூற்றுநிறை quintal, poids de 100 livres, — de 100 பலம்... 3° *P.* நூறு.

நூற்றுறை, (நூல், துறை), intention —, but —, objet —, contenu d'un livre, port de la science.

*நூனம், 1° (noûnam), certitude, *adv.* certainement. 2° (nyoûna), défaut, manque, imperfection.

*நூனாங்கன், (நூனம், அங்கம்), mutilé, imparfait, manquant d'un membre.

*நூனாதிகம், நூனாதிக்கம், (*id.* அதிகம், ஆதிக்கம்), inégalité, plus ou moins : — சொல்லுகிறது déclarer les inégalités, les

défauts, le plus ou le moins; — ஆனசொல் mot incorrect, inexact; நூனாதிக்கவிபாகம் partage inégal.

நூனாழி, (நூல், நாழி), navette de tisserand (surtout garnie de fil).

*நூனேந்திரியன், (நூனம், இந்திரியம்), qui manque de quelque sens.

நூன், P. நூல், devant ம: — முறைதெரிந்துசீலத்தொழுகு apprends les sciences et la religion et mène une vie régulière; — முகம் préface, exorde, but —, sujet —, objet d'un livre; — முடிவு fin —, objet —, but d'un livre; — முறுக்குகிறது tordre du fil, filer.

நெ

நெ, lettre syllabique composée de ந் et எ, né bref.

நெக, *inf. de* நெகுகிறது.

நெகல், *opt. et n. v. de* நெகுகிறது.

நெகிடி, feu; — போடுகிறது allumer un grand feu (pour se chauffer ou éloigner les bêtes féroces).

நெகிழிசை, (நெகிழ், இசை), vers qui se terminent par une lettre douce ou une moyenne et non par une forte.

நெகிழ், *imp. et part. des suiv.*

நெகிழ்கிறது *ou* நெகிழுகிறது, ழ்ந்தேன், ழுவேன் *ou* ழ்வேன், ழு *ou* ழ், ழ, *v. n. ou* நெகிழ்ந்துபோகிறது, se relâcher, se desserrer, s'élargir, s'étendre, se délier, tomber, glisser, se perdre, dépérir, s'affaiblir devenir faible, fluet, mou, tendre, s'amollir, s'attendrir, compatir, fleurir, se réduire en poudre, se séparer, s'éloigner, se retirer, être abandonné, renvoyé, s'abandonner: நெகிழப்பண்ணுகிறது, *V.* நெகிழ்க்கிறது; நெகிழவிடுகிறது laisser, tomber, — glisser, — échapper; கலைநெகிழ்ந்தது le vêtement s'est élargi, s'est desserré ou est tombé; மயிர் முடி நெகிழாது la touffe de cheveux ne s'est pas déliée ou ne se déliera pas; சரீரம் நெகிழ்ந்துபோயிற்று le corps s'est affaibli, a dépéri; காயம் நெகிழுமுன் avant que le corps devienne décrépit.

நெகிழ்க்கிறது, ழ்த்தேன், ழ்ப்பேன், ழ், ழ்க்க, *et* நெகிழ்த்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, *v. a. du préc.* relâcher, dessserrer, lâcher, délier, élargir, étendre, séparer, dissoudre, abandonner, renvoyer, éloigner, attendrir, amollir, fondre.

நெகிழ்ச்சி, *n. v. du préc.* relâchement, ralentissement, amollissement, perte; அழுத்தமில்லாமல் நெகிழ்ச்சியாயிருக்கிறது n'être pas serré, mais lâche et large.

நெகிழ்தல், *n. v. de* நெகிழ்கிறது, relâchement, séparation, élargissement, extension, attendrissement, amollissement, dépérissement, floraison.

நெகிழ்த்தல், நெகிழ்த்துதல், நெகிழ்ப்பு, *n. v. de* நெகிழ்க்கிறது.

நெகிழ்வு, *n. v. de* நெகிழ்கிறது, relâchement, amollissement, diminution, abandon.

நெகிளம், *V.* நெகிழம்.

நெகுகிறது, நெக்கேன், குவேன், கு, க, *v. n.* நெகுதல், *n. v.* être pulvérisé, broyé, réduit en poussière, s'amollir, s'attendrir, se fondre, mûrir: நெகதுவைக்கிறது broyer —, moudre très fin, finement, pulvériser.

நெக்கல், *opt. et n. de* நெக்குகிறது, ce qui est mûr...

நெக்கு, 1° *gér. de* நெகுகிறது. 2° rejet, expulsion, coup, poussée, amollissement, séparation, *n. v. imp. et part. du suiv.*: நெக்குடைகிறது se briser, s'ouvrir *ou* நெக்குருகுகிறது se fondre, dissoudre; — நெக்குவிடுகிறது se s'amollir, s'attendrir, se dissoudre se briser en s'ouvrant.

நெக்குகிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v. a. et v. n.* நெக்குதல், *n. v.* lever (avec une machine ou un levier), chasser, pousser, — violemment expulser, mettre en fuite, se fondre, s'attendrir, s'amollir mûrir, fleurir, s'ouvrir, se gâter: நெக்கினநெக்கிலேபோய்விழுந்தான் il est tombé du coup qui l'a frappé.

*நெக்குரோதம், *P.* நியக்குரோதம், le multipliant ஆலமரம்.

நெசவு, *P.* நெய்சவு, tissage, tissu, tissure, ouvrage de tisserand, beau tissu: — க்காரன் tisserand; — செய்கிறது tisser, faire un tissu, — de la toile; நெசவிலேயிருக்கிறது être sur le métier, en tissage, avancer, être en train; நெசவுண்டான புடவை toile bien tissée; நெசவில்லாமலிருக்கிறது n'être pas bien tissu, le tisserand être sans ouvrage.

நெச்சி, le fruit nommé கடுக்காய்.

*நெஷ்டூரம், *P.* நிஷ்டூரம், cruauté.

நெஞ்சகம், (நெஞ்சு, அகம்), poitrine, cœur.

நெஞ்சம், *V.* நெஞ்சு.

நெஞ்சன், (நெஞ்சு), homme de cœur, courageux, hardi, qui a le cœur, — la poitrine... (à la fin des mots composés): க

ல்நெஞ்சன் ou கன்னெஞ்சன் homme qui a un cœur de pierre, impitoyable.

நெஞ்சாம், (*நெஞ்சு, ஆம்*), de la poitrine...: *நெஞ்சாங்கட்டை*, — *குற்றி* morceau de bois qu'on met sur la poitrine (pour brûler un cadavre);— *குலை*, — *குழி*, — *கொழுந்து* creux de la gorge, —de l'estomac.

நெஞ்சிடி, (*நெஞ்சு, இடி*), palpitation de cœur.

நெஞ்சிற்கல், (*நெஞ்சின், கல்*), pierre de la conscience, *i. e.* inquiétude, scrupule *ou*

நெஞ்சினோ, (*நெஞ்சின், நோ*), remords, regret, chagrin.

நெஞ்சு, cœur, volonté, esprit, conscience, sens, affection, le moral, poitrine, sein, estomac, gorge, fermeté, courage, hardiesse : *நெஞ்சடைத்துக்கொள்ளுகிறது* obstruer la gorge ou le cœur, prendre à la gorge, suffoquer, étouffer; *நெஞ்சடைத்துப்போகிறது* être suffoqué, étranglé, étouffé; *நெஞ்சடைப்பு, நெஞ்சடைப்புவாதம்* suffocation, asthme; *நெஞ்சழிகிறது* le cœur défaillir, — se perdre, se lamenter, l'esprit se troubler; *நெஞ்சறிகிறது* la la conscience connaître, savoir; — *நெஞ்சறிய* le sachant, sciemment, avec connaissance de cause, à son escient; *நெஞ்சறியப்பொய்சொல்லுகிறது* mentir sciemment; *நெஞ்சறிவதுபொய்யாதே* ne ments pas contre ta conscience; *நெஞ்சறியாமற்போகிறது* ignorer, ne pas savoir, — se souvenir, agir, inconsidérément; *நெஞ்சார* volontiers, volontairement; *நெஞ்செரிச்சல்*, (*id. எரிச்சல்*), impatience, colère; *நெஞ்செரிகிறது*, (*id. எரிகிறது*), le cœur être enflammé de colère, être chagrin, avoir des peines d'esprit; *நெஞ்செரித்தல், நெஞ்செரிப்பு*, (*id. எரித்தல்*), inflammation —, douleur de poitrine ou d'estomac, impatience; — *கரிப்பு* nausée, — das la gorge — *க்கோழை* phlegme de la gorge, — de la poitrine, sorte de maladie; — *தடுமாறுகிறது* l'esprit flotter, être irrésolu; — *தடுமாறிச்சொல்லுகிறது* parler avec hésitation ou irrésolution; — *த்தடிமன்* rhume de poitrine; — *பதறுகிறது* le cœur palpiter; — *நோ* mal de poitrine, douleur d'estomac, palpitation de cœur, chagrin, peine d'esprit; — *ப்பள்ளம்* creux de l'estomac; — *விடுதூது* message de l'esprit, une des sections, du *சைவசித்தாந்தம்*; *நெஞ்சைக்கிழிக்கிறது* déchirer le cœur; — *ப்பிளக்கிறது* fendre le cœur; *ஒருவன்—ப்பிடிக்கிறது* prendre quelqu'un à la gorge; — *மொழித்தொருவஞ்சகமில்லை* sans volonté il n'y a pas de fraude ou de trahison; *நெஞ்சிலிருக்கிறது* eure dans le cœur...; *என்னெஞ்சிலிருக்கின்றது* c'est dans mon cœur ou dans ma mémoire; *என்னெஞ்சிலிருக்கிறதை ou என்னெஞ்சிலே நினைத்ததைச்சொல்லு* dis ce que j'ai dans le cœur, ou ce que j'ai pensé dans mon esprit, (mot qui s'adresse aux devins ou aux possédés pour les éprouver); *உன்னெஞ்சறியும்* ta conscience le sait, — doit le savoir; *உனக்கித்தனை நெஞ்சுண்டோ* as-tu tant de hardiesse? *மறவாதேநெஞ்சே* ô mon cœur n'oublie pas.

நெஞ்சூன்றி, (*நெஞ்சு, ஊன்றுகிறது*), état d'une poitrine dont un côté est creux et l'autre bombé.

நெடநெடெனல், (*son imitatif*), faire nédanéda, son du grincement des dents ou ou d'un arbre qui craque en se brisant.

நெடி, 1° grillon, cigale, exhalaison piquante du *piment qu'on fait griller.* 2° *imp. de நெடிக்கிறது*: *அவனுக்கென்னாற்றம் நெடிநாற்றம்* mon odeur est pour lui comme l'odeur du piment qui grille, il ne peut me supporter.

நெடிக்கிறது, டித்தேன், டிப்பேன், டி, டிக்க, v. *a. நெடித்தல்*, n. v. prolonger, — le temps, traîner en longueur.

நெடிசு, நெடிது, P. *நெடியது*, chose longue, ce qui est —, c'est long.

நெடிதூழி, (*நெடிது, ஊழி*), longtemps : — *வாழ்க* puissiez-vous vivre long-temps heureux.

நெடிய, *adj. de நெடுமை*, long, haut, grand : — *ஆள்*, — *மனிதன்*, *V. நெடியன்*; — *காத்தன்*, m. — *காத்தி* qui a de longues mains; — *காலம்* long-temps; — *வட்டம்* long bouclier ovale, cercle —, plat ovale; *நெடியவன்* le long, — Vichnou, *ou*

நெடியன், P. *நெடியவன்* homme grand, de haute taille.

நெடியோன், (*நெடிய*), homme —, Vichnou à haute stature, le basilic ocymum.

நெடிலி, (*நடில்*), espèce de héron, de gros oiseau.

நெடில், (*நெடு, இல்*), longue, lettre longue opposée à *குறில்*), longueur, bambou; — *அடி* vers long, *i. e.* composé de 5 *சீர்* ou pieds; — *அடிவிருத்தம்* strophe du genre dit *விருத்தம்* composée de vers de 5 pieds; — *எதுகை* vers dont l'*எதுகை* ou la rime de la 2e syllabe du vers est une longue; *நெடிற்கீழெதுகை* rime dite *எதுகை* précédée d'une longue, (l'*எதுகை* ou la rime précédée d'une brève s'appelle *குறிற்கீழெதுகை*, ce sont là les 2 divisions du dictionnaire des rimes dit *தொடையகராதி*.

நெடிற்றொடர், (நெடில், தொடர்), mot —, pied.. suivi d'une longue.

நெடின்மோனை, (*id.* மோனை), vers dont la consonance dite மோனை est une longue ou qui commencent par une longue.

நெடு, 1o *adj. de* நெடுமை, long, de longue durée, étendu, vaste, grand, haut ancien. 2o *imp. de* நெடுக்கிறது : — நாவை long soc de charrue : — நாளைப்பழக்கம் ancienne amitié, usage établi depuis long-temps ; — நாள் longs jours, long-temps, longue durée ; — நாளாயிற்று il y a long-temps ; — நாள்வழக்கத்தைவிடுவதுகடினம் il est difficile de se défaire d'une vieille habitude ; — நீட்டு, — நீளம் grande longueur, longue durée, distance ; — நீர் la mer, lenteur, renard ; — நெடுகுகிறது — நெடுக்கிறது, — நெடுத்தல் se prolonger —, croitre beaucoup, s'allonger —, s'étendre très loin ; — நேரம் longtemps ; — மால் le long Vichnou ; — மூரல் longue anguille de mer ; — முழம் longue coudée, espèce de toile ; — முழப்புடவை toile de cette espèce, longue pièce de toile ; — மூச்சு long soupir, bâillement ; — மொழி panégyrique, éloge, — propre, faire son éloge ; — வட்டம் cercle allongé, ellipse, ovale ; — வள்ளம் longue barque ; — வாய் large bouche, gros poisson dit வாளை ; — வாலூடகம் le poisson ஊடகம் à longue queue ; — வாற்திரளி le poisson திரளி à longue queue ; — விரல் long doigt, la plante நாய்ப்பாகல் ; — வேர் longue racine, la racine dite சாயவேர்.

நெடுகல் *opt. et n. v. de* நெடுகுகிறது, allongement, extension, éloignement, allée ; நெடுகலும் dans la longueur, tout le long.

நெடுகுகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. n.* (நெடு), நெடுகுதல், *n. v.* s'allonger, se prolonger, durer, s'étendre, s'élever, s'en aller, s'éloigner : நெடுக tout droit, directement, au long, tout du long, en longueur ; நெடுகநடக்கிறது, — ப்போகிறது marcher —, aller tout droit, en droite ligne ; — ப்போய் — வா va te reviens tout droit, sans te détourner ; — ப்போய் — வந்தால் சோறகப்படுமோ si on se promène de long en large (sans rien faire), trouvera-t on du riz à manger ; — வளருகிறது croître tout droit

நெடுக்கிறது, டுத்தேன், டுப்பேன், டு, டுக்க, *v. n.* நெடுக்குதல், *et* நெடுத்தல், *n. v.* s'allonger, s'étendre, devenir long, se prolonger, durer long temps, croître.

நெடுக்கு, longueur (d'une maison...):— க்சட்டம் montants (d'une fenêtre..,), les pièces les plus longues d'un cadre... (opposé à குறுக்குச்சட்டம் traverse); — ச்சுவர் mur de longueur, — qui fait la longueur d'un bâtiment... (opposé à குறுக்குச்சுவர் mur de traverse).

நெடுங், *P.* நெடும், *devant* க, long, ancien, grand, haut : — கடல் longue mer, mer qui longe le rivage ; — கணக்கு long compte, alphabet, éléments d'une langue ; — கணவாய் longue vallée, long défilé, nom d'une vallée ; — கண் longs yeux ;— கண்விழுகிறது une feuille s'allonger d'un côté et dépérir ou se rider de l'autre ; — கதை longue —, vieille fable ou histoire, roman ; — கப்பல் long vaisseau ; — கயிற்றில்விடுகிறது laisser traîner en longueur, passer le temps, différer, temporiser ; — கரை long rivage, le long du rivage ; — கழுத்தல், (கழுத்து), l'animal au long cou, *i. e.* le chameau ; — களம் long cou ; — கழை longue perche ; — காகத்துவசமுள்ளவள் celle qui a un long étendard représentant un corbeau, *i. e.* மூதேவி ; — காலம் long temps, longue durée ; — கிடை, *V.* நெடுஞ்சாண்கிடை ; — கிளை longue branche, branche longue et droite ; — குடர் mésentère, long intestin ; — குரல் voix de longue haleine ou durée, cri prolongé, — கேடு malheur de longue durée, — considérable, perte pour longtemps irréparable ; — கையன் homme à longues mains ; — கோட்டு *adj.* à longues cornes ; — கோணி, (கோணல்), l'animal à longue bosse, *i. e.* le chameau.

நெடுஞ், *P.* நெடும், *devant* ச, long, grand, haut : — சட்டை habit long, longue —, robe, l'அங்கி ; — சாங்கிடை, — சாணை, — சாண்கிடை pleine longueur, toute la longueur ; — சாங்கிடையாய் tout du long, tout droit, de son long ; — சாங்கிடையாய்விழுகிறது tomber tout de son long.

நெடுத்தல், நெடுத்து, *n. v. et gér. de* நெடுக்கிறது.

நெடுந், *P.* நெடும் *devant* த, long, grand, haut : — தகை grand, — personnage ; — தகைமை excellence, supériorité, grandeur ; — தட்டு long plat, espèce d'image de papier ; — தாடி longue barbe ; — தாயம் heureux coups de dés bien fréquents;— திசை les 8 principaux points cardinaux ; — துயில் long sommeil, la mort ; — தூரம் grande distance ; — தெரு longue rue, rue longue et droite, rue royale ou principale.

நெடுப்பம், நெடுப்பு, *n. v. de* நெடுக்கிறது, longueur, allongement.

நெடுப்பிலினை, sable mêlé de plomb.

நெடுமன், (நெடுமை), chose longue, — allongée, serpent.

நெடுமி, (id.), arbre très haut, femme haute pluie.

நெடுமை, (நெடு), longueur, longue durée, extension, hauteur, cheveux de femme. (L'adj. est நெடும், நெடு, நெடிய, நெட்டு avec élision).

நெடும், *adj. de* நெடுமை, long, grand, haut, étendu, de longue durée: — *பயணம்*, — *பிரயாணம்* long voyage, la mort; — *பழக்கம்* longue habitude, ancienne coutume, long exercice; — *பகை* haine longue, — invétérée; — *பழி* longue vengeance, *V.* நெடும்பகை; — *பள்ளம்* long fossé, — creux; — *பா* longue stance, — pièce de vers, — chaîne de tisserand, l'arbrisseau médicinal *ஆடாதோடை*; — *பார்வை* long regard, regard attentif, longue vue; — *பிழை* faute —, erreur considérable, — de longue durée; — *புகழ்* grande louange, long éloge; — *புரிவிடுகிறது* tromper, traverser; — *புனல்* long réservoir, longue pièce d'eau; — *பொழுது*, — *போது* longtemps, longue durée; — *பொழுது கழிக்கிறது* passer beaucoup de temps, différer longtemps; — *பொழுதுகழியாதே* ne passe ou ne perds pas beaucoup de temps, ne traîne pas le temps en longueur.

நெடுவல், (நெடு), personne —, chose de haute stature, *ou*

நெடுவன், homme haut, — de haute taille.

நெட்ட, *inf. de* நெட்டுகிறது; — *நெடியன்* homme très haut; — *நெடியது* chose très longue.

நெட்டம், poivre.

நெட்டாயம், (நெட்டு, ஆயம்), longueur, disposition d'une brique placée droite dans sa longueur ou perpendiculairement dans un mur, l'opposé est *கட்டாயம்* disposition d'une brique placée dans sa largeur ou à plat).

நெட்டி, 1° *gér. de* நெட்டுகிறது. 2° nom générique d'une classe de plantes et d'arbrisseaux nommés *அவிரியம்*, *இடைச்சி*, *சடை*, *சடைச்சி*, *கொக்கோரி*, *கோத்திரம்*, æschynomenne, sensitive. 3° craquement des jointures des doigts, ou de la chaussure en marchant. 4° *P.* நெட்டு, ricochet sur l'eau. 5° jointure, nœud des arbres; — *க்கோரை* nom d'une herbe; — *ப்பூ* fleurs artificielles faites avec l'arbuste நெட்டி; — *ப்பொரி* graines de நெட்டி grillées pour être mangées; — *மாலை* guirlande de நெட்டி; — *முரிகிறது*, — *முறிக்கிறது*, — *யெடுக்கிறது*, — *வாங்குகிறது* faire craquer ses doigts, ses articulations ou ses orteils; — *வேலை* ouvrage fait du bois tendre du நெட்டி, tel que oiseaux, fleurs artificielles etc.

நெட்டிசை, (நெட்டு, இசை), son prolongé.

நெட்டிடுகிறது, (*id.* இடுகிறது), faire des ricochets sur l'eau avec des pierres plates, ces pierres en faire, *V.* சிக்கிறது: *அவன் தொடங்கினகாரியம் நெட்டிட்டது* son entreprise a fait le ricochet, a manqué.

நெட்டிலிங்கு, (நெட்டு, இல், இங்கு), le grand arbre dit *அசோகு* uvaria longifolia.

நெட்டிலை, (*id.* இலை), longue feuille; — *த்தெங்கு* le cocotier à longues feuilles.

நெட்டில், (*id.* இல்), bambou.

நெட்டு, 1° *adj. de* நெடுமை, *qui se met devant une voyelle et dont l'*உ *s'élide toujours*, long, grand. 2° ricochet que fait sur l'eau une pierre plate lancée obliquement. 3° *n. v. imp. et part. de* நெட்டுகிறது, action de chasser... 4° queue de feuilles, fruits, grappe, bouquet naturel de fleurs, action de gratter, de râcler, de rejeter: நெட்டுயிர், (உயிர்), voyelle longue; *நெட்டுயிர்க்கிறது* soupirer, gémir, bâiller, respirer difficilement; *நெட்டுயிர்ப்பு* long —, soupir, gémissement, respiration difficile, bâillement; — *க்கட்டுகிறது* la grappe se former après la floraison; — *ப்பாய்கிறது* faire le ricochet sur l'eau.

நெட்டுகிறது, *ட்டினேன், ட்டுவேன், ட்டு, ட்ட, v. a.* நெட்டுதல், *n. v.* chasser, expulser, pousser de force, rejeter, ôter, gratter, râcler: *பிடரிபிடித்து* — prendre à la gorge et pousser dehors.

நெட்டுரு, (நெட்டு, உரு), forme —, figure longue, leçon apprise par cœur: — *ப்படுத்துகிறது*, — *பண்ணுகிறது* apprendre par cœur.

நெட்டேத்தி, conque —, coquillage long et en spirale.

*நெட்டேரம், *P.* நிஷ்டூரம், cruauté.

நெட்டெழுத்து, (நெட்டு, எழுத்து), longue, mot composé de longues, écrit tout de la main, signature en toutes lettres; — *க்காரன்* écrivain.

நெட்டை, 1° (நெடுமை), longueur, chose longue, squelette, os dégarni de chairs. 2° (நெட்டு), craquement des doigts ou faire du bruit en marchant, ce qui est une des 5 incivilités dites *குற்றம்-ஞ*.

நெட்டைச்சி, (நெட்டை), femme de haute taille.

நெட்டையன், (*id.*), homme haut, grand: — ஆய்வளருகிறது grandir beaucoup.

நெண்டுகிறது, டினேன், டுவேன், டு, ட, *v. a.* நெண்டல், நெண்டுதல், *n. v.* rompre, puiser *V.* நெளிக்கிறது.

நெத்தகர், sorte de plante.

நெத்திலி, sorte de petit poisson.

நெம்பு, 1° clou pointu des 2 côtés (pour joindre des planches), coin, — à 2 pointes, échelon, levier, côte: அவனுக்குப்பாரஞ்சுமந்துநெம்புகழன்றது il a les reins rompus par le fardeau qu'il a porté, *i. e.* il est très fatigué. *imp. et part de*

நெம்புகிறது, பினேன், புவேன், பு, ப, *v. a.* நெம்புதல், *n. v.* élever, lever de terre —, dégonder une porte avec un levier.

நெய், 1° beurre fondu, — liquéfié, — liquide, graisse, le gras, sang, la 14e constellation dite சித்திரை. 2° *imp. et part. de* நெய்கிறது: — க்கடல் la mer de beurre liquide, une des 7 mers fabuleuses des Indous; — க்குத்தி bouteille de beurre fondu, vase au beurre liquide; — க்கொட்டான் sorte d'arbre; — க்கொட்டை fruit de l'arbre பூவந்தி; — ச்சட்டி casserole au beurre, — de terre, casserole à faire des pâtisseries..., — déjà imprégnée de beurre par les ragoûts qu'on y a faits, nénuphar rouge, fruit —, grain rouge du குன்றி; — ச்சாடி jarre de beurre liquide; — ச்சாதம், — ச்சோறு riz cuit arrosé de beurre: — ச்சிட்டி la plante சிற்றிலை conyza cinerea, espèce d'herbe aux puces; — ச்சிட்டிக்கிழங்கு racine bulbeuse de l'isoetes coromandeliana; — ச்சுட்டி espèce de plante; — த்தன்மை nature du beurre fondu, qualité graisseuse; — த்துடுப்பு spatule —, cuillère au beurre fondu, feuille de manguier mise en forme de cuillère au moyen de fibres du roseau saccharum spontaneum pour prendre et verser le beurre fondu, (surtout dans les sacrifices), vase à l'huile (à l'usage des porteurs de torches); — ப்பற்று, — ப்பிடி engraissement, graisse; — ப்புரண்ட gras, graissé, couvert de graisse, inondé de graisse; — பூசுகிறது graisser, frotter de beurre fondu; — ப்பானை cruche de *ou* au beurre fondu; — ப்பீர்க்கு la plante நுரைப்பீர்க்கு; — மீன் le poisson வெள்ளிருமீன்; — வண்டி charrette graissée, — dont on a graissé l'essieu; — வழுக்காய் d'une manière grasse, salement; — வார்க்கிறது verser du beurre fondu; — வார்த்துப்பொரிக்கிறது frire dans le beurre fondu; — விழா cérémonie de se graisser de beurre fondu et de se baigner après les couches; — விழுது beurre nouvellement séparé de la crème; — விளக்கு lampe qu'on entretient avec du beurre, — faite de farine; — க்வைக்கிறது mettre du beurre fondu ou de la graisse, engraisser, devenir gras; நெய்யாமழுவார்த்தீர்த்துக்கொள்ளுகிறது se justifier par l'ordalie du beurre bouillant, en y plongeant sa main; ou en le recevant sur sa main — நெய்யிலேகையிடுகிறது plonger la main dans le beurre bouillant (espèce d'ordalie): — சுடுகிறது frire —, cuire dans le beurre fondu — வேகிறது cuire —, bouillir dans ce beurre; கையிலேயிருக்க நெய்யிலேகையிடுவானேன் l'objet étant dans la main (*i. e.* la chose étant claire), pourquoi plonger la main dans le beurre bouillant? கையிலேவெண்ணெயிருக்கநெய்க்கழுவானேன் pourquoi pleurer pour avoir du beurre liquéfié quand on a à la main du beurre frais (qui est bien supérieur).

நெய்கிறது, ய்தேன், ய்வேன், ய், ய்ய, *v. a.* நெய்குதல், *n. v.* tisser, faire un tissu, — de la toile, tresser, faire des nattes...), compatir, gémir, se lamenter de dépérissement: நெய்கிறவன் tisserand.

நெய்க்கிறது, ய்த்தேன், ய்ப்பேன், ய், ய்க்க, *v. n.* (நெய்), engraisser, être gras, — graissé.

நெய்சல், *n. v. de* நெய்கிறது, tissage, *V.* நெசவு: — க்காரன் tisserand.

நெய்தல், 1° *n. v. de* நெய்கிறது, tissage tissure, compassion, gémissement, lamentation de dépérissement. 2° nénuphar blanc, une des 5 espèces de terrains, *i. e.* terrain salin, marécageux, pays —, côte maritime, tambour funèbre; — உரிப்பொருள் choses propres au pays maritimes comme lamentation, dommage, bouderie, séparation, copulation et leurs causes; — விளைவு produit des pays maritimes, *i. e.* sel, poisson; நெய்தற்கருப்பொருள் propriétés et productions 14, savoir: (selon l'ordre du குறிஞ்சி et celui de கருப்பொருள்), 1° தெய்வம் un prétendu dieu tutélaire qui est வருணன். 2° தலைவன் un chef qui se nomme சேர்ப்பன், புலம்பன், கொண்கன், துறைவன் et மெல்லன்: sa femme se nomme பரத்தி, நுளைச்சி, அளத்தி. 3° குடிகள் des habitants qui se nomment அளவர், நுளையர், பரதவர், பரதர், கடலர், கழியர், சலவர், திமிலர், வலையர் et leurs femmes பரத்தியர், நுளைச்சியர், அளத்தியர் 4° புள் *ou* பறவை des oiseaux qui sont les corbeaux de mer கடற்காக்கை. 5° விலங்கு des animaux qui sont les requins சுறா. 6° ஊர் des villages appelés பாக்கம் et

பட்டினம், 7° *நீர்* de l'eau salée *உவர்நீர்*, de l'eau de puits *கேணி*, de l'eau de mer *கடல்*. 8° *புஷ்பம் ou மலர்* des fleurs qui sont celles des arbres suivants. 9° *மரம்* des arbres nommés *அடப்பு*, convolvulus, pied de chèvre, *கோங்கு* espèce de cotonnier, *தாழை* pandanus, *புன்னை* calophyllum, *முள்ளி* solanum, *முட்செடி*, buisson épineux 10° *உணவு*, nourriture qu'ils achètent en en vendant du poisson et du sel. 11° *பறை* des tambours nommés *பம்பை*, *கோட்பறை* *சாப்பறை*, *மீன்*. 12° *யாழ் ou யாழ்த்திறம்* des luths nommés *விளரி*; 13° *பண்* ou *இராகம்* des airs nommés *செவ்வழி*. 14° *தொழில்* l'occupation de ces pays est de prendre du poisson, de le faire sécher, de le vendre, de faire du sel et de se baigner dans la mer; —*பதி* chef —, village d'un pays maritime; — *பறை* tambour funèbre — *புறம்* désir d'un amant envers son amante qui boude, *V.* *தாபதநிலை*; — *பூ* la fleur du nénuphar blanc; *நெய்தற்றலைவன்*, (*தலைவன்*), le chef d'un pays maritime, Varounen; *நெய்தற்றிறம்*, (*திறம்*), composition —, air propre aux pays maritimes; *நெய்தற்றெய்வம்*, (*தெய்வம்*), le prétendu dieu des côtes maritimes, *i. e.* Varounen.

நெய்தனிலம், (*நெய்தல்*, *நிலம்*), terrain salin, pays —, côte maritime: *நெய்தனிலத்தலைவன்* chef d'un pays maritime, nommé *சேர்ப்பன்*, *புலம்பன்*...; — *ப்பறவை* oiseau des côtes maritimes, le corbeau marin ou cigogne de mer; — *ப்பறை* tambour de ces côtes nommé *பம்பை*; — *ப்பெண்* femme de pays maritimes nommée *அளத்தி*, *நுளைச்சி*, *பரத்தி*; — *மரம்* arbres de ces pays mentionnés ci-dessus; — *மக்கள் ou மாக்கள்*, *V.* *நெய்தன்மாக்கள்*; — *மாக்கடொழில்* (*மாக்கள்தொழில்*), leur emploi qui est de prendre du poisson, de faire du sel et de se baigner dans la mer; *நெய்தனிலத்தியாழ்* luth des côtes maritimes dit *விளரி*; *நெய்தனிலத்திராகம்* air de ces côtes nommé *செவ்வழி*; *நெய்தனிலத்தினீர்* eau de ces côtes, *i. e.* eau salées, de puits, de mer; *நெய்தனிலத்தூர்* bourgades de ces côtes dites *பாக்கம்*; *நெய்தனிலத்துப் பணைப்போர்*, (*உப்பு*, *அமைப்போர்*), faiseurs de sel.

நெய்தன், *obl. de நெய்தல்*, *devant ம*: — *மாக்கள்* habitants des côtes maritimes nommés *பரதவர்*, *நுளையர்*. *அளவர்*, — *மாக்களுணு* leur nourriture qu'ils se procurent en vendant du poisson et du sel; — *முதற்பொருள்* premiers objets des pays maritimes, savoir la mer et la côte de la mer, (dans la division du jour) la partie dite *எற்பாடு* de 2 heures à 6 heures du soir, et les 6 saisons de l'année dites *ஆறு பருவம்*.

நெய்தை, gloire, grandeur.

நெய்தோர், (*நெய்*), sang.

நெய்த்த, *part. parf. de நெய்க்கிறது*, gras, graissé.

நெய்த்தல், *n. v. du même*, engraissement.

நெய்ப்பு, *n. v. de நெய்க்கிறது*, graisse, état graisseux, pus, sanie, matière; *குரு* — *க்கொள்ளுகிறது* les grains de petite vérole se remplir de pus, ou s'en remplir comme ces grains; *நெய்ப்புள்ள* gras, graissé.

நெய்யரி, (*நெய்கிறது*, *அரி*), tissu naturel qui entoure le bas des branches du cocotier etc...

நெய்யல், *v. n de நெய்கிறது*, tissage, tissure; *நெய்யற்காரன்* tisserand; — *கயிறு* corde de tisserand.

நெய்யன்னம், (*நெய்*, *அன்னம்*), riz cuit arrosé de beurre.

நெய்யாடுகிறது, (*id.* *ஆடுகிறது*), se frotter de beurre avant le bain, c'est une des cérémonies qui suivent l'accouchement.

நெய்வான், *pl.* *நெய்வார்*, *n. app. de நெய்கிறது*, tisserand, faiseur de nattes.

நெய்வு, *n. v. du même.* tissage, *V.* *நெசவு*.

நெரடு, écrit confus, chose difficile à lire ou à déchiffrer.

நெரடுகிறது, *டினேன்*, *டுவேன்*, *டு*, *ட*, *v. n.* *நெரடல்*, *நெரடுதல்*, *n. v.* être difficile, ardu, embarrassé, plein de difficultés et d'embarras.

நெரளைதாளி, l'arbre antidesma alexiteria.

நெரி, fracture, écrasement, froissement de toile, corde, *n. v. imp. et part. des suiv.* — *கொட்டை* noyau broyé ou qui s'écrase, — qui se broie; — *நெட்டி*, — *நெட்டிக்கோரை* l'herbe scirpus plantagineus; — *படுகிறது* être brisé, broyé, écrasé, froissé; — *பிடிக்கிறது*, — *பிடித்தல்*, (la toile) attraper des froissements, être froissée; — *புருவம்* sourcil; — *மீட்டான்* nom d'une plante; — *வருணசக்கிரன்* sorte de mal d'yeux; — *விடுகிறது*, *V.* *நெரிபிடிக்கிறது*.

நெரிகிறது, *ரிந்தேன்*, *ரிவேன்*, *ரி*, *ரிய*, *v. n.* *நெரிதல்*, *n. v.* et *நெரிந்துபோகிறது*, se briser, se casser, se broyer, se froisser, éclater, se rompre, être écrasé, froissé, faiblir, incliner, pencher, — de côté, — en bas, fuir, se dérouter, être mis en fui-

te, courir : *நெரிந்திருக்கிறது* être-brisé, broyé, cassé ; *எலும்புநெரிய வடிக்கிறது* battre à rompre les os,

நெரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, v. a. du préc. briser, — avec éclat, rompre, casser, mettre en pièces, écraser, broyer, piler, — dans un mortier, écraser ou broyer dans ses mains (des épis de blé) froisser, dérouter, mettre en fuite, serrer, faire craquer les doigts : *குரல்வளையை* — serrer la gorge, étrangler : *கிட்டிபோட்டு* — serrer fortement les doigts entre des bâtons, (espèce de torture).

நெரிசல், (நெரிகிறது), aversion, répugnance, froissement.

நெரிஞ்சி, நெரிஞ்சில், espèce de chardon dit *நெருஞ்சி*; *நெரிஞ்சின்முள்* épine de ce chardon, nom d'une arme de guerre.

நெரிதருகிறது, தந்தேன், தருவேன், தா, தர, v. n. s'enfuir, être chassé, poursuivi, pencher en bas, baisser, incliner, être brisé, broyé : *V. நெரிகிறது.*

நெரிதரல், நெரிதல், n. v. du préc. et de நெரிகிறது, brisure, fracture, fissure, froissement, brêche, pente, inclination, déroute, fuite, course, oppression : *நெரிதலா யிருக்கிறது* être opprimé, brisé...

நெரித்தல், நெரிப்பு, n. v. de நெரிக்கிறது, fracture, brisement, broiement, froissement, déroute.

நெரியாசம், நெரியாசி, la plante *எரிகாசு* cachou.

நெரிவு, n. v. de நெரிகிறது, V. நெரிதரல்.

நெருக்கடி, (நெருக்கு, அடி), gêne, peine, dureté, violence, vexation.

நெருக்கட்டியென்கிறது, நெருக்கட்டியெனல், se presser, se hâter, signe de hâte.

நெருக்கம், n. v. de நெருக்குகிறது, état de ce qui est étroit, serré, resserrement, étroitesse, serrement, presse condensité, proximité, sévérité, gêne, peine, anxiété, détresse, trouble, oppression : *நெருக்கத்திலகப்படுகிறது* être pris dans la presse..., être pressé, gêné, opprimé, réduit à l'extrémité ; — *அகப்பட்டுச்சாகிறது* mourir écrasé par foule....

நெருக்கல், opt. et n. v. de நெருக்குகிறது.

நெருக்கவாரம், நெருக்கிடை, (நெருக்கம், நெருக்கு, வாரம், இடை), pauvreté, sévérité, cruauté, *ou*

நெருக்கு, étroitesse, presse, gêne, détresse, peine, *n. v. et imp. de*

நெருக்குகிறது, sync. நெருக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, v. a. de நெருங்குகிறது et நெருக்குதல், n. v. ou நெருக்கிப்போடுகிறது, — வைக்கிறது, presser, serrer, resserrer, mettre à l'étroit, rétrécir, oppresser, condenser, comprimer, fouler, affliger, vexer, opprimer, violenter, traiter sévérement ; *ஒருவனொருவனை* — se presser —, se gêner l'un l'autre ; *மதிலோடே* — presser —, écraser contre le mur ; *நெருக்கியிருக்கிறது* avoir pressé, resserré, oppressé..., *ou நெருக்கப்படுகிறது et*

நெருக்குண்கிறது, நெருக்குண்ணுகிறது, க்குண்டேன், க்குண்பேன், க்குண், க்குண்க ou க்குண்ண, (நெருக்கு, உண்கிறது), être pressé, serré, à l'étroit, gêné, affligé, tourmenté.

நெருக்குவ்வாரம், (நெருக்கு), V. நெருக்கவாரம்.

நெருக்கென்கிறது, (id.), se presser, se hâter : *நெருக்கெனல், n. v.* hâte, presse, signe de hâte.

நெருங்கல், resserrement, presse, foule, compression, encouragement, réprimande, menace, meurtre, *opt. et n. v. de*

நெருங்குகிறது, sync. நெருங்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, v. n. de நெருக்குகிறது, நெருங்குதல், n. v. se presser, se serrer, se resserrer, s'approcher, être pressé, serré, comprimé, géné, à l'étroit, affligé, tourmenté, vexé, dur, sévére, ferme, s'encourager, se réprimander, tuer : *நெருங்கப்பிசைகிறது* bien pétrir, — broyer ; *நெருங்கினவுறவு* proche parenté, étroite amitié ; *குழந்தைநெருங்கியழுகிறது* un enfant s'approcher ou se presser (contre quelqu'un) et pleurer.

நெருஞ்சி, நெருஞ்சில், plante épineuse, tribulus terrestris, chardon ; — *முள்ளு தைத்தாலுங்குனிந்து பிடுங்கவேணும்* si une épine de chardon entre dans le pied, il faut se baisser pour l'arracher, il faut se gêner quelquefois même pour de petites choses.

நெருடல், opt. et n. v. de நெருடுகிறது.

நெருடன், (நெருடு), trompeur, fourbe, homme vil, brouillon.

நெருடு, 1° gen. நெருட்டின், obl. நெருட்டு, toile dans laquelle il paraît beaucoup de nœuds de fils, nœuds —, raccommodage —, arrangement de fils, ruse, fourberie. 2° *imp. et part. de*

நெருடுகிறது, டினேன், டுவேன், டு, ட, v. a. நெருடுதல், n. v. frotter frottement, — entre les doigts, tâter· toucher, tâtonner, froisser, raccommoder du fil, nouer ou tordre ensemble de fils rompus, tromper, friponner ; *தலையை* — frotter —, nettoyer la tête, épouiller ; *தலைநெருடப்போகிறான்* il est à se nettoyer la tête *ou* il s'en va après s'être nettoyé la tête, il est occupé à de viles affaires ; *நெருடிப்பார்க்கிறது* es-

sayer (la toile, le grain), en le froissant dans ses mains.

நெருட்டு, *obl. de* நெருடு: — *க்காரன்* fourbe, bouillon ; — *த்தனம்* fourberie ; — *ப்புத்தி* esprit fourbe, — bouillon.

நெருட்டுகிறது, *ட்டினேன், ட்டுவேன், ட்டு, ட்ட*, *n. v.* tromper, inventer des fourberies embrouiller (les affaires).

நெருநல், (*நென்னல்*), hier.

நெருநெரு, son imitatif de nérounérou, *நெருநெரென்கிறது ou*

நெருநெருக்கிறது, *ருத்தேன், ருப்பேன், ரு, ருக்க*, *v. n.* (*நெருநெரு*): faire nérounérou, — du bruit, se hâter, pétiller.

நெருநெருத்தல், நெருநெருப்பு, நெருநெரெனல், *n. v. du prec.* signe de bruit, — de hâte, presse, précipitation, pétillement

நெருப்பன், (*நெருப்பு*), homme colère, méchant comme le feu, boute feu, incendiaire.

நெருப்பு, feu : *நெருப்பின்சிறை* flamme du feu ; *நெருப்பணைத்துவைக்கிறது* éteindre le feu, conserver le feu, l'empêcher de s'éteindre : *நெருப்பணைந்துபோகிறது* le feu s'éteindre ; *நெருப்பாயிருக்கிறவன்* homme colère, emporté, ardent ; *நெருப்பாயிருக்கிறது, ou எரிகிறது* être en feu, brûler ; *நெருப்பாயெரிக்கிறது* brûler, incendier ; *வெய்யில்நெருப்பாயெரிக்கிறது* le soleil brûler, — être ardent comme du feu ; *நெருப்பிடுகிறது* mettre le feu, incendier ; *நெருப்புக்கண்* œil de feu, méchant ; — *க்கல்* pierre à feu, — à fusil, — à briquet, pierre infernale, nitrate d'argent ; — *க்கொளுத்துகிறது* allumer le feu, — de la discorde, se fâcher, faire une justice : — *க்கொள்ளி* brandon, tison allumé, boute-feu, méchant ; — *ச்சட்டி* réchaud ; — *ச்சயநீர்* espèce d'eau destillée, *V.* *நெருப்புத்தண்ணீர்* ; — *ச்சாணை* pierre à aiguiser sans eau ; — *த்தண்ணீர்*, — *த்திராவகம்* acide nitrique, eau, forte — régale ; — *த்தணல்*, — *த்தழல்* charbon ardent ; — *நீர்* eau forte ; — *ப்படுகிறது* être brûlé, être atteint ou consumé par le feu se gâter, *ou* — *பற்றுகிறது*, — *பிடிக்கிறது* prendre feu, s'allumer, s'enflammer ; — *பற்றவைக்கிறது* allumer le feu ; — *ப்பொறி* étincelle de feu ; — *மடமடென்றெரிகிறது* le feu brûler avec ardeur, — avec fureur, — avec bruit, — en faisant *madamada* ; (*நெருப்பை*) *மடமடென்றெரிவிக்கிறது* attiser le feu et le faire brûler avec ardeur ; — *மழை* pluie de feu ; — *மூட்டுகிறது*, — *மூளவைக்கிறது*, — *மூள்விக்கிறது* allumer —, attiser le feu ; — *வளர்க்கிறது* entretenir le feu ; — *விழுகிறது* le feu tomber, un mal survenir, — croître ; — *விழுங்குங்கோழி* l'oiseau qui dévore, dit-on le feu, *i. e.* l'autruche, dindon, ainsi nommé de sa gorge rouge ; *நெருப்புறுகிறது* s'allumer, brûler ; *நெருப்புறுவிறகு* tison ardent ; *நெருப்புறுகரி* charbon ardent ; *நெருப்பைவீசுகிறது* lancer le feu, être fort ardent (pour une affaire) ; *விரலிலேநெருப்புபட்டது* le feu m'a atteint ou m'a fait une brûlure au doigt.

நெருமுகிறது, *மினேன், முவேன், மு, ம*, *v. a.* *நெருமுதல், நெருமல்*, *n. v.* *V.* *நருமுதல்*.

நெருனல், *P.* *நெருநல்*.

நெரேல், (*son imitatif*), mot imitatif du bruit : *நெரேலெனல், நெரேலென்கிறது*, faire nérêl, — du bruit ; *மழைநெரேலென்றுபெய்கிறது* la pluie tomber à verse, — avec bruit, *V.* *நொரேல்*.

நெர்க்குண்டி, l'arbre *நொச்சி*.

நெல், riz non pilé, l'arbre *வாகை*. Le grain de riz sert de mesure ; la largeur de 8 grains de riz fait un *விரற்கடை* ou travers de doigt ; sa longueur est égale à 8 *எள்ளு* ou grains de sésame ; *நெல்வால்* queue ou barbe du riz ; — *வாய்க்கணக்கு*, *V.* *நெல்லிலக்கம்*, *V.* *நெல்லு et நெற்*.

நெல்லரி, (*நெல்லு, அரிகிறது*), poignée de riz scié, autant que la faucille peut en scier, en une fois.

நெல்லரிசிமா, (*நெல், அரிசி*), farine de riz.

நெல்லி, — *மரம்* l'arbre phyllanthus emblica, myrobolan, la plante épineuse *முள்ளி* : — *க்காய்* fruit de l'arbre susdit ; — *க்கந்தகம்*, — *க்காய்க்கந்தகம்* composition de soufre et d'arsenic ; — *க்காய்த்துவையல்* fruit du myrobolan pilé dans un mortier pour être mangé avec du riz ; — *க்காய்த்தைலம்* huile médicinale tirée du myrobolan ; — *த்துத்தி* nom d'une plante ; — *த்தோப்பு* bosquet de mirobolans, Nellitoppe, bourg près de Pondichéry ; — *ப்பருப்பு* pulpe du noyau du myrobolan ; — *முளி* pulpe et écorce du myrobolan mûr et desséché.

நெல்லிலக்கம், (*நெல்லு*), compte et mesures propres au mesurage du riz.

நெல்லு, *P.* *நெல்*, grain de riz —, riz non pilé, — avec son écorce ou son enveloppe, (le riz pilé se dit *அரிசி* et le riz cuit *சோறு*) : *நெல்லறுக்கிறது* moissonner le riz ; *நெல்லுறை* grenier ou réceptacle pour le riz, marque usitée en le mesurant ; *நெல் ou நெல்லுகாயப்போடுகிறது ou வைக்கிறது* mettre le riz sécher ; — *குத்துகிறது* piler le riz pour le séparer

de son écroce ; — *குத்திப்புழுக்குகிறது* piler le riz complétement, — et le préparer pour la cuisine ; — *பிடிக்கிறது* prendre du riz, mettre le riz en magasin, acheter du riz en gros ; — *முற்றி* moisson de riz mûr ; — *முற்றுகிறது* le riz être mûr, *litt.* se briser ; — *விளைகிறது* le riz croître, venir, monter en épis ; — *வேவிக்கிறது* faire bouillir le riz ; — *நெல்லூறவைக்கிறது* mettre le riz tremper.

நெளி 1° *ou* — *மோதிரம்* anneau ou bague de femme,— a ligne courbe ou à sinuosités. 2° *imp. et part. de*

நெளிகிறது, ளிந்தேன், ளிவேன், ளி, ளிய, v. n. நெளிதல், n. v. et நெளிந்துபோகிறது, ramper, se traîner en rampant, marcher en serpentant, serpenter, se courber, se plier, se tordre aller en zigzag, n'être pas droit, se rider : *புழு*—le vers ramper ; *நெளிந்துநடக்கிறது* marcher en serpentant, en faisant des sinuosités, marcher en se tordent ou avec des inflexions de corps par défaut de l'épine du dos ou par affectation.

நெளிக்கிறது, ளித்தேன், ளிப்பேன், ளி, ளிக்க, v. a. நெளிக்குதல், n. v. et நெளித்துக்கொள்ளுகிறது, courber, plier, tordre, rendre tortu, montrer de l'ostentation : *நெளித்துக்கொண்டுபோகிறது ou நடக்கிறது* marcher tout tortu, en marchant se courber en arrière, marcher avec affectation ; *நெளித்துப்போயிருக்கிறது* être plié, courbé, tortu, *v. g.* un panier.

நெளிச்சலன் , (*நெளிச்சல்*) , homme courbé, voûté, plié, incliné.

நெளிச்சல், n. v. de நெளிகிறது, V. நெளிவு.

நெளிதம், petitesse, facilité, légèreté.

நெளிதல், n. v. de நெளிகிறது, courbure, sinucsité, tortuosité, marche tortueuse, ride, tergiversation.

நெளித்தல், நெளிப்பு, n. v. de நெளிக்கிறது, courbure, tortuosité, inflexion, démarche affectée, — altière, moquerie.

நெளிபலன், (*நெளிபல்*), *V. நெளிச்சலன்.*

நெளிபல், n. v. de நெளிகிறது, courbure, sinuosité, chose courbée, penchée.

நெளிர், நெளிர்தல், son de la voix, bruit que l'on fait en parlant. *imp. et n. v. de*

நெளிர்கிறது, நெளிர்ந்தேன், ர்வேன், ர், ர, v. n. faire du bruit en parlant, *V. ஞெளிர்கிறது.*

நெளிவு, n. v. de நெளிகிறது, courbe, courbure, sinuosité, tortuosité, zigzag, pli, inflexion : *நெளிவுண்டாயிருக்கிறது* être tortueux, courbé ; *நெளிவெடுக்கிறது* faire des sinuosités, courber, faire la courbe ou les sinuosités d'un anneau.

நெறநெற, (son imitatif), bruit du grincement des dents, du frottement des arbres etc... *நெறநெறென்கிறது* rendre ce son, faire néranéra, — ce bruit, grincer ; *பல்நெறநெறென்றுகடித்தான்* il a grincé des dents et mordu ; *நெறநெறெனல் n. v.* grincement, bruit de frottement, son répété, écho.

நெறி, imp. et part. du suiv. 2° chemin, voie, bon chemin, bonne voie, chemin de la vertu, règle, ordre, loi, manière, coutume, chasteté, justice, rectitude, droiture ce qui se hérisse ou se dresse tout droit, temple, cavité de l'œil, parties vitales du corps, (et surtout les temps, gonflement des nerfs ou des glandes, enflure (à l'aine, sous le bras ou au cou, causée par un furoncle ou une blessure dans une autre partie du corps) : — *கட்டுகிறது* causer une telle enflure, faire gonfler les nerfs ou les glandes, ou une telle enflure se former ; — *கட்டியிருக்கிறது* cette enflure s'être formée, les glandes être gonflees ; — *கெட்டவன்*, — *கேடன்* homme dévoyé, égaré, sorti de la bonne voie, méchant, pervers, trompeur ; — *கேடு* déviation, écart, égarement, corruption ; — *க்கல்* pierre à chaux ; — *க்கோரை* le roseau ou l'herbe scirpus plantagineus ; — *த்தவறு* déviation —, égarement du bon chemin ; — *தப்பினவன்* homme égaré, — sorti du chemin de la vertu ; — *நிற்பாள்* femme constante dans la bonne voie ; — *நின்றார் நீடுவாழ்வார்* ceux qui persévèrent dans le chemin de la vertu seront longtemps heureux ; — *ப்படுத்துகிறது* mettre en ordre, convertir, diriger, redresser, remettre dans le bon chemin ; — *மயிர்* cheveux hérissés ; — *யிடுகிறது, V. நெறிகட்டுகிறது* ; — *யினர்* gens déréglés, dévergondés, vils, injustes, sans conduite ; — *யுள்ளவன், V. நெறிமான்* ; — *வலிக்கிறது* les tempes —, la tête faire mal ; *நெறியில்நிற்கிறது* être — persévérer dans le bon chemin ; *நெறியிலேபடுகிறது* recevoir un coup —, frapper à la tempe ; *நெறியிற்திருப்புகிறது* ramener dans la bonne voie, convertir ; *குட்டிச்சுவரில்தேள் கொட்டக்கட்டுத்தறியில் நெறியிடுமோ* le scorpion en piquant un petit mur ruiné ferat-il enfler le pieu à attacher les vaches, la cause affectant un objet, l'effet ne peut-être dans un autre.

நெறிக்கிறது, றித்தேன், றிப்பேன், றி, றிக்க, n. v. (நெறி), se dresser, se tenir droit, lever —, tourner le nez d'un air de

dérision, être fier, arrogant, hausser les sourciels, rider le front, prendre un air fier, offensant ou de mépris, se hérisser.

நெறித்தல், *நெறிப்பு*, *n. v. du préc.* droiture, rectitude, position droite, air altier, conduite —, manière méprisante, — offensante, froncement des sourcils, rides du visage, hérissement.

நெறிமான், (*நெறி*), homme juste, intègre, probe.

நெறிமை, (*id.*), justice, droiture, rectitude, honnêteté.

நெறுக்கடி, *நெறுக்கு*, mots imitatifs du bruit; *நெறுக்கடியென்கிறது*, *—யெனல்*, *நெறுக்கிடுகிறது*, *நெறுக்கிடுதல்*, *நெறுக்கென்கிறது*, *நெறுக்கெனல்*, faire ce bruit, résonner

நெறுநெறு, mot imitatif du bruit *நெறுநெறென்கிறது ou*

நெறுநெறுக்கிறது, *றுத்தேன்*, *றுப்பேன்*, *று*, *றுக்க*, (*நெறுநெறு*), faire nérounérou, — du bruit: *நெறுநெறுத்தல்*, *நெறுநெறுப்பு*, *நெறுநெறெனல்*, *n. v.* bruit répété, son de nérounérou.

நெறுமுகிறது, *V.* *நறுமுகிறது*.

நெற், *P.* *நெல்*, riz, *devant க, ச, த, ப*: — *கணக்கு* compte du riz, *V.* *நெல்லிலக்கம்*; — *கதிர்* épi de riz; — *கழி* terre à rizière; — *களஞ்சியம்* grenier pour le riz; — *காணி* rizière, terre à riz; — *கிடை* l'espace d'un grain de riz; — *கிடைவிட்டு எழுதுகிறது* écrire en laissant entre les lignes l'espace ou la largeur d'un grain de riz; — *குழி* fosse sous terre pour mettre le riz; — *குறி* augure —, divination tirée du riz; — *கூடு* graud réceptale d'osier pour mettre le riz; — *கூர்* queue ou barbe du riz; — *சப்பி* espèce d'herbe; — *சுமை* une charge —, un sac de riz; — *சுணை* démengeaison causée par la barbes du riz; — *பயிர்விளைவு* crue —, croissance du riz, le riz monter en épis; — *பரப்பு* étendue d'un carré de rizière, surface de 12 *குழி*; — *பழம்* riz dont l'écorce se fend par trop de fertilité du sol, — *புல்* riz en herbe; — *பூமி* terre à riz, rizière; — *பொரி* riz grillé; — *போர்* monceau de riz.

நெற்பு, pus, pourriture, maigreur.

நெற்ற, *நெற்றல்*, *inf. et n. v. de நெற்றுகிறது*.

நெற்றலன், (*நெற்று*, *அலன்*), homme décharné, maigre (comme une cosse).

நெற்றலி, nom d'un poisson.

நெற்றுறுகிறது, (*நெற்று*, *ஆகிறது*), mûrir complètement, — dans la gousse ou la cosse.

நெற்றி, 1° front, sommet, ordre de bataille, détachemeı t. 2° *gér. de நெற்றுகிறது*: — *க்கண்ணன்* celui qui a un œil au tront, *i. e.* Siven; *ஏறு* — front haut; — *ச்சுட்டி* joyau que les femmes portent sur le front, point blanc qu'on se met au front — *ச்சுழி* épi —, tour du poil des chevaux... sur le front (d'où les païens tirent des augures selon qu'il est tourné à droite ou à gauche); — *த்தலம்*, — *ஸ்தலம்* place du —, front; — *த்திலகம்*, — *ப்பொட்டு* pottou que les indiens se mettent sur le front; — *ப்பட்டம்* espèce d'ornement ou de bijou qu'on porte au front; — *ப்புருவம்* sourcil; — *மாலை* couronne ou guirlande qu'on porte sur le front; — *முட்டு* proximité, côté de —, devant, chose en face, vis-à-vis; — *யோடு* os du front; — *வரை* lignes ou rides du front; *நெற்றியைச்சுளிக்கிறது* froncer les sourcils; *நெற்றியிற்கல்லுவைக்கிறது* mettre une pierre sur le front ou sur la tête, (espèce de châtiment); — *கல்லுவைத்தல்* le châtiment susdit, oppression, gêne.

— *நெற்றிடுகிறது*, *P.* *நெட்டிடுகிறது*, faire des ricochets sur l'eau (les pierres plates).

நெற்று, 1° gousse ou cosse sèche avec la graine, fèves —, pois mûris et desséchés dans leur gousse, fruit mûr et sec. 2° *imp. et part. du suiv.*: *தேங்காய்* — coco bien mûr; — *ப்போயிருக்கிறது* être sec et maigre comme une cosse de fève; *நெற்றெடுக்கிறது* cueillir — ramasser les gousses sèches, — les fruits mûrs.

நெற்றுகிறது, *ற்றினேன்*, *ற்றுவேன்*, *ற்று*, *ற்ற*, *v. a.* *நெற்றுதல்*, *n. v. et நெற்றிப்போடுகிறது*, heurter, frapper contre, choquer, atteindre la marque ou le but dans des jeux d'enfants: *நெற்றியிடுகிறது*, *V.* *நெற்றிடுகிறது*; *யானையை நெற்றச்சொல்லுகிறது* dire à un éléphant de heurter contre quelque chose, le pousser à le faire.

நென்பு, *V.* *நெம்பு*

நென்மணி, (*நெல்*, *மணி*), grain de riz, graine d'herbe qu'on ne mange pas, coix lacryma.

நென்மா, (*id.* *மா*), farine de riz.

நென்னல், (*நெருநல்*), hier, jadis.

நே

நே, 1° lettre syllabique composée de *ந்* et de *ஏ*, nê long. 2° *sync. de நேசம்*, *V.* *நேசம்*.

நேக, *V.* *நெகிழ* *ou plutôt* *நெக*: *நேகவைக்கிறது*, *V.* *நேகஅவைக்கிறது*.

*நேசகன், (nèdjaka), blanchisseur.

நேசம், (*P.* சினேகம்), amitié, amour, bienfait, service, bien, beurre fondu : — ஆயிருக்கிறது être ami, aimer ; — வைக்கிறது concevoir de l'amitié ; — வைத்திருக்கிறது avoir de l'affection, aimer ; நேசபாசம் lien de l'amitié.

நேசன், (நேசம்), ami, aimant.

நேசி, 1° *fém. du préc.* amie, amante, 2° *imp. de*

நேசிக்கிறது, சித்தேன், சிப்பேன், சி, சிக்க, *v. a.* (நேசம்), aimer, chérir, être ami.

நேசித்தல், நேசிப்பு, *n. v. du préc.* amour, amitié.

நேடல், நேடுதல், *opt. et. n. v. du suiv.* recherche, désir.

நேடுகிறது, டினேன், டுவேன், டு, ட, *v. a.* chercher, rechercher, désirer.

நேத்தி, *P.* நேற்றி, 1° vœu. 2° beauté, élégance, supériorité : *V.* நேற்றி.

*நேத்திரம், (nêtra), œil, racine (d'arbre...), habit de soie ; நேத்திரகாசம் cataracte, mal d'yeux, gutta serena ; — சம் ce qui naît des yeux, pleurs, larmes : — ச்சதம், (tchhada *couvrir*), paupière ; — தோஷம் prétendu mauvais effet d'un regard malin ; — பிண்டம் prunelle de l'œil chat ; —ப்படலம் cataracte, — qui couvre l'œil ; — பரியந்தம் jusqu'à l'œil, angle extérieur de l'œil ; — யோனி la lune, celui dont le corps est couvert de vulves qui ressemblent à des yeux, *i. e.* Dêvêndiren, qui, au dire de fa fable, ayant séduit அகலிகை femme du pénitent கௌதமன் en fut maudit et eut le corps couvert de figures de vulves de femme, qui ensuite à force de suplications prirent la forme d'yeux, c'est l'Argus des Grecs ; — ரஞ்சனம் collyre pour les yeux ; — ரோகம் mal d'yeux ; — வஸ்திரம் voile ; — வாயு inflamation des yeux, ophthalmie ; — விதி règle d'optique, — pour les maux d'yeux ; — வீட்சணம் regard favorable ; — வைத்தியம் métier d'oculiste, partie de la médecine qui traite des yeux ; — வைத்தியன் oculiste.

*நேத்திரன், (*id.*), guide, conducteur.

*நேத்திராஞ்சனம், (நேத்திரம், அஞ்சனம்), collyre, remède pour les yeux.

*நேத்திராமயம். (*id.* ஆமயம்), mal d'yeux ophthalmie.

நேத்திராப்பு, (*id.* அப்பு), larmes, *litt.* eau des yeux.

*நேத்திராவுஷதம், நேத்திரௌஷதம், (*id.* அவுஷதம், ஔஷதம்), remède pour les yeux, collyre.

நேத்திரோற்சவம், (*id.* உற்சவம்), objet plaisant à la vue.

*நேபன், (nêpa), gourou —, prêtre d'une famille.

*நேபாலிகை, (நேபாலம், ika), sorte d'arsenic, poison.

*நேபாளம், (nêpala), le Nêpal, un des 26 pays connus des Indiens, l'arbre vénéneux நேர்வாளம்.

*நேமகம், (நேமம், ka), destination, nomination, intention, régime : நேரான — régime direct ; நேரில்லாத — régime indirect.

*நேமம், 1° (nêma), tromperie, fraude, temps, raison, le soir, part, portion, fente, trou, dessus, racine, haie, limite. 2° *P.* நியமம், règles —, observances religieuses, coutume, usage, engagement, certitude, destination, intention : நேமம்தப்பிலை, *V.* நியமதிஷ்டை.

*நேமி, 1° (nêmi), circonférence de roue 2° roue de charrette, cercle, anneau, chose ronde, sphère, terre, mer, bambou, l'oiseau நேமிப்புள். 3° *imp. du suiv.* : — சந்தனு l'arbre வேங்கை ; — சக்கிரன் Némisagren, roi de Hastinabouri, qui transporta sa capital à Kaousâmbi ou வற்சபட்டணம் ; — நாதம் nom d'une grammaire ; — நாதன் le Seigneur de la terre ou du globe terrestre, Dieu, (et à tort) Arouguen Vichnou, Varounen ; — ப்புள் l'oiseau au corps sphérique சக்கரவாகம், le canard bramanique ; — வலவன், — வல்லன், — வல்லவன் celui qui a la puissance sur la terre, *i. e.* Dieu, le roi.

நேமிக்கிறது, மித்தேன், மிப்பேன், மி, மிக்க, *v. a.* நேமித்தல், *n. v.* (நேமம்), *V.* நியமிக்கிறது.

நேமியான், நேமியோன், (நேமி), le terrestre, Vichnou.

நேம்புகிறது, பினேன், புவேன், பு, ப, *v. a.* நேம்பல், நேம்புதல், *n. v.* நேம்பிப்போடுகிறது, vanner le riz d'une certaine manière) : நேம்பிவைக்கிறது vanner ainsi le riz et le mettre de côté.

நேயம், (*P.* ஸ்நேகம்), amitié, amour, parenté, bien, bienfait, beurre liquéfié, huile, la plante சிவப்பனை.

நேயன், (நேயம்), ami, amant.

நேர, 1° *inf. de* நேர்கிறது. 2° *pris comme particule de comparaison*, comme. 3° *obl. de* நேரம் : — வரைக்கிறது, (அரைக்கிறது), pulvériser, broyer très fin.

நேரசை, (நேர், அசை), syllabe métrique longue de sa nature ou par prosodie : — க்கலித்துறை stance dite கலித்துறை qui commence par une longue.

நேரஸ்தன், (*நேரம், ஸ்தன்*), coupable: *தன்சாதிக்கு — ஆனான்* il s'est rendu coupable envers sa caste.

நேரடி, (*நேர், அடி*), vers de 4 pieds.

நேரம், 1° temps, loisir, occasion, bonne—, opportunité. 2° (*télinga*), faute, culpabilité, crime, punition, amende: — *ஆய்* à temps, tard; — *ஆய்ப்போகிறது* se faire —, être —, devenir tard; — *ஆய்ப்போயிற்று* le temps est passé, c'est trop tard; — *இல்லை* il n'y a pas de temps, de loisir; — *கடத்துகிறது* passer le temps; *கெட்டநேரம்* mauvaise occasion, temps inopportun; — *சாய்கிறது* le jour baisser, le temps s'écouler, tirer à sa fin; — *சுமத்துகிறது*, — *சுமத்திவைக்கிறது* charger —, accuser d'une faute, déclarer coupable; *அவன்மேல் — சுமந்தது* la faute est tombée sur lui; — *செல்லுகிறது* le temps passer, se faire tard, être employé; *மிகவும் — செல்லும்* il faudra beaucoup de temps; — *செல்லவிடுகிறது* laisser, passer le temps, différer; — *செல்லவருகிறது*, — *சென்றுவருகிறது* tarder, venir tard; — *சென்றது*, — *சென்றுபோயிற்று* le temps est passé; — *சென்று* tard; *நேரகாலம்* temps favorable, le présent; — *பாரமறியாதவன்* celui qui ne connaît pas l'importance du temps, — le cours des affaires; — *ப்படப்பேசுகிறது* parler lentement, — tard; — *ப்படவருகிறது* venir tard; — *ப்படவிருக்கிறது* se faire —, être tard, — tardif; *நேரத்துக்கு* à temps, au moment favorable, à chaque moment; *நேரத்துக்கொருநினைவுவருகிறது* à chaque moment une pensée se présenter, changer de pensée à tout moment; *நேரத்துக்கொருபேச்சுபேசுகிறது* changer de langage ou de discours à chaqu'instant; *எந்நேரம்* quel temps? quand? *எந்நேரமும்* à chaque instant; toujours; *அந்நேரத்திலே*, *அந்நேரமே* alors même, au même instant, dans ce temps-là même; *இந்நேரத்திலே* maintenant, *இந்நேரமே* maintenant même; *இந்நேரராத்திரியிலே* à cette heure de la nuit *அதுஎன்பேலேநேரம்* c'est la faute.

நேரலர், (*நேர், அலர்*), ennemis.

நேரல், *n. v. de நேர்கிறது*.

நேரறிகிறது, (*நேர்*), connaître ce qui est juste, droit convenable.

நேரா, *நேராத*, *part. nég. de நேர்கிறது*, qui ne s'accorde pas, qui ne convient pas, inconvenant, irrégulier: *நேராநோன்புசேராகாது* une pénitence irrégulière ne saurait avoir bon résultat.

நேராகிறது, (*நேர்*), devenir —, être égal, droit, juste, direct, régulier, égaler, s'accorder, s'ajuster, se mettre en face; *நேராக*, *நேராய்* tout —, droit, directement, vis à vis, en face, justement; *நேராயிருப்புகிறது* tourner contre, — vis à vis; — *இருக்கிறது* être droit, direct, vis-à vis; *விலை — இருக்கிறது* le prix être juste — *க்கொடுக்கிறது* donner à un prix convenable; — *ச்சொல்லுகிறது*, — *ப்பேசுகிறது* dire ou parler en face, raisonnablement, régulièrement, distinctement; — *ப்போகிறது* aller droit, en droite ligne, sans circuit; — *வாங்குகிறது* acheter ou recevoir en face, honnêtement, sans détours (et non indirectement comme un présent pour suborner); *நேரான* en face, droit, direct, régulier, juste; *நேரானநேமகம்* régime direct; — *விலை* prix juste, — raisonnable.

நேராக்குகிறது, (*id.*), *நேராக்கிப்போடுகிறது*, tourner en face, rendre égal, — droit, égaliser, niveler, régulariser.

நேராக்குவோன், régulateur.

நேரார், *n. app. nég de நேர்கிறது*, ennemis, gens qui ne s'accordent pas.

நேரானி, (*நேர், ஆனி*), égal, vis-à-vis, personne juste, équitable.

நேரி, Néri, montagne principale du Tanjaour.

நேரிசம், (*நேரி, சம்*), dard, flèche, javelot: *நேரிசக்காரன்* homme armé d'un javelot; *நேரிசத்தாலே எறிகிறது*, — *போடுகிறது* lancer un javelot.

நேரிசை, (*நேர், இசை*), son —, air ou ton plein, — régulier, (selon Rottler) ligne —, note imparfaite: — *க்கலிப்பா* variété du genre de vers dit *கலிப்பா*; — *ச்சிந்தியல்வெண்பா* venbâ de 3 vers dont le 1ᵉʳ est de 4 pieds le 2ᵉ de 3 pieds suivis du pied détaché dit *தனிச்சொல்* sous une même rime comme le *நேரிசைவெண்பா*, le 3ᵐᵉ vers est de 3 pieds avec une autre rime; — *யாசிரியப்பா* stance du genre dit *ஆசிரியம்*, composée de vers de 4 pieds excepté l'avant-dernier qui n'a que 3 pieds; — *யொத்தாழிசைக்கலிப்பா* stances du genre *கலிப்பா* qui contiennent les 4 parties dites *தரவு, தாழிசை, தனிச்சொல்* et *சுரிதகம்*; — *வெண்பா* venbâ composé de 2 distiques, dits *குறள்* réunis par un pied détaché, dit *தனிச்சொல்* à la fin du 1ᵉʳ distique, ce qui fait 4 vers avant la même rime dite *எதுகை* ou une rime pour chaque distique.

நேரிய, *adj. de நேர்*, égal, droit, direct, juste, régulier: *நேரியது* ce qui est égal, droit...

நேரியன், *நேரியோன்*, *நேரிவெற்பன்*,

சேரிக்கோ, (சேரி), le maître du mont சேரி, le roi சோழன், — de Tanjore.

நேரிழை, (நேர், இழை), fil droit, bijou assorti, femme.

நேரீற்றியற்சீர், (நேர், ஈற்று, இயல்), pieds de 2 syllabes métriques, nommés இயற்சீர், finissant par un நேரசை, ces pieds sont le தேமா et புளிமா.

நேரீற்றுரிச்சீர், (id. id. உரி), pieds de 3 syllabes métriques, dits உரிச்சீர், finissant par un நேரசை, ce sont les 4 pieds finissant en காய் et nommés வெண்சீர்.

நேருகிறது, V. நேர்கிறது.

நேரும், 1° *part. fut. de* நேர்கிறது. 2° நேர் et உம்.

நேரேடம் நேரோடு, (நேர், ஏடு), l'arbre நாவல் calyptranthes.

நேரொன்றாசிரியத்தளை, (நேர், ஒன்றுகிறது, ஆசிரியம்), subdivision de la connexion de pieds dite ஆசிரியத்தளை, dans laquelle la dernière syllabe d'un pied et la 1re du suivant sont toujours des நேரசை.

நேர், 1° ligne directe, droiture, rectitude, régularité, ordre, justice, vérité, égalité, niveau, unisson, arrangement, convenance, ressemblance, comparaison, longueur, syllabe longue dite நேரசை, moitié, petitesse, finesse, devant, vis-à-vis, accord, consentement, agrément. 2° *adj.* droit, juste, égal, pareil, comme, convenable, bon, propre, semblable, proportionné, franc, opposé, contraire, long, petit, défectueux : நேரிடுகிறது, நேரிடுதல், (*dat.*), se présenter, se rencontrer, aller droit vers ou contre, rencontrer, s'opposer, arriver, commencer : அவனுக்கிடுக்கம்நேரிட்டது il lui est survenu une angoisse; நேரிட்டுக்கொள்ளுகிறது se présenter, aller devant, — au devant, se rencontrer. devancer quelqu'un ; நேரிட்டபடி comme cela s'est présenté, selon l'occasion, à sa fantaisie ; நேருக்குச்சீர், V. செய்பாகம் ; நேருக்குநேராயிருக்கிறது, — நேர்சரியாயிருக்கிறது être exactement droit, — en face : நேருள்ளவன் homme juste, honnête, droit, — en face; நேரே tout—, droit, directement, en droite ligne, en face, vis-à-vis ; — சொல்லுகிறது dire sans déguisement, — en face ; — போகிறது aller tout droit, sans se détourner ; — எழுதுகிறது écrire bien droit, en droite ligne, — வை mets en ordre, vis-à vis ; நேரோடல், நேரோடுதல் ou நேராயோடல் course directe, c'est une des marches du cheval. 3° *imp et part de* நேர்கிறது, voué, adopté ; — கடன் obligation d'un vœu ; — கட்டுகிறது égaler, égaliser, ajuster, appareiller ; — காட்டுகிறது égaliser, montrer le devant, — la face, dévorer ; — காற்று vent contraire — de bout, — directement opposé ; — கீழ், — கீழாய், — கீழே directement en bas, exactement perpendiculaire ; — சீர் accord, consentement, agrément, ce qui est droit, juste, exact ; — ச்சீர் pied composé de syllabes métriques longues. *v. g.* தேமா, தேமாங்காய் ; — சொல்லுகிறது dire la vérité, — ce qui est patent; — தப்புகிறது n'être pas juste — en ligne droite, *ou* — தப்பிப்போகிறது manquer de droiture, être hors du bon chemin, se conduire —, agir injustement — irrégulièrement ; — தப்பியிருக்கிறது être irrégulier, injuste ; — தப்பினகாரியம் chose injuste, irrégulière ; — திறம் air régulier, — juste, mélodie adaptée à un luth ; — நறுக்கு alun de plume ; — நிதானம் équité, justice impartiale ; — நிறை régularité, justice, poids égal, — juste ou équitable, chasteté — நெட்டி la plante நெட்டி ; — பசை addition d'un உ au pied d'une longue dit நேரசை, *Ex:* காசு ; — படுகிறது arriver, se rencontrer, se présenter, paraître, s'accorder, consentir, visiter ; — படவொழுகு conduis-toi régulièrement ; எனக்கு — பட்டான், je l'ai rencontré ; — பண்ணுகிறது faire serment, égaliser, niveler; — பதினாறு le கலித்துறை commençant par une longue et ayant 16 syllabes ; — பாடு longueur, ligne directe, droiture, agrément, accord, occurrence —, rencontre fortuite, arriver sans y penser ; — பாடுசொற்பாடு réussite à la lettre, — selon la parole, événement imprévu, cas fortuit ; — பார்க்கிறது examiner l'alignement, voir si une chose est droite; — vis à vis, — juste ou convenable, deviner (par augure ou autres signes) — பெறுநின் persévère dans la droiture, dans une conduite juste ; — போகிறது consentir, s'accorder, s'arranger, s'améliorer, devenir juste ; — முகம் visage en face, tourné vis à vis ; — மேற்கே droit à l'occident ; — மேற்காற்று வருகிறது ou வீசுகிறது le vent venir ou souffler directement de l'occident; — மையம் le juste milieu ; — வழி chemin droit, — direct.

நேர்கிறது, ர்ந்தேன், ருவேன், ou ர்வேன் ரு ou ர், ர, *v. a. et n* vouer, faire vœu, promettre, s'engager, donner, dépenser, s'accorder, agréer, consentir, se rencontrer arriver, approcher, égaler, avancer contre, livrer bataille, combattre contre, *ou* நேர்ந்துபோகிறது, — வருகிறது, diminuer, maigrir, devenir petit, effilé ; நேர்ந்து கொடுக்கிறது vouer —, promettre et don-

ner, résoudre —, promettre de donner; — கொண்டதைச்செய்கிறது acquitter un vœu.

நேர்ச்சி, *n. v. du préc.* vœu, promesse, convention, accord, consentement chose vouée; — க்கடன் obligation d'un vœu.

நேர்ச்சை, (நேர்ச்சி), vœu, dépense faite pour un vœu.

நேர்ஞ்சிராய், (நேர், ஞ் *euphon.* சிராய்), long éclat de bois, éclat dans la longueur.

நேர்தல், *n. v. de* நேர்கிறது, vœu promesse, donation, dépense, agrément, rencontre, approche, proximité, engagement, combat, diminution.

நேர்த்தி, *V.* நேர்ச்சி: — க்கடன் obligation d'un vœu, chose vouée, — promise; —க்குறிப்பு infaillibilité, ne pas manquer, marque d'un vœu.

நேர்ந்த, *part. de* நேர்கிறது: — படி selon son vœu..., *ou* — பாடு, — பார் rencontre, occurrence, suivant l'occurrence, — l'occasion.

நேர்ந்தார், *n. app. du même*, amis.

நேர்ந்து, *gér. du même.*

நேர்பு, *n. v. et gér. du même*, élévation, longueur, union, accord.

நேர்ப்பிசின், la plante Kœmpferia rotunda.

நேர்ப்பு, *n. v. de* நேர்கிறது, vœu, promesse, accord, chose fine, — propre, élégante, habilement faite, légèreté: நேர்ப்பாய் finement, élégamment, légèrement: நேர்ப்பாய்நடக்கிறது se comporter régulièrement, — prudemment; — வைத்திருக்கிறது traiter habituellement d'une manière amicale, tenir tout propre et en ordre.

நேர்மை, (நேர்), ligne droite, accord, agrément, justesse, droiture, rectitude, franchise, sincérité, exactitude, petitesse, délicatesse, subtilité.

நேர்வளம், (நேர்), 2 sortes d'airs, de mélodies ou de poésies pour accompagner le luth et qu'on nomme செவ்வழியாழ்த்திறம் et பாலையாழ்த்திறம், air —, luth propre aux habitants des côtes de la mer, — aux habitants des pays stériles, tuyau —, flûte de bambou.

நேர்வாளம், l'arbre corton tiglium, noyau ou graine de l'arbre நேபாளம்: நேர்வாளமுத்து, — விதை noyau —, graine de corton.

நேர்வான், (நேர்), 1° la 4me constellation dite சித்திரை. 2° 3e *pers. masc. fut. de* நேர்கிறது. 3° *une des formes de l'inf. du même*, pour se rencontrer...

நேர்வு, *n. v. de* நேர்கிறது, accord, agrément, consentement, rencontre, approche, réunion, don, événenment, combat.

நேலி, nénuphar.

நேற்றி, 1° *P.* நேர்த்தி, vœu: — க்கடன் obligation d'un—, vœu. 2° beauté, élégance, délicatesse, propreté, netteté droiture, bonté; நேற்றியான, — யாகிய joli, beau, élégant, délicat, propre, artistement fait; — யாய், joliment, élégamment; நேற்றியாயெழுதுகிறது écrire joliment; — ச்சோடிக்கிறது orner élégamment; — ப்பாடுகிறது chanter joliment, — harmonieusement; நேற்றியானசட்டை habit joli, élégant.

நேற்று, hier, temps récemment écoulé: — ப்பிறந்தபையன் என்னோடேதர்க்கம்பண்ணுகிறான் un gamin né d'hier ose disputer avec moi; — ப்போனதிருநாள் la dernière fête la fête d'hier; — ப்போனபாஸ்குத்திருநாள் la dernière fête de Pâques, (même après un laps de quelques mois); நேற்றைக்கு *ou* நேற்றொருவிசேஷம் பிறந்தது *ou* நடந்தது hier il est arrivé une chose; நேற்றிரவில் la nuit dernière.

நேற்றை, நேற்றைய, *adj. de* நேற்று: நேற்றைப்பண்டிகையிலே à la dernière fête; — த்தினம் *ou* நேற்றையதினம் hier, la journée d'hier.

நை

நை 1° lettre syllabique composée de ந் et de ஐ. 2° *interjection de mépris.* fi! 3° *imp. et part. de* நைகிறது.

நைகம், (ந, ஏகம்), non un, *V.* அநேகம்.

நைகரம், (நை, கரம்), affliction, peine, malheur.

நைகிறது, நைந்தேன், நைவேன், நை, நைய, *v. n.* se gâter, mollir, devenir—, être mou,— trop mûr, pourrir, périr, dépérir, se perdre, se corrompre, se pervertir, se détruire, se ruiner, s'user, se consumer, se froisser, se flétrir, se dessécher, s'affaiblir, devenir mince, maigrir, s'attendrir, avoir pitié, — le cœur tendre, compatissant, s'affliger, être peiné, chagrin: நைந்தகயிறு corde usée, à demi rompue; நைந்தபுடவை toile —, habit usé, râpé; நைந்துபோனபழம் fruit trop mûr, qui commence à se pourrir; நையநசுக்குகிறது écraser, briser, broyer, pres-

ser, pressurer ; — ப்பாடுகிறது chanter pour attendrir, implorer, — la pitié, supplier ; ஒருவன்மனசு — ப்பாடிக்கேட்கிறது implorer, demander en implorant la pitié de quelqu'un, *litt.* en chantant pour attendrir le cœur de quelqu'un ; — ப்பாடிவாங்குகிறது recevoir ce qu'on a ainsi demandé, — a demandé en suppliant ; — ப்பேசுகிறது parler doucement, — humblement, — de manière à attendrir ; அவன்மனசுநையும் son cœur s'attendrira, il a le cœur tendre ; இருதயநைந்துள்ளெண்ணுகிறது l'esprit considérer avec pitié, peine ou émotion de cœur.

நைகொதி, (நை), excés de cuisson (du riz...), bouillie.

நைக்காட்டுகிறது, (*id.*), badiner, se moquer, plaisanter, faire fi.

நைக்கிறது, நைத்தேன், நைப்பேன், நைத, நைக்க, *v. a. de* நைகிறது, perdre, gâter, corrompre, user, relâcher, desserrer, affliger, tourmenter, froisser attendrir, faner, flétrir dessécher.

நைசல், maladie.

*நைசிகம், நைசியம், (நாசி), médecine qu'on fait prendre par le nez, corbeau.

நைச்சி, corbeau, serpent.

*நைச்சிகம், நைச்சியம், (நீசம்), bassesse, abaissement, humilité, abjection.

*நைஷதம், நைடதம், (நிஷதம்), roman poétique sur les aventures de Nalen ou நளன் roi de நிஷதம், tiré d'un épisode du மகாபாரதம் et attribué à un roi பாண்டியன், *V.* நிஷதம் : நைஷதம்புலவர்க்கமிர்தம் le poème Naïchadam est de l'ambroisie pour les poètes.

*நைஷ்டிகன், நைட்டிகன், (நிஷ்டை, ika), observateur des pratiques religieuses, brame qui continue de vivre avec son gourou et dans la condition d'un étudiant religieux.

*நைஷ்டூரியம், நைட்டூரியம், (நிஷ்டூரம்), cruauté, sévérité.

நைதல், *n. v. de* நைகிறது, amollissement, perte, perdition, pourriture, corruption, relâchement, froissement, amaigrissement, affaiblissement, dépérissement, dessèchement, flétrissure, pitié, attendrissement, affliction, peine, chagrin.

நைதி, femme du frère aîné.

நைதிகை, jasmin.

நைதென்கிறது, (நைதல்), s'attendrir, compatir, maigrir, dépérir ; நைதெனல், (mot —, signe) de compassion, attendrissement, dépérisssement, maigreur.

நைத்தல், *n. v. de* நைக்கிறது.

நைத்தியகம், நைத்தியம், (நித்தியம், ka), perpétuité, toujours, adoration perpétuelle.

நைநையென்கிறது, (நை), dire fi ! fi ! se moquer : நைநையெனல் mot —, signe de mépris.

நைந்த, நைந்து, *part. et gér. de* நைகிறது.

நைபடுகிறது, *v. p. de* நைகிறது, *et de* நைக்கிறது.

நைபவன், *n. app de* நைகிறது, homme ruiné, pauvre, mendiant : நைபவனெனினும் நொய்யவுரையேல் ne parle pas avec mépris même aux mendiants.

*நைபாலி, (நேபாளம்), chose du Népal, jasmin double, arsenic rouge, indigo bleu.

*நைபாலிகம், (*id.* ika), cuivre.

*நைபுணன், (நிபுணன்), homme habile, savant

நைபுண்ணியம், (*id.* ya), dextérité, habileté, science.

*நைமிசம், நைமிசாரணியம், (நிமிசம், ஆரணியம்), désert ou forêt célèbre par la résidence des Richis, à qui Brama l'avait assignée, et à qui Saouti vint raconter la Mahâbhârata. On dit que c'est dans cette forêt que Viâsen compila les vêdas et les proclama.

*நைமித்திகம், நைமித்தியம், (நிமித்தம், ika), cause, occasion, cérémonie occasionnelle ou périodique, non perpétuelle : நைமித்திககருமம், — க்கிரியை cérémonie occasionnelle, — pratiquée dans quelque cas particulier comme à la naissance d'un enfant...

*நைமேயம், (நிமேயம்), troc, échange.

நைய, *inf. de* நைகிறது.

நையம், *P.* நைசியம்.

நையல், *n. v. de* நைகிறது, maladie vénérienne, petite vérole, affliction.

நையாண்டி, (நை), moquerie, plaisanterie, badinage : — க்காரன் moqueur, plaisant ; — பண்ணுகிறது contrefaire, singer, plaisanter.

*நையாயிகம், (நியாயம், ika), la secte ou la philosophie dite Niâya ou நியாயம், syllogisme.

*நையாயிகன், (*id.*), logicien, sectateur de la philosophie susdite.

*நையாயிதம், (*id.* ita), syllogisme : நையாயிதத்தொகை enthymême, argument à 2 propositions.

நைரந்திரியம், (நிரந்தரம், ya), densité, compacité, contiguité, étroitesse.

நைராக்கியம், *P.* நைவாக்கியம், plaisanterie, moquerie.

*நைராசியம், (நிராசை, ya), désespoir.

*நைருதி, (நிருதி), Niroudi, le côté auquel il est censé présider, *i. e.* le sud ouest.

*நைருத்தம், நைருத்தி, (நிர், உத்தம், உத்தி), mot vieilli, — hors d'usage, — du dialecte de vêdas.

*நைர்க்குண்ணியம், (நிர்க்குணம்), défaut de qualités, absence de propriétés.

*நைர்மல்லியம், (நிர்மலம், ya), propreté, pureté.

*நைலியம், (நீலம், ya), couleur bleue, noirceur.

நைவளம், espèce d'air ou de mélodie propre aux pays montagneux dits குறிஞ்சி.

நைவன, *n. app. de* நைகிறது, *ou*

நைவினை, (நை), mal, choses qui doivent faire du mal: நைவன *ou* நைவினைநணுகேல் évite tout mal, — la destruction, — ce qui peut causer du mal.

நைவு, *n. v. de* நைகிறது, *V.* நைதல்.

*நைவேசிகம்; (நிவேசம், ika), présent à un brame chef de maison.

*நைவேதனம், *P.* நிவேதனம்.

*நைவேத்தியம், (naivêdya), offrande, oblation (à la divinité).

நொ

நொ, 1o lettre syllabique composée de ந் et de ஒ, us bref. 2o malheur, peine, affliction, maladie. 3o *imp. des verbes inusi.* நொகிறது *et* நொக்கிறது.

நொகிறது, *v. n.* s'affliger, être affligé.

நொக்கிறது, *v. a.* mettre obstacle. affliger, empêcher.

நொக்காங்குலை, (நொக்கு, ஆம்), *V.* நுக்காங்குலை.

நொக்கு, fente crevasse.

நொங்கு, *P.* நுங்கு.

நொசிகிறது, சிந்தேன், சிவேன், சி, சிய, *v. n.* devenir —, être flexible, mince, petit, fin, délicat, léger, peiné, s'affliger, se faner, se flétrir, dépérir.

நொசியிடை, (நொசியும், இடை), ceinture —, taille mince, — svelte.

நொசிவு, *n v. de* நொசிகிறது, flexibilité, minceur, petitesse, subtilité, finesse, trouble, peine, affliction, flétrissure, dépérissement.

நொசு, maladie.

நொச்சி, l'arbrisseau médicinal vitex negundo, petit village, muraille : — ச்சாறு jus des feuilles du நொச்சி ; — ப்பூ sa fleur ; — யிலை sa feuille (qui a une forte odeur) ; — மாலை guirlande de feuillage et de fleurs du நொச்சி, dont on orne ceux qui ont défendu vaillement leur forteresse contre l'ennemi, le 38me பிரபந்தம் ou panégyrique d'un guerrier qui couronné de நொச்சி a défendu sa forteresse contre l'ennemi.

நொடி, 1o claquement des doigts, — du pouce avec le doigt du milieu, temps qu'il dure, court espace de temps, instant seconde indienne, — égale à un clin d'œil கண்ணிமை ou en 24 tierces d'Europe, (3600 நொடி font l'heure indienne நாழிகை), énigme, — à deviner, mot, parole, 2o *imp. et part. de* நொடிகிறது *et de* நொடிக்கிறது ; — இறுது hauteur, fierté, arrogance . — இறுதுக்காரன் homme fier, arrogant ; — இறுதுபண்ணுகிறது faire le fier l'arrogant ; — இறுதாயிருக்கிறது être hautain, fier ; — இறுதுபேசுகிறது parler fièrement, avec mépris ; — க்கதை énigme ; — சொல்லுகிறது, — பாராட்டுகிறது proposer une énigme ; — நொடிக்கிறது faire claquer ses doigts, parler précipitamment; — ப்பொழுது temps que dure un claquement de doigts, instant ; — ப்பொழுதில்வருகிறது venir dans un instant ; — யவிழ்க்கிறது, — விடுகிறது deviner —, résoudre une énigme; நொடிக்குமுன்னேபோனான் il est parti il n'y a qu'instant ; ஒருவிரல் நொடியேறாது un seul doigt ne saurait claquer, *i. e.* un seul ne peut faire l'ouvrage de deux.

நொடிகிறது, டிந்தேன், டிவேன் டி, டிய, *v. a. et n.* நொடிதல். *n. v.* dire, prrler.

நொடிக்கிறது, டித்தேன், டிப்பேன், டி, டிக்க, *v. a.* நொடிக்குதல் *et* நொடித்தல், *n. v.* faire claquer, — ses doigts, — le pouce avec le doigt du milieu, parler, — précipitamment, — fièrement, gesticuler, s'agiter, détruire, le lait venir, — jaillir : கைந்நொடிக்கிறது faire claquer ses doigts, faire un bruit aigu en frappant; இறால் நொடிக்கிறதுபோல் நொடிக்கிறான் il gesticule parlant comme la crevette qui s'agite ; நொடித்துப்பேசுகிறது *ou* சொல்லுகிறது, நொடித்தாற்போலொருவிசேஷஞ்சொல்லுகிறது parler à la hâte ou avec hauteur.

நொடிப்பு, *n. v. du meme,* claquement des doigts, chiquenaude (du pouce et du doigt du milieu): நொடிப்பளவில்வருகிறது arriver en un instant, dans l'espace d'nne chiquenaude.

நொடுநொடு, நொடுக்குநொடுக்கு, mots imitatifs du bruit et de la précipitation : நொடுக்குநொடுக்கென்கிறது, நொடுக்குநொடுக்கெனல், நொடுநொடெனல், நொடுநொடென்கிறது, *ou*

நொடுநொடுக்கிறது, டுத்தேன், டுப்பேன், டு, டுக்க, *v. n.* (நொடுநொடு), faire du bruit précipité, marcher avec précipitation, se presser.

நொடுநொடுத்தல், நொடுநொடுப்பு, *n. v. du réc.* marche précipitée, hâte, presse, précipitation.

நொடை, prix, vente.

நொட்டை, badinage, plaisanterie moquerie.

நொணநொணவென்கிறது, (*son imitatif*), parler du nez nasiller.

நொண்டல், *opt. et n. v. de* நொண்டுகிறது.

நொண்டி, 1° *m. f.* boiteux, boiteuse, estropié, écloppé, jambe de bois, le boiteux, nom d'une comédie. 2° *gér. de* நொண்டுகிறது; கால் — boiteux ; இருகால் — boiteux des 2 jambes ; கை — manchot, paralysé d'un bras ; — த்தனம் état de boiteux ou de manchot, clochement : — நடக்கிறது boiter, marcher en boitant ; — நாடகம் comédie du boiteux, espèce de pasquinade ; — ப்பிள்ளை enfant boiteux ; — யாயிருக்கிறது être boiteux ou manchot.

நொண்டுகிறது, டினேன், டுவேன், டு, ட, *v. n. et a.* நொண்டுதல், *n. v.* 1° boiter, être boiteux, clocher, clopiner, aller clopin clopant, dévc 'er. 2° *P.* நோண்டுகிறது, puiser.

நொதி, 1° bourbier, fondrière. 2° *imp. de* நொதிக்கிறது, த்தேன், ப்பேன், தி, திக்க, *v. n. et* நொதித்துக்கொண்டிருக்கிறது, tremper—, se macérer —, se gonfler dans l'eau, un ulcère suppurer, — empirer, se putrifier, bouillonner —, se gonfler en écumant ; நொதிக்கிறரணம் ulcère qui suppure,— se putrifie.

நொதித்தல், நொதிப்பு, *n. v. du préc.* macération, gonflement dans l'eau, bouillonnement avec écume, suppuration, putréfaction.

நொதுக்கல், 1° *n. v. et opt. du suiv.* extinction. 2° *V.* நொதுப்பு.

நொதுக்கிறது, துத்தேன், துப்பேன், து, துக்க, *v. a.* நொதுத்தல், *n. v.* (நுதுக்கிறது), éteindre.

நொதுக்கு, mot —, son imitatif du mouvement péristaltique des intestins : வயிறு நொதுக்குநொதுக்கென்று போகிறது les entrailles éprouver un mouvement péristaltique.

நொதுநொது, mot —, son imitatif de ce qui est mou : நொதுநொதென்கிறது *ou*

நொதுநொதுக்கிறது, துத்தேன், துப்பேன், து, துக்க, *v. n.* (நொதுநொது), s'attendrir, s'amollir ; நொதுநொதுத்தல், நொதுநொதுப்பு, நொதுநொதெனல், amollissement, signe —, expression de mollesse.

நொதுப்பு, *n. v. de* நொதுக்கிறது, amollissement, tendreté, mollesse, chose molle, tendre.

நொதுமலர், (நொதுமல்), voisins, étrangers.

நொதுமல், délicatesse, légèreté, indifférence, — sans amour ni haine.

நொத்தல், *n. v. de* நொக்கிறது.

நொத்து, *n. v. et gér. de* நொக்கிறது, empêchement : — க்கட்டுகிறது, — க்கட்டிவைக்கிறது empêcher, arrêter, prévenir, contrecarrer, dissuader, détourner, faire changer d'intention.

நொந்த, *part. parf. de* நோகிறது, qui a souffert ; நொந்தது ce qui a souffert ; உனக்குநொந்தது tu as eu de la douleur, il t'en a cuit.

நொந்தலைமை, நொந்தலை, நொந்தலைமை, (நொ, க் *euphon.* தலைமை, தலை...), douleur, souffrance, faiblesse, pauvreté.

நொந்து, *gér. de* நோகிறது : நொந்தழுகிப்போகிறது, se pourrir, se gâter ; நொந்திருக்கிறது souffrir, pâtir, avoir souffert, être peiné, pauvre, brisé, usé par l'usage ; நொந்திருக்கிறவேளை temps où l'on souffre, — de souffrance, de privations ; ஒருவனை — சொல்லுகிறது molester quelqu'un, se plaindre de lui : தன்னையுந்தெய்வத்தையும் — பேசுகிறது se plaindre de soi-même et de Dieu ; — படுகிறது souffrir, — les douleurs de l'enfantement ; — போகிறது s'attrister, s'affliger, s'en aller peiné ou souffrant, s'amollir, devenir trop mûr, se gâter; se ruiner, être brisé, broyé, s'appauvrir, tomber dans la misère ; — போய்க்கிடக்கிறது être accablé de douleur, être gâté, pourri ; — போனசமுசாரம் famille pauvre, ruinée, dans la détresse ; — போனசோறு riz cuit gâté pour avoir été laissé dans un vase sans eau ; — போனவன் homme attristé, souffrant, pauvre, misérable.

நொந்தேன், *parf. de* நோகிறது : நொந்தாய், tu as souffert, tu as été peiné.

நொப்பு, *n. v de* நொக்கிறது, empêchement, obstacle.

நொய், 1° gruau, blé —, riz concassé, farine, grossière, finesse, subtilité, petitesse, bassesse. 2° *adj. de* நொய்மை *V.* நொய்ய : நொய்யரிசி gruau de riz, riz con-

cassé ; — பரிசிநொதிபொறாது le gruau de riz ne supporte pas une forte cuisson, *litt.* le bouillonnement, un homme vil ne peut supporter une fortune subite ; — நொய்யாய்ப்போகிறது, — யாய்விடுகிறது s'en aller —, se réduire en gruaux, en petits morceaux concassés, devenir petit, léger ; — யென்கிறது devenir petit... ; — யெனல் mot imitatif de petitesse, légèreté, délicatesse...

நொய்க, *P.* நொய்து, *V.* நொய்மை.

நொய்தல், *n. v. de l'inusité* நொய்கிறது délicatesse, petitesse, minceur, finesse, légèreté.

நொய்து, *V.* நொய்யது, délicatesse, petitesse, vileté, bassesse, légèreté, douceur (au toucher), vitesse ; நொய்தாகிறது நொய்தாகல், நொய்தாதல் devenir —, être délicat, léger, petit, mince, menu : நொய்தாய் délicatement, doucement, peu, en petite quantité ; நொய்தான délicat, doux, petit, léger, vil, bas நொய்தென்கிறது se hâter, être doux au toucher ; நொய்தெனல் mot —, signe de hâte, vitesse, douceur au toucher ; — படுகிறது devenir délicat, mince, bas, vil, petit méprisable ; — பண்ணுகிறது rendre délicat, mince, vil, méprisable.

நொய்மை, (நொய்), délicatesse, sensibilité, subtilité, finesse, légèreté, facilité, petitesse, tendreté, douceur au toucher, pauvreté, détresse, perte, relâchement, bassesse, vileté, (*adj.* நொய், நொய்ய).

நொய்ய, 1° *adj. de* நொய்மை, délicat, sensible, subtil, fin, léger, tendre, facile, doux au toucher, petit, bas, vil, méprisable, pauvre. 2° *P.* நொய்யவை, *pl. n.* choses méprisables ; — சாதி basse caste ; — சொல் parole basse, vile ou fine, délicate ; — பணிதி ornement de peu de valeur, clinquant ; — புத்தி esprit petit, fin, subtil ; — வேலை ouvrage de peu de valeur, emploi de peu d'importance, ouvrage fin, délicat ; — வுரையேல் (உரைக்கிறது), ne dis pas de paroles méprisantes.

நொய்யவன், நொய்யன், *m.* நொய்யவள், நொய்யள், *f.* நொய்யது, *n.* நொய்யவர், *pl. m. f.* நொய்யவை, *pl. n.* (நொய்ய), homme —, femme —, objet vil, objet pauvre, misérable, faible, délicat, personne sensible qui ne peut supporter une parole dure : நொய்யதாயிருக்கிறது être bas, vil, mince, fin, délicat ; நொய்யவுமொன்பவர் வெய்யவராவர் les gens vils ou faibles peuvent devenir puissants ou forts.

நொய்வு, (நொய்), *V.* நொய்மை.

நொரு, *V.* நுரு : — வெடிக்கிறது les céréales ou autres productions pousser des rejetons (dans les jointures).

நொருக்கரிசி, (நொருக்கு, அரிசி), riz gâté, riz pas assez cuit.

நொருக்கல், *n. v. de* நொருக்குகிறது, brisure, broiement, chose brisée, écrasée.

நொருக்காய், 1° (நொரு), fruit des rejetons des jointures. 2° (நொருக்கு), en morceaux.

நொருக்கு, brisure, cassure, broiement, coup, choc, *n. v. imp et part. de.*

நொருக்குகிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v. a. de* நொருங்குகிறது *et* நொருக்குதல், *n. v.* (*P.* நொறுக்குகிறது), briser, broyer, mettre en pièces, froisser, frapper, battre.

நொருங்குகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. n. du préc.* நொருங்குதல், *n. v. P.* நொறுங்குகிறது, se broyer, se briser, se rompre, se froisser, se meurtrir, être mis en pièces.

நொருநொரு, நொருநொரெனல், mot imitatif de bruit : நொருநொரென்கிறது *ou* நொருநொருக்கிறது, ருத்தேன், ருப்பேன், ரு, ருக்க, *v. n. et* நொருநொருத்தல், நொருநொருப்பு, *n. v.* (நொருநொரு, faire du bruit, — norounorou.

நொருவல், (நொருங்குகிறது), poudre de chose broyée.

நொலை, நொலையல், diverses sortes de pâtisseries.

நொவ்வு, délicatesse, finesse, petitesse, relâchement, affiction, chagrin, effort, *n. v. imp. et part. de*

நொவ்வுகிறது, வினேன், வுவேன், வு, வ, *v. n.* நொவ்வுதல், *n. v.* se tourmenter, s'affliger, s'efforcer, *V.* நொய்தாகிறது.

நொளநொள, நொளுநொளு, mots —, sons imitatifs de mollesse : நொளநொளவென்கிறது *ou* வென்றிருக்கிறது, நொளுநொளென்கிறது *ou*

நொளநொளக்கிறது, ளத்தேன், ளப்பேன், ள, ளக்க, et நொளுநொளுக்கிறது, ளுத்தேன், ளுப்பேன், ளு, ளுக்க, *v. n. et* நொளநொளத்தல், நொளுநொளுத்தல், நொளநொளப்பு, நொளுநொளுப்பு, *n. v.* நொளநொளப்பாயிருக்கிறது, (நொளநொள, நொளுநொளு), faire nolanola, — nolounolou, être doux, — mou, comme de la boue, du mortier, un fruit trop mûr... *V.* சளுநொளுக்கிறது

நொளுக்கல், நொளுவல், noix d'arec encore tendre et molle.

நொளுப்புகிறது, *P.* நுளுப்புகிறது.

நொள்கல், *opt. et n. v. du suiv.* action de puiser..., signe de —, peur.

நொள்குகிறது, கினேன், குவேன், கு, க,

v. n. et a. நொள்குதல், *n. v.* puiser, tirer de, avoir peur, rôder, se fatiguer.

நொள்ளல், 1° aveuglement, moustique, cousin, mouche luisante. 2° *opt. et n. v. de* நொள்ளுகிறது.

நொள்ளி, 1° clitoris, éminence de la vulve. 2° *gér. de*

நொள்ளுகிறது, ளினேன், ளுவேன், ளு, ள, *v. a* நொள்ளுதல், dévorer, *V.* நொள்குகிறது.

நொள்ளை, aveuglemnt, être aveugle, scarabée dit நாகரவண்டு : — க்கண் œil aveugle ; — க்கண்ணன், — க்கண்ணன் homme aveugle.

நொறி, நொறில், enclos, retenue, presse, vitesse.

நொறுக்கு, *imp. et part. de* நொறுக்குகிறது : — ச்சக்கந்தம் moquerie, raillerie, plaisanterie, — qui froisse ; — ச்சக்கந்தம்பண்ணுகிறது railler, plaisanter, se moquer, vexer.

நொறுக்குகிறது, *sync.* நொறுக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v. a. de* நொறுங்குகிறது et நொறுக்கிப்போடுகிறது briser, broyer, mettre en pièces, meurtrir, froisser, détruire, écraser.

நொறுக்கல், நொறுக்குகை, நொறுக்குதல், *n. v. du préc.* brisement, broiement, froissement: நொறுக்குதல்செய்கிறது briser, broyer, tourmenter, violenter.

நொறுக்குநொறுக்கு, mot —; son imitatif du bruit : — நொறுக்குநொறுக்கென்கிறது faire ce bruit, — du bruit.

நொறுங்கல், *opt. et n. v. de* நொறுங்குகிறது, brisement, chose brisée, broyée.

நொறுங்கு, petitesse, finesse, délicatesse, riz concassé, gruau, *n v. imp et part du suiv.* : நொறுங்குண்கிறது, நொறுங்குண்டிருக்கிறது être brisé, broyé, mis en pièces, être contrit, meurtri, froissé.

நொறுங்குகிறது, *sync.* நொறுங்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. n. de* நொறுக்குகிறது et நொறுங்குதல், *n. v.* (*on écrit aussi* நொறுங்குகிறது, நுறுங்குகிறது), se briser, se broyer, être meurtri, contrit, mis en pièces, se froisser, périr, devenir petit, léger, délicat.

நொறுவை, délicatesse, friandise, bonbon, *V.* நொறுப்பம் : — கொண்டுதின்கிறது acheter des friandises et les manger ; — க்காரன் amateur de friandises ; — க்கள்ளன் fripon achevé ; — ப்பண்டம் friandises, bonbons, confitures ; நொறுவையிலேபணத்தைப்போடுகிறது dépenser son argent en friandises.

நொற்பம், நொற்பன், délicatesse, petitesse, minceur, finesse, vileté, bassesse.

நொன்னை, badinage, moquerie, plaisanteric, raillerie.

நோ

நோ, 1° lettre syllabique composée de ந் et de ஓ, nô long. 2° *P.* நோய், mal, maladie, douleur, chagrin, affliction, malheur, faiblesse. 3° (nô, *non*), privation, absence 4° *n. v. imp. et part. de* நோகிறது : — ப்படுகிறது souffrir être malade ou maladif, affligé, chagrin, blessé, broyé, maigrir ; — ப்படுத்துகிறது faire souffrir, — maigrir, affliger, tourmenter, blesser, broyer.

நோக, *inf.* நோகல், *n. v. du même.*

நோகா, நோகாத, *part. nég. de*

நோகிறது, ou நோகுகிறது, நொந்தேன், நோவேன், ou நோகுவேன், நோ ou நோகு நோக ou நோவ, *nég.* நோகேன், *v. n.* souffrir, éprouver de la douleur, faire mal, cuire, se chagriner, affliger, être malade, soufrant : நோக ou நோவப்பண்ணுகிறது, — ச்செய்கிறது causer de la douleur, affliger, chagriner ; நோகாமல் ou நோவாமலிருக்கிறது n'être pas douloureux, être sans douleur, நோகாமலெடுக்கிறது lever —, prendre ou ôter sans faire du mal, sans faire souffrir ; அதுநோகாது cela ne fait pas mal ; எனக்குநோகின்றது ou நோகுது ou நோவுது ou நான் நோகின்றேன் j'ai de la peine, je sens de la douleur, je souffre.

நோகேன், *nég du préc.*

நோக்கத்தான், (நோக்கம்), celui qui a l'air ou la vue..., qui fascine par les yeux

நோக்கம், *n. v. de* நோக்குகிறது, regard, vue, œil, coup d'œil, apparence, air, intention, but, dessein, propension, désir, beauté, excellence, rareté, élévation, garde, vigilance; எந்தநோக்கமாயதைச்சொல்லுகிறீர் dans quel but dites-vous cela ? ஒருவன்மேலே — ஆயிருக்கிறது avoir l'œil sur quelqu'un, veiller sur lui.

நோக்கல், *opt. et n. v. de* நோக்குகிறது, regard, vue, garde, conservation.

நோக்கன், *pl.* நோக்கர், (நோக்கம்), charlatant, jongleur, enfant élevé par charité, et à qui on fait faire des tours de jongleur devant la caste qui l'a élevé, *V.* தருமப்பிள்ளை.

நோக்காடு, *gén.* நோக்காட்டின், (நோ,

காடு *affixe*), douleur,—cuisante, douleurs de l'enfantement, tourment, maladie, pauvreté: நோக்காடாயிருக்கிறது être malade, souffrant, affligé; நோக்காட்டுக்காரன் homme maladif.

நோக்கு, imp. et part. n. v. de நோக்கு கிறது, œil, vue, regard, — bienveillant, bonté, désir, but, sentiment, estime, beauté, la 7me place dans la position des astres: — வித்தை jonglerie, charlatanerie, tour de passepasse; — வித்தைக்காரன் jongleur; — வித்தைக்காரி jongleuse; — வித்தையாடுகிறது faire le jongleur; திருநோக்கு air divin, regard divin, sacré; — bienveillant (dit par respect du regard de Dieu, d'un roi et d'un supérieur spirituel).

நோக்குகிறது, sync. நோக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, v. a. நோக்குதல், n. v. regarder, considérer, voir, désirer, viser à, chercher à, avoir l'intention, — le désir, — de la bienveillance, traiter avec bonté, garder, veiller sur, conserver, se porter vers: *என்னைநோக்கிப்பார்* regarde moi; *மேல்நோக்குப்வாயு* flatuosité qui monte en haut.

நோக்குறுகிறது, க்குற்றேன், க்குறுவேன், க்குறு, க்குற, v. a. நோக்குறுதல், n.v. (நோக்கு, உறுகிறது), regarder, voir, considérer, garder.

நோசல், P. நோதல், n. v. de நோகிறது, maladie, douleur.

நோஞ்சல், P. நோய்ஞ்சல்.

நோஞ்சி, P. நோய்ஞ்சி.

நோடாலம், nouveauté, *V. நொன்னை.*

நோட்டம், inspection (d'une pièce de monnaie...), connaissance —, estimation à vue d'œil, valeur, — *பார்க்கிறது* examiner la valeur, — une pièce de monnaie, considérer —, connaître la qualité ou la convenance; — *பேசுகிறது* parler pour entraîner les autres dans son sentiment; *நோட்டக்காரன்* expert, — qui connaît à vue d'œil, examinateur de l'argent, sarafe.

நோண்டல், opt. et n. v. de.

நோண்டுகிறது, டினேன், டுவேன், டு, ட, v. a. நோண்டுகை, நோண்டுதல், n. v. remuer, retourner, exciter, tirer de, puiser creuser, fouiller, piocher, fouir la terre, déraciner, curer les oreilles, les dents...) écorcher, pincer, arracher; *நோண்டிக்கேட்கிறது, — நோண்டிக் கேட்கிறது* tirer les vers du nez, sonder quelqu'un, chercher par des questions répétées à connaître ses secrets; — *ப்புதைக்கிறது* creuser une fosse et enterrer; — *யெடுக்கிறது* creuser et enlever, déterrer.

நோதலை, (நோ), douleur, maigreur, pauvreté.

நோதல், n. v. de நோகிறது, douleur, affliction, maladie, perte, malheur, pauvreté, faiblesse, défaut à l'intérieur des arbres.

நோம், part. fut. de நோகிறது.

நோம்புகிறது, பினேன், புவேன், பு, ப, v. a. நோம்புதல், n. v. connaître —, chercher en tâtonnant.

நோயாளி, நோயாளன், (நோய்), malade, maladif.

நோயின்மை, (id), exemption de maladie, santé, salubrité, une des 6 causes de prospérité d'un pays dites *ஆறுநாட்டுப்பெருமை.*

நோயெச்சம், (id.), reste de maladie.

நோய், (நோகிறது), mal, maladie, infirmité, douleur, peine, affliction, malheur; *நோயுள்ள, நோயுள்ளவன்* malade; *நோயுறுகிறது et நோயுறல்* tomber malade, être souffrant, affligé; *நோயுற்றெழுந்தோன்* homme guéri, relevé de maladie, convalescent; — *கொள்ளுகிறது* attraper une maladie, tomber malade; — *கொண்டசரீரம்* corps maladif; — *கொண்டொடுங்குகிறது* se tenir à l'écart malade ou affligé, être affligé ou souffrant; — *முகன்* celui qui a un visage de malade ou de malheur, la planète Saturne regardée par les astrologues comme causant des maladies; *நோய்க்கிடங்கொடேல்* ne donne pas prise à la maladie, ne lui laisse pas le temps de s'enraciner, prends des remèdes à temps; *தன்னோய்க்குத்தானேமருந்து (தன், நோய்க்கு)*, ce qui est soi-même le remède à son mal, *i. e.* la volonté, qui par le repentir etc... remédie au péché, au chagrin etc...

நோய்ச்சல், P. நோய்த்தல்.

நோய்ஞ்சலன், நோய்ஞ்சியன், (நோய்ஞ்சல், நோய்ஞ்சி), homme maigri, maigre décharné, valétudinaire.

நோய்ஞ்சல், (நோய்), maladie, dépérissement (par maladie), amaigrissement, maigreur: — *ஆய்ப்போகிறது* devenir maladif, dépérir; — *ஆயிருக்கிறது* être maladif, malportant, maigre.

நோய்ஞ்சி, (id.), être maigre, amaigri par maladie, *V. நோஞ்சலன்*; — *தன்மை* amaigrissement.

நோய்த்தல், tomber malade.

நோவாதார், நோவார, n app. nég. de நோற்கிறது, ceux qui ne font point pénitence, gens immortifiés, sensuels, impatients, envieux du bonheur d'autrui.

நோவாமை, n. v. nég. du même, impé-

nitence, défaut de pénitence, d'austérité, immortification, sensualité, impatience, jalousie du bonheur d'autrui.

நோலுகிறது, *நோன்றேன்*, *லுவேன்*, *லு*, *ல*, *v. n.* *நோலுதல்*, *n. v.* jeûner, faire pénitence, mencer une vie austère, souffrir, supporter.

நோவ, *inf. de நோகிறது.*

நோவரைக்கிறது, (*நோ*, *அரைக்கிறது*), réduire en poudre, en poussière.

நோவாமல், *gér. nég. de நோகிறது.*

நோவாளி, (*நோவு*, *ஆளி*), malade, infirme, pauvre.

நோவு, *n. v. de நோகிறது* mal, maladie douleur, peine, affliction, maigreur, safran: *நோவற்ற*, (*நோவு*, *அற்ற*), sans maladie, bien portant; — *நோவற்ற வாழ்வே குறைவற்றசெல்வம்* un bonheur sans maladie est une prospérité parfaite, ou bonheur sans maladie, riche sans rien qui manque (voilà ce que je vous souhaite); *நோவிரட்டிக்கிறது* la douleur ou la maladie redoubler d'intensité: — *கொள்ளுகிறது* attrapper une maladie, tomber malade; — *நின்றுபோகிறது* la douleur ou la maladie cesser; — *பிடுங்கித்தின்கிறது* la maladie consumer; *நோவுள்ள* malade.

நோவுது, *P.* *நோகின்றது* *3e pers. de* *நோகிறது*, cela fait mal.

நோழிகை, peloton de fil, fil qui est sur un dévidoir, bobine de fil qu'on met dans la navette.

நோனோ, (*நோ*), maladie, infirmité: — *ச்சரீரம்* corps maladif; — *ச்சரீரி* personne maladive, faible, valétudinaire.

நோதல், *P.* *நோற்றல்*.

நோற்கிறது, *நோற்றேன்*, *நோற்பேன்*, *நோல்*, *நோற்க*, *nég.* *நோலேன்*, *v. n. et a.* mener une vie austère, faire pénitence, se mortifier, souffrir, supporter.

நோற்பு, *நோற்றல்*, *n. v. du préc.* pénitence, austérité, mortification, patience, tolérance.

நோனாமை, *n. v. nég. de நோனுகிறது*, *V.* *நோலாமை*,

நோனார், *n. app. nég. du même*, gens immortifiés, sensuels, impatients, jaloux, ennemis.

நோனி, le fondement.

நோனுகிறது, *ன்றேன்*, *னுவேன்*, *னு*, *னா*; *v. n.* *நோனுதல்*, *v. n.* faire pénitence, se mortifier, observer une pénitence réglée ou vouée, supporter, souffrir, persévérer.

நோன்பி, (*நோன்பு*), personne pénitente, mortifiée,

நோன்பு, *n. v. de நோனுகிறது*, jeûne, abstinence, mortification, pénitence, austérité, jeûne voué: — *நோற்கிறது* jeûner, se mortifier, partiquer des austérités; — *பிடிக்கிறது* jeûner, commencer des austérités; — *துறக்கிறது*, — *துறத்தல் ou நோன்பைவிட்டுவிடுகிறது* cesser de jeûner, quitter le jeûne ou la mortification, manger—, se rassasier après un jeûne.

நோன்மை, (*நோனுகிறது*), pénitence, austérité, mortification, patience, courage, retenue, grandeur, — d'âme, — spirituelle, force, magnanimité, grande sainteté.

நோன்றல், *n. v. de நோனுகிறது*, abnégation, renoncement aux choses du monde, patience, persévérance, retenue, constante mortification.

நோன்றாள், 1° (*நோனுகிறது*, *தாள்*), pied robuste. 2° 3e *pers. fem. part. du même.*

நௌ

நௌ, 1° lettre syllabique composée de *ந்* et de *ஔ*, naou, 2° **ou நவ்வு*, (naou), navire, voisseau.

**நௌகை*, (*நௌ*), ka), bateau, barque: *நௌகாதண்டம்* perche de bateleur, rame.

ப

ப், 9me consonne de l'alphabet tamoul et 5me des lettres fortes, se nomme *பகரம்* et correspond aux 4 labiales sanscrites p, ph, b, bh. Au commencement des mots, elle a généralement le son du p, excepté ceux qui sont des mots sanscrits commençant par b ou bh; car alors elle prend le son du b, ainsi qu'au milieu des mots, où elle est seule. Mais si au milieu des mots elle est doublée, ou précédée de *ட்*, *ற்*, elle se prononce toujours p. Cette lettre ne finit aucun mot, et n'est sujette ni à l'élision ni à aucun changement de forme.

ப, 1° lettre syllabique composée de *ப்* et de *அ*, pa. 2° *(pa), vent. 3° (pha), tem-

pête, ouragan, malèdiction. 4° (en fractions), un vingtième.

பக, 1° *inf. de* பகுகிறது. *obl. de* பகம்.

பகடம், escrime, ruse, masque, extérieur, déguisement, terreur : பகடக்காரன் trompeur, homme rusé, artificieux, qui se couvre d'un déguisement, qui terrifie, menace.

பகடி, *P.* பகிடி, moquerie, raillerie, plaisanterie, jeu, bouffonnerie, *ou* — க்காரன் bouffon, moqueur, railleur ; — பண்ணுகிறது, — படிக்கிறது plaisanter, faire des bouffonneries ; பகடியைப்பாம்பு கடித்தாற்போலிருக்கிறது être comme un bouffon mordu d'un serpent (auquel on n'ajoute pas foi).

பகடு, *gén.* பகட்டின், éléphant mâle, buffle, taureau, bœuf de charge, bateau, bac, radeau, grandeur.

பகடை, chance, hazard, bonheur, as (de dés à jouer), nom honorifique des சக்கிலியர் ou cordonniers, corroyeurs etc... ; — தப்பிற்று il s'en est fallu d'un as, il l'a échappé belle ; — போடுகிறது amener des as en jouant aux dés.

பகட்டு, 1° *n. v. imp. et. part. du suiv.* menace, réprimande, effroi, regard, vue, splendeur, lustre, ruse, masque, — extérieur. 2° *obl. de* பகடு.

பகட்டுகிறது, ட்டினேன், ட்டுவேன், ட்டு, ட்ட, *v. a. et n.* பகட்டுதல், *n. v.* abhorrer, avoir des nausées, — du dégoût, être assoupi, avoir sommeil, tromper, duper, user de ruses, gagner par peur, ostentation ou flatterie, charmer, fasciner, réprimander, menacer, effrayer, en imposer par un faux extérieur : போசனம்பண்ணினபின்பு பகட்டிவாந்திபண்ணினான் après avoir mangé il a eu des nausées et a vomi ; தூக்கம்பகட்டுகிறது *ou* பகட்டிக்கொண்டிருக்கிறது le sommeil gagner, être assoupi, s'endormir.

பகண்டை, *V.* சிவல்.

*பகந்தரம், பகந்திரம், (பகம், dara, *qui déchire*) fistule à l'anus.

பகபக, son imitatif d'ardeur, de pétillement : பகபகென்கிறது (le feu ou la flamme) craquer, pétiller, être dévoré par la faim ; பகபகெனல் pétillement ; எனக்குப் பகபகென்றுவயிறுஎரியுது le ventre me brûle et fait bagabaga.

*பகம், 1° (bhaga), perfection divine, (terme collectif qui comprend 6 attributs diversement exprimés, savoir : les அறுகுணம் ou bien les 6 suivants tirés du dictionnaire sanscrit : அவாவின்மை absence de passion ; ஈச்சுரத்தன்மை omnipotence ou pouvoir suprême ; கீர்த்தி renommee, gloire ; செல்வம் prospérité, bonheur ; ஞானம் sagesse, science ; வீரியம் force vigueur), beauté, splendeur, éclat, excellence, grandeur, vertu, mérite, béatitude finale ou délivrance de nouvelles naissances, vulve. 2° *P.* வகம், grue, héron, l'arbre கொக்குமந்தாரை : பகதேவதை le dieu Hyménée.

*பகரம், 1° (பகம், ra), ornement, élégance, magnificence, splendeur, éclat, lustre. 2° (ப, கரம்), la lettre pa : — ஆயிருக்கிறது être élégant, splendide, brillant

பகரிக்கிறது, *v. a.* பகரித்தல், *n. v.* (பகரம்), orner, décorer.

பகரிப்பு, *n. v. du préc.* décoration, lustre.

பகருகிறது *ou* பகர்கிறது, கர்ந்தேன், ருவேன் *ou* ர்வேன், ரு *ou* ர், ர, *v. a.* பகருதல் *et* பகர்தல், *n. v.* dire, vendre.

பகர், 1° la plante பகம்பாலை. 2° *imp. et part. du préc.*

பகர்ச்சி, *n. o. du même.*, parole, mot.

பகர்தல், பகர்வு, *n. v. du même*, discours, parole, dire, vente.

பகலவன், (பகல்), la 2° constellation dite பரணி, *ou*

பகலோன், (*id.*), l'astre du jour, le soleil.

பகல், 1° lumière, clarté, splendeur, soleil, journée, temps où il fait jour (opposé, à la nuit), milieu du jour, midi, முகூர்த்தம் ou espace de 48 minutes ou 2 நாழிகை. 2° *opt. et n. v. de* பகுகிறது, division, partage, séparation, fente, milieu, cheville du milieu du joug : — அசனம் le repas de midi, diner ; — அசனம்பண்ணுகிறது diner ; பகலுமிரவும் jour et nuit ; — தோறும் chaque jour, tous les jours ; — டார், — மாறு de jour, par jour, chaque jour ; — டாணம் heure de jour ; — வத்தி, — வர்த்தி torche —, lampe brillante, — composée de combustible et qui donne une brillante lumière, phare ; — வெளிச்சத்திலே en plein jour, la lumière du jour ; — வெள்ளிகாட்டுதல் montrer Vénus pendant le jour ou à midi, prétendre l'impossible ; — வேஷம் déguisement —, accoutrement de jour ; பகலே, பகலிலே de jour, pendant le jour ; பகலிலேசாப்பிடுகிறது diner, manger à midi ; பகலைக்குநேரம் temps de —, midi ; பகலைக்குமேலாய், — மேலே après midi, dans l'après-midi ; சைனர்கள் — மார்சாப்பிடுவார்கள், ராமார்சாப்பிடார்கள் les Djaïners mangent seulement de jour, et non pas la nuit.

பகவதி, *fém. de* பகவான். la fortunée,

la splendide, (en style païen), Dourgâ, Parvadi, déesse en général : — நாள் la 11° constellation lunaire dite பூரம்.

பகவந்தன், பகவன், P. பகவான், l'être divin, — qui possède les attributs divins, Dieu, (en style païen il s'applique surtout à), Vichnou ou Krichna, (et d'après les Vichnouvistes, il s'applique ensuite par courtoisie à d'autres, tels que) Brama, Siven, Arouguen, Bouddha, le gourou ou précepteur spirituel, les géants ou conducteurs des planètes, comme le soleil, Sandiren ou la lune, மங்களன் ou Mars, புதன் ou Mercure, வியாழன் ou Jupiter, சுக்கிரன் ou Vénus, சனி ou Saturne, les dieux prétendus des éléments, comme அக்கினி ou Agni, வாயு Vayou, வருணன் ou Narounen, et certains richis, comme வசிஷ்டன், வால்மீகன், நாரதன், வியாசன்; பகவற்கீதை le Bhagavalguita, célèbre épisode du poème dit மகாபாரதம், qui contient un dialogue philosophique entre Krichna et அருச்சுனன் ou Ardjouna; பகவற்பத்தன் dévot envers Dieu, — de பகவன், de Krichna.

*பகவான், (பகம், vân), l'être divin, — aux perfections divines, Dieu, parfait, le fortuné, l'adorable, soleil un des 12 soleils ou சூரியர், ou nom du soleil dans les 8me signe dit le Scorpion, i. e. pendant le mois de கார்த்திகை.

பகவிருக்ஷம், (பகம்), l'arbre கிலக்கடம்பு.

பகவு, n. v. de பகுகிறது, morceau, fragment, portion, fente, fissure, crevasse.

பகவைரி, (பகன்), l'ennemi du géant பகன், i. e. வீமன்.

பகழி, flèche, coche ou partie inférieur le la flèche, qui s'adapte à la corde : — தொடுக்கிறது ajuster, lancer des flèches ; — மாரி pluie de flèches.

பகற், obl. de பகல் devant க, ச, த, ப : — காலம் le jour, temps où il fait jour ;— குருடு l'aveugle de jour, i. e. le hibou ; — குறி rendez-vous clandestin d'amants pendant le jour ; — பாடு journée, temps du—, jour ; — பண் mélodie propre au jour.

*பகன், 1° (bhaga), le soleil, un des 12 soleils (désigné au mot பகவான்). 2° (vaka), Baken ou Bagasouren, géant semblable à une grue et tué par வீமன்.

பகன்றை, les plantes கிலுகிலுப்பை cortalaria, செவ்வந்தை ruellia balsamica et சீந்தில் menispermum.

பகா, பகாத, part. nég. de பகுகிறது, indivisible, inséparable, qu'on ne peut analyser : பகாமை indivisibilité, état—, chose indivisible ; — ப்பதம் mot simple, primitif, indivisible, non composé, qu'on ne peut analyser, comme வில் arc, (opposé à பகுபதம் ; — ப்பொருள் l'être indivisible, i. e. Dieu.

*பகாங்குரம், (பகம், அங்குரம்), clitoris.

*பகாசுரன், (பகன், அசுரன்), le géant Baken ou Bagassouren பகன் : பகாசுரவைரி ou par sync. பகாசுரவைரி, l'ennemi et le meurtrier du géant Baken, i. e. வீமன்.

*பகாலம், (bhagâla), crâne humain.

*பகாலி, (பகாலம்), celui qui a mendié dans — ou qui tient un crâne humain. i. e. Siven.

பகிஷ்கரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, v. a. (பகிஷ்காரம்), பகிஷ்கரித்தல், n. v. expulser, chasser (de la caste, d'une société...), dégrader.

*பகிஷ்க்கிரணம், பகிஷ்காரம், பகிஷ்கிருதம், (vahis dehors), expulsion, dégradation: பகிஷ்காரம்பண்ணுகிறது expulser, dégrader.

பகிடி, V. பகடி.

*பகிரங்கம், (பகிர், அங்கம்), partie extérieure, membre —, extérieur, publicité : பகிரங்கமாக publiquement, extérieurement ; பகிரங்கன் un étranger.

*பகிரண்டம், (id), le ciel, litt. le monde extérieur,— hors de celui-ci, le monde.

பகிரதன், Baguiraden, nom d'un roi, peut être பகீரதன்.

*பகிரிந்திரியம், (vahis dehors), organe —, sens extérieur, v. g. l'œil, la main.

பகிருகிறது ou பகிர்கிறது, ர்ந்தேன், ருவேன் ou ர்வேன், ரு ou ர், ர, v. a. diviser, séparer, partager, distribuer, fendre : பகிர்ந்துகொடுக்கிறது distribuer ; — வாங்குகிறது prendre une part, partager avec d'autres, copartager, participer.

பகிர், 1° imp. part. et n. v. du préc. part, portion, morceau d'un tout, section, division, partage, fente. 2°* (vahir, P. vahis devant certaines lettres), dehors ;— கதம்,— கமனம் sortie dehors ; — தேசம் pays étranger, lieu sans ville ni village ;— துவாரம் porte extérieure ; — துவாரப்பிரகோஷ்டகம் portique devant la porte d'une maison ; — பூதம் expulsion ; — விடுகிறது se fendre, se partager.

பகிர்தல், பகிருதல், பகிர்ச்சி, பகிர்வு, n. v. de பகிர்கிறது, division, séparation, partage, distribution, fente, scission.

*பகினி, (bhagini), sœur, femme (en général).

*பகீரதன், (bhagîratha), Baguiraden, roi de la dynastie solaire d'Ayodhya, un des ancêtres de Ramen, qui, au dire de la fable indoue, attira sur la terre par

ses austérités le prétendu Gange céleste.

*பகிரதி, (பகிரதன்), Baguiradi, *i. e.* la rivière du Gange censée fille de Baguiraden.

பகீர், son imitatif de bruit, de vitesse et de terreur soudaine: — இடுகிறது craquer, se fendre, s'empresser; — என்கிறது être frappé de terreur subite; — எனப்பேசுகிறது parler d'une manière effrayante ou affligeante: — என்றுபற்றுகிறது être saisi d'une terreur panique, s'enflammer subitement; — வயிறு — என்கிறது les entrailles être émues de crainte.

பகு, 1° *beaucoup, plusieurs, grand. 2° *imp. et part.* பகுகிறது *et de* பகுக்கிறது, *V.* வெகு *et* ses *composés*: — பொருள் substance composée, chose créée, — divisible; — வசனம் pluriel (en grammaire).

பகுகிறது, பக்கேன் *ou* பகுந்தேன், பகுவேன், பகு, பக, *v. n.* பகேன் *nég.* se diviser, se partager, se fendre, s'analyser, être séparé, divisé, divisible, composé, analysé: பகுந்துகொடுக்கிறது partager, diviser, distribuer; — கொள்ளுகிறது, — வாங்குகிறது copartager, prendre sa part, participer; இழைபகவம்பெய்தான் il lança une flèche si juste qu'elle divisa un fil en deux.

பகுக்கிறது, குத்தேன், குப்பேன், கு, குக்க, *v. a. de* பகுகிறது, diviser, partager, distribuer, séparer, arracher, couper, trancher, fendre, distinguer; பகுத்துச்சொல்லுகிறது dire —, parler distinctement; — பார்க்கிறது bien voir, considérer —, surveiller chaque partie; இன்னபடியென்றுபகுத்துப்போட்டான் il a expliqué distinctement de quelle manière.

பகுதல், *n. v. de* பகுகிறது, division, séparation, partage, fente.

பகுதி, 1° (பகுக்கிறது), division, partage, parti, part égale, — du roi, impôt, tribut, taxe, détachement, corps d'armée, 2° (*P.* பிரகிருதி), nature, matière, cause matérielle ou passive d'action, naturel, caractère, forme radicale ou primitive des mots dépouillés de leur terminaison dite விகுதி, — கட்டுகிறது, partager, *ou* — இறுக்கிறது, — கொடுக்கிறது, — செலுத்துகிறது payer tribut, une taxe; — கட்டப்பண்ணுகிறது faire payer l'impôt, lever le tribut, imposer une taxe; — க்காரன் collecteur d'impôts; — க்கால் forme du ா partagée, *i. e.* signe de la voyelle உ joint à une consonne, comme ப, ரு, ce signe ı étant une partie ou la moitié de ா qui se nomme கால்; — க்காற்பாறை le signe de l'ஊ joint à une consonne, comme ரு, கு, cette forme ு étant une portion du ா ou கால் susdit avec une espèce de croissant; — தண்டுகிறது lever les tributs, — les impôts; ஐம்பகுதி les 5 genres, *V.* ஐம்பால் 1°.

பகுத்தல், *n. v. de* பகுக்கிறது, distribution, division, partage, séparation, distinction, coupe, coupure en deux, fissure.

பகுத்தறிகிறது, (பகுத்து, அறிகிறது), connaître bien, — distinctement, distinguer, — parfaitement, être doué de —, avoir la raison, se rendre raison des choses: பகுத்தறியுமறிவுடைய ஆத்துமா âme raisonnable, — douée de discernement.

பகுத்தறிவு, (*id.* அறிவு), raison, jugement, connaissance distincte, — raisonnée: பகுத்தறிவிலி personne dénuée de jugement, — de raison; பகுத்தறிவுண்டாயிருக்கிறவன், பகுத்தறிவுள்ளவன் homme doué d'un bon jugement, — de discernement.

பகுந்து, *gér. de* பகுகிறது.

பகுத்து, *gér. de* பகுக்கிறது: பகுத்துணருகிறது, distinguer, comprendre —, sentir —, voir clairement.

பகுபதம், (பகு, பதம்), mot composé d'une racine, d'une terminaison etc..., mot divisible, dérivé ou sujet à l'analyse, comme வில்லன் archer, composé de la racine (ou பகுதி) வில் arc, et de la terminaison (ou விகுதி) அன்: வடமொழிப்பகுபதம் mot sanscrit composé d'une racine et d'une terminaison.

பகுப்பு, *n. v. de* பகுக்கிறது, partage, division, part, portion, selon.

பகுவப்பிரசம், un des 32 உபநிடதம்.

பகுவாய், 1° (பகு), large bouche, vase, réceptacle: — க்கொள்கலம் vase à large bouche ou ouverture; — ப்பறை large tambour 2° 2° *pers. fut. de* பகுகிறது.

*பகுலம், (bahoula), noire ou obscure, *i. e.* la 2° demi-lunaison d'un mois, le firmament; பகுளசத்தமி le 7me jour de la 2° quinzaine d'une lunaison.

பகை, 1° haine, inimitié, aversion, rancune, animosité, contrariété, désaccord, opposition, contradiction, désagrément, ennemi. 2° *imp. du suiv.*: பகை-உ les 3 ennemis de l'âme, savoir: பைசாசு le diable, உலகு le monde, மாமிசம் *ou* உடல் le corps; — மாநானம், — த்தானம் place dangereuse, — critique, la 6e: — த்தனம் haine, inimitié; — தீர்க்கிறது terminer une inimitié, mettre fin à sa haine; — த்திறந்தெரிதல் connaître la force de l'ennemi; — த்தொடை espèce d'antithèse, dans le sens ou les paroles, dite முரண்தொடை: — நாள்

jour critique, la veille de la naissance : — நிரைகவர்தல் piller —, dérober le bétail de l'ennemi, c'est un des அஷ்டவெற்றி; — ப்படுகிறது être ennemi, opposé, contraire; — போகிறது, — முடிகிறது la haine se passer, — cesser; — முன்னெனிருன்றல் prévenir —, devancer l'ennemi, le vaincre avant qu'il soit en force (autre sorte de வெற்றி); — மேற்செல்லல் marcher à l'ennemi (autre sorte de வெற்றி); — யகம் (அகம்), champ de bataille; — யாக்குகிறது exciter la haine, rendre ennemi; — யாயிருக்கிறது être ennemi, — opposé, — en haine, haïr; பகையினலேபண்ணுகிறது faire par haine, par dépit; முற்பகைசெய்யிற்பிற்பகைவிளையும் si on hait le premier on sera haï ensuite; இருட்டுக்குச்சூரியன்பகை le soleil est l'ennemi des ténèbres

பகைக்கிறது, கைத்தேன், கைப்பேன், கை, கைக்க, *v. a.* (பகை), haïr, détester, s'opposer, résister, être opposé, différer: பகைத்துக்கொள்ளுகிறது se haïr, *ou* —க்கொண்டிருக்கிறது être en haine, avoir de la haine, haïr.

பகைஞன், *pl.* பகைஞர், (பகை, ஞன்), ennemi.

பகைத்தல், பகைப்பு, *n. v. de* பகைக்கிறது, haine, détestation.

பகைப்பிக்கிறது, *v. caus. de* பகைக்கிறது, faire haïr, exciter la haine.

பகைமை, (பகை), haine, inimitié.

பகையாளி, (பகை, ஆளி), ennemi, adversaire; — குடியையுறவாடிக்கெடுக்கிறது détruire la maison de son ennemi en faisant semblant de se réconcilier avec lui.

பகைவன், (பகை), ennemi, adversaire : பகைவாரண்வளைத்தல் assiéger ou prendre la forteresse de l'ennemi ce qui est un des அஷ்டவெற்றி; பகைவர்கவர்நிரைமீட்டல் recouvrer le bétail enlevé par l'ennemi (autre வெற்றி).

*பகோளம், (பம், கோளம்), le globe céleste.

பக்க, 1° *part. de* பகுகிறது. 2° *obl. de* பக்கம்.

*பக்ககம், (பக்கம், ka), côté, porte de côté ou de derrière.

*பக்ககன், (*id.*), associé, compagnon, assistant.

*பக்கசம், (*id.* sa), aile.

*பக்கசன், (*id.* சன்), la lune.

*பக்கணம், (pakkana), résidence —, village de basses castes, ville, village, rue des chasseurs, lieu où l'on vend diverses marchandises des îles.

*பக்கதி, (பக்கம், ti), racine —, insertion des ailes, *V.* சிறகடி.

*பக்கதை, (*id.* tâ), nature d'une proposition, défense d'une thèse.

பக்கத்தார், (*id.*), gens du côté, voisins, proches, parents, partisans.

*பக்கம், 1° (pakcha), côté, flanc, parti, place, voisinage, proximité, amour, — paternel ou filial, amitié, affection, tendresse, attendrissement, bonté, partialité, faveur, oiseau (en général), aile —, plume d'oiseau, plume de flèche, membre, division, tribu, classe, famille, race, espèce, qualité, maison, éléphant royal, queue, multitude, armée, propreté, pureté, thèse à soutenir, proposition, argument, réplique, opposition, alternative, sujet d'une induction, conséquence, espèce de bracelet, demi-lunaison (la 1re se nomme பூர்வ —, சுக்கிலபக்கம் *ou* பக்ஷம் le 1er côté, le côté blanc ou brillant, et dure depuis la nouvelle lune jusqu'à la pleine lune; la 2e quinzaine se nomme அபர —, கிருஷ்ணபக்கம் *ou* பக்ஷம் le dernier côté, le côté noir ou obscur, et dure de la pleine lune à la nouvelle lune), 1er jour —, jour —, phase —, quartier de la lune, espace de 3 jours lunaires, (une demi-lunaison se divise en 5 பக்ஷம், le 1er nommé நந்தை contient le 1er, le 6me et le 11me jour; le second nommé பத்திரை contient le 2e le 7e et le 12e jour; le troisième nommé சயை contient le 3e le 8e et le 13e jour, le quatrième nommé இருத்தை contient le 4e, le 9e et le 14e jour; le cinquième பக்ஷம் nommé பூரணை contient le 5e, le 10e et le 15e jour. 2° (bhakcha *manger*), nourriture. 3° (*P.* பக்குவம்) maturité, convenance, cheveux gris, ambre gris: உங்கள்பக்கமாய் *ou* பக்ஷமாய் de votre côté, pour votre parti ou votre part; பக்கம் —, பக்ஷம் *ou* பக்ஷத்தைக்காட்டுகிறது montrer de l'amitié; — முறிந்துபோகிறது l'amitié se rompre, — cesser; ஒருவன்மேல் — வைக்கிறது mettre en quelqu'un son affection, l'aimer; பக்ககேசம் cheveux blancs, — gris; — க்கிளை rejeton qui pousse par le côté; — சரம் la lune, éléphant, — சரன் compagnon inséparable; — சன்மன் la lune; — சூலை maladie arthritique dans le côté, douleur de côté; — ச்செடில் suspensoir dont on enfonce le croc dans les côtés, *V.* செடில்; — ச்சொல் intercession, recommandation, partialité, mot auxiliaire : — ச்சொல்சொல்லுகிறது recommander (une cause...); — சொல்பதினுயிரம் un mot favorable en faveur de quelqu'un en vaut une myriade; — த்வயம் double demi-lu-

naison, un mois, les 2 côtés d'un argument; — *த்துவாரம்* porte de côté, de derrière, — dérobée; — *தரன்* (dhara *qui porte*), la lune, oiseau, partisant; — *த்துணை* assistant, aide, compagnon, support, appui; — *பாதம்* partialité, faveur, affection particulière, adoption d'un côté, d'une opinion, chute des plumes, mue des oiseaux; — *பாதன்*, — *பாதக்காரன்*, — *பாதி* homme partial, partisan, adhérent; — *பாதமில்லாமல்* sans partialité, avec indifférence: — *பாதமின்மை* impartialité, équité; — *பாதஞ்செய்கிறது* agir avec partialité, — en partisan, favoriser injustement; — *பாதிகை* adhérence, adhésion; — *பாலி* porte de derrière; — *பாகம்* côté, flanc d'un éléphant; — *பகந்தரம்* pustule ou fistule au côté du pénis; — *ப்படி* escalier dérobé; — *ப்பிளவை* ulcère près de l'épine dorsale; — *ப்போலி* fausseté de la question, sophisme, lieu où se trouve un objet; — *மூலம்* racine ou articulation de l'aile; — *ரசம்*, (*P. பக்குவாசம்*), vin, liqueur spiritueuse; — *வாகனம்* ce qui a des ailes pour véhicule, *i. e.* oiseau; — *வாட்டு* ce qui est à côté ou en dehors de la question, — de l'objet; — *வாதம்* 1° douleur de côté 2° *P. பக்கபாதம்* partialité, amour, affection; — *வாயு* douleur de côté causée par des flatuosités, paralysie d'un côté du corps; — *வாரி*, (*P. பக்குவவாரி*), eau chaude, — de riz, — distillée; — *விந்து* héron; — *வெட்டுப்போடுகிறது* chatouiller —, taillader le côté; — *வெலும்பு ou பக்கத்தெலும்பு* côte, os du côté: *பக்கத்திலிருக்கிறது* être à côté, être associé, fréquenter; *பக்கத்திலேபோகிறது* marcher —, aller à côté d'un autre; *உங்கள்பக்கத்திலேவந்து சேர்ந்தேன்* je suis venu me réfugier auprès de vous, je me suis joint à votre parti, j'ai passé de votre côté; *அப்படிநடக்கிறபக்ஷத்துக்கு* tant que la chose marchera ainsi, ou au cas qu'elle prenne cette tournure.

பக்கரை, selle, le dessous du faîte, la partie inférieure au faîte: — *க்கட்டு* le faîte, ce qui le compose ou le tient.

**பக்கர்*, 1° (pakcha), parents, amis, partisans. 2° *பக்கம்*, côté.

பக்கல், *P. பக்கம்*, côté, parti: *ஒருவனுடையபக்கலில் வந்துசேருகிறது* se réfugier auprès de quelqu'un, se ranger de son parti

பக்கறை, étrier, trouble.

**பக்காகாதம்*, (*பக்கம், ஆகாதம், coup*), réfutation, hémiplégie, paralysie d'un côté.

**பக்காசயம்*, *P. பக்குவாசயம்*.

பக்காசேர், poids de 3 *சேர்* ou de 24 *பலம்*.

**பக்காந்தம்*, (*பக்கம், அந்தம்*), fin de chaque demi-lunaison, nouvelle ou pleine lune.

**பக்காந்தரம்*, (*id. அந்தரம்*), autre côté —, autre vue d'un argument.

**பக்காபாசம்*, (*id. ஆபாசம்*), fausseté de la question, argument fallacieux, sophisme.

**பக்காவசரம்*, (*id. அவசரம் conclusion*) *V. பக்காந்தம்*.

பக்காளி, (*id. ஆளி*), fournisseur d'eau apportée dans des outres sur un bœuf.

பக்கான்னம், *P. பக்குவான்னம்*, riz cuit.

**பக்ஷி*, 1° (pakchi), ce qui a des ailes, oiseau, flèche. 2° enfant. 3° *imp. de பக்ஷிக்கிறது*.

பக்ஷிகை, (phakkikâ), preuve, assertion à prouver, explication logique, artifice, fraude, illusion, *ou* — *நியாயம்*, sophisme raison capiteuse, —fausse.

பக்ஷிக்கிறது. *பக்ஷித்தல்*, *P. பக்ஷிக்கிறது*, manger.

பக்கிடுகிறது, (*பக்கு, இடுகிறது*), tressaillir, — d'effroi, éclater, se fendre, se briser.

**பக்ஷிராசன்*, (*பக்ஷி, இராசன்*), le roi des oiseaux, *V. கருடன்*.

பக்கிரி, (*ind.*), faquir, espèce de religieux mendiant mahométan.

**பக்னநேத்திரகம்*, (bhagna *brisé*, *நேத்திரம்*), mal d'yeux qui les fait crever, cécité, affection des nerfs des yeux.

பக்கு, 1° brisement, rupture, fente, cicatrice d'une plaie, croûte formée sur un mets ou gâteau, ordure, tartre ou saleté des dents, mucus sec du nez ou des yeux 2° *P. பக்குப்பக்கு*; — *விடுகிறது* se fendre, éclater, se briser.

பக்குப்பக்கு, son imitatif marquant plénitude, excès ou crainte: *பக்குப்பக்கெனச்சிரிக்கிறது* rire aux éclats; *பக்குப்பக்கென்றுஎரிகிறது* flamber, briller; — *வயிறுபற்றுகிறது* être dévoré par la faim ou le chagrin.

**பக்குவம்*, (pakva), maturité, opportunité, occasion, saison —, cuisson convenable, propriété, convenance, capacité, digestion, nubilité, âge —, temps —, point voulu, cheveux gris, excuse, apologie: *வெந்நீர்குடிக்கப்* — degré de chaleur pour de l'eau à boire; *காரிய — அறிகிறது* connaître la manière de conduire une affaire; — *ஆகிறது* mûrir, devenir —

être mûr, propre convenable, nubile, avoir ses 1res règles, arriver au point voulu de cuisson etc... ; — ஆக்குகிறது rendre propre convenable, donner le degré voulu de cuisson etc... ; — ஆய்ப்பார்த்துக் கொள்ளுகிறது considérer avec soin et acheter ou recevoir ; — சொல்லுகிறது donner les instructions nécessaires pour conduire une affaire, s'excuser ; கோபியாதப்டிக்குப் — சொன்னேன் je me suis excusé afin qu'il ne se fâchât pas ; — பண்ணுகிறது, V. பக்குவமாக்குகிறது ; — பார்க்கிறது examiner ou attendre le temps convenable, — le degré voulu de cuisson...; பக்குவகாலம் temps convenable, — கேசம் cheveux gris ; — சாலி homme capable habile ; — ப்படுகிறது, V. பக்குவமாகிறது; — ப்பட்டபெண், — ப்பட்டவள், — பிள்ளை jeune fille nubile ; — ரசம் vin, liqueur spiritueuse ; — வாரி eau chaude, eau de riz, — distillée.

*பக்குவன், பக்குவவாளி, (பக்குவம், ஆளி), homme —, personne propre, convenable, capable, médecin, pl. பக்குவர் ௩ 3 sortes de gens propres à obtenir la béatitude finale, savoir : கருமகாண்டி celui qui se livre aux pratiques religieuses; ஞானகாண்டி le mystique qui se livre à la méditation ; பத்திகாண்டி celui qui se livre à la dévotion, à l'amour de la divinité.

*பக்குவாசயம், (பக்குவம்; ஆசயம்), siège de la digestion, estomac, abdomen, V. அன்னமயம்.

*பக்குவாத்துமா, (id. ஆத்துமா), âme —, homme capable, habile, convenable.

*பக்குவான்னம், (id. அன்னம், riz cuit.

*பக்குவி, (id. i.), m. 1o homme capable. 2o f. fille nubile.

*பக்குவேஷ்டிகை, (id. இஷ்டி, kâ), brique cuite.

பக்கெனகிறது, பக்கெனல், (பக்கு), avoir peur, faire du bruit : பக்கென்று vite ou fortement; பக்கென்றுசொல்லுகிறது parler avec précipitation, — திட்டுகிறது injurier fortement.

*பக்தம், V. பத்தம்

பக்தி, (bhakti), V. பத்தி.

பஃறாழிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா, (பல், தாழிசை), espèce de கலிப்பா qui, à plusieurs தாழிசை joint les autres parties de cette versification.

பஃறி, la dernière des constellations lunaires dite இரேவதி, bac, bateau, navire, vaisseau.

பஃறொடைவெண்பா, (பல், தொடை), la 5me espèce de venbâ composée de plus de 4 vers, tous de 4 pieds excepté le dernier, qui est de 3 pieds, sous diverses rimes ou rapports dits தொடை.

*பக்ஷகன், (bhakchaka), mangeur, glouton.

*பக்ஷணம், பக்ஷணை, (பக்ஷம், na), nourriture, proie, comestible, chose mangeable, manducation : பக்ஷணம்பண்ணுகிறது manger, consumer.

பக்ஷணி, 1o (பக்ஷணம்), mangeur. 2o imp. de

பக்ஷணிக்கிறது, ணித்தேன், ணிப்பேன், ணி, ணிக்க, v. a. (பக்ஷணம்), பக்ஷிணித்தல், n. v. manger, dévorer.

*பக்ஷமானம், (பக்ஷம்), manducation.

*பக்ஷம், 1o (pakcha), affection, tendresse, aile, côté, qualité, classe, demi-lunaison...2o (bhakcha) nourriture. 3o P. பக்குவம், ambre gris. V. பக்கம் et ses composés : பக்ஷகாரன், பக்ஷ்ககாரன், cuisinier.

*பக்ஷயம், (bhakchya), nourriture, chose mangeable.

*பக்ஷாபாசம், V. பக்காபாசம்.

*பக்ஷி, (pakchi), oiseau, flèche garnie de plumes : — சாதி espèce —, genre ou race d'oiseaux ; — சாஸ்திரம் augure tiré des oiseaux, V. பஞ்சபக்ஷி ; — சாலம் foule d'oiseaux; — சாலை cage, volière, nid d'oiseaux ; — சிங்கம், — ச்சுவாமி, — ராசன் le lion —, le dieu —, le roi des oiseaux, i. e. கருடன் ; — தோஷம் maladie des enfants, amaigrissement causé, dit-on, par le vol d'oiseaux sinistres sur leur têtes ; — சாவகம், (sâvaka petit), petit des oiseaux ;—பானீயசாலிகை, (சாலை, ikâ), auge pour abreuver les oiseaux et le bétail ; — பிராசன் l'oiseau கருடன், V. கருடப்பச்சைக்கல்; அவனிறகில்லாப்பக்ஷி il est un oiseau sans plumes, un homme sans soutien, un rôdeur ; பக்ஷியினெச்சம் excrément—, fiente d'oiseau, ambre jaune (regardé comme tel).

*பக்ஷிகரம், (பக்ஷம், கரம்), amour, amitié.

பக்ஷிகரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, v. a. (பக்ஷிகரம்), aimer, chérir.

பக்ஷிகரித்தல், பக்ஷிகரிப்பு, n. v. du préc. amour, affection.

பக்ஷிக்கிறது, க்ஷித்தேன், க்ஷிப்பேன், க்ஷி, க்ஷிக்க, v. a. (பக்ஷம்), n. v. manger, dévorer, consumer : பக்ஷித்தாலுமவர்சித்தம் ரக்ஷித்தாலுமவர்சித்தம் soit qu'il m'anéantisse ou me conserve, que sa volonté soit faite.

*பக்ஷிகை, (பக்ஷம், ikâ), nourriture.

பக்ஷிக்கை, பக்ஷித்தல், பக்ஷிப்பு, n. v. de பக்ஷிக்கிறது, manducation, action de dévorer...

பங்குதிப்பிக்கிறது, v. caus. de புசிக்கிறது, faire manger...

*பங்கசம், (பங்கம், சம்), ce qui naît des étangs, i. e. le nénuphar ou lotus ; பங்கசசுற்பன், Brama qu'on dit né sur le nénuphar : — ராகம், V. பதுமராகம்.

*பங்கசாஸ்திரன், (பங்கசம், அஸ்திரம்), celui qui a pour flèche une fleur de nénuphar, i. e. Kâmen.

*பங்கசார்த்தம், (பங்கம், ச, அர்த்தம்), avarice, fraude, mensonge, injustice.

*பங்கசினி, (பங்கசம், ini), tige flexible, étang de nénuphar.

*பங்கசோதரன், (பங்கசம், உதரம்), Vichnou du nombril duquel est sorti, dit-on, le nénuphar sur lequel est né Brama.

*பங்கணம், (pankana), demeure des basses castes.

பங்கணி, la plante பங்கம்பாலை.

பங்கம், 1° (panka), boue, fange, vase, limon, bourbier, péché, faute, argile, étang, pièce d'eau, réservoir, poussière. 2° (bhanga), fracture, rupture, pièce, morceau, fente, fissure, mauvais succès, défaite, perte, ruine, dommage, violation, corruption, honte, déshonneur, dégradation, bassesse, opprobre, infamie, tache, défaut, tromperie, fraude, diversité, division, dissention, changement, crainte, peur, flot, vague, mouvement, agitation, canal, cours d'eau, irrigation, maladie, hémiplégie. 3° (பங்கு), état d'estropié. 4° toile, habit, gageure ; சமயபங்கம் temps défavorable, inopportunité ; அங்க — அழிக்கிறது mutiler, vexer, faire honte, — des reproches; ஒருவனைப் — அழிக்கிறது, couvrir de honte, déshonorer quelqu'un : ஒருவனைப் — கொள்ளுகிறது se moquer de quelqu'un ; ஒருவனைப் — சொல்லுகிறது parler mal de quelqu'un, lui faire affront ou des reproches; பங்கசன்மம், — சாதம், V. பங்கசம்; — சுத்தி pétoncle, litt. conque de boue ; — சூரணம் racine fibreuse du nénuphar ; பங்கம்பண்ணுகிறது, பங்கப்படுத்துகிறது (acc.) couvrir de honte, déshonorer ; — ப்படுகிறது être déshonoré, couvert d'ignominie, mis en morceaux ; — ப்பட்டுப்போகிறது être blâmé, insulté, traité ignominieusement ; — ப்பாடு bassesse, honte, défaut, tache, déconfiture, défaite; — தாமம், — ப்பிரபை 2 divisions de l'enfer, litt. fumée, — lumière de boue ; — ருகம், V. பங்கேருகம் ; — வாசம் ce qui habite dans la boue, crabe.

பங்கம்பாலை, பங்கம்பாளை, (பங்கம்), la plante ஆடுதின்னாப்பாலை.

*பங்கயம், P. பங்கசம்.

*பங்கயன், (பங்கயம்), le soleil qui fait fleurir le nénuphar, Brama qu'on dit né sur cette fleur.

*பங்கயாசனன், (id. ஆசனம்), celui qui réside, dit-on, sur le nénuphar, i. e. Brama.

பங்களா, bangalas, bungalow, hôtellerie des Anglais sur les routes.

பங்கா, (ind.), pankâ, grand éventail suspendu.

*பங்காரம், (pankâra), escalier, degré, sentier élevé ou petite digne qui sépare les rizières.

பங்காரு, (télinga), or, sorte d'or, nom propre (dans les castes télinga).

*பங்காரி, (bhangêri), chauve-souris.

பங்காளம், P. வங்காளம், le Bengale, la langue bengalie, espèce d'air ou de mélodie.

பங்காளன், பங்காளி, (பங்கு, ஆளன், ஆளி), associé, cohéritier, copartageant, participant, qui a part, — à droit, partageant.

பங்கி, 1° poil d'homme, (ceux de la tête exceptés). poil d'animaux, l'arbrisseau கஞ்சா cannabis indica dont les feuilles sont enivrantes. 2° imp. de பங்கிக்கிறது. 3° *(bhangi), fracture, séparation, fraude, déguisement, ironie, repartie, vague. 4° ou பங்கிதபால் poste des fardeaux (portés par hommes ou par voiture).

பங்கிக்கிறது, கித்தேன், கிப்பேன், கி, கிக்க, v. a. (பங்கம்), பங்கித்தல், n. v. fendre, briser, couper.

பங்கிடுகிறது, (பங்கு, இடுகிறது), distribuer, diviser, partager, — par lots : பங்கிடுதல் partage, distribution ; பங்கிட்டுக்கொடுக்கிறது diviser, partager, distribuer ; — க்கொள்ளுகிறது se partager; பங்கிடுவேலை tâche, ouvrage assigné à chacun, — qu'on se partage.

*பங்கிலம், (pankila), bateau, canot, radeau.

பங்கீடு, n. v. de பங்கிடுகிறது, part, portion, distribution, moyen, manière voie.

*பங்கீலம், (bhangîla), défaut des sens.

பங்கு, 1° part, portion, lot, moitié, paroisse ou district (assigné à un prêtre...), côté, partie. 2° * (pangou), mutilation, état d'estropié, de manchot, le boiteux Sani (prétendu conducteur de la planète Saturne ; பங்குள்ளவன் (dat. ou abl), — க்காரன், V. பங்காளி ; — சரியாய்வருகிறது les parts tomber justes, — être égales; — சுவாமி le prêtre du district, le curé; — பகிர்ச்சி part, portion, partage; — பங்காய்

ருக்கிறது être divisé en parts, en portions ou morceaux séparés; — பங்காய்க்கொடுக்கிறது donner par portions; — படுகிறது être partagé, — divisé, réparti en diverses parties, être en commun; — பட்டநாள் constellation lunaire divisée entre 2 signes du zodiaque, jour —, fête qui tombe en partie sur 2 signes du zodiaque; — பாதி, — பாகம் part, portion, lot; — பிரிக்கிறது partager faire les parts, — les lots, diviser par portions; — பிரிந்தவர்கள் gens qui ont partagé un partrimoine entr'eux; — வீதம் quote-part, part égale, portion, chacun pour sa part, selon la part: பங்கிலேயிருக்கிறது être du côté, du parti, dans la part de; நானொருபங்கு அவனொருபங்கு je suis d'un côté et lui de l'autre.

*பங்குக்கிராகம், (பங்கு, கிராகம்), le signe du capricorne; *litt.* le monstre marin estropié, *i. e.* représenté moitié poisson moitié animal.

பங்குசடை, coiffure de femme.

*பங்குதை, (பங்கு, tâ), difformité, mutilation.

பங்குரம், (bhangoura), détour —, coude de rivière, courbure, fraude.

*பங்குலம், (pangoula), cheval d'un blanc argentin.

*பங்குனன், *P.* (பற்குனன்), celui qui est né sous la constellation phalgouni, *i. e.* அருச்சுனன்.

*பங்குனி, (phalgouni), le mois de pangouni correspondant à la fin de mars et au commencement d'avril, la 12ᵉ constellation lunaire nommée உத்தரம்: அவன்பங்குனியென்றுபருத்ததில்லை சித்திரையென்றுசிறுத்ததில்லை il ne s'est trouvé ni plus grand au mois de pangouni ni moins grand au mois de sittirei, il est toujours le même.

பங்கூரம், l'arbre மரமஞ்சள்.

*பங்கேசம், பங்கேருகம், (பங்கே, *abl. sanscrit de* பங்கம்), ce qui naît et croît dans les étangs fangeux, *i. e.* le nénuphar

*பங்க்தி, (pankti), ligne, rang... *V.* பந்தி.

*பசகம், (*P.* பாச்சகம்), diviseur, (en arithmétique).

பசகன், பசங்கள், *P.* பசல்கள் *ou* பயல்கள், enfants, gamins.

*பசகன, (patchaka), cuisinier.

பசக்கிறது, சங்தேன், சப்பேன், ச, சக்க, *v. n.* changer de couleur, devenir pâle, rouge, ou jaune (par l'effet de la peur, de la luxure ou du chagrin), contracter des taches jaunes, pâlir, rougir, devenir vert.

பச்சண்டை, humidité, couleur verte, verdure.

*பசதன், (patchata), soleil, feu, Indiren

பசதல், *n. v. de* பசக்கிறது, changement de couleur, rougeur ou pâleur causée par la peur, — le chagrin ou la luxure.

*பசந்தம், (bhasanta), temps.

பசந்து, *P.* பகந்து.

பசபச்க்கிறது, சத்தேன், சப்பேன், ச, சக்க, *v. n.* babiller, bavarder, jaser.

பசபசத்தல், பசபச்ப்பு, *n. v. du préc.* babillage, bavardage.

பசபசென்கிறது, பசபசெனல், (*mot —, son imitatif de démangeaison*), avoir une une démangeaison (provenant d'une cau- extérieure, comme de vermine, d'orties), babiller: பசபசென்று தினவு தின்கிறது éprouver une telle demangeaison; பசபசென்றூருகிறது en éprouver une causée par un insecte qui se traine sur la peau; பசபசென்று தூறுகிறது bruiner, pleuvoir à petites gouttes; — விழிக்கிறது regarder en silence les yeux hagards de peur ou de honte.

பசப்பல், *opt. et n. v. de* பசப்புகிறது.

பசப்பு, 1° *n. v. de* பசக்கிறது, *V.* பசலை, couleur jaune, — d'or, — verte. 2° humidité, jus, sève, tromperie, déception, *V.* மயப்பு. 3° *imp. et part. de* பசப்புகிறது, ப்பினேன், ப்புவேன், ப்பு, ப்ப, *v. a.* பசப்புதல், *n. v.* tromper, attirer, leurrer, fasciner, charmer, séduire, babiller, — sans cesse.

பசமந்திரம், பசமநத்திரம் *ou* பசமருத்திரம், l'arbre nommé மரமஞ்சள்.

*பசம், (patcha), faire la cuisine.

பசம்பை, queue d'aronde, *V.* கழுந்து: காடிதோண்டிப் — கடாவுகிறது creuser une mortaise et y enfoncer une queue d'aronde.

பசரி, sorte d'herbe potagère.

பசர், 1° *pl. de* பசன். 2° *P.* பசம்.

பசலி, (*arabe*), fazély ou année de culture, ère musulmane usitée dans le sud de l'Inde, surtout pour les impôts... Le commencement de chaque fazély est fixé au 21 juillet, et dans quelques lieux au commencement du mois indien ஆடி. Pour avoir la correspondance avec notre année, il faut retrancher de l'ère chrétienne 590 ans; ainsi en 1860 au mois de juillet commence la 1270ᵐᵉ année fazély.

பசலை, (பசக்கிறது), pâleur, changement de couleur (par l'effet de la colère, de la luxure...), taches jaunes.

பசல், *pl.* பசல்கள், *P.* பயல், enfant, gamin.

*பசவ்வியம், (pasavya), pâturage, herbe pour les troupeaux.

பசளி, herbe potagère dite பசளை, portulaca oleracea, espèce d'épinards, écluse, embouchure de rivière.

பசளை, l'herbe potagère susdite, fumier, engrais : பசளைக்கதை conte pour flatter, vaine fable; துலுக்கப்பசளை variété de cette herbe potagère.

பசறு, jus d'herbes vertes.

பசனம், 1° (patchana), faire la cuisine. 2° (bhadjana), vénération, adoration, son d'une conque, plaisir sensuel, volupté.

பசன், (பசம்), cuisinier.

பசாசம், பசாசு, P. பிசாசம், பிசாசு, diable, démon.

*பசாசன், (பசாசு), démon, démoniaque, homme méchant, insensé.

பசாடு, பசாடை, cataracte, taie à l'œil.

பசாரி, P. அபசாரி, femme acariâtre, querelleuse : — த்தனம், — யாட்டம் querelle de femme acariâtre.

பசார், chose sans suc, V. பாப்பூசு

பசானம், பசான், espèce de riz qui mûrit tard, et est moins fin que le சம்பா.

பசி, 1° faim, tourment qu'elle cause, appétit. 2° * (patchi), feu, faire la cuisine. 3° *imp. de suiv.*: — கொள்ளுகிறது avoir faim, gagner de l'appétit ; — தாகம் faim et soif ; — த்தீபனம் grande faim, grand appétit ; — தீர்க்கிறது, — யாற்றுகிறது, — apaiser la faim ; — தீருகிறது, — யாறுகிறது, — யாறிப்போகிறது la faim s'apaiser, — être satisfaite, se rassasier ; — மந்தித்துப்போகிறது, — போகிறது la faim —, l'appétit passer, — cesser ; — யின்மை manque d'appétit ; — யெடுக்கிறது commencer à avoir faim, gagner de l'appétit ; — யுண்டாகிறது, — யெழும்புகிறது la faim commencer à se faire sentir ; — ருசிதேடா நித்திரைசுகம்தேடாது la faim ne cherche pas les mets savoureux, ni le sommeil ne cherche pas une position commode ; — வேளைக்குதவுகிறது servir au moment de la faim ; — வேளையிற்சாப்பிடுகிறது manger quand on a faim ; பசியினுலே சாகிறது mourir de faim ; பல்லாடப் பசிதீரும் en faisant mouvoir la mâchoire, *i. e.* en mâchant quelque bagatelle, la faim s'apaise ; உம்முடையமுகத்தைப் பார்த்தாற்போலே பசிபோயிற்று en voyant votre visage j'ai été rassasié, *i. e.* satisfait ; பசிக்குக்கறிவேண்டாம், தூக்கத்துக்குப் பாய் வேண்டாம் la faim n'a pas besoin de ragoût, ni l'assoupissement de natte.

பசிக்கிறது, சித்தேன், சிப்பேன், சி, சிக்க, *v. n.* avoir faim, appétit, être affamé ; எனக்குப்பசிக்குது, நான் பசித்திருக்கிறேன் *ou* பசித்துக்கொண்டிருக்கிறேன் j'ai faim ; புலிபசித்தாலும் புல்லைத்தின்னுது le tigre bien qu'affamé ne mange pas d'herbe, une chose inconvenante ne doit pas se faire même par nécessité.

*பசிதம், (bhasita), cendré.

பசித்தல், பசிப்பு, *n. v. de* பசிக்கிறது, avoir —, faim, appétit.

பசிய, *adj. de* பசுமை, vert, frais: — மரம் arbre vert.

பசியம், corde.

பசிரி, la plante —, l'herbe potagère பசிரி portulaca quadrifida, espèce de pourpier ; குதிரைப் — la plante trianthema crystallina ; — யிலைக்கறி ragoût de feuilles de portulaca.

*பசு, 1° (pasou), vache, bœuf, taureau, le signe du Taureau, chèvre, animal (en général), bête, être vivant, vie, âme, sacrifice, victime, animal propre au sacrifice (surtout brebis, chèvre), Dieu, (dans les idées indoues) l'âme divine de l'univers, divinité inférieure de la suite de Siven. 2° *adj. de* பசுமை, vert, frais ; — காரணம் cause de la vie ; — காதம் sacrifice d'un animal ; — காயத்திரி parodie des versets des vêdas —, formule de prière que l'on murmure à l'oreille de l'animal qui va être immolé ; — கவ்வியம் (havya *oblation*), sacrifice d'un animal ; — க்கன்று veau, petit de vache ; — க்காக்கிறது, — க்காத்தல் garder les vaches, c'est un des 6 emplois des Vaïsiers et des Choutres ; — க்காவலர் vachers, bouviers, bergers ; — க்கிரியை l'action animale, *i. e.* accouplement, copulation ; — க்கூட்டம் troupeau de vaches ; — க்கொட்டம், — க்கொட்டில் étable à vaches ; — சம்பவம் ce qui vient des animaux, comme viande, beurre, lait, miel ; — ஞானம், V. தத்துவஞானம் ; — கருமம் vie —, conduite animale, — d'animaux, faute contre les mœurs, état de femme publique, prostitution, adultère, inconduite de veuves, — avec elles ; — த்தக்காளி la plante physalis pubescens ; — த்துவம் état —, caractère ou nature d'animal, — de vache, sacrifice d'un animal, faculté —, état de l'âme ; — த்தொழுவம் étable à vaches ; — நரம்பு nerf de couleur verte : — நா l'arbre பிராய் ; — நாகு génisse, jeune vache ; — நிலை étable à vaches ; — நீர்விடுகிறது la vache uriner, (ce qui est regardé comme de bon augure pour l'acheteur au moment de l'acquisition) ; — பதி le Seigneur de la vie ou des êtres vivants, (et à tort) Siven, à moins

qu'on ne le dise de lui en tant que maître du Taureau qui lui sert de monture; — பதிபாசம் la vie, Dieu, l'illusion (expression des Sivênistes); — பந்தம் espèce de sacrifice; — பாசம் lien —, esclavage de l'âme, passion, concupiscence; — பாலனம் garde des troupeaux; — பாலன் vacher, bouvier; — பாவம் état —, nature de l'âme, péché contre l'âme ou contre les êtres vivants; — ப்பால், — ப்பயம் lait de vache; — புண்ணியம் vertu exercée envers les âmes ou les êtres vivants; — ப்பட்டி parc pour les vaches; — ப்பிரோணம் malédiction, ou — ப்பிரோணம் conduite des troupeaux, du bétail; — ப்போலிருக்கிறது ou வருகிறது être ou devenir doux ou bon comme une vache; — மந்தை étable à —, troupeau de vaches, bonne personne; — மாடு vache; — மூரி bœuf, veau; — மஞ்சள்நிறம் couleur d'un jaune verdâtre; — முல்லை espèce de jasmin vert; — முன்னை la plante premna integrifolia qui a de petites feuilles; — யாகம் sacrifice d'animaux; — ரக்ஷணம் garde des vaches, des troupeaux; — ரக்ஷி vacher, berger; — ரச்சு corde pour attacher le bétail; — ராசன் roi des animaux, *i. e.* lion; — ரோமம் poil d'animal, de vache; — வதை meurtre de vache; — வாசாரம் (ஆசாரம்), conduite bestiale, sacrifice dit சத்திபூசை où tout est pêle-mêle et où l'on s'accouple comme des animaux; பசுவின்கன்று veau; — தக்காளி la plante physalis pubescens; — பால் lait de vache; — மடி pis de vache; — ஆண்பால் taureau, le mâle de la vache; — பெண்பால் la femelle de l'espèce bovine; — நீர் ou பசுவினீர் urine de vache; — நெய் ou பசுவினெய் beurre liquide de lait de vache; பசுவுக்குப்புல்லு போடுகிறது jeter ou donner de l'herbe à une vache; காவேரிக்கரைப்பசுபோல் அலைகிறது rôder çà et là comme une vache des bords du Kâvêri, être mécontent de sa condition; தன்னைக் கொல்லவருகிற பசுவைத்தான் கொன்றால் தோஷமில்லை il n'y a pas de mal à tuer une vache qui vient pour vous tuer.

*பசுகை, (பசு, kâ), petit animal.

பசுங், P. பசும், *adj. de* பசுமை, vert, frais: — கதிர் épi vert, — encore vert, l'astre aux rayons frais, *i. e.* la lune; — கதிரத்தே le prétendu dieu aux rayons frais, *i. e.* Sandiren ou la lune; — கலை émeraude; — காய் fruit vert, — à peine formé; — கிளி perroquet vert; — குடி maison opulente, à l'aise; — கொடி chiendent, plante rampante verte; — கொத்தான் espèce verte de cassyta filiformis: — கொற்றான் variété verte de la plante கொற்றான், — கோரை l'herbe kyllengia monocephala.

பசுண்டி, cumin.

*பசுவத, (பசு, tâ), état de bête, nature —, caractère d'animal, brutalité.

பசுந்தரை, (பசும், தரை), gazon, — vert, terre couverte de gazon.

பசுந்து, (பசுமை), verdeur, beauté, front. excellence.

பசுமை, (பசு, மை), couleur verte, verdeur, fraîcheur, humidité, crudité, vérité, sincérité, réalité, suc, essence, substance, force, pouvoir, prospérité, richesse, ornement, beauté, couleur d'or, espèce de toile, opportunité; (*adj.* பசுமையான, பசும், பசு, பசிய, பச்சு, *et* பாசு *devant une voyelle,* பச்சை, பை, ைபம்): பசுமையானஇலை, — பூண்டு feuille —, plante verte; பசுமைக்காரன் homme à son aise; — க்குடி maison —, famille —, opulente; — க்குடியிற்பிறந்தவன் homme né d'une famille riche: உள்ள — சொல்லு dis la substance, le point important de l'affaire, l'aisance que tu as...

பசும், *adj. de* பசுமை, vert, frais...— பயறு vesce, espèce de pois verts, phaseolus radiatus; — பிடி l'arbre பச்சிலைமரம்; — புல் herbe verte, sorte de plante, moisson en herbe; — பூ fleur verte, — fraîche; — பொன் or pur, — brillant, — de 1re qualité.

பசுவன் (பசு), caillette de l'estomac des vaches.

பசுவாட்டம், (பசு, ஆட்டம்), *V.* பன்றுன்குழி.

*பசூசகன், (bhasoûtchaka), astronome, astrologue.

பசேர, (பசு, ஏர்), vert: பசேரென்கிறது, பசேரென்றிருக்கிறது, être vert, — tout vert.

*பசேலிமன், (patchêlima), soleil, feu.

பசேலுகன், (patchêlouka), cuisinier.

பசை, 1° colle, glu, viscosité, attachement, affection, amour, désir, moiteur, humidité, jus, sève, amollissement, fertilité, pousse, bourgeonnement, gain, profit, avantage. 2° *imp. et part. de* பசைகிறது: பசைகள், P. பயல்கள் இரத்தப்பசை vigueur du sang, force, embonpoint, hardiesse, chyle changé en sang, tempérament sanguin: — காரம் ou காரப்பசை soudure, colle d'orfèvre mélangée de borax; — மட்டை branche d'arbre du genre dit மட்டை, qui sert à souder le fer; — யற்றவன் pauvre, misérable, homme dur,

cruel, sans affection, envieux; — யற்றுக்கிடக்கிறது être réduit à l'indigence ; — யாயிருக்கிறது être avantageux, — miséricordieux, avoir de la compassion ; — யிடுகிறது, — யொட்டுகிறது coller, gluer ; இதிலே — யில்லை il n'y a en cela aucun profit ; அவன்பசையிலே — இல்லை il n'a pas de compassion ; சற்றே — யுண்டானவன் un homme qui a un peu de fortune ou de propriétés ; — யறுபதம் chiendent.

பசைகிறது, சைந்தேன், சைவேன், சை, சைய, v. a. et n. பசைதல், n. v. s'attacher, concevoir de l'affection, aimer, affectionner. avoir de la sève, se coller, coller, faire de la colle, pétrir.

பசைந்தார், n. app. du préc. amis, parents, alliés.

பசைவு, n. v. du même, amour, affection, action de coller, de pétrir...

பச்சடி, (பச்சு, அடி), espèce d'assaisonnement ou de ragoût de fruits : — பண்ணுகிறது, — யிடுகிறது préparer cet assaisonnement ou ce ragoût, dévaster, gâter.

பச்சடியன், (id.), chose blanche parsemée de taches noires.

பச்சரிசி, (பச்சு, அரிசி), riz pilé tout cru, — pilé sans avoir bouilli un peu auparavant et un peu indigeste : — மா farine de riz pilé tout cru.

பச்சவடம், paire d'habits, 2 habits de même espèce, pièce de toile ou de soie donnée par honneur : ஒருத்தனுக்குப்பச்சவடம்போர்க்கிறது revêtir —, gratifier quelqu'un d'une paire d'habits.

பச்சனியம், l'arbre nommé மாமருசன்.

பச்சாத்து, (pastchât), postériorité, ensuite, après.

*பச்சாத்தாபம், (பச்சாது, தாபம்), repentir, chagrin qui suit une faute, componction, la pénitence (comme sacrement), contrition, douleur, conversion, attendrissement, commisération, pitié : பச்சாத்தாபப்படுகிறது se repentir, être contrit, compatir.

*பச்சிமம், (pastchima), l'ouest, après, derrière, front : பச்சிமகாண்டம் la seconde partie de la bible, le nouveau testament ; — பபிறை croissant de la lune, — qui paraît à l'occident.

*பச்சியதோகன், (pasyatas *visiblement* hara *qui prend*), voleur, — qui prend devant les parties, (et proverbialement), orfèvre.

*பச்சியம், (pasya), *interjection* —, *expression d'admiration*, voyez ! voyez ! !

பச்சிலை, (பச்சு, இலை), feuille verte, remède composé de simples, l'arbre பச்சிலைமரம் xanthocymus pictorius ; — ப்பாம்பு espèce de serpent vert ; — ப்போனான் caméléon vert.

பச்சு, *adj. de* பசுமை, vert, frais : il se met devant les voyelles en élidant உ : பச்சிறைச்சி viande crue ; பச்சுடம்பு, (உடம்பு), corps tendre, — d'enfant nouvellement né, corps devenu tendre par des plaies ; பச்செனகிறது, பச்செனல் être vert, être orné *ou* élégant ; பச்செனவு, *n. v. du préc.* humidité, verdeur, vert, feuillage, bourgeonnement.

பச்சை, (பசுமை), 1° verdure, couleur verte, crudité, ce qui est cru, la pierre précieuse verte, *i. e.* l'émeraude, Vichnou, புதன் conducteur de la planète Mercure (on le représente vert), *ou* அளத்துப்பச்சை la plante cressa indica, sorte d'arbrisseau, humidité, douceur, tendreté, odeur, parfum, plaisir, diverses espèce de racines, peau, mot indiquant grandeur, abondance, profit. 2° *adj. de* couleur verte, vert, non mûr, cru, non cuit, tendre, jeune, nouveau, frais, grand, fort, gros : சமுத்திரப்பச்சை la plante mentha zeylana ; — கட்டு consolation, secours ; — குத்துகிறது mettre de la couleur verte ; — க்கருப்பூரம், — க்கர்ப்பூரம் camphre cru ; — க்கல், — க்கல்லு émerande, pierre précieuse verte, quartz vert, brique non cuite ; — க்காய் fruit vert, non mûr ; — க்கிளி perroquet vert, sauterelle verte ; — க்குங்கிலியம் espèce de résine verte ; — க்குண்டு émeraude ; — க்கூடு corps matériel ; — கொண்டபயிர் moisson verdoyante ; — க்கொம்பு gingembre vert ; — ச்சகலாத்து drap vert ; — ச்சடையன் Vaïraven à la longue chevelure verte, (prétendue forme de Siven) ; — ச்சுக்கான் pierre à chaux non encore cuite ; — ச்செங்கல் brique non cuite ; — த்தண்ணீர் eau fraîche, — froide ; — நஞ்சு pur poison, méchant homme, — நாடன்பழம் espèce de bananes vertes ou à raies verdâtres ; — நாபி, ? வச்சநாபி ; — நிறம் couleur verte ; — நறுத்தகளன் vitriol vert ; — பழுக்காயடைக்கிறது mettre —, verser une couleur verte composée, — un mélange de bleu et de jaune ; — ப்பசேலென்கிறது, — ப்பசேலென்றுகாண்கிறது, — ப்பசேலென்றுபோகிறது être tout vert ; — ப்படி bath donné en denrées, nourriture journalière donnée crue ; — ப்பதம் légère —, demi cuisson ; — ப்பயறு haricots verts, sorte de lentilles ou de petits pois, pois verts, phaseolus mungo ; — ப்பாம்பு ser-

pent vert qui vit sur les arbres; — ப்பாம்பாட்டி-celui qui charme ou fait danser le serpent vert, imposteur, trompeur; — ப்பாலன், — ப்பாலகன், — ப்பிள்ளை petit poupon, enfant nouvellement né; — ப்பானை cruche non cuite; — ப்புண் plaie fraîche, — nouvelle; — ப்புல். herbe verte, moisson en herbe; — ப்புழு espèce de ver de couleur verte; — ப்புறா tourterelle verte, pigeon vert; — ப்பூ fleurs vertes, — nouvelles, — fraîches; — ப்பெருமாள் Vichnou le vert, espèce de riz; — ப்பொட்டு pottou de couleur verte; — ப்பொய் — gros mensonge; — மண் terre non cuite, terre sans fumier; — மாமிசம் viande —, chair crue; — மீன். poisson cru, — frais (opposé à poisson salé dit கருவாடு); — மோர espèce de lait de beurre frais; — யாய்ச்சாப்பிடுகிறது manger cru; — யிரத்தினம் pierre précieuse verte, émenaude: — யிறைச்சி viande crue; — யுடல் corps qui a encore des plaies fraîches, corps de nouvelle accouchée; — யுடம்பு corps d'une femme nouvellement accouchée; — வடம் espèce de toile, *V.* பச்சவடம்; — வில் arc-en-ciel, l'arc prétendu d'Indiren; — வெட்டு remède cru, — qu'on n'a pas fait brûler ou cuire; — வெண்ணெய் beurre frais (non fondu).

பச்சையன், (பச்சை), le vert Vichnou.

பச்சோணான், பச்சோந்தி, (பச்சு, ஓணான், ஓந்தி), caméléon, — vert.

பச்சோலை, (*id.* ஓலை), feuille verte de palmier.

*பஸ்பம், *P.* பஸ்மம், (bhasman), cendre, poudre médicinale, métal calciné, — réduit en poudre médicinale; — ஆக்குகிறது, — பண்ணுகிறது calciner réduire en poudre; — ஆகிறது être calciné, se réduire en poudre; பஸ்மக்காரன் blanchisseur qui se sert de cendres pour blanchir; — தூளம் pluie de cendre ou de poussière; neige, gelée blanche; — வேதகம் camphre; (on écrit aussi பற்பம் et பற்மம், *P.* பஸ்மம்).

*பஸ்மீகரம், பஸ்மீகரணம், பஸ்மீகிருதம், பஸ்மீபூதம், (பஸ்மம் ī *intercallé*), calcination, réduction en cendres, cendre.

பஸ்மீகரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, *v. a.* (பஸ்மம்), பஸ்மீகரித்தல், பஸ்மீகரிப்பு, *n. v.* réduire en cendres, — en poudre, calciner.

*பஞ்ச, (pantcha), *obl. de* பஞ்சம், cinq, de famine, étendu, large: — கச்சஞ்சொருகுகிறது retrousser de 5 manières différentes les bouts repliés de sa toile, (phrase et coutume des brames chefs de famille) — கச்சாயம் 5 espèces de petits gâteaux; — கதி les 5 espèces d'allures des chevaux *V.* ஐங்கதி *au mot.* கதி: — கம்மாளர் les 5 espèces d'ouvriers ou d'artisans de la caste des cammâlers, savoir: கன்னார் fondeurs; கொல்லர் forgerons, சிற்பர் tailleurs de pierres, தச்சர் charpentiers, தட்டார் orfèvres, *V. au mot* கம்மாளன்; — கருத்தாக்கள் les 5 seigneurs ou principaux dieux selon les Sivénistes *V. au mot* தேவர்; — கருமம் 5 actions du corps, *i. e.* vomissement, évacuation, purgation, saignée et se moucher; — கலியாணி cheval qui a les 4 pieds et le front blancs, cheval qui a les cinq espèces d'allures dites பஞ்சகதி; — கலை les cinq espèces de கலை ou manières de respirer par le nez; — கவ்வியம் 1° les 5 choses dites aussi பஞ்சதிரவியம் ou 5 richesses indoues qui sortent de la vache, savoir: பால் lait, தயிர் lait caillé, நெய் beurre fondu, கோசலம் urine et கோமயம் bouse. 2° mélange de ces 5 choses; — கவ்வியப்பிராசனம் avaler un tel mélange par dévotion, par pénitence ou par punition; — கன்னிகள், — கன்னிகை les 5 vierges des Indous, savoir: அகலிகை femme du richi கௌதமன், corrompue par Indiren et pour cela changée, dit on, en pierre; துரோபதை femme commune et simultanée des 5 frères nommés பாண்டவர்; சீதை femme de Râmen enlevée par Râvanen et soupçonnée par son mari d'avoir été corrompue par lui; தாரை femme du singe சுக்கிரீபன் enlevée et gardée pour femme par son frère வாலி; et மண்டோதரி femme du géant Râvanen; — காலம் temps de famine, de disette; — காவியம் collection de 5 poèmes tamouls, savoir: சிந்தாமணி contenant l'histoire du roi சீவகன், சிலப்பதிகாரம் histoire du செட்டி ou marchand கோவலன், வளையாபதி, மணிமேகலை et குண்டலகேசி 3 autres ouvrages classiques; — கிருத்தியம் les 5 opérations divines, *V.* ஐந்தொழில் (parmi lesquels quelques-uns mettent திரோபவம் trouble d'esprit pour திரோதானம் secret; — குத்தம் l'animal qui cache ses 5 membres, qui sont ses 4 pieds et sa tête, *i. e.* la tortue, le système athée des Bouddhistes; — கோசம், — கோஷம் les 2 modes de production, *V.* கோசம்-டு; — கோணம் pentagone; — கோலம் les 5 espèces d'épices, savoir: சுக்கு gingembre sec, திப்பிலி poivre long, திப்பிலிமூலம் racine de poivre long, செவ்வியம் poivre, சித்திரமூலம் racine de plumbago zeylanica; —

கௌடம் les 5 divisions du pays Gaouda ou Bengale central, *V. au mot* கௌடம்; — கௌவியம், *V.* பஞ்சகவ்வியம்; — க்கருவி, 1° *ou* பஞ்சசத்தம் les 5 instruments du son, savoir: தோற்கருவி instruments en peau, துளைக்கருவி instruments à vent, நரப்புக்கருவி instruments à cordes, கஞ்சக்கருவி instruments d'airain, கண்டம் *ou* மிடற்றுக்கருவி l'organe du gosier; 2° les 5 organes des sens, *V.* ஐம்பொறி; — சத்தி les 5 prétendus pouvoirs de Siven, *voyez les au mot* சத்தி; — சயனம் les 5 espèces de matelas, ils se font des matières suivantes, இலவம்பஞ்சு coton soyeux de l'arbre இலவு, செம்பஞ்சு coton rouge, வெண்பஞ்சு coton blanc, மயிர் poil அன்னத்தூவி plumes de cygne ou autres oiseaux. Quelques-uns mettent மயிற்றூவி plumes de paon, au lieu de மயிர்; — சரன், (சரம்), celui qui a 5 espèces de flèches, *i. e.* Kâmen; — சாகம், (சாகை), ce qui se divise en 5 branches ou doigts, *i. e.* la main; — சிகம், — சியம் (pantcha *qui s'étend,* சிகை), l'animal à la longue crinière, *i. e.* le lion; — சிகை 5 endroits du corps qu'on ne rase pas, le குடுமி, les cils, les sourcils (et selon quelques uns les poils *in brachiis et clunibus*, — சிவதத்துவம் les 5 modifications de Siven, *V.* சிவதத்துவம்-ஞ; — சுகந்தம், — சுகந்திகம் les 5 espèces odoriférantes, *V.* பஞ்சவாசம்; — சுத்தி les 5 espèces de purifications, *V. ou mot* சுத்தி; — சூதகம் 5 souillures prétendues des Indous, savoir: சன்னுசூதகம் souillure de l'accouchement, மரணசூதகம் souillure provenant d'un mort, சண்டாளனீரிற்றோய்தல் toucher l'eau des சண்டாளர், சுராபானம் பண்ணல் boire des liqueurs enivrantes, பொய்கூறல் mentir; — சூனை 5 choses qui dans une maison peuvent par accident détruire quelqu'animal, savoir; மடைப்பள்ளி le foyer, அம்மி la pierre à broyer, துடைப்பம் le balai, உலக்கை le pilon, உரல் le mortier; — சென்னியம், *P.* பாஞ்சசன்னியம் la conque de Krichna, faite des os du démon ou de l'Asouren பஞ்சசனன்; — ஞானன் docteur bouddhiste; — தசம், — தசனம் quinze, — தச்சம் réunion de 5 charpentiers; — தத்துவம் les 5 éléments (pris collectivement), dans les tantras les 5 choses essentielles à certains sacrifices indous, savoir: சாராயம் liqueur enivrante, இறைச்சி viande, மீன் poisson, ஸ்திரீசம்பாஷணை conversation avec une femme, *i e.* copulation publique, புணர்ச்சியபிநயம் gestes lascifs, ou selon d'autres, gesticulation ou gestes mystérieux; — தந்திரம் les 5 ruses, titre d'un livre de fables célèbre dans l'Inde et archétype des fables de Pilpay. Ces 5 ruses sont மித்திரபேதம் mettre la division entre les amis, சுகிருல் ou சுகிர்லாபம் avantage de l'amitié, சந்திவிக்கிரகம் simulacre d'amitié pour détruire, அர்த்தநாசம் *ou* லப்தஹானி, *P.* லப்தகானி perte des biens, அசம்பிரேக்ஷியம் *ou* அசம்பிரேட்சியகாரித்துவம் conclusion précipitée sans examen; — தபசன் ascète qui fait pénitence entre les 5 feux dits பஞ்சாக்கினி; — தரு les 5 arbres fabuleux du சுவர்க்கம், *V.* ஐந்தரு; — தன்மாத்திரம், — தன்மாத்திரை les rudiments subtils ou principes des 5 éléments; — தாது les 5 élémens, *V.* பஞ்சபூதம்; — தந்தையர் — தாயர் les 5 personnes honorées du titre de père, — de mère, *V.* தந்தை et தாய்; — தாரை sucre; — தாளம் les 5 espèces de temps observés en battant des cymbales *V.* தாளம் ஞ; — திணை les 5 espèces de terrains *V.* ஐந்திணை; — திராவிடம் les 5 langues ou les pays du sud, *V.* திராவிடம்; — திரவியம் les 5 richesses ou choses qui sortent de la vache, *V.* பஞ்சகவ்வியம், les 5 sources de richesses, *V.* திரவியம் ஞ; — திருமாலாயுதம் les 5 armes de Vichnou, *V.* பஞ்சாயுதம்; — தீர்க்கம் les 5 parties du corps, savoir: les bras, les yeux, le ventre, le nez et la poitrine, marques qu'on y met; — தீர்த்தம் 5 places de pélérinage, savoir: Visranti, Saouka, Naïmicha, Prayaga et Pouchkara, bain le jour de l'équinoxe; — துரககதி les 5 allures du cheval, *V.* ஐங்கதி *au mot* கதி; — தேவர், — தேவதை, *V.* பஞ்சகருத்தாக்கள்; — த்துவம் réunion de 5 choses, mort; — நகம் animal qui a 5 ongles, doigts ou griffes aux pieds, éléphant, tortue, tigre; — நகக்கூர்மையோன் la tortue aux 5 doigts; — நதம், — நதி 5 rivières ou fleuves sacrés, le pays aux 5 rivières, le Panjab arrosé par le Satadrou ou Setledje, le Vipâsâ ou Beyah, l'Aïrâvati ou Râvi, le Tchandrabhâgâ ou Chinab et le Vitasthâ, autrement Bédaste ou Djélem qui tous se réunissent ou Sind ou Indus; en latin Hysudrus, Hyphasis, Hydraotes, Acesines et Hydaspes; en tamoul சத்திலேச்சு, விபாசம், ஐராவதி, சந்திரபாகம், விதஸ்தம்; — நிம்பம் les 5 parties de l'arbre நிம்பம் ou margosa, savoir: les fleurs, les fruits, les feuilles, l'écorce et les racines; — நிறக்கல் pierre de 5 couleurs dite aussi சிலாநாகக்கல், — நீராஞ்சனம் 5 espèces d'ஆலாத்தி qui consistent à

à agiter, devant une idole, une lampe, un nénuphar, une toile, une feuille de manguier ou de bètel et à se prosterner ensuite ; — பக்ஷி, — பட்சி, 1° un des 32 arsenics composés. 2° prétendue science des augures, les 5 oiseaux à augures, — qui servent aux augures, savoir வல்லூறு le faucon, ஆந்தை le hibou, காகம் le corbeau, கோழி la poule, மயில் le paon. On leur attribue dans le même ordre les lettres et les actions suivantes: அ, இ, உ, எ, ஒ, உண்டி nourriture, நடை marche, அரசு maîtrise, தூக்கம் sommeil, சாவு mort, ou à rebours, உண்டி, சாவு, தூக்கம், அரசு, நடை ; toutes ces circonstances sont observées par les augures jour et nuit, surtout depuis la pleine l'une jusqu'à la nouvelle. Lorsqu'il n'y a ni sommeil ni mort, c'est bon augure dans l'idée de ces superstitieux observateurs; — பக்ஷிக்காதல் traité sur les augures tirés de ces 5 oiseaux ; — பக்ஷிபாஷாணம் un des 32 arsenics composés; — பஞ்சநகம் les 5 pantchanaga ou animaux à 5 doigts aux pieds qu'on peut tuer et manger, savoir : le lièvre, porc-épic, le crocodile, le rhinocéros et la tortue ; — பத்திரம், (bhadra), cheval qui a 5 marques heureuses sur le poitrail, le dos, le front et les flancs, plat ou ragoût composé de 5 végétaux ; — பக்தம் amende égale au 5e de l'objet perdu ou volé ; — பர்வங்கள் 5 jours de cérémonies dans chaque quinzaine ; — பல்லவம் 5 espèces de feuilles propres aux sacrifices indous : celles du manguier, de l'ஆத்தி, du மூட்இலுவை ou முல்லே et du வில்வம் ; — பாணம் les 5 flèches de Kâmen, i. e. Cupidon indien, ce sont : வனசம் ou தாமரைப்பூ fleur de nénuphar nelumbium சூதம் ou மாம்பூ fleur de manguier, அசோகம்பூ fleurs de l'அசோகு uvaria, முல்லைப்பூ fleur de jasmin, நீலம் ou குவளைப்பூ fleur de nénuphar bleu ou pontederia; (il est censé les lancer avec un arc de canne à sucre dit கரும்பு aux 5 endroits suivants : celle de nénuphar au sommet de la tête, celle de manguier au front celle d'அசோகு à la poitrine, celle de jasmin aux mamelles, celle de nénuphar bleu aux parties naturelles) : — பாணத்தொழில் les offices ou effets prétendus de ces 5 flèches dans le même ordre : உன்மத்தம் confusion d'esprit, மதனம் désir sensuel, சம்மோகம் possession ou plutôt grand désir, சந்தாபம் grande chaleur, வசிகரணம் consentement à la copulation ; — பாணவஸ்தை les états ou tourments que son censées produire ces 5 flèches dans le même ordre ; சுப்பிரயோகம் privation des facultés de l'âme, excepté celles de penser et de parler ; விப்பிரயோகம் soupirs et pleurs ; சோகம் épuisement, grande chaleur et dégoût de la nourriture, மோகம் enivrement des désirs sensuels, ou selon d'autres, trouble et parole de délire, மரணம் mort, — spirituelle, évanouissement et trouble d'esprit ; — பாணன் celui qui est armé des 5 flèches susdites, i. e. Kâmen ; — பாணி celle qu'on répésente avec 5 bras, i. e. Parvadi ; — பாண்டவர் les 5 fils putatifs du roi பாண்டு, savoir : தருமராசா, வீமன், அருச்சுனன், நகுலன் et சகாதேவன், ce sont les héros du Mahâbhârata ; — பாண்டவர்முல்லை espèce de jasmin ; — பாதகம் ou — மாபாதகம் les 5 grands crimes selon les Indous, savoir : கொலை le meurtre, களவு le vol, கள் ou கள்ளருந்தல் l'usage des boissons enivrante, காமம் la luxure, பொய் le mensonge. Plusieurs mettent குருநிந்தை mépris de son gourou à la place de காமம், et d'autres mettent கோபம் colère à la place de பொய், ainsi qu'on le voit dé தாயுமானவர் கொலைகளவுகட்காமங்கோபம் விட்டாரக்கன்றோ மலையிலக்காம் நின்னருள்தான் வாய்க்கும் பராபரமே O Dieu n'est-il pas vrai que ta bonté qui est semblable à une montagne sera abondante pour ceux qui ont renoncé au meurtre, au vol, aux liqueurs enivrantes, à la luxure et à la colère ; — பாதகன் homme coupable des 5 grands crimes, grand scélérat, traître, pervers ; — பாத்திரம் collection —, oblation de 5 plats, le plat du milieu qui est le plus grand, cérémonie dans laquelle on offre 5 plats ; — பால் les 5 genres, V. ஐம்பால், les 5 manières dont les femmes arrangent leurs cheveux, V. ஐவகைமயிர்முடி ; — பிரசாதம் temple avec 4 pinacles et une tour ou un clocher ; — பிராணன் les 5 vents que les Indous supposent dans le corps et croient nécessaires à la vie. Ce sont les 5 premiers des தசவாயு, V. வாயு ; — ப்பிரமம் le prétendu dieu aux 5 visages, i. e. Siven ; — புலன், — பொறி, V. ஐம்புலன், ஐம்பொறி ; — பூதம், — பூதியம் les 5 éléments des Indous : நிலம் ou பிருதிவி la terre, நீர் ou அப்பு l'eau, தீ ou தேயு le feu, காற்று ou வாயு le vent, விசும்பு ou ஆகாயம் l'air ; — பூதாத்துமம் l'âme aux 5 élémens, i. e. l'homme (qui en est composé) ; — மகாயக்கியம் les 5 grands sacrifices des Indous : பிரமம், வேதாத்தியயனம் ou வேதமோதல் lecture

des védas, தெய்வம், அக்கினிக்ருமம் *ou* ஓமம்வளர்த்தல் offrir aux dieux le sacrifice hôma ou un holocauste ; பூதம், தேவபூசை *ou* பலியீதல் faire des sacrifices aux esprits, — fantômes ou démons, ou présenter de la nourriture etc... à tous les êtres créés ; பிதிர், பிதிர்பூசை, தர்ப்பணமுடித்தல் offrir de l'eau aux mânes des ancêtres ; மானுடம், விருந்தோம்பல் *ou* இரப்போர்க்குணவு முதலியவீதல் hospitalité, donner à manger aux pauvres ; — மகாரம் les 5 ம் ou 5 choses requises par le rituel tantra de la main gauche, et dont le nom commence par la lettre ம் dite மகாரம், savoir : மத்தியம் callou, மாமிசம் viande, மச்சியம் poisson, மைதுனம் copulation, முத்திரை signes ou gesticulation. (Cela revient au பஞ்சதத்துவம் expliqué ci-dessus) ; — மலம் les 5 espèces de souillures ; — மன்மதன்கணை les 5 flèches de Kâmen, *V.* பஞ்சபாணம் ; — மாசத்தம் sons produits par les 5 espèces d'instruments dits பஞ்சக்கருவி, ces mêmes instruments ; — மாபாதகம், — மாபாதகன், *V.* பஞ்சபாதகம், பஞ்சபாதகன் ; — மாயக்கியம், — மாமெக்கியம், — மாமெஞ்ஞம், *V.* பஞ்சமகாயக்கியம் ; — மாயை les 5 espèces d'illusions, *V.* மாயை-ஞ ; — முகன் l'être à 5 visages, Brama (avant que Siven lui en eut déchiré un), lion, *ou* — முகேச்சுரன் Siven aux 5 visages ; — முத்திரை 5 espèces de gestes à faire en faisant une offrande à une idole, les 5 marques des pénitents sivénistes, savoir ; உருத்திராக்ஷம் chapelets de graines d'elæocarpus, கமண்டலம் vase de mendiant, காவிப்புடவை toiles teintes en ocre jaune, சடை longue chevelure emmêlée, தண்டு long bâton ; — மூத்திரம் les 5 espèces d'urines : savoir celles de vaches, de chèvre, de brebis, de buffle et d'âne ; — மூர்த்தி, *V.* பஞ்சகருத்தாக்கள் ; — மூலம் les 5 racines médicinales, elles se divisent en சிறுபஞ்சமூலம் et பெரும்பஞ்சமூலம் ; — யக்கியம் les 5 sacrifices, d'un chef de maison *V.* பஞ்சமகாயக்கியம் ; — யாகம் les 5 sacrifices, *V.* பஞ்சமகாயக்கியம், (ou d'une autre manière), சுற்றப்போஷிப்பு nourrir sa parenté, தனக்குணவு se nourrir soi-même, தேவபலி sacrifice à la divinité, பிதிர்பலி sacrifice aux ancêtres, யோகிகள்பலி sacrifices aux Yoguis ; — ரசை, (ரசம்), le fruit du நெல்லி ou mirobolan qui a 5 saveurs ; — ரத்தினம் 5 espèces de pierreries ou bijoux, *i. e.* or, émeraude, perle, rubis, améthyste ; — ராசிகம் double règle de 3 contenant 5 termes connus ; — ராத்திரம் nom d'une secte de Vichnou, *V.* பாஞ்சராத்திரம் ; — லக்கணம், — லக்ஷணம், — லட்சணம், 1° les 5 parties de la grammaire tamoule, *i. e.* எழுத்து orthographe, சொல் les mots, பொருள் amplification ; யாப்பு prosodie ou règles de la poésie. அணி les figures de rhétorique. 2° les 5 choses dont doit traiter un pourana, savoir : création des mondes, leur destruction et rénovation, généalogie des dieux et des héros, règne des Manous, histoire de leurs descendants ; — லவணம் 5 espèces de sels ; — லாங்கலகம், (இலாங்கலம் ka), don d'une étendue de terre de 5 charrues ; — லிங்கம் les 5 espèces de lingam, *V. les au mot* இலிங்கம் ; — லோகம் 1° le 5 métaux des Indiens, *V. les au mot* உலோகம். 2° alliage composé des 5 métaux : — லோகத்திலே வார்க்கிறது fondre (une cloche, une statue) avec un alliage de ces 5 métaux ; — லோகத்திற்கூட்டுகிறது faire un mélange des 5 métaux ; — லோபி très avare, — வடம், (pantcha *qui s'étend*), le cordon bramanique dit பூணூல் (passé en bandoulière sur l'épaule, la poitrine et le dos) ; — வடி partie de la grande forêt où le Godâvéri prend sa source, 5 arbres différents plantés à l'est, à l'ouest, au nord, au sud-est et au sud-ouest ; — வட்டத்தடி verge d'acier ; — வத்திரன் (vaktra *visage*), l'être aux 5 visages, Siven, lion ; — வருக்கம் classe ou collection de 5 choses ; — வற்கலம் collection de l'écorce de 5 arbres ; — வண்ணம், — வருணம், — வர்ணம், — வன்னம் les 5 couleurs : le blanc, le noir, le rouge, le jaune et le vert ; — வண்ணை *ou* வன்னக்கிளி perroquet qui a ces 5 couleurs ; — வாசம் les 5 épices odoriférantes, *i. e.* இலவங்கம் clou de girofle, ஏலம் cardamome, கருப்பூரம் camphre, சாதிக்காய் muscade, தக்கோலம் cubèbe ; — வாத்தியம் assemblage des —, les 5 instruments de musique ; — வாணம் les 5 flèches de Kâmen, *V.* பஞ்சபாணம் ; — விடயம் les objets des 5 sens, savoir : இரசம் la saveur, உருபம் la forme, ஸ்பரிசம் le toucher, சத்தம் le son, கந்தம் l'odeur, *V.* ஐம்புலன் ; — விம்சகம், — விம்சதி vingt-cinq, collection de 25 choses ; — வினை, *V.* வினை ஞ ; — வினு, *V.* வினு ஞ.

*பஞ்சகம், (பஞ்ச, ka), cinq, réunion de 5 personnes, collection de 5 choses, champ de bataille, gêne, détresse.

பஞ்சடைகிறது, (பஞ்சு), (les yeux ou la vue devenir trouble, s'obscurcir, s'éteindre, voir tout comme du coton, ou paraî-

tre tel : பஞ்சடைந்தகண் vue trouble, œil blanchâtre de mourant.

பஞ்சணை, 1° (பஞ்சு, அணை), matelas de coton. 2° பஞ்ச, அணை), 4 espèces de matelas, V. பஞ்சசயனம்.

*பஞ்சதம், (P. பஞ்சதை), mort.

*பஞ்சது, (pantchathou), temps, le குயில் ou coucou indien.

*பஞ்சதை, (பஞ்ச, tâ), mort, ou séparation des 5 éléments qui composent le corps, collection de 5 choses, les 5 éléments, V. பஞ்சபூதம்.

*பஞ்சமம், (பஞ்ச, ma), cinq, cinquième, beauté, agrément, habileté, note de musique, la 7e et dernière note ainsi nommée parce qu'on la dit composée du vent venu de 5 endroits, du nombril, de la poitrine, du cœur, de la gorge et du front, un des airs ou modes de musique, un des 7 தானம் : பஞ்சமகதி bonheur du —, paradis.

பஞ்சமன், (பஞ்சமம்), homme de la 5e caste, (non compris dans les 4 principales), paria, (soit par descendance mélangée, par dégradation, ou par descendance des anciens aborigènes).

*பஞ்சமாசியம், (பஞ்சமம், ஆசியம்), le குயில் ou coucou indien.

*பஞ்சமாரன், (pantchamâra), le fils de பலதேவன்.

*பஞ்சமி, (பஞ்சமம், i), la femme commune des 5 பாண்டவர் i. e. Draoupadi ou துரோபதை, espèce d'échiquier indien dit சொக்கட்டான்மனை, 5 cas des noms sanscrits, 5e jour de chaque demi-lunaison, les 5 dernières constellations en commençant à அவிட்டம் qui est la 23e, enfant —, fille dans la 5e année de son âge : — பேய் démon qui reste quand on meurt le 5e jour de la lune.

*பஞ்சம், 1o (pantchan), cinq. 2o famine, cherté, disette, chute : — ஆகிறது la famine arriver ; — ஆயிருக்கிறது la famine exister, — régner ; — தெளிகிறது, — தெளிந்துபோகிறது la famine passer, — cesser.

*பஞ்சயன், (பஞ்ச), partisan de la secte dite பஞ்சராத்திரம்.

பஞ்சரம், 1° (pandjara), nid, cage, volière, colombier, corps, squelette, place. 2° vautour, aigle, atelier de —, poterie, l'arbre செருந்தி.

*பஞ்சரகேடம், (பஞ்சரம், ஆகேடம்), espèce de panier pour prendre le poisson.

பஞ்சரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, v. a. பஞ்சரித்தல், n. v. ou பஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிறது parler, — poliment, affablement ou longuement, babiller, jaser, solliciter, implorer, supplier, importuner par le récit de ses malheurs.

பஞ்சரிப்பு, u. v. du préc. babil, bavardage, importunité, sollicitation : பஞ்சரிப்பானவிசேஷம் சொல்லுகிறது redire une chose ou une affaire pour appuyer ses sollicitations.

பஞ்சரைக்கிறது, (பஞ்சு), séparer le coton de sa graine.

பஞ்சலிக்கிறது, லித்தேன், லிப்பேன், லி, லிக்க, v. n. பஞ்சலித்தல், n. v. (பஞ்சம்), proclamer la famine.

பஞ்சலிப்பு, n. v. du préc. proclamation —, misère de la famine.

பஞ்சவர், (பஞ்ச), 5 hommes V. பஞ்சபாண்டவர் : பஞ்சவர்தூதன் messager des 5 பாண்டவர், i. e. Krichna.

பஞ்சவன், un des 5, un des 5 பாண்டவர், épithète des rois பாண்டியர் du Maduré.

பஞ்சவெச்சம், (பஞ்சம், எச்சம்), les 5 restes..., les 5 sacrifices, V. பஞ்சயாகம்.

பஞ்சனரைக்கிழவன், (பஞ்சு, நரை, கிழவன்), vieillard très âgé blanc comme le coton.

*பஞ்சனகம், (பஞ்சனம், ka), maladie de la bouche, contorsion des lèvres, chute de dents.

*பஞ்சனம், (bhandjana), brisement, destruction.

*பஞ்சனி, (பஞ்ச, ni), V. பஞ்சாரி.

*பஞ்சாக்கரம், பஞ்சாக்ஷரம், (பஞ்ச், அக்ஷரம்), les 5 lettres mystérieuses des Sivénistes, i. e. ந, ம, சி, வா, ய, qui réunies signifient, en sanscrit, gloire à Siven.

*பஞ்சாக்கினி, (id. அக்கினி), 5 feux entre lesquels les ascètes se tiennent, savoir : 4 feux allumés aux 4 points cardinaux et le soleil sur leur tête, les 5 feux mystiques supposés présents dans le corps, les 5 feux suivants : இராகம் concupiscence, கோபம் colère, காமம் luxure, சடம் cruauté, தீபனம் faim.

*பஞ்சாங்கம், (id. அங்கம்), les 5 membres, collection de 5 choses, les 5 parties, les 5 divisions, ce qui a 5 parties, cheval, tortue, almanach indien ou plutôt indou composé de 5 parties, savoir : வாரம் les jours de la semaine, திதி les jours de la lune, நக்ஷத்திரம் les constellations lunaires, யோகம் conjonction des astres ou divisions de l'écliptique par rapport à l'astrologie, et கரணம் autre division du même genre ; — கேட்கிறது consulter l'almanach ; பஞ்சாங்கசுருத்தும், — க்கூர்மை la tortue qui cache dans son écail-

le ses 4 pattes et sa tête ; — தெண்டன் prostration des 5 membres, *i. e.* faire toucher à terre les 2 pieds, les 2 mains et la tête ; பலன் utilité prétendue des parties de l'almanach ; — மானியம் terre exempte d'impôt accordée au brame chargé de faire connaître les 5 particularités du பஞ்சாங்கம் ; — வாக்கியம் table des longitudes et des mouvements de la lune en partant de l'apogée pendant 248 jours.

*பஞ்சாங்குலம், (*id.* அங்குலம்), 5 doigts, la main qui a 5 doigts, le palma christi (dont la feuille a 5 lobes comparés à 5 doigts).

*பஞ்சாங்குலி, (*id.*), qui a 5 doigts ou 5 divisions.

*பஞ்சாசத்து, (pantchâsat), cinquante.

*பஞ்சாசியம், (பஞ்ச, ஆசியம்), le lion au large visage.

பஞ்சாடுகிறது, (பஞ்சு, ஆடுகிறது), l'œil s'obscurcir, se ternir, sauter : பஞ்சாடித்திருக்கை, espèce de raie qui saute.

*பஞ்சாட்சரம், *V.* பஞ்சாக்ஷரம்.

*பஞ்சாதபை, (பஞ்ச, ஆதபம்), pénitence des 5 chaleurs, — faite entre les 5 feux, *V.* பஞ்சாக்கினி.

*பஞ்சாமிர்தம், பஞ்சாமுதம், (பஞ்ச, அமிர்தம், அமுதம்), les 5 ambroisies ou 5 choses délicieuses, *i. e.* பால் lait, தயிர் lait caillé, சருக்கரை sucre, நெய் beurre fondu, தேன் miel, mélange de ces 5 choses. Quelques uns mettent les bananes et les cocos en place du lait caillé et du beurre : பஞ்சாமிர்தாபிஷேகம், (அபிஷேகம்), onction faite avec les 5 ambroisies.

*பஞ்சாமிலம், (*id.* அம்மிலம்). 1° collection des —, les 5 plantes acides, *i. e.* le jujubier, le grenadier, l'oseille, spondias et le citronnier. 2° jujubier.

பஞ்சாயத்தார், (பஞ்சாயம்), arbitres ordinairement au nombre de 5 personnes désignées pour juger une affaire.

பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயம், (பஞ்ச, ஆயம்), assemblée d'arbitres, — de 5 personnes ou plus pour juger une affaire.

*பஞ்சாயுதம், (*id.* ஆயுதம்), 1° 5 armes, les 5 armes et insignes de Vichnou, savoir சக்கரம் roue, ou cercle ou arme ronde, தனுசு arc, வாள் épée, தண்டு massue, சங்கு conque qui sert de trompette ; பஞ்சாயுதபாணி ou

*பஞ்சாயுதன், (*id.*) celui qui est muni de ou des 5 armes, *i e.* Vichnou.

பஞ்சாய், le jonc கோரை ou cyperus.

பஞ்சாரம், âge des bœufs et des chevaux, chose usée, — vieille : நவ ou புதுப் — le jeune âge ; நடுப் — l'âge moyen ; பழம் — la vieillesse de ces animaux ; — ஆய்ப்போகிறபுடவை toile qui commence à s'user, à s'érailler.

*பஞ்சாரி, (pantchâri), toile à carreaux, — pour jouer aux dés, espèce d'échiquier dit சொக்கட்டான்மனை.

பஞ்சார்க்கம், (பஞ்ச, அருக்கம்), les 5 mauvais augures, savoir : இந்திரவில் arc-en-ciel, கேது étoile tombante, தூமம் comète, பரிவேடம் halo (cercle autour du soleil ou de la lune), விதிபாதம் autre augure réputé mauvais ; பஞ்சார்க்கதோஷம் mal ou mauvaise influence supposée venir de ces 5 mauvais augures.

பஞ்சார்க்கிறது, (பஞ்சு, ஆர்க்கிறது), *litt.* le coton couvrir, les yeux, s'obscurcir, se ternir, s'éteindre.

*பஞ்சாலம், (pantchâla), le Panjab, pays situé au nord de l'Inde, un des 56 de la géographie indoue.

*பஞ்சாலி, பஞ்சாலிகை, (*id.* i, ikâ), l'échiquier dit சொக்கட்டான்மனை, poupée.

*பஞ்சாவடம், *P.* பஞ்சவடம், le cordon bramanique dit பூணூல்.

*பஞ்சாவஸ்தம், பஞ்சாவத்தம், (பஞ்ச, அவஸ்தை), cadavre.

பஞ்சாவஸ்தை, பஞ்சாவத்தை, (*id. id*), les 5 états ou conditions, dans lesquelles on peut se trouver, savoir : சாக்கிரம் ou சாக்கிரதை veille ou activité ; சொற்பனம் rêve, சுழுத்தி sommeil profond, துரியம் distraction d'esprit, absorption, துரியாதீதம் insensibilité ou inanité.

பஞ்சாளர், (பஞ்ச, ஆளன்), *V.* பஞ்சகம்மாளர்.

*பஞ்சானனம், (பஞ்ச, ஆநநம்), l'animal au large visage, *i. e.* le lion.

*பஞ்சானனன், பஞ்சானன், (*id.*), l'être fabuleux aux 5 visages, *i. e.* Siven.

பஞ்சான், petit —, enfant, poupon, (usité seulement dans le train de la vie domestique), racine de கோரை ou cyperus ; அவனுக்குப் பஞ்சானுங் குஞ்சானுமுண்டு il a plusieurs petits enfants ; பஞ்சானுங்குஞ்சானுமலைகிறது un enfant rôder ou errer (sans père ni mère), être dans la détresse, les enfants rôder.

பஞ்சி, (pandji), coton, rouleau de coton préparé pour être filé, almanach, registre : — காரன் écrivain, faiseur d'almanach. 2° (பஞ்சை), paresse, peine, affliction : — காரன், — காரகன் *V.* பஞ்சிகாகாரகன்.

பஞ்சிகம், la plante தாளி.

*பஞ்சிகாகாரகன், (பஞ்சிகை, காரகன்), écrivain, calculateur, faiseur d'almanach, paresseux, homme affligé, peiné.

பஞ்சிகை, (பஞ்சி, kâ) rouleau de coton, coton préparé pour être filé, fil, commentaire, ouvrage commenté, poil, almanach registre, journal, compte, prétendu registre de Yamen, lequel contient les actions des hommes.

*பஞ்சிதம், (பஞ், சிதம்), étoile.

பஞ்சிற்றொடர், (பஞ்சின், தொடர்), fil de coton, fil non interrompu, ou — நுதி bout —, extrémité d'un fil de coton.

பஞ்சிநூல், (பஞ்சின், நூல்), fil de coton.

பஞ்சீகரணம், (பஞ்ச, i கரணம்), effets de la réunion —, opération des 5 éléments dans le corps.

பஞ்சு, (பஞ்சி), coton, — avec sa graine, gossypium, coton séparé de sa graine et préparé pour être filé, toile, habit buisson : இலவம் — coton soyeux ; — de la noix de l'இலவு ou bombax ; — கொட்டுகிறது battre le coton, le battre avec un machine à cordes d'arc, (manière de le carder) ; — கொட்டி celui qui bat ainsi le coton ; — க்கொட்டை rouleau —, flocon de coton prêt à être filé ; — க்கொட்டை நூற்கிறது filer du coton, — des rouleaux de coton ; — நிலைப்பாணி vitriol bleu ; — பன்னுகிறது carder le coton avec les doigts, l'éplucher ou le nettoyer ; — பன்னுகிறதுபோலே பன்னுகிறது pincer comme si on épluchait ou cardait du coton, piquer comme des épingles ; — போலிருக்கிறது être cotonneux, — doux comme du coton ; — ப்பொதி sac de coton, — au coton ou pleine de coton ; — வாய்க்கொள்ளுகிறது germer.

பஞ்சுரம், sorte d'air ou de mélodie, luth propre aux pays montagneux, air ou mélodie propre aux pays stériles.

பஞ்சுருட்டான், பஞ்சுறுத்தான், (பஞ்சு, உருட்டு), nom d'un petit oiseau vert.

பஞ்சூகம், (பம், சூகம்), grandeur.

*பஞ்சேந்திரியம், (பஞ்ச, இந்திரியம்), les 5 sens, V. au mot இந்திரியம்.

பஞ்சை, 1° pauvreté, faiblesse, pauvre, misérable, mendiant, adj. pauvre, chétif, mince, faible. 2° acc. de பஞ்சு : பஞ்சைகள் les pauvres, le bas peuple ; இவன்பஞ்சை il est pauvre ou faible ; — க்கோலம் habit —, accoutrement de mendiant ; — க்கோலங் காட்டுகிறது paraître en habit de mendiant ; — த்தனம் pauvreté, bassesse ; — ப்பாட்டு chant de mendiant, grande importunité ; — ப்பாட்டுப்பாடுகிறது chanter un tel chant, ne cesser d'importuner ; — ப்பொடிமகன் pauvre malheureux, gueux ; — மயிர் cheveu mince, poil fin, — délicat.

பஞ்சையன், (பஞ்சை), pauvre, infortuné, homme faible.

*பஞ்சோஷ்மம், (பஞ்ச, ouchma chaleur), les 5 feux supposés dans le corps et qui servent à la digestion.

பட, 1° obl. de படம். 2° inf. de படுகிறது.

*படகம், 1° (pataha), timbale, tambour de guerre, petit tambour d'annonces, — dit தமுக்கு, trouble, tumulte, bâton, dommage, meurtre. 2° (pataka), camp, tente, rideau, hutte, — dans les champs. 3° espèce de cerf dit கவரிமா, la plante விஷ்ணுகரந்தை.

படகு, bateau, barque, radeau : — க்காரன் batelier, propriétaire de barque ; — வலிக்கிறது conduire un bateau à la rame ; — வலிக்கிறவர்கள் bateliers, rameurs d'un bateau.

*படகுடி, படக்குடில், (படம்), tente.

படக்குப்படக்கென்கிறது, (son imitatif), craindre, faire un bruit répété, palpiter ; படக்குப்படக்கெனல் signe de crainte, bruit répété, palpitation.

படங்கன், le poisson cataphractus.

படங்கு, (படம்), tente, étendard, grande banniére, dais, pavillon, couverture, dessus, — du pied, dissimulation, parole artificieuse, mensonge spécieux, sophisme, sophistiquerie, large latte, broche : படங்கடிக்கிறது représenter le faux comme vrai ; — க்காரி femme dissimulée, — menteuse et trompeuse ; படங்கைவிரிக்கிறது couvrir (des marchandises) d'une grosse toile d'enveloppe.

*படச்சரம், (padat son imitatif, சரம்), vieille toile, vieil habit.

*படச்சரன், (id.), voleur.

படபட, son imitatif de précipitation... : படபடென்கிறது ou

படபடக்கிறது, டத்தேன், டப்பேன், டக்க, v. n. (படபட), s'empresser, se presser, être précipité, se hâter inconsidérément, palpiter, faire du bruit, — le bruit de padapada ; படபடென்றுவிழுகிறது tomber avec bruit ; எனக்குடம்பு — வருகிறது mon corps est palpitant, épuisé (de fatigue, de faim...) ; — செய்யாதே n'agis pas avec précipitation ; — பேசுகிறது parler avec précipitation ; — படங்கடிக்கிறது mentir effrontément, — avec un empressement inconsidéré : படபடெனல் signe de hâte, bruit répété, — précipité, — de padapada, ou

படபடத்தல், படபடப்பு, n. v. du préc. précipitation, empressement inconsidéré, palpitation, hâte : படப்படப்பாயிருக்கிறது

être précipité, empressé, inconsidéré; படபடப்பாய்ப்போகிறது *ou* வருகிறது aller —, venir précipitamment; படபடப்பையடக்குகிறது réprimer —, arrêter la précipitation.

படபடெனல், *n. v. de* படபடென்கிறது, son redoublé, cliquetis, précipitation.

படப்பம், ville entourée de villages.

படப்பு, jardin, champ ou enclos derrière une maison.

படப்பை, pays, contrée, étable, — à vaches, ville en pays cultivé ou de rizières, *V.* படப்பு.

*படமஞ்சரி, (pathamandjari), un des 32 airs des Indiens.

படமரம், *P.* பனைமரம், ensouple de tisserand, rouleau de devant sur lequel se roule la toile déjà tissée.

*படம், 1° (pata), toile, — belle, — fine, habit, chite, toile peinte, (*d'ou*), peinture, tableau, gravure, image, dessin, rideau, écran, courtine —. surtout du contour d'une tente, toile dont on couvre la tête des éléphants, bannière, drapeau, cerf-volant, toit de chaume. 2° (pahata), tête étendue ou chaperon du serpent capelle. 3° *P.* பதம், pied, trace des pieds, vestige. 4° l'arbre காற்றோட்டி: காற்படம் cou-de-pied, partie supérieure du pied; — அடிக்கிறது clouer un tableau ou une peinture à un mur; — குந்திநிற்றல் se tenir droit ayant un des gros orteils appuyé sur le dessus de l'autre pied; — உடையபாம்பு le serpent capelle; — எடுக்கிறது, — விரிக்கிறது le serpent capelle étendre son chaperon; — எழுதுகிறது dessiner, faire —, peindre un tableau; படக்காரன் peintre, tisserand; — ப்பாதி moitié de tableau..., jointure en menuiserie; படப்பொறி taches de chaperon de la tête du serpent capelle, la guimauve துத்தி; — மண்டபம், — மயம், — வாபம் tente; — வாசம் tente, jupe, *ou* — வாசகம் poudre parfumée; வெகுகதைபடத்திலிருக்கின்றது il y a beaucoup de sujets fabuleux ou historiques dans cette peinture.

படரடி, (படர், அடி), entièrement, intrépidité.

படருகிறது, *ou* படர்கிறது, டர்ந்தேன், ருவேன் *ou* ர்வேன், ரு *ou* ர், ர, *v. n.* s'étendre, (les arbres, les plantes, une dartre...), s'élargir, se répandre (une odeur..) se divulguer, se propager, s'étendre en rampant, marcher, se conduire, penser: படருகிறகொடிகள் plantes rampantes, comme concombres, citrouilles..., leurs branches qui serpentent: இந்தச்செய்தி எங்கும்படர்ந்தது cette nouvelle s'est répandue partout.

படருருக்கி, (படர்), la plante செங்காயுருவி.

படரை, 1° la plante ஆவிரை. 2°. *acc. de* படர்.

படரொளி, (படர்), lumière —, splendeur qui se répand.

படர், 1° *imp. et part. et n. v. de* படர்கிறது, pensée, intention, passage, transition, marche, chemin. 2° affliction, maladie, douleur, peine, gens affligés, haire, drapeau, bannière, butte, hauteur, élévation. 3° *pl. de* படன், guerriers, combattants, serviteurs, gens vils, — chassés de caste; — கொடி plante rampante, qui serpente, la plante பீர்க்கு; — தாமரை dartre; — மல்லிகை le jasmin dit jasminium grandiflorum.

படர்க்கை, (படர், கை), la 3me personne: — யிடத்தார் ceux qui sont de la 3e personne.

படர்ச்சி, *n. v. de* படருகிறது, marche, démarche, pas, extension, étendue.

படர்தல், *n. v. du même*, extension, étendue, largeur, direction, conduite, pensée.

படர்வு, *n. v. du même, V.* படர்ச்சி.

*படலம், (patala), foule, multitude, monceau, quantité, nombre, livre, section, division, chapitre ou chant d'un poème, taie qui vient à l'œil ou le couvre, cataracte, tache —, paille ou défaut dans les pierreries, place, côté, district, marque sur front avec du sandal, cortége, panier, claie, couvercle, couverture, toit en chaume.

படலிகை, (படலம், ikâ), sonnette, cercle, figure circulaire, fatigue, ennui, plat de fleurs, la plante பெரும்பீர்க்கு cucumis, *V.* படலம்.

படலை, chaîne d'or, guirlande de fleurs, — de grelots, porte extérieure, — en claie, — de divers morceaux attachés, forme aplatie, tambour dont le dessus va en s'élargissant.

படல், 1° trou de l'antenne, petite porte, claie, écran ou abri fait de feuilles de cocotier etc... tressées ensemble. 2° *opt. et n. v. de* படுகிறது, existence, formation, rencontre, obtention, réunion, mélange, perte, destruction, mort, coucher, — des astres, souffrance, impression, floraison, choc, brisement, perception des sens, *ou* படற்கள்ளி le cactus dit பலகைக்கள்ளி; படல்கட்டுகிறது attacher une claie...; இன்றைக்காற்றுக்குத்தப்பினுல் நாளைபடிக்கிற

காற்றுக்குப் படல்கட்டிசாத்திக்கொள்ளலாம் si nous échappons au vent d'aujourd'hui, au moyen des claies que nous attacherons, nous pouvons être à couvert du vent qui soufflera demain.

*படவாசகம், (பட), poudre odoriférante.

படவாள், *P.* படைவாள், pointe de la charrue sur laquelle s'emboîte le soc, soc de charrue.

படவு, barque, bateau.

படவை, 1° la plante செருப்படி. 2° *(badavâ), *V.* வடவை, *et ses composés.*

*படனம், (pathana), lecture, récitation, étude.

*படன், *pl.* படர், (bhata), guerrier, soldat, combattant, barbare, homme dégradé, de basse caste ou hors de caste, esprit, fantôme.

படா, 1° *ou* படாத, *part. nég. de* படுகிறது, qui ne touche pas, qu'on ne peut souffrir, insupportable, intolérable, inconvenable : படாப்பழி, — ரூபம் fausse accusation, calomnie, vengeance atroce; — ப்பழிசொல்லுகிறது calomnier ; — வஞ்சகம், — வஞ்சனை insigne mensonge, cruelle déception ; படாதபாடெல்லாம்பட்டேன் j'ai souffert tous les maux les plus intolérables. 2° *ou* படாது, *gér. et 3° pers. neut. nég. du même,* எனக்குமவனுக்கும்படாது lui et moi nous ne pouvons nous accorder; சிறுமீன்கள் பெருவலையிலே படாது les petits poissons ne se prennent pas dans un grand filet.

*படாகை, (patâkâ), drapeau, bannière, bourgade.

படாத, படாது, *part. gér. et 3me pers. neut. nég. de* படுகிறது, *V.* படா.

படாந்தரம், (படா, அந்தரம்), mensonge, fausseté, fable, pur conte, calomnie: — சொல்லுகிறது, — ஆய்ப்பேசுகிறது dire une fausseté, forger un conte ; — அடிக்கிறது, — போடுகிறது donner aux choses une fausse couleur, une fausse apparence, les falsifier, faire semblant : — ஆய்க் கட்டிச்சொல்லுகிறது forger —, inventer une histoire ; — ஆய்வந்துவிழுகிறது arriver par hasard ; — பண்ணுகிறது forger, inventer, falsifier ; படாந்தரக்காரன் menteur, imposteur.

படாபஞ்சனம், (படா), destruction entière, perfidie, cruelle déception.

படாமல், படாமே, படாமை, *gér. et n. nég. de* படுகிறது.

படாம், 1° *P.* படம், toile, rideau, grand drapeau. 2° *P.* படோம், *nég. de* படுகிறது, nous ne souffrons pas : படாம்வீடு tente.

படாமுக்கி, la plante வெள்ளெருக்கு.

படாரன், *P.* பிடாரன்.

படார், mot imitatif de bruit : படாரிடுகிறது, படாரென்கிறது faire du bruit.

படி, 1° *imp. et part. de* படிகிறது *et de* படிக்கிறது. 2° manière, mode, façon, ressemblance, comme, selon, moyen, but, afin que, pour que, nature, disposition, qualité, mesure, la mesure dite நாழி, le 8e d'un குறுணி, environ un litre, poids (pour les balances), pesanteur, poids, — de 100 பலம், environ 7 livres et 1/7, escalier, degré, marche, échelon, étrier, seuil de porte, mesure de riz pour la nourriture d'une journée, batta ou bath, allocation, — journalière pour ceux qui sont en voyage ou en service éloigné, salaire journalier, haine, terre, varangue de maison, niveau d'eau.* 3° (pati), toile. 4° (pathi), lecture ; அரைப் — demi-mesure, demi-bath ; கால் — *ou* காற் — quart de mesure, — de bath ; ஆட்படி *ou* ஆளப் — nourriture —, allocation journalière ou bath par personne : ஒரு — கோதுமை une mesure de froment ; ஒருபடியெண்ணெய் une mesure d'huile ; — கட்டுகிறது égaliser le poids, — la mesure ou le bath, *ou* — கொடுக்கிறது donner la dépense journalière ou le bath (en nature ou en argent); — க்கட்டளை fourniture —, dépense journalière et réglée, (d'un temple, d'une maison), ordre de donner le padi, manière réglée, *ou* — க்கட்டி contre-poids, équilibre, poids égal ; — க்கட்டிவைக்கிறது mettre un contre-poids dans la balance, égaliser le poids, garder le poids de l'or ou de l'argent donner à un orfèvre ; — க்கட்டு marche d'escalier, mesure —, poids déterminé ; — க்கட்டின்பிரகாரமாக ஒப்பிக்கிறது délivrer (l'ouvrage) selon le poids déterminé ; — க்கரை, *V,* படித்துறை : — க்காசு argent du bath ou pour la nourriture journalière : — க்காரன் celui qui reçoit le bath ou travaille pour sa nourriture, celui qui donne le bath ou la dépense journalière ; — த்தரம் ordre, règle générale, accord, sorte d'allocation faite aux pagodes ; — த்தீனி nourriture donnée par bath ; — த்துறை lieu où il y a un escalier en pierres pour descendre dans un étang ou un puits ; — பகுத்துக்கொடுக்கிறது mesurer —, distribuer le bath ou l'allocation journalière ; — பாதி moitié (d'une dette, d'une perte, d'un grain ou autre chose déterminée) ; — போடுகிறது donner —, distribuer le bath ; — படியாயேறுகிறது monter par degrés;

— ப்பணம் argent ou fanon d'allocation journalière, bath en argent (ordinairement un ana ou un petit fanon); — முறை jour fixé pour donner le bath; — யளக்கிறது mesurer —, donner le bath ou la nourriture journalière en grain; — யளந்தோன் celui qu'on prétend avoir mesuré la terre d'un de ses pieds, *i. e.* Vichnou; ஒரு — யாயிருக்கிறது être dans le même état, ni mieux ni pire: — யிறங்குகிறது descendre les degrés; — யேறிச்சேவிக்கிறவள் bayadère ou servante de temple qui a le triste privilège de monter les degrés devant une niche d'idole; படி afin que, que, *ou* படியே (après un nom ou un participe), selon, comme, selon que; அவரிசொற்படி, — சொன்னபடியே selon ses ordres, sa parole ou sa promesse: காரியம் நடக்கும்படி afin que l'affaire marche ou selon que l'affaire marchera; தப்பும்படியறியேன் je ne sais ou ne vois pas de moyen d'échapper; படிக்குப்பாதி, *V.* படிபாதி; படிக்கு, படியாய் (après un participe) afin que, pour, selon que, comme; அப்படிசெய்யும்படிக்கு pour faire ainsi; அவன் கோபியாதபடிக்குச் சொல்லு parle de manière à ce qu'il ne se fâche pas; என்னையறியாதபடிக்கு sans me connaître, sans me le faire connaître, à mon insu; சொன்னபடிக்கு, — *ou* சொன்னபடி *ou* சொற்படிநடக்கிறது obéir, marcher comme il a été ordonné, ou selon qu'il a été dit *ou* ordonné, *ou* selon l'ordre ou la parole; நீசெய்யும்படிக்கு afin que tu puisses faire, ou selon que tu feras; படிக்குச்செய்கிறவன், *V.* படியாள்; நான்படிக்குவந்தபண்ணைக்காரனைப்போலேநிற்கவா dois-je rester debout à attendre comme le journalier qui est venu pour le bath; தூங்குகிறபடியாய்க்கிடக்கிறான் il est étendu comme un homme qui dort; படியேறுகிறது monter sur le degré ou par degrés...; படியால், படியினாலே (après un participe), parce que: அவனதைச்செய்தபடியினாலே parce qu'il a fait cela.

படிகம் 1° *P.* ஸ்படிகம், crystal, miroir. 2° danse, aumône, écorce de l'arbre விளா feronia: — இடுகிறது éclaircir des bijoux d'or (en les faisant bouillir avec de la cendre et autres ingrédients); — ஆனமுகம் visage brillant, — serein; — ஆனவசனம் mot propre, — clair, — à sa place, pure vérité, parole vraie; படிகபச்சை pierre précieuse verte.

படிகர், (படி), portiers.

படிகிறது, டிந்தேன்; டிவேன், டி, டிய, *v. n.* se soumettre, s'assujettir, s'abaisser, tomber, s'affaisser, obéir, être sujet, s'habituer, devenir habituel par l'étude ou la pratique, être mis en ordre, baisser, se calmer, se coaguler, s'unir, s'accorder, se mêler, déposer, s'enfoncer, — dans l'eau, couler à fond, succomber, plonger, se baigner, s'amender, s'améliorer; படிந்ததூசி, — தூள் poussière qui est tombée, ou s'est abattue par l'effet de la pluie ou de l'eau qu'on a jeté; படியப்பண்ணுகிறது, *V.* படிவிக்கிறது; — ப்பாய்கிறது se précipiter, couler à fond, sombrer; கப்பல் — ப்பாய்ந்தது le navire a coulé à fond, a sombré; — ப்பார்க்கிறது chercher à se soumettre *ou* à soumettre, dompter, diminuer; காலைப் — வைத்துநடக்கிறது (un malade etc...) placer le pied avec précaution et marcher, marcher d'un pas ferme, se tenir ferme, s'ouvrir un chemin; — ப்போடுகிறது, — வைக்கிறது mettre reposer, — déposer...; அவனுக்கு எழுத்துப் — வில்லை son écriture n'est pas encore formée; எனக்கவன் — வில்லை il ne m'obéit pas; பலகை — வில்லை la planche ne se joint pas bien; புத்தி — வில்லை son esprit n'est pas encore calmé ou formé, il n'est pas habile.

*படிகை, 1° (patika), habit, toile. 2° *n. v. du préc. V.* படிவு.

படிக்கம், crachoir.

படிக்கல், 1° *n. v. de* படிக்கிறது. 2° (படி, கல்), pierre servant de poids, poids non estampillé.

*படிக்காரம், (sphati, *alun*), alun.

படிக்கிறது, டித்தேன், டிப்பேன், டி, டிக்க, *v. a.* படித்தல் *n. v.* (pathi *lecture*), apprendre, étudier, s'exercer, s'accoutumer, lire, réciter, chanter; படித்தவன், படித்தெடுத்தவன் homme instruit, qui a étudié: படித்திருக்கிறது avoir appris, étudié.... être lu, récité: படித்துக்கொள்ளுகிறது apprendre, étudier.

படிக்கை, *V.* படித்தல்.

*படிசம், (vadisa), hameçon.

படிசு, (படி), état, condition, juste proportion, fixité: ஒருபடிசாய் *ou* ஒருபடித்தாயிருக்கிறது être dans le même état.

*படிதம், (pathita), lecture, chose lue, récitation.

*படிதா, (pathitâ), lecteur.

படிதல், *n. v. de* படிகிறது, soumission, obéissance, accord, mélange, union, plongeon, bain, lavage, amendement, amélioration.

படித்தல், *n. v. de* படிக்கிறது, lecture, récitation, étude, dire, apprendre.

*படித்திரம், (bhatitra), viande rôtie (à la broche...)

படித்து, 1° gér. de படிக்கிறது. 2° P. படிசு.

படிந்த, படிநது, part. et gér. de படிகிறது.

படிப்பனவு, படிப்பனே, n. v. de படிக்கிறது, instruction, enseignement, doctrine, érudition, étude.

படிப்பாளி, (படிப்பு, ஆளி), savant, homme instruit.

படிப்பிக்கிறது, v. caus. de படிக்கிறது (avec le dat. de la personne et l'acc. de la chose ou plus élégamment avec 2 acc. faire apprendre..., instruire, enseigner, exercer, habituer.

படிப்பித்தல், படிப்பிப்பு, n. v. du préc.

படிப்பிப்போன். n. app. du même, qui enseigne, précepteur.

படிப்பினே, 1° P. படிப்பனே instruction, doctrine, sable mêlé de minerai de plomb. 2° acc. du suiv.

படிப்பு, n. v. de படிக்கிறது, étude, science, savoir, instruction, érudition, connaissance, diction, lecture, esprit, expérience, habitude : — க்காரன் homme instruit, savant..

படிப்போன், n. app. de படிக்கிறது, écolier, étudiant.

படிமத்தாள், படிமாத்தாள், (படிமம், அத்தாள்), femme possédée.

படிமத்தான், படிமத்தோன், (id.), énergumène, homme possédé et inspiré par le démon ou un prétendu dieu payen.

படிமம், état —, danse d'énergumène, possession (par un esprit), miroir, pureté, blancheur : படிமக்கலம் miroir, படிமதானம் un des 9 தானம்.

படிமானம், (படியும், மானம்), soumission, convenance, habileté, ordre établi, amélioration, régularité, justesse, union, diminution du prix : பலகைபடிமானமாயிருக்கவில்லை la planche ne joint pas bien.

படிமை, accoutrement de pénitent.

படிய, inf. de படிகிறது.

படியகம், crachoir.

படியச்சு, (படி, அச்சு), nom d'un instrument.

படியரம், (படியும, அரம்), espèce de lime, râpe.

படியாணி, (படி, ஆணி), cheville pour assujettir les échelons d'une échelle.

படியா, படியாத, part. nég. de படிகிறது, et de படிக்கிறது.

படியாமை, n. v. nég des mêmes verbes, manque —, défaut de soumission, d'instruction, d'étude.

படியார், 1° n. app. nég. de படிக்கிறது, gens sans instruction, ignorants. 2° n. app. nég. de படிகிறது, gens désobéissants.

படியாள், (படி, ஆள்), ouvrier —, serviteur —, journalier payé en grain.

*படிரம், P. படீரம் bois de —, sandal.

*படிலன், (bhadila), serviteur. héros, brave.

படிவம், P. வடிவம், beauté, corps, forme, — du corps, membre, jeûne, abstinence.

படிவர் (படிவம்), pénitents, sages, ascètes, — indiens portant une longue chevelure emmêlée.

படிவிக்கிறது, v. caus. de படிகிறது, soumettre, assujettir, abaisser, mettre en ordre, rendre sujet, soumis, obéissant...

படிவு, n. v. de படிகிறது, soumission, obéissance, sujétion, révérence, respect, abaissement, plongeon, bain, support.

படிறர், (படிறு), voleurs, menteurs, trompeurs, perfides, débauchés luxurieux.

படிறு, gén. படிற்றின், vol, mensonge, fraude, perfidie, débauche : படிற்றொழுக்கர், (படிறு, ஒழுக்கம்), V. படிறர்.

படினம், 1° victoire, rôle. 2° P. படனம்.

*படீரம், (patira). arbre de sandal, couleur —, rouge, ventre, hauteur, champ, rhumatisme, flatuosité, nuage, crible, van, rave.

*படீரன், (id.), V. கந்தருவன்.

படீர், son imitatif de craquement etc. .

படீரிடுகிறது. படீரென்கிறது, faire padir, — du bruit, craquer : படீரென்றுகிழிகிறது se déchirer avec bruit ; — விழுகிறது tomber en craquant.

படு, 1° toddi ou callou, i. e. vin de cocotier..., étang, reservoir, bouquet de fleurs, grappe de fruits d'arbres, bien, richesses, excès, grand (devant un nom comme படுபொய் gros mensonge). 2° (patou), habileté, subtilité, pointe, chaleur, fraude. 3° imp. et part. de படுகிறது : படுகளம் champ de bataille ; — கள்ளன் grand voleur ; — காடு lieu où l'on brûle les cadavres, cimetière ; — காயம் blessure mortelle ; — காயமாய்விழுகிறது tomber blessé mortellement ; — காயம்படுகிறது être blessé mortellement ; — கால்சிலை feuilles de tabac qui ont poussé du tronc après la 1re coupe des feuilles ; — கிடங்கு, — குழி fosse, — pour prendre les éléphants et autres animaux, chausse-trape ; — குடி maison —, famille ruinée ; — க்காளி menteur, fourbe, rusé, fabricateur d'histoires ou de contes (pour tromper); — க்காளிச்செய்தி conte, fable, histoire inventée

pour tromper; — *தூளமாக்கிப்போடுகிறது* être réduit en poussière, anéantir, détruire entièrement; — *தூளமாய்ப்போய்விடுகிறது* être réduit en poussière, être anéanti; — *ஞாயறு*, — *ஞாயிறு*, — *நாயறு*, *நாயிறு* soleil couchant, esquinancie, — qui commence au coucher du soleil ; — *தடி* bâton de bois mort, — qui tombera ou se brisera ; — *தண்டம்* profonde révérence, prostration ; — *தாமரை* dartre, mal qui s'étend sur le corps comme une feuille ronde de nénuphar ; — *த்துவம்* habileté, dextérité ; — *நிலம்* terre stérile, — sans eau, champ de bataille, lieu où l'on brûle les morts ; — *நெறி* chemin rude, raboteux, inégal ; — *பகை*, — *பழி* grande vengeance, — haine ou faute ; — *பழம்* fruit prêt à tomber, — très mûr, trompeur ; — *பாவி* grand pécheur, débauché, impie ; — *புரளி*, — *பொய்* pur —, gros mensonge ; — *புளுகு* pur mensonge, pure venterie, vaine louange ; — *பொழுது* soirée, soir ; — *மரம்* arbre mort, — mourant, — *மலைப்பாலை* espèce d'air ou de mélodie ; — *முடிச்சு* nœud inextricable, — gordien ; — *முடிச்சாய்முடிகிறது* nouer fortement, d'une manière inextricable ; — *மோசம்* tromperie —, déception complète, perfidie.

படுகர், route inégale, — raboteuse, chemin qui monte et descend, étang, fosse, creux, — dans un chemin etc..., pays cultivé, terre à riz. rizière, champ.

படுகி, alun.

படுகிறது, *ட்டேன்*, *டுவேன்*, *டு*, *ட*, v. n. souffrir, endurer, sentir, éprouver, supporter, être atteint, — affecté, périr, mourir, être tué dans une bataille, (un arbre..) se dessécher, — mourir, (le soleil) se coucher, se prendre (dans un filet...), être, se former, se trouver, se présenter, être imaginé, exister, heurter, donner contre, frapper, toucher, atteindre, s'imprimer, résonner, obtenir, fleurir, manquer. Après un infinitif ou la racine d'un verbe, celui-ci forme le passif : *எண்ணப்படுகிறது* être compté, estimé...; *அடி* ou *அடிக்கப்படுகிறது* être battu ; *செய்யப்படுகிறது* être fait ; *அதுசெய்யப்படவில்லை* cela n'a pas été fait ; *செய்யப்படாது* cela ne peut ou ne doit pas se faire. Après un nom il signifie avoir, obtenir, éprouver, ou bien, être, en traduisant le nom par l'adjectif, et si ce nom est terminé en *ம்*, cet *ம்* se change en *ப்* : *சந்தோஷப்படுகிறது* éprouver ou avoir de la joie, être joyeux, se réjouir *கவலை* — éprouver — avoir du chagrin, être triste, s'attrister ; „ *சுகப்* — recouvrer la santé, être bien portant ; *சகலமும்* ou *எல்லாம்* — souffrir toutes sortes de maux, faire tous ses efforts ; *மீன்* — le poisson, se prendre ; *மீன்படவில்லை* le poisson n'est pas pris, on n'a pas pris de poisson ; *இதின்மேலேவெய்யில்படுகின்றது* le soleil donne sur cela ; *கல்லென்கன்னத்திலேபட்டது* la pierre m'a atteint ou frappé à la joue; *குண்டு அவன்தோளிற்பட்டது* la balle l'a atteint à l'épaule ; *கைபட்டது* la main à été atteinte ou a touché, a saisi ; *கொஞ்சம்பட்டது* cela a touché ou souffert légèrement, peu (de poisson...), a été pris ; *காற்று படாமலிருக்கிறது* être à l'abri du vent ; *படப்போகிறது* aller frapper, — toucher, — atteindre, *படப்போடுகிறது* lancer de manière à atteindre au but, frapper, toucher ; *குறியிற்படப்போடு* lance de manière à atteindre au but; *படமாட்டோம்* nous ne souffrirons pas; *தனிப்பட* séparément, à part; *ரகாரம்படஉச்சரி* prononce de manière à faire sentir la lettre r; *இடம்படவீடுகட்டுகிறது* bâtir une maison spacieuse ; *இடம்படவீடெடேல்* ne bâtis pas une grande maison ; *இடம்பட்ட* spacieux, large, vaste, qui prend de la place ; *பட்டபாடு* souffrances endurées ; *பட்டபாடுங் கெட்டகேடுஞ்சொன்னான்* il a raconté les souffrances et les pertes qu'il a éprouvées ; *பட்டபாட்டைக்கேட்டால் கெட்டகேட்டைச் சொன்னான்* étant interrogé sur ses souffrances, il a raconté ses malheurs ; *பட்டப்பகல்* plein — grand jour ; *பட்டப்பகலிலேவருகிறது* venir en plein jour ; *பட்ட* ou *பட்டுப்போனமரம்* arbre mort ou desséché ; *பட்டிருக்கிறது* avoir souffert, être mort...; *பட்டுக்கிடக்கிறது* être étendu mort ou gravement blessé ; *நீபட்டுக்கிடக்க*, *பட்டுக்கிடப்பாய்* puisses-tu être étendu mort ; (imprécation) : *பட்டுப்போகிறது* descendre, se coucher, être tué dans une bataille, se dessécher et mourir ; *பட்டுப்போனமரமுந்துளிர்க்கும்* les arbres même morts et desséchés repousseront (se dit dans les louanges des grands) ; *அவன்கவிபாடினால் பட்டுப்போனமரமும் பச்சைக்கொள்ளும்* quand il chante ses vers, les arbres même desséchés reverdissent : *கொஞ்சம்பட்டுப்போயிற்று* cela a un peu souffert, ou a été un peu endommagé ; *பட்டுத்தரிக்கிறது* souffrir, endurer ; *திரியிலேதண்ணீர்பட்டது* l'eau a touché la mèche ; *பட்டதறியாயோகொட்டுக்கூடாய்பகலுண்டதறியாயோசாட்டைக்கூடாய்* ne sais-tu pas ce que tu as souffert lorsque tu étais petit *litt.* comme une petite corbeille, et ne sais tu pas ce que tu

as mangé aujourd'hui que tu es grand comme une large corbeille? Maintenant que tu es dans l'abondance, as-tu oublié ton ancienne détresse?

படுகு, particularité du discours, discours —, mot efficace.

படுகை, 1° *n. v. de படுகிறது*, 2° (*படிகிறது*), *ou படுகைச்சதுரம்*, champ au milieu ou sur les bords des fleuves et souvent inondé : — *யாமணக்கு* sorte de ricin, (qui se sème dans de tels champs), ricinus inermis.

படுக்கிறது, டுத்தேன், டுப்பேன், டு, டுக்க, v. a. et n. se coucher, coucher, être couché, — couché à plat, reposer, dormir, faire —, coucher, paver, étendre, tuer, niveler, répandre dans l'aire pour y être battu par les pieds des bœufs. battre le blé, prendre dans un filet, pêcher au filet, entasser, presser : *நெற் —, வரகு —* battre le riz, — le millet dit *வரகு*, les répandre dans l'aire pour être battus par les pieds des bœufs ; *கற் —* paver en pierres, coucher ou étendre une pierre ; *உப்பு —* entasser du sel, en faire un magasin ; *படுக்கவைக்கிறது* (*avec l'acc.*), coucher (un enfant...). mettre à plat ; *படுத்திருக்கிறது, படுத்துக்கொண்டிருக்கிறது* être couché, se coucher, garder le lit (par maladie...); *படுத்துக்கொள்ளுகிறது* se coucher ; *செங்கல்ப்படுத்தமுற்றம்* cour pavée en briques ; *படுத்ததரை, படுத்தபூமி*, terre nivelée; *படுத்திடுகயிறு* piége, lacet, filet pour prendre les oiseaux ou autres animaux...).

படுக்கை, n. v. du préc. action de se coucher..., couche, couchette, lit, lieu où l'on couche, repos, litière (pour les animaux), pied d'une enclume, selle ou coussin pour mettre sur un cheval: — *க்கட்டில்* lit à coucher : — *ச்சாலை, — வீடு, — யறை* chambre à coucher, dortoir ; — *பார்க்கிறது* chercher son lit, — où se coucher, aller se mettre au lit; *குதிரைக்குப் — போடுகிறது* mettre de la litière à un cheval.

படுதல், v. n. de படுகிறது, souffrance, tolérance, impression, coup, mort, prise, coucher (des astres), existence, formation, idée, perception, rencontre, choc, floraison, privation, son

படுதா, (*ind.*), refuge, abri.

படுத்த, 1° *part. parf. de படுக்கிறது* 2° *inf. de படுத்துகிறது*.

படுத்தல், n. v. de படுக்கிறது et de படுத்துகிறது : — *ஓசை* ton —, son —, accent grave ou bas, son des lettres douces *ங, ஞ, ண, ந, ம, ன*.

படுத்து, 1° *gér. de படுக்கிறது*. 2° *imp. de படுத்துகிறது*.

படுத்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, v. a. de படுகிறது, படுத்துதல், n. v. faire souffrir, — endurer, — prendre, causer, tuer, traduire, coucher, (après un nom il signifie) donner, rendre : *துக்கப் —* causer —, donner du chagrin, rendre triste, attrister ; *வெளிப் —* rendre public, faire connaître, découvrir; *தமிழ்ப் —* traduire en tamoul.

படுப்பிக்கிறது, v. caus. de படுக்கிறது, —, coucher...

படும், 3° *pers. et part. fut. de படுகிறது*, il souffrira... (après un infinitif il signifie quelquefois), il faut.

படுவது, n. app. de படுகிறது. ce qu'on soufire..., il convient : — *படுகிறது* souffrir grandement, — ce qu'on peut souffrir, être bien exercé, expérimenté ; *வருவது சொன்னேன்—படுவாய்* j'ai dit ce qui doit arriver, vous souffrirez ce qu'il y aura à souffrir.

படுவநாயகி, la plante *பாற்சொற்றி*.

படுவர், 1° (*படு*), marchands de callou ou de vin de cocotier... 2° (*படுகிறது*), ils souffriront.

படுவன், 1° furoncle, ulcère, — malin au dessous du genou, gale, nom d'une maladie et d'une plante. 2° *P. படுவான் et படுவேன்*, il souffrira, je souffrirai. 3° *sing. de படுவர்*, vendeur de callou.

படுவான், 1° *et* 2° 3° *pers. fut. et n. app. de படுகிறது*, il souffrira, un mortel, un être sujet à la souffrance. 3° l'occident, le côté où se couche le soleil.

படுவி, 1° *fi. de படுவன்*, vendeuse de callou. 2° (*படு*) femme débauchée, — de mauvais vie.

படுவை, 1° radeau, 2° *P. படுவாய்* tu souffriras.

படேன், nég. de படுகிறது, et de படுக்கிறது : *இங்கேபடேன்* je ne me coucherai pas ici, je ne dormirai pas ici, *ou* (*படு, ஏன்*), couche ou dors ici, je t'en prie.

படை, 1° armée, — rangée en bataille, arme, instrument, combat, bataille, charrue, soc de charrue, selle de cheval, couche, — généralement de la hauteur d'une coudée que l'on met à chaque fois à un mur de terre en construction, rangée, couche —, rang ou rangée de briques dans un mur ou dans le re.êtement d'un puits, sommeil, matelas. 2° *P. படாய்*, 2° *pers. nég. de படுகிறது*, tu ne souffriras pas. 3° *imp. de படைக்கிறது* : *அஞ்சு —, ஆறு —, எழுபடை* (mur de) 5, 6, ou 7

couches de terre successives ஒளி— troupe —, gens en embuscade ; குத்தும் — arme d'estoc, — pique, lance, escadron de lanciers ; வெட்டும் — arme qui tranche, sabre, épée, gens armés de sabres ; படை கதறுகிறது une armée pousser des cris, des acclamations ; — கூட்டுகிறது rassembler —, conduire une armée ; — க்கப்பல் vaisseau de guerre ; — க்கலம் arme, instrument, acier ; — க்கலம்பயிறல் apprendre à faire l'exercice ; c'est un des 6 devoirs des rajas ; — க்கால், — க்கால்ப்பலகை soc de charrue en bois auquel s'adapte le soc ou la pointe en fer ; — க்குழப்பம் trouble —, révolte d'une armée : — க்கூடு fourreau d'arme ou d'outil ; — க்கோலம் appareil —, accoutrement militaire ; — க்கைவகுக்கிறது partager une armée en ses diverses parties ; — ச்சனம் gens d'armée, militaires ; — ச்சால் sillon, — tracé par la charrue ; — ச்செருக்கு bravoure guerrière, — d'une armée, courage militaire ; — செய்கிறது faire la guerre, combattre ; — சேர்க்கிறது lever une armée ; — த்தலைவன் général d'armée ; — த்துணை secours pour une armée, — pour la guerre, *ou* — த்துணைவன் compagnon d'armes ; — த்தொகை corps —, détachement d'armée ; — பயிற்றுகிறது enseigner —, apprendre l'escrime, — à faire des armes, — l'exercice militaire, c'est un des 6 devoirs des rois ; — பெய்கூடு fourreau d'arme ou d'outil ; — பேற்றல் creuser —, miner par dessous ; — ப்பவிஞ்சு, — ப்பவுஞ்சு, — ப்பௌஞ்சு ordre de bataille ; — ப்பௌஞ்சுபார்க்கிறது passer une armée en revue, examiner l'ordre de bataille ; — பௌஞ்சுபோயிற்று l'armée est rangée en bataille, l'ordre de bataille est rompu ; — பொருகிறது l'armée combattre, faire la guerre ; — மரம், *V.* படமரம் ; — மா l'animal guerrier, *i. e.* le cheval ; — மாகருவி selle de cheval ; — மாட்சி bravoure —, prouesse d'armée ; — மிகுக்கிறது l'armée augmenter, — se mutiner ; — மிகுத்தால் அரணில்லை si l'armée se mutine, un fort ne sert de rien ; — முகம் front de l'armée, avant garde ; — முகத்திலே en face d'une armée, devant une armée ; — முஸ்தீப்பு, — முஸ்தீது attirail —, équipage —, accoutrement militaire, — de guerre ; — முறிகிறது, — முறிந்துபோகிறது une armée rompre ses rangs, — être mise en déroute ; — முறிக்கிறது mettre en déroute —, défaire une armée, en rompre les rangs ; — முறிவு déroute d'armée ; — யணி détachement —, division —, rang d'armée, ordre de bataille ; — யழுக்கிறது mettre en déroute —, rompre une armée ; — யழுகிறது, — யற்றுப்போகிறது l'armée se rompre, prendre la fuite ; — யாளன், — யாளி guerrier, militaire, combattant, homme d'armée ; — யிராசன் le roi de l'armée, salpêtre ; — யிறங்குகிறது l'armée camper ; — யிறங்குமிடம் camp, campement d'armée ; — யுறுப்பு détachement d'armée, corps de troupes ; — யுறை fourreau d'arme ou d'outil ; — யெடுக்கிறது lever une armée, se préparer pour la guerre, entrer en campagne, s'opposer à, combattre contre, *ou* — யெழுகிறது une armée lever le camp, — se mettre en marche ou en mouvement ; — யெழுச்சி mouvement —, marche d'une armée ; — யெழும்பல், — யெழும்புகிறது une armée lever le camp, — se mettre en marche, se soulever ; — வகுப்பு ailes —, corps —, division d'armée, bataillon, ordre de bataille, — வகுப்பு-ச 4 manières de ranger une armée : அணி en file, உண்டை en peloton, ஓட்டு en corps, யூகம் en ordre de bataille. (Il y a eu outre la division d'une armée en 4 corps : தேர் chars, கரி éléphants, பரி cheveux, காலாள் piétons ; on les nomme சதுரங்கபல), — வரம் selle, coussin de cheval ; — வாச்சியம், — வாத்தியம் instruments de musique —, musique militaire, la bande de musiciens d'un régiment ; — வாணம் fusée ; — வாள் soc de —, charrue, sabre ; — விகற்பம் diverses manières de ranger une armée en batrille, divers plans de batailles ; — வீடு arsenal, magasin d'armes, caserne, camp, garnison, temple ; — வீடுதூரமாயிருக்கிறதா le camp est-il loin d'ici? n'as tu pas des oreilles pour entendre ? — வீரம் bravoure militaire ; — வீரன், *pl.* — வீரர் brave, héros, guerrier, militaire ; — வெட்டு blessure reçue à la guerre ; — வெற்றி victoire, — d'armée ; படைக்குப்போகிறது aller à l'armée, — à la guerre, suivre l'armée ; — படையிற்படுகிறது être tué —, mourir à la guerre ou à l'armée.

படைக்கிறது, டைத்தேன், டைப்பேன், டை, டைக்க, *v. a.* படைத்தல், *n. v.* créer, faire, former, fabriquer, inventer, mettre en ordre, offrir du riz bouilli ou autres mets à une idole, distribuer —, servir à manger (aux பண்டாரம்...), acquérir, posséder, garder, entretenir, supporter, bien traiter, gouverner sa femme, remplir avec elle le devoir marital, donner une rossée : அமுதுபடை donne à manger (aux pauvres) ; படைக்கப்பட்டது

படைக்கப்பட்டவஸ்து créature —, chose offerte à une idole; படைத்துவைக்கிறது offrir anx idoles et garder; அவனை நன்றாய்ப்படைத்தான் il a bien traité, i. e. il lui a donné une bonne rossée; பழந் தேங்காய்ப்படைக்கிறது offrir des fruits et des cocos (aux idoles).

படைச்சல், n. v. du préc. chose offerte (surtout à une idole).

படைத்தவன், படைத்தோன், n. app. du même, créateur, Dieu, faiseur, père, possesseur, surnom de Brama.

படைப்பு, n. v. du même, création, créature, chose créée, sacrifice, offrande de mets —, chose offerte à une idole, distribution de nourriture, acquisition: படைப்புண்கிறது être créé...; படைப்புண்டதெல்லாம் tout ce qui a été créé.

படையல், n. v. du même, offrande, oblation, chose offerte: — அப்பங்கள் pains de proposition; ஏறெடுக்கப்படுகிற — chose offerte —, offrande faite en l'élevant,

படையன், (படை), frapper, esclave.

படையாச்சி, (id. ஆட்சி), nom d'une caste, titre honorifique —, division des பள்ளி et de வன்னியர்.

*படோடசம், (படம், உடசம்), tente.

*படோலகம், (patôlaka), huître.

படோலம், படோலி, படோலிகை, (patôla, i, ika), espèce de petit concombre, trichosanthes diœca.

படோல்ராசி, (படோலம்), la plante பேய்ப்புடோல்.

பட்கை, une des dents supérieures du serpent.

*பட்சணம், பட்சணே, P. பக்ஷணம்..., nourriture, proie, manducation.

*பட்சணி, P. பக்ஷணி.

பட்சணிக்கிறது, P. பக்ஷணிக்கிறது., manger, dévorer.

*பட்சம், et ses composés, V. பக்ஷம் et பக்கம்.

*பட்சயம், P. பக்ஷயம், nourriture.

*பட்சதாபம், P. பட்சாத்தாபம், V. பச்சாத்தாபம்.

*பட்சபாதம், பட்சவாதம், V. பக்கபாதம், partialité...

*பட்சவாதி, (பட்சம்), homme partial, partisan.

*பட்சி, et ses composés, V. பக்ஷி.

பட்சிக்கிறது, P. பக்ஷிக்கிறது.

பட்ட, 1° part. parf. de படுகிறது, qui a souffert, mort desséché. 2° adj. de பட்டம்: — சாலை, V. பட்டகசாலை; — ச்சீட்டு certificat — attestation de dignité, billet avec signature du nom, dignité, ou du surnom; — த்திரி mèche allumée, — pour allumer du feu; — ஸ்திரீ, — த்திரீ, — த்தேவி reine, femme légitime du roi; — த்துரை roi. — titre, prince, — du sang, haut dignitaire, noble, gouverneur; — ப்பகல் plein jour; — ப்பகலிலே eu plein jour, — midi; — பந்தனம் couronnement, imposition d'un diadème, nomination à une —, assujettissement d'une dignité; — பாடு souffrances endurées; — ப்பேர் titre —, nom de dignité, surnom, nom honorifique de caste.. — மகிஷி reine, femme de roi; — மணி pierre précieuse polie, — ciselée; — மரம் arbre mort; — ரங்கம், — ரஞ்சனம், — ரஞ்சனகம் sapan, bois de teinture; — வஸ்திரம் robe —, habit de cérémonie, — de dignité; — வர்த்தனம் large marque que les ஸ்மார்த்தர் et autres portent sur le front; — வர்த்தனர் ceux qui portent cette marque, nobles, feudataires d'un roi, princes couronnés, — du sang, de famille royale; — விருத்தி exemption de tribut — d'impôts, terre exempte d'impôt accordée au brames; — விளக்கு espèce de lampe.

*பட்டகம், (பட்டம், ka), toile, bandage, grenier, magasin, dépense, la plante புழுக்கொல்லி; பட்டகசாலை grenier, magasin, dépense, salle, salon, salle —, place d'audience.

பட்டடை, enclume, tenailles, pince, pincettes, atelier —, boutique —, établi d'artisan, table sur laquelle il travaille, lieu de travaux de culture, rizière, champ, tas, tas de blé, de riz ou autres grains, portion de la maison qui appartient aux —, part des laboureurs, soutien, appui, planche qui supporte, espèce de bijou qu'on attache au cou: — கட்டுகிறது bâtir —, établir un atelier d'artisan, voler; — கட்டி, — கட்டிக்கொண்டுபோகிறவன் grand voleur qui emporte la paille et le blé ensemble; — காக்கிறது garder les champs, — l'aire ou un tas de blé; — க்கழனி rizière, champ ou rizière arrosée artificiellement; — க்காரர் ouvriers d'atelier, cultivateurs; — போடுகிறது établir un atelier; — பலகை établi —, banc d'ouvrier; — முத்திரைபோடுகிறது mettre une espèce de cachet ou de marque en terre sur un tas de blé; — யிறைக்கிறது ou பட்டடைக்குத் தண்ணீரிறைக்கிறது arroser une rizière ou un champ (avec la picote ou autre moyen).

பட்டடையார், (பட்டடை), propriétaire d'une manufacture, maître —, chef, — gens d'atelier, surveillant, contre-maître, principaux ouvriers.

பட்டணத்தான், பட்டணத்தோன், (பட்டணம்), citoyen, citadin, habitant d'une ville.

*பட்டணம், (pattana), ville, cité, grande ville; — குடியேறுகிறது une ville se peupler, ou — குடியேற்றுகிறது peupler une ville; — அமர்க்களமாய்க்கிடக்கிறது une ville être dans le trouble, — être devenue un champ de bataille; — எல்லாங் கூக்குரலாகிறது des cris —, un grand vacarme se faire entendre dans toute la ville: பட்டணப்பிரவேசம் entrée triomphale —, entrée dans une ville; பட்டணசுவாமி, பட்டணத்துச்சுவாமி, 1° le dieu —, le gourou d'une ville, 2° arbitre juge (de différends, de procès de caste... dans une ville), nom d'un célèbre marchand de காவேரிப்பட்டணம் qui renonçant au monde et à ses grandes richesses écrivit plusieurs petits poèmes et finit, dit-on, par s'identifier avec Siven à திருவொற்றூர்; பட்டணத்துப்பிள்ளை enfant de ville, V. பட்டணத்துச்சுவாமி 2°; பட்டணத்துக் குத்தலையானவன் chef — gouverneur de ville.

பட்டணவர், P பட்டினவர், pêcheurs.

பட்டத்தானை, பட்டத்தியானை, (பட்டத்து, ஆனை), éléphant royal, — de cérémonie, — principal du roi.

பட்டத்து, obl. de பட்டம்: — க்குமாரத்தி fille aînée d'un roi, princesse héréditaire; — க்குமாரன் fils aîné d'un roi, héritier présomptif de la couronne; — த்துரை prince héritier d'une principauté ou d'une haute dignité; — த்தேவி reine, — couronnée, — légitime.

பட்டநுபவிக்கிறது, (படு), souffrir, endurer, éprouver.

*பட்டஸ்திரி, (பட்டம், pa prince), reine, femme légitime d'un roi: — பிள்ளை, — குமாரன் fils de reine, héritier présomptif du trône.

பட்டமார், courriers, messagers, postillons.

பட்டம், 1° (patta), toile, — colorée, soie filée, turban, bandage d'une plaie, bandeau autour de la tête, diadème, couronne, bijou ou ornement du front (de mariée...), tonsure cléricale, haute —, dignité, autorité, domaine, gouvernement, plaque (pour écrire des inscriptions...), concession royale, —domaniale, bouclier, ville, village, lieu où 4 routes se rencontrent, fauteuil, siège, tabouret. 2° arme, épée, instrument, le yack ou cerf dit கவரிமா, étang, lit, couche, litière (d'animaux), chemin, cerf-volant, rouleau de papier, image sur papier, carré, longueur 3° P. பட்டோம், nous avons souffert; — ஆளுகிறது régner, gouverner, jouir d'une dignité; — ஏற்றுகிறது lancer dans l'air un cerf-volant; — கட்டுகிறது nommer à une dignité, — roi, — capitaine..., investir d'une dignité, couronner, donner l'investiture royale, mettre l'ornement du front (à une mariée...); — கட்டி, roi —, prince couronné, investi d'une haute dignité, chef de village (chez les பரவர், les pêcheurs et les கைக்கோளர்), faiseurs de cerfs-volants; — கட்டிவிடுகிறது faire et lancer un cerf-volant; — கொடுக்கிறது donner une dignité, — la tonsure; — சூடுகிறது être couronné, investi d'une dignité, intronisé, orné du bijou du front; — சூட்டுகிறது couronner, investir d'une dignité, mettre le bijou du front; — தரிக்கிறது porter le diadème, — le bijou du front, V. பட்டங்கட்டுகிறது; — தரித்துக்கொண்டாளுகிறது être fait roi et régner, gouverner; — தீருகிறது, P. பட்டைதீருகிறது; — பிடுங்குகிறது déposer, priver d'une dignité, d'un emploi; — பெறுகிறது, — வாங்குகிறது obtenir une dignité, un office, être fait roi..., recevoir la tonsure, — les ordres sacrés; — வாலுக்குச்சாடுகிறது un cerf-volant se jeter sur sa queue, — être agité par défaut de contre-poids; பட்டத்தைச்சேர்க்கிறது ou இறக்குகிறது retirer —, descendre un cerf-volant; பட்டத்திலிருக்கிறது être en dignité —, sur le trône, régner, gouverner; பட்டத்துக்கிருக்கிறது être l'héritier apparent ou présomptif d'une dignité; பட்டத்துக்குடையவன் qui a droit de succession au trône ou à une dignité; பட்டத்துக்குவருகிறது parvenir à une dignité, succéder à un roi, à un dignitaire.

பட்டயம், V. பட்டையம்.

பட்டவன், pl. பட்டவர், n. app. du part. பட்ட, celui qui a souffert, patient: பட்டவர்க்குண்டுபலன் il y a un mérite ou une récompense pour ceux qui souffrent.

பட்டறை, P. பட்டடை.

*பட்டனம், (pattana), ville, — en pays cultivé.

*பட்டன், pl. பட்டர், (bhatta), philosophe, savant, — versé dans les systèmes philosophiques, titre honorifique d'une classe de brames, chanteur, sage, ennemi.

பட்டா, (பட்டம்), 1° acte ou billet de concession annuelle de terre a cultiver: — காரன் celui auquel elle est faite; — மணியக்காரன் intendant du domaine, — qui surveille ces concessions et en lève les impôts dans les bourgs, il a aussi la sur-

intendance des affaires du village. 2° (*ind.*), ou பட்டாக்கத்தி, sabre, épée.

பட்டாங்கு, vérité, vaine représentation, farce, plaisanterie, vain babillage, entretien, toile peinte à l'usage des femmes, usage, *V.* வாழ்வினை : — க்காரன் vain habillard ; — பேசுகிறது, — படிக்கிறது dire des mensonges pour s'amuser, babiller, dire des futilités.

பட்டாசு, pétard, *V.* வாணவெடி.

பட்டாடை, (பட்டு, ஆடை), vêtement de soie.

பட்டாணி, Patan, classe de mahométans, espèce de petit pois, la plante qui le donne, agrafe, boucle, crampon, emboîture ; — தயிலம் espèce d'huile pour les gales ; — ப்பயறு espèce de pois, pisum sativum ; — ப்பாஷை la langue des Patans ; — மோதிரம் 3 anneaux dont chacun a une pierre précieuse, *i. e.* une émeraude, un rubis et un diamant.

*பட்டாபிஷேகம், பட்டாபிடேகம், (பட்டம், அபிஷேகம்), onction pour une haute dignité, sacre (de roi...), consécration, couronnement, installation, investiture de dignité ; — செய்கிறது, — பண்ணுகிறது sacrer, donner l'onction royale..., couronner, investir d'une haute dignité.

*பட்டாபிஷேகன், (*id.*), celui qui est sacré, qui a reçu l'onction ou est investi d'une haute dignité.

*பட்டாரகன், *al* பட்டாரகர், (bhattâra *respectable*, ka), être vénérable, respectable, Dieu, sage, ascète, ermite, Richi, Arouguen, prêtre, gourou, roi, le soleil : பட்டாரகவாரம் dimanche.

*பட்டாரக்கன், பட்டார்க்கன், *P.* பட்டாரகன்.

*பட்டாரோகை, (பட்டம், ஆசேகம்), reine couronnée.

பட்டாலாய, (பட்டு, *abl.* ஆய), de soie.

*பட்டாலிகம், (பட்டம், அலிகம்), *V.* பட்டோலிகை.

பட்டி, petit village, bourgade, hameau, place, lieu, parc, (pour le bétail dans les champs), grande étable, troupeau, claie, toile, radeau, liste, caorhis ou petits coquillages qui servent de monnaie, enfant, Patti, demi-frère et ministre de Vikramâditya roi d'Oudjein, vol, voleur, l'arbre உலோத்திரம் rouge, paquet de bétel, d'arec, de chaux etc. , préparé pour être distribué aux hôtes..., relachement, libertinage, femme dissolue, querelleuse, prostituée, mauvais caractère, condition méprisable ; பட்டிகள் voleurs ; மகாபட்டியவள் c'est une femme très dissolue ; — க்கடா bélier, buffle, taureau (destiné à la reproduction du bétail) ; — க்காடு hameaux éparpillés dans la campage ; — க்காட்டான் paysan, campagnard, rustre ;— க்காட்டுக்குச் சிவப்புத்துப்பட்டி யபூர்வம் un manteau rouge est chose étrange dans un campagnard ; — க்காரன் garde champêtre pour empêcher le bétail égaré de causer du dommage...; — க்கிடை parc, bergerie, ou— க்கடவை fourche qui ferme l'entrée d'un parc ; — க்குறி marque qui passe de génération en génaration ; —தின்கிறது, *V.* பட்டிமேய்கிறது ;— த்தனம் tromperie, fourberie ;— த்தொழும் enclos—, parc pour les troupeaux ; — பார்த்தகொம்பு corne droite dont le bout est recourbé en avant ; — ப்படி dépense —, nourriture —, bath donné à ceux qui paissent les troupeaux ; — ப்பொங்கல் ponguel ou sacrifice fait —, riz bouilli dans le parc au bétail ; — மரம் morceau de bois qu'on attache au cou du bétail vicieux pour l'empêcher de courir çà et la : — மண்டபம் bâtiment —, salle ou lieu où se rassemblent les chanteurs ; — மாடு vache ou bœuf qui court çà et là et gâte les moissons, *V.* பட்டி மயம் ; — மூறித்தல் sorte de jeu (d'enfants...) ; — மேய்கிறது paître dans le champ d'autrui, gâter la moisson ; — மேய்ப்போர் ceux qui font paître le bétail dans les bois ;— யாட்டமாடுகிறது tenir des discours trop libres, être querelleuse ou— யாய்த்திரிகிறது, — யாய்ப்புறப்படுகிறது mener une conduite dissolue, se prostituer ; — யுண் part du paysan, ou fermier dans la moisson ; — யெடுக்கிறது, — வாங்குகிறது lever un impôt spécial, une amende comme droit ;— வாயாடுகிறது quereller, tenir des propos impudiques ; — விடுதி cessation de la pluie le soir.

பட்டிகன், *pl.* பட்டிகர், (பட்டி), voleur.

பட்டிகை, 1° ceinture de femme en or ou en argent, toile, petit corset, corset indien, grand bateau, barque, radeau, la plante சிந்தில், *V.* அமைருகண். 2° (pattikâ), l'arbre உலோத்திரம் rouge, l'arbrisseau நந்தியாவட்டை.

பட்டிடை, l'arbrisseau நந்தியாவட்டை à fleurs blanches.

பட்டிணி, *P.* பட்டினி.

பட்டிதன், *P.* பட்டிகன் voleur.

பட்டிமை, (பட்டி), vol, larcin, tromperie, supercherie.

பட்டியல், latte, bardeau.

*பட்டிலோத்திரம், (பட்டி), l'arbre உலோத்திரம் rouge dont l'écorce est astringente.

பட்டினம், (பட்டணம்), ville, bourg, village de pêcheurs, — sur la côte de la mer; பட்டினச்சாதி caste des pêcheurs; — ச்சேரி village —, endroit de pêcheurs, — sur les bords de la mer.

பட்டினத்தி, பட்டினவத்தி, (பட்டினம்), femme de pêcheur.

பட்டினவன், pl. பட்டினவர், (id.), pêcheur, habitant des bords de la mer: பட்டினவச்சாதி caste des pêcheurs; — ச்சேரி, V. பட்டினச்சேரி.

*பட்டினி, 1° (bhattini), reine, — couronnée avec son mari, bramine. 2° être à jeun, jeûne, faim, privation de nourriture: — காக்கிறது, — கிடக்கிறது, — யாயிருக்கிறது, — யாய்க்கிடக்கிறது être à jeun, — dépourvu de nourriture, n'avoir pas mangé avoir faim: — ப்பண்டம் aliment qu'on envoie à des affamés, — dans une maison où il y a un mort; — பொறுக்கிறது supporter la faim, — la privation de nourriture; — வைக்கிறது laisser à jeun, — sans nourriture.

பட்டு, 1° gér. de படுகிறது. 2° soie, étoffe —, habit de soie, espèce de coton soyeux, écharpe, manteau, toile de chanvre pour les sacs, pli, promenade, récréation, (affixe à la fin des mots désignant) village, hameau: — க்கவிசி tablier de soie — க்கயிறு corde ou cordon de soie; — க்கரைச்சீலை toile dont les bords sont de soie; — க்குஞ்சம், — குச்சு frange —, houpe ou gland de soie; — ச்சீலை étoffe — habit de soie; — ச்சுருள், — ச்சுருட்டு rouleau d'étoffe de soie; — நூல் fil de soie, soie crue; — நூற்காரர், — நெய்வோர் ouvriers en soie; — நூற்கயிறு corde ou cordon de soie; — நூற்பூச்சி ver à soie; — ப்பட்டாவளி, (பட்டு, ஆவளி), étoffe de soie, ornements précieux, — ப்பட்டாவளிகொடுக்கிறது faire présent de pièces ou d'étoffes de soie: — ப்புடவை toile —, habit —, étoffe de soie; — ப்போகிறது être tué, mourir, se dessécher; — வாடா, V. பட்வாடா.

பட்டுத்தரிக்கிறது, 1° (பட்டு, உத்தரிக்கிறது), endurer, satisfaire par ses souffrances. 2° (id. தரிக்கிறது), porter de la soie, — après avoir souffert.

பட்டுருவுகிறது, (id. உருவுகிறது), atteindre et traverser d'outre en outre.

பட்டை, 1° écorce (d'arbre...), grosse latte de bande ou barre en palmier, chevron, frise en architecture, raie, bande, ceinture, baudrier, large couture doublée, ourlet, galon, bord ou bordure d'habit, — en or ou en argent, ruban —, galon de soie, losange sur les pierres précieuses polies, partie d'un bijou, large collier, omoplate, jointure de l'épaule, panier pour arroser, vase, — en feuilles polies, palmier. 2° (pattâ), ornement du front, sangle de cheval, l'arbre வோத்திரம் rouge. 3° P. பட்டாய் tu as souffert: கோணிப் — bande de toile à sac, l'arge bande de grosse toile qui cousue avec d'autres sert à faire des sacs; சுண்ணாம்புப் — bande blanche faite sur un mur avec de la chaux détrempée; செம்மண் —, bande rouge (faite ainsi sur un mur avec une espèce d'ocre); — க்கம்பி large raie ou bande sur le bord d'un habit; — க்காறை large collier, espèce de joyau; — க்கிடங்கு fosse dans un puits où l'on puise avec une corbeille; — க்கொடி V. துலாக்கொடி; — ச்சாதம் boule de bouillie épaise; — ச்சாராயம் arack distillé d'écorce du வேலமரம் ou mimosa leucophloca; பெரும — ச்சீலை toile à larges bandes de couleurs; — ச்சுருக்கு, — த்தடம் espèce de filet, de lacet; — தீருகிறது tailler et polir une pierre précieuse, tracer alternativement des bandes rouges et blanches sur les murs des temples, des maisons des brames etc., ou sur les arbres et les réservoirs; — தீர்த்த வச்சிரம் diamant poli; — த்தையல் large ourlet, bord largement doublé et cousu; — நாமம் large nâman, triple raie large que les Vichnouvistes portent avec ostentation sur le front, (le contraire est திறுநாமம்); — ப்பிடி, — ப்பெல்லி mesure de 4 doigts en largeur; — யனைநாண் — யரைஞாண் large ceinture de femme, V. அரைப்படிகை; — யுரிக்கிறது peler un arbre, en enlever l'écorce; — வஸ்திரம் habit avec des bandes sur les bords et les extrémités; — விட்டுப்போகிறது l'écorce se détacher de l'arbre, se peler par l'effet d'une grande chaleur; எனக்குப் — விட்டுப்போகிறது ma peau se pelle par l'effet de la chaleur; பட்டையைச்சீவிப்போடுகிறது enlever l'écorce d'un arbre (avec un instrument tranchant).

பட்டையம், 1° patente, brevet, diplôme, acte de donation, billet ou pièce authentique de concession annuelle ou d'affermage d'une terre avec les conditions qui y sont mises, surtout pour celles du gouvernement, titre, — authentique sur plaque de métal ou sur papier). 2° sabre, épée: சோழப் — registre des titres de donations des rois சோழர்: பட்டையத்தைவீசுகிறது brandir un sabre, faire le moulinet; பட்டையத்தால்வீசுகிறது

brandir un sabre, *ou* பட்டையத்தால்வெட்டுகிறது trancher —, couper avec un sabre ; — எறிந்துபோடுகிறது faire sauter—, rejeter —, tuer avec le glaive.

*பட்டோலிகை, (pattôlikâ), titre, patente, acte, patta, concession écrite, billet.

பட்டோலை, (பட்டம், ஓலை), édit royal, ordre de magistrats..., titre, archives publiques,— de ville, — de temple, etc..., chose dictée et écrite sur feuilles de palmier, note écrite sur ôle.

பட்பெண், (பள்), femme ou fille, de la caste des பள்ளர்.

பட்வாடா, (*ind.*), distribution, déboursement d'avances...

*பணகரம், பணதரம், (பணம்), serpent, — à chaperon, *i. e.* serpent capelle.

*பணசம், (panasa), marchandise, objet de trafic.

பணதி, *P.* பணிதி.

பணதை, (panatâ), prix, valeur, état d'un gage.

*பணம், (pana), fanon (pièce d'argent et parfois d'or, dont la valeur varie avec les lieux, à Pondichéry le fanon vaut 2 anas ou 18 centimes), monnaie, argent (en général), richesses, trésor, prospérité, marchandise, objet de trafic, prix, valeur, travail, occupation, gage salaire, enjeu, gageure, jeu de hasard, maison, épaisseur, embonpoint, augmentation. 2° (phana), chaperon ou tête étendue et déployée du serpent capelle, serpent : — அடிக்கிறது, battre monnaie ; — இல்லாதவன் பிணம் un homme sans argent est un cadavre, (proverbe indien), — இறகில்லாப்பக்ஷியாயிருக்கிறது l'argent est un oiseau (qui vole) sans ailes, l'argent vaut des ailes ; — உடைப்பாம்பு serpent à chaperon, — capelle ; — சேர்க்கிறது amasser de l'argent, des richesses ; — வெட்டுகிறது battre monnaie ; — வெட்டுவிழுகிறது la monnaie être frappée ; — தண்டுகிறது ramasser —, collecter, de l'argent ; — தண்டுவோன் collecteur, quêteur, *ou* — அறவிடுவோன் courtier ; — உள்ளவன், பணக்காரன் homme riche, qui a de l'argent ; — க்காரி femme riche ; — ச்சலுகை, — ச்செருக்கு, — ப்பெருமை grandeur —, faste ou orgueil qui vient des richesses ; — ச்செப்பு boîte à l'argent ; — ச்செலவு dépense d'argent ; தனக்குப் — த்தட்டாயிருக்கிறது manquer d'argent ; — ப்பித்து désir d'argent, des richesses, cupidité ; — ப்பித்துள்ளவன், — ப்பித்துப்பிடித்திருக்கிறவன், — ப்பேய்ப்பிடித்தவன் homme avide de richesses, possédé du démon des richesses ; — ப்பை bourse, — à l'argent ; — ப்புரட்டு, — ப்புரட்டு l'argent rouler, — aller et venir ; — ப்பெட்டி boîte à l'argent, coffre-fort, bourse ; — ப்பெறுமதி, — விலை valeur de l'argent : — ப்பேய் démon de l'argent, désir des richesses ; — ப்பொருள் monnaie, argent ; — மணி, *V.* நாகரத்தினம் ; — மிடுக்கு, — ப்பெலன் force—, nerf de l'argent, — முடிப்பு argent lié dans le coin d'une toile etc. . ou dans un sac ; — வரவு recette,— d'argent, revenu ; — விடை (இடை), poids d'un fanon, un 9e de pagode ; — வரிசை tribut en argent ;— விறையம் argent : பணத்துக்குக்கொள்ளுகிறது acheter argent comptant ; பணத்தைச்செலவழிக்கிறது dépenser de l'argent;— விறைக்கிறது, prodiguer l'argent. ஈட்டியெட்டினமட்டுங்குத்தும் பணம் பதின்காதங்குத்தும் une lance ne perce que jusqu'où elle peut atteindre, mais l'argent perce à 30 lieues de distance.

பணயம், (பணம்), fanon, monnaie, argent, gage, argent voué, — convenu,— donné à une prostituée, prix de son mauvais trafic.

பணர், branche d'arbre, arbre dont les branches sont serrées ou épaisses; — விட்டுக்கிளைக்கிறது pousser des branches touffues, serrées.

*பணவம், (panaba), tambourin, petit tambour.

பணவன், (பண்). serviteur, *V.* பணிசெய்மகன்.

பணவை, vautour, hutte élevée sur 4 pieux dans les champs, tablette, planche supportée par des bâtons (pour mettre quelque chose dessus), échafaud, espèce de mesure, banc, — cingalais.

பணறு, *V.* பணர்.

*பணனம், panana), vente, pari.

*பணாங்கனை, (பணம், அங்கனை), femme publique, qui se prostitue pour de l'argent.

*பணாஸ்தி, (*id.* அஸ்தி), cauris ou coquillage servant de monnaie (nord de l'Inde).

*பணாகரம், பணாதரம், பணாபரம், (phana *chaperon.* dhara, bhara *qui a*), serpent, — à chaperon, — capelle.

*பணாமகுடம், (*id.*), chaperon du serpent capelle.

*பணாமணி, (*id.*), *V.* நாகரத்தினம்.

பணாமரம், (பணர்), arbre touffu, dont les branches sont épaisses.

*பணாமுடி, (*id.*). chaperon —, tête du serpent.

*பணாயிதம், (panâyita), vénération, respect.

*பணுவைப், (பணம், அயம்), place de —, marché, emploi, occupation, profit du commerce.

*பணுர்ப்பணம், (பணம, அர்ப்பணம்), engagement, contract.

*பணி, 1o (பணம், i), serpent (en général), le serpent capelle, 2o bijou, ordre, commandement, mot, parole, ouvrage, service, office, emploi, tambour, habit de soie, don, buffle. 3o *imp. et. part. de* பணிகிறது *et. de* பணிக்கிறது : — சாரகன் ouvrier, travailleur ; — ச்சக்கரம் cercle que les gentils font pour observer le temps propre à la moisson ou à la culture ; — செய்கிறது servir, faire l'ouvrage : தலைப் — செய்கிறது faire un bijou de tête, ou une couronne, faire l'ouvrage de la tête, *e. e.* la raser ; — செய்மகன், — செய்வன் serviteur, qui sert des gens ou des castes plus nobles que lui, celui qui sonne d'une longue trompette dite தாரை ; — தாரம் louange *litt.* don de paroles : — த்தட்டார் orfèvres, — en or ou en argent ; — தற்பகன் (தற்பம், ga *qui va*), celui qui est couché sur un serpent, *i. e.* Vichnou ; — பண்ணுகிறது travailler, — à faire des bijoux ou autres ornements ;— பூண்டிருக்கிறது être orné de bijoux; — couvert d'ornements ; —ப்படுத்துகிறது orner, décorer, raccommoder; — ப்பிரியம் ce qui plait au serpent, *i. e.* l'air, le vent; — ப்பெண் servante, femme de chambre ; — — மாறுகிறது changer d'ouvrage, se remplacer pour le travail ; — முட்டு outil, instrument (d'orfèvre. .), ustensil ; — மொழி bonne parole ; — விடை travail, emploi, service (surtout dans les temples), ordre ; — விடைக்காரன், — விடையன் serviteur, employé ou serviteur de temple, sacrificateur ; — விடைசெய்கிறது *ou* பண்ணுகிறது servir, — un supérieur spirituel ou dans un temple.

பணிகாரம், பணிகாரத்துத்தி.., பணியாரம்...

பணிகிறது, ணிந்தேன், ணிவேன், ணி, ணிய, *n. v.* (பணி), *ou* பணிந்துகொள்ளுகிறது, s'humilier, s'incliner, se courber, s'abaisser, se soumettre, adorer, révérer, saluer, décroitre, diminuer, manger : பணிந்தவன் homme humble, soumis, obéissant; பணிந்திருக்கிறது être humble, soumis, s'être humilié...; பணிந்தேத்துகிறது révérer, vénérer, adorer ; — வருகிறது s'approcher respectueusement ; பணிய, *inf.* humblement, respectueusement ; — ப்பார்க்கிறது chercher à s'humilier... *ou* — à humilier quelqu'un, épier l'occasion d'abaisser son orgueil ; காலைப்பணியவைத்துநடக்கிறது (un malade) placer le pied avec précaution et marcher, marcher d'un pas ferme.

பணிக்கம், (பணிக்கு), amendement, correction, rectification : — இடுகிறது corriger, rectifier, réformer, améliorer, adapter ; — இடுவிக்கிறது ajuster, régulariser, ranger, mettre en ordre.

பணிக்கன், (*id.*), maître, — d'école, précepteur, directeur maître de danse, de comédie, d'escrime, architecte, maître maçon, — charpentier, — forgeron, faiseur de briques, barbier, chef de barbiers : இவன்பாதாளப் — c'est un profond penseur ; இணைமுழுகுகிற — artisan qui plonge dans un puits, qui construit le revêtement ; பாம்பு —, preneur de serpents (qui connait les antidotes à leurs morsures).

பணிக்கிறது, ணித்தேன், ணிப்பேன், ணி, ணிக்க, *v. a.* பணிக்குதல், பணித்தல், *n. v.* (பணி), accorder, donner, parler, dire, ordonner, commander, exciter, diminuer, abaisser.

பணிக்கு, 1o plan, dessin, ouvrage accompli, — parfait, perfection, habileté, main de maître, structure, règles de l'architecture, bonne santé, forte constitution. 2o *dat. de* பணி. 3o *part. de* பணிக்கிறது : பணிக்காய் bien, parfaitement, sagement, habilement, savammant ; பணிக்காயிருக்கிறது être bien habile, expérimenté..., — ச்சமைக்கிறது faire bien la cuisine ; — பண்ணுகிறது faire habilement, — en maître ; பணிக்கில்லாதவன் homme inhabile, sans capacité, sans expérience, malade ; எனக்குடம்புபணிக்கில்லை je ne suis pas bien portant ; பணிக்குக்காரன் architecte, maître maçon ; — சொல்லுகிறது diriger une affaire, en donner le plan ; — ச்செலுத்துகிறது diriger, accomplir, — un plan...; — பண்ணிவைக்கிறது arranger proprement, disposer les choses en bon ordre ; கட்டினவீட்டுக்குப் பணிக்குசொல்லுகிறான் il donne son plan pour la maison qui est bâtie, il critique inutilement, ou malicieusement ce qui est fait.

பணிக்கை, *n. v. de* பணிகிறது, bel — ouvrage, action, don, action de dire.

*பணிதம், 1o (panita), louange, vénération. 2o (bhanita), discours, parole.

பணிதரவு, (பணிதல், தருதல்), soumission.

பணிதல், *n. v. de* பணிகிறது, humilité, abaissement, diminution, salut, vénération, révérence, courbure, manduca-

tion : எல்லார்க்கு நன்றாம் — l'humilité sied bien à tout le monde.

பணிதி, 1° (பண்ணுகிறது), ornement, joyau, bijou, colifichet, droiture. 2° *(bhaniti), discours, parole : — பண்ணுகிறது faire des bijoux.

பணித்தல், பணிப்பு, n. v. de பணிக்கிறது.

பணிந்த, பணிந்து, பணிய, part. gér. et inf. de பணிகிறது.

பணியல், V. பணிதல்.

பணியாரம், pâtisseries, gâteau, divers ouvrages de boulangerie ou de pâtisserie, beignet, bonbon : — சுடுகிறது cuire des gâtaux..., faire des beignets : மாவுக்குத் தக்க — les gâteaux sont selon la qualité de la farine, les effets répondent à la cause ou aux moyens employés ; மாவுண்டானால் — சுடலாம் si on a de la farine on peut faire des pâtisseries, avant de rien entreprendre, il faut voir si on en a les moyens ; பணியாரத்துத்தி l'arbrisseau sida populifolia ou asiatica dont les graines servent à faire des gâteaux.

பணியார், n. app. nég. de பணிகிறது, ennemis, gens qui ne respectent pas.

பணியினுக்கு, la plante தண்ணீர்விட்டான்.

பணிலம், conque, — dont les spirales tournent à droite (ce qui est rare), parole.

பணிவு, n v. de பணிகிறது, humilité, soumission, révérence, salut respectueux.

*பணினம், (phanina), serpent.

*பணீசுரன், பணீந்திரன், (பணி, ஈசுரன், இந்திரன்), le roi des serpents, i. e. அநந்தன் ou சேஷன்.

பணை, 1° l'arbre அரசமரம், écurie, rangée de chevaux, grosseur, épaisseur, graisse, accroissement, augmentation, erreur, faute, grandeur, gloire, rejeton, branche d'arbre, bambou, en général, tambour des pays cultivés, gros tambour dit முரசு, contrée —, terre cultivée, rizière, champ, litière (pour les animaux). 2° imp de பணைக்கிறது.

பணைக்கிறது, ணைத்தேன், ணைப்பேன், ணை, ணைக்க, v. n. பணைத்தல். n. v. augmenter, s'accroître, grossir, devenir touffu, pousser des branches épaisses, faillir, manquer, se tromper, s'égarer ; ஒருவன் பாவம் — le péché de quelqu'un s'aggraver ; செல்வம் — la presperité augmenter ; மிகவும் — s'accroître grandement, devenir épais ; பணைத்தபகழி flèche qui a manqué le but.

பணைத்தல், பணைப்பு, n. v. du préc. augmentation, accroissement, pousse, grosseur, faute, erreur, manquement.

பணைக்காய், P. பணைத்திராய், (பணை, திராய்), la plante pharnaceum.

பணையம், V. பணயம்.

பண், 1° chant, air, mélodie, guitare ou luth complet, — avec toutes ses cordes, selle de cheval, convenance, propriété, justesse, beauté, élégance, droiture, service, étang, pièce d'eau, fosse pour prendre les animaux, cordages de navire, troupe de femmes, ou ஏர்ப்பண் corde qui attache le joug au timon de la charrue. 2° imp. et. part. de பண்ணுகிறது. On divise les airs ou mélodies en 5 sortes correspondant aux 5 sortes de terrains savoir : mélodie propre aux terrains stériles dits பாலை, aux pays montagneux dits குறிஞ்சி, aux pays cultivés nommés மருதம், aux pays maritimes dits நெய்தல், et aux pays de forêts appelés முல்லை. On distingue en outre உக பண்-21 espèces de mélodies dont 9 sont propres à la nuit இராப்பண், 9 autres sont propres au jour பகற்பண், et les 3 autres sont communes au jour et à la nuit பொதுப்பண் ; சால்ப்பண் vase —, pot-à-l'eau garni d'une enveloppe d'osier pour le préserver ; செவிப்பண் panier en rotin pour tenir un pot à-l'eau pour les voyageurs, gargoulette garnie de rotin : பண்கொடி canne, rotin (employé pour faire corbeilles, claies, treillis...), grande houssine, osier ; — செய்கிறது faire convenablement, servir, améliorer, bonifier ; — தப்பிப்போகிறது l'occasion échapper, laisser passer le temps convenable ; — படி selon qu'il convient, convenablement, nature des qualités ; — படல் amélioration, amendement, réussite ; — படாதநிலம் terre non cultivée ; — படாது cela ne réussit pas, ne convient pas ; — படுகிறது, — பட்டுவருகிறது s'améliorer, devenir juste, convenable, régulier, serviable, réussir, servir, obéir, exécuter les ordres ; — படுத்துகிறது corriger, améliorer, rectifier, bonif... ; — பட்டநிலம் terre cultivée, — boni...ée ; பண்ணணிவேபடிக்கிறது lire élégamment ou பண்ணோடேபாடுகிறது chanter mélodieusement ; பண்ணுக்குவருகிறது s'améliorer, se bonifier, devenir bon, propre, serviable, utile, (v. g. un bœuf pour la charrue ou un instrument an général).

*பண்டகசாலை, (panda amonceler, ka), magasin, grenier, dépense, office, trésor, lieu où l'on serre les comestibles, les grains, les vases ou objets précieux, arsenal.

*பண்டம், 1° (pandâ), science, connaissance, savoir. 2° (phanda), ventre. 3° objet, chose, — mangeable, comestible, gâteau, pâtisserie, grains, meuble, mobilier, vase, ustensile, objet de ménage, or, richesses : — மாற்றுகிறது vendre, troquer, échanger, vendre en criant dans les rues ; — படி grains, céreales ; பண்டங்கள், *pl.* objets, ustensiles, vases, comestibes, provisions, magasins ; பண்டகேந்திரம் espèce de calcul ; — சாலை, *V.* பண்டகசாலை ; — பதார்த்தம் objets divers, — qui ont du jus et ceux qui n'en ont pas, vases et comestibles ; — ப்பழிப்பு manque d'appétit, dédain des objets..., paroles méprisantes ; — மாற்று troc, échange, vente ; — வறை, (அறை), — வீடு, *V.* பண்டகசாலை.

*பண்டகாஸினி, (பண்டன், hâsini *qui rit*), prostituée, femme qui rit et s'amuse avec les bouffons.

*பண்டனம், (bhandana), cuirasse, armure, guerre, battaille, mal, tort.

*பண்டன், *pl.* பண்டர், (bhanda), bouffon, mine, acteur, mauvais chanteur, chanteur qui fait métier de chanter pour vivre.

*பண்டாகி, (bhantâki), la plante கேட்டு, solanum melongena.

*பண்டாபூர்வம், (பண்டம், அபூர்வம்), non arrivée des résultats du destin.

பண்டாரத்தி, *f. de* பண்டாரம், fille ou femme de Pandâram.

பண்டாரம், (பண்டம், ஆரம்), friandises, mets variés et exquis, trésor, biens, effets, mobilier, objets divers, autorité, gouvernement, communauté, généralité, safran, ocre jaune ou poudre de safran, (que les பூசாரிகள் gardent dans une boîte et distribuent quand ils reçoivent des aumônes), Pandâram, sorte de religieux ou dévot de la secte de Siven (non brame), seigneur, maître, catéchiste des basses castes ; பண்டாரக்குரு gourou qui suit ou enseigne les ஆகமம் ; — சந்நிதி lieu où les savants se rassemblent pour examiner les ouvrages, lieu des examens scientifiques des grands employés du gouvernement, chef des savants, des grands du gouvernement — ச்சொம் biens communs — த்தெரு rues de Pandârams, grande rue, rue royale ; — த்தோப்பு bosquet —, jardin du roi, — de Pandâram ; — ப்பிள்ளை serviteur d'un homme en autorité ; — ப்பெண், *V.* பண்டாரத்தி ; — மேளம் musique royale ; — வாய்க்கால் canal commun ; — வீடுதி hôtellerie commune ; — வேலை, — ஊழியம், (ஊழியம்), ouvrage —, travail commun, — du gouvernement, — de Pandâram.

பண்டாரி, (பண்டாரம்), titre honorifique d'une caste de cultivateurs, subrécargue, ennuque, trésorier, — du temple de சீரங்கம், cuisinier de navire, *V.* பண்டாரம்.

பண்டி, 1° (பண்டம், i), ventre. 2° char, charrette, véhicule, la 4° constellation dite உரோகிணி qui a la forme d'un char : — யிருசு essieu de charrette ; — பண்டாரம் biens, effets, mobilier, bagage

பண்டிகை, fête, jour de fête.

*பண்டிதம், (pandit), science, — de la médecine : — பார்க்கிறது exercer la médecine.

பண்டிதன், (*id.*), Pandit, savant, lettré, précepteur, poète, médecin, சுக்கிரன் conducteur de Vénus, புதன் conducteur de Mercure *ou* பண்டிதபார்ப்பான் brame savant, titre honorifique donné aux brames dvitas *ou* துவிதர் de la secte de மத்துவாசாரியன் : — மன்னியன், (மன்னியு), — மானி ignorant pédant, — qui se croit savant.

பண்டிலன், (bhandilen). messager, envoyé.

பண்டு, antiquité, ancienneté.

*பண்டுகம், (bhandoûka), la plante அசமதாகம்.

*பண்டை, 1° (pandâ), science, connaissance, sagesse. 2° (பண்டு), ancienneté. 3° *adj.* ancien : பண்டையைப்போலே comme autrefois, — dans l'antiquité.

பண்டையர், பண்டையோர், (பண்டை), les anciens.

பண்ணல், *opt. et n. v. de* பண்ணுகிறது.

பண்ணவன், *pl.* பண்ணவர், (பண், அவன்), celui qui crée ou fait, faiseur, créateur, Dieu (les Indous le disent aussi de leurs faux dieux), Arouguen, gourou ou précepteur spirituel, homme fort, vaillant, chantre, mouni ou ermite, ancien sage, bienheureux, habitant des cieux.

பண்ணிகாரம், *V.* பணியாரம்.

*பண்ணியங்கூலம், (பண்ணியம், கூலம்), objets divers, différentes marchandises, — choses à vendre.

பண்ணிய, 1° *P.* பண்ணின, *part. de* பண்ணுகிறது. 2° *adj. de*

*பண்ணியம், (panya), chose vendable, diverses marchandises, — espèces de friandises ou de pâtisseries, comestibles de collation : பண்ணியசாலை bazar, boutique, — de comestibles, — de boulangerie ; — ஸ்திரீ femme publique ; — பலத்துவம் réussite dans le commerce, profit, gain ;

— மூலியம் prix des marchandises ;—வீதி, — வீதிகை bazar, marché, boutique.

*பண்ணியாங்கனை, (பண்ணியம், அங்கனை), femme publique.

*பண்ணியாசிவன், (id. ஆசிவம்), marchand.

*பண்ணியாசிவம், பண்ணியாசிவகம், பண்ணியசிவகம் (id. id.), marché, foire, commerce, négoce.

*பண்ணியாருகம், (id. அருக்கம்), chose à vendre.

பண்ணுகிறது, ண்ணினேன், ண்ணுவேன், ண்ணு, ou ண், ண்ண, v. a. பண்ணுகை, பண்ணுதல், n. v. faire, produire, causer, accomplir: பண்ணச்சொல்லுகிறது ordonner —, dire de faire ; பண்ணிக்கொடுக்கிறது faire et donner,— pour un autre ; — க்கொள்ளுகிறது ou பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறது faire pour soi, faire habituellement, être occupé à faire ; பண்ணிய பயிரில் புண்ணியந்தெரியும் la vertu de chacun se connaît à la moisson qu'il cultive ; பண்ணிய பவளம் corail artificiel,— de contre façon.

பண்ணுவர், 1° cavaliers, cornacs d'éléphants, grands personnages qui montent sur des éléphants. 2° 3e pers. pl. fut. de பண்ணுகிறது, ils feront.

பண்ணுவிக்கிறது, v. caus. de பண்ணுகிறது, faire faire.

பண்ணுறுக்கிறது (பண், உறுக்கிறது), arranger, mettre en ordre, seller un cheval, préparer une monture.

பண்ணேன், 1° nég. de பண்ணுகிறது, je ne fais pas, je ne ferai pas. 2° sync. de பண்ணினேன், j'ai fait.

பண்ணை, 1° acc. de பண் 2° P. பண்ணுவ் 2e pers. de பண்ணேன் tu ne fais ou ne feras pas, tu as fait. 3e étang, réservoir, barque, bateau, réunion —, troupe de femmes, amusement de femmes entr'elles, terre cultivée, champ, rizière, culture des rizières, agriculture, labourage, ménage, vie conjugale, litière—, bât des animaux, selle, la plante ou herbe potagère celosia albida, glu faite des intestins du poisson கூரல் 4° P. பெண்ணை palmier : சிறுபண்ணை la plante celosia comosa ; — க்காரன் laboureur, chef de cultivateurs, hâteur parmi eux, chef des cultivateurs parias ; — க்காரியம் chose qui concerne l'agriculture, — la vie conjugale, ouvrage de cultivateur, état d'homme marié ; — ச்சுமை charge de céréales non battues donnée aux laboureurs à la moisson ; — ச்செடி la plante celosia albida ; — பார்க்கிறது,— பார்த்துக்கொண்டு திரிகிறது s'occuper d'agriculture, soigner la culture des champs ; — வீடு grenier, — à mettre le grain, cuisine ; — வைக்கிறது faire la cuisine, lancer —, mettre un bateau (à l'eau), se mettre à labourer, à cultiver.

பண்ணையாள், (பண்ணை), laboureur, ouvrier,— de cultivateur, domestique.

பண்படி, (பண்பு, அடி), adjectif radical, — non dérivé.

பண்பாகுபெயர், (பண்பு, ஆகுபெயர்), nom qui exprime une qualité v. g. வரை montagne (qui exprime idée de hauteur).

பண்பி, (பண்பு, i), objet qui a une qualité, ce qui s'accorde avec l'adjectif, le nom.

பண்பு, qualité, propriété, disposition, caractère, tempérament, nature, manière, adjectif: — ச்சொல் mot — adjectif qualificatif ; — த்தற்கிழமை rapport —, possession d'une qualité inhérente comme கதிர் மணி pierre précieuse rayonnante ; — த்தொகை ellipse du mot ஆகிய qui sert à joindre le mot de qualité à celui qui la possède ou le qualificatif à l'objet qualifié, Ex. ஆதிபகவன் pour ஆதியாகியபகவன் Dieu principe (de tout), pour Dieu qui est le principe (de tout): — ப்பகுதி, V. பண்படி ; — ப்பகுதிப்பெயர் nom dérivé d'un nom de qualité ; — ப்பெயர் nom qualificatif, — de qualité, adjectif ; — மறிநிலை fig. de rhét, qui consiste à appliquer les qualités d'un objet à un autre.

பண்புடைமை, (பண்பு, உடைமை), possession de qualités convenables, connaissance du caractère et conduite convenable à tous, grandeur jointe à la condescendance, généreuse affabilité.

பண்புரிச்சொல், (id. உரிச்சொல்), qualité que l'on perçoit par les sens comme la rougeur, adjectif qualificatif.

பண்புரைப்பார், பண்புரைப்போர், (id. உரைக்கிறது), messagers.

பண்புவமை, (id. உவமை), comparaison des qualités d'un objet à celles d'un autre.

பண்மை, (பண்), convenance, propriété.

பத, adj. de பதம்.

*பதகம், 1° (pataga), oiseau. 2° (pataka), table astronomique.

பதகளிக்கிறது, ளித்தேன், ளிப்பேன், ளி, ளிக்க, v. n. V. பதறுகிறது.

பதகளித்தல், பதகளிப்பு, n. v. du préc. V. பதறல்.

*பதகன், pl. பதகர், 1° (pataka), homme vil, chassé de caste, dégradé, vaurien. 2° (padaka), brame qui connaît les vers des védas. 3° (padaga), piéton, fantassin. 4° (badhaka), meurtrier.

*பதக்கம், (padaka), collier auquel pend un bijou sur la poitrine.

*பதக்கிரமம், (பதம்), marche à pied, pas, trace des pieds.

பதக்கு, 1o mesure de 2 குறுணி ou 2 மரக்கால். 2o son imitatif de crainte; — ப்பதக்கென்கிறது rendre ce son, avoir peur, craindre; — ப்பதக்கெனல் mot —, signe de crainte.

பதக்கெடுகிறது, (பதம், கெடுகிறது), se décourager, se gâter.

*பதங்கமம், (patangama), oiseau (en général), sauterelle.

*பதங்கம், (patanga), oiseau, sauterelle, mercure, sublimé de sandal, de benjoin etc.

*பதங்கன், (id.), le soleil.

பதங்கு, fosse, trou en terre, fente (dans la longueur), moitié d'un palmier, — de sa tige fendue de haut en bas, rangée de tuiles, enfoncement sur un toit quand la paille est gâtée, fourche: — விழுகிறது les tuiles ou le chaume se déranger et donner lieu à une gouttière.

*பதசம், (patasa), la lune, oiseau, chenille.

*பதஞ்சலி, (patandjali), l'adandjali, ascète inventeur de la philosophie dite யோகம், et பாதஞ்சலம், l'autre du மகாபாஷியம் ou commentaire sur பாணினி, nom du poète வாருசி de la cour du roi போசன், nom d'un ascète de சிதம்பரம், V. சேடன்.

*பதஞ்சலியம், P. பாதஞ்சலம், philosophie —, traité de Padandjali.

பதடி, blé broui, paille sans grains.

பதட்டம், P. பதற்றம், précipitation.

பதணம், terrasse sur un mur. — sur les remparts d'un fort ou d'une ville, mur.

*பதத்திரம், (patatra), aile.

*பதத்திரி, (பதத்திரம், i), oiseau, volatile: — ராசன் le roi des oiseaux, le faucon கருடன்.

*பதந்தன், (bhadanta), bouddhiste, sceptique, ascète, révérend, vénérable.

பதபத, mot —, son imitatif de hâte, de mouvement vif, d'agitation violente: பதபதென்கிறது s'empresser, s'agiter, se débattre; பதபதெனல் empressement, agitation, lutte: மனங்கபதபதென்றுதுடிக்கிறது la volonté être agitée par la crainte, — se débattre avec les difficultés..., le cœur palpiter, — faire padapada; வெய்யிலிற்புழுபதபதென்று துடிக்கிறது un ver s'agiter extrêmement à la chaleur du soleil.

பதமம், (patama), la lune, oiseau, sauterelle.

பதமை, 1o poli, douceur au toucher, juste tempérament. 2o P. பதிமை.

பதம், 1o (pada), pied, pas, trace —, marque du pied, pied, — de vers, vers, une des parties de la strophe, signe, marque, place, site, rang, ordre, degré, parole, mot, mot composé de lettres, racine d'un mot, ou mot privé de ses inflexions ou terminaisons des cas etc..., terme (en logique), garde, protection, rayon de lumière, déguisement, masque, objet, chose, industrie, application, effort. 2o (pata), marche. 3o (patha), voie, chemin, rue. 4o beauté, chiendent, nourriture, riz cuit, manducation, temps, occasion, opportunité; heure indienne de 24 minutes, espèce de chant dit சிந்து, vêtement, toile, — fine, pointe, tranchant, plaisir, humidité, amollissement; agrément, soumission, héron, la 25me constellation dite பூரட்டாதி, béatitude finale dite பதவி. 5o trempe, température, degré —, point voulu, degré d'épaississement et de consistance des remèdes liquides, chaleur propre du feu, degré de cuisson et d'assaisonnement des mets. On distingue 5 degrés de cuisson ou de consistance des remèdes liquides; எண்ணெய்ப்பதம் consistance de l'huile, குழம்புப்பதம் consistance d'une sauce épaisse, மெழுகுபதம் consistance de la cire fondue, பருகுபதம் consistance demi-fluide, demi-sédiment, முறுகுபதம் consistance des choses sèches, ou entier dessèchement, c'est l'opposé de இளம்பதம் demi-cuisson ou légère cuisson. Dans la chaleur du feu, on distingue வெம்பதம் chaleur à fondre les métaux et காயும் ou காய்ச்சுபதம் chaleur à cuire le jus de la canne à sucre, du palmier, du cocotier etc...: பதமழிவு manque du degré de maturité, de cuisson, de température, manque de juste tempérament..., corruption; — அழிகிறது, V. பதப்படுகிறது; — ஆக்குகிறது donner le degré voulu de cuisson..., mettre à la température voulue, cuire —, tremper —, préparer —, assaisonner au point voulu, accommoder, approprier, corroyer, tanner; — ஆயிறுக்கிறது, — ஆய்வடிக்கிறது faire égoutter l'eau de riz cuit au moment et au point voulu; — ஆவெடுக்கிறது ôter —, enlever quand la trempe ou la cuisson voulue est donnée; — இடுகிறது, V. பதமாக்குகிறது; — தப்புகிறது manquer la trempe, la température ou la cuisson voulue — le point voulu, assaisonner —, faire cuire ou chauffer trop ou trop peu; — தப்பினகறி ragoût

dont la cuisson est manquée ; எழுது — தப்பிப்போயிற்று la trempe de l'acier est manquée, il a été trempé trop ou trop peu; — பண்ணுகிறது, V. பதமாக்குகிறது; — பார்க்கிறது examiner la trempe, la température, la cuisson..., goûter les mets pour voir s'ils sont cuits ou assaisonnés au point voulu ; — பிரிக்கிறது séparer les mots l'un de l'autre ; — முடிக்கிறது décomposer les mots et en montrer les diverses particularités; savoir : la racine பகுதி, la terminaison விகுதி, les lettres intercalées இடைநிலை, les particules dites சாரியை, l'union des mots சந்தி, les irrégularités விகாரம் et les lettres euphoniques; பதக்கிரமம் marche, trace, — des pieds ; — கதம் marche à pied ; — சங்காதன் écrivain, annotateur ; — ச்சேதம்பண்ணுகிறது, V. பதம்முடிக்கிறது ; — வியாசம் pas, marche, conduite, position —, trace des pieds, nom d'une plante; — நிறம் couleur des pieds, espèce de pierre noire dite aussi மாட்சசிலை ; — நீர் jus de canne à sucre, jus de cocotier ou de palmier reçu dans un vase où il y a de la chaux, il est doux et sert à faire du sucre : — பஞ்சனம் étymologie, explication des mots obscurs ou vieillis, traité — séperation des mots ; — பஞ்சிகை registre, journal, calendrier; — பாதம் pas, trace —, plante des pieds, vestige ; — ப்படுகிறது arriver au point voulu de cuisson..., être trempé, cuit, assaisonné ou préparé convenablement, s'accommoder ; — ப்படுத்துகிறது, V. பதமாக்குகிறது ; — ப்பாடு trempe —, cuisson convenable, température au point voulu, partie d'un mur ; — ப்புணர்ச்சி union ou enchaînement des mots entr'eux, *i. e.* de la fin d'un mot avec le commencement du suivant avec ou sans l'altération dite விகாரம் ; — ப்பேறு obtention de la béatitude finale dite பதவி; — ப்பொருட்காட்சியணி fig. de rhét. qui attribue les qualités de l'objet comparé à l'objet auquel on le compare et vice versâ; — ப்பொருள் sens des mots, explication littérale ; — முத்தி baisement des pieds, V. பதப்பேறு ; பதத்திலேவைக்கிறது mettre en bon état, — au point voulu.

*பதரம், பதரி, (badara, — ri), jujubier, cotonnier, jujube, cosse de cotonnier : பதரிசைலம், — வனம், பதரிகாச்சிரமம், (கா, ஆச்சிரமம்), lieu de pélérinage ou de pénitence, ville et temple dans les monts Himâlayas sur les borts de la rivière Alakanandâ dans la province de Srinagar.

பதர், paille —, balle —, épi sans grains, épi broui, chose aplatie, — inutile : பதர் ou பதரானமனிதன் homme vil, ignorant, bon à rien.

பதலம், garde, précaution, circonspection, sureté : பதலப்படுத்துகிறது mettre en sureté, sous bonne garde, renfermer.

பதலை, petite —, montagne, jarre, terrine, vase, navire, bateau, tambour long et étroit dit மத்தளம், tambour à large ouverture, tambour qui n'a qu'un côté ; — ச்சட்டி large casserole de terre.

பதல், V. பதில்.

*பதவி, (padavi), route, voie, chemin, situation, état, place, site, rang, ordre, degré, monde, — des immortels, station, fixité, prospérité, béatitude finale, bonheur éternel, dernière fin. Les Indous comptent 4 espèces de பதவி ou de bonheur éternel : சாலோகம் être dans le ciel avec Dieu, சாமீபம் être près de Dieu சாரூபம் ressembler à Dieu, சாயுச்சியம் identité avec Dieu ; உயர்ந்த — haut degré de béatitude, bonheur éminent ; மேலான — bonheur suprême du paradis ; — முத்தி bonheur final; — யடைகிறது, — பெறுகிறது obtenir le bonheur final, — sa fin dernière arriver au sommet.

பதவிய, *adj. de* பதமை, poli, doux, — au toucher : — குணம் douceur, — au toucher, poli, tempérament froit ; பதவியது ce qui est doux, poli, lisse ; பதவியன் homme doux, pacifique.

பதவியல், (பதம், இயல்), propriété —, accord des mots, règles de l'orthographe et de la connexion des mots, partie de la grammaire qui en traite.

பதவு, herbe.

பதவுரை, (பதம், உரை), explication littérale, mot à mot.

பதவை, (பதவி), chemin.

பதறல், பதறுகை, பதறுதல், précipitation, hâte, *n. v. de*

பதறுகிறது, றினேன், றுவேன், று, ற, *v. n.* agir —, marcher... avec précipitation, se presser trop, s'empresser, se hâter extrêmement, trembler, palpiter, s'agiter : பதறாதகாரியஞ் சிதறாது une chose non précipitée ne manquera pas de réussir; பதறாமலிருக்கிறது ne pas se trop presser, prendre son temps ; பதறிச்செய்கிறது, — ப்பண்ணுகிறது agir ou faire à la hâte, — avec précipitation, précipiter; — ச்சொல்லுகிறது, — ப்பேசுகிறது dire ou parler à la hâte, avec précipitation, inconsidérément ; — ப்போகிறது, aller ou marcher avec précipitation.

பதறை, la plante வெந்தோன்றி.

பதற்றம், n. v. de பதறுகிறது, précipitation, hâte.

பதனம், 1° précaution, suretè, garde, soin, gage, caution, enlèvement. 2° (patana), descente, descendre, abaissement, chute, dégradation, dégénération, péché, déduction, soustraction, allée, latitude des planètes ; — *ஆய்வைக்கிறது* déposer avec précaution, mettre en sureté ; — *ஆய்ப்பார்க்கிறது* observer soigneusement, agir avec circonspection ; — *பண்ணுகிறது*, garder bien, — soigneusement, mettre en sureté, s'assurer de, s'emparer, déposer, tenir renfermé ; *பதனகேந்திரம்* bypoténuse, argument de latitude, le 4°, le 7° et le 10° degré à partir du levant ; *பதனவாசஸ்தலம்* demeure —, habitation sûre.

பதனி, P. பதநீர்.

பதன், P. பதம், maturité, trempe, juste degré de cuission, de consistance, pointe : — *அழிகிறது* se gâter, passer le juste degré de cuisson, de maturité ; — *அழிவு, V. பதயழிவு* : — *இடுகிறது* donner le juste tempérament, le juste degré de cuisson, de trempe..., assaisonner, corroyer, mettre en bon état ; — *படுகிறது* arriver au point voulu de maturité, de cuisson, de trempe..., être mûr, — assaisonné ou cuit à point voulu ; *கத்திபதனாயிருக்கின்றது* le sabre —, le couteau est suffisamment aiguisé.

**பதாகன்*, bhadâka), homme fortuné.

**பதாகி*, (*பதாகை*, i), porte étendard.

**பதாகினி*, (*id.* ini), armée.

**பதாகை*, (patâkâ), bannière drapeau, mât de pavillon, signe, emblême, symbole, marque, épisode de drame, sorte de danse, bonne fortune, hasard.

**பதாங்கம்*, (*பதம், அங்கம்*), vestige, trace du pied.

**பதாசனம்*, (*id. ஆசனம்*), marche-pied, escabeau.

**பதாசி, பதாதன், பதாதிகன்*, (padâdji, padâta, padâtiga), piéton, fantassin.

**பதாதி*, (padâti), fantassin, piéton, infanterie, armée, détachement d'armée, — nommé aussi *பத்தி* et contenant 1 char, 1 éléphant, 3 chevaux et 5 fantassins, homme dérouté, — qui s'est sauvé de la bataille à pied, — dénué de tout, turbulence.

**பதாநுராகம்*, (*பதம், அநுராகம்*), armée.

**பதாநுராகன்*, (*பதம், அநுராகம்*), serviteur.

பதாரம், (padâra), poussière des pieds, bateau, radeau.

பதாம்போசம், பதாரவிந்தம், (*பதம், அம்போசம், அரவிந்தம்*), pieds semblables au nénuphar, pieds d'une prétendue divinité.

**பதார்த்தம்*, 1° (*பதம், அர்த்தம்*), chose, substance, richesses, prospérité, sens d'un mot, — d'une sentence, catégorie, prédicament en logique. On en compte 7, savoir: substance, qualité, action, identité, variété, relation, annihilation : d'autres en nomment 16, 2° mets, aliment, ragoût, plat, sauce : *பதார்த்தங்கள் சேர்க்கிறது* se procurer —, préparer les provisions et autres matériaux ; *பதார்த்தசாரம்* essence... des mets, partie de la médecine qui enseigne le propriété des mets ; — *சாரநூல்*, — *சிந்தாமணி* livre de médecine qui traite de la qualité des mets, ouvrage scientifique d'histoire naturelle ; — *விகற்பம்*, catégories de la logique.

**பதி*, 1° (pati), maître, possesseur, propriétaire, chef, seigneur, le Seigneur suprême, Dieu, roi, gourou, prêtre, ancien, mari, Siven, racine. 2° (pathin), chemin (dans les mots composés), 3° place, ville, cité, bourg, village en pays cultivé, maison, habitation, demeure, cachette, embûches, cheval, lumière, impression, provin, marcotte, *V. பதித்தல்.* 4° *imp. et part. de பதிகிறது et பதிக்கிறது* ; *சீமாதிபதி ou சீமைக்கதிபதி* roi —, seigneur, — maître ou gouverneur du pays ; — *சத்திசாலம்* illusion du pouvoir de Siven ; — *சாஸ்திரம், V. பதிநூல்* ; — *சேவை* obéissance —, dévouement à son mari ; — *ஞானம்* connaissance de Dieu, sagesse divine renoncement au monde : — *த்துவம்* état du mariage ; — *நிச்சயம்*, — *நிர்ணயம்*, — *நிதானம்*, — *நியமம்* certitude de l'être ou de l'existence, croire —, savoir qu'il y a un dieu auteur de la nature, et connaître ce qu'il est ; — *நூல்* science qui explique —, traité de la nature divine ; — *படை* armée ou troupe en —, embuscade ; — *பசுபாசம்* Dieu, l'âme et la matière ; — *போடுகிறது* préparer une cruche remplie d'eau et d'autres choses (pour chasser les démons ou pour un acte superstitieux ; — *ப்பிரஞ்ஞன்*, (pathin *chemin*), homme qui connaît les routes ; — *ப்பிராணை*, (*பிராணம் vie*), femme fidèle à son mari ; — *வத்தினி* (vatni *P.* vati), femme mariée, — dont le mari est vivant ; — *வாககன்*, (pathin *route*), porteur, porte-faix, oiseleur ; — *விரதம்*, — *விரதத்தன்மை*, — *விரதாத்தனம்*, — *விரதாதருமம்*, — *விரதாபுண்ணியம்*, — *விரதாவிரதம்*, (*பதி*

விரதை), chasteté conjugale, fidélité inviolable d'une femme à son mari ; — விரதாபங்கப்பண்ணுகிறது violer la fidélité conjugale ; — விரதாபத்தினி, — விரதி, — விரதை, — விருதை (vrati, vratâ), femme chaste, fidèle à son mari ; — வைக்கிறது planter du riz, transplanter des plantes, prendre racine, marcotter, provigner, *V.* பதிபோடுகிறது; — வைத்தகிளை marcotte, provin, branche provignée ; பதிக்குவருகிறது venir à la maison.

பதிகம், 1º (பதிகன் *guide*), préface, — dans laquelle on explique le plan et le contenu de l'ouvrage, table des matières. 2º (பத்து), la dizaine de strophes, le 79e des பிரபந்தம், petit poème en 10 strophes sur un seul sujet. 3º mousse, algue. 4º* (pathika), marche à pied, pointe du pied.

*பதிகன், 1º (padika), voyageur, passant, guide, — qui connait les routes : பதிகச்சந்தி, — சங்கதி troupe de voyageurs, caravane.

பதிகிறது, திந்தேன், திவேன், தி, திய, *v, n. et a.* s'enfoncer (le pied dans la boue), s'enchâsser, s'abaisser, se soumettre, obéir, se blottir, se cacher, se creuser, devenir creux, s'arrêter, être fixé, attaché, fiché, être imprimé, s'imprimer, se graver, s'inculquer, faire impression. 2º *v. a.* inscrire, insérer, enfoncer, graver, imprimer : மனதிலே — se graver dans l'esprit, faire impression sur la volonté ; பெயர்கணக்கிலே — insérer —, inscrire un nom dans un compte ; பதிந்திருக்கிறது être imprimé, gravé, inscrit, enfoncé... ; பதிந்துபோகிறது s'imprimer, laisser une empreinte ; பதியவைக்கிறது marcotter, provigner, laisser s'imprimer, — s'enfoncer ; மனதிலேபதியச்சொல்லுகிறது parler de manière à faire impression sur l'esprit.

பதிக்கிறது, தித்தேன், திப்பேன், தி, திக்க, *v. a. de* பதிகிறது, பதித்தல், *n. v ou* பதித்துவைக்கிறது enfoncer, ficher, fixer, insérer, placer, attacher, abaisser, creuser, cacher, ensevelir, marcotter, planter, provigner, enchâsser, imprimer, graver, écrire, enregistrer, porter mettre.

*பதிக்கினி, (பதி, ghni *qui tue*), femme homicide de son mari : — லக்ஷணம் marque qui dénote une telle homicide.

பதிச்சம், la plante dite வாலுழுவை.

*பதித, *obl. de* பதிதன் *et de*

பதிதம், (patita), écart, erreur, hérésie, chute, dégénération, dégradation, exclusion de la religion ou de la caste, espèce de danse ou de drame : பதிதத்தனம், — மார்க்கம் hérésie.

பதிதல், *n. v. de* பதிகிறது.

*பதிதன், (patita), homme dévoyé, dégradé, tombé, déchu ou chassé de sa caste, de sa religion..., hérétique, apostat, renégat : பதிதசாவித்திரிகன், (சாவித்திரி, ka), homme des 3 premières castes dont l'initiation n'est pas légitime ou qui a été dégradé ; — பாவனன் celui qui purifie les gens dévoyés ou les grands pécheurs, *i. e.* Dieu.

*பதிதோற்பன்னன், (பதிதன், உற்பன்ன ம்), homme né de gens dégradés, — né dans l'hérésie

பதித்தல், *n. v. de* பதிக்கிறது, action d'enfoncer, de cacher, — d'imprimer...

*பதித்திரி, bhastri), soufflet de forge.

பதித்து, *ger. de* பதிகிறது.

பதிப்பு, *n. v. de* பதிக்கிறது, impression, édition, *V.* பதித்தல்.

பதிமை, *P.* பிரதிமை, figure, statue, idole, poupée, marionnette : — கதை histoire représentée par des —, conte de marionnettes ; — க்கூத்து jeu —, représentation de marionnettes ; — பண்ணுகிறது faire des poupées, des marionnettes... ; — போலிருக்கிறது être comme une statue, être joli ; — யாட்டுகிறது faire jouer les marionnettes, jouer avec une poupée ; விசைவைத்திருக்கிறபதிமை automate, poupée —, statue mue par des ressorts.

*பதிம்பரை, (பதிம்), *acc. de* pati *ou* பதி, varâ *qui choisit*), fille qui choisit elle-même son mari.

பதிய, 1º *inf. de* பதிகிறது. 2º *obl. de*

பதியம், 1º (பதிகிறது), marcotte, provin, branche provignée. 2º *P.* பதிகம், poème de 10 stances, mousse, la petite plan- aquatique பாசி, lemna.

பதிரன், (badhira), homme sourd.

*பதிலன், (பதி, la), voyageur.

பதில், *ou* வதில், *dat.* பதிலுக்கு, (les autres cas inusités), équivalent, égalité, échange, la pareille, compensation, récompence, retour, subtitution, remplacement, remplaçant, au lieu de : அதுக்குப் பதிலாக au lieu ou en la place de cela, en échange de cela : அவனுக்குப்பதிலிவனுத் தரவாதி celui-ci est caution en place de celui-là ; அவனுக்குப் பதிலாய்ச்சாமங்காக்கிறவனிவன் c'est celui-ci qui fait le quart en remplacement de celui-là ; — அளிக்கிறது, — செலுத்துகிறது rendre la pareille, compenser, récompenser ; — ஆய் *ou* பதிலுக்குக்கொடுக்கிறது donner en place, — en échange, rendre ; பதில்கொடுக்கிறது fournir un remplaçant, donner l'équivalent, — en place ; — சீட்டு, பதிற்சீட்டு co-

pie —, duplicata d'un billet, d' un document ; — பாணம் flèche lancée en retour ou en échange d'une autre ; — வைக்கிறது substituer, mettre à la place de, remplacer, troquer, échanger, mettre l'équivalent, — en gage ; பதிலுக்குச்செய்கிறது ou பதிலுக்குப்பதில்செய்கிறது rendre, — la pareille, compencer, dédommager ; — ப்பதில்பண்ணிப்போடுகிறது rendre, — la pareille, récompenser, user de représailles ; — வாங்குகிறது prendre pour équivalent, pour représailles.

பதிலாள், பதிலாளி, (பதில், ஆள்), remplaçant, substitut.

பதிவட்டவணை, (பதிவு, அட்டவணை), registre, archives : பூர்வப் — ancien registre, vieilles archives.

பதிவிடை, (பதிவு, இடை), cachette, embuscade, embûches, piège : — பண்ணுகிறது — வைக்கிறது tendre des pièges, dresser des embûche, suborner un espion ; — யாயிருக்கிறது être en embuscade, être aux aguets, attendre l'occasion ; — யாயிருந்துபுறப்படுகிறது sortir d'une embuscade ; — யாய்ப்போய்விடுகிறது se dérober en cachette, s'esquiver secrètement, — à la dérobée ; பதிவிடைகளாய்ப் போகப் பண்ணுகிறது envoyer —, placer en embuscade.

பதிவு, *n. v. de* பதிகிறது, *impression*, empreinte, insertion, provignement, marcotte, registre, grand livre de comptes, déclin de la lune, embûches, embuscade : பதிவிருக்கிறது être en embuscade, être aux aguets, guetter l'occasion, être caché dans l'ombre ; என்பிராணனுக்குப் பதிவிருக்கிறார்கள் ils guettent l'occasion de m'ôter la vie ; பதிவிருப்பார் ceux qui sont —, ils seront en embuscade ; — வைக்கிறது marcotter, provigner.

பதிற்றந்தாதி, (பதிற்று, அந்தாதி), le 46me des பிரபந்தம் poème composé de 10 வெண்பா et de 10 கலித்துறை avec la répétition dite அந்தாதி.

பதிற்று, *variante de* பத்து, dix : — க்கலம் dix boisseaux ; — ப்பத்து dix fois dix *i. e.* cent ; — ப்பத்தந்தாதி poème de தாயுமானுர் composé de 10 parties chacune de 10 strophes d'un mètre différent des autres.

பதிற்றொன்பான், (பதிற்று), dix-neuf : பதிற்றொன்பதின்மர் 19 personnes.

பதிற்றொன்று, (*id.* ஒன்று), onze.

பதினறுவர், (பதின், அறுவர்), 16 personnes.

பதினுயிரம், (*id.*), 10 mille.

பதினாலு, (*id.* நாலு), quatorze : — லோகம் les 14 mondes des fables indoues, *V.* les au mot உலகம் (au lieu de கிதலம் quelques uns disent தராதலம், et au lieu de புவர் —, சுவர், — மகர் —, தவலோகம் ils disent புவ —, சுவ —, மக —, தபோலோகம்) : பதினாலாம் quatorzième ; பதினாலாவது quatorzièmement.

பதினால்வர், (*id.* நால்வர்), 14 personnes.

பதினான்கு, (*id.* நான்கு), quatorze : பதினான்காம் quatorzième ; பதினான்காவது quatorzièmement.

பதினாறு, (*id.* ஆறு), seize : — கோணம் 16 angles, les 16 coins du monde, *i. e.* les 8 principaux dits அஷ்டதிக்கு et les 8 intermédiaires : பதினாறாம் seizième ; பதினாறாவது seizièmement.

பதினெட்டு, (*id.* எட்டு), dix huit : பதினெட்டாம் dix-huitième ; பதினெட்டாவது dix-huitièmement.

பதினெண், *P.* பதினெட்டு, dix-huit, *devant un nom* : — கணம், — கூட்டம் 18 classes d'êtres réputés célestes, *V.* அஷ்டாதசகணம் ; — குடிமை les 18 sortes de serviteurs de village, savoir : ஓடாவி peintre, கன்னார் ouvriers en cuivre, குயவர் potiers, கொல்லன் maréchal, கோவியர் pâtres, சிவியார் porteurs de palanquin, தச்சர் charpentiers, தட்டார் orfèvres, நாவிதர் barbiers, பள்ளர் les pallers cultivateurs, பாணர் tailleurs, மாலைக்காரர் faiseurs de guirlandes, மூவாணியர் 3 espèce de marchands, வண்ணார் blanchisseurs, வலையர் pêcheurs, வெட்டியான் fossoyeur ou brûleur de cadavres ; — குணம் 18 propriétés du corps, *P.* அஷ்டாதசகுணம் : — தருமசாஸ்திரம் les 18 livres de jurisprudence, *V.* அஷ்டாதசதருமசாஸ்திரம் ; — பாஷை, — பாடை les 18 langues, *V.* அஷ்டாதசபாஷை ; — புராணம் les 18 pouranas, *V.* அஷ்டாதசபுராணம் ; — மூலம் 18 espèces de racines médicinales. *V.* அஷ்டாதசமூலம் ; பதினெண்ணுப்புராணம் les 18 pouranas inférieurs, *V.* அஷ்டாதசோபபுராணம்.

பதினெண்மர், (*id.*), 18 personnes.

பதினெழுவர், (*id.* எழு), 17 personnes.

பதினேழு, (*id.*), dix-sept : பதினேழாம் dix-septième ; பதினேழாவது dix-septièmement.

பதினைங்கலம், (*id.*), 15 boisseaux.

பதினைந்து, பதினைஞ்சு, (*id.* ஐந்து), quinze : பதினைந்தாம் quinzième ; பதினைந்தாவது quinzièmement ; பதினையாயிரம் 15 mille.

பதினைவர், (*id.*), 15 personnes.

பதினொன்று, (*id.*), *on* (*devant un nom*), பதினொரு, பதினோர், onze ; பதினொரு *ou*

பதினொருதுரை 11 chevaux; பதினொராம் onzième; பதினொராவது onzièmement; பதினொருவர் 11 personnes.

பதின, (*variation de* பத்து), dix:— கலம் 10 boisseaux; — மடங்கு 10 fois autant; — மடங்கான décuple; — மூன்று treize; — மூன்றாம் treizième; — மூன்றுவது treizièmement: — மூவர் 13 personnes.

பதின்மர், (பதின்), 10 personnes.

பது *sync. de* பத்து dix; Il ne s'emploie que dans les composés இரு —, முப் —, நாற் —, ஐம் —, அறு —, எழு —, எண்பது et ஒன்பது, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80, 90; mais suivi d'un autre nombre பத்து reprend sa forme: இருபத்திரண்டு 22, இருபத்துமூன்று 23.

பதுகரை, l'arbre பழமுண்ணிப்பாலை.

பதுக்கம், *n. v. de* பதுங்குகிறது, cachette, embuscade, guet-apens, manière de se glisser en rampant, — à la sourdine: பதுக்கமாய் en rampant, en cachette.

பதுக்காய், nom d'un oiseau, chose qui ne croît pas.

பதுக்குகிறது, *sync.* பதுக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v. a. de* பதுங்குகிறது, *et* பதுக்குதல், *n. v.* cacher, tenir caché.

பதுகை, petite hauteur, — colline, petit buisson, rocher, roc, pierre.

பதுங்கலன், (பதுங்கல், அன்), homme qui est aux aguets, qui dresse des embûches, qui se glisse à la sourdine, — en rampant, qui se cache en arrière.

பதுங்கி, 1o *V.* பதுங்கலன். 2o *gér. de*

பதுங்குகிறது, *sync.* பதுங்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. n.* பதுங்கல், பதுங்குதல், *n. v.* se glisser —, venir à la sourdine, — en rampant, se cacher, se blottir, se tapir, être aux aguets, en embuscade, épier l'occasion, rester caché, *blotti*; பதுங்கிப்பதுங்கிவருகிறது venir à la sourdine, — adroitement, à la dérobée; பதுங்கிவெட்டுகிறது couper —, assassiner à la sourdine; பதுங்கும்நாய் chien à embuscade, — de chasse.

*பதுமம், (padma), lotus, nelumbium speciosum (souvent confondu avec le) nénuphar nymphœa, fleur de lotus ou de nénuphar, espèce d'arrangement ou d'ordre de bataille, un des trésors de Koubêren dit பதுமநிதி, nombre très considérable, 100 trillons, ou 10 milliards suivant le dictionnaire sanscrit, 10 trillions selon d'autres, un des 18 pouranas, plomb, taches ou marques colorées sur la trompe des éléphants, sorte de pilule médicinale, drogue nommée aussi பதுமகாஷ்டம், la 15me constellation lunaire dite சோதி, ornement de couronne, *V.* பதுமாசனம்; பதுமகண்டம் lieu abondant en nénuphars; — கந்தம், — கந்தி odeur de nénuphar; — காரன் le soleil ou Sourien qui tient à la main un nénuphar; — கருப்பன், — கர்ப்பன் Brama —, le soleil qu'on prétend né du nénuphar; — காஷ்டம் bois de senteur usité en médecine et réputé rafraîchissant et tonique; — க்காழ் graine de nénuphar; — கேசரம் filaments du nénuphar; — தந்து, — நாளம் tige fibreuse du nénuphar; — நாபன், — நாபி Vichnou du nombril duquel, au dire de la fable, est sorti le nénuphar sur lequel naquit Brama; — நிதி or ressemblant au nénuphar (c'est un des 2 trésors d'Indiren et 1 des 9 trésors de Koubêren;) — பந்தம் arrangement des mots d'une strophe en forme de feuille de nénuphar; — பந்து l'ami du nénuphar, *i. e.* le soleil, l'abeille; — பத்திரம், — பாணம் feuille du nénuphar, le costus speciosus: — பாணி celui qui tient à la main un nénuphar, le soleil, Brama; — புஷ்பம் fleur de nénuphar; — ப்பிரியை l'amie prétendue du nénuphar, la femme de சனற்காரு; — பூ, — யோனி Brama né au dire des Indous, du nénuphar sorti du nombril de Vichnou; — ராகம் le rubis à couleur de nénuphar, l'hyacinthe; — ரேகை ligne de la paume de la main que les Indiens croient présager de grandes richesses; — லாஞ்சனன் roi, soleil, Koubêren, Brama; — லாஞ்சனை Sarasvati, Lakchimi (qui ont un parasol semblable au nénuphar); — வர்ணகம் le costus speciosus de couleur de nénuphar; — வீசம் graine de nénuphar; — வாசை Lakchimi qui habite, dit-on, dans les pétales du nénuphar.

*பதுமன், (*id.*), un des 8 serpents qu'on dit soutenir les 8 coins du monde, Brama, Râmen, un des 12 சக்கரவர்த்தி des Djaïnas.

பதுமாகரம், (பதுமம், ஆகரம்), étang rempli de nénuphars.

பதுமாக்கம், பதுமாக்ஷம், (பதுமம், அக்ஷம்), graine de lotus ou de nénuphar.

பதுமாசனம், பதுமாதனம், (*id.* ஆசனம்) une des 8 positions ou manières de s'asseoir des yoguis, dites ஆதனம், qui consiste à se croiser les plantes des pieds sur les cuisses et à avoir une main appuyée sur la cuisse gauche et l'autre étendue avec le pouce sur le cœur et les yeux fixés sur le bout du nez, siége ou trône fait en forme de lotus pour placer des idoles.

*பதுமாசனன், (id.), celui qui a le lotus pour siège, Brama, le soleil.

*பதுமாசனி, *f. du préc.* Lackchimi, Sarasvati.

*பதுமாந்தம், (*id.* அந்தம்), pétales du nénuphar ou lotus.

பதுமார்க்கம், la plante கவிழ்தும்பை.

*பதுமாலயை, (*id.* ஆலயம்), *V.* பதுமவாசை.

*பதுமாவதி, (பதுமை, வதி), la prétendue déesse மனசை, sœur des serpents et femme du sage சரற்காரு, la branche principale du Gange depuis Kasimbazar dans le Bengal jusqu'à la mer — ப்பிரியன் l'époux chéri de மனசை, *i. e.* சரற்காரு.

*பதுமினி, (பதுமம், ini), la 1re et la meilleure des 4 classes de femmes dites பெண்வகை-ச், espèce de danse, lotus ou nénuphar, tige fibreuse du nénuphar, grande quantité —, étang plein de nénuphars, femelle de l'éléphant dit பதுமி; பதுமினிகண்டம், *V.* பதுமகண்டம்; — காந்தன், — வல்லபன் l'ami du nénuphar, *i. e.* le soleil.

*பதுமேசயன், (padmê *dans le lotus* சயம்), celui qui est couché sur une feuille de lotus, *i. e.* Vichnou.

*பதுமை, 1° (padmâ), Lakchimi, Kâli, la prétendue déesse மனசை sœur des serpents et femme de சரற்காரு, la mère du 20me சைனன், fleur du carthame ou safran bâtard 2° *P.* பதிமை, statue, marionnette, poupée: — கதை conte d'une poupée, vieille fable.

பதுமோத்தரம், (பதுமம், உத்தரம்), carthame ou safran bâtard.

பதுமோத்தராத்துமசன், பதுமோத்தரன், ஆத்துமசன்), le fils de Padmottarem, un des சக்கரவர்த்தி des Djaïnas.

பதுமோற்பவன், (பதுமம், உற்பவம்), celui qu'on dit né sur le nénuphar, *i. e.* Brama.

பதைக்கிறது, பதைத்தேன், பதைப்பேன், பதை, பதைக்க, *v. n.* palpiter, le cœur battre, s'effrayer, compatir, agir précipitamment.

பதைத்தல், பதைப்பு, *n. v. du préc.* palpitation, battement de cœur, effroi, compassion, indice de frayeur, précipitation.

பதைபதைக்கிறது, (பதைக்கிறது *répété*), palpiter fortement.

பதைபதைத்தல், பதைபதைப்பு, *n. v. du préc.* forte palpitation.

*பதோதகம், (பதம், உதகம்), eau pour laver les pieds, eau du bord du chemin.

பத்தகேசரி, camphre.

பத்தங்கம், (பத்து, அங்கம்), *v.* தசாங்கம்.

*பத்தசை, (bhaktadja), nectar, ambroisie.

*பத்ததன், (பத்தம், da *qui donne*), nourricier, protecteur.

*பத்ததை, பத்தத்துவம், (*id.*), attachement, fidélité.

*பத்ததி, (paddhati), route, chemin, ligne, rangée, ordre, règle, rituel ou manuel détaillant certaines cérémonies et la manière de les faire, sens —, explication des mots, nom de la famille, surnom.

*பத்தம், 1° (baddha), lien, attache, obligation, vérité. 2° (bhakta), nourriture, riz cuit, gratitude, attachement, dévouement: — உள்ளவன் homme réglé, de conduite régulière, reconnaissant; — கெட்டவன் homme déréglé, sans ordre, ingrat; பத்தக்காரன் cuisinier; — கோபன் homme qui retient ou réprime sa colère; — சந்தம் appétit, désir de manger, gourmandise; — சனம் serviteurs, gens dévoués; — தாதா père nourricier; — தாசன் esclave qu'on nourrit; — தாளம் musique qu'on joue chez les princes à l'heure du repas.

பத்தரூபி, (பத்தம்), camphre.

பத்தர், 1° *pl. de* பத்தன். 2° *P.* பத்தல்.

பத்தல், canal de bois (pour conduire l'eau tirée d'un puits ou d'un étang), auge de bois (pour les animaux), une partie du luth.

*பத்தனம், (pattana), ville.

*பத்தன், (bhakta), *pl.* பத்தர், பத்தர்கள், homme dévoué, attaché, ami fidèle, dévot, pieux, adorateur, bigot, partisan, amateur, surnom honorifique des orfèvres, des marchands: — கையிலேகொடுக்கிறது remettre entre les mains d'un ami, d'un homme fidèle; அவன் எனக்குப்பத்தன் il m'est dévoué, il est mon partisan.

*பத்தா, 1° *P.* பர்த்தா, (bhartrou), mari, époux, nourricier, soutien, protecteur. 2° (*ind.*), information, recherche, suivre à la piste.

பத்தாசு, (palache), petit vaisseau, bateau: பத்தாசிலேவருகிறது venir en bateau.

*பத்தாஞ்சலி, (பத்தம், அஞ்சலி), salutation en portant les mains jointes au front.

பத்தாடம், (பத்து, ஆடம்), 200 mesures d'huile.

பத்தாம், (*id.* ஆம்), dixième.

பத்தாயம், grand coffre, réceptacle, grenier, *V.* பத்தாசு; தண்ணீர்ப் — réser-

voir d'eau, citerne ; நெல்லுப் — caisse ou réceptacle pour mettre le riz.

பத்தாவது, (பத்து), dixièmement.

பத்தானித்தீவு, Patani, ville et royaume dans la persqu'ile de Malacca, près de Siam.

*பத்தி, 1° (bhakti), piété, dévotion, dévouement, fidélité, confiance, foi, attachement, amour, service, adoration, culte,— religieux, part, portion, 2° (patti), marche, promenade, piéton, fantassin, détachement,— d'armée contenant un char, un éléphant, 3 cavaliers et 5 fantassins. 3° (pankti), rang, rangée, ligne, petite colonne d'écriture, lignes écrites sur une feuille de palmier ou dans un livre *V.* பந்தி. 4° mœurs, conduite, manière, ordre, règle, usage, coutume, enclos, planche de jardinage, porche, galerie, vestibule, pente du toit d'une moison ; நடுப்— la rangée du milieu ; பின் — la dernière rangée ou ligne : முன் — la 1re rangée..., ou celle qui précède ; — காண்டி, — காண்டிகர் personnes —, gens dévoués à la dévotion (c'est un des 3 பக்குவர்); — சூலம் nom d'une maladie ; — ச்சுவாலகர், — ச்சுவாலையர் les séraphins, anges enflammés de l'amour de Dieu ; — பங்காரம் irrigation provenant de l'eau d'un fleuve ; — ப்த்தியாயெழுதுகிறது écrire en colonnes ou en lignes, — பத்தியாகவைக்கிறது mettre en rangs, aligner ; — பத்தியாகவருகிறது venir en rangs ; — பாய்கிறது une image se réfléchir ; — நடை, — மார்க்கம் conduite pieuse ; — புலாவல் se promener —, marcher en rangs ; — யோகம் dévotion, adoration ; — விசுவாசம் foi et piété, foi —, dévotion solide ; — வைராக்கியம் zèle, attachement à la dévotion ; அத்தியந்தபத்திநிறைந்தசித்தம் volonté pleine d'un amour ou d'un attachement extrême ; உறுதியானபத்தி solide piété, — attachement.

*பத்திமான், (பத்தி, mân), homme dévot, pieux, fervent, attaché à...

பத்திமை, (*id.* மை), dévotion, piété, amour, attachement, régularité.

*பத்தியம், 1° (pathya), régime, diète, régime convenable aux malades; nourriture, convenance, justesse, agrément, accord, le mirobolan jaune dit கடு. 2° (pathya), mètre, chant, versification, vers ou ouvrage de poésie (surtout en sanscrit ou en télinga), heurt, méchanceté, classe soudras, — tamoule ; — அற்றதில்லை le régime n'est pas fini ; — ஆயிருக்கிறது observer un régime ; — கழிக்கிறது laisser le régime prescrit ; — குலேகிறது, — முறிகிறது enfreindre le régime, le régime être enfreint : — கொள்ளுகிறது prendre un régime, — de la nourriture, manger ; — பிடிக்கிறது prendre —, suivre un régime; — போகிறது le régime finir ; பத்தியகாரி l'herbe potagère dite சிறுகீரை ; — க்கேடு, — த்தாழ்வு, — ப்பிழை infraction du régime prescrit ; — ப்பிழைவருகிறது un telle infraction arriver ; — மீன் poisson tendre et bon pour les malades.

*பத்தியன், (பத்தியம்), soudras, choutre.

*பத்திரகம், (பத்திரம். ka), 1° feuille, plume, aile, onction de sandal. 2° (bhadraka), beauté, agrément, bonheur.

*பத்திரம், 1° (patra), feuille, — d'arbre, de livre, feuille d'or, pétale (de fleurs), aile d'oiseau, plume, — de flèche, lettre, épître, monture, véhicule. 2° (bhadra), bonheur, prospérité, richesses, bonne fortune, hasard, joie, beauté, agrément, bien, or, fer ou acier, bœuf, monceau, multitude, balle, le 7me des கரணம் dit பத்திரவம், la position dite பத்திராசனம். 3° (padra), hameau, village. — dans les montagnes. 4° soin, précaution, circonspection, attention, sûreté. fermeté, obligation par écrit, titre, contrat, billet, — de dette, ornement de couronne, montagne, arme, — qu'on lance, flèche, trait, courte épée, poignard, dague, mort. 5° *interj.* gare! prenez garde! doucement! attention! சேதனபத்திரம் billet annulé ; — ஆய் avec soin, — précaution, avec attention, en sûreté ; — ஆய்ப்பார்க்கிறது regarder —, soigner attentivement, bien examiner ; — ஆய்ப்போகிறது aller —, marcher avec précaution ; — ஆய்முடிகிறது lier—; nouer sûrement,— avec soin (dans un linge); — ஆய்வைக்கிறது placer sûrement, doucement, avec soin ; — சாத்துகிறது appliquer —, placer des feuilles (autour d'une idole...); — பண்ணுகிறது affermir, assurer, rendre stable, prendre garde, mettre en sûreté ; — பறிக்கிறது cueillir des feuilles ; பத்திரகாகலம், — காகலே, (காகளம், *bruit*), bruit des ailes d'un oiseau, — du bruissement des feuilles ; — காளி, (la prétendue déesse) Bhadrakâli, une des formes de Dourgâ, femme de Siven ; — கும்பம் cruche d'or ou dorée remplie de l'eau du Gange et employée au corronnement d'un roi ; — க்கடன்காரன் créancier sur billet, — obligé par écrit ; — குசி épine ; — தாரகம், (dâraka *qui déchire*), scie,— garnie de châssis ; — சிரை, — கபுகை, (காடி, ka), nervure ou veine de

feuille ; — ப்படுகிறது se mettre —, être mis —, être en sûreté, devenir —, être ferme, stable, sûr; — ப்படுத்துகிறது assurer, rendre sûr, ferme, mettre en sûreté, affermir ; — ப்படுத்திவிடுகிறது mettre sous bonne garde, — en prison ; பகைஞன் கையில் — ப்படுத்திவிடுகிறது confier —, remettre entre les mains de l'ennemi ; — பதை (பதம்), ou பாத்திரபதம் nom commun à la 25° et à la 26° constellation (qu'on distingue ensuite en mettant devant les mots பூர்வ et உத்தர):—பந்தம் décoration de feuilles, de fleurs, de guirlandes...; — யௌவனம் jeune pousse, rejeton ; — ரதம் oiseau (à qui les ailes servent de char) ; — ரேணு l'éléphant d'Indiren, (nommé aussi ஐராபதம், au dire des Indous, la poussière de ses pieds annonce la prospérité); — ரஞ்சனம் dorure —, colorisation —, enluminure des pages ; — வாகம் flèche, oiseau (porté par des plumes): — வாகன் porteur de lettres, postillon.

*பத்திரலேகை, (பத்திரம்). V. பத்திராவலி.

*பத்திரவம், பத்திரவாகரணம், (*id.*), le 7me des கரணம் dit aussi விட்டி ou la poule, et regardé comme une période funeste.

*பத்திரன், (*id.*), Siven, Virabadro ou வீரபத்திரன் forme de Siven.

*பத்திராகரணம், (பத்திரம், ஆ, கரணம்), action de raser.

*பத்திராக்ஷம், (பத்திரன், அக்ஷம்), œil de Virabadra, *i. e.* graine du mirabilis jalappa.

*பத்திராசனம், (பத்திரம், ஆசனம்), trône, — royal, lit, siège solide, une des 8 postures des yoguis, qui consiste à placer les chevilles des 2 pieds sous les parties honteuses et à tenir fortement avec les mains les plantes des pieds sans remuer ; பத்திராசனத்திலிருக்கிறது être sur le trône, — dans la posture susdite.

*பத்திராசனர், (*id.*), les Trônes, le 3me des 9 chœurs des anges, composé de ceux qui environnent le trône de Dieu et le louent

*பத்திராசிரயம், (பத்திரம், ஆசிரயம்), demeure du bonheur, sandal.

*பத்திராசுவம், (*id.* அசுவம்), la plus orientale des 9 divisions du monde dite கண்டம், ainsi nommée, selon les pouranas, de son premier roi பத்திராசுவன் fils d'அக்கினித்திரன் roi du சம்புதீவு.

*பத்திராஞ்சனம், (*id.* அஞ்சனம்), encre. பத்திராட்சம், V. பத்திராக்ஷம்.

*பத்திராதனம், (*id.* ஆதனம்). V. பத்திராசனம்.

*பத்திராத்தியம், (patrâdya), racine de poivre long.

*பத்திராத்துமசம், (பத்திரம் fer, ஆத்துமசன் né), épée, sabre.

*பத்திராவலி, (பத்திரம், ஆவலி), tirer des lignes: colorer ou oindre le corps de sandal, de safran ou autres substances.

*பத்திரி, 1° (patri), oiseau, flèche, feuille. 2° la cruelle déesse Kâli ou Dourgâ, cheval.

பத்திரிகை, (patrikâ), feuille, — écrite, page, écrit, billet, billet ou titre sur ôle, épître, lettre : அதிகார —, ordre de l'autorité, procuration, délégation par écrit ; அறிக்கைப் — affiche, avertissement par écrit ; மன்னிக்கேரமென்கிற — lettre d'amnistie, amnistie.

பத்திரிப்பு, retraite —, recoupement de mur, diminution dans son épaisseur.

பத்திரை, (bhadrâ), le 2°, 7me et 12me jour lunaire de chaque demi-lunaison et surtout du déclin, bonne vache, indigo, l'herbe sur laquelle se roule la mangouste quand elle est mordue du serpent, safran, le Gange, le prétendu Gange céleste, une des 4 divisions du Gange, selon le pouranas, celle qui coule au nord du குருதேசம், la cruelle déesse Kâli, Bhadrâ, la sakti ou énergie féminine de Siven; — கேள்வன் l'époux de Bhadrâ *i. e.* வீரபத்திரன்.

பத்திரோதகம், (பத்திரம், உதகம்), eau de feuilles.

*பத்திரோல்லாசம், (*id.* உல்லாசம்), bouton (de feuilles), bourgeon

*பத்திவான், (பத்தி, vân *affixe*), homme pieux, dévot, partisan.

பத்தினி, (patni , épouse, femme chaste, — fidèle : — த்தனம், — த்துவம் chasteté d'une femme, fidélité à son mari ; — ப்பிள்ளை, — மகன் enfant légitime, —, né d'un mariage légitime ; இரிஷிபத்தினிகள் les épouses des Richis ou ermites indous.

பத்து, 1° dix. 2° (pad), pied. Devant ஒன்று, மூன்று, நாலு, ஐந்து, ஆறு, ஏழு, எட்டு, il se change en பதின் ou பதிற்று ; il peut subir le même changement devant un nom. Devant இரண்டு il se change en பன் ou பன்ன. Quand il multiplie le nombre suivant il se change en பைத்து comme பைத்திரண்டு 10 fois 2 ou 20 : pour se multiplier lui-même il se change en பதிற்று, Ex: பதிற்றுப்பத்து 10 fois 10 *i. e.* 100 Quand il est multiplié par un nombre plus petit பத்து se change en பது, comme மூ

ப்பது 3 fois 10 i. e. 30; mais à l'oblique il reprend le த் perdu, ainsi முப்பத்துமூன்று 33; enfin quand il est répété, பத்து ne garde que ப், Ex. பப்பத்து 10 à 10, ou 10 par 10; பத்துக்காலேலன் l'animal à 10 pieds, crabe; பத்துமடங்கு décuple, 10 fois autant; பத்தாம் dixième; பத்தாவது dixièmement, பத்துத்தரம் dix fois; பத்திலொன்று, பத்திலொருபங்கு, பத்திலொருபாகம் un sur 10, une partie sur 10, un dixième, la dîme; பத்திலொன்றுகச்செலுத்துவன les dîmes ; பத்திலொன்று கொடுக்கிறது, பத்திலொருபாகத்தைக் கொடுக்கிறது payer —, donner un 10me, la dîme; பத்தின்பதிகம் poème composé de 10 parties chacune de 10 strophes.

பத்தொன்பது, (பத்து), dix-neuf; பத்தொன்பதாம் dix-neuvième; பத்தொன்பதாவது dix-neuvièmement; பத்தொன்பதின்மர் 19 personnes.

பத்தை, éclise, fente, fissure, tranche, éclat; — போட்டுக்கட்டுகிறது mettre des éclisses et lier un membre fracturé; — வகிருகிறது, — வெட்டுகிறது couper ou fendre un morceau, un éclat; பலகைவெடித்துப் — யாய்விட்டுப்போயிற்று la planche s'est fendue et séparée d'elle même en morceaux.

*பத்மம், பத்மாசனன், பத்மாசனி, பத்மாகம், பத்மினி... V. பதுமம், பதுமாசனன், பதுமாசனி, பதுமாகம், பதுமினி..

*பந்தகம், (bandhaka), bandage, lien, chose liée, ballot, échange, troc, gage, ville.

*பந்தகி, (bandhaki), femme débauchée, — stérile, éléphant femelle.

பந்தடிக்கிறது, (பந்து, அடிக்கிறது), jouer à la balle, la frapper, la lancer.

*பந்தம், (bandha), bande. bandeau, bandelette, bandage, lien, corde, fers, entraves, enchaînement, nœud, combinaison ou connexion de vers dite தளை (c'est une des 8 parties de la prosodie), corps, prison de l'âme, chignon ou chevelure nouée sur la tête, coutume, usage (lien de la société), gage, dépôt. 2° P. பந்து, affinité, parenté. 3° torche de chiffrons... usitée dans les processions, lampe manuelle, balle, boule, beauté, gros soufflet, mur: இருப்புப் — torche à manche de fer, — portée au bout d'une pique de fer; ஏணிப் — double ou simple rangée de torches qu'on porte fixées sur une échelle ou sur une planche; துணி —, வண்ணாரப் — torches faites de guenilles, — fournies par les blanchisseurs; — கொளுத்துகிறது allumer une torche; — பிடிக்கிறது porter —, tenir une torche; பந்தம்பறி ou பந்தக்காட்சி cérémonie de s'arracher des mains les torches à la fin d'une fête de Siven, procession aux flambeaux; — ஸ்தம்பம் poteau auquel sont attachés les éléphants; — தந்திரம் armée complète, — avec ses 4 divisions de chars, d'éléphants, de cavaliers et de fantassins; — தயிலம் huile pour les torches; — முட்டி quantité de torches représentant un éléphant; — விளக்கு torche en forme de balle.

பந்தயம், (பந்தம்), gage, gageure, pari, — à gagner: — ஓட்டுகிறது, — கட்டுகிறது, — கூறுகிறது, —பிடிக்கிறது, —போடுகிறது, —வைக்கிறது gager, parier, proposer un pari, une gageure, un prix; பந்தயச்சீட்டு billet de loterie, — qui marque à qui le gage; — ப்பொருள் gageure, objet du pari, — à gagner.

பந்தயித்துவம், (பந்தம், i, த்துவம்), action de lier.

பந்தரம், l'arsenic dit காண்டகம்.

பந்தரி, espèce de sel noir dit பிடாலவணம்.

பந்தர், 1° (persan), ville, port de commerce, la ville de Bander ou Masulipatam. 2° P. பந்தல்.

பந்தல், pandel, appentis —, berceau — pavillon —, abri —, édifice léger ouvert, cabane en nattes ou kittous, en feuillage etc..., allée, — course, pour la promenade: — கட்டுகிறது, — போடுகிறது construire un pandel; பந்தற்கால் pieu —, pilier ou colonne qui soutient un pandel; — கால்நாட்டுகிறது planter la 1re colonne du pandel, ce qui se fait avec certaines cérémonies pour les mariages ou les fêtes; நாலு காலுண்டானால் ஒருபந்தல் போடலாம் quand on a 4 colonnes on peut construire un pandel, quand on a les principaux matériaux on peut exécuter un projet.

பந்தவரிசை, 1° l'arsenic rouge dit ருதிரைப்பற்பாஷாணம். 2° (பந்தம்), rangée de torches.

பந்தற்பாடன், (பந்தல், பாடு), varangue plus haute que le toit.

*பந்தனம், (பந்தம், na), action de lier, lien, attache, bandage, corde, cordon dit அரைஞாண் qu'on attache autour des reins, attachement, liaison, ligature, chaîne, emprisonnement, garde, répression, corde pour attacher les troupeaux; பந்தனரச்சு corde, — pour attacher les troupeaux: ஏகபந்தனமாக்குகிறது lier —, unir ensemble.

*பந்தனாலயம், (பந்தனம், ஆலயம்), prison

*பந்தனை, 1° (பந்தம், nâ): lien, attache, action de lier, ciment. 2° fille.

பந்தன், l'arsenic naturel சிர்பந்தபாஷாணம்.

*பந்தி, 1° (pankti), ligne, rang, rangée, ordre, tour, compagnie de convives, association, assemblée, société, écurie —, allée —, rangée de chevaux, — d'éléphants etc... à l'attache, renommée, espèce d'air, stance de 4 vers chacune de 10 syllabes, cuisson, maturité, dix (en composition). 2° *imp. de* பந்திக்கிறது : ஆனைப் — écurie —, rangée d'éléphants (à l'attache...) : பந்திக்கிரீவன், P. தசக்கிரீபன் Ravanen aux 10 têtes : — த்திரம் amitié, amour, désir ; — தூஷணன் homme indigne de la société ou qui l'outrage ; — யோக்கியன் homme avec qui on peut s'associer ; — பாவனன் homme respectable ; — போசனம் repas en société, pris avec plusieurs convives ; — ப்பாய் natte de festin, — longue et étroite sur laquelle on s'asseoit plusieurs pour manger ; — ரதன், P. தசரதன் ; — வஞ்சனை fraude faite en distribuant les mets aux convives ; — யமருகிறது s'asseoir en rang (avec d'autres convives) ; — யமர்த்துகிறது, — வைக்கிறது faire asseoir —, placer les convives en rang ; — யாயிருக்கிறது être en lignes ; பந்திக்குப்பரிமாறுகிறது servir les convives, distribuer les mets dans un festin (à la mode indienne) ; பந்தியிலிருக்கிறது être assis en rang (avec les convives) : பந்தியில்வேண்டாமென்கையில் இலைப்பொத்தலென்கிறான் quand on lui dit qu'il ne doit pas être des convives, il répond que la feuille (qui lui sert d'assiette) est percée, *i. e.* il fait la sourde oreille ; பந்தியைவிட்டெழுந்திருக்கிறது se lever et quitter le repas, ou se lever après le repas ; இடுகிறவன் நம்முடையவனானால் தலைப்பந்தியிலிருந்தாலென்ன கடைப்பந்தியிலிருந்தாலென்ன si celui qui donne le festin est des nôtres, peu importe d'être assis au 1er rang ou au dernier.

பந்திக்கிறது, த்தேன், ப்பேன், க, க்க, *v. a.* பந்தித்தல், *n. v.* (பந்தம்), lier, attacher, bander, mettre aux fers, confiner, enfermer, emprisonner.

*பந்து, 1° (bandhou), parent, allié, proche, cousin, ami, frère, parenté. 2° paume, balle, — à jouer, peloton de fil..., roue de potier, petit soufflet, convention, complot, ligue, *pl.* பந்துக்கள் parents, alliés, confédérés ; பந்துக்கட்டு pacte, convention, ligue, confédération, complot, — pour cacher..., déguisement, chose semblable ; பந்தடிக்கிறது, பந்தெறிதல் jouer à la balle, la lancer ; பந்தெறிவீதி grande rue où l'on peut jouer à la balle ; — க்கட்டாய்ப்பேசுகிறது tenir tous le même langage par un pacte convenu d'avance ; — க்கட்டுபண்ணுகிறது former une ligue, un complot, faire une convention ; — ஈனன் homme sans parents ni amis ; — சனம் parents, parenté, gens de la famille ; — தத்தம் don offert à une mariée par ses parents ; — தை, — த்துவம் parenté, affinité ; பந்துவாயிருக்கிறது être parents, alliés ; பந்துவாயிருக்கை état de —, parenté, affinité ; — விளையாடுகிறது jouer à la balle, à la paume ; — விளையாட்டு jeu de balle, de paume.

*பந்துரம், (bandhoura), ondulation, inégalité, beauté, ligne de beauté, diadème, crête, marc d'huile.

*பந்துரை, (பந்துரம்), prostituée.

*பந்துவராளி, (பந்து, வராளி), espèce d'air ou de mélodie.

பந்தேகானா, (*pers.*) prison, lieu d'emprisonnement.

*பந்தையம், V. பந்தயம்.

பந்தோபஸ்து, (*pers.*) arrangement, conduite, établissement, action d'assurer.

*பபதி, (பம், பதி), le seigneur des étoiles, *i. e.* Sandiren ou la lune.

*பபீதி, (papîti), boire dans le même vase.

பப்பத்து, (பத்து, பத்து), dix à dix, dix par dix, dizaines.

பப்பரப்புளி, l'arbre தொதி.

பப்பரம், le Guzerate, (un des 56 pays connus des Indous), la langue de ce pays, (qui est une des 18 langues qu'ils connaissent), grosseur.

பப்பரர், (பப்பரம்), les habitants du Guzerate.

பப்பரவன், ce qui est gros, grossier.

பப்பரவாகனன், பப்பரவாகன், le fils d'அருச்சுனன் et de சித்திராங்கதை, qui tua son père dans un combat.

பப்பளி, — ச்சேலை, — ப்புடைவை toile bariolée ou bigarrée (à l'usage des femmes).

பப்பாதி, (பாதி, பாதி), par moitiés.

பப்பாமரம், le papayer : பப்பாக்காய் fruit du papayer.

பப்பு, P. பரப்பு, étendue, largeur, surface, égalité.

பப்புவர், (பப்பு), panégyristes.

பமரம், grand bruit.

*பம், (bha), étoile, planète.

பம்பம், l'herbe இராய்.

பம்பரத்தி, (பம்பரம்), coureuse, vagabonde.

*பம்பரம், (bambhara *qui bourdonne*), toupie, sabot à jouer, le mont Mandaram, qu'au dire de la fable, les dieux indous et les démons firent pirouetter pour baratter la mer de lait : — ஆடுகிறது la toupie pirouetter, jouer à la toupie ; — ஆட்டுகிறது faire tourner une toupie ; ஒருவனைப்— ஆட்டுகிறது faire tourner quelqu'un, se jouer de lui, le tourmenter, le vexer ; — கடைகிறது tourner une toupie, la faire au tour ; — போலாடுகிறது tourner —, pirouetter comme une toupie ; சுவாமிசாட்டியில்லாப் — போலாட்டுகிறீர் O Seigneur vous faites tourner (la terre), comme un sabot sans fouet.

பம்பல், *opt. et n. v. de* பம்புகிறது, élévation, foule, presse, étroitesse, extension, augmentation croissance, abondance, force, grand bruit, pompe.

பம்பளபளோ, rien, mot qui indique le manque.

*பம்பாநதி, (pampâ), nom d'une rivière dans la province d'Orissa.

பம்பி, *gér. de* பம்புகிறது.

பம்பிசை, la plante பீர்க்கு, espèce de concombre.

பம்புகிறது, பினேன், புவேன், பு, ப, *v. n.* பம்புதல், *n. v.* se lever, s'élever, se serrer, être pressé, gêné, étréci, à l'étroit, s'étendre, faire grand bruit : பம்புபரிகாசம் sarcasme, moquerie, bouffonnerie, jeu pétulant.

*பம்பை, (pambâ), rivière sur la côte d'Orissa, le détroit de Pamben entre Ceylan et le continent, espèce de tambour, tambour des forêts ou des pays de bois, tête converte de longs cheveux hérissés, cheveux frisés : பம்பைபக்குப்பதக்கு à une tête à longs cheveux hérissés, 2 mesures (de vermine).

பம்மல், *n. v. de* பம்முகிறது, faufilure, action de luter, de couvrir, d'ajuster et de lier ensemble, temps couvert, être obtus, indigestion : — த்தையல் couture à longs points, faufilure.

பம்மாற்று, effroi, masque, déguisement extérieur.

பம்முகிறது, பினேன், முவேன், மு, ம, *v. a.* பம்முதல், *n. v.* faufiler, coudre à longs points —, attacher avec des épingles avant de coudre définitivement, unir, ajuster et lier ensemble, luter, couvrir.

பம்மை, *P.* பொம்மை, poupée, marionnette.

பயக்கிறது, பயந்தேன், பயப்பேன், ப, பக்க, *v. a.* 1° faire, créer, former, produire, donner, gagner, acquérir. 2° *v. n.* craindre, avoir peur (dans ce sens il n'est guère usité qu'au parfait): பயந்திருக்கிறது avoir peur, craindre.

*பயங்கரம், (பயம், கரம்), peur, effroi, épouvante, terreur : — ஆன terrible, effroyable ; — ஆயிருக்கிறது être terrible, effrayant.

பயங்காளி, (பயம், ஆளி), timide, peureux, poltron.

*பயசம், பயசு, (payasa, payas), eau, lait.

பயசி, la plante திருநாமப்பாலை.

*பயசுபம், (பயசு, pa *qui boit*) l'animal qui boit le lait, *i. e.* le chat.

*பயணம், *P.* பிரயாணம், voyage, marche : கப்பல்ப் — voyage par mer ; — ஆயனுப்புகிறது faire la conduite à quelqu'un qui se met en route, envoyer faire un voyage ; — ஆயிருக்கிறது être sur le point d'entreprendre un voyage, — prêt à partir ; — ஆயெழுகிறது se mettre en route ; — ஆய்ப்போகிறது se mettre en route, faire un voyage, voyager : — ஆய்வருகிறது revenir d'un voyage : — கட்டுகிறது faire les préparatifs d'un voyage ; — தவிர்கிறது, — தவிர்ந்துபோகிறது un voyage manquer, être empêché de le faire ; — பண்ணுகிறது faire un voyage ; பயணக்காரன் voyageur, passant, passager ; — ப்படுகிறது partir pour un voyage, se mettre en route ; — ப்படுத்துகிறது faire partir (pour un voyage), mettre en route ; — முட்டுகளைச்சேகரிக்கிறது faire les préparatifs d'un voyage, se procurer les ustensiles voulus pour cela ; பயணத்தைத்தவிர்க்கிறது arrêter —, empêcher un voyage.

பயத்தல், *n. v. de* பயக்கிறது, création, production, don, acquisition.

பயந்தாள், 3e *pers. parf. et n. app. de* பயக்கிறது, mère, celle qui —, elle a produit ou a eu peur.

பயந்தான், (*id.*), *ou* பயந்தோன், père, celui qui —, il a produit ou a eu peur.

பயந்து, *gér. de* பயக்கிறது.

பயப்பு, grâce, miséricorde, couleur, taches jaunes, *V.* பசப்பு.

*பயம், 1° (bhaya), crainte, peur, alarme, effroi, terreur, (un des 9 சுபாவகுணம் et un des 18 மானையாக்கைக்குற்றம். 2° (payas), eau, lait, étang, pièce d'eau, nectar. 3° *P.* பயன், utilité, Brama: அக்கினி —, சல —, மிருகபயம் la crainte du feu, de l'eau, des animaux sauvages:— உறல் effroi ; — உறுகிறது, — அடைகிறது, — கொள்ளுகிறது s'effrayer, concevoir de la crainte ; — உறுக்கிறது, — உறுத்துகிறது, — உறுத்திவிடுகிறது, — உறுத்திவைக்

கிறது effrayer, épouvanter; inspirer de la crainte; — உற்றவனுப்க்காண்கிறது paraître indimidé, effrayé; — உற்றவனுப்பார்க்கிறது regarder tout effrayé; பயகாரகம் ce qui terrifie; — கேது (ஏது), cause de crainte; — ஸ்தானம் place exposée aux alarmes; — பக்தி crainte respectueuse, piété —, respect mêlé de crainte; — ப்படுகிறது craindre, avoir peur; — ப்படல், — ப்படுதல் crainte, peur; — ப்படுத்துகிறது intimider, effrayer, faire peur; — ப்பட்டுச் ou பயத்தினலேசெய்கிறது faire par crainte; — ப்பாடு crainte, effroi.

பயப்பு, trou, creux (dans une route...), fosse, trappe pour prendre les éléphants.

பயருதி, la plante திருநாமப்பாலை.

பயனை, l'arbre schrebera albens.

பயல், 1° gamin, jeune garçon, jeune homme, enfant, laquais, petit —, serviteur, esclave (*terme de mépris*). 2° creux, fosse, juste moitié: பயலான் jeune homme, — garçon, adolescent.

பயலி, பயளை, V. பசலி, பசளை.

பயறி, (பயறு), petite vérole volante qui ressemble à des pois.

பயறு, (*gén.* பயற்றின், *obl.* பயற்று, *adj.* பயற்றம்), pois (de diverses espèces), *faséole, haricot, fève, plante légumineuse*, la 14me constellation lunaire dite சித்திரை: எலிப் — espèce de pois dite phaseolus trilobatus; கறுப்புப் — pois noir dit phaseolus maximus; துலுக்கப்பயறு pois dit phaseolus aconitifolius; பயற்றங்காய் pois (en général), espèce de haricot dit dolichos tranquebaricus.

பயனிலை, (பயன், நிலை), attribut d'une proposition, action exprimée par le verbe, le nom qui contient l'action du verbe, quand ce verbe est élidé. *Ex.* அவன் அரசன் celui-là est le roi, le mot அரசன் est le பயனிலை. De même l'adverbe interrogatif et les autres mots qui comprennent un verbe élidé *Ex.* அவனெங்கே où est-il? ce mot எங்கே est l'attribut ou பயனிலை.

பயன், 1° (P. பலன்), profit, avantage, résultat, sens, signification des mots. 2° P. பயசு, lait, eau. 3° largeur, étendue: — இல்லசொல்லல் dire des choses inutiles, ce qui est un des 4 défauts d'une phrase; — இல்லசொல்லாமை ne pas dire de choses inutiles; — இலாள் femme inutile, — vile, prostituée; — இலி homme —, femme —, chose *inutile*; — இன்மை inutilité, chose vaine; — இல்சொல் parole vaine, — inutile; — இல்சொல்பாராட்டுவானைமகனெனன்மக்கட்பதடியெனல் ne regardez pas un grand diseur de fariboles comme un homme, mais comme une balle sans grain parmi les hommes, (எனல் est ici optatif positif et négatif d'என்கிறது); — உரைத்தல் dire le sens, explication du sens; — உவமம் comparaison qui fait ressortir l'utilité. *Ex.* மாரிவண்கை main libérale comme la pluie; — கேட்கிறது demander le sens; — சொல்லுகிறது dire le sens, expliquer; — படுகிறது devenir —, être utile, profitable, signifier, profiter; — படும்படியாய் pour l'utilité; — படன் utilité; — படாமை inutilité; — படச்சொல்லுகிறது dire —, parler de manière à être utile (c'est une des 4 qualités de la parole: — படுசொல் mot utile, — avantageux; — முடிவு, — முற்று attribut d'une proposition, fin —, complément du sens; இந்தமரத்தின்பழத்தைத்தின்றால் பயனென்னமோ si l'on mange du fruit de cet arbre, quel en sera *le résultat?*

*பயாபகன், (bhayâpaha), roi.

பயாம்வாரி, பயான்வாரி, explication, détail (d'articles).

*பயானகம், (bhayânaka), crainte, terreur, tigre, Râgou ou le nœud ascendant de la lune.

பயிக்கம், P. பைக்ஷம், aumône.

பயிசார், P. பைசார், souliers, pantoufles.

*பயித்தியம், P. பைத்தியம், folie.

பயிந்தரி, l'arsenic nommé ஏகம்பபாஷாணம்.

*பயிரங்கம், P. பகிரங்கம், avis, annonce, affiche publique, publicité: — ஆன publique, manifeste.

பயிரவி, la plante முடக்கொத்தான்.

பயிரி, 1° espèce de petite vérole. 2° P. பசிரி.

பயிருகம், la plante பழம்பாசி.

பயிர், céréales —, moisson —, blé en herbe, herbe potagère, végétal, (ou même quelquefois), arbre, sifflement, ramage —, chant des oiseaux, bruit, son, bruit —, fétus des animaux, *V.* பயில், ஏறின — moisson parvenue à sa hauteur: கதிர்ப்பக்குவமான — moisson sur le point de monter en épis; களைபறி — moisson à sarcler; — அடிக்கிறது labourer légèrement à travers la moisson (pour la faire croître); — ஆகிறது croître, pousser, profiter (se dit des céréales, des végétaux, des plantes, des arbres et des animaux); மாடு — ஆகுகிறது une vache être pleine; — ஆக்குகிறது, — இடுகிறது cultiver, semer, planter, faire croître; — இறங்குகிறது la vache concevoir, devenir pleine; — உழுகிறது, *V.* பயிரடிக்கிறது; — எங்கும்

ஏறுகிறது la moisson croître, prospérer, monter : — ஏற்றுகிறது faire cultiver les champs, — croître les moissons ; — க்குடி, — செய்கைக்காரன் cultivateur, agriculteur, laboureur, fermier ; — சாகிறது, — செத்துப்போகிறது les céréales —, la moisson périr, — sécher sur pied ; — செய்முறைமை art de l'—, agriculture ; — ச்செலவு dépenses d'agriculture ; — தீந்தெரிந்துபோகிறது la moisson en herbe être brûlée et desséchée, (par le soleil ou la chaleur) ; — த்தொழில் métier de cultivateur, de laboureur, de fermier ; — நிலம் champ cultivé, — préparé pour la culture, terre défrichée ; — ப்பங்கு part dans la moisson ; — ப்படுகிறது la moisson croître, prospérer ; — வழி champ cultivé ; — வழிமாறுல்பாக்கி arrière des impôts ou des revenus des terres à pays ; — வெளி champ cultivé, — de culture, de céréales.

பயிர்க்கிறது, ர்த்தேன், ர்ப்பேன், ர், ரக்க, v. n. (பயிர்), retentir, faire du bruit, en parlant.

பயிர்த்தல், n. v. du prec. retentissement, bruit confus de voix, — d'une multitude de personnes qui parlent toutes à la fois.

பயிர்ப்பு, saleté, malpropreté, impureté, aversion, dégoût, penchant des femmes à imiter les autres.

பயிலியம், la plante குப்பைமேனி.

பயிலுகிறது, ou பயில்கிறது, யின்றேன், லுவேன் ou யில்வேன், ல், ou லு, ல, v. a. et n. (பயில்), parler, dire, étudier, apprendre, s'instruire, s'exercer à, pratiquer, séjourner : பயிலவறியாதவன் homme incapable d'apprendre, qui ne sait rien, rustre.

பயிலல், பயிலுதல், n. v. du prec. dire, parole, étude, exercice, usage, pratique, séjour.

பயில், imp. part. et n. v. de பயிலுகிறது, signe, — de tête..., signal, sifflement, parole, usage, coutume, exercice, pratique, moitié : — இடம் école, lieu où l'on apprend, lieu fréquenté, — habité, place de rassemblement : — பேசுகிறது parler par signes ; — காட்டுகிறது, — விடுகிறது faire signe ; — போடுகிறது faire un signe, siffler, appeler en sifflant ; பயிற்பேச்சு, — பாஷை langage par signe.

பயில்வு, n. v. de பயிலுகிறது, usage, pratique.

பயிறல், P. பயில்தல், sync. de பயிலுதல், n. v. de பயிலுகிறது, fréquentation, réunion, accompagnement, son, bruit, — confus d'une foule qui parle, parler, s'exercer, apprendre, s'instruire.

பயிற்சி, n. v. de பயிலுகிறது, habitude, pratique, exercice : — பண்ணிக்கொள்ளுகிறது pratiquer, s'exercer, être dans l'habitude de, exercer.

பயிற்றல், பயிற்றுதல், n. v. du suiv. enseignement, instruction.

பயிற்றுகிறது, ற்றினேன், ற்றுவேன், ற்று, ற்ற, v. a. de பயிலுகிறது, instruire, enseigner, exercer, former : பயிற்றவறியாதவன் homme qui ne sait pas enseigner, — incapable d'instruire.

பயினி, assemblée, liaison, union, nom d'un arbre.

பயின், pousse tendre et intérieure (des palmiers, cocotiers...), gomme, résine.

பயினலுகிறது, P. பயிலுகிறது.

*பயோ, (payô P. பயசு, devant certaines lettres), eau, lait : — கடம், (gada goutte), île, grêle ; — கனம் grêle ; — சன்மம் nuage ; — தசம் (dhasa qui contient), mer, pièce d'eau, nuage ; — ததி mer ; — தம், (da qui donne), nuage ; — தரம் (dhara qui contient), mer, nuage, mamelle de femme (qui donne du lait), canne à sucre, coco ; — தரப்பத்து le 69ᵐᵉ des பிரபந்தம், poème de 10 stances concernant le sein des femmes ; — தி, dhi avoir), la mer ; — திகம், (பயோதி, ka), os de sèche ; — நிதி océan ; — ராசி pièce d'eau ; — விரதம் pénitence au lait, qui consiste à vivre pendant un mois de lait de vache dans une étable en expiation d'un présent inconvenant qu'on a reçu, autre acte religieux qui consiste à vivre de lait pendant quelques jours.

பயகோவு, P. பைகோவு.

பய்யன், P. பையன், jeune garçon, gamin.

பர, 1° (para), adj. ou obl. de பரம், autre, différent, d'autrui, meilleur, prééminent, excellent, supérieur, suprême, distant, éloigné, étranger, hostile, ennemi, contraire, excédent, plus que. 2° bhara), beaucoup : பரகதி fin — bonheur suprême, béatitude, paradis ; — கதியடைகிறது parvenir au ciel, obtenir le paradis, mourir ; — களத்திரம் femme d'autrui ; — களத்திராபிகமனம் intrigue avec la femme d'autrui, adultère ; — காயம் corps d'autrui, autre corps ; — காயப்பிரவேசம் quitter son corps et entrer dans un autre, transmigration d'une âme dans le corps d'autrui (ce qui est le 52ᵐᵉ கலைக்கியானம் (des Indous) ; — காரியம் affaire différente, — d'autrui ; — இதம், (hita, இதம்), ce qui est bon ou agréable au prochain, ce qui est compté minutieuse-

ment ; — க்கிரந்தி jointure, articulation ; — க்ஷேத்திரம் champ —, corps —, femme d'autrui ; — சங்கதம் association —, combat avec un autre ; — சஞ்ஞகம், (sandjnâ, *esprit*, ka), âme ; — சதம் plus de cent, plusieurs centaines, beaucoup : — சகஸ்திரம் plusieurs mille, plus de mille ; — சமயம் secte, — étrangère, hétérodoxe ; — சமயி adepte d'une secte différente, hérodoxe, héritique : — சம்பந்தம் relation —, connexion avec un autre ; — சாதி sorte —, caste différente, étrangère, autre caste ; — சிவம், — சிவன் l'être souverainement heureux, *i. e.* Dieu ; — சுகம் plaisir suprême, — du paradis ; — சுவம் bien —, propriété d'autrui ; — சுவத்துவம் droit d'autrui ; — சூதனன் destructeur des ennemis, (surnom de Siven, Parasouramen — ஸ்தலம் autre place, — demeure : — ஸ்தலஞ்செய்கிறது changer de demeure, — de place (avant de se mettre en voyage, ce que font les superstitieux Indous par des motifs fondés sur l'astrologie); — ஸ்திரி femme étrangère, — d'autrui, prostituée, — ஸ்திரிகமனம் commerce avec la femme d'autrui ou une étrangère, adultère, fréquentation des prostituées ; — ஞானம் connaissance de Dieu ; — தந்திரம் dépendance d'autrui, soumission à autrui, ruse —, tentation étrange ; — தனம் biens —, richesses d'autrui ; — தன்மம், — தருமம் bienfait à autrui, devoir —, occupation d'autrui ; — தாரம் femme d'autrui ; — தாரகமனம், — தாரோபசேவனம், — தாரோபசேவனை, (தாரம், உபசேவனம்), adultère, intrigue avec la femme d'autrui ; — தாரம்விரும்புகிறது convoiter la femme d'autrui ; — திரவியம் biens —, richesses d'autrui : — திருதானயோகம் oublier les injures du prochain et lui vouloir du bien, rendre le bien pour le mal, (c'est une des 14 தயாவிருத்தி ; — துக்கம் peine —, chagrin d'autrui ; — துக்கதுக்கிதன் homme compatissant ; — qui compatit au chagrin d'autrui ; — தூஷணம் injurier le prochain ; — தேசம் autre pays, pays étranger, exil ; — தேசம்போகிறது s'en aller —, voyager en pays étranger, s'exiler, aller en exil ; — தேசத்தான் homme d'un pays —, étranger ; — தேசவாசி habitant d'un pays étranger ; — தேசி homme d'un pays —, étranger, passager, pèlerin, mendiant, pauvre, exilé, nom d'une caste ; — தேசியாய்த்திரிகிறது courir le monde, — le pays, errer çà et là sans feu ni lieu, aller mendier çà et là ; — தேவதை le Dieu suprême (les payens le disent de Vichnou ou de Siven suivant leur secte); — த்தியானம் méditation profonde, — divine, absorption dans le sujet de la méditation ; — த்திரவியம் bien —, richesses d'autrui ; — த்திரி, — த்திரிகமனம், V. பரஸ்திரி, பரஸ்திரிகமனம் ; — த்துவம் hauteur, sublimité, prééminence divinité, Dieu, nature de Dieu, (en logique) priorité de place et de temps, nature d'une propriété générique, différence, distinction, hostilité, inimitié, combat ; ஒன்றான — த்துவம் un seul Dieu ; — த்துரோகி traître aux autres, — qui tyrannise les autres ; — த்துவேஷி misanthrope, qui hait les autres ; — தோஷகீர்த்தனம் publication du mal d'autrui, médisance, calomnie ; — நாதம் espèce de remède ; — நாரிசகோதரன் homme chaste qui regarde les autres femmes comme ses sœurs *litt.* frère des femmes étrangères ; — பட்சம், — பக்ஷம் article où l'on parle de la situation des autres, manière d'en parler ; — பதம் excellence, supériorité, paradis, bonheur éternel ; — பக்தி piété envers Dieu, dévotion siveniste ; — பத்தியம் trafic —, commerce ou compte avec d'autres, affaire d'argent, donner et recevoir de l'argent, argent prêté, — avancé ou emprunté, égalisation, nivellement ; — பத்தியம்வாங்குகிறது emprunter de l'argent ; — பரீணம் propriété, V. பாரம்பரை ; — பாகம், 1° (pâka), nourriture d'autrui, — préparée par un autre. 2° (bhâga), excellence, bonne fortune, reste, résidu : — பாகநிவிர்த்தன் celui qui prépare sa nourriture sans faire le sacrifice expiatoire, pour les 5 places de destruction dites பஞ்சசூனை ; — பாகரதன் (rata *constant*), celui qui observe toutes les cérémonies préparatoires à la cuisson, mais vit aux dépens des autres ; — பாகருசி parasite, hôte constant de la table d'autrui ; — பாக்கியம் richesse —, prospérité d'autrui ; — பிண்டம் nourriture d'autrui, donnée par un autre : — பிண்டாதன் (ada *qui mange*), celui qui vit aux dépens d'autrui ; — பிருதம், (bhrouta *nourri*), corbeau qui couve les œufs du coucou, le coucou ou couil (couvé par le corbeau); — புஷ்டம், — புட்டம் (pouchta *nourri*), le coucou indien ou couil nourri par le corbeau ; — புஷ்டமகோற்சவம், (மகா, உற்சவம்), le manguier qui est une grande fête pour le couil ; — புஷ்டன், — புட்டன் homme débauché, — nourri par un étranger ; — புஷ்டை prostituée, femme nourrie par des étrangers ; — புருஷன், — புருடன்

adultère, époux —, homme étranger, mari d'autrui, surnom de Vichnou ; — *பூமி* pays étranger , — ennemi ; —*பூமிஷ்டன்* (*ஸ்தன்*), celui qui vit dans un pays étranger ; — *பூஷணம்* ornement étranger, — d'autrui ; — *பூருவை*, (*பூருவம்*), femme remariée, — autrefois mariée à un autre ; — *பூருவாபதி* mari d'une telle femme ; — *பேதகம்* défaite —, destruction, destruction des ennemis ; — *போகம்* bonheur du paradis, — suprême — *ப்பிரபௌத்திரன்* fils d'arrière-petit-fils ; — *ப்பிரமம்* l'être suprême, le suprême Brahm, (différent de Brama); — *மண்டலம்* l'autre monde, le monde supérieur, le paradis, le ciel ;— *மண்டலத்துக்குஎதுவாகிறது* être préparé pour le ciel ; — *மதம்* Dieu, autre religion, secte étrangère ; — *மதஸ்தர்* autres sectaires, gens d'une autre religion ; — *மர்மக்கியன்*, (*மர்மம்*), qui connait le caractère des autres ; — *மிருத்தியு* le corbeau qui a beaucoup d'ennemis ; — *முத்தாத்துமம்*, (*முத்தன், ஆத்துமம்*), âme qui a obtenu l'union ou l'indentification avec Dieu, ceux qui sont propres à l'obtenir dits *பக்குவர்* ; — *முத்தி*,— *மோக்ஷம்*,—*மோட்சம்* suprême béatitude, union —, identification avec Dieu, paradis ; — *ராசசிங்கம்* celui qui est un lion pour les autres rois (comparés à des éléphants) ; — *ராச்சியம்* royaume étranger ; — *ரூபம்* figure étrangère, autre forme, permutation de lettres, changement ; — *லோககமம்*, — *லோககமனம்* allée dans l'autre monde, trépas, mort ; — *லோகக்கிரியை* actions pour l'autre monde, cérémonies funébres ; — *லோகக்கிரியைபண்ணுகிறது*, accomplir les cérémonies funèbres ; — *லோகசாதனம்* pratique observée—, partique où l'on persévère pour gagner le ciel, pratique propre à le gagner ; — *லோகசௌக்கியம்* bonheur du ciel ; — *லோகம்* le monde supérieur, — céleste, le ciel, le paradis, un autre —, l'autre monde ; — *லோகவாசி*, habitant du ciel ; — *வசம்* dépendance —, sujétion, extase, ravissement, être hors de soi, être au pouvoir d'un autre, parole confirmée par un serment ; — *வசஞ்சொல்லுகிறது* promettre avec —, confirmer par serment ; — *வசவிலக்கு* fig. de rhét. qui consiste à éloigner un sujet parce qu'il est du domaine d'autrui ; — *வசமாகிறது*, — *வசமாய்ப்போகிறது* être extasié, — ravi en extase, tomber au pouvoir d'autrui ; — *வாச்சியம்* blâme, faute, défaut ; — *வாணி* le paon qui sert de monture à Soupramanien, année, juge, gouverneur ; — *விவேகம்* intelligence—, prudence supérieure, connaisance de la sagesse ; — *வெளி* plein air, pleine campagne, le ciel, lieu découvert, sans cachette, (selon la secte des advitas dite *அத்துவைதம்*) réunion de l'âme dans l'espace avec la divinité qui pénètre tout.

பரகிருதபாஷை, la langue prakrite.

பரக்கம், (*பரக்கிறது*), extension, étendue.

பரக்கிறது, ரந்தேன், ரப்பேன், ர, ரக்க, *v. n.* s'étendre, s'élargir : *ஆற்று நீர்பரந்தது* l'eau de la rivière à pris de l'extension (dans son lit).

பரக்கு, (*ind.*), examen, — des monnaies, — des coins.

°*பரங்கி*, (bhrounga), cassia sauvage, *ou* bhroungâra), clou de girofle, giroflier, *V.* *பறங்கி*.

°*பரசம்*, (parasa), espèce de pierre précieuse.

பரசாயுதம், (*பரசு, ஆயுதம்*), *V.* *பரசு* 1°

பரசிராமன், (*id.* *இராமன்*), Parasourâmen fils de *சமதக்கினி* et de *இரேணுகை*, regardé comme la 9me incarnation de Vichnou. Il parcourut le monde armé d'une hache ou d'une massue pour exterminer les *க்ஷத்திரியர்* ou rajas qui tyrannisaient les brames ; il est le fondateur des brames du Maléalam, (réputés inférieurs aux autres), et semble être le type des contestations des brames et des Kchatriyers.

°*பரசு*, 1° (parasou), hache, coguée, hachette, massue. 2° *imp. et part du suiv.*: — *தரன்* (dhara *qui porte*), — *பாணி* homme —, soldat armé d'une hache, (surnom de) Vinâyaguen, Parasourâmen et Siven ; — *ராமன்* Parasourâmen, *V.* *பரசிராமன்*.

பரசுகிறது, சினேன், சுவேன், சு,ச, *v. a.* louer, vanter.

பரசுதல், *n. v. du préc.* louange, éloge.

°*பரசுவதம்*, (parasvadha), hache, cognée.

பரசை. bateau d'osier (en forme de grande corbeille garnie de peau pour traverser le *காவேரி* ou autres fleuves dans les endroits où il y a des rochers, il sert aussi au transport du riz...

°*பரஸ்பரம்*, (paras, param, *ulius alium*), réciprocation, réciprocité, la pareille, bienfait rendu, — réciproque, échange. *adv.* mutuellement, en échange ; — *பரஸ்பரவிரோதம்* haine —, opposition réciproque.

°*பரஸ்பரஞ்ஞன்*, (*பரஸ்பரம், ஞன்*), ami, intime.

°*பரஸ்பரானுமதி*, (*id.* *அநுமதி*), consentement mutuel. — réciproque.

*பரஸ்பரோபகாரம் (id. உபகாரம்), bienfait réciproque, alliance offensive et défensive.
*பரஸ்பரோபகாரி, (பரஸ்பரோபகாரம), bienfaiteur —, défenseur réciproque, allié, associé.
*பரஞ்சம், (parandja), moulin à huile, écume, lame d'épée ou de couteau, épée, cimeterre, l'épée d'Indiren.
*பரஞ்சனன், பரஞ்சயன், பரஞ்சேயன், (parandjana, — djaya). surnom de Varounen.
*பரஞ்சுடர், பரஞ்சோதி, (பரம்), la lumière suprême ou céleste, Dieu, — lumineux par lui-même, — source de toute lumière.
'பரடு, cou-de-pied, cheville du pied.
பரட்டம், பரட்டை, calvitie partielle, (il s'emploie adjectivement): பரட்டத்தலை, பரட்டைத்தலை tête presque chauve; பரட்டைத்தலையன், பரட்டைத்தலைச்சி homme —, femme presque chauve.
*பரணம், 1° (bharana), support, entretien, conservation, gage, salaire. 2° poids, cuirasse, cotte d'armes, étoffe de soie.
*பரணார்த்தம், பரணம், அர்த்தம்), motif de conservation, pour le soutien, — la conservation.
*பரணி, 1° (bharani), la 2e constellation lunaire contenant 3 étoiles qui font partie du Taureau, la Mouche. 2° boite ou cassette à bijoux, espèce de vase, danse, lac, écluse d'étang, le 3e des பிரபந்தம், espèce de poème ou chant guerrier dans lequel on célèbre un héros qui a tué 1000 éléphants dans une bataille.
பரண், hutte élevée dans les champs sur 4 pieux pour garder les moissons, espèce de grenier (sous le toit d'une maison) fait de planches... formant un plafond grossier.
பரண்டுகிறது, டினேன், டுவேன், டு, ட, v. a. பரண்டுதல், n. v. se gratter —, racler avec l'ongle, P. பிறாண்டுகிறது.
பரண்டை, os extérieur de la jambe, péroné.
பரத, obl. de பரதம் et de பரதன்.
பரதபிக்கிறது, பரதபித்தல், P. பரிதபிக்கிறது, s'affliger, compatir.
*பரதம், (bharata), 100 septillions, danse, comédie, art de la danse, règles de l'art dramatique, (ainsi nommées de Bharata auteur, dramatique), ou பரதகண்டம் le pays de Bharata fils de சகுந்தலை i. e. l'Inde, une des 9 divisions du monde dites கவகண்டம்: — உணர்ந்தோன் homme qui connaît les règles de l'art dramatique, — de la composition et réprésentation dramatiques; பரதசாஸ்திரம், — நூல், l'art de danser, comprenant les gestes, la musique et le chant, l'art dramatique ou règles de la composition et réprésentation dramatiques composées par Bharata. (Cet ouvrage est perdu, mais il est souvent cité par les auteurs dramatiques); — நாட்டியசபை compagnie de danseurs, de comédiens, école de danse: — மோகன நாட்டியம் danse de femme selon les règles de l'art; — மோகினி danseuse, bayadère; — வசந்தன் espèce de danse ou de comédie; — வருஷம் le pays de Bharata, i. e. l'Inde; — வித்தை, V. பரதசாஸ்திரம்.
பரதர், பரதவர், marchands, habitants des côtes de la mer.
பரதவிக்கிறது, P. பரதபிக்கிறது, s'affliger, compatir.
*பரதன், 2° (bharata), Bharata ou Paraden fils de தசரதன் et de கைகேயி et frère cadet de Râmen, (il régna à Ayodhya pendant l'absence de Râmen), Bharata fils de சகுந்தலை et du roi Douchyanta, (il fut roi de Hastinabouri et donna son nom à l'Inde பாரதநேசம்), Bharata, nom d'un d'un ancien mouni ou sage, nom d'un célèbre écrivain sur l'art dramatique, dont il est regardé comme l'inventeur, acteur, danseur, mime, tisserand, descendant du roi Bharata. 2° (bharatha), roi souverain; பரதபுத்திரகன் acteur, mime, comédie; — ப்பிராது la même de பரதன் i. e. கைகேயி ou சகுந்தலை.
*பரதாக்கிரசன், (பரதன், அக்கிரசன்), le frère aîné de Bharata, i. e. Râmen.
*பரதாபம், P பரிதாபம், grande douleur, — affliction, piété, commisération.
பரதி, fém. de பரதன், danseuse, comédienne.
பரத்தம், l'arbrisseau hibiscus.
பரத்தல், n. v. de பரக்கிறது, extension, étendue.
பரத்தன், pl. பரத்தர், libertin, débauché.
பரத்தி, 1° fém. de பரதர், femme des côtes de la mer. 2° fém. de பரவர், femme de la caste des Paravers, pl. பரத்திகள், பரத்தியர். 3° P. பரக்கிறாய் tu t'étends. 4e imp. de பரக்கிறது, étends-toi.
*பரத்திரம், (பர, tra affixe), l'avenir, l'autre vie.
பரத்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, v. a. de பரக்கிறது, étendre.
*பரத்துவாசன், (bharadvâ dja), alouette, l'oiseau noir dit கரிக்குருவி, Bharttou-

vâsen un des 7 Richis qui, au dire des Indous, composent la grande Ourse et un des 31 grands Mounis, (ayant été abandonné de ses parents, il fut nourri, disent les Indous, par une alouette dont il porte le nom), surnom de துரோணன் maître d'armes des பாண்டவர்.

பரத்தை, 1° *f. de* பரத்தன், prostituée, *pl.* பரத்தையர். 2° l'arbrisseau hibiscus. 3° *P.* பரத்தாய், tu n'étendras pas. 4° *acc de* பரம்: — பருவி ruisseau qui s'étend et se creuse une cascade; பரத்தையிற்பிரிவு l'amant se séparer d'une prostituée, partie de la poésie érotique qui contient 4 subdivisions dont la 1re est வாயில் வேண்டல் et la dernière வாயில்நேர்தல்.

பரந்த, *part. de* பரக்கிறது, large, étendu: — முகம் large visage, face pleine; — வடிவு forme plate et large; — வட்டம், — வட்டிகை plaque du métal large et ronde qui sert de cloche: — வாய் large bouche.

பரந்தவம், union, connexion

பரந்தவர், (பரம், தவன்), mendiants, pénitents prétendus divins.

*பரந்தாமம், (பரம், தாமம்), lumière ou demeure céleste, (en langage vichnouviste) le வைகுந்தம்.

*பரந்தாமன், (பரந்தாமம்), celui qui demeure dans une lumière céleste, (selon les Vichnouvistes) Vichnou.

பரபர, mot —, son imitatif de vitesse: பரபரென்கிறது ou

பரபரக்கிறது, ரத்தேன், ரப்பேன், ர, ரக்க, *v. n.* பரபரத்தல், *n. v.* (பரபர), se hâter, se presser, agir précipitamment, les intestins murmurer, éprouver une vive sensation de démangeaison ou de tintement etc...: பரபரவென்று ou பரபரென்று நினைவெங்கிறது sentir quelque chose courir sur le corps qui en démange.

பரபரப்பு, *n. v. du préc.* vitesse, hâte, presse, précipitation, murmure des intestins, vive sentation de démangeaison, de tintement...: பரபரப்பாய்த்திரிகிறது courir —, aller çà et là avec hâte; பரபரப்போடேவா viens promptement.

பரப்பத்தியம், 1° (பரப்புகிறது), étendue. 2° *P.* பரபத்தியம்.

பரப்பல், *opt. et n. v. de* பரப்புகிறது, extension, étendue, divulgation.

பரப்பு, *imp. part. et n. v. du même*, étendue, extension, largeur, surface, superficie d'une terre, surface de la mer, la plaine liquide, plate-forme d'un brancard ou d'un char, lit, couche, lit étendu par terre, plafond, lambris, dais, pavillon, rue, ou பரப்புப்பலகை linteau, planche mise en travers au dessus des portes et des fenêtres.

பரப்புகிறது, ப்பினேன், ப்புவேன், ப்பு, ப்ப, *v. a. de* பரம்புகிறது, பரப்புதல், *n. v.* étendre, donner de l'extension, développer, déployer, répandre, divulguer, proclamer, placer, en ordre (les tuiles d'un toit, les briques d'un pavé), placer confusément et en désordre (*v. g* des livres sur une table.

*பரமம், paraina, excellence, extrême sublimité, le meilleur, le premier, l'être suprême: பரமகதி bonheur suprême, — final, paradis, refuge; — கருத்தன் le maître suprême, Dieu; — காரியம் chose divine, — céleste, — importante; — க்கியானம், — ஞானம் sagesse divine, — suprême; — சண்டாளன் grand traître, — scélérat; — சத்துரு grand ennemi; — சந்தேகம் fort —, grand soupçon; — சந்தோஷம் grande joie; — சமாதி profonde —, méditation; — சித்தி bonheur suprême, — du paradis; — சுந்தரி la belle femme céleste (épithète de Parvadi, et de la சத்தி épouse de Yamen, qui est la Proserpine indienne); — சுவதருமன் homme qui accomplit scrupuleusement tous ses devoirs; — நாழிகை la dernière heure — பதம் la place suprême, le paradis, en langage vichnouviste) le monde, Vichnou; — பாகவதசிகாமணி le bijou des devots de Vichnou, *i. e.* — பாகவதன் sannyasi vichnouviste, grand dévot de Vichnou; — பிரமம் l'être suprême, le grand Esprit; — புருஷன் l'être suprême, Dieu, le 1er mâle, le விராட்டு de la mythologie indienne; — ரகசியம் mystère, — céleste, — divin, vérité cachée, grand secret, nom d'un ouvrage; — ரகசியமாயிருக்கிறது être mystérieux, — un secret divin, — dans l'obscurité mystique; — ரகசியமாய்ப்பேசுகிறது parler mystérieusement; — ரகசியப்பொருள் chose mystérieuse, — cachée; — ராசன் roi —, monarque suprême, — divin; — ரிஷி richi excellent, — divin, — d'une classe particulière — லுத்தன் grand avare; — லோகம் le monde supérieur le paradis, (en langage sivéniste) le கைலாசம்; — விந்து goutte d'eau divine, (en langage païen) eau ou salive qui s'échappe de la bouche de ceux qui lisent les védas; — விராசன், *V.* பரமராசன்; அவனே இந்தப் பொல்லாங்கைச் செய்தவனென்கிறதற்குப் பரமசந்தேகமாயிருக்கிறது il y a un fort soupçon que c'est lui qui a fait ce mal.

*பரமன், 1o (parama), l'excellent, (épi-

thète de) l'être suprême, Dieu. 2° l'arsenic naturel சேர்ந்தபாஷாணம்.

*பரமாகாயம், (பரமம், ஆகாயம்), l'air supérieur, l'espace, le vide, le 12me état.

*பரமாகதி, (id. ஆ, கதி), translation au ciel, béatitude finale.

*பரமாங்கனை, (id. அங்கனை), belle femme.

*பரமாங்கிசம், (id. அங்கிசம்), la principale portion (surtout de l'essence divine selon les Indous), un des உபநிஷதம்.

*பரமாணு, (id. அணு), atome extrêmement fin, division métaphysique d'un atome, selon les uns, le 6me selon d'autres, le 30me d'un atome, la base invisible de tous les corps composés, 30 forment ces atomes qu'on voit voltiger dans un rayon de soleil, en logique 6 forment le plus petit objet perceptible, la plus petite mesure, mesure de temps, le temps du passage du soleil au-delà d'un atome.

*பரமாத்துமன், பரமாத்துமா, (id. ஆத்துமம்), l'âme suprême, l'être suprême considéré comme l'âme de l'univers, Dieu, âme excellente, — pure, homme excellent, — de Dieu, grande âme, grand homme, pénitent ou சந்நியாசி.

*பரமாத்துவைதம், (id. அத்துவைதம்), pur unitarianisme.

*பரமாத்துவைதன், (id.), le seul être suprême, (en langage vichnouviste) Vichnou.

*பரமாபமம், (id. அபமம்), inclinaison de l'orbite d'une planète sur l'écliptique, ou பரமாபமச்சா sinus de la plus grande déclinaison du soleil.

*பரமாயு, (id. ஆயு), la plus longue vie possible.

*பரமார்த்தம், (id. அர்த்தம்), le suprême ou souverain bien, vérité, convenance connaissance spirituelle, intelligence divine, (et ironiquement) sotte simplicité: பரமார்த்தகுரு gourou —, homme simple, crédule, benêt.

*பரமாற்புதம், பரமாற்புதம, id. அற்புதம்), grande merveille, miracle divin.

*பரமாவதி, (id. அவதி), la dernière limite, le terme le plus éloigné.

பரமானந்தம், ou பரமாநந்தம், (id. அநந்தம்), joie extrême, — suprême, — extatique, joie du paradis: பரமாநந்தவானம் un ciel de joie.

*பரமானந்தன், பரமாநந்தன், (id.), l'être souverainement joyeux ou heureux, i. e. Dieu, (nom propre, Lætus.

பரமானு, (persan), firman, ordre, écrit, décret, ordonnance (dans les cours mahométanes).

*பரமானுபவம் ou பரமாநுபவம், பரமம் அநுபவம்), jouissance céleste, essai de la trempe d'une épée.

*பரமான்மா, (id. ஆன்மா), âme céleste, — spirituelle, - destinée à l'autre vie, V. பரமாத்துமா.

*பரமான்னம், (id. அன்னம்), nourriture céleste oblation de riz —, riz bouilli avec du lait et du sucre.

*பரமேசன், பரமேசுரன், பரமேசுவரன், பரமேச்சுரன், பரமேச்சுவரன், (பரமம், ஈசன்...), le souverain maître, le seigneur suprême, Dieu, (et à tort) Siven, Vichnou.

*பரமேசுவரி, பரமேச்சுவரி, (id. ஈசுவரி), la souveraine maîtresse, (et à tort) Lakchimi, Parvadi ou Dourgâ, etc.

*பரமேஷ்டன், பரமேஷ்டி, பரமேட்டன் பரமேட்டி, (பரமே abl. sanscrit. de பரமம், ஸ்தன், i), celui qui est dans la plus haute place, le Très-haut, Dieu, (et à tort) Brama, Vichnou, Siven, Arouguen.

*பரமௌஷதம், (பரமம், ஔஷதம்), excellent remède.

*பரம், 1° (para), sublimité, excellence, supériorité, ancienneté, principe, commencement, priorité: avant, ciel, paradis, béatitude, — finale, Dieu, unité, isolement, être seul, suite, subséquent, genre qui comprend plusieurs espèces (summum genus), vie de Brama. 2° (phara), bouclier, cuirasse, cotte d'armes. 3° (bhara), abondance, beaucoup, poids, pesanteur. 4° corps, coussinet —, selle de cheval, action, figuier, renoncement à tout; பரத்திலேசெலுத்துகிறது conduire à —, vivre dans une dévotion abstraite, conduire au ciel; பரத்துக்கேதுவாயிருக்கிறது mériter le ciel, conduire au ciel: பரத்துக்கேதுவாய்ச்செய்கிறது faire d'une manière digne du ciel; பரத்தைப்பெறுகிறது, — படைகிறது obtenir le paradis.

பரம்படிக்கிறது, பரம்படித்தல், V. au mot பரம்பு.

*பரம்படிப்பு, V. பரம்படிக்கிறது.

*பரம்பதம், (பரம், பதம்), céleste bonheur, — béatitude, (en langage vichnouviste) le வைகுண்டம்.

*பரம்பரம், (பரம suite, répété, V. பரம்பரை.

*பரம்பரன், 1° (id.), petit-fils du petit-fils, trisayeul. 2° celui qui est de génération en génération, Dieu.

*பரம்பராதி, (id. ஆதி), ce qui est depuis le commencement, suite de générations, série continue.

*பரம்பரிணம், (பரம்பரம், ina affixe), droit, succession, tradition.

*பரம்பரை, (*id.*), suite —, succession de générations, succession, — héréditaire, droit, série, suite, génération, race, lignée, doctrine traditionnelle, tradition, — de famille, ce qui vient de l'antiquité : க்ரம — lignée héréditaire, — successive.

பரம்பர், 1° gens d'une certaine caste. 2° *P.* பறம்பர், corroyeurs.

பரம்பு, *imp. part. et n. v. de* பரம்புகிறது, étendue, extension, espèce de herse, grande et grosse planche qui sert à aplanir et à émotter le terrain avant ou après les semailles en guise de herse ou de rouleau, petite chaussée de rizière : பரம்படிக்கிறது, பரம்பிடுகிறது herser, aplanir avec la planche susdite ; பரம்புப்பண் corde attachée à cette planche pour la tirer et aplanir le terrain.

பரம்புகிறது, பினேன், புவேன், பு, ப, *v. n.* பரம்புதல், *n. v* s'étendre, se répandre, augmenter, s'accroître, se propager: பரம்ப வொட்டாமற் பண்ணுகிறது empêcher de s'étendre, arrêter, retenir, confiner.

பரம்புவிக்கிறது, *v. caus. du préc.* causer l'extension, la propagation, étendre, répandre, augmenter, divulguer, propager.

*பரர், (பர), les autres, les étrangers, autrui, ennemis: பரருடைமை propriété —, bien d'autrui.

பரல், gravier, petit caillou, noyau, pépin (des fruits).

பரவணி, (பர, அணி), génération, suite de générations : — காரன் héritier —, successeur de génération en génération ; — ப்பட்டம் dignité qui se transmet de génération en génération.

பரவர், les Paravers, caste de pêcheurs sur la côté de la pêcherie.

பரவல், *opt. et n. v. de* பரவுகிறது, extension, louange, vénération, discours, action de parler...: பரவல்த்தாள் papier brouillard, — qui boit.

பரவல்க்காடு, broussailles, bois qui s'etend : பரவல்க்காட்டுப்புன்செய் champ à menus grains au milieu des broussailles.

*பரவான்மா, (பர, ஆன்மா), âme supérieure, — céleste, qui a renoncé à tout.

பரவிராகம், (*id.* இராகம்), désir du paradis.

பரவிருதயம், (*id.* இருதயம்), le coucou indien ou couil qui a un cœur hostile (en abandonnant ses œufs à d'autres),

பரவுகிறது, வினேன், வுவேன், வு, வ, *v. n. et a.* பரவுதல், *n. v.* s'étendre, se répandre, (l'eau, un bruit...), s'accroître, s'élargir, dire, parler, louer, vénérer, adorer, répandre, étendre, — et mettre en ordre, niveler, aplanir : பரவிப்போகிறது se répandre, s'étendre ; — விருக்கிறது être répandu...; பரவுதண்ணீர் bas fond, gué.

பரவுபகாரம், (பர, உபகாரம்), bienfait rendu au prochain.

பரவை, *n. v. de* பரவுகிறது, mer, plaine liquide, extension, étendue, surface, espace, eau stagnante (des étangs...), la danse de Lakchimi : — வழக்கு coutume —, marche naturelle de la prose (par opposition à la poésie qui est gênée par la mesure).

*பரத்பரம், *P.* பரன்பரம்.

*பரன், (para), le Très haut, Dieu, être éminent, (et à tort) Siven.

*பரா, (parâ), particule sanscrite qui se met devant les mots et signifie : supériorité, excès, opposition, contre, en arrière, mépris, renversement, destruction.

*பராகண்டம், பராகண்டிதம், (பரா). *V.* பராமுகம்,

*பராகதம், 1° (பரா, கதம்), attaque, assaut. 2° (பர, ஆகதம்), attaque des ennemis. 3° (parâgata), expansion, épanouissement.

*பராகம், 1° (parâga), pollen des fleurs, poussière, poudre, — odoriférante dont on se frotte après le bain, sandal, nom d'une montagne, éclipse, renommée. 2° (parâha), le lendemain. 3° (parâka), couteau de sacrifice, expiation religieuse qui consiste à jeûner 12 jours, à réprimer ses sens et à tenir l'esprit attentif: பராகமண் terre rouge; பராகத்தின்சேவகன் sanglier, porc.

*பராகரணம், பராகிருதம், (பரா), dédain, mépris, rejet,

*பராகாயம், (பர, ஆகாயம்), plein air, rase compagne.

பராக்கிரம, (பரா, க்ரம்), courage, constance.

பராக்காட்டுகிறது, (பராக்கு, ஆட்டுகிறது), distraire, causer des distractions.

*பராக்கிரமம், (பரா, கிரமம்), force, pouvoir, valeur, bravoure, sortie, attaque contre l'ennemi : பராக்கிரமசாலி. *V.* பராக்கிரமன்.

*பராக்கிரமக்காரன், (பராக்கிரமம், ஆன்), celui qui com[illegible]rce de l'ennemi.

*பராக்கிரம[illegible]க்கிரமி, (*id.*), brave, héros, guerri[illegible] homme fort.

பராக்கிரமிக்கிறது, மித்தேன், மிப்பேன், மி, மிக்க, *v. n.* பராக்கிரமித்தல், (பராக்கிரமம்); montrer de la bravoure.

*பராக்கு, 1° (parâk), biais, chose de travers, — tortueuse. 2° distraction, inattention, négligence, regard perdu, passer le temps, flâner, s'occuper à regarder différentes choses, nom d'un ouvrage : — காட்டுகிறது distraire, causer des distractions : — பார்க்கிறது être distrait, regarder négligemment çà et là ; பராக்காயிருக்கிறது être distrait, — inattentif ; பராக்கில்லாமல் sans distraction, attentivement ; பராக்கின்றிப்போகிறது aller sans distraction, avec soin ; பராக்குள்ள distrait, inattentif, négligent.

*பராங்கதன், (பராங்கம், da qui donne), celui qu'on suppose donner un autre corps, i. e. Siven qui forme avec Dourgâ une prétendue divinité moitié mâle moitié femelle.

*பராங்கம், (பர, அங்கம்), corps célestes, — des habitants des cieux, le ciel, le monde des habitants des cieux.

*பராங்கவம், (id. va qui reçoit), l'océan, qui reçoit les fleuves.

*பராசக்தி, (பரா fém. de பரன், சக்தி), la prétendue suprême puissance, la Sakti ou énergie féminine de Siven, un des பஞ்சசக்தி ou 5 Sakti, i. e. pouvoirs de produire certaines actions et opérations vitales et qu'on prétend être les தசவாயு ou 10 airs vitaux du corps. Quelques livres en font la mère des திரிமூர்த்தி et la femme de Siven son propre fils.

*பராசயம, (பரா, சயம்), défaite, — des ennemis, victoire

*பராசரம், (பராசரன்), les règles ou lois de Parâsaren, un des 18 pouranas inférieurs et un des 18 codes de lois indiennes écrit pas lui.

*பராசரன், (parâsara), Parâsaren père de Vyâsen, un des 31 முனிவர், auteur d'un des 18 pouranas inférieurs, d'un des 18 codes de lois dits அஷ்டாதசதருமநூல் et d'un des 32 ordres ou ouvrages d'architecture dits சிற்பநூல்

*பராசரியம், (பராசரன்), un des 32 ordres ou systèmes d'architecture composé par Parâsaren.

*பராசனம், (parâsana), meurtre.

*பராசனன், (id.), meurtrier.

பராசிதம், (பரா, சிதம்), défaite.

*பராசியம், (id. contre, ஆசியம்), publicité, notoriété, rumeur — ஆகிறது, — ஆய்ப்போகிறது devenir connu, être divulgué ; பராசியப்பேர் homme bien connu.

*பராசு, பராசுதை. (பர, அசு, tâ), mort, assoupissement, chagrin.

*பராஞ்சம், (parândja), lame d'une épée, moulin à huile, écume.

பராடம், terre stérile, — proche d'un désert.

*பராதாரம், (பர, ஆதாரம்), le corbeau, qui sert de soutien aux autres i. e. aux petits du coucou.

*பராதி, 1° (parâdhi), chasse. 2° fugitif, fuyard qui s'enfuit à pied. 3° P. பிராது, procès.

*பராதிகாரம், (பர, அதிகாரம்), place —, office d'un autre.

*பராதீனம், (id. அதீனம்), dépendance, sujétion à un autre, ce qui dépend d'autrui : — ஆக்குகிறது aliéner ; — ஆயிருக்கிறவன் ou

*பராதீனன், (பராதீனம்), serviteur, sujet, qui dépend d'un autre.

*பராநுகூலம், V. பராநுகூலம்.

*பராந்திரம், (பர, அந்திரன்), autre chemin, soin des affaires d'autrui.

பராத்தம், 1° P. பார்த்தம். 2° (arabe), ordre, assignation : பராத்தக்காரன் porteur d'ordres, — d'assignations.

*பராபரம், (பரம், அபரம்), le principe et la fin de toutes choses, l'alpha et l'oméga, i. e. Dieu, l'être suprême, la divinité, le bien et le mal, avant et après, devant et derrière, qualité intermédiaire : பராபரக்கண்ணி poème composé par தாயுமானவர் et adressé à Dieu, chaque vers finissant par le mot பராபரமே ô Dieu ; — வஸ்து l'être suprême, principe et fin de toutes choses, i. e. Dieu.

*பராபரன், (id.), celui qui est le principe et la fin de toutes choses, i. e. Dieu. C'est le terme généralement employé par les Protestants pour dire Dieu. Rottler lui-même avoue que ce terme peut être équivoque et signifier le seigneur moitié femme, (de பரா, fém. de பர), ce qui désignerait Siven. Les Catholiques emploient spécialement le mot சர்வேசுரன், i. e. le maître de toutes choses : பராபரனிராச்சியமென்றென்றைக்கு நிலைபெற்றிருக்கின்றது le règne de Dieu est à jamais stable, est éternel, V. பரமேசுரன்.

பராபரி, (ind.), ordre, rang : —பண்ணுகிறது ou

பராபரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, v. a (பராபரி), ranger, régler, mettre en ordre, examiner, soigner, V. பராமரிக்கிறது.

பராபரிக்கை, பராபரித்தல், n. v. du préc. revue, — d'un corps de troupes, — de soldat, ou

பராபரிப்பு, n. v. du même, régulation, arrangement, inspection, examen, soin.

*பார்பதி, f. de பார்பதன், (surmon de) Parvadi.

*பராபவம், பராபூதம், (பரா, பவம், பூதம்), défaite, déconfiture, irrévérence, mépris, disgrâce; பராபவ, — வருஷம் l'année destructive, la 40me du cycle indien de 60 ans, correspondant à 1846 et 1906.

பராமரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, v. a. examiner, soigner, considérer, faire attention, servir, assister, pourvoir, entretenir, soutenir: பராமரிக்கச்சொல்லுகிறது donner ordre d'avoir soin et d'entretenir; பராமரித்துக்கொண்டிருக்கிறது être dans l'habitude de —, être à examiner...; — நடத்துகிறது pourvoir, entretenir, avoir soin et diriger; — வாங்குகிறது chercher à acheter; அவனென்னைப் பராமரிக்கவில்லை il ne prend pas soin de moi, il ne m'assiste pas.

பராமரிக்கை, V. பராமரிப்பு.

*பராமரிசம், (paramârsa), distinction, discernement, différence, jugement, conclusion tirée de l'analogie et de l'expérience; தேவபராமரிசம் la divine providence.

பராமரிசிக்கிறது, சித்தேன், சிப்பேன், சி, சிக்க, v. a. பராமரிசித்தல், பராமரிசிப்பு, n. v. (பராமரிசம்), distinguer, discerner, considérer.

பராமரித்தல், பராமரிப்பு, et பராமரிக்கை, n. v. de பராமரிக்கிறது, attention, soin, entretien, support, assistance, provisions, considération: பராமரிப்புக்காரன் pourvoyeur, celui qui a soin...; பராமரிப்புண்டாயிருக்கிறது pourvoir à, prendre soin.

பராமர்த்துமியம, un des 32 உபநிஷதம்.

*பராமிருதம், (பர, அமிருதம்), céleste ambroisie, i. e. pluie.

*பராமுகம், (parâk de travers), visage —, regard de travers, air dédaigneux, détourner le visage, inattention, inadvertance, négligence, indifférence, mépris: — ஆயிருக்கிறது être inattentif, dédaigneux, ne pas faire cas; இதிலே — ஆயிராதே ne soyez pas inattentif ou insouciant à cela; — செய்கிறது être inattentif et regarder çà et là, être distrait.

*பராயணம், (பர, அயனம்), forte adhésion, attachement, adhérence, connexion, désir, ordre religieux, classe —, division religieuse, étude —, division religieuse, étude —, division des vêdas, zodiaque.

*பராயணர், (id.), étudiants religieux, ceux qui étudient les vêdas.

*பராயணி, (id.), le fils prétendu du soleil, i. e. Karnen.

பிரப், l'arbre பிரப்.

*பராரி, (parâri), l'avant-dernière année, il y a 3 ans, (arabe), caché, enfui.

*பராருகம், (பர, உருகம்), pierre, roc.

பராரை, son intérieur, gros tronc d'arbre; — மரம் arbre qui a un gros tronc.

*பரார்த்தம், 1° (பர, அர்த்தம்), remplacement, pour autrui, bienfait rendu au prochain. 2° (பரம், அர்த்தம்), moitié de la vie de Bramà, septillion, nombre infini: பரார்த்தசங்கை série infinie; — தேவப்பிரார்த்தித்தல் prière faite à Dieu pour les autres (c'est une des 14 actions de charité தருமவிருத்தி); — வாதி avocat officieux qui parle pour les autres; — சத்தியசாட்சி preuve de la vérité à la satisfaction ou en faveur des autres.

*பராவரம், (பர, அவரம்), avant et après.

*பராவிருத்தம், பராவிருத்தி, (பரா), fuite, retour en arrière, détour, échange, troc, renversement d'un jugement, restitution de propriété: பராவிருத்தமுகம் visage qui se détourne (de dégoût ou de répugnance)

பராவுகிறது, P. பரவுகிறது.

*பராத்பரன், (பராத், abl. sanscrit de பர), le Très-haut, supérieur à ce qu'il y a de meilleur, de plus élevé.

*பரானுகூலம், (பர, அநுகூலம்), avantage —, succès d'autrui.

*பரானுகூலி, பராநுகூலி, (id.), bienfaiteur des autres, femme adultère, (qui se livre à autrui).

*பரான்னம், (பர, அன்னம்), nourriture d'autrui, — donnée par le prochain.

*பரி, 1° (pari, en grec péri), particule sanscrite qui se met devant les mots composés et signifie autour, environs, ubiquité, le plus haut degré, part, portion, cessation, rejet, abandon, séparation, fin, maladie, force, vigueur, effort, respect, ornement, extension, étendue, marque, vérité, plaisir, satisfaction, très grand, beaucoup. 2° cheval, la 1re constellation lunaire dite அசுவதி et ressemblant à la tête d'un cheval, amour, hauteur, élévation, noirceur, hâte, presse, vitesse, fardeau, charge, cotonnier, coton, chemin, grandeur, abondance, gloire, richesse, beauté, prospérité, peine, chagrin, gêne, malheur, défense, conservation, protection, cours, panier à prendre le poisson. 3° imp. et part. de பரிகிறது et de பரிக்கிறது: ஏழுபரித்தேர் char à 7 chevaux, le char du soleil qu'on prétend trainé par 7 chevaux; — கரிபதாதி les chevaux, les éléphants et les fantassins, armée composée de cavalerie, d'éléphants et d'infanterie; — கனிதம்

calcul, compte ; — கதம் intelligence, gain, empêchement, oubli, examen, recherche, entourage ; — கதை histoire, fable, fiction, pauvreté ; — கமம், — கமனம், (gam *aller)*, environner, extension, recherche.

*பரிகம், 1° (parikhâ), fosse, — qui entoure une citadelle, mur, rempart, plateforme en dedans des parapets. 2° (parigha), bâton ferré, barre —, massue de fer, verrou de porte, gourdin recourbé, bâton en demi cercle (en usage dans les combats), lance, destruction, porte extérieure, jatte, jarre d'eau, le 19me des யோகம் astrologiques, racine.

*பரிகம்சம், (பரி, hamsa *soleil*), périhélie.

*பரிகம்பம்; (*id.* கம்பம்), peur, terreur.

*பரிகரணம், பரிகரமாணம், (*id.* harana, haramâna *saisie*), capture, abandon.

*பரிகரம், (*id.* கரம் *qui fait.*), ceinture, jugement, discernement, commencement, lit, couche, cortége, suite, expression inusitée, insinuation couverte de ses désirs.

பரிகரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, *v. a.* (பரிகாரம்), பரிகரித்தல், *n. v.* guérir, traiter (une maladie), exercer la médecine, réparer (un tort.,.), prescrire ou suivre un régime, remédier, justifier, purger (d'une accusation), garder, protéger, conserver, abolir, annuler, effacer, ôter, rejeter, expier, satisfaire, trouver moyen : தோஷத்தைப் பரிகரிக்கிறது expier un crime ; தடங்கல்பரிகரித்து முடிக்கிறது éloigner les obstacles ou y remédier et finir (une chose); பரிகரித்திருக்கிறது avoir —, être expié, effacé, guéri, ôté...

பரிகரித்தல், பரிகரிப்பு, *n. v. du préc.* guérison, traitement, expiation, satisfaction, réparation, justification, conservation, garde, abolition, rejet, moyen : பரிகரிப்புபோதாமலிருக்கிறது, la réparation n'être pas suffisante.

*பரிகருத்தனம், (பரி, karttana *coupure*), coupure, incision circulaire.

*பரிகருமம், (*id.* கருமம்), ornement, décoration, purification, pureté, calcul, arithmétique.

*பரிகருமாஷ்டகம், (பரிகருமம், அஷ்டகம்), les 8 règles d'arithmétique dites அஷ்டகணிதம்.

பரிகலத்தார், (பரிகலம்), cortége, gens qui accompagnent.

*பரிகலம், 1° (பரி, gala *manger*), plat, — dans lequel mangent les gourous ou autres grands personnages. 2° (*id.* khala *marcher*), armée, suite, cortége, démon familier, — qui obsède : பரிகலசேஷம் restes, ce qui reste sur le plat d'un gourou et est regardé comme des présents sacrés par ses dévots sectaires.

*பரிகலிதம், (*id.* galita *fondu*), fonte, liquéfaction, fluidité, écoulement.

*பரிகற்பனம், பரிகற்பிதம், (*id.* கற்பனை, கற்பிதம்), gagner —, chercher sa nourriture et autres choses semblables, pourvoir, arrangement, convention, division, invention, entreprise, décision, achèvement, considération.

*பரிகாசம், (*id.* ஆசம்), plaisanterie, raillerie, moquerie, jeu, badinage, bouffonnerie, éclat de rire : — பண்ணுகிறது jouer, plaisanter, badiner, railler, se moquer, se jouer de ; — போலே *ou* — ஆகச்சொல்லுகிறது dire en plaisantant; பரிகாசக்காரன், — ப்பட்டன், *V.* பரிகாசி; — ப்போர் assaut de plaisanteries, combat pour badiner; — வார்த்தை, — ச்சொல் paroles de plaisanterie.

*பரிகாசி, (பரிகாசம்), moqueur, railleur, plaisant, bouffon.

*பரிகாதம், பரிகாதனம், (பரி, காதம், na), meurtre, arme, bâton ferré.

பரிகாரம், 1° (பரி, kâra *destruction*), entière destruction, abolition, abrogation, expiation, art — exercice de la —, médene, traitement, remède, réparation. 2° (parihâra), manque de respect, incivilité, environner, prise, saisie, largesse, abondance. 3° cheveux de femme : — பண்ணுகிறது effacer, abolir, rejeter, expier, réparer, satisfaire pour, *ou* — செய்கிறது exercer la médecine, traiter les malades, guérir les maladies ; பாவத்துக்குப் — பண்ணுகிறது expier le péché; பாவத்தைப் — பண்ணுகிறது effacer le péché ; — பண்ணிப்போடு abolis cela, ôte cela de ton esprit; ஒருவனுக்குப் — பார்க்கிறது traiter quelqu'un, le guérir; பரிகாரச்சாலை apothicairerie, dispensaire ; — ச்செலவு dépenses pour le traitement, — de remèdes, honoraires de médecin.

*பரிகாரன், (பரிகாரம்), réparateur.

*பரிகாரி, (பரிகாரம்), médecin, chirurgien, barbier qui pratique la chirurgie : பத்துப்பேரைக் கொன்றவன் முழுப்பரிகாரி celui qui a tué 10 personnes est un médecin accompli.

பரிகிருசம், (பரி), maigreur.

பரிகிறது, ரிந்தேன், ரிவேன், ரி, ரிய, *n. v.* (பரி), parler pour, — en faveur de, avec affection, ou partialité, favoriser, soutenir, protéger, défendre, aimer, avoir

compassion, être triste, se briser, se déchirer, — de soi-même, dégoutter. *v. a.* couper, trancher, briser, déchirer, lacérer, diviser, partager: மெய்யைக்குப் — défendre la vérité; பெண்சாதிக்குப் பரிந்து பேசுகிறது parler en faveur de sa femme ou des femmes; பரிந்திடுகிறது donner —, distribuer avec bonté; பரிந்துகொள்ளுகிறது favoriser, défendre, protéger, affectionner; — கொண்டவன் celui qui a défendu, protégé; — கொண்டாடல் panégirique, éloge chaleureux; — பேசுகிறது parler en faveur de, avec partialité; — போகிறது se mettre du côté de quelqu'un, prendre son parti; — போடாத சோறும் சொரிந்துதேயாத எண்ணெயும்பாழ் le riz cuit qu'on ne donne pas de bonne grâce, et l'huile dont on ne frotte pas bien (avant le bain), sont en pure perte: — வருகிறது venir au secours, favoriser ou défendre habituellement; பரிந்தெழுதுகிறது écrire en faveur, une apologie, une défense, recommander.

*பரிகீர்த்தனம், பரிகீர்த்திதம், (பரி), éloge, louange, vanterie, discours, paroles.

*பரிகு, (பரி, கு terre), périgée.

*பரிகூடம், (*id.*), barrière, chemin couvert devant la porte d'une ville.

*பரிகை, 1° (parikhâ), fossé, — qui entoure un fort, rempart, plate-forme en dedans des parapets 2° *V.* பரிதல்.

*பரிகோஷம், (பரி), discours blâmable, bruit — des nuages.

*பரிக்கரம், *P.* பரிஷ்கரம், ornement, décoration.

பரிக்காரர், (பரி chevl), cavaliers, palefreniers, conducteurs d'éléphants, soldats qui les montent.

*பரிக்கியாதம், பரிக்கியாதி, (பரி), réputation, renommée.

பரிக்கிரகம், (பரி, கிரகம் graha), acceptation, consentement, amitié, suite, famille, épouse, racine, origine, serment, corps de réserve, poste avec le général, 400 yards en arrière des lignes, stabitité, maintien, possession continuelle, continuation, conquête, intervention, le soleil près du nœud de la lune, corruption: அவன் — sa femme, celle qu'il a acceptée; — பண்ணுகிறது ou

பரிக்கிரகிக்கிறது, கித்தேன், கிப்பேன், கி, கிக்க, *v. a.* (பரிக்கிரகம்), accepter, recevoir, prendre.

பரிக்கிரகித்தல், பரிக்கிரகிப்பு, *n. v. du préc.* acceptation, réception, prise.

*பரிக்கிரமம், (பரி), marche, allée, promenade, — tout autour, tourner —, rôder çà et là, errer, jeu.

*பரிக்கிரயம், (*id.*), rachat, donner une partie d'un trésor pour conserver le reste.

*பரிக்கிராகம், (*id.*), autel de sacrifice.

*பரிக்கிரியம், பரிக்கிரியை, (*id.* கிரியை), entourage, entourer, — d'une haie, d'un fossé.

பரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, *v. a.* (பரி), porter, soutenir, protéger, défendre, garder, appuyer, étayer, craindre.

*பரிக்கை, *P.* பரிக்ஷை.

*பரிக்ஷதம், பரிக்ஷதி, (பரி, க்ஷதை), blessure, lésion.

*பரிக்ஷயம், (*id.* க்ஷயம்), corruption, dépérissement.

*பரிக்ஷீணம், (*id.*), perte, destruction, dépérissement, insolvabilité, banqueroute.

*பரிக்ஷேபம், (*id.*), dispersion, abandon.

*பரிக்ஷை, 1° (parikchâ), boue, fange. 2° *P.* பரீக்ஷை, essai, examen, expérience.

பரிசணிக்கிறது, ணித்தேன், ணிப்பேன், ணி, ணிக்க, *v. n.* பரிசணித்தல், *n. v.* parler doucement.

*பரிசத்தலன், (பரிசம், ஸ்தலம்), compagnon, camarade, associé.

*பரிசம், *P.* ஸ்பரிசம், tact, toucher, sens du tact, perception par le tact, attouchement, contact, commencement d' une éclipse, don, présent, — nuptial que l'époux fait au père et à la mère de l'épouse et qui remplace les fiançailles, arrhes du mariage, l'arsenic naturel dit கற்பாஷாணம், maladie douloureuse, — pénible, consonne: — பேசுகிறது parler —, traiter du présent nuptial; — பொருந்துகிறது en convenir; — போடுகிறது le donner, donner les arrhes du mariage, faire les fiançailles; பரிசகாலம் commencement d'une éclipse, temps où les 2 disques sont en contact; — க்கன்று la pierre précieuse dite நாகப்பச்சை; — தனமத்தினர், — வுணர்வின்மூலம் orange du tact; — தீட்சை initiation par le tact, ôter, selon les Indous, par le tact les souillures à ceux qui obtiennent la béatitude finale au moment du déluge qui suit chaque kalpa; — மணி la pierre philosphale; — நாடி l'heure indienne du commencement d'une éclipse.

*பரிசயம், (பரி, சயம்), union, connaissance, familiarité, accumulation, rencontre d'un ami,

*பரிசரம், (parisara), largeur, mot, règle, précepte, manière, terrain sur le

bord d'une rivière, d'une montagne ou d'une ville.

*பரிசரன், (பரி, சரன்), ami, compagnon, laquais, garde, — du corps, général, commendant en chef.

*பரிசரியம். பரிசரிவை, (parisaryâ), rôder çà et là, — de tous côtés.

*பரிசருப்பம், பரிசவரம், (பரி, சருப்பம்), environner.

*பரிசனம், 1° (பரி), suite, cortége, serviteurs, suivants, affinité, parenté. 2° P. ஸ்பரிசனம், tact, contact, toucher, attouchement, consonne, don, donation : பரிசவருக்கு classification des consonnes ; — வேதி pierre philosophale qui par son contact change les différents métaux en or, d'après les alchimistes.

*பரிசனன், P. ஸ்பரிசனன், l'air, le vent.

*பரிசனை, (பரிசனம்), coutume, habitude, connaissance.

*பரிசன்னியம், (பரி), le mont Mérou, — par excellence.

*பரிசாதனம், (id.), accomplissement, détermination.

*பரிசாபம், (id.), malédiction.

*பரிசாயம், (paritchâyya), le sacrifice ஓமம், fosse pour ce sacrifice, le feu du sacrifice (en général), levée des impôts.

*பரிசாரகம், 1° (பரிசாரகன்), service, ouvrage commandé, office de serviteur, travail. 2° (parisâra, gam *aller*), rôder çà et là, — partout.

*பரிசாரகன், pl. பரிசாரகர், (பரி, சாரகன்), compagnon, homme de la suite, serviteur, laquais, ministre ou assistant d'un sacrifice.

*பரிசாரம், 1° (id. சாரம்), suite, cortége, service, assistance : பரிசாரசனம் gens de la suite, cortège. 2° (parisâra), rôder partout. 3° cheveux de femme, dispute sur l'étiquette.

*பரிசாரி, (parisâri), rôdeur.

பரிசிக்கிறது, P. ஸ்பரிசிக்கிறது, toucher, tâter, sentir, être en contact, s'exercer.

பரிசித்தல், பரிசிப்பு, n. v. du préc. toucher, contact, attouchement, exercice.

*பரிசிரமம், (பரி), travail, peine, fatigue.

*பரிசிரயம், (id.), assemblée, asyle.

பரிசிலர், பரிசிலாளர், (பரிசில், அர், ஆளர்), mendiants, gens qui vivent de dons.

பரிசில், (ஸ்பரிசம்), don, présent, gratification.

*பரிசீமை, (பரி), borne, limite.

பரிசு, 1° (ஸ்பரிசம்), don, donation. 2° P. பெரிசு, épaisseur, grosseur. 3° naturel, disposition, manière, bonheur, respect; troupe de voyageurs, caravane, bateau d'osier couvert de peaux, V. பரிசை : — கேடு déshonneur, affront.

*பரிசுத்தம், (பரி), parfaite pureté, sainteté, intégrité : — ஆகிறது devenir pur, — saint ; — ஆக்குகிறது, — செய்கிறது, —பண்ணுகிறது, ou பரிசுத்தப்படுத்துகிறது purifier, rendre saint, sanctifier, consacrer ; பரிசுத்தக்குலைச்சல் ou குறைவு செய்கிறது, பரிசுத்தத்தைக் கெடுக்கிறது souiller, profaner ; பரிசுத்தத்தனம் état de —, sainteté, pureté.

*பரிசுத்தவான், பரிசுத்தன், (id.), saint, pur, innocent.

பரிசுத்தாவி, P. பரிசுத்த ஆவி, le Saint-Esprit (en style protestant).

*பரிசுத்தி, (பரி), sainteté, pureté, intégrité, entièrement.

*பரிசுத்தை, f. de பரிசுத்தன், sainte, femme pure.

*பரிசேஷம், (பரி), reste.

*பரிசேதம், பரிசேதனம். V. பரிச்சேதம், பரிச்சேதனம்.

பரிசை, bouclier, large parasol porté par un serviteur pour ombrager son maître : — க்காரன் celui qui porte un bouclier ou le parasol de son maître, homme d'une certaine caste.

*பரிசோதனை, (பரி), investigation, perquisition, recherche exacte, examen, épreuve.

பரிசோதிக்கிறது, த்தேன், ப்பேன், தி, திக்க, v. a. (id.), பரிசோதிக்குதல், பரிசோதித்தல், n. v. examiner avec soin, chercher, faire des perquisitions, éprouver.

*பரிசோஷம், (id.), desséchement, évaporation.

*பரிச்சதம், (paritchtchhada), cour, suite, cortége, famille, biens, habit.

*பரிச்சயம், P. பரிசயம், connaissance, familiarité : — பண்ணுகிறது faire connaissance.

*பரிச்சிதி, (paritchiti), connaissance, familiarité.

*பரிச்சித்தி, (paritchhitti), séparation, division.

*பரிச்சித்து, (parikchit), le roi பரீக்ஷித்து petit fils d'அருச்சுனன்.

*பரிச்சின்னம், (பரி, சின்னம்), division, coupure.

*பரிச்சேதம், (பரி, சேதம்), division d'un livre, chapitre, section, division, segment, ordre, disposition, borne, limite, antidote, remède, rejet, change, man-

que, néant, entière destruction, entièrement, (avec une négation c'est une négation emphatique), non, absolument rien, certainement non; — இல்லை point du tout, non certainement; அவன் — போக வில்லை ou வரவில்லை il n'est certainement point allé ni venu: — நானப்படி சொல்லவில்லை je n'ai certainement pas dit cela: — மாட்டேனென்கிறான் il refuse absolument, il répond non certainement; பரிச்சேதம்-ங 3 sortes de limites en métaphysique indoue; கால — limite quant au temps, exister dans un temps et non dans un autre; தேச — limite quant au lieu, être dans un lieu et non dans un autre; வஸ்து— limite quant à la substance, être ceci et non cela, Dieu, l'Être infini est, selon cette métaphysique, exempt de ces 3 sortes de bornes, il existe en tout temps et en tout lieux et est lui-même toute chose. (Ce dernier article renferme le panthéisme et est erroné).

*பரிச்சேதனம், (பரி), discernement, ris, ris de joie, V. பரிச்சேதம்.

பரிஷ்கரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, v. a. (பரிஷ்காரம்), orner, embellir, finir.

பரிஷ்கரித்தல், பரிஷ்கரிப்பு, n. v. du préc. ornement, embellissement, fin, achèvement.

*பரிஷ்காரம், பரிஷ்கிருதம், பரிஷ்கிருதி, (பரி, காரம்... ஷ் intercallé), embellissement, décoration, ornement, achèvement, poli, purification (par des rites supposés essentiels), initiation à une secte, cuisson, préparation, faire cuire, environner; பரிஷ்காரம் பண்ணுகிறது embellir, finir; — ஆய்ப்பேசுகிறது parler élégamment.

*பரிஷ்கிருதபூமி, (பரிஷ்கிருதம்), autel préparé pour un sacrifice.

*பரிஷ்டலம், (பரி, ஸ்தலம்), lieu environnant.

*பரிஷ்கந்தன், பரிஷ்கன்னன், பரிஸ்கந்தன், பரிஸ்கன்னன் (pariskanda, — skanna), enfant adoptif, — nourri par des étrangers.

*பரிஷ்டோமம், பரிஸ்தோமம், (பரி, ஸ்தோமம்), housse colorée d'éléphant.

*பரிஸ்தர்யம், பரிஸ்திதி, (பரி), solidité, fermeté.

பரிஞ்சு, garde —, poignée d'une épée: பரிஞ்சிலேகை போடுகிறது ou போட்டுக் கொள்ளுகிறது mettre la main à l'épée, — à la garde de son épée.

*பரிஞ்ஞானம், (பரி, ஞானம்), connaissance, discernement.

*பரிட்டினகம், P. பரிடீனகம், (பரி, dina vol, ka), vol d'un oiseau en rond.

*பரிட்காரம்..., V. பரிஷ்காரம்.

*பரிட்சாவிற்பத்தி, பரிட்சிக்கிறது, பரிட்சை... V. பரீக்ஷாவிற்பத்தி, பரீக்ஷிக்கிறது, பரீக்ஷை, (qui sont la vraie orthographe).

*பரிணதம், (parinata), maturité, courbure, inclinaison, capital, somme d'argent.

பரிணாதை, P. பரிணீதை.

பரிணமிக்கிறது, மித்தேன், மிப்பேன், மி, மிக்க, v n. (பரிணாமம்), பரிணமித்தல், n. v. changer: பிள்ளை பெரியவனாய்ப் பரிணமித்தான் le petit enfant a changé d'état et est devenu grand.

*பரிணயம், பரிணயனம், (parinaya, na), mariage, noces, attachement, V. பரிணாமம்.

*பரிணாகம், (parinâha), largeur, circonférence, — de cercle.

பரிணக்கன், P. பரிணயகன்.

*பரிணாமம், (parinâma), diversité, changement de forme ou d'état, maturité, fin, dernier âge, — degré ou état de la vie: பரிணாமசரீரம் corps sujet au changement, corps matériel; — சூலை flatuosité avec douleur et vomissement après avoir mangé, dyspepsie; — விரோதம் vicissitudes humaines comme naissance, croissance, mort, qui sont un obstacle à la béatitude finale; — ரூபம் figure changée, — embellie.

*பரிணாமாலங்காரம், (பரிணாமம், அலங்காரம்), métaphore, V. திரிபணி.

*பரிணாயம், (parinâya), conduire autour, déplacer une pièce au jeu d'échecs.

*பரிணயகன், (பரி), mari.

*பரிணீதன், m. (parinita), homme marié.

*பரிணீதை, f. du préc. femme mariée.

*பரிநேத்திரு, பரிநேதா, (pariniètrou, — nêtâ), mari.

*பரிதகனம், (பரி), brûler, rôtir.

பரிதபிக்கிறது, பித்தேன், பிப்பேன், பி, பிக்க, v. n. (பரிதாபம்), se désoler, déplorer, se chagriner, gémir, avoir de la peine, de la douleur, du chagrin, compatir.

பரிதபித்தல், பரிதபிப்பு, n. v. du préc. désolation, chagrin, douleur, compassion.

பரிதல், n. v. de பரிகிறது, faveur, affection, défense, parole en faveur, protection compassion, attendrissement, rupture, coupure, déchirure, partage, dégouttement.

*பரிதாபம், (பரி, தாபம்), désolation, douleur, — extrême, peine, angoisse, chagrin, compassion, pitié, crainte, chaleur, une division de l'enfer des Indous; பரிதா

பசுரம் fièvre brûlante ; — ப்படுகிறது, *V.* பரிதபிக்கிறது.

*பரிதாபி, (பரிதாபம்), personne désolée, affligée, compatissante, la 46me année du cycle indien correspondant à 1852 et 1912

*பரிதாயம், (paridhâya), serviteurs, suite, cortége, compagnons, le postérieur, le derrière des cuisses, bulle —, pièce d'eau, étang, *V.* சந்து.

*பரிதானம், 1° (paridâna), échange, troc, rendre une chose ou son équivalent, présent pour suborner, — pour acheter son droit ou l'injustice. 2° (paridhâna), habit, vêtement, — de dessous ; பரிதானக்காரன் homme qui reçoit de tels présents, qui se laisse suborner par des présents.

*பரிதி, (paridhi), circonférence de cercle, périphérie de roue, roue de char, — de char d'idole..., cercle, grand cercle de la terre, épicycle, disque ou arme circulaire qu'on lançait, disque du soleil et de la lune, halo, soleil, lumière, splendeur, couleur, or, branche d'arbre à laquelle on attache la victime du sacrifice, rempart artificiel de terre ; சீக்கிர — parallaxe annuelle des planètes supérieures, élongation des planètes inférieures ; — தோற்றம் lever du soleil ; — பாகை degrés moyens comptés sur un épicycte : — விட்டரம் fossé : — ஸ்தன் garde du corps, aide de camp.

*பரிதிவம், (பரிதி, *épicycle*, iva *comme*), épicycloïde.

பரிது, P. பரியது, chose grande, grosse.

*பரிதுஷ்டம, பரிதோஷம், (பரி, touch *plaire*), joie, plaisir.

*பரிதேவகம், பரிதேவனம், பரிதேவிதம், (paridèvaka, vana, — vita), lamentation, gémissement, plainte, peur.

*பரிதேவி, (paridèvi), qui se lamente, qui craint.

பரித்தம், *V.* பரிவட்டம.

பரித்தல், *n. v. de* பரிக்கிறது.

பரித்தானை, (பரி *cheval*), cavalerie.

பரித்தியாகம், (பரி), abandon, abdication, désertion, renoncement, perte, privation : சர்வசங்க — renoncement à toute société, état d'ermite.

*பரித்தியாகி, (பரி), ascète, sannyasi, qui a tout abandonné, qui a renoncé au monde : சர்வசங்க — ermite, anachorète, — qui a renoncé à toute société.

*பரித்திராஸதம், (*id.*), peur, alarme.

*பரித்திராணம், *id.*), défense propre, protection, parer les coups, suffisance, dire c'est assez.

*பரிநாமம், (பரி), renommée, richesses, prospérité.

*பரிநியாசம், (*id.*), finir, compléter, sens d'une phrase.

பரிந்து, *gér. de* பரிகிறது.

*பரிபக்குவம், (*id.*), *ou* பரிபக்குவவேளை, bonne occasion, opportunité, maturité, cuisson, point ou degré voulu : — ஆகிறது devenir mûr, parvenir à un âge mûr, au point voulu ; பரிபக்குவத்திலே செய்கிறது faire dans le temps convenable.

*பரிபங்கம், (*id.*), mettre en pièces, brisement.

*பரிபணம், (*id.*), argent en main, capital, le principal.

*பரிபதி, பரிபந்தகன், (பரி *contre*, padi, panthaka *qui. va*), ennemi, antagoniste.

*பரிபந்தி, (*id.* panthi, *qui. va. sur la route*), ennemi, bandi, voleur de grand chemin.

*பரிபவம், (*id.* பவம்), mépris, manque de respect, disgrâce, défaite, déconfiture. pauvreté, bassesse, état —, chose méprisable, tristesse, affliction : பரிபவபதம், பரிபவாஸ்பதம், (ஆஸ்பதம்), état abject, — méprisable, situation disgrâcieuse.

*பரிபவி, (பரிபவம் i), qui méprise, qui souffre le mépris.

*பரிபாகம், (பரி), cuisson, maturité, temps convenable, habileté, digestion, fruit des actions.

*பரிபாகி, (பரிபாகம், i), cuisinier, homme capable, — mûr, qui digère.

*பரிபாஷணம், (பரி, பாஷணம் *dire*), consentement, accord, conversation, mépris, injure, manière, règle, précepte.

*பரிபாஷிதம், (பரி), qualité d'être —, terme technique.

*பரிபாஷை, பரிபாடை, (பரி), terme technique, — de convention, marque, signe particulier, signal, mot d'ordre, — du guet, arrangement, désignation, injure, (en médecine) pronostic : — சூத்திரம் règle d'arrangement, — concernant l'invocation, les mots regardés comme propres au commencement de l'ouvrage, la précision ou le sommaire, la division, le développement et la convenance des matières d'un ouvrage d'esprit.

*பரிபாடி, (paripâti), ordre, méthode, arrangement, arithmétique.

*பரிபாலகன், (பரி), gardien, défenseur, conservateur, protecteur, conducteur, gouverneur, bienfaiteur : உலோக — protecteur, du monde, roi ; உலோக பரிபாலகத்

த்துவம் conservation du monde, gouvernement d'un roi.

*பரிபாலம், பரிபாலனம், (பரி), conservation, protection, défense, — propre, garde, soin, entretien, subvention, augmentation, faveur, gouvernement conduite : இராச்சிய — bon gouvernement d'un royaume ; — பண்ணுகிறது conserver ; protéger, défendre, gouverner ; பரிபாலனப் படுகிறது être protégé, gardé, gouverné.

*பரிபாலனன், பரிபாலன், (பரி), V. பரிபாலகன்.

*பரிபாலி, 1° (பரிபாலம், i), gardien, défenseur. 2° (imp. de பரிபாலிக்கிறது, லித்தேன், லிப்பேன், லி, லிக்க, v. a. பரிபாலித்தல், n. v. (பரிபாலம்), conserver, protéger, défendre, seconder, aider, favoriser, soigner, pourvoir, conduire, gouverner, fertiliser, faire prospérer.

*பரிபாலிதம், (பரி, pâlita, *protégé*), protection, défense.

*பரிபாவம், (*id.* bhâva *état*), *V.* பரிபவம்.

*பரிபிஷ்டகம், பரிபிட்டகம் (paripichtaka), étain, plomb.

*பரிபிசேசனம், *P.* பரிபிசேஷணம், பரிபிசேஷிதம், (பரி, பிசேஷணம்), abandon, dépouillement.

*பரிபுஷ்கரை, பரிபுட்கரை, (paripouchkarâ), espèce de concombre, cucumis madraspatanus.

பரிபுடம், (பரி *cheval*, புடம்), calcination en brûlant gros comme un cheval, *i. e.* 100 bouses de vache sèches. *feu de 100* bouses.

*பரிபுடனம், (paripoutana), peler, écailler, desquamation.

*பரிபுரம், (பரி, poura *aller*), petits grelots —, anneau résonnant dont on orne les pieds.

*பரிபூசனம், பரிபூசிதம், (பரி), vénération, adoration.

*பரிபூதம், 1° (*id.* poûta *pur*), chose purifiée, pure, vannée, choix, intelligence. 2° (*id.* bhoûta *devenu*), mépris, injure, outrage, chose vieille.

*பரிபூரணதை, (பரிபூரணம், tâ), *ou*

*பரிபூரணம், (பரி), plénitude, entière perfection, satiété, satisfaction, abondance, achèvement : பரிபூரணமாய் *ou* பரிபூர்த்தியாய்ச்சாப்பிடுகிறது manger à satiété ; பரிபூரண *adj.* plénier, entier, parfait, très plein, très abondant ; — த்துவம் plénitude, — entière, perfection, satiété : கடவுளிடத்திற் பரிபூரணதை *ou* பரிபூரணத்துவமிருக்கின்றது Dieu possède la plénitude de tout bien.

*பரிபூரணன், (பரிபூரணம்), Dieu, l'Être rempli de toutes perfections, — qui remplit tout de sa présence, Dieu, (et à tort) Siven.

*பரிபூரணி, *f. du. préc.* celle qui est pleine de grâce, la parfaite, la très sainte Vierge, (à tort) Parvadi.

*பரிபூர்த்தி, (பரி), *V.* பரிபூரணம்.

*பரிபோகம், (*id.*), jouissance, — du bien d'autrui sans sa permission.

*பரிப்பிரமம், (*id.*), rôdage, erreur, écart, tournoiement.

*பரிப்பிரஷ்டம், (*id.*), chute, dégradation, privation.

*பரிப்பிரஷ்டன், (*id.*), tombé, dégradé, privé de.

*பரிப்பிலவம், (பரி), agitation, tyrannie, oppression, bain, immersion, inondation.

பரிப்பு, *n. v. de* பரிக்கிறது, fardeau, support, soutien, protection, défense, étai, crainte.

பரிமணி, la plante கரந்தை.

*பரிமண்டலம், பரிமண்டலித்தம், பரிமண்டலதை, (பரி, மண்டலம், ita, tâ), boule, globe, rondeur, rotondité, cercle.

*பரிமந்தம், (பரி), peu ; petitesse ; lenteur, paresse.

பரிமர்த்தனம், பரிமருத்தனம், (பரி), frottement, broiement.

பரிமருச்சியம், *P.* பரிமிருச்சியம்.

*பரிமளம், (parimala), odeur suave, — exquise, parfum, joie, délices, copulation ; பரிமளகந்தி celle qui sent bon, சத்தியவதி mère de Vyasen trouvée, au dire des Indous, dans le ventre d'un poisson et élevée par le chef des pêcheurs. Elle se nomma d'abord மச்சகந்தி celle qui a l'odeur de poisson. Par son commerce charnel avec le richi பராசரன் elle perdit, disent-ils, l'odeur de poisson et acquit une odeur de parfum qui se répandant à un யோசனை (4 lieues de distance) lui fit donner les noms de பரிமளகந்தி et de யோசனைகந்தி. Après la naissance de son bâtard Vyasen elle redevint vierge, selon eux, épousa ensuite le roi de Hastinabouri சந்தனு et devient mère des rois சித்திராங்கதன் et விசித்திரவீரியன் ; பரிமளக்குழம்பு, — ச்சேறு, — த்தயிலம், — த்தைலம் onguent —, mélange odoriférant ; — கந்தம் odeur suave, — odoriférante ; — திரவியம், — வருக்கம் parfum, encens suave, herbes —, fleurs —, composition —, substances odoriférantes.

பரிமளி, 1° (பரிமளம்), la plante கரந்தை basilic. 2° *imp. de* பரிமளிக்கிறது, ளித்தேன், ளிப்பேன்,

ளி, ளிக்க, v. n. et (பரிமளம்); பரிமளித்தல், n. v. et பரிமளித்திருக்கிறது, avoir une bonne odeur, sentir bon, répandre une odeur suave, — de parfum, se réjouir.

பரிமளிப்பு, n. v. du prèc. bonne odeur, joie.

பரிமா, (பரி, மா), cheval.

*பரிமாணம், (parimâna), mesure, quantité : பரிமாணச்சந்தேகம் doute sur le mesurage ; — வகுதி ce qui fait la différence de longue ou de brève, i. e. voyelle, (terme technique).

*பரிமார்க்கம், பரிமார்க்கியம், பரிமார்ச்சனம், (parimârga, — mârgya, — mardjdjana), nettoiement, purification.

பரிமாவடிப்போர், (பரிமா, அடிக்கிறது), ceux qui dressent *litt.* frappent les chevaux, cavaliers, palefreniers.

பரிமாறுகிறது, றினேன், றுவேன், று,ற, (பரி), பரிமாறல், பரிமாறுதல், n. v. 1° arranger, conduire, traiter, expédier (différentes affaires), troquer, échanger, entreprendre, se mêler de, se familiariser, fréquenter, rôter çà et là, aller et venir, se servir de, prendre. 2° servir, distribuer (les mets...), partager.

பரிமாற்றம், n. v. du prèc. fréquentation, familiarité, connaissance, conduite.

பரிமிக்கிறது, மித்தேன், மிப்பேன், மி, மிக்க, v. a. பரிமித்தல், n. v. embellir, revêtir, orner de, mesurer.

*பரிமிதம், (பரி), mesure, borne, limite, chose mesurée.

*பரிமிதாகாரம், (பரிமிதம், ஆகாரம்), sobriété dans le manger.

*பரிமிருச்சியம், (parimroudjya), action d'essuyer, de nettoyer.

பரிமுகம், (பரி), visage de cheval, la 1re constellation lunaire dite அசுவதி et représentée par une tête de cheval, jambe, péroné, os extérieur de la jambe, peau de la jambe.

*பரிமேயம், (pariméya), chose mesurée.

*பரிமோகனம், (பரி), fascination, charme, trouble d'esprit.

பரிய, adj. de பருமை, grand, gros, épais : பரியது chose épaisse.

பரியகம், anneau pour les pieds, — pour les mains, bracelet, assemblage de petits grelots ou autres ornements bruyants qu'on attache aux pieds.

*பரியங்கம், (பரி, அங்கம்), lit, couche.

*பரியஸ்தம், (பரி, asta *jeté*), renversement,—sens dessus dessous, rejet, renvoi, chute.

*பரியஸ்திகை, (paryastikâ), lit, couche.

*பரியடனம், (பரி, அடனம்), rôder çà et là.

*பரியந்தம், (பரி, அந்தம்), terme, borne, limite, fin, jusqu'à : மரணபரியந்தம் jusqu'à la mort.

*பரியந்தகை, (பரி, அந்தம், ka), dépravation, perte de toute bonne qualité.

பரியம், 1° P. பரிசம், présent nuptial, fiançailles. 2° prix, valeur.

*பரியயணம், (பரி, அயணம்), selle —, housse de cheval.

*பரியயம், (பரி, அயம்), contrariété, opposition, irrégularité, ordre renversé, négligence, — des usages, couche.

*பரியவசானம், பரியவசிதம், (பரி, அவசானம்), fin, conclusion.

*பரியவஸ்தானம், பரியவஸ்தை, பரியவத்தை, பரியவஸ்திதம், (பரி, அவஸ்தை), அவ, ஸ்தானம், ஸ்திதம்). opposition, contradiction, résistance.

பரியவம், grand chemin, route commune, — fréquentée.

*பரியன்னியம், (paryanya), nuage, bruit du tonnerre.

*பரியன்னியன், (id.), le prétendu maître du tonnerre, Dêvendiren.

*பரியாகாரம், (paryâhâra), transport, fardeau, tas de grains, joug, pot à l'eau.

*பரியாசம், 1° P. பரிகாசம், moquerie, raillerie, jeu badinage. 2° (paryâsa), ordre renversé.

*பரியாணம், (paryâna), selle, bât.

*பரியாத்தம், (paryâpta), satisfaction, assez, suffisamment, assemblage, consentement, possibilité : பரியாத்தபோகம் jouissance suffisante, avoir ce qui est suffisant.

*பரியாத்தி, (paryapti), garde, conservation, acquisition, agrément, convenance, compétence, satisfaction, satiété, suffisance, assez. discernement, distinction des objets, défense, parer un coup.

*பரியாபிதம், (பரியாத்தம்), satisfaction. *adv.* assez suffisamment.

*பரியாயம், (pariyâya), un des 35 figures dites அலங்காரம், texte d'un vocabulaire, ou ordre des synonymes pour chaque terme, règle, ordre, arrangement méthodique, manière, espèce, manières diverses, généralité, ce qui est commun, nature, caractère ou propriété spécifique d'une chose, propriété des substances (comme l'amertume, la fraîcheur), occasion, opportunité, production artificielle, chose qu'on fait, préface, — dans laquelle on ne dit pas l'objet qu'on a en vue d'une manière propre à cet objet, mais d'une

manière détournée : பரியாயசந்தேகம் léger —, quelque doute ; —சயனம் veille et sommeil alternatifs : — ச்சொல், synonyme, autre mot qui désigne la même chose ; — நாமம் nom qui a un raport à une chose ; — ப்பேர் nom technique.

*பரியுஷிதான்னம், (பரியாயம், அன்னம்) riz qu'un homme d'une caste donne ou prépare pour un homme d'une autre caste, nourriture qui aurait dû être donnée à un autre comme celle d'un soudras donnée à un brame.

பரியாரம், P. பரிகாரம்.

பரியாரி, P. பரிகாரி.

பரியாலோசனம், (பரி, ஆலோசனை), réflexion, considération, regarder tout autour de soi.

பரியாளம், garde royale, escorte de troupes, cortége.

*பரியாணம், P. பரியாணம்.

*பரியுதஞ்சனம், (paryoudantchana), dette.

பரியுதாசம், பரியுதாசனம், (paryondâsa, na), précepte prohibitif, règle fautive.

*பரியுபாசனம், (பரி, உபாசனை), adoration, vénération.

பரிமேறி, (பரி, ஏறுகிறது), homme à cheval, cavalier, Ayénar.

*பரிரக்ஷணம், பரிரட்சணம், (பரி), garde, défense, préservation.

*பரிரப்யமாணம், (parirabhamâna), embrassement.

*பரிரம்பம், பரிரம்பணம், (parirambha, na), embrassement, couche.

பரிவஹிதம், P. பரிவாஹிதம்.

*பரிவட்டம், (பரி), bandeau (usité dans diverses cérémonies), morceau de —, toile, dévidoir (de tisserand), பரிவட்டச்சீலை toile fine, — de grand prix, suaire, linceul.

*பரிவேதனம், (பரி), pleurs, cris, mépris, injure.

பரிவயம், 1° riz pilé. 2° (பரி, வயசு), jeunesse. 3° id. வசம்), être réunis —, vivre longtemps ensemble.

பரிவயத்தம், P. பரிவியத்தம்.

*பரிவருக்கம், (parivarha), suite, cortége, richesses, bonheur, chose, substance, insignes de la royauté.

*பரிவருத்தம், (parivartta), fin ou destruction du monde, fin des 4 âges ou யுகம் des Indous, le roi des tortues, ou l'incarnation prétendue en —, tortue, tourner, — en rond, retraite, fuite, se retirer en arrière, troc, échange, chapitre —, livre —, chant d'un poëme, fin d'un livre, nœud.

*பரிவருத்தனம், பரிவர்த்தனம், 1° (பரிவருத்தம், na), troc, échange, tourner, — autour. 2° (parivarddhana), augmentation

*பரிவருத்தனை, (id.), V. பரிவருத்தனம். fig. de rhét. par laquelle après avoir donné un sens à un mot, on dit qu'il en a encore un autre.

*பரிவருத்திதம், 1° (parivarttita), tourner autour, roue. 2° (parivarddhita), augmentation.

*பரிவற்சரம், (பரி), année.

*பரிவற்சனம், ou mieux பரிவருச்சனம் (பரி), meurtre, ou

*பரிவற்சிதம், (id.), abandon, rejet.

*பரிவாகம், (parivâha), inondation, crue d'eau, écluse.

*பரிவாகிதம், (parivâhita), vide, épuisement, dessèchement : பரிவாகிதமுகம் visage détourné par dédain, tourner et secouer un peu la tête de dédain.

*பரிவாசம், (id.), habitation, demeure, séjour.

*பரிவாசிதம், (பரிவாசம், ita), attention respectueuse —, égards envers les supérieurs, action de garder le gourou.

*பரிவாதகன், பரிவாதி, (பரிவாதம், ka), accusateur, plaignant, demandeur, plaideur

*பரிவாதம், (பரி, வாதம்), reproche, réprimande, critique, accusation, injure, archet de luth.

*பரிவாபம், (பரி), raser, bulle —, pièce d'eau, étang, suite, cortège ou

*பரிவாபனம், பரிவாபிதம், (பரிவாபம், na, ita), raser, couper les cheveux.

*பரிவாரம், (பரி), suite, train, cortége, escorte, suivants, troupe, armée, fourreau: பரிவாரதேவதை prétendu dieu ou esprit familier.

*பரிவாரதை, (பரிவாரம், tâ), sujétion, dépendance.

*பரிவாரிதம், (பரிவாரம், ita), entourage.

*பரிவின்னன், பரிவித்தி, பரிவிந்தன், (parivinna, — vitti, — vindan), frère aîné non marié tandisque le cadet l'est déjà

*பரிவிந்தகன், (parivintaka), frère cadet marié tandis que l'aîné ne l'est pas.

*பரிவிப்லதம், பரிவியத்தம், (பரி, விபத்தம்), opposition.

*பரிவிரட்டம், (P. பரிப்பிரஷ்டம்), erreur.

*பரிவிராசகன், பரிவிராசகன், (parivrâpja, kâ (ascète, religieux mendiant.

*பரிவிராச்சியம், (parivrâdjya), état ascétique.

*பரிவிருஹிதம், (parivrouhita), augmentation.

*பரிவிருங்கணம், (parivroumhana), augmentation, appendix, choses ajoutées.

*பரிவிருடன், (parivroudha), maître, possesseur, supérieur.

*பரிவிருத்தம், (parivrouta), troc, échange, tourner autour, circuit, tour —, cercle complet, fin.

*பரிவிருத்தி, (parivroutti), révolution synodique, — des astres, *V.* பரிவிருத்தம் *et* பரிவித்தி : — வாக்கியம் table pour déterminer la longitude géocentrique des 5 planètes.

*பரிவிருஸ்தி, (parivrousti), *V.* பரிவித்தி *et* பரிவிருத்தி.

*பரிவீதம், (parivita), environner, l'arc de Brama.

பரிவு, *n. v. de* பரிகிறது, amour, plaisir délice, santé, chagrin, affliction, malheur, maturité, opportunité.

பரிவேசம், பரிவேஷம், பரிவேடம், (பரி), ce qui entoure, entourage, circonférence, — d'un cercle, halo autour —, disque du soleil et de la lune.

*பரிவேஷணம், பரிவேடணம், (பரிவேஷம், na), entourage, distribution de nourriture, servir à table, donner un repas.

*பரிவேஷ்டணம், பரிவேட்டணம், (parivêchtana), entourer, circonférence.

*பரிவேதனம், (பரி), considération, examen, prudence, habileté, prévoyance, gain, acquisition, mariage, affliction, angoisse, tribulation.

*பரிவேதிரு, பரிவேதர், (parivêtrou), frère cadet marié avant son aîné.

*பரிவேதினி, (parivêdini), femme d'un tel frère.

பரிற்பலவம், *P*, பரிப்பிலவம்.

*பரீகம், *P*, பரிகம், le 19me des 27 போகம் astrologiques.

*பரீகாசம், *P*. பரிகாசம், raillerie, plaisanterie.

*பரீகாரம், *P*. பரிகாரம், manque de respect, espace laissé libre auprès d'une ville pour le pâturage des troupeaux, expiation ou réparation pour une mauvaise action.

*பரீக்கை, *V*. பரீக்ஷை.

*பரீக்ஷகம், (பரி, ikcha *voir*, ka), examen, investigation.

*பரீக்ஷகன், (*id.*), examinateur, scrutateur.

*பரீக்ஷணம், (*id.* na), examen, épreuve, investigation.

பரீக்ஷா, *obl de* பரீக்ஷை:—விற்பத்தி force de l'habitude, pratique.

பரீக்ஷிக்கிறது, க்ஷித்தேன், க்ஷிப்பேன், க்ஷி, க்ஷிக்க, *v. a.* (பரீக்ஷை), பரீக்ஷித்தல், *n. v.* examiner, sonder, scruter, éprouver, essayer, explorer, s'exercer, s'habituer.

*பரீக்ஷிதம், (பரிக்ஷை, ita), examen, essai.

பரீக்ஷித்து, பரீக்ஷிதன், (parikchit), le roi Parikchit, petit fils de அருச்சுனன், tué, au dire des Indous, dans le ventre de sa mère et réanimé par Krichna; c'est à lui qu'est faite la narration du பாகவதம்.

*பரீக்ஷை, (பரி, ikcha *voir*), considération, examen, investigation, essai, épreuve, tantative, exercice, expérience, habitude, pratique, jugement par ordalie, un des 3 போதப்பிரகாரம் qui consiste à examiner si l'objet que l'on décrit a telle qualité ou non, s'il est conforme ou non à la définition; — பார்க்கிறது, — பண்ணுகிறது, *V*. பரீக்ஷிக்கிறது.

*பரீசாரம், (parisâra), aller —, rôder —, voyage autour.

*பரீஷ்டி. (parichti), examen, recherche, service, bonne volonté, préparation, être prêt à tout.

*பரீட்சணம், பரீட்சிக்கிறது, பரீட்சை... *V*. பரீக்ஷணம்...

பரீணம், fracture.

*பரீணயம், (parinây), transport d'une pièce au jeu d'échecs.

*பரீதாவி, (paridâvi), la 46me année du cycle indien dite பரிதாபி.

*பரீயமாணம், (pariyamâna), être traversé, transpercé, transpercer.

*பரீரம், (parira), fruit.

*பரீரம்பம், *P*. பரிரம்பம், embrassement, caresse.

*பரீவர்த்தம், *V*. பரிவருத்தம், échange, troc, la tortue royale ou Vichnou incarné en tortue.

*பரீவாதம், *P*. பரிவாதம்.

*பரீவாரம், *P*. பரிவாரம்.

*பரு, 1o (parou), océan, jointure, nœud, —de roseau, montagne, paradis, 2o (bharou), Vichnou, Siven, or, mari, maître, seigneur. 3o furoncle, clou, apostume, ulcère, bouton de petite vérole. 4o *adj. de* பருமம், gros, épais, grossier, grand. 5o *imp. de* பருக்கிறது; — எழும்புகிறது, — கிளம்புகிறது, — ப்புறப்படுகிறது un ulcère, un furoncle se former, — sortir; — உடைகிறது un furoncle crever de lui-même; — நசுங்குகிறது le furoncle crever étant pressé; — ப்பழுக்கிறது le furoncle mûrir.

பருகல், *opt. et n. v. du suiv.*

பருகுகிறது, *sync.* பருகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. a.* பருகுதல், *n. v.* boire, avaler des mets liquides, (ce qui est une manière de manger), manger.

பருக்கல், *opt. et n.v. de* பருக்குகிறது.

பருக்கள், *bl. de* பரு, furoncles, pustules.

பருக்கன், (பரு), chose grossière, பருக்காங்கல், gravier, caillou.

பருக்கிறது, ருத்தேன், ருப்பேன், ரு, ருக்க, ருக்கேன், *nég. v. n.* (பரு), *ou* பருத்துப்போகிறது, grossir, épaissir, devenir gros, épais, engraisser: பருக்காதவன், homme qui ne grossit pas ou n'a pas grossi, qui est maigre et fluet; பருக்கவெழுதுகிறது écrire en gros caractères: பருக்கவைக்கிறது laisser grossir (les petits fruits sur l'arbre... பருத்திருக்கிறது être gros, grand, épais, corpulent.

பருக்குகிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v. caus. de* பருகுகிறது, faire boire, — manger.

பருக்குதல், *n. v. de* பருக்குகிறது *et de* பருக்கிறது.

பருக்கை, 1° petite pierre ronde, boule, cristal, riz cuit, miette, *ou* பருக்கைக்கல் gravier, pierrette, petit caillou, jachère. 2° *n. v. de* பருக்கிறது, grossissement, épaississement. 3° *2° pers. nég du même*, tu ne grossiras pas.

பருங், *P.* பரும் devant க, gros, grand, épais: — கடி grande morsure; — கல் grosse pierre; — கன்மலை gros rocher, — roc; — கை main grande, — libérale, qui donne largement.

*பருஷம், (paroucha), *ou* பருஷவசனம், — வாக்கு injure, parole dure, — injurieuse, reproche: பருஷவருஷம் pluie d'injures.

*பருஷோக்தி, (பருஷம, உக்தி), parole injurieuse.

*பருஷோக்திகன், (*id.* ka), diseur d'injures.

பருஞ்சீலை, (பரும், சீலை), toile grossière, longue toile.

*பருணம், *P.* பர்ணம் feuille.

*பருணயனம், *P.* பரிணயனம், mariage, noces.

*பருணிதர், (பருணம், ita), ceux qui se servent d'ôles, gens d'une science mûre ou accomplie, savants, poètes.

*பருதி, *P.* பரிதி.

பருத்த, *part. parf. de* பருக்கிறது; gros, épais.

பருத்தல், *n. v. de* பருக்கிறது.

*பருத்தாரம், (paroudhâra), cheval.

பருத்தி, *ou* — ச்செடி, cotonnier, arbrisseau qui donne le coton, gossypium herbaceum: செம் — cotonnier à fleurs rouge, gossypium religiosum; தாளிப் — l'arbrisseau gossypium vitifolium; — க்கடையில் நாய்க்குப்பணிபென்ன qu'a à faire un chien dans une boutique de coton, *i. e.* qu'a à faire ici un tel vilain? — க்காடு *litt.* une forêt —, *P.* un champ de cotonniers; — க்காய் fruit vert —, capsule de cotonnier; — க்கொட்டை graine de cotonnier; — நூல் fil de coton; — பன்னுகிறது, — பிடிக்கிறது carder le coton, le séparer de sa graine, le filer; — ப்பஞ்சு coton de l'arbrisseau பருத்தி (pour le distinguer de celui de l'arbre இலவு); — ப்பஞ்சு நூற்கிறது filer du coton; — மணை instrument pour séparer le coton de sa graine.

பருத்து, 1° *gér. de* பருக்கிறது, 2°* (parout), l'année dernière.

பருநூல், (பரு), gros fil, fil grossier.

பருந்தலை, (பரும், தலை), grosse tête, homme distingué, — de considération.

பருந்து, milan, faucon: பருந்தின்விருந்து le festin du milan, *i. e.* le crabe; பருந்தின்வீழ்வு chute du milan, une des 4 marches ou tournures des sentences dites சூத்திரம், celle où une sentence fait allusion —, se rapporte ou renvoie à une autre, ressemblant ainsi au vol du milan qui se précipite comme un trait sur sa proie.

பருந்துவாரம், (பரும்), grand trou, — creux.

பருந்தொட்டு, *P.* பருந்தோடு, (*id.*), grande feuille.

*பருபதம், *V.* பருப்பதம்.

பருபருக்கை, (பரு), gros sable, gravier.

பருபாரிக்கிறது, (*id.* பாரிக்கிறது), grossir, devenir — paraître gros, épais.

*பருப்பதம், *P.* பருவதம், mont, montagne: அஷ்ட —, *V.* அஷ்டதிக்குப்பர்வதம்.

*பருப்பதி, (பருப்பதம், i), la montagnarde, Parvadi.

பருப்பம், (பரு), grosseur.

பருப்பிக்கிறது, பித்தேன், பிப்பேன், பி, பிக்க, *v. caus. de* பருக்கிறது, *et* பருப்பித்தல், *n. v.* faire —, grossir, augmenter.

பருப்பு, 1° *n. v. de* பருக்கிறது, grossissement, augmentation, acroissement, grosseur. 2° pois, fève, pépin, pulpe de pois, de graines, de noix, de noyaux...; — க்கஞ்சி purée, soupe ou potage de pois et de riz cuits ensemble; — க்கீரை la plante chenopodium album; — ச்சாறு purée, bouillon de pois; — ச்சாதம் *V.* பருப்போரை.

பருப்பொருள், (பரு), gros objet, objet grossier, non délicat.

பருப்போரை, (பருப்பு, ஓரை), pois cuits.

பருமட்டம், பருமட்டு, (பரு), chose —, manière grossière.

பருமணல், (*id.*), gros sable, gravier.

பருமம், 1° (பரு), grosseur, épaisseur, corpulence. 2° cuirasse, cotte d'armes, longue robe, selle de cheval, le postérieur, assortiment de 18 enfilades de perles ou de pierreries.

பருமல், vergue, antenne.

பருமன், (பரு), grosseur, épaisseur, corpulence, gros homme, chose grosse ou grossière: (பருமனாய்நூற்கிறது filer de gros fil.

பருமிக்கிறது, மித்தேன், மிப்பேன், மி, மிக்க, v. n. (பருமிதம்), s'escrimer, faire des armes, être fier.

பருமிதம், (பரு), ou

பருமித்தல், பருமிப்பு, n. v. de பருமிக்கிறது, escrime, exercice militaire, fierté.

பருமிதழ், (பரும், இதழ்), grande feuille

பருமுத்து, (பரு), grosse perle.

பருமுறி, (id.முறி), grosse toile.

பருமை, (பரு, மை), grosseur, épaisseur corpulence, largeur, (l'adj. est பரும், பரு, பரிய): பருமையாகிறது devenir gros, épais, large

பரும், adj. du préc. gros, grand, épais, large, grossier: — படி manière grossière, chose grossière, grosse, épaisse; — படியான grossier, épais; — படியாய்ச்செய்தவேலை ouvrage grossier, — fait grossièrement; — படியாய்ப்படிக்கிறது, apprendre superficiellement: — படியாய்ப்பேசுகிறது parler grossièrement; — படியான விக்கிரகாராதனை idolâtrie grossière; — பழம் gros fruit; — பனையன் nom d'une maladie; — பிடி bonne poignée, exaction, extortion; — பிடியாய்ஒருபிடியள்ளிக்கொள் prends une bonne poignée: — பிடிபிடிக்கிறது prendre une bonne poignée, être avare, insister sur, tenir à. — பிடியாய்வாருகிறது prendre à grandes poignées, extorquer, enlever de force; — புடவை toile grossière,

*பருவகம், 1° (பருவம், ka), genou. 2° (pharouvaka), boîte aux bétel.

*பருவணிகை, (parvànikâ), tache avec douleur sur le bord de la cornée de l'œil.

*பருவதம், (parvata), montagne, colline, mont, arbre, espèce d'herbe: — de poisson: பருவதக்காகம், corbeau des montagne: — சன் montagnard; — சை montagnarde, rivière qui descend des montagnes — வத்தனி, (வத்தனே race, la prétendue fille des monts Himâlayas, i. e. Pârvadi; — வாசி habitant des montagnes; — வாசினி f. du préc. montagnarde, Dourgâ ou Parvadi, la formule de prière dite காயத்திரி dont ont fait une déesse.

*பருவதன், (parvata), le richi Parvaden ami et rival de Nâraden.

*பருவதாசயம், (பருவம், ஆசயம்), nuanuage qui couvre les montages.

*பருவதாசிரயம், (id. ஆசிரயம்), ce qui habite les monts, l'oiseau fabuleux a 8 pieds.

*பருவதாசிரயன், (id.), montagnard.

பருவதாதாரை, (id. ஆதாரம்), la base ou le soutien des montagnes, i. e. la terre

*பருவதாரி, (id. அரி), l'ennemi des montagnes ou de Parvaden, Indiren.

*பருவதி, 1° (பருவதம், i), la montagnarde, Parvadi. 2° (பருவம், dhi, qui a), l'astre qui a des quartiers, i. e. la lune.

பருவம், (parvam), quartier, nouvelle lune, pleine lune, 1er —, 2° quartier, époque de l'entrée du soleil dans un signe, équinoxe, solstice, nœud, jointure, articulation, partie, chapitre, division d'un livre, (le Mahabhârata est divisé en 18 பருவம் ou பர்வம்), fête, opportunité, temps, moment, instant, occasion, saison, temps propre, — de la maturité, nubilité, degré dans l'âge des femmes, jeunesse, hauteur, cause, mesure. On compte en sanscrit 4 âges ou 4 degrés dans la vie des femmes, பருவம்-சு; வாலை ou பாலை enfant au dessous de 5 ans ou jeune fille jusqu'à 16 ans; தருணி jeune femme dans le bon âge de 16 à 30 ans; பிரௌடை matrone de 30 à 55 ans, விருத்தை vieille femme. Outre différentes modifications dans la classification susdite, on distingue en tamoul 7 âges ou 7 degrés pour l'âge des femmes, பருவம் எ; பேதை fille pleine de simplicité de 5 à 7 ans, பெதும்பை jeune fille de 8 à 11 ans, மங்கை de 12 à 14 ans, மடந்தை jeune fille ou femme de 14 à 19, அரிவை de 20 à 25, தெரிவை de 26 à 31 ans; பேரிளம்பெண் de 32 à 40 ans; பருவம் - சு les 6 saisons de l'année, V. ஆறுபருவம்; — ஆகிறது devenir —, être propre, convenable, arriver à l'âge convenable, — à l'âge de maturité, — au temps ou au point voulu, mûrir, devenir nubile; — ஆனபெண் fille nubile; — வருகிறது l'âge ou le temps convenable arriver; அவனுக்குப்—வந்தது il a atteint l'âge convenable; பருவகாலம் temps convenable, — propre, — de la maturité; — க்காய் fruit venu dans la saison convenable; — சந்தி union de la nouvelle lune ou de la pleine lune avec le 1er jour lunaire de chaque demi-lunaison, moment précis de la pleine ou nouvelle lune; — கடி heure indienne de la conjonction ou de l'opposition; — பனை le palmier femelle;

— பூரணதை préparation ou achèvement d'une fête; — மயிலை confusion des saisons, dire d'une saison ce qui convient à une autre; — யோனி ce qui naît avec des nœuds, la canne à sucre; பருவத்திலேசெய்கிறது faire dans le temps convenable; — பிள்ளை பெறுகிறது mettre un enfant au monde au terme précis.

பருவரல், பருவருதல், n. v. de பருவருகிற து, détestation, horreur, vexation, affliction, souffrance.

*பருவரிணம், (பருவம், rina allé), fête, jour de fête.

பருவருகிறது, பருவந்தேன், பருவருவே ன், பருவா, பருவர, a. a. et n. et பருவரு தல், n. v. abhorrer, détester, être vexé, tourmenté, souffrir.

பருவலயம், (பரு), grand cercle.

பருவல், (பரு), chose grosse, ou grosse,

*பருவாவதி, (பருவம், அவதி), fin d'une saison, ou de la période dite பருவம்.

பருவி, l'arbre தில்லை.

பருவு, (பரு), furoncle, clou, apostume, ulcère; பருவுடைகிறது (உடைகிறது), un furoncle crever de lui-même; பருவெழும் புகிறது (எழும்புகிறது), un furoncle...se former.

பருவெட்டு, (பரு), grande taillade, coupure grossièrement faite.

பரூஉ, 1° (பரு avec அளபெடை), grosseur, épaisseur, corpulence, vol, enlèvement, arracher. 2° gér. irrégulier de பரு க்கிறது, ayant grossi, ayant dérobé.

*பரேஷ்டி, (பர, இஷ்டி sacrifice), V. பர மேஷ்டி.

*பரேதம், (பரம், ita allé), défunt, cadavre, esprit, fantôme, démon: பரேதராசன் le prétendu roi des morts ou des esprits, Yamen.

*பரேதரன், (பர, இதரன்), fidèle ami.

பரேபம், (parèpa), pièce d'eau, étang.

*பரை, f. de பரன், Parvadi, femme de Siven.

*பரைதிதம், (பர, èdhita, editus), le couil ou coucou indien élevé par des étrangers, i. e. par les corbeaux.

*பரோக்ஷம், பரோட்சம், (parôkcham), chose invisible, imperceptible, invisibilité, absence, secret; le prétérit ou temps passé (en grammaire): பரோக்ஷ ou பரோ ட்சக்கியானம் connaissance des choses invisibles; — ஞானம் connaissance d'un être invisible ou de l'être suprême, un des 7 அவஸ்தை ou états; — போகம் jouissance du bien d'autrui (en son absence); — விருத்தி celui qui fait quelque chose dans son absence.

*பரோக்ஷார்த்தம், பரோட்சார்த்தம், (பரோக்ஷம், அர்த்தம்), chose invisible ou absente.

*பரோதிதம், (பர, உதிதம்), chose dite par un ennemi, menace, effrayer.

*பரோபகாரம், பரோபகிருதம், (பர, உப காரம், உபகிருதம்), bien fait à autrui, charité, bienveillance.

*பரோபகாரன், பரோபகாரி, (id.), bienfaiteur, homme charitable envers le prochain.

*பரோபசாபம், (பர, உபசாபம்), dissention des ennemis, dispute.

*பரோபதேசம், (பர, உபதேசம்), admonition, bon avis, conseil donné par le prochain.

*பரோவரீணம் ou பரோபரீணம், (paras supérieur, avaras inférieur, ina affixe, ou ஈனம் manque), avoir supérieur et inférieur, avoir antécédent et subséquent, ce qui n'a ni commencement ni fin.

*பரோபாயம், (பர, உபாயம்), moyen extérieur, — étranger.

*பரோற்கருஷம், (பர, உற்கருடம்), supériorité d'un autre.

*பரோற்பத்தி, (பர, உற்பத்தி, productions ou bien d'autrui.

பாகாவணி (ind.), examen des monnaies.

*பர்க்கம், (bharga), lumière, lustre.

*பர்க்கன், (bharga), V. பற்கன்.

*பர்ணம், (parna), feuille, V. பன்னம்: பர்ணசாலை ou.

*பர்ணகசாலை... V. பன்னகசாலை...

*பர்ணோடசம், (பர்ணம், உடசம்), cabane de feuillage, hutte, ermitage, cellule d'anachorète dans les déserts.

பர்தப், (arabe), congé, renvoi, décharge.

*பர்த்தா, (bharttâ), mari. V. பத்தா.

பர்த்தி, (ind.), remplacement, substitution, remplir une place.

*பர்ப்படகம், பர்ப்படாகம், பர்ப்பாடக ம், V. பற்படகம்.

*பர்ப்பம், P. பல்பம்.

*பர்வதம்... V. பருவதம்...

*பர்வம்... V... பருவம்.

பர்வானா, (pers.), ordre, permis, passeport.

பல, 1° adj. plusieurs, divers, beaucoup, quelques. 2° nom pl. n. obl. பலவற்று, gén. பலவற்றின், plusieurs —, diverses choses. 3° imp. de பலக்கிறது. 4° obl. de de பலம், fruit, force et de பலன் nom d'un géant: பலவாய், பலவும் plusieurs, de diverses manières... பலகலப்பு, — கூலை mélange de parfums, — de diverses

choses, poudre odoriférante; — காயம் diverses blessures, assaisonnement (composé de divers ingrédients; — காலம், — காலும் divers temps, plusieurs —, diverses fois, souvent; — காலும்பார்க்கிறது observer de temps en temps; — ஈனம், — க்கேடு, — க்ஷயம் faiblesse, infirmité, impuissance, manque de force; — க்ஷயப்படுகிறது s'affaiblir, devenir faible; — கோணம் polygone; — சந்தமாலை guirlande de différents airs ou poème de 100 stances dont chaque dizaine est sur un air différent, c'est le 17e பிரபந்தம்; — சம்பத்து, — சம்பாரம் diverses choses, — épices; — சரக்கு marchandises diverses, — du bazar, divers objets; — சரக்குக்கடை boutique où l'on vend diverses marchandises; — சாதனம் moyen de succès; — சாலி homme fort, vigoureux; — சித்தி réalisation d'un projet, réussite —, fruit d'une action; — சிரேஷ்டம் le meilleur des fruits, i. e. la mangue; — சூதனன் le destructeur du géant Balen, i. e. Indiren; — சொல்லொருபொருள் synonymes, divers mots qui ont le même sens; — ஸ்திதி station —, état d'une armée, camp royal, état ferme, — des forces; — ஸ்திரி femme publique; — தரம் plusieurs fois, souvent; — திரட்டு recueil de poésies prises dans divers auteurs; — துறை divers chemins, — ports...; — தேவன் le Dieu fort, Baladêven ou Balabhadra, i. e. Balarâma frère aîné de Krichna, (c'est selon plusieurs, la 8me incarnation de Vichnou), l'air ou le vent; — த்திரயம், — த்திரிகம் les 3 mirobolans, V. பலை ந; — நாளும் bien des jours, — des fois, souvent, longtemps, quelquefois; — நாளும்பார்க்கிறது voir souvent, — plusieurs jours, observer longtemps; — நாள்க்கள், — நாட்கள் beaucoup de jours, longtemps; — நாட்செய்தி événement —, histoire de plusieurs jours, — d'une longue époque, des temps passées, chronique, annales; — விக்கிரகம் affaiblissement, perte des forces; — விஷ்பத்தி, — விட்பத்தி production de fruits, — de profit; — விவர்த்தி cessation des conséquences, — des forces; — நூல் diverses sciences, divers ouvrages (littéraires); — நூலறிவு connaissance de diverses sciences, de divers auteurs; — நூல்பயில்களம் académie où l'on enseigne diverses sciences; — படப்புனைவணி fig. par laquelle on embrasse différentes choses dans une, soit que différentes personnes expriment la même idée de différentes manières, soit que la même personne par des particularités différentes exprime diverses choses dans une seule idée; — படுகிறது doubler, redoubler, changer, varier être diversifié, V. பலப்படுகிறது; — பட்டடை divers ateliers, résidence de gens de diverses castes; — பட்டடைக்கிராமம் bourg formé de diverses castes, — où des gens de la main droite et de la main gauche vivent ensemble en paix; இந்தவூர் — பட்டடைக்கிராமம் cette ville est un mélange de diverses castes; — பட்டடைக்குடிகள் gens de diverses castes habitant en paix dans le même lieu; — பட்டறை magasin, dépôt, arsenal; — பண்டம் divers objets, — vases ou meubles, mets de dessert ou de goûter, mets divers et exquis, goûter; — பத்திரன் homme fort, Balabhatra ou பலதேவன், le grand serpent அனந்தன் (que quelques-uns regardent comme incarné en Baladèva au lieu de Vichnou); — பத்திராமன் Balabhatrarâma, la 3e incarnation de Vichnou en Râma; — பல, — பல், (பல répété), divers, varié plusieurs, diverses choses...: — பலகாரியம் diverses choses; — பலஞாபகம் divers souvenirs, ou — பலயோசனை diverses pensées, esprit variable, changeant, flottant; — பலதினுசு différentes espèces; — பலபேச்சுபிறக்கிறது divers bruits se répandre; — பலவிதம், — விதம் diverses manières; — பாகம் part du profit, temps de produire —, maturité des fruits, prémices, récompense, utilité; — பாகஞ்சொல்லுகிறது expliquer l'utilité d'une chose; — பாகாங்கை, (பாகம், அங்கம்), plante annuelle, — qui meurt après avoir donné des fruits; — பாடு divers embarras, — tourments — பாதனம் chute — récolte des fruits, — பால் pluriel neutre; — பிடி force, grand secours; — பூமி terre où l'on recueille le fruit de ses actions, i. e. le paradis ou l'enfer; — பூரம், — பூரகம் le citron commun; — பெயர்த்திரிசொல் mot composé de plusieurs noms synonymes du haut tamoul qui ne sont compris que des savants; — பொருட்சொற்புரட்டணி fig. de rhét. qui consiste à joindre des mots qui peuvent donner plusieurs sens; — பொருளுவமை comparaison faite d'un objet à diverses choses. v. g. வேலுஞ்சேலும்போலும்விழி œil qui ressemble à un dard et à une carpe; — பொருளொருசொல் mot qui a divers sens, — பொருள் divers objets, — sens; — பொருள்குறித்த ஒருபெயர்த்திரிசொல் ou ஒரு வினை —, இடை —, உரித்திரிசொல் nom, verbe, particule ou adjectif du gant tamoul et de la poésie.

qui n'est entendu que des savants et a plusieurs sens, le contraire et ஒருபொருளகுறித்த பலபெயர்த்திரிசொல்...; — போகம் usufruit, jouissance des fruits, — des conséquences; — போகி usufruitier; — ப்படுகிறது prendre des forces, devenir fort, croître; — ப்படுத்துகிறது fortifier, corroborer, affermir, confirmer, ou — ப்படுத்திவைக்கிறது donner des forces; — ப்பல (*répété*), divers, varié, plusieurs; — ப்பிரகு la mère de Balarâma, *i. e.* Rôhini; — பபிராப்தி obtention du résultat désiré; — முகம் divers visages, — côtés, diverses choses, — routes; — முறை diverses manières, — fois, souvent; — மூலசாகாசனர் ceux qui ne mangent pour nourriture (அசனம்) que des fruits (பலம்) des racines (மூலம்), et des légumes (சாகம்), ermites, sages; — யானை divers ou plusieurs éléphants; பலயீனம், *P.* பலவீனம்; — ராமன் le vaillant Râmen ou Baladêven, demi-frère de Krichna; — வயிற்போலியுவமை (வயின்), phrase dans laquelle il y a plusieurs comparaisons, avec la répétition à chacune d'elles, du mot qui indique comparaison, *v. g.* மலர்வாவிபோலும் மாதிர் அதின்மலர்கள்போலும் அவர் முகம் அதிலுறை அளிபோலுமவர்விழி femmes qui sont comme un étang fleuri, leur visage comme les fleurs de cet étang et leurs yeux comme les insectes ailés qui s'y trouvent; — வரி diverses lignes, les 18 consonnes tamoules; — வழி diverses routes, — manières; — வழித்தோன்றல் gendre, *litt.* fils qui vient d'une manière différente du propre fils; — வறிசொல் (அறிகிறது), mot au pluriel neutre; — வறுதி (அறுதி), faiblesse, perte des forces; — வானம் pierre noire dite மக்தாரச்சிலே; — விசை diverses fois, souvent; — விதம் diverses manières; — விதச்சரக்கு diverses marchandises, marchandises de diverses sortes; — விபசனம் défaite d'une armée; — விருத்தகன், — விருத்தநிசூதனன், (விருத்தன், han *tuer*, நிசூதனம்), celui qui a tué les asourers Balen et Vrountten, *i. e.* Indiren; — வினம், (இனம்), diverses choses, diverses espèces, nombre complexe; — வினக்கூட்டல் — க்கழித்தல் — ப்பெருக்கல் — ப்பிரித்தல் addition —, soustraction —, multiplication, — division de nombres complexes; — வினைச்சிலேடை ambiguïté provenant de plusieurs verbes; — வினைத்திரிசொல் réunion de plusieurs verbes synonymes du haut tamoul qui ne sont connus que des savants qui ne donnent qu'un même sens.

பலகணி, (பல, கண்), fenêtre, — à treillis ou à jalousie, persienne, barreaux de fenêtre: — த்துவாரம் ouverture d'une fenêtre; — வாயினிலே (வாயில், நிலே), chassis d'une fenêtre; பலகணியா லுட்பிரவேசிக்கிறது entrer par la fenêtre.

*பலகண்டனம், (பலம்), désappointement, manque de succès.

*பலகம், (phâlâka), bouclier, banc, chaise, planche, rangée ou couche, os du front, feuille ou page pour écrire, le derrière ou postérieur; பலகபாணி; ou

*பலகி, (பலகம், i), soldat armé d'un bouclier.

பலகறை, 1° cauris, *i. e.* petits coquillages qui servent de monnaie au Bengale... 2° (பல, கறை), diverses taches...

பலகாரம், 1° (*id.* காரம்), manducation de fruits..., collation, gâteaux, diverses pâtisseries. 2° siége sur un éléphant.

*பலகேசரம், (*id.* கேசரம்), ce qui a beaucoup de filaments, le cocotier.

*பலகை, *P.* பலகம், planche, ais, bouclier, os du front, l'arsenic naturel dit தொட்டிப்பாஷாணம்: — க்கயிறு nom d'un instrument de tisserand; — க்கள்ளி cactus dont les feuilles ressemblent à des planches; — க்காந்தம் pierre d'aimant plate ou large; — ப்பா plancher — ; partie d'un char, plancher; — பாவுகிறது planchéier, mettre les planches d'un plancher, faire un plancher; — மரம் planche qui sert d'instrument au tisserand; — மரம்வெட்டுகிறது presser le fils avec une planche; — யடிக்கிறது herser avec une grosse planche; — யுரு espèce de sel dit வளையலுப்பு.

பலகைமூழ்குகிறது, plonger une planche dans l'eau, curer un canal en terre avec une planche.

பலகோசம், (பல), registre de terres aux noms de divers individus.

பலக்கிறது, லத்தேன், லப்பேன், ல, லக்க, *n. v.* (பலம்), பலக்குதல், *et* பலத்தல், *n. v.* se fortifier, prendre des forces, devenir fort (le vent, un malade...), être fort; பலக்கப்பண்ணுகிறது fortifier, rendre fort; பலத்தடிக்கிறது frapper fort, — fortement; பலத்திருக்கிறது être fort, — devenu fort; பலத்துக்கொள்ளுகிறது se fortifier, prendre —, avoir de la force; பலத்துப்பிடிக்கிறது saisir —, tenir fortement.

*பலக்ஷாரம், (பலம், க்ஷாரம், *P.* சாரம்), le sang (qui est le suc de la chair ou de la force).

*பலக்கரம், (*id.* கரம்), bile.

*பலசம், 1° (பலம், சம்), porte de ville

champ, fruit, moelle, guerre, combat. 2° (phalasa), jaquier.

*பலசாடவம், (பலம், sâdava *qui exalte*), grenade.

பலச்சரீடம், l'arbrisseau குன்றி.

*பலட்சயம், P. பலக்ஷயம்.

*பலட்சார்ம், P. பலக்ஷாரம்.

பலண்டு, P. பலாண்டு, oignon.

பலண்டுறுகம், பலண்டுருவபாஷாணம், une des 32 espèces d'arsenics naturels.

*பலதம், (பலம், da *qui donne*), arbre fruitier.

பலதாக, oseille dite புளியாரை.

பலத்த, *part. de* பலக்கிறது, fort, vigoureux : பலத்தவன் homme fort.

பலத்தல், பலத்து, *n v. et gér. du même.*

பலபர்தம், (பலம்), force, violence.

பலபல, 1° (பல, *répété*), divers, varié, plusieurs. 2° mot imitatif de l'aurore, de la lumière, de l'éclat de quelqu'objet, ou du bruit répété de la chute des fruits, des feuilles... பலபலென்கிறது faire un bruit répété, briller, éclater; பலபலென்றுஉதிருகிறது tomber en grand nombre (comme les feuilles), faire en tombant le bruit de *palapala*; — பொழுதுவிடிகிறது le jour commencer à briller, à paraître ; — வருகிறது arriver soudainement, accourir avec bruit, *v. g* un concours de peuple ; — விழுகிறது tomber avec le bruit repété de palapala ; — விழத்தட்டுகிறது secouer et faire tomber avec un tel bruit (*v. g.* les fruits d'un arbre); — பல்லிசொல்லுகிறது le lézard domestique dit பல்லி caqueter.

பலபல், P. பலபல, divers, varié, plusieurs.

*பலபை, (palaphâ), ombre d'un gnomon à midi lorsque le soleil est à l'équateur.

பலப்பம், espèce de pierre tendre dite மாக்கல், on en fait des crayons pour écrire, ainsi que des statues...

பலப்பிக்கிறது, *v. caus. de* பலக்கிறது, fortifier, affermir, donner des forces.

பலப்பு, *n. v du même*, force, fermeté, secours ; பலபபேறுகிறது devenir fort, acquérir des forces.

பலப்பிரேதம், poivre long.

*பலம், 1° (bala), force, pouvoir, énergie, vertu, rigueur, sévérité, armée, troupe, grosseur, corpulence, corps, forme, figure, statue, manière, feuille d'arbre, sperme, sang. 2° (pala), palam, espèce de poids pour l'or et l'argent, once indienne, poids de 10 pagodes, environ 35 1/2 grammes, pierre qui sert à peser, chair, viande, moment, instant, le 6° d'une heure indienne ou 4 minutes. 3° (phala), fruit (en général), fruit mûr, — encore vert, racine mangeable, résultat, utilité, avantage, succès, gain, profit, prospérité, récompense, don, influence (de la parole), pointe de flèche, tranchant d'épée, bouclier, soc de charrue, surface d'un cercle, muscade, les 3 myrobolans dits பலே, somme, équation astronomique, équation anomalistique d'une planète, quotient d'une division, règles des femmes. 4° front ; — உள்ளவன் homme fort ; — உள்ளவனைச் சேர்ந்திருக்கிறது être associé ou uni à un homme puissant, avoir son appui ; — குறைகிறது, la force diminuer ; — கொள்ளுகிறது prendre des forces ; — செய்கிறது opérer fortement, être fort, mettre —, exercer sa force ; — செய்கிறமரம் arbre qui pousse bien; — செய்கிறமருந்து remède fort, — efficace; *V. les composés au mot* பல.

பலம்பழம், fruit de l'arbre சேரான்.

பலர், *pl. m. f. de* பல, plusieurs, diverses personnes, troupe, assemblée ; — அறிசொல் mot vulgairement connu, nom pluriel du genre élevé dit உயர்திணை ; — அறியப்பண்ணுகிறது divulguer, faire connaître à tout le monde ; — பால் pluriel masculin ou féminin, ou commun à ces 2 genres.

பலர்க்கம், joue.

*பலலம், (palala), chair, boue, gâteau de grains de sésame pilés : பலலசரம் bile, *litt.* fièvre de la chair ; — ப்பிரியம் l'oiseau friand de chair, *i. e.* le corbeau.

*பலலாசயம், (பலலம், ஆசயம்), cou, cou enflé, bronchocèle, goitre.

பலவத்தர், (பலம்), les vertus, 6me chœur des anges, ceux qui éloignent les obstacles qui surviennent aux desseins conformes à la volonté de Dieu.

*பலவத்தை, (*id.*), force, puissance.

பலவந்தம், (*id.*), force, violence.

பலவந்தன், (*id.*), homme fort, violent.

*பலவம், (palava), panier d'osier pour prendre le poisson.

பலவற்று, *obl. de* பல plusieurs. Il prend ainsi les terminaisons des cas : பலவற்றின், பலவற்றிற்கு, பலவற்றை, பலவற்றில், பலவற்றுள்...

பலவாகிறது, (பல, ஆகிறது), se multiplier, se diversifier, croître, être plusieurs — divers.

*பலவான், (பலம்), homme fort.

பலவின், *gén. de* பல, de plusieurs choses : — கூட்டத்தற்கிழமை, — ஒற்றுமை rapport —, union de plusieurs choses, *v. g.* படைபதுதொகுதி corps d'armée ; — பால் pluriel neutre.

*பலவீனம், (பலம், ஈனம்), faiblesse, débilité, infirmité, impuissance.

*பலவீனன், (பலவீனம்), homme faible, débile

பலவு, (பலா), jaquier.

பலவும், (பல, உம்), et divers autres choses, ainsi de suite, et cœtera.

பலவேந்திரன், P. பலேந்திரன்

பலற்காரம், (பலன், காரம்), violence.

*பலனம், (பலம், na), fructification, production de fruits.

*பலன், 1° (P. பலம்), grain, profit, avantage, utilité, produit, revenu des terres, récompense, vertu, mérite, — des bonnes œuvres, indulgences, fruit mûr, — encore vert, oignon : — ஆகிறது devenir —, être utile, profitable, avantageux, 2° (bala), fort, Baladêven frère de Krichna, Balen géant tué par Indiren : — கொடுக்கிறது donner du profit ; — படுகிறது obtenir du profit, ou — வைக்கிறது, பலனுக்குவருகிறது profiter, être avantageux, profitable : இந்தவருஷப்பலன்கொஞ்சம் le produit de cette année est faible; என்னபலனைக் கட்டிக்கொண்டாய் quel profit —, quel avantage as-tu retiré?

பலா, — மரம், jaquier, artocarpus intégrifolia : — க்காய் fruit vert du jaquier; — ப்பழம் jaque, fruit du jaquier.

*பலாகம், (balâka), héron, cigogne, oiseau de rizières.

*பலாகாரம், (பலம், ஆகாரம்), goûter, repas de fruits...

*பலாக்கினி, (பலம் chair, அக்கினி), bile, humeur bilieuse.

*பலாங்கம், (id. அங்கம்), marsouin du Gange.

*பலாசம், (palâsa), feuille, couleur verte, végétaux ou céréales —, moisson en herbe, jaquier, l'arbre முருக்கு à fleurs rouges, butea frondosa, l'arbre புனமுருக்கு, espèce de démon, ou de fantôme, l'ancienne province de மகதம் ou de Béhar.

*பலாசனம், (பலம், அசனம்), repas de fruits, V. பலாதனம்.

*பலாசாக்கியம், (palâsâkhya), assa-fetida.

*பலாசி, (பலாசம், i), ce qui a des feuilles, arbre (en général), démon.

பலாசு, (P. பலாசம்), feuille, couleur verte, jaquier, l'arbre முருக்கு, butea frondosa, l'arbrisseau கலிமுருக்கு.

*பலாட்டியம், (பலம், âdhya abondant), violence, grande —, force.

*பலாண்டு, (palândou), oignon.

பலாதகம், la plante பூனைக்காலி.

*பலாதனம், (பலம், adana qui mange), ce qui mange des fruits, i. e. le perroquet.

*பலாதன், பலாதனன், (id. ada, adana qui mange), carnivore, géant.

*பலாத்காரம், (பலாத் abl. sanscrit de பலம்), violence, exaction, oppression, détention forcées (d'un débiteur par le créancier), mauvais traitement, pour forcer à payer.

*பலாநுசன், (பலன், அநுசன்), le frère cadet de பாலன், i. e. Krichna.

*பலாத்தியக்ஷன், (பலம், அத்தியக்ஷன்), général d'armée.

*பலாந்தம், (id. அந்தம்), arbre qui périt après avoir produit ses fruits, bambou.

*பலாபம், (palâpa), tempes —, front d'éléphant, licou.

*பலாபலம், பலாபலன், 1° (பலம், அபலம்), gain et perte, force et faiblesse, influence bonne ou mauvaise. 2° (பலம் répété en changeant அ en ஆ), grande utilité.

*பலாபேக்ஷை, (பலம், அபேக்ஷை), désir —, attente de succès.

*பலாபோகம், (id. அபோகம்), ne pas jouir des fruits.

*பலாயனம், பலாய்மானம், பலாயிதம், (பலா, P. பரா, அயனம், ita), fuite, retraite, déroute : சேனைபலாயனமாய்ப்போயிற்று l'armée s'est mise en déroute.

*பலாரி, பலாராதி, (பலன், அரி, அராதி), l'ennemi de Balen, i. e. Indiren.

பலார், mot imitatif de la lumière... : — என்கிறது, — பற்றுகிறது, faire jour, le jour poindre.

*பலாலம், (palâla), paille : பலாலதோகதம் le manguier (qui demande de la paille pour engrais ou pour mûrir ses fruits).

*பலாற்காரம், P. பலாத்காரம், violence, force.

*பலி, 1° (bali), sacrifice, oblation, offrande, victime, animal offert en sacrifice ou propre au sacrifice, victime ou chair crue offerte à Dourgâ, présentation de nourriture à toutes les créatures, portion de nourriture laissée à un sacrifice, restes, mets du sacrifice, riz cuit, nourriture des immortels ou des dieux indous, ride du corps, Bali ou Mahâbali géant vertueux, souverain de Mahâbalipoura et privé par la supercherie de Vichnou du domaine de la terre et du ciel qu'il avait obtenu au dire de la fable indoue ; en considération de ses mérites, on lui laissa la possession du பாதாளம் ou monde souterrain ; tribut, revenu d'un roi. 2° (phali), arbre couvert de fruits. 3° cendre, chaux éteinte et réduite en poudre, aumône, 4°

imp. de பலிக்கிறது: பலிகொடுக்கிறது, — செலுத்துகிறது, — போடுகிறது, — யிடுகிறது, —யூட்டுகிறது offrir un sacrifice ou en sacrifice, sacrifier: — கருமம், — தானம் offrande d'un sacrifice, nourriture offerte à toutes les créatures; — ச்சக்கரவர்த்தி le monarque ou empereur Bali; — நந்தனன் le fils de Bali (surtout) வாணாசுரன்; — மந்திரம் la demeure (de Bali, *i. e.* le பாதாளம்; — பீடம் autel, — du sacrifice; — புஷ்டம், — புட்டம் l'oiseau qui se nourrit de restes *i. e.* le corbeau; — முகம் le singe au visage ridé; — யெடுக்கிறது ôter la vie, *ou* — பெறுகிறது recevoir —, agréer un sacrifice.

*பலிகம், (paligha), mur, vase en verre, — pour mendier. cruche, pot à l'eau, porte.

*பலிஹன், (பலி, han *tuer*), le meurtrier de Bali, *i. e.* Vichnou.

பலிக்கிறது, லித்தேன், லிப்பேன், லி, லிக்க, *v.n* (பலம்), profiter, être utile, profitable, avoir son effet, tourner à bien ou à mal, réussir, prospérer, arriver, s'effectuer, croître beaucoup, fructifier; இந்தத் துர்க்குணத்தாற்குடிகேடுபலிக்கும் la perte de la famille sera causée par ce vice; நீ போனாற்காரியம்பலிக்கும் si tu y vas l'affaire réussira; மழையாற்பயிர்பலிக்கும் la pluie fera réussir la moisson; ஒன்றாயிரமாய்ப்பலிக்கும் un produira mille; ஔஷதம் பலியாதேபோயிற்று le remède n'a pas opéré, n'a pas eu son effet; இது அவனுக்குநன்மையல்லது தின்மையாக பலிக்கும் ceci tournera à son bien ou à son mal.

*பலிதம், 1° (palita), cheveux gris ou blancs, chaleur, boue. 2° (phalita), ce qui a des fruits, arbre, ce qui réussit. chose obtenue, résultat, réussite.

*பலிதன், *m.* (palita), vieux grison.

*பலிதை, *f. du préc.* vieille grisonne.

பலித்த, *part. parf. de* பலிக்கிறது.

பலித்தம், P. பலிதம், grain profit

பலித்தல், பலிப்பு, *n. v. de* பலிக்கிறது, effet, réussite, gain, profit, avantage.

பலிப்பது, (*n. app. du fut. du même*), ce qui doit réussir...

*பலிந்தமன், (பலிம், *acc. de* பலி, dama *qui dompte*), celui qui a dompté Bali, *i. e.* Vichnou.

*பலியங்கம், (palyanka), bois de lit, couchette, lit.

*பலியம், (phalya), fleur, bouton de fleurs, jet, pousse.

*பலியயனம், (palyayana), selle, bât.

*பலினம், (பலம், ina), arbre fruitier.

*பலினி, (பலம், ini), arbre fruitier, l'arbre கோங்கு bombax, différents arbrisseaux dits ஞாழல் comme cassia, jasmin...

*பலீ, (bali), chameau, buffle, bœuf, cochon, phlegme.

பலுகம், singe.

பலுகல், *opt et n. v. du suiv.* augmentation, multiplication, accroissement.

பலுகுகிறது, *sync.* பலுகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. n.* (பல், *P.* பல), *et* பலுகுதல், *n. v. ou* பலுகிவருகிறது, se multiplier, s'accroître, — en nombre, s'augmenter, croître, fructifier, être fertile, prospérer.

பலுட்டம், *V.* முடித்தல்.

பலுவந்தம், *P.* வலுவந்தம், violence.

*பலேந்திரன், (பலம், இந்திரன்). homme très fort, brave, vaillant, André.

*பலேருகம், (phalêrouhâ), l'arbre பாதிரி.

பலை, (phala), fruit: பலை-த்ரயம் les 3 fruits médicinaux, ou les 3 myroblans, *V.* திரிபலை.

*பலோதயம், (பலம், உதயம்), gain, profit, paradis, joie, bonheur, résultat, conséquence.

*பலோத்தமை, (பலம், உத்தமம்), le profit par excellence, celui qu'on retire des études sacrées.

*பலோற்காரம், (பலம், உத், காரம்), violence, force.

*பலோற்பத்தி, (பலம், உத், பதி), le roi des fruits, la mangue.

*பலோனி, (phalôni), vulve.

பல், 1° *P.* பல, divers, plusieurs, 2° *ou* பல்லு, dent, (de l'homme, des bêtes, de scie, de faucille, d'ancre, de roue, *pl.* பல்லுகள் *ou* பற்கள், *obl.* பற் *devant* க, ச, த, ப: அடிப் — dent inférieure, *ou* கடைவாய்ப் —, கொடுப்புப் —, பட்டடைப்பல் dent molaire, — mâchelière, — du fond de la mâchoire; முன் —, முன்வாய்ப் — dent incisive, — de devant; கோரப் —, surdent, dent recourbée, — vénéneuse de serpents; நேத்திரப் —, வேட்டைப் — dent canine, dent œillère; கீழ் — dent inférieure; மேற் — dent supérieure; அரிசிப் —, petite dent blanche; ஊத்தைப் — dent sale; சொத்தைப் —, சூத்தைப் — dent cariée; சிங்கப் — croc, crochet, *ou* குட்டிப் —, நீக்குப் —, விளாமரச் —, surdent; — கால் fréquemment, souvent, bien des fois, longtemps; — கால்விளம்பல் répétition; — கூசல், — க்கூச்சம், agacement des dents; — கூசுகிறது les dents être agacées; — கூசவித்தல் agacer les dents; — க்குத்தி, — க்கொம்பு cure-dents; — க்கெப்பு *V.* பற்கொம்பு; — பாஷை divers —, plusieurs

éléphants ; — *தோவு*, — *வலி* mal de dent ; — *வலிக்கிறது* avoir mal aux dents ; — *வழித்தோன்றல்*, V. *பலவழித்தோன்றல்* ; — *வாங்கி* arracheur de dents ; — *விளக்குகிறது* nettoyer les dents.

பல்கணி, P. *பலகணி*.

பல்கல், 1° V. *பலுகல்*. 2° (*பல்*, *கல்*), diverses pierres, — pierreries. 3° P. *பல்கால்* longtemps.

பல்காயனார், Palkâyénar, nom d'un poète.

பல்குகிறது, *sync.* *பல்கிறது*, *கினேன்*, *குவேன்*, *கு*, *க*, *v. n.* *பல்குதல்*, *n. v.* V. *பலுகுகிறது* : *பல்கவில்லை* cela n'a pas augmenté.

பல்பல, P. *பலபல*, divers, plusieurs.

**பல்லகம்*, (*பல்லம்*, ka), ours.

பல்லகி, P. *பல்லிகை*, la noix, à marquer.

பல்லக்கர், dévots de Siven.

பல்லக்கு, (*télinga*), palanquin, litière : — *க்காரன்* porteur de palanquin ; — *த்துரை* homme de qualité qui va en palanquin ; — *போகம்* bonheur —, destinée d'aller en palanquin, signe qui est censé pronostiquer cette destinée ; *பல்லக்கிலே போகிறது*, *பல்லக்கேறிப்போகிறது* aller en palanquin,

பல்லங்குழி, V. *பன்னாங்குழி*.

**பல்லணம்*, (*பலிபயனம்*), selle de cheval.

பல்லதி, un des 32 airs anciens regardé comme une des femmes de l'air *சீராகம்*.

**பல்லம்*, 1° (bhalla), ours, espèce de —, flèche, l'arbre *சோரான்*. 2° (palla), grande corbeille pour mettre du grain. 3° selle de cheval, la mesure dite *வள்ளம்* contenant 4 *படி* et en quelques lieux 10 *படி*, espèce de mesure.

பல்லரணை, *பல்லரனை*, (*பல்லு*), mal aux gencives.

பல்லராவுகிறது, (*id.* *அராவுகிறது*), denteler, limer les dents.

**பல்லவகன்*, (*பல்லவன்*, ka), débauché, amant d'une postituée.

**பல்லவத்துரு*, (*பல்லவம்*, drou *arbre*), l'arbre *அசோகு*.

**பல்லவம்*, 1° (pallava), bourgeon, rejeton, pousse, jeune feuille, rameau, branche, bracelet, couleur, — rouge de laque, amour, passion, extension, expansion. 2° un des 56 pays de la géographie indienne, refrain qui vient dans les vers.

**பல்லவன்*, *pl.* *பல்லவர்*, *id.*), débauché, libertin, homme vil.

**பல்லவாதம்*, (*பல்லவம்*, ada *qui mange*), l'animal qui broute les bourgeons, *i. e.* le cerf.

**பல்லவாதாரம்*, (*id.* *ஆதாரம்*), branche, *litt.* la base des bourgeons.

**பல்லவாஸ்திரன்*, *பல்லவாத்திரன்*, (*பல்லவம்*, *அஸ்திரம்*), celui qui a pour flèches des bourgeons de fleurs, *i. e.* Kamen.

பல்லவி, 1° espèce de refrain. 1re partie du poème dit *கீத்து*. 2°* (*பல்லவம்*, i), l'arbre.

பல்லவை, (*பல்*, *அவை*), diverses choses, bassesse, objet vil.

பல்லன், (*பல்லு*), qui a des dents (à la fin des mots composés), *v. g.* *நீக்குப்பல்லன்* homme qui a des surdents.

பல்லாக்கு, V. *பல்லக்கு*.

பல்லாங்குழி, (*பல்*, *ஆம்*, *குழி*), *பன்னாங்குழி*.

பல்லாண்டு, (*பல்*, *ஆண்டு*), beaucoup d'années, longue vie, vivat (ad multos annos), expression de bon souhait aux hommes et même de louange ou d'adoration à la divinité ou aux immortels.

**பல்லாதகம்*, *பல்லாதகி*, *பல்லாதம்*, (bhallâta, ka, ki), l'arbre *சோராங்* qui produit la noix à marquer dite *சோரான்கொட்டை*.

பல்லாயம், (*பல்*, *ஆயம்*), divers gains.

பல்லாரி, la ville de Bellâri.

பல்லார், P. *பலர்*, diverses personnes, beaucoup de monde.

**பல்லி*, 1° (palli), hameau, village, bourg de bergers, place, station, terminaison d'un grand nombre de noms de lieux, qui correspond au *polis* des Grecs, (en tamoul on écrit plutôt *பள்ளி*), lézard domestique dit *கெவுளி* (qui court sur les murs et dont le cri sert de présage aux Indiens superstitieux), bourgeon sorti des racines. 2° *fém. de* *பல்லன்*. 3°* (bhalli), flèche dont la tête est en croissant, la noix *சோரான்கொட்டை* : — *ச்சாஸ்திரம்*, — *ச்சாத்திரம்*, — *போசியம்* présage tiré du cri du palli ou lézard domestique, ouvrage qui en traite ; — *ப்பூடு* la plante *கொள்ளைப்பல்லி*

**பல்லிகை*, 1° (bhallika) la noix à marquer dite *சோரான்கொட்டை*. 2° (pallikâ), le lézard domestique dit *பல்லி*.

பல்லிடுக்கு, (*பல்*), espace étroit entre les dents : *பல்லிடுக்கிலேயகப்பட்டிருக்கிறது* être pris entre les dents.

பல்லியம், (*பல்*, *இயம்*), hymne —, chant accompagné d'instruments, musique instrumentale, diverses sortes de son des gros instruments de musique, (pour les petits qui sont plus doux on dit *இன்னியம்*) : — *தழுவப்பாடல்* concert de musique vocale et instrumentale.

பல்லினர், la plante *சதுரக்கள்ளி* ; — *குழலி* l'arbre *மலைப்பச்சை*.

பல்லு, (*பல்*), dent : — *க்கிளிஞ்சில்* coquillage dentelé ; *பல்லுதிரவடிக்கிறது* (*உதிர அடிக்கிறது*), frapper de manière à faire tomber les dents, — une ou plusieurs dents; *பல்லும்பழுவுமாயிருக்கிறசுவர்*, (*பழு*), mur dans lequel il y a des dents et des degrés, *i. e.* des pierres d'attente pour se joindre à un autre mur ; *பல்லுள்ள* (*உள்ள*), denté, dentelé : *பல்லுறுசெங்கலை*, (*உறும், செம், கலை*), l'arsenic dit *குதிரைப்பற்பாஷாணம்* ; *பல்லுப்பல்லாய்க் கீறுகிறது* denteler, tracer ou couper en forme de dents; *பல்லு ou பல்லைக்கடிக்கிறது* grincer des dents, se mordre les lèvres ; — *க்கழற்றுகிறது* arracher une dent ; — *க்காட்டுகிறது* montrer les dents, se moquer de, supplier, importuner ; — *க்காட்டிக்கெஞ்சுகிறது* supplier la bouche béante ; — *க்காட்டிக்கொண்டுதிரிகிறது* rôder çà et là en montrant les dents, *i. e.* sans rien faire ; — *க்கிட்டுகிறது* serrer les dents ; — *க்குத்துகிறது* se curer les dents — *க்கெஞ்சுகிறது* supplier, importuner; — *க்கொறிக்கிறது* grincer des dents, les frotter l'une contre l'autre ; — *த்தகர்க்கிறது* briser —, casser les dents ; — *த்திறக்கிறது* desserrer les dents, supplier, importuner ; — *த்தீட்டுகிறது* s'aiguiser —, se nettoyer les dents, les frotter l'une contre l'autre, grincer des dents ; — *ப்பிடுங்குகிறது* arracher les dents ; — *யிளிக்கிறது* desserrer les dents, avoir la bouche béante, *V. பல்லைக்காட்டுகிறது* ; — *யுதிரத்துப்போடுகிறது*, briser —, casser les dents; — *விளக்குகிறது*, — *மினுக்குகிறது* nettoyer les dents

பல்லுகம், 1° l'arbre *பெருவாகை*. 2° * ou **பல்லுகம்*, (bhalloûka), ours.

பல்லூத்தை, (*பல்லு*), saleté des dents.

பல்லூழி, (*பல், ஊழி*), plusieurs âges.

பல்வகை, (*பல்*), diverses manières.

**பல்வலம்*, (palvala), petit étang, pièce d'eau.

**பல்வலாவாசம்*, (*பல்வலம், ஆவாசம்*), tortue d'étang.

**பவ ou பவவருஷம்*, (bhava), le 8me année du cycle indien correspondant à 1874 et 1934.

பவணந்தி, Pavanandi, fils de *சன்மதிமுனி* de *சனகபுரம்* ou *சனகை*, auteur de la grammaire tamoule dite *நன்னூல்* adressée au roi *சீயகங்கன்* dont le royaume était entre Maduré et Ramnad. Ils étaient tous deux Bouddhistes.

பவணை, le vautour ou l'aigle dit *கழுகு*.

**பவந்தம்*, 1° (bhavanta), temps, — présent. 2° (*télinga*), fiction, vaine parade, ostentation, fanfaronnade, tromperie : — *பண்ணுகிறது* tromper, duper.

**பவந்தி*, (bhavanti), femme chaste, — vertueuse, le temps présent,

**பவமானம்*, (pavamâna), air, vent, purification, feu domestique.

**பவமானன்*, (*id.*), Vâyou (prétendu régent ou roi du vent), air, feu.

**பவம்*, 1° (bhava), naissance, origine, existence, le monde, acquisition, gain, prospérité, excellence, supériorité stabilité, mérite. 2° (pava), vent, air, action de vanner le blé, pureté, purification, marais, bouse de vache. 3° le 1er des *கரணம்* nommé le lion, péché, destruction, *V. தார்த்தல்* : *பவநாசம்* abolition du péché, eau lustrale, prétendu lieu sacré pour se baigner ; — *நாசன்* le destructeur du péché, Dieu, (et à tort), Siven ; — *நாசனி* la rivière *சரயு* supposée sacrée et propre à purifier du péché et à donner le bonheur éternel ; — *வீடு* fin, délivrance —, fin du monde, cessation de tout acte du monde, renoncement à tout, *litt.* passage de l'existence.

**பவரணை*, *P. பௌரணை*, pleine lune.

பவர், fourche, être serré, se serrer.

பவர்க்கம், enfer.

பவழம், பவளம், *corr. de பிரவாளம்*, corail : *பவளக்காலி*, ce qui a des pieds de corail, l'oiseau erythropus longipes corallinus, la plante *பேருமரி* ; — *க்குறிஞ்சி* l'arbrisseau *தீண்டியம்* ; — *க்கொடி* la plante *திருசாறு* ; — *ச்சோளம்* maïs rouge ; — *நெடுங்குறிஞ்சியோன்* celui qui a une longue chevelure rouge, *i. e.* Bhaïarven, forme de Siven ; — *ப்புற்றுப்பாஷாணம்* espèce d'arsenic composé ; — *ப்பூண்டு* la plante salicornia indica : — *ப்பூலா*, — *ப்பூல்* l'arbrisseau phylanthus rhamnoides ; — *மல்லிகை* l'arbrisseau nyctanthes tristis ; — *மஞ்ஞசிலை* espèce d'arsenic ou de substance médicinale ; — *வங்காரவாசி* la plante sesuvium portulacastrum.

**பவனம்*, 1° (pavana), vent, air, le prétendu dieu du vent, action de vanner le blé, purification, pureté, sainteté, feu domestique, fournaise de potier. 2° (bhavana), maison, habitation, palais de roi, place, site, citadelle, nature, qualité. 3° (*பம், வனம்*), signe du zodiaque, monde des dieux. 4° la terre, champ, le monde des serpents, action de rassembler, de cueillir, de combler, d'écarter, forêt, temps, chat, anus, imitation, *V. தார்த்தல்* : *பவனசக்கரம்* le zodiaque ; — *வாசன்*

porte de fort : — வாய் porte du vent, *i. e.* anus ; — வாயு vent (pet); — வியாதி un des amis de Krichna, maladie venteuse, rhumatisme.

*பவனுசநாசம், (பவனுசம்), le destructeur des serpents, *i. e.* l'oiseau கருடன், le milan, le paon.

*பவனுசம், பவனுசனம், (பவனம், asa *qui mange*, அசனம்), le serpent (qu'on suppose vivre de vent.

*பவனுத்துமசன், (பவனம், ஆத்துமசன்), le prétendu fils du vent, *i. e.* le singe அனுமான், le feu.

பவனி, promenade, possession : — போகிறது, — புறப்படுகிறது aller en procession ; — க்காதல் le 84me des பிரபந்தம் dans lequel des femmes éprises de la beauté d'un noble qu'elles ont vu passer avec pompe en parlent avec ravissement.

*பவனோதரம், (பவனம், உதரம்), intérieur de maison, appartement intérieur.

*பவன், bhava) *qui existe*), Dieu, l'Être existant par lui-même *i. e.* Dieu, (et à tort), Siven.

*பவாகை, (pavâkâ), tourbillon de vent.

*பவாபாவம், (பவம், அபாவம்), non-existence prétendue de la matière ou du monde.

*பவாபகை, (பவம், அபனம்), le Gange qu'on prétend traverser le monde).

*பவானி, (bhavâni), la femme de Bhaven ou Siven, *i. e.* Parvadi, (dans sa forme pacifique).

*பவி, 1° (pavi), la foudre, — d'Indiren. 2° (bhavi), vivant.

*பவிகம், (bhavika), prospérité, bien-être, ostentation.

பவிசு, பவிஞ்சு, (*P.* பௌஞ்சு, *ind.*), armée, rang, file, rangée : சாதுவப்பவிஞ்சுகள் armées, rangs d'une armée ; பவிசாயிருக்கிறது être en rang, en file ; பவிசுநிற்கிறது se tenir —, être en rang ; பவிசுவருகிறது venir —, marcher en rang ; பவிஞ்சுகளாய்ப்பிரிக்கிறது diviser par rangées, par files, par troupes ; பவிஞ்சுவிடுகிறது ranger en bataille, en ordre de bataille, mettre en rang ; பவிஞ்சுபிரிந்துபோகிறது se débander, rompre les rangs, se partager en rangées.

*பவிஷியம், பவிடியம், (bhavichya), le futur, ce qui doit avoir lieu, ce qui est, — prospère, prospérité, *ou* பவிஷியபுராணம் le pourâna de l'avenir ; — காலம் le futur, l'avenir.

*பவித்திரம், (pavitra), pureté, propreté, purification, nettoiement, frottement, fourbissure, essuyer, l'herbe தருப்பை, anneau fait de cette herbe ou de métal et passé au doigt annulaire dans certaines cérémonies, vase dans lequel on présente une offrande, cuivre, eau, pluie, miel, beurre fondu, cordon bramanique dit பூணூல், fête païenne du mois d'août : — ஆகிறது être purifié, devenir pur ; பவித்திரஸ்தலம் — த்தலம் lieu saint, — pur ; — முடிச்சு prétendu nœud sacré, *ou* — மோதிரம் l'anneau susdit d'herbe தருப்பை ; — விரல் le doigt annulaire.

*பவிதன், பவித்திரன், பவித்திரவான், (bavita, bavitra, — vân , homme pur

*பவித்திராரோகணம், பவித்திராரோபணம், (பவித்திரம், ஆரோகணம் ...), investiture du cordon bramanique, le mettre à la statue de Krichna ou de Dourgâ à certaines fêtes.

*பவித்திரி, (பவித்திரம்), homme pur, *V.* பவித்திரை.

*பவித்திரிதம், (பவித்திரம், ita), pureté.

*பவித்திரீகரணம், பவித்திரீகிருதம், (பவித்திரம், i), purification, beurre liquide.

*பவித்திரை, (pavitrâ), femme pure, l'herbe தருப்பை.

பவுஞ்சு, *P.* பௌஞ்சு, *V.* பவிஞ்சு.

*பவுண்டிரிகம், (paoundrika), canne à sucre, espèce de sacrifice, peut-être offrande de canne à sucre.

*பவுதிகம், *P.* பௌதிகம்.

*பவுத்தம், *P.* பௌத்தம், Bouddhisme.

பவுத்து, *arabe*, mort.

*பவுத்திரம், பவுந்திரம், *P.* பகந்திரம், fistule à l'anus : பவுத்திரவியாதி hémorrhoïdes : அண்ட —, கொடிப் —, மூலபவுத்திரம் diverses espèces d'hémorrhoïdes.

*பவுத்திரன், *P.* பௌத்திரன். petit-fils.

*பவுத்திரி, *P.* பௌத்திரி, petite-fille.

*பவுரணமி, பவுர்ணை, *P.* பௌர்ணமி pleine-lune.

*பவுராணிகம், *P.* பௌராணிகம்.

பவுரி espèce de danse.

பவுரிசம், imitation de la marche, déguisement.

*பவுர்ணமி, பவுர்ணமி, *P.* பௌர்ணமி, pleine lune.

பவுசு, pompe, richesses.

*பவோற்பவன், (பவன், உற்பவம்) un des 11 Routtirers.

பவ்வத்து, *P.* பப்பத்து, *sync. de* பத்துப்பத்து, par dix, dix à dix : பவ்வத்தாய் dix à dix.

பவ்வம், *V.* பௌவம்.

பவ்வாதியாக, (*P.* பப்பாதி *sync. de* பாதி, பாதி, ஆக), par moitiés.

பழு, 1° *adj. de* பழமை, vieux, ancien, antique, usé. 2° *obl. de* பழம், de fruit : பழக்கடை boutique de fruits, marché aux

fruits ; — க்கனி jus des fruits ; — க்காய் fruit presque mûr ; — நிலம் vieille terre ; — ப்புளி acide —, acidité de fruits, — de tamarin ; — மலை la vieille montagne (dite aussi திருமுதுகுன்றம் ou முதுகுன்றம்) ; — மனை vieille maison en ruine, emplacement d'une ancienne maison ; — மொழி vieux mot, — dicton, proverbe, ouvrage de jurisprudence, loi ; — ரசம் jus de fruit; — வினை vieilles actions, ancien mal, V. ஊழ்வினை ; — வீடு vieille maison.

பழகல், opt. et n. v. de பழகுகிறது, habitude, pratique.

பழகரடி, (பழகு, ஆடி, de ஆடுகிறது), personne accoutumée, habituée.

பழகா, பழகாத, part. nég. du suiv. qui n'est pas accoutumé, — exercé, — instruit: பழகாதபழக்கம் mauvaise habitude, à laquelle on ne doit pas s'adonner; பழகாதவன் ignorant, qui n'a pas l'habitude, l'expérience ; பழகாதவள் femme ignorante, — non exercée.

பழகு, imp. et part. de

பழகுகிறது, sync. பழகிறது, கிவேன், குவேன், கு, க, v. n. பழகுதல், n. v. ou பழகிக்கொள்ளுகிறது, — ப்போகிறது, s'accoutumer, s'exercer, apprendre, acquérir la pratique, — l'expérience, pratiquer, se familiariser, être familier ; — யிருக்கிறது être accoutumé, habitué, exercé, habile, expérimenté ; பழகினவன் homme accoutumé, expérimenté, familier; பாம்போடேபழகேல் ne vous familiarisez pas avec un serpent, i. e. avec un vaurien.

பழகுவிக்கிறது, v. caus. du préc. V. பழக்குகிறது.

பழக்கம், n. v. de பழகுகிறது, habitude, usage, pratique, exercice, familiarité, connaissance : — பண்ணுகிறது s'accoutumer, s'exercer, se familiariser, faire connaissance, s'habituer, *ou*

பழக்குகிறது, sync. பழக்கிறது, க்கிவேன், க்குவேன், க்கு, க்க, v. a. de பழகுகிறது, et பழக்குதல், n. v. ou பழக்கிக்கொடுக்கிறது, பழக்கிப்போடுகிறது, accoutumer, exercer, habituer, familiariser, former à la pratique, faire faire connaissance.

பழங், P. பழம் devant க, vieux : — கஞ்சி vieux cange, eau de riz de la veille; — கணக்காகிறது devenir —, être un vieux compte, vieillir ; — கதை vieille fable, vieux conte; — கலம் vieux vase, rangée de vieux vases, vieux ustensiles ; — காய்ச்சல் vieille fièvre, fièvre invétérée; — கிடையன் chose vieille, — qui traîne depuis longtemps.

பழங்கண், (பழம்), fatigue, lassitude, maigreur, affliction, vexation, son, bruit, défaut, inutilité ; பழங்கணர் gens affligés, vexés, fatigués.

பழசு, P. பழயது, chose vieille, ce qui est vieux ; பழசுபடுகிறது, பழசாகிறது, பழசாய்ப்போகிறது vieillir, devenir vieux, usé ; பழசாக்குகிறது rendre vieux, user, mettre hors de service.

பழஞ், P. பழம், devant ச, vieux ; — சீலை vieille toile ; — சுரம் vieille fièvre ; — சொல் vieux mot, — diction, proverbe ; — சோறு riz cuit de la veille et gardé pour le déjeûner.

பழனி, P. பழனி 2°

பழந், P. பழம் devant த, vieux, — தண்ணீர், vieille eau de riz, V. நீர்ச்சோறு; — தரை vieux terrain.

பழமுண்ணிப்பாலை, nom d'arbre.

பழமை, vieillesse, ancienneté, antiquité, (*l'adj. est. பழம், பழ, பழய, பழைய*); — பேசுகிறது parler de choses anciennes, ou du vieux temps ; — ப்பேச்சு vieux langage, discours sur l'antiquité.

பழம், 1° (phala), fruit, — mûr, (d'arbre ou de plante...), résultat, fruit, succès, réussite. 2° *adj. de பழமை*, ancien, vieux, antique, usé: — பகை vieille haine, haine invétérée, — de famille ; — பஞ்சாரம் vieille femme, vieux bœuf, — cheval, vieil habit ; — பஞ்சுரம் espèce d'air, — de mélodie ; — பழுத்தல் le fruit mûrir, espèce de coup au jeu dit சொக்கட்டான் ; — பழுத்துவிழுந்தது le fruit étant mûr est tombé; — பாசி la plante sida humilis ; — பாடம் vieille leçon, leçon apprise auparavant ; — பூ vieille fleur, fleur fanée ; — பொருள் chose —, objet antique, Dieu, trésor.

பழய, adj. de பழமை, ancien, antique, vieux, usé : — காலம் l'antiquité, l'ancien temps ; — படி ancienne manière, comme autrefois, — par le passé ; — பாடல் chant antique, — composé par les anciens ; — மனிதன், V. பழையமனிதன்; — மனிதர் les anciens ; பழயது vieil objet, ce qui est vieux, riz cuit la veille et gardé pour le déjeûner.

பழையர், (பழைய), les anciens, les gens du vieux temps, vendeurs de callou ou toddi.

பழவடியார், (பழ, அடியார்), anciens esclaves, esclaves depuis plusieurs générations.

பழவேற்காடு, (பழ, வேல், காடு), nom d'une ville.

பழனம், (பனம்), pays —, terre fertile, — à riz, rizière.

பழனி, (*பழனம்*), Palani ou Pyney, (dit aussi *திருவாவினன்குடி*), ville distinguée du royaume de *சோழர்* et ville consacrée à Soupramanien avec une pagode sur une montagne à l'ouest de Dindigul; *பழனியன்*, *பழனியாண்* l'idole de *பழனி*, *i. e.* Soupramanien.

பழி, 1° vengeance, revanche, responsabilité, haine, rancune, faute, culpabilité, blâme, reproche, mensonge, mal. 2° *imp. de பழிக்கிறது* : *என்மேலேபழியோ* suis-je coupable? *பழிஉன்மேலிருக்கிறது* c'est toi qui es coupable; *இல்லாப்பழி* calomnie; — *கட்டுகிறது* trouver à redire, inculper, garder de la rancune, exciter à la vengeance, injurier; — *காரன்* homme vindicatif, qui se venge, vengeur, chargé de la vengeance ou à qui appartient la vengeance: *கடன்காரனுக்குக் கடன்கொடுக்கவேண்டும் பழிகாரனுக்குப் பழிகொடுக்கவேண்டும்* il faut satisfaire son créancier et apaiser un vengeur ou celui qui cherche à se venger; — *கிடக்கிறது* rester sans manger par rancune ou pour obtenir quelque chose — *கூறல்* calomnie, médisance, diffamation, un des *மொழிகுற்றம்* ; — *கூறுகிறது* diffamer, décrier, calomnier, médire; — *கொடுக்கிறது* souffrir la vengeance, donner satisfaction ou compensation; — *க்குடி* maison vis-à-vis, maison ou famille exposée à la vengeance; — *சாதிக்கிறது* s'obstiner à la vengeance; — — *சுமக்கிறது*, — *சுமருகிறது* éprouver la vengeance, porter la faute, — le blâme; — *சுமத்துகிறது* charger d'une faute, inculper, faire tomber le blâme, la vengeance ou la responsabilité sur un autre; — *சூழ்கிறது* la vengeance —, la punition atteindre, — assiéger (quelqu'un), souffrir vengeance, éprouver la punition d'une ancienne faute; — *செய்கிறது* se venger, faire du mal; — *சொல்லுகிறது* dire du mal; — *ச்சொல்* injure, parole injurieuse; — *தீருகிறது* la vengeance être satisfaite, être absous d'une accusation, le mal finir, se réconcilier; — *தீர்க்கிறது*, — *தீர்த்துக்கொள்ளுகிறது* satisfaire sa —, tirer vengeance, absoudre d'une accusation, éloigné un mal, réconcilier, faire la paix; — *தூறுகிறது*, — *தூற்றுகிறது* diffamer, calomnier, inculper, médire; — *தேடுகிறது*, chercher à se venger, — à faire du mal, — des fautes, faire du mal; — *படுகிறது*, — *ப்படுகிறது*, être accusé, inculpé, trouvé coupable, exposé à la —, éprouver la vengeance, ou — *பிடிக்கிறது* garder de la rancune; — *போடுகிறது* accuser, charger de la responsabilité, d'une faute; — *ப்பாதகம்*, le crime de la vengeance; — *மீட்கிறது* satisfaire sa vengeance, se venger; — *முடிகிறது*, — *மூட்டுகிறது* exciter à la vengeance; — *முடிக்கிறது* satisfaire sa vengeance, s'obstiner à la vengeance, garder de la rancune; — *மூளுகிறது* la vengeance s'allumer, — s'exécuter, la punition arriver, une faute ou la rancune arriver: — *மொழி* injure, diffamation: — *யிடுகிறது*, V. *பழிபோடுகிறது*; — *யெடுக்கிறது* chercher à se venger, entreprendre la vengeance, se charger de la responsabilité, ou de l'ancienne aversion; — *யேறுகிறது* la vengeance monter à la tête, garder de la rancune; — *யேற்கிறது* consentir à la vengeance, à une faute; — *யேற்றுகிறது*, V. *பழிசுமத்துகிறது*; — *வருகிறது*, — *விழுகிறது* la vengeance ou la faute tomber sur quelqu'un; — *வாங்குகிறது* se venger, rendre la pareille, — le mal pour le mal, prendre sa revanche; — — *வேலை* ouvrage désagréable, fait à contre-cœur: — *வைக்கிறது* mettre la responsabilité ou la faute sur, injurier, diffamer; *பழிக்குச்செய்கிறது* faire pour se venger, — en revanche; *பழிக்குவிடுகிறது* abandonner à la vengeance, rejeter le tort ou le blâme sur un autre, — en disant que ce ne pas son affaire; *பழிக்குப்பழிவாங்குகிறது*, V. *பழிவாங்குகிறது*; *பழிக்குட்படுகிறது* consentir à —, éprouver le vengeance; *பழியைநீக்கல்* éviter de faire des reproches: *பழியாய்வந்திருக்கிறது* la vengeance arriver, arriver en revanche.

பழிக்கிறது, *பழித்தேன்*, *பழிப்பேன்*, *பழி*, *பழிக்க*, *v. a.* (*பழி*), injurier, mépriser, blâmer, réprimander, censurer, diffamer, médire.

பழிச்சல், *opt. et n. v. du suiv.* louange.

பழிச்சுகிறது, *ச்சினேன்*, *ச்சுவேன்*, *ச்சு*, *ச்ச*, *v. a.* *பழிச்சுதல்*, *n. v.* louer, célébrer, vanter.

பழித்தல், *பழிப்பு*, *n. v. de பழிக்கிறது*, injure, reproche, médisance, langage injurieux, mépris, affront, blasphème.

பழிப்பனவு, *பழிப்பன*, (*பழிக்கிறது*), parole —, chose injurieuse, insulte: *பழிப்பனபகரேல்* ne dites pas d'injures.

பழு, 1° échelon d'échelle, degré, côte du corps. 2° *imp. et part. de பழுக்கிறது*: — *க்காய்* espèce de couleur, coco, arec; — *ப்பாகல்* variété de la plante *பாகல்* dite momordica dioica; — *மரம்* arbre dont les fruits sont mûrs, — dont les feuilles tombent tous les ans, le multipliant dit *ஆலமரம்*.

பழுக்கிறது, *பழுத்தேன்*, *பழுப்பேன்*, *பழு*,

ழுக்க, *v. n.* (பழம்), *ou* பழுத்துப்போகிறது mûrir, devenir mûr, — jaune, jaunir, prendre la couleur des feuilles sèches, vieillir ; பழுக்கச்சுடுகிறது rôtir, griller, donner à un bijou une teinte d'or pur par l'action du feu et de quelques préparations ; — ப்போடுகிறது mettre mûrir, — des fruits verts sur la paille... pour les faire mûrir ; பழுத்துப்போனபரு furoncle qui est mûr ; அவனுக்குநரைத்துப்பழுத்தது il a vieilli et est devenu tout gris.

பழுது, faute, défaut, détérioration, tache, mal, dommage, mensonge, fausseté ; பழுதற sans défaut, —faute ; பழுதறப்பேசுகிறது parler parfaitement, — sans faute ; பழுதற்ற parfait, correcte, sans faute ; பழுதற்றபேச்சு langage parfait, parole sans faute : பழுதாய்ப்போனதானியம் blé gâté ; பழுதானவன் homme méchant, dépravé ; பழுதாகிறது, பழுதுபடுகிறது se gâter, se détériorer, s'endommager, être gâté ; — பார்க்கிறது, *litt.* examiner les défauts, raccommoder, réparer, corriger, châtier.

பழுதை, corde, — de paille, serpent : — திரிக்கிறது, — முறுக்குகிறது tordre—, faire une corde de paille.

பழுத்த, *part. parf. de* பழுக்கிறது mûr : — பழம் fruit mûr, — parfait, vieillard décrépit, homme mûr, fin voleur.

பழுத்தல், *n. v de* பழுக்கிறது, action de mûrir... : feuille mûre, jaunâtre, qui tombe.

பழுப்பு, *n. v. du même*, ce qui est mûr, — vieux, maturité (des fruits et des feuilles), couleur jaunâtre, — de feuilles desséchées, orpiment, clou de fer pointu des 2 bouts (pour joindre 2 planches ensemble : பழுப்படைகிறது, பழுப்பேறுகிறது commencer à mûrir, jaunir, avoir des taches jaunes au milieu du vert ; பழுப்பாக்கிறது donner une teinte d'or, — une couleur jaunâtre ; பழுப்பாயிருக்கிற பணம் vieux fanon usé ; பழுப்பானது ce qui est vieux, jaunâtre, fané, endommagé.

பழுவம், forêt, — de grands arbres.

பழுவறை, *பழுவெலும்பு*, (பழு), côte (du corps).

பழைசு, *பழைது*, *P.* பழையது, ce qui est vieux, chose vieille.

பழைமை, *P* பழமை, ancienneté, antiquité : — பாராட்டுகிறது vanter son antiquite, ses anciens droits

பழைய, *P.* பழய, vieux, ancien, antique : — நடக்கை vieille coutume ; — படி ancienne manière, comme autrefois : — மனிதன் vieux serviteur, vieil employé, homme de l'ancien temps, le vieil homme ou la nature corrompue.

பழையது, (பழைய), ce qui est vieux, chose vieille, riz cuit la veille et gardé pour le déjeûner : — சாப்பிடுகிறது déjeûner.

பழையர், (பழைய) gens de l'ancien temps, les anciens, marchands de caillou ou de toddi.

பளகம், *P.* பவளம், corail.

பளபள, mot imitatif d'éclat, de brillant, de scintillation : பளபளெனல் lustre, éclat ; பளபளென்கிறது ou

பளபளக்கிறது, ளத்தேன், ளப்பேன், ள, ளக்க, *v. n.* (பளபள), briller, reluire, scintiller, pétiller, avoir du lustre : பளபளென்றுதுளங்குகிறது resplendir, briller ; — வெரிகிறது, — வெரிந்துபோகிறது craquer, pétiller, éclater, splendeur, faire une explosion, (*v. g.* des armes à feu ; — வெரிகிறவன், grand jaseur, babillard.

பளபளத்தல், *பளபளப்பு*, *n. v. du préc.* lustre, éclat, splendeur, ornement : பளபளப்பாயிருக்கிறது, *V.* பளபளக்கிறது.

பளபளா, *பளா*, *பளாபளா*, signe de défaut ou manque. *int. d'admiration*, bravo ! houra !

பளிக்கறை, (பளிக்கு, அறை), chambre ornée de miroirs.

பளிக்கு, *adj. de* பளிங்கு, de miroir, de cristal.

பளிங்கு, miroir, cristal, la planète Vénus : — மண்டபம் salle —, chambre à miroirs.

பளிச்சு, mot imitatif d'éclair : பளிச்சட்டுவென்கிறது, பளிச்சிடுகிறது பளிச்சுப் பளிச்சென்கிறது, பளிச்சென்கிறது, briller, reluire, étinceler, lancer des éclairs : பளிச்சுப்பளிச்சென்று பேசுகிறது parler inconsidérément, sans réflexion ou avec force et énergie ; — மின்னுகிறது lancer des éclairs, éclats de lumière, briller.

பளிஞ்சி, corde de poulie. — pour hisser les voiles d'un navire.

பளிதம், camphre, certain nombre.

பளீர், mot imitatif de tintement, de bruit et d'éclat : பளீரிடுகிறது, பளீரென்கிறது, பளீர்பளீரென்கிறது, sonner, résonner, tinter, faire du bruit, briller ; பளீரென்றுபேசுகிறது parler précipitamment ; — விழுகிறது tomber avec bruit.

பளுவு, poids, pesanteur : பளுவுஞ்சுளுவும் la pesanteur et la légèreté.

பளை, *V.* வளை.

பள், *V.* பள்ளு.

பள்ளக்கை, (பள்ளம்), environs d'un terrain bas.

பள்ளக்கி, *V.* பல்லக்கி.

பள்ளச்சேரி, — க்குறிச்சி, (பள்ளன்), bourg —, village de பள்ளர்.

பள்ளத்தாக்கு, (பள்ளம்), vallée, terrain bas. — entre 2 hauteurs, creux, bas fond.

பள்ளத்தி, (பள்ளன்), femme de la caste des பள்ளர்.

பள்ளம், creux, fosse trou (dans une route ou sur une surface), terrain bas, fossé, profondeur, abyme : நீர்ப் — pièce —, trou d'eau, étang ; — விழுந்திருக்கிற செப்பு vase de cuivre bosselé ; — ஆய்த் தோண்டுகிறது, — ஆய்ப்பறிக்கிறது ou வெட்டுகிறது creuser, — une fosse, faire un creux : பள்ளத்தைத் தூர்க்கிறது ou தூர்த்துப்போடுகிறது remplir —, combler une fosse, — un creux : பள்ளமடை terrain humide, personne dévote.

பள்ளயம், V. பள்ளையம்.

பள்ளன், pl. பள்ளர், cultivateur, Pallen, (au pl. Paller), gens d'une caste nombreuse dans le sud de la presqu'île et employée à l'agriculture. Le fém, est பள்ளச்சி, பள்ளத்தி et பள்ளி.

பள்ளி, 1° (P. பல்லி). village, bourg, habitation, ville en pays fertile, terminaison d'un grand nombre de bourgs ou de de villes, (v. g திரிசிராப்பள்ளி Trisirâpalli ou Trichinopoly), 2° temple, mosquée, maison de charité, hôtellerie où l'on donne l'aumône, ermitage, habitation d'ascètes, chambre, lit, couche, sommeil, école, femme de la caste des பள்ளர், homme d'une caste de cultivateurs (dits aussi வன்னியர், படையாச்சிகள் et கவுண்டர், et dont le fém. est பள்ளிச்சி): — க்கணக்கர் écoliers, étudiants ; — கொண்ட பெருமாள் Vichnou le dormeur, (suivant la fable, il dort sur la mer de lait) ; — கொள்ளுகிறது dormir ; — க்கிராமம் village de பள்ளி, — appartenant, ou donné à un temple ; — க்கூடம் école, classe, collège, lieu ou l'on enseigne : — க்கூடத்திலே வைக்கிறது mettre à l'école ; — செய்கிறது dormir ; — ச்சாதி la caste des பள்ளி ; — த்தடுக்கு petite natte d'école : — த்தோழன் condisciple, camarade d'école; — ப்பழக்கம் exercice —, habitude ou connaissance d'école ; — ப்பாடம் leçon d'écolier; — மால் école, classe d'école ; — மெத்தை matelas pour se coucher ; — யடைக்கிறது bâtir une chambre, — une salle, la clore de murs ; — யறை chambre à coucher ; — யெழுச்சி réveil, chant — poème pour réveiller un prince ; — யெழுச்சிபாடுவோன் barde ou chanteur dont l'office était de réveiller un prince par ses chants ; — யெழுப்புகிறது réveiller ; — வளர்கிறது dormir ; — வாசல் mosquée, temple ; பள்ளிக்கு வைக்கிறது mettre à l'école ; பள்ளிப்பிள்ளை écolier, étudiant.

பள்ளிச்சி, (பள்ளி), femme de la caste des பள்ளி.

பள்ளிவாசல்மானியம், terre sans impôt —, mâniam de mosquée.

பள்ளு, la caste des பள்ளர் ou — ப்பாட்டு poème —, chanson de பள்ளர்.

பள்ளுவிலி, nom d'une caste.

பள்ளை, ce qui a un gros ventre, brebis; ou பள்ளையாடு espèce de brebis ou de chèvres de petite taille et très fécondes.

பள்ளையம், offrande aux prétendues divinités secondaires, sacrifice, — offert, plat de métal, — pour présenter des mets ou autres offrandes aux prétendus dieux secondaires ou aux grands (dans les temples de Vichnou, le plat se nomme தளிகை ; — போட்டுப்படைக்கிறது préparer et offrir dans un plat des mets à ces dieux prétendus.

பள்ளையன், (பள்ளை), homme grand ou gros.

பறக்கடிக்கிறது, (பறக்க, அடிக்கிறது), faire envoler, — voler, — fuire, mettre en fuite, chasser.

பறக்கிறது, பறந்தேன், பறப்பேன், பற, பறக்க, n. v. பறக்குதல், பறத்தல், n. v. voler, s'envoler, (la poussière...), s'élever dans l'air, courir très vite, faire grande diligence, presser, s'élever, souffrir : பசியாலே பறக்கிறது souffrir de la faim ; பறக்கிறதூள் poussière qui vole dans l'air ; பறந்துதிரிகிறது voler —, voltiger çà et là; — போகிறது s'envoler, fuir promptement ; — வருகிறது venir en volant, accourir en toute hâte ; — விழுகிறது être pressé, s'abattre après le vole ; பறக்குங்குருவிக்கு இருக்குங் கொம்புதெரியாது பரதேசிக்குத்தங்குமிடந்தெரியாது l'oiseau qui vole ne sait sur quelle branche il se perchera, ainsi le pèlerin ou l'étranger ne connait pas l'endroit où il s'arrêtera ou logera.

பறங்கி, (du persant Faranghi, dérivé du mot franc, pris pour européen dans le levant), Franc, Européen, Portugais, prangui ; ce mot est devenu un terme de mépris et ne s'applique plus qu'aux gens descendus d'Européens, pauvres et de race mêlée, espèce de maladie contagieuse ou de mal vénérien... ; — க்காய் citrouille gourde, cucurbita pepo ; — க்காரன் Pranguicaren, descendant d'Européens, de sang mêlé, topas, (rarement) européen : — க்கொடி plante ou tige de citrouille ; — க்கிழ

ங்கு la racine médicinale dite சீனக்கிழங்கு; — க்கடார்மை sel minéral dit காரிச்சாரம்; — ச்சாம்பிராணி espèce de benjoin ou d'encens; — ச்சிலைகிறம் espèce de pierre noire; — த்தாழை ananas, bromelia ananas; — ப்பட்டை racine médicinale de Chine, cinchona officinus, smilax-china; — ப்பாஷாணம் mercure sublimé; — ப்பாஷை la langue des Pranguis, le protugais; — ப்புண் espèce de maladie contagieuse, mal vénérien; — ப்பேட்டை la ville de Porto-novo; — மலை le mont St Thomas, St Thomas'mount près Madras, la ville de Méliapour — மணித்துறு nom d'un arbre; — மமணக்கு le papayer, carica papaya: — வராகன் espèce de pagode de la valeur de 3 roupies; — வியாதி mal vénérien.

பறட்டை, découragement, manque de fertilité, de croissance, de feuillage, *ou* — க்கீரை chou sauvage, justicia Madurensis; — த்தலை tête hérissée (mot de mépris).

பறண், *P.* பரண்.

பறண்டுகிறது, *P.* பிறாண்டுகிறது.

பறதி, *n. v. de* பறக்கிறது, vol, nécessité, urgence; — க்காரன் homme pressé, qui presse.

பறத்தல், *n. v. du même*, vol, course rapide, urgence.

பறந்தடிக்கிறது, (பறந்து, அடிக்கிறது), se presser, être pressé, courir vite.

பறந்தலை, (பறந்து, அலை), place où l'on brûle les morts, champ de bataille.

பறந்து, *gér. de* பறக்கிறது,

பறபற, mot imitatif de hâte et de bruit répété; — விளையாட்டு sorte de jeu; பறபறெனல், hâte, presse, bruit; பறபறெனகிறது, *ou*

பறபறக்கிறது, றத்தேன் *ou* றந்தேன், றப்பேன், ற, றக்க, *v. n.* (பறபற), s'empresser, se hâter, faire un bruit répété.

பறபறப்பு, *n. v. du préc.* hâte, presse, bruit,

பறப்பன, (பறக்கிறது), les volatiles, les oiseaux,

பறப்பன், (*id.*), homme empressé, étourdi, scorpion, le signe du Scorpion: பறப்பன் பலனிழந்தான் l'homme trop empressé perd le fruit de ses peines.

பறப்பு, *n. v. de* பறக்கிறது, vol, fuite, hâte, empressement, urgence.

பறப்பை, vase au beurre fondu.

பறம்பர், tanneurs, corroyeurs.

பறம்பு, montagne, sein ou mamelle (de femme ou d'homme).

பறம்புகிறது, பினேன், புவேன், பு, ப, *v. a.* பறம்பல், பறம்புதல், *n. v.* 1° frapper, battre, — le blé. 2° *P.* பரம்புகிறது.

பறவாதி, (பறக்கிறது), homme empressé, qui se hâte.

பறவாயில்லை, peu importe.

பறவை, 1° (பறக்கிறது), oiseau, volatile, le Dauphin, la 23e constellation lunaire dite அவிட்டம் et காகப்புள் et représentée par un oiseau, aile d'oiseau, vol, nom d'une maladie. 2° *P.* பறவாய், tu ne voles pas; — க்குரல் cri —, gazouillement d'oiseau; — க்கூடு nid d'oiseau; — நாகம் serpent ailé, dragon; — மீன் poisson volant; — வேந்தன் le roi des oiseaux, *i. e.* le faucon bramanique dit கருடன்; பறவையின்வச்சிரம் ambre jaune.

பறழ், petit (des animaux qui vivent sur les branches des arbres, tels que அணில் écureuil, குரங்கு singe etc... et des animaux suivants: அரா serpent, ஆடு brebis, கீரி mangouste, நரி renard, நாய் chien, பன்றி cochon, புலி, tigre, பூனை chat, மான் cerf, முயல் lièvre...).

பறனிகை, பறனை, tenailles de forgeron, clou à crampon.

பறுண்டுகிறது, டினேன், டுவேன், டு, ட, *v. a. P.* புறுண்டுகிறது, *et* பறுண்டல் *ou* பறுண்டுதல், *n. v.* se gratter avec les ongles: பறுண்டிக்கொடுக்கிறது gratter quelqu'un, déchirer avec ses ongles ou ses griffes: பூனைக்குச்சந்தோஷம்வந்தால் பீற்றப்பாயைப்பறுண்டும் quand le chat est joyeux, il se met gratter une natte déchirée.

பறுர், mot imitatif du bruit: பறுரிடுகிறது, பறுரென்கிறது faire *parar*, — du bruit.

பறி, *n. v. imp. et part. de* பறிகிறது *et de* பறிக்கிறது, pillage, déprédation, rapine, capture, instrument pour prendre du poisson, sorte de panier pour mettre le poisson, or: — காரன் pillard, spoliateur, larron, voleur, pêcheur; — கொடுக்கிறது être volé, dépouillé, se laisser voler, enlever, — corrompre, perdre; — க்கல்லு pierre très compacte, — d'un grain très-serré; — தலையர் secte ou division parmi les Samanéens; — படுகிறது être pris, pillé, enlevé de force; — போகிறது être enlevé; — மணல் sable d'or; கோட்டைபறிபட்டது le fort a été pris.

பறிகிறது, றிந்தேன், றிவேன், றி, றிய, *v. n.* s'échapper, se détacher, s'enfuir, v. g. un cheval), passer, voler, partir (un vent, une flèche, une fusée, la pierre d'une fronde), les larmes s'échapper des yeux, se remplir d'eau, se détacher et tomber (une coupe...), déborder, passer pardessus les bords, pousser des soupirs, des

soupirs échapper, les nuages... se disperser, les impôts... être levés, — ramassés, une dette.. être payée, être rendue; மேகம்பறிந்துபோகிறது les nuages se dissiper; காற்று —, பெருமூச்சுபறிகிறது un vent —, un soupir échapper à quelqu'un; பறிய s'échapper, *adv.* au loin; பறியவிடுகிறது laisser échapper, — aller, lâcher; கடன்பறியவில்லை la dette n'est pas payée, l'objet prêté n'est pas rendu.

பறிக்கிறது, றித்தேன், றிப்பேன், றி, றிக்க, *v. a.* ravir, enlever, — de force, arracher, dépouiller, voler, piller, emmener, ramasser, cueillir des fruits, des fleurs, des feuilles..., creuser un trou, des fondements..., débarquer les marchandises, descendre, ôter, incliner, sarcler: களை — sarcler, — l'ivraie...; அஸ்திவாரம் — creuser les fondements; மண் — fouir —, creuser la terre; நெல்லு — débarquer du riz; பறித்துக்கொள்ளுகிறது enlever de forcer, piller; பறித்தெடுக்கிறது enlever, confisquer.

பறிகுதல், பறிதல், *n. v. de* பறிகிறது.

பறிக்குதல், பறித்தல், பறிப்பு, *n. v.* de பறிக்கிறது, enlèvement, vol, pillage, sarclage, action de ravir...

பறிமுதல், (பறி), confiscation, concussion, extorsion, chose ravie: — செய்கிறது confisquer, extorquer, faire des concussions.

பறிய, *inf. de* பறிகிறது, au loin.

பறியல், பறிவு, *n. v. de* பறிகிறது, enlèvement, vol, échappade, échappée, fuite.

பறிவை, la plante சீந்தில்.

பறுகன், courtaud, homme maigre, desséché.

பறுகு, broussailles, buisson, *V.* பறட்டை.

*பறுவதம், *P.* பருவதம், montagne.

*பறுவம், *P.* பருவம்.

பறை, 1° *imp. et part. de* பறைகிறது. 2° plume, aile, parole, mot, parei, mesure pour la chaux contenant à Pondichéry environ 60 litres, le contenu d'un parei, instruments de musique en général, tambourin, tambour, la caste qui en bat, celle des பறையர் qui se divise en 13 subdivisions; வள்ளுவப் —, தாதப் —, தங்கலான் — துற்சாலிப் —, குழிப் —, தீப் —, முரசப் —, அம்புப் —, வடுகப் —, ஆலியப் —, வழிப் —, வெட்டியாரப் —, கோலியப் பறை; பறைக்கம்பு baguette de tambour, râcloire de parei; — க்கலி, — க்கல், — க்காலி percale, mousseline tissée par les Parias; — சீவி la plante சிறுகன்னுரி; — ச்சேரி village —, bourgade de Parias; — சாட்டுகிறது, — சாற்றுகிறது, — போடுகிறது, — யடிக்கிறது, — யறைகிறது, — யிடுகிறது, tambouriner, battre du tambour, publier au son du tambour; — சாட்டுவிக்கிறது faire battre le tambour, — publier au son du tambour; — தட்டுகிறது faire passer la râcloire sur le parei, publier, *V.* பறைசாட்டுகிறது; — நாகம் serpent ailé; — நூல் fil de Parias, — très fin et fort; — ப்பருந்து le faucon brun ou grisâtre, — parial dans son espèce; — ப்புடையன் espèce de serpent; — ப்பூச்சி espèce d'araignée; — ப்பெண் Pariatte; — முழக்கு son du tambour, — முழக்குகிறது battre le tambour, tambouriner; — முறை publication ou son du tambour; — முறைசாற்றுகிறது publier au son du tambour; — மேளம் tambour de Parias; — யடிக்கிறவன் tambourineur, celui qui publie au son du tambour les ordonnances..., Pariat; — யாமை (ஆமை), tortue noire, — pariatte dans son espèce; — யொலி son du tambour; — வெட்டு, *ou* — வெட்டுகிறது faire passer la râcloire sur la parei; சாண்பறைக்குமுழத்தடி pour un Pariat haut d'un empan on prend un bâton d'une coudée (proverbe d'une rigueur excessive et outrée envers les pauvres petits Parias et cette population en général).

பறைகிறது, றைந்தேன், றைவேன், றைய, *v. a.* பறைதல், *n. v.* parler, dire, discourir.

பறைச்சல், *n. v. du préc.* discours, langage.

பறைச்சி, *f. de* பறையன், Pariatte, fille ou femme de la caste des Parias.

பறையன், *pl.* பறையர், (பறை *tambour*) tambourineur, celui qui publie au son du tambour les ordonnances..., Pariat, (ce mot étant considéré comme avilissant on emploie plutôt celui de வலங்கைமத்தான் *ou* வலங்கைமுத்தான் homme de la main droite; le mot சாம்பான் est le terme honorifique de cette caste).

பறைவு, *V.* பறைச்சல்.

பற், *P.* பல், dent, *devant* க, ச, ப; — கறை malpropreté des dents; — கறை malpropreté des dents, noirceur artificielle des dents (regardée comme une beauté par quelqu'uns); — கறைபற்றினபல் dent ainsi noircie; — காவி, — காறை poudre dentifrice, — pour les dents; — குச்சி, — குச்சு, — குத்தி cure-dents, brosse à dents; — கொம்பு cure-dents, bâtonnet de bois dont le bout est broyé pour nettoyer les dents (généralement en bois d'aca-

cia வேலமரம், ou de banian ஆலமரம், qui, dit-on, arrêtent la carie); — கொம்பிடுகிறது se nettoyer les dents avec une telle bûchette; — குறி marque des dents, — de la morsure des dents; — கூச்சம் agacement des dents; — நோவு mal de dents; — குத்து douleur aiguë des dents; — கிராய் malpropreté des dents; — பிடுங்கி arracheur des dents.

*பற்கம், (bharga), lumière, lustre, action de cuire, de frire.

*பற்கன், (id.), l'astre radieux, le soleil, (et à tort) Brama, Vichnou, Siven.

பற்குனன், (phalgouna), celui qui est né sous la constellation பற்குனி, i. e. அருச்சுனன்.

*பற்குனி, (phalgouni), la 12° constellation lunaire dite உத்தரம் correspondant au mois பற்குனிமம் ou பங்குனி mars.

*பற்சர், (bhartsa), ennemis.

*பற்சனம், 1° (bhartsana), mépris, injure, menace. 2° (bhardjdjana), action de frire.

*பற்படகம், பற்படம், பற்படாகம், பற்படாய், (parpata), la plante médicinale dite pharnaceum cerviana.

*பற்பம், 1° (பஸ்மம்), cendre de bouse de vache, métal calciné réduit en poudre, poudre médicinale. 2° (P. பதுமம்), nénuphar ou lotus, le pourana du lotus ou பதுமபுராணம்: — போன்றமுகம் visage qui ressemble au nénuphar, visage joli et joyeux; பற்பநாபன் V. பதுமநாபன்; — மாமுனி un des 31 grands முனிவர்; — ராகம், P. பதுமராகம் rubis.

*பற்பரிகம், 1° (parparika), soleil, feu, eau, pièce d'eau. 2° (pharpharika), paume de la main (avec les doigts étendus), douceur.

*பற்பாசனன், (பற்பம், ஆசனம்), celui qui a le lotus pour siège, i. e. Brama (selon la fable).

பற்பல, P. பலபல, divers, plusieurs, beaucoup.

பற்பிக்கிறது, பித்தேன், பிப்பேன், பி, பிக்க, v. a. (பற்பம்), calciner, réduire en poudre.

பற்பேத்தை, (பல்), enchâssure des —, gencives.

*பற்மம், 1° P. பதுமம், nénuphar. 2° P. பஸ்மம், cendre, — médicinale, — de métal calciné. 3° (bharma), or: பற்மகாரன் blanchisseur, — qui use de cendres; — ராகம், P. பதுமராகம் rubis; — வேதகம் camphre.

*பற்மாசனம், (பற்மம், ஆசனம்), P. பதுமாசனம்.

*பற்மீகரம், P. பஸ்மீகரம், calcination, cendre.

பற்மீகரிக்கிறது, P. பஸ்மீகரிக்கிறது.

பற்ற, inf. de பற்றுகிறது.

பற்றடிக்கிறது, (பற்று, அடிக்கிறது), appliquer, — du ciment à des pierres.

பற்றம், (பற்று), affection, fidélité à ses promesses: — இல்லாதவன் homme sans affection, infidèle à ses promesses; — பிடிக்கிறது 2 personnes tenir ou soutenir dans leurs mains ou de leurs mains.

பற்றலர், (பற்று, அலர்), ennemis.

பற்றல், opt. et n. v. de பற்றுகிறது, affection, grand désir, considération, dessein, désignation, poursuite, prise, saisie.

பற்றறுகிறது, (பற்று, அறுகிறது), se désunir, se rompre entièrement, l'affection, des liens, des filets se rompre: பற்றற entièrement.

பற்றற்றோர், பற்றற்றோர், (பற்று, அறுகிறது), ermites, ascètes, gens détachés du monde, — sans désir...

பற்றா, பற்றாத, part. nég. de பற்றுகிறது, qui ne prend —, ne tient —, ne suffit pas, insuffisant: — கூலி salaire insuffisant, modique, journalier; பற்றாப்படி, — ப்பணம், ce qui suffit à peine, déficit; — ப்போரி, adversaire inégal, trop faible.

பற்றாக்கை, (பற்று, ஆக்கை), corde qui lie ou pour lier, corde dont un paquet de flèches est lié.

பற்றாசு, (பற்று, ஆசு), pied détaché dit தனிச்சொல் qui vient entre 2 குறள்நேரிசைவெண்பா unissant ainsi les 2 distiques, morceau qu'on met pour souder ou joindre ensemble les métaux.

பற்றாதது, v. v. nég. de பற்றுகிறது, ce qui est insuffisant, bagatelle.

பற்றாதவர், (id.), gens incapables, insuffisants, vils.

பற்றாது, பற்றாமல். 3° pers. neut. et gér. nég. de பற்றுகிறது, il ne suffit pas, ne suffisant pas.

பற்றார், n. app. nég. de பற்றுகிறது, ennemis.

பற்றி, 1° gér. de பற்றுகிறது, (il sert de prép. et gouverne l'acc.): pour, à cause de, sur, au sujet de: அதைப்பற்றிச்சொன்னான் il a parlé sur cela ou à cause de cela; அவனைப்பற்றி யெனக்குக்காரியமில்லை je n'ai rien à faire ou à gagner avec lui: உன்னைப்பற்றி à cause de toi. 2° V. பற்றாசு; — க்கொள்ளுகிறது, prendre, recevoir, saisir, atteindre, tenir ferme, poursuivre, obtenir; நெருப்பு — க்கொண்டெரிகிறது prendre feu —, ou le feu prendre et brûler; பணம் — க்கொள்ளுகிறது recevoir

de l'argent ; — ப்பிடித்திருக்கிறது persévérer, être adonné, — ardent à une poursuite ; — ப்பிடித்துப்பார்க்கிறது s'appliquer à, s'adonner, s'efforcer, employer tous les moyens ; — ப்பார்க்கிறது s'efforcer, travailler à, faire tous ses efforts ; — ப்பிடிக்கிறது prendre, saisir, attraper, tenir ferme, arrêter ; — ப்புகைகிறசணற்புத்திரி mèche qui ayant été allumée fume ; — ப்போகிறது suivre de près ; — ப்பிழுக்கிறது saisir et tirer, traîner ; — வெரிகிறது prendre feu et brûler, s'enflammer.

பற்றிகலின்மை, (*பற்று, இகல்*), manque d'amour et de haine, indifférence.

பற்றிரும்பு, (*பற்று, இரும்பு*), pinces, tenailles, crampon de fer.

பற்றிலி, (*பற்று, இலி*), ascète, — détaché de toute affection mondaine.

பற்றிற்று, *ou பற்றினது*, *3e pers. neut. du parf. de பற்றுகிறது*.

பற்றினர், (*பற்றுகிறது*), parents, amis.

பற்று, *n. v. imp. et part. de பற்றுகிறது*, amour, affection, zèle, désir, pas. soin (en général), liaison, rapport, dessein, attachement, détermination, fomentation, emplâtre, cataplasme, remède qu'on applique, colle, ciment, soudure (pour les métaux), jonction, jointure, poursuite, suite, prise, saisie, lie, sédiment, impôt reçu : — குறடு tenailles ; — க்கால் appui, soutien, — d'un levier, ou d'une escarpolette ; — கூறுகிறது, — கொண்டாடுகிறது vanter son affection, se vanter d'être prêt à apporter la chose dont on parle ; — க்கொள்ளுகிறது concevoir de l'affection, du désir, s'attacher, s'affectionner ; — க்கோடு, — க்கோல், — தஞ்சம் bâton (pour s'appuyer), soutien, appui, bâton ou perche qu'on tient à la main pour se soutenir sur une barre...) ; — ச்சீட்டு reçu, quittance ; — பூசுகிறது, — போடுகிறது appliquer un liniment ou autre remède à l'extérieur, mettre des fomentations, — un cataplasme, — de la colle ou du ciment pour unir et faire prendre ; — வாய் lumière d'un canon, d'un fusil ; — வீடு renoncement à tout attachement au monde ; — வைக்கிறது s'affectionner, s'attacher, désirer, souder, — en mettant une pièce.

பற்றுகிறது, *ற்றினேன்*, *ற்றுவேன்*, *ற்று*, *ற்ற*, *v. a.* recevoir, prendre, saisir, s'affectionner, concevoir de l'affection, du désir, désirer, désigner, s'attacher, adhérer, se joindre, projeter, suivre, accompagner, s'unir, convenir, s'imbiber, prendre feu, poursuivre, courir après, viser à, suffire, être suffisant : தீப் — prendre feu, s'enflammer ; கடன் — recevoir l'argent prêté, — le montant de la dette ; பற்றவில்லை cela n'a pas suffi ou ne suffit pas, le feu ou la couleur n'a pas pris, cela n'est pas bien joint ; பற்றவைக்கிறது mettre —, faire prendre, joindre, réunir, allumer du feu, *ou* — வைத்தெழுப்புகிறது, — வைத்துவிடுகிறது exciter, pousser, aiguillonner, animer par quelque particularité : அவனுடனே சொல்லிப்பற்றவை excite-le en lui disant la chose en particulier ; பற்றி *gér. V. le à sa place.*

பற்றுதல், *n. v. du préc.* affection, attachement, dévouement, zèle, désir, confiance.

பற்றும், *3me pers. neut. fut. de பற்றுகிறது*, il suffit, c'est assez : பற்றுமோ cela suffit-il *ou* suffira-t-il? est-ce assez? பற்றுமோ பற்றாதோவென்று *ou* பற்றும் பற்றாதென்று கேட்கிறது demander si c'est assez ou non ; பற்றும்பற்றாதுமாயிருக்கிறது être à peine suffisant ; பற்றும்பற்றாய்விசாரிக்கிறது examiner —, discuter soigneusement, — d'une manière suffisante.

பற்றை, 1° broussailles, buisson, la plante செங்காந்தள். 2° *P.* பற்றாய் tu ne reçois pas... 3° *acc. de* பற்று : — க்காடு bois de broussailles ; — ப்பிள்ளை, *V.* பற்றைப்பயல்.

பற்றைச்சி, (*பற்றை*), femme de buisson, *i. e.* femme adultère, — débauchée.

பற்றைப்பயல், (*பற்றை*), enfant de buisson, *i. e.* bâtard.

பனங், *P.* பனம், *devant*, க, de palmier : — க்கட்டி espèce de mélasse ou de sucre noir de palmier ; — கந்து foule de palmiers ; — கயிறு corde faite de fibres de palmier ; — கருக்கு jeune palmier ; — கள்ளு callou ou jus de palmier ; — கற்கண்டு sucre candi de palmier ; — கற்றாழை espèce de தாழை ou d'aloès qui croît sur ou parmi les palmiers ; — காடு bois ou forêt de palmiers ; — காய் fruit non mûr du palmier ; — கிழங்கு racine mangeable du jeune palmier ; — கிளி perroquet qui se plaît sur les palmiers, l'oiseau அன்றில் ; — கீரை espèce d'herbe potagère ; — குருக்கு pièce de terre remplie de jeunes palmiers ; — குருகு, — குருத்து jeune pousse de palmier ; — குரும்பை fruit tendre du palmier ; — கொட்டை noyau du palmier, — கோரை espèce d'herbe.

பனசம், (panasa), jaquier, artocarpus integrifolia, autre sorte de jaquier dite ஈசப்பலா, épine, la plante பாற்சோற்றி, nom d'un singe ; பனசகாலிகை le fruit du jaquier ; பனசயித்தி l'arbre அரசு.

பனசை, 1° espèce de serpent dite aussi பனையன், ville dite பனையூர். 2° *(panasâ), inflammation pustuleuse et phlegmonoïde de la peau, singe — dèmon femelle.

பனஞ், P. பனம் devant ச, de palmier: — சக்கை tranche du fruit mûr de palmier qu'on fait cuire et qu'on mange; — சாறு jus du palmier dans lequel on a mis de la chaux et qu'on appelle பதநீர்.

பனந், P. பனம், devant த, de palmier; — தார் collier d'or qui ressemble à la fleur du palmier; — தாரான் celui qui porte un tel collier, i. e. le roi சேரன் et பல பத்திரன்; — தாழை espèce d'aloès; — தோப்பு bois —, bosquet de palmiers; — திராய் la plante pharnaceum distichum.

பனம், adj. de பனை, de pâlmier: — பட்டை grosse latte —, chevron de palmier; — பன்னாடை tissu fibreux qui entoure le bas des branches de palmier; — — பழம் fruit mûr de palmier; — பாகு, — பாணி mélasse, sirop, ou jus bouilli de palmier; — பாரம் nom d'une ville dans laquelle vivait பனம்பாரனார் un de 12 disciples d'அகஸ்தியர்; — பிசின் gomme ou résine de palmier; — பிஞ்சு fruit tendre du palmier; — பிடுக்கு, — பூ fleur du palmier mâle.

பலனை, l'arbre நெய்க்கொட்டான்.

பனர், branche d'arbre.

பனவர், brames.

பனாட்டு, (sync. de பனை, அட்டு), jus —, extrait épaissi de fruits mûrs du palmier; — த்தோல் peau dans laquelle on renferme le பனாட்டு; — ப்பாய் natte sur laquelle on verse le பனாட்டு.

பனார், (பனை, நார்), corde; filaments de palmier.

பனி, 1° rosée, brouillard, gelée blanche, goutte, fraîcheur, froid, tremblement, peur, affliction, gêne, chagrin. 2° imp. de பனிக்கிறது: — க்கட்டி gelée, — blanche, givre, neige, grêle; — க்கதிர் rayon frais, l'astre aux rayons frais, i. e. la lune; — க்காடு grande rosée; — க்காலம் temps —, saison de la rosée (4 mois à partir de மார்கழி); — க்காற்று vent froid, — de la saison des rosées; — க்குடம் matrice; — க்கூராமை sel de roche, sel de mer, sel gemme; — சொரிகிறது la rosée pleuvoir; — ச்சாமை panicum ou millet auquel l'arrosement de la rosée suffit; — ச்செறிவு V. பனிப்படலம்; — தாங்கி espèce de plante; — நத்தை espèce de limaçon; — நீங்குகிறது la rosée cesser, — se dessécher; — நீர் espèce d'eau de senteur; — ப்பகை l'ennemi de la rosées, i. e. le soleil; — ப்படலம் brouillard, abondance de rosée; — ப்பயறு espèce de de pois ou de grains, phaseolus radiatus, ou, selon d'autres, phaseolus trilobatus; — ப்பருவம் saison de rôsée, V. பனிக்காலம்; — ப்புகார் nuage qui donne de la rosée; — ப்புழு ver qui s'engendre dans la rosée; — ப்பூக்காரம் brouillard, temps couvert de rosée; — ப்பூடு nom d'une plante; — பெயர்கிறது un brouillard —, la rosée se former; — ப்பெய்கிறது la rosée tomber, pleuvoir légèrement; — மலை la montagne de la rosée ou du froid, i. e. l'Himalaya; — மங்குளம். V. பனிப்பூக்காரம்; — மூடுகிறது un bronillard couvrir la terre; — மொழி parole fraîche, — douce, femme; — யவரை espèce de pois; — யிறைப்பு, V. பனிப்புக்கட்டு.

பனிக்கிறது, னித்தேன், னிப்பேன், னி, னிக்க, v. n. பனிக்குதல், n. v. bruiner, — légèrement, pleuvoir à petites gouttes sans discontinuer, tomber goutte à goutte, trembler, être troublé, vexé, peiné.

பனிச்சை, boucle de cheveux, cheveux tressés et pendants ou noués, (c'est un des ஐவகைமயிர்முடி), figuier sauvage, ou — ப்பிளவை ulcère enflé dans le derrière du crâne, ulcère aux oreilles ou derrière les oreilles; — க்காய் fruit de l'arbre தும்பி embryopteris glutinifera dont le jus sert de glu.

பனிதல், V. குளிர்தல்.

பனித்தல், பனிப்பு, n. v. de பனிக்கிறது, pluie légère, — fine et continuelle, bruine, peur, tremblement, peine, vexation; பனிப்புக்கட்டு rosée abondante, — qui s'est agglomérée et qui tombe, tombée de la rosée, brouillard.

பனிரண்டு, P. பன்னிரண்டு, douze: பனிரண்டாமிடத்துச்சனி, பனிரண்டாமிராசியின் சனி Saturne placé à douze signes de celui qui se lève, ainsi si c'est le signe de la Vierge qui se lève, Saturne sera alors dans le Lion.

பனுக்குதல், V. தெளித்தல்.

பனுவல், livre, — sacré, science, poésie parole, discours, talent pour la composition, fil, fil de coton; பனுவலாட்டி la prétendue déesse des sciences. Sarasvati.

பனை, palmier, borassus flabelli-formis, la 17me constellation lunaire dite அனுஷம்: — க்கொடியோன் celui qui a un palmier sur son drapeau, i. e. பலபத்திரன்; — க்கோரை espèce d'herbe; — நார் fibres des branches du palmier, (on en fait des cordes); — நுங்கு pulpe de noyaux encore tendre du fruit du palmier: — மட்டை

branche de palmier (avec ou sans les feuilles); — மரத்தின்கீழிருந்து பாலைக்குடித்தாலுங் கள்ளென்றுசொல்லுவார்கள் quand bien même vous boiriez du lait sous un palmier ou dira que c'est du callou; — மீன் poisson long comme un palmier, i. e. la baleine; — முகிழ் bouton —, spadix —, fleur de palmier; — யூர் Panéyour ou la ville des palmiers; — யேறி espèco de serpent, — de petite vérole; — யோலை ôle, feuille de palmier; — வட்டு, V. பனங் கட்டி; — வரிச்சல், — வளிச்சல் latte de palmier; — வாரை chevron —, pièce de palmier, palmier fendu en 2 ou en 3 et coupé aussi en 2 ou en 3 dans la longueur; — வெல்லம், V. பனங்கட்டி; — வேர் racine de palmier.

பனைகூச, (பனை), la ville de பனையூர்.

பனையன், espèce de serpent, — de poisson dit grampus.

பன், 1° dans les mots composés se met pour பத்து 10, comme பன்னிரு, பன்னிரண்டு 12 (en doublant ன்). 2° devant ம் et ந il se met pour பல் divers, dents. 3° espèce d'herbe. 4° V. பன்னம். 5° obl. de பனை 6° imp. et part. de பன்னுகிறது: — பாய் natte d'herbe; — மணி diverses pierreries; — மணிமாலை le 18me des பிரபந்தம், poème composé de diverses sortes de poésies comme le கலம்பகம், mais qui n'admet pas celles qu'on appelle ஒருபோகு, அம்மானை et ஊசல்; — மூன்று treize; — மூன்றும் treizième; — மொழித்தொகைத்தொடர் suite de divers mots dans lesquels sont supprimées les terminaisons des cas etc..., comme செந்நிறக்குவளை. P. செம்மையான நிறமுடைய குவளை nénuphar de couleur rouge.

பஞ்சர், பஞ்ஜர், terre ravagée, — en friche.

பன்மை, (பல், மை), pluriel, pluralité, diversité: — ப்படுகிறது se diviser en plusieurs, se réunir plusieurs, être fait de diverses manières; — பண்ணுகிறது faire le pluriel, conniver; — ப்பால் le nombre — pluriel; — ப்பொதுப்பெயர் nom pluriel commun au genre masculin, féminin et au neutre, comme செவிபிலி sourd; — யாய் விடுதல் laisser dans la généralité, conniver, ne pas faire cas; — யெண் le nombre pluriel.

பன்றி, pourceau, cochon, porc, sanglier, un des pays —, ville où l'on parle le bas tamoul: ஆண் — verrat, porc, pourceau; — கரணம் le 3me des 11 கரணம் représenté par un cochon; — க்காரன் porcher, gardeur —, marchand de pourceaux; — க்கீரி espèce de poisson; — க்குட்டி petit cochon; — க்குளம்பு la plante நிலப்பனை; — க்கொம்பு défenses de sanglier; — க்கொவ்வை espèce de plante; — க்கூழ்ப்பத்தர் auge où l'on donne à manger aux cochons; — க்கூழ்ப்பத்தரிற்றேமாவடித்தற்றால், நன்றறியாமாக்கட்கறத்தாறுரைக்குங்கால் lorsqu'on parle du chemin de la vertu aux gens qui n'ont pas l'idée du bien, c'est comme si on exprimait des mangues douces dans l'auge aux porceaux — ச்சுருக்கு manière de lier —, relier en courbe, — de façon que le dos soit bombé ou en bosse; — த்தகரை variété de la plante தகரை; — நெய் graisse de cochon, saindoux, lard; — நெல் espèce de riz; — ப்பீ fiente de cochon; — ப்புடல் variété de la plante புடல் dont le fruit est court et épais; — ப்புல் l'herbe aux cochons, andropogon contortum; — மயிர் poil ou soie de cochon; piquant de porc-épic; — மீன் pourceau marin, marsouin; — முள் piquant de porc-épic; — மொத்தை la plante சிறுகுரட்டை; — யாட்டம் cochonnerie; — யாட்டமாய் comme un cochon; — யிறைச்சி viande de porc; — வெட்டுகிறது, — வெட்டுதல் tuer un cochon, espèce de jeu.

*பன்னகசாலை, (பன்னம், ka. சாலை), cabane de feuillage, ermitage, — d'anachorète ou de முனிவர்.

*பன்னகண்டம், (பன்னம்), arbre en général.

*பன்னகம், (pannaka), serpent, l'arsenic dit நாகபாஷாணம்: பன்னகவைரி, — வயிரி l'ennemi des serpents, le faucon கருடன்.

*பன்னகாசனன், (பன்னகம், அசனம்), le mangeur de serpents, i. e. le faucon கருடன்.

*பன்னகாபரணன், (id. ஆபரணம்), celui qui porte des serpents en guise de bijoux, i. e. Siven.

*பன்னசி, (parnasi), nénuphar, maison de plaisance pour le printemps ou l'été.

பன்னத்தை, P. பனாத்தை, espèce de limaçon.

*பன்னம், (parna), feuille, ouvrage de feuilles tressées ou entrelacées, travail de les tresser, feuilles de bétel, aile, l'arbre பலாசு butea frondosa: பன்னகாரன், — க்காரன் marchand de feuilles de bétel, celui qui fait des ouvrages en feuilles: — கிருச்சிரம் pénitence qui consiste à vivre pour un temps de feuilles et d'eau: — சந்தரம் (santara lit), lit des feuilles; — சாலை cabane de feuillage, — d'ermite; — சத்தகம் collection de 7 feuilles; — த்தண்டு

nom d'un instrument de tisserand ; — நர ா் homme de feuilles, effigie en feuilles d'un homme mort (dont on ne trouve pas le cadavre pour accomplir les cérémonies funèbres) ; — போசனம் nourriture —, repas de feuilles, animal qui vit de feuilles; — மாசாலம் l'arbre averrhoa carambola, dont le fruit est acide ; — மிருகம் animal qui se nourrit de feuilles ou vit parmi les feuilles, comme le singe, le paresseux, l'écureuil ; — வசை, — வல்லி la plante qui donne le bétel ; — வேலை ouvrage fait en feuilles, travail de les tresser.

பன்னல், *opt. et n. v. de* பன்னுகிறது, discours, dire, langage, babil, examen, carder le coton avec les doigts, gêne, presse, pression, cotonnier.

பன்னகம், பன்னங்கு, couverture de palanquin ou dessus de litière de cérémonie (ordinairement d'étoffe d'écarlate), couvert —, abri de feuilles de cocotier qui en a la forme ; பன்னங்குவைத்துக்கட்டுகிறது placer et attacher la couverture ou le dessus susdit.

பன்னங்குழி, *P.* பன்னாங்குழி.

*பன்னசம், (parnâsa), espèce de basilic dit துளசி.

*பன்னசனம், 1° (பன்னம், அசனம்), nourriture —, repas de feuilles, nuage. 2° (பன், ஆசனம்), natte —, matelas d'herbes.

*பன்னசி, (parnâsi), *V.* பன்னசம்.

பன்னடை, (பன், அடை), tissu naturel de fibres qui environne le bas des branches du palmier et du cocotier, toile, habit.

பன்னணம், *V.* பன்னகம்.

*பன்னலம், (parnâla), radeau, bateau, bêche, combat singulier.

பன்னாள், (பல், நாள்), plusieurs jours, longtemps.

பன்னான்கு, (பல், நான்கு), quatorze : பன்னான்காம் quatorzième ; பன்னான்காவது quatorzièmement ; பன்னான்குகுழி 14 trous, planche ou tablette à jouer qui contient 14 trous.

*பன்னி, 1° (patni), épouse —, femme chaste, — de gourou. 2° (parni), arbre, l'arbre butea frondosa. 3° *gér. de* பன்னுகிறது. 4° chanvre dit சணல்.

பன்னிரண்டு, (பல்), douze : — தரம், — முறை *ou* விசை 12 fois ; பன்னிரண்டாம் douzième ; பன்னிரண்டாவது douzièmement.

பன்னிரு, (*id.*), douze (devant un nom).

பன்னிருவர், (*id.*), douze personnes, les douze.

பன்னிக்கம், (பல், நிக்கம்), surdent.

பன்னீர், (*P.* பனி, நீர்), espèce d'eau de senteur, eau distillée de diverses fleurs, telles que jasmin..., eau de rose..., eau qui sort d'une plaie : — க்குடம் enveloppe qui renferme l'eau qui environne le fétus dans la matrice ; — க்குப்பி, — ச்செம்பு, — த்துருத்தி instrument pour asperger d'eau de senteur ; — தெளிக்கிறது asperger d'eau de senteur ; — மரம் arbre qui porte des fleurs blanches et odoriférantes comme le jasmin, guettarda speciosa ; — வடிக்கிறது distiller de l'eau de senteur.

பன்னு, 1° taxe, impôt, douane, tribut, rente. 2° *imp. et part. de* பன்னுகிறது, னினேன், னுவேன், னு, ன, *v. a. et n.* பன்னுதல், *n. v.* parler, dire, charmer, babiller, jaser, être pressé, foulé, incommodé, examiner, carder le coton avec les doigts.

பன்னுமடி, (பன், உமடி), panier ou sac de pêcheur fait d'herbes.

பன்னேழு, (பல்), dix-sept.

பன்னை, espèce d'arbrisseau, camphre, *V.* குடசம்.

பஞ்சைந்து, (பல், ஐந்து), quinze.

பன்னொன்று, (*id.*), onze.

*பன்னோடசம், (பன்னம், உடசம்), cabane de feuillage, ermitage.

பா

பா, 1° lettre syllabique composée de ப் et de ஆ. 2° *P.* பாவு, *imp. et part. de* பாவுகிறது. 3° * bhâ, beauté, splendeur, lumière, rayon, ombre d'un gnomon sur un cadran, aiguille de cadran, soleil. 4° fil de coton, chaîne —, trame d'une toile, vers, chant, cantique, chanson, poème, stance, strophe de 2, 3 ou 4 vers et même plus, (on distingue 5 espèces ou 5 espèces de poésies dites வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா et மருட்பா, qui ont ensuite, suivant les règles qu'elles suivent, différentes classifications dites பாவினம்); bouillie ou sirop de racines tuberculeuses, extension, surface, plancher de char de procession : பாவின்புணர்ப்பு enchaînement —, ou liaison de strophes, espèce de beauté poétique qui con-

siste en ce qu'une pièce de poésie soit faite de manière qu'on puisse y trouver différentes sortes de strophes, d'après la manière de la lire ou de la diviser.

பாருயேத், பாருயேத்பாஷைக்க், (pers.), portez vous bien (formule de salut.)

*பாககம், (bhâgaka), diviseur.

*பாகசன், (pâka), nom d'un géant ou அசுரன்.

*பாகசாசனி, பாகசந்தனி, (பாகசாசனன், i), le fils d'Indiren.

*பாகசாசனன், பாகசாதனன், (பாகன், சாசனம்), celui qui a dompté le géant Pâkasen, *i. e.* Indiren.

*பாகண்டன், pâkhanda), hindou hétérodoxe, qui porte les marques extérieures des castes, mais n'observe pas les védas.

*பாகதம், *P.* பிராகிருதம், prakrit ou forme radicale et informe du langage dont le sanscrit ou quelqu'autre langage poli a été formé, dialecte moins poli que le sanscrit que parlent les femmes et les personnages inférieurs des comédies, langue relevée, — des grands ou des savants (de quelques pays que ce soit).

*பாகம், 1° (bhâga), part, portion, moitié, côté, demi-roupie, 360me partie, — degré de cercle, fraction, espèce de compte, brasse ou mesure de 4 coudées. 2° (pâka), opportunité, cuisson, — à point voulu, préparation des mets, maturité, — ou suppuration d'un furoncle, digestion, malédiction, vase de cuisine, crainte, panique générale dans un pays, hibou, cheveux gris, — blancs, nom d'un démon ou Asouren (probablement பாகசன்), petit des animaux. 3° aumône: வைத்திய — part du médecin sur les remèdes confectionnés d'après ses prescriptions; — அளக்கிறது mesurer par brasses; — ஆகிறது se préparer, se cuire, être cuit à point voulu; கறிகாய் — ஆயிற்று les divers mets de viande et de légumes sont cuit suffisamment; தைலம் — ஆயிற்று l'huile médicinale est au degré de cuisson voulu; — பண்ணுகிறது preparer le repas, faire la cuisine, diviser, partager, rendre propre, accommoder —, mettre au point voulu; பாககாரம், — காரம் division; — சாலை, — வதானம், — தானம் cuisine; — சுக்கிலம் chaux: — தசி cuisinier; — பாண்டம், — பாத்திரம் vase —, ustensile de cuisine; — புடு, (புடம்), fournaise de potier — படுகிறது se préparer, être cuit, accomodé, mûr, au point voulu; — பபடுத்துகிறது cuire, accommoder ou préparer les mets, mettre au point voulu; — சந்தனம் feuille du laurier cassia.

*பாகர், *pl. de* பாகன்.

*பாகலம், (pâkala), sorte de maladie —, fièvre d'éléphant, ce qui mûrit, fait suppurer.

பாகல், l'arbre பலாமரம் jaquier, la plante வெட்பாவட்டை, la plante momordica charantia: பாகற்காய் le fruit du momordica (qui bien qu'amer est un bon légume); காப்பாகல் la plante médicinale bryonia maysorensis.

*பாகவதம், (bhâgavata), un des 18 pouranas qui traite surtout de Krichna ou Vichnou.

*பாகவதன், *pl.* பாகவதர், (*id.*), dévot —, sectaire de பகவன், — de Krichna ou Vichnou, Vichnouviste; பாகவதநடனம் danse particulière à ces sectaires.

*பாகனம், (bhâgana), période pendant laquelle le soleil parcourt les 12 signes du zodiaque, année, zodiaque, circonférence d'un grand cercle.

*பாகன், *pl.* பாகர், (pâ *soigner;* ka), cornac, palefrenier, écuyer, cocher, conducteur d'éléphant, de cheval, de char, la planète Mercure.

பாகாயத், (*id.*), jardins, vergers, bosquets.

*பாகாரம், (*sync. de* பாககாரம்), division, règle de —, partage.

*பாகி, 1° (பாகம்), homme propre pour une chose, participant, partageant, héritier. 2° chien.

பாகிக்கிறது, கித்தேன், கிப்பேன், கி, கிக்க, *v. a.* (பாகம், பாகித்தல், *n. v.* partager, diviser.

பாகுடுதல், (பாகு), partage.

*பாகியம், (vâhya), chose extérieure, — externe, dehors: பாகியத்துக்குப் போகிறது aller dehors, — aux nécessités.

*பாகினேயன், *P.* பாகினேயன், (பாகினி éya), neveu, fils de la sœur.

பாகிறது, பாகேன், பாவேன்; பா, பாக, *v. n.* se partager, se diviser en 2.

பாகீடு, (பாகு, ஈடு), partage.

*பாகீரதி, (பகீரதன்), le Gange qui, au dire des Indous, descendit du ciel à la prière du roi Bhaguiratha.

*பாகு, 1° (bâhou), bras, épaule, côté de triangle ou de figure géométrique, puissance. 2° (பாகம்), part, partie, portion, sirop, bouillon, potage, sauce, bouillie épaisse, liquide épaissi, lait, sucre, sucre candi. 2° (பாகன்), cocher, écuyer, cornac 4° (பாக்கு), arec, noix d'arec. 5° (பாகை), turban, toque. 6° la 2e constellation lunaire.

dite பாணி, rivage : பாகிர்ந்திருது partager; பாகிலைச்சுருள் rouleau de feuilles de bétel (qui se mâchent avec l'arec): — படுகிறது être divisé, — partagé; — பாடு division, partage; — சன் guerrier ou க்ஷத்திரியன் qu'on prétend né des épaules de Brama; — த்திராணம் armure pour les bras; — ப்பிரகாரணம், — யுத்தம் se boxer; — மூலம் aisselle; — வீரியம் prouesse; பாகாய்க்காய்ச்சுகிறது faire bouillir jusqu'à la consistance d'un sirop; réduire en sirop, en électuaire.

*பாகுகன், 1° (pâkouka), cuisinier. 2° (bâhouka), serviteur, Bâhouguen, nom du roi நளன் après sa prétendue métamorphose par la morsure du serpent கார்க்கோடகன், singe.

பாகுடம், tribut, — que paie un roi vassal.

*பாகுரி, (bhâgouri), Bâgouri, célèbre grammairien, V. இலக்கணி.

*பாகுலம், (bâhoula), le mois de கார்த்திகை.

*பாகுலன், P. பாகுகன்.

*பாகேக்கியம், P. பாகயக்கியம், (pâkayadjna), sacrifice aux ancêtres, — aux விசுவதேவர்.

பாகை, (பாகம்), portion, partie, — d'un livre, degré ou 360me partie d'un grand cercle, turban, toque, coiffure de beaucoup d'Indiens.

*பாகோஜன், பாகோடன், (பாகோஜம்), le globe lumineux, i. e. le soleil.

பாக்கம், village, — du bord de la mer ou des terrains salés, — en pays cultivé, terminaison d'un grand nombre de villages, Pâkam village de brames près de Madras.

பாக்கல், பாக்கலு, (பா; P. பாவு), pavé, étendue, extension.

பாக்களவு, (பாக்கு; அளவு), espace —, mesure ou grosseur d'une noix d'arec: — கொடுக்கிறது; — தின்கிறது donner —, manger gros comme une noix d'arec, i. e. fort peu.

பாக்கன், chat.

பாக்காநூல், (பாக்கு, P. பாவுக்கு, ஆம், நூல்), fil de la chaîne ou propre à la chaîne, fil enduit de கஞ்சி et préparé pour le tissage.

பாக்கி, (arabe), balance due, arriéré, arrérages, reste non payé, balance, reste.

*பாக்கியம், (bhâgya), bonheur, prospérité, félicité, fortune, richesse, réussite, bonne fortune: — பண்ணுகிறது prospérer, s'enrichir; பாக்கியசாலி, m. f. personne heureuse, fortunée, à qui tout prospère; — நட்சத்திரம், — த்தானம் le signe réputé heureux, c'est le 10me signe après ou avant la naissance; — நாதன் Félix, Fortunat; — லட்சுமி, — லக்ஷுமி la prétendue déesse de la fortune: சகலபாக்கியமுஞ் சந்தானசம்பத்தியுந் தீர்க்காயுசுந் தனகனகவஸ்துவாகனமும் உமக்கு மென்மேலுமுண்டாகக்கடவது puissiez-vous avoir de plus en plus toute sorte de bonheur, une nombreuse famille, une longue vie, des biens, des richesses et de superbes montures!

பாக்கியவான், (பாக்கியம், vân), homme heureux, riche.

*பாக்கியவதி, fém. du préc. femme heureuse, — riche, bienheureuse.

பாக்கியாநுகூலம், (பாக்கியம், அநுகூலம்), acquisition du bonheur, — des richesses, réussite, succès, — heureux.

பாக்கு, 1° noix d'—, arec (qu'on mâche avec le bétel). 2° affixe ou particule qui s'ajoute à la racine du verbe pour former une espèce de gérondif du futur et que l'on traduit par l'infinitif ou par pour: உண்பாக்குவந்தான் il est venu manger ou pour manger; ஒரு — கடிக்கிற நாழிகையில் திரும்புகிறது revenir dans l'espace de temps qu'il faut pour mâcher une noix d'arec, — en un instant; பாக்கிலை arec et bétel; — க்கட்டுதல் espèce de jeu; — க்குலை grappe —, bouquet de noix d'arec, rameau garni de ces noix; — ச்சாறு jus de l'arec, suc d'arec et de bétel mâchés; — சீவுகிறது râcler —, couper par tranches la noix d'arec; — ச்செதில், — ச்செதிள் tranche mince d'arec; — பறிக்கிறது arracher le bétel, examiner en ôtant du bétel d'une certaine manière si le mariage d'un futur époux qui arrive s'accomplira; — ப்பை; — வெற்றிலைப்பை sac à l'arec, — au bétel et à l'arec; — போடுகிறது jouer à une espèce de jeu, se mettre dans la bouche —, prendre ou mâcher du bétel et de l'arec; — மரம் aréquier, l'arbre qui produit l'arec; — வெட்டி ciseau pour couper par tranches la noix d'arec; — வெற்றிலை arec et bétel; கூர்சீவினபாக்கு noix d'arec dont on a râclé ou coupé le bout....

*பாக்ஷிகன், (பக்ஷி, ka), oiseleur.

பாங்கம், l'arsenic nommé பஞ்சுறுவிப்பாஷாணம்.

பாங்கர், 1° place, lieu, côté. 2° pl. du suiv.

பாங்கன், pl. பாங்கர், (பாங்கு), ami, camarade, compagnon.

பாங்கி, fém. de பாங்கன், amie, compagne, suivante, fille ou femme d'honneur, pl. பாங்கிமார் compagnes, dames d'honneur d'une princesse.

பாங்கு. beauté, droit, convenance, propriété, accord, côté, lieu, place, manière, coutume : — பட்டடையுண்டானவூர் ville qui a de beaux et bons champs, bien arrosés ; — பண்ணுகிறது orner, embellir, faire une chose convenablement ; பாங்காய்ச்சமைக்கிறது cuire —, accommoder convenablement, faire cuire au juste point; கடவுள் பிரபஞ்சத்தைப்பாங்காய்ச்சமைத்தார் ou படைத்தார் Dieu a créé le monde en bon état ; வடுகப்பாங்காய் à la façon des Télingas, du nord ; திருவுளப்பாங்கின்படி நடக்கும் cela arrivera selon la volonté de Dieu.

பாங்குமம், cumin noir.

*பாசகம், 1o (pâsaka), dé à jouer. 2o (pâtchaka), art de la cuisine, emploi de cuisinier, digestif, bile qui aide à la digestion, feu, — de l'estomac. 3o (bhâdjaka), diviseur, (en arithmétique): பாசகஸ்திரி, பாசகத்திரி, cusinière.

*பாசகன், *pl.* பாசகர், (pâtchaka), cuisinier.

பாசடம், (பாசு, அடம்), feuille de bétel.

பாசடை, (*id.* அடை), feuille verte.

*பாசண்டம், *P.* பாஷண்டம், secte, règles ou liens de secte : பாசண்டத்துறை état de liens ou règles d'une secte.

*பாசண்டர், பாசண்டகர், பாசண்டிகர், (*id.*), sectaires, — hétérodoxes.

*பாசம், 1o (pâsa), lacet, piége, filet, lien, attache, fers, chaines, entraves, fil, corde, — à nœud coulant (qui est censée servir d'arme à Yamen pour tuer les mortels, et à Siven, Brama, Varounen et autres prétendus dieux et aux guerriers), amour, attachement, parenté, illusion, — du monde, esclavage du monde ou de la matière, vanité, trou d'une aiguille, cuirasse, cotte d'armes, démon, l'arsenic dit கற்பாஷாணம், emphase, le corps qui est la prison de l'âme, liens qui attachent l'âme à la terre, matière. 2o (pâdjas), force, pouvoir, violence. 3o (bhâsa), lustre, lumière, beauté. 4o obscurité, ténèbres, — de l'illusion du monde, espèce de mesure, — de règles pour juger, cumin. 5o à la fin de certains mots composés பாசம் signifie abondance, beauté, défaut ; பாசக்கட்டு lien du monde, qui attache au monde; —க்கயிறு corde, — à nœud coulant; — கரன், — தரன் celui qui porte une corde, — un lacet ou une corde à nœud coulant, *i. e.* Yamen, Kâlen, Varounen, Vinâyaguen : — ஞானம் sagesse mondaine, connaissance du monde ; — நாசம் destruction d'un lien ; — பந்தம் lacet, piége, corde, licou, violence, constipation ; — பந்தர், (பந்தம்), gens pris dans un piége, dans des filets, dans des liens ; — பந்திகன், (*id.*), — சம்பந்தர் ceux qui sont attachés aux illusions du monde, aux passions ; — பாணி celui qui a un lacet à la main, *i. e.* Siven, *V.* பாசதரன் ; — பெந்தர், *V.* பாசபந்திகன் ; — மோசனம், — விமோசனம் délivrance des passions, — de ses liens ; — வைராக்கியம் dégout du monde ; பாசங்களினீங்கல் exemption de passions, un des 8 attributs de Dieu dits எண்குணம், pureté.

*பாசபேயம், *P.* வாசபேயம்.

பாசருகம், l'arbre அகில்.

*பாசலம், (pâtchala), vent, feu, maturité, chose préparée sans feu, cuisson, — sans feu.

பாசவம், (pâsava), troupeau : பாசவபானம் pâturage, prairie, *litt.* ce qui conserve les troupeaux.

பாசறை, affliction, camp, campement, lieu où s'arrêtent les soldats qui marchent à l'ennemi, instrument —, planchette pour polir les murs, nom d'un arbre : — முல்லை pensée — regret d'un soldat dans le camp à l'égard de sa femme absente.

*பாசனகம், (pâtchanaka), borax, espèce de breuvage de malade, de médecine, infusion, décoction de diverses drogues principalement carminatives, pour conduire à maturité des humeurs vitiées par la fièvre.

*பாசனம், 1o (bhâdjana), vase, — de terre, — à manger, vaisselle, plat, assiette, pot, part, portion, division (arithmétique). 2o (pâtchana), feu, acidité, aigreur, digestif, abandon, expiation, pénitence, sorte de remède, *V.* பாசனகம். 3o parenté, affinité.

*பாசன், (பாசம்), celui qui porte une corde, *i. e.* Yamen, Siven, Varounen, la vie ou l'âme.

பாசாங்கு, dissimulation, imposture, hypocrisie, donner le faux pour vrai, illusion, ressemblance, contre façon : பாசாங்குபிடிக்கிறது, பாசாங்காயிருக்கிறது dissimuler, feindre, — d'ignorer ; — க்காரன் imposteur, trompeur, rusé, hypocrite, imitateur ; — பண்ணுகிறது, — போடுகிறது faire l'hypocrite, feindre, — ce qu'on n'est pas, contrefaire, faire le malade ..

*பாசாங்குசன், (பாசம், அங்குசம்), celui qui est armé d'une corde et d'un croc de cornac, *i. e.* Poultéyar.

*பாசாண்டம், *V.* பாசண்டம்.

*பாசாண்டர், *V.* பாசண்டர்.

*பாசாபந்தம், (பாசம், அ, priv. பந்தம்) disparition magique.

*பாசாபாசம், (id. ஆபாசம்), paquet de flèches, corde.

பாசானபேதி, la plante செப்புநெருஞ்சில்

*பாசி, 1° (பாசம், i), homme armé d'un lacet ou d'un filet, ou qui en pose, Yamen, Varounen, oiseleur, preneur d'animaux au lacet. 2° (pâtchi), action de cuire, de faire la cuisine. 3° (பாசு), mousse, — verte qui couvre les étangs, herbage d'étang, lentille d'eau, lenticule, algue marine, la plante aquatique இடைச்சி, vert-de-gris, nielle, chien, poisson, grain de verre de diverses couleurs pour colliers d'enfants, grains noirs (de verre...): — க்குளம் étang couvert de mousse ou de lenticules; — த்தீர்வை impôt sur le poisson; — படருகிறது la mousse —, la lenticule s'étendre, se propager, se répandre sur l'eau; — பற்றினபல் dent sale, — converte de tartre; — பற்றுகிறது, — பிடிக்கிறது se couvrir de mousse, de lenticules; — பூக்கிறது la mousse —, la moisissure se former, — apparaître; — ப்படை armée puissante, soldats qui montent à l'assaut, ou les premiers à l'attaque, enfants perdus d'une armée; — ப்பயறு grains de vesce, phaseolus radiatus; — மணி grains de verre noirs ou de diverses couleurs (pour colliers d'enfants); — விலை prix du poisson.

*பாசிகை, (பாசி, ka), action de cuire.

*பாசிதம், (bhâdjita), chose partagée, portion, quotient (en arithmétique),

பாசிலை, (பாசு, இலை), feuille verte.

பாசிவரி, (பாசி), impôt de la pêche, taxe ou revenu provenant de la permission de pêcher dans les étangs.

பாசு, 1° adj. de பசுமை, devant une voyelle, vert, bambou, courage. 3° * (bhâsou), le soleil.

*பாசுபதம், (பாசுபதன்), une des 6 sectes intérieures des Sivénistes, celle qui adore Siveu sous le nom de பசுபதி, comme maître prétendu des créatures, la flèche de பசுபதி, i. e. de Siven.

*பாசுபதன், pl. பாசுபதர் (pâsoupata), adorateur de Siven sous le nom de பசுபதி (V. ci-dessus).

*பாசுபதாஸ்திரம், (பாசுபதம், அஸ்திரம்) flèche de Siven, la flèche ou l'arme que Siven donna, dit-on, à அருச்சுனன்.

*பாசுபதி, (பசுபதி), espèce de sacrifice.

*பாசுபால்யம், (pâsoupâlya), action de paître et de garder le bétail.

பாசுரம், 1° (பசு, சுரம்), hymne, chant sacré, ton cadencé et récitatif, poème mystique, phrase, prose, discours. 2° (பாசு, சுரம்), son d'une flûte de bambou ou autre. 3° (bhâsoura), splendeur, éclat, cristal

பாசுவசகோணி, ricin sauvage dit காட்டாமணக்கு.

*பாசை, 1° (pâtchâ), action de faire cuire. 2° P. பாஷை, langage.

பாச்சல், P. பாய்ச்சல்.

பாச்சி. 1° lait, (terme enfantin). 2° ou பாச்சிக்கை, (corr. de பாசகம்), dé à jouer, espèce de —, long dé employé au jeu dit சொக்கட்டான்.

*பாச்சியம், (bhâdjya), portion, part, dividende.

பாச்சுகிறது, P. பாய்ச்சுகிறது.

பாச்சுருட்டி, பாச்சுற்றி, (பா), nom d'un instrument de tisserand.

பாச்சை, P. பாய்ச்சை: — யடிக்கிறது les grillons chanter, — gâter; — யடித்த புடவை habit gâté par les grillons.

பாச்சொற்றி, P. பாற்சொற்றி: அடுக்குப் — la plante justicia echolium; எருமைப் — la plante achyrantes lappacea.

*பாஷகம், (pâchaka), gros anneau que les femmes portent aux pieds, ornement des pieds; — போடுகிறது s'en mettre aux pieds.

*பாஷணம், (bhâchana), discours, applaudissement à la fin d'un drame..

*பாஷண்டம், (pâchanda), hérésie, secte hétérodoxe; (les Vichnouvistes usent de ce mot et de ses composés à l'égard des Sivénistes, des Bouddhistes et des Samanéens).

*பாஷண்டன், பாஷண்டகன், பாஷண்டி (id. ka, i), hérétique, hétérodoxe, sectateur d'une fausse religion, fanatique, linganiste.

*பாஷமாணம், (bhâchamâna), parler, dire.

*பாஷணம், (bhâchana), discours, parole

*பாஷாசமம், (பாஷை, சமம்), mot commun ou qui convient à 2 langues, arrangement d'une phrase ou d'une sentence, de sorte qu'elle soit sanscrite et prakrite ou பிராகிருதம்.

*பாஷாணம், (pâchâna), 1° pierre. 2° poison, arsenic. On compte 32 espèces d'arsenics naturels dits பிறவிப்பாஷாணம் et 32 d'arsenics préparés ou composés dits வைப்புப்பாஷாணம். De plus chaque espèce a plusieurs synonymes, presque tous finissent par le mot பாஷாணம். Voici les arsenics naturels: அஞ்சனபாஷாணம், அப்பிரக —, அவுபல —, இலிங்க —, 5° கந்தக —, கட்டுத்தாளகம், கற்கடக —,

கற்பரி —, கற் —, 10° காய்ச்சற் —, காந்த —, காரமுகில், குதிரைப்பல் ou அசுவம் ou கத்துருவும் arsenicum, கந்தகம், 15° கௌரி — ou அங்காரமாதி, கோளக — ou அங்கம், சங்க —, சவ்வீரம் ou பறங்கிப் — ou அதி வெள்ளைச்செந்தூரம், சாகாண்டம் ou அங்குசன், 20° சாலாங்க — ou கும்பகம், சிலாமதம், சிதாங்க — ou அகளங்கம், சிரபந்தம் ou கபாலன், சூக —, 25° தகட்டுத்தாளகம் ou தகட்டரிதாரம், தாலம்பம், துத்த —, தொட்டி ou தும்பகம், பவண்டுரக —, 39° மனோசிலை, மிருதம் ou அங்கனன், வெள்ளைப் — ou எலிப்பாஷாணம். Liste des arsenics composés ou préparés: அமரசிலைக்கந்தகம், அயத்தொட்டி, இந்திர —, இசுதம். 5° இரத்த —, இலவண —, எருமைநாத்தொட்டி, கருமுகில், காகம், 10° குங்குமம் ou அஞ்சற்குன்சுசு, ou கமலி, கோடாசௌரி, கோழித்தலைக்கந்தகம், கௌரி, சவ்வீரம், 15° சாதிலிங்கம், சூதம், செப்புத்தொட்டி, சோரம், திமுறுகல், 20° துத்தம், துருசி, தொட்டி, orpiment, நாக —, நீலம் ou நக்குழவி ou நயத்தின்பின்னை, 25° பஞ்சபக்ஷி, பவழப்புற்று, பூரம், பொற்றொடி, மிருதாரசிங்கி ou சிங்கி, 30° வாணகந்தகம், வெள்ளை, வைப்பரிதாரம் : பாஷாணக்கல் nom d'un antidote ; — தாரகம், — தாரணம் ciseau de tailleur de pierres ; — ஸ்தாபனம், — ஸ்தாபனம் érection d'une tombe ou monument aux morts (ce qui est un des ஈமக்கிரியை ; — மூர்த்தி femme céleste —, bienheureuse étendue comme une pierre ; பாஷாணத்திலேகட்டுகிறது composer un remède avec de l'arsenic.

பாஷாணண்டி, (பாஷாணம், ஆண்டி), sivéniste de la secte des வீரசைவர்.

பாஷாண்டிணை, V. பாடாண்டிணை.

*பாஷாந்தரம், (பாஷை, அந்தரம்), autre langage, diverses langues ; — ஆக்குகிறது traduire, — dans une autre langue.

*பாஷாபாதம், (id. பாதம், quart), la 1re des 4 parties d'un procès la plainte ou l'accusation.

*பாஷிக்கிறது, ஷித்தேன், ஷிப்பேன், ஷி, ஷிக்க, v. n. (பாஷை), parler.

பாஷித்தல், பாஷிப்பு, n. v. du préc. parole, discours.

*பாஷிதம், (bhâchita), chose dite, discours, dire, langage.

*பாஷியம், (bhâchya), commentaire, explication d'un aphorisme ou d'une règle technique, telle que celles du நன்னூல் : பாஷியகாரன், — காரன் commentateur, celui qui explique les aphorismes ou règles techniques renfermées dans une sentence, traducteur.

*பாஷை, (bhâchâ), langue, langage, parole, discours, Sarasvati prétendue déesse de la parole, serment, imprécation contre soi si on manque à sa parole. Les Indiens comptent 18 langues, V. அஷ்டாதசபாஷை : — கற்கிறது apprendre une langue; — க்காரன் linguiste, savant dant les langues ; — சொல்லுகிறது, — விடுகிறது jurer, faire serment, — des imprécation, promettre avec serment ; — பத்திரமாக sous la sanction d'un serment ; — ப்படுத்துகிறது, — பாஷையிலேதிருப்புகிறது traduire, — dans une autre langue ; பாஷை யறிகிறது connaître une langue.

*பாஷ்பம், (bâchpa), pleurs, larmes, vapeur.

*பாஸ்கரம், (bhâskara), splendeur, lumière, soleil, feu, or, bravoure, une des 6 sectes intérieures des Vichnouvistes, un des 32 உபநிஷதம் : பாஸ்கரப்பிரியம் le rubis.

*பாஸ்கரன், (id.), Bhasgaren, célèbre astronome, feu, soleil, héros.

*பாஸ்மனம், (பஸ்மம்), cendre.

*பாஞ்சசத்திகம், (பஞ்சம், சத்தம், ika), instruments de musique en général ou de 5 sortes.

*பாஞ்சசன்னியம், (pantchadjanya), la conque de Vichnou ou de Krichna faite des os de l'Asouren ou démon பஞ்சசனன் et entourée de 1000 conques, coquillage, espèce de poisson, feu ; பஞ்சசன்னியதரன் celui qui porte cette conque, i. e. Vichnou ou Krichna.

*பாஞ்சபௌதிகம் (பஞ்சபூதம், ika), chose composée des 5 éléments.

*பாஞ்சராத்திரம், (பஞ்ச, ராத்திரம்), secte que l'on dit avoir été enseignée à Brama par Vichnou durant les 5 nuits du déluge, subdivision de la secte des Vichnouvistes, c'est une des 6 sectes hétérodoxes suivant les Sivénistes, un des 2 livres des Vichnouvistes.

*பாஞ்சராத்திரி, பாஞ்சராத்திரிகன், (id.), sectateur de la secte dite பாஞ்சராத்திரம்.

*பாஞ்சலிகை, (pâtchalikâ), belle statue, — poupée, marionnette.

*பாஞ்சாலம், (pântchâla), le Pandchâla, un des 56 pays de la géographie indienne, le Pandjab, association de 5 métiers ou de 5 sortes d'artisans, savoir : charpentier, tisserand, barbier, blanchisseur et cordonnier, grammaire à 5 parties, beauté, élégance : பாஞ்சாலபுருஷன் bel homme, beau mari ; — பட்டிகம் espèce de timbale.

*பாஞ்சாலன், (id.), roi —, habitant du Pantchâla, bel homme.

*பாஞ்சாலி, (பாஞ்சாலம், i), belle femme du Pantchâla i. e. திரௌபதை. 2° ou
*பாஞ்சாலிகை, (பாஞ்சாலி, kâ), V. பாஞ்சலிகை.

பாட, 1° inf. de பாடுகிறது. 2° obl. de பாடம்.

*பாடகம், 1° P. பாதகம். 2° (bhâtaka), salaire, gage, prix d'un —, loyer. 3° (pâtaka), moitié de village, bord, rivage, jeu de dés, sorte d'instrument de musique, large empan, perte, dépense ou perte du capital : — போடுகிறது se mettre un gros anneau au dessus de la cheville du pied.

*பாடகன், pl. பாடகர், (pâthaka), chanteur, chantre, lecteur, étudiant, précepteur spirituel, celui qui lit publiquement le pouranas.

பாடகி, fém. du préc. chanteuse.

*பாடச்சரன், (படச்சரன்), voleur.

*பாடம், (pâtha), leçon, — à apprendre, devoir à écrire, étude, lecture, chapitre, division d'un livre. 2° rue, rue de bergers, préparation de la feuille de tabac, chose qu'on a mise s'affaisser..., morceau, frottement de l'or, de l'argent sur la pierre de touche, chose à la quelle on est exercé. 3° (pâtâ), série, ordre, pile ; — ஆக்குகிறது, — ஆக்கிக்கொள்ளுகிறது apprendre sa leçon, — par cœur, s'exercer à, imiter, copier ; — ஒப்பிக்கிறது réciter sa leçon présenter son devoir ; — கேட்கிறது demander au maître le sens d'une leçon ou d'un livre, faire réciter, demander sa leçon à un écolier ; — சேருகிறது la leçon s'imprimer dans la mémoire, s'apprendre, s'obtenir, s'affaisser, se réduire ; — சொல்லுகிறது réciter —, répéter sa leçon, expliquer à un écolier le sens de sa leçon ; — பண்ணுகிறது, — வாய்ப்பண்ணுகிறது, — வாய்ப்பண்ணிக்கொள்ளுகிறது apprendre une leçon, — par cœur, s'exercer, acquérir l'habitude, imiter (les manières de quelqu'un...); இதிலே — பண்ணினான் il est bien exercé — habile dans ceci ; புகையிலையைப் — பண்ணினான் il a préparé les feuilles de tabac ; — போற்றுகிறது réfléchir plusieurs fois sur les leçons ou explications données, c'est une des qualités des écoliers ; பாடசாலை salle d'école, collège, école, classe ; — சுவடி feuille ou livret qu'on donne à apprendre, modèle ; பாடத்திசேர்ப்பு pierres précieuses artistement jointes de manière à ne présenter qu'une surface et un éclat, (terme technique de joaillier) ; மேற்பாடம் original, minute ; கீழ்ப்பாடம் copie, — d'un original, — de dessous.

*பாடலம், 1° (pâtala), couleur, rouge, — roussâtre, rouge pâle, riz qui mûrit dans la saison des pluies, l'arbre பாதிரி, sa fleur. 2° cheval, le cheval du roi சோழன், serment, imprécation.

*பாடலி, (pâtali), riz qui mûrit dans la saison des pluies, l'arbre பாதிரி, sa fleur, 2° caillou, jus de palmier... fermenté : — புத்திரம் Pâdalipoutiram, ville qu'on suppose l'ancienne Palibothra des Grecs et la moderne Patna, ainsi nommé de பாடலிபுத்திரன் son fondateur.

*பாடலோபலம், (பாடலம், உபலம்), pierre précieuse d'un rouge pâle, i. e. rubis.

பாடல், opt. et. n. v. de பாடுகிறது, chant, — de vers, chanson, cantique, musique vocale, lecture : — கேட்கிறது écouter chanter ; பாடற்றிலக்கணம் prosodie, versification ; இந்தவீட்டில் ஆடல்பாடலொழிக்கிடக்கிறது dans cette maison il n'y a que danse et chant.

*பாடவம், 1° (pâtava), habileté, dextérité, éloquence, santé, joie, grandeur, 2° (bâdava), feu sous-marin, haras, troupeau de juments, V. வடமுகத்தீ.

*பாடவாக்கினி, (பாடவம், அக்கினி), l'enfer, V. வடவாக்கினி.

பாடவள், பாடவை, (பாடுகிறது), chanteuse, le signe des Gémeaux, (ce sont, selon les Indiens, 2 femmes l'une nommée பாடவள் et l'autre பாடவை, l'une a à la main une massue தண்டு, l'autre une guitare யாழ்.

பாடவன், (id.), chantre, chanteur.

*பாடவிகம், (பாடவம், ika), habileté, artifice, ruse.

*பாடவேயர், (bâdavêya), les 2 fils prétendus du soleil et de la nymphe அச்சுவினி changée en jument ou படவை ; ce sont les médecins des dieux indous. On les nomme அச்சுவினிதேவர்.

*பாடனம், (pâtana), action de couper, coupure. 2° (pâthana), prédication, enseignement. 3° P. பாஷணம், discours, parole. 4° (பாடுகிறது), chant, action de chanter.

பாடன்மகள், பாடன்மகடூ, (பாடல்), chanteuse.

பாடா, 1° la plante ou vigne cissampelos. 2° ou பாடாத, part. nég. de பாடுகிறது qu'on —, qui ne chante pas.

*பாடாசமம், P. பாஷாசமம்.

*பாடாணம்... V. பாஷாணம்...

பாடாணுடுலை, (பாடு, ஆண், இடை), un des புறப்பொருட்டுறை.

பாடாதல், (பாடு, ஆதல்), V. au mot பாடு.

*பாடாந்தரம், *P.* பாடாந்தரம்.

பாடாவறுதி, பாடாவாரி, (பாடா, அறுதி, வாரி), grande peine, — souffrance.

பாடாவிதி, (*id.*), malheureuse destinée: பாடாவிதியாய்முடிகிறது finir mal, devenir fâcheux.

பாடி, 1° *n. v. et gér. de* பாடுகிறது chanter; chanteuse (à la fin des mots composés comme வானம்பாடி la chanteuse de l'air, *i. e.* l'alouette), 2° terminaison d'un grand nombre de villes et villages; ville, bourgade, bourg, village, — de forêts, district, pays, armées, troupe, armure, cotte d'armes, camp, espèce de mélodie, un des 32 airs anciens, éclaireur, espion, — que les voleurs envoient pour examiner l'état du village qu'ils veulent piller, rapport de cet espion. 3° (pâthi), brame qui a fini ses études. 4° (bhâti), gage, salaire: — க்கதை vaines paroles, vains discours, conte frivole, — de camp; — க்கொண்டுவருகிறது venir en chantant, chanter habituellement; — சொல்லுகிறது un espion faire son rapport —, donner aux voleurs des renseignements sur l'état d'un village; — பரதேசி vagabond qui mendie en chantant, chanteur de ballades; — போட்டம், — போடுதல் espèce de jeu; — போடுகிறது jouer à ce jeu; — வீடு camp, campement; — ப்பிச்சை aumône qu'on demamde en chantant; — வார்த்தை mensonge, vanterie.

*பாடிதம், 1° (pâthita), instruction, enseignement. 2° *P.* பாஷிதம்.

*பாடியம்... *P.* பாஷியம்...

பாடிவம், pays.

*பாடினி, 1° (pâdini), vase de terre... 2° (பாடி), chanteuse.

*பாடீகணிதம், (pâtîganita), arithmétique.

*பாடீரம், (pâtîra), racine piquante, espèce de radis, sandal, zinc, nuage, graine de bambou, champ, rizière, crible, maladie provenant de flatuosités.

*பாடீரன். (bâdira), serviteur à gages.

*பாடீனன், (pâthina), lecteur public des pouranas.

பாடு, 1° *imp. et part. de* பாடுகிறது. 2° *gén.* பாட்டின், *obl.* பாட்டு, *n v. de* படுகிறது, souffrance, peine, effort, travail, tournement, passion, supplice, tolérance, capture de poissons d'un coup de filet, diminution, dommage, perte, malheur, qualité, naturel; coït passif d'une femme, place, côté, parti, son, grandeur, croissance, affection, propre affaire, opposition des planètes au soleil, la 7° place ou le 7° signe à l'ouest de celui qui se lève, celui qui se couche 3° Il sert d'affixe simple à la fin de certains mots; *v. g.* ஆசைப்பாடு désircupidité: இதுவென்பாடு ceci est mon affaire; உன்பாடு c'est ton affaire; பாடாகிறது, பாடாதல், பாடாய்ப்போகிறது se perdre, se gâter, périr, éprouver une perte, être frustré; பாடாய் malheureusement, péniblement: பாடாய்முடிகிறது finir mal ou malheureusement; தன்பாடாய் par ses efforts, par son travail...; — கிடைக்கவில்லை on n'a point trouvé d'ouvrage; — காட்டுகிறது montrer la peine; le côté; tomber d'un côté; s'affaisser — tomber —, rester doucement ou tranquillement; — படுகிறது souffrir, — de la douleur, endurer un châtiment; travailler rudement, s'efforcer; — படுதல் souffrance, travail rude; — படுத்துகிறது affliger, punir, faire souffrir, tourmenter; — படுத்திக்கேட்கிறது mettre à la question, torturer pour arracher des réponses; — பட்டுண்கிறது, — பட்டுப்பிழைக்கிறது vivre de son travail; — பட்டுத்தேடுகிறது chercher —, gagner par son travail; — பார்க்கிறது examiner le dommage, la perte, le déchet, le tourment; — வந்தாற்றுங்காதென்கிறது exprimer son incapacité à souffrir un tourment ou un dommage...; பாடெப்படிமாத்திரம் quel est le déchet dans la fonte des métaux...) ou la perte, la souffrance: ஒருபாட்டிலேகிடக்கிறது être couché —, être d'un côté, être d'un parti; ஒருபாட்டிலேசாய்ந்தாய்க் கிடக்கிறது être couché ou penché d'un côté. ஒருபாட்டிலே கிடந்துசுளுக்குண்டது avoir attrapé une entorse ou une foulure pour avoir été trop long-temps couché sur un côté.

பாடுகிறது, டினேன், டுவேன், டு, ட, *nég.* டேன், *v. n.* chanter, — un air, — des vers, composer —, faire des vers, lire, — en chantant, jouer au jeu பாடிபோட்டம்: குரலொடுக்கிப் — chanter en retenant ou diminuant sa voix; தொண்டைவிரித்துப் —. chanter en déployant sa voix; சத்தந்தாழ்த்திப் — chanter en baissant le ton, ou diminuant la voix; சத்தமேற்றிப் — chanter en élevant le ton ou la voix.

பாடுகிறவள், பாடுவள், பாடுவாள், பாடுவிச்சி, பாடுவோள், *n. app. du préc.* chanteuse.

பாடுகிறவன், பாடுவன், பாடுவான், பாடுவோன், (*id.*), chantre, chanteur.

பாடுகை, பாடுதல், *n. v. de* பாடுகிறது.

பாடுவிக்கிறது, *v. caus. de* பாடுகிறது, faire chanter, enseigner à chanter, — à faire des vers ou à en chanter.

பாடேடு, (பாடு, ஏடு), modèle, original, 1re feuille.

பாடை, 1° bière, cercueil, le colonnier பருத்தி. 2° V. பாஷை et ses composés : — குலைத்தான் la plante பாகல் ; — ப்பண்டி corbillard ; — மரம் cercueil, bière.

*பாட்சிகன், P. பக்ஷிகன், oiseleur.

பாட்டகம், petite vérole.

*பாட்டகன், P. பாடகன், chanteur, ménétrier.

பாட்டம், 1° V. பாட்டாசாரியம். 2° fréquentes —, ondées, pluie souvent interrompue, fois : — பாட்டமாய்ப்பெய்கிறது pleuvoir par fréquentes ondées ; பாட்டப் பிரபாகரம் nom d'une secte ; — மதத்தான் observateur de la secte பாட்டம் ; — மழை ondée, pluie intermittente, par intervalle.

பாட்டன், 1° ou பாட்டனார், grand-père, aïeul. 2° V. பாட்டாசாரியன். 3° (பாட்டம்), partisan de la secte dite பாட்டாசாரியம் ; — பூட்டன்காலமே du temps des ancêtres.

பாட்டா, P. பாட்டன்.

*பாட்டாசாரியம், (பாட்டாசாரியன்), secte indoue fondée par Battasarien, un des 6 சாஸ்திரம்.

*பாட்டாசாரியன், (பாட்டன், ஆசாரியன்), Battasarien, auteur de la secte dite de son nom பாட்டாசாரியம்.

பாட்டாளி, 1° (பாட்டு, ஆளி), chanteur. 2° (பாடு. obl. ஆளி), homme laborieux, actif, industrieux : அவன் — யல்ல il n'est pas laborieux, c'est un paresseux.

பாட்டாள், (பாடு, obl. ஆள்), personne laborieuse, — inutile.

பாட்டி, 1° ou பாட்டியார், fém. de பாட்டன், grand'mère, aïeule. 2° (பாட்டு), femelle du renard et de quelques autres animaux.

பாட்டிமயி, P. பிரதமை, le 1er jour de chaque demi-lunaison.

பாட்டியல், (பாட்டு, இயல்), art poétique, — de la poésie, versification, nom de 3 manières de chanter, nommées கலம் கடம், தேசியம்.

பாட்டு, 1° n. v. de பாடுகிறது, chant, chanson, hymne, cantique, musique, — vocale, strophe, poème, vers ou poésie en général, satire, chant satirique. 2° obl. de பாடு : — க்காணி, — நிலம் champ qui demande plus de labeur ; — க்காரன் chanteur, chantre ; — சொல்லுகிறது, — பாடுகிறது chanter —, réciter —, lire —, composer des vers ; — நாயகன் ou பாட்டுடைத்தலைவன், (உடை), héros d'un poème ; — வாளி, (ஆளி), chanteur; பாட்டுரையும் pièce de poésie avec son commentaire.

பாட்டை, chemin, route : — சாரி voyageur.

பாட்டேடன், (பாட்டு), chanteur.

*பாட்பம், P. பாஷ்பம், pleurs.

பாணச்சி, பாணத்தி, fém. de பாணன், tailleuse.

*பாணம், 1° (bâna), flèche, trait, fusée, — volante. 2° (pâna), main, louange, commerce, 3° (bhâna), une des 10 espèces de drames où il ne paraît qu'un acteur qui raconte, 4° l'arbre lawsonia spinosa, soierie à fleurs, espèce de soierie : பாணக்கந்தகம், — கெந்தகம், — கெந்தி, — மருந்துக்காருக்கந்தகம் diverses modifications de sulphure d'arsenic ; — கோசாரம் cours ou marche d'une flèche; — ப் பெண், V. பாணச்சி

பாணன், pl. பாணர், 1° (பாணம்), panégyriste, chantre, — panégyriste. 2° tailleur, ricin sauvage.

பாணு jarre, grande cruche, testicules enflés, gros testicule, ou

பாணுத்தடி, bâton d'escrime, — armé des 2 bouts.

பாணுவு, nom d'un dé ou d'un coup de dès au jeu de dès.

*பாணி, 1° (pani), main, marché, bazar, rue où il se tient, marchand. 2° (bâni, mot, parole, discours, la prétendue déesse de l'éloquence, bruit, son, musique, — vocale et instrumentale, chant, mélodie, instrument de musique. 3° P. பானீயம் eau 4° (phâni, sucre non raffiné, mélasse, riz cuit mêlé avec du lait caillé. 5° jus épaissi —, callou ou jus de cocotier ou de palmier fermenté, jus de feuilles. jus de fruits, branche d'aréquier, corbeille faite de cette branche divers objets, provisions, danse, bosquet ou bois fourré qui entoure une ville ou un village et lui sert de fortifications, bourg, jardin, bosquet, forêt, pays, armée, pandel —, berceau de fleurs, attachement, amour, temps, longtemps, délai, retard, l'arsenic dit கண்டகபாஷாணம், 6° imp. et part. de பாணிக்கிறது : — க்கிரகணம் ; — க்கிரகம் prendre —, prise par la main, mariage ; — க்கிரகணம்பண்ணுகிறது prendre par la main, épouser ; — க்கிரகணிகம் mariage ; — கிருகிதி (grouhiti prise), épouse, femme mariée ; — சம் ce qui naît à la main, i. e. ongle des mains ; — சரியை (saryâ qui va), corde; — தலம் paume de la main, poids de 2 துலாம் (environ 28 livres); — பாதம் la main et le pied ; — பீடனம், mariage ; — ப்பணுட்டு panâttou mis dans une corbeille d'aréquier ; — ப்ப

ந்து, — ப்பிடி prise —, saisi par la main ; — முத்தம் arme, qu'on lance avec la main ; — ருக்ம் V. பாணிசம் ; — வ்ரதன், — வரதகன் marchand, *ou*

*பாணிகன், (பாணி, gha *qui. frappe*), tambourineur, qui bat du tambour avec ses mains, chantre, musicien.

*பாணிகை, 1° (*pânikâ*), *grande cuillère*. 2° (phânihâ), drame comique en un acte.

*பாணிக்கிறது, ணித்தேன், ணிப்பேன், ணி, ணிக்க, (பாணி), *v. a. et n.* différer, retarder, considérer, concevoir, imaginer supposer, juger.

*பாணிதம், (phânita), sucre brut, jus de canne à sucre épaissi.

பாணித்தல், பாணிப்பு, *n. v. de* பாணிக்கிறது, délai, retard, considération, supposition.

*பாணிந்தயம், (pânindhaya), boire dans le creux de la main.

*பாணினன், பாணினி, (pânina, — ni), le Mouni Pânini auteur de la grammaire sanscrite dite :

*பாணினீயம், (பாணினி), grammaire sanscrite de Pânini.

*பாணௌகரணம், (pânaou *dans la main*), mariage.

பாண், *chant, mélodie, callou* ou jus de cocotier fermenté, la caste des பாணர் ou tailleurs, destruction, ruine : — மகள் chanteuse ; — மகன் chantre, chanteur.

*பாண்டகம், (பாண்டம், ka), meuble, ustensile, vase, plat, coupe, marchandises.

*பாண்டம், 1° (bhânéa), ustensile, vase, — *de terre, plat, coupe, pot,* toile, instrument de musique, capital, argent comptant, ornement (en général), — du cou ou du poitrail d'un cheval ou autre *animal*, lit —, largeur d'une rivière, espace entre ses bords, plaisanterie, bouffonnerie. 2° (phânda), premières particules —, grains de beurre qui se forment en barattant : பாண்டப்பிரதிபாண்டகம் règle d'échange, (en arithmétique).

*பாண்டரங்கம், (பாண்டம் , ரங்கம்), danse de Siven.

*பாண்டரங்கன், (*id.*), Siven le danseur.

பாண்டரம், (pândara), jaune pâle. — blanchâtre, chaux rouge, jasmin.

பாண்டல், ce qui est gâté.

*பாண்டவர், (பாண்டு), les Pandavers, 5 frères fils putatifs du roi Pândou. Leurs noms sont தருமன், வீமன், அருச்சுனன், நகுலன் et சகதேவன் ; பாண்டவர்முன்பிறந்தோன் celui qui est né avant les Pandavers, *i. e.* Darnen que குந்திதேவி mère des Pandavers eut du soleil, au dire des Indous, avant sont mariage avec Pandou.

*பாண்டவாதனம், (பாண்டம்), jouer des instruments de musique.

*பாண்டவாபீலன் , பாண்டவாயனன் , (பாண்டவர், abbila *qui encourage*, அயனம்), celui qui encourageait — accompagnait les Pandavers, *i. e.* Krichna.

*பாண்டவேயன், (பாண்டு), descendant du roi Pândou.

*பாண்டாகாரம், (பாண்டம், ஆகாரம்), magasin, arsenal, trésor.

பாண்டி, 1° le Maduré, nom d'un air, *sorte de jeu, table pour jouer dite* பன்னுக்குழி l'arbre வாகை. 2° (பாண்டம், i), qui a un vase ; — தேசம், — மண்டலம், — மண்டிலம், — வளநாடு le royaume du Maduré, Pandionis, région des Catins ; — பாடுகிறது jouer au jeu nommé பாண்டி.

*பாண்டிகன், (பாண்டம், ika), musicien chargé de réveiller le roi le matin par la *musique vocale ou instrumentale*.

*பாண்டித்தியம், (பண்டிதன், ya), étude, action d'apprendre, science.

பாண்டியம், (பாண்டி), le Maduré : பாண்டியதேசம், royaume du Maduré, un des 56 pays de la géographie des Indous.

பாண்டியன், (*id.*), Pândien, roi du Maduré un des 3 rois du pays tamoul, Son cheval se *nommait* கனவட்டம் ; *sur* sa bannière était représenté le poisson சேல் espèce de carpe ; sa guirlande, était de l'arbre வேம்பு. Il était censé de la race de Sandiren ou de la lune. Le nom de Pândien était commun à tous les rois du Maduré, comme celui de Pharaon aux rois d'Égypte.

*பாண்டிலன், பாண்டிவாகன், (பாண்டம், ila , பாண்டி *ayant un vase*, வாகன்), l'homme au bassin, le barbier.

பாண்டில், charrette, char, cabriolet, voiture, monture, bambou, cercle, lampe ronde de terre dite அகல், bœuf, le Taureau du zodiaque, lit, couchette, cymbale manuelle, sorte d'instrument de musique, pays, *l'arbre* வாகை.

*பாண்டீரம், (bhandira), le multipliant dit ஆலமரம், blancheur.

*பாண்டு, (pândou), jaune blanchâtre blancheur, pâleur, couleur pâle, sorte de jaunisse, hydropisie, la plante சிறுபூளை, Pândou célèbre roi de Hastinapouri, fils de Vyâsen et de அம்பாலிகை veuve du roi விசித்திரவீரியன், de la race des Kourous, et regardé comme fils de ce dernier.

Il était frère cadet de திருதராட்டிரன் l'aveugle, et épousa les 2 sœurs குந்திதேவி et மத்திராதேவி filles du roi சூரசேனன். Mais, comme à cause de la malédiction d'un richi, il ne pouvait, sous peine de mort, au dire des Indous, avoir commerce avec ses femmes, elles eurent avec sa permission, de différents dieux prétendus, les 5 frères, nommés de son nom Pandavers, qui sont considérés comme ses fils et sont les héros du மகாபாரதம் : — கம்பளம் espèce de pierre, — de tapis blanc, housse d'éléphant, — d'éléphant royal; — கம்பளி charrette couverte d'un tapis, housse d'éléphant royal; — சருக்கரை gravelle légèremnt colorée; — சருமிலை (sarmilâ *joie*), celle qui a fait la joie de Pandou, *i. e.* துரோபதை épouse commune de ses 5 fils; — நாகம் l'éléphant blanc d'Indiren nommé ஐராவதம்; — புத்திரர், — நந்தனர், — குமாரர், les fils putatifs de Pandou, les 5 Pandavers; — பூமம், (பூமி), pays dont le sol est légèrement coloré; — மகாராசா le grand roi Pandou; — மிருத்து pays dont le sol est blanchâtre, chaux; — மிருத்திகை terrain pâle, opale; — ராகம் blancheur, pâleur; — ரோகம் jaunisse; — வருணம், — வண்ணம் blancheur, pâleur.

*பாண்டுகம், (பாண்டு), jaunisse, couleur pâle, jaune, blanchâtre, blancheur.

*பாண்டுரம், (*id.* ra), nom d'un arbre, lèpre blanche, *V.* பாண்டுகம்.

பாண்டுருவன், (*id.* உரு), ce qui a une grande figure, — forme.

பாண்டை, — நாற்றம், mauvaise odeur, odeur de poisson salé pourri — காறி homme puant.

பாண்மூலை, (பாண்), coin ruiné,

*பாத, *obl. de* பாதம்.

*பாதகம், (pâtaka), crime, péché, scélératesse, faute, chute, trahison; பாதகம்-ஐ, les 5 grands crimes (selon les Indous), *V.* பஞ்சபாதகம்; பாதகம்-ஏ, les 7 péchés capitaux, savoir சித்தசமுன்னதி, அகங்காரம் *ou* அங்காரம் l'orgueil, அருத்தலோபம் *ou* உலோபம் l'avarice, காமம் l'impureté, வைடம்மியம் *ou* பகை la haine *ou plutôt* காய்மகாரம் l'envie, அசனப்பிரியம் *ou* போசனப்பிரியம் la gourmandise, கோபம் *ou* காய்தல் la colère, அஜாட்டனம் *ou* சோம்பல் la paresse, ou selon l'ordre du catéchisme : ஆங்காரம், உலோபம், மோகம், காய்மகாரம், போசனப்பிரியம், கோபம், சோம்பல்; பாதகஞ்செய்கிறது commettre un crime; பாதகயோகம் perpétration d'un crime, culpabilité.

*பாதகன், *pl.* பாதகர், (பாதகம்), scélérat, criminel, pécheur, traître : — முகத்திலேவிழிக்கப்படாது on ne doit pas regarder un scélérat en face, il ne faut pas se trouver en face d'un scélérat.

*பாதகி, *fém* de பாதகன், pécheresse, scélérate, traîtresse.

*பாதங்கி, (பதங்கன்), Saturne descendant prétendu du soleil.

*பாதசன், (பாதம், சன்), celui qu'on dit né des pieds (de Brama), *i. e.* Choutre.

பாதல், (*arabe*), ensuite, puis.

*பாதஞ்சலம், பாதஞ்சலியம், (பதஞ்சலி), le système philosophique de Padanjali *i. e.* la philosophie யோகம்.

*பாதபம், (பாதம், pa *qui boit ou conserve*), ce qui boit par le pied, arbre, bosquet, marchepied, escabeau, montagne.

*பாதகூப, (*id.* , souliers, sandales.

பாதம், 1° (pâda), quart, jambe, c'est le quart du corps humain , pied, — de montagne, — d'arbre, racine d'arbre, pied de —, vers, vers —, ligne d'une stance, — des hymnes de l'இருக்குவேதம் ou Rig-vêda, degré, quart de cercle, quartier, part, colline, — au pied d'une montagne, rayon de—, lumière ; பாதங்கள்-ச les 4 parties — états ou propriétés du culte de Siven, *i. e.* சரிதா — கிரியா —, யோக —, ஞானபாதம், *V.* சிவபூசைபயன்பு-ச. 2° (pâta), descente, chute, arrivée, événement, Râgou ou le nœud ascendant, nœud de l'orbite des planètes. 3° (pâtha), eau. 4° (bhâta), matin, aurore. 5° (bâdha), affliction. 6° mot explétif comme dans சேதபாதம் perte : பாதத்திலேவிழுகிறது se prosterner —, tomber aux pieds de quelqu'un; பாதத்தைப்பிடிக்கிறது saisir les pieds, se réfugier auprès de; பாதகடகம் anneau —, ornement pour les pieds ou les orteils : — கண்டீரம் gros pied, enflure des pieds; — காணிக்கை don —, offrande déposée aux pieds de quelqu'un; — காப்பு ce qui qrotége les pieds, *i. e.* sandales; — கிருச்சிரம் pénitence qui consiste à manger et à jeûner alternativement chaque nuit; — க்கிரகணம் toucher respectueusement les pieds d'un supérieur; — குறடு sandales de bois (qui ne tiennent aux pieds que par une cheville à grosse tête passée entre l'orteil et le doigt voisin); — குறட்டின்குமிழ் *ou* குமிள் tête de cette cheville; — சங்கலிதம் série ou progression descendante; — சத்தம் bruit des pieds ; — சத்துருமம் l'arbre அரசமரம், chèvre, grêle, banc de sable, — சத்துவரன் calomniateur; —

சரம் nom d'un ornement des pieds; —சர லை doigt du pied, orteil; — சாபலியம், — சாபல்லியம் frapper du pied, donner un coup de pied; —சாரம் marche journalière des planètes, marche à pied; — சாரி piéton, fantassin; — சாலம் ornement des pieds; — சிலே pierre creusée qui sert de base à une colonne; — சுத்தி lavement des pieds; — சேவனம், — சேவை hommage ou service respectueux, respects profonds, — rendus aux pieds; — சைலம் colline au pied d'une montagne; — சோதம், (sôtha *enflure*), enflure des pieds, goutte; — ச் சனி Saturne situé dans le signe au dessous de celui qui se lève au moment de la naissance, (on suppose qu'il pronostique le don d'éloquence); — ச்சாயை ombre—, trace des pieds; — தட்சிணை don depose aux pieds; — தரிசனே visite à *ou* d'un grand, *litt.* vision des pieds; — தலம் place —, plante des pieds; — தாடனம் coup de pied (expression polie); — தாரி, (dâri *déchirure*), fente au pied, (par le froid ou la chaleur), engelure; — திராணம் soulier, botte, sandale; — தீட்சை,— தி க்ஷை initiation par l'empreinte du pied,— qui consiste à donner l'empreinte du pied ou à imprimer sur le corps la figure ou le cachet d'un pied; — தீர்த்தம் eau lustrale des pieds, eau qui a servi à laver les pieds des grands; — தூளி terre qui s'est attachée aux pieds, poussière de pieds censés sacrés, poussière que l'on fait en marchant; — பங்கயம் lotus ou nénuphar des pieds, *i. e.* pieds sacrés ou respectables, censés ressembler au nénuphar; — பங்க யன் homme qui a de tels pieds, — respectable; — படி marchepied, escabeau, *V.* பாதகுறடு; — பந்தனம் entraves qu'on met aux pieds du bétail, bercail; — பரிசம் l'arsenic இதரங்க பாதுகாணம் — பரிகட்டனம், (parighattana *friction*), action de fouler aux pieds; —பாசம் corde pour lier les pieds du bétail, *V.* சதங்கை — பாசி chaîne —, fers —, natte —, tapis pour les pieds, — பீடம் marchepied, escabeau; — பீடிகை ouvrage bas ou vulgaire (comme celui de barbier), *V.* பாதபீ டம்; —பூசை profonde révérence ou prostration, faite aux grands, *litt.* sacrifice aux pieds;— ப்பிரகாரம்; coup de pied; — ப் பிரக்ஷாளனம், — ப்பிரட்சாளனம் lavement des pieds; — ப்பிரணமம், — பதன ம் prostration aux pieds de quelqu'un; — ப்பிரதாரணம், (பிர, தாரணம்), soulier, chaussure, — pour garder les pieds; — ம ணே marchepied, escabeau: — மலக்கு confusion de pieds. *i. e.* strophe de 4 vers dont chacun peut venir le premier sans nuire au sens; — முத்தி baisement des pieds, recevoir l'initiation de l'empreinte du pied, paradis, béatitude céleste; — முத்திரை cachet ou empreinte du pied, mettre les pieds du gourou sur sa tête, sandales des grands; — மூலம் talon: — ரக்ஷை, — ரக்ஷணம், — ரட்சை — ரட்ச ணம் sandale, socque, pantoufle, soulier, botte, chaussure pour conserver le pied, — ரக்ஷையைத்தொடுக்கிறது mettre ses sandales, ses souliers..., — ரச்சு corde pour attacher les pieds de l'éléphant; — ரதம் char des pieds *i. e* souliers, sandales, — des bois, infanterie, *V.* பாதரசம்; — ரோகணம் l'அரசமரம் figuier indien; — வந்தனம், — வணக்கம் hommage profond, salut respectueux; — வன்மிகம் grosseur morbide —, enflure des jambes et des pieds.

*பாதரசம், (pâ *conserver*, da *qui donne*, இரசம்), vif-argent, mercure.

*பாதராயணன், *P.* வாதராயணன்.

*பாதலம், *P.* பாதாளம், fente, trou, creux, fosse, caverne, souterrain, le 4° signe à compter de celui où se trouve le soleil, *V.* பாதாளம்; பாதலவாழ்நர் les habitants de l'enfer, de l'abîme.

*பாதவம், *P.* பாதபம், champ à menus grains, terrain élevé, tôpe ou lieu planté d'arbres, *V.* பாதபம்.

*பாதனம், (pâtana), chute, descente, inclination de tête par assoupissement.

*பாதன், (pâtha), soleil, feu.

*பாதாக்கிரம், (பாதம், அக்கிரம்), pointe du pied.

*பாதாக்கிராந்தன், (பாதாக்கிரம், அந்தம்), suppliant, — prosterné aux pieds de; இராசாவுக்குச் சனங்கள் பாதாக்கிராந்தர்க ளாயிருக்கிறார்கள் le peuple est prosterné aux pieds du roi.

*பாதாங்கதம், (பாதம், அங்கதம்), ornement des pieds.

*பாதாங்குஷ்டம், பாதாங்குட்டம், (*id.* அங்குஷ்டம்), le gros —, orteil.

*பாதாங்குஷ்டிகை, பாதாங்குட்டிகை, (பாதாங்குஷ்டம், ika), ornement du gros orteil.

*பாதாங்குலி, (*id.* அங்குலி), orteil.

*பாதாசனம், (*id.* ஆசனம்), marchepied, escabeau.

*பாதாதம், (பாதம், ata *qui va*), infanterie, troupe qui va à pied.

*பாதாதன், பாதாதி, பாதாதிகன், (பா தாதம், i, ika), piéton, fantassin.

*பாதாதிகேசம், (பாதம், ஆதி, கேசம்),

depuis les pieds jusqu'à la tête, le 70° des பிரபந்தம், description d'une personne depuis les pieds jusqu'à la tête en vers கலி வெண்பா : பாதாதிகேசபரியந்தமழகாயிருக்கிறது être beau des pieds à la tête.

*பாதாத்தியாசம், (*id.* அத்தியாசம்), fouler aux pieds.

*பாதாரம், (*id.* ஆரம்), rayon de —, lumière.

*பாதாரவிந்தம், (*id.* அரவிந்தம்), *V.* பாதபங்கயம்.

பாதார்ச்சனை, (*id.* அர்ச்சனை), hommage profond, — aux pieds.

*பாதார்த்தம், (*id.* அர்த்தம்), demi-quart, un huitième, moitié de vers, de ligne, de stance.

*பாதார்த்தியம், (*id.* ardhya *offrande*), don aux pieds, donation à un gourou ou à une personne respectable.

*பாதாவசேசனம், (*id.* avasêtchana *aspersion*), lavement —, propreté des pieds

*பாதாவத்தம், *P.* பாதாவர்த்தம், (*id.* ஆவர்த்தம்), machine hydraulique que l'on fait tourner avec les pieds pour tirer l'eau d'un puits.

*பாதாவனேசனம், (*id.* அவனேசனம்), lavement des pieds.

*பாதாவிகன், (*id.* ava *marcher*, ika), piéton, fantassin.

*பாதாளம், (pâtâla), abîme, gouffre, — sans fond, précipice, enfer, le monde inférieur, les régions qui sont sous la terre considérées comme la demeure des நாகம் ou serpents, la partie inférieure du globe, creux, bassesse : — ஆய்ப்பறிக்கிறது, — ஆய்வெட்டுகிறது creuser très profondément ; — ஆன très profond ; பாதாளகங்கை Gange des mondes inférieurs, fleuve des enfers ou de l'abîme ; — க்கிரகணம், — கிரணம் éclipse qui arrive sous l'horizon ou dont l'astre se couche éclipsé ; — நிலயம், — பூமி monde inférieur, l'abîme. — நிலயன், habitant de l'abîme, démon ou Daïtya, serpent ; — ப்பணிக்கன் homme qui réfléchit profondément ; — பேதி vinaigre ; — மூலம், — மூலி racine ou plante de l'abîme, les plantes ஆடுதின்னாப்பாலை, சிறுநெருஞ்சி et சீந்தில், racine bulbeuse de கோரை, les karias ou termites ; — லோகம் le monde inférieur, l'abîme ; — வஞ்சனம், (அஞ்சனம்), encre magique qui montre, dit-on, les objets cachés sous la terre ; — வயிரவன் le வயிரவன் de l'abîme ; — வாகினி, *V.* பாதாளகங்கை ; — வாசிகள் habitants de l'abîme, des enfers ; — விவேகன் profond penseur, — rusé ; கீழ்பாதாளதிசை le nadir.

பாதி, 1° moitié, demie, part, partie. 2° (pâti), maître, chef, mari. 3° (பாதம், i), qui a des pieds, — a 4 parties, — a un quart. 4° *P.* வாதி : — க்காரன் homme qui est de moitié, copartageant ; — ச்சாமம் minuit ; — நாள் demi-journée, moitié, d'un jour, — d'une constellation lunaire ; — பங்கு juste —, moitié ; — ப்பேச்சு discours coupé par la moitié, interrompu, entrecoupé ; — மதி demi-lune, quartier —, moitié de la lune ; — பாய்ப்பங்கிடுகிறது diviser par moitiés, en 2 parties ; — யாயிற்று la moitié est faite : — யிரா, — யிராத்திரி, — ராத்திரி minuit, milieu de la nuit, — ராத்திரியிலே à minuit ; — வேலை la moitié de l'ouvrage ; — வேலையாயிற்று la moitié de l'ouvrage est faite.

*பாதிகம், (பாதம், ika), un quart.

பாதிக்கிறது, த்தேன், திப்பேன், தி, திக்க, *v. a.* பாதித்தல், *n. v.* (பாதி), partager, — en deux.

பாதிடுகிறது, (பாது, இடுகிறது), பாதிடுதல், *n. v.* partager, distribuer, resserrer, presser, recourir.

*பாதித்தியம், (பதிதம், ya), chute, dégradation, hérésie.

*பாதிதன், *V.* பதிதன்.

*பாதிமம், *P.* பாதினம், un quart.

பாதிரம், l'arbre மலையாத்தி.

பாதிரி, 1° l'arbre bignonia chelenoides, 2° bambou. 3° (*portugais*, padre), père, prêtre (ce mot ne s'applique guère maintenant qu'aux ministres protestants et est même devenu une espèce d'insulte : — விநாயகன் le Pilléyar de பாழுனி dans le Maduré.

*பாதிலி, (pâtili), filet, lacet pour prendre les cerfs.

*பாதிவிரத்தியம், (பதிவிரதை, ya), fidélité d'une femme à son mari

*பாதினம், (பாதம், ina), un quart.

பாதீடு, *n. v. de* பாதிடுகிறது, partage, distribution.

பாது, 1° garde, conservation, défense, part. 2° (bhâtou, soleil : — காக்கிறது conserver, sauver, défendre, garder ; — காத்தல், — காப்பு, — காவல் conservation, défense, garde ; — காவலன், — காவலாளி, — காவற்காரன் gardien, protecteur, défenseur ; — கிறது, *P.* பாதாகிறது

*பாதுகம், (pâtouka), chute, penchant d'une montagne, lieu escarpé, précipice. 2° ou

*பாதுகை, (pâdouka), soulier, chaussure, sandales, — des bois : பாதுகையின் குமிழ் tête de la cheville des sandales de bois.

*பாதுகை, *obl. du préc.*: — *காரன்*, — *செருது* cordonnier ; — *சித்தி* prétendu don magique de marcher sur l'eau avec des sandales.

*பாதூகிருது, (pâdoû *soulier*, krout *qui fait*), cordonnier.

*பாதானசந்திரன், (பாது, ஊனம்), distance de la lune à son nœud, — au soleil.

*பாதேயம், (pâthêya), provisions de voyage, riz cuit et lié pour le voyage, le signe de la Vierge.

*பாதை, (pathin), grande —, route, chemin battu, navire.

*பாதோதகம், (பாதம், உதகம்), eau pour laver les pieds ou dans laquelle on les a lavés, *eau qui se trouve le long du* chemin.

*பாதோசம், (pâthô *P.* pâthas *eau*, *சம் né*), ce qui est né dans l'eau, *i. e.* le nénuphar.

*பாதோதம், பாதோதரம், (*id.* da *qui donne*, dhara *qui a*) nuage.

*பாதோதி, பாதோநிதி, (*id.* dhi *qui a*), la mer.

பாத்ஷா, (*ind.*), bâdchah, empereur de Délhi.

பாத்தம், mot commun à tous les pays, l'arbre *மருது*.

பாத்தல், *n. v. de* பாத்துகிறது, partage, division.

பாத்தி, planche —, carreau —, carré —, *planche de jardin*, — *de saline..., petit* champ, part, portion, maison : — *கட்டுகிறது*, — *கோலுகிறது* diviser par planches, — par carreaux ; *கிரைப்பாத்திச்சீலை* toile bariolée, — à carreaux comme des planches d'herbe potagères.

*பாத்திபம், *P.* பார்த்திவம், terre, la plante *புருமுட்டி*.

*பாத்திபன், *P.* பார்த்திவன், roi.

பாத்திஸ்தன், பாத்தியஸ்தன், (பாத்தியம், ஸ்தன). *V.* பாத்தியன்.

பாத்தியம், 1° droit, prétention, droit —, titre de possesion, rapport, connexion, relation, parenté, affinité, caution, sureté, assurance, gage, devoir obligatoire, chose partagée, part. 2° (pâdya), eau donnée pour *laver les pieds des grands*, laver les pieds (ce qui est un des actes propres au sacrifice indou ; — *சொல்லுகிறது* se rendre caution pour un autre ; *பாத்தியபாத்திரம்* vase de métal pour laver les pieds; *பாத்தியப்படுகிறது* être obligé, engagé, caution pour ; *ஆணைக்குப்பாத்தியப்படாதிருக்கிறது* n'être pas obligé — lié par un serment ; *பாத்தியக்காரன்*, — *ப்பட்டவன்* ou *பாத்தியன்*, (*பாத்தியம்*), celui qui a droit, ayant cause, héritier, possesseur, prétendant, administrateur, caution, répondant.

பாத்தியல், l'arbrisseau *தண்ணீர்விட்டான்*.

*பாத்திரம், 1° (pâtra), vase, — à manger, — à boire, (tel que coupe, plat, bassin, assiette, verre, gobelet, cuillère), vase de mendiant, — de sacrifice, canal ou lit de rivière, conseiller ou ministre d'un roi, mérite, convenance, capacité, aptitude, propriété, feuille, corps, commandement, mesure de 8 *சேர்*, personnage de drame. 2° (bhâdra), le mois de septembre : — *அறிந்துபிச்சையிடு* donne l'aumône connaissant le mérite des personnes ; — *ஆயிருக்கிற*, — *ஆன* digne, convenable, apte, qui mérite ; *அதுக்கவன்* — *அல்ல* il ne mérite pas cela ; *இந்தவேலைக்கவன்* — *அல்ல* il n'est pas capable de faire cet ouvrage ; *பாத்திரச்சுரை* espèce de gourde; — *சுத்தி* propreté des vases; — *டகம்*, (*affixe*), vase, — de métal, corbeau, feu, héron, rouille de fer: — *டான்* ministre habile: — *த்துவம்*, *த்தனம்* mérite, capacité, aptitude, dignité: — *பதம்*, (*பத்திரபதை*), le mois de septembre, nom commun à la 25° et à la 26° constellation, (on distingue la 1re par le mot *பூர்வபாத்திரபதம்* et la 2° par celui de *உத்தரபாத்திரபதம்*; — *பாலம்* large rame qui sert de —, gouvernail ; — *ப்பிரவேசம்* les différents caractères ou personnages représentés dans un drame, sorte de jeu : — *மாதுரன்*, *பாத்திரம்*, *மாதிரு*), fils d'une vertueuse femme : *பாத்திரத்திலேவார்க்கிறது* verser dans un vase.

*பாத்திரதை, (பாத்திரம்), *V.* பாத்திரத்தனம்.

பாத்திரவாளி, *பாத்திரவான், பாத்திரிகன், பாத்திரியன், (பாத்திரம், ஆளி, vân, ika), homme digne, capable, apte.

*பாத்திரவதி. *fem. de* பாத்திரவான், femme digne...

*பாத்திரன், 1° (பாத்திரம்), *V.* பாத்திரவாளி. 2° (pât *péché*, tra *qui conserve*), sauveur, qui préserve du péché.

*பாத்திராபாத்திரம், (பாத்திரம், அபாத்திரம், mérite et démérite, convenance et inconvenance.

*பாத்திரீயம், (பாத்திரம், iya), vase de sacrifice.

*பாத்திரீரம், (*id* ira), offrande.

*பாத்திரேசமிதன், (pâtrè *dans un vase*, samita *rassemblé*), parasite, qui court les festins, hypocrite.

*பாத்திரை, (பாத்திரம்), vase de mendiant, — de terre ou autre matière).

பாத்தில், maison.

பாத்து, 1° (bhâkta *nourriture*). cange, eau de riz cuit. 2° part, portion, moitié, 3° quatre (en langage de marchands).

பாத்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்த, த்த, v. a. பாத்துதல், n. v. diviser, partager.

பாநாள், (*பா*), moitié du jour, minuit, midi.

பாநேமி. (id.), le disque brillant, *i. e.* le soleil.

**பாங்தம்*, (pânkta), ordre, rang, régularité, ligne, *V. அடியாறு* : — *ஆய்ச்சொல்லுகிறது* parler avec ordre — avec méthode, avec exactitude.

பாங்தல், opt. et n. v. de பாங்குகிறது, action de se glisser. ., lieu enfoncé.

**பாந்தவம், பாந்தவியம்*, (bândhava *de பந்து*), affinité, parenté, relation, combinaison, *V. அடியாறு.*

**பாங்தவன்*, (*id.*), parent, ami.

பாங்தள், long —, gros —, serpent.

**பாங்தன்*, (pântha), voyageur.

பாங்து, 1° trou, — d'arbre. 2° *imp. et part. de*

பாங்குகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, v. n. பாங்குதல், n. v. se glisser sans être vu, se tapir, se blottir, se cacher, se courber, — pour se cacher : *பாங்கித்திரிகிறது* chercher un lieu pour se cacher, rôder çà et là secrètement : — *ப்போகிறது* se cacher, s'en aller secrètement à la dérobée ou après s'être caché.

பாங்கை, trou ou creux d'arbre, trou.

**பாபகம்*, (*பாபம்*, ka), péché.

**பாபத்தி, P. பாபர்த்தி*, chasse.

பாபத்து, 1° *obl. de பாபம்.* 2° (*arabe*), article, item.

**பாபம்*, (pâpa), péché, crime, faute, vice, méchanceté, malice, bassesse, perversité, (*பாவம்* est plus usité : — *கட்டிக்கொள்ளுகிறது*, — *செய்கிறது* commettre un péché, pécher ; *பாபகரன்*, — *கருத்தர்*, — *கிருது* pécheur ; — *கருமம்* action criminelle ; — *கிரகம்* astre réputé funeste comme Râgou, Saturne, Mars, conjonction de Mercure avec la lune dans son dernier quartier ; — *சங்கீர்த்தனம்*, — *சங்கீர்த்தனே* confession des péchés ; — *சங்கீர்த்தனம்பண்ணுகிறது* se confesser ; — *சமனம்* (samana *immolation*), expiation du péché, offrande pour le péché ; — *சம்மிதம்*, (sammita *égale mesure*), égalité dans le péché : — *சரியன்*, (*சரியை*), pécheur, ennemi, géant : — *தரிசி* mal-intentionné, qui examine les fautes ; — *தோஷம்* action criminelle, funeste effet —, malice —, culpabilité du péché ; — *நாவிதன்* méchant barbier ; — *நிருதி* mal, méchanceté ; — *நிவர்த்தி*, — *நிவாரணம்*, — *நாசம்* abolition—, expiation—, purification—, éloignement du péché, renoncement au péché ; — *பதி* homme qui vit en désordre, amant, *litt.* mari criminel ; — *பரிகாரம்* abolition—, expiation—, abandon du péché ; — *பலி* sacrifice pour le péché ; *புண்ணியவழக்கம்-௩* 3 choses qui se rencontrent habituellement dans le péché et la vertu, *i. e. செய்தல்* faire l'action, *செய்வித்தல்* la faire faire ou y exhorter ; *உடன்படல்* y consentir ; — *புத்தி* esprit pervers, corrompu ; — *புருஷன்* homme de péché, (homme selon les Indous composé de tous les péchés et dont la tête est un bramanicide, les épaules le vol, le cœur le liqueurs envirantes...; — *ப்பொறுத்தல்*, — *மன்னிப்பு*, pardon —, rémission du péché ; — *மதி* esprit corrompu ; — *மார்க்கம்*, — *வழி* mauvaise voie, chemin du péché, libertinage, débauche, vie criminelle, mauvaise habitude ; — *மூர்த்திகள்* vêder ou chasseurs qui vivent de la chaire des animaux (c'est une tribu originaire de l'Inde), — *மூத்தம்*, — *மோசனம்* abolition —, expiation —, délivrance du péché ; — *மோசனஞ்செய்கிறது* ôter —, effacer —, expier le péchés d'autrui ; — *யோனி* naissance criminelle, — en état de péché, dans un état vil comme celui d'animal dans le système de la métempsycose) en punition du péché ; — *ரோகம்* maladie qui provient du péché, — considérée par les Indous comme punition du péché dans une vie précédente, petite vérole : — *விக்கியாபனம்* confession des péchés ; — *விக்கியாபனம் பண்ணுகிறது* confesser ses péchés ; — *விமோசனம்* rémission —, expiation du péché ; — *விமோசனஞ்செய்கிறது* effacer —, expier —, remettre les péchés (d'autrui) ; — *விமோசனஞ்செய்துகொள்ளுகிறது* effacer — expier ses propres péchés ; *பாவத்துக்கஞ்சுகிறது* craindre le péché ; *ஆத்துமாவுக்குமரணத்தைக்கொடுக்குங்கொடியபாவம்* péché grave qui donne la mort à l'âme, péché mortel.

**பாபர்த்தி*, (pâparddhi), la chasse.

**பாபாசயம்*, (*பாபம், ஆசயம்*), siége —, demeure du péché.

**பாபாத்துமா*, (*id. ஆத்துமா*), âme pécheresse, pêcheur.

**பாபாநுவசிதன்*, (*id. அநு, வசிதன் qui habite*), homme adonné au péché.

**பாபாபநுத்தி*, (*id.* apanoutti *expulsion*), expiation du péché.

*பாபி, m. f. (id. i), pécheur, pécheresse: கொடும்பாபி, V. கொடும்பாவி: — யென்று உடம்பெடுத்தாய், tu a pris un corps de péché, tu es né pécheur.

*பாபிஷ்டன், m. பாபிஷ்டை, f. (pâpichta), pécheur, pécheresse.

பாபுவார், (id.), article par article, chapitre, division.

*பாபோச்சாரணம், (பாபம், உச்சாரணம்), confession, — des péchés.

பாப்பாச்சி, (persan papoch), babouche, pantoufle, sandales des musulmans devenue —, chaussure d'un usage presque général dans l'Inde: — க்காரன் qui porte des babouches.

பாப்பாத்தி, fém. de பாப்பான், bramine

பாப்பாரச்சாதி, (பாப்பார், அ), la caste des brames.

பாப்பான், pl. பாப்பார், (P. பார்ப்பான்), brame; — பூடு la plante hedyotis herbacea.

பாப்பு, 1° gén. பாப்புவின், ou அர்ச்-பாப்பானவர் le Pape, le St Père.-2° Papias, (nom de baptême). 3° P. பார்ப்பு la caste des brames; பாப்புக்குமேற்பயிக்கிலே le brame n'a pas de supérieur sur la terre.

பாப்புரி, P. பாம்புரி.

பாபூஷ், (persan pâpoch), babouche, pantoufles musulmanes.

பாமகள், பாமடந்தை, (பா), la prétendue déesse de la poésie, Sarasvati.

*பாமகன், (பாமன், ka), mari de la sœur.

*பாமக்கினம், (பாமம், ghna qui tue), remède à la gale, i. e. soufre.

*பாமம், 1° (bhâma), passion, colère, lumière, lustre, 2° (pâma), éruption cutanée, herpes, gale, démangeaison, surface.

*பாமர், obl. de பாமரன் et de

*பாமரம், (pâmara), ignorance, stupidité.

*பாமரன், pl. பாமரர், (id.), ignorant, fou, stupide, compagnon de roi (probablement le fou du roi): பாமரசனங்கள் gens ignorants: — வைத்தியன், médecin ignorant, charlatan, empirique.

*பாமன், (bhâma), soleil, beau-frère, mari de la sœur.

*பாமாரி, (பாமம், அரி), l'ennemi de la gale, i. e. le soufre.

பாமாலை, (பா), guirlande de poésies, pièce de vers—, série de strophes à louange de quelqu'un.

பாமுதல்வி, (id.), V. பாமகள்.

*பாமை, (bhâmâ), femme impudique passionnée, orgueilleuse, colère.

பாம்பரணை, (பாம்பு, அரணை), lézard vert qui serpente, V. அரணை.

பாம்பாட்டம், (பாம்பு, ஆட்டம்), danse de serpent, embarras, occupation.

பாம்பாட்டி, 1° (id. ஆட்டி), celui qui fait danser les serpents: — சித்தர் nom d'un des சித்தர். 2° gér. du suiv.

பாம்பாட்ட, பாம்பாட்டுகிறது, (id. ஆட்டுகிறது), faire danser les serpents, (généralement au moyen d'une flute), importuner.

பாம்பு, serpent, la 9me constellation lunaire dite ஆயிலியம், rivage, bord, petite chaussée (entre le rizières...); இல்லிப் — serpent de mer; இருதலைப்பாம்பு serpent à 2 têtes, amphisbène; நாகரிப் — serpent rouge marqué de taches blanches comme celles des Vichnouvistes; —கண்டசிற்ற ன் ours; — கொல்லி nom d'une plante; — க்குட்டி petit de —, petit serpent; — க்குட்டிக்குப்பாலைவார்த்து வளர்த்தாற்போலாயிற்று c'est comme si vous éleviez un jeune serpent en le nourrissant de lait; — தின்னி l'arbrisseau முள்ளுறுபசி; — நாகசுரம் flûte dont se servent ceux qui charment les serpents; — ப்பணிக்கன் celui qui prend les serpents et connaît les antidotes à leur morsure — ப்புற்று trou —, repaire de serpent dans le nid des fourmis blanches; — மொச்சை la plante dolichos falcatus; — விரல் le doigt du milieu; பாம்புக்குத்தச்சன் le charpentier des serpents, i. e. les fourmis blanches qui sont censées leur bâtir des demeures en ce que leurs nids servent de repaire aux serpent: பாம்பின்னுக, (பாம்பின் நஞ்சு), venin de serpent, herbe entelacée, — tressée: — பிடிச்சுக்கட்டுகிறது tresser et attacher de hautes herbes pour protéger le bord ou la digue d'une rivière dans une inondation.

பாம்புரி, 1° (பாம்பு, உரி), peau de serpent. 2° fossé, — citadelle.

பாம்போர்வெடலி, jeune palmier à longues branches.

பாயகாரி, (ind.), étranger, fermier ou tenancier temporaire.

*பாயசம், (pâyasa), lait, riz cuit mêlé avec du lait et du sucre, la plante பாற்சொத்திச்செடி ruellia.

பாயமாலி, (pers.), destruction, ravage, ruine.

*பாயம், (pâya), eau.

பாயல், 1° lit, couche. 2° opt. et. n. v. de பாய்கிறது.

*பாயிகன், (pâyika), piéton, fantassin.

பாயிரம், préface, introduction, prolon-

gue, particularité : on distingue 2 sortes de préfaces : சிறப்புப் — préface particulière, — d'un ouvrage particulier et பொதுப் — préface générale ou art de faire une préface.

*பாயு; பாயுரு, (pâyou), l'anus.

பாயுதல், P. பாய்தல்.

பாய், 1° natte, lit, voile de navire. 2° *imp. et part de* பாய்கிறது : — இழுக்கிறது. — எடுக்கிறது, ஏற்றுகிறது, — தூக்குகிறது — தூக்கிவிடுகிறது, — விரிக்கிறது, — வலிக்கிறது mettre à la voile; hisser — déployer —, larguer les voiles ; — வலித்தோடுகிறது mettre à la voile, — voile et voguer, faire force de voiles ; — இறக்குகிறது amener —, abaisser les voiles ; — க்கோரை l'herbe aux nattes, cyperus distans; — சுருட்டுகிறது ferler — carguer les voiles ; — ச்சுருக்கு, — ச்சுருட்டு ris qu'on prend dans la voilure, carguer les voiles ; — மரம் mât, — de navire, — pour attacher les voiles ; — மாறுகிறது changer les voiles de côté, virer de bord.

பாய்கிறது, ய்ந்தேன், ய்வேன்; ய், ய, *v. n* பாய்தல், *n. v.* s'élancer, — contre, se jeter, se précipiter, bondir, sauter, — par dessus, franchir, heurter contre, jaillir; couler, s'écouler, arroser, se répandre, voler, s'enfuir, s'échapper : தோட்டத்துக்குத் தண்ணீர் — l'eau couler et arroser le jardin.

பாய்ச்சல், *opt. et n. v. de* பாய்ச்சுகிறது, arrosement, irrigation, élan, choc, action de lancer..., désobéissance : ஏரிப் — arrosement par l'eau d'un étang ; — காட்டுகிறது apprendre—, exciter à s'élancer. ; — விடுகிறது lancer, lâcher, laisser (un cheval...) s'élancer, — prendre le galop ; பாய்ச்சலுக்குவிடுகிறது laisser (les béliers) se donner des coups de tête, les lancer l'un contre l'autre.

பாய்ச்சான், பாய்ச்சானுலக்கை, (பாய்ச்சுகிறது), gros—, pilon : பாய்ச்சான்போடுகிறது deux personnes réunies piler ou faire jouer le pilon alternativement

பாய்ச்சி, 1° *gér. de* பாய்ச்சுகிறது. 2° *ou* பாய்ச்சிக்கை, *P.* பாச்சிக்கை.

பாய்ச்சு, 1° latte. 2° *imp. et part du suiv.* : — வலை, filet qu'on lance (dans l'eau...).

பாய்ச்சுகிறது, ச்சினேன், ச்சுவேன், ச்சு, ச்ச, *v a. de* பாய்கிறது, பாய்ச்சுதல், *n v.* arroser, faire jaillir, — couler l'eau, lancer, enfoncer, faire entrer dans, pousser contre, précipiter, percer: கத்தியை — percer d'une épée, குழிப் — jeter dans une fosse, tromper ; — சீலையின்பாய்ச்சிக்கட்டுகிறது faire passer le bout de sa toile entre ses jambes et l'attacher par-derrière ; — மரக்காலைப்பாய்ச்சியளக்கிறது mesurer en enfonçant le boisseau dans le tas de blé ; — மரத்தைப்பாய்ச்சிப்போடுகிறது placer —, pousser une poutre à sa place.

பாய்ச்சுலக்கை, (பாய்ச்சு உலக்கை), gros —, pilon.

பாய்ச்சை, (பாய்ச்சல்), ce qui saute, *i. e.* criquet, grillon.

பாய்தல், *n. v. de* பாய்கிறது, action de s'élancer..., saut, bond, choc, — contre, irrigation.

பாய்த்தல், பாய்த்துதல், *n. v. de* பாய்த்துகிறது, action de lancer, irrigation, arrosement, élan, choc, heurt.

பாய்த்து, *n. v. imp. et part. du suiv V.* பாய்ச்சல்.

பாய்த்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, *v. a. P.* பாய்ச்சுகிறது

பாய்ந்து, *gér. de* பாய்கிறது.

பாய்மா, (பாய், மா), animal qui bondit ou s'élance, *i. e.* cheval, tigre.

பாய்விரி, (*id.*), pourpier, portulaca quadrifolia.

*பாரகஸ்பத்தியம், (பிரகஸ்பதி, ya), un des 18 codes de lois indoues composé par பிரகற்பதி.

பாரகம், 1° rideau, terre. 2°* (pâraka), barque. 3° (pâraga), traverser, nager.

*பாரகன், *pl.* பாரகர், (pâraga), arrivé au rivage, protecteur, qui supporte, docteur, scribe, savant, érudit.

*பாரக்கியம், (pârakya), bonne conduite.

*பாரக்கியன், (*id.*); ennemi.

*பாரங்கதன், (பாரம், கதம்), savant, — qui a atteint le rivage de la science.

பாரங்கி, la plante médicinale dite கண்டுபாரங்கி.

பாரங்கு, l'arbre சிறுதேக்கு, le cotonnier sauvage காட்டுப்பருத்தி.

*பாரசவம், (pârasava), arme, — de fer.

*பாரசவன், (*id*), fils d'un brame et d'une femme soudra, fils de prostituée, bâtard.

பாரசி, Persan, Parsi.

பாரசாயிகன், (பர, சாயை, ika), adultère.

பாரசிகை, le milan பருந்து.

*பாரசீகம், (pârasika), royaume —, cheval de Perse.

*பாரசீகன், (*id.*), Perse, habitant de la Perse.

*பாரசுவதன், பாரசுவதிகன், (pârasva-

dha, ika), soldat armé d'une hache ou d'une massue.

*பாரசுவயம், (pârasvaya), or.

*பாரணம், பாரணை, (pârana), — na), manger, — après avoir jeûné, manger et boire après une fête, satisfaction, nuage.

*பாரதம், 1o (pârada), mercure, vif argent. 2o (bhârata), le pays dit Bharatavarcha ou l'Inde propre, (patrimoine du roi பரதன், fils de Douchyanata roi de Hastinapouri), le grand poème épique ainsi nommé parce qu'il décrit la guerre survenue entre les descendants du roi பரதன்; on l'appelle aussi ஐந்தாம்வேதம் ou 5e Vêdam, parce que mis dans une balance par les Richis il l'emporta en pesanteur (பாரம்), sur les 4 autres réunis. Cela a confirmé son nom de பாரதம் ou de மகாபாரதம்; ce qui lui donne une double étymologie. Il contient 18 parties nommées பருவம். Cette immense épopée a été composée en sanscrit par Vyasen; il y en a des traductions tamoules par வில்லிபுத்தூரார், et நல்லாபிள்ளை; பாரதகண்டம், — தேசம், — வருஷம் le pays de Bharata, *i. e.* l'Inde.

*பாரதர், (bhârata), les descendants du roi பரதன், *i. e.* les Kourous et les Pandous ou Pândavers.

*பாரதன், (*id.*), descendant du roi பரதன், acteur, danseur, mime, feu.

*பாரதாரிகன், (பர தாரம், ika), adultère.

*பாரதாரியம், (*id.* ya), le crime d'adultère.

*பாரதி, 1o (Bhârati), Sarasvati, prétendue déesse de l'éloquence, parole, déclamation dramatique, caille. 2o navire: — கொழுநன் l'époux de Sarasvati, *i. e.* Brama; — தீபம் nom d'un dictionnaire.

*பாரதேசிகன், பாரதேசியன், (பரதேசம், ika, ya), étranger, voyageur.

*பாரத்துவாசம், (bhâradvâdja), ossement, alouette, caille, milan, l'oiseau noir dit கரிக்குருவி, un des 18 codes de lois des Indous composé par பாரத்துவாசன்.

*பாரத்துவாசன், (*id.*), Drôna ou துரோணன், précepteur militaire des Kourous et des Pândous, le sage Agastien, le fils de Vrihaspati ou பிருகஸ்பதி, le richi Bhâradvadja qu'on prétend avoir été nourri par une alouette et être auteur d'un code de lois.

*பாரத்துவாசி, (id.i), cotonnier sauvage, *V.* துரோணன்.

*பாரபக்ஷம், பாரபட்சம், (பரம்), partialité.

பாரபத்தியம், emploi subordonné dans la levée des impôts, charge le receveur subalterne, pouvoir, autorité, juridiction; — பண்ணுகிறது lever les impôts après avoir estimé le revenu des terres, exercer l'autorité: பாரபத்தியக்காரன், receveur subalterne d'impôts (d'un ou de plusieurs villages sous l'autorité du தாசில்தார்), intendant, employé, homme qui a de l'autorité; சுயபாரபத்தியம் pouvoir —, gouvernement absolu, indépendant.

*பாரமிகம், (பரம், ika), chose supérieure, meilleure.

*பாரமிதம், (pâramita), traverser, surpasser, chose transcendante, — supérieure.

*பாரமுகார்த்தியம், (பாரம், முகம், அர்த்தியம்), une des choses propres ou des qualités du sacrifice.

*பாரமேசுரம், (பரமேசுரன்), un des 28 livres des Sivénistes.

*பாரம், 1o (bhâra), gravité, poids, pesanteur, charge, fardeau, un கண்டி ou poids de 28 துலாம், (il équivaut à 500 livres anglaises ou 226 kilogrammes 707 grammes), obligation, responsabilité, bâton dit காவடி pour porter des fardeaux aux 2 bouts. 2o pâra), bord, rivage, le rivage opposé, fin, extrémité, mercure. 3o digue en pierres, petite chaussée de champ, — entre les divers compartiments des rizières, cuirasse, cotte d'armes, la terre, selle de cheval, barque, patience, sorte de jeu: அது உமதுமேல்விழுந்தபாரம் c'est sur vous que tombe ce fardeau, cette responsabilité, le poids de cette affaire; — இருத்துகிறது, — வைத்துவைக்கிறது un fardeau peser, — être pesant; — ஏற்க்கிறது, — சுமக்கிறது se charger d'un —, porter un fardeau; — ஏற்றுகிறது, — சுமத்துகிறது charger, — d'un fardeau; — தாங்குகிறது, — பொறுக்கிறது porter un fardeau, soutenir le poids; பாரக்கலை pesant fardeau; — தூரம் le poids et la distance, grande distance, éloignement considérable, pensée profonde, grand dessein, chose très grande; — தூரமறியாதவன் homme qui ne comprend pas la portée des choses, qui agit sans réfléchir profondément; — தூரம்பார்க்கிறது examiner le poids et la distance, réfléchir avant d'agir, voir de loin, prévoir l'avenir; — ப்படுகிறது devenir —, être pesant, peser; — ப்படுத்துகிறது grossir, rendre pesant; — ப்பழி garde faute, lourde responsabilité; — மடிடி, — வட்டி bâton pour porter des des fardeaux aux 2 bouts; — விலங்கு chaînes pesantes.

*பாரம்பரம், பாரம்பரியம், பாரம்பரை, (பாரம்பரம், yâ), tradition, doctrine traditionnelle, succession, — régulière, non-interrompue, série continuelle, *V.* பரம்பரை : பாரம்பரியமாய் —, பாரம்பரையாய் வருகிறது venir par tradition des temps anciens : பாரம்பரியமாயாளுகிறது régner par droit de succession ; பாரம்பரைக்கிரமம் tradition, raison ou coutume traditionnelle, *ou.* பாரம்பரியோபதேசம், (உபதேசம்), doctrine traditionnelle.

*பாரலௌகிகம், (பரலோகம், ika), chose de l'autre monde.

*பாராவதம், (pâravata), pigeon.

*பாரவம், (bhârava), corde d'arc.

*பாரவாகனம், (பாரம்), bête de somme, chariot, wagon, voiture pour transporter des fardeaux.

*பாரவாகன், பாரவாகி, பாரவாகிகன், (பாரம், வாகன், ika), porteur, porte-faix.

*பாரவான், (பாரம், vân), homme de poids, — important, grand, excellent.

*பாராபிருதம், (pârabhrouta), présent, offrande, sacrifice, bienfait.

பாரா, பாராத, *part. nég. de* பார்க்கிறது qu'on *ou* qui ne voit pas : பாராவலயம், — வளையம் cercle invisible, bâton recourbé.

பாராகம், un des 32 உபவிருதம்.

*பாராசரன், பாராசரியன்; பாராசரி, (பராசரன்), le fils de Parâsaren, *i. e.* வியாசன்.

*பாராசரம், பாராசரியம், (*id.*), un des 32 ordres d'architecture, un des 18 codes de lois indiennes, règles de Parâsaren ou de Vyâsen son fils pour les religieux mendiants, *V.* பாராசரியம்.

*பாராசரகற்பிகன், (பாராசரன், கற்பம் *précepte*, ika), sectateur de Parâsaren.

பாராட்டல், *opt. et n. v. de* பாராட்டுகிறது, célébration, louange, parade, vanterie, délai.

பாராட்டு, *imp. part. et n. v. du suiv. V.* பாராட்டல் : — க்காரன் louangeur, panégyriste ; — பண்ணுகிறது *ou.*

பாராட்டுகிறது, ட்டினேன், ட்டுவேன், ட்டு, ட்ட, *v. a. et n.* பாராட்டுதல், *n. v.* célébrer, louer, exalter, glorifier, vanter, faire parade, manifester, retarder, lambiner : பாராட்டுக்காரி femme qui amuse, et divertit les enfants.

பாராமை, 1° *n. v. nég. de* பார்க்கிறது. 2° *P.* பாராமல், *gér nég* : — சொல்லிவொப்பிக்கிறது réciter de mémoire, — sans regarder le livre.

*பாராயணம், (பாரம், அயனம்), cours complet, totalité, étude assidue et complète des vêdas ou de pouranas, traverser, finir entièrement : வேத — பண்ணினுன் il a étudié entièrement ou à fond les vêdas ; பாராயணபத்திரம் certificat d'étude approfondie (que le maître donne à ses écoliers.

*பாராயணர், பாராயணிகர், (பாராயணம், ika), étudiant, — qui se livre à l'étude de susdite, savant, — dans cette étude.

*பாராயணி, (பாராயணம், i), la prétendue déesse des sciences, *i. e.* Sarasvati.

*பாராருகம், (pârârouka), rocher, montagne.

*பாராவதம், (pârâvata), colombe, pigeon, — noir, bois d'ébène dit கருங்காலி, singe, montagne.

*பாராபாரம், பாராவாரம், (பாரம், அபாரம், அவாரம்), mer, océan, flot de la mer, rivage, le bord prochain et le plus éloigné, ou les 2 bords d'une rivière.

*பாராவாரீணன், (*id.* îna), homme qui se penche des 2 côtés.

*பாரி, 1° (pâri), vase, — à boire du caillou, verre, coupe, plein le creux de la main —, quantité d'eau, petite jarre d'eau, seau de lait, corde pour attacher les éléphants, pollen des fleurs, l'arbrisseau சேகட்டம் 2° (bhâri), lion, porteur. 3° *P.* பாரிவை, épouse, — légitime, 4° Bâri, roi célèbre par sa générosité, un des 7 de la 3me classe des personnages ainsi célèbres, lit belle toile; terre, animal, patrouille, garde —, ronde ou veille de nuit, une mesure, vitesse. 5° *imp. et part. de* பாரிக்கிறது, pesant, fort, robuste, important : — க்காவல் garde de nuit, patrouille ; — போகிறது aller faire —, faire la ronde, — la patrouille, s'enfuir ; — மனிதன், — யான் homme fort, robuste, pesant, important ; — யோடுகிறது courir vite ; — வேட்டை chasse, — aux animaux, gibier ; — வேட்டையாடுகிறது faire la chasse aux animaux.

*பாரிகத்து, பாரிக்கத்து, (*arabe*), acquit, décharge, élargissement, délivrance générale.

*பாரிகன், (பாரம், ika), porteur, porte-faix.

*பாரிகாரிகன், (pârihârika), faiseur de guirlandes.

*பாரிகாரியம், (pârihârya), bracelet, saisie, capture.

பாரிக்கிதன், *P.* பாரிகத்தன்.

பாரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, பாரித்தல், *n. v.* 1° *v. n.* (பாரம்), devenir —, être pesant, fort, robuste, grossir, se fortifier. 2° *v. a.* faire, produire, répandre, étendre, accuser, charger d'une faute, montrer. 3° *v. n.* paraître, croître, fructifier ; பாரித்திருக்கிறது être pesant, fort ;

சரீரம் பாரித்துக் கொண்டிருக்கிறது le corps devenir ou être pesant, lourd (par maladie...).

பாரிக்கை, P. பாரிப்பு.

பாரிசத்தான், (பாரிசம், partisan, adhérent, sectateur.

*பாரிசம், 1° (pârsva), côté, — du corps, — d'un carré.... parti, faction. 2° nom d'une montagne, le royaume de Perse: இது உன் — cela te concerne ou t'appartient, cela est pour toi; அந்தப் — அப்போகிறது aller de ce côté, se ranger de ce parti; ஒருத்தனைத்தன் — ஆக்குகிறது attirer quelqu'un à son parti; ஒருத்தன் — ஆயிருக்கிறது être du côté ou du parti de quelqu'un; பாரிசகிரகணம் éclipse partielle, — d'un côté; — சயனம் dormir sur le côté; — சூலம், —நோ douleur —, point de côté; — பாகம் côté, flanc; — வாதம். — வாயு hémiplexie, paralysie de la moitié du corps.

பாரிசாதகம், பாரிசாதம், (pâridjâta.ka), un des 5 arbres du paradis des Indous, l'arbrisseau பவளமல்லிகை ou l'arbre de corail, l'arbre முருக்கு.

*பாரிசாரம், (பரிகாரம்), commandement, exhortation.

*பாரிசேடம், (பரிசேடம்), appendix, partie de la dialectique qui apprend à unir ou à admettre ou à rejeter.

*பாரிஷதன், பாரிஷத்தியன், (pâricha-da, ya), spectateur, gardien.

பாரிடம், (பார், இடம்), terre, troupe de gnomes ou de fantômes.

*பாரிணாயம், (pârinâyya), dot, biens qu'une femme reçoit à son mariage.

பாரிதத்தியை, (pâritathya), bijou que les femmes portent sur le front.

*பாரிதோஷிகம், (pâritôchika), bienfait, don, récompense.

பாரித்தல், n. v. de பாரிக்கிறது.

*பாரீந்திரன், (pârindra), lion.

*பாரிபத்திரம், பாரிபத்திரகம், (பரி, பத்திரம், ka), l'arbre கேம்பு, l'arbre de corail ou பவளமல்லிகை.

*பாரிபந்திகன், (பரி, panthâ *route*, ika), voleur de grand chemin.

*பாரிபாட்டியம், (பரிபாடி, ya), ordre, régularité, méthode.

*பாரிபாத்திரம், பாரிபாத்திரகம், (pâri-pâtra, ka), V. பாரியாத்திரம்.

*பாரிபார்ச்சுவிகன், (பரி, பார்ச்சுவம், P. பாரிசம், ika), aide, auxiliaire, acteur qui sert de chœur dans les drames, celui qui récite ou chante les துவைக்கவி ou vers d'accompagnement.

*பாரிபாவியம், (pâribhâvya), caution, espèce de pilule ou de drogue.

பாரிப்பு, n. v. de பாரிக்கிறது, pesanteur, grosseur, épaisseur, enflure, difficulté: — வாங்குகிறது la pesanteur —, l'enflure diminuer.

*பாரிமண்டலம், (பரிமண்டலம்), atome dans un rayon de lumière.

பாரிமால், le Bâramal, pays de சேலம்.

*பாரிமுகிகம், பாரிமுக்கியம், (பரிமுகம், ika, ya), présence.

பாரியம், le fruit dit கடுக்காய், les arbres கேம்பு et முருக்கு.

*பாரியாடன், (பாரியை, அடம்), homme qui vit de la prostitution de sa femme.

*பாரியாடிகன், (id. ika), homme qui se laisse mener par sa femme.

*பாரியாதிக்கிரமம், (id. அதிக்கிரமம்), adultère.

*பாரியாத்திரம், பாரியாத்திரகம், (pâriyâtra, ka), nom d'une montagne, le centre des monts விந்தியம், sur les bords de la province de மாளவம் ou Malwa.

*பாரியாத்துவம், (பாரியை, துவம்), état de femme, — d'épouse.

*பாரியாபதி, (id. பதி), la femme et le mari.

பாரியன், (பாரி, அன்), homme fort, robuste, pesant.

*பாரியானிகம், (பரி, யானம், ika), voiture, — de voyage.

*பாரியை, (bhâryâ), épouse, — légitime

*பாரியோடன், (பாரியை, ஊடன் *marié*), homme marié.

*பாரிஷகன், — ஷட்சகன், (பரி), pénitent ascète.

*பாரின்பம், (பார்), plaisir terrestre.

*பாரீக்ஷிதன், (பரீக்ஷிதன்), le roi பரீக்ஷித்து.

*பாரு, (pârou), soleil, feu.

*பாருஷியம், (pârouchya), reproche, injure, méprise, cruauté, parole dure, bois d'aloès ou agalloche, la forêt d'Indiren.

*பாரேரகம், (parêraka), épée, cimeterre.

பாரை, levier, — de fer, barre de fer un peu tranchante pour creuser des trous, lever des fardeaux ou démolir les murs, espèce de poisson, scomber aculeatus; கட்டப்பாரையை விழுங்கிப்போட்டுச் சுக்குக் கஷாயங் குடித்தாற்போமா si ayant avalé un levier de fer vous buvez une décoction de gingembre sec, partira-t-il ? un remède léger fera-t-il cesser un grand mal?

*பாரோத்தரணம், (பாரம், உத், தரணம்), action de porter un fardeau.

பார், 1° *imp. de* பார்க்கிறது. 2° la 4me constellation lunaire dite Rôhini, plante, forme —, dessus —, pavillon de char, terre, bord de rivière, lit, roc, rocher, ou

couche de terre très dure, la caste des brames, Bouddha, coutume, ordre, série ; — இடிந்துவிழுகிறது le bord d'une rivière s'écrouler : — உடைக்கிறது briser le roc, rompre la couche de terre dure qui empêche l'eau d'une source ou d'un étang de sourdre en grande quantité : — திருகிறது ranger les troupes en lignes.

பார்க்க, *inf. de* பார்க்கிறது, pour voir, en voyant, en comparaison de, plus que ; (il s'emploie pour le *que* qui suit le comparatif, le mot *அதிக plus* étant exprimé ou sous-entendu) : அதைப்பார்க்கவிதுநல்லது *litt.* ceci est en comparaison de cela, ceci est meilleur que cela.

*பார்க்கடம், (pârghata), cendres.

*பார்க்கவம், (bhârgava, un des 18 pouranas inférieurs composé par பிருகு.

*பார்க்கவன், (id.), le descendant de Bhrigou, *i. e.* பரசுராமன், Soukren ou la planète Vénus, archer : பார்க்கவப்பிரியம் le diamant.

*பார்க்கவி, (id i), Lackchimi, Pârvadi, le chiendent வெள்ளறுகு, l'arbre திருதேக்கு.

பார்க்கியம், பார்க்கியன், P. பாக்கியம், பாக்கியன்.

பார்க்கில், பார்க்கிலும், *conditionnel de* பார்க்கிறது, si on voit, quoiqu'on voie, en comparaison de, plus que : அதைப்பார்க்கில் *ou* பார்க்கிலும் இது நல்லது ceci est meilleur que cela.

பார்க்கிறது, ர்த்தேன், ர்ப்பேன், ர், ர்க்க, *v. a.* பார்த்தல், *n. v.* voir, apercevoir, regarder, considérer, observer, faire attention, examiner, chercher, soigner, garder, visiter, honorer, avoir soin, prendre garde, se garder, (après un infinitif), chercher, essayer de, avoir l'intention de, s'efforcer : ஓடப் — chercher à s'enfuir : போகப் — chercher à —, se proposer de s'en aller : செய்யப் — chercher à —, essayer de faire ; செய்துமுடிக்கப் — viser à —, avoir soin de finir entièrement : அதைச்செய்யாதேபார் prends bien garde de ne pas faire cela ; அதைப்பாராமற்போனேன் j'ai passé sans voir ou sans regarder cela, je n'ai pas aperçu cela, (பார்க்க, பார்க்கில் *V. à leur place*), பார்த்து, *gér.* voyant ou à cause de, par égard pour, pour l'amour de : அவனைப்பார்த்து à cause de lui, en sa considération ; பார்த்துக்கொள்ளுகிறது regarder, — continuellemet, observer avec soin, — constamment, faire attention, prendre garde ; — நடக்கிறது marcher avec précaution, — en regardant (avec soin...), அவர்பார்த்துக்கொடுக்கவேண்டுமென்றுகொடுக்கப்போகாதா si après avoir vu (ou considéré), il dit de donner, ne le peut il pas ? எங்கும்பார்த்துங்காணவில்லை on ne l'a pas trouvé, bien qu'on ait cherché partout.

*பார்க்குனம், P. பற்குனம்.

*பார்சவம், 1° (pârsava), hache, massue. 2° (pârsva), côté, circonférence de cercle ou de roue, *V.* பரிசு.

*பார்சவன், (id.), guerrier armé d'une hache ou d'une massue, celui qui a obtenu un don.

*பார்சுவகன், (pârsvaha), voleur, fripon, filou, escamoteur.

*பார்சுவத்தன், (pârsvastha), homme qui se tient à côté, associé, compagnon, aide, — qui fait chorus dans un drame, acteur du prélude du drame, — qui en explique l'intrigue.

*பார்சுவம், (parsva, *vulgo* பாரிசம்), côté, flanc, côté, le thorax, circonférence, — de roue, aide, expédient frauduleux, chœur, troupe de louangeurs.

*பார்சுவாசந்தம், (பார்சுவம், âtchanta *qui a rincé sa bouche*), nourriture qu'on ne doit pas prendre après que quelqu'un de la compagnie a rincé sa bouche, repas pris en commun dans le même plat ou le même vase.

*பார்சுவாஸ்தி, (id. அஸ்தி), os du côté, côte.

*பார்சுவிகன், (id. ika), partisan, associé, compagnon.

*பார்சுவேதரப்பிரியம், (id. உதரம), le crabe qui aime à marcher de côté.

பார்த்த, 1° *part. de* பார்க்கிறது. 2° *obl. de* பார்த்தன்.

பார்த்தல், *n. v. de* பார்க்கிறது.

*பார்த்தவம், (pârthava), grandeur, immensité, abondance.

*பார்த்தன், (pârtha, *de* prouthâ), le fils de Prouthâ *ou* குந்திதேவி, *i. e.* அருச்சுனன், Karatoviryen ou கார்த்தவீரியன், prince, roi : பார்த்தசாரதி le cocher d'அருச்சுனன், *i. e.* Krichna.

பார்த்தார், *n. app. de* பார்க்கிறது, ceux qui regardent, spectateurs : — சிரிக்கிறது risée des spectateurs ; — சிரிக்கஉடம்பெடுத்தாய் tu es né pour être la risée du monde, *litt.* des spectateurs.

*பார்த்திபம், பார்த்திவம், (pârthiva *de* பிருதிவி *terre*), chose terrestre, — faite de terre, vase de terre.

*பார்த்திபன், பார்த்திவன், (*id.*), maître de la terre, roi prince.

*பார்த்திவி, (*id.*), la prétendue fille de la terre, *i. e.* Sidei.

*பார்த்திப, ou பார்த்திவனூருஷம், (பார்த்திவன்), la 19me année du cycle indien. Elle correspond à 1885 et 1945.

பார்த்து, gér. de பார்க்கிறது.

*பார்ப்பதி, P. பார்வதி.

*பார்ப்பரன், (pârpara), surnom de —, Yamen.

பார்ப்பன, adj. de பார்ப்பான், de brame; — க்கொலை, meurtre d'un brame; — ச்சேரி village de brames; — ப்பெண் ou பார்ப்பனத்தி, பார்ப்பனி, பார்ப்பாத்தி, fém. de பார்ப்பான், bramine, fille ou femme de caste brame; vulgo பிராமணத்தி.

பார்ப்பாரச்சாதி, (பார்ப்பார், சாதியை), la caste bramique.

பார்ப்பார், pl. பார்ப்பார், n. app. de பார்க்கிறது, voyant, inspecteur, brame (considéré comme voyant ou prophète en ce pays); பார்ப்பாரறுதொழில் les 6 emplois des brames, V. அறுதொழில்.

பார்ப்பினி, P. பார்ப்பனி, bramine.

பார்ப்பு, 1° n v. de பார்க்கிறது, action de voir..., la caste des brames. 2° petit (des animaux qui vivent sur les arbres, des oiseaux et du cerf).

பார்மகர்சாரி, camphre vert.

பார்மிசைமேலோன், (பார், மிசை), celui qui est ou a été sur la terre, Bouddha.

*பார்வணம், (pârvana), espèce de —, cerf, pleine lune une des 28 espèces de sacrifices indous, cérémonie funèbre envers tous les mânes à l'époque du அமாவாசை i. e. de la conjontion et de la lune.

*பார்வதம், (பர்வதம்), montagne, l'arbre வெட்பாலை, le concombre வெள்ளரி.

*பார்வதி, (id. i), Parvadi, fille du roi des monts Himalaya et femme de Siven, Draoupadei ou திரௌபதை, bergère, terre —, argile rouge dite terre de Surate, la plante பெருங்கொடிவேலி; — கேள்வன் le mari de Parvadi, i. e. Siven; — சுதன் le fils de Parvadi, i. e. Soupramanien.

*பார்வதீயன், பார்வதேயன், (பர்வதம்), montagnard.

பார்வல், (பார்ப்பு), petit (des oiseaux, du cerf et autres animaux), appeau, oiseau dont on se sert pour en prendre d'autres.

பார்வை, n. v. de பார்க்கிறது, vue, regard, œile, aspect, perspective, apparence, attention, beauté, estimation, évaluation, appeau, animal privé dont on se sert pour en prendre d'autres, magie; — க்காரன் celui qui guérit ou charme les maladies, enchanteur, estimateur; மான் — cerf qui sert à en attirer d'autres; — க்குணம் le propre de la vue..., maladie causée par la magie; — த்தகடு plaque du trou fait pour la clef; — த்தாழ்ச்சி faiblesse de la vue manque d'attention, modestie des regards, des yeux; — பார்க்கிறது regarder, considérer, estimer, évaluer, user de sortilège, charmer, prononcer des formules pour charmer une maladie; — பார்க்கத்தெரிந்தவன் celui qui sait considérer, discerner et estimer les choses, enchanteur; இதுநல்ல —, இதுபார்வைக்கு நேர்த்தி voici une belle perspective, ceci a une belle apparence, est beau à la vue.

பார்வையாளன், (பார்வை), celui qui fascine par ses regards.

பால, adj. de பாலன் et de பாலம் et pl. n. de பாலது.

பாலகம். l'arbrisseau கொட்டம்.

*பாலகன், 1° (pâlaka), protecteur, conservateur, gardien, palefrenier. 2° (bâlaka), nouveau né, poupon, enfant, — en bas âge, petit garçon, fils: பாலகன்றன்மை, (தன்மை), பாலகத்துவம் conservation, protection, enfance; உலகபாலகன் protecteur du monde, roi; உலகபாலகத்துவம் conservation —, gouvernement du monde, sage gouvernement d'un roi.

*பாலகி, (fém. du préc.), jeune —, fille.

பாலகுடை, (பால், குடை), cuillère à lait; — pour donner du lait aux enfants, espèce de gâteau, ou — க்கொடி, இத்தியம் — l'arbrisseau ballia sororia, ou — ச்சங்கு coquillage qui sert de cuillère à lait, conque dont les protubérances inférieures sont coupées et qui sert pour donner du lait... aux enfants.

பாலகுணம், l'arbre கருங்காலி

பாலது, 1° gén. de பால். 2° ou பாற்று. 3me pers. neutre du குறிப்புவினை de பால் c'est la part, la propriété, chose qui convient, il est convenable, il faut: தருமஞ்செய்ப்பாலது il convient de faire l'aumône.

பாலமுடக்கி, la plante கொவ்வைப்பருத்தி.

*பாலம், 1° (bhâla), front, lumière. 2° (phâla), soc, barre —, masse —, plaque de fer, chose en fer, lingot, vulgô பாளம்; 3° pont, pont levis, la terre, branche d'arbre: — தூக்குகிறது lever le pont; — விடுகிறது laisser le pont, ou — இறக்குகிறது abaisser le pont. 4° (bâla), queue, cheveux, poil, V. வாலம் et ses composés.

பாலராகம், couleur d'or.

*பாலலோசனன், (பாலம்), celui qui a, dit on, un œil au milieu du front, i. e. Siven.

பாலவடம், V. வாலவடம்.

பாலவரை, espèce d'அவரை ou de pois.

*பாலனம், 1° (pâlana), protection, préservation, conservation, garde, lait d'une vache nouvellement vêlée. 2° P. பாலன்னம், riz cuit avec du lait.

*பாலனன், (id. gardien, conservateur, protecteur.

*பாலன், pl. பாலர், 1° (bâla), nouveau-né, enfant, poupon, petit garçon, enfant au dessous de 7 ans, un des 5 தானப்பொருத்தம், une des 5 combinaisons de place pour les lettres au commencement des poèmes. V. பொருத்தம்-சு. 2° (pâla), gardien, protecteur, conservateur, berger: திவ்விய — le divin enfant, l'Enfant-Jésus; பாலனும்பால்குடியான் même l'enfant à la mamelle cesse de téter (expression usitée pour exprimer l'horreur de la tyrannie); பாலக்காடு la province de Bâlaghat comprenant les districts de பெல்லாரி et de கடப்பை; — சந்திரன் nouvelle lune; — சந்நியாசி jeune religieux; — சிங்கம் jeune lion; — சூரியன் soleil levant, lapis lazuli; — தந்திரம் office de sage-femme; — தனம் propriété d'un enfant ou d'un mineur; — தனயன், jeune fils; — போதம், — போதகம் instruction pour les enfants, titre d'un livre; — பருவம் enfance, état —, péché d'enfants; — ப்பருவம் l'enfance; — மணி grains faits de coquillage; — மணிக்கோவை collier de grains de coquillages qu'on met aux enfants comme amulette: — ரீதி manière enfantine; — ரீதியாய் d'une manière enfantine; — லீலை jeune d'enfant; — வயசு enfance; — வியசனம், V. வாலவியசனம்; (V. *d'autres expressions au mot* வாலம்).

பாலாக்குகிறது, (பால்), partager, faire une part, adoucir, améliorer: மகிமையை மண்ணின் — réduire la gloire en poussière.

*பாலாங்கன், (பாலம், அங்கம்), homme né avec des marques heureuses sur le front, ou qui a un joli front, Siven.

பாலாடை, (பால்), crême, — de lait.

*பாலி, 1° (pâli), digue, chaussée, pont, borne, limite, tache, marque, bout —, lobe de l'oreille, circonférence, grande cruche, pot, louange, *ligne, rang, pointe* —, tranchant d'épée, pou, femme barbue, branche, entretien d'un écolier durant ses études. 2° (bâli), le singe Bâli, V. வாலி, 3° (பால்), vache à lait. 4° le multipliant dit ஆலமரம், le cotonnier rouge dit செம்பருத்தி, callou ou toddi, nom d'un fleuve, le Pâli ou Bâli ancienne langue de மகதம் ou Magadha et langue sacrée des Bouddhistes. 5° P. பாலன் protecteur, défenseur. 6° *imp. de* பாலிக்கிறது: — ச்சின்னம் signe de défenseur, V. ஆலவட்டம்.

*பாலிகை, 1° (Pâlikâ), poignée —, tranchant —, pointe d'épée ou autre arme ou outil, cercle, lobe de l'oreille, cuillère à lait. 2° (bâlika), femme. 3° lèvre, espèce de cérémonie du mariage indou qui consiste à placer un plat couvert de terre sur laquelle sont répandues diverses sortes de céréales prêtes à pousser, la plante அடம்பு.

பாலிக்கிறது, லித்தேன், லிப்பேன், லி, லிக்க, v. a. (பாலன்), garder, conserver, préserver, entretenir, nourrir, donner, accorder: நியாயம் — administrer la justice.

பாலித்தல், பாலிப்பு, *n. v. de* பாலிக்கிறது, *et* *பாலிதம், (pâlita), conservation, préservation, garde, entretien, donation, grâce, faveur.

*பாலியம் (bâlya), enfance, le bas âge au dessous de 7 ans.

*பாலியர், (id.), jeunes enfants, enfants au dessous de 7 ans.

பாலிறவி, l'arbre முருக்கு.

*பாலுகம், (bâlouka), camphre.

பாலுண்ணி, (பால்), mangeur de lait, espèce de loupe qui se forme sur le corps.

பாலுமாறுகிறது, V. பால்மாறுகிறது.

பாலுறட்டி, (பால்), espèce de gâteau.

பாலேடு, (id.). crême, — du lait.

பாலை, terre stérile, désert, chaleur, mer, espèce de poisson, la 7me constellation dite புனர்பூசம், et la 5me dite மிருகசீரிடம், l'arbre mimusops hexandra, la plante tournante asclepias volubilis, l'oiseau பாலைக்குருவி, espèce d'air ou de mélodie, (on en compte 7 *voyez les au mot* இசை), air propre aux pays stériles, séparation de cohabitation ou de commerce conjugal, séparation de biens et d'habitation, se préparer ainsi, un des goûts supposés du chant; பாலைக்கருப்பொருள் ou பாலைத்திணை, V. பாலைநிலக்கருப்பொருள்; — க்கிழத்தி la prétendue déesse des pays stériles, i. e. Kâli ou Dourgâ; — க்குருவி l'oiseau des déserts, nom d'un oiseau; — க்கொடி la plante tournante asclepias volubilis; — ச்சக்கரம் cercle magique ou figure superstitieuse qui a rapport aux pays déserts; — நிலம் terrain stérile, désert, — sans eau et sans ombre, et son voisinage; — நிலக்கருப்பொருள் productions et propriétés des pays stériles au nombre de 14, savoir: 1° — நிலத்தெய்வம் la prétendue divinité des déserts, i. e. துர்க்கை Dourgâ ou Kâli. 2° — நிலத்த

லைவன் chef d'un pays désert, il se nomme காளை, மீளி, விடலை, et sa femme எயிற்றி. 3° — நிலக்குடிகள் habitants du désert, ce sont les குறவர் et les வேடர் ou chasseurs aussi nommés எயினர், புள்ளுவர் et மறவர், et leurs femmes nommés எயிற்றியர், பேதையர், மறத்தியர், 4° — நிலப்புள் oiseau du désert, i. e. புறா pigeon, பருந்து milan கழுகு aigle. 5° — நிலவிலங்கு animal des déserts, le chien rouge செந்நாய் qui chasse les tigres, 6° — நிலத்தூர் bourg des déserts nommé குறும்பு 7° — நிலநீர் eau des déserts; c'est l'eau de puits dite குழிவறுமக்கூவல், வறுங்கூவனீர ou கேணி. 8° — நிலப்பூக்கள் fleurs des déserts, i. e. fleurs des plantes குரா, பாலை, கள்ளி. 9° — நிலமரம் arbres des déserts, i. e. les arbres குரா, மரா, ஓமை, ou மா, கள்ளி, பாலை. 10° — நிலத்தருணவு, — நிலமாக்களுணு nourritures des habitants du désert dite ஆறலை ou வழிபிற்பறித்தன ce qu'ils pillent sur les chemins, et பறிப்பறி ou செழும்பதிகொள்ந்தன ce qu'ils enlèvent dans un pays fertile. 11° — நிலப்பறை tambour des déserts nommé துடி ou உடுக்கை. 12° — நிலயாழ், — நிலத்தியாழ் luth des déserts nommé பாலையாழ். 13° — நிலப்பண் air ou mélodie des déserts nommé பஞ்சுரம் et வெஞ்சுரம். 14° — நிலத்தார் தொழில், — நிலமாக்கடொழில் emploi des habitants des déserts nommé கொள்ளையாடல், சூறையாடல் ou பகற்சூறை pillage, — de jour; — ப்புறம் marche dans le désert, affreux —, ancien désert; — முதற்பொருள் choses principales des pays stériles. pour lieux des déserts et les environs des déserts, pour le temps les saisons dites பின்பனிக்காலம் ou temps des dernières rosées. இளவேனிற்காலம் ou temps des chaleurs modérées et முதிர்வேனிற்காலம் ou temps des grande chaleurs, (ce qui fait depuis le mois de மாசி jusqu'à la fin du mois d'ஆடி), et pour le temps de la journée la partie dite நண்பகல் de 10 heures à 2 heures du soir; — யாழ் le luth des pays déserts — யாழ்த்திறம் son de cetaines notes du luth —, air qui a rapport aux terres stériles ou au désert; — வனம் désert, — absolu.

பாலொட்டுவை, la plante கொடிப்பாலை.

பாலோதனம், (பால்), V. பாற்பொங்கல்.

பால், lait, — de femme, d'animal ou de plantes, le lait de vache est un des 5 objets qui composent le பஞ்சகௌவியம், blancheur, le blanc, place, lieu, propriété, devoir, convenance, qualité, nature, caractère, genre des noms, mode d'arranger les cheveux des femmes, côté, coin du monde, part, portion, moitié, destin, utilité: பால்-கு-1° les 5 genres tamouls qui comprennent les 3 genres et les 2 nombres du latin, de cette manière: ஆண்பால், ஒருவன், ou அவன் le masculin singulier, பெண்பால், ஒருத்தி ou அவள் le féminin singulier, பலர்பால் ou அவர் le pluriel épicène, i. e. commun au masculin et au féminin, ஒன்றன்பால், ஒன்று ou அது le neutre singulier et பலவின்பால், பல ou அவை le neutre pluriel. 2° பால்-கு, les 5 manières d'arranger les cheveux des femmes, V. ஐவகைமயிர்முடி: இது எங்கள்பால் ceci est notre lait..., ou est à nous; எப்பாலும் de tous côté; பாலிறக்கம் le pus sortir des pustules de la petite vérole, ou பாலிறங்குகிறது le lait découler, — venir ou sourdre; — உறக்கிறது, — கறக்கிறது traire le lait; — கட்டுகிறது prendre du vaccin, ou வைகுறிப் — கட்டுகிறது ou குற்றுகிறது et வைகுறிப் — வைத்துக்கட்டுகிறது vacciner; பால்கொள்ளுகிறது acheter ou prendre du lait, — du vaccin; — ச்சொறி gale d'un veau ou d'un agneau par manque de lait; — ச்சொற்றி, V. பாற்சொற்றி; — த்தோய்கிறது le lait se cailler, tourner, aigrir; — தோய்க்கிறது, — தோய்த்துப்போடுகிறது faire cailler le lait, y mettre de la présure; — பகாவஃறிணைப்பெயர் nom de l'espèce irraisonnable, dont le genre ou le sexe n'est pas distingué. Ex. மாடுவந்தது la bête bovine est arrivée, (மாடு comprend le bœuf et la vache); — பகாவுயர்திணைப்பெயர் nom de l'espèce raisonnable dont le genre ou le sexe n'est pas distingué, comme மக்கள் வந்தார் les enfants ou les gens sont venus (மக்கள் comprend les garçons et les filles, les hommes et les femmes): — பிடிபதம் temps ou les épis de la moisson commencent à être en lait; — பீச்சுகிறது faire jaillir le lait, traire; — பெயர்ச்சிக்காய்ச்சல் fièvre de lait; — போன்ற pareil à du lait, laiteux; — மரம் arbre laiteux; — மறக்கிறது être sevré; — மறக்கப்பண்ணுகிறது, — மறப்பிக்கிறது, — மறக்கடிக்கிறது, — மறிக்கிறது sevrer; — மறுக்கிறது, — மறுத்துப்போகிறது le lait tarir, cesser de couler; — மாறிக்கை nonchalance, paresse (mot. télinga); — மாறுகிறது, — மாறியிருக்கிறது les genres être confondus, être paresseux, nonchalant, tergiverser, différer; — மாறிபோனமாடு vache qui ne donne plus de lait; — மீன் le poisson laiteux clupa cyperinoides; — முடக்கி nom d'une plante; — முட்டான் sorte de

poisson ; — முறிகிறது, — முறிந்துபோகிறது le lait tourner, se gâter, se cailler; — வழு solécisme —, faute contre le genre ou confusion de genres, comme donner une terminaison féminine à un nom masculin ou à un verbe dont le sujet est masculin...; — வற்றுகிறது le lait tarir ; — விடைக்கன்று veau sevré ; — வியாபாரி marchand de lait ; — வீதிமண்டலம் la voie lactée ; — வெடிக்கிறது le riz et autres grains se fendre par le gonflement du lait ; — வெள்ளி argent pur, — blanc comme lait ; — வெள்ளைமண் terre blanche comme lait, — de blanchisseur; கெட்டபாற்பாலாமோ de mauvais lait deviendra-t-il bon ? du lait tourné redeviendra-t-il bon ?

பாவ, 1° obl. de பாவம். 2° inf. de பாவுகிறது.

*பாவகம், 1° (bhâvaka), propriété, nature (d'une chose), intention, manifestation extérieure —, expression d'affection, — de sentiments amoureux, apparence, ressemblance, idée. 2° (pâvaka), pureté, la noix à marquer dite சேங்கொட்டை, l'arbre qui la produit. 3° meurtre.

*பாவகன், 1° pâvaka), feu, le prétendu dieu du feu, i. e. Agni, celui qui purifie, homme devenu pur, — purifié par la méditation religieuse. 2° (bhâva), savant.

*பாவகாரி, (பாவம்), âme pécheresse.

*பாவகாரணி, (பாவகன், அரணி), bois propre à faire du feu par son frottement, premna spinosa.

*பாவகி, (பாவகன்), Soupramanien qu' on prétend né du feu, la femme d'Agni.

*பாவசம், (பாவம், சம்), amour.

பாவசன், (பாவசம்), Kâmen, le Cupidon indien.

பாவடம், V. பாவாடம்.

*பாவட்சயம், P. பாவக்ஷயம், expiation —, abolition du péché.

பாவட்டா, drapeau.

பாவட்டை, l'arbrisseau pavetta indica : — ச்சக்கரத்தி nom d'un arbrisseau.

பாவணி, (பா, அணி), beauté —, ornement poétique

பாவண்ணம், (பா), espèce d'harmonie ou d'air propre à la poésie.

*பாவம், 1° P. பாபம், péché, crime, faute, désordre, vice, méchanceté, malignité, bassesse, malheur, défaut de bonheur. 2° (bhâva), condition, manière d'être, état, — naturel, propriété innée, nature, existence, réalité, ce qui existe, être vivant, dessein, intention, vue, âme, l'esprit, action, chose, objet, substance, monde, univers, idée abstraite —, sens —, racine d'un mot, naissance, place de la naissance, matrice, passe-temps, instruction, avis, signe indicateur —, indice de la pensée, expression corporelle —, manifestation de mouvement, être —, objet doué de mouvement, geste, une des parties de l'art dramatique ou de la danse, pouvoir surnaturel, organe des sens ou des passions ; — கட்டிக்கொள்ளுகிறது, — செய்கிறது pécher, commettre un péché ; பாவக்ஷயம் abolition —, expiation du péché ; — க்காய், P. பாகற்காய் ; — சங்கீர்த்தனம் confession, — des péchés ; — சங்கீர்த்தனம்பண்ணுகிறது se confesser, confesser ses péchés ; — சங்கீர்த்தனங்கேட்கிறது confesser, entendre les confessions ; — தோஷம் malice —, coulpe —, tache du péché ; — வைராக்கியம், — விரக்தி renoncement au péché, ou — நாசம், — பரிகாரம் expiation —, destruction du péché ; — புண்ணியம் le péché et la vertu ; — புண்ணியவழக்கம்-ட., V. பாபபுண்ணியவழக்கம் ; — ப்பொறுத்தல், — ப்பொறுதி, — மன்னிப்பு pardon —, rémission du péché ou, — ப்பொறுத்தலுச்சாரணம் absolution des péchés ; — மார்க்கம் voie criminelle ; — ஜாதிகள் gens vils, criminels, chasseurs ; — மோசனம், — விமோசனம் expiation —, rémission du péché ; — விமோசனஞ்செய்கிறது effacer —, remettre —, expier les péchés d'autrui ; — விமோசனஞ்செய்துகொள்ளுகிறது expier ses propres péchés. (V. au mot பாபம் d'autres composés).

பாவலர், (பா), gens habiles en poésie, poètes, savants.

பாவல் 1° opt. et n. v. de பாவுகிறது action d'étendre..., sandales de bois dites பாதகுறடு, partie d'un navire. 2° P. பாகல்.

பாவற்காய், P. பாகற்காய்.

பாவவாளி, (பாவம், ஆளி), pécheur.

*பாவனம், 1° (pâvana), pureté, netteté, purification, expiation, chose qui purifie, pénitence, bouse de vache, encens. 2° (bhâvana), preuve, examen, recherche, imagination, perception mentale, méditation, récollection, réminiscence, idée, conjecture, jugement de la capacité d'après les paroles, ornement, décoration, union : பாவனத்துவனி, — த்தொனி conque.

*பாவனன், (pâvana), le feu, le poète Vyâsen.

*பாவனாதீதம், (பாவனை, அதீதம்), chose qui surpasse l'imagination.

பாவனையுருவகம், (id. உருவகம்), figure

de rhétorique, — d'imagination, — qui représente les objets, imagination.

*பாவனி, (pâvanî), la prétendue déesse du Gange ou கங்கை, vache, basilic dit துளசி.

*பாவனை, 1° (bhâvana), imagination, perception mentale, idée, réminiscence, souvenir, pensée, méditation. 2° manière, ressemblance, imitation, conduite; — பண்ணுகிறது comparer, représenter, dissimuler, feindre, — contrefaire, imiter, imaginer, se représenter, s'imaginer; — பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறது se figurer, s'imaginer, garder le souvenir de quelqu'un; — யாயிருக்கிறது ressembler, être semblable, l'image de; — யாக à l'imitation, comme; பிள்ளைப் — யாகவளர்க்கிறது élever comme son enfant, மருண்டவன் — யுங்காணேம் il ne semble pas même être effrayé.

பாவாடம், 1° action de se couper ou de couper la langue devant une idole (comme hommage superstitieux); — எடுக்கிறது, பண்ணுகிறது, — செய்கிறது, — போடுகிறது se couper ou couper ainsi la langue. 2° (bhâvata), indication de sentiments amoureux, ornement, décoration.

*பாவாடன், (bhâyâta), homme pur, pieux, acteur, libertin.

பாவாடை, (பாவு, ஆடை), toile —, habit —, jupe de femme, toile qu'on étend par terre sur la route dans de grandes solennités. V. கோலம்: — வீசுகிறது faire au loin des signaux en agitant une toile blanche, hisser —, presenter un drapeau de trêve; — பழுது espèce de sacrifice.

பாவாணர், (பா, ஆணர்), poètes.

*பாவாத்துமா, P. பாபாத்துமா, pécheur, personne criminelle.

*பாவாபாசம், (பாவம், ஆபாசம்), feindre d'être ému.

பாவார்க்கிறது, (பா), V. பாவிழைக்கிறது.

*பாவார்த்தம், (பாவம், அர்த்தம்), sens d'un mot, sens clair et direct d'une sentence.

பாவாற்றி, (பா, ஆற்றி), brosse ou peigne de tisserand, pour démêler le fil).

*பாவி, 1° P. பாபி, pécheur, pécheresse, méchant, pervers. 2° (bhâvi), ce qui est existe ou doit exister, qui a la nature de. 3° (pâvi), qui purifie. 4° imp. de பாவிக்கிறது.

*பாவிகம், (bhâvika), invention, imagination, une des 35 figures de rhétorique employées dans les poèmes, figure de rhétorique qui décrit comme présent, le passé et le futur, chose naturelle, innée sentimentale, future, raconter tout du long comme un poème.

பாவிக்கிறது, வித்தேன், விப்பேன், வி, விக்க, v. a. et n. (பாவிதம்), imaginer, se figurer, se représenter, feindre, imiter, marcher, être d'usage; பாவித்துப்பார்க்கிறது essayer d'imiter, regarder après avoir imité ou feint, considérer —, examiner l'exactitude d'une imitation; உண்டுபாவிக்கிறது imaginer, représenter, montrer, confirmer (un mensonge), கண்டு — imiter, imaginer; சுகமாய்ப் — se croire bien portant (quoique malade), உம்மைப்போலேயவனைப் பாவித்துக் கொண்டிருந்தேன் je me le figurais tel que vous; கானமயிலாடக்கண்டிருந்தவான்கோழி- தானுமதுவாகப்பாவித்திருக்கிறது le dindon ayant vu le paon de la forêt faire la roue s'imagine être lui-même un paon.

*பாவிதம், 1° (bhâvita), mélange, composition, parfum, consentement, promesse, résolution, imagination, invention, gain, supposition. 2° (pâvita), purification.

பாவித்தல், பாவிப்பு, n. v. de பாவிக்கிறது, imagination, imitation.

*பாவித்திரம், (bhâvitra), les 3 mondes, le ciel, la terre et l'enfer pris collectivement.

பாவிழைக்கிறது, (பா, இழைக்கிறது), faire la chaîne, ourdir la trame, mettre le fil en peloton.

பாவினம், (பா, இனம்), classification des 4 premières espèces de vers ou de strophes dites வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, ou subdivision de ces 4 espèces de poésie; chacune d'elles se subdivise en 3 variétés nommées தாழிசை, துறை, விருத்தம் ce qui forme 12 subdivisions nommées வெண்டாழிசை, வெண்டுறை, வெளிவிருத்தம், ஆசிரியத்தாழிசை ஆசிரியத்துறை, ஆசிரியவிருத்தம், கலித்தாழிசை, கலித்துறை, கலிவிருத்தம், வஞ்சித்தாழிசை, வஞ்சித்துறை, வஞ்சிவிருத்தம்; la 5me espèce de vers dite மருட்பா ne se subdivise pas.

பாவு, 1° P. பா, fil de coton, chaîne —, trame d'une toile. 2° imp. et part. de பாவுகிறது: பாவிசேவார்க்கிறது entremêler des fils de couleur parmi les blancs dans la chaîne d'une toile; பாவுகல் pavé, carreau, pavé en pierres, carrelage, plancher carrelé, — en pierres; — தாள் chaîne (de la toile); — பலகை planche du plancher, plafond, lambris; — ப்பலகை planche mince que les tisserands mettent entre les fils de la chaîne.

*பாவுகம், (bhâvouka), joie, bonheur, jour heureux.

*பாவுகன், (id.), mari de la sœur.

பாவுகிறது, விேனன், வுவேன், வு, வ, v. a. et n. பாவுதல், n. v. étendre, placer régulièrement, — en long et en rang des briques, des planches..., paver, plancheier, répandre, mettre du semis, semer épais des céréales qui doivent être ensuite transplantées, planter, fixer, se tenir s'appuyer —, porter sur (la terre ...) toucher du pied le fond, prendre, — pied, — racine, se répandre, passer par-dessus, traverser, franchir: பாவிப்போடுகிறது étendre, placer régulièrement, placer —, appuyer sur; காற்றனைவிலேபாவவில்லை le pied n'a pas touché ou touchait à peine la terre (se dit de la course rapide d'un cheval); ஆற்றிலேகால்பாவவில்லை on ne peut prendre pied —, le pied ne porte pas à terre dans la rivière.

பாவை, peinture, représentation, poupée, marionnette, statue, — peinte, femme (*pl.* பாவைமார்). muraille: — க்கூத்து danse de marionnettes; — போலிருக்கிறது être comme une peinture ou une statue peinte, être beau; பாடுவிக்கிறது, — யாட்டுகிறது faire danser des marrionnettes.

பாவோடல், (பாவு, ஓடல்), bâton sur lequel passe ou qui tient la chaîne d'une toile, *ou*

பாவோடுகிறது, பாவோடல், (*id.*), faire —, ourdir —, étendre la chaîne.

பாழி, largeur, explication, bourg, village, ville, — en pays cultivé, ville —, camp des ennemis, caverne, — de montagne, — cellule —, ermitage d'ascète, de reclus, temple, lit, couche, litière pour les animaux, grandeur, force, air, mer, petit étang, ruine, désolation, l'herbe கு சை.

பாழித்தியம், sorte d'ouvrage littéraire.

பாழும், *imp. et part. de l'inusité* பாழ்கிறது: — தலம் place ruinée, — déserte: — கிணறு puits en ruine, — desséché.

பாழ், 1° ruine, perte, désolation, ravage, dévastation, décadence, désert, vide, inutilité, mal. 2° *imp. et part. de* பாழ்கிறது, 3° *imp. de* பாழ்க்கிறது; சுத்தப் — ruine entière, pure désolation; தானப் — dévastation d'un lieu, lieu ruiné, désert, stérile; — ஆகிறது, ஆய்ப்போகிறது, dépérir, tomber en ruine, être ruiné, désolé, dévasté, s'anéantir, se fâcher; — ஆக்குகிறது ruiner, dévaster, ravager, désoler, détruire; — கிராமம் village ruiné, dévasté; — நிலம் terre stérile, en friche, déserte, ruinée, dévastée; — படுகிறது tomber en ruine, être ruiné, dévasté, ravagé, anéanti; — மூலை côté de mauvais augure, — où l'on ne va pas; — வாயன், m. — வாய்ச்சி, f. homme —, femme qui se plaint sans raison, qui parle ou jase en vain; — வாய்க்கூறல் vaine plainte, — parole; — வாய்க்கூறுகிறது se plaindre sans raison, jaser ou parler inutilement; — வெளி compagne —, place vide, désolée, l'espace, le vide (parole de l'அத்துவைதம் ou de la secte des Advitas impliquant la négation d'un paradis local et identifiant l'âme avec la divinité); பாழிலே, பாழுக்கு en ruine, en vain, inutilement; பாழிலே போடுகிறது mettre en ruine, dépenser en vain; பாழிலே வாங்குகிறது acheter à pure perte; பெண்ணைப்பாழிலேதள்ளுகிறது jeter sa fille dans le désert, la mal marier; பாழுக்கிறைக்கிறது arroser un désert *ou* பாழுக்குழைக்கிறது travailler en vain; பாழூர்க்குநரிராசா dans un village ruiné, le chacal est roi.

பாழ்க்கடிக்கிறது, (பாழ்க்க, *inf. et* அடிக்கிறது), ruiner, dévaster, ravager.

பாழ்க்கடி, பாழ்க்கடித்தல், பாழ்க்கடிப்பு, *n. v. du préc.* ruine, perte, dégât, dévastation, destruction.

பாழ்க்கிறது, ழ்த்தேன், ழ்ப்பேன், ழ், ழ்க்க, *v. a. et n.* பாழ்க்குதல், பாழ்த்தல், *n. v.* ruiner, dévaster, anéantir, s'anéantir, dépérir, être ruiné, dévasté, ravagé, désolé: பாழ்த்துக்கிடக்கிறது être désolé, dévasté, en ruine; பாழ்த்துப்போகிறது tomber en ruine, être dévasté.

பாழ்ங், பாழ்ஞ், பாழ்ந், பாழ்ம், (பாழ், *avec les douces* ங், ஞ், ந், ம், *insérées devant* க, ச, த, ப,): பாழ்ங்கிணறு, பாழ்ங்கூவல், vieux puits desséché, — en ruine, — comblé: — குடி famille ruinée, anéantie; பாழ்ஞ்சேரி ville —, village ruiné; பாழ்ந்தலம், lieu ruiné, — désert, dévasté.

பாழ்த்தல், பாழ்த்து, *n. v. et gér. de* பாழ்க்கிறது.

பாளபந்து, les caractères Bâlband, variété du Dévanâgari propre à écrire le sanscrit.

பாளம், (phâla *soc*), coin —, masse —, gueusillon —, barre de métal, lingot, longue bande de toile: பாளம்பாளமாய்வார்க்கிறது fondre en masses, en barres, en lingots; பாளக்கட்டி lingot; — ச்சீலை linge enduit d'un remède et mis sécher.

பாளயம், V. பாளையம்.

பாளாசக்கயிறு, corde pour attacher les pieds d'un cheval à un piquet.

*பாளி, 1° (pâli), signe, marque. 2° camp, campement d'une armée.

*பாளிதம், 1° P. பாணிதம், sucre brut, — candi. 2° (pâlila, *nourri*), riz cuit, — au lait, ragoût, sauce, camphre, étoffe, habit de soie.

பாளை, la spathe qui couvre le spadix ou le bouton de fleurs du palmier, du cocotier, de l'aréquier... (cette spathe liée, battue et coupée devient le canal d'où découle le suc de l'arbre, qui devient la boisson dite callou), épi vide, sans grains, l'âge qui précède celui qu'on nomme பாலப்பருவம், *i. e* l'âge avant 5 ans, *ou* பாளைப்பருவம் un des âges ou degrés de croissance du fétus : அலகுபாளை spadix du palmier mâle : — சீவுகிறது râcler le spadix, en couper une légère tranche ; — தட்டுகிறது battre la spathe ; — புறப்படுகிறது, — வருகிறது la spathe sortir, — venir ; — விடுகிறது produire —, donner la spathe, *i.e.* fleurir; — மடல் spathe, enveloppe du spadix : — விட்டுக்காய்க்கிறது le palmier fleurir et produire des fruits ; தென்னம்பாளையிலேகள்ளிறக்குகிறது tirer du callou de la spathe du cocotier.

பாளையம், camp, campement, village entouré de murs en pierres, faubourg où sont logés des soldats, armée, pays —, district de Paléyagar ou de chef feudataire ; — அடிக்கிறது camper, fixer son camp. — இறங்குகிறது camper, une armée arriver, — arrêter pour camper, dresser sa tente ; — எடுக்கிறது lever une armée ; — எழும்புகிறது décamper, l'armée se mettre en marche; — எழும்பல் décampement, levée d'un camp ; — ஏற்பாடுபண்ணுகிறது, former un camp ; — கோட்டை Pâléyamcotté, en anglais Pallamcottah, ville du sud de la presqu'île : — சூழச்செய்கிறது faire camper —, camper tout autour ; — போடுகிறது camper, placer son camp, être longtemps, — pour rester ; — வாங்கிப்போகிறது décamper, lever le camp; பாளையக்காரன் Pâléyager, (en anglais Poligar), chef feudataire qui paie tribut au roi et est chargé avec une armée de la défense d'un côté d'un royaume, général d'armée, homme de camp, — qui habite sous une tente ; பாளையப்பேட்டை Paléyagar.

பாளையாரம், (பாளை, அரம்), lime en forme de spathe, ronde et pointue.

பாறல், 1° bœuf, — de charge, taureau, le signe du Taureau. 2° *opt. et n. v. de* பாறுகிறது, fuite, course, combat, se miner, le pied ou le bas manquer.

பாறு, 1° *gén.* பாற்றின், *obl.* பாற்று, faucon, milan, navire, chaloupe. 2° *imp. et part. du suiv.* : — வைக்கிறது équiper un navire.

பாறுகிறது, றினேன், றுவேன், று, ற, *v. n.* பாறுதல், *n. v* courir, fuir, combattre, se miner, le bas ou le pied s'écrouler ou manquer.

பாறை, 1° roc, rocher, roche, écueil, brisants, élévation, terre. 2° *P.* பாறாய், 2° *pers. nég. de* பாறுகிறது : — பிடித்திருக்கிறது, — யாயிருக்கிறது être dur comme un rocher ; — உப்பு espèce de sel ; பாரைக்கசையாதபாறை rocher qui reste inébranlable à l'action d'un levier.

பாற்; *obl. de* பால், de lait, *devant* க, ச, த, ப ; — கடல் mer de lait (une des 7 mers fabuleuses des Indiens) ; — கடற்பிறந்தாள் celle qu'on dit née de la mer de lait *i. e.* Lakchimi ; — கடற்றுயில்வோன் celui qui dort (au dire de la fable) sur la mer de lait, *i. e.* Vichnou ; — கட்டாயிருக்கிறபயிர், — கட்டுப்பயிர் céréales dont le grain est encore en lait ; — கலசம், — கலயம் pot au lait (en terre), — pour traire les vaches...) ; — கவடி cauris, petit coquillage qui sert de monnaie ; — காய் verrue (qui vient sur le corps), fruit non mûr, — qui est encore en lait ; — காரன் marchand de lait ; — காரி laitière, marchande de lait, nourrice, femme qui a un enfant à la mamelle ; காரிச்சி, *P.* பாற்காரி vendeuse de lait ; — குடிமறப்பிக்கிறது sevrer ; — குழந்தை enfant à la mamelle, — qui tête encore, poupon ; — குழம்பு lait épaissi par la cuisson, sauce au lait : — குழம்புஞ்சோறும்போடுகிறது servir du riz et de tel lait ou de telle sauce ; — கெண்டை, *V.* பால்மீன் — கொடி, *V.* நன்னாரி : கொவ்வை espèce de கொவ்வை ou bryonia ; — சட்டி, — சால், — தொட்டி jatte —, seau au lait ; — கண்டு lait qui s'est attaché au fond du vase en cuisant ; — சுறா espèce de requin inoffensif que l'on mange ; — சொக்கு épuisement —, fatigue de la marche ; — சோகி, *V.* பாற்கவடி ; — சோறு riz au lait, — bouilli avec du lait ; — சோற்றி, — செற்றி, — சொற்றிச்செடி la plante ruellia secunda ou பொற்றிக்கீரை ; — பசு vache à lait ; — பல் dent de lait, — blanche ; — பண்ணயம் offrande de lait ; — பாக்கியம் bonheur d'avoir en abondance des vaches et du lait ; — பாத்திரம் vase à lait ; — பிடிபாகாய் fruit en lait, à peine formé ; — பீர்க்கு concombre blanc ; — பூசை, — பொங்கல் riz cuit au lait, — bouilli avec du lait ; — பூசை

ou — பொங்கலிடுகிறது faire une offrande de riz cuit au lait.

*பாற்கரம், பாற்கரன் P. பாஸ்கரம், பாஸ்கரன்.

*பாற்குனம், (phâlgouna), le mois de பங்குனி, la 12e constellation lunaire.

*பாற்குனன், (id.), surnom d'அருச்சுனன் né sous la constellation பாற்குனி.

*பாற்குனருதுகம், (id. ருது, கம்), le printemps qui commence dans le mois de பங்குனி.

பாற்குனி, (id.,i), jour de la pleine lune dans le mois de பங்குனி (alors on célèbre la fête du printemps), la 11me —, la 12me constellation lunaire (on les distingue l'une de l'autre par les noms de பூரம் (d'ou பூரம்) பாற்குனி et de உத்தரபாற்குனி.

*பாற்குனிகம், (id. ika), le mois de பங்குனி.

பாற்சொசந்தன், (பால், சொசு, அந்தன்), émeraude.

பாற்று, 1o ou பாலது, 3me pers. neutre sing. du குறிப்புவினை de பால், il convient, il est juste, néccessaire. 2o obl. de பாறு.

பாற்றுத்தம், (பால், துத்தம்), vitriol blanc ou sulphate de zinc qui sert de remède pour les yeux.

பாற்றெளி, (பால், தெளிக்கிறது), cérémonie funèbre dans laquelle les Indous versent du lait sur les os du défunt.

பானகம், பானக்கம், (பானம், ka), sorbet, limonade, espèce de breuvage mêlé de lait de beurre.

*பானசம், (பனசம்), liqueur spiritueuse tirée du fruit du jaquier.

பானசியர், cuisiniers.

*பானம், (pâna), breuvage, boisson, action de boire, callou ou jus de cocotier.... fermenté chose potable, — bonne à boire, — qu'on boit; — கொள்ளுகிறது, — பண்ணுகிறது, boire; பானகோஷ்டிகை, — கோஷ்டிகை, (கோஷ்டி, kâ), auberge, guinguette, taverne; — பரம் action de boire; — பலி offrande de boisson, libation; — பாத்திரம், — பானசம் vase à boire, gobelet, verre, coupe; — விற்பவன் distillateur, marchand de liqueurs.

பானல், mer, caillou ou toddi, nénuphar bleu, cheval, rizière, champ, terre cultivée, bétel.

பானாதிகள், (பானம், ஆதி), le boire et autres choses semblables: அன்ன — le manger, le boire et autres choses nécessaires à la vie.

பாநாள், (பால், நாள்), demi-journée, la moitié du jour, midi, minuit.

பானி, 1o (பானம், i), homme qui boit, buveur, ivrogne. 2o armée. 3o imp. du suiv. — க்குருச்சி alun.

பானிக்கிறது, னித்தேன், னிப்பேன், னி, னிக்க, v. a. (பானம்), பானித்தல், n. v. boire.

*பானீயம், (pâniya), chose qu'on peut boire, eau: பானீயநகுலம் loutre; — சாலிகை, (சாலை, ika), place où l'on donne à boire.

*பானு, (bhânou), soleil, rayon de —, lumière, beauté, belle femme, maître, prince, roi, un des 32 systèmes d'architecture: — பலை banane; — மைந்தன் le fils prétendu du soleil, i. e. Saturne, Yamen; — வாசரம், — வாரம் le jour du soleil, i. e. le dimanche.

பானை, grande —, cruche, marmite, pot, vase; — க்குடுவை petite cruche; — சட்டி les cruches et les casseroles; — மூடி couvercle de cruche, petit vase qui sert à couvrir les cruches; — தட்டுகிறது frapper légèrement une cruche; — யறுகு, V. பொறுகு.

பான், 1o particule qui, jointe à la racine d'un verbe, marque le futur et signifie pour, c'est la 3me pers. fut du sing. masc. உண்பான்வந்தான் il est venu pour manger. 2o P. பத்து dans les mots composés comme ஒருபான் 10, இருபான் 20, முப்பான் 30, நாற்பான் 40, ஐம்பான் 50, அறுபான் 60, எழுபான் 70, எண்பான் 80, (inusité), 3o P. பால் devant ம்: — மயக்கம் confusion des heures, licence qui permet de joindre des mots de genres différents, v. g. un verbe au neutre avec un sujet d'un genre différent; — மாறுகிறது, V. பால்மாறுகிறது; — மாறிக்கை, V. பால்மாறிக்கை; — முளை germe, cause du —, destin.

பான்மை, (பால்), qualité, fois.

பி

பி, 1o lettre syllabique, composée de ப், et de இ, ri bref. 2e beauté.

*பிகம், (pika), le couil ou coucou indien: பிகபந்து, — பெந்து, — ராகம், — வல்லபம் l'arbre favori du couil, i. e. le manguier.

*பிகாங்கம், (பிகம், அங்கம்), nom d'un oiseau.

*பிகானந்தம், (*id.* ஆனந்தம்), les délices du couil, *i. e.* le printemps.

*பிகி, (piki), la femelle du couil.

பிகிகிறது, கிந்தேன், கிவேன், கி, கிய, *v. a.* (பிகு), பிகிதல், serrer, resserrer, — ce qui est lâche, tendre, presser; பிகிகிற கச்சுப்பட்டை sangle de cheval.

பிகிறது, *P.* பிய்கிறது, se déchirer.

பிகு, பிகுவு, tension, serrement, resserrement, force, appuyer sur les notes ou le ton, ton grave, gravité, austérité, arrogance, grandeur; பிகுப்பட்டை sangle de cheval; பிகுவாய்ப்பேசுகிறது parler avec arrogance; பிகுவேற்றுகிறது bander un arc, tendre une corde, serrer, exprimer en pressant.

பிதுகிறது, பிதுதல், *P.* பிதுகிறது, பிதுதல்

*பிக்கம், (pikka), jeune éléphant.

பிக்கிறது, *P.* பிய்க்கிறது, déchirer.

பிக்கு, déviation, discorde, perplexité, embarras, difficulté, inconvenance, embrouillement, trouble, confusion, erreur, tromperie, obstacle, arrestation, irrésolution à permettre ou à arrêter: சிக்குப் — embrouillement, embarras, empêchement, erreur, querelle, débat, controverse; சிக்குப்பிக்கிலகப்பட்டுக்கொள்ளுகிறது se trouver dans l'embarras, dans la détresse, en danger, être embarrassé *ou* பிக்காய்க்கிடக்கிறது être embrouillé, emmêlé, confus: பிக்குதீருகிறது l'obstacle être levé; — பண்ணுகிறது embrouiller, emmêler, embrasser, tromper, filouter; — ப்பிசகு erreur, méprise.

*பிக்ஷணம், பிக்ஷாடனம், (bhikchana), — mâna), demander l'aumône.

*பிக்ஷுகன், *P.* பிக்ஷாகன், (பிக்ஷை, ka), mendiant.

*பிக்ஷா, *obl. de* பிக்ஷை: — சரம் mendicité, coutume de mendier; — சரன் mendiant; — தானம் aumône donnée, — reçue, don de charité, donner —, recevoir l'aumône; — பத்திரம் billet de mendicité permission pour mendier; — பாத்திரம் vase de mendiant.

*பிக்ஷாகாரம், *id.* ஆகாரம்), vivre —, nourriture d'aumône.

*பிக்ஷாடனம், (பிக்ஷை, அடனம்), mendicité, mendier çà et là, cérémonie commémorative des brames sivénistes.

*பிக்ஷான்னம், (*id.* அன்னம்), riz cuit —, nourriture donnée en aumône.

*பிக்ஷிதம், (bhikchita), demander l'aumone.

*பிக்ஷு, பிக்ஷுகன், (bhikchou, ka), mendiant.

*பிக்ஷை, (bhikchâ), aumône, mendicité, quête, poignée de riz donnée en aumône, service, garde, salaire (V. les composés au mot பிச்சை, excepté le 1er).

*பிங்கம், (pinga), couleur d'or — jaune, rougeâtre, couleur tannée, basanée, rougeâtre, jeune veau, petit d'animal; பிங்கசடன் (சடை), celui dont la chevelure est roussâtre, *i. e.* Siven; — திருட்டி l'animal à l'œil rougeâtre, *i. e.* le lion.

*பிங்கலந்தை, (பிங்கலம், tâ), dictionnaire tamoul de பிங்கலன்.

*பிங்கலம், (pingala), couleur d'or, — rougeâtre ou jaunâtre, — tannée, — brune, or, cuivre, orpiment jaune, un des prétendus trésors de Koubêren, singe, mangouste ou ichneumon, hibou, chouette, le côté gardé, dit-on, par Koubêren, *i. e.* le nord, le dictionnaire tamoul de பிங்கலன்.

பிங்கலன், (*id.*), homme de couleur rougeâtre, Siven, Koubêren, Sourien ou le soleil, feu, Pingalen, être fabuleux qui a la forme d'un serpent des régions inférieures, auquel on attribue un traité de prosodie et qui est considéré comme un முனி ou personnage inspiré, célèbre lexicographe auteur du dictionnaire tamoul nommé de son nom பிங்கலந்தை.

*பிங்கலை, (pingalâ), hibou, femelle de l'éléphant prétendu du sud, la femme de பிங்கலன் ou Siven, *i. e.* Parvadi; narine droite, (la gauche est nommée இடகலை), respiration par la narine droite, un des 10 pouls ou நாடி qui part du gros orteil du pied gauche, et va aboutir à la cavité de la narine droite où il a son siège, en se croisant comme une paire de ciseaux avec le pouls nommé இடை. Voici en 4 vers, un pronostic des payens concernant la respiration par la narine droite: ஒழியாது பிங்கலையிலுயிர்ப்பொருநாண்முழுதோடில், அழிவாகுமூவாண்டிலாங்கதனிலிரண்டோடின், வழுவாமயாடந்திடுமேன் மறிந்திவை யீராண்டில், கழிவாலுண்டோன்றதனிலுண்மூன்றுகடிதோடில், si la respiration a son cours par la narine droite durant tout un jour sans cesser, l'on mourra dans 3 ans; si elle ne discontinue pas de passer ainsi pendant 2 jours, l'on mourra dans 2 ans; et l'on expirera dans un an, si elle continue rapidement son cours pendant 3 jours.

*பிங்கள, — வருஷம், (pingala), la 51me année du cycle indien, elle correspond à 1856 et 1917.

பிங்களம், vert-de-gris, différence.

பிங்களிக்கிறது, ளித்தேன், ளிப்பேன்,

ளி, ளிக்க, v. a. பிங்களித்தல். n. v. avoir horreur, abhorrer, remettre ou reculer.

*பிங்கலை, P. பிங்கலை, une division du temps de la vie, V. பிங்கலை.

*பிங்காக்ஷன், பிங்காட்சன், பிங்கேக்ஷணன், (பிங்கம், அக்ஷம், ஈக்ஷணம்), Siven aux yeux rougeâtres.

பிசகடி, (பிசகு, அடி), obstacle, empêchement.

பிசகல், n. v. de பிசகுகிறது, ou.

பிசகு, 1° faute, erreur, méprise, bévue, manquement, déviation, discorde, inconvenance, incohérence, embarras, obstacle, empêchement. 2° imp. et part. de பிசகுகிறது; — நினைவாய் par méprise, — inadvertance, — பண்ணுகிறது faire une bévue, se tromper, mettre obstacle, contrecarrer; பிசகாயிருக்கிறது (un écrit...) être erroné, fautif, manquer, y avoir une méprise, une erreur; பிசகாய்ச்சொல்லுகிறது se tromper dans ce qu'on dit, parler d'une manière erronée; பிசகாய்ப்போகிறது, பிசகுபடுகிறது manquer, se tromper, errer, ne pas réussir; அதுக்குப்பிசகில்லை il n'y a pas d'erreur ou de doute en cela.

பிசகுகிறது, sync. பிசகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, (பிசகு), n. v. et பிசகிப்போகிறது, faire une bévue, une méprise, errer, se tromper, se méprendre, ne pas réussir, s'écarter, dévier, s'égarer, se détourner de la voie, manquer, — de parole, — à un engagement, ne pas s'accorder, se déboiter, se démettre, se disloquer: பிசகா, பிசகாத, part nég. immanquable, infaillible, certain; பிசகாமலிருக்கிறது être exact, certain, infaillible; பிசகாமற் கத்தரிக்கிறது couper droit sans dévier; — பார்க்கிறது regarder exactement, examiner scrupuleusement; — பிடிக்கிறது tenir juste, sans dévier; — போகிறது ne pas dévier, — se tromper, marcher doit, sans se détourner; அடி — போகிறது suivre les traces sans dévier; வழிபிசகாமல் sans s'écarter de son chemin.

பிசகுதல், பிசகை, n. v. du préc.

பிசக்கு, 1° P. பிசகு. 2° imp. de பிசக்குகிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, v. a. de பிசகுகிறது et de பிசங்குகிறது, பிசக்கல், பிசக்குதல், n. v. empêcher, mettre obstacle, froisser, rendre pliant.

*பிசங்கதை, (பிசங்கம், tâ), couleur basanée, brune, jaune foncé, — brun, blancheur.

*பிசங்கம், பிசங்கத்துவம், (pisanga), couleur brune, basanée jaune rougeâtre.

பிசங்குகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, v. n. பிசங்கல், பிசங்குதல், n. v. V. கலங்குகிறது.

*பிசண்டம், (pitchanda), ventre, dos d'animal.

*பிசண்டிலன், (பிசண்டம், ila), ventre.

பிசத்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, v. n. பிசத்துதல், பிசத்தல், n. v. P. பிதற்றுகிறது.

பிசம், P. பிச்சம், plume.

பிசல், 1° bosse du garrot des bœufs indiens. 2° P. புசல், tempête.

*பிசவ்வியம், (pitchavya), le cotonnier, பருத்தி.

பிசறுகிறது, றினேன், றுவேன், று, ற, v. a. பிசறல், பிசறுதல், n. v. mêler, mélanger, pétrir avec les mains: சோற்றிலே — mêler dans son riz cuit.

பிசனம், sandal rouge.

*பிசாசகி, (பிசாசன், ki), Koubêren dont les trésors sont gardés par les pisâchas ou démons.

*பிசாசம், (pisâtcha), démon, canne à sucre sauvage.

*பிசாசன், பிசாசகன், pl. பிசாசர், பிசாசகர், (id. ka), démon, diable, lutin, esprit malin et malfaisant, homme méchant comme un démon: பிசாசசபம், (சபை), assemblée de démons, pandémonium; பிசாசத்தரு, — விருக்ஷம் l'arbre favori des démons, trophis aspera; பிசாசவப்பிரியம் l'arbre désagréable aux diables, avec lequel on prétend les chasser, i. e. le வேம்பு.

*பிசாசி, பிசாசிகை, (pisâtchi, ka), diablesse, démon femelle.

பிசாசு, voc. பிசாசே, gén. பிசாசின், (பிசாசம்), diable, démon, esprit malin, — malfaisant, diablotin, lutin, géant d'un ordre inférieur: — பண்ணுகிறமடிப்பு ou மோசம் ruses —, artifices —, perfidies du démon: — பிடித்திருக்கிறது être possédé du démon: பிசாசினலேவப்படுகிறது être poussé, excité, guidé ou inspiré par le démon; பிசாசின்மயக்கத்திலகப்படுகிறது être trompé par les illusions du démon: பிசாசைஓட்டுகிறது, — துரத்துகிறது chasser le démon.

பிசாசெத்து, (பிசாசு, எத்து), tromperie du démon.

பிசாசி, l'herbe சடாமாஞ்சில்.

பிசாரதம், nouveauté.

பிசாணம், espèce de riz grossier, V. பசாணம்; பிசாணநாற்று semis de cette espèce de riz pour être transplanté; — ப்பயிர் cette espèce de riz en herbe.

பிசான், saleté, malpropreté, chose gluante: — பிடிக்கிறது être gluant.

பிசி, chose rare, précieuse, dispendieuse, riz cuit, mensonge.

*பிசிண்டம், பிசிண்டிலன், (pitchinda, ila), V. பிசண்டம், பிசண்டிலன்.

*பிசிதம், 1° (pisita), chaire. 2° eau, l'arbre வேம்பு, preuve, exemple, — d'une règle.

*பிசிதாசனன், பிசிதாசி, (பிசிதம், அசனம், asa manger), mangeur de chair, géant, cannibale, démon.

பிசிர், goutte (de pluie, de fonte...) bruine.

*பிசுனம், P. பிசுனம், calomnie, dommage, tort.

*பிசினரிசி, (பிசின், அரிசி), espèce de riz rougeâtre et gluant venant d'Assam.

பிசினறி, (id. நாறி), V. பிசினோறி.

பிசினி, 1° (பிசின்), gomme, glu, résine, colle. 2° P. பிசுனி, avare, chiche, tenace, calomniateur ; — த்தனம் avarice, ténacité, mesquinerie ; — த்தனம்பண்ணுகிறது être tenace, trop chiche ; — த்தனக்காரன் avare, tenace, chiche, mesquin.

பிசினோறி (பிசின். ஊறி). sorte d'arbre. V. பிசினித்தனக்காரன்.

பிசின், gomme, résine, glu, poix, benjoin, la plante aquatique சிறுகுமி, fil de coton, jeune plant —, jet de palmier (qu'on peut manger), V. வெட்டுக்குருத்து; அத்திப் — gomme de figuier; இலவம் — gomme de cotonnier; வேலம் —, கருவேலம் — gomme arabique ; பிசினுபிருக்கிறது, பிசின்போலிருக்கிறது être gluant, visqueux, résineux, gommeux ; — தடவுகிறது enduire de gomme, frotter avec de la gomme.

*பிசு, pitchou, coton, poids de 2 துலாம், Pisou, nom d'un அசுரன் ou démon, espèce de lèpre, une des 8 faces de வயிரவன்.

*பிசுகம், (pitchouka), la plante vangueria spinosa.

பிசுகுகிறது, sync. பிசுகறது, கினேன், குவேன், கு, க, v. a. பிசுகல், பிசுகுதல், n. v. et பிசுகிக்கேட்கிறது, marchander, disputer sur le prix, demander du surplus, — quelque chose par-dessus le marché; பிசுகாமற்போகிறது s'en aller sans rien demander par-dessus le marché.

பிசுக்கு, 1° n. v. du préc. pincée, surplus, addition, demande de quelque chose par-dessus le marché, dispute sur le prix ; — போடுகிறது donner quelque chose par-dessus le marché. 2° glu. V. பிசுக்கு ; பிசுக்கொட்டுகிறது se coller, être gluant.

*பிசுதூலம், (பிசு), le cotonnier பருத்தி, coton.

பிசுபிசுப்பு, (mot imitatif), chose gluante, visqueuse.

பிசுபிசென்கிறது, (id.), être gluant, se coller.

*பிசுமந்தம், பிசுமந்தம், பிசுமர்த்தம், (pitchoumanda, — martta), l'arbre வேம்பு, margosa.

*பிசுலம், (pitchoula), coton, l'arbre tamarix, corbeau aquatique.

*பிசுனம், 1° (pissuna), méchanceté, corbeau, safran, V. பிசுநாலம். 2° (பிசின்), ou பிசுனத்தனம், பிசுனத்துவம், ténacité aux espèces, avarice, mesquinerie ; பிசுனத்தனக்காரன் avare, chiche, tenace ; — வசனம், — வாக்கியம் calomnie, reproche, mauvais discours.

*பிசுனன், (id.), 1° calomniateur, menteur, méchant homme, espion, rapporteur, (surnom de), Nâraden. 2° avare, tenace, chiche.

பிசுனறி, பிசுனோறி, P. பிசினறி, பிசினோறி.

பிசுனி, (பிசுனம்), avare, mesquin, tenace : — த்தனம் avarice, mesquinerie.

பிசுகம், la plante வேலிப்பருத்தி.

பிசைகிறது, சைந்தேன், சைவேன், சை, சைய, v. a. பிசைதல், n. v. et பிசைந்துபோடுகிறது, pétrir (de la farine...), mélanger, — le riz avec le கறி ou ragoût, se frotter (les yeux...) broyer dans la main, v. g. un épi...; பிசைந்தமா pâte pétrie pour faire du pain.

பிசைவு, n. v. du préc.

*பிச்சடம், (pitchtchata), étain, plomb, zinc, inflammation des yeux, ophthalmie.

*பிச்சம், (pitchtchha), queue de paon, plume, panache —, paquet de plumes de paon, crête, cheveux ou poil d'homme, touffe de cheveux du sommet de la tête, couronne, ombrelle blanche, tige du melon d'eau, la plante வத்தரு, la plante இருவேலி, l'arbre காஞ்சிரை : பிச்சப்பழம் fruit du வத்தரு.

பிச்சன், pl. பிச்சர், P. பித்தர், fou, enthousiaste, fanatique.

பிச்சல், P. பிய்ச்சல், action de déchirer.

*பிச்சா, obl. de பிச்சை : — சயம், V. பிக்ஷாசயம் ; — தானம், V. பிக்ஷாதானம் ; — பாத்திரம், V. பிக்ஷாபாத்திரம்.

*பிச்சாகாரம், P. பிக்ஷாகாரம்.

*பிச்சாடனம், P. பிக்ஷாடனம்.

பிச்சாடிக்கயிறு, V. பளாசக்கயிறு, corde pour attacher un cheval à un piquet.

பிச்சி, espèce de jasmin, — de melon, — de plante rampante et grimpante, l'arbrisseau சிறுசண்பகம், espèce de démon.

*பிச்சிலம், (pitchichhila), sauce, ragoût, soupe, humidité, cange ou eau de riz.

பிச்சு, 1° *P.* பித்து, bile, fiel. 2° *P.* பிய்ச்சு, *gér. de* பிய்க்கிறது.

பிச்சை, 1° *P.* பிக்ஷை, aumône, mendicité, quête, service, gage, salaire, poignée de nourriture donnée en aumône. 2° (bhissâ), riz cuit. 3° (pitchtchhâ), l'arbre சிசு, dalbergia, ligne, rang, rangée, ordre, écume d'eau de riz, arc, bananier, banane, corset, espèce de jaquette, salive venimeuse du serpent, gomme du cotonnier soyeux இலவு. 4° la plante ou tige du melon d'eau, la plante வத்தகு : — க்காய் melon d'eau; — க்காரன் mendiant, pauvre; — க்குடி vivre d'aumônes, famille pauvre, — de mendiants; — கேட்கிறது demander l'aumône; தாலிப் — கேட்கிறது demander la conservation de son tali, *i. e.* la conservation de son mari; பிள்ளைப் — கேட்கிறது demander en grâce (à Dieu) des enfants; — ச்சாதம், — ச்சோறு riz cuit donné ou reçu en aumône, — pour les pauvres; — கொடுக்கிறது, — பகிருகிறது, — பகுத்திடுகிறது, — போடுகிறது donner —, distribuer l'aumône; — த்தனம் mendicité, pauvreté; — ப்படி petite mesure, mesure pour l'aumône; — பண்ணுகிறது (des sannyasis...) manger chez quelqu'un, mendier; — முட்டி poignée de riz donnée en aumône; — யெடுக்கிறது, — வாங்குகிறது, recevoir l'aumône, recueillir des aumônes, mendier, vivre d'aumônes; — புண்ணணி mendiant, qui vit d'aumône; ஐயாவே என் வீட்டிலின்றைக்கும்பிச்சைபண்ணும் monsieur, veuillez prendre aujourd'hui votre repas dans ma maison.

*பிஷ்டகம், (pichtaka), petit gâteau, pâtisserie.

*பிஷ்டபம், (pichtapa), le monde.

*பிஷ்டம், (pichta), farine et choses semblables, farine moulue, pilée, — *ou* mets de choses broyées, collation, bouchée, morceau, plomb, étain, *V.* பிருஷ்டம் : பிஷ்டபசு, *litt.* bœuf de farine, victime faite de fleur de farine; — பசனம், — பாசகம் chaudière, bouilloire, casserole.

*பிஷ்டவர்த்தி, (pichtavartti), espèce de gâteau, de pâtisserie.

*பிஷ்டிகம், பிஷ்டிகை, (pichtika, kâ), gâteau de farine de riz

*பிஷ்டை, *P.* விஷ்டை, ordure, fiente d'animaux.

பிஸுத்தி, pièce que les tailleurs mettent au derrière d'un pantalon.

*பிஞ்சகம், 1° (பிஞ்சகம், ka), meurtre. 2° *P.* பிஞ்ஞகம்.

*பிஞ்சகன், (பிஞ்சகம்), meurtrier, le destructeur, *i. e.* Siven.

*பிஞ்சடம், 1° (pindjata), chassie des yeux.

*பிஞ்சம், (pindja), meurtre, force, pouvoir, plume. 2° (*P.* பிச்சம்), la plante சதிக்கொடி.

*பிஞ்சரம், (pindjara), orpiment jaune, rouge foncé, noirâtre, jaunâtre, or cheval bai, cage, thorax

*பிஞ்சலம், (pindjata), orpiment jaune, l'herbe தருப்பை, armée frappée de terreur panique.

*பிஞ்சனம், (pindjna), arc employé pour nettoyer le coton.

*பிஞ்சானம், (pindjâna), or.

*பிஞ்சிகை, (pindjikâ), coton cardé, rouleau de coton préparé pour filer.

பிஞ்சு, 1° fruit à peine formé. 2° *P.* பிய்ஞ்சு. *gér.* *de* பிய்கிறது : — க்காய் fruit tout vert, — à peine formé; பிஞ்சைசத்திருகுகிறது, — திருகிக்கொள்ளுகிறது tordre un fruit tout vert, l'arracher en le tordant

*பிஞ்ஞூஷம், (pindjoûcha), cérumen des oreilles.

*பிஞ்ஞூலம், pindjoûla), mèche de lampe.

*பிஞ்சேடம், (pindjêta), chassie des yeux.

*பிஞ்சோலம், (pindjôlâ), bruit des feuilles et choses semblables.

பிஞ்ஞகம், cheveux tressés, coiffure

பிஞ்ஞகன், (பிஞ்ஞகம்), Siven à la chevelure tressée.

*பிடகம், 1° (pitaka), panier, corbeille, boîte. 2° (pidaka), pustule, bouton au visage. 3° aumône. 5° science, le système —, la loi de Bouddha.

பிடகன், 1° (பிடகம்), Bouddha. 3° (bhichak), médecin.

*பிடகாரி, *P.* விடகாரி, médecine à antidotes.

பிடக்கு, le dos d'un couteau, d'une épée ou d'un outil..., le côté opposé au tranchant ou à la pointe, le gros bout, culasse —, crosse de fusil : ஈட்டிப் — le pied ou le bas d'une lance : உலக்கைப் — manche du pilon : துப்பாக்கிப் — crosse de fusil : நாழிப் — fond de mesure à grains; பிடக்காலிடிக்கிறது frapper avec le pied d'une lance, — avec la crosse d'un fusil; பிடக்காற்போடுகிறது frapper avec le dos d'une épée.

*பிடம், (pita), panier, corbeille (pour mettre du grain), boite, maracal ou boisseau, maison, cabane. 2° (pitha), peine, détresse. 3° *P.* புடம் creuset, purification des métaux.

*பிடரம், 1° (pithara), espèce d'herbe,

cyperus rotundus, batte-à-beurre, pot, casserole. 2° *P.* *பிடகம்*, bouton au visage : *பிடாலவணம்* espèce de sel noir.

பிடரி, la nuque, le derrière du cou, le dessus des épaules : *பிடரிப்பூணிக்கடைப் புணர்வு* agrafe d'un bijou de cou qui se joint sur la nuque : *பிடரியைப்பிடித்துத்தள்ளுகிறது* saisir par la nuque et pousser ; *பிடரியைமடக்கிவிடுகிறது* plier et casser le cou.

பிடர், (*பிடரி*), la nuque : — *த்தலை* le derrière de la tête ; — *ப்பிளவை* espèce d'ulcère à la nuque.

பிடவம், *பிடவு*, dos, derrière, nom d'un arbrisseau.

பிடவை, *P.* *புடவை*, toile.

பிடாந்திரம், *V.* *படாந்தரம்*.

பிடாரம், science de la médecine.

பிடாரச்சொல் (*பிடாரம்*), mot de médecine, mot nouveau.

பிடாரன், *pl.* *பிடாரர்*, preneur de serpents (qui pour les prendre et guérir de leurs morsures a un revenu fixe sur la moisson), médecin, homme de la caste des *குறவர்*.

பிடாரி, — *தேவி*, la prétendue déesse —, Pidâri, forme inférieure de Kâli ; *பிடாரிக்குக்காப்புக்கட்டுகிறது* attacher un cordon au bras de Pidâri au commencement de la fête du renouvellement de son mariage ; *பிடாரியைப்பெண்ணாக வைத்துக்கொண்டார்போலிருக்கிறான்* c'est comme s'il avait Pidâri pour femme, il a une femme aussi méchante que cette diablesse.

பிடாரிச்சி, *fém : de* *பிடாரன்*, femme de de preneur de serpents, — de la caste des *குறவர்*, Couratti.

பிடி, 1° *imp. et n. v. de* *பிடிக்கிறது*, poignée, quantité qu'on peut prendre avec la main, pincée, manche, poignée, prise, saisie, capture, chasse, poignet, force, mesure de 4 doigts, argent comptant, confiance, cardamome, femelle de l'éléphant, du chameau, du yack, vache du Thibet, manière de châtrer par compression : *எழுத்தாணிப்பிடி* manche du stylet à écrire ; — *கடா* bouc châtré ; — *காரர்* chasseurs ; — *கொடுக்கிறது* donner prise, — lieu : — *க்கட்டு* petit paquet, poignée liée, — de feuilles de palmier... liées ensemble ; — *க்கட்டுகட்டுகிறது* lier par poignées, en petits paquets ; *ஓலைகளைப்* — *க்கட்டுகட்டுகிறது* lier des ôles ou feuilles de palmier en paquets (pour écrire ensuite dessus) ; — *க்கொம்பு* cornes encore courtes ; — *க்கொழுக்கட்டை* sorte de gâteaux : — *சேவல்* coq châtré, chapon ; — *கட்டுப் படைக்கிறார்கள்* (les gentils), font cuire de petits gâteaux d'une poignée de farine et les offrent aux pénates ; — *தண்டம்* saisie injuste (d'un innocent...) ; — *படுகிறது* se prendre, être pris, saisi, arrêté, contenu, se borner, convenir, s'adapter : *இந்தஸ்தலமெனக்குப்* — *படாது* ce lieu ne me convient pas ; — *பாடு* prise, être pris, se trouver, —, rapport, convenance, assemblage, richesse, ténacité, avarice ; — *பிடித்துக்கொள்ளுகிறது* retenue, faire une retenue (pour quelque dette) ; — *பிடியென்றுநிற்கிறது* insister, presser une affaire, *litt.* être à dire : prends, prends ; — *பிடியென்றுவருகிறது* venir à la hâte, venir, presser ; — *ப்பிட்டு* espèce de petits gâteaux ; — *மண்* poignée de terre, — de sable —, de mortier épais (qu'on donne à diverses personnes soupçonnées de vol, afin que celle qui a volé puisse restituer secrètement en mettant dedans l'objet volé ; on délaie ensuite le tout dans de l'eau) ; *சாணுன்வாயிற்* — *மண்போடுவேன்* je fourrerai une poignée de terre dans ta bouche (injure) ; — *யரிசி* poignée de riz (qu'on donne *ou* réserve pour aumône...) ; — *யெழுத்தாணி* stylet à écrire qui a une poignée (et qui se plie).

பிடிகம், bracelet d'enfant.

பிடிக்கிறது, *டித்தேன்*, *டிப்பேன்*, *டி*, *டிக்க*, *v. a.* (*பிடி*), prendre, saisir, arrêter, empoigner, attraper, s'emparer, accaparer, tenir, contenir, lier, avaler, retenir, déduire des gages, défalquer, convenir, s'adapter, s'accorder, acquiescer, falloir, être nécessaire, s'appuyer, s'approcher, se serrer, chaponner (un coq), châtrer un animal, le feu prendre, le foyer...) prendre feu, produire (des fleurs, des fruits) se nouer, attraper (un rhume..), soulever (un fardeau), coudre, raccommoder, calfater, finir, limite, faire un vase de feuilles d'aréquier ; *குருவிகளைப்* — prendre des oiseaux ; *இந்தப்பதார்த்தமெனக்குப்பிடியாது* ce mets ne convient pas ; *மாட்டுக்குக்கால்பிடிக்கிறது* châtrer un taureau ; *காற்பிடித்தசே ou சேங்கன்று* jeune taureau châtré ; *பிடித்தபிடி* la poignée prise, ténacité, tenir ferme, ne pas lâcher prise ; *பிடித்தபிடியைவிடான்* il ne lâche pas prise, il est ferme, tenace, attentif à son affaire ; *பிடித்திருக்கிறது*, *பிடித்துக்கொண்டிருக்கிறது* avoir saisi, tenir, — ferme ; — *க்கொள்ளுகிறது* saisir, prendre, attraper, empoigner ; — *க்கொண்டுபோகிறது* saisir et emporter ou emmener ; — *க்கொண்டுவருகிறது* saisir et apporter ou amener ; *ஒருவனைக்கைப்பிடியாய்ப்பிடிக்கிறது*

saisir quelqu'un, le prendre vivant, — par la main ; *பிடித்த கொம்புமொடிந்து மிதித்தகொம்பு முறிந்தாற்போலானேனன்* je suis comme si la branche à laquelle je me tiens et celle sur laquelle j'ai mis les pieds se rompaient, *i. e.* j'ai perdu tout appui, je suis sur le point de tomber dans un précipice.

பிடிச்சராவி, பிடிச்சுராவி (*பிடிச்சு, P. பிடித்து, அராவுகிறது*), étau, — de forgeron.

பிடித்த, part. de பிடிக்கிறது.

பிடித்தம், (*பிடித்த*), suppression, retenue (sur les gages...), contravention à la coutume: — *பிடிக்கிறது* faire une retenue, rattraper une dette, faire une —, par des retenues sur les gages.

பிடித்தல், n. v. de பிடிக்கிறது, prise, capture, saisie, action de prendre ..

பிடித்து, gér. du même: பிடித்திராவி, பிடித்துராவி, étau, — de forgeron. . (qui tient l'objet qu'on lime ou qu'on polit).

பிடிப்பிக்கிறது, ப்பித்தேன், ப்பிப்பேன், ப்பி, ப்பிக்க, v. caus. de பிடிக்கிறது, faire prendre, — saisir.., châtrer par compression; *பிடிப்பிக்க அறிந்தவன்* celui qui sait châtrer —, qui châtre ainsi les taureaux, *பிடிப்பித்தகடா, — மாடு* bouc — taureau châtré, — qu'on a fait prendre.

பிடிப்பு, n. v. de பிடிக்கிறது saisie, prise, lien, nœud, attache, liaison, union, attachement, affection, support, suppression, contraction, convulsion: *பிடிப்பாயிருக்கிறது* être uni, adhérer, avoir de l'attachement, des spasmes, des convulsions; *பிடிப்பானசிநேகம்* solide amitié ; *கைகாற்பிடிப்பு* contraction des mains et des pieds; *இன்னானுக்கவன்பேரிலே — மெத்த* un tel a une grande affection pour lui; *ஒருத்தனுக்காகப்பிடிப்பாய்ப்பேசுகிறது* parler en faveur de quelqu'un.

பிடிமானம், (*பிடி*), attachement, affection, zèle, attrait, faveur, persévérance, ténacité, recherche, continence, tempérance, modération, parcimonie, économie, avarice, avoir ; — *ஆயிருக்கிறது* (avec *மேல்*), être attaché, affectionné, parcimonieux ; — *ஆய்ப்பேசுகிறது* parler avec partialité ; — *இல்லாமற்செலவுபண்ணுகிறது* dépenser sans économie, avec profusion ; — *வைக்கிறது* s'attacher, s'affectionner, tenir en grande estime.

பிடியல், belle —, toile, bel —, habit.

பிடியன், (*பிடி*), chose qu'on peut prendre, *ou*

பிடியானை, (*id.*), éléphant femelle.

பிடியாள், (*id.*), personne prise ou amenée de force.

பிடிவாதம், (*id.*), obstination, ténacité, contention, dispute, — obstinée : — *ஆய்க்கேட்கிறது* demander avec importunité; *பிடிவாதக்காரன்* obstiné, disputeur.

பிடிவாதி, பிடிவாதன், personne obstinée.

பிதுக்கு, testicule (mot immodeste), réceptacle des fleurs mâles —, spadix du palmier.

பிடுங்கி, gér. et n. v. du suiv. ayant arraché, qui arrache (à la fin des mots composés).

பிடுங்கு, imp. et part. de

பிடுங்குகிறது, synr. பிடுங்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, v. a. பிடுங்கல், பிடுங்குதல், n. v. ou பிடுங்கிப்போடுகிறது, arracher, tirer, extraire, ôter, enlever, dépouiller, extorquer, — adroitement, destituer, ôter un emploi: *வேரோடே* — déraciner, arracher avec les racines *பிடுங்கித்தின்கிறது* arracher et manger, (*v. g.* l'oiseau avec son bec), manger ce qu'on a arraché par importunité ou extorsion.

பிடுங்குண்டவன், (*பிடுங்கு, உண்கிறது*), homme destitué, dépouillé, privé de sa subsistance, victime de l'extorsion.

பிடுங்குண்ணி, (*id. உண்ணி*), homme qui vit de ses extorsions, — victime de l'extorsion.

பிடையன், P. புடையன்.

பிட்கிறது, பிட்டேன், பிட்பேன், பிள், பிட்க, nég. பிள்ளேன், v. a. de பிள்கிறது, et பிட்குதல், n. v. rompre, briser, casser, rompre un morceau de pain, de gâteau, de pierre.. ; *அவர்கள்சிநேகம் பிட்டாலும்பிட்கக்கூடாது* bien qu'on rompît, *i. e.* qu'on s'efforçât de rompre leur amitié, on ne put la rompre, elle est indissoluble: *அவனுக்குமிவனுக்கும்பிட்டுக்கொண்டது* il y a eu rupture ou différend entre celui-ci et celui-là; *பிட்கப்படுகிறது* se rompre, être rompu, *பிட்டுக்கொடுக்கிறது* rompre et distribuer.

**பிட்சா, P. பிக்ஷா; — சரம், — தானம், — பாத்திரம், V. au mot பிக்ஷா.*

**பிட்சாகன், P. பிக்ஷாகன்*, mendiant.

**பிட்சாடனம், P. பிக்ஷாடனம்.*

**பிட்சான்னம், P. பிக்ஷான்னம்.*

**பிட்சை, P. பிக்ஷை*, aumône, mendicité, quête, service, gage, salaire, *V. les composés au mot பிச்சை.*

பிட்ட, 1o *part. parf. de பிட்கிறது.* 2o *obl de பிட்டம்.*

**பிட்டகம்*, 1o (pittaka), tartre —, saleté des dents 2o *P. பிஷ்டகம்.*

**பிட்டபம், P. பிஷ்டபம்*, le monde.

**பிட்டம்*, 1o *P. பிஷ்டம்.* 2o *P. பிருஷ்ட*

ம், le derrière, le dos, le postérieur.

பிட்டர், la plante ஆடுதின்னாப்பாளை.

பிட்டல், *n. v. de* பிட்கிறது.

*பிட்டவத்தி, பிட்டவாத்தி, *P.* பிஷ்டவர்த்தி.

பிட்டவியல், (பிட்டு, அவியல்), espèce de gâteau cuit à la vapeur d'eau.

பிட்டி, (பிடம்), panier, corbeille.

பிட்டிலம், cardamome ou ஏலம்.

பிட்டு, 1o *P.* பிஷ்டம், collation, bouchée. farine de millet, — cuite à la vapeur d'eau et qui sert de gâteaux. 2o *géc. de* பிட்கிறது.

*பிட்டை, 1° *P.* பிஷ்டை, fiente d'animaux. 2° (பிட்ட), hernie, rupture du péritoine, ce qui produit une descente de boyaux : குதிரைப் — crotte de cheval; — இறங்கினவன், homme qui a une hernie ou une descente de boyaux.

பிணக்கம், பிணக்கு, *n. v. de* பிணங்குகிறது, discorde, fâcherie, désaccord, brouillerie, dispute, rancune, bouderie : பிணக்குதீர்க்கிறது terminer une discorde, réconcilier.

பிணக்கு, 1° *V.* பிணக்கம். 2o *imp. et part. de*

பிணக்குகிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v. a.* பிணக்கல், பிணக்குதல், *n. v.* lier, attacher.

பிணங்குகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. n.* பிணங்கல், பிணங்குதல், se fâcher bouder, montrer de la mauvaise humeur, — de la répugnance, se brouiller, se quereller, se disputer, être mécontent, se serrer, s'embrouiller, être pressé, tressé. emmêler, tourmenté, changer ; பிணங்கிப் போகிறது s'en aller mécontent ; தகப்பனோடே — த்திரிகிறான் il rôde —, il est en désaccord avec son père.

பிணம், cadavre, corps mort, carcasse, démon : — சுடுகிறது brûler un cadavre ; — தின்னி mangeur de cadavres, un minéral qui dissout les chairs; — தின்னிப்பிசாசு démon qui se nourrit de cadavres ; — வீழ்களம், பிணக்காடு, *litt.* forêt de cadavres, champ de bataille, cimetière, lieu où l'on brûle les morts ; — ப்பறை tambour funèbre ; — வெடில் puanteur d'un cadavre.

பிணர், le cotonnier dit கோங்கு, rudesse, grossièreté, forme grossière, raboteuse.

பிணவுறையன், (பிணம், உறை), homme qui a un gros corps.

பிணவு, பிணா, chienne, truie, femelle, — du yack, du sanglier, du cerf et autres animaux, femme.

பிணாரம், ce qui a un gros corps.

பிணி, 1° maladie, douleur, affliction, nom d'un démon, lien, attache, peigne de tisserand qui fait joindre les fils de la trame. 2° *imp. de* பிணிக்கிறது : பிணி-கூ, les 3 espèces de tempéraments, de maladies ou de causes de maladies; வாதம் flatuosité, tempérament mélancholique; பித்தம் bile, tempérament bilieux ; சிலேட்டுமம் phlegme, tempérament phlegmatique : — க்குற்ற obsession ou persécution du démon : — ப்பேய் démon qui rend, dit-on, les enfants malades ; — மிதிக்கிறது presser du pied la planchette qui fait manœuvrer le peigne du tisserand ;— முகம் visage malade, oiseau en général, paon, cygne ; — யோலை ôle —, feuille de palmier écrite de caractères magiques et qu'on s'attache pour se préserver des obsessions du diable.)

பிணிகை, (பிணி), lien, ceinture, bande.

பிணிக்கிறது, ணித்தேன், ணிப்பேன், ணி, ணிக்க, *v. a.* (பிணி), பிணித்தல், *n. v.* lier, attacher.

பிணிப்பு, *n. v. du préc.* lien, attache.

பிணியாளன், பிணியாளி, (பிணி, ஆளன், ஆளி), malade, maladif.

பிணை, 1° cautionnement, caution, gage, sureté, garant, équivalent, lien, attache, bande, guirlande, — de fleurs, désir, consentement, agrément, cerf, jument, ânesse, chienne, truie, femelle du chameau, du yack, du cerf, de l'éléphant. 2° *imp. et part. de* பிணைகிறது. 3o *imp. et n. v. de* பிணைக்கிறது : உரொக்கப் — caution pour argent; ஆள் — caution personnelle, pour la personne, pour se présenter; — கட்டுகிறது lier ensemble ; — காரன், — க்காரன் caution, répondant ; — சொல்லுகிறது — சொல்லிக்கொள்ளுகிறது être caution, cautionner, répondre pour quelqu'un ; — படுகிறது,— ப்படுகிறது se rendre caution, répondre pour entrer dans une convention, dans une ligue ; — யாடு *V.* பிணையல்மாடு ; — யடிக்கிறது lier, — les bœufs en rang pour battre le blé en le foulant aux pieds ; — நடக்கிறது, — வருகிறது (les bœufs), tourner en rond pour battre la moisson ; — வைக்கிறது mettre —, donner pour caution.

பிணைகிறது, ணைந்தேன், ணைவேன், ணை, ணைய, *v. n.* (பிணை), பிணைதல், *n. v.* s'attacher, se lier, s'unir, se joindre, se mêler, s'accoupler.

பிணைக்கிறது, ணைத்தேன், ணைப்பேன், ணை, ணைக்க, *v. a. du préc,* lier, attacher, — ensemble, atteler, lier des bœufs en rang (pour batter la moisson...), joindre,

unir: பிணைத்துவிடுகிறது attacher les bœufs ; பிணைத்தோட்டுகிறது attacher les bœufs ensemble en rang et les faire marcher pour fouler la moisson ; ஒருவன்மேலில்லாததும்பொல்லாததும் பிணைக்கிறது réunir sur le compte de quelqu'un des accusations fausses et méchantes ; அற்றஇழையைப் — rejoindre —, nouer un fil rompu ; ஒருவன்மேலே பொய்களைப் — forger des mensonges contre quelqu'un ; ஒருவன்மேல் பொல்லாப்பைப — causer du mal à quelqu'un.

பிணைத்தல், பிணைப்பு, n. v. du préc. actions de lier..., attache, lien, ligature, union, combinaison.

பிணையல், opt. et n. v. de பிணைகிறது, assemblage, enchaînement, liaison, guirlande tressée, — multiple, — composée de plusieurs réunies ensemble, bœufs liés ensemble, couple, gond, pivot de porte..), charnières de boîte; — அடிக்கிறது, V. பிணையடிக்கிறது ; — ஆணி, V. கோலவையாணி ; — மாடு bœuf attaché à un autre par une corde, ou — அடிமாடு bœuf qui foule ou a foulé la moisson. On en attache ensemble 5 ou d'avantage par une corde ; celui qui est à l'extérieur, et fait le plus grand cercle, s'appelle கோடியன் ; celui qui est à l'intérieur s'appelle உள்ளன் : பிணையலோடேஓட்டுகிறது, V. பிணைத்தோட்டுகிறது.

பிணையாளன், பிணையாளி, (பிணை, ஆளன், ஆளி), caution, garant, répondant.

பிணைவு, n. v. du même, jonction, union, liaison, connexion, accouplement.

பிண்ட, 1° part. parf. de பிண்கிறது. 2° obl. de பிண்டம்.

*பிண்டகம், (பிண்டம், ka), parfum, fumée odoriférante, démon, lutin, fantôme.

*பிண்டகன், (id.), celui qui fait les oblations aux ancêtres.

*பிண்டசன், (pindasa), mendiant, — qui vit d'aumônes.

*பிண்டதன், (பிண்டம், da qui donne), celui qui fait des offrandes de gâteaux... aux ancètres, proche parent, protecteur, bienfaiteur, patron.

*பிண்டம், (pinda), corps, embryon, fétus, globe, boule, balle, masse, —ronde, amas, bloc, bouchée, repas, nourriture, chair, viande, subsistance, moyens de vivre, oblation aux mânes des ancêtres. (Les Indous leur présentent de l'eau, des gâteaux, des boulettes de riz mêlé de lait avec des fleurs), parfum, substance odoriférante, myrrhe, encens, sucre candi, riz cuit, beurre frais, rose de Chine, fer, force, total ou somme (en arithmétique), la 14me partie de 90 degrés ou 3' 45'', côte au dessous de l'aisselle, portique devant une maison , aumône, foule, multitude ; பிண்டமுந்துண்டமுங்கொடுக்கிறது ou சேர்கிறது fournir la nourriture et le vêtement ; பிண்டப்பிடிக்கிறது mettre en boulettes ; — விழுகிறது, — விழுந்துபோகிறது avorter, le fétus périr et tomber ; — வெளியாகிறது le fétus devenir perceptible, l'enfant naître ; — வைக்கிறது, வைத்தல் faire une offrande aux ancêtres ; பிண்டகருமம் offrande aux ancêtres ; — கருமப்பண்ணுகிறது ou பிண்டப்பிரதானம் பண்ணுகிறது faire une telle offrande. (pour cela on place sur 2 lignes au sud et au nord 3 boules de riz cuit de chaque côté, après quoi l'épouse de celui qui fait cette offrande reçoit l'ordre de prendre celles du milieu et de les manger, ce qu'on exprime par le mot பிண்டம் விழுங்குகிறது); — காப்பு le soutien du corps, nourriture, riz cuit; — கோசம் gomme odoriférante ; — சூத்திரம் règle pour les additions: — ச்சோறு riz cuit offert ou à offrir aux ancêtres ; பிரியமில்லாதசோறு — ச்சோறு du riz cuit désagréable est comme celui qu'on a offert aux morts, ou le riz cuit offert aux morts est une nourriture désagréable ; — தானம், — நிர்வபனம் offrande de gâteaux funèbres : — தைலகம் encens ; — பாதம் l'animal dont le pied est une masse de chair, i. e. l'éléphant ; — புஷ்பம் fleur de —, l'arbre அசோகு, rose de Chine ; — பலை gourde amère, — ப்பிரதானம் offrande —, oblation aux ancêtres ; — ப்பிரசாதம் nourriture des ancêtres ; — ப்புறனடை exception de règle de calcul ; — ப்பொருள் objet amoncelé, accumulé, additionné, — matériel, corporel : — மூலம், — மூலகம் carotte, daucus carota.

*பிண்டலம், பிண்டனம். (pindala,—na) digue, chaussée, pont.

*பிண்டாசன், பிண்டாசனன், பிண்டாசி, (பிண்டம், அசனம், asa, asi qui mange), mendiant, — vivant d'aumônes.

*பிண்டாண்டம், (id. அண்டம்), le corps et le monde.

*பிண்டாப்பிரம், (id. அப்பிரம்), nuage à globules, grêle.

*பிண்டாயசம், (id. அயசம்), acier.

*பிண்டாரன், (pindâra), berger, vacher, gardien de buffles, mendiant.

பிண்டாரி, Pindari, voleur armé : பிண்டாரிகள் les Pindaris, les maraudeurs, ceux d'un camp qui vont au pillage.

*பிண்டி, 1° (pindi), moyeu de roue, mendiant, qui offre l'oblation aux mânes. 2° l'arbre அசோகு uvaria, foule, troupe, assemblage, total, farine, — de millet, — de riz, gâteau de grains broyés, la 7me constellation dite புனர்பூசம், chose entassée, additionnée, arrondie. 3° *imp. de* பிண்டிக்கிறது.

*பிண்டிகை, (பிண்டி, kâ), moyeu de roue, siége, — de diverses formes, cou-de-pied.

பிண்டிக்கிறது, டித்தேன், டிப்பேன், டி, டிக்க, *v. a.* பிண்டித்தல், *n. v.* (பிண்டம்), faire —, former une boule, un globe, arrondir, amonceler, accumuler, additionner, ressembler

*பிண்டிதம், (pindita), multiplication, addition, numération, collection, amoncellement.

*பிண்டிபாலம், பிண்டிவாலம், P. பிந்தபாலம்.

*பிண்டிலம், (pindila), pont, digue, chaussée.

பிண்டிலன், (*id.*), astrologue, tireur d'horoscopes.

பிண்டிவாணகம், l'arbre குந்துருக்கம் qui donne l'encens.

*பிண்டீகரணம், பிண்டீகதம், பிண்டீகிருதம், பிண்டீபூதம், (பிண்டம், i *augment*), mettre en boule, en rond, en balle, additionner, faire la somme.

*பிண்டீகுரன், (*id.*), jocrisse, fanfaron efféminé.

*பிண்டீதகம், (pindîtaka), l'arbrisseau மருக்காரை, tabernæ montana coronaria.

*பிண்டீரம், (pindîra), manque de suc, grenade, os de sèche.

பிண்டு, *gér. de* பிள்கிறது : — போகிறது se briser, se fendre, se crever ; பிண்டுருக்கிறது être brisé, — fendu ; அவன்கைபோய் பட்டு — போயிற்று (le vase) s'est brisé dans sa main ou avec sa main ; — விழுகிறது se briser et tomber.

பிண்ணாடை, (பிண்டு), vulve, (mot immodeste).

பிண்ணாக்கு, (பிண்ணியாகம்), grains (de sésame et autres grains) pilés ou broyés, gâteau fait de ces grains pilés, — broyés ou du marc de ces grains (dont on a extrait l'huile) : — க்கீரை l'herbe potagère melochia corchorifolia : —ப்பூண்டு la plante corchorus æstuans ; —மாடன் insensé, benêt.

*பிண்ணியாகம், (pinyâka), marc de grains dont on a extrait l'huile, gâteau qu'on en fait.

*பிதகம், (bhidaga), épée, foudre, — d'Indiren.

பிதரம், (vidara), action de déchirer, de fendre.

பிதலை; vase à l'huile.

பிதற்றல், *opt. et n. v. de* பிதற்றுகிறது, babillage, paroles extravagantes, — de delire, bruit de poroles.

பிதற்று, paroles extravagantes, — de délire, babillage, babil d'enfant, *imp. et part. de*

பிதற்றுகிறது, ற்றினேன், ற்றுவேன், ற்று, ற்ற, *v. a.* பிதற்றுதல், *n. v.* babiller, jaser, bredouiller, parler sans cesse, sans raison, — en délire, — en insensé, extravaguer, déraisonner பிதற்றிக்கொண்டுதிரிகிறது courir çà et là babillant en insensé; இருக்கு காலுவேதமு மெழுக்கவத பாடவோதினும், பெருக்கத்து நூன்றும் பிதற்றினும் பிரானிரான், quand tu réciterais sans faute 4 vêdas à commencer par l'iroukou, que tu te barbouillerais entièrement de cendres et que tu ne ferais que babiller en récitant des mandirams, Dieu n'est pas avec toi.

*பிதா, 1° (pitâ), père, Dieu, en style païen, Arouguen, Brama, Siven 2° gros héron, *pl.* பிதாக்கள் les pères, les ancêtres — த்துவம் paternité ; — ப்பிதா grand-père, patriarche (de l'ancienne loi, ou fondateur d'ordre religieux ; — ப்பிதாக்கள் les ancêtres, les patriarches ; — மகா (maha *grand*), grand-père, grand-père paternel, Brama ; — மகி, (*id.*), grand-mère maternelle. Dans les mots composés on emploie le radicale pitrou altéré en பிதிர் ou பிதுர்.

*பிதி, பிதிரம், (bhidi, bhidira), foudre, — d'Indiren.

பிதிகம், *V.* பெருங்குரும்பை.

பிதிர, பிதிரும், பிதிரா, பிதிராத, *inf. part. fut. part. nég. de* பிதிர்கிறது.

*பிதிரு, 1° (pitrou), père, *pl.* பிதிருக்கள் ancêtres, manes. 2° *imp. et part. de*

*பிதிருகிறது, *V.* பிதிர்கிறது.

*பிதிர், 1° P. பிதிரு), père, ancêtres, — paternels, mânes, *pl.* பிதிர்கள், les ancêtres, les mânes des ancêtres, ordinairement ce mot précède un-nom et prend le sens du génitif.) 2° conte, récit de bataille, instant, claquement des doigts, goutte d'eau, pollen des fleurs. 3° *imp. et part. de* பிதிர்கிறது : — ஆசாரம் offrande —, sacrifice aux ancêtres ; — அட்சதை, — கர்த்தன், — ஆர்ச்சிதம் patrimoine, bien qui vient des ancêtres ; — உலகம் le monde des ancêtres ou de mânes (selon les Indous) ; — கர்மம் sacrifice —, oblation aux mânes des ancêtres divinisés ;

கடன், — *கருமம்*, — *க்கிரியம்* obsèques, cérémonie funèbre, — pour les ancêtres décédés ou en leur honneur; — *கணம்* diverses classes d'ancêtres fils des Richis *ou* *பிரசாபதிகள்*; — *காலம்* temps censé propre (selon les Indous) aux cérémonies du *சிராத்தம்*, depuis le 18me jusqu'au 24me *நாழிகை*; — *கானனம்* cimetière, lieu où l'on brûle les morts; — *கிரியை*, *V.* *பிதிர்கடன்*; — *க்காதகம்* parricide, meurtre de son père; — *க்காதகன்* parricide, meurtrier de son père; — *க்கிரகம்* maison des mânes, *i e.* cimetière où l'on brûle les morts; — *சந்ததி* parenté —, lignée paternelle, *ou* — *சனம்* ancêtres, ayeux; — *சாமானியர்*, — *சாமானியம்* les ancêtres; — *சிராத்தம்* cérémonies funèbres —, obsèques d'un père; — *சுவசிரு* (avasrou *sœur*), sœur du père, tante paternelle; — *சுவசிரியன்*, *(id. iya)*, *fils de la tante paternelle*; — *சுவசிரியை*, (*id.*), fille de la tante paternelle; — *ஸ்தானம்* demeure des mânes; — *ஸ்தானர்*, — *ஸ்தானியன்*, (*ஸ்தானம்*, iya), tuteur, remplaçant du père; — *தினி* esprit familier; — *தருப்பணம்*, — *தர்ப்பணம்* sacrifice —, offrande aux ancêtres, le bas de l'index, partie de la main entre le doigt du milieu et le pouce que les Indous disent consacrée aux mânes; — *தானம்* don en l'honneur des ancêtres; — *தினம்* jour consacré aux mânes, *i. e.* le jour de la nouvelle lune; — *தீர்த்தம்* le bas de l'index et le pouce consacrée aux mânes (au dire des Indous) la ville de Gayâ ou *கயை* où les sacrifices funèbres sont censés avoir un mérite particulier: — *தேவர்* les prétendus dieux mânes qu'on dit habiter le sud ou le royaume de Yâmen; — *தேவதை* chef de famille ou de caste —, ancêtre censé déifié. Les Indous en comptent trois nommés *பிதிர்தேவதைகள்* formés par Brama, et résidant dans le monde de Yamen, où ils reçoivent, disent-ils, les âmes des morts; ce sont comme les 3 juges des enfers des Grecs; ils reçoivent tous les ans certains hommages et se nomment aussi *தென்புலத்தார்*; — *தைவதம்* la 10me constellation lunaire dite *மகம்*; — *த்துரோகம்* trahison envers son père, envers ses ancêtres, manquement aux cérémonies funèbres; — *த்துவம்*, — *தன்மை* paternité, condition des mânes; — *நாள்* le jour consacré aux morts ou aux ancêtres, l'anniversaire de leur décès, la nouvelle lune, la constellation *மகம்*; — *பதம்* la prétendue demeure des mânes, *i. e.* le sud; — *பதி* le prétendu roi des morts, ou des mânes, *i. e.* Yamen; *பத்தி* piété filiale, — envers son père ou ses ancêtres, exactitude à *remplir les devoirs funèbres*; — *பந்து* parenté du côté paternel; — *பாந்தவன்* parent du côté paternel; — *பாத்திரம்* vase employé aux obsèques; — *பிண்டம்* nourriture offerte aux morts; — *பிதிர்* grand-père, grand père paternel; — *புண்ணியகாலம்* temps censé propre aux vertus en l'honneur des ancêtres, *V.* *பிதிர்காலம்*; — *பூசை* sacrifice aux mânes; — *போசனம்* nourriture offerte aux mânes, nourriture de son père; — *ப்பிரசு* mère du père, crépuscule du soir, temps où, au dire des Indous, les mânes sortent de leur demeure; — *ப்பிராதிரு* frère du père, oncle paternel; — *மந்திரம்* demeure paternelle, — des ancêtres ou des mânes, *sépulcre*, *tombeau*; — *மாதுருகாதகன்* parricide, meurtrier de ses père et mère; — *மேதம்* rites funèbres, obsèques; — *யாக்கியம்*, — *யாகம்* sacrifice aux ancêtres, obsèques; — *யானம்* le prétendu char des mânes dit *விமானம்* (pour les conduire de la terre au ciel); — *லோகம்* le monde des mânes; — *வசதி* demeure de ancêtres, *V.* *பிதிர்வனம்*; — *வசனம்* parole des ancêtres: — *வழி* généalogie des ancêtres, parenté du côté paternel; — *வழிபோய்ப்போகிறது* suivre la voie — la conduite de ses ancêtres; — *வனம்* cimetière, lieu où l'on brûle les morts; — *வனேசரன்*, (*வனே abl. sanscrit de வனம்*, *சரன் qui va*), Siven —, démon qui hante les cimetières; — *வாக்கியம்* parole des ancêtres; — *வாக்கியபரிபாலனம்* observance des paroles des ancêtres; — *வித்தைக்காரருட்டிச்சாத்தி* esprit familier; — *விரதம்* adoration des mânes, *V.* *பிதிர்கருமம்*; — *விரதன்* adorateur des mânes.

பிதிர்கிறது, *ர்ந்தேன்*, *ர்வேன்*, *ர்*, *ர*, *v. n.* *பிதிர்தல்*, *n. v.* se réduire en farine, *v. g. des* pommes de terre cuites, s'en aller —, tomber en morceaux, en lambeaux, tomber, se répandre, se dissiper; *சீலைபிதிர்ந்துபோகிறது* une toile s'en aller en lambeaux.

பிதிர்க்கிறது, *ர்த்தேன்*, *ர்ப்பேன்*, *ர்*, *ர்க்க*, *v. a. du préc.* *பிதிர்த்தல்* *n. v.* faire tomber, dissiper, répandre.

பிதிர்வு, *n. v de* *பிதிர்கிறது*, chute, dispersion.

**பிது*, (bhidu), foudre, — d'Indiren.

பிதுகம், couleur de nénuphar, ce qui est un défaut des pierreries.

பிதுக்கம், *n. v. d'பிதுங்குகிறது*, saillie,

bossage, ce qui avance en dehors, ouvrage en relief, expression du pus en pressant, bruit d'une chose qui crève; — ஆயிருக்கிறது avancer en dehors, faire saillie, être exhaussé, — en relief; — அவேலை ouvrage en bosse, relief.

பிதுக்கி, qui fait saillie, qui avance en devant (dans les mots composés, உதடுபிதுக்கி lippu, homme à grosses lèvres, *n. v. et gér. de*

பிதுக்குகிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v. a. de* பிதுங்குகிறது *et* பிதுக்கல், பிதுக்குதல், *n. v. ou* பிதுக்கிப்போடுகிறது, exprimer —, faire sortir en pressant (le noyau d'un fruit, le pus d'un furoncle ..), enfler une vessie, enfler —, bouffir les joues, faire en saillie, — avancer en dehors, bomber; உதட்டைப் — avancer la lèvre inférieure en dérision.

பிதுங்குகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. n.* பிதுங்கல், பிதுங்குதல், *n. v. et* பிதுங்கியிருக்கிறது, faire saillie, avancer en dehors, faire bosse, être bombé, se bomber, être exprimé (en pressant), se gonfler, crever, faire explosion: பிதுங்கவிடுகிறது mettre en saillie (une brique... : விழப்பிதுங்குகிறது, un mur se bomber ou s'incliner, menacer de tomber.

*பிதுரம், (bhidoura), foudre, tonnerre.

*பிதுர், *P.* பிதிர், mânes, ancêtres: — சனம், les pères, les ancêtres.

பித்தகம், couleur de perroquet, ce qui est un défaut des pierreries.

*பித்தம், (pitta), bile (un des 3 espèces de பிணி ou de maladies), humeur bilieuse, étourdissement, délire, trouble d'esprit causé par la bile, espèce de danse, farce: — ஊறுகிறது, *V.* பித்தேறுகிறது; — பிடித்தவன் homme en délire; — மிகுகிறது la bile dominer; பித்தகாசம் phthisie bilieuse; — காமாலை jaunisse bilieuse; — க்காய்ச்சல் fièvre bilieuse; — காங்கை, — காரகம் chaleur causée par la bile; — காரகத்தினாலே ou பித்தசோவையினால் முகம்குழ குளுத்திருக்கிறது la figure être enflée par l'effet d'une disposition bilieuse; — காலம் temps de bile, — où la bile domine: — குன்மம் obstruction causée par la bile, maladie bilieuse; — க்கிராணி diarrhée causée par la bile; — க்கிறுகிறுப்பு tournoiement de tête —, vertige causé par la bile; — சரீரம் tempérament bilieux, corps où domine la bile; — சாந்தி adoucissement ou remède à la bile, la plante பொன்னாங்காணி; — சிலேட்டுமம், — சிலேற்பனம் phlegme mêlé de bile; — சுரம் fièvre bilieuse; — சூடு, *V.* பித்தகாரகம்; — சூலை maladie arthritique bilieuse; — சோகை, — சோவை espèce d'enflure avec chaleur causée par la bile, *V.* பித்தகாரகம்; — ச்சுழற்சி vertige causé par la bile; — நரை cheveux gris prématurés, cheveux que la bile ou la maladie ont fait grisonner; — நாடி pouls bilieux, pouls du doigt du milieu; — நீர் eau qui vient de la bile; — பாண்டு, — பாண்டுரு jaunisse causée par la bile; — ப்பிளப்பு crevasses ou gerçures que la bile cause aux pieds et aux mains; — மயக்கம் vertige —, étourdissement causé par la bile, folie, délire; — ரத்தம் *V.* இரத்தபித்தம்; — ரோகம் maladie bilieuse tempérament bilieux, une des 3 espèces de பிணி une des maladies; — வாயு flatuosité bilieuse qui vient d'échauffement ou de chaleur; — ஏறல், *V.* பித்தேறுகிறது: — வெடிப்பு *V.* பித்தப்பிளப்பு; பித்தத்தின்வீடு le siége de la bile, i. e. l'estomac.

பித்தரிக்கம், fanfaronnade, vaine ostentation.

பித்தலாடகம், *P.* பித்தளையாடகம்.

பித்தலாட்டம், *sync. du préc.* tromperie, supercherie, duperie, contrefaçon, tours, mensonges.

பித்தல், pioche, instrument pour couper et creuser, bord, extrémité, proximité, marche d'instrument, *V.* பிடங்கு.

*பித்தளை, (pittala), airain, bronze, composition de cuivre et d'étain, cuivre, — jaune, laiton: — க்கொடி drapeau de cuivre, i. e. girouette; — மணி grains de bronze; — மலை montagne contenant du cuivre; — யாடகம், (ஆடகம்), tromperie, duperie, duperie par laquelle on fait passer du cuivre pour de l'or ou de l'argent; — யாடகம் ou பித்தலாடகம்பண்ணுகிறது faire passer du cuivre pour de l'or, duper, tromper, contrefaire, jouer des tours.

*பித்தன், (பித்தம்), fou, homme en délire, — à qui la bile a tourné la tête, voleur, vaurien, Siven, Vaïraven, autre forme de Siven, *pl.* பித்தர், பித்தர்கள், les fous: பித்தனுக்குத் தன்குணம் நூலினுஞ் செவ்வை de fou croit son naturel —, son état plus régulier ou plus droit qu'un cordeau tendu, i. e. se croit en bon état.

*பித்தாதிகாரம், பித்தாதிக்கம், (பித்தம், அதிகாரம், ஆதிக்கம்), exubérance —, excès de bile: நித்திரை அவன் பித்தாதிக்கத்தைத் தெளியவைத்தது le sommeil a dissipé ou calmé son excès de bile.

*பித்தாதிசாரம், (*id.* அதிசாரம்), coléra-morbus.

பித்தாந்தலைக்கொட்டி, la plante crotolaria verrucosa.

*பித்தி. 1° (bhitti), mur (de terre ou de maçonnerie), refuge, asyle, morceau, fragment, part, fente, fissure. 2° V. பிற்றி : — கௌளன், voleur qui perce les murs.

*பித்திகை, (பித்தி, kâ), mur, le lézard domestique dit பல்லி, l'arbrisseau சிறுசண்பகம் : பித்திகாமார்ச்சாலநியாயத்தீர்ப்பு jugement du lézard et du chat, *i. e.* jugement douteux.

பித்து, (பித்தம்), fiel, bile, humeur, — bilieuse, délire, folie, amour excessif, colère : — கொள்ளுகிறது devenir fou ; — ப்பை vessie du fiel, — où il est renfermé ; பித்தாய்த்திரிகிறது courir çà et là —, rôder comme un fou, — par l'effet de la folie : பித்தாய்ப்பிதற்றுகிறது ou பினற்றுகிறது extravaguer, déraisonner par folie *ou* délire ; être fou ou en délire அதுதானவனுக்குப்பித்தாய்ப் பிடித்திருக்கிறது c'est là l'objet de sa folie, ce qui l'a pris comme une folie.

பித்தேறுகிறது, (பித்து, ஏறுகிறது), la bile monter à la tête, se mettre en colère.

பித்தை, cheveux d'homme.

பித்லி, (*arabe*), humble —, serviteur

*பிந்தபாலம், bhindapâla), trait qu'on lance, — court qu'on lance à la main *ou* par un tube.

பிந்தி, *gér. de* பிந்துகிறது.

பிந்தின, பிந்திய, *part. du même*, பிந்தின *ou* பிந்தியகாலம் le soir ; பிந்தினவன் le dernier, le suivant, celui qui est ou vient derrière

*பிந்து, P விந்து. zéro, ou petit point rond qu'on met sur les simples consonnes

பிந்துகிறது, திலேன், துவேன், து, க, v. n. பிந்தல், பிந்துகை, பிந்துதல், *n. v.* (பின்), suivre, venir —. être derrière ou après, retarder, lambiner : பிந்திப்போன காரியம் affaire retardée ; — வருகிறது venir derrière ou après.

*பிபாசை, pipâsa, soif

*பிபாசிதன், பிபாசு, (pipâsita, pipâsou, altéré, qui a soif.

*பிபீதகி, (pipitaki,, le 12 du mois de வைகாசி, c'est alors un mérite de donner de l'eau.

*பிபீலவாதம், V பைபீலவாதம்.

*பிபீலகம், pipilaka), grosse fourmi noire.

*பிபீலிகை, pipilikâ fourmi, la petite fourmi rouge commune : பிபீலிகா நியாயத்தீர்ப்பு jugement de la fourmi *i. e.* jugement équitable.

*பிப்பலகம், (pippalaka), mamelon, teton, fil à coudre.

*பிப்பலம், (pippala), l'arbre அரசு ou sorte de peuplier, nom d'un oiseau, eau, manche d'habit.

*பிப்பலி, பிப்பிலி, (pippali), poivre long dit திப்பிலி : — மூலம் racine de poivre long ; — பத்தி la plante பெருநெருஞ்சில்.

*பிப்பிகை, (pippikâ), saleté —, tartre des dents.

*பியை, (bhiyâ), crainte.

பிய்கிறது, ய்ந்தேன், ou ய்ஞ்சேன், ய்வேன், ய், ய்ய, v. n. ய்யேன், *nég. et* பிய்ந்து ou பிய்ஞ்சுபோகிறது, se déchirer, s'user, s'en aller en lambeaux, (une toile...) être mis en pièces, se rompre, se fendre.

பிய்க்கிறது, ய்த்தேன், ய்ப்பேன், ய், ய்க்க, *nég.* ய்க்கேன், *v. a. du préc et* பிய்த்து ou பிய்ச்சுப்போடுகிறது, déchirer, lacérer, rompre, mettre en pièces (une toile, une corde...) fendre, carder —, nettoyer le coton : பிய்க்காமல்வைக்கிறது mettre sans déchirer ; பிய்க்காதே ne déchirepas.

பிய்கை, *et* பிய்தல், *n. v. de* பிய்கிறது.

பிய்ச்சல், *P.* பிய்த்தல் *et* பிய்ப்பு, *n. v. de* பிய்க்கிறது, déchirure, lacération, rupture, action de déchirer...

பிய்ச்சு, *P.* பிய்த்து, *gér. du même.*

*பிர, (pra), particule sanscrite, préfixe d'un grand nombre de mots, qui marque apparence, abondance, excellence, hâte ou mouvement progressif et correspond aux prépositions latines *pro* et *præ*.

*பிரகசம், (prakasr), meurtre, action de tuer.

*பிரகசனம், (prahasana), sarcasme, reproche, satire, chanson satirique, — injurieuse, *ou*

*பிரகசிதம், (prahasita), éclat de rire, joie.

*பிரகஸ்தம், (பிர, அஸ்தம்), main étendue

*பிரகஸ்பதி, *V.* பிரகற்பதி.

*பிரகடம், பிரகடிதம், பிரகடீகரணம், பிரகடீகிருதம், (prakata, ita, î *augment*), manifestation, exposition, développement, publicité, évidence.

*பிரகனம், (praghana), massue de fer, vase de cuivre, terrasse couverte —, cour devant une maison, chose ébranlée.

*பிரகனேமி, (prahnémi), la lune.

*பிரகண்டம், (பிர, கண்டம், haut du bras (du coude à l'épaule), le devant de l'épaule.

*பிரகதாரண்ணியம், *P.* பிருகதாரண்ணியம்.

பிரக்கி, la plante கத்தரி, bringelle, ou aubergine.
*பிரகத்வாதம், பிரகத்வாயு, (vrouhat grand), espèce de maladie ou de flatuosité
*பிரகமனம், (பிர), discussion, dispute, progrès, avancement, détermination.
*பிரகம்பம், (பிர), tremblement.
*பிரகம்பனம், (id.), vent, air, enfer, ou
*பிரகம்பிதம், (id.), mouvement, tremblement; பிரகம்பிதமுகம் léger mouvement de tête causé par l'admiration.
*பிரகரணம், 1° (id.), chapitre, section, division, portion, préface, prélude, introduction, endroit de pause, fin d'article. 2° (praharana), arme, guerre, bataille, char couvert pour les femmes. 3° opportunité, occasion.
*பிரகரம், 1° (பிர), secours, aide, tas, monceau, honneur, respect, bien, fertilité, bouquet de fleurs, l'arbre odoriférant அகில் agalloche. 2° (prahara), V. பிரகாரம்.
*பிரகர்ஷம், பிரகருஷம், 1° (prakarcha), excellence, abondance. 2° (praharchana), joie, délice, plaisir.
*பிரகருஷணம், 1° (prakarchana), extraction, labourage, excellence. 2° (praharchana), joie, plaisir.
*பிரகர்ப்பதி, பிரகற்பதி, P. விருகஸ்பதி, Vrouhaspati, fils d'அங்கிரன் prétendu gourou des dieux indous et régent de la planète Jupiter avec laquelle on l'indentifie, nom d'un sage ou législateur indien, auteur du code dit பாரகஸ்பத்தியம்: பிரகர்ப்பதிசக்கரம் le cycle de 60 ans.
*பிரகலாதன், (prahlâda joie), Prahlâden, fils d'Hiranyakchen (réputé pieux).
*பிரகற்பன், (pragalbha), homme hardi, audacieux, prompt, énergique, éminent, illustre, fort, prince.
பிரகாசசத்தி, (பிரகாசம்), talc, mica.
*பிரகாசம், (prakâsa), lumière, — réfléchie, lustre, splendeur, (une des 4 propriétés des corps glorieux et des prérogatives des immortels), clarté, — du soleil, publicité, manifestation, célébrité, extension, explication, ressemblance, rire, sourire, métal de cloche, bronze, (en langage dramatique) à haute voix, V. பெருமன் பிரகாசயமானம் ou
*பிரகாசனம், (பிரகாசம், na), lumière, illumination, rendre clair.
*பிரகாசன், (பிரகாசம்), Louis, Lucius.
பிரகாசி, id.) m. f. qui brille, radieux, ou பிரகாசியம்மாள் Lucie, Louise.
பிரகாசிக்கிறது, சித்தேன், சிப்பேன், சி, சிக்க, v. n. (பிரகாசம்), பிரகாசித்தல், n. v. briller, luire, resplendir, éclairer, être clair, devenir —, être célèbre.
பிரகாசிக்குதல், பிரகாசிப்பு, n. v. du préc. splendeur, éclat.
*பிரகாசிப்பிக்கிறது, v. caus. du même, faire briller, illuminer.
*பிரகாசிதம், (பிரகாசம், ita). évidence, visibilité, publication,
*பிரகாண்டம், (prakânda), branche, pieu, tronc d'arbre, excellence.
*பிரகாபனம், (prahâpana), renvoi, expulsion.
*பிரகாமியம், 1° (பிர, காமம், ya); plénitude, accomplissement de ses désirs. 2° P. பிராகாமியம்.
*பிரகாரணம், (prahârana); largesse, don, — désirable.
பிரகாரம், 1° (prakâra), manière, mode, sorte, espèce, voie, chemin, différence, particularité, adjectif, mot qu'on ajoute à un nom. 2° (prahâra), blesser, tuer. 3° P. பிராகாரம், mur, — d'enclos, rue de temple..., rue qui entoure un temple; ஒரு — une manière, d'une manière, d'une façon quelconque; இன்னபிரகாரமாய்க்கொடுத்தான் il a donné ainsi, il a vendu à ce prix.
*பிரகி, (prahi), puits.
*பிரகிதம், (prahita), chose envoyée, placée, destinée, ordonnée, dirigée, lancée, sauce, ragoût.
*பிரகிருஷ்டம், பிரகிருட்டம், (prakrouchta), chose supérieure, principal: பிரகிருஷ்டத்துவம், — தை supériorité, éminence.
*பிரகிருதம், (பிர), ce qui a été fait: பிரகிருதபிரளயம் destruction du monde.
*பிரகிருதி, (id.), nature, matière, cause passive et matérielle du monde (en philosophie, et en mythologie, et selon d'autres), cause négative d'existence, volonté personnifiée de l'être suprême, dont on fait une déesse identifiée en மாயை ou illusion et qu'on regarde comme le principe du monde, état, — naturel, condition d'une chose, racine d'un mot, mot, — radical, cause, origine, chose principale, soutient, fondement, les 5 éléments pris collectivement, femme, mère, organe mâle ou femelle de la génération, animal, stance sanscrite de 4 vers chacun de 21 syllabes, coefficient donné (en arithmétique), tempérament ou prédominence d'une des 3 humeurs (en anatomie), choses requises pour l'administration royale, (ou en compte 7 dites அரசாட்சிக்குரியவுறுப்பேழு savoir: அரசன் roi, மந்திரி ministre, நட்பாளர் alliés, பொக்கசம், trésor, ஆஞ்ஞைசெல்லுமிடம்

territoire, கோட்டை forteresse, சேனை armée. On y ajoute quelquefois une huitième chose, la corporation des citoyens: பிர யப்பிரமாணம் la loi de nature; சரீரப்பிரகிருதி complexion —, tempérament du corps; மூலப் — énergie passive de la création.

*பிரகீதம், (பிர), chant.

*பிரகீர்ணம், பிரகீர்ணகம், (prakirna, ka), éventail du poil de la queue du கவரி ou yack, section, chapitre, collection de diverses choses.

*பிரகீர்த்தி, பிரகீர்த்திதம், (பிர, கீர்த்தி, ta), réputation, célébrité, déclaration.

*பிரகுணம், பிரகுண்ணியம், (பிர, குணம், ya), honnêteté, probité, excellence.

*பிரகுலம், (பிர), corps joli et excellent.

*பிரகேணகம், பிரகேலகம், (prahênaka, prahêlaka), bonbons, sucreries, — qu'on donne aux fêtes.

*பிரகேலிகம், பிரகேலிகை, (prahêlikâ), énigme, — à deviner.

*பிரகோஷ்டம், பிரகோட்டம், (prakôchta), avant bras, bas de l'épaule, cour de maison, espace ouvert environné de bâtiments.

*பிரகோபணம், (pragôpana), défense, protection, garde, conservation.

*பிரகோபம், பிரகோபனம், பிரகோபிதம், பிரகோவம், (பிர, கோபம், na, ita), gran colère, fureur, irritation, provocation, obstination.

*பிரக்கணம், பிரக்காணம், (prakvana, prakvâna), son du luth.

*பிரக்கரம், (prakchara), cuirasse, armure, — de fer (pour un cheval ou un éléphant).

*பிரக்கியம், பிரக்கியாதம், (prakhya, பிர), ce qui est célèbre, notoire, fameux, célébrité, publicité, connaissance: — பிரக்கியாதபாண்டம் marchandise que quelqu'un a le droit d'acheter le premier.

*பிரக்கியாதி, (பிர), notorité, renommée, connaissance, éloge, *ou*

*பிரக்கியாதை, (பிர), célébrité, publicité, cours, marche.

*பிரக்கியானம், (பிர), connaissance.

*பிரக்கிரகம், (பிர, கிரகம்), esclave, captivité, emprisonnement, gêne, rêne, corde, amour, affection, rayon de, — lumière, épaule, pas, *V.* பிரக்கிராகம்.

*பிரக்கிரமம், (பிர, கிரமம்), aller, l'emporter, commencement, occasion, opportunité, loisir.

*பிரக்கிராகம், (பிர, கிராகம்), prise, saisie, corde de balance, rêne, licou ou bride pour les chevaux, corde pour attacher les vaches et autre bétail.

*பிரக்கிரியை, (பிர), porter les insignes royaux.

*பிரக்கிரீடிதம், (பிர, கிரீடை, ita), jeu, badinage.

*பிரக்கிரீவம், (பிர), fenêtre, jalousie, balcon, maison de plaisance ou d'amusement, — pour l'été, balustrade en bois sur le bord d'un bâtiment, haut d'un arbre, bout des cheveux ou du poil.

*பிரக்கினை, (pradjnâ), intelligence —, connaissance pleine et entière.

*பிரக்ஷரம், V. பிரக்கரம்

*பிரக்ஷாலகம், பிரக்ஷாலனம், பிரக்ஷாலிதம், (prakchâlaka, — lana, — lita), blanchissage, lavage.

*பிரக்ஷேபம், பிரக்ஷேபனம், பிரக்ஷேபம், na), action de jeter, rejet.

*பிரசகம், பிரசகனம், (prasaha, na), animal carnassier, qui vit de proie et non de feuilles, oiseau de proie.

*பிரசங்கம், (பிர), discours, sermon, prédication, harangue, publication, promulgation, révélation, célébrité, clarté, préface, introduction, suite —, enchaînement de raisonnements, conclusion de raisonnement, — d'une discussion, phrase, attachement, association, connexion, foule, entrée; — பண்ணுகிறது prêcher, haranguer, publier, discourir; இந்தச்செய்தி — பண்ணாதே ne publie pas cette nouvelle; ஒன்றுக்கொன்று பிரசங்கம்பண்ணுகிறது discourir ensemble; பிரசங்கத்தை நடத்துகிறது porter la parole, diriger la prédication...; பிரசங்கசாலை auditoire, salle —, place où l'on prêche ou harangue; — த்தொட்டி *ou*

*பிரசங்காசனம், (பிரசங்கம், ஆசனம்), chaire (à prêcher), tribune (aux harangues).

*பிரசங்கி, 1° (பிரசங்கம்), prédicateur, prêcheur, harangueur, commentateur, fanfaron, qui fait parade. 2° *imp. de* பிரசங்கிக்கிறது, இத்தேன், இப்பேன், இக்க, *v. a.* பிரசங்கித்தல், *n. v.* (*id.*), prêcher, haranguer, parler à un auditoire, publier, célébrer, conclure, montrer la conclusion.

பிரசங்கிப்பு, *n. v. du préc.* prédication, harangue.

*பிரசஞ்சனம், 1° (prasandjana), unir, combiner, employer, mettre en usage, V. பாவித்தல்.

*பிரசஞ்சிதம், பிரசஞ்சை, (prasamsâ, ita) louange, applaudissement, flatterie.

*பிரசண்டம், (pratchanda), force, pouvoir, impétuosité, vitesse, violence, confiance, hardiesse, audace, bravoure, colè-

re, abondance, grande chaleur : பிரசண்டகதி;— வேகம் marche impétueuse, grande vitesse ; — மாருதம், — வாயு vent violent, tempête ; — மாருதம்போலவந்தான் il est venu comme une tempête, *i. e.* avec violence ou impétuosité ; — மாருதத்தாற் சேதப்பட்டது le pays a été ravagé par la tempête, a péri d'une manière violente.

*பிரசண்டன், (*id.*), homme fort, violent, brave, audacieux, vif, ardent.

*பிரசத்தம், 1° (prasakta), éternité, perpétuité, toujours, obtention, attachement, union. 2° (prasasta) bonheur, — éternel, excellence.

*பிரசத்தி, 1° (prasakti), conséquence, conclusion, induction, union, connexion, adhérence, attachement, effort, énergie, persévérance. 2° (prasatti), pureté, propreté, objet brillant, lumineux, transparent, ou qui réfléchit la lumière, faveur, grâce. 3° (prasasti), excellence, éloge. 4° évènement, circonstance, incident : அந்தப் — எனக்குத்தெரியாது j'ignore cet événement

*பிரசபம், 1° (prasabha), violence. 2° *P.* பிரசவம்.

*பிரசமனம், (prasamana), meurtre, pacification, repos.

பிரசம், caillou ou toddi, miel, rayon de miel, abeille, guêpe, insecte ailé, scarabée.

*பிரசயம் (paatchaya), agglomération, tas, union, aggrégation.

*பிரசரணம், (prasarana), piller un village..., aller —, tourner autour, — en rond, environner, se répandre pour fourrager, répandre, *ou*

*பிரசரணி, (*id.* i), cerner l'ennemi.

*பிரசரம், 1° (prasara), flèche, — de fer, lieu, espace, occasion, multitude, assemblage, guerre, combat, vélocité, s'étendre, s'accroître. 2° (pratchara), marche, chemin, sentier, coutume. 3° publicité, petite corne.

*பிரசருப்பகன், (prasarpaka), convive venu sans invitation.

*பிரசருப்பணம், (prasarpana), s'étendre.

*பிரசலாகம், (pratchalâka), queue de paon, serpent, art de lancer des flèches.

*பிரசலாகி, (pratchalâki), serpent, paon.

*பிரசலிதம், (pratchalita), secousse, agitation, rôder, circulation, cours, réception.

*பிரசவம், (prasava), accouchement, enfantement, engendrer, naissance, race, postérité, fruit, fleur, force. 2° (pradjava), grande vélocité : பிரசவகாலம் temps des couches, — de l'accouchement ; — ஸ்தலி, (ஸ்தலம்), mère ; — பந்தனம் tige d'une fleur ou d'une feuille ; — வேதனை douleurs de l'enfantement.

*பிரசவந்தி, (prasavanti), femme en couches.

*பிரசவி, 1° (பிர, சவம்), courrier, postillon, coureur. 2° *imp. du suiv.*

பிரசவிக்கிறது, வித்தேன், விப்பேன், வி, விக்க, *n.* (பிரசவம், பிரசவித்தல், *n. v.* être en couches, enfanter, accoucher, naître : பிரசவித்தவள் femme accouchée.

*பிரசவிதா, (prasavitâ), père.

*பிரசவித்திரி, (prasavitri), mère.

*பிரசற்பம், (pradjalpa), babil, langage enfantin.

*பிரசனம், (pradjana), conception.

*பிரசனன், (*id.*), père.

*பிரசனனம், (பிர), naissance, production, vulve.

*பிரசனிகை, (பிர), mère.

*பிரசன், (pradja), mari (qui renaît dans ses enfants.)

*பிரசன்னம், (prasanna), vision, apparition, affabilité, aspect —, air gracieux, faveur, bénignité, sérénité, complaisance, clarté, lucidité, brillant ; — ஆகிறது devenir gracieux, affable, *ou* — ஆய்வருகிறது venir —, apparaître d'un air gracieux, — avec bonté (il se dit surtout des apparitions divines), பிரசன்னமுகம் visage —, air gracieux ; பிரசன்னத்துவம் *ou*

*பிரசன்னதை, (பிரசன்னம்), affabilité, faveur, grâce, bonté.

*பிரசன்னன், (*id.*), homme —, être gracieux, affable, bon, condescendant, qui apparaît, qui se montre, le bon Dieu.

*பிரசா, (pradjâ), *obl. de* பிரசை, peuple, sujets, enfants : — காமம் désir d'avoir des enfants.

*பிரசாகிகம், பிர, சாகை, ika), jeune branche, pousse.

*பிரசாகரம், (பிர), veille, vigilance.

*பிரசாகிதம், (பிரசா, இதம்), chose qui plaît au peuple, eau.

பிரசாக்கடை, écluse.

*பிரசாசனம், பிரசாசிதம், (பிர, சாசனம், ita), gouvernement.

*பிரசாசிதா, (பிரசாசிதம்), gouverneur.

*பிரசாக்ஷயம், பிரசாட்சயம், (பிரசா, க்ஷயம்), destruction du peuple.

*பிரசாதனை, (prasâdhakâ), coiffeuse, femme de chambre, riz sauvage.

*பிரசாதம், 1° (prasâda), faveur, bonté, grâce, affection, utilité, gain, vie heureuse, bien-être, tranquillité d'âme, clarté, propreté, pureté, — sans tache, brillant, perspicuité, connexion, association, foule,

chose bénite ou sainte, consécration, prière ou vœu, don sacré ou censé tel, présent, nourriture ou ambroisie, riz cuit et autres objets offerts d'abord aux idoles et que les sacrificateurs donnent au peuple comme dons sacrés ou restes du sacrifice. 2o (பிரசா, da *qui donne*), enfantement, remède pour favoriser la conception et guérir de la stérilité.

*பிரசாதருமம், (பிரசா), devoir des enfans ou des sujets.

*பிரசாதனம், 1o (prasâdhana), embellissement, ornement, peigne. 2o (prasâdana), riz cuit, pureté, netteté, contentement.

*பிரசாதனை, (prasâdanâ), culte, adoration.

*பிரசாதானம், (பிரசா), argent, *litt.* don du peuple.

*பிரசாதி, 1o (பிரசாதம்), *ou* குருப்பிரசாதி, gourou ou prêtre, distributeur de dons sacrés. 2o (*id.*), celui —, ce qui donne des enfants, copulation.

*பிரசாந்தம், பிரசாந்தி, (பிர), calme, tranquillité d'âme: பிரசாந்தாத்துமா, (ஆத்துமா), âme pacifique.

*பிரசாபகன், (பிரசாபன், ka), roi.

*பிரசாபதி, (பிரசா, பதி), seigneur du peuple ou des créatures, surnom de Brama, roi, soleil, feu, père, gendre, Visvakarma, pénis, Pradjâpati, nom commun aux 10 பிரமாதிகள்).

*பிரசாபத்தியம், P பிராசாபத்தியம், une des 8 formes de mariages (expliquées à ce mot).

*பிரசாபன், (பிரசா, pa *prince*), roi, prince du peuple.

*பிரசாமம், (prasâma), paix, calme, tranquillité d'esprit.

*பிரசாயினி, (pradjâyini), mère de famille.

*பிரசாரணம், (prasârana), entourer l'ennemi, étendre, s'étendre, dispersion d'une armée pour fourrager, *V.* தருமம்.

*பிரசாரம், 1o (pratchâra), marche, conduite, coutume, apparence, pâturage. 2o (prasâra), se répandre, aller, — autour, — au fourrage. 3o l'arbre வேங்கை.

*பிரசாலம், (pratchâla), bâton —, montant ou corps du luth.

*பிரசாவான், *m.* (பிரசா), homme qui a des enfants ou des sujets.

*பிரசாவதி, *f. du préc.* femme du frère, mère.

*பிரசாவிருத்தி, (பிரசா), accroissement de la famille, — du peuple ou des sujets.

*பிரசிதம், 1o (pratchita), collection. 2o (prasita), diligence, attention, attachement, lien, pus, sanie.

*பிரசிதி, (prasiti), lien, fers, entraves.

*பிரசித்தம், பிரசித்தி. (prasiddha,—dhi), publicité, notoriété, renommée, rumeur, publication, avis, annonce, avertissement, divulgation, explication: சனத்திற் — ஆயிருக்கிறவர்கள் les nobles, les gens connus du peuple; பிரசித்தமாகிறது, — ஆய்ப்போகிறது devenir public, notoire: — செய்விக்கிறது faire publier: — பண்ணுகிறது ou பிரசித்தப்படுத்துகிறது divulguer, publier, annoncer; பிரசித்தப்படுகிறது devenir public, notoire; — கடுதாசி, — பத்திரிகை avis, annonce, affiche, publication, prospectus, programme.

*பிரசித்தன், (பிரசித்தம்), homme connu, renommé, public: சகப் — homme célèbre par tout le monde.

*பிரசித்தாதிக்கம், (*id.* ஆதிக்கம்), publication, édition; பிரசித்தாதிக்கன் éditeur.

*பிரசிரயம், (prasraya), respect, courtoisie, civilité, affection, attendrissement.

*பிரசிரவணம், (prasravana), fontaine, ruisseau, cascade, chute d'eau, étang, sur les montagnes, suintement, urine, sueur.

*பிரசிருதி, பிரசிருதம், (prasrouti, — ta), creux de la main disposée pour prendre des liquides, *V.* அபயார்த்தம்.

*பிரசினம், (prasna), question, demande: பிரசினதாதி énigme.

*பிரசீவனம், (பிர), moyen de vivre.

*பிரசீனம், (pradjina), vent, air.

பிரசுரம், (pratchoura), abondance, beaucoup. 2o publication —, édition de livre: — பண்ணுகிறது publier, — un livre, mettre sous presse: பிரசுரபுருஷம் nombreuse population; — புருஷன், (பிர, tchoura *voler*), voleur.

*பிரசுரன், (*id.*), la planète Vénus.

*பிரசுரீகரணம், பிரசுரீகிருதம், (பிரசுரம், 1 *augment.*), addition, augmentation, jonction.

*பிரசுருதம், (prasrouta), cours —, écoulement de l'eau.

*பிரசுவானம், (prasvâna), grand bruit.

*பிரசு, (prasoû), mère, bananier, espèce de plante rampante, *ou*

*பிரசூகை, (பிரசு, kâ), jument.

*பிரசூதம், (*id.* ta), enfantement, accouchement, fleur: பிரசூதவாயு, *V.* கருப்பவாயு.

*பிரசூதி, (*id.* ti), enfantement, accouchement, naissance, production, enfant, fils ou fille: — காலம் temps de l'accou-

chement; — பாயிறது accoucher, naître; — வேதை douleurs de l'enfantement, — de la grossesse: — வைராக்கியம் résolution prise par une femme en couches ou a cause de l'enfantement.

*பிரசூதிகாவாயு, (பிரசூதிகை, வாயு), V. கருப்பவாயு.

*பிரசூதிகை, (பிரசூதை, ° ikâ), femme qui a un enfant, — nouvellement accouchée, accouchement.

*பிரசூதிசம், (பிரசூதி, சம்), conséquence de la naissance, douleur, peine affliction.

*பிரசூதை, (பிரசு, tâ), femme nouvellement accouchée.

*பிரசூனம், (id. na), naissance, bouton, fleur, fruit.

*பிரசேகம், (prasêka), mouiller, humecter, suintage —, écoulement de l'eau.

*பிரசேசக்கரன், (பிரசா, சக்கரன்), roi, maître de ses sujets.

*பிரசேதன், (pratchêtas heureux), Varounen, roi des eaux, Pratchêtas, mouni et législateur, un des 10 பிரசாபதி, le père de Vâlmiki.

*பிரசேதிகை, (prasêdikâ), petit jardin.

*பிரசேதிரு, (pratchêtrou), cocher.

*பிரசேலகம், (pratchêlaka), cheval.

*பிரசை, (pradjâ), peuple, sujet, enfant, progéniture: பிரஜைகள் sujets, gens, peuple, habitants.

பிரசோதனம், பிரசோதிதம், (pratchôdana, — dita), envoi, dire, loi, règle, coutume, manière.

*பிரசோற்பதி, பிரசோற்பத்தி, (பிரசை, உற்பத்தி), la 5° année du cycle indien, correspondant à 1871 et 1931.

பிரச்சனை, (pratchtchhanâ), appel, invitation, demande, V. உணர்ச்சி.

*பிரச்சதம், பிரச்சதபடம், பிரச்சாதனம், பிரச்சாதிதம், (pratchtchhada), படம், pratchtchhadana, — dita), couverture, enveloppe, vêtement extérieur.

*பிரச்சன்னம், (pratchtchhanna), couverture, déguisement, secret, porte intérieure, treillis.

பிரச்சாது, 1° faute. 2° P. பச்சாது, après.

பிரச்சவாவியம், engraisser.

*பிரஷ்டம், 1° (bhrâchla), chute, mal, dégradation, vice, dépravation, chose rôtie. 2° (prachta). commencement, priorité. 3° P. பிருஷ்டம், le derrière: பிரஷ்டராச்சிய ன் roi détrôné, dépossédé d'un royaume.

*பிரஷ்டன், (id.), 1° homme tombé, dégradé, vicieux, déparvé. 2° chef, principal, conducteur.

*பிரஷ்டாசனம், (பிர, ஷ்தானம்), distinction ou particularité des jours lunaires.

பிரஷ்டியம், troupe de louangeurs.

*பிரஸ்கந்தனம், பிரஸ்கந்திகை, (praskandana, — dikâ), diarrhée.

*பிரஸ்தம், 1° (prastha, mesure de 48 doubles poignées, plaine —, plateau sur le haut d'une montagne, s'étendre, solidité, ce qui est dur. 2° P. பிருஷ்டம், le derrière.

*பிரஸ்தரம், (prastara), roc, pierre, — précieuse, couche, — faite de fleurs ou d'herbes, notation de musique, sorte d'air.

*பிரஸ்தாபம், P. பிரஸ்தாவம், (prastâva), renommée, célébrité, publication, divulgation, manifestation, éloge, introduction, action de faire connaître, matière de composition, chapitre, section opportunité, occasion, nécessité; — ஆகிறது être publié, divulgué, devenir public, connu, célèbre: — பண்ணுகிறது introduire, publier, divulguer, faire connaître.

*பிரஸ்தாபனம், (prasthâpana, envoi, désignation, nomination, — d'ambassadeur.

*பிரஸ்தாபனை, P. பிரஸ்தாவனை, (prastâvana), publication, commencement, introduction, prélude d'un drame, V. கட்டியம்.

*பிரஸ்தாரம், (prastâra), le dernier des 10 தானம், forêt, jongle, couche, lit, — de fleurs.

*பிரஸ்தாவம், V. பிரஸ்தாபம்.

*பிரஸ்தானம், (பிர), marche, départ: பிரஸ்தானவிக்கினம் absence d'une fête, obstacle à sa célébration.

*பிரஸ்போடனம், (prasphôtana), bourgeonnement, floraison, van, riz vanné, enflure.

*பிரஞ்சம், (bhramsa), chute, déchéance, dégradation: சாதிப்பிரஞ்சம் perte de sa caste.

*பிரஞ்ஞம், (பிர, djna qui connaît), connaissance, ou பிரஞ்ஞத்துவம், intelligence; — மானம் respect rendu aux savants.

*பிரஞ்ஞன், (id.), savant, sage, docteur, homme habile.

*பிரஞ்ஞாஹீனம், பிரஞ்ஞாபங்கம், (பிரஞ்ஞை), manque d'intelligence, simplicité, ignorance.

*பிரஞ்ஞாதம், (பிர; ஞாதம்), connaissance, notoriété.

*பிரஞ்ஞானம், (id. ஞானம்), connaissance, sagesse, marque, signe.

*பிரஞ்ஞி, (பிரஞ்ஞம், i), sage, savant.

*பிரஞ்ஞை, (fém. de பிரஞ்ஞன்), femme sage, intelligente, Sarasvati ou சரச்சுவதி,

connaissance, intelligence, sagesse, conviction, instinctive.

*பிரட்சாளகம், பிரட்சாளனம், பிரட்சாளியம், P. பிரக்ஷாலகம்...

*பிரட்டம், பிரட்டன், P. பிரஷ்டம், பிரஷ்டன்.

*பிரட்டாளம், P. பிரஷ்டாளம்.

பிரட்டு, பிரட்டுகிறது... V. புரட்டு, புரட்டுகிறது...

பிரட்டுக்கல், la pierre précieuse இரசாவர்த்தம்.

பிரட்டை, nom d'un arbrisseau.

*பிரணஷ்டம், (பிர, நஷ்டம்), perte, destruction : பிரணஷ்டவிநயம் incivilité.

*பிரணம், (prana), ancienneté.

*பிரணயம், (pranaya), amour, affection, connaissance, habitude, fréquentation, demande, prière, sollicitation affectionnée, confiance, obéissance, révérence, béatitude finale, copulation, V. பிரதி : பிரணயகலகம், — மானம் bouderie —, querelle d'époux ou d'amants.

*பிரணயனம், (பிர, நயனம்), conduite, don, distribution, dispersion, étendre.

*பிரணருத்தனம், பிரணருத்தினம், (pranarttana), danse.

*பிரணவம், (pranava), la syllabe ஓம், nom mystique et ancien, symbole de la divinité et de la trinité, et même de la trinité dans l'unité parmi les Indous, prière que ce nom contient, prière par excellence (selon eux), espèce de petit tambour, பிரணவசுருபம் l'image ou la forme de la prière ஓம், i. e. Dieu.

*பிரணாசம், (பிர, நாசம்), perte, destruction.

பிரணாதம், (பிர, நாதம்), grand bruit, sorte de mal d'oreille.

*பிரணாமம், (பிர, நாமம்), salut, — respectueux.

*பிரணாய்யம், (pranâyya), désobéissance, droiture, dégoût.

*பிரணாலம், (pranâla), écluse.

*பிரணிதானம், (பிர, நிதானம்), grand —, effort, profonde méditation, accès, entrée.

*பிரணிதி, (pranidhi), espion, émissaire secret, demande, sollicitation, compagnon, suivant, partisan.

*பிரணிநாதம், (பிர, நி, நாதம்), grand bruit.

*பிரணிபதனம், பிரணிபதிதம், பிரணிபாதம், (பிர, நிபதனம்...), révérence, salut.

பிரணிதம், (pranita), chose faite, — préparée, propre, dite, donnée, décrétée, écrite, composée, feu consacré.

*பிரணுதம், (pranouta), louange.

பிரண்டை, P. புரண்டை l'arbrisseau cissus quadrangularis.

பிரதகம், devant.

*பிரதக்கணம், பிரதக்ஷணம், பிரதட்சணம் et. mieux.

*பிரதக்கினம், பிரதக்ஷிணம், பிரதட்சிணம், (பிர, தக்ஷிணம்), tour —, circuit à droite, ou hommage respectueux qui consiste à tourner autour d'un objet en lui tournant toujours le côté droit : கிரிப் — circuit fait ainsi autour d'une montagne réputée sacrée, et surtout au mont dit அருணாசலம்).

*பிரதமம், (prathama), ce qui est le premier, le principal, spécialité, commencement, priorité, chose remarquable : பிரதமகற்பிகன் jeune écolier qui commence à étudier ; — காலம் le 1er —, l'ancien temps, l'antiquité; — சிருஷ்டி, — சிருட்டி première création; — பாதம், — வாக்கியம் la 1re proposition d'un syllogisme, la majeure.

*பிரதமன், (id.), la 1re personne en sanscrit, la 3me en français.

*பிரதமிகர், (பிரதமம், ika), archanges, V. பிராதமிகர்.

*பிரதமை, (பிரதமம்), unité, une première chose, commencement, 1re phase ou 1er jour de chaque demi-lunaison, le fruit nommé கடுக்காய், le nominatif ou 1er cas.

*பிரதம், 1° (prada), don, donation, 2° P. பிரதை, louange, célébrité, publicité. 3° trouble, ஞானப்பிரதமான நூல் livre qui donne une connaissance spirituelle.

*பிரதரம், (pradara), flèche, fente, déchirure, fracture, ménorrhagie, contraction, tournoiement, roideur.

*பிரதலம், 1° (pradala), flèche. 2° (pratata), main ouverte, — avec les doigts étendus, abyme, une des 7 principales divisions des régions inférieures.

*பிரதனம், பிரதரம், 1° (pratana), ancienneté. 2° (prathara), extension, allongement. 3° (pradhara), déchirer, guerre, bataille. 4° (proutanâ), division, —, corps d'armée composé de 243 chars, 243 éléphants, 727 chevaux, et 1215 piétons.

*பிரதன் (prada), donateur, libéral.

*பிரதர், obl. de பிரதை : — பதி le mari de Pradei ou Kounti, i. e. le roi Pândou ; — சன் fils de Pradei, Pândaver.

*பிரதாபம், (pratâpa), majesté, dignité, gloire, pompe, courage, valeur, prouesse, lumière, splendeur, hauteur, grande —, chaleur, état florissant.

*பிரதாபனம், (பிர), enfer, châtiment, supplice.

*பிரதாபிக்கிறது, -பித்தேன், -பிப்பேன், -பி, -பிக்க, v. n. (பிரதாபம்), பிரதாபித்தல், பிரதாபிப்பு. n. v. briller, resplendir, être dans la gloire, la pompe.

*பிரதாரகம், பிரதாரணம், பிரதாரிதம், (pratâraka, — rana, — rita), fraude, tromperie, ruse, tour.

*பிரதாரம், (pratâra), traverser.

*பிரதாவனம், (pradhâvana), aie, vent.

*பிரதானம், 1° (pradhâna), le principal, chose principale, — éminente, la première chose, le plus important, excellence, le Dieu suprême, nature, matière, la cause passive ou matérielle de la création, particularité, esprit, intelligence, fanfaronnade. 2° (pradâna), don, donation, croc de cornac: உடம்புக்குப் — தலை la tête est le membre principal du corps; பிரதானஸ்தர், (ஸ்தன்), les principaux; — தாது la 1re partie radicale du corps, i. e. le sperme; — மந்திரி 1er —, principal ministre; — த்துவம் ...

*பிரதானதை, (பிரதானம், tâ), excellence, supériorité, suprématie.

*பிரதானன், (id.), premier, chef, principal, 1er ministre, — compagnon d'un roi, son ministre, son eunuque, son confident, courtisan, noble, cornac.

*பிரதானாங்கம், (பிரதானம், அங்கம்), principal —, 1er membre (d'un corps, d'un état, d'une science.)

*பிரதானாமாத்தியன், (id. அமாத்தியன்), 1er ministre.

*பிரதானி, (பிரதானம்), ministre —, trésorier d'un roi, (le mot signifie premier ministre, mais maintenant le மந்திரி, ministre, et le தளவாய், général d'armée passent avant le பிரதானி qui a l'office de trésorier), homme qui a de l'autorité.

*பிரதானிக்கம், (பிரதானி, ka), autorité, office de பிரதானி ou de trésorier.

*பிரதானியம், (பிரதானம், ya), V. பிரதானம்.

*பிரதானோத்தமன், (id. உத்தமன்), brave, guerrier, homme illustre, important.

*பிரதி, 1° (prati), et பிரத்திய், devant une voyelle, particule sanscrite, préfixe d'un grand nombre de mots, qui signifie substitution, échange, retour, au lieu de, ressemblance, mendicité, un peu, contre, opposition, empêchement, séparément, chacun, chaque, part, portion, direction, origine. 2° (pradhi), circonférence d'une roue. 3° copie, duplicata, exemplaire d'un ouvrage, chose pareille, — en échange, — qui en remplace une autre, équivalent, remplacement: அதற்குப்பிரதியாக à la place de cela; பிரதிகதி rebond, rebondissement, recul; — கருமம் action en retour, représaille, revanche, retour, échange, récompense, remède, redressement, réformation, décoration, ornement; — காந்தி lumière —, image, — réfléchie, réflexion de la lumière, d'une image; — காயம் marque, signe, but, effigie; — கிரி montagne inférieure, — semblable; — கிருதி représaille, revanche, rendre la pareille, effigie, substitution, image réfléchie; — கொடுக்கிறது donner l'équivalent — க்கிரகணம் acceptation d'un équivalent, d'un dédommagement, — de présents; — க்கிரகம் donation aux brames, réserve d'une armée, le soleil près du nœud de la lune; — க்கிராகம் acceptation de dons, crachoir; — க்கியாதம், V. பிரதிஞ்ஞாதம், consentement; — க்கிரியை revanche, représaille, remédier, réaction, décoration; — க்ஷணம் chaque moment; — சங்காரம், destruction, diminution; — சங்கை, crainte, doute; — சத்தம், écho; — சரன் serviteur, domestique, ouvrier; — சருக்கம், — சர்க்கம் partie d'un pourana qui parle de la destruction et renovation du monde, création, — secondaire par Brama et autres êtres prétendus divins et regardés comme les agens de l'être suprême; — சாகரம், — சாகிரம் vigilance, attention. circonspection; — சாபம் malédiction rendue, — réciproque, commutation en une autre; — சாயை image réfléchie: — சாரணம், — சாரிதம் répulsion, rejet, application de remèdes à une blessure, pansement d'une plaie; — சிறுகை lunette; — சிந்தனம், (சிந்தனை), réflexion, considération; — சிரயம் lieu de refuge, asyle, demeure, assemblée, allée —, salle du sacrifice; — சிரவணம், — சிரவம் consentement, assentiment; — சீவனம் résurrection, nouvelle vie; — சேதம், opposition, résistance; — தாரணம் guerre, combat; — தானம் restitution d'un dépôt, échange, troc, rendre, don en retour, récompense, gage; — தினம் chaque jour; — துரை remplaçant du maitre, du seigneur ..; — துவந்துவம் opposition, contrariété, hostilité; — துவந்துவி, (துவந்துவம்), ennemi; — துவனி, — துவாரம், — தொனி, écho; — தேயம் gage, chose achetée et rendue; — நாதம், — நினதம் écho, son répété; — நிசம், (நிசா), de nuit, chaque nuit; — நிதி ressemblance d'une forme réelle, image, — ré-

flèchie, statue, peinture, remplaçant, caution : — உபாயம் raison contraire, — qui remplace, représaille, retour, récompense; — உபாயங்கொடுக்கிறது rendre la pareille, payer de retour, user de représaille; — பக்ஷன், பக்ஷம், ennemi, adversaire, opposant, défendant; — பதகன் ennemi, qui cause du tort; — பதம் pas à pas, à chaque pas, continuellement; — பத்திரம் billet de réponse; — பந்தம் empêchement, obstacle, connexion, lien, convention; — பந்தகம், — பந்தனம், — பந்தி obstacle, obstruction, contraction; — பலம், — பலனம், — பலிதம் image, — réfléchie, ombre, représentation, retour, représailles; — பலிக்கிறது réfléchir la lumière; — பாகம் part, portion; — பாணம் (பணம்), gage, enjeu, pari; — பாலகன் defenseur, protecteur, roi; — பாலனம், — பாலிதம் protection, défense, pratique, exercice, s'habituer; — பாவம் conformité de caractère; — பாலிக்கிறது, 1° défendre, protéger, 2° பிரதிவாதிக்கிறது; — புருஷன் remplaçant, chacun; — பூசகன் qui honore, révère : — பூசனம், — பூசிதம் echange de civilités, révérence —, respect mutuel, hommage de ses respects; — பேதனம் division, couper, percer; — போதம் instruction; — மண்டலம் circonférence de roue, — de cercle, orbite excentrique; — மாலை récitation de vers pour exercer la mémoire, V. எழுத்தெழுத்துக்கவி; — மானம், 1° ressemblance, image, peinture, idole. 2° ou — மானபாகம் front d'éléphant, espace entre ses défenses; — முகம் intrigue secondaire de drame, vis-à-vis, de front, en présence : — மூஷிகை espèce de rat; — மூர்த்தி apparition d'une figure; — யத்தினம் opposition, revanche, faire prisonnier, emprisonnement, saisie, désir, effort, compléter; — யாதனை ressemblance, image; — யுத்தரம், P. பிரத்தியுத்தரம், réponse; — யுபகாரம், P. பிரத்தியுபகாரம் bienfait rendu; — யெழுதுகிறது tirer une copie, copier : — யோகம் opposition, contradiction, association, réunion, coopération, être la contre-partie; — ரக்ஷணம் conservation; — ராசா vice-roi : — ராத்திரம் chaque nuit; — ரூபம் peinture, image, ressemblance, contre partie; — வசனம் echo, auitié, relation, ou — வாக்கியம், — வாக்கு, — வாணி réponse, réplique; — வாசரம் de jour en —, chaque jour; — வாசி voisin; — வாதம், 1° sous le vent, contre le vent. 2° réponse, réplique, défense; — வாதி répondant, défendeur, opposant; — வாபம் addition de substances à une médecine pendant ou après la décoction, breuvage médicinal, — dans lequel on administre un remède : — விம்பம், figure —, image réfléchie (dans un miroir, dans l'eau...), reflet; — விம்பாதம், (விம்பம் ata qui va), miroir; — விம்பிக்கிறது, — விம்பித்தல், réfléchir une image, se réfléchir, se refléter; — வேசம் maison voisine; — வேசவாசி, — வேசி, (வேசம், i), voisin.

*பிரதிகஸ்தகன், பிரதிகஸ்தன், (பிரதி, அஸ்தம், main ka), remplaçant.

*பிருதுகம், (prouthonga), enfant, riz grillé.

*பிரதிகர்ஷணம், (pratiharana), horreur, dégoût.

*பிரதிகாசம், (pratihâsa), moquerie.

*பிரதிகாதம், (pratighâta), rebond, recul, répercussion, parer un coup, empêchement, choc, — en retour, repousser le choc.

*பிரதிகாதனம், (பிரதிகாதம், na), meurtre.

*பிரதிகாரகன், (பிரதிகாரன், ka), trompeur, fourbe, portier.

*பிரதிகாரணம், (பிரதிகாரம், ne), entrée, admission à une porte.

*பிரதிகாரம், 1° (pratihâra), porte, tromperie, tour. 2° (பிரதி, காரம்), vengeance, représaille, réaction, rendre la pareille.

*பிரதிகாரன், (pratihâra), portier, trompeur.

*பிரதிகூலம், (பிரதி), contrariété, opposition, insuccès, non réussite, adversité, changement.

*பிரதிகூலதை, பிரதிகூலத்துவம், பிரதிகூலியம், (பிரதிகூலம், ya, ta, tva), opposition, contrariété, hostilité.

பிரதிக்கிறது, த்தேன், ப்பேன், க், க்க, (பிரதி), v. n. paraître, montrer sa figure, — sa forme.

*பிரதிக்கினம், (pratighna), corps.

*பிரதிக்கினை, (pratidjnà), promesse, — de faire, ferme propos, résolution, dessein, vœu, engagement, consentement, thèse, proposition à prouver, preuve, chose admise, — nécessaire, déclaration, notification : — பண்ணுகிறது promettre, se proposer, prendre la résolution.

*பிரதிசந்தானம், (pratisandhâna), répression de ses désirs, louange

*பிரதிசமாதானம், (pratisamâdhâna), remède, antidote, cure.

*பிரதிசம், (பிர, திசை), point cardinal, intermédiaire, v. g. nord-est.

*பிரதிசரம், (pratisara), bracelet, guirlande, arrière — garde, corps d'armée,

cicatrisation, formule de magie, point du jour, ornement.

*பிரதிசாந்தானிகன், (பிரதிசந்தானம், ika), barde, panégyriste, poète.

*பிரதிசிரை, (pratisirâ), rideau, paravent, toile de tente.

*பிரதிசூரியகம், (பிரதிசூரியம், ka), disque —, orbite du soleil, *ou*

*பிரதிசூரியம், (பிரதி, சூரியன்), l'opposé du soleil, lézard, caméléon.

*பிரதிஷ்டன், (பிரதி, ஸ்தன்), homme—, célèbre.

*பிரதிஷ்டாகலை, (பிரதிஷ்டை, கலை), un des 5 கலை ou des 5 manières de respirer.

*பிரதிஷ்டாபனம், பிரதிஷ்டாபிதம், (பிரதி, ஸ்தாபனம், ஸ்தாபிதம்), érection, établissement.

*பிரதிஷ்டாவான், (பிரதிஷ்டை), homme célèbre, renommé.

*பிரதிஷ்டானம், (பிரதி, ஸ்தானம்), situation, célébrité, Pratichtâna, 1re capitale des rois de la dynastie lunaire, avant Hastinapouri; elle était vis-à-vis Allahabad; autre ville capitale de Sâlivâhana dans le Dékan.

*பிரதிஷ்டை, (*fém. sanscrit de* பிரதிஷ்டன்) renommée, célébrité, dédicace, consécration, (cérémonie par laquelle les payens croient que la divinité est attachée à une idole), érection, fondation, dotation d'un temple, d'une fille, accomplissement, — d'une cérémonie, vœu, terre, lieu, place, limite, sts nce de 4 vers chacun de 4 syllabes, espece de காயத்திரி de 3 vers, de 8, 7 et 6 syllabes, (en tout 21 syllabes): — பண்ணுகிறது, — யாக்குகிறது consacrer, dédier.

*பிரதிஞ்ஞாதம், (பிரதி, ஞாதம்), promesse, consentement.

*பிரதிஞ்ஞாந்தரம், (பிரதிஞ்ஞை, அந்தரம்), proposition subséquente (la 1re venant à manquer).

*பிரதிஞ்ஞாபத்திரிகம், (*id.* பத்திரிகம்), promesse—, contrat par écrit, billet, acte, titre.

*பிரதிஞ்ஞாவிபரீதம், (*id.*), ignorance de la critique ou du sophisme.

*பிரதிஞ்ஞாவிரோதம், (*id.*), négation d'une proposition, raison opposée, — contradictoire, infraction à ses engagements.

*பிரதிஞ்ஞானம், (பிரதி, ஞானம்), promesse, consentement.

*பிரதிஞ்ஞேயன், (*id.* ஞேயம்), panégyriste, héraut qui proclame les titres, barde.

*பிரதிஞ்ஞை, (pratidjnâ); *V.* பிரதிக்கினை.

*பிரதிட்டாகலை, பிரதிட்டாபனம், பிரதிட்டாவான், பிரதிட்டை..., *V.* பிரதிஷ்டாகலை

*பிரதிதன், (prathita), célèbre, instruit, savant, homme intelligent.

பிரதிதி, (prathiti), renommée, célébrité.

*பிரதிதிசம், (பிரதி, disa *quartier*); chaque quartier, — côté, partout.

*பிரதிதிவன், பிரதிதீவன், (*id.* திவா), soleil, jour.

பிரதித்தல், *n. v. de* பிரதிக்கிறது, apparition.

*பிரதிபத்தி, (pratipatti), action de renfermer, de contenir, augmentation, élévation, promotion, tromperie, réputation, acquisition, gain, profit, consentement, bonne conduite, action opposée à la contemplation, détermination, dessein, estimation, arrogance, confiance, connaissance, imagination, distribution, présentation; — படகம் grand tambour (accordé seulement aux grands).

*பிரதிபத்தூரியம், pratipad *timbale*; தூரியம்), tambour de fête, — de réjouissance.

*பிரதிபம், *V.* முரடு.

*பிரதிபன்னம், (pratipanna); être connu, chose connue, promise, consentie, acceptée, gagnée, conquise, accomplie, entreprise.

பிரதிபன்னாடி, (pratipad, 1er *jour lunaire de chaque demi lunaison*, நாடி), portion du jour qui reste après la conjonction ou l'opposition du soleil et de la lune, exprimée en heures indiennes.

*பிரதிபாதகம், (pratipâdaka), ce qui produit un effet, cause, éclaircissement.

*பிரதிபாதனம், (pratipâdana), don, donation, manière du monde, conduite selon le monde, action, accomplissement, production, terminer, *ou*

*பிரதிபாதுகம், (pratipâdouka), détermination, est'mation, rendre clair, — certain.

*பிரதிபாவியம், (பிரதி, bhâvya *qui doit être*), gage.

*பிரதிபானம், (pratibhâna); courage, audace, hardiesse, splendeur.

*பிரதிபிம்பம், *P.* பிரதிவிம்பம்.

*பிரதிபூ, (பிரதி, பூ, *être*), caution pour un autre.

*பிரதிபை, (பிரதி, bhâ *lumière*), intelligence, pénétration, pointe, splendeur, lumière, — réfléchie, audace.

*பிரதிமை, (pratima *semblable*, tâ), réflexion, image, ombre, ressemblance.

*பிரதிமேந்து, (பிரதிமை, இந்து), image —, réflexion de la lune.

*பிரதிமை, (பிரதி, mâ *mesurer*), statue, image, poupée, marionnette, idole, ressemblance, figure, peinture, manière, front d'éléphant, espace entre ses défenses.

*பிரதியோகி, (பிரதியோகம்), opposant, associé, collaborateur.

*பிரதியோகிதை, (பிரதியோகி, tâ), *V.* பிரதியோகம்.

*பிரதிரோதகன், பிரதிரோதி, (பிரதிரோதம், ka, i, opposant, adversaire, voleur.

*பிரதிரோதம், பிரதிரோதனம், (பிரதி, உரோதம்...), opposition, obstacle, empêchement, vol, recèlement, cacher, siège, blocus.

*பிரதிலோமன், பிரதிலோமசன், *m.* பிரதிலோமி, பிரதிலோமை, பிரதிலோமசை, (*id.* உலோமம், சம்), homme —, femme née contre l'ordre des castes, *i. e.* dont la mère est plus noble que le père, (le contraire est அநுலோமசன்).

பிரதிவாதிக்கிறது, திக்கேன், திப்பேன், தி, திக்க, *v. n.* பிரதிவாதித்தல், *n. v.* (பிரதிவாதம்), répondre, répliquer.

பிரதிவாதிப்பு, *n. v. du préc.* réplique, réponse.

*பிரதீகம், (pratika), membre, portion, inversion.

*பிரதீகாரம், 1° (பிரதி, காரம்), vengeance, représailles, correction, réforme, remédier, administrer —, faire un remède. 2° (pratihâra), porte, union, alliance pour secours mutuel.

*பிரதீகாரன், *m.* பிரதீகாரி, *f.* (பிரதீகாரம்), portier, portière.

*பிரதீக்ஷணம், பிரதீக்ஷிதம், பிரதீக்ஷை, (பிரதி, ஈக்ஷணம், ikcha *voir*, ita , attente, espérance.

*பிரதீசி, பிரதீசீனம், பிரதீச்சியம், (pratitchi, na, ya), occident.

*பிரதீதம், பிரதீதி, (பிரதி, ita *allé*, இதி), réputation, connaissance, respect, délice, joie ou plaisir, désir.

*பிரதீபம், 1° (pratipa), comparaison, ordre inverse, rétrogradation, désobéissance, contradiction, opposition. 2° (பிர, தீபம்), lampe: பிரதீபவசனம் contradiction, réponse évasive —, à une tierce personne, répondre à l'interlocuteur précédent.

*பிரதீபனம், (பிர, தீபனம்), excitation, stimulation, espèce de remède, de poison minéral rouge et caustique.

*பிரதீபன், (pratipa), Pradiben, roi de Hastinapouri et père de சந்தனு.

*பிரதீபாலங்காரம், (பிரதீபம், அலங்காரம்), inversion, comparaison inverse ou renversée.

*பிரதீரம், (பிர, தீரம்), bord, rivage.

*பிரதீவாபம், (பிரதி, வாபம்), calcination des métaux, ajouter un breuvage ou autre chose à un remède durant ou après la décoction, calamité, — publique, comme peste...

*பிரதிவேசம், (*id.* வேசம்), voisinage.

*பிரதிவேசி, (*id.*), voisin.

*பிரதுகம், (prathouka), petit (d'animal).

*பிரதுதம், (பிர, touda *tourmenter*), oiseau de chasse ou qui tue avec son bec, *v. g.* faucon, épervier, hibou, perroquet, corbeau, paon...

*பிரதெட்சணம்... *P.* பிரதக்ஷிணம்.

*பிரதேகம், (பிர, diha *frotter*), onction; onguent.

*பிரதேசம், (*id.*), place, district, pays, — étranger, — lointain, dehors: உயிர்த்தெழும் —, place de la résurrection, *i. e.* cimetière.

*பிரதேசனம், (பிர, தேசம், na), présent, don, offrande, manifestation.

பிரதேசனி, பிரதேசினி, (*id.* ni, ini), l'index, le doigt qui montre.

*பிரதேயம், (பிர), don.

*பிரதை, 1° (prathâ), renommée, célébrité. 2° (pradâ), don, présent. 3° (prenthâ), la célèbre குந்திதேவி mère des Pândavers.

*பிரதோஷம், பிரதோடம், (பிர), soir, la 1re veille de la nuit, (chez les Sivénistes) temps d'adoration particulière, observance du 13me jour lunaire de chaque demi-lunaison, faute, transgression: பிரதோஷகாலம், — புண்ணியகாலம் temps de la soirée réputé par les Sivénistes propice et spécialement propre aux exercises religieux; ils en attendent alors plus de vertu; c'est le 13me jour lunaire de chaque demi-lunaison depuis 3 naji 3/4 avant le coucher du soleil jusqu'à 3 naji 3/4 après son coucher, ou de 4 heures et demie à 7 heures et demie du soir; ils l'appellent பிரதோஷங்களுக்கு முக்கியமான பிரதோஷம் le temps propice par excellence.

*பிரதோதம், (பிர), croc d'éléphant, aiguillon.

*பிரதோலி, (pratôli), grande rue, rue principale.

பிரத்தல், son inarticulé.

*பிரத்தாபம்..., *P.* பிரஸ்தாபம்...

*பிரத்தாரம்..., *P.* பிரஸ்தாரம்....

*பிரத்தி, *P.* பிரதி, *devant une voyelle.*

*பிரத்திக்கினை, *P.* பிரதிக்கினை.

*பிரத்திட்சம், *P.* பிரத்தியக்ஷம்.

*பிரத்திதம், *P.* பிராத்திதம்.

*பிரத்தியக்கம், *P.* பிரத்தியக்ஷம்.

*பிரத்தியகாசாபதி, பிரத்தியக்காச்சாபதி, (பிரத்தியக்கு, ஆசை. பதி), le prétendu gardien de l'occident, *i. e.* Varounen.

பிரத்தியக்கு, (pratyak), 1° postériorité, subsequent, après, derrière, occident. (2° *en tamoul*), division, séparément.

*பிரத்தியக்ஷம், (பிரத்தி, அக்ஷம்), apparence à la vue, clarté, évidence, — aux yeux, chose visible, vue, intuition, visibilité : — ஆகிறது devenir visible, évident, paraître clairement —, aux yeux ; — ஆய் clairement, évidement, intuitivement : — ஆயிருக்கிறது être visible, devant, — devant les yeux, — évident, — clair ; பிரத்தியக்ஷதரிசனம் intuition, vue, vue intuitive, — claire, témoignage de ce qu'on a vu ; — தரிசனன் témoin occulaire ; — பிரமாணம் évidence perçue par les yeux, intuition, preuve visible, organe de perception ; — பூதம் visibilité ; — போகம் jouissance d'une chose avec le consentement du propriétaire ; — வாதி sectaire qui ne reconnaît que l'évidence des yeux, Bouddhiste.

*பிரத்தியக்ஷாபாசம், பிரத்தியட்சாபாசம் (பிரத்தியக்ஷம், ஆபாசம்), témoignage appuyé d'un serment, évidence, intuition.

*பிரத்தியங்கம், (பிரத்தி, அங்கம்), organe de perception, chaque membre séparément, membre inférieur du corps comme le menton, le nez, l'oreille, subdivision d'une science, une des parties de la danse.

*பிரத்தியங்கிரா, பிரத்தியங்கிரி, (pratyangirâ), forme de Dourgâ prétendue déesse des Tantrikas.

*பிரத்தியசனம், பிரத்தியதனம், (பிரத்தி, அதனம்), nourriture, repas.

*பிரத்தியட்சம், P. பிரத்தியக்ஷம்.

*பிரத்தியநீகன், (பிரத்தி, அநீகம்), ennemi.

*பிரத்தியந்தம், (id. அந்தம்), limite, borne, contiguité, contrée des மிலேச்சர் ou sauvages.

*பிரத்தியபகாரம், (id. அபகாரம்), représailles, mauvais office —, mal qu'on rend.

பிரத்தியம், P. பிரத்தியயம்.

*பிரத்தியபாயம், (பிரத்தி), chose visible.

*பிரத்தியபிஞாதம், பிரத்தியபிஞானம், (id. அபி, ஞானம்), connaissance.

*பிரத்தியபியோகம், (பிரத்தி), contre-plainte, accusation portée contre l'accusateur).

*பிரத்தியபிவாதம், பிரத்தியபிவாதனம், (id.), rendre un salut.

*பிரத்தியம், P. பிரத்தியயம், terminaison qu'on ajoute à la racine, traverse ; பிரத்தியபதம் affixe qu'on ajoute à la racine, terminaison.

*பிரத்தியயம், (pratyaya), connaissance, certitude, confiance, espérance, serment, ordalie, vue, but, cause, motif, usage, coutume, réputation, renommée, méditation, contemplation, — religieuse, affixe dit en tamoul விகுதி qu'on ajoute à la racine pour former de nouveaux mots ou les inflexions des cas et des personnes des verbes : பிரத்தியயகாரணி ce qui donne de la confiance, sceau, cachet.

*பிரத்தியருத்தம், (பிரத்தி, அர்த்தம்), réponse, réplique, opposition.

*பிரத்தியவசானம், பிரத்தியவசிதம், (pratyavasâna, — sita), manducation.

*பிரத்தியவஸ்தானம், (பிரத்தி, அவ, ஸ்தானம்), ancien état, statu quo.

*பிரத்தியவாயம், (pratyavâya), opposition, désappointement, être frustré dans ses espérances, péché.

*பிரத்தியவியோகம், P. பிரத்தியபியோகம்.

*பிரத்தியாகதம், பிரத்தியாகமம், (பிரத்தி, ஆ, கதம்), retour, arrivée.

*பிரத்தியாகரணம், (பிரத்தி, ஆகரணம்), répression des sens.

*பிரத்தியாகாரம், 1° (pratyâhâr), être absorbé dans une méditation qui ôte le sentiment de la douleur, c'est un des அஷ்டாங்கயோகம், abstraction, insensibilité, répression des sens, abrégé, compendium, combinaison de plusieurs lettres, substitution d'une chose pour une autre, enlever, prendre, retenir, reprendre. 2° (pratyâkâra), fourreau d'épée. 3° (pratyâgâra), ancienne place.

*பிரத்தியாக்கியானம், (pratyâkhyâna), rejet, réfutation, désaveu, mépris, reproche.

*பிரத்தியாசரம், பிரத்தியாசாரம், (pratyâsara, — sâra), arrière-garde d'une —, armée, forme —, ordre de bataille.

*பிரத்தியாசை, (பிரத்தி, ஆசை), espérance, attente.

*பிரத்தியாதேசம், பிரத்தியாதிஷ்டம், (id.), parole d'être invisible, — venant du ciel, avertissement céleste, avis, annonce, déclaration, information, rejet, réfutation, refus, désaveu.

*பிரத்தியாபாசம், (id ஆபாசம்), affront rendu, sophisme pour sophisme, V. பிரத்தியக்ஷாபாசம்.

*பிரத்தியாலீடம், (pratyâlidha), une des 5 positions des archers, qui consiste à avoir le genou gauche en avant et le droit courbé en arrière, ou, selon d'autres, le

pied droit en avant et le gauche courbé en arrière.

பிரத்தியுதவி, (பிரதி), secours mutuel.

*பிரத்தியுத்தரம், பிரத்தியுத்தரம், (id.), réponse, replique.

*பிரத்தியுத்தானம், (id.), civilité, se lever par respect.

*பிரத்தியுத்தி, (id.), réponse.

*பிரத்தியுபகாரம், (id.), bienfait mutuel, service rendu, récompense, — d'un service.

*பிரத்தியுபகாரி, (id.), celui qui paie de retour un service.

*பிரத்தியுற்கம், (id. உற்கம்), cause de guerre.

*பிரத்தியுற்பன்னம், (id.), préparation, multiplication, augmentation.

*பிரத்தியூகம், (pratyoûha), obstacle, empêchement.

*பிரத்தியூஷன், பிரத்தியூஷன், (pratyoûcha), un des 8 Vasous, matin, point du jour, soleil.

*பிரத்தியேகம், (பிரத்தி, ஏகம்), isolement, seul, un à un, séparation, place —, dignité séparée, dehors, ou — ஆய், — ஆக à part, séparément, un à un, seul à seul; — ஆய்வைக்கிறது isoler, mettre à part; பிரத்தியேகராச்சியம் royaume —, gouvernement séparé.

*பிரத்தியோகம், P. பிரதியோகம் divergence de sentiments, opposition, mécontentement, relation philosophique, milieu.

*பிரத்தியோகார்த்தம், (பிரத்தியோகம், அர்த்தம்), cause de guerre.

*பிரத்தியோகி, (id.), celui qui est référé à un autre.

*பிரத்தியோகிதம், (பிரத்தியோகம், ita), ce qui est référé à un autre.

*பிரத்தியோதம், (pradyôta), rayon de —, lumière.

*பிரத்தியோதனன், (id. na), soleil.

*பிரத்துலம், (prouthoula grand), grossir.

*பிரத்துவம்சம், பிரத்துவம்சம், (pradhvamsa), perte, destruction: பிரத்துவம்சாபாவம், பிரத்துவம்சாபாவம், (அபாவம்), annihilation, non existence d'un état subséquent.

*பிரத்தெதிர்க்கிருதம், (id.), revanche, représailles, dédommagement, réparation de ses pertes, perte, — entière; பிரத்தெதிர்க்கிருதாபாவம் annihilation.

*பிரணிகாதனம், (pranighâtana), meurtre.

*பிரந்தியோகம் (பிரந்தம், P. விருந்தம்; யோகம்), foule.

*பிரந்தாகாரம், (id. ஆகாரம்), merveille, litt. nourriture de la foule.

*பிரந்தாரம், P. விருந்தாரம், beauté.

*பிரந்திஷ்டம், பிரந்திட்டம், (vroundichtha), très grande foule.

*பிரந்தை, P. விருந்தை, multitude.

*பிரபங்கம், (பிர, brisement.

*பிரபதம், (id.), pointe des pieds.

*பிரபஞ்சம், (prapantcha), le monde, — sublunaire, l'ensemble des êtres matériels et sublunaires, erreur, illusion, tromperie, fraude, plaisanterie, moquerie, diffusion, prolixité dans le style, extension, étendue, foule, multitude, amas, armée, changement, inversion, revers; பிரபஞ்சக்கட்டு, — பந்தம் — பாசம் lien —, entraves —, attraits —, illusion du monde; — சாகரம் mer des illusions mondaines: — மாயை, — மாய்கை illusion —, vanités du monde, — des choses mondaines; — மூலம் illusion qui, selon certains philosophes, fait paraître les objets matériels qui n'existent point réellement; — லக்ஷணம் caractère des êtres matériels, i. e. mensonge, corps ou materialité, douleur; — வாதனை expérience du monde; — வாழ்வு, — வாழ்க்கை, — வழக்கம், jouissance —, usage du monde, vie mondaine, rapport avec le monde; — வியாபாரம் commerce du monde, choses mondaines; — விருத்தி augmentation des illusions du monde; — விஸ்தாரம் étendue des illusions —, pompes —, plaisirs du monde; பிரபஞ்சத்திலேவழக்கமில்லாத வழக்கம் chose extraordinaire, inusitée dans le monde; பிரபஞ்சத்துக்கொத்தகாரியம் chose selon le monde; — commune dans le monde.

*பிரபஞ்சனன், (pradhandjana), vent, air.

*பிரபஞ்சானுக்கிரகம், (பிரபஞ்சம், அனுக்கிரகம்), bonté —, secours du monde.

*பிரபதனம், பிரபதிதம், (பிர), destruction, mort, chute.

*பிரபந்தம், (பிர), histoire, livre, — d'histoire ou de controverse, narration ou discussion suivie, poème (en général), pièce de vers, suite: பிரபந்தகற்பனை conte, roman, histoire feinte, fable; — கர்த்தன் auteur, ou பிரபந்தம்பாடினவன் poète auteur d'un poème: பிரபந்தங்கள் தொண்ணூற்றாறு les 96 espèces de poèmes indous, savoir:

1º சாதகம், l'horoscope, description (autrefois en vers, maintenant souvent en prose du jour de la lune, du jour de la semaine, de la constellation lunaire, du யோகம், du கரணம், du signe du zodiaque et de l'astre sous lequel on est né, suivie de prédictions astrologiques que l'astrologue en tire.

2° பிள்ளைக்கவி, poème sur l'enfance, qui décrit les actions et amusements enfantins d'un enfant de haute naissance, d'un dieu ou d'une déesse prétendus. Ce poème contient 10 parties: காப்பு invocation à la divinité pour conserver l'enfant, செங்கீரை position de l'enfant se tenant et s'agitant sur les pieds et les mains, தால் chant pour le bercer, சப்பாணி description de l'enfant se traînant comme un cul-de-jatte, முத்தம், baiser des parents, வாரானை invitation à venir, அம்புலி action de lui montrer la lune, சிறுபறை amusement avec de petits tambours, சிற்றில் amusement de bâtir de petites maisons, சிறுதேர் amusement avec de petits chars. Pour les filles on remplace ces 3 dernières parties par 3 autres, savoir: கழங்கு amusement à faire des onctions, அம்மானை jeu qui consiste à lancer en l'air plusieurs balles qu'on reçoit successivement, ஊசல் jeu de la balançoire. Chacune de ces parties est décrite successivement en 10 strophes dites அகவல்விருத்தம்.

3° பரணி, la cassette aux bijoux, poème ou chant guerrier dans lequel on célèbre un héros qui a tué 1000 éléphants dans une bataille. Ce poème est composé de strophes dites பஃறாழிசை de 2 vers; il n'admet que les vers de 4 pieds et au delà et contient d'abord la louange de la divinité, la description de l'ouverture du bazar, celle d'un terrain stérile dit பாலை, du temple de காளி; puis dans un dialogue entre Kâli et les diables on fait entrer les louanges du héros, et son désir de combattre pour montrer sa valeur.

4° கலம்பகம், mélanges, poème composé de diverses sortes de poésies entremêlées. Ce poème commence par les 3 espèces de vers dites ஒருபோகு, வெண்பா et கலித்துறை; ensuite il contient 18 parties nommées புயவகுப்பு éloge de la puissance du héros, மதங்கம் panégyrique ou le jeu du luth, அம்மானை poésie en vers libres, காலம் temps, சம்பிரதம், merveille, கார் temps pluvieux, தவம் pénitence, குறம் divination, மறம் bravoure, பாண் chant, களி joie, சித்து jonglerie, இரங்கல் plaintes, கைக்கிளை désirs voluptueux, தூது message, வண்டு scarabée ou abeille, தழை feuillage, ஊசல் balançoire Il décrit toutes ces parties dans les espèces de vers dites மடக்கு, மருட்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, ஆசிரியவிருத்தம், கலிவிருத்தம், கலித்தாழிசை, வஞ்சிவிருத்தம், வஞ்சித்துறை, வெண்டுறை, entremêlés de வெண்பா et de கலித்துறை, avec la répétition dite அந்தாதி, c'est-à-dire que le mot qui termine une strophe commence la suivante et le 1er mot du poème en est aussi le dernier. Quant au nombre de strophes, il est de 100 pour Dieu, les dieux de la fable et les saints, 95 pour les moûnis et les brames, 90 pour les rois, 50 pour les marchands, 30 pour les choutres. Quelques uns retranchent de ce poème la partie érotique dite கைக்கிளை.

5° அகப்பொருட்கோவை, computation des règles de la poésie érotique. Ce poème contient en 400 கட்டளைக்கலித்துறை l'explication du முதற்பொருள் ou 1er objet, qui se divise en 2, savoir: அகப்பொருள் partie érotique, புறப்பொருள் partie héroïque, puis l'explication du கருப்பொருள் ou propriétés des 5 sortes de terrains avec ses 14 divisions (V. கருப்பொருள்), l'explication de l' உரிப்பொருள் avec ses 10 subdivisions (V. உரிப்பொருள்), il décrit ensuite les rapports clandestins entre amants dits களவொழுக்கம் et l'état du mariage கற்பொழுக்கம், qui sont les divisions de la partie érotique des poèmes indiens, après quoi il expose en வெண்பா, அகவல், கலி, வஞ்சி, வண்ணம், les 12 அகப்பாட்டுறுப்பு ou particularités des sentiments qui font le sujet d'une pièce spéciale de poésie érotique.

6° ஐந்திணைச்செய்யுள், vers sur les 5 espèces de sol, description des 5 espèces de terrains pour expliquer les 5 états de l'அகப்பொருள் dits புணர்தல், பிரிதல், இருத்தல், ஊடல், இரங்கல், (V. அகப்பொருள்).

7° வருக்கக்கோவை, série ou poème alphabétique en கலித்துறை, où chaque strophe commence par une des lettres de l'alphabet et en suit l'ordre.

8° மும்மணிக்கோவை, la triple guirlande de pierres précieuses, poème, composé de 30 strophes dont 10 de l'espèce dite ஆசிரியம், 10 de வெண்பா et 10 de கலித்துறை, de 16 ou 17 syllabes, avec la répétition dite அந்தாதி.

9° அங்கமாலை, la série des membres, poème en வெண்பா ou வெளிவிருத்தம் décrivant en détail et en ordre les membres du corps de la tête aux pieds, si le sujet est humain; et des pieds à la tête, si le sujet est divin.

10° அஷ்டமங்கலம், les 8 souhaits de bonheur, poème de 8 ஆசிரியவிருத்தம் avec l'அந்தாதி en l'honneur de Dieu (et en sty-

le païen, d'un dieu), pour implorer sa protection pour une autre personne.

11° *அநுராகமாலை*, la guirlande de la volupté, poème en *நேரிசைக்கலிவெண்பா* où quelqu'un raconte à son compagnon un songe impur qu'il a eu pendant la nuit.

12° *இரட்டைமணிமாலை*, la double guirlande de pierreries, poème sur un sujet quelconque composé de 10 *வெண்பா* et de 10 *கலித்துறை* ou de 10 *நேரிசைவெண்பா* et de 10 *ஆசிரியவிருத்தம்*, mais toujours avec la répétition dite *அந்தாதி*.

13° *இணைமணிமாலை*, couple de guirlandes de pierreries, poème composé de *வெண்பா* et d'*அகவல்*, puis de *வெண்பா* et de *கலித்துறை*, unis 2 à 2 au nombre de 100 strophes de chaque espèce avec la répétition *அந்தாதி*.

14° *நவமணிமாலை*, la guirlande des 9 pierres précieuses, poème composé de 9 espèces différentes de vers, en commençant par le *வெண்பா*, avec la répétition dite *அந்தாதி*.

15° *நான்மணிமாலை*, la guirlande de 4 pierres précieuses, poème de 40 stances contenant les 4 espèces de vers dites *வெண்பா*, *கலித்துறை*, *விருத்தம்* et *அகவல்*, avec la répétition dite *அந்தாதி*.

16° *நாமமாலை*, la guirlande du nom, poème à la louange d'un homme, en strophes *வஞ்சிப்பா* entremêlées d'*அகவல்* et *கலி*.

17° *பலசந்தமாலை*, série de vers sur divers tons, poème de 100 strophes de la même espèce, mais dont l'air change de 10 en 10 strophes.

18° *பன்மணிமாலை* ou *கலம்பகமாலை*, guirlande mélangée ou de diverses pierreries, poème semblable ou *கலம்பகம்* excepté qu'il n'a pas les parties *ஒருபோகு*, *அம்மானை* et *ஊசல்*.

19° *மணிமாலை*, la guirlande de pierreries, poème sur un sujet quelconque composé de 20 *வெண்பா* et 40 *கலித்துறை* entremêlés.

20° *புகழ்ச்சிமாலை*, la guirlande de louanges, panégyrique des femmes, en strophes *வஞ்சிப்பா* entremêlées d'*அகவல்* et de *கலிப்பா*.

21° *பெருமகிழ்ச்சிமாலை*, la guirlande fort délicieuse, description de la beauté, du naturel et autres qualités et avantages d'une bonne femme de ménage.

22° *வருக்கமாலை*, la guirlande par ordre alphabétique, poème de 8 *அகவல்* commençant chacun par une lettre des 8 rangées de lettres initiales. Ces rangées de lettres sont celle des voyelles et celles des consonnes voyelles *க*, *ச*, *த*, *ந*, *ப*, *ம*, *வ*; les lettres *ஞ* et *ய*, commençant peu de mots, n'entrent pas dans ce compte.

23° *மெய்க்கீர்த்திமாலை*, la guirlande de la vraie renommée, panégyrique qui décrit la naissance illustre et les actions célèbres de quelque personnage, en strophes dites *கட்டளை* ou *சொற்சீரடி*.

24° *காப்புமாலை*, invocation à la divinité, composée de 3, 5 ou 7 stances.

25° *வேனின்மாலை*, guirlande des chaleurs, description des saisons dites *வேனில்* et *முதிர்வேனில்* ou chaleurs tempérées et grandes chaleurs.

26° *வசந்தமாலை*, guirlande du printemps, ou description et éloge du vent du sud qui souffle dans cette saison.

27° *தாரகைமாலை*, la guirlande de la femme chaste, panégyrique des femmes aussi chastes qu'*அருந்ததி*, qui fut, au dire des Indous, changée en étoile. D'autres disent que c'est l'éloge de l'avant-garde d'une armée.

28° *உற்பவமாலை*, la série des naissances, description des 10 incarnations de Vichnou en vers *ஆசிரியவிருத்தம்*.

29° *தானைமாலை*, la guirlande de l'armée, panégyrique de l'avant garde d'une armée, qui en porte le drapeau ; ce poème est en vers *ஆசிரியம்* et en entier sur le ton propre à l'*அகவல்*.

30° *மும்மணிமாலை*, la guirlande des 3 pierreries, poème de 30 strophes composées de *வெண்பா*, *கலித்துறை* et *அகவல்*, avec la répétition *அந்தாதி*.

31° *தண்டகமாலை*, guirlande de Dandaka, ou *வெண்புணர்ச்சிமாலை* série de vembas, poème composé de 300 *வெண்பா*.

32° *வீரவெட்சிமாலை*, guirlande militaire d'ixora, poème décrivant la victoire d'un guerrier, qui, ayant pénétré dans le pays ennemi et en avant emmené le bétail, revient orné d'une guirlande de fleurs de *வெட்சி*.

33° *வெற்றிக்கரந்தைமஞ்சரி*, guirlande de basilic en signe de victoire, panégyrique d'un guerrier, qui revient couronné de basilic, après avoir repris le bétail que l'ennemi avait enlevé.

34° *போர்க்கெழுவஞ்சி*, la couronne de vangsi pour l'attache, panégyrique, en vers *ஆசிரியம்*, d'une armée, qui, ornée de guirlandes de vangsi, marche à l'attache de l'ennemi.

35° *வரலாற்றுவஞ்சி*, le vangsi, des particularités, description en vers dits

வஞ்சிப்பா de la noblesse, de la parenté, de la naissance, de la grandeur et de la renommée de quelque personnage.

36° செருக்களவஞ்சி, ou பறந்தலைச்சிறப்பு, le vangsi ou la description du champ de bataille, description d'un champ de bataille où les chiens, les démons, les lutins, les aigles, les corbeaux et les vautours dévorent avec grand bruit les cadavres des hommes, des éléphants et des chevaux, tandis que les phantômes et les diables chantent et dansent.

37° காஞ்சிமாலை, la guirlande d'orme, panégyrique du guerrier, qui orné d'une guirlande d'orme, a dressé son camp auprès de la ville de l'ennemi.

38° நொச்சிமாலை, la guirlande de vitex panégyrique du guerrier, qui orné d'une guirlande de vitex, a défendu son fort, sans plier devant l'ennemi qui était venu l'attaquer.

39° உழிஞைமாலை, la guirlande d'illecebrum, panégyrique du guerrier et de l'armée, qui, ornés de guirlandes d'illecebrum, ont bloqué la ville de l'ennemi.

40° தும்பைமாலை, la guirlande de phlomis, panégyrique du guerrier, qui, orné d'une guirlande de phlomis, a combattu l'ennemi.

41° வாகைமாலை, la guirlande de mimosa, panégyrique envers ஆசிரியம் du guerrier, qui orné d'une guirlande de minosa, a vaincu l'ennemi.

42° வாதோரணமஞ்சரி, la guirlande de la lutte, poème qui décrit la bravoure de ceux qui domptent un éléphant furieux, de ceux qui ont tué ou pris et amené l'éléphant de l'armée ennemie.

43° எண்செய்யுள், la pièce de vers comptée, panégyrique de la ville et du nom de quelque personnage. Il peut contenir de 10 à 1000 strophes; on en met le nombre dans le tire du poème.

44° தொகைநிலைச்செய்யுள், la pièce de vers de l'ellipse ou de la contraction, poème qui a quelque contraction ou abréviation dans la mesure ou le sujet, et se compose de vers soit de 5 pieds, soit de 2 pieds, ou de l'espèce dite கலிப்பா. Si ce sont des vers de 5 pieds, on l'appelle செந்தொகை; si ce sont des vers de 2 pieds, on l'appelle குறுந்தொகை; et si ce sont des கலிப்பா, on l'appelle கலித்தொகை. Il traite ordinairement de la possession, du lieu, du temps ou de la fonction du sujet du poème.

45° ஒலியலந்தாதி, l'anadiplose sonore, poème de 30 strophes de 4 vers, chaque vers étant de 16 parties nommées கலை; ce qui en donne 64 à la strophe. L'air varie sans déranger la mesure et les கலை; chaque strophe a la répétition dite அந்தாதி. Un கலை peut avoir 4 césures ou plus, ce qui allonge beaucoup ce poème; quelquefois le vers ne contient que 8 கலை... Ce poème peut aussi être composé de 10 வெண்பா, 10 அகவல், 10 கலித்துறை avec la répétition அந்தாதி.

46° பதிற்றந்தாதி, les 10 anadiplôses, poème composé de 10 வெண்பா et de 10 கலித்துறை, avec la répétition அந்தாதி.

47° நூற்றந்தாதி, les 100 anadiplôses, poème composé de 100 வெண்பா ou de 100 கலித்துறை avec la répétition அந்தாதி.

48° உலா, la marche triomphale, poème qui décrit, en vers dits நேரிசைக்கலிவெண்பா, une procession payenne chantée par des femmes, ou la marche triomphale d'un jeune noble chantée par des femmes des 7 degrés d'âge dits பருவம்-ஏ.

49° உலாமடல், la branche de palmier pour se promener, poème qui décrit en கலிவெண்பா l'état d'un homme qui a vu une femme en songe, et qui, à son réveil, par désespoir de ne la plus voir, dit qu'il veut aller à cheval sur une branche de palmier hérissée de pointes.

50° வளமடல், la grande feuille de palmier, poème dont le héros, dédaignant ce qui fait les 3 premières parties d'un poème, savoir; அறம் la vertu, பொருள் la richesse et இன்பம் le plaisir, prétend que le seul bonheur consiste dans le commerce avec les femmes; mais refusé dans ses demandes, de désespoir, il va à cheval sur une branche de palmier hérissée de pointes. Ce poème est composé de vers இன்னிசைக்கலிவெண்பா rimant 2 à 2, sans தனிச்சொல், et le nom de héros est mis pour rime au premier vers.

51° ஒருபாவொருபஃது, les dix strophes d'une espèce de vers, poème composé de 10 strophes d'une des espèces dites அகவல், வெண்பா et கலித்துறை, avec la répétition dite அந்தாதி.

52° இருபாவிருபஃது, les 20 strophes de 2 espèces de vers, poème composé de 10 வெண்பா et de 10 அகவல் entremêlés avec la répétition அந்தாதி,

53° ஆற்றுப்படை, la foule sur le chemin, poème ou des chanteuses, des musiciens, des danseurs ou des comédiens ayant reçu des dons, et en voyant d'autres dans le chemin qui vont pour en recevoir,

chantent en vers du genre அகவல் la renommée, la libéralité et la valeur du roi.

54° கண்படைநிலை, le temps du sommeil, poème dans lequel les médecins, les ministres et autres employés conseillent à un roi ou à un prince qui a assisté longtemps au conseil de se retirer et de se livrer au sommeil.

55° துயிலெடைநிலை, maniere d'éveiller, poème dans lequel les cochers en chantant ses louanges ou la nécessité de se lever, réveillent leur chef ou leur roi qui dort sans inquiétude dans son camp.

56° பெயரின்னிசை, le chant harmonieux du nom, poème en 90, 70 ou 50 strophes d'இன்னிசைவெண்பா, qui tous finissent toujours par le nom du héros.

57° ஊரின்னிசை, le chant harmonieux de la ville, poème de 99, 70 ou 50 strophes d'இன்னிசைவெண்பா, qui finissent par le nom de la ville du héros.

58° பெயர்நேரிசை, l'air régulier du nom, poème de 90, 70 ou 50 strophes de நேரிசைவெண்பா finissant par le nom du héros.

59° ஊர்நேரிசை, l'air régulier de la ville, poème de 90, 70 ou 50 strophes de நேரிசைவெண்பா finissant par le nom de la ville du héros

60° ஊர்வெண்பா, le vêmba de la ville, louange d'une ville en 10 வெண்பா.

61° விளக்குநிலை, l'état de la lampe, poème dans lequel on souhaite à un roi qu'il s'élève et brille comme sa javeline et la lampe sur son pied.

62° புறநிலை, position extérieur ou souhait d'assistance, poème dans lequel on invoque la benédiction de la divinité sur quelqu'un et sur sa postérité, qu'on prie Dieu de multiplier

63 கடைநிலை, situation à la porte, poème dans lequel un grand, arrivant de loin, et voulant se reposer de ses fatigues, dit, de l'entrée de la porte, au portier d'annoncer son arrivée au maître de la maison.

64° கையறுநிலை, état d'abandon, poème dans lequel, après la mort du maître et de la maîtresse, leurs compagnes, qui leur ont survécu, et les chanteuses, qui vivaient de leur libéralité, annoncent aux autres la perte de tout leur bien, et gémissent sur leur abandon et leur détresse.

65° தசாங்கபபத்து, les 10 stances sur les 10 richesses d'un roi, pièce de poésie qui décrit, en 10 strophes de நேரிசைவெண்பா, les 10 choses qui font la prospérité d'un roi.

66° தசாங்கத்தயல், le voisin du தசாங்கம், le même poème en 10 strophes d'ஆசிரியவிருத்தம்.

67° அரசன்விருத்தம், le cercle du roi, poème qui en 10 கலித்துறை, 30 விருத்தம் et கலித்தாழிசை, décrit les montagnes, la mer, le pays, le sol, l'épée et la force d'un roi qui porte la couronne.

68° நயனப்பத்து, les 10 strophes sur l'œil, poème qui, en 10 stances, fait la description de l'œil.

69° பயோதரப்பத்து, les 10 strophes sur la mamelle, poème qui en 10 stances décrit le sein des femmes.

70° பாதாதிகேசம், description des pieds à la tête en கலிவெண்பா, surtout en usage pour les êtres réputés divins.

71° கேசாதிபாதம், description de la tête aux pieds en vers கலிவெண்பா, surtout employée pour les hommes.

72° அலங்காரபஞ்சகம், jolie collection de 5 choses, poèmes de 100 stances ou les 5 espèces de vers dites வெண்பா, கலித்துறை, அகவல், ஆசிரியவிருத்தம், et சந்தவிருத்தம் sont entremêlées et ont la répétition அந்தாதி.

73° கைக்கிளை, les désirs voluptueux, poème qui décrit de pareils désirs d'un homme ou d'une femme en 5 விருத்தம் et 32 வெண்பா.

74° மங்கலவள்ளை, chant élogieux de travailleuses, poème à la louange d'une jeune femme de haute naissance en 9 வெண்பா et 9 வகுப்பு ou divisions.

75° தூது, le message, poème qui décrit en கலிவெண்பா le message amoureux d'un homme ou d'une femme par le moyen, soit d'un ménestrel ou d'une autre personne, soit d'un perroquet, d'un cygne ou d'un autre oiseau.

76° நாற்பது, le 40 strophes, poème qui décrit en 40 வெண்பா soit un lieu, soit le temps, soit un autre objet.

77° குழமகன், le poupon, poème dans lequel les femmes louent en கலிவெண்பா le poupon, la poupée ou l'idole qu'elles portent dans leur bras.

78° தாண்டகம், le Dândaka, poème composé de vers de 27 lettres et au delà; si les lettres, l'harmonie et la quantité de ces vers s'accordent, on le nomme அளவியற்றாண்டகம்; Mais si les lettres et la mesure ne s'accordent pas, on le nomme அளவழித்தாண்டகம்.

79° பதிகம், la dizaine de stances, pièce de poésie de 10 strophes sur un même sujet.

80° சதகம், la centaine de stances, poëme de 100 strophes sur un sujet érotique ou héroique.

81° செவியறிவுறூஉ, l'instruction orale, poème dont le commencement est en வெண்பா et la fin en ஆசிரியம், et qui enseigne qu'il faut être calme et sans emportement au milieu des grands, et qu'il convient d'être modeste devant une assemblée.

82° வாயுறைவாழ்த்து, bénédiction ou souhaits ou paroles, poème qui commence par des வெண்பா et finit par des ஆசிரியம், et qui enseigne, selon la vérité, que les paroles dures ou de blâme, bien que d'abord amères comme le வேம்பு et le கடு et difficiles à supporter, produisent cependant ensuite un grand bien.

83° புறநிலைவாழ்த்து, bénédiction extérieure, poème qui commence par des வெண்பா et fini par des ஆசிரியம் et dans lequel on souhaite à quelqu'un qu'il vive heureux sous la protection de Dieu.

84° பவனிக்காதல், la passion venue d'une marche pompeuse, poème qui représente des femmes éprises de la beauté d'un noble, qu'elles ont vu passer avec pompe, et en parlant aux autres avec ravissement.

85° குறத்திப்பாட்டு, chant sur les diseuses de bonne aventure, i. e. sur les femmes de la caste des குறவர்; c'est une amante qui consulte la diseuse de bonne avanture. Ce poème, rempli de détails érotiques, est ordinairement composé de diverses parties en agavel, vembâ, தரவு கொச்சகம், கலித்துறை, விருத்தம் de 6 pieds et கலிவிருத்தம், le tout entremêlé de சிந்து et de tamoul de comédie.

86° உழத்திப்பாட்டு, le chant de la cultivatrice, ou poème sur les femmes de la caste des பள்ளர். Voici les parties qui le composent : invocation à la divinité, une vieille et une jeune palli chantent les louanges du koudoumben ou chef des pallers à son arrivée, leurs aventures, fertilité du pays, cris du couil qu'on entend, prière à Dieu pour la pluie, examen des signes de pluie, arrivée de la rivière ou du torrent, vue de sa beauté : tout cela est entremêlé de récits érotiques. Puis arrivée du propriétaire, plaintes des 2 pallis, il gronde la jeune, le pallen se présente, interrogations sur la culture, le pallen répond, on fait venir les bergers, leur arrivée, on chante leurs louanges, plainte de la grande palli, arrivée du koudoumben comme s'il venait du bercail, on le met aux entraves, ses gémissements, la grande palli apporte du riz cuit, il la prie de demander son pardon, elle refuse, il fait un serment ou une imprécation, alors elle prie le propriétaire de le délivrer, ensuite on exalte la bonté de la semence, les laboureurs labourent, les bœufs s'effarouchent, ils se jettent sur le pallen, gémissements, les 2 pallis se lamentent, on le fait relever et on en avertit le propriétaire, on plante le riz, quand il a grandi on l'égalise, on mesure le riz, plaintes de la grande palli, les femmes pallis s'injurient l'une l'autre. On chante tout cela en faisant ressortir la gloire du héros en vers dits சிந்து et விருத்தம் entremêlés

87° ஊசல், la balançoire, chant usité en se balançant et composé d' ஆசிரியவிருத்தம் ou de கலித்தாழிசை et terminés par ces mots ஆடீரூசல், ஆடாமோவூசல் ; on y exprime la joie d'une nombreuse famille.

88° எழுகூற்றிருக்கை, description d'un jeu d'enfants dans 7 étages ou rangées de cases carrées, devant lesquelles ils se tiennent d'abord debout, puis entrent dedans, passent, et jouent dans un ordre convenu et en chantant. Ces 7 rangées sont disposées en degrés comme un char de procession indoue, et les carrés qui y sont, renferment chacun un chiffre. Le 1er ou le plus haut degré contient 1-2-1, le second 1, 2, 3, 2, 1, et ainsi graduellement jusqu'au 6e degré qui est 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. le 7e degré, qui fait la base est absolument semblable au 6me. Des lignes qui se croisent font une case ou un carré à chaque chiffre : ces chiffres, au gré du poète, pourront désigner differentes choses: ainsi 1 signifiera l'unique, i. e. Dieu ; 2 signifiera 2 fois, 2 temps, le soir et le matin ; et par la réunion de ses chiffres il fera des phrases : ainsi : 2 fois soir et matin j'adore dieu.

89° கடிகைவெண்பா, les vembas des heures indiennes, poème en 32 நேரிசை வெண்பா décrivant les actions ou occupations de nâjiguei en nâjiguei, i. e. d'heure en heure des dieux indous et des rois.

90° சின்னப்பூ, la fleur des insignes royaux, poème en 100, 90, 70, 50 ou 30 நேரிசைவெண்பா décrivant les 10 சின்னம் ou marques distinctives de la royauté dites அரசசின்னம்.

91° விருத்தவிலக்கணம், propriétés décrites en virouttam, poème dans lequel on célèbre 9 choses, qui forment la pros-

périté d'un roi, savoir : l'arc, l'épée, le trait, le sceptre, l'éléphant, le cheval, le pays, la ville et la libéralité ; chaque partie contient 10 விருத்தம், en tout 90, et de 9 sortes.

92° முதுகாஞ்சி, l'ancien air de musique, poème dans lequel les vieillards donnent des conseils aux jeunes gens.

93° இயன்மொழிவாழ்த்து, le bon souhait ou compliment sur le caractère, poème dans leqnel on loue un jeune noble, en lui disant : tous ceux qui sont nés dans cette famille avaient naturellement tel caractère ; tu l'as aussi naturellement, sois donc libéral comme ils l'ont été.

94° பெருமங்கலம், la grande louange ou félicitation, poème où l'on célèbre les réjouissances pures qui ont lieu le jour de la naissance d'un roi, où abandonnant les actes de rigueur qu'il fait chaque jour, comme de faire mettre en prison etc..., il donne la liberté et fait d'autres œuvres de bienfaisance.

95° பெருங்காப்பியம், le grand poème ; il faut un héros incomparable et un sujet susceptible des 4 objets d'un poème, savoir : அறம் la vertu, பொருள் la richesse, இன்பம் le plaisir, வீடு le paradis. Les parties de ce poème sont l'invocation à la divinité, la proposition du sujet en 2 préfaces particulières, auxquelles on joint un éloge convenable au sujet ; ensuite viennent la description des montagnes, de la mer, du pays, de la ville du héros, celle des saisons, du lever du soleil et de la lune, celle du mariage du héros, son couronnement, l'amusement dans les bosquets, le jeu dans l'eau ; les festins, la naissance des enfants, la bouderie et la réconciliation avec sa femme, l'assemblée, l'embassade, la marche, le combat, la victoire. Toutes ces parties sont décrites chacune à part dans des chapitres, sections ou livres dits சருக்கம், இலம்பகம் et பரிச்சேதம். Le poète doit exciter les émotions dramatiques dites சுவரசம் et les sentiments qui les produisent. A l'exceptions des 4 sujets dits vertu, richesse, plaisir et paradis, quelques-unes des autres parties peuvent être omises, sans que cela soit regardé comme une faute.

96° காப்பியம், le poème épique. Il est ordinairement d'une grande longueur et a les mêmes parties que le précédent ; mais il y manque une ou plusieurs des 4 parties essentielles au grand poème épique, qui sont la vertu, les richesses, le plaisir et le paradis. Ainsi le poème nommé நைஷதம் fondé sur un épisode du மகாபாரதம் est un காப்பியம், et non un பெருங்காப்பியம்.

N. B. Notre intention, en faisant connaître succinctement ces diverses productions de la poésie indienne, a été de donner quelqu'idée de ce qui fait en grande partie le fond et l'objet de la littérature de ce pays. Si dans ce nombre d'ouvrages nous avons parlé aussi de ceux qui sont érotiques, c'est afin qu'on puisse les éviter et les défendre plus facilement.

*பிரபம், பிரபர், P. பிரபா, (பிர, pâ boire), V. நீர்ப்பந்தல்.

*பிரபலம், (prabala), pousse, rejeton, V. பிரபலியம் : — பண்ணுகிறது publier, donner de la publicité ou de la célébrité.

*பிரபலன், (id.), homme capable, fort, puissant, brave, célèbre, illustre.

பிரபலிக்கிறது, வித்தேன, விப்பேன், வி, விக்க, v. n. : பிரபலித்தல், n. v. devenir fort, grand, illustre, renommé, répandre.

*பிரபலியம், (பிரபலம், ya), force, pouvoir, réputation, renommée, célébrité, publicité, pompe, excellence : — ஆக்குகிறது rendre illustre, grand, renommé, donner de la publicité, du renom, publier ; — ஆயிருக்கிறது être illustre, renommé, puissant ; — ஆய்நடத்துகிறது conduire en grand, pompeusement ; — ஆய்வருகிறது venir pompeusement, avec appareil ; — ஆனவன், V. பிரபலன் ; — ஆனஞானி sage, renommé ; தன்னைத்தானே — ஆக்குகிறது se rendre célèbre soi même, se vanter, se mettre en évidence.

*பிரபவம், (prabhava), naissance, cause, — productrice, base, origine, force pouvoir : பிரபவ ou பிரபவவருஷம் la 1re année du cycle indien, correspondant à 1867 et 1927.

*பிரபன்னம், (prapanna), obtention, arrivée, refuge, se réfugier.

*பிரபா, (பிர, pâ boire), V. நீர்ப்பந்தல்.

*பிரபாகரம், (பிரபாகரன்), l'ouvrage de Prabhâkaren, les lois cérémoniales, c'est un des ஆயசாஸ்திரம்.

*பிரபாகரன், (பிரபை, கரன்), être qui donne de la lumière, i. e. le feu, le soleil, la lune, l'océan, Prabhâkaren, auteur du livre susdit.

*பிரபாகீடம், (id. கீடம்), mouche luisante, ver luisant.

*பிரபாசன், (prabhâsa), Prabhâsen, un des 8 Vasous.

*பிரபாணி, (பிர, பாணி), le dedans —, paume de la main.

*பிரபாதம், 1° (prapâta), rive, rivage, précipice, lieu escarpé, cascade, ruisseau qui descend des montagnes. 2° (prapâtha), route, rue. 3° (prabhâta), matin, point du jour.

*பிரபாதிகம், (prapâdika), paon.

*பிரபாலம், (பிர), corail, pousse, rejeton, jeune feuille, animal.

பிரபாலன், பிரபாலகன், (id.), écolier, élève.

*பிரபாவம், (id.), majesté, dignité, grandeur, magnanimité, force, bravoure, pouvoir, lumière, réputation, conciliation, tranquillisation, égalisation.

*பிரபாவனம், (பிர, பா), champ, bosquet, jardin de plaisance.

*பிரபாஸம், (பிரபை, na), lumière.

*பிரபிதாமகன், (பிர, பிதா, maha, *grand*), bisaïeul paternel, Brama.

*பிரபிதாமகி, (id.), bisaïeule paternelle.

பிரபித்தம், P. பிராப்தம் chose trouvée, obtenue, — qu'on peut trouver.

*பிரபு, (prabhou), *pl.* பிரபுக்கள், prince, maître, seigneur, chef, noble, grand, gouverneur de province, homme fort, puissant, libéral, d'autorité, de haute naissance, Vichnou, vif-argent, bruit, son : பிரபுவாயிருக்கிறது être prince, seigneur, noble, maître : — த்துவம், — த்தனம், — தை, (tâ), — த்துவம் pouvoir, domination, principauté, supériorité, grandeur, dignité de prince : அர்ச்சியசிஷ்டவர் ou அர்ச்சிய — த்துவம் la 8° hiérarchie des anges : — போடி marche —, conduite princière : — பத்தன் fidèle —, devoué à son prince ;— லிங்கலீலை nom d'un livre, l'histoire de Siven.

*பிரபூரணம், (prapoûrana), bander l'arc, en tendre la corde, flèche,

*பிரபேதம், (பிர), manière, sorte.

*பிரபை, 1° (பிர, pâ *boire*), lieu où l'on donne à boire. 2° (id. bhâ *briller*), lumière, splendeur, brillant, sérénité, auréole ou gloire qu'on met autour d'une statue, la ville de குபேரன், Prabei une des prétendues femmes du soleil, Dourgâ femme de Siven ; — யாகிறது, — யாயிருக்கிறது devenir —, être brillant, resplendir.

*பிரபோதம், (பிர), connaissance, intelligence, esprit, sagesse, sentiment intérieur, éclaircissement, vigilance, diligence.

*பிரபோதனம், (பிர), réveil, action de réveiller, d'instruire.

*பிரபோதனி, (பிரபோதனம்), le 11me jour lunaire de la 1re partie de கார்த்திகை lorsque Vichnou est censé se réveiller de son sommeil.

*பிரபௌத்திரன், (பிர), arrière-petit-fils.

*பிரபௌத்திரி, (id.), arrière-petitefille.

பிரப்பம், *adj.* de பிரம்பு, de rotin : பிரப்பங்காய்ப்புல், — க்காய்க்கோரை, — கோரை l'herbe ou roseau scirpus calamoides ; — கட்டில் lit en rotin ; — கூடை corbeille —, panier en rotin ; — கேடகம் bouclier en rotin ; பிரப்பந்தட்டி claie —, brise-vent, — claire-voie en rotin.

பிரப்பு, (பரப்பு), différents mets placés sur un large plat, en mettre ainsi, gloutonnerie, gourmandise, excès dans le manger.

*பிரம, *adj.* de பிரமம் et de பிரமன், de Brama, de brame, de Dieu ; — கத்தி, — கத்திதோஷம், — கத்தியை, — கத்தியாதோஷம், (அத்தி, hâtya', V. பிரமகத்தி) ; — கத்திபிடிக்கிறது être saisi de folie par suite (prétendue), du meurtre d'un brame, être aliéné d'esprit ; — கற்பம் âge ou durée prétendue de la vie de Brama, i.e 100 quatrillions, fin de la vie de Brama ; — கன்னிகை la fille de Brama, i. e. Sarasvati qui est aussi sa femme ; — காதகன், — க்கினன் (ghna *qui tue*), meurtrier d'un brame : — காயத்திரி le gâyatri des brames, espèce de formule de prière ; — கிரி la montagne de Brama ; — கீதை le chant de Brama, nom d'un livre ; — குலம் la caste bramanique, des brames — கைவர்த்தம் le pourana nommé brahmavaïvartta ou changement de Brama, un des 18 pouranas ; — க்கியானம் sagesse spirituelle, connaissance de Dieu ; — க்கியானி, (கியானி P. ஞானி), sagesse qui connaît Dieu ; — க்கிரந்தி espèce de nœud ; — க்கொலை meurtre d'un brame ; — சடங்கம் prière composée de 6 parties ; — சத்திரம் étude des vêdas ; — சம்பவம் production de Brama ; — சர்ப்பம் espèce de serpent ; — சன்மம் prétendue naissance spirituelle ou investiture du cordon bramanique ; — சாசனம் concession faite —, privilège accordé à un brame ; — சாபாலம் un des 12 உபநிஷதம் ; — சாயுச்சியம் identification avec Brama ; — சித்தி résultat —, efficacité de la sagesse de Dieu ; — சேனி brame qui fait commerce de ses devoirs religieux ; — சூத்திரம் triple cordon bramanique, aphorisme de la philosophie வேதாந்தம் ; — சுதன் fils de Brama, nom d'un prince ; — சைதன்னியம் Dieu, l'être suprême, la cause premiè-

re ; — ஸ்வரூபம், nature de l'esprit, essence de la divinité ; — ஞானம், — ஞ் ஞானம் science —, connaissance de Dieu, sagesse spirituelle ; — ஞானி sage qui connait Dieu ; — தண்டம் ; — தண்டு le bâton du brame, la malédiction (qui lui sert comme de bâton pour se faire craindre), espèce de chardon, argemone mexicana ; — தத்துவம் nature divine, vraie connaissance de l'être suprême ; — தருப்பை espèce de plante ; — தாயம் allocation faite à des brames, terres sans impôts qu'ils possèdent ; — தாரு l'arbre de Brama, le mûrier ; — தாளம் paire de larges cymbales usitées dans les pagodes ; — தானம் instruction dans les vêdas, doctrine des vêdas ; — தேவன் le prétendu dieu Brama ; — த்துவம் divinité, essence divine, indentification avec Dieu, — avec Brama ; — நாயன், (நாபி), Vichnou qui, au dire des Indous, du nénuphar sorti de son nombril a produit Brama ; — நிருவாணம் absorption —, union ou identification avec l'Être suprême ; — பதம், — பதவி, demeure —, résidence —, monde prétendu de Brama ; — பத்திரம், — பத்திரி feuilles qui causent l'étourdissement, *i. e.* feuilles de tabac ; — பந்து l'ami de Brama, *i. e.* le brame ; — பாதப ம் l'arbre பலாச butea frondosa ; — பிங் கை, *P.* பிரமபிங்கை, argent ; — பிந்து un des 32 உபவிஷதம் ; — புத்திரம் le Bramapoutre, fleuve du Bengale ; — புத்திரன் fils de Brama ; — புத்திரி, la fille et femme de Brama, *i. e.* Sarasvati, le Bramapoutiri ou fleuve, Sarsouti சரச்சுவதி au nord de Délhy ; — புரம் la ville de Brama, *i. e.* சீகாழி ; — புரி la capitale de Brama sur le mont கைலாசம் ou plutôt மேரு ; — புராணம் le Pourana de Brama ; — பூதி crépuscule du matin ou du soir ; — பூயம் (bhoûya *étant*), identification avec Brama ; — ப் பிரளயம் prétendu déluge de Brama ; — மணம் mariage bramanique, un des அஷ் டமணம் ou 8 formes de mariages qui consiste à donner en présence du feu une jeune fille à un jeune brame étudiant ou à un jeune homme chaste ; — முனி richi de caste brame ; — மூர்த்தபிருத்து, (மூர் த்தம், bhroui *qui porte*), celui qui porte à la main une tête de Brama, *i. e.* Siven ; — மூலி la plante பிரமி ; — யக்ஞியம், — யா கம் le sacrifice bramanique, *i. e.* l'étude des vêdas censée un des 5 grands sacrifices ; — யோகம் culture des connaissances spirituelles ; — யோனி naissance de brame, nom d'une montagne ; — ரந்திரம் creux du sommet de la tête ; — ராக்ஷசன் — ராக்ஷதன் — ராக்ஷதை démon ou géant qui est ennemi de la caste bramanique, — qui saisit l'âme d'un bramc qui fait une mauvaise mort, démon —, géant sauvage qu'on prétend avoir été brame dans la naissance précédente et expier sous cette forme les péchés de sa vie bramanique, un grand vaurien ; — ராத்திரி nuit de Brama censée égale à mille âges divins ; — ரிஷி richi de caste brame ; — ரிஷிதேசம் le pays des brames richis, qui contient les pays nommés குருக்ஷேத்திரம் ou le pays de Délhy, மச்சியம் Matsya (Dinajpour et Rangpour), பஞ்சாலம் le Pandjab, சூரசே னம் ou le pays de மதுரை Mathoura entre Agra et Délhy ; — ரீதி airain ; — லிபி l'écriture prétendue de Brama, ce n'est autre chose que les sutures du crâne, que les Indous regardent comme l'écrit de nos destinées, destin ; — லிபிதப்பாது l'écriture de Brama est infaillible, disent les gentils ; — லோகம் le monde —, la demeure de Brama dite aussi சத்தியலோகம், c'est un des 7 mondes supérieurs des Indous ; — வம்சம் la race de Brama, caste bramanique ; — வருத்தனம் cuivre ; — வாதம் secte —, citation des vêdas, enseignement des sciences spirituelles ; — வாதி sectateur du système வேதாந்தம், qui soutient que tout est esprit, défenseur —, explicateur des vêdas ; — வித்து (vid *qui connait*), sage qui connait la nature de l'être suprême, espèce de philosophe ; — விந்து salive rejetée en lisant les vêdas, un des 32 உபவி ஷதம் ; — விருந்தை la capitale de Brama ; — விருக்ஷம் l'arbre பலாச butea ; — வே தம் connaissance des vêdas, — de Brama, monothéisme ; — வேதி celui qui connait les vêdas, le pays பிரமாவர்த்தம்.

*பிரமசரியம், (பிரம, சரிவை), et பிரமச ரியவிரதம், — நிலை état de bramasâri, — de jeune brame non marié qui garde la continence, et fait ses études sous un maître, état —, ordre de religieux étudiants, c'est un des 4 états dits ஆச்சிரமம்-சு ; பிர மசரியஸ்கலனம் incontinence, violation de l'état de பிரமசாரி.

*பிரமசாரி, பிரமசாரியன், (id. சாரி), bramasâri, jeune brame non marié, étudiant sous un maître brame, religieux —, étudiant, élève qui étudie les vêdas, jeune homme non marié (de toute caste), religieux indou, vagabond, (surnom de) வீ ஷ்மன், qui avait fait vœu de ne pas se marier ; — சந்நியாசி bramasâri ou étudiant devenu sanniâsi, celui qui passe

de l'état de *பிரமசாரி* dans celui de *சந்நியாசி* sans passer par ceux de *கிரகஸ்தன்* ou chef de maison et de *வானப்பிரஸ்தன்* ou d'ermite ; — *த்துவம் ou*

**பிரமசாரியம்*, (*பிரமசாரி*), *V. பிரமசரியம்.*

**பிரமசாரிணி*, *fém. de பிரமசாரி*, femme qui vit dans la continence.

**பிரமஞ்ஞம்*, *பிரமஞ்ஞானம்*, (*பிரம*, djna *qui connait*, *ஞானம்*), connaissance de Dieu, sagesse spirituelle.

பிரமஞ்ஞன், (*id*.), sage qui connait Dieu.

**பிரமணம்*, (bhramana), tournoiement, tourbillon, rôder, — autour.

**பிரமதம்*, (*பிர*), joie plaisir, ivresse: *பிரமதகானனம்*, — *வனம்* jardin de plaisance, *V. பிரமதாகானனம்.*

**பிரமதனம்*, (*id.*), baratter, meurtre, peine, effort.

**பிரமதன்*, (pramatha), Bramaden: serviteur de Siven.

**பிரமதா*, *obl. de பிரமதை* : — *கானனம்*, — *வனம்* jardin des femmes, — royal, de plaisance, — attaché au harem pour les femmes du palais.

பிரமதாதிபன், (*பிரமதன்*, *அதிபன்*), le seigneur de Bramaden, *i. e.* Siven.

**பிரமதாலயம்*, (*பிரமதை*, *ஆலயம்*), le séjour des peines, l'enfer.

**பிரமதிதம்*, (pramathita *bien baratté*), lait de beurre sans eau.

**பிரமதை*, 1° (pramadâ), belle —, femme. 2° (pramathâ), peine, affliction.

**பிரமத்தம்*, (pramatta), négligence, ivresse, folie, trouble d'esprit, erreur, méprise, faute.

**பிரமத்தி*, *sync. de பிரமகத்தி*, meurtre d'un brame, bramanicide, possession ou folie qu'on prétend en être la suite.

**பிரமபிங்கை*, *P. பிரம்பிங்கை* argent.

**பிரமம்*, 1° (brahma), Brahma, l'Être suprême, la cause première, le Dieu inconnu des Indous, Dieu, (en style payen) Brama, Vichnou, Siven, le feu, le soleil, la lune, richi ou anachorète, les vêdas qu'on représente comme sortant de la bouche de Brama, le vêdândam, lecture des vêdas, ce qui est un des 5 grands sacrifices, sacrifice, offrande, sagesse, science sacrée formule des 27 *யோகம்*, mariage bramanique, une des 8 sortes de mariages dites *அஷ்டமணம்*, légende de Brama, c'est un des 18 pouranas, un des 18 *உபபுராணம்*, un des 32 *உபநிஷதம்*, pénitence, austérité, nature, vérité, propriété mystique, qualité, pouvoir, béatification, paradis, milieu. 2° (bhrama), tournoiement, rotation, vertige, étourdissement, trouble, erreur, méprise, illusion, confusion, stupeur, stupidité, tourbillon, tournant, rôder, tourner autour, roue de potier, eau d'—, irrigation, arrosement, cours d'eau, canal.

**பிரமயம்*, (pramaya), meurtre.

**பிரமரம்*, (bhramara), escarbot, grosse abeille noire, ce qui tourne, toupie, vertige : *பிரமரகீடம்* guêpe solitaire qui bâtit son nid dans l'angle des murs ou des portes.

**பிரமரி*, (*id.* i), espèce de danse ou de comédie, tournoiement, tourbillon.

பிரமநாள், (*பிரமன்*, *நாள்*), jour de brama, le jour —, la constellation de la naissance de Brama, c'est la 4me constellation lunaire dite *உரோகிணி*, un jour de la vie fabuleuse de Brama, *V. கற்பம்.*

**பிரமன்*, (Brahman), Brahma, la 1re personne de la triade indienne ou du trimourti ; il est regardé par les Indous comme le créateur du monde et l'auteur du destin de chaque mortel, brame gourou ou prêtre qui préside à un sacrifice: *பிரமன்றந்தை* le père de Brama, *i. e.* Vichnou. Selon la fable, Brama naquit sur le nénuphar sorti du nombril de Vichnou. Il a pour femme *சரச்சுவதி* sa propre fille; son arme est le *பாசம்* ou nœud coulant, son drapeau porte pour devise les Vêdas ou *மறை*, sa monture est le cygne *அன்னம்*; un de ses jours s'appelle *கற்பம்* : *பிரமன் மனதை புத்திரன்* Vasichten fils de la volonté de Brama.

**பிரமா*, *gén. பிரமாவின்*, (brahmâ), Brama, dit aussi *பிரமன்*, *பிரமதேவன்.*

**பிரமாகுதி*, (*பிரமம்*, *ஆகுதி*), offrande de beurre liquéfié.

**பிரமாக்ஷரம்*, (*பிரமா*, *அக்ஷரம்*). 1° *V. பிரமவிதி*. 2° la syllabe *ஓம்* que les Indiens regardent comme le nom sacré et mystérieux de la divinité, les lettres symboliques des payens dites *மூலவெழுத்து.*

**பிரமாசனம்*, (*பிரமம்*, *ஆசனம்*), siège de brame, posture propre à la méditation religieuse.

**பிரமாஸ்திரம்*, (*id.* *அஸ்திரம்*), flèche de Brama, — donnée par Brama, trait —, imprécation de brame.

**பிரமாஞ்சலி*, (*பிரமம்*, *அஞ்சலி*), salut de brame, — fait en joignant les 2 mains devant la poitrine.

**பிரமாட்சரம்*, *P. பிரமாக்ஷரம்.*

**பிரமாணம்*, pramâ *mesurer*, na), mesure, quantité, proportion, serment, véri-

tè, règle, loi ouvrage méthodique, — qui fait autorité, preuve, témoignage, règle ou moyen pour connaître la vérité, (il y en a 8 dits அஷ்டபிரமாணம்), borne, limite, cause, motif, temps, toujours, perpétuité, éternité, le 1er vêdam, nombre de doigts d'une d'une éclipse, distance en longitude à la fin d'un signe : சத்திய — serment, — vrai ; திவ்வியப் — jugement divin, — par ordalie, — de Dieu pour prouver la vérité ; — உள்ளவன் homme véridique, — exact ; — செய்கிறது, — பண்ணுகிறது jurer, faire serment ; பிரமாணத்தின்படியேநடக்கிறது se conduire —, vivre régulièrement ; பிரமாணபுருஷன் juge, arbitre ; — ப்படுத்துகிறது proportionner.

*பிரமாணன், (*id.*), homme véridique, être limité, Vichnou.

*பிரமாணாதீதம், (பிரமாணம், அதீதம்), ce qui surpasse la mesure.

*பிரமாணாபாவம், (*id.* அபாவம்), absence de preuves.

*பிரமாணி, (பிரமா, ani), l'énergie féminine de Brama, dite aussi பிராமி.

*பிரமாணிகம், பிரமாணிக்கம், (பிரமாணம், ika) vérité, fidélité, — à sa promesse, honnêteté, preuve, serment : — ஆய்ப் பேசுகிறது parler selon —, dire la vérité ; — ஆனஉடம்படிக்கை alliance sincère —, fidèle ; — உள்ளவன், *V.* பிரமாணிக்கன் ; — பண்ணுகிறது faire serment ; அலுவலைநிறைவேற்றுகிறதிலே பிரமாணிக்கமுள்ளவனாயிருக்கிறது être fidèle à remplir ses fonctions.

*பிரமாணிக்கன், (*id.*), homme fidèle, véridique, digne de foi.

பிரமாணிக்கிறது, ணித்தேன், ணிப்பேன், ணி, ணிக்க, *v. a.* (பிரமாணம்). பிரமாணித்தல், *n. v.* mesurer, proportionner, déterminer, juger, estimer.

*பிரமாணீகரணம், — கிருதம், — பூதம், (பிரமாணம், ī *augment*), prouver, établir comme autorité, admettre comme preuve,

*பிரமாண்டம், (பிரமா, அண்டம்), l'œuf de Brama, *i. e.* le globe, le monde, un des 18 pouranas, microcosme, chose énorme, volumineuse, grande comme un monde : — ஆன énorme, très grand, பிரமாண்டநாயகன் le seigneur du monde, (à tort) Siven.

*பிரமாண்ணியம், *P.* பிராமாண்ணியம்.

*பிரமாதம், 1° (pramâda), insouciance, négligence, erreur, méprise, inadvertance, stupidité, sottise, ivresse, vertige. 2° (pramâtha), violence, tourment, meurtre, peine, vexation : — ஆகிறது, — ஆய்ப் போகிறது devenir négligent, insouciant, erroné ; பிரமாதத் தெய்வமல்லாததைத் தெய்வமென்றுநம்புகிறது regarder comme Dieu ce qui n'est pas même un dieu insouciant ou ce qui est moins qu'un faux dieu.

*பிரமாதா, 1° (பிர, மாதா), aïeule maternelle. 2° (pramâta), qui prouve, témoin : — மகன் bisaïeul maternel ; — மகி bisaïeule maternelle.

*பிரமாதி, (பிரமாதம்), 1° négligent, homme sans soins, oublieux, insensé, cuivré, la 13me année du cycle indien correspondant à 1879 et 1939. 2° meurtrier, celui qui afflige.

*பிரமாதிகமனம், பிரமாதிகமம், (பிரமம், அதிகமனம்), lecture des vêdas.

*பிரமாதிகர், (பிரமன், அதிகம்), les Bramâdikas ou பிரசாபதிகள், personnages censés divins, qu'au dire des Indous, Brama créa en premier lieu, et qui sont réputés ses fils ; on en compte 10, savoir : மரீசி, அத்திரி, அங்கிரன், புலஸ்தியன், புலகன், கிரது, பிரசேதன், வசிஷ்டன், பிருகு, நாரதன் ou Maritchi, Atri, Angara, Poulastya, Poulacha, Kratou, Pratchêtas, Vasichta, Bhrigou et Nârada. Certains auteurs n'en mettent que 7 ; d'autres les réduisent à 3 : தக்ஷன், நாரதன் et பிருகு ; d'autres enfin en mettent 21.

*பிரமாதிகை, (பிரமாதம், ikâ), femme imprudente, négligente, insensée, fille ou femme déshonorée,

*பிரமாதீச, — வருஷம் ou பிரமாதீச்ச, (பிரமம *science*, அதீசன்), la 47me année du cycle indien qui correspond à 1853 et 1913.

பிரமாதிட்க, (பிரமை), faire connaître.

*பிரமாத்தியம், (pramâdya), négligence, folie, trouble d'esprit.

*பிரமாத்திரம், *P.* பிரமாஸ்திரம்.

*பிரமாபணம், பிரமாபனம், (pramâpana), meurtre.

*பிரமாபி, (*id.*), meurtrier.

*பிரமாப்பியாசம், (பிரமம், அப்பியாசம்), étude des vêdas.

*பிரமாம்பசு, (பிரமன், ambhas *eau*), eau bramanique, *i. e.* urine de vache.

*பிரமாயு, (பிரமன், ஆயு), âge —, vie de Brama, qu'on prétend être de 15 trillions 552 milliards d'années sidérales, *V.* கற்பம்.

*பிரமாயுதம், (பிரமா, ஆயுதம்), l'arme de Brama.

*பிரமாரண்ணியம், (பிரமம், அரண்ணியம்), lieu où on lit et explique les vêdas.

*பிரமாலயம், (பிரமன், ஆலயம்), maison de brame.

*பிரமானந்தம், P. பரமானந்தம், grande joie.

*பிரமானுபவம், (பிரமம், அநுபவம்), V. கருதிசப்பட்டதம்.

*பிரமி, 1° (bhrami), tournoiement, tourbillon de vent, tournant d'eau, tourner autour, circuler, rôder, marche, roue de potier, faute, erreur, méprise, qui rôde autour. 2° (brahmi), ou — ப்பூண்டு la plante gratiola ou siphonanthus indica. 3° gér. de பிரமுகிறது 4° imp. de

பிரமிக்கிறது, மித்தேன், மிப்பேன், மி, மிக்க, v. n. (பிரமம்), பிரமித்தல், n. v. devenir stupide, fou, hébété, étourdi, infatué, errer, se méprendre, s'étonner, admirer, être étonné, surpris, stupéfait, s'effrayer.

*பிரமிதம், (பிர, மிதம்), chose connue, mesurée.

*பிரமிதி, (பிர, மிதி), mesurage, connaissance véritable, —dérivée des sens, induction, analogie.

பிரமிப்பு, n. v. de பிரமிக்கிறது, surprise, étonnement, admiration, stupeur, étourdissement, stupidité, trouble d'esprit, effroi, méprise.

*பிரமியம், பிரமியன், (P. பிரமேகம்), gonorrhée, maladie vénérienne, flueur blanche, la plante பிரமியப்பூண்டு gratiola monieri; பிரமியக்காரன் celui qui a la gonorrhée.

பிரமுகதம், P. பிரமுகத்துவம்.

*பிரமுகம், (பிர), chose excellente, principale, monceau, multitude, l'arbre rotleria tinctoria, le temps présent; பிரமுகத்துவம், பிரமுகதை, excellence, supériorité.

பிரமுகன், (பிரமுகம்), premier, chef, sage.

பிரமுகிறது, மினேன், முவேன், மு, ம, v. n. avoir la courante, avoir des selles accompagnées de vents.

*பிரமுதிதம், (பிர), joie, plaisir.

*பிரமூடன், (பிர), fou, insensé, nigaud, stupide, ensorcelé, infatué.

*பிரமேகம், (பிர, மேகம், méha nuage), maladie urinaire, v. g. changement de la couleur, de la quantité, de la consistance de l'urine; on en compte 21 variétés comprenant le diabètes et la gonorrhée.

*பிரமேயம், (pramêya), connaissance, chose connue, — mesurée, — finie, chose à prouver, (fig. de rhét. ou en logique), le second lieu commun ou topique renfermant 12 objets à prouver comme l'âme, le corps..., ou la forme et la fin de l'existence, opportunité, soupçon, doute.

*பிரமை, 1° (de பிரமம்), stupidité, stupeur, trouble d'esprit, ignorance, folie. 2° (pramâ), vraie connaissance, vision, perception, vue, marche, rôder autour.

*பிரமோகம், (பிர), fascination, trouble, vertige, défaillance, insensibilité.

*பிரமோசனம், (பிர), délivrance, mise en liberté.

*பிரமோற்சவம், (பிரமம், உற்சவம்), grande fête annuelle à une pagode.

*பிரமோதம், (id.), joie, plaisir, allégresse.

*பிரமோதி, பிரமோதிதன், பிரமோதம், (i, ita), joyeux, heureux.

பிரமோதூத, பிரமோதூதா, — வருஷம் la 4me année du cycle indien, qui corespond à 1860 et 1920.

பிரமோத்தரகாண்டம், (பிரமம், உத்தரம்), la dernière partie du Brahmapourana, ajoutée par les Sivénistes et qui a surtout raport à கோகருணம்.

*பிரமௌதனம், (id. ஓதனம்), riz cuit distribué aux gourous à un sacrifice.

பிரம்பு, 1° rotin, calamus viminalis, jonc, — propre à faire des cannes, canne, houssine —, baguette —, bâton de rotin, (l'adj. est. பிரப்பம்). 2° petite chaussée de rizière, char, V. தேர்முட்டி: — க்காரன் ouvrier qui rotine, — travaille le rotin; — பிடி poignée de canne de rotin; பிரம்படிக்கிறது frapper —, battre avec un rotin.

*பிரயதன், (prayata), homme pur, pieux retenu, prudent, பிரயதாத்துமா, (ஆத்துமா), âme pieuse, dévote.

*பிரயத்தனம், (பிர, யத்தனம்), préparatif, disposition, moyen, manière d'effectuer, accomplissement, pratique exercice, industrie, action, soin, effort, — actif, qui porte à entreprendre: — பண்ணுகிறது, பிரயத்தனப்படுகிறது s'efforcer, tâcher de, prendre les moyens, se préparer; — ஆய்ப்பார்க்கிறது examiner avec soin, — habilement; நானாப்—ஆய்ப்பார்க்கிறது employer divers moyens, essayer de différentes manières.

*பிரயாகம், (prayâga), oblation, sacrifice, cheval, V. பிரயாகை.

*பிரயாகன், பிரயாகபயன், (பிரயாகம், பயம்), Indiren qui redoute les sacrifices de chevaux, parce qu'il doit céder sa place de roi des dieux à celui qui fait 100 sacrifices semblables

*பிரயாகை, (id.), confluent de 2 fleuves ou rivières, pèlerinage à de tels confluents, Prayâga ou le moderne Allahabad, lieu célèbre de pèlerinage au confluent du Gan-

ge et de la Djamna ou *யமுனை*, le fleuve Sarasvati est censé s'y rendre aussi par des voies souterraines. C'est, au dire des Indous, un des endroits où Brama fit 10 *அசுவமேதம்* ou sacrifices de cheval pour avoir recouvert les védas des mains de *சோமுகன்*.

***பிரயாசம்**, 1° (prayâsa), travail, effort, peine, fatigue, labeur, désir —, poursuite d'un objet. 2° (prayâdja), partie d'un —, sacrifice: *பிரயாசப்படுகிறது* s'efforcer, travailler, se donner de la peine ; — *ப்பட்டுப்பிழைக்கிறது* vivre de son labeur, — péniblement de son travail.

***பிரயாசி**, (*பிரயாசம்*), personne laborieuse homme — femme qui se donne de la peine, qui fait des efforts.

***பிரயாசை**; (*id.*), effort, peine, travail, femme laborieuse.

***பிரயாணம்**, (prayâna), allée, voyage, départ, assaut, invasion, mouvement, mort : *பிரயாணகாலம்* temps du voyage, du départ, — de la mort :—*ப்பட்டுப்போகிறது* partir pour un voyage, se mettre en route.

***பிரயாமம்**, (prayâma), longueur, pauvreté, cherté, rareté.

பிரயாமஷியாதம்; être proche.

***பிரயுதம்**, (prayouta), union, jonction; un million.

***பிரயுத்தம்**, 1° (prayoukta), cause. 2° (prayouddha), *ou*

***பிரயுத்தார்த்தம்**, (*பிரயுத்தம், அர்த்தம்*), guerre, combat.

***பிரயோகம்**, (*பிர, யோகம்*), emploi, usage, pratique, accomplissement, cause, motif, objet principal, but, fin, effort, action, préparatif, — d'un ouvrage, opération —, emploi de rites magiques, fascination, trouble d'esprit, subtilité, tours, forme cérémoniale, suite de procédés, ordre, direction, action dramatique, chose, affaire, matière destination, conséquence, résultat, fruit, utilité, texte, preuve, autorité, citation, exemple, comparaison, cheval, composition —, application d'un remède, capital, prêt à intert, profit de l'usure ou du commerce, cessation, expiation, constance, obstination ; — *பண்ணுகிறது* employer, se servir de, faire usage (d'un mot en composant), s'exercer, pratiquer, apporter des preuves, prouver, examiner, faire une disposition, un plan pour un ouvrage ; *அஸ்திரப்* — *பண்ணுகிறது* se servir de —, lancer des traits ; *உயுத்தப்* — préparatif de guerre ; *மந்திரப்* — emploi de prières, — formules magiques : *பிரயோகசாரம்* nom d'un livre de grammaire.

பிரயோகி, 1° (*பிர*), homme capable, expérimenté, laborieux, exercé, qui use de, puissant, prudent. 2° *imp. du suiv.*

பிரயோகிக்கிறது, *கித்தேன், கிப்பேன், கி, கிக்க*, *v. a.* *பிரயோகித்தல்*, *n. v.* (*பிரயோகம்*), employer, se servir de, user de, exciter, diriger, envoyer, lancer, attirer, agir : *அம்புகளைப்* — se servir de —, lancer des flèches.

***பிரயோசகம்**, (prayôdjaka), *V*, *பிரயோசனம்*.

***பிரயோசகன்**, (*id.*), homme utile, bienfaisant, capable, fondateur, législateur.

***பிரயோசனம்**, (prayôdjana), profit, avantage, utilité, gain; cause, motif, objet, dessein, but: —*பண்ணுகிறது* profiter, gagner, utiliser, tirer avantage, rendre service : *பிரயோசனப்படுகிறது* devenir utile, profitable, servir.

***பிரயோசனன்**, *பிரயோசிகன்*, (*id.* ika), homme utile, excellent, bienfaisant, capable.

***பிரரோகம்**; (prarôha), rejeton, bourgeon.

***பிரலம்பம்**, 1° (pralamba), tenture, chose suspendue, qui pendille, mouvement, guirlande de fleurs, — suspendue au cou, mamelle, richesse, branche, jeune rejeton, zinc, étain. 2° (pralambha), ruse, tromperie.

***பிரலம்பன்**, Pralamben, Daïtya tué par Baladèven.

***பிரலாபம்**, (pralapa), gémissement, lamentation, chagrin, douleur, paroles décousues, — vides de sens, bredouillage, conversation *ou* *பிரலாபசன்னி* épilepsie, mal caduc, espèce de maladie déplorable.

பிரலாபிக்கிறது, *பித்தேன், பிப்பேன், பி, பிக்க*, *v. n.* (*பிரலாபம்*), *பிரலாபித்தல்*, *பிரலாபிப்பு*, *n. v.* gémir, se lamenter, se désoler, être triste, chagrin, parler d'une manière décousue, déraisonner, bredouiller, insister, parler en appuyant sur ses paroles.

***பிரலோடனம்**, (pralôthana), se —, rouler.

***பிரலோபம்**, (pralôbha), désir, cupidité, luxure.

***பிரலோபனம்**, (*id.* na), amorce, appât, attrait, attraction, séduction, lubricité.

***பிரவகம்**, (pravaha), vent, air.

***பிரவகணம்**, (*id.* na), char —, litière couverte pour les femmes.

பிரவசபோகம், (*பிர, வசம்*), aller en exil, — en pays étranger.

*பிரவசனம், 1° (pravalchasa), les vêdas, parole—, écriture révélée, éloquence, beau langage, enseignement. 2° (pravasana), sortir dehors, séjourner en pays étranger, circuler, tourner.

*பிரவஞ்சம், P. பிரபஞ்சம், le monde, différence.

*பிரவணம், (pravana), carrefour où 4 routes se rencontrent, courbure, terrain bas, — enfoncé, vitesse, modestie.

*பிரவத்தகம், pravarttaka), action.

*பிரவத்தம், (pravartta), soin des choses du monde, vie mondaine, — active (opposée à la vie contemplative), V. சமுசாரம்.

*பிரவபணம், (பிர), action de semer.

*பிரவயணம், (pravayana), croc de cornac.

*பிரவரம், (pravara), descendance, progéniture, famille, race.

*பிரவருக்கம், (pravarga), feu du sacrifice.

*பிரவருத்தகன், பிரவர்த்தகன், (pravarttaka), ancien —, auteur, instigateur, juge, arbitre, homme juste, marchand, négociant.

*பிரவருத்தனம், 1° (pravartiana), effort, activité, détermination, excitation. 2° (pravarddhana), accroissement.

பிரவருத்திக்கிறது, த்தித்தேன், த்திப்பேன், த்தி, த்திக்க, v. a. பிரவருத்தித்தல், n. v. (பிரவருத்தனம்), se —, déterminer, s'efforcer, augmenter.

*பிரவாகம், (parvâha), inondation, déluge, courant, cours, crue, rapide d'une rivière...), torrent, étang, action, occupation, faculté, travail, vie active, cheval vif, passage continuel, venue, revenu.

*பிரவாசகம், (பிர), éloquence.

*பிரவாசகன், (id.), éloquent.

*பிரவாசம், (பிர), sortie, résidence hors de chez soi.

*பிரவாசனம், (பிர, வாசம், na), demeure en pays étranger, exil, meurtre.

*பிரவாணி, (pravâni), V. நாடா.

*பிரவாதம், (பிர), bruit, — confus, rumeur, discours, conversation, défi mutuel, V. சனபிரவாதம்.

*பிரவாபி, (pravâpi), semeur.

*பிரவாரணம், (pravârana), don, présent, obstacle.

*பிரவாரம், (pravâra), toile, habit, couverture.

*பிரவாளம், (prabâla), corail.

*பிரவிக்கிதி, P. பிரவிக்கியாதி, (பிர), réputation, célébrité.

*பிரவிசேடம், P. பிரவிசேஷம், (பிர, வி, slêcha union), séparation, départ, éloignement.

*பிரவிடை, P. பிரேளடை.

*பிரவிதாரணம், (பிர, வி, dârana déchirer), guerre, bataille, tumulte, confusion, déchirer, briser, bourgeonner.

*பிரவிருத்தர், (pravroutta), gens actifs, entreprenants.

*பிரவிருத்தி, (பிர), effort, action, activité, vie active (opposée à vie contemplative), persévérance, attachement, union, prédilection, pratique, conduite nouvelle, irrigation, courant, — d'eau continu, mucus de l'éléphant en rut, étendue, multiplicateur.

பிரவிருத்திக்கிறது, த்தித்தேன், த்திப்பேன், த்தி, த்திக்க, n. v. (பிரவிருத்தி), augmenter, croître, s'étendre.

பிரவிருத்தித்தல், பிரவிருத்திப்பு, n. v. du préc. augentation, croissance, extension.

*பிரவிருத்திஞ்ஞன், (பிரவிருத்தி, ஞன்), émissaire, espion qui connait les nouvelles.

*பிரவிருத்தியம், (பிர, விருத்தி, ya), revenu.

*பிரவீணம், (pravîna), habileté; பிரவீணத்துவம், ou.

*பிரவீணதை, ((d. tâ), habileté, courage, assurance.

*பிரவீரன், (பிர), homme excellent, héros, brave guerrier, chef.

*பிரவேசகம், (பிரவேசம், ka), entrée, activité, effort.

*பிரவேசகன், (id.), messager, acteur inférieur qui annonce l'arrivée des principaux personnages.

*பிரவேசம், (pravêsa), entrée, passage, apparition, effort, attention à un objet, partie de danse ou de drame : — ஆகிறது entrer, apparaître; — பண்ணுகிறது faire son entrée; பிரவேசப்படுத்துகிறது faire entrer, introduire, employer dans; — உபகிருதம் un des உபகிருதம்.

*பிரவேசனம், (பிரவேசம், na), entrée, porte, —principale.

பிரவேசிக்கிறது, சித்தேன், சிப்பேன், சி, சிக்க, v. a. (பிரவேசம்), பிரவேசித்தல் n. v. entrer, faire son entrée, paraître, venir —, tomber sur.

பிரவேசிப்பிக்கிறது, v. caus. du préc. faire entrer, introduire, induire.

*பிரவேஷ்டம், பிரவேட்டம், (pravêchta), bras, poignet, épaule, housse d'éléphant.

*பிரவேடம், (pravêta), orge.

*பிரவேக்ஷணம், பிரவேட்சணம், (பிர, அவ, ஈக்ஷணம்), prévision.

*பிரவேக்ஷிதம், பிரவேட்சிதம், (*id.* ita), chose prévue.

*பிரவேணி, (pravêni), chevelure emmêlée, — sans ornements comme celle des femmes en l'absence de leur mari, housse d'éléphant.

பிரவேனும், *P.* பிரணுமம், vénération.

*பிரவை, *P.* பிரபை, lumière.

*பிரளயம், (pralay), inondation, déluge, temps de grande destruction, fin d'un கற்பம், destruction du monde, dissolution, annihilation, division —, corps d'armée contenant 3 வாகினி ou un பிரதனை : அக்கினிப் — déluge de feu, destruction par le feu; மகாப் — déluge considérable, — universel; மனுப் — déluge général qui, au dire des Indous, a lieu à la fin du règne de chaque Manou ou manvantara ; பிரளயகாலம் temps du déluge, — de la destruction du monde ; — காலருத்திரன் Routtiren le destructeur ; — காலவெள்ளம் inondation diluvienne, déluge de la fin du monde; — முடிவு fin du déluge, — du monde.

*பிரளயாகலர், (பிரளயம், அகலம்), ceux qui obtiennent la béatitude finale à la fin monde.

*பிரளயாக்கினி, (*id.* அக்கினி), fait qui doit détruire le monde.

பிரளல், 1° son inarticulé. 2° *n. v. de* பிரளுகிறது, *P.* புரளுகிறது.

*பிரளையம், *P.* பிரளயம்.

*பிரனுலம், (pranâla), cours d'eau, canal.

*பிராகபாவம், (பராக்கு. அபாவம்), chose qui existe ou peut exister, mais qui n'a pas d'existence d'un état antérieur, non possession (en jurisprudence), privation d'antécédent, illusion.

*பிராகம், (prâk), orient, est.

*பிராகரியம், (prâkhârya), âcreté, piquant, pointe, méchanceté, mal.

*பிராகாதம், (prâghâta), guerre combat.

*பிராகாமியம், (பிர, ஆ, காமியம்), un des 8 prétendus dons miraculeux dits அஷ்டமாசித்தி, *i. e.* subtilité ou pouvoir de pénétrer partout, pouvoir de pénétrer partout, pouvoir irrésistible, être sans défaut.

*பிராகாரம், 1° (prâkâra), enclos, mur d'entourage autour d'un temple ou d'un palais...), 2° (praghâra), action de verser, d'asperger, manière, façon.

*பிராகிண்ணம், prâhna), matinée, avant midi, temps antérieur.

*பிராகிருதம், (prâkrouta), prakrit, langage vulgaire, bas, commun, provincial, non poli (opposé au sanscrit ou au langage, poli), dialecte de province, ce qui a été fait, nature, matière ; பிராகிருதசனம் bas peuple, le vulgaire, gens de moyenne classe : — ச்சுரம் fièvre ordinaire ; — ப் பிரளயம் dissolution totale du monde ; — மானுஷன் homme en général ; — மித்திரன் ami —, allié naturel, — dont les états sont séparés par un royaume intermédiaire.

*பிராகிருதன், (*id.*), homme de basse condition, dénué d'une véritable intelligence, qui ne connaît pas la vérité.

*பிராகிருதாரி, (பிராகிருதம், அரி), ennemi naturel, dont les états sont contigus.

*பிராகிருதோதாசீனன், (*id.* உதாசீனன்) prince naturellement neutre, dont les états sont au-delà du பிராகிருதமித்திரன்.

*பிராகுதிசி, (பிராக்கு. உதிசி), nord-est.

*பிராக், *sync. de* பிராக்கு : — காலம் temps passé, —ancien.

*பிராக்கிஞன், *P.* பிராஞ்ஞன்.

*பிராக்கு, 1° (prâk), passé, ancien, antérieur, dernier, avant, orient, est, oriental, de grand matin. 2° *P.* பராக்கு : பிராக்கற்படி selon l'ancienne manière ; — ச்சக்கரம் ou பிராக்சக்கரம் épicycle employé pour calculer la précession des équinoxes ; — பற்குனி la 11me constellation ; — பாற்குனன் Vrihaspati né sous cette constellation; — பாவம் existence antérieure (opposé à பிராகபாவம்) ; — வருஷம் l'an passé, l'année dernière: — வருஷத்துக்கணக்கு compte de l'an passé; — வருஷத்துப்பாக்கி ou நிலுவை arriéré de l'an passé.

*பிராங்கணம், பிராங்கம், (prânga, —na), espèce de tambour.

*பிராசகம், 1° (bhrâdjaka), bile, humeur bilieuse. 2° (prâska), dé à jouer.

*பிராசகன், (prâdjaka), cocher, conducteur de char.

*பிராசங்கம், (prâsanga), joug, étable.

*பிராசம், (prâsa), flèche garnie de plumes.

*பிராசயம், (பிராசி), commencement, origine.

*பிராசனம், 1° (prâdjana), croc d'éléphant. 2° (prâsana), manger, repas, donner du riz à manger: — பண்ணுகிறது manger.

*பிராசாதம், (prâsâda), temple, palais: பிராசாதகுக்குடம் pigeon, *litt.* volaille de temple ; — சிருங்கம் terrasse sur le haut d'une maison, balcon ; — சிருங்கம் tour —, pyramide sur un temple.

*பிராசாபத்தம், பிராசாபத்தியம், (பிராசாபதி, ya), mariage célébré devant le feu,

avec le consentement des parents des 2 parties, sur la demandes des parents de l'époux (c'est un des அஷ்டமணம்), la ville d'Allahabad, espèce de pénitence qui consiste à manger 1 fois le matin pendant 3 jours, 1 fois le soir pendant 3 jours, vivre d'aumône 3 jours, et jeûner les 3 autres jours.

*பிராசாரம், (prâtchâra), manquement à la règle, inconduite.

*பிராசாரியன், (prâtchârya), écolier.

*பிராசி, பிராசீ, (prâtchi), orient, est, devant, avant.

*பிராசிகன், (prâsika), lancier, soldat armé d'un javelot.

*பிராசிகை, (prâtchika), moustique, femelle du faucon.

*பிராசிதம், (prâsita), oblation aux mânes, présent.

*பிராசீபதி, (பிராசீ est), le prétendu gardien de l'est, Indiren.

*பிராசீரம், (prâtchira), haie, mur, enclos, rempart.

*பிராசீனம், (prâtchina), orient, oriental, ancienneté, antiquité, mur, haie, défense: பிராசீனதிலகம் l'antique bottou, *i. e.* la lune; — பனசம் l'arbre ægle marmelos; — வர்கிசன், — வர்க்கிசன், (varhis *lumière*), roi *V.* பிராசீபதி.

*பிராசீனுரீதம், பிராசீனுவீதம், (பிராசீனம், ânita *suspendu*, ஆவீதம்), le cordon bramanique porté sur l'épaule droite et passé sous le bras gauche (comme dans la cérémonie dite சிராத்தம்), cordon que les choutres portent sur la poitrine: பிராசீனுவீதி brame qui porte le cordon de la manière susdite.

*பிராசு, (prâtch), orient.

*பிராசேதசன், (பிரசேதசன்), le fils de Prâtchêtasa, *i. e.* le poète et richi வான்மீகன் auteur du Râmâyana.

*பிராச்சித்தம், *P.* பிராயச்சித்தம்.

*பிராச்சியம், (prâtchya), orient, pays à l'est du fleuve Sarasvati.

*பிராஞ்ஞம், பிராஞ்ஞை, (பிர ஆஞன்), intelligence, sagesse: பிராஞ்ஞத்துவம் sagesse, connaissance; — மானம் respect pour les savants.

*பிராஞ்ஞன், (*id.*), homme sage, intelligent, instruit, savant, docteur.

பிராட்டி, *f. de.* பிரான், dame, maitresse, femme de qualité.

*பிராணகம், (பிராணம், ka), animal, être vivant, habit.

*பிராணகரன், பிராணகாரி, (*id.* hara, hari *qui ôte*), meurtrier, meurtrière, qui ôte la vie, qui tue.

*பிராணகாரகம், (*id.* hâraka *qui ôte*), ce qui ôte la vie, aconit.

*பிராணதம், 1° (*id.* da *qui donne*), ce qui donne la vie, sang, eau. 2° (prânatha), vent, lieu de pèlerinage. 3° *P.* பிரணுதம்.

*பிராணதன், 1° (prânatha), homme fort, ancêtre du genre humain. 2° (பிராணம், da *qui donne*), celui qui donne la vie, père.

*பிராணாந்தம், (prânanda), air, vent.

*பிராணம், (prâna), vie, âme, vitalité, air, vent, respiration, force, pouvoir, talent —, inspiration poétique, aspiration dans la prononciation des lettres: பிராணத்துக்குவருகிறது affecter la vie, la mettre en danger: பிராணத்தைப்போக்குகிறது ôter la vie *ou* பிராணத்தைவிடுகிறது abandonner la vie, se tuer soi-même, mourir; பிராணகத்தியை (hatyâ) meurtre; — கருமம் action vitale; பிராணசகி compagne de la vie, amie intime; — சங்கடம் embarras —, gêne capable d'ôter la vie, péril de mort: — சமை, (சமம் *égal*), compagne pour la vie, épouse; — சவுக்கியம் bien- aise de la vie, richesse, prospérité; — சிநேகம், — சிநேகிதம் amitié intime; — சிநேகிதன் ami intime, — du cœur; — ச்சேதம் perte de la vie: — ஸ்தாபனம், *V.* பிராணபிரதிஷ்டை; — தாரகம் le soutien de la vie, 1re nourriture légère qu'on donne à un convalescent; — தாரகம்வார்க்கிறது verser —, donner cette nourriture à un convalescent; — தாரணம் soutien de la vie, ce qui sert à entretenir la vie: — துக்கம் chagrin mortel: — த்தசாவசம் article —, moment de la mort; — த்தியாகம் abandon de la vie, suicide, *ou* — தியாகம் பண்ணுகிறது donner sa vie; — நாசம் perte —, péril de la vie, mort; — நாதன், — நாயகன் seigneur de la vie, Dieu, mari: — நாயகி épouse; — பக்ஷம் amour cordial, aimer comme sa vie; — ப்பிரதிஷ்டை consécration d'une idole par laquelle les gentils prétendent lui donner la vie: — மயகோசம், — மயம் union —, rapport de l'âme et des sens, manière dont la vie agit dans les diverses parties du corps; — மித்துரு ami intime; — யத்தியம், *P.* பிராணகத்தியை; — யாத்திரை support de la vie, subsistance; — போகம் mort; — வயம், — வியோகம், — வதம் perte —, péril —, fin de la vie, mort; — லிங்கம், lingam que les linganistes infatués portent jusqu'à la mort et avec lequel ils sont enterrés: — வாயு un des 10 airs vitaux, qu'on dit résider dans le cœur; — வியுதி, (இயுதி) fin de la vie, mort: — வீனம், (ஈனம்)

manque de vie, vie misérable et maladive: — வீனன் (id), homme faible, maladif; — sans vie: — வேதனை maladie—, tourment mortel; — வ்வியயம், P. — வியயம் perte de la vie, mort.

*பிராணனம், (பிராணம், na), vie, gorge, gosier.

*பிராணன், (prâṇa), vie, âme, un des 10 airs vitaux, celui qui réside dans le cœur, nom de Brama, l'esprit suprême: — விடுகிறது, — விட்டுப்போகிறது la vie ou l'âme quitter le corps, quitter —, laisser la vie, mourir; பிராணனைக்கொடுக்கிறது donner sa vie; பிராணனுக்குவருகிறது affecter la vie, la mettre en danger; என் பிராணனை வதைக்கவருகிறபாதகன் scélérat qui vient m'ôter la vie.

*பிராணாதிநாதன், (பிராணம், அதி sur), V. பிராணேசன்.

*பிராணாந்தம், (id. அந்தம்), fin de la vie mort: — வருகிறது la fin de la vie arriver, être en danger —, être près de la mort.

*பிராணாந்திகம், (id. அந்திகம்) meurtre, assassinat, destruction de la vie.

*பிராணாபாதம், (id. ஆ), obstacle à —, gêne —, danger de la vie.

*பிராணாபானன், (id. அபானன்), les 2 premiers des airs vitaux: பிராணன் et அபானன்.

*பிராணாயாமம், (id. ஆயாமம்), manière de respirer pendant la récitation mentale des noms d'une prétendue divinité: elle consiste pour le வைத்தியர் ou sectateur des vêdas à aspirer par la narine gauche, en fermant la droite avec le pouce, puis à fermer les 2 narines et enfin à rejeter la respiration par la narine droite. Ces 3 opérations s'appellent பூரகம், கும்பகம் et இரேசகம். D'autres les font dans un autre ordre.

*பிராணி, (பிராணம், i), être vivant, créature vivante, animal: இலிங்கப்பிராணி celui qui porte un lingam jusqu'à sa mort et est enterré avec; — த்தியூதம் jeu d'êtres vivants, combat de béliers, — de coqs, — d'animaux l'un contre l'autre; — பீடை tourment des animaux, —de la vie: — மாதா mère: — யங்கம் partie animale comme lait, chair, os...

*பிராணேசன், (id. ஈசன்), le maître de la vie, mari.

*பிராணேசை, *fém. du préc.* épouse.

பிராண்டுகிறது, P. பறண்டுகிறது.

பிராதகம், V. பிராபகம்.

*பிராதக்காலம், (பிராதர்), le matin, le point du jour, le lever du soleil.

*பிராதக்கிருத்தியம், (id.), actions —, cérémonies —, adoration —, sacrifice du matin.

*பிராதக்ஷிண்ணியம், V. பிரதக்ஷிணம்.

*பிராதச்சந்தியை, (பிராதர்), sacrifice du matin, *ou*

*பிராதச்சமயம், (id.), le point du jour.

*பிராதச்சாந்தி, (id.), aurore, — du matin, lueur de l'aurore.

*பிராதஸ்நானம், (id.), ablution — bain du matin.

*பிராதமகற்பிகன், V. பிரதமகற்பிகன்.

*பிராதமிகர், (பிரதமம், ika), les premiers, les principautés, 7me chœur des anges, qui dirigent au bien, selon les desseins de Dieu, les affaires générales des royaumes.

*பிராதமம், V. பிரதமம்.

*பிராதம்மியம், (பிரதமம், ya), priorité, primauté.

*பிராதர், 1° (prâtar), matin, aurore: *d'ou* பிராதராசம், (âsa *manger*), — போசனம் déjeûner: பிராதராசிதன் qui a déjeûné. 2° (bhrâta), anciens.

*பிராதா, (bhrâta), frère, — utérin, — aîné.

பிராதி, (பிராது), plaignant, demandeur —, plainte en justice, procès.

*பிராதிரு, (bhrâtrou), frère, — utérin: — சாயை, — பத்தினி belle, sœur, épouse du frère; — சன் neveu, fils du frère; — — த்துவம் fraternité.

பிராது, accusation, plainte en justice.., procès, preuve: — க்காரன் le plaignant, celui qui intente un procès; — பண்ணுகிறது présenter une plainte, intenter —, faire un procès.

*பிராதேசம், (prêdêsa), place contrée, distance de l'extrémité du pouce à celle de l'index étendus, *ou*

*பிராதேசனம், (id. na), don, présent.

*பிராத்தனம், (prâktana *ancienneté*), action dont on jouit, destin, ancienneté, chose antique, *ou* பிராத்தனகன்மம் action dont on reçoit le fruit, — faite dans une vie précédente, destin; — கன்மவாதனை fruit des actions de la vie précédente (dans le système de la métempsycose), *ou* — வினை fruit —, résultat de la destinée que l'on éprouve.

*பிராத்தனை, பிராத்திக்கிறது, பிராத்திப்பு, பிராத்திதம், V. பிரார்த்தனை....

*பிராத்தி, P. பிராப்தி.

*பிராத்தியக்கு, P. பிரத்தியக்கு, ouest.

*பிராத்துவம், (பிராக், துவம்), V. பிராத்தனம்: பிராத்துவதேசம் corps reçu en vertu des actions de la vie précédente (selon la métempsycose).

*பிராத்மிகர், P. பிராதமிகர்.

*பிராந்தம், (prânta), bord, limite, extrêmité : பிராந்தநருக்கம் faubourg, groupe de maisons proches ou hors des murs d'une —, ville, V. பேட்டை.

*பிராந்தரம், (prântara), route déserte, — longue et sans ombre, chemin solitaire, forêt, trou d'arbre : பிராந்தரகுணியம் route longue et ennuyeuse.

*பிராந்தன், (bhrânta), nigaud, homme stupide et ignorant.

*பிராந்தி, (bhrânti), erreur, méprise, faute, stupidité, ignorance, trouble d'esprit, étourdissement, vertige, stupeur, vertige accompagné de —, diarrhée, inconstance, faiblesse, locomotion, tournoiement, rôder, tourner autour : — தாதான்மியம் mélange d'orgueil et d'ignorance ou d'illusion complète.

*பிராந்திகரன், (பிராந்தி, hara *qui éloigne*), ministre, — qui par ses conseils éloigne ou dissipe les méprises.

*பிராந்திமதலங்காரம், (bhrântimat *qui erre*, அலங்காரம்), figure qui consiste à confondre les objets.

*பிராந்தியம், P. புராந்தியம் ancienneté.

பிராந்திரம், (புறம், அந்தரம்), plaine, plain air.

பிராந்து, 1° P. பருந்து, milan. 2° P. பிராந்தி.

*பிராபகம், (prâpaka), protection, garde.

*பிராபவணியம், (prâbhavanya), pouvoir, autorité.

*பிராபவம், (prâbhava), supériorité, primauté, prééminence.

பிராபோதிகம், (prâbôdhika), point du jour.

*பிராப்தம், (prâpta), gain, obtention.

*பிராப்தி, பிராப்த்தி, (prâpti), mérite, gain, profit, acquisition, réussite, succès, bonheur, satisfaction de tous ses désirs (c'est un des 8 dons prétendus dits அஷ்டமாசித்தி), élévation, montée, collection, assemblage, assemblée : உனக்குப்பிராப்தியில்லை tu n'a pas de bonheur...

*பிராப்பியம், (prâpya), chose obtenue, avantage, mérite.

*பிராமகம், (bhrâmaka), chacal, renard, tromperie, espèce d'aimant.

*பிராமணதை, (பிராமணன், tâ), qualité de brame.

பிராமணத்தி, *fém.* de பிராமணன், bramine, fille ou femme de brame.

*பிராமணம், (brâhmana), assemblée de brames, portion des védas qui comprend les préceptes et les instructions.

*பிராமணன், (id.), brame, homme de la 1re caste des Indiens, sage qui a renoncé à tout : பிராமணகோஷ்டி assemblée de brames : — சண்டாளன் brame coquin, — vaurien, brame dégradé : — சாதி caste des brames ; — சேவை occupation des brames ; — த்துவம் qualité de brame ; — நாகம், — பாம்பு le serpent des brames, espèce de serpent : — போசனம் repas —, nourriture de brame ; — வதம் bramanicide : பிராமணர்போசனப்பிரியர் les brames aiment la bonne chère, ou sont avides de nourriture : பிராமணனுக்குப்பின்புத்தி l'esprit —, la réflexion vient tard au brame.

*பிராமணாதிக்கிரமம், (பிராமணன், அதிக்கிரமம்), injustice —, mépris des brames.

*பிராமணி, (id. i), bramine, V. பிராமணத்தி.

*பிராமணிக்கம், (id. ika), honneur —, dignité —, décence de brame.

*பிராமண்ணியம், (id. ya), assemblée de brames, état —, qualité de brame.

*பிராமந்தியம், (bhrâmanta, ya), astre errant, planète.

*பிராமம், 1° (brâhma), bas —, racine du pouce, partie de la main, un des அஷ்டமணம் dit பிரமம், chose qui regarde Brama. 2° (bhrâma), erreur, vagabondage.

*பிராமபிங்கை, (brâhma pimgâ), argent.

*பிராமரம், (bhrâmara), tournoiement dans, — autour, village, miel, épilepsie, roideur.

*பிராமாணியம், (பிரமாணம், ya) autorité, preuve.

*பிராமாதிட்கம், (பிரமாதிட்கம்), avis, faire connaître.

*பிராமி, (brâhmi), la femme ou l'énergie féminine de Brama, Sarasvati, une des மாதா, bramine, fille ou femme d'un brame, la constellation உரோகிணி, fourmi rouge dite முசுறு.

*பிராமியம், (brâhmya), respect envers les brames, côté de la tête.

*பிராமித்தியம், (prâmitya), dette.

*பிராயச்சித்தம், பிராயச்சித்தி, (பிராயம், சித்தம்), expiation, abolition, pénitence, punition —, pénitence pour le péché, cérémonie pour réintégrer dans les droits de la caste, partie de luxure : பிராயச்சித்தவிதி règles pour la pénitence, pour l'expiation.

*பிராயணம், (prâyana), mort, — volontaire.

*பிராயம், 1° (prâya), âge, état ou condition de la vie, jeunesse, âge nubile, —

révolu, temps propre, mesure, péché, mort abondance, jeûner jusqu'à la mort par religion ou par pénitence. 2° *adj. de* பிராயம் : உனக்கெத்தனை — quel âge as-tu? எனக்கிருபது — உண்டு j'ai 20 ans : நாலு — âge de 4 ans ; முதிர்ந்த — âge mûr, vieillesse ; வால — jeunesse, âge tendre ; விளையாட்டுப் — l'âge des jeux et des amusements, l'enfance ; — அறிகிறது connaître l'âge, arriver à l'âge de discrétion, à l'âge nubile ; — தப்பிப்போயிற்று l'âge convenable est passé; பிராயப்படுகிறது arriver à l'âge convenable, àl'âge nubile : பிராயத்திலேசெய்கிறது faire (une chose), à l'âge convenable.

*பிராயோபவேசனம், பிராயோபவேசனிகை, (பிராயம், உபவேசம், na, ika), s'abstenir de toute nourriture, jeûner jusqu'à la mort, s'asseoir par terre pour se laisser mourir d'inanition.

பிராய், l'arbre பராய் trophis aspera, பிராயம்பட்டை écorce médicinale de cet arbre.

*பிராரம்பம், (பிர, ஆரம்பம்), commencement.

*பிரார்த்தநீயம், (prârthaniya), chose désirable, le 3me யுகம் des Indiens nommé துவாபரயுகம்.

*பிரார்த்தனம், பிரார்த்தனை, prârthana — nâ), demande, supplique, supplication, prière, litanies, vêpres, salut, vœu, oblation, offrande, dîme ; பிரார்த்தனைசெய்கிறது prier, faire un vœu ; முக்கியமான — offrande précieuse, prière ou litanies de prédilection.

பிரார்த்திக்கிறது, த்தித்தேன், த்திப்பேன், த்தி, த்திக்க, *v. a.* (பிரார்த்தனம்), *et* பிரார்த்தித்துக்கொள்ளுகிறது, prier, demander, supplier, faire un vœu.

பிரார்த்தித்தல், பிரார்த்திப்பு, *n. v. du préc.* prière, demande, supplication, vœu.

*பிரார்த்திதம், (prârthita), chose demandée.

*பிரார்த்திதா, (prârthita), suppliant, solliciteur, demandeur.

*பிராலம்பம், பிராலம்பகம், (பிர, ஆ, லம்பம், ka), guirlande de fleurs (suspendue au cou...)

*பிராலம்பிகை, (பிராலம்பம், ikâ), guirlande, collier.

*பிராலேயம், (prâlêya), gelée, — blanche, givre ; பிராலேயாமிசு, (அமிசு), la lune aux rayons glacés ou frais.

பிராவம், terre —, champ à menus grains.

*பிராவரணம், (prâvarana, habit extérieur, robe.

*பிராவரம், (prâvara), haie, enclos.

*பிராவாரம், (prâvâra), habit extérieur, manteau ; பிராவாரகீடம் pou d'habit.

*பிராவிருஷை, (prâvrouchâ), saison des pluies.

*பிராவிருதம், (prâvrouta), voile, couverture, manteau, offrande,

*பிராவிருத்தி, (prâvrouti), haie.

*பிராவீண்ணியம், (பிரவீணம், ya), habileté.

*பிராவேசனம், (பிர, ஆவேசனம்), atelier, manufacture, lieu où l'on fait travailler.

பிராறு, (pra *remplir*, (ஆறு), rivière remplie d'eau, où l'on peut nager, réservoir plein.

பிரான், maître, — suprême, seigneur, Dieu, (et en style payen), Siven et autres faux dieux.

பிரி 1° *imp. de* பிரிக்கிறது, 2° *imp. part, et n. v. de* பிரிகிறது, division, séparation. 3° *P.* புரி, corde. 4° la racine பெருகு: arum.

பிரிகிறது, ரிந்தேன், ரிவேன், ரி, ரிய, ய, *n. ou* பிரிந்துபோகிறது, se séparer, se désunir, se diviser, se déjoindre, se dissoudre, se défaire, se démonter, s'en aller, se retirer, s'éloigner, quitter, changer, பிரிந்துபோன பால் lait tourné ; — வருகிறது se séparer des autres et venir ; பிரியப்பண்ணுகிறது, — ச்செய்கிறது *ou*

பிரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, *v. a. du préc.* பிரிக்குதல், பிரித்தல், *n. v.* séparer, désunir, déjoindre, diviser, partager, dissoudre, mettre de côté, défaire, démonter, changer ; பிரித்துக்கொள்ளுகிறது se séparer des autres ; — ப்போடுகிறது séparer, partager, diviser en portions, faire les parts, défaire (le toit d'une maison): பிரித்தெடுக்கிறது séparer et choisir, — et prendre.

பிரிசம், *P.* பிரியம், cherté, rareté, amabilité : — ஆயிருக்கிறது être cher, — rare, plaire ; — பண்ணுகிறது rendre cher, faire enchérir.

பிரிசல், 1° rareté, disette : — ஆயிருக்கிறது être cher, rare, difficile à trouver. 2° *P.* பிரிதல், séparation, différence: தானிய பிரிசல் rareté — cherté des grains, disette.

பிரிசாலம், (பிரி, சாலம்), trouble, importunité : — பிடிக்கிறது troubler, importuner, insister fortement.

பிரிச்சல், *P.* பிரித்தல்.

பிரிட்டி, பிரிஷ்டி, *P.* பிருஷ்டி. tact.

பிரிதல், *n. v. de* பிரிகிறது, séparation, division, désunion, départ, éloignement.

*பிரிதி, P. பிரீதி.

*பிரித்தம், P. பிருத்தம், tact.

பிரித்தல், n. v. de பிரிக்கிறது, division, partage, séparation, éloignement, désunion, dissolution, changement.

பிரித்து, gér. du même.

பிரிநிலை, (பிரி, நிலை), état séparer, disjonction, distinction, séparation, mise à part, chose pour distinguer, c'est le sens de quelques particules tamoules : — புய ர்புகவிற்றியணி figure qui consiste à séparer ou distinguer la chose comparée pour montrer qu'elle a quelque chose de plus que l'objet auquel on la compare ; — எச்சம், — வெஞ்சனை ellipse qui sert à séparer ou distinguer quelque chose. Ex. அவனோகொண்டான் est-ce lui qui a pris?

பிரிந்து, gér. de பிரிகிறது ; பிரிந்திசைக் குறள் espèce de vers dits அம்போதரங்கம் ; பிரிந்திசைத்துள்ளல் vers du genre dit கலிப்பா dans lesquels la connexion propre dite கலித்தளை est mêlée avec les autres ; பிரிந்திசைத்தூங்கல் vers du genre dit வஞ்சி dans lesquels la connexion dite கலித்தளை est mêlée avec les autres.

பிரிபொருட்சொற்றொடர், (பிரி, பொருள்), espèce de licence ou de défaut des vers, qui a lieu lorsque le vers entier a plus d'un sens, et que le sens principal est partagé ; Ex. பாலும்மதுவும்பனைபொழியும் le palmier verse (i. e. donne) du lait et de la liqueur enivrante.

பிரிப்பு, n. v. de பிரிக்கிறது ; V. பிரித்தல்.

பிரிமணை, P. புரிமணை.

பிரிமொழிச்சிலேடை, (பிரி), sens divers —, ambiguïté résultant des diverses manières de séparer les mots.

பிரிய, 1° inf. de பிரிகிறது. 2° adj. de பிரியம்.

*பிரியகம், (priyaka), les arbres கடம்பு et வேங்கை, cerf bariolé, abeille, safran.

*பிரியங்கு, (priyangou), sorte de plante médicinale, le தினை ou panicum italicum, moutarde noire, poivre long

*பிரியதை. (பிரியம், tâ), affection, plaisir.

*பிரியம், (priya cher), amabilité, agrément, amour, joie, plaisir, désir, objet chéri, chose aimée, — désirée, qui plait, cherté, disette, rareté : எதுபிரியம் qu'est-ce-qui plaît ou qu'on désire? இல்லாததுபிரியம் on désire —, on aime ce qu'on n'a pas ou ce qui n'existe pas ; தானியப்பிரியம் rareté —, cherté des grains, disette, — காட்டுகிறது montrer de l'affection ; — செய்கிறது aimer, chérir ; — ஆய், — ஆக, d'une manière qui plaît, agréablement, avec plaisir, avec affection, tendrement, volontiers ; — ஆய்ச்செய்கிறது faire avec plaisir, d'une manière qui plait ; — ஆனவார்த்தை parole affable, agréable ; பிரியக்காரன் aimable, affectionné ; — சகி, — தோழி compagne chérie ; — சத்தியம் entretien —, vérité agréable ; — தத்தம் don agréable, grâce, faveur, bonté, clémence ; — தரிசனம் agrément, bel air, perroquet ; — த்துவம் amour, affection, agrément, amabilité, délice, plaisir ; — பாஷணம் discours agréable : — ப்படுகிறது plaire, être agréable, aimer, se plaire à : — வாதி parleur agréable.

பிரியலர், (பிரிகிறது, அலர்), amis —, gens inséparables.

*பிரியவான், (பிரியம்), bien-aimé, homme chéri.

*பிரியன், (பிரியம்), homme chéri, bien aimé, aimable, qui aime, mari, amant.

பிரியா, பிரியாத, part. nég. de பிரிகிறது, et பிரிக்கிறது, inséparable, indivisible, non séparé : பிரியாவிடை congé pris avec une amitié inséparable, séparation en bonne amitié, — inséparable, —de corps, les esprits restant unis.

பிரியாதி, (பிரியாது), plaignant, demandeur, accusateur.

பிரியாது, 1° plainte —, demande (en justice...), procès, accusation : — பண்ணுகிறது intenter procès, accuser, faire —, présenter une plainte (en justice.....) 2° ou

பிரியாமல், gér. nég. de பிரிகிறது et de பிரிக்கிறது.

*பிரியை, 1° fém. de பிரியன், bien-aimée, femme (en général); épouse, amante, petit —, cardamome; nouvelle; liqueur spiritueuse, espèce d'air, — de mélodie, — de vers. 2° ou பிரியாய், 2° pers. sing. nég. de பிரிகிறது tu ne te sépares pas...

*பிரியோதிதம், (பிரியம், உதிதம்), parole —, discours agréable.

பிரிவனை, n. v. de பிரிகிறது, désunion, différend, séparation, — par la mort, schisme : — க்காலமோதெரியாது je ne sais si le temps de la séparation n'est pas venu (expression d'amis ou d'époux qui se brouillent)

பிரிவாற்றாமை, (பிரிவு, ஆற்றாமை), regret inconsolable d'une séparation (d'époux...).

பிரிவினை, 1° acc. de பிரிவு. 2° P. பிரிவனை division, désunion, schisme, différend :— க்காரர் schismatiques, gens de discorde.

பிரிவு, n. v. de பிரிகிறது, séparation, désunion, aversion, différend, schisme, partage, division, partie, paragraphe, section,

— d'un livre, acte de comédie ou tragédie, disjonction : — காலம் temps de la séparation, de se séparer, du départ ; — கணக்கு division (en arithmétique) ; — பண்ணிக்கொடுக்கிறது distribuer, partager ; — et donner, diviser, faire les parts ; பிரிவுண்டாக்குகிறது diviser, causer —, mettre la division, dissoudre (l'amitié...) : பிரிவின்குறிப்பு marque de disjonction, la lettre ஏ qui sert de particule disjonctive.

*பிரீணம், பிரீணனம், பிரீதம், (prina, — nana, — ta), joie, satisfaction, satisfaire, procurer du contentement.

*பிரீதி, (priti), joie, plaisir, honneur, amour, affection, tendresse, égard ; le 2e des 27 யோகம். Rati, femme de காமன் : — தானம், — தாயம் don agréable : — யாகச்செய்கிறது faire pour plaisir ; — யாயிருக்கிறது plaire, être agréable ; — யில்லை il n'y a pas de plaisir ; — வசனம் parole —, discours agréable ; இதவனுக்குப் — ceci lui plait ; — lui est agréable.

*பிரீதிதன், (பிரீதி, da qui donne), bouffon, plaisant.

*பிரீது, (pritou), oiseau.

*பிருகதாரணியம், (vrouhat grande, ஆரணியம் forêt), un des 32 oupanichadas.

*பிரு, பிருகதி, (vrouhati), la plante கத்திரி, bringelle.

*பிருகு, (bhrougou), Bhrigou ou Bhrou, célèbre முனி, un des 31 முனிவர் et un des 10 பிரசாபதி premières créatures ou fils de Brama, (surnom de), Siven, Soukren conducteur de Vénus, Samadagni ou சமதக்கினி petit fils de Bhrougou, plaine sur une montagne, précipice, racine très tendre : — சுதன் le fils de Bhrougou, i. e. Soukren son propre fils, et Parasouramen descendant et chef de la race de Bhrougou ; — பதி Râmen, Parasirâmen, Balaramen.

*பிருகுடி, (bhrou sourcil, kouti courbure), sourcil, froncement des sourcils.

*பிருங்கம், (bhrounga), grosse abeille noire, escarbot.

*பிருங்கரீடன், (bhroungarita), un des portiers ou capitaines de Siven, un chef de sa suite.

*பிருங்கி, (bhroungi), un des chambellans de Siven.

*பிருங்கீசன், (பிருங்கி, ஈசன்), le maître de Brounghi, i e. Siven.

*பிருச்சகன், பிருச்சை, kaÿ, investigateur, examinateur.

*பிருச்சனம், பிருச்சை (proutchtchhâ, na), demande, question, information.

*பிருச்சனம், (bhroudjdjana) poêle à frire.

பிருடை, clef ou cheville de luth pour en tendre les cordes et les accorder.

*பிருஷ்டம், பிருட்டம், 1o (prouchtha), dos, le derrière, nuque du cou, superficie, surface. 2o (bhrouchta), chose rotie, grillée : பிருஷ்டகிரந்தி bosse sur le dos ; — பலம் contenu de la superficie d'une figure ; — மாம்சாதன், — மாம்சாதனன், (மாம்சம், அதனம், ada qui mange), calomniateur, médisant, qui dit du mal par derrière...

*பிருஷ்டி, பிருட்டி, 1o (prouchti), rayon de lumière, toucher, tact, contact. 2o (bhrouchri), action de frire.

*பிருதகன், (பிருதன், ka), serviteur, homme salarié, — à gages, mercenaire, journalier.

*பிருதகாத்தியாபகன், (பிருதகன், அத்தியாபகன்), maître salarié : பிருதகாத்தியபிதன் étudiant qui paie son maître.

*பிருதகாத்துமதை, prouthak séparément, ஆத்துமம், tâ), discernement, jugement.

*பிருதகாத்துமா, (id.), individu, esprit individualisé, séparé de l'âme universelle (selon les Indous.)

*பிருதகாத்துமிகை, (id. ikâ), individualité.

*பிருதக்கரணம், பிருதக்கிருதம், (id.), discernement, distinction d'une chose d'avec l'autre.

*பிருதக்குணம், (id.), qualités diverses.

*பிருதக்சனன், பிருதக்குச்சனன், (id. சனம்), homme vil, méchant, pervers, pécheur, ignorant, nigaud : பிருதக்சனர், pl. gens vils.. enfants d'un même père par differentes mères.

*பிருதத்துவம், பிருதத்துவம், id. individualité, séparation, isolement.

*பிருதனை, proutanâ, V. பிரதனை.

*பிருதன், பிருதாகன், (bhrouta), V. பிருதகன்.

*பிருதாகு, பிருதாகு, proudâkou), serpent, scorpion, tigre, léopard, éléphant, rat.

*பிருதி, (bhrouti), gage, salaire, nourriture, capital.

*பிருதாசன், பிருதாபதி, V. பிரதாசன், பிரதாபதி

*பிருதிவி, prouthivi, la terre (considérée comme fille du roi Prouthou) : — சக்கரன், — பதி, — பாலன் roi, Yamen, — தலம் surface de la terre.

*பிருது, (prouthou), ce qui est —, grand, grandeur, largeur, robe, Phrou-

thou, 5° monarque de la dynastie solaire dans le 2° யுகம், Agni ou அக்கினி prétendu dieu du feu, opium ; — சேகரம் montagne, — à larges pics ; — மானம் intervalle entre les —, milieu des défenses de l'éléphant ; — ஸ்கந்தம் l'ours aux larges épaules ; — ரோமை, (உரோமம்), poisson, (ses écailles sont comparées à de) larges poils.

*பிருதுவி, (prouthivi), la terre ; — மண்டம் le globe de la terre.

*பிருதுவிகை, (*id.* ka), cardamome.

*பிருதூதரம், (பிருது, உதரம்). bélier, — à large ventre.

*பிருதூதரன், (*id.*) ; homme —, gros, ventru.

*பிருதை, (prouthâ), Kountidévi, femme de Pandou, V. பிரதை.

*பிருக்தம், (proukta), richesse, possession, *ou*

பிருக்தி, (prouktí), toucher, tact, contact.

*பிருத்தியதை, (பிருத்தியர், tà), V. பிருத்தியத்துவம்.

*பிருத்தியர், (bhroutya, *nutriendus*), esclaves, serviteurs : பிருத்தியசாலி homme qui a beaucoup d'esclaves ; — த்துவம் servitude, dépendance, service ; — பத்தா maître de famille qui prend soin de ses serviteurs : — பரணம், — விருத்தி soin —, entretien de ses serviteurs, de ses gens ; — வாத்சல்லியம் bonté pour ses gens.

*பிருந்தம், (vrounda), foule, multitude, le basilic துளசி.

*பிருந்தை, (vroundâ), le basilic துளசி, Vroundei femme du géant சலந்தரன்.

*பிரேக்ஷகன், (பிரேக்ஷ, ka), spectateur.

*பிரேக்ஷணம், பிரேட்சணம், (பிர, ஈக்ஷணம்) œil, vue, regard, spectacle public, place des spectacles publics,

*பிரேக்ஷணிகை, பிரேட்சணிகை (*id.* ika) femme curieuse, avide de voir des spectacles.

*பிரேக்ஷை, பிரேட்சை, (பிர, ikcha *voir*), intelligence, esprit, danse, vue, regarder, observer, branche d'arbre.

*பிரேஷம், பிரேஷணம், பிரேஷிதம், பிரேடம், பிரேடணம் .. 1° (précha, na, ita,) envoi, envoyer, dépêcher. 2° (bhrècha, na)

*பிரேஷ்டன், *m.* பிரேஷ்டை, *f.* பிரேஷ்டம், *n.* (பிரியம், இஷ்டம்), homme —, femme —, chose aimable.

*பிரேதம், (prêta), cadavre, corps mort, mânes, ancêtres, esprit dit mort avant les funérailles, revenant, démon, fantôme, esprit ; — malin, vampire, le midi, après : பிரேதகருமம், — காரியம், — கிருத்தியம் obsèques, cérémonies funèbres ; — காரன் (hâra *qui prend*) celui qui porte le cadavre ; — கிரகம் séjour des morts, cimetière, sépulcre ; — கும்பம் cruche ou urne funéraire, — des morts ; — க்குழி fosse, — pour enterrer ; — சுத்தி nettoiement d'un cadavre, purification après la mort d'un parent ; — தூமம் fumée du bûcher funèbre ; — த்துவம் état de cadavre : — நதி fleuve des enfers, enfer ; — நாள் cadavre, fantôme, esprit ; — நிற்காரகன், — நிஸ்காரகன், (nirhâcaka *qui emporte*, porteur de cadavre ; — பக்ஷம் seconde partie d'une lunaison, de la pleine lune à la nouvelle ; — படகம் tambour funèbre ; — பதி, — ராசன் le roi des morts, *i. e.* Yamen ; — பாத்திரம் vase qui sert aux cérémonies funèbres ; — லோகம் le monde ou la demeure des mânes — des morts, (selon les Indous), le coin du monde où ils sont censés demeurer un an ou jusqu'à ce que les cérémonies funèbres soient finies, le côté du sud ; — வனம் cimetière, lieu où l'on brûle les morts.

பிரேதாலங்காரம், (பிரேதம், அலங்காரம்) décoration —, ornement du cadavre pour les funérailles ; — பண்ணுகிறது — orner le corps pour les funérailles.

*பிரேதான்னம், *id.* அன்னம்), riz cuit offert —, oblation aux mânes.

*பிரேதோத்தேசம், (*id.* உத்தேசம்), offrande aux mânes.

*பிரேமம், (prêma), tendresse, plaisir, amusement : பிரேமபாதனம் chassie, pleurs.

*பிரேயம், (prêya *très cher*), callou, — fermenté, jus de cocotier...

*பிரேரகம், (prêraka), conduite d'une affaire, couver.

பிரேரகன், (*id.*), celui qui conduit une affaire, intendant, gérant.

*பிரேரணம், (prêrana), envoi, direction, conduite, ordre, commandement, chasser, mener, faire marcher, passion, sens du verbe causatif.

பிரேராவஸ்தை, பிரேராவத்தை, (பிர *devant*, ra *aller*, அவஸ்தை), état où l'âme agit, — peut accomplir ses actions.

பிரேரிக்கிறது. ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, *v. a.* பிரேரித்தல், *n. v.* (பிரேரணம்), conduire, diriger (une affaire...), couver.

பிரை, moitié, présure, substance employée pour faire cailler le lait... ; — க்கைத்திரனி demi-quart ou 8me de mesure.

*பிரோகம், (prôha), nœud, jointure, cou-de-pied —, pied de l'éléphant, logique, raisonnement

பிரோக்ஷணம், பிரோட்சணம், பிரோக்ஷிதம், (prôchana, — ita), meurtre, sacrifi-

ce d'animal, aspersion, — d'eau, prière des païens pendant l'immolation d'un animal; *பிரோக்ஷணிபாத்திரம்*, (I *augment*), vase pour faire l'aspersion.

பிரோக்ஷிக்கிறது,... V. *புரோக்ஷிக்கிறது*

**பிரோஷிதன்*, (prôchita), absent, exil, demeurant en pays étranger.

**பிரோதம்*, (prôtha), haillon, vieil habit, nez de cheval, cuisse, hanche, embryon, fêtus.

**பிரோக்தம்*, (prôkta), chose dite, révélée: *தேவப்பிரோக்தம்* chose révélée de Dieu.

**பிரோற்சாகம்*, *பிரோற்சாகனம்*, *பிரோற்சாகிதம்*, (*பிற*, *உற்சாகம்*, na, ita), effort, instigation, excitation.

**பிரோற்சாககன்*, (*பிரோற்சாகம்*, ka), instigateur, conseiller.

**பிரௌடை*, (praoudhâ), femme d'un âge mûr, de l'âge de 30 à 55 ans, matronne.

பிலகரி, espèce d'air ou de mélodie.

**பிலக்ஷம்*, (plakcha), l'arbre *அரசு*, une des 7 îles des Indous.

பிலசம், cumin noir.

**பிலஞ்சுலோபம்*, (*பிலம்*), fourmi, — qui fait son nid sous terre.

**பிலம்*, 1° (vila), cave, chambre souterraine, souterrain, caverne, — de montagne, trou —, nid sous terre. 2° *P.* *பலம்*: *பிலத்துவாரம்* ouverture de souterrain, chemin de l'abyme.

**பிலவ*, — *வருஷம்*, (*பிலவம்*), la 35me année du cycle de 60 ans correspond à 1841 et 1901.

பிலவகதி, (*பிலவம் saut*, *கதி*), ce qui marche par sauts, *i. e.* la grenouille, saut de grenouille.

**பிலவகம்*, (*id.* ga *qui va*), grenouille, — maigre, signe.

**பிலவகன்*, 1° (*id.* *id.*), Arounen, cocher du soleil. 2° (*id.* ka), danseur de corde.

**பிலவங்க*, — *வருஷம்* (*பிலவங்கம்*), la 41me année du cycle indien, qui correspond à 1847 et 1907.

**பிலவங்கமம்*, (*பிலவம்*, *கமம் qui va*), animal bondissant, singe, grenouille.

**பிலவங்கம்*, (*id.* ga *qui va*), animal qui bondit, cerf, singe, grenouille.

**பிலவம்*, (plava), saut, bondissement, singe, grenouille, brebis, natation, nager, pièce d'eau, radeau, plongeon, pelicanus fusicollis, espèce de canard, nasse ou panier pour prendre le poisson, son prolongé, penchant, terrain en pente, ressemblance, basse caste, sorte d'herbe, herbe odoriférante, l'arbre *வாகை*, mimosâ.

**பிலவனம்*, (plabana), sauter, plonger, inondation.

பிலன், 1° *P.* *பிலம் ou பலன்*. 2° fourmi.

**பிலவாகை*, *பிலவிகை*, (plavâkâ, — ikâ radeau,

பிலாக்கு, sorte de bijou du nez.

பிலாச்சை, grenouille de mer.

**பிலாவம்*, *பிலாவனம்*, (plâva, na), submersion, plonger, tremper, remplir, — jusqu'au bord.

பிலாறு, *gén.* *பிலாற்றின்*, *P.* *பிராறு*.

**பிலிஞ்சி*, *பிலிம்பி*, l'arbre averrhoa bilimbi.

பிலிற்றுகிறது, *ற்றினேன்*, *ற்றுவேன்*, *ற்று*, *ற்ற*, *v. a.* *பிலிற்றல்*, *பிலிற்றுதல்*, gargariser, *V.* *தூறுகிறது*.

**பிலீகம்*, *பிலீகை*, (plihan, — hâ), rate, foie, maladie de foie, — de la rate: *பிலீகக்கினம்*, — *சத்துரு*, *பிலீகாசத்துரு*, (ghna *qui tue*, *சத்துரு*.), la plante andersonia rohitaka donnée contre les maladies du foie.

**பிலீகாரி*, (*பிலீகம்*, *அரி*), l'arbre *அரசு*.

பிலுக்கன், (*பிலுக்கு*, fat, faquin, petit maître, vaniteux, affecté dans ses vêtements.

பிலுக்கு, pompe, affectation, faquinerie, parade, vanterie, vanité: — *க்காரன்*, *V.* *பிலுக்கன்*.

பிலுபிலுக்கிறது, *லுத்தேன்*, *லுப்பேன்*, *லு*, *லுக்க*, *v. n.* *பிலுபிலுத்தல்*, *n. v.* (*பிலுபிலு*), faire du bruit.

பிலுபிலு, son imitatif: *பிலுபிலென்றுவருகிறது* courir sur quelqu'un, venir avec un grand bruit et en grand nombre.

**பிலுஷம்*, *பிலோஷம்*, *பிலோடம்*, (ploucha, plôcha), combustion, brûler.

பில்கல், *பில்குதல்*, *n. v. de*

பில்குகிறது, *கினேன்*, *குவேன்*, *கு*, *க*, *v. a.* gargariser, dégoutter, filtrer.

பில்முகத்தாயிறும், terre faiblement imposée, — qui paie un faible impôt au gouvernement.

பில்லங்குழல், *பில்லாங்குழல்*, *P.* *புல்லங்குழல்*.

பில்லடை, *P.* *புல்லடை*.

**பில்லம்*, (pilla), taie à l'œil, cataracte, œil chassieux: — *குத்துகிறது*, — *உரிக்கிறது* ôter —, enlever la cataracte.

பில்லரி, *P.* *புல்லரி*.

**பில்லர்*, (bhilla), les Bhils, espèce de caste barbare qui vit de pillage vers le fleuve Narmada.

பில்லி, sorcellerie, magie noire, espèce de démon, chat: — *சூனியம்* sorcellerie, — pour nuire, magie, sortilège, sort;

சூனியக்காரன் sorcier, magicien : — சூனியம்வைக்கிறது mettre —, jeter un sort, placer des matières magiques ; — சூனியமெடுக்கிறது découvrir et ôter les matières magiques ; — ப்படை cortège de démons ; — யத்தி le chardon பெருநெருஞ்சில் ; பில்லிச்சூனியன் le roi des sortilèges, le démon, l'herbe odoriférante இலாமிச்சை.

பில்லு, *P.* புல்லு.

பில்லை, *P.* வில்லை.

பிழக்கடை, 1° *P.* புழைக்கடை. 2° derrière de la maison.

பிழம்பு, grande étendue, intensité, aggrégation, foule, *V.* தம்பம் : இருட்பிழம்பு ténèbres épaisses.

பிழா, vase, réceptacle, corbeille ou panier en feuilles de palmier.

பிழார், panier pour arroser (en tirant l'eau d'un étang...),

பிழி, 1° callou, — ou jus de cocotier... fermenté. 2° *imp. et part. de*

பிழிகிறது, பிழிந்தேன், பிழிவேன், பிழி, பிழிய, *v. a. et* பிழிந்துபோடுகிறது, exprimer (le jus, le suc, l'eau...), presser, exprimer en pressant, en tortant, tordre et exprimer, faire sortir, — jaillir en pressant.

பிழிதல், பிழிவு, *n. v. du préc.* action d'exprimer.

பிழியர், (பிழி), marchands de callou.

பிழுக்கை, crotte (de chèvre, de brebis, de rats, de fièvre...).

பிழை, 1° faute, manquement, erreur, bévue, méprise, inadvertence, fausseté, mensonge. 2° *imp. et part. de* பிழைக்கிறது : ஆசாரப்பிழை incivilité, manquement aux usages, aux convenances ; பிழைகள் சொல்லேல் ne dis pas de faussetés, de bévues...: பிழைகாயம் blessure légère, — non mortelle (après laquelle on peut vivre, ou qui a manqué son coup) : — க்கடை, *P.* புழைக்கடை ; — தட்டுகிறது se frapper la poitrine par aveu de ses fautes; — படு *erreur, faute, manquement* : — படுகிறது se tromper, être fautif ; — reviser, corriger ; — பார்க்கிறது examiner les fautes, reviser, corriger ; — யாய்ப்போகிறது se trouver faux, erroné, fautif, devenir fautif ; தண்ணீரு மூன்றுபிழைபொறுக்கிறது, நீபொறுக்கப்போகாதோ l'eau même pardonne 3 fautes (ne noie qu'après qu'on est revenu 3 fois à la surface), toi, ne peux-tu pas pardonner?

பிழைக்கிறது, பிழைத்தேன், பிழைப்பேன், பிழை, பிழைக்க, *v. n.* 1° vivre, subsister, gagner sa vie, survivre, échapper à la mort, — à un danger, se rétablir. 2° (பிழை), manquer, errer, se tromper, faire une faute, devenir —, être fautif, erroné: பிழை vis, puisses tu vivre ! நான்பிழைத்தால் si je vis ; பிழைக்கமாட்டான் il ne vivra pas, il ne guérira pas, il ne saurait échapper à la mort ; பிழைத்திருக்கிறது vivre, être en vie, se porter bien, avoir échappé à la mort, gagner sa vie, s'être trompé... ; வியாதியினின்றுபிழைக்கிறது se rétablir d'une maladie : கருப்புக்காலத்துக்குப்பிழைத்தேன் j'ai échappé à la famine.

பிழைக்கை, பிழைத்தல், *n. v. du préc.* faute, erreur, bévue, non réussite, manquement, méprise, subsistance. vivre, survivre...

பிழைப்பிக்கிறது, *v. caus. du même*, faire vivre, entretenir, conserver la vie, soutenir.

பிழைப்பு, *n. v.* பிழைக்கிறது, vivre, vie, subsistance, moyen de vivre, santé —, vie spirituelle, secours ; — தேடுகிறது, — பார்க்கிறது chercher sa subsistance, un moyen de vivre, de l'ouvrage ou un emploi ; பிழைப்புள்ளவிடம் place où l'on trouve de quoi vivre ; பிழைப்பிலேவிழிக்கிறது se donner du mouvement pour sa subsistance, se procurer de quoi vivre à force de trimer ; அவனுக்குப் பிழைப்பில்லை il n'a aucune moyen de vivre.

பிழைப்பூட்டு, (பிழைப்பு, ஊட்டுகிறது), moyen de vivre, subsistance.

பிழைப்பூட்டுகிறது, (*id.*), faire vivre, entretenir, procurer —, montrer un moyen de vivre, ranimer, rendre la vie ; இந்தவைத்தியன் போகுமுயிரைப் பிழைப்பூட்டினான் ce médecin lui a rendu la vie au moment où elle s'échappait.

பிழையாமை, *n. v. nég.* de பிழைக்கிறது, ne pas faire de faute, d'erreur, infaillibilité, ne pas vivre ; பெரியோரைப்பிழையாமை ne pas faire de fautes envers les les grands ou en leur présence.

பிளகு, *V.* பிளவு.

பிளக்கிறது, ளந்தேன், ளப்பேன், ள, ளக்க, *v. a.* பிளக்குதல், பிளத்தல், *n. v.* 1° ou பிளந்துபோடுகிறது, fendre, crevasser, diviser, déchirer, couper. 2° *v. n. ou* பிளந்துபோகிறது se fendre, se crevasser, crever, se diviser, se briser, se déchirer ; — வைக்கிறது fendre et mettre de côte ; அவனைப்பேச்சிலேபிளந்தான் il lui a coupé la parole, il l'a vaincu dans la dispute, il lui a fendu le cœur par des paroles dures.

பிளச்சு, (பிளக்கிறது), chose fendue, crevassée, déchirée, latte.

பிளத்தல், பிளந்து, n. v. et gér. de பிளக்கிறது.

பிளப்பு, n. v. du même, fente, fissure, crevasse, brisement, morceau, tranche; *பாக்குவெட்டி வொரு—கொடு* coupe la noix d'arec et donne m'en un morceau; — *த்தேங்காய்* morceau de coco.

பிளவு, n. v. du même, fente, crevasse, déchirure, fissure, éclat, morceau, — d'arec, moitié du *குன்றிமணி* employée comme poids.

பிளவை, (பிளக்கிறது), ulcère, — creyé, — invétéré, cancer, charbon; *இறைப்* — panaris aux doigts, pustule à leurs jointures; — *புறப்படுகிறது* un ulcère se former, — sortir ou se déclarer; *பிளவையைச் சத்திரமிடுகிறது* faire l'opération ou l'incision d'un ulcère: *பிளவைவெடித்துச் சாகிறது* mourir d'un ulcère qui crève.

பிளாச்சி, பிளாச்சு, (பிளக்கிறது), latte, brochette, chose plate; *கமுகம்* — latte d'aréquier; *பிளாச்சடிக்கிறது* clouer —, mettre les lattes, latter.

பிளிச்சி, alun.

பிளிர்கிறது, ர்ந்தேன், ர்வேன், ர், ர, v. a. et பிளிர்தல், n. v. lancer, vomir, répandre.

பிளிர்க்கிறது, ர்த்தேன், ர்ப்பேன், ர், ர்க்க v. a. பிளிர்த்தல், n. v. gargariser, vomir, lancer.

பிளிறல், n. v. de பிளிறுகிறது, son, bruit, — sourd, — confus (de paroles ou d'une multitude...), cri de l'éléphant, fente, fissure, déchirement.

பிளிறு, bruit, — confus de voix, grand bruit, fracas, son inarticulé, boue, *n. v. imp. et part. de*

பிளிறுகிறது, றினேன், றுவேன், று, ற, v. n. faire du bruit, retentir, résonner, se fendre, se crevasser, éclater, crever, *v. a.* exciter.

பிளிறொலி, (பிளிறு, ஒலி), mugissement —, cri de l'éléphant et autres animaux, bruit de choses qui éclatent.

பிள், imp. de பிட்கிறது et de பிள்கிறது.

பிள்கிறது, பிண்டேன், பிள்வேன், பிள், பிள்க, v. n. de பிட்கிறது, se briser, se casser, se rompre, se fendre, éclater, crever, *V. le gér பிண்டு.*

பிள்ளாங்குழல், P. புல்லங்குழல்.

பிள்ளாய், 1° vocatif de பிள்ளை, ô enfant: *ஏன்பிள்ளாய்* pourquoi, ô jeune homme; *பிள்ளாயென்கிறது* dire en enfant, traiter familièrement un jeune homme, un disciple ou un serviteur.

பிள்ளுகிறது, ள்ளினேன், ou ண்டேன், ள்ளுவேன், ள்ளு, ள்ள, v. n. பிள்ளல், பிள்ளுதல், n. v. P. பிள்கிறது.

பிள்ளை, enfant, (garçon ou fille, mais surtout garçon) fils, fille, jeune homme, petit des oiseaux (et surtout petit de l'oiseau *அன்றில்* dit *அன்றிற்குஞ்சு*, du petit oiseau noir dit *கரிக்குருவி*, du singe et autres animaux qui vivent sur les arbres), du cochon, du chat, du cerf, du lièvre, jeune arbre, plant d'arbre, jeune cocotier, — aréquier, titre honorifique qu'on ajoute au nom propre des vellâjes et de quelques autres castes, affixe joint au nom de quelques animaux et oiseaux, (comme *அணிற்பிள்ளை* écureuil ou rat palmiste, *கீரிப்பிள்ளை* mangouste, *கிளிப்பிள்ளை* perroquet), l'oiseau *கரிக்குருவி*, — *நாகணவாய்ப்புள்* maînate, *வயிரவன்* forme de Siven, corbeau, mangouste, perroquet: — *கொல்லி* nom d'une maladie, maladie qui tue les enfants; — *க்கட்டி* embryon informe: — *க்கவி* le 2e des *பிரபந்தம்* poème dans lequel on décrit les actions et les amusements de l'enfance d'un grand personnage, d'un dieu ou déesse prétendus, poème composé d'expressions choisies et employées dans les anciens ouvrages; — *க்கற்றாழை* espèce de *கற்றாழை* ou d'aloès: — *க்கிணறு* petit puits creusé dans un plus grand, quand ce dernier est à sec: — *க்கைவளை* petit bracelet d'enfant: — *க்கோட்டை* citadelle, mur d'entourage, *V. அரைபாப்பு*; — *ச்சோமன்* toile —, sômen d'enfant: — *கள்ளுகிறது* pousser.. un enfant, causer l'avortement; — *த்தக்காளி* nom d'une plante; — *த்தமிழ், V. பிள்ளைக்கவி*, — *தன்மை*, — *த்தனம்* enfance, état —, caractère d'enfant, puérilité; — *த்தாய்ச்சி* jeune femme —, femme enceinte, — nouvellement accouchée, — qui allaite, qui nourrit; — *த்தேங்காய்* coco à planter, — qu'on a mis germer (pour être ensuite transplanté); — *த்தேள்* espèce de scorpion: — *த்தேரம்* lanterne ou petit dôme sur un plus grand; — *பிறக்கிறது* un enfant naître; — *பெறநோக்குகிறது* attendre ses couches, la naissance d'un enfant; — *பெறுகிறது* accoucher, enfanter mettre au monde un enfant; — *ப்பாட்டு* chant —, chanson —, poésie d'enfant, *V. பிள்ளைக்கவி*; — *ப்பாவனையாக* comme un —, en enfant; — *பாவனையாகவளர்க்கிறது* élever comme son enfant; — *ப்பிறை* lune à son croissant; — *ப்பூச்சி* l'insecte dit gryllus qui mine les couches des jardins; — *ப்பேறு* accouchement, enfantement, temps de l'enfantement; — *ப்பேறுபார்க்கிறது* voir l'accouchement, assister dans

l'accouchement ; — பேறதிக்தவள் sage-femme : —மனங்கல்லு பெற்றார்மனம்பித்து le cœur d'un enfant est de pierre tandis que celui de ses parents est d'une tendresse excessive ; — மாபிரபு homme distingué, de haute naissance ; — யாண்டான் jeune homme, — garçon ; — யுண்டாயிருக்கிறது être enceinte : — உண்டாயிருக்கிறவள் celle qui est —, femme enceinte ; — வக்கு banc d'enfant, creux pour mettre le pied d'un mât ; — வருகிறார் le maître de la maison vient ; — விழுகிறது l'enfant tomber, — avorter, faire une fausse-couche, பிள்ளையைமஞ்சணீர்குடிக்கிறது adopter un enfant, l'adopter en buvant de l'eau de safran.

பிள்ளைமை, (பிள்ளை, மை), enfance.

பிள்ளையார், (id.), Poulléyar, surnom de Vinâyaguen fils aîné de Siven : — சுழி le signe (உ), le cercle de Poulléyar que les Sivénistes mettent en tête de leurs lettres et de leurs livres, (les Vichnouvistes le regardent comme une abréviation de ஓம், qu'ils regardent comme le nom mystique de la divinité. Dans les autres langues de l'Inde on emploie le mot Sri ஸ்ரீ qui désigne Lakchimi), lettre muette.

பிற, 1° adj du prochain, étranger, autre, extérieur. 2° imp et part. de பிறக்கிறது. 3° particule explétive பிறசிநேகம் amour du prochain ; பிறநூன்முடிந்ததுதானுடன்படல் un des 32 யுத்தி, approuver les ouvrages d'autrui, avouer qu'ils sont finis : —பாஷை langue étrangère: —முகம் visage étranger ; — முகம்பார்க்கிறது regarder un visage étranger, commettre un adultère ; — முகம்பார்த்தவள் femme adultère ; — மொழி mot étranger, V. அன்மொழி; பாஞ்சிலவரிசி வேண்டினேமாகத்தான் பிறவரிசை யறிதலிற்றன்னுட்கேட்டியானையீந்தான் lorsque nous lui demandions quelques grains de riz, lui, connaissant et considérant en lui-même sa haute naissance, nous donna un éléphant.

*பிறகரம், P. பிரகரம், veille de la nuit, espace de 3 heures, 8° d'un jour, garde.

பிறகரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, v. n. (பிறகரம்), பிறகரித்தல், n. v. garder, veiller, monter la —, être de garde, faire le quart.

பிறகரீகம், l'arbre அகில்.

பிறகிடுகிறது, (பிறகு, இடுகிறது), reculer, retourner —, demeurer en arrière, être défait : பிறகிடல், et

பிறகிடுதல், n. v. du préc. retraite, défaite, V. சேறல்.

பிறகு, le dos, le derrière, partie postérieure, adv. après, derrière : அதறகுப் —, அதன்பிறகு après cela ; —வா viens ensuite, — après, — après un moment ou derrière ; — காட்டுகிறது montrer —, tourner le dos, prendre la fuite ; பிறகாலே, பிறகே derrière, par-derrière, en arrière, après ; ஒருத்தர்பிறகாலே ஒருத்தராய் l'un après l'autre ; என் —, எனக்குப்பிறகே derrière moi.

பிறக்கணிக்கிறது, ணித்தேன், ணிப்பேன், ணி, ணிக்க, v. a. பிறக்கணித்தல், n. v. (பிறகு, கணிக்கிறது, கு élidé), dédaigner, mépriser, ne pas faire cas.

பிறக்கணிப்பு, n. v. du préc. dédain, mépris, dépit.

பிறக்கம், crainte, branche d'arbre, regard du coin de l'œil.

பிறக்கிடுகிறது, (பிறக்கு, இடுகிறது), se retirer, reculer, tourner le dos : பிறக்கிடல், n. v.

*பிறக்கியாதி, பிறக்கிலை, P. பிரக்கியாதி, பிரக்கிலை.

பிறக்கிறது, றந்தேன், றப்பேன், ற, றக்க, v. n. பிறக்குதல், பிறக்கை, பிறத்தல், n. v. naître, venir au monde, paraître, venir, procéder, sortir de, se former, être conçu, surgir, commencer, se lever : உடப்பிறந்தவன் P. உடன்பிறந்தவன் ou கூடப்பிறந்தவன் frère germain, — de père et de mère ; செய்திபிறந்துபோயிற்று un bruit s'est répandu. — a pris naissance, est répandu ou s'est dissipé : மாசம்பிறந்தது le mois est commencé ; ஒருதப்பிதத்தினாலேநேகந்தப்பிதங்கள்பிறக்கும் d'une faute en proviennent un grand nombre, une faute donne naissance à plusieurs autres : பரமண்டலத்திலிருந்துபிறந்தசத்தம் un bruit ou une voix partie du ciel.

பிறக்கல், பிறக்கை, பிறக்குதல், n. v. du préc. V. பிறத்தல்.

பிறக்கு, (பிறகு), 1° postériorité, après, le derrière, côté postérieur, dos, faute, défaut. 2° particule explétive. Ex. நசைதரவந்தோர் நசைபிறக்கொழிய pour que le désir de ceux qui sont venus avec désir (d'argent...), soit satisfait.

பிறக்கும், part. fut. de பிறக்கிறது.

பிறங்கடை, (பிறங்கு, அடை), fils, gendre.

பிறங்கல், opt. et n. v. de பிறங்குகிறது, hauteur, grandeur, roi, abondance, accroissement, plénitude, petite —, montagne, règle, bonne conduite, retentissesement, son, éclat splendeur.

பிறங்கியல், vieille et épaisse forêt.

பிறங்கு, 1° articulation —, jointure des doigts. 2° imp. de

பிறங்குகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, v. n. பிறங்குதல், n. v s'élever, être élevé, résonner, retenir, croître, augmenter, être plein, briller.

பிறசாதனம், l'arbre தேக்கு, teck.

பிறசாரிணி, l'herbe கொடியாள் கூந்தல்.

பிறஸ்தானம், V. பிறத்தானம்.

பிறதாரம், (பிற), femme d'autrui.

'பிறதிக்கினை, P. பிரதிக்கினை, résolution, dessein.

பிறத்தல், n. v. de பிறக்கிறது, naissance, apparition, sortie, venue, procession, commencement, origine.

பிறத்தானம், (பிற), autre lieu, lieu extérieur.

பிறத்தியகபுஷ்பி, la plante நாயுருவி.

'பிறத்தியுத்தரம், P. பிரத்தியுத்தரம், réponse.

பிறநீக்கல், P. புறநீக்கல், mise en —, liberté, exclusion, exception..

பிறந்த, part. parf. de பிறக்கிறது, né..: — கோலம், — மேனி état —, corps, tel qu'il fut à sa naissance, i. e. état de nudité: — கோலமாய், — மேனியாய், — வண்ணமாய் dans un état de nudité, tel qu'on est né; — தினம், — நாள் jour de la naissance; பிறந்ததெல்லா மிறக்கவேண்டும் tout ce qui est né doit mourir.

பிறந்தகம், (பிறந்த, அகம்), maison où l'on est, maison paternelle ou maternelle, dons faits —, mobilier donné à l'époux quand il entre en ménage et comme envoyés avec sa mariée, don offert à une jeune femme par sa mère après la naissance de son premier enfant; — போகிறது, — எடுக்கிறது envoyer —, faire —, prendre les présents susdits.

பிறந்தவம், (பிறந்த, அம், affixe வ euphonique), naissance.

'பிறந்தாள், P. புறந்தாள், le dessus du pied.

பிறந்தை, (பிறந்த), naissance, nature péché.

பிறப்பார், 1o n. app. et 3e pers. fut. pl de பிறக்கிறது ceux qui —, ils naîtront. 2o la plante நாய்வேளை.

பிறப்பிடம், (பிறப்பு, இடம்), lieu de la naissance, endroit natal, demeure, origine.

பிறப்பிக்கிறது, v. caus. de பிறக்கிறது, faire naître, engendrer, produire, former.

பிறப்பிலி, (பிறப்பு, இலி), chose innée, naturelle, personne sans proches parents, ou

பிறப்பில்லான், பிறப்பில்லாதவன், (பிறப்பு, இல்லான்), celui qui n'a ni naissance, ni proches, i. e. Dieu, (et à tort) Siven.

பிறப்பு, n. v. de பிறக்கிறது, naissance, nativité, fraternité, frère ou sœur, commencement, origine, crainte, étroitesse, resserrement, nom technique d'un pied composé de 2 brèves et d'un உ trèsbref; பிறப் பிறப்பில்லான் celui qui n'a ni naissanse ni mort ni commencement ni fin, i. e. Dieu, l'Éternel: பிறப்புவாசி naturel, inné, ce qui vient de la naissance: பிறப்புக்கு மிறப்புக்கும் போதும் cela me suffit depuis ma naissance jusqu'à ma mort; பிறப்பு-எ les 7 différents genres de naissances ou d'êtres qui sont nés ou ont eu un commencement: தேவர் les dieux Indous, (on devrait plutôt dire வானோர் les esprits célestes ou les anges), மக்கள் les hommes, விலங்கு les animaux, புள் les oiseaux, ஊர்வன les reptiles, நீர்வாழுவன les créatures aquatiques, தாவரம் les choses privées de mouvement comme les plantes et les arbres. Des Indous subdivisent ces êtres en 8,400, 000 espèces ou (selon leur expression யோனி) matrices différentes, dont 1,400,000 pour les dieux, 900,000 ponr les hommes, 1 million pour les animaux et autant pour les oiseaux, 1, 100,000 pour les reptiles, 1 million pour les créatures aquatiques et 2 millions pour les plantes. Quelques auteurs en mettent 1, 600, 000 pour les dieux et 1, 800, 000 pour lesplantes. Cette différence de naissances ou de genres s'appelle உற்பத்தி வித்தியாசம்

பிறபோசி, l'arbrisseau வறட்சுண்டி.

பிறர், pl, de. பிறன், les autres, étrangers, voisins, le prochain, autrui: — ஐயந்தீர்த்தல் dissiper les doutes ou craintes du prochain; — கருமத்திற்குடன்படல் prendre part — s'intéresser aux affaires du prochain; — கருமம்முடிக்கவிழைதல் s'empresser à aider le prochain à finir ce qu'il a à faire; — செல்வம் பொறுத்தல் supporter sans envie la prospérité du drochain; — தம்மத மேற்கொண்டு களைதல் admettre d'abord provisoirement les principes d'autrui et les réfuter ou rejeter ensuite, (c'est un des 7 princiqes ou manières de procéder des auteurs indiens); — துயர்காத்தல் éloigner —, dissiper le chagrin du prochain; — துயரக்கிரங்கல் compatir au chagrin du prochain; — நூற்குற்றங்காட்டல் montrer les autres —, faire la critique des ouvrages littéraires d'autrui (c'est un des 7 principes des auteurs indiens); — பொருளிச்சியாமை ne pas désirer le bien d'autrui; — பொருட்டைமானம் faire part de ses doutes ou de ses conjectures au prochain; — முகம்பார்க்கிறது regarder le visage d'autrui, com-

mettre un adultère ou en concevoir le désir ; பிறர்க்குப்பொருள்வரவைவுவத்தல் se réjouir du bien qui arrive au prochain; பிறரைப்பிடித்தல் affliger ou vexer le prochain ; பிறர்க்கின்னா முற்பகல் செய்யிற்றம க்கின்னாபிற்பகற்றாமேவரும் si on fait du mal au prochain, le jour précédent, quelque mal arrivera de soi même le jour suivant, (les païens qui croient à la métempsycose entendent ces jours de naissances ou générations précédentes et subséquentes).

*பிறலாபம் P. பிரலாபம், lamentation.

பிறவி, n. v. de பிறக்கிறது, naissance, fraternité, frère, sœur ; அவன் என் — il est mon frère ; அவள் என் — elle est ma sœur ; — க்குணம் naturel, caractère naturel, — inné ; — க்குருடன் avengle-né, — de naisance ; - சாரம் marche naturelle, une des parties de la danse ; — க்கபாவம் nature, — qu'on apporte en naissant, disposition —, chose naturelle ; — ச்செல்வம் prospérité de la famille, — dont on jouit depuis sa naissance ; — ச்செவிடனுக்குப் பேசத்திறமில்லை un sourd de naissance n'a pas la faculté de parler ; — த்துயர் douleurs de la naissance, chagrin de la mort de ses proches ; — த்துவந்தம், — த்தொந்தம், — த்தொடர்பு conséquences de la naissance (qui sont les maux inhérents à l'humanité, maux qui dans les idées de la métempsycose, poursuivent dans toutes les naissances), suite — série de naissances ; — த்துன்பம் misère innée, — naturelle à l'homme ; — நோக்குகிறது commencer à naître; — நோக்கல், — நோக்கம் commencement de la naissance : — நோய் maladie innée, douleurs de la noissance, chagrin naturel, de naissance ;—ப்பயன் résultat — fruit de la naissance;—ப்பாஷாணம் arsenic ou poison naturel ; — மயக்கு origine commune, illusion — , défaut inné ; — யாரதம், (ஆரதம்), abstinence, de viande, — de ce qui est né ou a eu vie.

பிறவிடுதி, (பிற), chambre —, logement extérieur.

பிறவினை, (id.), action —, mal qui regarde autrui, ou est extérieur, luxure, désir, concupiscence, péché, verbe causatif, transitif, qui marque que l'action du verbe est faite par un autre agent, comme செய்விக்கிறது faire faire, — faire par un autre, நடப்பிக்கிறது faire marcher, c'est l'opposé de தன்வினை dont le sujet fait lui-même l'action du verbe.

பிறவும், (பிற, உம்) et autres choses, et cætera : — அன்ன et autres choses semblables, et cætera.

பிறழுகிறது ou பிறழ்கிறது, ழ்ந்தேன், ழ்வேன், ou ழுவேன், ழ ou ழ். ழ. v. n. briller, parler, changer, se retourner, trembler, se dégoûter.

பிறழ்ச்சி, பிறழ்தல், பிறழ்வு, n. v. du préc. splendeur; parole, discours, tour, changement, tremblement, dégoût.

பிறள், f. de பிறன், une autre, étrangère, voisine.

பிறனில், (பிறன், இல்), la maison —, la femme du prochain : — விழையாமை ne pas désirer la femme d'autrui.

பிறன், (பிற), f. பிறள், pl. பிறர், un autre, voisin, étranger, autrui, le prochain: பிறன்கோட்கூறல் rapporter —, citer les sentiments ou les passages d'autres auteurs (ce qui est un des 32 குற்றம்), décrier, répandre des calomnies ou des médisances sur le prochain ; — மனை emplacement—, maison —, femme du prochain ; — மனையாளையாசைப்படுகிறது désirer la femme d'autrui : — மனைவிரும்பாமை ne pas désirer la femme d'autrui.

பிறுக்காண்டம், l'arsenic naturel dit சாகாண்டபாஷாணம்.

பிறுண்டு, égratignure, n. v. et imp. du suiv.

பிறாண்டுகிறது, P. புறாண்டுகிறது, se gratter, gratter, égratigner.

பிறுறுட்டி, la plante சாயவேர்.

பிறிகிறது, பிறிக்கிறது, P. பிரிகிறது, பிரிக்கிறது.

பிறிதி, P. பிரீதி ou பிரதி.

*பிறிதிக்கினை, P. பிரதிக்கினை, résolution.

பிறிது, autre chose, chose différente : — படுபாட்டு strophe sujette au changement, — de fantaisie dont on peut changer la connexion dite தொடை et les vers : et former une autre strophe, sans que les mots et le sens ne soient changés ; பிறிதாராய்ச்சியணி, (ஆராய்ச்சி), fig. de rhét. qui consiste à examiner ou à montrer l'origine d'une chose quoiqu'il n'y ait pas de cause connue : பிறிதினவிற்சி. (பிறிதின், நவிற்சி), la fig. de rhét. dite பரியாயம் : பிறிதின்கிழமை. (id.), incohérence, chose incohérente, qui ne s'accorde pas avec elle-même.

பிறிதொடு படாஅன் தன்மதங்கொளல். (படாஅன், P. படான்), suivre ses principes sans adopter ceux des autres, c'est un des principes des auteurs.

பிறித்தல், பிறிப்பு, P. பிரித்தல், பிரிப்பு.

*பிறியம், P. பிரியம்.

*பிறியகம், P. பிரியகம்.

பிறியாவிடை, பிரிவினை, பிரிவு, P. பிரியாவிடை, பிரிவினை, பிரிவு.

*பிதீதி, P. பீதி.

பிறை, (பிறக்கிறது), croissant, — de la lune, lune dans son croissant: இரண்டாம் —, மூன்றும் — la lune au 2e — 3e jour de son 1er quartier: — காண்கிறது le croissant paraître; — புறப்படுகிறது le croissant commencer à paraître; — க்கொழுந்து faible croissant: — க்கோடு, — நுதி cornes du croissant; — சூடி celui qu'on suppose porter le croissant sur sa tête ou en être couronné, i. e. Siven; — ச்சிக்கிக்கு ornement en forme de croissant que les femmes portent au cou; — தொழுகல், superstitieuse adoration au croissant, (ce qui est un des அக்கப்பொருட்டென்று); — மலர் l'arbre அகத்தி; — முகாஸ்திரம், — முகாத்திரம் (முகம், அஸ்திரம்) flèche ou dard dont la pointe est en croissant; — வடிவு forme de croissant, — d'arc.

பிற், P. பின்; après devant க,ச,த,ப): — கழிக்கிறது, reculer, revenir sur ses pas; — காரியம் chose d'après, — future, qui suit; qui vient après; — காவல், — காவற்படை arrière-garde; — காலம் l'avenir, le temps à venir; — கூறு, V. பிற்பகுதி; — கொழுங்கோல் la 2e des constellations nommées கொழுங்கோல் Bâton fertile ou பத்திரபதை, c'est la 26me constellation (la 1re dite முற்கொழுங்கோல் est la 2me); — சாமம் le dernier சாமம், la 4e et dernière veille de la nuit; — பகல் le jour —, l'état subséquent, la naissance suivante, dans le système de la métempsycose: — பகுதி partie subséquente; —qui vient après; — பக்கம் partie subséquente, — postérieure, derrière, dos; — படுகிறது, — படுதல் suivre, venir après, différer; — படை arrière-garde, corps de réserve, ou — பவுஞ்சு dernier rang, dernière rangée de soldats; — பாடு après, ensuite; — பாதி la seconde —, la dernière moitié: — பார்வை, V. பின்னோக்கு; — புறம் arrière-garde, le côté de —, derrière dos. Voyez au mot பின் les mots composés qui ne se trouvent pas ici.

பிற்றுபவு, (பின், தபவு), V. பின்னிரக்கம்.

பிற்றலை, (பின், தலை), poupe, arrière d'un navire, derrière de la tête.

பிற்றல், 1o P. பித்தல். 2o P. பின்றல், reculer, retraite.

பிற்றி, (பின்), ce qui a reculé.

பிற்றை, (பின்), le jour suivant.

பினற்றல், பினற்றுதல், பினற்றுகிறது. P. பிதற்றல்... babiller, bredouiller, déraisonner.

*பினாகம், (pinâka), trident, pluie de poussière, de sable, de boue, guirlande de grains, V. தப்பனம்: பினாகபாணி celui qui tient un arc ou un trident à la main, i. e. Siven: — மாமுனி le richi பினாகி.

*பினாகி, (பினாகம் 1), Siven armé d'un trident, — d'un arc, un des Roultirers, instrument de musique, espèce de viole; le richi Pinâgui un des 31 mounis, ou — நதி ou

பினாகினி, la rivière dite பெண்ணையாறு près de Cuddalore, (Goudelour ou கூடலூர்), appelée aussi தக்ஷிணபினாகி Pinagui du sud; உத்தரபினாகி le Pinâgui du nord, qui passe à Nellore.

பினைகிறது, னைந்தேன், னைவேன், னை, னைய, v. a. V. பிசைகிறது, pétrir.

பினைச்சல், னைதல், பினைவு, n. v. du préc. pétrissage.

பின், 1o avec le gén. et le dat.), après, ensuite derrière, en arrière: அதின் —, அதுக்குப்பின் après cela, ensuite; அதுக்குப்பின் தினங்களிலும் et les jours après cela. 2o (avec le part, passé), après que: அவன்போனபின் après qu'il fut parti 3o dans le haut tamoul, terminaison ou forme de l'ablatif locatif, dans, auprès. 4o fin (d'une chose), le dos, le derrière, cause, raison, grandeur, chemin. 5o imp. et part. de பின்னுகிறது; — கட்டு état d'avoir les mains liées derrière le dos, bâtisse sur le derrière d'une maison, ou — கட்டுவீடு derrière d'une maison; — கட்டாய்க்கட்டிக்கொண்டுபோகிறது conduire les mains liées derrière le dos; — கட்டுமாறாய் ou முதுகாய்க்கட்டுகிறது lier les mains derrière le dos; — கட்டிக்கட்டிக்கொண்டுநிற்கிறது ou திரிகிறது se tenir —, rôder ou se promener les mains derrière le dos (en désœuvré ou sans gêne); — காட்டுகிறது montrer —, tourner le dos, prendre la fuite; — கால்கள் pieds de derrière; — குடுமி touffe de cheveux —, toupet du derrière de la tête; — கொடுக்கிறது reculer, battre en retraite; — கொண்டை; toupet — chignon du derrière de la tête: — கொம்பு bras ou barres de derrière d'un palanquin; — கொக்கி agrafe de derrière, à l'extrémité d'un bijou; — சந்ததி, — சந்ததியார் les derniers —, descendants; — சந்து le bas du dos; — சரிவு soirée, déclin, — du jour, — சிகை touffe de cheveux — toupet du derrière de la tête, un des 5 toupets dits பஞ்சசிகை; — செல்லுகிறது suivre, poursuivre, imiter, demander avec importunité, supplier; — தட்டு, V. பின்ற

டு; — தண்டு arrière-garde; — தலை arrière —, poupe d'un vaisseau, derrière de la tête; —பக்கம் le derrière, le côté, postérieur, le dos; —பத்தி la rangée... suivante, la dernière rangée...; — பகுதி la portion suivante, la dernière part; — பற்றுகிறது suivre, imiter, obéir; — பனி les dernières rosées, en février et mars; — பனிக்காலம் la saison des dernières rosées; — பனிபுரிமை les propriétés de la saison des dernières rosées, savoir: le souffle du vent உவகை, la joie des divers espèces de pigeons et des poules sauvages, la floraison des arbres à coton dits கோங்கு et இலவு, la maturité des dattes et des fruits du palmier, les gousses blanches du cotonniers பருத்தி se fendre; — பிறந்தவன், — பிறந்தோன் frère cadet; —பிறந்தாள் sœur cadette; — புத்தி arrière-pensée, idée —, réflection trop tardive, esprit médiocre, — petit; — புறணி médisance en l'absence de celui dont on parle; — புறம் le derrière, le dos, le côté postérieur; — போகிறது aller après, suivre, — par derrière; — போடுகிறது différer, remettre à un temps postérieur; — மஞ்சு, — மாரி dernières pluies (dans les mois de மார்கழி et de தை, i. e en décembre et janvier): — முடுகுவெண்பா vemba dont les 2 derniers vers viennent sur un ton précipité; — முரண் antithèse dite முரண் dans le 2e et le dernier pied d'un vers; — மோனை consonnance dite மோனை dans le 2e et le dernier pied d'un vers; — வரிசை dernière ligne, — rangée, la rangée suivante — வருகிறது suivre, venir après; — வருநிலை chose qui revient, fig. de rhét. qui consiste à répéter dans la phrase subséquente les mots ou le sens ou le sens et les mots qui sont déjà dans la phrase précédente, — வருவதறிந்துமுன்விலகுவதறிவு c'est une sagesse d'éviter d'avance les maux qu'on prévoit devoir arriver, — வருவிளக்கணி fig. de rhét. qui consiste dans la répétition d'une explication, i. e. répéter dans la phrase subséquente les mots explicatifs qu'on a déjà mis dans la phrase précédente; — வாங்குகிறது, — வாங்குதல் reculer, battre en retraite, être vaincu, — ou வாங்கிப்போகிறது reculer, se retirer, se dédire, retomber dans le vice...; — வைக்கிறது remettre, différer, réserver, — pour les descendants.

பின்பு, (பின், avec gén. ou dat.), après, ensuite.

பின்றட்டு, (பின், தட்டு), arrière —, poupe d'un navire... jointure du milieu de la jambe de derrière, croupière, croupe d'un cheval.

பின்றல், பின்றுதல், reculade, retraite, défaite, n. v. de

பின்றுகிறது. றினேன், றுவேன், று, ற, v. n. (பின்), reculer, se retirer, battre en retraite, prendre la déroute, être défait.

பின்றளை, (பின், தளை), corde pour lier les —, entraves des pieds de derrière, lier les pieds de derrière.

பின்னறை, (பின்), le lendemain, le jour d'après.

பின்றொடரி, (பின், தொடா), nom d'un arbrisseau.

பின்றொடருகிறது, (பின், தொடருகிறது), suivre, poursuivre, continuer.

பின்றொடை, (பின், தொடை), V. பின்னக்தொடை.

பின்றோன்றல், (பின், தோன்றல்), frère cadet, apparition subséquente.

*பின்னகம், 1o (பின்னம், ka), secte, hétérodoxie, différence (de sentiments). 2o (பின் P. பின்னும், அகம்), chevelure tressée, — nouée.

*பின்னகன், (பின்னகம்), sectateur, hérétique, hétérodoxe, Bouddhiste, dissident.

பின்னங்கால், (பின், அம், கால்), pied de derrière.

பின்னடி, (id. அடி), postériorité, l'avenir, le temps à venir, après, ensuite, désormais, fin, arrière-garde, côté de derrière, arrière —, postérité, récompense: பின்னடிக்குப்பார்க்கிறது prévoir l'avenir, prendre ses précautions pour l'avenir, regarder en arrière; பின்னடிக்குத்தெரியும் on le saura —, verra plus tard; பின்னடியரசர் les rois subséquents, les successeurs dans le royaume.

பின்னடியார், (பின்னடி, ஆர்), les descendants, la postérité.

பின்னடைப்பன், (பின், அடைப்பன்), espèce d'esquinancie des vaches.

பின்னணி, (id. அணி), arrière-garde, dernière ligne d'une armée.

பின்னணியம், (id. அணியம்), arrière d'une barque..., poupe, V. பின்னணி.

பின்னது, (பின், அது), ce qui suit: — நிறுத்தல் un des 32 யுத்தி ou adresses d'un auteur, remettre après un sujet des choses que, pour l'enchaînement, il aurait fallu dire auparavant, s'il y avait eu de la place.

பின்னந்தண்டு, (பின், அம், தண்டு), croupe de cheval.

பின்னந்தலை, (id. தலை), derrière de la tête, nuque.

பின்னந்தொடை, (id. தொடை), derrière de la cuisse, cuisse —, gigot de mouton.

*பின்னம், (bhinna), morceau, pièce. fragment, fraction, fente, chose fendue, brisée, cassée, déchirure, brisement, fissure, diversité, différence, division, portion, discorde, colère, rancune, bouderie, empêchement, erreur, faute, détérioration, pollen des fleurs : தொடர்—, fractions continues : — ஆக்குகிறது ou சின்ன — ஆக்கிறது détruire, briser, mettre en pièces ; கர்ப்பம் — ஆய்ப்போகிறது le fêtus périr, *litt.* s'en aller en pièces, faire une fausse couche, avorter : பின்னகனம் cube des fractions, élever une fraction au cube ; — குணனம் multiplication des fractions ; — சங்கலிதம், — சங்கலனம் addition de fractions ; — சத்தி chose qui peut se briser ou se gâter ; —சேதகன், (சேதகம்), homme blessé ; — நௌகன், (naouka *navire*), naufragé ; — பாககரம், (பாகம், hara *qui prend*), division des fractions ; — பேதகம், — பேதம் différend, opposition, haine ; — மாற்று réduction —, changement des fractions ; — வருக்கம் carré des fractions, élever une fraction au carré ; — வியவகலிதம் soustraction des fractions.

பின்னரை, (பின், அரை), dernière —, seconde moitié, — partie (des étoiles d'un signe du zodiaque...).

பின்னர், (பின்), 1º postériorité, après, ensuite. 2º *V.* பின்னவர்.

பின்னல், *opt. et n. v. de* பின்னுகிறது, action de tresser, ouvrage tressé, réseau, chevelure, — emmêlée, ce qui est tressé, — emmêlé, — embrouillé, guirlande, erreur, embarras : — ஊசி broche —, aiguille à tricoter, à faire des réseaux : — மயிர் chevelure tressée : — வேலை réseau, ouvrage tressée, — en réseau ; சன்னல்பின்னலாய்ப்பேசுகிறது parler d'une manière confuse en embrouillant tout : பின்னற்காரன் ouvrier qui tresse, tricote, entrelace, fait des réseaux : — குடுமி touffe de de cheveux tressés ; பின்னற்றையல், (தையல்), tricotage, tissu à l'aiguille, couture, brochage.

பின்னவர், (பின், அவர்), ceux qui viennent après, les Choutres ou les Soudras qui viennent après les 3 castes principales, postérité.

பின்னவன், (*id.* அவன்), frère cadet, jeune frère, celui qui est après

பின்னவை, (*id.* அவை), les choses qui suivent ; — பகுத்திவை règles pour prévoir ou montrer les conséquences. *Ex.* பகைபாவமச்சம் பழியெனநான்குமிகவாவா மில்லிறப்பான்கண் la haine, le péché, la crainte, la vengeance, ces 4 défauts se trouveront copieusement dans celui qui meurt dans sa maison (et non dans l'ermite).

பின்னளபெடை, (*id.* அளபெடை), allongement dit அளபெடை au 2º et au dernier pied d'un vers.

பின்னறுவிடை, (*id.* அறுகிறது, விடை), ce qu'on laisse mûrir — ce qui reste après la moisson, glane.

பின்னன்னை, (*id.* அன்னை), belle-mère, nourrice, *V.* சிற்றுத்தாள்.

பின்னாக, (*id.* ஆக), ensuite, après, par derrière.

பின்னாரி, (*id.* நாரி), le bas du dos.

பின்னால், பின்னாலே, *abl. de* பின், après ensuite, par —, derrière : பின்னாலே ஆகட்டும் soit ensuite.

பின்னி, *gér. de* பின்னுகிறது.

பின்னிடல், பின்னிடுதல், recul, rétrogradation, retraite, déroute, *n. v. du suiv.*

பின்னிடுகிறது, *v. n.* (பின், இடுகிறது), *ou* பின்னிட்டுப்போகிறது, rétrograder, prendre la fuite, rebondir, s'en aller derrière (quelqu'un...), *ou*

பின்னிடைகிறது, பின்னிடைந்துபோகிறது, (*id.* இடைகிறது), reculer, se retirer, prendre la fuite.

*பின்னிதம், (பின்னம், ita), différence.

பின்னிய, *P.* பின்னின், tressé ; — மாலை guirlande de plusieurs autres ou de plusieurs choses tressées ensemble.

*பின்னியாசம், (pinyâsa), assafétida.

பின்னியைபு, (பின், இயைபு), rime ou consonnance dite இயைபு au 1er et à l'avant-dernier pied d'un vers.

பின்னிரக்கம், (*id.* இரக்கம்), pitié —, bonté subséquente.

பின்னிருட்டு, பின்னிராவிருள், (*id.* இருட்டு, இரா, இருள்), obscurité de la seconde partie de la nuit ; பின்னிருட்டுக்காலம் le temps où la seconde partie de la nuit est obscure, *i. e.* après la nouvelle lune.

பின்னிரை, 1º (*id.* நிரை), dernière ligne — rangée, ligne de derrière. 2º (*id.* இரை) l'appât... subséquent.

பின்னிலவு, (*id.* நிலவு), seconde partie d'une lunaison de la pleine lune à la nouvelle lune.

பின்னிழுக்கு, (*id.* இழுக்கு), faute —, défaut subséquent.

பின்னிளவல், (*id.* இளவல்), frère cadet.

பின்னிற்கிறது, பின்னிற்றல், (*id.* நிற்கிறது), se tenir derrière, reculer, refuser.

பின்னுகை. 1º (பின்னு, கை), la main qui tresse. 2º *n. v. de*

பின்னுகிறது, னினேன், னுவேன், னு,

ன, v. a. பின்னுதல், n. v. et பின்னிப்போ டுகிறது, tresser, entrelacer, tisser, tricoter, emmêler, entortiller, embrouiller.

பின்னுக்கு, dat. de பின், après; — வருகிறது venir après par derrière, retarder, reculer; ஆட்டுக்கிடாபின்னுக்குவந்துபாய்ந்தது le bélier après avoir reculé s'est élancé (pour frapper...); தோணி பின்னுக்குவந்தது le bateau a reculé, est revenu en arrière.

பின்னும், (பின், உம்), ensuite, de plus, encore, et après.

பின்னுறுகிறது, பின்னுறுதல், id. உறுகிறது), rester derrière: முந்தினோர்பின்னுறக்கடுகிபோயினான் il courut si vite que ceux qui l'avaient devancé restèrent en arrière.

பின்னெதுகை, (id. எதுகை), rime dite எதுகை au 2me et au dernier pied d'un vers.

பின்னே, (id. ஏ), après, derrière; — போகிறது suivre, — par-derrière; பின்னேயும், V. பின்னும்.

பின்னேரம், (id. நேரம்), l'après-midi, soir, soirée, litt. le temps après; பின்னேரராத்திரி la seconde partie de la nuit de minuit au matin, avant le jour.

பின்னேழுகத்திரி, (id. ஏழு), les 7 derniers jours de la canicule.

பின்னை, (பின்), après, ensuite, de plus, désormais, le lendemain, frère cadet, sœur cadette, Lakchimi sœur cadette de மூதேவி; — கேள்வன் le mari de Lakchimi, i. e. Vichnou; — நாள் le lendemain, le jour suivant; — யென்ன qu'y a-t-il ensuite? quoi de plus? பின்னையும் de plus, ensuite, encore, de nouveau; பின்னைக்கு வா viens ensuite, — plus tard.

பின்னோக்கு, (பின், நோக்கு), regarde —, regarde en arrière, par derrière.

பின்னோர், (பின்), V. பின்னவர்.

பின்னோன், (id.), V. பின்னவன்.

பீ

பீ, 1o lettre syllabique composée de ப் et de ஈ, 2o excrément, ordure, merde (mot sale), fiente d'animal. 3o *(bhî), crainte, peur; — க்கருவேல் l'arbre mimosa farnesiana; — க்கை la main gauche, litt. la main à l'ordure, dont on se sert pour se laver le derrière; ஆப்பீ bouse de vache; குறும்பீ la petite ordure, la cire des oreilles; பன்றிப்பீ fiente de pourceau.

பீக்கலாட்டம், P. பித்தலாட்டம், empêchement, obstacle, trouble, embarras, querelle; — ஆயிருக்கிறது, பீக்கலாட்டத்திலகப்பட்டிருக்கிறது être dans l'embarras être empêché, entouré de difficultés.

பீக்கிலாத்தி, l'arbrisseau பீநாறிச்சங்கு.

பீங்கான், porcelaine, faïence, assiette —, vase de porcelaine, de faïence, de terre.

பீசகம், orteil d'éléphant.

*பீசம், 1o (vidja, cause, origine, graine (de plantes...), testicules (modeste), pénis, sperme humain, fleur enroulée de nénuphar, V. பீசாக்ஷரம். 2o (pitcha), menton, mâchoire inférieure, barbe: பீசதீக்ஷை initiation payenne par la prière dite பீசாக்ஷரம்; — வியாயம் raison qui reste cachée, V. au mot விசம் d'autres composés.

*பீசாக்ஷரம், பீசாட்சரம், (பீசம், அக்ஷரம்), lettre ou syllabe mystique qui forme la partie essentielle de la formule de prière adressée à une divinité, V. விந்து.

*பீசாங்குராநியாயம், (பீசம், அங்குரம்), procès —, dispute interminable sur ce qui est la cause et l'effet, — l'antécédent et le conséquent.

*பீசி, (பீசம், i), ce qui a une semence, une origine, — des testicules, cause, père, ancêtre.

பீசைப்புல், l'herbe panicum antidotale.

பீச்சல், பீச்சுதல், n. v. de பீச்சுகிறது.

பீச்சாக்கத்தி, பீச்சாங்கத்தி, petit couteau ou canif, instrument pour appliquer des fleurs ou une couche de quelque matière.

பீச்சாங்குழல், P. பிச்சாங்குழல், seringue.

பீச்சாங்கொள்ளி, homme timide, peureux.

பீச்சுகிறது, P. பிச்சுகிறது.

பீச்சுவிளாத்தி, nom d'arbre, variété de l'arbre, விளா.

பீச்சைக்கால், (பீ, சை), pied gauche.

பீச்சைக்கை. (id.), main gauche.

*பீஷணம், பீஷை, (bhichâ), crainte, terreur, horreur, intimidation.

*பீஷ்மன், (bhichma terrible), Bhichmen fils du roi சந்தனு et de கங்கை et grand oncle des பாண்டவர்.

பீஞ்சல், l'arbre பீச்சுவிளாத்தி.

*பீடணம், P. பீஷணம்.

*பீடம், (pîtha), siége, chaise, fauteuil, escabot, tabouret, trône, autel, siége d'étudiant religieux fait —, natte faite d'her-

bes தருப்பை, le siège ou le postérieur, complément d'un segment en géométrie, ou பீடஸ்தானம் lieu où est tombé quelqu'un des membres de Parvadi dont le cadavre fut mis en pièces après le sacrifice de தக்ஷன் (on en compte 51); பீடமேவி compagnon, confident, parasiste, prostituée; பீடத்தின்முன்பாகப்போகிறது aller devant l'autel.

*பீடரம், (பீடம், ra), temple.

*பீடனம், (pîdana), infliger une —, peine, tourment.

*பீடா, *obl. de* பீடை: — காம், — காணம் tourment, torture; — பஞ்சனம் 5 espèce de tourments; — பயம் crainte inspirée par les —, crainte des tourments.

*பீடார்த்தம், (பீடா, அர்த்தம்), agonie.

*பீடிகை, (பீடம், ikâ), siége, chaise, fauteuil, ermitage, demeure d'anachorète, plat de fleurs, boite à bijoux, rue du bazar, préface, préambule.

பீடிக்கிறது, டித்தேன், டிப்பேன், டி, டிக்க, *v. a. et n.* (பீடை), affliger, vexer, tourmenter, être affligé, peiné, s'affliger, compatir; பீடித்துக்கொள்ளுகிறது s'affliger, se tourmenter, se punir.

பீடித்தல், பீடிப்பு, *n. v. du préc.* vexation, affliction, peine, compassion.

பீடு, grandeur, force, bassesse, médiocrité, faiblesse.

*பீடை, (pidâ), peine, souffrance, affliction, misère, dévastation, ruine, compassion, couronne de fleurs, guirlande (pour la tête): தேகபீடை souffrances corporelles; — கழிகிறது, — கழிந்துபோகிறது, — நிவாரணமாகிறது l'affliction —, la misère cesser, — se dissiper; — கழிக்கிறது dissiper les peines, — l'affliction, cérémonie qu'on fait dans le mois de மார்கழி ou décembre; — பரிகாரம்பண்ணுகிறது ôter —, dissiper l'affliction, remédier aux tourments; — பிடிக்கிறது une peine saisir, être en proie aux peines, devenir malheureux, affligé; — மாதம் le mois des souffrances, *i. e.* le mois de மார்கழி ou décembre.

பீட், stérile, incultivable.

பீட்டகம், emploi, occupation, travail.

பீட்டன், bisaïeul, (selon d'autres) aïeul.

பீட்டி, *fem. du préc.* bisaïeul ou aïeule.

பீட்டை, (பீள்), épi tardif, tendre, laissé pour être glané, embryon, fétus (à peine formé).

பீதகம், (பீதம், ka), orpiment jaune, or, couleur d'or, safran, onguent ou parfum, miel, bronze, la racine odoriférante —, l'herbe dite இருவேலி.

*பீதகன், (*id.*), la planète Jupiter வியாழன்.

*பீதம், 1° (pîta), couleur jaune, rouge, or, orpiment, couleur d'or, safran de l'Inde, une des 4 sortes d'onguents qui est jaune, onguent de couleur jaune fait d'urine de vache, sandal, action de boire. 2° (bhîta), peur, frayeur. 3° (pîtha), eau, temps, feu, soleil. 4° (sphîta), grosseur, largeur: — பீதகதலி bananier, banane rouge; — கந்தம் 1° racine rouge ou jaune, carotte. 2° *P.* பீதஸ்கந்தம்; — காஷ்டம், — காட்டம் morceau de sandal —, sandal rouge; — காரகம் l'arbre வேங்கை pterocarpus; — காவேரகம், (kâvêra *safran*), safran cuivre; — சந்தனம் sandal jaune, safran; — சாரகம் l'arbre வேங்கை; — சாரம் sandal, — rouge, l'arbre வேங்கை topaze, *V.* செவ்வள்ளி; — சாரி antimoine, sandal: — சாலகம் l'arbre pentaptera tomentosa; — சாலம் l'arbre pentaptera, — வேங்கை, sandal; — சோமன் brame qui boit le jus de l'asclepias acida dit சோமம்; — ஸ்கந்தம் porc, — aux larges épaules; — ஸ்படிகம் le crystal jaune, *i. e.* la topaze; — தாரு les arbres செம்புளிச்சை et புன்னை, 2 espèces de pin: — துண்டம் oiseau à bec jaune, silvia sutoria; — துத்தை (துத்தம் *lait*), vache à lait jaune, vache qui a un veau; — த்துவம் couleur jaune; — பலம் l'arbre trophis aspera; — பாலுகை poussière jaune, safran: — புஷ்பம் fleur jeune; — பூகம் le citronnier கொம்மட்டிமாதளை; — பீதன் homme très peureux; — மணி la pierre précieuse jaune, *i. e.* la topaze; — யூதி jasmin jaune, ou rouge; — ராகம் couleur jaune, fibres du nénuphar; — ராசாவர்த்தம் lapis-lazuli de couleur jaune; — ரோகிணி la plante exotique et médicinale dite aussi கித்தா, elle sert de remède aux maux d'yeux; — ரோசனை espèce de drogue, de remède.

*பீததை, (பீதம், tâ), couleur jaune.

*பீதலகம், பீதலம், பீதலோகம், பீதனேகம், (பீதம், la, ka, உலோகம்), cuivre —, bronze jaune.

*பீதன், 1° (bhita), peureux, homme craintif, effrayé. 2° (pitha), le soleil, feu.

*பீதாத்தி, (பீதம் *boire*, அத்தி *mer*), celui qui, au dire des Indous, a bu la mer, *i. e.* Agastien.

*பீதாம்பரம், (பீதம், அம்பரம்), habit jaune, drap d'or, — entremêlé d'or; பீதாம்பரப்பட்டு habit de soie jaune, soirie entremêlée d'or.

*பீதாம்பரன், (*id.*), l'habillé de jaune

Vichnou ou Krichna aux habits jaunes, danseur, acteur, religieux mendiant portant des habits jaunes.

*பீதி, 1° (bhiti), peur, frayeur, 2° (piti), action de boire, cabaret, boutique de liqueurs enivrantes, cheval.

*பீதிகை, (பீதம், ika), jasmin jaune ou rouge, couleur d'or, — de safran. safran.

*பீது, (qitou), soleil, feu, éléphant qui en conduit une bande.

*பீதை, (pitâ), safran, la plante qui le donne, l'arbre மருதோன்றி ou lawsonia à fleurs jaunes ou dorées.

பீத்தல், P. பீற்றல், déchirure, haillon.

பீத்தை, பீத்தா, (fita, *en portugais*), ruban.

பீத்தோல், *corr*. P. மீத்தோல், épiderme.

பீநண்டு, (பீ), crabe d'ordure, — qu'on trouve dans les trous des champs.

பீநாறி, (*id.*), personne puante, l'arbre பெருமரம்: — ச்சங்கு l'arbrisseau volkameria inermis: — மரம் l'arbre பெருமரம், Ailanthus excelsa; — ப்பட்டை écorce puante de cet arbre.

பீநாற்றம், (*id.*), puanteur —, odeur d'excréments: — அடிக்கிறது avoir une puanteur d'excréments; பீநாற்றமரம் arbre dont les feuilles sentent mauvais, sterculia fœtida.

பீப்பாக்கு, (*id.*), arec encore tendre.

*பீமம், 1° (bhima), peur, terreur, horreur, 2° P பீனம், grosseur; பீமகருமம் terreur, destruction; — சாசனம் grand massacre, édit terrible; — சாசனன் celui dont les ordres sont supposés terribles, Yamen; — சேனன், (சேனை), V. வீமசேனன்; — தருசனம் apparence terrible, hideuse; — நாதம் bruit terrible, l'animal au rugissement terrible, lion; — பீசம் mal affreux aux testicules; — விக்கிரமம் force terrible; — விக்கிராந்தம் l'animal qui a une force terrible, *i. e.* le lion; — விக்கிரமம் stature gigantesque; — வேகம் rapidité effrayante.

*பீமரதி, (பீமம், இரதம், i), peine terrible, nuit qu'on suppose être le terme ordinaire de la vie humaine, c'est la 7me nuit du 7me mois de la 77me année de son âge; après cet âge on est dispensé, selon les Indous, de toute espèce de devoirs.

*பீமரம், (பீமம், ra), guerre, bataille.

*பீமரன், (*id.*), guerrier.

*பீமன், (bhîma), le terrible, (surnom de) Routtiren, Bhîmen, le 3me des Pândavers V. வீமன்.

*பீமை, (bhîmâ), la terrible, (surnom de) Dourgâ.

பீயாக்குகிறது, (பீ), பீயாக்கிப்போடுகிறது, salir, emmerder, réduire en ordures, corrompre, gâter, souiller.

*பீயூசம், பீயூஷம், (piyoûcha), ambroisie, lait, lait de vache fraîchement vêlée, — dans les 7 premiers jours après qu'elle a vêlé, பீயூஷமகை, பீயூஷருசி, (mahâ *rayon*) l'astre aux rayons de lait, *i. e.* la lune.

பீரங்கி, (பீர், அங்கம்), corps ou machine à projectiles, canon, pièce d'artillerie, obusier boite: — க்காரன், canonnier: — க்குண்டு boulet de canon; — த்தடி fouloir de canon; — ப்பியாசம் exercice d'artillerie; — மணி corps d'artillerie.

*பீரம், P. வீரம், force, pouvoir, valeur, la plante பீர்க்கு, concombre, les arbres பூவரசு et வாகை; — பேணிப்பாரந்தாங்கு charge toi d'un fardeau après avoir essayé ou en ménageant tes forces.

பீராணி, (பீர், ஆணி), amorce, poudre à amorcer.

பீராய்கிறது, ய்ந்தேன், ய்வேன், ய், ய, *v. a.* பீராய்தல், *n. v. et* பீராய்ந்துபோடுகிறது, nettoyer le riz..., en ôter les pierres, la paille, râcler, V. வீராய்கிறது.

பீரிடல், பீரிடுதல், jaillissement, examen, minutieux, *n v de*

பீரிடுகிறது, (பீர்), jaillir, — comme un filet, d'eau, sortir avec impétuosité, examiner minutieusement: பீரிடுநீர் jet d'eau, eau qui jaillit.

பீறிக்குகிறது, (*id.*) couler de soi-même, découler, jaillir, *v. g.* le lait de la mamelle, le sang d'une blessure).

*பீரு, 1° (bhîrou), peureux, personne timide, chacal, cent-pieds, tigre, chèvre. 2° (bhrou), sourcil.

*பீருகம், (பீரு, ka), forêt, hibou, ours.

*பீருகன், (*id.*), homme timide, peureux

பீருகா, la plante பீதரோகிணி.

*பீருரந்திரம், (பீரு, இரந்திரம்), foyer, fournaise.

பீரோடல், பீரோடுகிறது, பீரோடுதல், பீர்), V. பீறிக்குகிறது.

பீர், 1° P. பீ, crainte, terreur, pâleur, changement de couleur causé par la peur ou la détresse, la plante பீர்க்கு espèce de concombre. 2° saillie, jet, ce qui jaillit, lait, — de femme, bruit, son imitatif du jaillissement: பீரிடுகிறது, பீறிக்குகிறது, பீரோடுகிறது, பீர்விழுகிறது, jaillir, sortir avec impétuosité, découler.

பீர்க்கு, espèce de concombre (qui est un bon légume), cucumis acutangulus, *adj.* பீர்க்கம்; பீர்க்கங்காய் fruit non mûr de ce concombre.

பீர்ச்சாங்குழல், (பீர்ச்சு, ஆம், குழல்), seringue.

பீர்ச்சுகிறது, ச்சினேன், ச்சுவேன், ச்சு, ச்ச, v. a. faire jaillir, seringuer, foirer, lancer ses excréments: காக்காய்உயரவிருந்து — le corbeau lance d'en haut ses excréments: மருந்தைப் பவனவாயாலே — injecter un remède par en bas.

*பீலகம், (pîlaka), grande fourmi noire.

பீலி, paon, queue de paon, petit —, grand —, éventail, fait de plumes de paon éventail, petite trompette, grande pique, — lance, or, mûr, — d'un fort ou d'un temple, anneau que les femmes portent aux doigts des pieds, espèce de —, tambour, instrument de musique, billet de pari, auge, germe —, jet intérieur du fruit de palmier qu'on a mis germer: — க்கண் œil de plume de paon; — க்குஞ்சம் émouchoir —, houppe —, bouquet de plumes de paon; — க்குடை ombrelle de plumes de paon; — க்கொட்டு canal en bois pour l'irrigation; — த்தண்டு sorte de javelot ou d'arme qu'on lance; — ப்பட்டை seau ou panier pour arroser picote.

*பீலு, 1° (bhilou), peur, peureux, timide. 2° (pîlou), atome, insecte, flèche, fleurs, éléphant, nom d'un arbre, métacarpe, dedans ou paume de la main: — வாதம் système des atomes (dans le genre de celui d'Épicure), V. கடப்பீலவாதம்; — வாதி partisan de système susdit.

*பீலுகம், (பீலு, ka), ours.

பீலுகன், (id.), homme peureux, timide.

பீவண்டு, (பீ), fouille-merde, scarabæus fimarius.

*பீவரம், (pîvara), graisse, largeur: பீவரஸ்தனி, (ஸ்தனம்), vache —, femme à larges mamelles.

*பீவரன், (பீவரம்), homme gras.

பீவரி, f. jeune femme, vache.

*பீவை, (pîvâ), eau, air, vent

பீழிக்கிறது, ழித்தேன், ழிப்பேன், ழி, ழிக்க, v. a. et n. (பீழை), பீழித்தல், n. v. V. பீடிக்கிறது.

*பீழை, P. பீடை, affliction, peine, tourment, malheur.

பீனல், vulve, verenda mulieris.

பீளை, chassie, gomme des yeux: — க்கண் œil chassieux; — க்கண்ணுள்ள chassieux; — சாறி nom d'une plante; — சாறுகிறது la chassie couler ou sortir du bord des yeux.

பீள், embryon, fœtus, tendre épi de blé.

பீறல், opt. et n. v. de பீறுகிறது, déchirure, déchirement, lacération, pièce, — chose déchirée: பீறல்த்துணி haillons, morceau —, habit déchiré.

பீறு, déchirure, morceau, fragment, le derrière, n. v. imp. et part. de பீறுகிறது.

பீறுகை, பீறுதல், déchirure, déchirement, égratignure, n. v. de

பீறுகிறது, றினேன், றுவேன், று, ற, v. a. et n. déchirer, lacérer, mettre en pièces, égartigner, être déchiré, ou பீறிப்போகிறது, se déchirer, s'en aller en morceaux; பீறிப்போடுகிறது déchirer, lacérer, mettre en pièces.

பீறுண்கிறது, (பீறு, உண்கிறது), être déchiré: பீறுண்டுசாகிறது être déchiré (par les bêtes féroces...) et en mourir.

பீற்றல், n. v. de பீறுகிறது, déchirure, rupture, lacération: — ஆய்ருக்கிறது, — ஆய்க்கிடக்கிறது être déchiré, être —, tomber en lambeaux.

*பீனசம், (pinasâ), rhume de cerveau, — qui effecte les narines, catarrhe, toux, inflammation de la membrane schneidérienne, ulcère ou ulcération dans la tête qui cause un écoulement par les narines; si cet écoulement est de sang, il s'appelle இரத்த ou ரத்தப்பீனசம், s'il est comme du son இராய்ப் —, et s'il est comme de l'eau நீர் —: பீனசக்காரன் celui qui a cet écoulement; — க்குறட்டை, V. பீனசக்குறட்டை.

*பீனம், (pina), graisse, corpulence, grosseur, largeur, se flétrir, se faner, mousse, lenticule, algue.

*பீனிசம், P. பீனசம்: பீனிசக்குறட்டை la plante குறட்டை, trichosanthes palmata, dont le fruit est médicinal.

பு

பு, lettre syllabique composée de ப் et de உ.

புக, inf. de புகுகிறது.

புகடு, derrière de foyer.

புகட்டுகிறது, ட்டினேன், ட்டுவேன், ட்டு, ட்ட, v. a. (புக, ஊட்டுகிறது), புகட்டல், புகட்டுதல், n. v. et புகட்டிவிடுகிறது, faire entrer, faire avaler, verser dans la bouche d'un enfant ou d'un animal. v. n. entrer: குழந்தைக்குப்பால் — verser du lait dans la bouche d'un enfant,

புகர், couleur, — brune, — tannée, brun,

faute, tache, la planète Vénus ou *சுக்கிரன்* : *புகர்முகம்* l'éléphant, *litt.* le visage aux taches brunes.

புகர்வு, riz cuit.

புகலல், *opt et n. v. de புகலுகிறது.*

புகலி, (*புகல்*), la ville de *சீகாழி.*

புகலிடம், (*புகல், இடம்*), lieu de —, refuge, protection, village, ville.

புகலுகிறது, கன்றேன், கலுவேன், ou கல்வேன், கலு கல், கல, v. a. et n. (*புகல்*), *புகலுதல், n. v.* dire, parler, indiquer.

புகலூர், (*புகல், ஊர்*), *V. புகலி.*

புகல், 1° *imp. part et n. v. de புகல்கிறது* dire, parole. 2° *opt. et n. v. de புகுகிறது*, entrée, refuge, protection, corps, grenier, magasin ou réceptacle à grains, victoire.

புகல்கிறது, புகல்தல், V. புகலுகிறது.

புகழா, புகழாத, part. nég. de புகழ்கிறது : *புகழாப்புகழ்ச்சி* louange en forme d'ironie.

புகழாளன், (*புகழ், ஆளன்*), homme recommendable, célèbre, digne de louange.

புகழுவமை, (*புகழ், உவமை*), comparaison louangeuse, — pour louer : *Ex. சிவன்சடையிற் றங்கும் பிறையே நின்னுதற் கொப்பு* le croissant qui est sur la chevelure de Siven ressemble à ton front.

புகழுகிறது ou புகழ்கிறது, கழ்ந்தேன், கழுவேன் ou கழ்வேன், கழு ou கழ், ந்த், v. a. புகழ்தல், n. v. louer, exalter, vanter, célébrer : *புகழ்ந்துகொள்ளுகிறது* se louer soi-même, se vanter ; *புகழ்ச்சொல்லுகிறது* réciter les louanges, *ou புகழ்ச்சேர்த்துகிறது* louer, exalter, vanter, célébrer.

புகழ், imp, part, et n. v. du préc. louange, éloge, renommée, réputation : — *கூறல்* publier les louanges, panégyrique, louange, flatterie un des *மும்மொழி ou மொழிகள் i. e.* des 3 discours ou paroles ; — *க்கொடிகட்டினவன்* homme qui a hissé un drapeau pour se faire un nom, — une réputation ; — *நிலை* fig. de rhét. concernant la manière de louer ; — *பொருள்* chose louée, décrite, célébrée ; — *பொருளுவமையணி* comparaison réciproque ou renversée, *V. இதரேதரவுவமை* prendre l'objet comparé pour celui auquel on le compare et réciproquement ; — *வீரசந்திரன்* camphre vert.

புகழ்ச்சி, n. v. de புகழ்கிறது; louange, éloge, panégyrique, renommée : — *மாலை* le 20ᵐᵉ des *பிரபந்தம்*, panégyrique des femmes en vers *வஞ்சிப்பா* entremêlés d'*அகவல்* et de *கலிப்பா.*

புகழ்ந்து, ger. de புகழுகிறது.

புகழ்வு, n. v. du même, louange.

புகழ்வோர், n. app. du même, panégyristes, louangeurs, hommes célèbres.

புகள், l'arbre *அகத்தி.*

புகறல், P. புகல்தல், n. v. de புகலுகிறது.

புகா, புகாத, part. nég. de புகுகிறது, où l'on —, qui n'entre pas.

புகாமை, n. v. nég. du même, ne pas entrer, être sans entrée.

புகார், 1° embouchure (d'une rivière dans la mer...), la ville de Kâvêripattanam (à l'embouchure du Kâvêri), nuage. 2° *n. app. et 3° pers. pl. nég. de புகுகிறது*, ceux qui n'entrent pas.

புகிடி, pendant d'oreilles en or suspendu au haut de l'oreille à l'usage des femmes.

புகில், P. புகுந்தால், conditionnel de புகுகிறது, si one ntre.

புகீர், son imitatif : *புகீர்புகீரென்கிறது* rendre le son répété de pouguir pouguir, faire du bruit.

புகு, imp. et part. de.

புகுகிறது, புக்கேன் ou புகுந்தேன், புகுவேன், புகு, புக, neg. புகேன், et புகுந்துகொள்ளுகிறது, entrer, se glisser, s'introduire, se fourrer, entrer dans un trou ou en bas par une porte basse, entrer —, s'engager dans une condition vile et abjecte, arriver ; *ஆண்டிபுகுந்தான்* il s'est fait andi ou religieux mendiant, ou l'andi s'est introduit.... ; *இலங்கைபுக்கான்* il est allé à Deylan ; *புகப்பண்ணுகிறது* faire entrer ; — *விடுகிறது* laisser entrer, introduire ; *சுவாலைவிட்டெரியுமக்கினியைப் புகப்பண்ணுகிறது* lancer —, darder un feu flamboyant ; *புகுந்துபார்க்கிறது* s'introduire et regarder dans un trou ou un endroit étroit, considérer, méditer profondément ; — *போகிறது* entrer, descendre, baisser, se coucher.

புகுடி, 1° (*புகு*), petit bras de mer, embouchure, rivière salée, porte 2° *P. பிருகுடி* sourcil.

புகுதல், n. v. de புகுகிறது; action d'entrer, entrée.

புகுதி, 1° porte étroite, arrivée, ce qui arrive, évènement, 2° (*புகு, தி*), *imp. de புகுகிறது.*

புகுது, imp, de.

புகுதுகிறது, குந்தேன், குதுவேன், குது, குத, v. n. V. புகுகிறது.

புகுத்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, v. caus. de புகுகிறது et புகுத்தல் ou புகுத்துதல், n. v. faire entrer, pousser dedans, introduire, fourrer.

புகுந்து, gér. de புகுகிறது.

புகுபுகு, son imitatif de la rosée qui tombe.... : *புகுபுகென்கிறது*, faire *pougou*

pougou, — du bruit, la rosée... tomber.

புகுவேன், *fut*, புகேன், *nég de* புகுகிறது.

புகை, 1° fumée, vapeur, exhalaison, c'est le signe du gardien du sud-est, distance d'un யோசனை ou 4 lieues 2° *imp. et part. de* புகைகிறது, *et imp de* புகைக்கிறது. 3° *P.* புகாய், 2° *part. nég. de* புகுகிறது, tu n'entres pas: — கட்டுகிறது, *V.* புகையூட்டுகிறது; — காட்டுகிறது encenser, parfumer, enfumer, fumer; — க்கப்பல் bateau à vapeur; — க்காடு grande et épaisse fumée, signe de grande vitesse...; — குடிக்கிறது fumer (du tabac); — க்குடி action de fumer; — க்குண்டு balle qui répand de la fumée, — une fumée empoisonnée; — க்குழாய் cheminée; — க்கூடு cheminée, ballon; — ச்சூழுகிறது, — ச்சூழ்தல் s'enfumer, être fumé, entouré de, exposé à la —, prendre la fumée; — ச்சுருட்டு chirout, cigarre; — த்துவாரம் cheminée, trou pour laisser passer la fumée; — நாற்றம், odeur de fumée; — நிறம் couleur de fumée; — நிற்காரணம் *V.* எவ்க்ஷாரம்; — ச்செறிவு, — ப்படலம் colonne —, agglomération —, nuage de fumée; — ப்பற்றுகிறது, — பிடிக்கிறது, — être fumé, enfumé, exposé à la fumée, prendre la fumée, ou la fumée s'attacher; — பிடிப்பிக்கிறது, *V.* புகையூட்டுகிறது; — ப்பற்று suie; — பற்றுகிறது; *V.* புகையூறுகிறது; — ப்போக்கு cheminée, passage de la fumée; — ப்போடுகிறது, *V.* புகையூட்டுகிறது; — மடக்கி borax; — மணம் odeur de fumée; — மொய்ப்பு, *V.* புகைப்படலம்; — யாற்றி suie; — யிடுகிறது, *V.* புகையூட்டுகிறது; — யிலை feuille à fumée, *i. e.* feuille de tabac, tabac à fumer, la plante qui le donne; — யிலைகுடிக்கிறது fumer, — des chiroutes, — du tabac; — யிலைகுடிக்கிறவன் fumeur; — யிலைச்சுருட்டு cigarre, *ou* — யிலைச்சுருள், — யிலைச்சுருணை rouleau —, carrotte ou balle de tabac, chiroute; — யிலைப்பொடி tabac, — à priser; — யிலையரிகிறது récolter —, couper le tabac; — யறை suie; — யூறல் suie, la suie se former, prendre la fumée; — யூட்டுகிறது faire fumer, — des fumigations, enfumer, exposer à la fumée, parfumer; — யூதுகிறது insinuer — introduire de la fumée, *V.* புகையூட்டுகிறது; — யூறுகிறது la fumée s'attacher, — prendre, se couvrir de suie, s'enfumer; — யெழல், — யெழுகிறது, — யெழும்புகிறது la fumée s'élever; — வரி impôt sur les maisons, *litt.* sur la fumée.

புகைகிறது, கைக்தேன், கைவேன், கைகய, *v. n.* புகைதல். *n. v.* fumer, donner —, répandre de la fumée, des vapeurs, des exhalaisons, être rempli de *fumée*, la fumée s'élever, être enfumé, — fumé, être séché —, desséché *ou* noirci à la fumée, (la moisson ..) être brûlée, — grillée ou brouie, brûler, s'obscurcir (par l'âge ou la maladie...), *s'indigner, s'emporter*, se mettre en colère: கண் — les yeux s'obscurcir, ne voir plus clair; வீட்டுமெங்கும் — il fume partout dans la maison, la maison est remplie de fumée, புகைந்திருமுகிறது, tousser à cause de la fumée. ou de la chaleur.

புகைக்கிறது, கைத்தேன், கைப்பேன், கை, கைக்க, *v. a. du préc.* faire —, fumer enfumer, fumiger, exposer à la fumée, faire des fumigations, — sécher à la fumée parfumer, s'irriter, s'indigner.

புகைக்கை, *n. v. du préc.*

புகைச்சல், (*id.*), fumée, fumigation, exhalaison, vapeur, obscurcissement (de la vue. .), ténèbres, obscurité, la fumée s'élever, *exhaler de la fumée, brûler et* fumer, les blés —, la moisson être brouie, — brûlée, impatience, colère, indignation, inflammation d'entrailles (par l'effet du chagrin...): — போடுகிறது faire fumer, — de la fumée, — des fumigations.

புகைதல், *n. v. de* புகைகிறது, indignation, signe de colère, fumée, vapeur, la fumée s'élever.

புகைத்தல், புகைப்பு, *n. v. de* புகைக்கிறது, faire fumer, fumée, fumigation, indignation, signe de colère.

புகைப்பிக்கிறது *v. caus. de* புகைக்கிறது faire fumer.

புகைவு, *n. v. de* புகைகிறது, fumer, fumée, vapeur, exposition à la fumée, colère, indignation.

புக்க, *part. parf. de* புகுகிறது entrée.

புக்ககம், (புக்கு, அகம்), *V.* வேட்டகம்.

புக்கசன், (poukkasa), homme vil, dégradé, réputé impur, vaurien, chasseur ou வேடன்.

*புக்கசி, *fém. du préc.* femme dégradée, méchante, indigo, bouton de fleur.

*புக்கம், (boukkâ), cœur, bouc: புக்காக்கிரமாங்கிசம், (அக்கிரம்), chair du —, le cœur.

புக்கல், *n. v. de* புகுகிறது, action d'entrer.

*புக்கனம், (boukkana), aboiement, — du chien.

*புக்காரம், (boukkâra), — rugissement, — du lion.

புக்கி, l'arbre பராய்.

புக்கில், 1° (புக்கு, இல்), le corps, maison, — où l'on n'est qu'à loyer ou en pas-

sant, — qu'on ne possède pas par héritage, lieu où l'on se retire, refuge. 2° *cond.* de புகுகிறது.

புக்கு, 1° *gér.* de புகுகிறது. 2° *son imitatif* : புக்குப்புக்கெனகிறது, *P.* புகுபுகெனகிறது

புக்கேன், *parf.* de புகுகிறது.

புக்கை, *P.* புற்கை, bouillie, — épaisse (de millet...).

*புங்கம், 1° (pounkha), flèche, partie ailée —, gros bout —, pied d'une flèche. 2° (pounga), tas, monceau, quantité, hauteur, excellence. 3° toile, habit.

*புங்கலம், (poungala), âme.

*புங்கவம், (poungava), taureau, bœuf.

*புங்கவன், (*id.*), excellent, prééminent, Dieu, gourou ou précepteur spirituel, Bouddha, l'arsenic dit சூர்த்தபாஷாணம் : புங்கவர், *pl.* les dieux prétendus, les habitants du ciel.

*புங்கவி, *fém du préc.* femme divine, prétendue déesse, Parvadi.

புங்கவிருகம், *P.* பும்விருகம்.

புங்காபுரி, (புங்கம், ஆ, புரி), corde pour lier des flèches.

புங்கு, *P.* புன்கு, l'arbre dalbergia.

*புங்சவனம், *P.* புஞ்சவனம்.

*புங்சின்னம், *P.* புஞ்சின்னம்.

*புசம், 1° (bhoudja), épaule, bras, côté d'une figure géométrique, courbure. 2° (bousa), paille, balle, épi sans grain, richesse, bonheur, crême de lait caillé, bouse de vache desséchée : புசபலம் force du bras, — de l'épaule ; புசத்திலுன்னை வைத்துவளர்த்தேன் je t'ai élevé sur mes bras; புசத்திலெடுக்கிறது prendre dans ses bras, *V. d'autres composés au mot* புயம்.

புசல், tempête, ouragan, brosse, pinceau grossier pour blanchir les murs.

*புசா, *obl.* de புசை : — கோடி les 3 signes descendants ou d'automne, argument pour réduire l'anomalie moyenne et autres quantités à des tables d'équation qui ne s'étendent qu'à 3 signes. Cette réduction se fait ainsi ; si l'anomalie moyenne excède 3 signes, retranchez-la de 6 signes; si elle excède 9 signe, retranchez la de 12 signes ; — பலம் résultat obtenu par le procédé précédent, reste qu'on obtient après avoir fait la soustraction précédente

*புசாந்தரசந்திரன், (புசா, அந்தரம்), longitude de la lune dont on a corrigé les erreurs provenant de l'emploi des nombres 3031 et 218 qui servent à déterminer la longitude.

*புசி, 1° (bhoudji), feu, côté d'une figure géométrique, *v. g.* ஐம்புசி pentagone. 2° *imp. et part.* de புசிக்கிறது : — காரணம் manducation, aliment, mets, — à manger

புசிக்கிறது, சித்தேன், சிப்பேன், ச், சிக்க, *v. a.* புசித்தல், *n. v.* (bhoudja, *manger*), manger, se nourrir de, புசித்துப்போகிறது consumer.

*புசிதம், 1° *P.* பூசிதம், adoration. 2° (pouchita), action de nourrir.

புசிக்கை, புசித்தல், *n. v* de புசிக்கிறது, manducation.

புசிப்பன, *n. app.* de புசிக்கிறது, choses bonnes —, choses à manger, aliments.

புசிப்பாளி, (புசிப்பு, ஆளி), mangeur, personne fortunée, heureuse, qui jouit, qui a ses aises : புசிப்பாளிக்குப் போயிற்று உடைமை le bien est échu à l'homme fortuné : புசிப்பாளியாயிருக்கிறது être heureux.

புசிப்பு *n. v.* de புசிக்கிறது, manducation, nourriture, mets, aliments, jouissance.

*புசியம், (pouchya), le 8me constellation dite பூசம், le mois de தை ou janvier, le Kaliyougam.

*புசை, (bhoudjà), côté d'une figure géométrique, épaule, bras, les 3 premiers signes ou les signes d'automne ou le 7me 8me et 9me ; si on partage en 4 une circonférence de cercle, le 1er et le 3me quadrant se nomment புசை, le 2e et le 4e se nomment கோடி.

*புச்சம், (poutchtchha), partie de derrière, queue, — de cheval, — de paon, scorpion : புச்சஸ்தலம் la place de la queue, le postérieur, le derrière.

*புஷ்பராகம், *P.* புஷ்பராகம், topaze.

*புஷ்கரம், (pouchkara), air, ciel, atmosphère, fleur de —, nénuphar, l'ile du nénuphar, une des 7 iles fabuleuses des Indous, bout de la trompe d'un éléphant, épée, tranchant —, lame —, fourreau d'épée, flèche, guerre, bataille, héron, eau, eau lustrale, pièce d'eau, étang ou réservoir réputé sacré près d'un temple, lieu de pélerinage à 4 milles d'Adjimir sur le bord d'un lac, science —, art de la danse, pilule —, drogue composée de costus speciosus, union, part, portion, espèce de maladie, — de serpent, instrument de musique, tambour, tête d'un tambour ou côté où l'on en bat, ouverture —, bouche d'un vase, plénitude, un des 7 nuages, celui qui cause la disette, *V.* புஷ்கலாவர்த்தம், ivresse, enivrement, caverne, cage, montagne de l'ile dite புஷ்கரம், milan : புஷ்கரசிலை racine bulbeuse du nénuphar ; — மூலகம் racine du costus speciosus.

*புஷ்கரன், (id.), Pouchgaren, roi, frère de நளன், un asouren, le fils de Varounen.

*புஷ்கரி, (புஷ்கரம்), éléphant.

*புஷ்கரிணி, fém. du préc. éléphant femelle, étang de nénuphars, — carré ou grand réservoir (auprès d'une pagode...).

*புஷ்கலம், (pouchkala), plénitude, grande quantité, excellence, éminence, le nuage புஷ்கலாவர்த்தம், (ஆவர்த்தம்), un de 7 nuages de la fable indoue, celui qui verses de l'or.

புஷ்கலை, obl. de புஷ்கலை: — தேவி ou

*புஷ்கலை, (pouchkalâ), l'excellente, Pouchkalei une des femmes d'ஐயனார்; புஷ்கலைமணாளன் l'époux de Pouchkalei, i. e. Ayénar.

*புஷ்டகம், (புஷ்டம், ka), toile, habit.

*புஷ்டம், (pouchta, nourri), toile, habit, plénitude, complément, fin, corbeau.

*புஷ்டாங்கம், (புஷ்டம், அங்கம்), gros corps.

*புஷ்டி, (pouchti), graisse, embonpoint, augmentation, prospérité, élévation: — காந்தன் le maître dodu, Poulléyar; — புள்ளவன் homme gras, — dodu, qui a de l'embonpoint; சப்தபுஷ்டியும் அர்த்தபுஷ்டியுமுள்ள சாஸ்திரம் science ou traité qui, à l'élégance des sons ou des mots, joint un sens profond.

*புஷ்பகம், (புஷ்பம், ka), bracelet de pierres précieuses, le char de குபேரன் dit விமானம், vitriole vert, vase de fer, sorte de mal d'yeux, albugo ou taie à l'œil, petit foyer en terre, espèce de collyre, la plante மூக்கிரட்டை: புஷ்பகவிமானன் celui qui se sert du char புஷ்பகம் Koubèren, Indiren.

*புஷ்பகரம், (புஷ்பம், கரம்), main qui ressemble à une —, fleur, fleurs ou menstrues.

*புஷ்பதம், (புஷ்பம், தம்), ce qui donne des fleurs, arbre.

*புஷ்பந்தயம், (id. dhaya qui boit), abeille.

*புஷ்பம், (pouchpa), fleur (en général) étendue, expansion, sorte de mal d'yeux, albugo —, tache ou taie à l'œil, le char de Koubèren dit புஷ்பகம், fleurs ou règles des femmes, bananier; — கொய்கிறது cueillir des fleurs; புஷ்பகரண்டகம், — கரண்டினி la ville d'அவந்தி or d'Oudjein; — காசீசம் (kâsisa), vitrol vert ou sulphate de fer vert; — காஸை, (hâsa ris), femme qui a ses règles; — காதகம் bambou (dont la souche meurt après la floraison): — கிரி, montagne fleurie, — fabuleuse résidence de Varounen; — கீடம் grosse abeille noire, insecte qui attaque les fleurs; — கீனை, — கீனி, (கீனம்), femme stérile, — dont les règles ont cessé; — கேது, — கேதனன் celui qui a pour symbole ou enseigne une fleur, i. e. காமன்; — சுகண்டம் l'arbre கண்டல் à fleurs odoriférantes; — சமயம் la saison des fleurs, le printemps; — சயம் multitude de fleurs, cueillir des fleurs; — சயனம் lit de fleurs; — சரன், — சாரசனன், — சாபன் celui dont les flèches et l'arc sont de fleurs, i. e. Kâmen; — சாரம் nectar ou miel de fleurs; — சாலி fleuri; — சித்திரம் ornement en fleurs; — சிறீ abondance —, beauté des fleurs; — சுவேதம், — ஸ்வேதம் miel —, suc de fleurs; — சூனியம் manque de fleurs; — சோலை bosquet de fleurs; — தந்தம் l'éléphant du nord-ouest, un des serpents des fables indoues; — தந்தன், — தந்தகன் un des chefs des கந்தருவர்; — தனுவன் Kâmen à l'arc de fleurs; — த்திரவம், — த்திராவம், pollen —, infusion —, eau distilée —, essence de fleurs; — நாதன் Florent, n. propre; — நிக்ஷம் (nikcha qui baise), abeille; — நிரியாசம், (niryâsa extrait), nectar de fleurs; — பதம் vulve, litt. chemin des menstrues; — பலம் le fruit de l'arbre விளா feronia; — பவம் nectar de fleurs; — புரம் la ville des fleurs, dite par les Grecs Pâtalipoutra ou Pâlibothra; — பிரசயம், — பிரசாயம், action de cueillir des fleurs; — மஞ்சரிகை ce qui donne beaucoup de fleurs, le nénuphar bleu; — மழை, — மாரி pluie de fleurs; — மாசம் mois — saison des fleurs, — des bourgeons, le printemps — மாலை guirlande de fleurs; — ரசம் suc —, miel de fleurs; — ரதம் char de fleurs, — orné de fleurs; — ரத்தம் teinture rouge tirée des fleurs, l'arbrisseau hibiscus phœniceus; — ராகம் topaze; — ரேணு poussière —, pollen des fleurs; — லவன், — லவகன், — லாவன், — லாவகன் (lava, lavaka lâva, lâvaka qui coupe), homme qui cueille des fleurs, marchand fleuriste, homme né d'une bramine et d'un tisserand, et dont la fonction est le cueillir des fleurs et de vendre des guirlandes, au fém. புஷ்பலாவி marchande de fleurs: — வதி (affixe), femme qui a ses règles; — விருஷ்டி, — விருஷ்டி pluie de fleurs: — வாடி jardin de fleurs; — விமானம் char orné de fleurs.

*புஷ்பாகரன், — புஷ்பம், âhara qui prend, fleuriste, qui cueille des fleurs.

*புஷ்பாசவம், (id. ஆசவம்), liqueur —, miel de fleurs.

*புஷ்பாசனன், (*id*, ஆசனம்), celui qui a pour siège une fleur de nénuphar, *i. e.* Brama.

*புஷ்பாசனி, (*id.*), celle qui est assise sur une fleur de nénuphar, *i. e.* Lakchmi.

*புஷ்பாஜீவனி, புஷ்பாஜீவன், புஷ்பாஜீவி, (*id.* ஆஜீவம்), fleuriste, celui qui gagne sa vie en faisant des guirlandes de fleurs.

*புஷ்பாஸ்திரன், புஷ்பாத்திரன், (*id.* அஸ்திரம்), celui dont les flèches sont de fleurs, *i. e.* Kâmen.

*புஷ்பாஞ்சலி, (*id.* அஞ்சலி), hommage —, pluie de fleurs, offrande d'un bouquet de fleurs.

*புஷ்பாஞ்சனம், (*id.* அஞ்சனம்), encre de fleurs, chaux de bronze.

*புஷ்பாலங்காரம், (*id.* அலங்காரம்), décoration en fleurs, floraison.

*புஷ்பாவசாயம், (*id.* அவ, சாயம்), action de cueillir des fleurs.

*புஷ்பாவசாயி, (புஷ்பாவசாயம்), celui qui cueille des fleurs.

*புஷ்பிகை, (புஷ்பம், ika), tartre des dents, sperme, mucosité de l'urètre.

புஷ்பிக்கிறது, பித்தேன், பிப்பேன், பி, பிக்க, *v. n.* (புஷ்பம்), புஷ்பித்தல் *n. v.* fleurir, être en fleurs; புஷ்பியாத, qui ne fleurit pas.

*புஷ்பிதம், (புஷ்பம், ita), floraison.

*புஷ்பிதை, *fem. du préc*, femme qni a ses règles.

*புஸ்தகம், புஸ்தம், (pousta, ka), livre, manuscrit, feuilles, peinture; புஸ்தகஞ் சேர்க்கிறது réunir —, arranger ensemble les feuilles d'un livre, le relier; — பண்ணுகிறது composer —, faire —, écrire un livre; புஸ்தகருமம் ouvrage en peinture, plâtrage.

புஞ்சம், புஞ்சி, (poundja, i), monceau, quantité, collection, balle, certain nombre de fils, 120 fils.

*புஞ்சலி, (பும், சலம் *marche*), prostituée (qui fréquente les hommes).

புஞ்சவனம், (*id.* சவனம்), cérémonie qu'on fait le 3me mois de la grossesse lorsqu'on apperçoit les 1ers signes de la conception, lait, embryon de 3 mois.

*புஞ்சானம், (bhoundjâna), manducation, possession, jouissance.

*புஞ்சித்துவம், (pounsva), sperme humain, virilité, nature humaine.

*புஞ்சின்னம், (பும், சின்னம்), pénis.

*புடகம், (poutaka), nénuphar, vase en feuilles, sac ou vase fait d'une feuille pliée en entonnoir.

*புடகினி, (புடகம், ini), bouquet de fleurs de nénuphar.

*புடம், 1° (pouta), couverture, langoutti ou linge qui couvre les parties honteuses, paupière, vase de feuilles, coupe ou concavité faite avec une feuille pliée, chose creuse ou concave, sabot du cheval, action de lutter, contraction, rétrécissement, pureté, purification, — des remèdes, raffinement —, sublimation ou cuisson des remèdes, 2 vases joints ensemble (le second renversé) pour ces opérations, coupelle, creuset, procédé chimique pour fondre, raffiner ou calciner les métaux, préparer et purifier les remèdes, en les mettant sur le feu, au soleil ou dans du grain. (Le degré de chaleur pour la calcination ou la préparation des remèdes etc... s'estime par le nombre de வறட்டி ou bouses de vaches desséchées que l'on brûle, comme il suit : காடைப் —, கவுதாரிப் —, குக்குடப் —, வராகப் —, கஜப்புடம் ou கஜபுடம், coupelle de la caille, de la perdrix, de la poule, du cochon, de l'éléphant en faisant brûler des bouses de vaches gros comme une caille, une perdrix, une poule, un cochon, un éléphant, *i. e.* 1, 3, 10, 20, (ou 50), (100 bouses de vache) 2° (phouta), tête déployée du serpent capelle. 3° (sphouta) correction dans les comptes, longitude céleste, — égalée, vraie, apparente. 4° place, côté (d'une chose); — இடுகிறது préparer un remède par fusion ou calcination..., *ou* — போடுகிறது, — வைக்கிறது purifier les métaux —, mettre dans le creuset, mettre à l'épreuve, éprouver, examiner; புடகிரீபம் cou, jarre, pot, bocal, bloc d'airain (qui a un long cou étroit; — நதி, *V.* புடவிக்ஷேபம்; — பாகம் cuisson, digestion, sublimation; — புத்தி vrai mouvement d'une planète; — பேதம் sinuosité —, détour de rivière, ville; — பேதனம் ville; — விக்ஷேபம் distance apparente des centres du soleil et de la lune au moment de la conjonction, latitude apparente de la lune; கடைசியி லாயிரம் வறட்டியிலேபுடமிட்டுப் போட்டால்எல்லாந்தீர்ந்துபோம் enfin si on brûle 1000 bouses de vache, tout sera fini, ou la mort arrangera tout.

புடலிக்கிறது, லித்தேன், லிப்பேன், லி, லிக்க, *v. n.* புடலித்தல், *n. v.* jouer plusieurs ensemble d'instruments de musique, souffler en s'arrondissant, s'arrondir.

புடலிப்பு, *n. v. du préc.* rondeur.

புடல், (படோலம், la plante trichosanthes anguina, espèce de concombre dont le fruit ressemble à un serpent : *l'adj. est* புடலம்: புடலங்காய் concombre à forme

de serpent; புடலம்பூ fleur de cette plante; நாய்ப் —, V. நாய்ப்புடோல்.

*புடவி (பிருதிவி), la terre : — மூலம் la plante சிறுகுறட்டை.

புடவை toile, habit: பழம்—vieille toile; —த்தொழில் manufacture —, commerce de toiles; புடவையைக்கட்டிக்கொள்ளுகிறது mettre —, s'attacher sa toile, s'en revêtir.

*புடனம், (sphoutana), action de fendre, de déchirer, d'ouvrir...

புடாசுழினை, la plante செங்காயுருவி.

புடி, qualité.

*புடிகை, (poutikâ), cardamome.

*புடிதம், (poutita), poing, fermer la main pour tenir quelque chose.

புடை, 1° place, côté, enflement, boule, rondeur, guerre, V. பாழி. 2° *n. v. imp. et part. de* புடைக்கிறது, coup, action de frapper, de vanner : அடுப்புப்புடை place du foyer; — கொள்ளுகிறது s'étendre —, s'élargir (*v. a.* un mal, un ulcère...), s'enfler; — க்கருத்து sens indirect, partialité; — சூழ்ந்துவருகிறது accompagner, escorter, se réunir autour, se joindre à côté d'un autre, entourer : — நூல், V. சார்பு நூல்; — பெயர்கிறது changer de côté, aller et venir —, revenir à côté, — indirectement, revirer, changer et réussir; — பெயர்ச்சி changement de côté, revirement, retour indirect, — à côté, tangente, allée et venue à côté, changement suivi de réussite; — பெயர்ச்சித்தொழிற்பெயர் nom verbal qui exprime un changement et un effet; — பெயர்ச்சிவினை verbe qui exprime un changement et un effet; — பொருள் chose secrète, — cachée; — மண் terre de blanchisseur; — விழுகிறது se gonfler, se ruiner, se détériorer, un côté tomber.

புடைக்கிறது, டைத்தேன், டைப்பேன், டை, டைக்க, *v. a.* புடைத்தல், *n. v.* vanner, éventer, battre, frapper, heurter, donner des coups de poing, donner des chiquenaudes sur les tempes (sorte de châtiment qu'on s'inflige ou qu'on éprouve), pousser, repousser, percer, enfler, mouvoir, remuer, un oiseau battre des ailes ou les agiter, nager; புடைத்துக்கொண்டிருக்கிறது enfler, une tumeur se former; — ப்போடுகிறது vanner, battre...

புடைப்பு, *n. v. du préc.* action de vanner... coups, tumeur, enflement.

புடையன், serpent venimeux long d'une coudée.

புட்டவை, toile, habit : — க்குஞ்சம் nombre de fils d'une —, frange de toile, toile blanche.

*புடோடகம், (புடம், உடகம்), parasol blanc.

புடோல், (*de* படோலம்), la plante புடல்: புடோலங்காய் son fruit, concombre à forme de serpent.

*புட்கரம், புட்கரன், புட்கரிணி, புட்கலம், புட்கலை..., V. புஷ்கரம்.....

புட்குத்திருப்பி, P. புட்டுத்திருப்பி.

புட்குரல், (புள், குரல்), voix d'oiseau.

*புட்டகம், புட்டம்... V. புஷ்டகம், புஷ்டம்...

புட்டல், fardeau porté sur la tête (surtout par ceux qui conduisent des bœufs chargés).

*புட்டி, 1° V. புஷ்டி. 2° *ou*

புட்டில், corbeille, panier, — pour arroser, — puiser l'eau d'un étang, van, — à vanner, fourreau, doigtier : — புட்டிவெல்லம் mélasse, — renfermée dans un petite corbeille du feuilles de palmier.

புட்டு, espèce de petit gâteau : — க்கூடை corbeille de moyenne grandeur, V. நீற்றுப்பெட்டி : — த்திருப்பி la plante வட்டத்திருப்பி : — ப்பழம் espèce de fruit mangeable.

*புட்பகம், V. புஷ்பகம்.

*புட்பம், *et ses composés*, V. புஷ்பம்.

புட்படுத்துகிறது, புட்படுத்தல், (புள்). prendre des oiseaux.

புணரி, mer, flots, — de la mer.

புணருகிறது, *et* புணர்கிறது, ர்ந்தேன், ருவேன், *ou* ர்வேன், ரு *ou* ர், ர, *v. n. et* புணருதல், புணர்தல், *n. v.* s'unir, se joindre, s'approcher, s'accoupler, coucher avec, avoir commerce charnel, (les lettres ou les mots...) se combiner ou s'unir, s'accorder, s'adapter.

புணர், 1° nouveauté. 2° *imp. et part. du préc.* uni, joint, accouplé. 3° *imp. du suiv.* — நிலை fig. de rhét. qui consiste à présenter 2 choses ou 2 sens ensemble.

புணர்க்கிறது, ர்த்தேன், ர்ப்பேன், ர், ர்க்க, *ou* புணர்த்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, *v. a. de* புணர்கிறது joindre, unir, faire —, accoupler, faire briller, trouver —, employer des expédients, revêtir, comparer 2 idées, joindre —, combiner les lettres.... accorder.

புணர்ச்சி, *n. v. de* புணர்கிறது, union, jonction, réunion, combinaison, — des lettres du mot final avec celles du mot suivant, commerce charnel, copulation, accouplement; — க்காரன் libertin, débauché, putassier; இலச்சைகேடான —, crime contre nature; இலச்சைகேடான — க்காரன் sodomite; — பண்ணுகிறது s'accoupler, forniquer, s'unir, unir; —

மாலை le 31me des பிரபந்தம் dit தண்டக மாலை ; — விகாரம் irrégularité dans l'union de 2 mots lorsqu'on ajoute, change ou retranche une lettre ; புணர்ச்சியின் மகிழ்தல் joie de l'union..., c'est une des divisions de l'அகப்பொருள் dans les poèmes érotiques.

*புணர்தல், *n. v. de* புணர்கிறது.

புணர்த்தல், புணர்த்துதல் *n. v. de* புணர்க்கிறது, *et de* புணர்த்துகிறது.

*புணர்பூசம், *P.* புனர்பூசம், *V.* புநர்தம்.

புணர்பபு, *n. v. de* புணர்க்கிறது, coïtion, association d'idées, conviction, ruse, *ou*

புணர்வு, *n. v. de* புணர்கிறது, union, jonction, réunion, connexion, rapport, combinaison, copulation, accouplement, le corps humain (réunion du corps et de l'âme).

புணை, 1° radeau, vaisseau, navire, bambou, fers, entraves. 2° *imp. et part. des suiv.*

புணைகிறது, புணைக்கிறது,... *V.* பிணைகிறது, பிணைக்கிறது...

புண், plaie, blessure, ulcère, chair, — baveuse, excroissance : — படுகிறது être blessé, un ulcère se former, s'offenser, se chagriner ; — வாய் ouverture —, trou d'un ulcère,

*புண்டரம், புண்டரகம், (poundra, ka), canne à sucre rouge, — à sucre blanche, nénuphar blanc, marque faite sur le front, ligne ou linéament (de la tête ou de la main), aigle, singe rouge, pays comprenant une partie du Bengale et du Béhar : புண்டரகேளி l'animal, qui s'amuse avec les cannes à sucre, *i. e.* l'éléphant.

*புண்டரன், (*id.*), un Daïtya, *i. e.* வைதத்தியன் ou être infernal censé incarné en சிசுபாலன் cousin et ennemi de Krichna.

*புண்டரிகம், *P.* புண்டரீகம், (poundarika), éléphant du sud-est, léopard ou tigre, couleur blanche, ombrelle blanche, signe de victoire, nénuphar, — blanc, espèce d'aigle, — de lèpre, — de drogue, — de serpent dit amphisbœna, fièvre des éléphants, pot-à-l'eau d'étudiant, espèce de mangue, — de canne à sucre, — de ver à soie, scarabée ou insecte volant ; புண்டரீகக்கண்ணன், புண்டரீகாக்கன், புண்டரீகாக்ஷன், (அக்ஷம்), celui qui a des yeux de nénuphar, *i. e.* Vichnou.

*புண்டரியம், (poundarya), plante rampante employée comme remède pour les yeux malades.

புண்ணாக்கு, *P.* பிண்ணாக்கு.

புண்ணாகிறது, (புண், ஆகிறது), une plaie —, un ulcère se former, se blesser.

புண்ணாக்குகிறது, (*id.* ஆக்குகிறது), blesser, faire une plaie (par des corrosifs...).

புண்ணாயிருக்கிறது, (*id.* ஆயிருக்கிறது), être une plaie.

புண்ணாறுகிறது, (*id.* ஆறுகிறது), une plaie se cicatriser, un ulcère se guérir.

*புண்ணியம், (pounya), vertu, bonne action, œuvre pie, — charitable —, méritoire, bien, bonnes œuvres, mérite moral, charité, piété, sainteté, pureté, purification, chose sainte, — divine, auge, — pour abreuver le bétail ; — கட்டிக்கொள்ளுகிறது, — செய்கிறது pratiquer la vertu, faire le bien ; — வலிக்கிறது la vertu être avantageuse. On compte 7 actes de vertus : புண்ணியம்-எ les 7 vertus : நகங்கிருதி *ou* தாழ்ச்சி humilité, தானம் aumône, விரதம் pénitence ou observances religieuses qu'on s'impose, சிநேகம் affection, bonté, தபோசனம் hospitalité, கமை patience, உற்சாகம் force ou courage ; புண்ணியம் கூ les 9 actes de vertu ou de civilité (envers les personnes de haut rang ou qui sont en grande estime, savoir : எதிர்கொளல் aller à la rencontre de quelqu'un, பணிதல் saluer respectueusement, ஆசனத்திருத்துதல் faire asseoir sur un siège, காள்கழுவல் laver les pieds, அருச்சித்தல் faire des présents, தூபங்கொடுத்தல் offrir de l'encens ou des parfums odoriférants, தீபங்காட்டல் offrir des flambeaux de camphre, புகழ்தல் louer, அமுதயேந்தல் offrir de la nourriture : புண்ணியகந்தம் l'arbre சண்பகம் ; — கருமம் bonne œuvre, acte de vertu ; — காலம் bonne occasion, temps divin ; — க்கதை histoire édifiante, vertueuse, conte moral : — க்கருத்து intention pieuse, — vertueuse ; — சடம், — சரீரம் corps saint, personne vertueuse ; — சரித்திரம் conduite vertueuse, histoire édifiante ; — சலம் eau bénite, eau lustrale ; — சனம் gens vertueux ; — சனன் homme —, être vertueux, géant, Yakchen, être censé divin au service de Koubêren. — சனேசுவரன் Koubêren maître des Yakchers : — சன்மம் origine vertueuse, gens vertueux ; — சாலி personne —, femme vertueuse, *ou* — சீலன் homme vertueux ; — சுருபி homme saint, — vertueux, être divin ; — சுலோகன் homme vertueux, célèbre dans les poèmes sacrés, *i. e.* le roi நளன், Youdichstiren *ou* உதிட்டிரன் l'aîné des Pândavers ; — சுலோகை, *fém. du préc.* femme vertueuse, célèbre, Sidei femme de Râmen, Draoupadei femme des 5 Pândavers ; —

சேத்திரம், — க்ஷேத்திரம் lieu saint, terre sainte, *V.* புண்ணியபூமி ; — ச்சாந்தம், — ச்சாந்து cendres de bouses de vache réputées sacrées par les Indous : — ஸ்தலம், — த்தலம் place sainte, lieu qui purifie et fait croître en vertu ; — ஸ்தானம், — த்தானம் lieu saint, place sainte, le 9me signe à compter de celui qui se lève ; — தருசனம் geai bleu ; — தானம் don charitable, aumône ; — திருணம் herbe dite தருப்பை de couleur blanche : — தினம், — திவசம் jour saint, — favorable —, heureux ; — த்தீர்த்தம் eau réputée sacrée, purifiante et objet de pélerinage ; — த்தோற்றம் ஃ les 4 espèces de vertu ou de mérite ; தவம் pénitence, ஒழுக்கம் bonnes mœurs, கொடை libéralité, aumône, கல்வி science ; — நதி fleuve réputé sacré, — dont l'eau est censée purifier ; — பலம் fruit—, mérite —, réconpense de la vertu, jardin, bosquet ; — புத்திரன் enfant vertueux ; — புருஷன் homme vertueux ; — பூமி terre réputée sacrée, terre sainte des Indous,— située entre les monts Himalaya, les monts Vindhya et les 2 mers du Bengale et d'Oman ; — முதல்வன், — மூர்த்தி le premier en vertu, Dieu, Arouguen, Bouddha ; — யாகம் sacrifice pour purifier, *V.* புண்ணியாகம் et புண்ணியாகவசனம் : — யோகம் effet des actions vertueuses ; — ராத்திரம் nuit censée sacrée, — propice, —consacrée à la mémoire de quelqu'objet religieux : — லோகம் le monde de la vertu, le ciel, le paradis, séjour de la béatitude ; — வாசனம் lecture pieuse, parole sainte, *V.* புண்ணியாகம் ; — வாரி eau lustrale.

*புண்ணியவதி, புண்ணியவாட்டி, (புண்ணியம், வதி, ஆட்டி), femme vertueuse.

*புண்ணியவான், புண்ணியவாளன், (*id* vân, ஆளன்), homme vertueux, — de bien.

*புண்ணியன், (புண்ணியம்), homme vertueux, charitable, saint, pur, religieux (et à tort) Siven, Arouguen, Bouddha.

*புண்ணியாகம், (*id.* ahan *jour*), jour sacré, — de fête, purification, cessation des menstrues, *ou P.* புண்ணியயாகம் sacrifice ; புண்ணியாகவாசனம் répéter 3 fois à un sacrifice le mot புண்ணியாகம் c'est un jour sacré.

புண்ணியாகாரம், jour sacré, — pur.

புண்ணியாக்கம், l'arbre குந்துருக்கம், — qui donne l'encens mâle ou oliban.

புண்ணியாத்துமா, புண்ணியம், ஆத்துமா, âme —, personne vertueuse, homme vertueux.

*புண்ணியோதகம், (*id.* உதகம்), eau bénite, — lustrale.

*புண்ணியோதயம், (*id.* உதயம்), bonne fortune, bonheur (regardé par les Indous comme l'effet des vertus d'une vie précédente.)

புண்ணீர், (புண், நீர்), pus, sang (qui sort d'une plaie).

புண்ணுடல், (*id.* உடல்), *V.* பச்சையுடல்.

புண்வாய், (*id.*), ouverture d'une plaie.

*புத, *obl. de* புதன் : — சனன், (சனம்), sage, savant ; — சுதன் Pouroûraven, fils de Boudhen, 2me roi de la dynastie lunaire : — தாதன் Sandiren ou சந்திரன் père prétendu de புதன்.

*புதர், 1° *pl. de* புதன், sages, poètes, savants, dieux prétendus. 2° buisson, hallier, broussailles, lieu couvert de buissons, herbe ; விரிந்தபுதர் broussailles très étendues, large buisson ; புதர்வீடு berceau d'arbres, — de verdure, lieu couvert de plantes rampantes ; புதருக்குட் புகுந்துகொள்ளுகிறது se cacher dans des broussailles.

புதல், sourcil, herbe, plante, arbrisseau

புதல்வன், *pl.* புதல்வர், fils, enfant : புதல்வனைப்பெறுதல் engendrer, — avoir des enfants.

புதல்வி, *fém. du préc.* fille.

*புதவாரம், (புதன்), mercredi, jour consacré à Mercure.

புதவு, espèce d'herbe, porte, guichet ou petite porte dans la grande porte d'un fort, — d'une tour de pagode, fausse porte, enfer.

புதற்பூ, (புதல்), fleur de buisson, d'herbe, d'arbrisseau..., c'est la 4me des 4 espèces de fleurs dites பூ-ஃ.

*புதன், (boudha), Bouddha ou Boudhen fils de சந்திரன் et régent de la planète Mercure, la planète Mercure, mercredi, sage, savant, poète, Dieu ; — கிழமை mercredi ; — அன்றுராத்திரி la nuit de mercredi ; புதனுக்கிளைபோன் (surnom de கருடன்.

புதா, la cigogne indienne dite கொக்கு.

புதாரு, buisson, berceau couvert de plantes rampantes.

*புதானன், (boudhâna), sage, savant, gourou, précepteur spirituel.

*புதிதம், (boudhita), chose connue.

புதிசு, புதிது, *P.* புதியது, chose nouvelle : புதிசான, புதிதான nouveau ; புதிதாக்குகிறது, புதிதாய்ப்பண்ணுகிறது renouveler, faire nouvellement ; புதிதாய், புதிதாக nouvellement.

புதுதுண்கிறது, (புதிது, உண்கிறது), manger d'une chose nouvelle. Les Indous choisissent pour cela un bon jour ou un jour de fête.

புதிய, *adj. de* புதுமை, nouveau, neuf; — நுட்பம் la nouvelle subtilité, nom d'un traité de logique.

புதியர், புதியவர், புதியோர், (புதிய), nouveaux venus, hôtes, convives, novices.

புதியது, (*id.*), *pl.* புதியன, ce qui est nouveau, chose nouvelle: புதியனபுகுதல் entrer dans des choses nouvelles, employer des mots nouveaux.

புதிர், 1° *sync. de* புதியகதிர், nouvel épi, prémices —, nouvelle gerbe de blé dont une partie est offerte à Indiren et l'autre suspendue dans la maison, chose nouvelle, 2° mot obscur, — d'un sens caché ou profond.

*புதிலன், (boudhila), sage, savant.

புதிலி, outre d'huile.

புதினம், (புது, இனம்), nouveauté, merveille: புதினமான nouveau, merveilleux.

புதினு, nom d'une plante.

புதீதம், *V.* புத்தம்.

புது, 1° *adj. de* புதுமை, nouveau, neuf, 2° *imp. de* புதுக்கிறது; — க்கொல்லை champ nouveau, — nouvellemant défriché; — க்கோலம் nouvelle mode, nouvel accoutrement: — ச்சரக்கு nouvelle marchandise; — த்தண்ணீர் eau nouvelle, — fraîche, nouvelle crue des rivières après les pluies; — த்தரை, — நிலம் nouvelle terre, sol nouveau; — நாணயம் chose nouvelle, nouveauté, nouvelle coutume, — monnaie; — ப்பணம் nouveau fanon, pièce de monnaie nouvelle ou neuve; — புலம் champ nouveau, — nouvellement cultivé; — ப்போதகன் novateur; — புதுக்கை renouvellement, commencement; — முகனே commencement, nouveau, devant; — முகம் nouveau visage, personne inconnue; — வரம்பு nouvelle chaussée dans les rizières.

புதுக்கிறது, 1° துக்தேன், துப்பேன், து, துக்க, *v. n.* se renouveler, 2° *sync. de.*

புதுக்குகிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v. a.* (புது), புதுக்கல், புதுக்குதல், *n. v.* renouveler, raccommoder: புதுக்க, *inf.* nouvellement.

புதுக்குவிக்கிறது, *a. caus de* புதுக்குகிறது, faire renouveler.

புதுக்கை, 1° (புது), nouvellement, 2° *n. v. de* புதுக்கிறது, renouvellement.

புதுசு, *P.* புதிசு, chose nouvelle; புதுசாய் nouvellement; புதுசான nouveau, neuf.

புதுச்சேரி, (புது, சேரி), nouvelle ville, nouveau village, la ville de Pondichéry (en anglais Pondicherry).

புதுப்பிக்கிறது, ப்பித்தேன், ப்பிப்பேன், ப்பி, ப்பிக்க, *v. a. ou caus. de* புதுக்கிறது renouveler, corriger, raccommoder.

புதுப்பிப்பு, புதுப்பித்தல், *n. v. du préc.* renouvellement, raccommodage, correction.

புதுமை, (புது, மை), nouveauté, chose nouvelle, — étrange, — extraordinaire, merveille, miracle, abondance; — செய்கிறது, — பண்ணுகிறது faire merveille, — des miracles; — யான nouveau merveilleux, miraculeux; (*l'adj. est* புது, புதிய, புத்து, *et* பூது *devant une voyelle*).

புதுவது, (புது), chose nouvelle.

புதுவை, *sync. P.* புதுச்சேரி, Pondichéry.

புதை, 1° flèche, faisceau —, paquet de flèches, corps, 2° *sync. de* புதுமை, nouveauté. 3° (புதன்), connaissance, intelligence. 4° *n. v. des suiv.* cachette, lieu secret 5° *imp. et part. de* புதைகிறது. 6° *imp. de* புதைக்கிறது; — பொருள் chose cachée, enfouie, secrète, sens caché, discours ou écrit obscur, énigmatique, difficile à comprendre, trésor; — வாணம் gerbe de fusées.

புதைகிறது, தைந்தேன், தைவேன், தை, தைய, *v. n.* (புதை), புதைதல். *n v.* se cacher, s'ensevelir, être enterré, enseveli, caché, enfoui, s'abaisser.

புதைக்கிறது, தைத்தேன், தைப்பேன், தை, தைக்க, *v. a. du préc.* புதைக்குதல், புதைத்தல், *n. v.* enterrer (un cadavre...), ensevelir, enfouir, cacher, employer des expressions obscures, parler ou écritre en paraboles, d'un style obscur ou trop élégant, abaisser; புதைத்துப்போடுகிறது, — வைக்கிறது enterrer, cacher en terre, enfouir.

புதைப்பு, *n. v. du préc.* action d'enterrer .., enterrement, enfouissement, abaissement, cachette, trésor, réserve.

புதையல், *opt. et n v. de* புதைகிறது, trésor, — enfoui en terre, chose cachée, — enfouie, cachette, lieu caché, enfouissement.

புத்தகம். *P.* புஸ்தகம் livre manuscrit, feuille de livre, chile ou toile peinte.

*புத்தசேஷம், புத்தசேடம், (புத்தம்), restes d'un repas.

புத்தப்புதியது, (புத்த, *P.* புத்து), chose très nouvelle.

புத்தமுதம், (புத்து, அமுதம்), nouvelle nourriture, — ambroisie.

*புத்தம், 1° (buddha), le Bouddhisme,

ou secte de Bouddha, une des 6 புறச்சமயம் ou sectes hétérodoxes des Indous, chose connue, être connu, compris 2° (bhoukta), nourriture, repas, jouissance.

புத்தரக்கன், (புத்து, அரக்கன்), nouveau, géant, gros courtaud, homme trapu.

புத்தரிசி, (புத்து, அரிசி), nouveau riz pilé.

*புத்தர், (bouddha), Bouddhistes, *pl. de*

*புத்தன், (*id.*), Bouddha, fondateur du Bouddhisme et regardé par quelques-uns comme la 9me incarnation de Vichnou, l'instruction personnifiée, Bouddhiste, précepteur déifié, sage, savant, petite pièce de monnaie.

*புத்தாகமம், 1° (புத்தம், ஆகமம்), le livre censé sacré du Bouddhisme, 2° (புத்து, ஆகமம்), le nouveau livre sacré.

புத்தாத்திரி, l'arbre அரிநெல்லி.

புத்தாம்பழம், un des 120 corps naturels ou minéraux secondaires.

*புத்தி, 1° (bouddhi), esprit, intelligence, entendement, connaissance, jugement, réflection, prudence, admonition, avis, conseil, avertissement, réprimande, instruction, doctrine. 2° (bhoukti), manducation, jouissance; — கற்பிக்கிறது donner des avis, avertir, instruire; — கெட்டவன் homme qui a perdu le bon sens, insensé, fou, lourdaud, sans esprit; — க்கூர்மை subtilité —, finesse d'esprit, pénétration —, force de l'intelligence, prudence — சீனம், — ஹீனத்துவம், — கேடு; — க்குறைச்சல் manque d'esprit, stupidité, grossièreté; — சகாயன் conseiller, ministre; — சாலி, *m. f.* personne —, homme d'esprit, personne intelligente, habile, judicieuse: — சீலி être intelligent; — சொல்லுகிறது donner des avis, des conseils, admonester, faire des représentations; — த்தாழ்ச்சி petitesse —, manque d'esprit, imprudence; — தீக்ஷணம், V. புத்திக்கூர்மை; — படிப்பிக்கிறது instruire; — போதனை, — மதி avis, conseil, instruction, intelligence, prudence; — மதிசொல்லுகிறது donner des avis, conseiller, instruire; — மயக்கம் trouble, dérangement d'esprit, folie, sottise; — மழுக்கம், — மழுங்கல் manque d'esprit, stupidité, sottise; — யறிகிறது avoir la raison, — l'âge de raison, devenir nubile, discerner; — யறிந்தபெண் fille nubile, — en âge de raison; — யாய் avec esprit, — raison, sagement, prudemment; — யின்மை, — யீனம் manque —, petitesse d'esprit, — d'intelligence, sottise, bêtise, folie; — யீனன் homme dénué d'esprit, sot, bête, stupide, imprudent; — யுண்டாய்ப்பிழை sois sage et vis heureux; — யுள்ள qui a de l'esprit, intelligent, sage, prudent, habile; — யூட்டுகிறது instruire, donner des avis; — விகாசம் défaut d'intelligence; புத்தியைவிளக்குகிறது, — ப்பிரகாசிப்பிக்கிறது éclairer l'esprit, ouvrir l'intelligence; புத்திக்கெட்டாதது ce qui est audessus de l'intelligence, incompréhensible.

புத்திதம், l'arbre காஞ்சிரை ou எட்டிமரம்.

*புத்திமான், (புத்தி, mân), homme d'esprit, sage, prudent, judicieux, habile, savant.

*புத்திரகன், (புத்திரன், ka), fils (terme de tendresse), ami, trompeur,.

*புத்திரகை, புத்திரிகை, *fém. du préc.* fille, copie, l'opposé de மாதிரிகை.

*புத்திரஞ்சீவகம், (புத்திரன், சீவம்), V. புத்திரசீவம்.

*புத்திரன், *pl.* புத்திரர், (pouttra), fils, enfant, le 5e signe ou la 5me mansion à compter du point de conjontion, du soleil avec un signe du zodiaque: புத்திரகாமியம், — காமியை désir d'avoir des enfants, *ou* — காமியயாகம், — காமேஷ்டி, (காமம், இஷ்டி), sacrifice payen pour obtenir des enfants; — சந்தானம் enfants, progéniture, lignée, postérité, descendant mâle; — சம்பத்து obtention d'enfants, enfants, nombreuse famille, postérité, bonheur d'avoir des enfants; — சாலி qui qui a un ou des enfants; — சீவம் l'arbre nagelia putranjiva dont le fruit sert à faire des colliers auxquels on suppose une vertu prolifique; — சுவீகாரம் adoption, — d'enfant, affiliation; — ஜு sou *mère*), mère d'un fils; — சோகம், — சோபம் douleur de la perte d'un enfant; — தானம் procréation —, don d'enfants, faveur d'avoir des enfants; — த்தானம், — ஸ்தானம் le 5me signe à compter de celui qui se lève; — த்துவம் filiation; — நாதன் celui qui est entretenu par son fils; — பாக்கியம் bonheur d'avoir des enfants; — பௌத்திரர், — பவுத்திரர் fils et petits-fils, descendants, postérité; — பௌத்திர (பவுத்திர), — பாரம்பரியம் lignée, suite de descendants; — பௌத்திரீணம், (îna), descendance de père en fils; — ப்பிரதிநிதி enfant adoptif; — substitué pour un autre; — மார்க்கம், V. இரிபுமார்க்கம்; — யாகம், V. புத்திரேஷ்டி; — லாபம் avantage d'avoir des enfants; — வான், V. புத்திரவான்: — விர்த்திக்காகிறது, (விருத்திக்கு, ஆகிறது), servir à la procréation d'enfants, procréer des enfants; — வாஞ்சை, — வேதனை, — வேடனை, (வேடனை), V. புத்தி

கோடனை. Les Indous comptent 12 sortes de fils, savoir: *ஔரசன்* fils légitime, — né d'une épouse de même caste que son mari; *புத்திரிகாபுத்திரன்* petit-fils, fils de la fille, destiné à remplacer son aïeul; *க்ஷேத்திரசன்*, (*க்ஷேத்திரம், சன்*), fils de pélcrinage, — qu'une femme a d'un autre homme du consentement de son mari; *கூடசன்* enfant adultérin. 5° *கானீனன்* bâtard né avant le mariage, *பௌனர்ப்புவன்* (*புனர்ப்பவம்*), fils de la femme, mais d'un second mari, *தத்தன்* fils adoptif, *கிரீதன், கிரீதகன்*, (krita), fils acheté de ses parents naturels; *சுவயந்தத்தன்* ...ni qui s'est donné lui-même pour fils, ... (*...சகம், ...டை, சன்*), fils 10° une femme enceinte à l'époque du mariage, *அபவித்தன்*, (apaviddha), enfant re... é de ses parents et adopté par un autre ... *...சேரன்* enfant né d'un esclave.

புத்திரவான், (*புத்திரன்*, vân), père, homme qui a un — ou des enfants.

புத்திரவதி, *fém. du préc.* mère, femme qui a un — des enfants.

புத்திராசாரியன், (*புத்திரன்; ஆசாரியன்*), homme instruit dans les sciences par son propre fils.

புத்திரான்னதன், (*id. அன்னம்*, da *qui donne*), homme nourri par son fils.

புத்திரி, *fém. de புத்திரன்*, fille.

புத்திரிகா, *obl. de புத்திரிகை*; — *சுதன்* — *புத்திரன்* fils de la fille, petit-fils; — *பர்த்தா*, — *பத்தா* gendre; — *ப்பிரசூ* mère d'une fille.

புத்திரிகை, (*புத்திரி*, kâ), fille, poupée, marionnette, copie.

புத்திரேடணை, புத்திரேஷணை, (*புத்திரன், எடணை*), désir d'avoir des enfants.

புத்திரேஷ்டி, புத்திரேஷ்டிகை; (*id. இஷ்டி*, kâ), sacrifice pour avoir des enfants

புத்திராசுவரியம், (*id. ஐசுவரியம்*), résignation des biens du père à son fils ou à ses enfants.

புத்திரோற்பத்தி, (*id. உற்பத்தி*), conception, naissance d'un fils, — d'enfant.

புத்திவான், (*புத்தி*, vân, *affixe*), homme d'esprit.

புத்திறி, les plantes *கறிமுள்ளி* et *சிறுமெல்லி*.

புத்தின்சாரி, l'arbre *காஞ்சிரை*.

புத்தீந்திரியம், (*புத்தி, இந்திரியம்*), facultés intérieures de l'esprit.

புத்து, 1° (pout), un des enfers des Indous, auquel sont condamnés, selon eux, ceux qui n'ont point eu d'enfants. 2° *adj. de புதுமை devant une voyelle*, nouveau, neuf. 3° *P. புற்று*. tertre élevé par les fourmis blanches; *புத்துருக்குநெய்*, (*உருக்கு*), nouveau beurre nouvellement liquéfié.

புத்துவளி. *V. புத்தேள்*.

புத்தூர், (*புத்து, ஊர்*), la nouvelle ville, Pondichéry.

புத்தேணாடு, (*புத்தேள், நாடு*), le prétendu monde des dieux, le ciel.

புத்தேளிர், (*புத்தேள்*), les dieux, prétendus bienheureux, les habitants du ciel.

புத்தேள் Dieu, nouveauté.

புத்தேள், l'arbre *காஞ்சிரை* ou *எட்டிமரம்*.

புத்தோடு, 1° (*புத்து, ஓடு*), nouvelle tuile. 2° *P. புத்தேடு* nouvelle feuille.

புநர்சம்சுகாரம், புநர்சமஸ்காரம், (*புனர்*), répétition de cérémonie essentielle ou spéciale.

புநர்தம், புநர்வசு, (*id. வசம்*), la 7me constellation dite *புனர்பூசம்*, *i. e.* Castor et Pollux avec la Chèvre.

புநீதம், (*பும், ஈதம்*), vertu, mérite moral, bonne conduite, bon caractère.

புநீதன், (*புநீதம்*), homme vertueux, juste, pur, innocent, (surnom de) Arouguen, Siven, Indiren.

புத்தி, 1° *P. புத்தி*, esprit, connaissance, intelligence, science. 2° *P. புதன்*, Boudhen conducteur de la planète Mercure: *புத்திவாரம்* mercredi; — *வித்து* pierre verte, saphir.

புத்தியர், (*புத்தி*), poètes, savants, gens intelligents.

* *புமான்*; (poumân), homme, mâle, une des facultés de l'âme, pénis.

பும், (poums), mâle, pénis, mot imitatif de bruit: — *விருகம்* animal qui donne le musc, *ou* — *விருஷம்* rat musqué.

புபகடி, (*புயம், கடி*), ce qui courbe les reins, serpent.

புயகம், (*id.* ga *qui va*), ce qui a la marche tortueuse, *i. e.* serpent.

புயகி, *f. du préc.* serpent femelle,

புயகதாரணம், புயகாசனன், புயகாந்தகன், புயகாந்தன், புயகாபோசி, (*புயகம்*, dârana *déchirement*, *அசனம், அந்தகன், அந்தம், ஆபோசனம்*), ce qui déchire, détruit, mange les serpents, *i. e.* le milan *கருடன்*, le paon, la mangouste...

புயகோடரம், (*புயம், கோடரம்*), creux de l'aisselle.

புயங்கம், புயங்கமம், (*புயம்*, ga, gama *qui va*), 1° *V. புயகம்*. 2° *ou புயங்கதிருத்தம்* espèce de danse.

புயங்கி, *f. du préc.* serpent femelle.

புயம், *ou புஜம்* (bhoudja, bhoudjâ), épaule, bras, avant-bras, main, courbure, ligne courbe, côté, — d'une figure de

géométrie : புயத்துணை aide, secours, coup d'épaule : — பலம், — வலி, — வலிமை, force du bras ; — வகுப்பு partie de l'épaule, nom d'un livre.

புயல், P. புசல், tempête, ouragan, nuage, la planète Vénus, —qui cause la pluie.

*புயாகண்டம், (bhoudjâ, கண்டம்), ongle, *litt.* épine de la main.

*புயாதலம், (*id.*), la main.

*புயாந்தரம், (*id.* அந்தரம்), l'intervalle des 2 épaules, la poitrine.

புய்க்கிறது, ய்த்தேன, ய்ப்பேன், ய், ய்க்க, *v. a. et n.* புய்த்தல், *n. v.* arracher, déchirer, mettre en pièces, carder, pordure, devenir, exister.

*புரகிதன், P. புரோகிதன், brame ou gourou domestique qui préside aux cérémonies.

புரக்கிறது, ரந்தேன், ரப்பேன், ர, ரக்க, *v. a.* புரத்தல், *n. v.* garder, conserver, sauver, protéger, donner, établir, affermir, confirmer : புரந்தருளுகிறது daigner garder...; புரந்திருக்கிறது, être —, avoir gardé, conservé, protégé...

* புரசல், secret, chose creuse, creux à l'intérieur.

புரசு, l'arbre பலாசமரம் butea frondosa.

புரசை, P. புரோசை.

*புரஸ்கரணம், புரஸ்கிரியை, (pouras *devant*), remplir, accomplir, perfectionnement.

*புரஸ்காரம், புரஸ்கிருதம், (*id.*), perfectionner, finir, achever, préparer, arranger, mettre en ordre, mettre devant, attendre, garder, accuser, attaquer, assaillir, respecter, adorer, asperger d'eau bénite, promesse.

*புரஞ்சயன், (புரம், சயம்), victorieux, conquérant, nom d'un roi.

*புரஞ்சரம், (pourandjara), creux de l'aisselle, feu.

*புரஞ்சனன், (புரம், சனம்), vie, principe vital, âme.

*புரஞ்சனி, (*id.* i), intelligence, corruption.

*புரடம், (pourata), or.

புரட்சி, *n. v. de* புரளுகிறது, rotation, — des astres, reculement, renversement, — sens dessus dessous, bouleversement, retourner.

புரட்டல், *opt. et n. v. de* புரட்டுகிறது, roulement, renversement, bouleversement, tergiversation, tromperie, vomissement.

புரட்டன், (புரட்டு), menteur, trompeur, artificieux, tergiversateur, falsificateur, — de textes.

புரட்டாசி, புரட்டாதி, la 25me constellation des Indous dite aussi பூர்வபாத்திரபதம், *ou* — மாசம் le mois de புரட்டாசி de la mi-septembre à la mi-octobre ; — மாளயம் cérémonie funèbre générale des Indous dans le mois de புரட்டாசி.

புரட்டி, 1o *gér de* புரட்டுகிறது. 2o *n. app. du même, V,* புரட்டன். 3o *fém de* புரட்டன் trompeuse, artificieuse, tergiversatrice.

புரட்டு, *n. v. imp. et part. de* புரட்டுகிறது renversement, bouleversement, roulement, roulement, fraude, artifice, mensonge, tergiversation, falsification, perversion de textes, envie de vomir ; — க்காரன், *V.* புரட்டன்.

புரட்டுகிறது, ட்டினேன், ட்டுவேன், ட்ட, *v. a. de* புரளுகிறது, புரட்டுதல், *n. v.*, tourner, retourner, renverser, — sens dessus dessous, bouleverser, changer, faire —, rouler, falsifier —, tordre —, corrompre —, détourner le sens, tergiverser, vomir : புரட்டிப்போடுகிறது tourner, rouler, bouleverser... , *ou* — ச்சொல்லுகிறது tordre —, changer le sens ; — பார்க்கிறது tourner une chose et l'examiner.

புரட்டுருட்டு, (புரட்டு, உருட்டு), roulement bouleversement, fraude, mensonge, manquement à sa parole ; — பண்ணுகிறது *ou.*

புரட்டுருட்டுகிறது, (புரட்டு, உருட்டுகிறது) rouler, bouleverser, tromper, tordre — corrompre le sens des mots.

புரட்டை, 1o *P.* புரட்டாதி, la 25e constellation. 2o *P.* புரட்டாய் tu ne renverses pas, 2e *pers. nég. de* புரட்டுகிறது.

புரட்டோடியம், (புரட்டு, ஓடியம் mot sale, langage déshonnête.

*புரணம், 1o (pourana), mer, océan. 2o *P.* பூரணம், tout, plénitude. 3o (புரண்ட), roulement, renversement ; புரணபாவனை omniprésence.

புரணி, 1o chair, viande, nourriture. 2o *P.* புறணி, partie extérieure, peau, écorce, médisance.

புரண்ட, புரண்டு, *part. et gér. de* புரளுகிறது.

புரண்டை, 1o nom d'une plante grimpante, *V.* பிரண்டை. 2o *P.* புரண்டாய், tu as roulé, 2e *pers. du parf. de* புரளுகிறது.

*புரதகனன், (புரம், தகனம்), celui qui a brûlé la ville de திரிபுரம், *i. e.* Siven.

*புரதடி, (புரம், தடம் *dord*, i), rue du —, marché.

புரத்தல், *n. v. de* புரக்கிறது, donation, conservation, protection, affermissement.

புரந்தருளுகிறது, (புரந்து), daigner garder, — conserver.

*புரந்தரன், (புரம், தரம் peur), Indiren, voleur.

*புரந்தரை, (id. id.) le Gange, Ganguey déesse du Gange.

*புரந்தன், (id. da qui divise), Indiren.

புரந்தார், n. app. de புரக்கிறது, protecteurs, conservateurs, gardiens.

*புரந்திரி, (pourandhri), femme qui a des soutiens, — dont le mari et les enfants sont vivants.

புரந்து, gér. de புரக்கிறது.

புரப்பு, n. v. du même, garde, conservation, protection, don.

*புரம், (poura), grande —, ville, métropole, capitale, cité, (une place contenant de grands bâtiments, entourée d'un fossé et longue au moins d'un கோசு ou d'une lieue, s'appelle புரம் ou நகரம்; si l'étendue est d'un demi கோசு, elle se nomme, en sanscrit surtout, கேடம்; si elle est encore moindre c'est un கருவடம்; et un amas de maisons encore moindre se nomme கிராமம்), ville ou village en pays cultivé, maison, étage supérieur, corps, peau, calice de fleurs, la ville de Pâtalipoutra ou Patna. 2° (pouras), devant, avant, auparavant, à l'est. 3° Tribouram, dite திரிபுரம் ou புரம்-கூ, la triple ville ou la ville à triple enceinte, savoir: au dire des Indous, இருப்புமதில் rempart de fer, வெள்ளிமதில் rempart d'argent, பொன்மதில் rempart d'or. Siven la brûla. C'était la capitale du district de Tipperah, à l'est du Bengale, royaume du géant திரிபுரன், V. திரிபுரம்: புரமூன்றெரித்தோன், புரமெரித்தோன் celui qui a brûlé Tripouram, i. e. Siven; புரதேவதை prétendue divinité tutélaire d'une ville; — த்துவாரம் entrée —, porte d'une ville; — வாசி habitant de la ville.

புரவலன், (புரவு, அலன்), roi, protecteur, donateur, homme libéral.

புரவி, cheval, la 1re constellation (à tête de cheval), homme vif, alerte: — வட்டம் hippodrome, lieu pour exercer les chevaux.

புரவு, n. v. de புரக்கிறது, garde, protection, conservation, affermissement, don.

புரளல், opt. et n. v. de புரளுகிறது, V. புரட்சி.

புரளி, (புரள்), bouleversement, trouble, faute, ou புரளித்தனம் tergiversation, mensonge, manque de parole, dédit.

புரளுகிறது, ரண்டேன். ரளுவேன், ரளு, ou ரள், ரள, v. n. புரளுதல், n. v. rouler, se rouler, se tourner, se vautrer, une rivière déborder, passer par dessus les bords, changer, manquer à sa parole, se dédire, tergiverser: நீபுரண்டாய் ou பேச்சுப்புரண்டாய் tu as manqué à ta parole; புரண்டுபேசுகிறது changer de langage; — போகிறது se déborder; கரைபுரண்டு தண்ணீரோடிப்போயிற்று l'eau a franchi les bords et s'est écoulée rapidement.

புரள், imp. part et n. v. du préc, rouleau, cylindre, inondation.

புரள்வு, n. v. du même, V. புரட்சி.

*புராகிருதபாவம், (pourâ antérieurement, கிருதம்), péché commis autrefois, on selon les Indous, dans une vie antérieure.

*புராடம், புராடணம், புராடனம், (புரம், அடம், அடனம்), séjour, habitation (dans une ville ..).

*புராணகன், (புராணம், ga qui va), lecteur des pouranas, Brama.

*புராணம், (pourâna), 1° Pourâna, poèmes sacrés des Indous composés ou compilés, dit-on, par Vyâsen et contenant la cosmogonie, l'histoire ou les légendes mythologiques des Indiens. Chaque pourana doit traiter de 5 sujets dits பஞ்சலக்ஷணம், savoir; la création, la destruction et la rénovation des mondes, la généalogie des dieux et des héros, le règne des Manous, les actions de leurs descendants: mais il y en a peu qui contiennent des matières historiques et généalogiques. On compte 18 pouranas; voyez leurs noms au mot அஷ்டாதசபுராணம். On dit qu'ils contiennent 400000 stances. Il y a aussi 18 pouranas inférieurs dits உபபுராணம் de moindre réputation, V. அஷ்டாதசோபபுராணம். 2° antiquité, histoire, vieille histoire, — légende: கீத — narration poétique; புராணபுருஷன் l'être ou l'homme ancien ou primordial, (au dire des Indous) Vichnou.

*புராணிகன், (புராணம், ika), homme qui ne s'occupe que de la lecture des pouranas.

*புராதலம், (pourâtala), la partie qui est au dessous des 7 mondes, l'abyme.

*புராதனம், (புரை, தனம்), antiquité, ancienneté; புராதனகாண்டம் l'Ancien Testament.

*புராத்தியக்ஷன், (புரம், அத்தியக்ஷன்), gouverneur de ville.

*புராந்தகன், (id. அந்தகன்), le destructeur de Tripouram, i. e. Siven.

*புராந்திமம், (புரை, antima final), ancienneté; புராந்திமகாண்டம் l'ancien testament.

*புராரி, (புரம், அரி), l'ennemi de Tripouram, i. e. Siven.

*புரார்த்தவிஸ்தாரம், (*id.* அர்த்தம்), partie d'une ville, faubourg.

*புரரவசு, (புரை), Bhichma ou வீட்டுமன் fils du roi சந்தனு et de Ganguey prétendue déesse du Gange, grand oncle des Pândavers. Les Indous prétendent que dans une vie précédente il était un des demi-dieux dits Vasous.

*புராவிருத்தம், (புரை), tradition, histoire, vieille légende *ou* புராவிருத்தக்கதை, புராவிருத்தாக்கியானம், (ஆக்கியானம்), vieille histoire.

*புரி, 1° (pouri), ville, capitale, cité, fort, village ou ville en pays cultivé, roi, rivière. 2° désir, lieu, corde, toron ou cordon de corde, corde de paille, conque, rouleau, écrou, filet —, pas de vis. 3° *imp. et part. de* புரிகிறது; — திரிக்கிறது, — முறுக்குகிறது tordre —, faire une corde, en tordre les cordons, forger des calomnies, — de faux rapports; — புரியாய்ப் பேயகிறது mettre les cordons d'une corde en rang séparément; — மணை bourrelet de cordes de paille pour mettre dessus des vases de terre...; — முகம் tour, — qui s'élève au dessus de la porte d'une ville, conque, limaçon; — மோகம் les arbres சம்புகாவல் et விளா, la pomme épineuse dite datura ou துஸ்தூரம்; இரட்டைப்புரிக்கயிறு corde double, — à 2 cordons.

புரிகிறது, ரிந்தேன், ரிவேன், ரி, ரிய, *v. a.* புரிதல், *n. v.* frire, produire, désirer, souhaiter, aimer; தயை — faire une faveur, accorder une grâce, être gracieux; புரிந்தருளுகிறது daigner accorder, — faire, accorder gracieusement.

*புரிசம், *P.* புருஷம், hauteur d'un homme.

புரிசாலம், pétition, demande pressante, vive sollicitation, importunité; — பிடிக்கிறது demander instamment, solliciter, presser vivement.

புரிசை, mur, muraille.

புரிந்து, *gér. de* புரிகிறது.

புரிந்தார், புரிந்தோர், *n. app. de* புரிகிறது amis, gens bienveillants; — மாட்டு dans ceux qui aiment.

புரியட்டகாயம், (புரி, அட்ட), corps subtil, — qui a rompu les liens (de la concupiscence).

புரியம், espèce de —, danse, drame, jeu.

புரிவு, *n. v. de* புரிகிறது, amour, amitié, désir.

*புரீஷம், புரீஷணம், புரீடம், புரீடணம், (pouricha, na), excréments, ordures, saleté, lie; புரீஷோத்சர்க்கம், (உத்சர்க்கம்), évacuer les excréments.

*புரு, (pourou). Pourou, 6me roi de la dynastie lunaire, nom d'un Daïtya ou தைத்தியன், ciel, paradis, résidence des immortels, poupon, fleur de farine, nom d'une rivière au nord ouest du சரசுவதி, *ou*

*புருகம், புருகு, (pourouha, — hou), grande quantité, beaucoup.

புருகுற்சன், un des 6 சக்கரவர்த்தி ou empereurs universels recommandables par leur grandeur et leur bonté paternelle.

*புருகூதன், (புரு *beaucoup*, hoûta *invoqué*), Indiren.

*புருஷம், புருடம், (pouroucha), hauteur d'un homme avec les 2 mains jointes sur la tête, le mont மேரு; நாலு — *ou abusivement* நாலாள் —, 4 fois la hauteur d'un homme.

*புருஷதை, (புருஷன்), virilité, nature —, qualité —, action d'homme, effort, prouesse, valeur.

*புருஷன், புருடன், (*id.*), homme (en général), le genre humain, mâle, homme, mari, chef, — de maison, âme, — vivante effort, prouesse, vie, le principe vivant, Dieu, l'Être suprême, Brama, Vichnou, Siven, atome, l'arbre புன்னாகம், ami, sectateur de la philosophie Sankhya, un des 10 நாடி ou pouls du corps humain qui est censé résider dans l'oreille: புருஷர், புருடர் hommes, maris, chefs; புருஷ *ou* புருடகாரம், — தத்துவம், — த்துவம், — த்தன்மை, *V.* புருஷதை; — குஞ்சரம் le plus excellent des hommes; — சார்த்தூலம், — சிங்கம், — புங்கவம், — புண்டரீகம், — ரிஷபம் le tigre — le lion, le taureau—, le nénuphar des hommes, *i. e.* homme excellent; — ஸ்பரிசம் contact —, rapport avec un homme, copulation; — ஸ்பரிசமில்லாதஸ்திரீ fille qui n'a pas eu de contact avec l'homme, vierge intacte; — த்துவேஷி misanthrope; — நாள் la constellation இரேவதி; — பசு homme, être humain; — பரிசம் *V.* புருஷஸ்பரிசம்; — ப்பிரமாணம் — மாத்திரம் mesure —, hauteur d'un homme, 4 coudées; — மேதம் sacrifice humain: — ராகம், *P.* புஷ்பராகம் topaze; — ரூபம் figure d'homme, — mâle, — virile; — லக்ஷணம் qualité —, élégance —, beauté —, marque de l'homme, une des règles de la physiognomonie; — வருச்சிதம் dépopulation; — வாகனம் véhicule porté par des hommes, palanquin, le prétendu char des dieux dit விமானம்; — வாகன் Koubèren qui se fait porter sur le dos d'un homme; — வித்தை art d'évoquer une —, évocation d'une prétendue divinité mâle; — வியாக்கிரம் l'excellence de

l'homme, homme distingué, —fort, emploi, vautour; புருஷனையும் மகனையுஞ்சாகக்கொடுக்கிறது livrer à la mort —, perdre (par la mort) son mari et son fils.

*புருஷாங்கனை, (புருஷன், அங்கனை), l'homme et la femme

*புருஷாசி, (*id.* asi *qui mange*), cannibale.

*புருஷாஸ்திமாலி, (*id.* அஸ்தி, மாலை), celui qui porte une guirlande d'os humains, *i. e.* Siven.

*புருஷாதமன், (*id.* அதமன்), homme vil, chassé de la caste.

*புருஷாதிகாரம், (*id.* அதிகாரம்), office —, devoir de l'homme, autorité d'un mari,

*புருஷாயு, புருஷாயுசு, (*id.* ஆயு, ஆயுசு), âge d'homme, durée de la vie de l'homme ; புருஷாயுசுள்ளமட்டுஞ்சொன்னேன் j'ai parlé de cela un âge d'homme ; புருஷாயுசுள்ளமட்டுங்கொடுக்கிறது donner —, soutenir un âge d'homme, *i. e.* jusqu'à la mort.

*புருஷார்த்தம், (*id.* அர்த்தம்), devoirs de l'homme, choses qui sont l'objet de ses désirs ; *i. e.* அறம் vertu, பொருள் richesse, bien acquis, இன்பம் plaisir pur et vertueux, வீடு paradis.

*புருஷோத்தமன், (*id.* உத்தமன்), l'homme excellent, (surnom de) Vichnou, titre des rois Gadjapati ou கசபதி, Djaïna déifié.

*புருஷோத்தி, (*id.* உக்தி), nom ou titre d'homme.

*புருஷோத்திகன், (*id.* உக்தி, ka), homme qui n'en a que le nom, — destitué de secours et d'amis.

*புருடம், 1° *V.* புருஷம், 2° l'arbre புன்னை.

*புருடன்..., *P.* புருஷன். *V. aussi les composé* de ce mot.

புருடா, mensonge, fausseté.

புருண்டி, jasmin.

*புருதம், (pourouda), or.

*புருவம், 1° (bhroû), sourcil. 2° cheval, ligne, bord ; — ஒதுக்குகிறது arranger les sourcils, புருவத்தைநெறிக்கிறது les sourcils se refrogner, prendre un air courroucé ou rechigné ; புருவமத்தியம், — மையம் le milieu des sourcils, l'intervalle entre les sourcils, le front, — qui est le siége de l'âme ou de l'intelligence, selon les Iudous, le siège où l'âme réside ou se déploie.

புருவை, jeune —, brebis, âge tendre.

*புரூணம், (bhroûna), fétus, embryon : புரூணகத்தி, — கத்திலை, (அத்தி), — க்கினம் (ghna *qui tue*), meurtre du fétus, avortement (qu'on procure) ; — கன் (han *qui tue*), qui fait périr le fétus.

*புரூணகம், புரூண்ணம், *P.* புரூணம்.

*புரூரம், (bhroû), sourcil

*புரூரவன், (pouroûravas), Porouraven fils de Boudha et second roi de la dynastie lunaire, le 5e des 6 சக்கரவர்த்திகள் ou empereurs paternels.

புரை, 1° trou, creux de tube, tuyau, écrou, — d'une vis, ulcère sinueux, — à l'anus, concavité intérieure d'une plaie, d'un apostème, séparation —, compartiment dans un sac, petit enfoncement —, trou ou niche dans un mur (pour mettre une lampe...), petite —, maison, petite chambre, cellule, cachot, prison, cabane, — de feuillage, hauteur, excellence, supériorité, particule de —, comparaison, comme, faute, offense, défaut, larcin, vol, larynx, partie supérieure de la trachée-artère, pli. 2° *imp. et part. de* புரைகிறது. 3° *imp. de* புரைக்கிறது. 4°* (pourâ), antiquité, vieille histoire, temps passé, — présent, — futur, l'avenir, orient : இரட்டைப்புரை doublure : இரட்டைப்புரையுடுப்பு habit doublé ; — குழல் enflure au cou ou à la gorge ; — யேறுகிறது remonter —, entrer —, passer par un tube..., quelque chose tomber dans le larynx, remonter dans le nez par l'effet de la toux —, — யேற்றம் manière de remonter —, montée par un tube...; — யோடுகிறது une fistule ou un ulcère être profond, s'étendre profondément.

புரைகிறது, ரைந்தேன், ரைவேன், ரை, ரைய, *v. a.* comparer, ressembler, coudre, ravauder, rapiécer, tresser, tisser, *V.* இழைக்கிறது : புரைய, *inf.* comme.

புரைக்கிறது, ரைத்தேன், ரைப்பேன், ரை, ரைக்க, *v. n.* entrer, sortir.

புரைசல், trouble, mutinerie.

புரைசு, *P.* புரசு.

புரைசை, *P.* புரோசை.

புரைச்சல், *n. v. de* புரைகிறது, *et de* புரைக்கிறது, coudre, tresser, tisser, sortir, *V.* இழைத்தல்.

புரைதல், *n. v. du même*, comparaison, ressemblance, couture.

புரைத்தல், *n. v. de* புரைக்கிறது, entrée, sortie.

புரைய, *inf. de* புரைகிறது, comme.

புரையுள், (புரை, உள்), maison, chaumière, cabane, — de feuillage.

புரையோர், (புரை), voleurs, gens vils, — éminents.

புரைவு, *v. a. de* புரைகிறது, couture, ravaudage.

*புரோகதி, (pourô, *obl. de* pouras *devant*), ce qui précède, — va devant ou en

avant, chien (qui court devant son maître), préséance.

*புரோகம், புரோகதம், புரோகமம், புரோகமனம், (id. ga, gama, gata *qui va*), ce qui va devant. aller devant.

*புரோகன், புரோகதன், புரோகமன், *m.* புரோகாமி, (*id.*), celui qui va devant.

*புரோகிதன், *pl.* புரோகிதர், (*id.* hita, *placé*), brame —, devin, — qui va dire la bonne aventure et lire l'almanach même aux dieux indous, *i. e.* à leurs statues, diseur de bonne aventure, augure, astrologue, — qui préside aux cérémonies et aux sacrifices d'une famille, Indiren, premier ministre (de certaines cours); —தொழில் emploi de brames astrologue; புரோகிதத்துவம் le talent prétendu de devin ou d'augure, prédiction, présage, augure, pronostic; — மானியம் terre sans impôts de brame devin, — qui explique le calendrier indien, — de l'astrologue.

புரோகத், (*persan*), vente.

*புரோக்ஷணம், (prôkchana), *V.* பிரோக்ஷணம்.

புரோக்ஷிக்கிறது. க்ஷித்தேன், க்ஷிப்பேன், க்ஷி, க்ஷிக்க, *v. a.* புரோக்ஷித்தல், *n. v.* asperger.

புரோசர், rois —, chefs d'un petit pays.

புரோசை, corde pour conduire et attacher un éléphant; elle est passée au cou de l'éléphant, ayant un nœud coulant de chaque côté, et lui sert de bride.

புரோக்ஷிக்கிறது, *v. a.* புரோக்ஷித்தல், *n. v.* purifier, nettoyer.

*புரோடாசம், (purôdâsa), beurre liquéfié, prière qu'on récite dans les oblations au feu, jus de சோமம் ou asclepias acida qu'on boit dans certains sacrifices, cuiller plate pour placer les gâteaux dans les offrandes au feu, restes employés dans une oblation au feu.

*புரோடி, (pourôti), irrigation d'eau —, courant de rivière.

*புரோட்சணம், புரோட்சிக்கிறது, *V.* புரோக்ஷணம்...

*புரோட்சிதம், (prôkchita), purification, nettoiement.

*புரோக்தம், புரோத்தம், (prôkta), chose dite, révélée.

புரோற்கிதம், un des 28 livres des Sivénistes.

☞ Voyez aux initiales பிரோ, plusieurs mots commençant en புரோ qui ne se trouvent pas ici.

புலக்கம், coutume.

புலக்கிறது, லர்தேன், லப்பேன், ல, லக்க, *v n.* (une femme mariée) hésiter à se rendre au devoir conjugal, refuser ce devoir ou faire semblant de le refuser, témoigner une feinte répugnance à son mari, être honteuse, montrer de la mauvaise humeur.

புலங்கோளி, (புலம், கொள்ளுகிறது), objet perçu par les sens.

*புலஸ்தி, புலஸ்தியன், (poulasti, ya), Poulastyen un des 9 brahmâdikas, un des 7 richis fils de Brama: — மைந்தர் les fils de Poulastyen, savoir: Koubêren, Râvanen, et ses fréres.

புலத்தல், *n. v. de* புலக்கிறது, hésitation pour le —, refus du devoir conjugal, feinte répugnance qu'une femme montre à son mari, bouderie.

புலத்தார், (புலம்), habitants, — d'un lieu.

புலப்பம், (புலப்படுகிறது), clarté, éclaircissement.

புலப்பாடு, (*id.*), détermination, éʌidence.

புலமை, (புலம், மை), génie —, talent poètique, — pour la composition.

புலமையர், புலமையார், புலமையோர், (புலமை), auteurs, poètes. On en distingue de 4 sortes. 1° கவி poète qui compose ou chaute des vers, (il y en de 4 sortes, voyez கவி-ஈ), 2° கமகன் commentateur qui explique dans un style clair les conpositions poétiques 3° வாதி orateur ou avocat, qui prouve tellement son sujet qu'il fait admettre son sentiment et réfute celui des autres. 4° வாக்கி rhêteur ou philosophe qui traite avec intérêt des 4 sujets nommés அறம் vertu, பொருள் richesse, இன்பம் plaisir, வீடு paradis.

புலம், 1° connaissance, science, information, place, lieu, côté du monde, rizière, champ, — de blé, graines d'herbes dites புல்லரிசி, les 5 sens ou objets des sens, *V.* ஐம்புலம். 2° *P.* புளம், horripilation, grandeur: — போனவழிமனம்போம் la volonté suit le chemin qn'ont pris les sens, *i. e.* se laisse souvent conduire pas les sens; புலப்படுகிறது, être ou devenir, clair, être perçu, évident, s'apercevoir, s'éclaicir, briller; —ப்படுத்துகிறது éclaircir, rendre clair, brillant, évident, apercevoir, percevoir.

புலம்பல், *opt. et n. a. de* புலம்புகிறது, lamentation, pleurs, sous —, chants plaintifs, élégie, compassion, clameur, cri, grand —, bruit.

புலம்பன், chef d'un district ou d'nn endroit maritime, — de la côte de la mer.

புலம்பு, 1° son —, bruit plaintif, la-

mentation, pleurs, gémissements, affliction, agitation, trouble, bruit, solitude, peur. 2° *imp. et part. de*

புலம்புகிறது, பினேன், புவேன், பு, ப, v. n. புலம்புதல், n. v. se lamenter, pleurer, gémir, rendre un son plaintif, bredouiller, déraisonner, retentir.

புலரி, aurore, point du jour, fin de la nuit.

புலருகிறது, ou புலர்கிறது, லர்ந்தேன், லருவேன் ou லர்வேன், லரு, ou லர், லர, v. n. புலருதல், புலர்தல், n. v se flétrir, se faner, dessécher, faire jour, le jour poindre.

புலர்த்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, v. a. du préc. புலர்த்தல், புலர்த்துதல், n. v. flétrir, faner, dessécher, chauffer, frotter, oindre, barbouiller.

புலர்வு, n. v. de புலர்கிறது, desséchement, point du jour.

புலவன், pl. புலவர், (புலம்), poète, auteur, savant, chanteur, barde, panégyriste, artisan ou *கம்மாளன்* orfèvre, comédien, danseur, Dieu, habitant du ciel, — du Souvargam, Arouguen, Dêvêndiren, Soupramanien. Boudhen ou Mercure.

புலவா, l'arbrisseau *பூவா*.

புலவி, n. v. de புலக்கிறது, modestie —, honte —, répugnance d'une femme envers son mari, bouderie; — *நீட்டம்* honte —, réserve —, bouderie —, pruderie entre époux.

புலவு, chair, viande, puanteur—, odeur de viande pourrie, enfer, sens, lieu.

புலன், P. புலம், les 5 sens ou objets des sens, (*V. ஐம்புலன்*), intelligence, sensation, organe des sens: — *வென்றோர்* ceux qui ont subjugué leurs sens, les ermites ou anachorètes, pénitents; — *வனப்பு* langage beau, facile et naturel, — qui parle aux sens.

புலாதி, souci, chagrin, vertige.

புலால், chair, viande, poisson, puanteur de viande: — *கட்டி* celui qui fascine ou arrête les poissons de la mer; — *கட்டுகிறது* fasciner —, arrêter les poissons.

புலானீர், (புலால், நீர்), sang, *litt.* eau de la viande.

புலி, tigre, le signe du Lion, une des 4 espèces d'onguent *சாந்துவகை-௸* 2° *P. புலை*, luette. 3° (bouli), vulve; *சிறுத்தைப் புலி* tigre tacheté de petites marques, *V. குண்டடியன்*; *சினப்புலி* tigre furieux; — *க்கண்கள்* pierre qui ressemble à l'œil du tigre, *i. e.* onyx: *க்குட்டி* jeune tigre; — *க்கொடியோன்* celui qui a un tigre représenté sur son drapeau, *i. e.* le roi *சோழன்*; — *த்தடுக்கி*, — *த்தொடக்கி* arbrisseau si épineux qu'il arrête le tigre, cæsalpina lacerans, aloès dit *கற்றாழை*, les arbrisseaux *சிங்கிலி* et *தொடரி*; —*த்தோல்* peau de tigre, *ou* — *த்தோலுடையோன்* celui qui a —, qui porte une peau de tigre, *i.e.* Siven; —*நகம்* griffe de tigre; —*நகக்கொன்றை* l'arbrisseau cæsalpinia ligulata: — *பாய்கிறது* le tigre s'élancer, se jeter sur — *பாய்ந்துபோர்கிறது* le tigre se précipiter et saisir sa proie; — *முகக்கடுக்கன்*, — *முகப்பணி* pendants d'oreilles à figure de tigre et à l'usage des femmes, il est quadrangulaire à sa base avec 6 ornements partiels qui se terminent en une pointe où est placé l'anneau qui ressemble à la gueule d'un tigre, ce bijou est plus petit que l'*அநந்தமுடிச்சு*; — *முகச்சிலந்தி*, insecte ailé venimeux à figure de tigre; — *யுகிலி* l'arbrisseau *புலித்தடுக்கி*; — *யுறுமி*, (*உறுமி*), espèce de tambour, crécelle; — *யுறுமுகிறது*, le tigre rugir; — *யூர்* la ville du tigre *i e.* la ville de *சிதம்பரம்*.

புலிங்கம், passereau, étincelle de feu.

**புலிந்தம்*, (poulinda) le pays des barbares, un des 56 pays de la géographie indienne.

**புலிந்தன்*, (*id.*), Poulinden, habitant du pays susdit, barbare, montagnard, chasseur, sauvage, — qui parle un dialecte inintelligible, probablement les aborigènes ou premiers habitants du pays.

புலிப்பம், la plante—, l'arbre *பொன்னாவிரை*.

**புலிரிகம்*, (poulirika), serpent.

புலுட்டுகிறது, ட்டினேன், ட்டுவேன், ட்டு, ட்ட, v. a. de புலுண்டுகிறது, புலுட்டுதல், n. v. noircir, hâler...

புலுட்டை, couleur noire, noirceur, état de ce qui est noirci, ce qui est sans lien sans enchaînement.

புலுண்டலன், புலுண்டையன், (புலுட்டை, புலுண்டல்), homme noir.

புலுண்டல், noirceur, ce qui est noir,— noirci, hâle, *n. v. et opt. de*:

புலுண்டுகிறது, டினேன், டுவேன், டு, ட, v. n. புலுண்டுதல், n. v. noircir, devenir noir.

**புலுதம்*, (plouta), allongement de la quantité d'une lettre dit *அளபெடை*, un des *காலதசப்பிரமாணம்* ou mesure de temps de 3 *இலகு* ou 3 brèves, son de brève triplé, saut, bond, cabriole, galop du cheval.

புலை, 1° viande, chair, — de poisson, — d'animal, mensonge, mal, bassesse, caste réputée basse, — qui mange de la viande, — de pariats, caractère méchant,

— vil, malice. 2°* (poulâ), luette, galop du cheval : — ச்சேரி bourg de pariats; — த்தனம் caractère méchant, — vil, — porté au meurtre ; — த்தொழில் emploi vil ; — ப்பெண், — மகள் femme de basse caste, pariate : — மகன் homme de basse caste, pariat : புலையுங்கொலை யுங் களவுந் தவிர் évite le mensonge, le meurtre et le vol.

புலைச்சி, 1° solpêtre, 2° *fém. de* புலையன் femme de basse caste, pariate...

புலைஞன், புலையன்; *pl.* புலைஞர், புலையர் vaurien, méchant, homme réputé vil, de basse caste, qui mange de la viande, pariat, marven; ou பறையன், chasseur ou வேடன்.

புலைமை, (புலை), bassesse, manière —, condition vile, — basse.

*புலோமசித்து, (புலோமன், சித்து), le vainqueur de Poulomen, *i. e.* Indiren.

*புலோமசை. (*id.* djâ, *née*), la fille de Poulomen, *i. e.* Indirani.

புலோமபிதன், (*id.* bhid *détruire*), Indiren, le meurtrier de Poulomen son beau père qu'il tua pour éviter sa malédiction qu'il avait méritée en violant sa fille.

*புலோமன், (poulôman), Poulomen, célèbre richi, père d'Indirâni et beau père d'Indiren. Il fut tué par son gendre qu'il voulait maudire pour avoir violé sa fille, nom d'un géant.

*புலோமாரி, (புலோமன், அரி), l'ennemi de Poulomen, *i. e.* Indiren.

புல், 1° herbe, gazon, palmier, la 17° constellation dite அனுடம் qui ressemble à un palmier, tigre, manque, défaut, petitesse, bassesse, faiblesse, accouplement. 2° *imp. et part. de* புல்லுகிறது : வேர்ப்புல் l'herbe cyperus pangorei ; — த்தட்டி claie faite d'herbe contre la chaleur; — மனுஷன் homme de paille, *i. e.* vil, de peu d'importance ; — மானம், *V.* புன்மானம் ; — வரகு espèce de céréale, de grain, panicum colonum ; — வரிச்சு longues perches liées par dessus le chaume d'une maison pour le retenir ; — வரி impôt sur l'herbe ; — வாடல், — வாடுகிறது l'herbe se faner, se flétrir, se dessécher; — வாடி défense —, retranchement de gazon ; — வாய் daim, cerf, — noirâtre ; — வாரி râteau, விரியன் vipère venimeuse qu'on trouve dans l'herbe ; — வெட்டிப்பல் dents de devant des bœufs destinées à couper l'herbe ; — வெட்டுகிறது couper l'herbe, faucher, ratisser; (*pour les autres composés V.* புற் *ou* புன்).

புல்குகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. a.* புல்கல் புல்குதல், *n.-v.* embrasser, *V.* புல்லுகிறது.

புல்லகண்டம், sucre.

புல்லகம், (புல்), joyau qu'on porte sur le front.

புல்லங்குழல், (புல், அம், குழல்), chalumeau, — fait de roseau, flûte, fifre : — ஊதுகிறது jouer du chalumeau.

புல்லடை, (புல், அடை), pâtisserie —, gâteau de grains d'herbes, *V.* இடியப்பம்.

புல்லணர், (புல், அணல்), barbe.

புல்லணை, (புல், அணை), crèche, mangeoire remplie d'herbe, lit de gazon, matelas rempli de foin.

புல்லம், 1° bœuf, le signe du Taureau. 2°* (phoulla), fleur, chose fleurie, — épanouie : புல்லநயனம், — நேத்திரம், — திருஷ்டி, — லோசனம் grands yeux, yeux épanouis, belle apparence; — வதனம் visage épanoui.

புல்லரி, (புல், அரி), poignée —, botte d'herbe coupée.

புல்லரிசி, (*id.* அரிசி), grains d'herbes que le peuple mange en temps de cherté, cynosurus ægyptius.

*புல்லரிகம். (phoullarika), serpent.

புல்லர், (புல்), gens vils, chasseurs, gens d'une basse caste, probablement aborigènes de l'Inde.

புல்லல், *opt. et n. v. de* புல்லுகிறது, consentement, adhésion, union, accord, approche, accouplement, copulation.

புல்லறிவாளர், (புல், அறிவு, ஆளன்) ignorants, gens de peu d'esprit, esprits faibles, — bornés, peu instruits.

புல்லறிவாண்மை, புல்லறிவு, (புல், அறிவு, ஆண்மை), ignorance, petit esprit, esprit bas, peu d'intelligence, d'instruction, de science, faible intelligence, légère connaissance.

புல்லறுகு, (*id.* அறுகு), le chiendent ordinaire, agrostis linearis.

புல்லறுக்கிறது, (புல், அறுக்கிறது), couper de l'herbe.

புல்லன், (புல்), ignorant, homme vil, méprisable, petit, peu important.

புல்லாங்கழி, புல்லாங்குழல், (புல், ஆம்), *V.* புல்லாங்குழல்.

புல்லாந்தி, l'arbrisseau புல்லை.

புல்லாமணக்கு, (புல், ஆமணக்கு) le petit ricin, la plante melanthium indicum.

புல்லாமொய்ச்சில், (புல், ஆம், மொய்ச்சல்), lieu plein d'herbe ou de —, gazon : புல்லாமொய்ச்சியில் விழுந்திருக்கிறது être tombé dans l'herbe ou sur le gazon, *v. g.* une pièce de monnaie.

புல்லார், *n. app. nég.* *de* புல்லுகிறது, ennemis, gens qui ne s'accordent pas.

புல்லி, 1° *gér. de* புல்லுகிறது. 2° pétale

extérieure, calice d'une fleur qui enveloppe les pétales.. 3°* (phoulli), floraison, épanouissement des fleurs.

*புல்லிங்கம், (புல், லிங்கம்), sexe, genre masculin

புல்லிதழ், (*புல்லு, இதழ்*), feuille —, pétale —, calice de fleurs, pétale extérieure : *நெல்லிற்குமியுண்டு, நீர்க்குநுரையுண்டு, புல்லிதழ்பூவிற்குமுண்டு* le riz a son écorce, l'eau son écume, la fleur a son enveloppe de pétales, chaque chose quelque légère qu'elle soit, n'est pas à dédaigner, puisqu'elle a son utilité.

**புல்லிதி*, (phoulliti), floraison.

புல்லிது, 1° (*புல், இது*), ceci est de l'herbe, chose vile, défectueuse. 2° fleur.

புல்லியம், la plante *புனிநறலே*.

புல்லியர், (*புல்*), gens vils, — de basse caste.

புல்லு, 1° *P.* *புல்* herbe, gazon, buisson. 2° *imp. du suiv.* : — *க்கட்டு* botte —, paquet d'herbe; — *க்கற்றை* pièce de —, gazon, paquet d'herbe; — *க்காடு* prairie, pâturage, *litt.* forêt d'herbe; — *க்குருவி* espèce de caille ; — *செதுக்கி*, *V.* *புற்செதுக்கி* : — *செதுக்குகிறது* couper l'herbe pour les animaux en raclant la terre : *புல்லைத்தின்னுமாடு* bœuf ou brebis qui mange l'herbe : *புல்லைத்தின்னுமாடுதவுகிறதுபோலப் புலியைத்தின்னுஞ்செந்நாயுதவுமோ* le chien marron, qui dévore le tigre, servira-t-il comme le bœuf qui mange l'herbe? celui qui est accoutumé aux délicatesses et à une vie sauvage servira-t-il comme celui qui est accoutumé au travail et à une vie frugale.

புல்லுகிறது, *ல்லினேன்*, *ல்லுவேன்*, *ல்லு*, *ல்ல*, *v. n. et a.* *புல்லுதல்*. *n. v.* acquiescer, consentir, adhérer, s'accorder, s'approcher, s'unir, s'accoupler, embrasser.

புல்லுநர், *புல்லுனர்*, (*புல்லுகிறது*), amis.

புல்லுருவி, (*புல், உருவுகிறது*), la plante parasite dite loranthe, espèce de gui, loranthus pentandrus : — *பாய்கிறது* le gui s'étendre sur un arbre au détriment de ce dernier, (cela se dit d'un méchant qui détruit une famille); *நல்லமரத்திலே புல்லுருவிபாய்ந்தது* le gui s'est étendu sur un bon arbre.

புல்லுவர், (*புல்*), chasseurs.

புல்லூறியம், (*புல், ஊறியம்*), palmier.

புல்லூரி, (*புல், ஊருகிறது*), *V.* *புல்லுருவி*.

புல்லெடுக்கிறது, (*id.* *எடுக்கிறது*), se garnir d'herbe, l'herbe abonder.

புல்லென்கிறது, (*id.* *என்கிறது*), s'obscurcir, perdre son lustre, son éclat, décroître, périr.

புல்லை, 1° rouge, blanchâtre, couleur jaunâtre. 2° *accus. de* *புல்* 3° *P.* *புல்லாய்*, 2° *pers. sing. nég. de* *புல்லுகிறது*.

புல்லொலி, (*புல், ஒலி*), *V.* *புல்லுருவி*.

**புவலோகம்*, *புவர்லோகம்*, (bhouvar ciel), un des 7 mondes supérieurs des Indous, l'espace entre la terre et le soleil, demeure prétendue des *சித்தர்*, des *முனிவர்* et autres sages.

**புவனம்*, (bhouvana), monde (en général), le monde, la terre, eau, ciel, air, genre humain, pratique, usage : *புவனசாஸ்திரம்* science de la terre, géographie — *த்திரயம்* les 3 mondes, savoir : le ciel, la terre et l'enfer ; — *நாயகர்*, — *கர்த்தாக்கள்* les maîtres du monde, — *மெஸ்லச்சிரம்* cristal.

**புவனி*, (*புவனம்*. i.), terre.

**புவனியு*, (bhouvanyou), maître, seigneur, les 3 lumières : le soleil, la lune et le feu.

**புவனேசுபரி*, (*புவனம், ஈசுவரி*), la prétendue maîtresse du monde, *i. e.* Pârvadi.

புவனை, (*புவனம், ஐ*), la prétendue mère du monde, Pârvadi, la *சக்தி* ou énergie féminine de Siven (dans le langage de la secte *சாக்தேயம்*) : — *ச்சக்கரம்* diagramme de Pârvadi.

புவி, 1° terre. 2° (bhouvi), océan.

புவிதவிருக்ஷம், l'arbre *பெருவாகை*.

புவுபீரு, la plante *தண்ணீர்விட்டான்*.

புழக்கம், *n. v. de* *புழங்குகிறது*, usage, pratique, coutume, habitude, connaissance, apparition, conversation.

புழங்குகிறது, *கினேன்*, *குவேன்*, *கு*, *க*, *v. n.* *புழங்கல்*, *புழங்குதல்*, *n. v.* être (quelque part), habiter, séjourner, discourir, être des connaissances, lier connaissance, avoir coutume, — la pratique.

புழல், ancien village près de Madras, aujourd'hui nommé en anglais Red hills ou monts rouges, canal, cours d'eau, égout, chose creuse, tube ; *புழற்கோட்டை* le fort de *புழல்*, aujourd'hui détruit, mais célèbre dans l'histoire du *தொண்டைமண்டலம்*.

புழு, 1° ver, mite, vermisseau. 2° *ind. de* *புழுக்கிறது*. — *க்கடி*, — *க்குற்றல்*, — *க்குத்தல்* piqûre —, morsure, — rongement de ver, ce qui est rongé des vers, maladie qui fait tomber les cheveux : — *க்கடிக்கிறது*, — *க்குத்துகிறது* un ver mordre, — piquer, — ronger ; — *க்குத்தி*, — *க்கொத்தி* la huppe dite *கொண்டலாத்தி*, qui mange les vers ; — *க்கூடு* nid de vers, chrysalide, enveloppe dans la quelle se renferment les vers ; — *க்கொல்லி* la

plante qui tue les vers, aristolochia ; — நெளிகிறது le ver ramper ; — மேய்ச்சல், V. புழுவெட்டு ; — மேய்கிறது, — மேய்தல் le ver piquer, ronger ; — வதை nid où les guêpes isolées renferment des vers avec un œuf, chrysalide d'abeilles ; — வெட்டு morsure —, piqûre des vers ; — வெட்டுகிறது le ver piquer, ronger.

புழுகு, civette, musc, On en distinque 3 sortes ; தட்டுப் — civette extraite de la chair de l'animal desséchée et battue ; வழிப்புப் — civette raclée du ventricule ; வைப்புப் — civette dont l'animal se décharge lui-même ; — சம்பா riz odoriférant, — qui a l'odeur du musc ; — சட்டம் ventricule de la —, civette, musc ; — ப்பிள்ளை, — ப்பூனை civette, animal qui donne le musc.

புழுக்கச்சி, *P.* புழுக்கைச்சி.

புழுக்கம், *n. v. de* புழுங்குகிறது, chaleur — étouffante (causée par l'étroitesse d'une chambre, le manque d'air ou par l'ardeur du soleil), colère, haine ; — ஆயிருக்கிறது être renfermé, chaud, sans air, y-avoir une chaleur étouffante ; புழுக்கத்திலேவைக்கிறது renfermer —, confiner dans un endroit étouffant.

புழுக்கல், *opt. et n. v. de* புழுக்குகிறது, légère —, cuisson, riz cuit.

புழுக்கன், *P.* புழுக்கையன்.

புழுக்கிறது, ழுத்தேன், ழுப்பேன், ழு, ழுக்க, *v. n.* (புழு), புழுத்தல், *n. v. ou* புழுத்துப்போகிறது, être mangé ou rongé des vers, les vers se former, — s'engendrer, pourrir: இறைச்சியிற் புழுப்புழுத்தது il s'est engendré des vers dans la viande; புழுத்துச்சாகிறது mourir mangé des vers; இரண்டு பெண்டுக்காரன் புழுத்துச்செத்தான் le bigame est mort mangé des vers, *i. e.* a eu des vexations continuelles de ses 2 femmes; புழுத்துநெளிகிறது grouiller de vers, être rempli de vers qui rampent.

புழுக்கு, légère —, cuisson, *n. v. imp. et part. de*

புழுக்குகிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v a. de* புழுங்குகிறது, புழுக்குதல், *n. v.* faire bouillir, — cuire, accommoder.

புழுக்கை, 1° esclave, — qu'on a acheté. 2° *P.* பிழுக்கை, crotte (de brebis, de chèvre, de lièvre, de rat): — க்குணம்போமா le caractère d'un esclave changera-t-il? தனக்கென்றால் புழுக்கை கலங்கழுவி யுண்ணாது si le plat lui appartient, un esclave ne le lavera pas pour manger.

புழுக்கைச்சி, (புழுக்கை), femme esclave, — achetée.

புழுக்கையன், (*id.*), homme esclave, — acheté.

புழுக்கொடியல், (புழுக்கு, ஒடியல்), morceau du jet d'un jeune palmier qu'on a fait bouillir.

புழுங்கல், *opt. et n. v. de* புழுங்குகிறது, chaleur, cuisson, riz en balle ou grain bouilli, signe de colère: — அரிசி riz en balle ou nellou légèrement bouilli qu'on met sécher ensuite pour être pilé.

புழுங்குகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. n.* புழுங்குதல், *n. v.* se cuire, bouillir, cuire, être mis à l'étuyée, le corps être en transpiration (par l'effet de la chaleur...), étouffer de chaleur, s'échauffer, être chaud, — en colère, se fâcher : இதுநன்றாய்ப் புழுங்கவில்லை cela n'est pas bien cuit, (*v. g.* du riz ou des pois).

புழுதி, poussière, boue, rizière —, terre labourée, terre soulevée par la charrue, pollen de fleurs: அடைபற்றின — motte de terre, terre glaise humectée qui forme une motte; — க்காடு terre labourée, — réduite en poussière; — நாற்று plantes qui viennent ou se transplantent en terre non arrosée; — ப்படலம் nuage de poussière, abondance du pollen des fleurs; — மாயம் jeter de la poudre aux yeux, faire semblant d'avoir réussi, gaspillage, dissipation de biens; — படைகிறது devenir poudreux, se couvrir de poussière; — பாடுகிறது se baigner dans la poussière, *ou* — பாக்குகிறது réduire en poussière, faire de la boue; — பாயிருக்கிறது, — பாய்க்கிடக்கிறது être en poussière, — tout poudreux; — பார்க்கிறது le pollen des fleurs se répandre; — யெடுக்கிறது soulever la poussière, labourer un champ pour la 3me et dernière fois; — விதைப்பு, — விரைப்பு semer les grains —, ensemencer dans la poussière, saus que le terre soit arrosée.

புழுது, le gros bout, — le bas d'une flèche.

புழுத்து, *gér. de* புழுக்கிறது.

புழுத்தல், புழுப்பு, *n. v. du même*, être mangé des vers...

புழை, creux, tube, tuyau, chose percée, — creuse en dedans, guichet (dans une porte); — க்கடை porte de derrière, guichet (dans une porte); — க்கை main creuse, *i. e.* trompe d'éléphant, éléphant.

*புளகம், (poulaka), horripilation, hérissement des poils du corps (considéré comme un signe de plaisir intérieur), joie, miroir, orpiment, riz cuit, bouillonnement, éruption cutanée, pustule, enflure, brisement, fente, défaut des pierreries,

balle de nourriture qu'on donne aux éléphants, verre à boire.

*புளகாங்கிதம், (புளகம், அங்கிதம்), horripilation, signe de plaisir.

*புளகாலயன். (புளகம், ஆலயம்), surnom de Koubêren.

*புளகி, (poulaki), homme joyeux, — qui éprouve l'horripilation.

புளகிக்கிறது, கித்தேன், கிப்பேன், கி, கிக்க, v. n. (புளகம்), புளகித்தல், n. v. se réjouir, être content, éprouver l'horripilation, les poils du corps se dresser, — se hérisser.

*புளகிதம் (poulaħita), புளகிப்பு, n. v. du préc. hérissement des poils du corps, joie intérieure.

*புளம், 1° (poulâ), V. புழை. 2° (poula), horripilation, grandeur.

புளவை, P. பிளவை, ulcère, — invétéré.

*புளாகம், (poulâka), eau de riz, boulette de riz cuit, abrégé, petitesse, célérité.

*புளாயிதம், (poulâyita), galop (du cheval).

புளி, 1° acidité, aigreur, tamarin, tamarinier, tamarindus indica. 2° imp. de புளிக்கிறது, (l'adj. est புளியம்; avec புளி ou double les க, ச, த, ப, ou on insère la douce correspondante ங, ஞ, ந, ம): — கரைக்கிறது dissoudre —, délayer du tamarin dans de l'eau, être effrayé; — குடிக்கிறது, P. குளிகுளிக்கிறது boire l'acide, i. e. accoucher.; — குடித்திருக்கிறது être accouchée; — க்கறி, — க்குழம்பு ragoût —, sauce de tamarin, — un peu acide.; — க்கீரை herbe potagère acide: — ச்சாறு espèce d'eau acide qu'on boit; — ச்சோணிதம் acides avec lesquels se combinent les sels neutres: — த்தோடை orange acide: — நடலை, — நறலை, — நறளை la plante cissus acida; — ப்பற்றுகிறது, — ப்பிடிக்கிறது s'aigrir, devenir acide; — மண்டி chose aigre, ce qui contient de l'acide; — மதுரை la plante புளிநறளை: — மரம் tamarinier; — மாதளை grenade acide; — வேப்பம் (ஏப்பம்) காண்கிறது éprouver des rapports acides.

புளிக்கிறது, ளித்தேன், ளிப்பேன், ளி, ளிக்க, v. n. s'aigrir, être à s'aigrir, être acide, aigre, fermenter; புளித்திருக்கிறது, புளித்துக்கொண்டிருக்கிறது être à s'aigrir, être acide, aigre, gêné, resserré, à l'étroit; புளிக்கவைக்கிறது mettre fermenter, — aigrir; புளித்துப்போகாத அப்பம் pain sans levain, — non fermenté, azyme.

புளிங்கறி, (புளி), ragoût de tamarin, — un peu acide; — க்கூட்டு préparer un ragoût de tamarin.

புளிச்ச, P. புளித்த, acide, aigre, fermenté: — கண்ணன் chassieux; — காடி vinaigre d'eau de riz; — காய்மரம் l'arbre aux fruits acides, averrhoa bilimbi; — கீரை l'herbe potagère acide, hibiscus cannabinus; — மா farine fermentée, i. e. levain.

புளிச்சல், P. புளித்தல், chose acide, aigre; புளிச்சற்பணிகாரம் pâtisserie acide.

புளிச்சை, espèce d'arbrisseau: — க்கீரை, V. புளிச்சகீரை.

புளிஞர், P. புளிந்தர், chasseurs, sauvages aborigènes, caste vile.

புளிஞ்சோறு, (புளி), riz cuit aigri.

புளிதம், chair, viande (en général).

புளித்த, part. de புளிக்கிறது, aigri, acide, aigre: — கஞ்சி eau de riz aigrie; — மா farine fermentée, i. e. levain.

புளித்தல், n. v. du même, acidité, aigreur, étroitesse, resserrement.

*புளிந்தம், P. புலிந்தம்.

*புளிந்தன், P. புலிந்தன்.

புளிங்தயிர், (புளி), lait caillé et aigri.

புளிப்பு, n. v. de புளிக்கிறது, acidité, aigreur, levain; புளிப்புள்ள aigre, acide; புளிப்பில்லாத ou புளிப்பில்லாஅப்பங்கள் pains azymes, — sans levain; என்னபுளிப்புகாட்டுகிறாய் quelle acidité, i. e. quel épouvantail montres-tu?

புளிமா, (புளி), 1° manguier acide, — à fruits acides (l'adj. est புளிமாம்). 2° anapeste ou pied de 2 brèves et une longue. Ce mot qui a la quantité de l'anapeste sert de nom et de mod' : à cette espèce de pied. Dans les 2 brèves susdites, la 2° syllabe, quoique longue de nature ou de position, passe pour brève, après une brève qui ne vient jamais seule, mais entraine avec soi la suivante quelqu'elle soit. De même les 6 mots suivants peuvent signifier littéralement: fruit encore vert—, fruit mûr—, ombre odriférante —, fleur odoriférante —, ombre fraiche du manguier acida; mais ordinairement ils servent de noms et de modèles à des pieds de vers; ainsi, புளிமாங்காய் pied de 2 brèves et 2 longues; புளிமாங்கனி pied de 2 brèves une longue et 2 brèves; புளிமாந்தண்பூ anapeste et spondée, ou 2 brèves et 3 longues; புளிமாநறும்பூ double anapeste, ou pied de 2 brèves une longue 2 brèves et une longue; புளிமாந்தண்ணிழல் anapeste et dactyle, ou 2 brèves; புளிமாநறுநிழல் pied de 2 brèves, une longue et 4 brèves (comparez தேமா, கூவிளம், கருவிளம்).

புளியமரம், (புளியம், மரம்), tamarinier.

புளியம், adj. de புளி, de tamarinier, de

tamarin, acide, aigre: — இலை feuille de tamarinier; — இலைக்கம்பி ligne colorée tracée en forme de feuille de tamarinier; — காய் fruit encore vert du tamarinier; — கொட்டை noyau du tamarin; — கொட்டைக்கூழ், — கொட்டைப்பசை colle faite de noyau de tamarin; — பழம் tamarin, fruit mûr du tamarinier; — பழத்துக்குப்புளிப்பு புகுத்தவிடவருகிறாயோ viens-tu ajouter de l'acidité au fruit du tamarinier, viens-tu apprendre ce que l'on sait déjà? — பாசி la plante aquatique chara zeylan; — பூ fleur de tamarinier; — பூவர்ணமாய் யெழுதுகிறது peindre (une toile...) en couleur de fleur de tamarinier.

புளியறணை, (புளி, அறணை), espèce de plante.

புளியா, புளியாத, *part. nég. de* புளிக்கிறது, non aigri ou qui ne s'aigrit pas, non fermenté, azyme.

புளியாரை, (புளி, ஆரை), oseille sauvage, oseille, oxalis corniculata, plante médicinale.

புளியிலை, (*id.*), feuille de tamarinier.

புளியுப்பு, (*id.*), espèce de sel acide.

புளியோதனம், புளியோரை, புளியோகரை, (புளி, ஓதனம்...) riz mêlé d'huile et de tamarin, qui sert dans certains sacrifices indous.

புளிவாரிட்டமீன், espèce de poisson en anglais tamarind fish.

*புளினம், (poulina), îlot dans une rivière, île formée d'alluvions, banc — butte —, monticule de sable.

புளிஞர், *P.* புளிஞு chasseurs, sauvages.

புளுகன், (புளுகு), menteur, hâbleur, vanteur, fanfaron, beau parleur.

புளுகு, mensonge, fanfaronnade, beau langage, vanterie, *n. v. imp. et part. de* புளுகுகிறது, *sync.* புளுகிறது, கினேன், கவேன், கு, க, *v. n.* புளுகுதல், *n. v.* mentir, — impudemment, dire des fanfaronnades, se vanter, donner au mensonge l'apparence de la vérité.

*புளா, (poulâ), luette, palais de la bouche, galop (qui est une des allures du cheval).

புள் volatile, oiseau (en général), insecte ailé, scarabée, la 23me constellation lunaire dite அவிட்டம், crosse ou petit bâton avec lequel les enfants s'amusent à en frapper un plus petit, espèce de torture dans laquelle on presse les doigts entre 2 bâtons.

புள்ளடி, (புள், அடி), marque du pied ou des griffes d'un oiseau, signe de renvoi, (c'est une croix ou le signe suivant (+), et la chose omise se met dessus ou dessous la ligne, pierre de touche, la plante hedysarum gangeticum, échelle.

புள்ளம், faucille, serpe, hachette.

புள்ளரசு, (புள், அரசு), le roi des oiseaux, le faucon bramanique, dit கருடன் monture prétendue de Vichnou.

புள்ளாங்குழல், *P.* புல்லாங்குழல்.

புள்ளி, zéro (en chiffre), lettre marquée d'un point, *i. e.* pure consonne qu'on marque d'un petit rond, comme க், ச், point, trait sur les lettres..., bagatelle, signe, marque, tache, moucheture, un des 5 défauts des pierres précieuses, lézard domestique dit பல்லி, crabe, compte, estimation, évaluation, somme d'argent; — க்கணக்கன் arithméticien, homme exercé dans les comptes, compteur, écrivain; — க்கணக்கு compte; — க்கல்லு pierre brûlante, — de forêt; — க்காரன் homme important, connu, de considération, compteur, teneur de comptes; — க்கால் la lettre ள ajoutée à l'உ bref pour faire ஊ ou long; — க்குயில் couil ou coucou tacheté; — த்திருக்கை raie tachelée, étoilée; — பட்டது ce qui est tacheté, moucheté; — பாய்கிறது une tache tomber, — s'imprimer, *ou* — பாய்ந்திருக்கிறது être plein de taches, de souillures; — பார்க்கிறது examiner les taches ou les points, examiner —, faire le compte, estimer, évaluer, — une terre et ce qu'elle peut rapporter; — புள்ளியாயிருக்கிறது être tout moucheté, tacheté, bigarré; — போடுகிறது pointer, mettre un point, *ou* — போட்டுப்பார்க்கிறது écrire —, noter les sommes, — les divers articles, computer, compter, faire la somme; — ப்பட்டு étoffe de soie tachetée, — bigarrée; — மான் cerf tacheté; — மிருகம் cornes de cerf, cerf tacheté, daim; — யிடுகிறது pointer, marquer, mettre une marque, un point; — யினம் ponctuation; — ரோகம் espèce de maladie; — வராகன் espèce de pagode ou de pièce de monnaie; — வண்டு grande espèce de scarabée tachetée; — வரி catalogue, liste; கண்ணிலே — விழுந்தது une taie ou une tache s'est formée dans l'œil; — வைக்கிறது mettre une marque, — un point, et retrancher d'un compte.

புள்ளியம், la plante, சிறுகுறிஞ்சா.

புள்ளிட்டம், (புள், ஈட்டம்) troupe d'oiseaux.

புள்ளு, *P.* புள்.

புள்ளுவம், fraude, tromperie.

புள்ளுவர், (புள்ளுவம்), gens vils, bas

peuple, trompeurs, fourbes, chasseurs, habitants des déserts et des terrains salés.

புள்ளொலி, (புள், ஒலி,), bruit —, ramage des oiseaux.

புள்ளோச்சல், புள்ளோச்சுகிறது, (id. ஓச்சுகிறது), chasser les oiseaux (des champs...), les effrayer.

புள்ளோப்பல், புள்ளோம்பல், புள்ளோம்புகிறது, (id ஓம்புகிறது), garder —, soigner —, élever des oiseaux.

புற, adj. de புறம், extérieur, de dehors: — க்கட்டு bâtisse —, partie extérieure (de la maison...), lien extérieur, lien —, nœud pour attacher la porte d'une maison en sortant; — க்கட்டுகட்டுகிறது attacher la porte avec un nœud en sortant, attacher les mains derrière le dos; — க்கண் coin de l'œil, œillade, regard de côté; — க்கதவு porte extérieure; — க்கந்து alentours d'un poteau ou d'un piquet; — க்கருவி sens —, organe —, instrument extérieur; — க்களரி place de jeux etc... ou arène au dehors, ses alentours; — க்காடு cimetière, lieu où l'on brûle les morts; — க்காதுபடல், — க்காதுபடுகிறது le tympan de l'oreille être retroussé; — க்காப்பு protection ou assistance étrangère; — க்காரியம் chose extérieure, — qui est sur le côté; — க்கால், derrière —, dessus du pied; — க்காவல் garde extérieure; — க்காழ் arbre dont l'extérieur est plus dur que l'intérieur, v. g. le palmier, arbre femelle; — க்குடி habitant —, cultivateur étranger, — d'un autre village, fermier provisoire, — temporaire; — க்கூரை extérieur du toit d'une chaumière; — க்கை le dehors —, le dessus de la main; — க்கோடி angle —, coin extérieur; — க்கோலம் apparence —, forme —, décoration extérieure; — ச்சமயம், — ச்சமையம் secte étrangère, — hérérodoxe ou hérétique, on en compte 6, V. les au mot சமயம்; — ச்சமயத்தார் sectaires, hérétiques; — ச்சாதியார் gens d'une autre caste ou nation; — ச்சாயல் apparence extérieure; — ச்சால் sillon extérieur, — de sureté; — ச்சுட்டு lettre indicative ajoutée en dehors d'un mot; — ச்சுவர்திற்றுகிறது 1° crépir le mur extérieur. 2° (புற, P. பிற) crépir le mur d'autrui, laisser ses gens dans le besoin et secourir les étrangers; — ச்சுற்று contour extérieur: — ச்சேரி bourg extérieur, faubourg: — தேசம் pays étranger: — த்திணை objet extérieur de perception, règle concernant les guirlandes de வெட்சி et autres fleurs dont s'ornent les guerriers, règle de rhétorique pour prouver une thèse par des preuves extrinsèques tirées du sentiment ou du raisonnement des autres ou de la pratique des pays étrangers; on en donne 3; ஒழுக்கப்புறத்திணை preuve d'une doctrine tirée de sa conformité avec les coutumes et mœurs des grands personnages; நூற்புறத்திணை preuve tirée des livres réputés sacrés ou des livres de jurisprudence; கரி அல் சாட்சிப்புறத்திணை preuve tirée du témoignage ou des écrits des savants, citation d'auteurs; — த்தோற்றம் apparence extérieure; — நானூறு, (நானூ, நூறு), les 400 choses extérieures, nom de poème; — நிலை état —, condition —, situation extérieure, pays étranger, le 62me des பிரபந்தம், poème dans lequel on invoque la bénédiction de la divinité sur quelqu'un et sur sa postérité, — நிலைஅகத்திணை explication —, preuve par des exemples extérieurs ou étrangers, exemples; — நிலைகாப்பியஞர் le poète épique étranger, le P. Beschi auteur du Tembavani; — நிலைவாழ்த்து bénédiction extérieure, le 83e des பிரபந்தம், poème commençant par des வெண்பா et finissant par des vers ஆசிரியம், dans lesquels on souhaite à quelqu'un qu'il vive heureux sous la protection de Dieu; — நீக்கல் liberté, délivrance, élargissement, rejet, exception; — நீர்க்குர்தம் nom d'un mal d'yeux: — நீர்மை bonne qualité extérieure, espèce d'air, — de chant harmonieux; — ப்பகை haine déclarée, — publique, ennemi extérieur; — ப்படுகிறது sortir, — dehors, être dehors, partir, se mettre en route, avancer; — ப்படவிடுகிறது laisser partir, sortir, éloigner; — ப்பட்டுப்போகிறது s'en aller, partir; — ப்பத்தியம் régime, diète extérieure; — ப்பற்று fomentation extérieure; — ப்பாடு, — ப்படுகை sortie, départ; — ப்பாவகவல், (பா, அகவல்), pièce de poésie dite அகவல் sur un sujet héroïque; — ப்புறம் l'extérieur, règle générale des chants héroïques: — ப்பேச்சு langage étranger, — qui marque le dérangement de l'esprit; — ப்பொருள் objet extérieur, exploits guerriers, chose qui regarde l'armée, second article ou division du 3me chapitre de la grammaire tamoule nommé பொருளிலக்கணம் qui se divise en அகப்பொருள், (voyez ce mot), et புறப்பொருள், cette section contient les règles pour des chants sur la morale et sur la guerre; les 2 premières parties du குறள். dites அறம் la vertu et பொருள் les richesses, sont comprises dans le புறப்பொருள், ainsi que les 8 espèces d'exploits guerriers dits அஷ்டவெற்றி;

— மயிர் poils du corps (non compris les cheveux): — வசம், P. பரவசம் extase: — வட்டம் cercle —, tour extérieur; — வயிரம் arbre mâle, — dont l'extérieur est plus dur que l'intérieur, partie dure et extérieure de l'arbre: — வலி force extérieure; — வளையம் friction —, onction autour, application d'un remède en forme de cercle; — வாயில் porte extérieure; — வாரி, — வாழி, (ஆழி), mer extérieure, — qui entoure le monde; — வீச்சு élan force extérieure; — வீச்சுச்சன்னி espèce de சன்னி qui cause des élans ou des élancements extérieurs; — விடுதி, V. பிறவிடுதி; — வீதி rue extérieure; — வெட்டு coup —, coupure extérieure — de côté, opposition, contradiction, planche voisine, — du côté; — வெட்டானபேச்சு contradiction, résistance de paroles; — வெண்டு creux — cavité ou trou postérieur des pendants d'oreilles dits கடுக்கன்; — வெளி plein air, plaine campagne; — வேலை travail extérieur, — du dehors, mer extérieure, — qui entoure le monde.

புறக்கணிக்கிறது, ணித்தேன், ணிப்பேன், ணி. ணிக்க, v. a. பிறக்கணித்தல், n. v. (புற, கணிக்கிறது), faire —, mettre de la différence, compter —, mettre en dehors, mépriser, dédaigner.

புறக்கணிப்பு, n. v. du préc. mépris, dédain, faire peu de cas...

புறணி, (புறம்), médisance, calomnie, détraction, mal qu'on dit de quelqu'un par-derrière, extérieur, partie extérieure de l'écorce des arbres, peau, écorce, pays montagneux, — de forêts.

புறத்தங்கம், (புறத்து, அங்கம்), membre extérieur.

புறத்தவன், (புறம்), celui qui est en dehors, (surnom de) Ayénar ou ஐயனார், ou

புறத்தான், (புறம்), celui qui est dehors.

புறத்தி, (id.), dehors, derrière, extérieur, état —, situation d'étranger; — மனிதன் homme étranger, — du dehors; புறத்தியிலே dehors, à l'extérieur.

புறத்தியம், (id.), dehors, extérieur, pays étranger; — ஆயிருக்கிறது être dehors, dans les pays étrangers, être exilé, chassé de la caste; — ஆய்ப்போகிறது aller ailleurs, — dehors, sortir de chez soi; வீட்டுப் புறத்தியமாய்ப் போகிறது aller —, rester hors de sa maison (comme font certaines femmes pendant leurs règles).

புறத்தியான, (புறத்தி), étranger, homme du dehors, le prochain; புறத்தியார்மேலே சாட்டுகிறது rejeter sur le prochain, — sur les autres.

புறத்து, obl. de புறம், extérieur, postérieur d'où புறத்தங்கம், புறத்துறுப்பு, (அங்கம், உறுப்பு), membre extérieur, partie extérieure: புறத்தே extérieurement, dehors, à l'étranger, derrière.

புறம், dehors, extérieur, contour, circuit, côté, — extérieur, partie extérieure, côté de —, derrière, le dos, calomnie, médisance, mal qu'on dit d'autrui par-derrière, région, partie d'un pays, climat, mur force courage, lieu, une des terminaisons de l'ablatif de lieu, Ex. சென்று மென்னுயிர்ப்புறத்திறுற்றமருண்மாலை le soir obscur qui est arrivé à ma vie qui s'en va (l'opposé est அகம், உள், உள்ளம் intérieur): அகமும் புறமும் l'intérieur et l'extérieur, le dedans et le dehors; உள்ளும்புறமுமாய் en dedans et en dehors; உள்ளும் புறமுமொத்தவன் homme droit, sincère, litt. semblable en dedans et en dehors; எல்லைப்புறம் côté qui sert de —, limite, confins d'un village...; பின் —, பிற் —, le côté de —, derrière; முன் —, முற் —, le côté de —, devant, façade; கீழ் — le dessous, l'orient; தென் —, le sud; மேற் — — le dessus, l'occident; வடப் — le nord; இடது —, இடப்புறம் le côté gauche; — கடை porte extérieure; — காடு place où l'on brûle les morts, cimetière; — காட்டுகிறது montrer le dos, — l'extérieur, prendre la fuite, être défait; — காணுகிறது voir le dos, — l'extérieur, mettre en déroute; — கால் derrière —, dessus du pied — காழ் arbre dont l'extérieur est plus dur que l'intérieur, partie extérieure d'un tel arbre: — கூறல் médisance, calomnie, diffamation; — கூறாமை ne pas médire; — கூறுகிறது médire, calomnier, parler mal du prochain en son absense; — கூறுகிறவன் détracteur, médisant, calomniateur; — கூற்று détraction, médisance, calomnie; — கை dessus de la main; — கொடுக்கிறது présenter —, tourner le dos, prendre la fuite; — தருகிறது protéger, défendre, choyer, tourner le dos, être défait, mis en déroute, perdre; — தரல், n. v. protection, défense, soin, défaite, fuite, perte; — தாள் V. புறவடி; — பேசுகிறது bavarder, publier ce qui devait être tenu secret, médire; — போசிகிறது sortir, venir dehors, suinter, dégoutter; — போக்கு place extérieure, pièce de terre communale (près d'une ville ou d'un village), terre non cultivable, — non livrée à la culture, telle que les lieux couverts de broussailles, bords de rivières ou d'étangs, etc...

புறம்பணை, (புறம், பணை), sol —, pays montagneux, — de forêts.

புறம்பு, (புறம்), dehors, côté —, extérieur, pays étranger ; — பண்ணுகிறது, புறம்பாக்குகிறது expulser, exclure, chasser, mettre dehors, ஒருபுறம்பாக்குகிறது ranger —, écarter du chemin sur un côté ; புறம்பான extérieur, de dehors, étranger; புறம்பாய், புறம்பே dehors, extérieurement à l'étranger ; புறம்பாய்க்கொடுக்கிறது donner au dehors, prêter de l'argent; புறம்பாய்த்தள்ளுகிறது chasser, expulser, mettre à la porte ; புறம்பாய் ou புறம்பேவிசாரிக்கிறது s'informer au dehors, auprès des étrangers ; புறம்பேகேட்டேன் j'ai appris au dehors ; புறம்புறுத்தல், (உறுத்தல்), tenir dehors, empêcher d'entrer, faire la garde —, veiller au dehors ; புறம்புக்கிருக்கிறது (புறம்புக்கு, இருக்கிறது), être aux nécessités.

புறவடி, (புற, அடி), derrière —, dessus du pied.

புறவடை, (id. அடை), champ affermé ou sous-affermé, — donné à d'autres pour cultiver, remède qu'on prend par le bas pour faire aller.

புறவணி, (id. அணி), V. புறம்பணை.

புறவம், 1° (புறம்), bois, forêt, V. புறம்பணை. 2° P. புறு, pigeon.

புறவலிப்பு, (புற), convulsion extérieure.

புறவிடன், (புற, இடன்), montagne, mer, rivière, bosquet.

புறவிதழ, (id. இதழ்), V. புல்லிதழ்.

புறவு, 1° V. புறம்பணை, 2° P. புறு, pigeon 3° (புறம்), troupe d'animaux.

புறவுரை, (புற, உரை), préface, introduction.

புறனடை, (புறன், நடை ou அடை), note, remarque (dans un livre ce qui est hors du texte), exception.

புறன், P. புறம், exterieur, dehors, le dos.

புறு, gén. புறுவின், colombe, pigeon : — க்காலி nom d'une plante : — க்குஞ்சு pigeonneau ; — ப்பறத்தல் vol du pigeon, larcin.

புறுண்டுகிறது, V. பறுண்டுகிறது.

புறுமுட்டி, nom d'une plante

புற், obt. de புல் devant க, ச, த, ப : — கட்டு paquet d'herbe; — கவ்வுகிறது, mordre de l'herbe en signe de défaite ; — கற்றை, pièce de —, gazon, fagot —, abondance d'herbe ; — குருவி espèce de caille; — கொடி la plante சுரை courge ; — கோரை l'herbe cyperus juncifolius ; — சாமை variété du millet dit சாமை, — செடி plante, petit arbuste, ou — பற்றை pièce de —, gazon ; — செதுக்கி racloir, instrument pour couper l'herbe (en raclant la terre) ; — செதுக்குகிறது couper l'herbe, (en raclant la terre) ; — பண்ணை la plante celosia monsonia : — பதி le roi des plantes i. e. le palmier, la constellation dite அனுடம் ; — பாய் natte de jonc, d'herbe ; — பிடி poignée d'herbe ; — பொளி, V. புற்கற்றை ; — போதி l'arbre பூவரசு porcher.

புற்கசன், P. புக்கசன்.

புற்கம், tromperie, défaut, manque.

*புற்கலம், புற்கலன், (poudgala,, corps, vie, âme, — sensitive, beauté.

புற்கு, (புல்), couleur brune, manque, défaut, signe de mépris : புற்கானல் signe de la couleur brune, ou புற்கென்கிறது être brun.

புற்கை, (புல்), bouillie, — de graines d'herbes, légère nourriture, léger repas, goûter.

*புற்புதம், (boudbouda), bulle d'eau.

புற்புல்லென்கிறது, le jour poindre.

புற்றரை, (புல், தரை), gazon, pelouse.

புற்றாஞ்சோறு, (புற்று, ஆம்), ruche ou nid de cariahs (ou fourmis blanches) où ils déposent leurs œufs.

புற்றும்பழம், (id.), sorte de de minéral.

புற்றாளி, (புல், தாளி), palmier, la constellation அனுடம்.

புற்றிரள், (id. திரள்), abondance d'herbe, gazon.

புற்றிற்பூ, (புற்றின், gér. de புற்று), champignon.

புற்று, tertre —, nid de cariahs ou fourmis blanches, éruption cancéreuse ou scrofuleuse : — க்குடைத்தச்சி, V. புற்றாஞ்சோறு ; புற்றுப் புறப்பட்டிருக்கிறது être couvert d'éruptions scrofuleuses; — மண் terre de nid de cariahs (employée en médecine et pour certaines cérémonies des Indous); புற்றெடுக்கிறது les cariahs... élever leurs tertres, — creuser leurs trous.

புனகம், la ville de Pounah, capitale des Mahrattes.

புனக்கல், (புனம்), pierre bleue, saphir.

*புனசமஸ்காரம், (புனர், சமஸ்காரம்), répétition d'une cérémonie pour rétablir dans la caste.

புனஸ்காரம், (id. காரம்), adoration, répétition.

புனம், champ cultivé, — à menus grains, terre haute, non arrosée, rizière, ruisseau, — qui descend des montagnes : புனமுருங்கை la plante காட்டுமுருங்கை ; — முருக்கு variété de l'arbre முருக்கு erythrina.

*புனராகமனம், (புனர், ஆகமனம்), retour.

*புனராவர்த்தம், (id. ஆவர்த்தம்), tour, révolution, ou

*புனராவிருத்தி, (id. ஆ, விருத்தி), nouvelle —, naissance, renaissance.

புனரி, — த்தண்டு, l'arbrisseau médicinal dalbergia lanceolaria.

*புனருத்தம், புனருத்தி, (புனர், உத்தம், உத்தி), répétition, tautologie, redite inutile: புனருத்தசன்மன் homme censé né de nouveau, i. e. brame qui renait par l'investiture du cordon.

*புனர், (bounar), de nouveau, de rechef: — சன்மம் renaissance, régénération; புனர்சன்மன் homme régénéré; புனர்சன் மசயம் délivrance de naissances futures, fin des transmigrations prétendues.

புனர்தம், V. புனர்பூசம்.

*புனர்நவம், (புனர், நவம்), ongle des doigts (qui repousse de nouveau).

புனர்பூசம், P. புனர்வசு, la 7e constellation lunaire contenant 6 étoiles, savoir, 2 des Gémeaux, 2 du grand Chien et 2 du petit Chien, Castor et Pollux.

*புனர்ப்பவம், (புனர், பவம்), ongle, ce qui renait, régénération, renaissance, transmigration.

*புனர்ப்பவி, (புனர்ப்பவம், I), âme sensitive qui est censée renaitre sous une autre forme.

புனர்வசனம், (புனர்), répétition, redite.

*புனர்வசு, (புனர், வசு), la constellation dite புனர்பூசம், (surnom de) Vichnou, Siven, nom d'un grammairien.

புனலி, V. புனரி.

புனலை, nom d'un arbre.

புனல், பொனல், (de l'anglais funnel) entonnoir, eau, rivière, paroles enfantines: — ப்பண்ணை la plante celosia margaritacea; — முருங்கை la plante indigofera arcuata; — விடுகிறது flatter avec des paroles enfantines; — வேந்தன் V. புனற்கரசன்.

புனவர், (புனம்), montagnards, habitants d'un pays montagneux.

புனற்கரசன், (புனற்கு, dat. de புனல் அரசன்), le prétendu roi des eaux, i. e. Varounen.

புனற்கரை, (புனல்), bord de l'eau, rivage.

*புனற்பாகம், (புனர்), nouvelle cuisson, faire recuire ce qui a été déjà cuit.

புனற்றிரை, (புனல், திரை), flot, vague, — de la mer, houle.

புனனாடன், (புனல், நாடு), roi d'un pays bien arrosé, épithète des rois சோழர் de Tanjaour.

புனனாடு, (id.), le pays des eaux, — bien arrosé, le Tanjaour arrosé par le Câvéri.

புனுகம், 1° ensuite. 2° (புல், நாகம்), petit serpent, serpent caché sous l'herbe.

புனிகம், l'arsenic naturel dit சங்கபாஷாணம்.

புனிதம், P. புனீதம், pureté, innocence.

புனிதன், (புனிதம்), homme —, être pur, saint, innocent, (épithète que divers sectaires donnent à leurs dieux, tels que) Siven, Indiren, Arouguen, Bouddha...

புனிறு, gén. ற்றின், obl. ற்று, état d'une vache qui vient de vêler, impureté légale d'une femme accouchée (qui dure 12 jours selon les Indous), nouveauté, peau.

புனிற்றா, (புனிறு, ஆ), vache nouvellement vêlée: புனிற்றாவின்பால் lait d'une telle vache.

*புனீதம், (poû, être pur, ஈதம்), pureté, innocence, vertu, vérité, clarté, la 7e constellation lunaire dite புனர்பூசம்.

*புனீதன், (புனீதம்), V. புனிதன்: — ஆகிறது devenir pur, clair, se justifier.

புனுகு, civette, V. புழுகு.

புனை, 1° fers —, entraves ou chaine pour les pieds, toile, habit, nouveauté, décoration, ornement, beauté, abondance, n. v. imp. et part. de புனைகிறது: புனைகுழல், — கோதை, — யிழை femme; — சுருட்டு pensée, — projet de trahison.

புனைகிறது, னைந்தேன், னைவேன், னை, னைய, v. a. புனைதல், n. v. habiller, vêtir, ajuster, orner, décorer, joindre.

புனைந்துரை, (உரை), discours orné, préface, élégance en poésie, langage métaphorique, exagération ou dépréciation, hyperbole (en plus ou en moins).

புனைவர், (புனைகிறது), artisans, (qui travaillent à orner), cammalers, décorateurs.

புனைக்கிறது, னைத்தேன், னைப்பேன், னை, னைக்க, v. a. புனைத்தல், n. v. joindre, lier.

புனைவிலி, (புனைவு, இலி), objet de comparaison: — நவிற்சியணி figure qui consiste à montrer l'objet comparé par la description que l'on fait de l'objet de la comparaison avec lequel il a un rapport frappant.

புனைவு, n. v. de புனைகிறது, ornement, union.

புனைவுளி, (புனைவு, உளி), objet qu'on décrit; — விளைவணி figure qui consiste à faire ressortir un sujet de comparaison par un autre sujet qui y a rapport.

புன், dans les mots composés, se met pour புல்.

புன்கண், (புல்), pauvreté, bassesse, maigreur, maladie, affliction, malheur.

புன்கடம்பம், V. புன்கு.

புன்கம், 1° nourriture, riz bouilli. 2° *adj. de* புன்கு: புன்கமரம் l'arbre dalbergia.

புன்காலி, l'arbrisseau காசா memecylon, l'arbre பாதிரி bignonia.

புன்கு, 1° la plante புனமுருங்கை. 2° l'arbre புன்கடம்பம் dalbergia arborea. *l'adj. est* புன்கம்: புன்குசடை, V. குஞ்சிச்சடை.

புன்சிரிப்பு, (புல்), sourire; — கொள்ளுகிறது sourire.

புன்செக்கர், ciel rougeâtre du —, soir.

புன்செய், (புல்), *ou* — க்காடு champ — terre à menus grains, terre en friche, stérile; — த்தோட்டம் jardin —; terre à menus grains, — non arrosée; — ப்பயிர் menus grains, *v. g.* millet, kêverou...; — வரி impôt de terre à menus grains.

புன்செய்கை, (*id.*) culture des menus grains.

புன்சை, (*id.*), P. புன்செய்.

புன்சொல், (*id.*), expression basse sans élégance.

புன்பயிர், (*id.*), menus grains, culture ou moisson de menus grains.

புன்புலால், (*id.*), viande gâtée.

புன்மரம், (*id.*), arbre —, plante dont l'intérieur est creux ou tendre comme le bambou, la canne à sucre.

புன்மானம், (*id.*), bassesse, petitesse, *ou* புன்மாலை, (புன்), V. புன்செக்கர்.

புன்முருக்கு, (*id.*), nom d'une plante *l'adj. est* புன்முருக்கம்.

புன்முறுவல், (*id.*), sourire.

புன்மை, 1° (புல், மை), bassesse, petitesse, vileté, peu d'importance, chose insignifiante, basse, vile 2° oubli: புன்மைத்து c'est une chose de rien.

புன்றுமி, (புல், துமி), bruine, petites gouttes de pluie.

புன்றொழில், (*id.* தொழில்), métier bas, vil.

புன்னகை, (*id.* நகை), sourire.

*புன்னகநத்திரம், (பும்), constellation sous laquelle naissent les garçons, au dire de certains auteurs indous.

புன்னறவம், (புல், நறவம்), gingembre vert.

*புன்னாகம், (பும், நாகம்), l'arbre புன்னை, l'arbre rolleria tinctoria, dont les fleurs donnent une teinture jaune, nénuphar blanc, éléphant blanc, muscade, pourpier: புன்னாகவராளி mélodie plaintive, ton élégiaque, — de condoléance.

புன்னிடா, la plante தகரை.

புன்னெறி, (புல், நெறி), mauvaise voie.

புன்னை, l'arbre calophyllum inophyllum: — யெண்ணெய் huile des noyaux de cet arbre; சுர — les arbres வாழை et calophyllum longifolium.

பூ

பூ, 1° lettre syllabique composée de ப et de ஊ poû long. 2° *(bhoû), la terre, place, suite, feu du sacrifice ஓமம், le plus bas des 7 enfers des Indous. 3°* (bhoû) être, existence, naissance. 4° *gén.* பூவின், *dat.* பூவுக்கு (*et non* பூக்கு *mot télinga obscène l'adj. est.* பூ *et* பூம், fleur, grandeur de la —, beauté, élégance, excellence, feuille, pointe, tranchant, augmentation, ouïes de poisson, branchies, sel de roche, un mal d'yeux, taie, nénuphar, étincelle de feu, fleurs —, règles des femmes; பூவா லேகிறைக்கிறது remplir de fleurs; பூ-சு les 4 sortes de fleurs, savoir: கொடிப்பூ fleurs des plantes grimpantes et rampantes, கோட்டுப்பூ fleurs des branches, நீர்ப்பூ fleurs aquatiques, புதற்பூ *ou* நிலப்பூ fleurs d'herbes et d'arbrisseaux. 5° *imp. de* பூக்கிறது.

*பூகசியபன், (பூ), surnom de வசுதேவன் père de Krichna, regardé par les Indous comme une incarnation de Kasyapa.

பூகதர், panégyristes, ceux qui louent.

*பூகதம்பம், la plante நிலக்கடம்பு.

*பூகம், 1° (poûga), aréquier, noix d'arec, jaquier, monceau, amas, quantité, collection, boule, nature, propriété. 2° (bhoûka), temps, ténèbres, obscurité, trou, creux, abîme, fente. 3° palmier —, aréquier dit caryota urens, aigle, V. கௌரி: பூகபாத்திரம் boîte au bétel et à l'arec: — பீடம் crachoir; — புஷ்பிகை fleurs et arec présentés aux convives des noces; — பலம் noix d'arec.

*பூகம்பம், பூகம்பனம், (பூ), tremblement de terre.

*பூகரம், (பூ, கரம்), poison, la plante கையாந்தகரை.

*பூகலம், (bhoûkala), cheval fougueux, — rétif et intraitable.

*பூகன்னம், பூகர்ணம், (பூ), rayon de l'équateur, — de la terre.

*பூகாகம், (*id.*), espèce de petit héron.

*பூகாமி, (பூ, gam *aller*), cheval qui va ou vole sur terre.

*பூகோளம், (பூ), le globe terrestre, —

de la terre : பூகோளசாஸ்திரம் la géographie.

பூக்கஞ்சா, (*id.*), la plante mâle du கஞ்சா ou cannabis indica qui ne produit que des fleurs.

பூக்கட்டுகிறது, (*id.*), attacher des fleurs. faire des guirlandes.

பூக்கந்தம், பூக்கர்தகம், (*id.*), soufre calciné.

பூக்கம், 1° ville, village, — en pays cultivé, liqueur enivrante. 2° *P.* பூகம், aréquier. 3°* (boûkka), le cœur.

*பூக்கம்பம், பூக்கம்பனம், *V.* பூகம்பம்.

பூக்கர்ணம், (பூ), diamétre de l'équateur, — de la terre.

பூக்கிறது, பூத்தேன், பூப்பேன், பூ, பூக்க, *part. fut.* பூக்கும், *v. n.* (பூ), பூக்குதல், பூத்தல், *n. v.* fleurir, s'épanouir, bourgeonner, être produit, devenir, — chanci, moisir, une femme avoir ses fleurs ou ses règles : பூத்திருக்கிறது être fleuri,—en fleurs, en floraison; பூத்துக்காய்க்கிறது, பூப் பூத்துக்காய்க்கிறது porter des fleurs et des fruits; பூத்துக்கிடக்கிறது fleurir abondamment, être couvert de fleurs; — ப் போகிறது cesser de porter des fleurs, ne porter que des fleurs, devenir inutile, — moisi, — bon à rien; என்கண்கள் — ப் போயிற்று mes yeux se sont obscurcis; கண்களை — ப்போகப்பண்ணுகிறது consumer les yeux, faire perdre la vue; நெருப்புப் — ப்போயிற்று le feu est presque éteint, — est couvert de cendres; மரம் — ப்போயிற்று l'arbre a cessé de porter des fleurs; பூத்தாற்போலே வைக்கிறது mettre ou placer aussi doucement qu'une fleur s'épanouit; — போலிருக்கிறது être comme une fleur qui s'épanouit, être doux au toucher; — போலெடுக்கிறது prendre aussi doucement qu'une fleur s'épanouit

பூக்குஞ்சு, (பூ), jeunes oiseaux, poulets ou pigeons... encore couverts de duvet.

பூக்குடலை, பூக்குண்டான், பூக்கூடை, (*id.*), corbeille de fleurs.

பூக்குறடு, (*id.*), salle où l'on fait des guirlandes de fleurs.

பூக்கொய்கிறது, பூக்கொய்தல், (*id.*), cueillir des fleurs.

பூங், *P.* பூம், devant க, fleurir, de fleurs : — கஞ்சா, *V.* பூக்கஞ்சா ; — கதிர் rayons blancs, — éclatants, jolie —, lumière; — கரும்பு canne à sucre rouge et tendre ; — கவணி mousseline à fleurs; — கா, — காவனம், jardin de fleurs, — des olives ; — காடுதரிசு terre restée inculte pour plus de 5 ans ; — காரம், *V.* மந்தாரம் ; — காவை arbrisseau à fleurs odoriférantes, gardenia dumetorum : — காவி couleur rougeâtre produite en plongeant la toile fréquemment dans l'eau ; — குஞ்சு, *V.* பூக்குஞ்சு ; — குறுநல், (நெல்), riz concassé très fin ; — கொத்து bouquet de fleurs ; — கொல்லை champ —, jardin de fleurs ; — கோரை espèce de jonc *ou* கோரை cyperus geminatus.

*பூசகன், (poûdjaka), adorateur, sacrificateur.

பூசக்கரம், பூசக்கிரம், (பூ), le globe —, circonférence de la terre, la ligne équinoxiale ou l'équateur; பூசக்கிரவாளம் chaine de montagnes que les Indous supposent entourer le monde et borner l'horizon.

*பூசக்கிரன், (பூ, sokra *indiren*), Indiren terrestre, *i. e.* roi.

பூசணம், 1° moisissure, chancissure, saleté. 2° *P.* பூஷணம் ornement ; — பூக்கிறது moisir, devenir moisi, — chanci.

பூசணி, *P.* பூசுணி, citrouille.

*பூசந்து, பூசெந்து, (பூ), ver de terre, insecte.

*பூசம், (*P.* புஷியம்), la 8° constellation lunaire contenant 3 étoiles dont l'une est le Delta du Cancer ; — புடலம்பூவதுபோலும் la 8me constellation ressemble à la fleur du trichosanthes.

பூசல், *opt. et n. v. de* பூசுகிறது, onction, friction, barbouillage, décoration, lavage. grand bruit, vacarme, *v. g.* d'une bataille, rapport, accord, bataille, combat: பூசற்களம் champ de bataille.

பூசறுக்கிறது, பூசறுத்தல், (பூசு, அறுக்கிறது), nettoyer, purifier.

*பூசனம், (poûdjana), adoration, sacrifice, vénération, respect.

*பூசனி, (*id.* i), passereau, vénération.

*பூசனை, (பூசனம்), adoration, hommage —, culte religieux.

*பூசா, *obl. de* பூசை ; — காலம் temps —, moment du sacrifice, — de l'adoration — க்கல் pierre à chaux ; — பந்தம் strophe de 4 vers écrite en 4 lignes, chaque vers en faisant une, en outre les 2 premières lignes entr'elles, et les dernières entr'elles, peuvent se lire en கோமூத்திரி et de plus la première et puis la dernière s'entremêlent en கோமூத்திரி avec les 3 autres ; — பலம், — பலன் vertu —, efficacité du sacrifice; — பலன் பண்ணினவன் celui qui, au dire des Indous, reçoit dans cette vie la récompense des mérites acquis dans la vie précédente ; — சன்னிதானம், — முகம் présence du —; devant le sacrifice ; — விதி règles —, rites du sacrifice.

*பூசாசாரி, (பூசை, ஆசாரி), sacrificateur, hiérophante, choutre des pagodins, ou petits temples, non servis par des brames, enchanteur.

பூசாந்தப்படலம், (பூ, சாந்தம்), claie en fleurs, — faîte de fleurs.

*பூசாந்திரம், (பூசா, அந்திரம்), rendre précieux, estimer, chérir, espèce de pendants d'oreilles.

*பூசாயத்தம், பூசாயித்தம், (பூசை, ஆயத்தம்), préparation au sacrifice, ornements de la messe, (chasuble...)

*பூசாரம் (பூ), graisse de la terre.

*பூசாரி, பூசாலி, P. பூசாசாரி.

*பூசாவந்தம், (பூசா, அந்தம்), V. பூசாந்திரம் : பஞ்ச —, நவ —, bijou à 5, à 9 faces.

பூசிக்கிறது, சித்தேன், சிப்பேன், சி, சிக்க, v. a. (பூசை), பூசித்தல், n. v. adorer, vénérer, rendre ses hommages, accomplir —, faire des cérémonies sacrées, offrir un sacrifice.

பூசிணி, P. பூசணி, citrouille.

*பூசிதம், (poûdjita), adoration, vénération, respect : பூசிதபயங்கரம் crainte religieuse, — respectueuse dans l'exercice des fonctions sacrées, respect pour les cérémonies sacrées.

*பூசிதன், (id.), adoré, vénéré, respecté, honoré, vénérable, recommandable : இராச — homme honoré du roi (compliment épistolaire); — ஆகிறது devenir vénérable, être vénéré.

பூசித்தல், பூசிப்பு, n. v. de பூசிக்கிறது, adoration, vénération, hommage respect.

*பூசிலன், (poûdjila), respectable, honorable, adorable, Dieu.

பூசு, 1° poussière, combat. 2° imp. et part. de

பூசுகிறது, சினேன், சுவேன், சு, ச v. a. oindre, frotter (de sandal...), barbouiller, enduire, appliquer, orner, décorer, laver: கைபூசிவந்தான் il s'est lavé les mains et est venu

பூசுணி, tige de —, citrouille, cucurbita pepo : — க்காய் citrouille, potiron.

பூசுதல், n. v. de பூசுகிறது, onction, frottement, barbouillage, décoration.

*பூசுதன், (பூ), le prétendu fils de la terre, i. e. செவ்வாய் ou la planète Mars.

*பூசுதை, (id.), la prétendue fille de la terre, i. e சீதை.

*பூசுத்தி, (id.), purification de la terre ou d'un lieu en le balayant et l'enduisant de bouze de vache.

*பூசுரர், (id.), V. பூதேவர்.

*பூசை, 1° (poûdjâ), sacrifice, messe, adoration, culte, — religieux, cérémonie religieuse, offrande de riz cuit. 2° P. பூனை chat : — கொடுக்கிறது offrir un sacrifice, battre ; — க்காரன் sacrificateur, adorateur, celui qui fait offrir la Ste Messe, — un sacrifice, hiérophante, dévot de Siven tout couvert de cendres de bouse de vache ; — காண்கிறது entendre la Ste messe; — செய்கிறது, — பண்ணுகிறது dire la Ste messe, offrir un sacrifice ; — பரிசாரகன் disciple de gourou, servant de messe ; — புனராசமனம் répétition des cérémonies religieuses ; — ப்பெட்டி boîte ou malle pour mettre les objets nécessaires au sacrifice, — à la messe ; — மிச்சம் reste de sacrifice, — d'allocation de pagode non dépensé ; — முகம் assistance au sacrifice, — à la messe, en présence du —, pendant le sacrifice, — messe ; — மேடை, — க்குறடு élévation —, plate-forme —, autel pour offrir un sacrifice, dessus des degrés de l'autel ; — யாயத்தம், V. பூசாயத்தம்.

*பூச்சக்கரம், பூச்சக்கிரம், (பூ), V. பூசக்கிரம்.

பூச்சட்டை, (பூ), habit de fine mousseline à fleurs, épi en fleurs.

பூச்சல்லா, (id.), fine mousseline à fleurs.

பூச்சாண்டி, crainte.

பூச்சாத்தி, gér. et n. app. du suiv. couteau pliant.

பூச்சாத்துகிறது, (பூ), orner de fleurs (une statue...).

*பூச்சாயை, (பூ), ombre de la terre, obscurité.

*பூச்சாரம், (பூ), terre à foulon, essence de fleurs.

பூச்சி, ver, insecte, reptile, lézard, serpent : — காட்டுகிறது, — விடுகிறது, (dat.) effrayer, épouvanter, litt. montrer —, présenter —, lancer un insecte ; — க்கூடு nid d'insecte, espèce de bijou ; — பிடிக்கிறது engendrer des vers ; — ப்பொட்டடாயிருக்கும் ce sera un trou — un repaire de serpents, — d'insectes venimeux (il ne faut pas s'y fier) : — பூச்சியென்கிறது dire un insecte, un insecte, — ver, ver..., un malade se dire plus mal qu'il n'est.

*பூச்சியம், 1° (poûdjya), chose —, objet adorable, vénérable, respect, vénération. 2° rareté, chose rare, — précieuse, vide, rien, manque, zéro (en calcul) : — ஆய் வைத்துக்கொள்ளுகிறது mettre en réserve —, garder avec respect ; சாப்பாட்டுக்குப் — ஆயிருக்கிறது n'avoir rien à manger; வேலை — manque d'ouvrage, — d'emploi; பூச்சியக்குலைச்சல் manque de respect,

incivilité ; — வார்த்தை parole respectable, — de respect.

*பூச்சியன், (id.), homme respectable, vénérable, beau-père.

பூங்கிலை, (பூ), pierre jolie, — à fleurs, marbre qui semble représenter une eau profonde.

பூச்சு, n. v. de பூசுகிறது, matière dont on enduit ou dont on frotte (un objet qu'on veut dorer, argenter, étamer...), onction, enduit, couche, empois de tisserand, apparence — extérieure, affectation, ostentation : ஈயப் — couche d'étain, étamure ; சந்தனப் — être frotté de poudre de sandal ; சாந்துப் — crépissage ; வெள்ளிப் — couche d'argent, argenture ; — பூசுகிறது frotter, oindre, enduire : — ப்புடவை toile empesée, enduite de cange.

*பூச்சுவர்க்கம், (பூ), le paradis terrestre des Indous, i. e le mont Mèrou.

பூச்செண்டு, (id., bouquet de fleurs ; — கட்டுகிறது faire —, attacher un bouquet de fleurs.

பூச்சேலை, (id.), toile à fleurs, — ornée de fleurs.

பூச்சொக்கா, (id.), longue veste —, habit de mousseline à fleurs.

*பூஷணம, (bhoûchana), ornement, décoration, bijou : — போடுகிறது, — அணிகிறது orner de —, mettre des bijoux.

*பூஷம், (poûcha), mûrier, morus indica, mûre.

*பூஷன், (poûchan), soleil, un des 12 soleils, ou noms du soleil pendant le mois de தை.

*பூஷிதம், பூஷை, (bhoûchita, poûchâ), V. பூஷணம்.

*பூஸ்வர்க்கம், (பூ), V. பூச்சுவர்க்கம்.

*பூஸ்வாமி, (பூசுவாமி), propriétaire, maître.

பூஞை, chat.

பூஞ்சக்கல், la pierre précieuse தேக்கல் saphir.

பூஞ்சட்டி, (பூம்), pot de fleurs.

பூஞ்சணம், பூஞ்சணவன், moisissure, poussière, toile d'araignée : பூஞ்சணங்கட்டுகிறது, — பிடிக்கிறது se moisir, être couvert de —, attraper de la poussière.

பூஞ்சணற்பு, (பூம்), chauvre fleuri, — qui croît avec trop de vigueur.

பூஞ்சப்பரம், (பூம்), brancard de fleurs, — orné de fleurs.

பூஞ்சல், moisissure, vue trouble, obscurcissement de la vue ; — ஆகிறது avoir la vue trouble, la vue s'obscurcir : பூஞ்சற்கண் vue —, œil trouble.

பூஞ்சாட்டி, (பூம்), jardin ou terre dont on a coupé la récolte encore verte ou en fleurs.

பூஞ்சான், nom d'une herbe.

பூஞ்சி, obscurcissement, V. பூஞ்சு.

பூஞ்சிறகு, பூம்), duvet d'oiseau nouvellement éclos.

பூஞ்சு, moisissure, chancissure, obscurcissement, — de la vue, toiles d'araignée, poussière ; பூஞ்சாயிருக்கிறது avoir la vue trouble, voir comme des vers qui remuent ; — பற்றுகிறது se moisir, se couvrir de poussière ; — பிடித்துக்கிடக்கிறது être moisi, sale, tout poudreux, plein de toiles d'araignée, couvert de poussière ; — பிடித்தவன் homme couvert de poussière et d'ordure.

பூஞ்சுண்ணம், (பூம்), pollen des fleurs.

பூஞ்சை, moisissure, poussière, obscurcissement : — நிலம் terre en friche stérile.

பூஞ்சோலை, (பூம்), bosquet —, jardin de fleurs.

*பூடணம், P. பூஷணம், ornement, bijou.

*பூடன், P. பூஷன்.

*பூடிதம், P. பூஷிதம், décoration, ornement bijou.

பூடு, plante, herbe, V. பூண்டு.

பூட்கரம், l'arbrisseau கொட்டம்.

பூட்கை, prendre, — sur soi, approuver accepter, modèle, l'animal fabuleux யாளி, (peut-être le mammout ou mammouth), éléphant.

பூட்சி, corps, jointure, — du corps, ornement, décoration, propriété.

பூட்டகம், (பூட்டு, அகம்), ouvrage délicat, chose faible, sans substance, superficielle, hypocrisie, déguisement, vaine —, apparence, prétention ; — தெரியாமலிருக்கிறவன் homme candide, sans prétention ; — பண்ணுகிறது en conter, se vanter, affecter, feindre, avoir de vaines prétentions ; பூட்டகக் காரன் fanfaron, bravache, hableur ; — வேலை clinquant, ouvrage délicat mais non durable, qui se casse facilement, ouvrage brillant qui a belle apparence, mais point de réalité.

பூட்டகாரன், P. பூட்டகக்காரன்.

பூட்டங்கம், (பூட்டு, அங்கம்), embarras, difficulté, empêchement, violence.

பூட்டங்கயிறு, (id. அம்), corde pour attacher les bœufs au joug.

பூட்டம், n. v. de பூட்டுகிறது, lier, finir.

பூட்டல், opt. et n. v. de பூட்டுகிறது.

பூட்டன், bisaïeul.

பூட்டா, பூட்டாத, part. nég. de பூட்டுகிறது.

பூட்டாங்கம், (பூட்டம், அங்கம்), *V.* பூட்டங்கம்.

பூட்டாங்கயிறு, (பூட்டு, அம்), *V.* பூட்டங்கயிறு.

பூட்டி, 1° *fém. de* பூட்டன், bisaïeule. 2° *gér. de* பூட்டுகிறது.

பூட்டு, serrure, cadenas, fermeture, charnière, agrafe, fermoir, entraves, fers (pour les pieds...), jointure, cordon, corde, — d'arc. 2° *imp. et part. de* பூட்டுகிறது : — க்கயிறு, *V.* பூட்டங்கயிறு : — குலைகிறது, — சீர்குலைகிறது la serrure se déranger ; — பூட்டுகிறது fermer à clef; — போடுகிறது, — வைக்கிறது enfermer sous —, fermer à clef; — வாய் trou de la serrure (pour passer la clef) : பூட்டுவிற்பொருள்கோள் les mots du commencement et de la fin d'une strophe former un sens, — s'accorder entr'eux.

பூட்டுகிறது, ட்டினேன், ட்டுவேன், ட்டு, ட்ட, *v. a.* பூட்டுகை, பூட்டுதல், *n. v.* fermer, — à clef, agrafer, renfermer, lier, attacher (au joug, à la charrue, à une charrette, à un pieu), orner, — des bijoux, ajuster, mettre, terminer —, clore un compte, en écrire ou déterminer le total; அம்பு — ajuster —, fixer une flèche sur l'arc; கயிறு — attacher une corde குதிரைகளை ரதத்திலே — attacher les chevaux à la voiture; தந்தி — garnir de cordes un instrument; பூட்டியிருக்கிறது, — க்கிடக்கிறது être attaché, fermé à clef...; — ப்போடுகிறது, — வைக்கிறது lier, fermer, — à clef, renfermer (pour un temps).

பூட்டை, picote, machine —, panier pour puiser de l'eau, tuyau pour conduire l'eau, canal, aqueduc, moulin à huile

பூட்பாரசன், cumin noir dit கருஞ்சீரகம்.

பூணல், *opt. et n. v. de* பூணுகிறது ; — நூல் *ou* பூணூல், *V.* பூணுநூல்.

பூணா, பூணாத, பூணாமை, *part. et n. v. nég. de* பூணுகிறது.

பூணாரம், (பூண், ஆரம்), bijou, joyau : பூணாரவெலும்பு, os du poignet, — auquel on attache les bijoux. *V.* காறையெலும்பு.

பூணி, bœuf, le signe du Taureau.

பூணிக்கிறது, ணித்தேன், ணிப்பேன், ணி, ணிக்க, *v. a.* பூணித்தல், *n. v.* désigner, décider, montrer.

பூணிப்பு, *n. v. du préc.* désignation, décision, jugement.

பூணுகிறது, பூண்டேன், ணுவேன், பூணு, பூண, *v. a.* பூணுதல், *n. a. ou* பூண்டுகொள்ளுகிறது, s'orner, — de bijoux, se mettre, prendre, se revêtir d'ornements, se vêtir, s'ajuster, se rencontrer, se trouver, entrer dans, s'adapter, convenir : முத்துமாலையைப் — s'orner d'un collier de perles ; காரியத்தைப் அவன் பூணவில்லை *ou* பூண்டுகொள்ளவில்லை il ne s'est pas engagé dans cette affaire.

பூணுநூல், பூணூல், (பூணும், பூண், நூல்), cordon bramanique, — que les brames, les rois, les marchands et les artisans dits கம்மாளர் portent suspendu de de l'épaule au côté; பூணூற்கலியாணம் investiture du cordon bramanique.

பூழிலை, pays —, terrain de forêts.

பூண், 1° bijou, joyau, ornement, virole, pommeau ou anneau (de fer, de cuivre...) qu'on met au bout d'un pilon, d'un bâton ou des défenses des éléphants, et des cornes des bœufs. 2° *imp. et part. de* பூண்கிறது, ண்டேன், ண்பேன், ண், ண, *v. a. V* பூணுகிறது.

பூண்டி, ville, village, district de village hauteur —, îlot dans la mer.

பூண்டு, 1° plante, herbe (en général), arbuste, buisson. 2° *gér. de* பூணுகிறது.

பூண்பிக்கிறது, பூண்பித்தல், *v. caus. de* பூண்கிறது, faire —, attacher, lier.

பூதகி, (பூதம்), démon femelle, diablesse, la géante பூதனை.

பூதம், 1° (bhoûta), temps passé, vie, être vivant, Bhoûta, démon, spectre, fantôme, troupe de fantômes, esprit malin qui, au dire des Indous, hante les cimetières, se tient en embuscade dans les arbres, anime les carcasses, trompe et dévore les êtres humains, restes d'une oblation ou d'un repas, éléments, (*V.* பஞ்சபூதம்), état réel des choses, chose trouvable, — qui a existé effectivement ou actuellement. 2° (poûta), pureté, chose pure, vérité, conque, l'herbe தருப்பை, le multipliant ஆலமரம், la 2e constellation lunaire dite பரணி, odeur forte : பூதகணம் troupe de spectres, la troupe des démons au service de Siven et dont கணபதி *i. e.* Poulléyar est le capitaine ; — காப்பன் l'arbre பீசாதி; — காப்பன்பட்டை écorce de cet arbre ; — கவிக்கம் collyre employé par les magiciens pour chasser les mauvais esprits des possédés vrais ou prétendus ; — காலம் le temps passé, le prétérit. *V.* செல்காலம் ; — கேசம் racine du வசம்பு ; — கேசனி l'herbe சடாமாஞ்சி ; — கேசரி la plante வெட்பாலை ; — கேசி l'arbre எட்டிமரம், — க்கண்ணாடி miroir grossissant, microscope ; — க்கால் pied d'éléphant, — extrêmement enflé, éléphantiasis, maladie qui grossit le pied d'une manière monstrueuse ; — க்கிரகாமி,

— இருதாயி, (hratâyi), Indrani, femme d'Indiren : — க்கிறது, — கிருது, (kratou *sacrifice*), surnom d'Indiren ; — க்கிராந்தி possession par de mauvais esprits ; — க்கிராமம் chose composée —, assemblage des 5 éléments, v. g. le corps, le monde ; — கூட்டம், — V. பூதகணம் ; — சம்சாரம் ou — சமுசாரம் plaisir —, joie du monde, le monde des mortels : — சஞ்சாரம் possession par un malin esprit ; — சம்சாரி ou — சஞ்சாரி celui qui jouit des plaisirs du monde ; — சஞ்சாரி incendie d'une forêt, V. பூதசமுசாரி ; — சருக்கம் nature élémentaire ; — சாரசரீரம் le corps subtil ou spirituel des dieux, selon les Indous ; — சுத்தி purification des éléments — சேனை, V. பூதகணம் ; — தயை compassion pour les créatures ; — தாத்திரி la mère ou la nourrice des êtres vivants. i. e. la terre ; — தானியம் le grain réputé pur, i. e. le sésame ; — த்துணர் l'arbre புனமுருக்கு ; — தேசி l'arbre வெண்ணொச்சி — நாசனம் la noix சேங்கொட்டை dont le jus sert à manquer le linge, moutarde, la graine de l'elæocarpus dite உருத்திராக்ஷம் ; — நாடி pouls de possédé ; — நாதன் le chef des démons ou Bhoûts, i. e. Siven ; — நாயகி, — நாயிகை la reine des démons ; i. e. உமை ou துர்க்கை, femme de Siven ; — நிருத்தம் danse des démons ou danse sur un pied en pliant l'autre ; — பஞ்சாக்ஷரம் espèce de பஞ்சாக்ஷரம் ; — பதி. V. பூதநாதன் ; — பரிணமதேகம் corps grossier composé des éléments ; — பரிணாமம் changement des éléments, transmutation des éléments. — பலம் le fruit à odeur forte, i. e. le fruit du jaquier ; — பலி sacrifice aux spectres, donner des restes, jeter les restes pour nourriture aux animaux ; — பாபம் purification du péché ; — பாவம் nature élémentaire ; — பிரேதபிசாசு les fantômes, les cadavres, les diables, 3 espèces de vampires ainsi nommés, qui, selon les Indous, hantent les cimetières et les lieux où l'on brûle les morts ; — பிசாசு démon, malin esprit, spectre ; — புஷ்பம் la fleur des démons, bignonia indica ; — பூர்ணிமை la pleine lune des démons, celle qui arrive dans la constellation அச்சுவினி et qui est une époque d'adoration superstitieuse aux Bhoûtas ; — மாத்திரம் rudiment d'un élément ; — யக்ஞம் offrande de viandes à tous les êtres vivants. adoration aux —, culte des mauvais génies ; — யாகம் restes de nourriture qu'on laisse pour tous les êtres, c'est un des யாகம்-ஐ ou 5 sacrifices ; — ராயன் l'empereur des Bhoûtas, i. e. le démon ; — வச்சம் l'arbre பீநாறி ; — வாக்கு, — வார்த்தை parole de démon, mot obscène, — mauvais : — வாசம் 1° la demeure des éléments, i. e. le corps 2° la demeure des fantômes, i. e. l'arbre தான்றி terminalia bilirica ; — வாதம் nom d'une secte, matérialisme, V. பௌதிகவாதம் ; — விக்கிரியை, (vikriyâ *changement*), épilepsie, possession de mauvais esprits ; — விருக்ஷம், — விருட்சம் l'arbre de fantômes, l'ஆலமரம் ou multipliant ; — விருள் (இருள்), ténèbres, obscurité du monde.

*பூதரம், (பூ, dhara *qui soutient*), ce qui soutient la terre, montagne, la montagne d'or ou le mont மேரு.

*பூதர், (பூதம்), les Bhoûtas, fantômes, spectres ou démons, qui sont une des 18 sortes d'êtres prétendus célestes dits அஷ்டாதசகணம்.

*பூதலம், (பூ), la terre, surface de la terre.

பூதவம், le multipliant ஆலமரம், l'arbre மருதம்.

பூதனன், (பூ, தனம் *richesse*), roi.

*பூதனைசரீரம், (பூதனை), corps grossier.

பூதனைநன், பூதனைசூதனன், பூதனாரி, (பூதனை, han *qui tue*, சூதனன், அரி), le meurtrier —, le destructeur —, l'ennemi de la géante Poûtanei i. e Krichna.

*பூதனை, (poûtanâ), Poûtanei, démon femelle ou géante qui voulut tuer Krichna et fut tuée par lui, atrophie des enfants que l'on croit causée par cette diablesse, le fruit கடுக்காய்.

*பூதன், 1° (bhoûta), le 14me jour lunaire après la pleine lune, fils, enfant, Siven. 2° P. பூதனை, le fruit du terminalia dit கடுக்காய்.

பூதாக்கலம், (பூதம், ஆ), grand et joli, plat, plat dans lequel l'épouse sert du riz à son époux ; — பண்ணிஇறது les époux manger ensemble dans le même plat le jour des noces.

*பூதாங்குசம், (பூதம், அங்குசம்), la plante பேய்மருட்டி.

*பூதாதி, (id. ஆதி), le principe des êtres vivants, i. e. Dieu : — யாங்காரம் orgueil qui vient des éléments.

பூதாத்திரி, (id. ஆத்திரி), la plante இமாசெலவி.

*பூதாத்துமன், (id. ஆத்துமம்), homme pur, ascète, Sannyasi.

பூதாத்துமா, (id. ஆத்துமா), le corps, Brama, Siven, guerre, principe vital, cause prochaine de la vie, cause concomitante.

பூதாரம், (பூ, dâra *qui déchire*), ce qui fouit la terre, *i. e.* le sanglier.

*பூதாரன், (*id.* dhâra *qui soutient*), un appui de la terre, un roi.

*பூதாரி, (பூதம், அரி), assa fetida.

*பூதாவாசம், (*id.* ஆவாசம்), le corps.

*பூதாவேசம், (*id.* ஆவேசம்), possession par un mauvais esprit.

*பூதி, 1° (bhoûti), violence, grandeur, dignité, pouvoir, — surhumain (attribué à Siven, et qu'au dire des Indous, on ne peut obtenir ni par la pénitence ni par la magie), prospérité, bonheur, succès, réussite, naissance, production, poussière, cendres, — de bouse de vache réputées sacrées, chair, viande, — rôtie, rut d'éléphant. 2° (poûti), pureté, purification, puanteur, mauvaise odeur, civette. 3° la terre, le corps, l'enfer, la plante நாய்வேளை : — கந்தம், — கந்தி, — கந்திகம் mauvaise odeur, soufre : — காஷ்டம் l'arbre odoriférant சீதாரி ; — காமன் désireux de prospérité, ministre — conseiller d'un roi, surnom de விருகற்பதி : — கருமம், — கிருத்தியம் cérémonie joyeuse, *v. g.* mariage ; — சாரிகை, (சாரி, இகை), civette, chat musqué ; — நசியம் exhalaison fétide des narines ; — மாம்சம், — மாமிசம் viande gâtée, — pourrie, qui sent mauvais ; — வாகம் l'arbre வில்வம் ; — வாதம் air fétide, l'arbre ægle marmelos ; — விருக்ஷம் la plante puante bignonia indica.

*பூதிகம், (பூதி, ka), l'arbre அகில், muscade.

*பூதியம், (பூதம்), élément, *V.* பஞ்சபூதியம், le corps, la terre.

பூதுகிறது, பூந்தேன், பூதுவேன், பூது, பூத, *v. n. P.* புகுகிறது, entrer : பூந்துபார்க்கிறது, *V.* புகுந்துபார்க்கிறது ; — போகிறது, *V.* புகுந்துபோகிறது.

*பூதேசன், (பூதம், ஈசன்), le chef des spectres ou des démons, *i. e.* Siven.

*பூதேவர், (பூ, தேவன்), les prétendus dieux de la terre, *i. e.* les brames.

பூதை, flèche.

*பூதோற்பத்தியாங்காரம், (பூதம், உற்பத்தி), *V.* பூதாதியாங்காரம்.

பூத்த, *part. parf de* பூக்கிறது, fleuri.

*பூத்தமம், (பூ, உத்தமம்), or.

பூத்தல், *n. v. de* பூக்கிறது, floraison, existence, production, moisissure, fleurs ou règles des femmes.

பூத்தானம், (பூ, தானம்), estime, rareté, estimer, chérir.

*பூத்தியண்டம் ; (பூதி, அண்டம்), l'animal qui donne le musc, civette.

*பூத்திரம், (bhoûdhra), *V.* பூதரம்.

பூத்திரளை, (பூ, திரளை), chanvre.

பூத்திரி, (*id.* திரி), espèce de fusée.

பூத்து, 1° *gér. de* பூக்கிறது. 2° mot imitatif ; — பபூத்தென்கிறது se gonfler, grossir, *ou* பூத்துபூத்தென் றிளைக்கிறது, haleter, pouffer, être tout essouflé, respirer avec peine.

பூத்தூவுகிறது, (பூ), répandre des fleurs.

பூத்தொடுக்கிறது, பூத்தொடுத்தல், (*id* ; enfiler —, lier des fleurs, faire des guirlandes de fleurs, ce qui est un des 5 ouvrages manuels dits கைத்தொழில்.

பூநகம், (பூ), *V.* பூவகம்.

*பூநாகம், (*id.*), ver de terre, achée, terre à foulon.

பூநாதம், (*id.*), salpêtre.

*பூநிம்பம், (*id.*), la plante médicinale நிலவேம்பு, espèce de gentianne.

பூநிறம், (*id.*), pierre de couleur jaune, pousse de manguier, couleur de fleurs, — de terre.

பூநீர், (*id.*), eau de fleurs, — de senteur rosée, humidité sur la terre.

*பூநீலம், (*id.*), bleu, — produit de la terre, indigo.

பூநீறு, (*id.*), terre de foulon ou de blanchisseur, sorte de remède ; பூநீற்றிலெடுக்கிறஉப்பு sel produit par une terre imprégnée de soude.

பூநெட்டி, (*id.*), nom d'une plante aquatique.

பூநொய், (*id.*), gruau fin.

பூந், *P.* பூம், de fleur, fleuri : — தட்டம், — தட்டு plat pour présenter des fleurs ; — தாது étamines *ou* ; — துகள் poussière —, pollen de fleurs ; — தாள் pédoncule, tige de fleurs ; — துணர் bouquet —, rameau de fleurs, branche fleurie, — துளிர் rejeton tendre ; — தாள் pollen des fleurs ; — தேர் char de fleurs, — de procession orné de fleurs ; — தோடு pétale, feuille de fleurs ; — தோட்டம் jardin de fleurs.

பூந்தி, l'arbre புன்கு.

பூந்தேன், 1° *parf. de* பூதுகிறது, 2° (பூந்), miel —, nectar des fleurs.

பூந்து, *gér. de* பூதுகிறது.

பூந்தை, 1° nom d'une ville. 2° *sync. de* பூதன்றந்தை le père de Poûden. 3° *P.* பூந்தாய் 2° *pers. du parf. de* பூதுகிறது.

*பூபதம், (பூ), ce qui a ses pieds en terre, arbre.

*பூபதி, (பூ), 1° maître de la terre, roi. 2° jasmin d'Arabie. 3° espèce de pilule.

*பூபம், *V.* பட்டாபூேக்ஷகம், *ou* பூபலே, பூபாலி, பூபிகை, (poûpa), — là, — âli, ikâ), gâteaux, pâtisseries, ou biscuits de

diverses sortes: பூபச்சாலை boutique de pâtissier.

*பூபரிதி, (பூ), la ligne équinoxiale, équateur, circonférence de la terre, écliptique.

*பூபன், (id. pa qui conserve). protecteur —, sauveur du monde, roi, sacrificateur.

*பூபாலன், (id.), roi, souverain, cultivateur, pl. பூபாலர் rois, agriculteurs, fermiers.

*பூபாளம், (id.) nom d'un air, d'une mélodie.

*பூபுத்திரி, (பூ), la fille prétendue de la terre, i. e. சீதை ou Sidei, trouvée en labourant, au dire des Indous, par le roi சனகன் son père adoptif.

பூப்பகம், (பூப்பு, அகம்), vulve.

பூப்பூக்கிறது, (பூ), une taie se former dans l'œil.

பூப்பதரி, (பூப்பு, அ-சாரிணை), femme qui a ses règles.

பூப்பம், P. பூப்பு, règles des femmes.

*பூப்பரிதி, (பூ), V. பூபரிதி.

பூப்பருத்தி, (பூ), l'arbre பூவரசு, porcher.

பூப்பலகை, (பூ), sassafras, espèce de laurier.

பூப்பாலை, (பூ), nom d'une plante.

பூப்பாளை, (id.), V. பூம்பாளை.

பூப்பிஞ்சு, (id.), fruit qui se forme, encore en fleur.

*பூப்பிரகிதம்பம், (பூ, பிர, கிதம்பம்), milieu d'une montagne,

பூப்பு, n. v. de பூக்கிறது, floraison, production, fleurs ou règles des femmes.

பூப்பூக்கிறது, (பூ), fleurir, une fleur s'épanouir.

பூப்பொட்டணம், (id.), bouquet de fleurs.

பூமகள், (பூ), 1° la prétendue déesse de la terre. 2° Lakchimi née, au dire des Indous, sur une fleur de nénuphar: ...மகன்மைந்தர் les fils de la prétendue ...se de la terre, i. e. les cultivateurs.

பூமகன், (id.), le fils prétendu de la terre, i. e. செவ்வாய் ou la planète de Mars.

*பூமஸ்நானம், (பூம, P. பூமி), bain de terre, V. le au mot ஸ்நானம்.

பூமடல், (பூ), pétale —, enveloppe de fleurs.

பூமடி, (id.), toile à fleurs. — fine.

பூமடை, (id.), offrande de fleurs.

பூமண்டலம், (id.), région de la —, cercle de la —, la terre, une des parties de la danse.

பூமத்தை, (பூ), le plante ஊமத்தை, datura.

பூமரம், (id), arbre à fleurs.

பூமலர், (id.), fleur épanouie: பூமலருகிறது une fleur s'épanouir.

பூமலேக்கினம், les arbustes சங்கங்குப்பி, et ஞாழல்.

பூமன், (பூமி), Brama, செவ்வாய் ou la planète Mars, fils prétendu de la terre.

பூமாதளை, (பூ), grenadier qui ne porte que des fleurs.

பூமாலை, (id.), guirlande de fleurs.

பூமான், P. புமான், mâle, homme, mari.

*பூமி, (bhoûmi), la terre (qui est un des 3 mondes), terre, sol, terrain, place, site, pays, terre à foulon, base d'une figure géométrique, monceau: பூமியிலுள்ளார் ceux qui sont sur la terre; பூமிகாமி, V. பூகாமி;— கொழுநன் le prétendu mari de la terre, i. e. Vichnou; — க்ஷாரம் salpêtre; — சம்பகம் la plante kœmpferia rotunda; — சம்பு, — சம்புக்கு, — சம்பூகை, (சம்பு, kâ), l'arbre premna herbacea; — சம்பவை, (சம்பவம்), Sidei ou சீதை produite par la terre, au dire des Indous; — சயம் coucher sur la terre; — சாரம் graisse de la terre, nom d'un livre; — சீவி les வைசியர், ou 3me caste, qui vivent d'agriculture, Lakchimi; — ச்செருக்கன் terre sallée; — தானம் donation de terre; — தேவன் le brame, le dieu prétendu de la terre; — தேவி la déesse prétendue de la terre, la terre personnifiée; — த்திரம் ce qui fait la solidité de la terre, montagne, V. பூத்திரம்; — த்தைலம் huile —, suc de la terre; — நடுக்கம் tremblement de terre; — நடுங்குகிறது la terre trembler; — நாதம் sel de roche, pierre d'aimant, terre à foulon: — நாயகன் seigneur de la terre, cristal, la plante நிலவேம்பு; — பக்கம்; — பட்சம் cheval de bonne race; — பதி roi; — பதித்துவம் principauté, souveraineté; — ப்பரிசை examen du sol, — de la terre, connaissance des diverses sortes de terrains, c'est une des 64 sciences des Indous; — பன், (pâ qui conserve), —பாலன் celui qui protège ou gouverne la terre, roi; — பாரம் fardeau —, poids des créatures que la terre est obligée de supporter; — பிசாசம் le démon de la terre, le palmier; — ப்பிரவேசம் entrée sur une terre, aller au jour voulu pour la cultiver, choix d'un bon jour pour le commencement des travaux; — யதிருகிறது la terre trembler; — யதிர்ச்சி, — யதிர்தல், — யதிர்த்தல் tremblement de terre; — லட்சுமி la fameuse Lakchimi, la prétendue desse de la terre; — லாபம் grain de la terre, i. e.

la mort ; — லேபனம் enduit de bouse de vache délayée ; — வருத்தனம் augmentation —, acquisition faite à la terre, cadavre ; — வெளுப்புமண் terre de blanchisseur, — வேர் ver de terre, achée.

*பூமிகை, (பூமி, kâ), costume de théâtre, décoration des statues, des temples.

*பூமிசம், 1° (பூமி, சம்), ce qui est né ou sort de terre, serpent, insecte... 2° enfer.

*பூமிசன், (id. சன்), le démon ou géant நரகாசுரன், V. பூமகன்.

*பூமிசை, 1° (பூமி, சை), la fille prétendue de la terre, Sidei, Lakchimi. 2° (பூ, மிசை), sur la fleur...: — நடந்தோன் celui qui marche sur des fleurs, *i. e.* Arouguen, Bouddha.

பூமின், 1° (பூ, மின்), V. பூமகள், 2° *imp. pl. de* பூக்கிறது, fleurissez.

*பூமீந்திரன், (பூமி, இந்திரன்), le souverain de la terre, roi.

பூமுடி, (பூ), couronne de fleurs.

பூமுள்ளு, (id.), épines des fleurs, — qu'on met sur un mur.

பூமொட்டு, (பூ), bouton de fleurs.

பூம், *adj. de* பூ, fleuri, de fleurs : — பட்டாடை, — பட்டு espèce d'étoffe de soie (à fleurs...); — படல், V. பூசாந்தப்படலம் ; — பந்து balle de fleurs ; — பயிர்ச்சாட்டி, V. பூஞ்சாட்டி ; — பறியல் manque, pauvreté ; — பனை palmier mâle, — qui ne produit que des fleurs ; — பாளை spathe ou enveloppe des fleurs du palmier ..; — பிஞ்சு fruit qui se forme dans la fleur; — பிரயோசனம் profit de la culture des menus grains ; — புகை fumée odoriférante, encens, parfum.

*பூயம், 1° (bhoûya), état. 2° (poûya), *ou*

*பூயனம், (பூயம், na), *ou* பூயரத்தம், பூயசோணிதம், pus, sanie, matière qui qui sort d'une plaie.

*பூயாரி, (பூயம், அரி), l'ennemi de la sanie, *i. e.* l'arbre வேம்பு dont les feuilles servent à arrêter la suppuration des plaies et à les sécher.

*பூயாலசம், (பூயம், அலசம்), suppuration aux jointures, chassie, pus ou sanie dans l'œil.

*பூரகம், (poûraka), aspiration, inspiration, — par une narine (le contraire de இரேசகம் expiration), gâteau funèbre offert — oblation aux mânes, citron, multiplicateur; remplissage, achèvement ; — செய்தல் aspirer l'air, — par une narine.

*பூரக்ஷகன், பூரட்சகன், (பூ), sauveur de la terre, roi.

பூரட்டாதி, P. பூர்வபாத்திரபதம், la 25me constellation lunaire, qui contient quelques étoiles de Pégase.

*பூரணமி, பூரணமை, (பூரணம், mâ *lustre*), pleine lune.

*பூரணம், 1° (poûrnâ), plénitude, tout, le tout, ce qui est complet, entier, rempli. 2° (poûrana), abondance, augmentation, multiplication (en arithmétique), achèvement, remplissage, couvrir, trame de la toile, mer, pluie, pont, chaussée, gâteau funèbre offert —, oblation aux mânes, huile médicinale. 3° moisissure (sur les mets ..): — ஆக்கிறது perfectionner, compléter, remplir, accomplir ; — ஆய்க்கேட்கிறது écouter le tout, — entièrement ; — ஆய்ச்சொல்லுகிறது dire tout, — complètement, — parfaitement ; — பிடிக்கிறது se moisir ; பூரணகருப்பம் pleine grossesse, grossesse parvenue à son terme ; — கருப்பிணி, — கருப்பணி, — கர்ப்பிணி femme dont la grossesse est à son terme ; — கலசம், — கும்பம் vase plein, cruche pleine, — remplie d'eau (pour le sacre d'un roi...) ; — காமம் désir satisfait, satiété ; — சந்திரன் pleine lune ; — சற்குணம் bonté parfaite ; — சற்குணன் homme parfait, plein de bonnes qualités ; — சாஸ்திரம், — நூல் science complète, — parfaite, titre d'un traité d'Agastyen ; — சூத்திரம் règles complètes, ouvrage —, traité sur la médecine attribué au même auteur ; — திசை côté où se porte la respiration, — où va une flèche... ; — பலன் indulgence plénière, efficacité —, récompense complète ; — பாத்திரம் vase plein, pleine cruche, vase contenant 256 poignées de riz qu'on présente à l'hiérophante d'un sacrifice indou, vase rempli d'habits et d'ornements qu'on s'efforce d'atteindre à une fête; — பிண்டம் embryon parvenu à son terme; — மாசம் mois de grossesse à terme, — de l'accouchement, sacrifice mensuel à la pleine lune ; — மாசி la pleine lune ; — லேகியம் espèce de sirop ; — வடிவு forme parfaite, grande beauté ; — வயசு V. பூராயுசு ; — வித்தை science complète, — parfaite ; — விரதம் pénitence — observance parfaite ; — வீசம் citron.

*பூரணன், (பூரணம்), le parfait, Dieu, (et à tort) Siven, Arouguen, l'arsenic dit பூர்த்தபாஷாணம்.

*பூரணாகுதி, (பூரணம், ஆகுதி), oblation entière, ordinairement de beurre fondu qu'on verse sur le feu, dernière oblation de ce genre qui complète le sacrifice ஓமம்.

*பூராயு, (*id.* ஆயு), âge parfait,— plein, grand âge.

*பூராலகம், பூராநகம், (poûrnâlaka, poûrnânaka), rayon de la lune, son du —, tambour, vase rempli d'habits et d'ornements qu'on essaie d'attraper à certaines fêtes, espèce de mât de cocagne.

*பூரணி, 1° (poûrani), cotonnier soyeux dit இலவு. 2° (poûrni), homme accompli, satisfait, content. 3° (bhoûrni), terre, — sans eau, désert.

*பூரணிமை, பூரணேந்து, (பூரணம் imâ *affixe*, இந்து *lune*), pleine lune, jour de la pleine lune.

*பூரணை, (pournâ), le 5e, le 10e et le 15e jour lunaire de chaque demi-lunaison, pleine lune, Poûranei une des femmes d'ஐயனார்: — கேள்வன் le mari de Poûranei, *i. e.* Ayénar.

*பூரம், (pourâ), plénitude, pièce d'eau, lac, guérison ou nettoiement des ulcères, espèce de pâtisserie non levée et frite au beurre. 2° *sync. de* பூர்வபற்குனி, la 11e constellation lunaire, c'est le Delta du Lion, espèce de remède, camphre, espèce de scorpion, — de cent-pieds dit பூரான், cérémonie nuptiale incomplète, — du genre de celle dite சிக்கு et pour le temps voisine de cella-là. (c'est la 1re cérémonie des nouveaux mariés), empêchement au mariage, *V.* சூழ்தல்: — கழிக்கிறது faire la cérémonie susdite, lever l'empêchement au mariage par cette cérémonie qu'on fait au commencement des noces; — கனித்தல், *V.* நிபாரதனை, பூரபதி camphre vert; — வாகினி celle qui a pour monture un cent-pieds, *i. e.* சரச்சுவதி.

பூரா, (*ind.*), plein, entier; பூராவாய் pleinement; பூராவாய்ச்சாப்பட்டான் il a mangé à satiété; பூராவாய்ருசுவாயிற்று il a été pleinement prouvé.

பூராசி, (பூ), abondance de fleurs.

பூராடம், (*corr. de* பூருவாஷாடை), la 20e constellation lunaire contenant 3 étoiles dans le Sagittaire; பூராடமாக la voie lactée.

பூராயம், (*corr. de* பூருவம்), ancienneté, attention, considération, investigation exacte, recherche, désir, — ஆய்ப்பார்க்கிறது considérer —, regarder attentivement — ஆய்க்கேட்கிறது écouter attentivement, s'informer exactement; — இடுகிறது faire examiner par un autre, épier, espionner, sonner, chercher à surprendre les secrets பூராயக்கதை vieille fable; — க்காரன் homme très attentif, — prudent.

பூரார்பலகை, planches de doublage, — qui doublent un navire.

பூராவாய், pleinement; *V.* பூரா.

பூரான், cent-pieds, insecte venimeux, scolopendre, pulpe ou chaire de la noix du palmier ..: — காவிக்கல் ocre jaune.

*பூரி, 1° (poûri), espèce de gâteau non levé et frit au beurre. 2° (bhoûri), grande quantité, abondance, beaucoup, or, plein —, jour, Brama, Vichnou, Siven. 3° riz de diverses sortes mélangées, riz tacheté de rouge (sous l'enveloppe dite உமி), faute, défaut, corde, — d'arc, cordon, sorte d'air ou de mélodie, un povillion, nom d'un héros, sorte de cérémonie funèbre, herbe. 4° *imp. de* பூரிக்கிறது; — கலியாணி nom d'un air ou d'une mélodie adaptée au soir; — கொடுக்கிறது faire la cérémonie funèbre dite, பூரி; — நெல் riz tacheté de rouge, riz mélangé: — போசனம் repas —, mets qu'on donne après la cérémonie funèbre dite பூரி: — லாபம் grand gain.

*பூரிகம், (பூரி, kâ), sorte de gâteau, gâteau azyme, frit au beurre.

பூரிகா, l'arbre அகில்.

*பூரிகை, 1° (பூரி, ka), *V.* பூரிகம். 2° longue —, trompette; — ச்சத்தம் son de la trompette; — பிடிக்கிறது, — யூதுகிறது prendre, — emboucher, — sonner de la trompette.

பூரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, *v. a. et n.* (பூரம்), contenter, satisfaire remplir, — de joie, — de vent, grossir, se réjouir, être satisfait, content, rempli de joie, rafraichi.

*பூரிதம், (poûrita), chose remplie, plénitude.

பூரித்தல், பூரிப்பு, *n. v. de* பூரிக்கிறது, action de remplir, de se réjouir..., grande joie, abondance, plénitude: பூரிப்புகொள்ளுகிறது éprouver une grande joie.

பூரிமாயு, 1° *பூரி, மாயை, l'animal plein de ruses, *i. e.* la chacal ou renard mâle. 2° ancienneté.

*பூரியம், (பூரி, ya), ville —, résidence —, rue royale, ville, village — en pays cultivé.

பூரியர், பூரியோர், (பூரி), gens vils, bas peuple, méchants.

*பூரு, 1° (bhroû), sourcil. 2° (*P.* புரு) un des rois de la dynastie lunaire ou des Kourous, 3° *imp. de* பூருகிறது, entre. 4° mot imitatif: — பூரொன்கிறது, grandir, grossir; — பூரொன்றுவளருகிறது (les enfants...), grandir, croître, profiter, s'élever, se gonfler (un abcès..).

*பூருகம், (பூ, உருகம்), ce qui nait de la terre, *i. e.* arbre, plante.

*பூருஷன், *P.* புருஷன், homme, mari, mâle.

பூருகிறது, 1° *P.* புகுகிறது, entrer, 2° *V.* பூர்க்கிறது.

பூருண்டி, bhoûroundi), espèce de tournesol, heliotropium indicum, jasmin, la plante உத்தாமணி.

*பூருவகம், (பூருவம், ka), antériorité, priorité, ce qui est avant, antérieur, précédent, premier.

*பூருவசன், (பூருவம், சன்), aîné, frère aîné, fils de la 1re femme (quoiqu'il ne soit pas l'aîné), né dans l'orient, ancêtre, ancien.

*பூருவம், (poûrva), commencement, antécédent, premier, précédent, antiquité, ancienneté, antériorité, vieille tradition, ce qui est devant, en face, l'orient, l'est, totalité, tout entier, 1re moitié de lunaison, — de mois lunaire, la lune dans son croissant (jusqu'à son plein); — ஆயிருக்கிறது être ancien; பூருவத்திலே dans l'antiquité, dans l'ancien temps; பூருவத்தும மனிதர் vieillard, homme du vieux temps, qui se souvient des anciens temps; பூருவகங்கை l'ancien Gange, la rivière சுருமதை; — கதை vieille histoire, — fable; — கருமம், — கன்மம், — கிருத்யம் ancien fait, vieille action, prétendue action d'une vie précédente; — காஷ்டை l'est, l'orient; — காலம், — காலீனம் temps ancien, l'antiquité; — கவுளம், — கௌளம் nom d'un air ancien; — க்கியானம், *V.* பூருவஞானம்; — சந்தியை point du jour: — சனனம், — சன்மம் prétendue naissance antérieure; — சாகசம் amende —, punition sévère ou cruelle, — ancienne; — சாதனம் la majeure d'un argument; — சைலம், *V.* பூருவபர்வதம்; — ஸ்திதி ancien —, premier état; — ஞானம் sagesse —, connaissance antique, — acquise par expérience; — திக்கு, — திசை l'orient, le côté est; — திக்குப்பதி le prétendu gardien de l'est, *i. e.* Indiren; — துவந்தம், *V.* பூருவதொடர்ச்சி; — தேகம், — சரீரம் ancien — 1er corps, corps de la vie précédente supposée; — தேசம் l'orient, pays oriental; — தேவன், — தேவதை dieu primitif, ancêtre déifié: — தொடர்ச்சி suite prétendue des actions d'une vie précédente — பக்கம் — பக்ஷம், — பட்சம் majeure d'argument, 1re moitié de lunaison, le temps ou la lune brille le soir; — பக்ஷபாதம் la 1re partie d'un procès, la plainte; — பதம் 1re partie d'un mot composé, mot qui précède, 1er terme d'une conclusion; — பருப்பதம், — பர்வதம் la montagne orientale, — du levant, derrière laquelle le soleil est censé se lever; — பற்குனி la 1re des 2 constellations nommées பற்குனி, la 11e constellation nommée உத்திரம், le Delta du Lion; — பற்குனிபவன், (பவம்), வியாழன் ou Jupiter, qu'on dit né sous cette constellation; — பாத்திரபதம், — பாத்திரபதை la 1re des 2 constellations nommées பாத்திரபதம், c'est la 25e nommée பூரட்டாதி; — புண்ணியம் vertu ancienne, — d'une vie précédente prétendue; — ப்படுகிறது devenir —, être ancien, posséder depuis l'ancien temps, — l'antiquité; — பாஷி homme civile qui adresse le 1er la parole; — மாரி celui qui meurt le 1er, les 1res pluies; — மீமாஞ்சை 1re partie de la philosophie dite மீமாஞ்சை, *V. au mot* சாஸ்திரம்; — ரங்கம் prélude, prologue d'un drame; — ராத்திரம் 1re partie de la nuit; — ரூபம், — லக்ஷணம் ancienne forme, — beauté, symptôme de quelque chose à venir; — வாக்கியம் majeure, proverbe; — வாதம் première —, ancienne plainte; — வாதி celui qui fait la 1re plainte.

*பூருவாசாடம், பூருவாஷாடை, (பூருவம் ஆசாடம்), la 1re des constellations nommées ஆஷாடம், c'est la 20e nommée பூராடம்.

*பூருவாணம், பூருவாண்ணம், பூருவாண்ணியம், (poûrvâhna), 1re partie du jour, matinée, matin (opposé de அபராணம்)

*பூருவாத்திரி, (*id.* அத்திரி), *V.* பூருவபர்வதம்.

*பூருவாபரம், (பூருவம், அபரம்), premier et dernier, antécédent et conséquent, preuve et chose à prouver, preuve.

*பூருவாப்பியாசம், (*id.* அப்பியாசம்), ancienne coutume, longue expérience.

*பூருவார்த்தம், (*id.* அர்த்தம்), la 1re moitié.

*பூருவீகம், (பூருவம், ika), commencement, ancienneté, antiquité, ancien temps.

*பூருவீகன், *pl.* பூருவீகர், (*id.*), ancien, homme de l'ancien temps.

*பூருவோதிதம், பூருவோத்தம், (*id.* உதிதம், உத்தம்), chose dite auparavant, — susdite.

*பூருவோத்தரம், பூருவோத்திரம், (*id.* உத்தரம்), le nord, est, commencement, — et fin, antiquité: அவனுடைய பூருவோத்தரமெல்லாம் எனக்குத்தெரியும் je connais toute son histoire du commencement à la fin: பூருவோத்திரங்கள் l'ordre des —, générations; பூருவோத்திரசங்கதி vieille histoire, histoire du temps passé.

*பூரை, 1° (poûrâ), abondance, excès, redondance, surabondance. 2° manque,

rien : — யாய்ப்போகிறது, — வென்றுபோகிறது se réduire à rien, être ruiné, défait — யாக்குகிறது, — யாக்கிப்போடுகிறது réduire à rien détruire, anéantir ; — யிடுகிறது être dégoûté, fatigué ; அவன்விசேஷம்பூஜையாய்ப் போயிற்று son affaire —, sa parole s'est réduite à rien, on en fait plus cas ; கலியாணம் பூஜைபூஜையென்று முடிந்தது les dépenses des noces ont été excessives sans que l'apparence y ait répondu

பூர்கிறது, ர்க்கேன், ர்வேன், ர், ர, v. n. பூர்தல், n. v. se remplir, être plein, rempli.

*பூரணம், et, ses composés, V. பூரணம்.

*பூர்த்தம் (poûrtta), action pieuse —, libéralité, aumône, vertu.

*பூர்த்தி, (poûrtti), plénitude, satisfaction, achèvement, satiété ; — யாகிறது se remplir, être satisfait, rassasié.

பூர்ப்பியம், nouveauté, vieille histoire,— fable.

பூர்பூரென்கிறது, grandir, grossir, croître.

*பூர்வம், et ses composés, V, பூருவம்.

*பூர்வாணம்... V. பூருவாணம்...

*பூர்விகம், பூர்விகன்... V. பூருவிகம், பூருவிகன்...

*பூர்வோத்தரம்... V. பூருவோத்தரம்...

*பூலதை, (பூ, இலதை), plante rampante, ver de terre, achée.

பூலத்தி, l'arbre மருதம்.

பூலித்தகடு, feuille de métal sur laquelle on enchâsse des pierres précieuses.

*பூலோகம், (பூ), la terre, un des 7 mondes supérieurs des Indous.

பூலா, பூல், l'arbrisseau phyllanthus multiflorus.

பூவசியர், P. பூவைசியா.

பூவணம், temple de Siven près de Maduré.

பூவணை, V. பூவமளி.

பூவந்தம், பூவந்தவம், la plante கிலாவிளை.

பூவந்தி, les arbres புன்கு et பொன்னாங்காய், l'arbre sapindus emarginatus, nom d'un remède : — ப்பழம் fruit du sapindus il est bon pour guérir les taches, la teigne.. ; — க்கொட்டை noyau du sapindus.

பூவமளி, (பூ, அமளி), lit de fleurs ou couvert de fleurs, c'est une des 8 délices dites அஷ்டபோகம்.

பூவம்பன், (id. அம்பு), celui dont les flèches sont des fleurs, i. e. Kâmen.

பூவம்பழம், P. பூவந்திப்பழம்.

பூவரசு, பூவரசமரம், பூ, அரசு), le porcher, hibiscus populneus.

பூவர்ணம், (பூ), moisissure, — sur les mets.

*பூவலயம், (id.), la sphère —, le cercle de la terre, le globe.

பூவல், couleur —, rouge, puits.

பூவழலை, (பூ), terre imprégnée de soude.

பூவா, பூவாத, பூவாது, பூவாமல் ; part. et gér. nég. de பூக்கிறது; qui ne fleurit pas, sans fleurir ; பூவாது ou பூவாமற்காய்க்குமரம் ou பூவாமரம் arbre qui porte des fruits sans fleurs apparentes, V. கோளி.

பூவாணம், (பூ), fusées à fleurs.

பூவாமை, n. v. nég. de பூக்கிறது, ne pas fleurir, — être produit.

பூவாரம், (பூ, ஆரம்), guirlande de fleurs.

பூவாசி, 1° (id.), habitant de la terre. 2° (telinga) culture de plantes à graines oléagineuses...

பூவாழை, (பூ), la plante canna indica.

பூவாளி, (பூ, வாளி), espèce de fusée ; flèche de Kâmen, V. பூவம்பன்.

பூவிதழ், (பூ, இதழ்), feuille —, pétale des fleurs.

பூவிர்து, — நாகம், talc, V. வீரம்.

பூவிராகன், பூவராகன், (பூ, வராகன்), pagode valant 4 roupies 3/4.

பூவிளம், l'arsenic naturel dit தற்பாஷாணம்.

பூவிழுகிறது, (பூ), une fleur tomber, une taie se former dans l'œil.

பூவுலகன், (பூ, உலகம்), habitant de la terre, homme terrestre.

பூவுலகு, பூவுலகம், (பூ, உலகு), le monde, la terre.

பூவெடுக்கிறது, (id.), cueillir —, ramasser des fleurs.

பூவெண்ணெய், (பூ, எண்ணெய்), essence de fleurs, huile odoriférante tirée des fleurs.

பூவை, 1° acc. de பூ. 2° l'arbrisseau காயாமரம் memecylon, l'oiseau mainate ou நாகணவாய்ப்புள், perroquet, le குயில் ou coucou indien, femme, fille. 3° 2° pers. nég. de பூக்கிறது, tu ne fleuris pas.

பூவைசியர், (பூ), laboureurs, cultivateurs, fermiers, une des 3 divisions des வைசியர்.

பூவொல்லி, (பூ, ஒல்லி), espèce de vide dans les cocos.

பூவோடு, 1° l'arsenic தொட்டிபாஷாணம். 2° obl. de பூ, avec une fleur...

பூழான், perdrix, poule sauvage.

பூழி, boue, argile mêlée d'eau, lut, bulle d'eau qui s'élève d'un bourbier, pollen des fleurs, poussière de la terre, un des districts où l'on parle le bas tamoul.

பூழிப்பலம், (பூழியன்), citrouille.

பூழியன், (பூழி), souverain du pays dit பூழி, épithète des rois சேரன் et பாண்டியன்.

பூழில், l'arbre அகில், terre.

பூழை, (புழை), guichet (dans la porte d'un fort, d'un temple...), trou.

பூழ்க்கரம், l'arbrisseau கோட்டம்.

பூழ்க்கை, *sync. de* புழைக்கை, trompe d'éléphant, éléphant, l'animal fabuleux யாளி.

பூழ்தி, *sync. de* புழுதி, poussière, pollen des fleurs; chair, viande.

பூளம், l'arbre பூவரசு porcher.

பூளை, 1° les plantes médicinales illecebrum lanatum et illecebrum javahicum, coton soyeux de l'arbre இலவு. 2° *P.* பீளை, chassie: பூளைப்பஞ்சு coton qui vient sur la plante illecebrum lanatum.

பூள், caille.

பூனை, chat: — கடுவன் — chat, — mâle: பெட்டைப் — chatte: — குறுக்கிடுகிறது, — குறுக்கேபோகிறது le chat traverser le chemin, ce qui est regardé comme un mauvais augure par les Indiens superstitieux, l'affaire projetée éprouver un obstacle; — க்கண் கல், — க்கண்புருடராகம் la pierre précieuse dite œil de chat, ou lapis lazuli: — க்கண்ணன், — க்கண்ணி celui —, celle qui a des yeux de chat; — க்கழற்சி espèce d'arbrisseau; — க்காய்ச்சி épi broui, brûlé, sans grains; — க்காஞ்சொறி, — க்காய்ஞ்சொறி la plante —, l'ortie tragia cannabina; — க்காய்வேளை la plante galega villosa; — க்காலி la plante dolichos pruriens: — க்கீரை la plante ipomea pestigridis; — க்குட்டி chaton, petit chat — த்திசை le côté du chat, *i. e.* le sud-est; — ப்பகைவன்முள் piquant de hérisson; — ப்பிடுக்கன், — மடி la plante crotalaria nummularia; — மயிர் poil de chat, la plante பூனைக்கழற்சி; — யுறுமுகிறது le chat gronder, — filer, faire le rouet; — வணங்கி la plante குப்பைமேனி.

பெ

பெ, lettre syllabique composée de ப் et de எ, pé bref.

பெங்கு, espèce de callou ou de jus de palmier...

பெடம், abondance, beaucoup.

பெடை, femelle (des oiseaux).

பெட்கிறது, பெட்டேன், பெட்பேன், பெ ன், பெட்க, *v. a.* désirer, — fortement, souhaiter, convoiter, envier: *part. parf.* பெட்ட, *part. fut.* பெட்கும்.

பெட்டகம், caisse, coffre, malle, arche, cassette, boite, — dans laquelle on porte les présents à la fiancée; — கொட்டுகிறது frapper des mains en signe de joie quand on porte ces présents: பெட்டகத்துத்தி la plante hibiscus abelmoschus.

பெட்டல், *n. v. de* பெட்கிறது, désir, souhait, grand désir.

பெட்டார், *n. app. du même*, amis, amants.

பெட்டி, caisse, coffre, malle, boîte, cassette; உத்தாம் — *P.* உற்றும்பெட்டி; — க்கோரை l'herbe cyperus corymbosus: — யறை tiroir, case —, compartiment de boîte.

பெட்டிலிக்குழல், (பெட்டு, இலி), sarbacane qui ne manque pas, long tube pour lancer des boulettes d'argile.

பெட்டு, 1° mensonge 2° *gér. de* பெட்கிறது.

பெட்டை, femelle (en général), et spécialement des oiseaux, des chamaux, des chevaux, des ânes, des lions, des cerfs, des chats, des chiens; — க்கடல் petite mer; — க்கட்டு, — முடிச்சு lien sans force; — க்கண் œil de femelle, petit œil; — க்கண்ணன் homme à petits yeux; — க்கழுதை ânesse; — க்குதிரை jument; — க்கோழி *ou* கோழிப்பெட்டை poule; — ச்சிங்கம் lionne; — நாய் chienne; — ப்பன்றி truie, laie; — ப்புறா colombe, tourterelle; — ப்பூனை chatte; — மாறி cocu, qui prostitue sa femme, hermaphrodite.

பெட்டையன், (பெட்டை), hermaphrodite, eunuque, homme efféminé.

பெட்பு, *n. v. de* பெட்கிறது, désir, amour, grandeur.

பெண், *gén.* பெண்ணின், fille, jeune fille, demoiselle, femme, épouse, la mariée, femelle (des animaux): அறியாப் — jeune fille, fille ignorante; ஒரு பெண்ணை விவாகஞ்செய்விக்கிறது, *dat.* faire épouser une fille à quelqu'un; பெண்கள் நாயகம் la reine des femmes; பெண்கள்சிகாமணி la perle des femmes, excellente femme; பெண்ணாய்ப்பிறந்தவள் வீட்டிலிருக்கவேண்டும் une fille —, une femme (*litt.* celle qui est née femme), doit se tenir à la maison; பெண்கரு flux menstruel des femmes; — கலை les 4 dernières strophes du poème வண்ணம் qui traitent des femmes et des plaisirs sensuels; — குஞ்

சான் espèce d'encens, benjoin; — *குறி* vulve, pudendum muliebre; — *கேட்கிறது* demander une fille en mariage; — *கொடி* jeune fine, — femme; — *கொடுக்கிறது* donner une fille en mariage; — *கொள்ளுகிறது* épouser une —, prendre femme, se marier; — *சரக்கு* minéral femelle, — avec lequel un autre peut se combiner, tels sont les acides. (*Voyez les au mot சரக்கு*); — *சாதி* femme, épouse, sexe féminin; — *சாதி கால்கட்டு, பிள்ளை வாய்க்கட்டு* une femme est une entrave aux pieds et un enfant une entrave à la bouche du mari, il ne peut aller où il veut ni manger comme il lui plait; — *சோடினை* parure —, toilette —, appareil de femme; — *தண்டு*, *V. பெண்டண்டு*; — *பழி* vengeance —, trahison de femme; — *பனை* palmier femelle, — qui porte des fruits; — *பன்றி* truie, laie; — *பால்* genre féminin (en grammaire), — *பால்விகுதி* terminaison des noms ou des verbes propre au genre féminin ou qui dénote ce genre; — *பாற்பிள்ளைக்கவி* poème dans lequel on décrit l'enfance d'une déesse ou d'une princesse, *V. le 2e பிரபந்தம்*; — *பிடிக்கிறது* prendre une concubine, saisir une femme; — *பிள்ளை* fille, jeune fille, femme. épouse, personne du sexe féminin; — *பிறந்தவள்* fille, femme, *litt.* celle qui est née femme; — *புத்தி* esprit de femme, esprit étroit, — peu éclairé; *எண்ணறக்கற்று எழுத்தறச்சொன்னாலும் பெண்புத்தி பின்புத்தி* l'esprit d'une femme est un esprit tardif ou médiocre, bien qu'elle ait appris parfaitement le calcul et sache lire correctement; — *பேதை* femme ou fille ignorante, — pauvre; — *போகம்* le bonheur d'une fille, lui procurer un mariage, ce qui est un des *அறம். ௩௨.* ou 32 actes de bienfaisance, jouissance ou commerce avec les femmes, ce qui est un des *அஷ்டபோகம்*; — *மகள்* femme, fille, jeune fille; — *மதி* esprit de femme; — *மயக்கம்*, — *மயல்*, — *மாயம்*, — *மோகம்* folle passion pour les —, séduction —, desir des femmes, abandon aux femmes; — *மயிர்* cheveux —, chevelure de femme; — *மரம்* arbre femelle, — qui ne porte que des fleurs femelles; — dont le plus dur est à l'extérieur comme le palmier; — *மூர்ச்சு*, — *மூர்க்கம்* soupir —, obstination de femme; — *வகை*, — *வகுப்பு ௪* les 4 classes de femmes, savoir; *பதுமினி* femme excellente, de caractère excellent, *சித்தினி* femme de qualité médiocre, portée à la luxure, *சங்கினி* femme méchante, colère et à passions fortes, *அத்தினி* femme très méchante, luxurieuse et furieuse dans ses passions; — *வழி*, — *வழிச்சுற்றம்* parenté du côté des femmes.

பெண்டகர், பெண்டர், (*பெண்டு*), hermaphrodites, eunuques, impuissants.

பெண்டகை, பெண்டன்மை, (*id. தகை, தன்மை*), qualité —, nature —, état de femme.

பெண்டண்டு, (*id. தண்டு*), tragus ou protubérance de l'oreille gauche.

பெண்டாட்டி, (*பெண்டு, ஆட்டி*), femme; — mariée, épouse.

பெண்டிர், பெண்டில், pl. பெண்டீர், (*பெண்டு*), femme: *உண்டிசுருங்குதல் பெண்டீர்க்கழகு* manger peu est beau pour les femmes; *துடியார், ou துடியிற்பெண்டீர் மடியினெருப்பு* les femmes querelleuses sont comme du feu dans le sein de leurs maris; *துடியாப் பெண்டீர், மடியில் நெருப்பு* la mort d'une femme paisible est comme du feu dans le sein de son mari, (*ou le sens de la phrase précédente*), *தூற்றும்பெண்டீர் கூற்றெனத்தகும்* des femmes médisantes méritent le nom de Yamen, *i. e.* sont redoutables comme le dieu de la mort.

பெண்டு, pl. பெண்டுகள் ou பெண்டீர், (*பெண்*), fille, femme, épouse; — *கட்டுகிறது* donner pour femme, accuser d'une intrigue criminelle; *மகனுக்கென்னைப் — கட்டினான்* il m'a accusé de commerce criminel avec mon propre fils.

பெண்டுகம், l'arbrisseau *கழற்கொடி*.

பெண்ணைடமரக்கால், (*télinga*), mesure qui contient 2 1/2 mesures ou marcals de Madras.

பெண்ணரசி, (*பெண், அரசி*), reine, princesse, gouvernante, femme prudente, — excellente, la reine des femmes.

பெண்ணரசு, (*id. அரசு*), royaume —, règne —, domination d'une femme, — d'une reine, la reine des femmes, femme excellente; — *நாடு* pays gouverné par une femme, maison ou la femme domine.

பெண்ணலம், (*id. நலம்*), bonté —, excellence de la femme, — d'une femme.

பெண்ணழைக்கிறது, (*id. அழைக்கிறது*), appeler —, épouser une femme pour la conduire chez son mari.

பெண்ணன், (*பெண்*), homme efféminé sans vigueur, hermaphrodite.

பெண்ணாசை, (*id. ஆசை*), désir —, amour des femmes, ce qui est une des 3 concupiscences dites *மூவாசை*, impudicité.

பெண்ணாள், (*id. நாள்*), constellation femelle.

பெண்ணீலி, (*id.* நீலி), nom d'une méchante divinité femelle, diablesse, femme méchante, — menteuse et querelleuse; — யாட்டமாடுகிறது agir en —, faire la diablesse.

பெண்ணுடம்பு, (*id.* உடம்பு), corps de femme, vulve, verenda mulieris (*modesté*).

பெண்ணுறுப்பு, (*id.* உறுப்பு), membre —, marque de femme, vulve.

பெண்ணெடுக்கிறது, (*id.* எடுக்கிறது), prendre femme, se marier.

பெண்ணெழுத்து, (*id.* எழுத்து), lettre femelle, — longue.

பெண்ணை, 1° *acc. de* பெண். 2° palmier, 17me constellation lunaire dite அனுடம், la plante நீர்முள்ளி, arbre femelle, *V.* பெண்மரம். Pennâr, nom de 2 rivières dites பெண்ணையாறு *ou* பினாகி, l'une dite தென்பெண்ணை, le Pennâr du sud, passe à கடலூர் ou Cuddalore, et l'autre dite வடபெண்ணை, le Pennâr du nord, passe à Nellore ou நெல்லூர்.

பெண்மை, (பெண், மை), nature —, condition de femme, caractère efféminé, mollesse, dignité, — domestique, excellence; — ச்சினைப்பெயர் nom féminin dérivé d'un membre. *Ex.* முடத்தி manchotte: — ச்சினைமுதற்பெயர் nom primitif féminin derivé d'un membre. *Ex.* முடக்கொற்றி Cotti la manchotte; — முதற்பெயர் nom primitif féminin. *Ex.* கொற்றி Cotti; — முறைப்பெயர் nom de parenté féminin. *Ex.* தாய் mère.

பெதரிகாளம், l'arbre எட்டிமரம்.

பெதும்பை, fille de 11 ans, jeune fille, femme, femelle.

*பெத்தம், *P.* பத்தம், lien, retenue, retraite, compression, adhésion, adhérence, fixité, fermeté பெத்தகாலம் temps de la mort, — de la destruction; — திசை temps où l'âme est prise dans un filet; — முத்தி délivrance de la destruction.

பெத்தரிக்கம், (*télinga*), orgueil, grandeur, mélange: — சொல்லுகிறது se vanter, dire des fanfaronnades.

*பெத்தர், (பெத்தம்), esclaves, gens pris dans un piège, *V.* பாசபந்திகள்.

பெத்தல், *V.* பெருந்தரும்பை.

பெத்தி, la plante கறிமுள்ளி.

*பெந்தம், பெந்தர், பெந்தனம்... *P.* பந்தம், பந்தர், பந்தனம்...

பெந்திக்கிறது, *P.* பந்திக்கிறது.

பெந்திப்பு, *n. v. du préc.* lien, attache.

*பெந்து, *P.* பந்து, parenté...

பெந்தை, chose grossie d'une manière difforme, une des parties de la charrue; — க்கண் grands yeux; — க்கயிறு corde qui unit le soc avec les mancherons ou le manche de la charrue.

பெம்மான், *V.* பெருமான்.

பெயரடி, (பெயரும், அடி), arrachement, renversement, bout de racine, racine d'un mot.

பெயரன், *P.* பேரன், petit-fils, (*dans le sud par abus*), grand-père.

பெயரா, பெயராத, *part nég. de* பெயர்கிறது, *et de* பெயர்க்கிறது.

பெயராளி, (பெயர், ஆளி), homme célèbre, de grande réputation.

பெயருகிறது, ர்ந்தேன், ர்வேன் *ou* ருவேன், ரு *ou* ர், ர, *v. n. de* பெயர்க்கிறது, பெயருதல், *n. v. V.* பெயர்கிறது,

பெயரெச்சம், (பெயர்), mot qui manque des propriétés du nom, telles que le genre, le nombre et les cas. *i. e.* participe; il contient en lui le pronom relatif et se met devant le nom qui est son antécédent. Il y a en tamoul 4 participes: présent, parfait, futur et négatif: செய்கிற—, செய்த —, செய்யும் —, செய்யாதகாரியம் la chose qu'on fait, qu'on a faite, qu'on fera, qu'on ne fera pas.

பெயர். *pl.* பெயர்கள், 1° nom, personne, renommée, renom, grandeur, chose nominale et nom réelle, nom ou substantif, nominatif. 2° *imp. et part. de* பெயர்கிறது, *imp. de* பெயர்க்கிறது: எத்தனை — combien de personnes? நாலு — quatre —, plusieurs —, quelques personnes, la généralité du monde; நாலுபெயரறிய au su —, en présence de 4 ou de plusieurs personnes, publiquement; நிந்தைப் — mauvais nom, — renom, sobriquet; பெயருக்கு, *dat.* à chacun séparément. par tête, de nom, pour la forme; பெயருக்குப்பத்துபணங்கொடு donne 10 fanons à chacun; பெயரகராதி dictionnaire des noms ou des mots, la 1re partie du சதுரகராதி qui donne les divers sens des mots; — ஆகிறது devenir le nom, — célèbre, *ou* — ஆய்க்கிடக்கிறது, — ஆயிருக்கிறது être fameux, renommé, célèbre; — இடுகிறது donner un nom, nommer: இயற்சொல் mot du haut tamoul usité en vers et dans le langage ordinaire et dont le sens est clair et naturel; — இன்னிசை le 56e des பிரபந்தம் poème en இன்னிசைவெண்பா contenant 90 ou 50 strophes qui finissent toujours par le nom de la personne qu'on célèbre; — எடுக்கிறது gagner un nom, — de la réputation, se faire un nom bon ou mauvais, prendre un nom, mentionner, parler de, effacer —, ôter le nom; ஒருத்தனுடைய பெயரெடுக்கிறது

mentionner le nom —, parler de quelqu'un; கள்ளனென்று — எடுத்தான் il a gagné le nom ou la réputation de voleur; புண்ணியவானென்று — எடுத்தான் il s'est acquis le nom ou la réputation d'homme vertueux; — எடுத்துப்போடுகிறது ôter —, effacer un nom (d'un registre...); — எடுப்பு réputation, renommée, célébrité; — கொள்ளுகிறது prendre un nom; — கொண்ட nommé; அந்தோணிமுத்து என்று பேர்கொண்ட ஒருவன் un nommé Antonimouttou; — க்கணக்கு compte des gens, division (en arithmétique), répartition de la quote —, part, distribution —, répartition ou division de ce que chacun doit donner ou recevoir; — ச்சூத்திரம் règle du nom, détermination du nom d'un objet, lui donner un nom soit de convention soit dérivé d'une cause; — ச்சொல் nom, substantif, nom dérivé ou de convention, — susceptible de déclinaison et qui désigne un objet; — த்தொகுதி vocabulaire des noms seulement; — நேரிசை le 58me des பிரபந்தம், poème en நேரிசைவெண்பா de 90, 70 ou 50 strophes qui finissent toujours par le nom de celui qu'on célèbre; — படுகிறது être nommé, devenir — être célèbre, renommé; — பட்ட célèbre; — பாதியாய்க்கொடுக்கிறது donner par moitiés, — par parts égales; — பெயராய் nom par nom, un à un, séparément; — பெறுகிறது acquérir un nom, devenir célèbre; — பெற்ற célèbre, illustre; — போகிறது le nom se perpre; — s'abolir, le nom se répandre, devenir célèbre, illustre; அவன் — போகவாழுகிறான் il prospère tellement qu'il gagne une grande réputation; — போயிருக்கிறது le nom être perdu, être devenu célèbre; — போன célèbre, renommé, illustre, fameux, dont le nom ou la renommée est perdue; — போனபாதகன் scélérat fameux, renommé; — ப்பகுதி racine des noms, dont on peut former des dérivés au moyen des terminaisons விகுதி qu'on y ajoute. Les radicaux se divisent en 6 espèces de noms, suivant leur objet, savoir: பொருள் matière, இடம் lieu, காலம் temps, சினை membre ou partie, குணம் qualité, தொழில் emploi. De ces 6 sortes de mots on peut tirer des dérivés ou noms appellatifs dits பெயர்ப்பகுபதம். *Ex.* de கண் œil (nom de membre சினை), on fera கண்ணன் qui a des yeux; de கூத்து danse (nom d'emploi தொழில்), on fera கூத்தன், கூத்தி danseur, danseuse; — ப்பகாப்பதம் nom primitif, radical, non divisible, non dérivé et qu'on ne peut analyser, comme பொன் or; — ப்பகுபதம் nom composé, dérivé, formé d'un radical et d'une terminaison comme பொன்னன் doré; — ப்பிரஸ்தாபம் renommée, mémorial, monument; — வழி, — முறை liste, catalogue; — விகுதி terminaison, affixe qui sert à former les noms dérivés; — விளங்குகிறது, — விளங்கியிருக்கிறது le nom être —, être célèbre, renommé, fameux; — விளங்கப்பண்ணுகிறது rendre célèbre, — le nom célèbre, exalter; — விளங்கான் homme dont le nom est inconnu; — வேற்றுமை le nominatif ou 1er cas, on n'ajoute rien pour le former, c'est le nom sans aucune addition ni inflexion.

பெயர்கிறது, ர்ந்தேன், ர்வேன், ர், ர, *v.n. de* பெயர்க்கிறது, se mouvoir, remuer, varier, s'altérer, s'enlever, s'arracher, — se détacher, se déplacer, s'éloigner, changer, — de place, aller, marcher, être agité, secoué, altéré, changé, déraciné, être frotté, devenir lâche, retourner, être traduit; அதுபெயராது cela ne peut être arraché, ne branle pas, tient ferme; பெயர்ந்திருக்கிறது être déraciné déplacé, changé de place.... se retirer, s'éloigner; பெயர்ந்திரு retire toi, fais place, mets toi de côté தண்டு பெயர்ந்துபோயிற்று l'armée a décampé; பெயர்ந்துபோய்க்கிடக்கிறது être déraciné, arraché..., — en état de ruine, de dissolution; பெயர்ந்துவருகிறது revenir, retourner de nouveau.

பெயர்க்கிறது, ர்த்தேன், ர்ப்பேன், ர், ர்க்க, *v. a. du préc.* changer, — de place, déplacer, remuer, altérer, éloigner, ôter, arracher, déraciner, racheter, sauver, traduire, retourner: பெயர்த்துஞ் சொல்லுகிறது dire de nouveau; பெயர்த்துப்போடுகிறது déraciner, arracher par force, enlever; வெள்ளம் வீட்டைப் — ப்போட்டது l'inondation a renversé ou emporté la maison: — வைக்கிறது arracher et mettre ailleurs, transplanter.

பெயர்ச்சி, *n. v. de* பெயர்கிறது, renversement, bouleversement, changement, altération, arrachement, déplacement, retour.

பெயர்தல், *n. v. du même*, mouvement, changement, — de place, déplacement, variation, motion, frottement, friction.

பெயர்த்தல், *n. v. de* பெயர்க்கிறது, changement, altération, déplacement, enlèvement, déracinement, arrachement, rachat, délivrance.

பெயர்த்தி, 1o petite fille, (et par abus dans le sud), grand'mère. 2o *P.* பெயர்ச்சி.

பெயர்ப்பு, *n. v. de* பெயர்க்கிறது, traduction, *V.* பெயர்ச்சி.

பெயர்வு, *n. v. de* பெயர்கிறது, *V.* பெயர்தல்.

பெயலை, 1° (பெய், அலை), pluie. 2° *acc de*.

பெயல், *opt. et n. v. de* பெய்கிறது, pluie, goutte de pluie.

பெயர்தனம், l'arbre வேங்கை.

பெய், *imp. et part. du suiv.*: — கலம் réceptacle, boite, vase, — pour mettre.

பெய்கிறது, ய்தேன், ய்வேன், ய், ய்ய, *v. a. et n.* pleuvoir, la pluie tomber, fouler, presser sur, fourrer, placer, mettre, délivrer, lâcher, laisser, — aller, — courir.

பெய்கூடு, (பெய்) ,fourreau, réceptacle.

பெய்தல், பெய்து, *n. v. et gér. de* பெய்கிறது.

பெய்துரை, (பெய்து, உரை), préface.

பெய்வளை, (பெய், வளை , celle qui porte des bracelets, *i. e.* femme, fille.

பெய்விக்கிறது, *v. caus. de* பெய்கிறது, faire pleuvoir...

பெய்வு, *n. v. du même*, pluie.

பெரிசு, P. பெரிது: பெரிசான, grand, gros, important.

பெரிது, *P.* பெரியது, chose grande, ce qui est —, cela est grand, gros, important: பெரிதாயிருக்கிறது, être grand ..: பெரிதாய்ப் போகிறது, grandir, croître, devenir grand..; பெரிதாக்குகிறது agrandir, augmenter, accroître, aggraver: பெரிதான grand, gros, important.

பெரிய, 1° *adj de* பெருமை, grand, haut, gros, considérable, important. 2° *P.* பெரியவை *pl. de* பெரியது, grandes choses, ces choses sont grandes: — கிழமை la semaine sainte: —கை grande main, main libérale, libéralité, munificence; — தகப்பன் (et parmi les braınes), — தமப்பன், *V.* பெரியப்பன்; — தம்பிரான் chef parmi les ascètes sivénistes, forme de) Siven représenté par une statue monstrueuse de terre cuite ou de maçonnerie; — தனம் supériorité, autorité, grandeur, dignité, — de chef, excellence, surintendance, magnificence; — தனங்கொடுக்கிறது, *ou* கட்டளையிடுகிறது (*dat* , donner à quelqu'un l'intendance, l'intendance, le commandement, l'autorité ou la place de chef; — தனக்காரன் chef, intendant, magistrat; — தனத்திலிருக்கிறது, — தனம்பண்ணுகிறது commander, gouverner être chef, magistrat, gouverner, intendant; — தனத்துக்கிருக்கிறது être destiné aux grandeurs, attendre l'office de gouverneur, de magistrat, de chef; — தாயார், — தாய் tante paternelle, sœur aînée de la mère, femme du frère aînée du père, 1re femme de son père (terme employé par les enfants d'une seconde femme); —துரை grand monsieur, principal magistrat, gouverneur, chef; — நங்கை, *V.* பெரியாநங்கை; — நடை grands pas, marche forcée, bonne conduite; — நாயகி la grande dame, — maîtresse, la très sainte Vierge, (et à tort) Pârvadi (à விருத்தாசலம் au sud de Madras); — பட்டணம் grande ville, Périapattanam, ville de la côte malabare: — பட்டு chasuble de soie (pour la messe); — பாட்டன் bisaïeul, frère aîné du grand-père; — பாட்டி bisaïeul, femme du bisaïeul, femme du frère aîné du grand-père; —புராணம் histoire des 63 dévots de Siven: — வாரம் la grand semaine, la semaine sainte; — வீடு grande maison; — மனசு grand esprit, magnanimité; —வீட்டுக்காரன் homme qui a une grande maison, (ironiquement) homme de basse condition qui vit dans une hutte.

பெரியது, *neutre de* பெரியவன், chose grande, ce qui est —, cela est grand, gros, important.

பெரியத்தை, (பெரிய, அத்தை), tante paternelle, sœur aînée du père.

பெரியப்பன், (*id.* அப்பன்), oncle paternel, frère aîné du père.

பெரியம்மாள், (*id.* அம்மாள்), *V.* பெரியதாயார்.

பெரியம்மான், பெரியவம்மான், (*id.* அம்மான்), oncle maternel, frère aîné de la mère: — பச்சரிசி la plante euphorbia pilulifera.

பெரியம்மை, (*id.* அம்மை), la petite vérole confluente, petite vérole, la mauvaise déesse qui est censée la donner ou plutôt la verser; — வந்துவிளையாடுகிறது cette mauvaise déesse être venue et se jouer, avoir attrapé la petite vérole confluente; — வார்த்துப்பிள்ளைசெத்தது l'enfant est mort de la petite vérole confluente.

பெரியவன், பெரியன், *m.* பெரியவள், பெரியள், *f.* பெரியவர், பெரியர், *pl* grand, grande personne, adulte, personne d'un âge mûr, — de haute taille, — important, — d'autorité, chef, supérieur.

பெரியாநங்கை, பெரியானங்கை, (பெரிய, ஆய், நங்கை), la plante médicinale polygala telephioïdes.

பெரியாத்தாள், பெரியாயி, பெரியாய், பெரிய, ஆத்தாள், ஆயி, ஆய், *V.* பெரியதாயார்.

பெரியார், பெரியோர், பெரியோர்கள், (பெரிய), les grands, les anciens, les su-

périeurs, les chefs, les principaux, les adultes, les ancêtres; பெரியாரைத் துணைக்கொள் cherche l'assistance ou la protection des grands; பெரியாரைத்துணைக்கொளல் chercher—, avoir l'appui des grands; பெரியோர்பண்பு qualités propres ou distinctives des grands, au nombre de 7: அறம் vertu ou bienfaisance, பொருள் richesses, இன்பம் plaisir, அன்பு affection, புகழ் louanges, மதிப்பு estime, பொறுமை patience.

பெரு, 1° *adj. de* பெருமை, grand, gros, considérable, important. 2° *imp. de* பெருகிறது *et* பெருக்கிறது: —குழி grand creux, grande fosse, table de multiplication de perches carrées entières; —குறிஞ்சா la plante médicinal asclepias vomitoria; —நகை éclat de rire, grande joie; —நண்டு gros crabe; —நந்தியாவட்டம் sorte d'arbrisseau, variété du nerium coronarium à larges fleurs; —நயப்புரைத்தல் témoigner un grand désir, ce qui est un des அகப்பொருட்டுறை; —நரி gros renard, tigre; —நறளை la plante cissus; —நருவிலி variété de l'arbre cordia qui porte de gros fruits; —நாணல் espèce de grand ou de gros roseau qui sert de plumes pour écrire le persan; —நாரை gros héron; —நாவல் l'arbre eugenia jambos, ou calyptranthes; —நாள் grand jour, jour de —, fête, réjouissance, solemnité, la 27me constellation lunaire dite இரேவதி, constellation lunaire; —நிம்பம் l'arbre வேம்பு margeosa; —நிரவி, *V.* குமுக்கு; —நீர் la mer; —நூல் traité détaillé, gros livre; —நெஞ்சு grand cœur, cœur fier, orgueilleux, hardi; —நெஞ்சன், —நெஞ்சுள்ளவன், — homme fier, hardi, présomptueux; —நெஞ்சி femme fière, hardie; —நெருஞ்சி la plante tribulus lanuginosus; —நெருப்பு grand feu, incendie; —நெருப்புக்கீரமில்லை pour un grand feu il n'y a pas d'humidité, un peu d'eau n'éteint pas un grand feu, quelques légères fautes ne nuisent pas aux hommes puissants; —நெல் espèce de gros riz; —நைபல் petite vérole; —நோவு grande douleur; —மகன் roi, homme distingué, excellent, magnanime; —மகிழ்ச்சிமாலை le 21me des பிரபந்தம், poème où l'on décrit la beauté, le naturel et l'utilité d'une excellente femme de ménage, panégyrique d'une maîtresse de maison; —மக்கள் les grands; —மங்கலம் le 94me des பிரபந்தம், poème qui décrit les réjouissances du jour de la naissance d'un roi; —மணிக்கோட்டுவான் nom d'un oiseau aquatique; —மந்தாரை l'arbre bauhinia; —மரம் l'arbre பீநாறி ailanthus excelsa, l'arbre பெருங்கள்ளி; —மருந்து la plante aristolochia indica; —மலை haute —, grande montagne, Mahâmêrou, le mont ஏமகூடம்; —மலைகளைக்கி la plante cryptogame adiantum caudatum; —மல்லரி l'arbre பெருங்கள்ளி; —மல்லிகை le jasmin பேராமல்லிகை; —மழை grande —, forte pluie; — le grand animal, *i. e.* l'éléphant; —மாந்தம் un des அஷ்டமாந்தம் ou 8 maladies d'enfants, flux de ventre et saisissement de froid; —மாரி grande pluie; —மிட்டை, —முட்டை l'arbre பீநாறி; —மீன் gros poisson, éléphant de mer, baleine; —முட்டி, *V.* கூடம்; —முகட்டை la plante convolvulus malabaricus; —முத்தரையர், (முத்தர், ஐயர்), gens riches, — fortunés, propriétaires; —மூச்சு profond —, soupir, respiration tirée de loin; —மூச்சுக்கொள்ளுகிறது pousser un profond soupir, tirer de loin sa respiration, *ou* —மூச்சுவிடுகிறது, —மூச்சுபறிக்கிறது, —மூச்செறிகிறது soupirer, pousser des soupirs; —வயிறு gros ventre, hydropisie; —வலி grande douleur, — force; —வழக்கம், —வழக்கு coutume générale, — ordinaire; —வள்ளி, —வள்ளிக்கிழங்கு la plante dioscorea sativa, igname; —வாகை l'arbre mimosa flexuosa, la plante வேலிப்பருத்தி; —வாஞ்சை, grand désir; —வாரி grande abondance, profusion *ou* —வாரிக்காய்ச்சல் maladie —, fièvre épidémique, —, pestilentielle, peste, contagion; —வாரிக்காய்ச்சலடிக்கிறது une fièvre épidémique —, la peste exercer ses ravages; —வாழ்வு grand bonheur, grandes richesses; —விடை longue réponse, grande permission; —வியாதி grande maladie, lèpre, mal vénérien, petite vérole; —விரல் le gros doigt, le pouce, le gros orteil; —விரியன் grande vipère, serpent venimeux; —விருப்பைக்கூறல், *V.* பெருநயப்புரைத்தல்; —வெக்கைநோய் choléra, vomissement et diarrhée; —வெளி plein air, vaste —, plaine, campagne; —வெள்ளம் grande inondation, large —, fort torrent; —வெள்ளை espèce de riz.

பெருக, *inf. de* பெருகுகிறது, *adv.* grandement, abondamment, pleinement.

பெருகல், *opt. et n. v. du même*, augmentation, croissance, plénitude, abondance, inondation.

பெருகியல், (பெருகு, இயல்), ton plein, — qui va en croissant, une des propriétés des airs.

பெருகு, 1° lait caillé, 2° *imp. et part. de*

பெருகுகிறது, *sync.* பெருகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. n.* (பெரு), பெருகிப் போகிறது, s'accroître, augmenter, croître, grandir, se multiplier, grossir, s'étendre, se remplir, abonder, inonder: சக்கரத்துருத்துவாரம்பெருகும் le trou s'élargira à mesure que la roue tournera.

பெருகுதல், *n. v. du préc. V.* பெருகல்.

பெருக்க, 1° *inf de* பெருக்கிறது *et de* பெருக்குகிறது. 2° *obl. de*

பெருக்கம், 1° (பெருக்குகிறது), abondance, grande quantité, augmentation, étendue, croissance, accroissement, richesse, prospérité, produit d'une multiplication; — பண்ணுகிறது augmenter, accroître, s'étendre, aller. 2° *adj. de* பெருக்கு: பெருக்கமரம் le grand arbre பப்பரப்புளி adansonia digitata.

பெருக்கல், *opt et n. v. de* பெருக்கிறது *et de* பெருக்குகிறது, augmentation, accroissement, agrandissement, grossissement, multiplication, addition, s'étendre, remplissage, balayage.

பெருக்கன், (பெருக்கிறது), chose grossière, non polie.

பெருக்கா, பெருக்காத, *part. nég. de* பெருக்குகிறது: — ச்சுவட்டு extrême —, dégoût, aversion, manque de soin, indifférence.

பெருக்காளர், (பெருக்கு, ஆளன்), gens distingués, de considération.

பெருக்கி, *gér. et n app. de* பெருக்குகிறது, balayeur, balayeuse; கோவிற்பெருக்கி balayeur —, balayeuse d'église, de temple.

பெருக்கிறது, 1° க்தேன், ப்பேன், கு, க்க, *v. n.* பெருத்தல், *v. n.* (பெரு), augmenter, grandir, croître, grossir, épaissir, devenir —, être grand, gros, épais, considérable, rempli: சனம் பெருத்திருக்கிறபட்டணம் ville populeuse. 2°. *sync. de* பெருக்குகிறது

பெருக்கு, *imp. part et n. v. de* பெருக்குகிறது, torrent, inondation, flux de la mer, marée montante, crue des eaux, augmentation, accroissement, largeur, multiplication, l'arbre பெருக்கமரம்; — க்கணக்கு multiplication (arithmétique); — வேளை le moment de midi, — où le soleil est au plus haut point.

பெருக்குகிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v. a. de* பெருக்கிறது, பெருக்குதல், *n. v.* multiplier, augmenter, accroître, agrandir, remplir, faire une multiplication, essuyer, balayer: தலையுங்கடையும்பெருக்கிக்கூவுக்கிறது multiplier le commencement par la fin (ou les extrêmes entre eux), et diviser par le moyen connu faire une règle de trois, மூன்றினையாறும் பெருக்கப்படுகிறெட்டாகும் en multipliant 6 par 3 on aura 18; பெருக்கிப்போடுகிறது balayer.

பெருங், *P.* பெரும் *devant* க, grand, gros, important, considérable; — கடல் la grande mer, l'océan; — கடி grande morsure; — கட்டுக்கொடி l'arbuste smilax tomentosa; — கணக்கு nombre considérable, grosse —, somme; — கண்வலை filet à grosses mailles; — கதை longue fable (qu'on lit à la fin du jeûne de Poulléyar; — கலியன் espèce de riz; — களா l'arbrisseau carrissa carandas dont les fruits sont mangeables, — கள்ளி l'arbre plumeria alba; — காடுதரிசு terre laissée inculte pendant plus de 15 ans; — காப்பியம் grand poème épique tel que le இராமாயணம் et le பாரதம் ou Mahâbhârata, c'est le 95e des பிரபந்தம்; — காயம் grande blessure, assa fœtida, sorte de remède et d'assaisonnement qui n'est autre chose que de la chair de bœuf qui a passé par des préparations toutes particulières; கறிப் — காயம் assa fœtida destinée aux ragoûts: யானைப் — காயம் assa fœtida qui sert de remède aux éléphants: — காஞ்சொறி, — காஞ்சொறி plante, variété du tragia; — காரை grande espèce de poisson காரை zeus, — de l'arbrisseau காரை w[illegible] tetrandra; — காற்று grand vent, tempête; — கிடை, — கிடைச்சி variété de la plante aquatique கிடை ou சடை æsch[illegible]nomene; — கிரந்தி espèce de mal vénérien considérable; — கிராமம் gros bourg, de 500 maisons); — கிழங்கு racine de aristolochia indica, espèce de plante; — கிழமை droit entier, propriété pleine et entière; — குடல் gros intestin; — குமிழ் l'arbre gmelina tomentosa; — குரல் grosse voix; — — குருகு l'oiseau சக்கரவாகப்புள் cormoran; — குருந்து l'arbre limonia monophylla; — குரும்பை espèce de simple, de remède, — de riz: — குளவி grosse guêpe: — குறடு grosse tenaille: — குறட்டை variété de la plante குறட்டை; — குறிஞ்சாய், — குறிஞ்சா la plainte médicinale asclepias vomitoria; — கொடி grand drapeau; — கொண்டலாத்தி grande espèce de huppe; கொன்றை l'arbre சரக்கொன்றை; — கோட்டை grand tambour; — கோவம் grande colère.

பெருச்சாளி, espèce de gros rat, rat perchal.

பெருஞ், *P.* பெரும், *devant* ச, grand, gros, important; — சட்டி grand plat, —

bassin ; — சாதாரணபாக்கம் le plus grand commun diviseur; — சாமை le millet panicum miliaceum: — சீரகம் la plante anœthum fœniculum ; — செய்யான் espèce de scorpion ; — செருப்படி la plante croton plicatum : — சொல் rumeur, bruit public, chose que bien du monde connait.

பெருத்த, பெருத்தல், பெருத்து, *part. n. v. et gér. de* பெருக்கிறது : பெருத்திடுகிறது, பெருத்திடல், grandir, se multiplier, devenir —, être grand, nombreux ; பெருத்திருக்கிறது, être rempli, devenu grand...

பெருந், *P.* பெரும் *devant* த, grand, gros, considérable: —தகை roi—, homme magnanime, — bienveillant, — illustre, d'un cœur noble ; —தக்காளி variété de la plante தக்காளி ; — தண்ணீர்விட்டான் variété de l'arbrisseau asparagus racemosus ; — தலை grande —, grosse tête, gros bonnet, grand —, personnage ; — தலைகளெல்லாங்கூடினதுகள் tous les grands sont rassemblés: —தலைக்கறையான் termite ou fourmi blanche à grosse tête ; — தலையன் homme à grosse tête: — தன்மை grandeur noblesse, excellence, honneur décence orgueil;—தாரா gros canard, *i. e.* oie;—தாளி grande plante grimpante et parasite, convovulus maximus ; — திசை les 4 points cardinaux : — திணை excès de luxure, dessein ou désir charnel, luxure coupable, rapt, viol, acte criminel commis avec une femme par violence ; — திணைமணம் mariages qui ont rapport à la violence ou au rapt, ce sont les 4 derniers des அஷ்டமணம், d'autres mettent les 4 premiers ; — தில்லை variété de l'arbre தில்லை ; — தீனி, — தீன் grand repas, festin, banquet, abondance —, excès de nourriture ; — தீனிக்காரன் gourmand, glouton, homme qui mange beaucoup ou avide de festins ; — துத்தி la plante sida asiatica: — துளசி la plante ocymun gratissimum ; — தேன் bon miel de grosses abeilles des montagnes ; — தொகை grosse somme: — தொடை gros —, dessous de la cuisse.

பெருப்பம், (பெரு), épaisseur, grosseur.

பெருப்பிக்கிறது, *v. caus de* பெருக்கிறது, faire grossir, — grandir, rendre gros, épais.

பெருமம், (பெரு), épaisseur, grosseur, grandeur.

பெருமன், (*id.*), ce qui est gros, épais

பெருமாட்டி, *fém. de* பெருமான், dame, femme distinguée, —de haut rang, — de qualité, maîtresse de maison.

பெருமாள். (பெரும், ஆள்), Vichnou, homme distingué, — illustre, grand.

பெருமான், (பெரு), grand, personnage, homme distingué, — Vichnou, Siven, roi, gourou ou directeur spirituel, chef de maison, ancien.

பெருமிதம், 1° (*id.*), grande mesure, abondance. 2° (பெரும், இதம்), grande joie, délice.

பெருமுகிறது. மினேன், முவேன், மு, ம, *v. n.* பெருமுதல், *n. v.* (பெரு), se gonfler, être enflé, *v. g.* le ventre par la tympanite.

பெருமை, (பெரு, மை), grandeur, hauteur, élévation, gloire, plenitude, abondance, orgueil, arrogance, fierté, vanterie, vanité, ostentation,(*l'adj. est* பெரும், பெரு, பெரிய. பேர் *devant une voyelle*, grand) : — க்காரன் homme fier, arrogant, vaniteux; —பண்ணுகிறது faire le grand, montrer de la grandeur, de la fierté ; — பாராட்டுகிறது déployer de la —, exalter la grandeur, se vanter, se glorifier; — பாராட்டல் éloge, panégyrique, vanterie, fanfaronnade ; — பெத்தரிக்கமில்லாமலிருகிறது être sans orgueil et sans arrogance; —யழிகிறது la grandeur se perdre, l'arrogance être abattue; — யாய்ப்பேசுகிறது parler avec arrogance ; — புள்ளமனிதன் homme éminent, fier ; பெருமைக்குக்கொடுக்கிறது *ou* ச்செய்கிறது donner ou faire pour l'amour de la gloire, par vanité ou ostentation ; அதுனாக்குப் பெருமையன்று cela n'est pas une gloire pour toi ; இவனுக்குப்பெருமை மெத்த il a beaucoup de grandeur, il est très arrogant.

பெரும், *adj.* de பெருமை, grand, gros, important, considérable ; — பசளை espèce d'épinards ; —பசலி la plante portulaca meridiana ; — பஞ்சமூலம் les 5 grosses racines médicinales, savoir: வில்வவேர் racine de cratæva religiosa, பெருங்குமிழம்வேர் racine de l'arbre gmelina tomentosa, தழுதாழைவேர் racine de l'arbre clerodendrum, phlomides, பாதிரிவேர் racine de l'arbre bignonia chelenoides, வாகைவேர் racine de l'arbre mimosa flexuosa ; — படி manière grossière ; — படியானவேலை ouvrage grossier ; — படை nombreuse armée, assemblée —, troupe des prétendus dieux indous ; — பட்டைச்சீலை toile avec de longues barres de diverses couleurs ; — பதக்கம், *V* பெருப்பூண் ; — பதம் nom d'une formule religieuse parmi les Vichnouvistes, (les Sivénistes disent மகாவாக்கியம்) : — பதி grande ville, ville environnée de faubourgs, chef-lieu, bourg principal; — பயறு gros pois, grosse fève, variété de dolichos ; — பயன

grand profit, — avantage, mérite; — பராக்கு grande distraction, négligence, insouciance; — பருந்து grand faucon, gros hibou: — பறவை gros oiseau, l'oiseau monstrueux et fabuleux à 8 pieds dit எண்காற்புள்; — பற்றப்புலியூர் la ville au tigre très affectionné, i. e. la ville de சிதம்பரம் — பனிப்பன espèce de petite vérole; — பாச்சொற்றி la plante பெரும்பாற்சொற்றி; — பாடு grande souffrance, i. e. flux de sang, menstrues excessives et qui durent longtemps, — பாடேற்றுகிறது être affligée de ces sortes de menstrues; — பாடுள்ளவள் femme qui les a, — qui a un flux de sang (comme l'hémorrhoïsse); — பாந்தன், — பாம்பு espèce de gros ou de grand serpent — பாலும் ordinairement, la plupart du temps, abondamment; அது — பாலும்வழக்கம் cela est généralement la coutume; — பால்ச்சொற்றி, — பாற்சொற்றி nom d'une plante; — பாவம் grand péché; — பாவி grand pécheur, grande pécheresse, nom d'une statue indécente que les païens promènent en temps de calamité d'une manière infâme pour apaiser la colère de leurs dieux; — பாழ்வெளி le vide, le grand vide, V. துவாதசாந்தம்; — பான்மை ordinairement, le plus souvent, la plupart du temps; — பிடி exaction, extorsion, injuste demande; — பிடியாய் violement, par exaction, — extorsion; — பிரா ந்து, V. பெரும்பருந்து; — பிரண்டை, — புரண்டை variété de l'arbrisseau பிரண்டை; — பிளவை espèce de grand ulcère, cancer, V. இராசப்பிளவை; — பீர்க்கு la plante cucumis; — புலால் grosse viande, gros poisson; — புலி gros tigre, tigre royal — புழுக்கல், — புழுக்கு forte —, grande cuisson; — புள் gros oiseau, hibou; — புறு gros pigeon, grosse tourterelle; — பூண் gros bijou ou plaque ornée de bijoux qu'on porte sur la poitrine (en forme d'éphod), — பூட்டு guichet, —dans une porte; — பூளை la plante illecebrum javanicum; — பேச்சு bruit public, bruit ou mot connu de bien de monde, rumeur populaire; — பெயர், — பேர் grand nom, publicité, rumeur publique, notoriété; — பொங்கல் sacrifice —, ponguel du village, — de la localité; — பொழுது les principaux temps de l'année, les 6 saisons indiennes, V. ஆறுபருவம்; — போகம் grande jouissance.

பெருவுகிறது, வினேன், வுவேன், வு, வ v. n. பெருவுதல், n. v. et வாய்பெருவுகிறது, parler en dormant, rêver tout haut.

☞ பெல se met souvent pour பல; en conséquence voyez à la suite de ces initiales les mots qui ne se trouvent pas ici.

பெலக்கிறது, லக்தேன், லப்பேன், ல, லக்க, v. n. பெலக்குதல், பெலத்தல், n. v. (பெலம்), se fortifier, devenir fort, s'augmenter, V பலக்கிறது: பெலக்க fortement பெலக்கச்சொல்லுகிறது dire à haute voix.

*பெலக்ஷயம், பெலட்சயம், P. பலக்ஷயம், faiblesse.

*பெலசாலி, (பெலம், சாலி), homme fort, puissant...

*பெலட்சயம், V. பலக்ஷயம்.

பெலத்த, part. de பெலக்கிறது, fort, robuste.

பெலப்பிக்கிறது, பெலப்பித்தல், v. caus. de பெலக்கிறது, fortifier, rendre fort, affermir.

பெலப்பு, n. v. de பெலக்கிறது, force, secours, aide: பெலப்பேறுகிறது se fortifier, les forces venir.

*பெலம், P. பலம், force, vigueur, puissance; பெல ஈனம், — ஹீனம், — க்கேடு, — வீனம் faiblesse; — த்துவாரம், P. பல த்துவாரம்; பெலபிடி force, grand secours: — பபடுகிறது, — ப்படுதல், se fortifier, se corroborer, s'affermir; — ப்படுத்துகிறது fortifier, corroborer, affermir.

பெலவத்தர், பெலவத்தார், P. பலவத் தர், les Puissances

*பெலவந்தம், P. பலவந்தம், force, violence.

பெலவறுதி, (பெலம், அறுதி), faiblesse, manque de force, défaillance

*பெலவான், P. பலவான், homme fort, vigoureux, violent.

*பெலன், P. பலன், force, vigueur, fermeté, avantage, fruit, gain, réussite, utilité, indulgence: — செய்கிறது se fortifier, prendre des forces, réussir, profiter, user de vigueur, de violence.

*பெலேந்திரன், P. பலேந்திரன், homme fort, André.

*பெலி, P. பலி sacrifice, offrande: பெலிபீடம் autel, — du sacrifice.

பெல்லாரி, la ville de Bellari.

பெல்லி, — த்தடி, V. பட்டைப்பிடி.

பெள், imp. de பெட்கிறது.

பெள்ளா, பெள்ளாத, part. nég du même

பெறல், opt et n. v. de பெறுகிறது obtention, enfantement, rencontrer, trouver.

பெறா பெறாத, part. nég. du même; பெறாவிலை prix que l'objet ne vaut pas ou prix qui ne le vaut pas, prix exorbitant, excessif, insuffisant, bas prix; ஒருகாசும்பெறாதவேலை ouvrage qui ne vaut pas une cache ou un liard.

பெறுகிறது, ற்றேன், றுவேன், று, ற, v. a. பெறுதல், n. v. obtenir, acquérir, gagner, trouver, engendrer, être le père, enfanter, mettre au monde, devenir mère. valoir, coûter, se rencontrer, (après un infinitif *பெறுகிறது* forme assez souvent le passif et a le sens de *படுகிறது*) : *ஆதாயத்தைப்* — gagner, obtenir —, avoir du profit ; *ஆண்பிள்ளையைப்* — mettre au monde un garçon; *இதுபடும்பிரயாசத்தைப்பெறாது* cela ne vaut pas la peine qu'on se donne, ou qu'il faut se donner ; *இத்தனைபெறாது* cela ne vaut pas tant ; *அறியப்பெறும்* il est connu, on peut connaître : *சொல்லப்பெறும்* on dit, on peut dire ; *காணப்பெற்றேன்* j'ai pu voir ou connaître.

பெறுகை, n. v. du préc. obtention, valeur.

பெறுத்தல், v. caus. de பெறுதல் faire obtenir.

பெறுமதி, (பெறும், மதி), valeur, juste prix, — estimation.

பெறுமானம், (id. மானம்), valeur, estimation.

பெறும், part. fut. et 3me pers. neut. du fut. de பெறுகிறது, cela —, qui coûte, vaut..., coûtant, valant : *எத்தனை* —, *என்னவிலை* —, *என்னபெறும்* combien vaut ou coûte cela? quelle en est la valeur ou le prix : *பெறுமான* valant, coûtant, digne de; *பெறுமானவன்* homme digne, estimable.

பெறுவது, n. app. du fut. de பெறுகிறது, pl. பெறுவ, ce que vaut, ce qu'on gagne, ce qui se rencontre. *பெறுவ ou பெறுவது கொள்வோர்,* — *கொள்வார்* celles qui reçoivent ce qu'elles valent, prostituées, femmes publiques ; *பெறுவதுகொள்வாருங்கள்வருநேர்* les prostituées et les voleurs se ressemblent.

பெறுவிக்கிறது, v. caus. de பெறுகிறது faire obtenir, procurer.

பெற்ற, part. pass. de பெறுகிறது : — *பிள்ளை* propre enfant: *அவள்* — *பிள்ளை* son propre enfant, l'enfant qu'elle a mis au monde : *இவன்கற்றவனானாலும்* — *மகனொன்றுங்கல்லான்* quoiqu'il soit savant, le fils qu'il a engendré ne sait rien : — *வயிறெரிகிறது* le ventre qui a enfanté brûler, les entrailles, d'une mère être émues au sujet de son enfant ; *பெற்றவன்* le père, celui qui a engendré, celui qui a reçu, obtenu, qui a ; *நன்மைபெற்றவன்* celui qui a reçu du bien, — un bienfait; *பெயர்பெற்றவன்* homme célèbre, qui s'est fait un nom : *வரம்பெற்றவன்* qui a reçu ou obtenu un don, un talent, une faveur ; *பெற்றவள்* la mère propre, celle qui a mis au monde ; *பெற்றவர்* ceux qui ont reçu ou obtenu, qui ont engendré, le père et la mère.

பெற்றம், l'espèce bovine, taureau, bœuf, vache, le signe du Taureau, le vent; mérite, *V. பெற்றி.*

பெற்றார், பெற்றோர். n. app. de பெறுகிறது, ceux qui ont engendré, les parents, le père et la mère: *பெற்றார்பிறந்தார்* parents, pères et mères, frères et sœurs : *எனக்குப்பெற்றாரும்பிறந்தாருமில்லை* je n'ai ni père ni mère ni frères ni sœurs, ou je n'ai ni père ni mère ni enfant ; *பெற்றார்க்கின்பங்கற்றவனாகில்* (un fils), s'il est savant, fait les délices de ses parents.

பெற்றி, பெற்றிமை, état, manière, nature, qualité, disposition innée.

பெற்று, gér. de பெறுகிறது : பெற்றிடல், acquisition, obtention, enfantement.

பென்னம், particule qui se met devant *பெரிய* pour signifier le superlatif : — *பெரிய* très grand ; — *பெரியமுலை* très grande mamelle ; — *பெரிது* chose très grande.

பென்னன், (பென்னம்), grand,

பே

பே, 1° lettre syllabique composée de *ப்* *et de ஏ,* pè long. 2° (*P. பேனம்*), écume. 3° (bè *persan*), non, sans : — *பக்து* sans ordre ; — *பாகி* sans arriéré.

*பேகம், (bhêka), grenouille, nuage.

*பேகன், 1° (*id.*), grenouille mâle, 2° un des 7 de la dernière classe des personnages célèbres par leur libéralité dits *வள்ளல்.*

*பேகி, (bhèki), grenouille femelle.

*பேசகம், (pêtchaka), hibou, nuage, racine —, bout de queue d'éléphant, lit, o u, porte.

*பேசகி, (பேசகம்), éléphant.

*பேசலம், 1° (pêsala), dextérité, aptitude, convenance beauté, fraude 2° (*பேசு, அலன்*), mutisme..

பேசலன், (பேசு, அலன்), muet.

பேசல், opt. et n. v. de பேசுகிறது, langage, parole, parler, dire : *பேசலாவெழுமொலி* bruit des paroles, bruit de sons articulés, bruit d'une multitude qui parle.

பேசா, பேசாத, part. nég. du même : பேசாதபேச்சு paroles indécentes, — qu'on ne doit pas prononcer.

பேசாமை, *n. v. nég. du même*, silence, mutisme.

'*பேசி*, 1° (pêsi), foudre, œuf, bouton de fleur, boule de —, chair, nerf, muscle, habit, fourreau, nom d'une rivière, — d'une diablesse 2° *gér.* de *பேசுகிறது*.

பேசிராக்கு, (*pers*), village désolé, non peuplé.

'*பேசிலம்*, (pêtechila), éléphant.

பேசு, 1° *imp. et part. de பேசுகிறது*. 2° *ou*

'*பேசுலம்*, *பேசுலி*, 1° (pêtchou, la, li), la racine mangeable arum colocasia.

பேசுகிறது, *சினேன்*, *சுவேன்*, *சு*, *சி*, *v. a*: *பேசுகை*, *பேசுதல்*, *n. v.* parler, dire, discourir, converser, injurier; *பேசாதே* ne parle pas, tais-toi; *பேசாமலிருக்கிறது* ne pas parler, garder le silence, se taire; *பேசிக்கொள்ளுகிறது*, — *க்கொண்டிருக்கிறது* tenir conversation, s'entretenir, parler avec, converser ensemble; *பேசிவைக்கிறது* parler pour persuader, mettre après avoir parlé; *பேசுகிறெத்தனம்* intention de parler; — *காரியம்* la chose dont on parle, sujet du discours ou de la conversation; — *வகை* moyen de parler, *ou* — *விதம்* manière de parler; *ஒருத்தனுக்காக ou ஒருத்தனுக்கென்று பேசுகிறவன்* celui qui parle pour quelqu'un, avocat, médiateur.

• *பேசுவாய்*, (*பேசு*, *வாய்*), bouche qui parle, celui qui porte la parole, titre du 1er ministre des rois de Tanjaour.

பேசுவாயன், (*id.*), orateur, harangueur, avocat, celui qui portela parole pour les autres, grand parleur, embouchure.

பேச்சக்காரெறும்பு, *P.* *பேய்க்காரெறும்பு*.

பேச்சல், *P.* *பேசல்*, action de parler, discours, langage.

பேச்சாளி, (*பேச்சு*, *ஆளி*), homme fidèle à sa parole, grand parleur.

பேச்சு, *n. v. de பேசுகிறது*, parole, mot, discours, langage, langue, conversation, propos, rapport, rumeur, mauvais bruit; *பேச்சழிகிறது* la parole manquer, manquer à sa parole; *பேச்சறுகிறது* la parole cesser, se taire; *பேச்சறுதல்* silence; *பேச்சறுதி* fin du discours, décision, détermination; *பேச்சற்றவன்* homme silencieux, qui a perdu la parole, qui ne peut parler, — ne peut répondre, qui garde le silence, menteur, qui manque à sa parole *பேச்சாட்டுத்துணை* compagnon pour parler; *பேச்சுறுதி* fidélité à sa parole, certitude d'un rapport ou d'un propos; *பேச்சொடுத்துணை* compagnon pour parler; *பேய்க்கும்பேச்சொடுத்துணை வேணும்* le diable aussi a besoin d'un compagnon pour parler; —*க்காரன்* parleur, orateur, homme éloquent; —*க்குற்றம்* faute dans le discours, dans les mots; —*க்குற்றஞ்சாட்டுகிறது* accuser de faute dans le discours, — d'avoir mal parlé; — *க்கொடுக்கிறது* entrer en —, entretenir la conversation, parler, converser, — longuement; — *த்தப்புகிறது* manquer; *அவன் — தீர்ந்தது* son histoire est finie, il est mort; — *துணை* compagnon pour parler; — *நடக்கிறது* un bruit se répandre, la conversation marcher son train, — rouler sur, converser, parler d'une affaire; — *நிதானம்* fidélité à sa parole; — *பிடுங்குகிறது* faire parler, tirer les paroles ou les secrets d'une personne; —*பிடுங்கிக்கேட்கிறது* faire des questions pour sonder quelqu'un ou pour arracher ses secrets; — *பிறக்கிறது* un bruit commencer à se répandre; — *பேச்சாயிருக்கிறது* n'être que rumeurs, que conversation, avoir de faux bruits; — *பேச்சாய்ப்பேசுகிறது* parler avec ordre, — bien et avec modestie, dire chaque chose séparément; — *மிகையாய்ப் பேசுகிறது* blâmer quelqu'un, parler excessivement; — *மூச்சில்லாமலிருக்கிறது* être sans parole et sans respiration, — presque mort, — *வளர்க்கிறது* entretenir —, prolonger la conversation; — *வாயன்* grand parleur — *வார்த்தை* parole, discours, conversation, discussion; *அவனுக்குப் — வார்த்தையில்லை* il a perdu la parole (il est presque mourant), *தங்களுக்குள்ளே — வார்த்தையில்லை* ils ne se parlent pas, (ils ont de la rancune); *பேச்சைக்கட்டிவைக்கிறது* garder le silence; *பேச்சிலே சுளுக்குபிடிக்கிறது* trouver des fautes, des defauts dans le discours; *பேச்சிலே வித்தியாசம்பிடிக்கிறது* trouver des contradictions —, trouver à redire dans le discours; *பேச்சிற்கெட்டிக்காரன்* orateur, habile —, beau parleur; *உன்பேர் ஊரிலே வெகுபேச்சுண்டு* on dit bien de mauvais bruits sur ton compte dans la ville.

'*பேஷசம்*, (bhêchadja), remède, médicament; *பேஷசாங்கம்*, (*அங்கம்*), ce qui sert de véhicule pour un remède.

'பேஷணம், *பேஷணி*, (pêchana, ni) broyer, réduire en petits morceaux, — en poudre, meule manuelle dite *திரிகை*, pierre à broyer dite *அம்மி*.

பேஷ், (*pers* , bon. propre, le meilleur

பேஷ்கஷ், (pêhkach, *id.*, tribut.),bê-

பேஷ்கார். pêchkâr, *mot persan*,

chcar, employé de la perception des impôts sous le திரசில்தார், et en plusieurs endroits sous l'amildar.

பேஷ்கீ, (pêchgui, pers.), avance, argent avancé.

பேஷ்வா, (pêchvâ, ill.), guide, conducteur, le Pêchva ou premier ministre du roi des Marattes, qui ensuite, s'empara du trône.

பேஜா, impropre, inexact.

*பேடகம், (pêtaka), corbeille, panier, multitude.

*பேடணம், V. பேஷணம்.

*பேடம், 1° (pêta), panier. 2° (bhêda), radeau, mouton, V. வெள்ளாடு.

பேடன், pl. பேடர், (பேடு), hermaphrodite, — mâle.

பேடாடல், (பேடு, ஆடல்), danse de femme ou d'hermaphrodite, — de Kâmen.

பேடி, 1° (பேடு, pl. பேடியர், hermaphrodite, — tenant plus de la femme; — யெழுத்து lettre ni mâle ni femelle, lettre gutturale comme ஃ. 2° fêm. de பேடம், brebis.

*பேடாகம், பேடிகை, (pêtâka, — ika), corbeille, panier.

பேடிசம், enchantement, fascination, trouble; பேடிசவித்தை art de la fascination.

பேடியர், pl. de. பேடி, hermaphrodites.

பேடு, hermaphrodite, femme, femelle des oiseaux, danse de Kâmen, ville, affixe qu'on joint aux noms de villes; — முகம், — முகத்தி visage de femme, — efféminé.

*பேடை, 1° (pêta), corbeille, panier. 2° femelle des oiseaux.

பேட்டி, (ind.), entrevue —, accès —, audience d'un grand, attendre la venue d'un grand; — கொடுக்கிறது donner audience; — பண்ணிவைக்கிறது procurer l'accès d'un grand, — une audience; ஏன கக்கர்த்தரா பேட்டி கொடுக்கவில்லை ce gouverneur ou ce monsieur ne m'a pas donné audience.

பேட்டை, faubourg, village près d'une ville (dans lequel se tient un marché ou une foire), affixe qui se joint aux noms de villages près d'une ville. (Les Anglais écrivent pettah, et les Français peth.

பேணகம், espèce de pâtisserie.

பேணம், பேணரவு, (பேணுகிறது), soin, entretien.

பேணலர், (பேணல், அலர்),ou

பேணார், n. app. nég. de பேணுகிறது, ennemis.

பேணல், op. et n. v. de பேணுகிறது, désir, grand désir, amour, grand —, soin, entretien, support, conservation, intention, diligence, indication, honneur, respect.

பேணுகிறது, ணினேன், ணுவேன், ணுவ ன், ண, v. a. பேணுகை, பேணுதல், n. v. soigner, — beaucoup, choyer, conserver, nourrir, entretenir, chérir, aimer, honorer, respecter, marquer, indiquer, désirer, —ardemment; கர்த்தரைப் — aimer et honorer Dieu; தந்தைதாய்ப்பேண aie soin de—,honore tes pères et mères; பேணச்சொல்லுகிறது ordonner de soigner...; பேணாமலிருக்கிறது ne pas soigner...; பேணிக்கொள்ளுகிறது se bien choyer; பேணி வளர்க்கிறது élever avec beaucoup de soin et d'affection; குலஸ்திரிதன்பத்தாவையும் பரஸ்திரிதன்மேனியையும்பேணுவர் une femme légitime chérit et soigne son mari, une femme étrangère (une prostituée) soigne son propre corps.

பேண், 1° soutien de balance. 2° imp. et part. du préc.

*பேதகம். (பேதம், ka), différence, division, discorde, contradiction; பேதகமணி borax; — மறுத்தல் titre d'un ouvrage de Beschi, réfutation du pamphlet des Protestants intitulé பேதகம்.

*பேதகன், (id.), malfaiteur, qui brise —, divise, coupable.

பேதமை, P. பேதைமை.

*பேதம், (bhêda), différence, division, désaccord, discorde, contradiction, incohérence, haine, ruse politique ou stratagème qui consiste à mettre la division parmi ses ennemis et qui est un des சதுருபாயம் un des 28 livres des Sivénistes பேதம்-௩ trois divisions ou différences, savoir: 1° சுபேதம் ou சுகதபேதம் différence dans la chose elle-même ou entre les différentes parties d'une chose, v. g. entre les branches, les feuilles, les fleurs, les fruits d'un arbre. 2° சசாதிபேதம் ou சுசாதிபேதம் différence dans son genre, comme entre un arbre et un autre d'espèce différente. 3° விசாதிபேதம் différence entre 2 choses de natures différentes, comme entre une pierre et un arbre; பலவகைப்பேதம் diverses espèces de conditions ou d'états différents: —பண்ணுகிறது faire une différence, mettre de la différence, mettre la division, la discorde; பேதசைவம் secte sivéniste dissidente ou de la différence; — தாரணை le 3me des தாரணை. Voyez en les explications à ce mot; — பிரத்தியயம் croyance à la réalité des différents êtres du monde, (par opposition

à la croyance que chaque chose est Dieu); சாமபேததானதண்டம் paix, division, présents et châtiment ou tribut et guerre, V. சதுருபாயம்.

பேதலிக்கிறது, லித்தேன், லிப்பேன், லி, லிக்க, v. n. et a. பேதலித்தல், n. v. différer, être différent, s'éloigner, se retirer, reculer, hésiter, tergiverser, être indisposé, intimidé, découragé, irrésolu, nier, diviser, mettre la division entre les ennemis; சத்துருவைக்கண்டவுடனே அவனுக்குமனம்பேதலித்தது aussitôt qu'il vit l'ennemi le cœur lui manqua; பேதலிக்கப்பண்ணுகிறது mettre en divergence, — la division, décourager, déconcerter.

பேதலிப்பு, பேதலிமை: n. v. du préc. différence, division, hésitation, tergiversation, découragement.

*பேதனம், (பேதம், na), division, séparation.

பேதா, pion, — de police.

*பேதாதிபேதம், பேதாபேதம், (பேதம், ஆதி, அபேதம்), diverses différences, union de choses séparables comme l'âme et le corps; பேதாபேதமாயிருக்கிறது être unis mais capables de séparation.

பேதானா, graine de coignassier.

*பேதி, 1° (பேதம்), différence, diversité, ce qui divise, dissolvant, homme différent, dissident, purgatif, évacuation, diarrhée, cours de ventre, choléra, plaine, plein air, mercure ou vif-argent, l'arbre நேர்வாளம், rotin. 2° imp de பேதிக்கிறது: on compte 5 espèces de minéraux qui peuvent dissoudre d'autres corps, savoir: அன்னபேதி vitriol vert qui dissout le riz cuit et le réduit en eau; மாம்சபேதி le minéral qui dissout la chair; சொர்ணபேதி celui qui dissout l'or; அஸ்திபேதி ocre de fer qui dissout les os, சகலஸ்திரபேதி ou கற்பேதி minéral qui dissout les pierres; பேதிகாண்கிறது le cours de ventre—, le choléra se déclarer; — யாகிறது aller à la selle, avoir le cours de ventre: — காய் espèce de coloquinte dite பேய்க்கொம்மட்டி qui est un purgatif en général: — பண்ணுகிறது aller à la selle, avoir le cours de ventre, purger; — மருந்து purgatif; — யுண்டாக்குகிறது purger; பேதிக்குக்கொடுக்கிறது donner une purgation, — un purgatif; பேதிக்குக்குடிக்கிறது, — வாங்குகிறது boire —, prendre un purgatif, se purger.

பேதிக்கிறது, தித்தேன், திப்பேன், தி, திக்க, v. n. et a. (பேதி, பேதித்தல், n. v. évacuer, avoir le cours de ventre, aller à la selle, différer, s'altérer, changer, devenir —, être différent, altéré, changé, varié, divers, se dissoudre, se diviser, haïr, diviser, diversifier, mettre de la différence, changer, : வயிறு — le ventre aller, — se décharger, avoir le cours de ventre; மனம் — la volonté changer, être altéré, indisposé: காரியம்பேதித்துப்போகிறது une chose changer, — changer de face; பேதிக்கப்பண்ணுகிறது séparer, diviser, aliéner, changer; ஒருவனை —, ou பேதித்துக்கேட்கிறது sonder—, dissuader quelqu'un, le dissuader et chercher à connaître ses sentiments.

பேதிப்பு, n. v. préc. différence, altération.

பேது, 1° (indoust.), secret, enquête secrète. 2° confusion —, trouble d'esprit, distraction: பேதுறல், பேதுறுதல், பேதுறவு, (உறல்), trouble, égarement d'esprit, ou பேதுறுகிறது se troubler, avoir l'esprit troublé, égaré.

பேதை, homme —, ignorant, niais, simple, candide, timide dans son naturel, pauvre, hermaphrodite, femme, fille, — de 7 ans, caillou ou jus de palmier....

பேதைமை, (பேதை, மை), ignorance, simplicité, timidité, niaiserie, pauvreté, nature: — யகற்று dissipe —, éloigne l'ignorance; —யென்பதுமாதர்க்கணிகலம் la simplicité est l'ornement des femmes.

பேதையர் ql· de பேதை, ignorants, gens simples, — bas, vils, pauvres, filles de 7 ans, femmes d'un pays stérile.

பேத்தி, P. பேர்த்தி, petite-fille, fille du fils ou de la fille: பேத்திமார் petites-filles.

*பேத்துவம், (pêtva), ambroisie, beurre fondu, petite part.

பேத்தை, nom d'un poisson, enflure, attaches de tambour, V. பற்பேத்தை: — பற்றுகிறது attraper —, avoir un gros ventre.

பேபார்து, 1° (ind. பே), sans ordre. 2° (pers), non assuré, — en sureté

பேபாக்கி, (id.), sans arriéré, il n'y a pas d'arrérages.

பேமுலாசா, (id.), sans pitié, sans égard.

பேம், crainte.

*பேயம், (pâya), eau, lait, cange, eau de riz, chose potable, décoction, tisane, — passée au couloir.

பேயன், (பேய்), démoniaque, fou, homme enragé, endiablé: — வாழை espèce de banane, fruit médicinal.

பேயின்சாப், (arab.), injustice.

*பேயூஷம், பேயூடம், (pêyoûcha), ambroisie, lait d'une vache qui a vêlé il y a 7 jours, beurre frais.

பேய், démon, diable, esprit malin, démoniaque, feu, (devant des noms de plantes et d'animaux) sauvage, mauvais, enragé : பேயோாடி celui qui danse avec le diable. *i. e.* Siven : ஏவற்பேய் démon —, esprit familier ; — அகற்றுகிறது chasser le démon ; — அத்தி espèce de figuier sauvage, ficus dæmonum ; — அவரை espèce de pois sauvage dit காட்டவரை ; — அறிவு mince intelligence, faible —, petit esprit; — ஆடி démoniaque, diseur de bonne aventure, sorcier, devin ; — ஆடுகிறது danser comme un —, être possédé, faire le démoniaque, prendre une figure de démon ; — ஆட்டம் danse de diable, désordre, confusion, comme un —, en démon; — ஆட்டி magicien, devin, sorcier; — ஆட்டுகிறது faire prendre une figure de démon, faire danser comme un —, rendre possédé, — démoniaque : — ஆமணக்கு ricin sauvage ; — ஆவிரை la plante médicinale cassia occidentalis ; — உள்ளி oignon sauvage, squille ou scille ; — உறைகிறது le diable habiter, — venir habiter ; — ஊமத்தை la plante மருளூமத்தை ; — ஏற்றுகிறது, — ஏவிவிடுகிறது envoyer le diable quelque part ou posséder quelqu'un, rendre possédé, faire venir le diable : — ஓட்டி qui chasse le diable, exorciste, nom d'un arbre ; — ஓட்டிவிடுகிறது, — ஓட்டுகிறது chasser le diable, exorciser; — ஓணான் espèce de caméléon ; — க்கண் regard effaré ; — க்கண்டல் l'arbre rhizophora mangle ; — க்கரும்பு roseau dit canne à sucre sauvage, saccharum arundinaceum ; — க்காடு forêt —, désert du diable, — habité par le diable ; — க்காலெறும்பு petite fourmi noire à longues pattes ; — க்காளான் champignon sauvage, — mauvais — க்குணம் caractère diabolique, — méchant, — intraitable ; — க்குதிரை cheval sauvage, — intraitable ; — க்குமட்டி, — க்கும்மட்டி, — க்கொம்மடி, — க்கொம்மட்டி coloquinte, cucumis colocynthis ; — க்குறை poursuite du diable, obsession ;— க்குன்றி variété de l'arbrisseau குன்றி ; — க்கூண்டு lieu où l'on apprend la jonglerie; — க்கோலம் appareil —, aspect misérable, accoutrement —, figure diabolique ; — க்கோலங்கொள்ளுகிறது, — க்கோலமாயிருக்கிறது prendre —, avoir la figure d'un démon, se déguiser —, être déguisé en diable, paraître misérable ; — ச்சத்தம் tintamarre —, musique diabolique, dissonance, mauvais son ; — ச்சாளை espèce inférieure de சாளை ou sardine ; — ச்சிலை idole —, statue de démon ; — ச்சுரை espèce de சுரை ou courge amère, — த்தக்காளி la plante எருமைத்தக்காளி solanum lycopersicum ; — த்தண்ணீர் eau du diable, *i. e.* liqueur enivrante ; — த்தனம் diablerie, caractère diabolique, état de diable, ignorance ; — த்தாழை espèce sauvage de தாழை ou pandanus ; — த்திமிட்டி, — த்தும்மட்டி coloquinte ; — த்தும்பை la plante phlomis zeylanica ; — த்தேர் char du diable, mirage, apparition fantastique d'un char ou d'une procession de diable — த்தொடர்ச்சி obsession du diable ; — நரி renard enragé ; — நாய் chien enragé ; — பிடிக்கிறது le diable s'emparer de quelqu'un, le posséder ; — பிடித்தவன் possédé, — du démon, démoniaque ; — ப்புசலை — ப்பசளை, — ப்பயளை espèce sauvage de பசளை ou épinards ; — ப்பயல் méchant enfant, lutin, mauvais drôle, — ப்பலவன் la plante படுவன் ou படுவன்இரை ; — ப்பள்ளி lieu où l'on apprend la magie ; — ப்பாகல் espèce sauvage de பாகல் ou momordica ; — ப்பாச்சொற்றி, — பாற்சொற்றி espèce sauvage de பாச்சொற்றி ; — ப்பார்வை air effaré, — diabolique, — de possédé ; — ப்பிடி prise vaine, possession du démon ; — ப்பிரம்பு espèce rotin sauvage ; — ப்பீர்க்கு espèce de concombre amer non mangeable, — ப்புடல், — ப்புடோல் variété très amère de la plante புடோல், trichosanthes laciniosa ; — ப்புத்தி esprit diabolique, — méchant, folie ; — ப்புல் l'herbe கணைப்புல் ou ஓட்டுப்புல் ; — ப்பேயாயிருக்கிறது être rempli de démons, — comme des démons, être divisé, séparé, en désordre, misérable ; — ப்பேயென்கிறது s'écrier un démon, un démon, un spectre, un spectre (par effroi), la brebis bêler ; — ப்போக்கு conduite désordonnée, marcher sans ordre, — comme les démons ; — மகன் fils du diable, *i. e.* méchant ; — மருட்டி la plante nepeta malabarica dite aussi இரட்டைப்பேய்மருட்டி ; — மனம் volonté ou esprit diabolique, qui se lamente ; — மாடி la plante புளிநறளை ; — முகம், — மூஞ்சி visage de diable, — ou masque hideux ; — முசுட்டை variété sauvage de la plante முசுட்டை ; — முல்லை espèce sauvage de முல்லை ou jasmin; — முன்னை l'arbre celeis orientalis ; — மேய்ந்தகாடு, *V.* பேய்க்காடு : — வித்தை science diabolique, *i. e.* sorcellerie : — வெருட்டி nom d'une plante : பேய்க்குப்பார்க்கிறது, பேயைத்துரத்துகிறது chasser le diable : உலகத்துக்குஞானம்பேய், ஞானத்துக்குலகம்பேய் pour le monde la sagesse est un démon, et pour la sagesse le

monde est un démon, la sagesse et le monde sont ennemis l'un de l'autre.

பேய்ச்சி, fém. de பேய், diablesse, démon femelle, femme méchante, endiablée, démoniaque, insensée ou à demi folle.

*பேரண்டம், 1° (phèranda), chacal, renard. 2° (*பேர், அண்டம்*), le monde.

*பேரம், பேரவம், (phêra, rava), chacal.

பேரன், (*பேர்*), celui qui porte le nom (*sous-entendu*) du grand-père, *i. e.* petit-fils, (au sud de la presqu'ile, par abus) grand-père : *பேரப்பிள்ளை* petit fils, petite fille, fils ou fille du grand-père.

பேரா, 1° *ou பேராத, part. nég de பேர்கிறது*, 2° (*பேர், ஆ, P. ஆம்*), grand : —மல்லி — மல்லிகை espèce de jasmin, jasminum undulatum ; — மட்டி, — முட்டி la plante pavonia odorata.

பேராள், (*பேர், ஆள்*), grande personne, bon ouvrier, *V.* முழாள்.

பேரி, பேரிகை, (bhêri, kâ), gros —, tambour, grosse caisse, timbale.

பேரிஸ்து, liste, table, index, mémoire.

பேரிஜ, (*pers.*), taxe, impôt d'une terre.

பேரில், பேரிலே, abl. de பேர் sur, touchant, concernant : அவன்பேரிலேபாடு chante-le, — sur lui ; எதின்பேரிலேசண்டைபண்ணுகிறார்கள் au sujet de quoi se querellent-ils?

பேரிகம், la plante வட்டத்திருப்பி.

*பேரு, 1° (pêrou), mer, soleil, feu, la montagne d'or. 2° (phêron), chacal.

பேருழவு, (*பேர்*), sillon, guéret.

*பேரோசம், (pêrôdja), turquoise, pierre bleue.

பேர், 1° *adj. de பெருமை devant une voyelle*, grand. 2° *P.* பெயர், nom, personne, renommée, réputation. 3° *imp. et part. de பேர்கிறது et imp. de போக்கிறது* : —அகத்தி grande espèce de l'arbre அகத்தி ; — அடிபடுகிறது le nom devenir célèbre, la renommée se répandre ; — அணி gros bataillon, corps — centre de l'armée ; — அணியில்விழுந்துவெட்டுகிறது tomber sur le centre de l'armée et tailler en pièces ;— அணிகலம் gros bijou qu'on porte sur la poitrine, *V.* பெரும்பூண், la plante கறிமுள்ளி ; — அமட்டி, — அமுட்டி, *P* பேராமுட்டி ; — அம்பலம் une des salles ou சபை du temple de சிதம்பரம் ; —அரண் grande citadelle, vaste fort ; —அரத்தை la racine médicinale alpinia galanga major ou costus ; — அருளுடைமை grande bonté ou miséricorde, un des எண்குணம் ; — அவரை large espèce de pois ; — அவியல் forte cuission ; — அழகு grande beauté ; — அளவு grande —, forte mesure ; — அறிவு grande intelligence, — connaissance, esprit mûr ; — அறிவாண்மை grande science ; — அறிவாளன் grand savant ; —அறுகு espèce d'herbe panicum ischœmoides ; — அன்புடைமை grande affection, — bonté, c'est une des 8 qualités de la charité dites அறத்துப்பப்பு-அ ; — ஆசை grand désir ; — ஆட்டி grande dame, femme illustre ; — ஆண்டு grande année ou cycle de 60 ans ;— ஆண்மை magnanimité, exécution de grandes —, grandes choses ; — ஆந்தை gros hibou, கிளாமுகிபுள் ; — ஆமணக்கு la grande espèce de ricin ou ricin à fruits doux au toucher, ricinus inermis ; — ஆரம் gros bijou, précieux joyau ; — ஆலவட்டம் espèce de grand éventail ; — ஆழி grande mer, océan ; — ஆழிமாமுனி le père de திருவள்ளுவர் d'அவ்வையார் et autres ; — ஆளன் la 5me constellation dite மிருகசீரிடம், ou — ஆளி homme illustre, — renommé ; — ஆனந்தம் grande joie, joie du paradis : — இடி grand bruit, fort tonnerre: — இடிமுழக்கம் fort tonnerre, grand bruit, — retentissement, — éclat de tonnerre ; — இடுகிறது donner un nom, nommer ; — இயாழ் grand luth, une des 4 espèces de luths ; — இலக்கம் grand nombre, nombre entier, sans fractions (opposé à சிற்றிலக்கம் fraction) ; — இளம்பெண் grande jeune femme, femme de 40 ans ; — இளமாற்று réduction en espèces plus grandes comme de caches en annas et roupies ; — இன்பம் grande joie, délices des choses divines, bonheur suprême, — infini, — céleste, — du paradis (opposé à சிற்றின்பம் plaisir léger, sensuel, impur ; — இன்பம்வேண்டிற்சிற்றின்பமொழிக்க si vous désirez le bonheur suprême du paradis, rejetez les plaisirs sensuels ; — இன்பக்காதல் désir des joies célestes, nom d'un poëme chrétien ; — இன்பத்தாசையினுஞ் சிற்றின்பத்தாசைவிடு par le désir du bonheur céleste, quitte le désir des plaisirs sensuels ; — ஈச்சு, — ஈஞ்சு, — ஈந்து dattier ; — ஈச்சம்பழம் datte ; — உணவு, — உண்டி excès dans le manger, gourmandise ; — உமரி la plante salicornia indica dite aussi பவளக்காலி ; — உறுதி grande fermeté, ferme espérance, preuve certaine : — ஊர் grande ville, ville qui a des faubourgs, gros bourg, — ஊழி fin suprême, destruction faite, selon les Indous, par Routtiren ; — எடுக்கிறது acquérir —, se faire un nom ; — எடுபடுகிறது devenir célèbre, notoire, le nom se perdre : — எண் grand nombre, nombre entier, 2 strophes chacune de 2 vers de 4 pieds ; — எல்லைவெண்பா vêmbâ de 8 vers,

— எழும்புகிறது devenir célèbre, connu, le nom se répandre, — être exalté ; — எள்ளு grande espèce de sésame ; — ஏடு espèce de feuilles de comptes; — ஒலி grand bruit ; — ஒளி grande lumière; — ஓலக்கம் grande assemblée, — pompe (de la cour d'un roi...); — ஓசை grand bruit, son bruyant; — ஓசனை un des 22 espèces de minéraux, dit aussi சித்தரோசம் ; — க்குறி marque du nom, — qui sert de signature ; — தாப்பு liste —; registre de noms ; — தரிக்கிறது donner —, porter un nom.

பேர்ச்சி, *V.* பெயர்ச்சி.

பேர்த்தி, *fém. de* பேரன், *on* —ப்பெண் celle qui porte le nom (*sous-entendu*) de la grand-mère, *i. e.* la petite-fille, *V.* பேத்தி, (dans le sud par abus), grand-mère.

*பேலகம், 1° (bhèlaka), radeau. 2° (phèlaka), restes.

*பேலம், 1° (pèla), petite part, testicule, s'en —, aller. 2° (bhèla), radeau.

*பேலவம், (pèlava), douceur au toucher, chose polie, délicate.

*பேலன், (bhêla), homme ignorant, insensé, peureux, timide, inconstant, Pêlen mouni auteur de quelques ouvrages de médecine.

*பேலி, 1° (pêli), cheval. 2° *ou.*

*பேலிகை, பேலை, (phèli, kâ, phèlâ), restes.

பேலுகிறது, ன்றேன், லுவேன், லு, ல, *v. n.* பேலுதல், *n. v.* aller à la selle, (un enfant) chier, (*terme bas.*)

பேவாரசு, பேவாரிஸ், (*pers*) non réclamé, sans propriétaire, — maître :—சாமான் propriété non réclamée.

பேழை, boîte, malle, caisse, coffre, cassette, panier.

பேழ், 1° grandeur. 2° *adj. P.* பேர் grand பேழ்வாய் large bouche.

பேறு, *gén.* பேற்றின், *obl.* பேற்று, *n v de* பெறுகிறது, couches, accouchement, portée, temps —, ordre de la naissance, profit, gain, chose obtenue, mérite, réussite, don, faveur, dignité, prospérité, honneur, bonheur, béatitude, heureuse fin, — destinée, manière : — காலம் temps des couches, de l'accouchement ; — காலமாகிறது le temps des couches arriver ; — செல்லாமற்பெறுகிறது accoucher avant le temps ; — சென்றுபெறுகிறது accoucher à terme, — au temps voulu ; — நோக்கச் செய்கிறது faire l'office de sage-femme ; — பெறுகிறது mériter, obtenir le mérite: — une dignité, — le bonheur : — பேறு mérite, obtention de mérite : பேறுண்டாயிருக்கிறது être enceinte, — grosse; முதற்பேறு, முதற்பேறுனை premier né ; நாலாம்பேறு le 4me dans l'ordre de la naissance.

பேற்று, *obl. du préc.*: —க்காலம் temps de l'accouchement.

பேற்றுகிறது, *corr. P.* பிதற்றுகிறது.

*பேனம், (phêna), écume, vapeur, *ou.*

*பேனகம், (பேனம், ka), os de sèche, qu'on suppose être l'écume durcie de la mer.

பேனகை, (*id.* kâ), fruit du savonnier dit பேனிலம்.

*பேனதை, (பேனம், tâ), écume, vapeur.

*பேனவாகி, (பேனம், vâhi *qui porte*), foudre d'Indiren qui, au dire de la fable, se servit de l'écume de la mer pour foudroyer un démon.

*பேனன், (பம், இனன்), le roi des étoiles, le soleil, la lune.

*பேனுக்கிரம், (பேனம், அக்கிரம்), bulle d'air, — d'eau.

*பேனசனி, (*id.* அசனி), celui qui s'est servi, dit-on, d'écume pour foudre, *i. e.* Indiren.

*பேனிகை, (*id.* ikâ), écume de mélasse.

*பேனிலம், (*id.* ila), écume, savonnier sapindus detergens.

பேன், poux : —பார்க்கிறது chercher—, ôter les poux, épouiller ; — குத்துகிறது écraser —, tuer les poux.

பை

பை, 1° lettre syllabique composée de ப, et de ஐ, paï. 2° (bhâ), lumière, splendeur, rayon, beauté, ombre du gnomon, 3° bourse, sac, valise, vessie, intestin, matrice, animaux vivipares (une des 4 espèces de naissances dites தோற்றம்-சு), couleur, — verte, verdeur, vert, lenteur, douceur, — au toucher, doucement, mollement, la tête étendue ou chaperon du serpent capelle 4° *imp. de* பைக்கிறது.

பைகஸது. inspecteur, surveillant.

பைகோ, பைகோவு, பைகோவை, le royaume du Pégou : பைகோமட்டம் petit cheval du Pégou ; பைகோவைச்சிவப்பு rubis du Pégou.

*பைக்ஷம், *P.* பைக்ஷ்யம், aumône.

பைக்கிறது, பைத்தேன், பைப்பேன், பை, பைக்க, *v. n.* (பை), பைத்தல், *n. v.* பைக்

கும், *part. fui.* verdir, devenir —, être vert, le serpent capelle élever et déployer sa tête, se mettre en colère.

பைக்கூடை, (பை), bourse, sac, valise, sachet.

பைக்கே, (*mahratte*), argent, monnaie.

*பைக்ஷம், (bhaïkcha), aumône, mendicité, mendier : பைக்ஷகரணம், — சரியை mendier, demander l'aumône : — ஜீவிகை vivre d'aumône ; பைக்ஷாகாரன், (ஆகாரம்), mendiant, — qui vit d'aumône.

பைங், *P.* பைம் *devant* க, vert : —கண் œil vert, place verdoyante, — fraîche ; — காய் fruit vert, non encore mûr : — கிளி perroquet vert ; — கூழ், 1° moisson verdoyante, — croissante. 2° maladie.

பைசந்தி, une des 4 espèces de sons dits வாக்கு-ச, celui qui vient de la poitrine.

பைசல், (*ind.*), jugement, sentence, arrangement, accommodement : இந்தக்காரியம் — ஆயிற்று cette affaire a été jugée, décidée.

பைசா, (*ind.*), monnaie, cache, liard

*பைசாசம், (பிசாசம்), diable, démon, fer, *V.* பைசாசம்மணம், *ou* பைசாசநிலை attitude où l'on se tient sur un pied ayant l'autre plié, ce qui est un des 4 யுத்தநிலை, *V.* au mot நிலை ; — மணம் mariage diabolique, viol d'une femme endormie.

*பைசாசி, *fém. du préc.* diablesse, démon femelle, géante.

பைசார், (*ind.*), soulier, savatte, pantoufle.

*பைசுன்னம், பைசுன்னியம், (பிசுனன்) avarice, espionnage, rapport malin.

பைஞ்ஞீலம், 1° (பைம், நீலம்), bleu verdâtre 2° *ou* பைஞ்ஞீல் Population, *ou* பைஞ்ஞீலத்தொகை dénombrement —, total de la population.

பைஞ்ஞிலி, (பைம், நீலி), Païgnili, nom d'une ville dédiée à Siven.

*பைண்டின்னியம், (païndinya), mendicité, vivre d'aumônes.

பைதல், 1° affliction. 2° *P.* பையல், garçon, gamin, jeune garçon, — serviteur.

பைதிரம், (பிதிரு, அம்), patrie, pays, contrée.

*பைதிருகம், (பிதிரு, ka), chose qui vient du père, — des ancêtres : பைதிருகபூமி patrie, patrimoine, terre de ses pères

பைத்த, *part. parf. de* பைக்கிறது, vert, irrité : — நிறம் couleur verte ; — பாம்பு serpent irrité, qui déploie sa tête.

*பைத்தம், பைத்திகம், (பித்தம், ika), bile, folie.

பைத்தல், *n. v. de* பைக்கிறது, verdure, devenir —, être vert, déploiment de la tête du serpent capelle, colère, signe de colère.

*பைத்தியம், (பித்தம், ya), folie, dérangement de l'esprit, manque d'esprit, — de réflexion, extravagance : — கொள்ளுகிறது devenir fou : பைத்தியக்காரன், *ou.*

*பைத்தியன், (பைத்தியன்), fou, insensé.

*பைத்திரம், பைத்திரிகம், (பிதிரு), chose des ancêtres, des mânes.

*பைத்திராகோராத்திரம், (பைத்திரம், அகோராத்திரம்), un jour et une nuit des mânes *ou* ancêtres, c'est, au dire des Indous, un mois des mortels.

பைத்து 1° *gér. de* பைக்கிறது. 2° verdeur. 3° *variation de* பத்து dix (dans la multiplication), *v. g.* பைத்தொன்று 10 fois 1 ou 10 ; பைத்திரண்டு 10 fois 2 ou 20: பைத்துமூன்று 10 fois 3 ou 30, et ainsi des autres jusqu'à பைத்துப்பத்து, 10 fois 10 ou 100.

பைநாகம், (பை), serpent qui déploie sa tête, *i. e.* serpent capelle, — பைங், *P.* பைம் *devant* த, vert; — தார் guirlande verte ; — தினை millet vert, ou jaune ; — தொடி bracelet vert, celle qui porte des bracelets verts, *i. e.* femme, fille.

*பைபீலம், பைபீலிகை, (பிபீலிகை), fourmi ; பைபீலவாதம், பைபீலிகாவாதம் connaissance du langage des fourmis, l'art d'explorer les cavernes des montagnes et d'en faire des habitations, c'est le 44me des கலைக்கியானம், système qui prétend, comme les épicuriens, que le monde a été formé par les atomes.

பைபைய, (பை *répété*), doucement.

பைமாய்ஷி, (*pers.*), payemache, arpentage, mesurage des terres.

பைமை, 1° (பை, மை), verdeur, couleur verte, (l'adj. est பை et பைம், vert.), 2° femme pénitente qui vit d'aumônes, (et conséquemment) Avvéyar sœur de Tirouvallouver.

பைம், *adj. du préc.* vert ; — பூண் bijou d'or pur ; — பொன் or, or pur, or fin, la montagne d'or dite மகாமேரு.

பைம்பல், *P.* பம்பல்.

பைய, *adj.* (பை), doucement, lentement — ப்பேச parle doucement, — lentement ; — ப்பைய doucement, tout doucement, lentement, à loisir ; பையப்பையமென்றால் பனையையுமெல்லலாம் en mangeant doucement on pourra manger un palmier, le travail et la persévérance font de grandes choses.

பையல், பையன், petit enfant, jeune homme, jeune —, garçon, gamin, jeune

serviteur, laquais, esclave : பையனோடி ணங்கேல் ne fréquentez pas les gamins

பையுள், petitesse, bassesse, détresse, pauvreté, affliction, maladie.

பையெனல், பையென்கிறது, (பை, என்கிறது), dire doucement, lentement, signe de douceur, de bonté, de lenteur : பையென, பையென்று doucement, lentement.

*பைரவம், 1° (bhaïrava), crainte, terreur, horreur, chose terrible. 2° P. வைரவம், une des 6 sectes dites உட்சமயம், V. au mot சமயம் : பைரவகாரகம் terreur, ce qui cause l'effroi.

*பைரவன், (id.), le terrible Bhaïraven, surnom de Siven, ou prétendue manifestation inférieure de Siven. On en compte 8 nommées Asilânga, Rourou, Tchanda, Krôdha, Ounmatta, Koupati, Bhichana, Sanbara ; tous ces noms expriment la terreur.

*பைரவி, (fém du préc.), la terrible, la femme de Bhaïraven, Kâli femme de Siven, air propre à inspirer des émotions de terreur.

*பைலன், பைலவான், (païla), Païla, nom d'un Richi ou prétendu sage, promulgateur du Rik vêda ou உருக்குவேதம்.

பொ

பொ, lettre syllabique composée de ப், et de ஒ, po bref.

பொகுக்கிறது, குத்தேன், குப்பேன், கு, குக்க, v. a. பொகுத்தல், n. v. P. பொதுக்கிறது, percer, faire un trou.

பொகுட்டு, bulle d'air qui s'élève d'un bourbier, péricarpe du nénuphar, montagne.

பொக்கசம், (salle du —, trésor, richesse : பொக்கசக்காரன் trésorier, homme riche ; — ப்பெட்டி coffre-fort ; — வைப்பு trésor caché, — enfoui.

பொக்கணம், sac de mendiant, — de voyageur..., besace, bissac, valise, paquet, la plante பெருமருந்து : — போட்டுக்கொள்ளுகிறது prendre son sac, — la besace pour mendier ; பொக்கணப்பேச்சி la plante முடக்கற்றான்.

பொக்கணி, vase à boire, mortier profond à piler, creux de ce mortier.

பொக்கனை, caverne, creux de roc, — de mortier à piler, mortier profond, trou d'arbre.

பொக்கம், mensonge, accroissement, abondance.

பொக்கல்வாய், P. பொக்குவாய்.

பொக்கிஷம், P. பொக்கசம், trésor ; பொக்கிஷக்காரன் trésorier, homme riche.

பொக்கிலவணம், (பொக்கு, இலவணம்), sel de graine de sésame

பொக்கு, 1° (பொக்கை), faute, défaut, trou : — வாய் bouche sans dents ; — வாயன் homme —, édenté ; — வாய்ச்சி femme édentée. 2° பொக்கு de l'anglais book), livre 3° son imitatif de vitesse : பொக்கென்கிறது se presser ; பொக்கென vite ; — ப்பொக்கென்கிறது faire du bruit, faire pokoupokou, — vite.

பொக்குளிப்பான், P. கொப்புளிப்பான்.

பொக்கை, (télinga), petit trou : — வாய் bouche qui manque de dents ; — வாயன் homme sans dents ; — வாய்ச்சி femme sans dents ; பொரிமாவைமெச்சுவான் பொக்கைவாயன் celui qui a perdu ses dents vante la farine de grains grillés (qu'on peut manger sans la mâcher.

பொங்கடி, (பொங்கு, அடி), éléphant

பொங்கம், (பொங்குகிறது), joie, allégresse, front, bonne odeur, accroissement : — ஆய்ப்பேசுகிறது parler joyeusement.

பொங்கர், bosquet, branche d'arbre, montagne, le cotonnier soyeux dit இலவு.

பொங்கல், opt. et n. v. de பொங்குகிறது, bouillonnement, saillie, fermentation, colère, fureur, allégresse, action de bouillir, de faire cuire le riz, de le faire cuire en public, fête du Ponguel, i. e. fête —, sacrifice du commencement du mois de தை qui prend son nom de la cérémonie qui consiste à faire bouillir du riz dans du lait, élévation, augmentation, abondance : சூரியப் —, தைப்பொங்கல், பெரும்பொங்கல், ou simplement பொங்கல் fête —, sacrifice du 1er jour du mois de தை en l'honneur du soleil, lorsque cet astre est au solstice d'hiver, et est censé entrer dans le signe மகரம் ou du Capricorne. La veille on célèbre la fête dite போகிப்பண்டிகை en l'honneur de Bhôgui ou Indiren ; le lendemain du சூரியப்பொங்கல், 2 du mois de தை, se célèbre le மாட்டுப்பொங்கல் sacrifice des bœufs en l'honneur de Krichna ; et le 3 se célèbre le கன்றுப்பொங்கல் ou le ponguel des veaux ; — ஆண்டி célibataire qui fait lui-même sa cuisine et ne s'occupe point de ses parents, avare, chi-

che, qui lésine; — இறிகிறது faire bouillir du riz sans le faire égouter; — வரிசை présent que, à la fête du ponguel, on envoie de la maison maternelle aux femmes mariées de la famille; பொங்கற்காரன், *V.* பொங்கலாண்டி; — பண்டிகை la fête du Ponguel ou du 1er தை; — பானை grande cruche du Ponguel, cruche dans laquelle on fait bouillir le riz de la fête du Ponguel ou de quelque sacrifice; பொங்கலுக்குப் போகிறது aller à la fête du Ponguel.

பொங்கழி, (பொங்கு, அழி), monceau de riz non vanné.

பொங்காரம், (*id.* ஆரம்), tristesse, chagrin, douleur, — à faire pleurer, — mêlée de colère, chagrin amer, *V.* பொங்கல் — ஆய்ப்பேசுகிறது parler en pleurant, — avec une douleur amère.

பொங்கு, *imp. et part. du suiv*; — சனி la planète Saturne pendant le 2e quart de sa révolution; — தேமல் taches de prospérité.

பொங்குகிறது, *sync.* பொங்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. n. et a.* பொங்குதல், *n. v.* le riz cuire, bouillir, bouillonner se répandre à force de bouillir, se gonfler, fermenter, s'élever, s'emporter, tempêter bouillonner de colère, (la mer...), être en fureur, se courroucer, tressaillir de joie, abonder, prospérer, faire la cuisine, — cuire le riz; பொங்கிக்கொடுக்கிறது faire cuire et servir ou distribuer le riz; — க்கொள்ளுகிறது faire cuire le riz pour soi; — ப்போகிறது bouillir, bouillonner, se gonfler; பொங்குங்காலம்புளி, மங்குங்காலமாங்காய் en temps d'abondance, le tamarin, en temps de disette les mangues (*sous entendu*) abondent (espèce de présage).

பொசிகிறது, சிந்தேன், சிவேன், சி, சிய, *v. n.* பொசிதல், *n. v. et* பொசிந்துபோகிறது, suinter, sourdre, découler peu à peu, s'écouler doucement, (*v. g.* l'eau d'un étang à travers les digues, les larmes des yeux), l'eau percer à travers, s'échapper, se répandre, se distiller, un secret s'éventer; ஏரிநிறைந்தால் கரைபொசியும் si l'étang est rempli, l'eau s'échappera *ou* suintera à travers la digue; தண்ணீர்க்குடம் பொசிகிறது une cruche d'eau suinter.

பொசிக்கிறது, *P.* புசிக்கிறது, manger.

பொசிப்பு, *P.* புசிப்பு, nourriture.

பொசிவு, *n. v. de* பொசிகிறது, suintement, dégouttement, écoulement, humidité.

பொசுக்குகிறது, *sync.* பொசுக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v. a. de* பொசுங்குகிறது *et* பொசுக்குதல், *n. v. ou* பொசுக்கிப் போடுகிறது brûler légèrement, rôtir, cautériser, griller, roussir.

பொசுங்கல், *opt. et n. v. du suiv.* brûlure, chose brûlée, noircie, grillée.

பொசுங்குகிறது, *sync.* பொசுங்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. n. ou* பொசுங்கிப்போகிறது, se rôtir..., être brûlé, rôti, hâlé, grillé, noirci, roussi, (*v. g.* les cheveux, la peau...), s'accorder, se convenir, être convenable, conforme, bien placé, — bien adapté, பொசுங்கா, பொசுங்காத qui ne convient pas, ne s'accorde pas, inconvenable; இருவருக்கும் பொசுங்காது ils ne s'accordent pas tous deux ensemble; அவனைப் பொசுங்கப்பார் essaie de l'amener à un accord, à une réconciliation, de t'accorder avec lui; பொசுங்கியிருக்கிறது être brûlé, grillé..., être d'accord, en paix.

பொசுங்குண்கிறது, (பொசுங்குகிறது, உண்கிறது), être brûlé, rôti, grillé, hâlé.

பொசுபொசுக்கிறது, சுத்தேன், சுப்பேன், சு, சுக்க, *v. n.* பொசுபொசுத்தல், பொசுபொசுப்பு, *n. v.* (*son imitatif*), chuchoter, parler en secret, dire des secrets, se découvrir —, apparaître peu à peu.

பொசுபொசென்கிறது, (*son imitatif*), faire *posou posou*, du bruit.

பொச்சடிக்கிறது, (*id.*), murmurer, marmoter.

பொச்சம், nourriture, faute, désir.

பொச்சாக்கிறது, ச்சாந்தேன், ச்சாப்பேன், ச்சா, ச்சாக்க, ச்சாவேன், *nég e. a. et n.* oublier, nuire, faire mal.

பொச்சாத்தல், பொச்சாப்பு, *n. v. du préc.* oubli, mal.

பொச்சாலி, sorte de riz, la 3me ou dernière récolte, — crue; — ப்பயிர், — நெல் espèce inférieure de céréales ou de nellou en herbe, — de nellou ou de riz.

பொச்சாவாமை, *n. v. néo. de* பொச்சாக்கிறது, souvenir, réminiscence, ne pas oublier.

பொச்சு, (*télinga*), le derrière, l'anus, quantité —, abondance de poils, poils de la vulve (immodeste), *V.* பொப்ச்சு.

பொச்சை, forêt, — fréquentée par les éléphants, bois —, taillis, — de buissons, broussailles, montagne, monticule, colline, insecte, reptile, nid d'insectes, bedaine, panse, gros ventre: இடம் — யாயிருக்கிறது le lieu être plein de broussailles — வந்துசேரும், — யடையும் des insectes ou des reptiles se retireront là; — வயிறு grosse panse; — வயிறன் gros ventru; அவனுக்குப் —, *ou* அவன் — வயிறன் il a une large bedaine, c'est un homme ventru

பொச்சைபிற்கையிடாதே ne mets pas la main dans un nid d'insectes.

*பொஸ்தகம், P. புஸ்தகம், livre.

பொருஞ்சுகிறது, சினேன், சுவேன், சு, ச, n. v. convenir, s'accorder.

பொடி, 1° poudre, poussière, — séminale, pollen des fleurs, fragment, petit morceau, chose petite, — menue, soudure, ciment métallique. 2° imp. et part. de பொடிகிறது et imp de பொடிக்கிறது; — க்கல் petite pierre, fragment de pierre ou de brique; — ச்சிலை, V. மஞ்சட்கல்; — தூவுகிறது répandre de la poussiere, une poudre, magique; — பண்ணுகிறது pulvériser, morceler, réduire en poudre, — en petits morceaux; — பொடிகிறது se réduire en poussière; — பொட்டு chose petite, menue, comme la balle du grain, de la paille...: — போட்டுதுகிறது souder, — avec du ciment métalique; — ப்பயல், — ப்பிள்ளை petit enfant; — ப்பொடியாய் en petits morceaux, en pièces, très petit, très menu; — ப்பொடியாய்ப்போகிறது être réduit en petits morceaux, s'en aller en pièces, en poussière; — ப்பொடியாய்நசுக்குகிறது ou நருக்குகிறது broyer —, briser —, réduire en petits morceaux: — ப்பொடியாய்நறுக்குகிறது couper en petits morceaux; — மீன் petit poisson; — யாகிறது se réduire —, être réduit —, s'en aller en poussiére, être pulvérisé, devenir petit; — யாக்குகிறது, V. பொடிபண்ணுகிறது; — யெழுத்து petite lettre; — யாயெழுதுகிறது écrire en petites lettres; — யெழுத்தாயிருக்கிறது être écrit en petites lettres; — விளக்கணம் manière de souder l'or ou l'argent; — வெட்டி instrument pour couper en ou des morceaux, espèce de ciseaux pour couper l'or et l'argent.

பொடிகிறது, டிக்கேன், டிவேன், டி, டிய v. n. (பொடி), பொடிதல், n. v. se pulvériser, s'en aller en poussière, être réduit en pièces, en petits morceaux, être pulvérisé, — détruit, gâté, périr, injurier, germer.

பொடிக்கிறது, டித்தேன், டிப்பேன், டி, டிக்க, v. a. du préc. பொடித்தல், n. v. pulvériser, briser, réduire en poudre, en pièces, en petits morceaux, gâter. v. n. germer (des boutons, pustules...), pousser, s'élever, se hérisser; மயிர் — les cheveux se dresser sur la tête.

பொடிசு, (பொடி), petit, menu, peu, petit enfant.

பொடிச்சி, (id), petite fille.

பொடிப்பு, n. v. de பொடிக்கிறது, pulvérisation, hérissement des poils du corps.

பொடியன், (பொடி), petit enfant, — garçon.

பொடிவு, n v. de பொடிகிறது pulvérisation, V. திட்டு.

பொடு, gale, de rogne, teigne, — de la tête: — த்தின்கிறது la gale démanger.

பொடுகன், (பொடுகு), petit journalier, ouvrier à demi-paie.

பொடுகு, 1° V. பொடு. 2° chose petite, nom d'une plante: சிரப்பொடுகு teigne à la tête.

பொடுதலை, verveine, verbena nodiflora.

பொடுபொடு, son imitatif de vitesse: பொடுபொடென்கிறது ou

பொடுபொடுக்கிறது, டுத்தேன், டுப்பேன், டு, டுக்க, v. n. (பொடுபொடு), faire podoupodou, — du bruit, se hâter, se presser, sécher.

பொடுபொடுத்தல், பொடுபொடுப்பு, பொடுபொடெனல், n. v. des préc. signe de bruit, — de hâte, empressement, vide, chose non pleine.

பொட்டகத்துத்தி, P. பெட்டகத்துத்தி.

பொட்டணம், பொட்டணி, பொட்டளி, பொட்டலம், பொட்டிலம், sac, petit —, sachet, paquet, feuille ou papier plié en carré pour contenir quelqu'objet, fomentation, cataplasme, remède renfermé dans un sachet ou un linge qu'on applique pour fomentation: சன்னிப்பொட்டல மொத்திடுகிறது appliquer des fomentations pour les convulsions.

பொட்டரிக்கிறது, (பொட்டு, அரிக்கிறது), les teignes ou mites ronger: பொட்டரித்த வஸ்திரம் habit rongé des mites, — par les teignes.

பொட்டல், terre stérile, — en friche.

பொட்டி, P. பெட்டி, coffre, cassette.

பொட்டிடுகிறது, (பொட்டு), mettre un bottou sur le front.

பொட்டிலி ou பொட்டில், boîte ou mortier assujetti à un morceau de bois que l'on charge de poudre et de terre et qu'on tire aux fêtes: — உப்பு salpêtre, nitre; — மருந்து poudre à canon; — சுடுகிறது tirer des boîtes.

பொட்டு, pl. பொட்டுகள், 1° bottou ou marque de poudre de sandal ou d'autre mélange que les Indiens se mettent sur le front, mite, teigne des habits, espèce de tâli ou plaque ronde d'or, que portent au cou les femmes mariées, surtout celles de la caste télinga, épi broui, — sans grains, honneur, respect, entrée, porte. 2° son imitatif de vitesse; கறுப்புப்பொட்டு bottou noir, ou marques noire sur le front; தாலிப்பொட்டு plaque ronde d'or servant

de tâli surtout aux femmes télingates ; — *கட்டுகிறது* attacher le tâli susdit ; — *க்கா ரை* variété du poisson *காரை* ou zeus ; — *குலைகிறது* le bottou s'effacer, l'honneur se perdre ; — *குத்துகிறது* placer un bottou ou marque sur le front ; — *க்கேடு* déshonneur ; — *த்தாலி* tâli qui a la forme d'un bottou rond et plat : — *பண்ணுகிறது* faire un tâli rond et plat ; — *போடுகிறது* mettre —, porter le bottou sur le front ; — *பொடி* chose petite, chose légère comme la paille ; — *ப்பூச்சி* espèce d'araignée venimeuse : — *ப்பூச்சிக்கடி* morsure de cette araignée.

பொட்டுழவு, (*பொட்டு, உழவு*), sillon.

பொட்டெனல், (*பொட்டு, எனல்*), expression de vitesse : *பொட்டென* vite, promptement, lestement ; *பொட்டெனச்சொல்லுகிறது* dire rapidement ; — *க்கொடுக்கிறது* donner promptement ; — *வருகிறது* arriver vite.

பொட்டை, 1° *corr. P. பெட்டை*, femelle des oiseaux : — *க்கண்* œil aveugle ; — *க்கண்ணன், m.* — *கண்ணி, f.* ou

பொட்டையன், m. பொட்டைச்சி f. (*பொட்டை*), homme —, femme —, aveugle.

பொதி, 1° place d'assemblée. de concours, d'affaires, bureau, parasol de feuilles de palmier, forêt, — habitée par des éléphants, sac, sac plein —, charge portée par des bœufs, ballot, chose pleine, — fourrée, bouton de fleurs. 2° *imp. et part. de பொதிகிறது* ; — *காரன்* conducteur de bœuf chargé de sacs, porteur de ballot ; — *சோறு* riz cuit lié dans une toile pour le voyage ; — *ப்போதா* espèce de gros héron ; — *மாடு*, — *யெருது* bœuf de charge ; — *யவிழ்கிறது* une fleur éclore ; — *யவிழ்க்கிறது* ouvrir les sacs.

பொதிகிறது, திந்தேன், திவேன், தி, திய, v. a. பொதிதல், n. v. couvrir, envelopper, — dans un linge ou dans une toile, *V. திணிக்கிறது.*

பொதிகை, 1° *n. v. du préc.* 2° le mont *பொதியம்.*

பொதியம், பொதியமலை, (*பொது*), le mont Podia près le cap Comorin, regardé comme la demeure du sage *அகஸ்தியன்*, c'est le Parnasse tamoul : *பொதியவெற்பன்* le roi du mont Podia, épithète des rois *பாண்டியர்* de Maduré, comme possédant le mont Podia dans leur royaume

பொதியன், (*பொதியம்*), l'habitant du mont Podia, le sage Agastyen.

பொதியில், (*பொதி, இல்*), lieu d'assemblée, le mont Podia.

பொதிர், 1° peur, tremblement de crainte, tressaillement de surprise : *பொதிரெறிகிறது* trembler, frissonner de peur, sauter de surprise, d'étonnement. 2° accroissement, augmentation, *imp. n. v. et part. de*

பொதிர்கிறது, ர்ந்தேன், ர்வேன், ர், ர, v. n. augmenter, croître.

பொதிர்ப்பு, (*பொதிர்*), peur, tremblement.

பொதிர்தல், பொதிர்வு, n. v. de பொதிர்கிறது, augmentation, croissance.

பொதிவு, n. v. de பொதிகிறது.

பொதின்பொதினென்கிறது, பொதிர்பொதிரென்கிறது, (*son imitatif*), faire podin podin, — podir podir, — du bruit.

பொது, 1° *gén. பொதுவின்*, universalité, généralité, communauté, équité. 2° *adj.* commun, universel, général, (il fait doubler le *க, ச, த, ப*). 3° *imp. de பொதுக்கிறது* : *எல்லாரோக்கும் பொதுமருந்து* remède général à toutes les maladies, panacée ; *சாவெல்லாருக்கும் பொது* la mort est le sort commun de tous les hommes ; — *க்கட்டுகிறது* mettre en dépot, en séquestre, à l'arbitrage, en commun ; *பஞ்சாயத்தாரிடத்திற் ou பஞ்சாயத்திற் — க்கட்டிவைக்கிறது* déposer d'un commun consentement entre les mains des arbitres ; — *க்கட்டச்சொல்லுகிறது* ordonner de séquestrer ; — *க்கட்டல்* état de séquestration ; — *க்கட்டியிருக்கிறது* être en séquestre (jusqu'à décision) ; — *க்காரியம்* chose commune ou d'un usage commun, ou qui appartient à plusieurs ; — *ச்சீர்* pieds de 4 syllabes métriques, (il y en a 16, ils se forment en ajoutant à chacun des 4 pieds de 2 syllabes métriques nommés *தேமா, புளிமா, கருவிளம், கூவிளம்*, soit le mot *தண்பூ*, soit *நறும்பூ*, soit *தண்ணிழல்*, soit *நறுநிழல். Ex தேமாந்தண்பூ, தேமாநறும்பூ, தேமாந்தண்ணிழல், தேமாநறுநிழல்.* Ces pieds sont presque inusités, : — *ச்சூத்திரம், V. தொகைச்சூத்திரம்* ; — *ச்சொம்* propriété —, bien commun ; — *ச்சொல்* mot commun, — commun à tous les *பால், திணை, இடம்* et *காலம், i. e.* à tous les genres, espèces, personnes ; — *ஸ்திரி* femme publique, prostituée ; — *த்தன்மை* universalité, communauté, qualité ou manière générale ; — *த்தன்மைத்தொகை* expression générale, — dans laquelle l'idée de généralité est renfermée, *Ex காந்தட்போதினை நிகர்க்குங்கை* main semblable à la fleur de gloriosa ; — *த்தன்மை புநபுத்தொகை* expression qui renferme l'idée de généralité et une ellipse de terminaison de cas. *Ex கயற்கண்* œil de

carpe ; — த்தன்மையுருபுபமானத்தொகை expression qui renferme l'idée de généralité, et une ellipse de la terminaison du cas, ainsi que du mot qui exprime comparaison. *Ex.* குயிற்கிளவி parole de couil, *i. e.* aussi douce que le chant du couil ; — த்தன்மை யுவமானத் தொகை expression qui renferme l'idée de généralité et ellipse de l'objet de la comparaison. *Ex.* நாசிபோல்வதுமற்றுதும் le reste ressemble au nez; — த்திணை classe commune, mot commun aux 2 espèces dites திணை ; — த்தீ femme publique, prostituée ; — நடுவர் arbitres, juges communs ; — நலம் bien commun ;— நிலம் champ communal, terre commune à tous les habitants ; — நிறம் couleur commune, mélange de diverses couleurs ; — நீங்குவமை comparaison qui exclut généralité ou communauté, — où après avoir exprimé et rejeté un autre objet de comparaison ou compare l'objet à lui-même. *Ex.* திங்களில்வதனஞ் சிறப்புடைத்ததனை லதுவேயதற்குங்கர் le visage étant plus beau que la lune n'a rien qui lui soit comparable que lui-même ; — ப்பட généralement, en général ; — ப்படப்பேசினான் il a parlé en général, sans désigner personne ; — ப்படவுயிர்த்தெழும் பொழுது à la résurrection générale ; — ப்பண் air commun (au jour et à la nuit...) ; — ப்பதம் terme commun ; — ப்பாயிரம் préface générale, art de construire une préface ; — ப்பெயர் nom commun à tous les பால், திணை et இடம், *i. e.* à tous les genres, à toutes les classes, à toutes les personnes ; — ப்பெண், — மகள் fille ou femme publique, prostituée ; — மத்தியம் universalité, communauté, généralité ; — மனிதன் médiateur, arbitre, réconciliateur, homme impartial ; — மனிதனாயிருக்கிறது être médiateur, s'interposer pour faire la paix ; — முதல் capital commun, — qui appartient à plusieurs ; — மொழி mot —, nom commun, *V.* பொதுப்பெயர் ; — வகத்திணை, (அகத்திணை), récapitulation, règle pour récapituler ce qui a été dit et développé, péroraison ; — வசனம் phrase —, expression générale, qui convient à plusieurs choses ; — வடி, (அடி), vers composé de pieds dits இயற்சீர், உரிச்சீர் et பொதுச்சீர் ; — வநுமானம், (அநுமானம்), conjecture générale sans en considérer les motifs particuliers ; — விடம், (இடம்), lieux communs, noms dont on forme des appellatifs de différents genres... (ce sont les noms qui expriment பொருள் matière, இடம் lieu, காலம் temps, சினை membre, partie, குணம் qualité, தொழில் office) ; — விதி règle générale ; — வெழுத்து, (எழுத்து), lettre commune au tamoul et au sanscrit ; — வைக்கிறது mettre en commun, en séquestre ; பொதுவாய் universellement, *ou* பொதுவிலே en général, en commun ; பொதுவாயிருக்கிறது être général, *ou* பொதுவிலிருக்கிறது être commun à tous, பொதுவான commun, général, universel ; பொதுவிலெடுத்துச் செலவழிக்கிறது prendre les dépenses sur le commun ; பொதுவிலேசொல்லுகிறது dire en général, parler sans nommer personne.

பொதுக்கிறது, துத்தேன், துப்பேன், து, துக்க, *v. a.* பொதுத்தல், *n. v.* percer, transpercer, faire un trou.

பொதுக்கு, retraite, cachette, action de cacher, *imp. et part. de*

பொதுக்குகிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v. a.* பொதுக்குதல், *n. v.* cacher.

பொதுபொது, son imitatif de bruit et de douceur au toucher ; பொதுபொதென்கிறது, பொதுபொதெனல் *ou*

பொதுபொதுக்கிறது, துத்தேன், துப்பேன், து, துக்க, *v. n.* (பொதுபொது), *et* பொதுபொதுத்தல், பொதுபொதுப்பு, faire podoupodou, du bruit, être doux ou lisse au toucher, — molasse.

பொதுமை, (பொது), universalité, généralité, communauté : — யாய் généralement, communément.

பொதும்பர், bosquet, touffe d'arbres, creux —, trou d'arbre.

பொதும்பு, creux, trou, caverne.

பொதுவர், (பொது), bergers, pâtres, gens de la caste des bergers qui est celle du milieu parmi les வைசியர்.

பொதுவி, *pl*, பொதுவியர், *fém. du préc.* bergère, femme de la caste des bergers.

பொதுவில், (பொது, இல்), 1° place commune, place d'assemblée. 2° *abl. de* பொது en commun.

பொதுளுகிறது, ளினேன், ளுவேன், ளு, *ou* ள், ள, *v. n.* பொதுளல் *et* பொதுளுதல், *n. v.* être touffu, épais, serré, resserré étroit, prospère, florissant, donner de l'ombre.

*பொத்தகம், *P.* புஸ்தகம், livre

பொத்தல், 1° trou, trouée, perforation, fente, dette. 2° *opt. et n. v. de* பொத்துகிறது, ravaudage, couture, action de couvrir... : — அடைக்கிறது boucher les trous, rapiécer, raccommoder, ravauder, réparer, payer ses dettes, cacher un défaut. faire de vaines excuses ; — ஆக்குகிறது faire un trou, percer, trouer ; — ஊசி foret, instrument pour percer ; — த்துணி morceau

de toile percé, haillon ; — ப்பானை cruche percée ; எங்கேபார்த்தாலும் அவனுக்கு — ஆயிருக்கிறது de quelque côté qu'on regarde on ne lui voit que des trous, *i. e.* des dettes, — des défauts.

பொத்தாறு, — *கட்டை*, timon de la charrue, partie de la charrue à laquelle le manche ou les mancherons sont assujettis.

பொத்தி, 1° testicules, scrotum, toile —, tissu de fibres d'arbres, enveloppe — —, peau des jeunes bananes et des racines tendres. 2° *vér. de* பொத்துகிறது ; — க்கரப்பன் ulcère au scrotum ou au pénis ; — க்காளான் espèce de champignon ; — ஸ்தானம், — த்தானம் le scrotum ; — தள்ளுகிறது (le bananier et autres arbres) pousser ou rejeter l'enveloppe qui couvre ses fruits en germe ou en fleurs ; — த்தோவத்தி toiles des reins —, toile faite de fibres (on s'en revêt pour faire des offrandes et non habituellement) ; — நார் fibres d'arbres dont on fait de la toile.

பொத்து, erreur, faute, mensonge, trou — d'arbre, couture, ravaudage, action de couvrir...., *n. v. imp. et part. de* பொத்துகிறது ; — ப்பாய் natte grossière ; — மான் espèce de cerf ; கைப் — coup de poing.

பொத்துகிறது, *த்தினேன்*, *த்துவேன்*, *த்து*, *த்த*, *v. a.* பொத்துதல் *n. v.* couvrir, cacher, fouetter, battre, rapiécer, ravauder, coudre ; கண் — couvrir l'œil ; வாய் — se couvrir la bouche avec la main en parlant aux grands, ce qui est regardé comme une civilité ; பொத்திக்கொள்ளுகிறது se couvrir soi-même ; அவனைப்பொத்திவிட்டார்கள் il l'ont bien rossé ; எத்தனை நாளைக்குப்பொத்தி வைத்துக்கொண்டிருப்பாய் combien de temps cacheras-tu (cela)? கைபொத்திக்குத்துகிறது donner un coup de poing.

பொத்துப்பொத்தென்கிறது, (*son imitatif*), faire du bruit, — pottou pottou : பொத்துப்பொத்தென்றுவிழுகிறது tomber avec bruit (comme un fruit d'un arbre) ; பொத்துப்பொத்தென்றடிக்கிறது frapper légèrement, — sur un tambour trop lâche, taper, donner une tape.

பொத்தை, grenouille de mer, chose grosse, — gonflée.

பொத்தைச்சி, (*பொத்தை*) grosse femme.

பொத்தையன், (*id*), hydropique, qui a le corps gonflé d'eau.

பொந்தர், espèce d'oiseau marin, mouette.

பொந்தி, (*பொந்து*, i), le corps réceptacle de l'âme, sabre de dois (employé à la lutte), *V.* பொத்தி.

பொந்து, trou, — d'arbre creux, caverne : — த்தேன் miel de trou d'arbre, miel de petites abeilles qui y font leur ruche ; பொந்திலேயிடக்கிறது être caché ou couché dans un trou ; பொந்திலொதுங்குகிறது se retirer dans une caverne.

பொந்தை, trou (dans un habit ou dans une toile).

பொந்தைக்கோல், *பொந்தையர்கோல்*, espèce de bâton, béquille, baguette.

பொப்பெனல், son imitatif — expression de vitesse ; பொப்பென vite.

பொம்மலி, (*பொம்மல்*), grosse femme.

பொம்மல், 1° riz cuit, augmentation, abondance, poupée. 2° பொருமல், gémissement ; ஆட்டம் danse de marionnettes.

பொம்மன், un tel ; பொம்மனுந்திம்மனும்வந்தார்கள் un tel et un tel sont venus.

பொய்மென்கிறது, *பொம்மெனல்* (*son imitatif*), mugir, faire bom, — du bruit.

பொம்மை, poupée, marionnette, figure d'architecture, cariatide, parapet, nouveauté ; — க்காரன் bateleur qui fait danser les marionnettes ; — யாட்டுகிறது, — யாடுவிக்கிறது faire danser les marionnettes.

பொய், 1° mensonge, fausseté, menterie, imposture, faux, déception, trou d'un arbre, écharde, éclat de bois mince et aigu. 2° *imp. de* பொய்க்கிறது ; (le mensonge est un des défauts du தாமதகுணம், une des 4 espèce de discours inconvenants dits இழிசொல், et même mis par les Indous au nombre des 5 crimes dits பாதகம்-ஞ்) ; இருக்கிறதுபொய், சாகிறதுமெய் la vie est une déception, *i. e.* est incertaine, et la mort une vérité, *i. e.* est certaine ; தன்னெஞ்சறியாப்பொய்யில்லை, தாயறியாசூலில்லை il n'y a point de mensonge sans que la conscience ne le sache, ni de conception sans que la mère ne le sente ; பொய்க்கடி fausse morsure (qui ne fait pas de mal, *v. g.* celle de chien qui joue) ; — க்கண் trou de l'œil ; — க்கணணி fleur dont le fruit ne se forme pas, ne se noue pas ; — க்கண்ணுறக்கம் (கண், உறக்கம்), ne dormir que d'un œil, faux sommeil ; — க்கதை conte mensonger, fausse histoire, vaine fable ; — க்கால் pied postiche, jambe de bois, échasses ; — க்கிளை branche —, pousse —, jet qui ne porte pas de fruit ; — க்குரல் voix contrefaite ; — க்குழி trébuchet, trappe, fosse, — à trappe, — pour prendre les animaux, trou dans lequel on a planté du semis ; — க்குழிபாய்ச்சுகிறது faire une fosse a trappe, pousser dans le fossé ; — க்குழியிலேவிழுகிறது tomber dans la trappe, se prendre au piè-

ge; — க்கூடு la cage à illusion, corps —, fantastique, — fragile, masque, simulacre de corps; — க்கொட்டை fruit avorté, qui ne se noue pas; — க்கோலம் masque, déguisement, — emprunté; — சொல்லுகிறது mentir, dire des faussetés; — சொல்லல் menterie, mensonge; — சொல்லுவோன் menteur; — ச்சத்தம் son contrefait; — ச்சத்தியம் faux serment ;— ச்சத்தியம்பண்ணுகிறது faire un faux serment; — ச்சாக்ஷி, — ச்சாட்சி faux témoin, — témoignage; — ச்சொல் fausse parole, mensonge, fausseté; — த்தலை fausse tête, masque; — நீர் fausse apparence d'eau, mirage, — qui représente de l'eau qui n'existe pas; — படுகிறது, — ப்படுகிறது se trouver —, devenir —, être faux; — ப்பத்திரம் faux billet; — ப்பாளை spathe ou fleur de cocotier... qui ne donne pas de fruit; — ப்பூ fleur qui ne donnera pas de fruit; — ப்பிஞ்சு fruit à peine formé qui ne réussira pas; — பேசுகிறது dire des faussetés, mentir; — ப்பேச்சு mensonge; — மூளை, V. பொய்க்கிளை; — மதம் fausse secte, — religion; — மூக்கு faux nez, nez postiche, intérieur du nez; — யடி, (அடி), faux coup, escrime, coup porté à faux, effroi, menace de coup; — யாணை, (ஆணை), faux serment; — யிகழ்ந்தோர் ceux qui ont renoncé aux faux biens du monde, religieux, ermites; — யில், — யில்லா, யில்லாத non faux, vrai; — யில்லார் gens véridiques; — யுறக்கம், (உறக்கம்), faux —, léger sommeil; — வார்த்தை parole fausse, mensonge, fausse histoire; — வாழ்க்கை, — வாழ்வு faux bonheur, plaisir —, bonheur périssable, bonheur du monde; — வாழ்விலிருக்கிறது être dans les plaisirs périssables, mener une vie mondaine; — விசேஷம் fausse nouvelle, — particularité, — histoire; — வேஷம் déguisement, — emprunté, masque, fausse apparence; பொய்யாய் faussement; பொய்யான faux, mensonger, trompeur; பொய்யாய்ப்போகிறது se trouver —, devenir faux; பொய்யாய்ப் போகிற நம்பிக்கை fausse —, vaine espérance, espérance trompeuse, qui ne se réalise pas; பொய்யைப்பிணைக்கிறது fabriquer des mensonges.

பொய்கை, étang, — fangeux, mare naturelle, gros hibou dit கோட்டான்.

பொய்கையார், nom d'un poète.

பொய்க்கிறது, ய்த்தேன், ய்ப்பேன், ய், ய்க்க, v. a. et n. பொய்க்குதல், பொய்த்தல், n. v. mentir, dire un mensonge, devenir —, se trouver faux, tromper, manquer; உன்னெஞ்சறிவது பொய்யேல் ne ments pas sciemment; என் வார்த்தைபொய்யாது ma parole ne trompe pas, ne sera pas fausse; பொய்யாதே ne ments pas, ne manque pas à ta parole; பொய்த்துப்போகிறது se trouver —, devenir faux, manquer, ne pas réussir.

பொய்க்கை, 1° n. v. du préc. mentir. 2° (பொய், கை), main postiche, fausse main, espèce de poisson dit நுணலை, sardine ou hareng.

பொய்ச்சாக்கிறது, பொய்ச்சாத்தல், P. பொச்சாக்கிறது, oublier.

பொய்ச்சு, chose qui n'a ni noyau ni pulpe.

பொய்தல், compagne, suivante, espèce de jeu —, troupe de femmes.

பொய்த்த, past. de பொய்க்கிறது, faux, mensonger, trompeur.

பொய்த்தல், பொய்ப்பு, n. v. du même, mensonge, fausseté, tromperie.

பொய்த்து, gér. du même

பொய்மை, (பொய், மை), mensonge, fausseté, déguisement, masque.

பொய்யன், (பொய்), menteur, trompeur, imposteur.

பொய்யா, பொய்யாத, part. nég. de பொய்க்கிறது, qui ne ment pas, véridique, vrai, qui ne manque pas, immanquable, infaillible; பொய்யாப்புள் espèce d'escargot, — de scarabée; பொய்யாமொழி parole sure, — infaillible, certitude, vérité, infaillibilité.

பொய்யாமை, n. v. nég. du même, ne pas mentir, véridicité, véracité, infaillibilité.

பொர, inf. de பொருகிறது.

பொரி, 1° forêt fréquentée par les éléphants. 2° chose frite, rôtie, grillée, friture, grillade. 3° imp. et part. de பொரிகிறது et de பொரிக்கிறது; — காரம் borax; — க்கறி viande frite, rôtie, friture, grillade, rôti; — துள்ளுகிறாப்போலே துள்ளுகிறான் il sautille comme du grain qu'on fait griller, il ne fait que gambader que badiner, — que babiller; — பொரியென்றுபேசுகிறது jaser, babiller, chuchoter; — ப்பூண்டு la plante lepidagathes cristata; — மா, V. புன்கு; — மா, — மாசியா farine de riz grillé, — grains grillés; — மாச்சிந்தி, — மாத்தட்டி homme à vaines imaginations; — மீன் poisson frit, friture de poisson; — யிறைக்கிறது jeter des grains grillés sur un cadavre qu'on porte au bûcher, — sur les nouveaux mariés ou sur le feu d'un sacrifice indou ce qui en désigne la fin); — புண்டை espèce de

boulette frite ou grillée; — *வாணம்* fusée à étoiles; — *வாணம்பொரிகிறது* cette fusée éclater et lancer des étoiles; — *விளாங்காய்* boulette de viande ou de farine... frite, qui ressemble au fruit du feronia dit *விளாங்காய்.*

பொரிகிறது, ரிந்தேன், ரிவேன், ரி, ரிய, *v. n.* frire, griller, rôtir, être frit, rôti, grillé, cuit, couvé, éclore, faire feu, tirer des coups de fusil, bavarder, jaser, se fâcher; *பொரிந்தது* c'est frit; *பொரிகிறான்* il ne fait que bavarder; *பாளையத்தின்பேரிலே துப்பாக்கிபொரிகிறது* on tire des coups de fusil sur le camp.

பொரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, *v. a. du préc.* faire frire, — rôtir, — griller, cuire au four, — éclore, couver, fricasser, éclore; *குஞ்சு* — faire éclore les petits, ou les petits éclore; *இறைச்சியைப்* — faire faire de la viande; *பொரித்தமீன்* poisson frit; *பொரித்தரிசி*; (*பொரித்த, அரிசி.*), grain —, riz grillé.

பொரிதல், n. v. de பொரிகிறது, friture, action de frire....

பொரித்தல், பொரிப்பு, n. v. du préc. friture, action de faire frire...

பொரிபொரிச்சான், la plante dite *வெடிபலவன்.*

பொரியல், n. v. de பொரிகிறது, friture, viande frite, — rôtie, action de frire...

பொரிவு, 1° horripilation. 2° *V. பொரிதல்.*

பொரு, imp. ct part de பொருகிறது; — *களம்* champ de bataille.

பொருகிறது, ருதேன், ருவேன், ரு, ர, *v. a. et n.* combattre, livrer bataille, se battre, escarmoucher, rivaliser, ressembler, égaler, s'accorder, convenir; *எதிர்த்துப்பொருதல்* aller à l'ennemi et combattre, combattre pour s'opposer, faire résistance, tenir ferme dans le combat.

பொருகு, riz cuit.

பொருக்காங்கட்டி, (*பொருக்கு, ஆம்*), motte de terre.

பொருக்கு, 1° mot imitatif —, expression de vitesse. 2° ce qui est détaché, séparé du reste, résidu, reste, flocon, vase (d'étang) desséchée et crevassée ou détachée par morceaux: *சோற்றுப்பொருக்கு* restes de riz cuit; *பொருக்கற்றுப் போகிறது* être entièrement éteint, — anéanti, périr sans laisser de restes; *கெட்டவன்பொருக்கற்றுப்போவான்* le méchant périra avec toute sa race; *பொருக்காயிருக்கிறது* être détaché, séparé, brisé, lâche; *பொருக்கெனல்* expression de vitesse; *பொருக்கெனவருகிறது* venir vite, à la hâte; *பொருக்குமண்* terre détachée, — meuble; — *மண்கட்டி* motte de terre

பொருடனை, P. பொருள், தன்னை; **ou** *acc.* de *பொருள்.*

பொருட், P. பொருள் **devant** *க, ச, த, ப*; — *காட்சியணி* figure qui montre le bon ou mauvais résultat d'une action; — *குறைவிசேஷம்* figure qui consiste à relever une chose par le manque d'une autre. *Ex.* *இருநாழிநெற் கொண் டுயிரனைத்துமூட்டும்* il nourrira tous les hommes (*lit.* toutes les vies) avec 2 mesures de riz; — *சிதைவு*, — *சேதம்* perte des biens; — *சிறப்பு* beauté —, avantage des richesses; — *சுவை* le goût des richesses; — *செல்வம்* accroissement —, acquisition des —, richesses; — *செல்வி* femme riche, la prétendue déesse des richesses, *i. e.* Lakchimi; — *படுகிறது* devenir —, être utile, avantageux; — *படுத்துகிறது* rendre utile, avantageux, regarder comme une chose réelle, — avantageuse; — *பற்றுதல்* détachement des richesses; — *பால்* partie des biens, des richesses, la 2° partie du *நாற்பொருள்*, la section qui traite des richesses; — *பிறிதின்கிழமை* chose incohérente, — qui semble se contredire. *Ex.* *குமரன்வேல்* le javelot du petit garçon (à qui le maniement des armes ne convient pas, en ce sens, c'est une idée incohérente, mais *குமரன்* signifiant le fils cadet de Siven, *i. e.* Soupramanien prétendu dieu de la guerre, on traduira le javelot de Soupramanien;) — *பின்வருநிலை* phrase où le même sens est exprimé en d'autres mots, — *பெண்டிர்* femmes qui sont une marchandise, — qui ne cherchent que l'argent, *i, e.* prostituées; — *பெற்றி* qualité —, propriété, —, nature d'une chose, le propre des richesses; — *பொருள்* richesses, le 2° des *நாற்பொருள்.*

பொருட்டன்மை, (*பொருள், தன்மை*), *V. பொருண்மை.*

பொருட்டிரிபு, (*பொருள், திரிபு*), changement de sens.

பொருட்டு, (*பொருள்*), 1° cause, motif, chose estimable, avantageuse, d'usage, 2° 3° *pers. neuf sing du குறிப்பு வினை de பொருள்*, c'est une chose, il est utile...; (aprés un nom) pour, à cause de; (après le participe futur en *உம்*, *பொருட்டு*, *பொருட்டாய்*, *பொருட்டாக* signifient) pour, afin de: *அவன் பொருட்டு* à cause de lui, en sa considération; *ஆர்* — pour qui? *உம்பொருட்டாய்வந்தேன்* je suis venu à cause de vous; *அது அழிந்துபோகும்பொருட்டாக* afin que cela périsse: *இப்படியாகும் பொருட்டாய்*

afin que cela se fasse ainsi ; *உனக்கு நன்மையுண்டாகும் பொருட்டு* afin qu'il l'arrive du bien ; *நம்மையிரட்சிக்கும் பொருட்டாக* pour nous racheter ; *பொருட்டாயிருக்கிறது* être utile, avantageux ; *பொருட்டில்லாமற்போகிறது* devenir inutile ; *ஒரு பொருட்டாய்ப்பார்க்கிறது ou எண்ணுகிறது* regarder comme utile, faire cas, estimer ; *இதொருபொருட்டா யெண்ணப்படவில்லை* cela ne fut pas considéré comme une chose utile, on ne fit aucun cas de cela ; *இராசாவென்னையொருபொருட்டாய்ப்பார்த்தார்* le roi m'a regardé comme digne et utile, a fait cas de moi.

பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யுள், (*பொருள், தொடர்*), poème dont le sujet a une suite ou liaison naturelle, nom d'un poème.

பொருணயம், (*பொருள், நயம்*), but, intention, bonne qualité ou bonté d'une chose.

பொருணி, callou, jus de cocotier.

பொருணிலை, (*பொருள், நிலை*), attribut d'une proposition.

பொருண்முடிவு, (*id. முடிவு*), fin du sujet, intention, but de la pensée.

பொருண்மை, (*id. மை*), sens, sujet, matière, état de la chose ou de l'objet.

பொருத, 1° *part. parf. de. பொருகிறது* 2° *inf. de பொருதுகிறது.*

பொருதல், 1° *n. v. de பொருகிறது*, combat, rivalité, ressemblance, agrément, accord 2° *opt. et n. v. de பொருதுகிறது.* 3° la plante *தும்பை* phlomis indica.

பொருது, 1° *gér. de பொருகிறது.* 2° *imp. et part. de*

பொருதுகிறது, தினேன், துவேன், து, த, v. a. பொருதுதல், n. v. combattre, guerroyer, convenir.

பொருத்தம், (*பொருந்துகிறது*), convenance, accord, justesse, conformité, compatibilité, condition, convenue, assortiment, combinaison, consentement : — *பார்க்கிறது* examiner la convenance, la conformité, sonder —, examiner les convenances astrologiques et autres d'un mariage, *v. g. கழுத்துப்பொருத்தம்* la convenance du cou, les probabilités sur la durée du tâli nuptial que l'épouse portera au cou, et de là sur la durée de la vie du mari ; *வயிற்றுப்பொருத்தம்* la convenance du ventre et la probabilité d'avoir des enfants. Il y a au sujet des mariages et du commencement des poèmes 10 espèces d'observances superstitieuses dites *தசப்பொருத்தம், V. செய்யுட்பொருத்தம்* et *மணப்பொருத்தம்* ; *பொருத்தக்கடுதாசி*, — *ச்சீட்டு* billet de consentement, contrat ; *பொருத்தம்-௫, ou தானப்பொருத்தம்* 5 places artificielles dans la versification, savoir *பாலன் ou பாலதானம்* place de l'enfant, *குமரன் ou குமரதானம்* place du jeune homme, *அரசன் ou இராசதானம்* place du roi, *விருத்தன், விருத்த ou மூப்புத்தானம்* place de la vieillesse, *மரணம் ou மரணதானம்* place de la mort : à chacune de ces places on assigne certaines voyelles, savoir : *அ, ஆ* à *பாலன்* ; *இ, ஈ, ஐ* à *குமரன்* ; *உ, ஊ, ஔ* à *அரசன்* ; *எ, ஏ* à *விருத்தன்* et *ஒ, ஓ* à *மரணம்* La 1re voyelle du nom du héros et celle du 1er mot du poème, soit qu'elles soient simples ou accompagnées d'une consonne, doivent appartenir aux 3 premières places ; autrement ce serait un mauvais augure dans l'idée des Indous.

பொருத்தல், opt. et n. v. de பொருத்துகிறது, combinaison, union, jonction, accord, assortiment, combinaison.

பொருத்தனை, பொருத்தினை, 1° (*பொருத்துகிறது*), accord, combinaison, convenance. 2° *P. பிரார்த்தனை*, vœu.

பொருத்து, jointure, articulation, convenance, accord, combinaison, consentement, *n. v. imp. et. par. de*

பொருத்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, n. a. de பொருந்துகிறது et பொருத்துதல், n. v. faire —, accorder, mettre d'accord, joindre, assortir, ajuster, combiner, proportionner, réunir, — ensemble: *இருளோடொளியைப்பொருத்துவாரில்லை* personne ne peut accorder la lumière avec les ténèbres.

பொருத்தோலை, (*பொருத்து, ஓலை*) billet d'accord, — de consentement, accord —, contrat écrit sur ôle.

பொருநன், pl. பொருநர், (*பொருகிறது*), combattant, vaillant —, soldat, roi, chef de pays de montagne, général d'armée, homme fort, louangeur, panégyriste, acteur, comédien, mime : *பொருநராற்றுப்படை* espèce de poème.

பொருநுகிறது, நினேன், நுவேன், நு ou ந், ந. v. a. agréer, consentir, approuver s'accorder.

பொருநை, பொருந்தம், பொருந்த நதி, nom de la rivière *தாமிரபருணி*, dans le district de Tinnévelly ou *திருநெல்வேலி*, qui servait probablement de bornes aux royaumes de *சேரன்* et de *பாண்டியன், i. e.* aux pays du Maléalam et du Maduré : *பொருநைத்துறைவன்* le prince riverain du Porounei, *i. e.* le roi *சேரன்.*

பொருந்தர், (*பொருந்துகிறது*), faiseurs

de corbeilles, de paniers, tisserands, faiseurs de nattes.

பொருந்தலர், (*id.* அலர்), ennemis, ceux qui ne s'accordent ou ne se conviennent pas.

பொருந்தல், *gpt. et n. v. de* பொருந்துகிறது, convenance, aptitude, jonction, union, accord, combinaison, compatibilité, mélange, agrément, consentement, approche, possession, — d'une qualité.

பொருந்தா, பொருந்தாத, *part. nég. de* பொருந்துகிறது, qui ne s'accorde pas, ne se joint pas, incohérent, incompatible, qui déplait, désagréable: பொருந்தாக்காமம், *V.* பொருந்திணை.

பொருந்தாமை, *n. v. nég du même*, désaccord, inconvenance, désunion, incompatibilité, incohérence, privation, dégoût, aversion.

பொருந்திய, *P.* பொருந்தின, *part, parf. du* suiv. மகாகனம் très révérend, révérendissime, digne d'un grand respect.

பொருந்துகிறது. தினேன், துவேன், து, *v. n.* convenir, cadrer, se joindre, (*v. g* 2 planches...), s'unir s'emboîter, se combiner, s'arranger, se mêler, s'accorder, s'ajuster, être compatible, — apte, s'accorder, agréer, consentir, plaire, être agréable, conforme, posséder, — une qualité, — un attribut, approcher: மனசு *ou* மனம் — la volonté s'accorder, consentir; பொருந்தச்சொல்வோர் ceux qui cherchent à persuader, ceux qui enseignent; பொருந்தவைக்கிறது entrer, greffer, réconcilier, faire cadrer, joindre; விலைபொருந்தக்கூறுகிறது crier —, vendre aux enchères; எனக்குப்பொருந்தாது cela ne me plaît pas ne me convient pas; பொருந்தாமற்போகிறது ne pas convenir..., déplaire désapprouver பொருந்திக்கொள்ளுகிறது convenir de, être d'accord sur: (யாதொன்றில்) பொருந்தியிருக்கிறது saccorder en quelque chose, convenir, agréer, plaire: பொருந்திவாங்குகிறது acheter de bon gré, — après être convenu du prix; மனசு *ou* மனம் பொருந்தி de bon gré, volontiers, volontairement; பொருந்தினகாரியம் chose qui convient.

பொருந்துகை, பொருந்துதல், *V.* பொருந்தல்.

பொருபுவி, (பொரு), champ de bataille, terre stérile, — en friche.

பொருபொருக்கிறது, ருத்தேன், ருப்பேன், ரு, ருக்க, *v. n.* பொருபொருத்தல், *n. v.* être brûlé —, brûler —, rôtir —, griller entièrement, se fâcher, s'irriter.

பொருபொருப்பான், nom d'un arbre.

பொருபொரெனகிறது, (*son imitatif*), faire porouporou, — du bruit.

பொருப்பன், (பொருப்பு), chef d'un pays montagneux.

பொருப்பு, montagne, le mont கொல்லிமலை (du royaume de சேரன், *i.e.* du Maléalam).

பொருமலி, (பொருமல்), femme grasse.

பொருமல், pleurs, gémissements, soupir, sanglots, enflure ou tympanite causée par des pleurs excessifs, *opt. et n. v. de*

பொருமுகிறது, மினேன், முவேன், மு, ம, *v. n.* பொருமுதல், *n. v.* pleurer, — et sangloter, gémir, soupirer, sangloter, être enflé par une espèce de tympanite causée par les pleurs; பொருமியழுகிறது pleurer et sangloter.

பொரும்பி, l'arbrisseau —, la plante சுழிலாவிலை.

பொருவ, *inf. de* பொருவுகிறது, comme, semblablement.

பொருவாய், 1° petit poisson plein d'arêtes. 2° tu ne ressembles pas, 2° *pers. nég. de* பொருவுகிறது.

பொருவு, ressemblance, comparaison, faute, *n. v. imp. et part. de*

பொருவுகிறது, வினேன், வுவேன், வு, வ, *v. n.* பொருவல், பொருவுதல், *n. v.* ressembler, égaler, être semblable.

பொருள், objet, chose, être, matière, sens, — d'un mot, signification, richesses, effets, biens, possession, avantage, acquisition, — des richesses, le 2° des நாற்பொருள், objets divers, ustensile, fourniture de ménage, argent, monnaie, or, réalité, vérité, primauté, supériorité, caractère, qualité, enfant, progéniture, 3me partie de la grammaire dite பொருளிலக்கணம், conséquence, indice d'une chose: உரிப்பொருள் les 5 circonstances ou particularités de l'அகப்பொருள் relatives aux poèmes érotiques; இருபொருள் les 2 espèces de biens ou de possessions, *i. e.* கல்விப்பொருள் les biens de la science, l'érudition, et செல்வப்பொருள் les biens de la fortune, les richesses; முப்பொருள் l'être triple, le trimourti ou la triade indienne; நாற்பொருள் les 4 choses (dont doivent traiter les grands poèmes), *V.* au mot நாற்: ஐம்பொருள் les 5 choses dont traite la grammaire tamoule, *i. e.* எழுத்து les lettres ou l'orthographe, சொல் les mots, பொருள் les choses ou l'amplification, யாப்பு la prosodie, அணி les figures; பொருளகத்திணை récapitulation ou sommaire des différents membres ou parties d'un sujet; — அட்டவணை table, — des

matières (d'un livre); — அணி figures de pensées (opposé à சொல்லணி figure de mots); — அதிகாரம், — இலக்கணம் chapitre ou traité des matières, des qualités et propriétés des choses, 3me partie de la grammaire tamoule qui traite des règles de la composition ou de l'amplification, et se divise en 2 parties அகப்பொருள் chose *intérieure ou règles pour la composition* des poèmes érotiques, et புறப்பொருள் chose extérieure ou règles pour la composition des poésies héroiques ou morales (*V.* ces mots). Il est à remarquer que, dans la composition des poèmes érotiques, ordinairement les poètes, pour embellir leur sujet, comparent les 5 états des amants aux 5 espèces de sol, savoir புணர்தல் குறிஞ்சி ou pays montagneux, பிரிதல் la séparation au பாலை ou pays désert, இருத்தல் la vie séparée au முல்லை ou pays de bois, ஊடல் la bouderie au மருதம் ou pays cultivé, et இரங்கல் les regrets de séparation au நெய்தல் ou terrain salé : — அந்தாதி répétition de la même pensée ou du même sens à la fin d'un vers ou d'une strophe et au commencement de l'autre; — அவனுதி, — அபநுதி fig. de rhét. qui *par le sens fait ressortir l'excellence de* l'objet; — அறக்கைக்கொள்ளுகிறது recevoir entièrement (sans laisser d'arriéré), — அற்றுப்போகிறது le sens finir, l'objet —, le bien périr ; — ஆகுபெயர் application du nom d'un tout à une de ses parties comme மரையிதழ் feuille de nénuphar, expression qui désigne la fleur du nénuphar et non le nénuphar entier ; — ஆசை désir des richesses, — de l'argent, avarice ; — ஆசைக்காரன் homme cupide, avide richesses; — ஆனந்தம் défaut dans le sens des mots — இலக்கணம் traité des matières, 3me partie de la grammaire tamoule, qui donne des règles pour traiter des 4 objets d'un poème dits நாற்பொருள், *i. e.* de la vertu, des richesses, des plaisirs sensuels et du paradis, *V.* பொருளதிகாரம் ; — இன்பம் plaisir —, goût des richesses, plaisir que procure un sujet traité ;— ஈட்டல் acquisition des richesses (ce qui est un des 6 emplois des soudras et des marchands) ; — உவமம் comparaison des qualités des choses. *Ex.* நீர்போலுந்திருவுளம் volonté sainte qui ressemble à l'eau, bienfaisante comme l'eau ; — கொள்ளுகிறது être susceptible d'un —, avoir un sens, recevoir de l'argent, des biens...; — கோள் mariage dans lequel on reçoit de l'argent de l'époux, — d'Asourer, attribut (d'une proposition), interprétation, manière d'avoir le sens, construction ou inversion qu'il faut faire pour cela, (on en compte 8, savoir : ஆற்றுநீர் — celle qui est naturelle comme le cours d'une rivière et suit l'ordre des mots ; மொழிமாற்று — celle qui demande transposition des mots; நிரனிறை — celle qui suit l'ordre symétrique des mots ; பூட்டுவிற் — celle dans laquelle les mots du commencement et de la fin d'une strophe forment un sens entr'eux ; தாப்பிசை — celle qui sous-entend au commencement et à la fin un mot qui se trouve ou milieu de la phrase ; அளைமறிபாப்பு —, celle où soit un vers soit un mot de la fin d'une strope sert de complément au commencement et au milieu; கொண்டுகூட்டுப் — celle qui réunit selon que le sens le demande, les mots que la tournure des vers à séparés ; அடிமறி மாற்றுப்பொருள்கோள் celle où l'on peut intervertir l'ordre des vers, sans nuire ni au sens, ni à l'harmonie ni à la beauté); — சேர்க்கிறது ramasser des richesses ; — பண்ணுகிறது, — பண்ணுதல் expliquer, donner un sens, estimer ; — விரி extension d'un terme ; — விலக்கு figure qui consiste à rejeter *l'objet ou le sens qu'on a indiqué* ; — விளங்கவைத்தல் mettre de manière à faire ressortir ou à éclaircir le sens, arrangement clair et naturel des mots suivant le sens, (opposé aux transpositions poétiques et recherchées), clarté, c'est une des 10 beautés du style : — வீடு détachement des richesses ; பொருளாலணையும்பெயர் nom dérivé d'un nom de bien ou d'objet, de parenté, de nombre, de corporation etc.; பொருடனை (பொருள்தன்னை) ப்போற்றிவாழ் soigne ton bien et vis heureux.

பொருனன், *V.* பொருநன்.

பொருனை, *V.* பொருநை.

பொலம், பொலன், beauté, or, couleur d'or, grandeur, mal : பொலங்கலம் joli —, bijou, — d'or ; பொலந்துறவு grande pénitence.

பொலி, 1o monceau de riz .. non vanné. 2o *imp. et part. de* பொலிகிறது : — கடா, — இடா, bélier —, bouc —, taureau ou buffle destiné à saillir, à reproduire l'espèce ; — கூவுகிறது pousser des houras ou cris de joie, l'orsqu'on apporte le blé dans l'aire ; — க்கடா bœuf qui foule la moisson, *V.* பொலிகடா ; — க்கட்டை piquet auquel on attache les bœufs qui foulent la moisson, ou le taureau destiné à la femelle ; — க்கந்து espace autour du tas de riz... ; — க்கொடி paille : — தூற்றுகிற

து vanner — éventer le riz, — le grain : — நடையன் le bœuf qui, en foulant la moisson, se trouve le plus prés du pieu planté au milieu ; — பளவு mesure pleine — comble ; — பெருது taureau destiné à saillir, — à propager l'espèce, *V.* பொலிநடையன்.

பொலிகிறது, லிந்தேன், லிவேன், லி, லிய, v. n. (பொலி), s'entasser, s'accumuler, être entassé, ramassé, mis en tas, briller, exceller, abonder, s'accoupler, (le taureau —, le bélier...) saillir, couvrir leur femelle : பொலிந்துசினைப்படுகிறது (la vache) s'accoupler et devenir pleine.

பொலிசை, grain, profit, or.

பொலிதல், பொலிவு, n. v. de பொலிகிறது, élévation, augmentation, accroissement abondance, accumulation, excellence, beauté, splendeur, accouplement : பொலிவழிதல் dégénération, déchéance, décadence, se perdre.

பொலுகுகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, v. n. பொலுகுதல், *n. v.* l'eau découler, dégoutter.

பொலுபொலு, son imitatif de la chute des feuilles : பொலுபொலென்கிறது *ou.*

பொலுபொலுக்கிறது, லுத்தேன், லுப்பேன், லு, லுக்க, v. n. (பொலுபொலு), les feuilles... tomber, faire *poloupolou.*

பொலுபொலுத்தல், பொலுபொலுப்பு, பொலுபொலெனல், n. v. des préc. chute des feuilles...

பொல், V. பொல்லு.

பொல்லம், morceau, couture, action de coudre.

பொல்லர், (பொல்லம்), tailleurs, cordonniers, corroyeurs.

பொல்லன், 1° rino. du préc. 2° méchant

பொல்லா, adj. mauvais, méchant : — நிலம் terrain mauvais, — glissant ; — மணி, *P.* பொள்ளாமணி.

பொல்லாங்கு, (பொல்லா), mal, tort, méchanceté, bassesse, défaut, oubli ; — செய்கிறது faire du mal.

பொல்லாத, (பொல்லா), mauvais, méchant, pervers : — கிரமம் mauvaise méthode, mauvais procédé : — நடக்கை mauvaise conduite, — vie : — நினைப்பு, — நினைவு mauvaise pensée : — வேலை mauvais ouvrage, mauvaise affaire : — வேளை temps malheureux, néfaste : பொல்லாதவன், *m.* பொல்லாதவள், *f.* méchant, méchante.

பொல்லாது, பொல்லாதது, (*id.*), ce qui est mauvais, cela est mal.

பொல்லாப்பு, (*id.*), mal, tort, méchanceté malheur ; — படுகிறது éprouver du mal ; — பண்ணுகிறது faire du mal ; — பண்ணிக்கொள்ளுகிறது se faire du mal, faire habituellement du mal ; பொல்லாப்பாகிறது devenir mauvais, — méchant.

பொல்லாமை, (*id.*), mal.

பொல்லான், pl. பொல்லார், (*id*) méchant.

பொல்லு, bâton, — pour s'appuyer, épi broui.

பொழி, 1° petite chaussée, séparation dans les champs labourés. 2° *imp. et part du suiv.* : பொழியென்று தூற்றுகிறது vanner le blé en le faisant tomber doucement d'une corbeille.

பொழிகிறது, ழிந்தேன், ழிவேன், ழி, ழிய, v. a. பொழிதல், *n. v.* verser, répandre, — abondamment, donner, pleuvoir, — à verse ; செல்வப்பொழிந்த சிங்காரத்தோப்பு bosquet charmant, rempli de délices : புஷ்பமாரிபொழிகிறது répandre une pluie de fleurs : வார்த்தைகளைப் — répandre des flots de paroles : பொழிகிறான் il répand (d'abondants bienfaits ou des flots de paroles).

பொழிப்பளபெடை, (பொழிப்பு, அளபெடை), allongement dit அளபெடை venant au 1er et 3me pied d'un vers.

பொழிப்பியைபு, பொழிப்பியைவு, (*id.* இயைபு), la rime dite இயைபு venir au dernier et à l'antépénultième pied d'un vers.

பொழிப்பு, paraphrase, courte explication, sommaire, marque, rapport dit தொடை qui a lieu dans le 1er et le 3me pied d'un vers ; — த்திரட்டல், — த்திரட்டு récapitulation —, paraphrase explicative ; — முரண் antithèse au 1er et ou 3me pied ; — மோனை connexion dite மோனை au 1er et au 3e pied.

பொழிப்புரை, (பொழிப்பு, உரை), traduction ou explication libre, paraphrase. récapitulation explicative.

பொழிப்பெதுகை, (*id.* எதுகை), rime dite எதுகை, au 1er et au 3e pied d'un vers.

பொழில், monde (en général), pays, terre, bosquet, jardin de fleurs, grandeur.

பொழிவு, n. v. de. பொழிகிறது, largesse, donation, profusion, effusion, pluie, abondance, affluence, profit, intérêt, louange, supériorité : — காண்கிறது avoir du profit, obtenir de l'avantage : பொழிவாயிருக்கிறது, பொழிவுண்டாயிருக்கிறது, être avantageux, — abondant ; தன்பொழிவைப்பார்க்கிறது être intéressé, regarder ses intérêts.

பொழிற்கூடல், (பொழுது, *abl.*), se retirer de jour, avant le coucher du soleil, ce qui est un des அஷ்டவணிகக்குணம், s'accoupler de jour.

பொழுது, temps, période de temps, jour, journée, soleil, lorsque (après un participe): *சிறு* — les 6 parties du jour de 24 heures (*V. அறுபொழுது*, et *சிறுபொழுது* au mot *சிறு*); *பெரும்* — les 6 saisons des Indiens, *V. ஆறுபருவம்*; *இறங்கு* —l'après-midi, soir, déclin du jour, — du soleil, — de la prospérité; *ஏறு* — lever du soleil matinée, avant midi, temps de prospérité *ஒரு* — un jour, une fois le jour, (*V.* au mot *ஒரு*); *இரண்டு*— 2 jours, 2 fois, 2 fois le jour; *இருபொழுதுக்குண்டு* il y a pour 2 repas, ou pour 2 fois; *மூன்றுபொழுது* 3 jours, 3 fois, — le jour, 3 repas par jour *நாள்கள்நிறைவேறின பொழுது* lorsque les jours furent accomplis; *பொழுதறுதி* fin du jour, du temps, jusqu'à la fin du jour, jusqu'au soir; — *ஆயிற்று* le temps est passé, le jour est fini, c'est trop tard, —*கட்டுகிறது* le soleil levant être couvert de nuages (ce qui est signe de pluie;— *சாய்கிறது*, — *சாய்ந்துபோகிறது* le jour —, le soleil être sur son déclin; — *சாய* au déclin du jour, dans la soirée; — *படுகிறது*, — *புகுகிறது*, — *புகுதுகிறது*, —*பூதுகிறது* le soleil se coucher; — *புகுந்தது* — *பூந்துபோச்சு* le soleil est couché; — *பூத* au coucher du soleil; — *பூதவில்லை*, — *புகுதவில்லை* le soleil n'est pas encore couché; — *புறப்படுகிறது* le soleil se lève, le jour paraître; — *போகிறது* le jour finir, — disparaître; — *போக்கல்*, — *கழித்தல்*, — *போக்கு* passer le temps, passe-temps, amusement, — pour tuer le temps, distraction; — *போக்காயிருக்கிறது* être un passe-temps, passer faire le temps en amusement, — remettre d'un jour à l'autre; — *போக்குகிறது*, — *கழிக்கிறது* passer le temps, s'amuser, passer le temps en amusements, se distraire; — *மதியம்திரும்புகிறது* le jour tourner vers son déclin; — *வணங்கி* héliotrope, tournesol; — *விடிகிறது* le jour poindre, faire jour, le soleil se lever: — *விடுகிறது* passer le temps; *பொழுதொடு புணர்தல்*, *V. பொழுதிற்கூடல்*.

பொளி, 1° trou, cou de pioche. 2° *imp. et part. de*

பொளிகிறது, *ளிந்தேன்*, *ளிவேன்*, *ளி*, *ளிய*, *v. a. ou பொளிந்துபோடுகிறது*, tailler, couper, trancher, polir (avec le ciseau), ciseler, graver (une pierre...), percer; *கல்* — tailler —, ciseler une pierre; *பொளியச்சொல்லுகிறது* ordonner de tailler des pierres.

பொளிதல், *பொளிவு*, *n. v. du préc.* taille —, ciselure —, gravure des pierres.

பொள்ளல், *opt. et n. v. de பொள்ளுகிறது*, taille —, ciselure —, gravure des pierres, percement, perforation, trou, creux d'arbre, marque ou cicatrice, de la petite vérole, pâtisseries, pain, diverses espèces de pains: — *மூஞ்சி* figure marquée de la petite vérole.

பொள்ளா, *பொள்ளாத*, *part. nég. du suiv.* non percé, non taillé; *பொள்ளாமணி* pierre précieuse non percée, non taillée.

பொள்ளுகிறது, *ளினேன்*, *ளுவேன்*, *ளு*, *ள*, *ள*, *v. a. et n. பொள்ளுதல்*, *n. v*, percer, perforer, tailler, ciseler, se creuser, se percer.

பொள்ளு, son imitatif —, expression de vitesse: *பொள்ளென்கிறது*, se presser, se hâter; *பொள்ளெனல்* hâte, vitesse: *பொள்ளெனவாங்கேபுறம்வேரார், காலம்பார்த்துள்வேர்ப்பரொள்ளியவர்* les gens prudents ne montrent pas subitement leur colère au dehors, mais selon l'occasion ils s'indigneront intérieurement.

பொறா, *பொறாத*, *part. nég. de பொறுக்கிறது*, qui ne supporte pas, ne pardonne pas, impatient, envieux, insupportable, impardonable: *பொறாதவன்* qui ne peut souffrir (une injure, une affliction), envieux (du bien d'autrui): *தலை* —, *தோள் பொறாதவன்* homme qui ne peut porter un fardeau sur la tête, — sur son épaule.

பொறாது, *பொறாமல்*, *gér. nég. du même.*

பொறாமை, *n. v. nég. du même*, impatience, envie, jalousie: — *க்காரன்* envieux, jaloux: — *கொள்ளுகிறது*, — *படுகிறது* concevoir de l'envie, être jaloux, impatient *பிறர்வாழ்க்கையைப் பார்த்துப் பொறாமைப்படுகிறது* être jaloux de la prospérité d'autrui.

பொறி, 1° signe, marque, cachet, sceau, empreinte, point (qu'on met sur une lettre), objet, bien, organe des sens, lettre, écriture, prétendue écriture ou caractère du destin, destinée, étincelle, — de feu, chose qui s'échappe, glissade, échappatoire, machine, ouvrage artificiel, piège, ligne, linéament, jointure, articulation des doigts, tache, raie, taches jaunes sur le corps dites *தேமல்*, beauté, ornement, —, partie de fortification, figures menaçantes, intelligence, connaissance, gain, accroissement, abondance, prospérité, la prétendue déesse de la prospérité, *i. e.* Lakchimi, grand —, bateau, barque, char, chose petite, — menue, particule, parcelle, moment. 2° *imp. et part. de பொறிகிறது et imp. de பொறிக்கிறது*: *பொறி* ஞ les

5 organes des sens V. ஐம்பொறி : பொறி கூ. 3 choses requises dans les hommages à la divinité, savoir மனம் l'esprit, வாக்கு la bouche, காயம் le corps, car nous devons adorer Dieu en pensées, en paroles et en actions : எலிப்பொறி ratière, piège à rat : தீப் — étincelle de feu : தலையிற் — décret supposé écrit sur la tête, la destinée V. தலையெழுத்து ; — தட்டுகிறது l'œil étinceler, s'échapper, pétiller : — பறக்கிறது les étincelles voler : — மின்னுகிறது étinceler, briller, pétiller ; — யாயிருக்கிறது être déterminé, — la destinée, — arrêté par le destin, — une chose irrésistible (dans les idées païennes) : அதெனக்குப் — யாயிருக்கிறது c'est mon destin, je ne puis m'y soustraire : — யார்க்கிறது l'œil pétiller, étinceler ; — யிலார், — யற்றார் gens vils, ignorants, misérables ; — யிலி ignorant, homme qui a un mauvais destin; — யேற்றுகிறது, — வைக்கிறது dresser des pièges ; — வைத்துத்தட்டினற்போலிருக்கிறது c'est comme si ayant tendu un piège on se jetait dedans ; எனக்கென்ன பொறிபோகுது que m'importe?

பொறிக்கல், 1° (பொறி, கல்), espèce de pierre dite சிலாநாகக்கல், pierre calcaire. 2° opt. et n. v. de பொறிக்கிறது.

பொறிகிறது, றிந்தேன், றிவேன், றி, றிய, v. n. பொறிதல், n. v. glisser, s'échapper, s'écouler, s'enfuir.

பொறிக்கிறது, றித்தேன், றிப்பேன், றி, றிக்க, v. a. பொறிக்குதல், பொறித்தல், n. v. écrire, tracer, dessiner, peindre, faire glisser, faire échapper : பொறிக்குங்கருவி la détente d'un fusil ...

பொறித்தல், பொறிப்பு, n. v. du préc. action d'écrire, écrit, écriture, chose écrite, peinture, dessin, glissade, échappatoire, détente.

பொறியாள், (பொறி), l'homme désigné, destiné : இழவுக்கும் உடைமைக்கும் — celui qui est désigné pour ou destiné à être le chef des funérailles et du bien, l'héritier ou l'exécuteur testamentaire.

பொறிவு, n. v. de பொறிகிறது, glissade, échappatoire, position —, pavé en pente, V. தொங்குபறிவு.

பொறுக்க, inf. பொறுக்கல், opt. et n. v de பொறுக்கிறது, et de பொறுக்குகிறது.

பொறுக்காது, nég. des mêmes.

பொறுக்கி, 1° gér. de பொறுக்குகிறது. 2° n. app. du même, qui ramasse, qui trie, mendiant, malheureux : கடை — celui qui ramasse dans le marché (ce qui est tombé ou abandonné).

பொறுக்கிறது, றுத்தேன், றுப்பேன், று, றுக்க, v. a. et n. porter, soutenir, supporter, souffrir, endurer, tolérer, attendre, s'arrêter, avoir patience, pardonner, être indulgent, échouer à la côte : சற்றுப்பொறு attends un peu : பொறுக்கத்தக்ககாரியம் chose pardonnable, qu'on peut supporter: பொறுக்கப்படாதகுற்றம் faute impardonnable ; பொறுக்கமாட்டாமலிருக்கிறது ne pouvoir porter (un fardeau), — supporter (une injure): சுமைபொறுக்கிறது porter un fardeau ; வெகுகஸ்தி — endurer bien des souffrances, — bien des peines ; பொறுத்துக்கொள்ளுகிறது, — விடுகிறது pardonner: அதெல்லாங்கொண்டுபொறுக்கவேண்டும் il faut pardonner tout cela ; நூறுகுற்ற மாயிரம் பிழைகொண்டுபொறுக்கவேண்டும் il faut pardonner 100 fautes et 1000 défauts, il faut pardonner tout le mal qu'on vous a fait : பொறுத்துப்போகிறது échouer à la côté ; பொறுமல் —, பொறுக்காமலிருக்கிறது ne pas souffrir, — pardonner, être envieux, jaloux, impatient ; எனக்குப்பொறுக்காது je ne puis supporter cela.

பொறுக்கு, 1° P. பொறுக்கி. 2° imp. et part. de

பொறுக்குகிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, v. a. ramasser (v. g. de terre quelques grains...), recueillir, trier, éplucher : ஒருநிலத்திற்கற் — épierrer une terre.

பொறுக்குதல், n. v. du préc. et பொறுக்கிறது.

பொறுதி, n. v. et imp. de பொறுக்கிறது, patience, pardon, permission, lenteur, retard : — கேட்கிறது demander pardon ou permission.

பொறுத்த, part. parf. du même.

பொறுத்தல், n. v. du même, pardon, patience, action de porter...: ஒருத்தனிடத்திற் — கேட்கிறது demander pardon à quelqu'un ; ஒருத்தனுக்குப் — கொடுக்கிறது pardonner à quelqu'un.

பொறுப்பாளி, பொறுப்பானவன், (id. ஆளி, ஆனவன்), garant, répondant, responsable, celui sur qui tout porte, principal.

பொறுப்பிக்கிறது, v. caus. de பொறுக்கிறது, charger, faire porter, mettre sur.

பொறுப்பு, n. v. de பொறுக்கிறது, patience, pardon, tolérance, souffrance, poids, charge, responsabilité, affection, rapport, principal ; பொறுப்பற்ற, (பொறுப்பு, அற்ற), qui n'a pas de responsabilité.... dépourvu de patience, jaloux ; பொறுப்பற்றதனம் exemption de responsabilité, jalousie, envie, impatience ; பொறுப்பற்றவன் homme impatient, envieux ; — க்காரன்

répondant, garant; — ஒருத்தன்மேலே வைக்கிறது mettre le fardeau ou la responsabilité sur quelqu'un; நம்மையிரட்சிக்கிறது கடவுளுக்குப் பொறுப்பாயிருக்கிறது c'est à Dieu qu'appartient le soin de nous conserver, *ou* Dieu a à cœur de nous sauver.

பொறுமை, *n. v. du même*, patience, résignation, tolérance, indulgence: — யாயநுபவிக்கிறது souffrir avec patience.

பொறை, *n. v. de* பொறுக்கிறது, patience, pesanteur, poids, fardeau, grossesse (fardeau du ventre), terre, petite —, montagne, colline, pierre ou autre objet qui bouche un égout ou un canal; — சாலி homme patient; — யிலார் gens —, sauvages sans patience ni pitié, chasseurs, méchant; — யுடைமை possession de la —, patience — யுயிர்க்கிறது être délivrée de son fardeau, mettre au monde (un fils...).

பொறையன், (பொறை), homme patient, le patient, (épithète de) Dharmarâsâ l'aîné des Pandavers, le montagnard, (épithète de) சேரன் roi du Maléyalam.

பொற், P. பொன்; or, *devant* க, ச, த, ப, d'or, doré: — கசை cordonnet —, fil d'or; — கட்டி lingot ou barre d'or; — கணக்கு nombre d'or, — doré, mesure au poids de l'or; — கண்டை, — கெண்டை filet ou fil d'or mêlé au tissu du bord d'une toile; — கம்பி fil d'or; — கலம் plat —, vase ou vaisselle d'or; — காசு pièce —, monnaie d'or, la lentille கொள்ளு; — சங்கிலி chaine d'or; — சரக்கு marchandise précieuse, — qui vaut de l'or, objet d'or; — சரடு collier d'or, fil d'or; — சரிகை fil d'or, galon —, tissu ou broderie d'or; — சலாகை baguette —, broche d'or; — சிந்தில் variété de la plante சிந்தில்; — சுண்ணம் poudre d'or; — பணதி, — பணிதி bijou —, ornement ou colifichet d'or; — பாளம் lingot —, barre d'or; — பிடிப்பிரம்பு canne à pomme d'or; — பிரகாசம் éclat de l'or, chose qui brille comme l'or; — புகை dorure; — பூ fleur d'or, — de couleur d'or; — பூச்சு dorure, couche d'or — பூச்சுபூசுகிறது dorer; — பூவராகன் espèce de pagode ou pièce d'or.

பொற்ப, (பொற்பு), comme, pour acquérir de la beauté.

பொற்பு, (பொன், பு *affixe*), beauté, ornement, lustre, abondance, ressemblance.

பொற்புறுக்கிறது, (உறுக்கிறது), orner, décorer; பொற்புறுத்தல், *n. v.* décoration.

பொற்றகடு, (பொன், தகடு), plaque d'or பொற்றகட்டால் மூடுகிறது couvrir de plaques d'or, plaquer en or.

பொற்றலைக்கையாந்தகரை, (*id.* தலை), *et* பொற்றாது, (*id.* தாது), l'excellente plante médicinale verbesina calendulacia ou eclipta

பொற்றாமரை, (*id.* தாமரை), nénuphar d'or, — de couleur d'or.

பொற்றாலி, (*id.* தாலி), Tâli en or.

பொற்றிக்கீரை, espèce d'herbe potagère.

பொற்றேரன், (பொன், தேர்), celui qui a un char d'or.

பொற்றை, montagne, monticule, colline, petit buisson, arbuste.

பொற்றொடி, (பொன், தொடி), anneau —, bracelet d'or, femme, — qui en porte.

பொற்றொட்டி, (*id.* தொட்டி), bassin —, vase d'or.

பொற்றோள், (*id.* தோள்), épaule ornée d'or; — அணி épaulette d'or.

பொன், *gén.* பொன்னின், or, petite pièce ou monnaie d'or, ancienne monnaie de compte valant 10 fanons, métal (en général), fer, beauté, Lakchimi, lustre, éclat, splendeur, la planète Jupiter, le soleil, (*adjectivement* பொற் *devant* க, ச, ப, *et* த *qui se change aussi en* ற): — காத்தபூதம் fantôme qu'on suppose garder les trésors — செய்கொல்லர் orfèvres; — பூணுகிறது s'orner de pendants d'oreilles ou d'autres bijoux d'or; — மணல் sable d'or; — மணி grain en or, pierre précieuse enchâssée dans l'or; — மணியாரம் collier —, rangée de grains d'or; — மயம் objet en or, — brillant d'or, éclat de l'or; — மயிர்க்கொன்றை le petit arbre cæsalpina pulcherrima à fleurs jaunes: — மலாம், — முலாம் dorure, — மலை la montagne d'or dite மகாமேரு, autre montagne près de Trichinopoly; — மழை pluie d'or nuage qui, au dire de la fable indoue répand une pluie d'or; — முசுட்டை la plante cissampelos pareira; — முளை coin pour frapper de la monnaie d'or; — மெழுகு cire qui sert à examiner la finesse de l'or sur laquelle on dépose ce qu'a enlevé la pierre de touche; — வண்டு mouche dorée ou cantharide: — வண்ணத்தந்தாதி espèce de poésie qui a la répétition dite அந்தாதி ou anadiplôse: — வலயம், — வளயம், — வளையம் cercle —, collier d'or; — வன்னக்காரிளை soufre; — வாய்ப்புள் l'oiseau au bec d'or, *i. e.* le martin-pêcheur: — வானம் montagne contenant du cuivre; — வித்து sable contenant du plomb; — விலை prix de l'or, prix élevé; — விளைகிறது l'or croître, — se former, la terre être très fertile; — விளைமாக்கள் gens qui travaillent sur l'or, orfèvres.

பொன்மை, (பொன்), couleur d'or, jaune.

பொன்று, n. v. imp. et part. du suiv. mort, perte, diminution, fin.

பொன்றுகிறது, ன்றினேன், ன்றுவேன், ன்று, ன்ற, v. n. பொன்றல், பொன்றுதல், n. v. périr, se gâter, diminuer, mourir, finir.

பொன்னகர், (பொன், நகர்), la ville d'or i. e. le monde prétendu des dieux indous, le Souvarkam: பொன்னகர்க்கிறைவன் le roi prétendu de la ville d'or, i. e. Indiren.

பொன்னகை, (id. நகை), bijou d'or.

பொன்னத்துப்பெட்டி, (பொன், அத்து), boite dans laquelle on porte ou l'on met le tâli et la toile de noces de la mariée.

பொன்னப்பிரகம், (id. அப்பிரகம்), talc ou mica de couleur d'or.

பொன்னம்பர், (id. அம்பர்), ambre jaune.

பொன்னம்பழம், (id. அம், பழம்), V. பொன்னாங்கொட்டை ou கொப்க்கொட்டை.

பொன்னரிதாரம், (id. அரிதாரம்) orpiment.

பொன்னரிப்பு, (id. அரிப்பு), action de cribler ou de tamiser l'or pour le séparer du sable.

பொன்னரிமாலை, பொன்னரியமாலை, (id. அரிய), nom d'un bijou ou d'un collier d'or.

பொன்னவண்டு, (பொன்னன), insecte de couleur d'or, cantharide.

பொன்னவன், (பொன்), le doré, ou celui qui est d'or, le géant Hiranyen, la planète Jupiter.

பொன்னன், (id.), le doré, (épithète de) Arouguen.

பொன்னாங்கண்ணி, பொன்னாங்காணி, id. ஆம்), l'herbe potagère et plante médicinale illecebrum sessile; பொன்னாங்கண்ணிக்கிருதம் remède composé de l'illecebrum sessile et de beurre clarifié: பொன்னாங்காணிக்குப் புளியிட்டுக்கடைந்தால் அண்ணாக்கெல்லாந்தித்திக்கும் si on mêle et broie ensemble de l'illecebrum et du tamarin, tout sera doux au palais.

பொன்னாங்கொட்டை, (id. ஆம்), fruit du sapindus, emerginatus dit பூவந்தி.

பொன்னாசை, (id. ஆசை) désir de l'or, — des richesses, qui est un des மூவாசை

பொன்னாதியேழு, (id. ஆதி), les 7 métaux dont l'or est le 1er, V. சத்தலோகம் au mot உலோகம்.

பொன்னாந்தட்டான், (id. ஆம்), l'oiseau corvus brachyurus au beau plumage.

பொன்னாபரணம், (id. ஆபரணம்), bijou d'or.

பொன்னாவிரை, (id. ஆவிரை), l'arbre ou la plante médicinale cassia occidentalis.

பொன்னி, (id.), la rivière aux paillettes d'or, i. e. Kâvêri; — த்துறைவன் le roi des bords de cette rivière, i. e. சோழன்.

பொன்னிடைக்கட்டு, (id. இடைக்கட்டு), ceinture d'or.

பொன்னிமிளை, (id. மிமிளை), bismuth de couleur d'or.

பொன்னிலம், (id. நிலம்), la prétendue terre d'or, i.e. le Souvarkam.

பொன்னிறம், (id. நிறம்), couleur d'or; — ஆகிறது prendre la —, être de couleur d'or; — ஆய்வறுக்கிறது griller, —frire ou rôtir jusqu'à donner une couleur d'or; பொன்னிறமாட்டு bismuth de couleur d'or.

பொன்னு, பொன்னுசாமி, பொன்னுதம்பி, (பொன்), nom propre de plusieurs Indiens.

பொன்னுக்குவீக்கி, (பொன் au dat.), enflure à la joue.

பொன்னுருக்குகிறது, (id. உருக்குகிறது), faire fondre l'or.

பொன்னுருட்டு, (id. உருட்டு), anneau d'or simple, (sans cachet ni chaton

பொன்னுரை, 1o (id. உரை), frottement de l'or sur la pierre de touche, déchet qu'il cause à l'or. 2o (id. நுரை), écume d'or.

பொன்னுலகு, (id. உலகு), le prétendu monde d'or, i.e. le Souvarkam.

பொன்னுறுமாலை, (id. உறுமாலை), toque ou turban de tissu d'or.

பொன்னூமத்தை, (id. ஊமத்தை), variété de la plante ஊமத்தை datura fastuosa.

பொன்னூல், (id. நூல்), fil d'or.

பொன்னெயில், (id. எயில்), mur —, rempart —, forteresse d'or: — வட்டம் circuit en murs d'or, le fort ou la demeure d'Arouguen: பொன்னெயிற்கோன் le roi de la forteresse d'or, i.e. Arouguen.

பொன்னோலை, (id. ஓலை), espèce de boucles d'oreilles en forme de feuille de palmier d'or, (à l'usage des femmes de certaines castes.)

பொன்னொன்றுபலணிதிபல, (id.), l'or est un, les bijoux d'or sont divers; mot dont les gentils abusent pour dire que bien qu'il n'y ait qu'un Dieu, il se manifeste sous diverses formes, d'où ils s'opiniâtrent dans leur polythéisme absurde et avilissant pour la divinité.

போ

போ, lettre syllabique composée de ப் et de ஓ, pô long. 2° *imp. de* போகிறது, va, va-t-en. 3° particule explétive : எரியினன்னசெந்தலையன்றில் பிரியின்வாழாதென்போ l'oiseau அன்றில் à la tête rouge comme du feu, ne vit pas s'il est isolé, என் et போ sont ici de pures particules explétives. 4° *sync. de* போது, *dans* அப்போ alors, இப்போ maintenant, எப்போ quand.

போக, 1° *inf. de* போகிறது. 2° *adj. de* போகம்.

போகடல், *sync. de* போக்விடல், laisser aller.

போகடிக்கிறது, (போக, அடிக்கிறது). perdre. *V.* போக்கடிக்கிறது *qui est plus usité.*

போகடிபோக்கு, (போகடிக்கிறது) manière de perdre, côté par où on est venu.

போகணி, espèce de vase, vase à boire.

**போகண்டன்*, (pôganda), homme difforme, qui a un membre de trop ou de moins, enfant de 5 à 16 ans.

**போகம்*, (bhôga), jouissance, plaisir, — sensuel, volupté, copulation, délices, bonheur, temps de —, prospérité, temps avantageux, fertilité, richesse, possession, produit d'un champ, récolte, moisson, rente, loyer, salaire, — de bayadères et de courtisannes, corps de —, serpent, tête déployée, armée en colonnes, numérateur d'une fraction, manducation, action de nourrir, — d'élever ou d'entretenir : ஒரு —, இரண்டுபோகம் une —, 2 récoltes par an ; இராச — prospérité d'un roi ; ஏக — prospérité particulière, possession particulière, — non partagée avec d'autres, privilège royal, une seule récolte par an : ஏக — அனுபவிக்கிறது jouir d'une prospériété unique et incomparable, être la propriété d'un seul ; ஸ்திரீ — commerce charnel avec une femme தேவேந்திரபோகம் prospérité d'Indiren, — incomparable, richesses immenses ; — பண்ணுகிறது jouir, posséder, cohabiter, s'accoupler ; போகசுந்தகம் salaire de prostituée: — கிருகம் harem, appartement intérieur : — ஸ்தானம் le siège des jouissances sensuelles, le corps, harem, extase, insensibilité causée par la joie ; — ஸ்திரீ femme publique ; — பதி vice-roi, gouverneur, celui qui possède l'usufruit; —பிசாசிகை la diablesse qui détruit le plaisir, *i. e* la faim : — பிருதகன் journalier, mercenaire, serviteur, esclave; — பூமி la terre ou le lieu des plaisirs sensuels, le Souvarkam ou paradis d'Indiren (au dire des Indous), le lieu où l'on reçoit la récompense de ses actions, terre —, champ fertile; — பூமிகள் les 6 divisions du Souvarkam nommées ஆதிபரிவஞ்சம், நல்லரிவஞ்சம், எடதவஞ்சம், ஏமவஞ்சம், தேவகுருவம், உத்தரகுருவம், ce sont les divisions de l'Élisée indien, et d'aprés le பாரதம் une de ces divisions, au moins, est un lieu de peines et de purification, espèce de purgatoire ; — பூமியர் les habitants du Souvarkam, les immortels ; — போக்கியம் prospérité, jouissance des richesses ; — போக்கியக்காரன் homme riche et qui dépense beaucoup pour son plaisir ; — லாபம் profit tiré de la jouissance d'un gage ou dépôt : — வாஞ்சை, — விச்சை, (இச்சை), désir des plaisirs sensuels.

**போகர்*, (போகம்), les gens sensuels, nom d'un சித்தன்.

போகல், *n. v. de* போகிறது, action d'aller..., allée, marche, hauteur, longueur : —ஆகாது il ne convient pas d'aller ,on ne peut aller.

**போகவதி*, *fém de* போகவான், femme sensuelle, — heureuse, qui jouit de ou possède quelque chose, la capitale des Nâgas ou serpents, prétendu fleuve de l'abyme ou du பாதாளம், le Gange fabuleux des régions inférieures.

**போகவான்*, (போகம், vân), homme sensuel, — heureux, qui jouit, serpent, danse, chant.

போகா, *போகாத*, *part. nég. de* போகிறது, qui ne va pas.

**போகாங்கபூசை*, (போகம், அங்கம்), sacrifice offert à Siven, aux Ganas ou fantômes, *etc*...

**போகார்க்கம்*, (போகம், அருக்கம்), richesses, prospérité.

**போகாவலி*, (போகம், ஆவலி), louange, éloge chanté par les bardes ou les panégyristes.

**போகாவாசம்*, (*id.* ஆவாசம்), demeure du plaisir, harem ou appartement intérieur des femmes.

**போகி*, 1° (போகம், i), homme sensuel, voluptueux, heureux, mondain, riche qui vit dans les délices, roi, prince, chef, — de village, homme qui ramasse de l'argent pour une dépense particulière, (épithète de) Indiren, barbier, ce qui a un corps,

serpent. 2° *imp. de போகிக்கிறது*. 3° *gér. de போகிறது* : — *காந்தம்* l'agrément du serpent, *i. e.* l'air, le vent ; — *பண்டிகை* fête d'Indiren (le dernier jour de l'année tamoule, la veille du *பொங்கல்*) ; — *வல்லபம்* ce qu'aime le serpent, *i. e.* le sandal.

**போகிகன்*, (*போகம்*, ika), vallet d'écurie, palefrenier.

போகிக்கிறது, கித்தேன், கிப்பேன், கி, கிக்க, v. a. (*போகம்*), jouir, — de plaisisirs sensuels, être heureux, — dans les délices.

போகிணி, P. *போகணி*, *P.* vase : — *ச்சட்டி* casserole d'airain ou de cuivre.

போகித்தல், போகிப்பு n. v. de போகிக்கிறது, jouissance, plaisir, — sensuel.

போகில், 1° nombril, bouton de fleur, oiseau, le *குயில்* ou coucou indien. 2° *condit. de போகிறது*.

போகிறது, sync. போறது, போயினேன் ou போனேன், போவேன், போ, போக ou போவ, gér. போய், ou போகி, gén. போகேன், v. n. aller, s'en aller, s'éloigner, s'étendre, partir, marcher, passer, s'écouler, devenir, être sur le point de, se changer en, s'élever, périr, se perdre, (avec *ஒடு*) *cohabiter*, avoir commerce charnel, consentir, entrer, venir. Après un infinitif, ce verbe signifie-aller, être sur le point de, bientôt ; *அதைச்செய்யப்போகிறான்* il va faire cela, il est sur le point de faire cela *வரப்போகிறான்* il va venir, il viendra bientôt; *வரப்போகிறகாலம்* le temps à venir, le futur, l'avenir. (Après un gérondif, *போகிறது* marque continuité d'action): *செபஞ்செய்துகொண்டுபோகிறேன்* je suis occupé à prier, je continue de prier; *வீட்டுக்கு* —, *வீட்டேபோகிறது* s'en aller à la maison, chez soi; *ஊருக்குப்போகிறது* aller à la ville ou au village, s'en retourner dans son village, retourner chez soi; *பன்னிரண்டுபணம்போக* en déduisant —, en retranchant 12 fanons; *போகப்படாது*, — *த்தகாது* il ne convient pas d'aller, on ne doit pas aller...; *போகவிருக்கிறது* être sur le point —, avoir l'intention de s'en aller; *அப்படிபோகப்போகாது* il n'y a pas ici de chemin pour passer, ce n'est pas ici un lieu de passage, il ne convient pas d'aller ainsi ; *போகாமலிருக்கிறது* ne pas aller; *போகாதேயென்கிறது* défendre d'aller, dire n'allez pas ; *போகுநேரத்துக்குதவும்* cela servira lorsqu'on ira ou quand on s'en ira ; *போகிறபோதுசொல்லு* avertissez moi quand vous partirez; *போகிறவேளை* le moment de partir ou de s'en aller; *போகிறவேளை பார்க்கிறது* observer le temps favorable pour partir ; *போகிறேன்* je m'en vais (formule pour prendre congé); *போகிறேனென்று போனான்* je m'en vais, a-t-il dit, et il est parti ou il est mort; *போகிறேனென்று போயிற்று* le temps de dire : je m'en vais, est passé, l'occasion est passée, c'est perdu, — fini ; *போயிருக்கிறது* être parti, — allé; *போயிற்று, போச்சு* cela est allé, cela est passé, c'est fini : — *போய்வருகிறேன்* étant allé je reviens, *pour dire* ; — je m'en vais, je pars (manière de prendre congé); *போய்வாரும்* allez et revenez (formule honnête pour congédier); *போய்வாருமென்றுபசாரம் பண்ணுகிறது* congédier civilement en disant : allez et revenez; *போய்விட்டுவா, போய்வா* tu peux t'en aller, — aller et revenir, va-t'en et reviens.

**போகினி, fem. de போகி*, la capitale des serpents, femme sensuelle, voluptueuse, concubine (d'un roi..).

***போகீசன், போகீந்திரன்*, (*போகி, ஈசன், இந்திரன்*), le roi fabuleux des serpents, le serpent *அனந்தன்*.

போகுகிறது, கினேன், குவேன், கு, க; nég. கேன், v. n. V. போகிறது.

போகுதல், n, v. du préc. allée, marche, longueur, hauteur, droiture, changement, perte.

**போகேச்சை*, (*போகம், இச்சை*), désir des plaisirs.

போகை, n. v. de போகிறது, allée, action d'aller...;. *போகையிலே சொல்லுகிறேன்* je vous le dirai en allant ou en partant; *போகையிலேவருகிறேன* en m'en allant, je viendrai ou je passerai chez vous.

போக்க, inf de போக்குகிறது.

போக்கடி, perte, dommage, *n. v. et imp. de*

போக்கடிக்கிறது, (*போக்க, அடிக்கிறது*) *ou போக்கடித்துப்போடுகிறது* perdre, égarer, dissiper...

போக்கணம், honte ; — *கேடு, V. இலச்சைகேடு*; — *கெட்டவன்*, homme effronté, éhonté, vaurien.

போக்கல், opt. et n. v. de போக்குகிறது renvoi, expulsion, abolition.

போக்கறுபனுவல், (*போக்கு, அறு*), ouvrage parfait, sans faute.

போக்கன், (*போக்கு*), 1° passant, voyageur, étranger, pélerin. 2° *ou காக்கன் போக்கன்*, vagabond, vaurien, mauvais garnement, homme vil. 3° *ou கசப்* — grand vagabond.

போக்காடு, (*id. ஆடு*), mort.

போக்காட்டுகிறது, (id. ஆட்டுகிறது), envoyer, expulser, renvoyer.

போக்கி, (போக்கு), passant, étranger.

போக்கிடம், (id. இடம்), lieu de —, refuge, échappatoire.

*போக்கியம், (bhôgya), jouissance, délice, richesses, gain, ou; போக்கியப்பொருள் objet dont on jouit.

போக்கியை, (போக்கியம்), femme de plaisir, prostituée.

போக்கியல், (போக்கு, இயல்), V. சரிதகம்.

போக்கிரி, போக்கிலி, (id. இலி), vagabond, galopin, coureur, homme qui n'a ni feu ni lieu, — sans aisance ni probité, vaurien, libertin.

போக்கு, 1° n. v. de போக்குகிறது, issue, sortie, chemin, voie, manière, moyen, allée, fuite, échappatoire, subterfuge, défaite, prétexte, excuse, faute, place, résidence, mort, coutume, usage, fréquentation, familiarité, trou par où passe quelque chose, espèce d'enchantement dit கழிப்பு pour détruire ou ôter les maléfices. 2° imp. et part. de போக்குகிறது: ஆற்றுப்போக்கு place près d'une rivière, chemin de la rivière ஒருபோக்காயிருக்கிறது être passable, tolérable; ஒருபோக்காய்ச் சொல்லுகிறது dire d'une manière passable; போக்குசாக்கு excuse frivole, vain prétexte, vains subterfuges; — சொல்லுகிறது s'excuser, donner de vains prétextes, de fausses excuses; — நீக்கு lieu intérieur, — sans issue, franchise, — sans excuse, familiarité, clarté; — போடுகிறது mettre des mets ou des friandises dans un lieu pour éloigner les maléfices et chasser les démons (ordinairement c'est un பூசாரி qui les met et les mange ensuite; — மிச்சமாய்ப்போகிறது y avoir un grand dégat, une grande perte, une grande mortalité; — வரவு, — வருத்து allée est venue, dépense et recette, échange de correspondances; தண்ணீருக்குப் — விடுகிறது laisser une issue à l'eau.

போக்குகிறது, sync. போக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, v. a. de போகிறது et போக்குதல், n. v. envoyer, chasser, expulser, renvoyer, congédier, laiser, — aller, — échapper, abolir, détruire, ôter, effacer, abandonner, pousser, conduire, faire marcher, — passer; பாவம் — ôter —, effacer ou expier le péché.

போங்காலம், (போம்), temps de partir, — d'aller, de ruine, du passage, i. e. la mort — முற்றுப்போகிறது, (et par corr.) — அற்றுப்போகிறது le temps de la mort arriver, tomber en ruines, se perdre.

போங்கு, V. போக்கு.

போசக்கை, beauté —, ressemblance extérieure.

போசகடம், போசகம், (bhôdja), Bhojpoor, pays sité entre Patna et Bhâgalpour l'arbre அகத்தி.

*போசனம், (bhôdjana), nourriture, mets, aliments, repas, manducation, ce qui est un des 8 plaisirs dits அஷ்டபோகம்; — பண்ணுகிறது manger, prendre son repas; போசனகஸ்தூரி orange; — குடோர், — ச்சவுக்கு ce qui excite à manger, piment dit மிளகாய், achars dits ஊறுகாய், marinade; — சௌக்கியம் bonté de la —, bonne nourriture, plaisir de manger; — பதார்த்தம் mets, comestibles, friandises; — ப்பிரியம் gourmandise, friandise, — ப்பிரியன் gourmand, friand.

*போசன், (bhôdja), Bodja, roi d'Oudjein qui florissait à la fin du 10me siècle, protecteur des savants, homme riche, libéral.

போச்சு, போச்சுது, P. போயிற்று de போகிறது.

*போஷகன், (போஷம், ka), nourricier, qui nourrit, entretient, protecteur, conservateur.

*போஷணம், போஷணை, போஷம், pôcha, na), action de nourrir, d'entretenir, nourriture, conservation, entretien.

போஷிக்கிறது, ஷித்தேன், ஷிப்பேன், ஷி, ஷிக்க, v. a. (போஷம்), nourrir, entretenir, choyer, conserver, protéger.

போஷித்தல், போஷிப்பு, n. v. du préc nourriture, entretien, conservation.

*போஷியன், (pôchya, nourrisson, élève celui qu'on nourrit, qu'on entretient, enfant adoptif: போஷியத்துவம் soin pour nourrir ou élever, — qu'on prend des siens; — புத்திரன் fils adoptif: — வருக்கம், — வர்க்கம் classe de ceux qu'on doit nourrir, v. g. les parents, les enfants, les hôtes, (et selon les gentils) le feu sacré.

*போஷ்டிரு, போஷ்டா, V. போட்டிரு.

போஸ்தக்காய், tête de pavot sèche, capsule sèche du pavot.

*போடகம், P. ஸ்போடகம், tumeur, furoncle, clou, petite vérole, — vérole volante, variole, rougeole.

போடம், un des 56 pays de la géographie indienne.

*போடங்கம், (bhôtanga), le Bhoutan.

போடல். opt. et n. v. de போடுகிறது, jet, mise, coup.

போடா, (போ, அடா), va-t-en coquin.

போடி, (போ, அடி, va-t-en coquine,

termes peu convenants qu'emploient les grands envers leurs inférieurs, et les égaux entr'eux par grands familiarité ou par mépris.)

போடுகிறது, போட்டேன், போடுவேன், போடு, போட, *v. a.* போடுதல், *n. v.* jeter, lancer, placer, mettre, se vêtir, se revêtir, donner, frapper, imprimer, laisser tomber, — échapper, mettre bas (les animaux) : ஆற்றிலே — jetez dans la rivière : ஆற்றிலேபோட்டாலும் அளந்துபோடு quoique vous jetiez dans la rivière, jetez après avoir mesuré, *i. e.* faites tout avec poids et mesure ; கல்லைப் — lancer une pierre : குதிரைக்குப்புல்லு — donner ou jetez de l'herbe au cheval ; நாய்க்குட்டி — la chienne mettre bas ses petits : பாகையைத்தலையிலே — mettre son turban sur sa tête ; கம்பட்டம் — battre monnaie, frapper des médailles ; புஸ்தகம் — jeter —, inprimer un livre, le mettre sous presse ; அவனையொன்றுபோடு donne lui un coup ; போட்டுவிடுகிறது lâcher, laisser aller. Après un gérondif போடுகிறது est auxiliaire, et ajoute de l'énergie, ou marque que la chose se fait pour un autre : அழித்துப் — détruire, anéantir : எழுதிப் — copier ou écrire, — pour un autre ; கொடுத்துப் — donner, abandonne. à ; நொறுக்கிப் —, broyer, réduire en poudre.

போடுதடி, (போடுகிறது), bâton qu'on jette ou avec lequel on jette, bagatelle, chose inutile, — non nécessaire.

*போட்டிரு, போட்டா, (pôchtri, pochtâ) nourricier, conservateur, sauveur.

போட்டி, போட்டிக்கை, émulation, rivalité, antagonisme, concurrence, brigue, enchère, plaisanterie ; போட்டிக்காரன் émule, rival, compétiteur, concurrent, antagoniste, plaisant, moqueur ; — பண்ணுகிறது rivaliser, faire concurrence, enchérir ; சரக்கைப் — பண்ணுகிறது une marchandise, faire concurrence pour l'avoir ; — யாய் à l'envi l'un de l'autre, par rivalité ou émulation: — யாய்வாங்குகிறது acheter à l'envi d'un autre, en enchérissant ; போட்டியின்மேலே கொடுக்கிறது donner au dernier enchérisseur : — வழக்கு procès de rivalité, rivalité continuelle ; இந்தச்சரக்குக்குப் — யாயிருக்கின்றது il y a concurrence pour cette marchandise, on se dispute à qui l'aura ; இவனைவனைப் — விட்டான் il a envoyé celui-ci pour faire concurrence à celui-là ; என்மேலே — யாயிருக்கிறான் il est mon compétiteur.

போட்டு. *gér. de* போடுகிறது : — ப்பொல்லாங்கு faute, calomnie, injure.

போணி, P. போகணி.

போத, 1° *inf de* போதுகிறது, assez, suffisament. 2° *adj. de* போதம்.

*போதகம், 1° (bôdhaka), système de —, doctrine, enseignement, instruction 2° (pôtaka), âge tendre, jeune lion, — tigre, — éléphant, — arbre, éléphant, l'arbre எட்டிமரம், la plante பசளை.

*போதகி, (pôtaki), la plante basella lucida.

*போதககாரன், (போதகம், காரன்), précepteur, qui enseigne, barde chargé d'éveiller le prince le matin au son du chant ou de la musique.

*போதகன், *pl.* போதகர், (போதகம்,ka), prédicateur, précepteur, maître, docteur, instructeur, espion.

*போதம் 1° (bôdha), connaissance, sagesse, intelligence, prudence, réveil. 2° (pôta), petit des animaux, jeune éléphant (de 10 ans), emplacement de maison, toile, navire, vase de bois. 3° la 2° constellation lunaire dite பரணி : போதப்பிரகாரம்-க, 3 manières de connaître ou d'enseigner dont les termes techniques en logique sont : உத்தேசம் nom de la chose proposée, le sujet, இலக்கணம் sa définition, பரிக்ஷை examen si cette définition convient ou non à cette chose, comparaison, syllogisme ; — சுக்கம் gouvernail de navire, ou large rame qui en tient lieu ; — வணிகன் marchand qui voyage par mer.

போதரல், *n. v. de* போதருகிறது.

போதரவிடல், *n. v. du suiv.* respiration, délivrance.

போதரவிடுகிறது, (போதரவு, இடுகிறது, *ou* போதர, விடுகிறது), *v. n. et. a.* respirer, délivrer.

போதரவு, politesse, courtoisie, flatterie, cajolerie, louange, consolation, soulagement, cas, estime, respect, soin : போதரவாய் flatterie ; போதரவாய்க்கொடுக்கிறது donner par courtoisie, par-dessus la mesure ; முகப்போதரவாய்ப்பேசுகிறது flatterie ; அவன்செய்கிறவேலையிற்போதரவில்லை il n'y a rien à louer dans l'ouvrage qu'il fait.

போதருகிறது, தந்தேன், தருவேன், தா, தர, *v. a.* போதரல், போதருதல், *n. v.* (போய், தருகிறது), emporter, apporter, aller, s'en aller.

போதலிப்பு, போதலிமை, *V.* போதரவு.

போதல், *n. v. de* போகிறது *et de* போதுகிறது, allée, départ, séparation, sortie, perte, extension, longueur, allée et —, venue, entrée, suffisance, satisfaction.

*போதவாகன், (போதம்), pilote, batelier, timonier.

*போதனம், (போதம், na), connaissance, instruction, information, avertissement, réveil, encensement, brûler de l'encens.

*போதனன், (id.), la planète Mercure.

*போதனி, (id.), poivre long.

*போதனை, (id.), instruction, enseignement, doctrine, exhortation, persuasion, avis, conseil, avis artificieux, leçon qu'on fait (pour quelque procédé ordinairement inconvenant) : — பண்ணுகிறது instruire, enseigner, faire la leçon, donner des avis artificieux, enseigner à un autre ce qu'il doit dire ou faire (souvent en mauvais sens).

போதன், (bôdha), homme instruit, intelligent, habile, (épithète de) Brama, Arouguen.

போதா, 1° espèce de gros héron dit aussi பிதா. 2° *imp. de* போதருகிறது. 3° *ou* போதாத, *part. nég. de* போதுகிறது 4° *ou* போதாது, 3e *pers. nég. neutre du même.* 5°* ou போதரு, (pôtâ, pôtrou), gourou officiant à un sacrifice, Vichnou:— க்குறைச்சல் insuffisance, déficit.

*போதாச்சாதனம், (போதம், ஆச்சாதனம்), tente.

போதாத, *part. nég. de* போதுகிறது.

போதாது, *gér. et nég. neutre du même.*

*போதாந்தம், (போதம், அந்தம்), fin—, essence de la sagesse, de la science.

*போதாந்தன், (id.), celui qui est —, possède l'essence de la sagesse et de la science, i. e. Dieu.

போதாமல், *gér. nég. de* போதுகிறது.

போதாமை, *n. v. nég. du même*, insuffisance, manque, incompétence, aversion: — யான insuffisant; —யாய் d'une manière insuffisante.

*போதாயனீயம், (bôdhâyanya), un des 32 உபநிஷதம்.

*போதி, 1° (bôdhi), sage, savant, intelligence, connaissance, l'arbre அரசு ficus religiosa. 2° montagne. 3° *imp. de* போதிக்கிறது. 4° *P.* போ, *imp. de* போகிறது, va-t'en, je t'en prie. 5° 2e *pers. du part. ou fut.* tu es allé, tu iras : — தரு, — த்துருமம் l'arbre அரசமரம்; — சத்துவன் Bouddhiste; — வேந்தன் le roi de l'அரசமரம், i. e. Bouddha qui demeurait sous un tel arbre, le roi des monts père de Parvadi.

போதிகை, 1° chapiteau de colonne (qui porte une poutre). 2°* (pôtikâ), la plante potagère கொத்துப்பசளை basella lucida: — க்கட்டை chapiteau, — façonné: — த்தாண் pilier, — à chapiteau, petite colonne.

போதிக்கிறது, த்தேன், ப்பேன், தி, திக்க, *v. a.* (போதம்), instruire, enseigner, donner des avis, avertir: யாவர்க்கும் சத்தியத்தைப் — enseigner à tous la vérité; இணங்கப் — persuader.

போதித்தல், போதிப்பு, *n. v. du préc.* enseignement, instruction, avis, avertissement.

போதிய, *P.* போதின *ou* போந்த, *part. parf. de* போதுகிறது suffisant, passable, convenable; போதியகுடி famille —, maison à l'aise, qui a le suffisant; போதியது chose suffisante..., c'est assez; போதியவன் homme capable, convenable, estimable.

போது, 1° *sync. de* பொழுது *ou* போழ்து, temps, occasion, fois; கொஞ்சப்போதிலேவருகிறது venir en peu de temps; முன்னொருபோது une fois antérieurement — autre fois; போதெல்லாம் toutes les fois que. 2° (*après un participe*), quand, lorsque; அவன் வருகிறபோது, (P. போதில்) quand il vient, lorsqu'il vient, dans le temps de sa venue. 3° fleur, bouton de fleur prête à s'épanouir; போதுக்குநேரொக்கிறது ressembler à une fleur. 4° *P.* போவேன், *fut. de* போகிறது, j'irai. 5° *imp. et part. de*

போதுகிறது, போந்தேன், போதுவேன், து, த, *v.n.* போதுதல், *n.v.* venir et s'en aller, aller et venir, passer, suffire, être passable, suffisant, satisfaisant, convenable, convenable, capable; போத, *inf.* assez, suffisamment; போதக்கொடுக்கிறது donner suffisamment; — ச்செய்கிறது faire d'une manière satisfaisante; போதா, போதாத insuffisant, qui ne suffit ou ne va pas; போதா, போதாது ce n'est pas —, ils ne sont pas assez, c'est insuffisant, il ne peut ou ils ne peuvent aller ou venir.. போதாது, போதாமல், sans suffire...; போதாமற்போகிறது n'être pas suffisant, devenir insuffisant; போதுகிறேன், — கின்றேன் je vais, je viens, je suffis; இது அவர்களுக்குப் போதாமலிருக்கின்றது ceci est insuffisant pour eux; இங்கேபோந்தான் அங்கே போந்தான் il est venu ici, et est allé là.

போதும், 1° *fut. neut. et part. fut. du préc.* cela suffit, c'est assez, — suffisant. 2° *P.* போவோம், nous irons; போதுமான suffisant; போதுமானமட்டும் autant qu'il faut, suffisamment; கொஞ்சப்போதுஞ் சருக்கரை un peu de sucre suffit;

போதுமாபோதாதா est-ce assez ou non? — என்பிக்கிறது prouver que c'est assez; — என்றிருக்கிறது être content, satisfait, penser, que c'est assez; — போதாது c'est à peine suffisant.

*போதை, 1° (bôdha), mûre —, grande connaissance, connaissance du passé; அவன்மெத்த — யாயிருக்கிறான் il est fort instruit, — élevé ou inspiré (ironie). 2° *P.* போதாய், *nég.* de போதுகிறது, tu ne vas pas, tu ne suffis pas.

போத்தி, *(arabe.)*, *V.* பௌத்தி.

*போத்திரம், (pôtra), soc ou coutre de charrue, la foudre d'Indiren, groin de cochon.

போத்திராயுதம், போத்திரி, (போத்திரம் ஆயுதம்), l'animal qui a pour arme son groin, *i. e.* le cochon.

போத்து, le mâle des animaux aquatiques, des amphibies et des animaux suivants: buffle, taureau, bœuf sauvage, tigre, cerf, chat, gayal, daim, paon, litière pour les animaux, l'oiseau செம்போத்து, jeune arbre.

போந்த, *part. de* போதுகிறது, suffisant, propre, convenable, capable, compétent: — காலம் temps convenable, excellent; — குணம் caractère convenable; — பிரகாரமாக d'une manière convenable, suffisante; — மனிதன் ou போந்தவன் homme capable compétent; போந்தது ce qui est suffisant: அதற்குப்போந்தபெயர், — பேர் le nom qui convient à cela, des gens suffisants pour cela.

போந்தவிமை. *P.* போதவிமை, *V.* போதரவு.

போந்தி, enflure.

போந்து, 1° la 7ᵐᵉ constellation lunaire dite அனுடம் jeune —, palmier: போந்தின்றுசேரன், (தார்), celui qui portait une guirlande de fleurs de palmier, *i. e.* le roi சேரன் 2° *gér. de* போதுகிறது.

போந்தை, 1° jeune —, palmier, la 7ᵉ constellation dite அனுடம், 2° *P.* போந்தாய் tu es allé...

போம், 1° crainte. 2° particule explétive 3° *imp. hon. de* போகிறது, allez, *pl.* போங்கள் allez. 4° *Part. fut. du même.* qui ira; போம்வழி le chemin par où l'on ira, par où l'on doit aller 5° 3° *pers. fut. du même*: அவன் —, அவள் —, அவர்கள் —, அது —, அவைபோம் il —, elle —, cela ira, ils —, ces choses iront: — போம், 1° allez, allez, vous pouvez aller. 2° cela suffira, ça ira.

போம்பல், l'arbre நீர்க்கடம்பு.

போயண்டர், போயிண்டர், போயிகள் *de l'anglais* boy), porteur de palanquin.

போயி, போய், *gér de* போகிறது.

போயினேன், *P.* போனேன், *parf. du même.*

போயிற்று, *ring.* போயின, *pl.* 3° *pers. parf. neut. du même.*

போரடி, *n. v. et imp. du suiv.* jeu où l'on frappe des cocos..., action de battre le blé; — வைக்கோல் tas ou meule de paille battue, la 1ʳᵉ couche d'une meule de paille.

போரடிக்கிறது, (போர், அடிக்கிறது), battre le riz ou autres céréales en frappant la gerbe sur quelque chose pour en faire sauter le grain, jouer en frappant des cocos.

போரடுக்குகிறது, போரடுக்குதல், (*id.* அடுக்குகிறது), amonceler, mettre les gerbes ou la paille en meule, faire une meule.

போராடல், போராட்டம், (*id.* ஆடல்), combat, bataille, lutte, importunité, rivalité.

போராடுகிறது, (*id.* ஆடுகிறது), livrer combat, combattre, se battre, guerroyer, lutter, faire la guerre, importuner: போராடிக்கொண்டிருக்கிறது être à —, combattre, être en guerre; போராடித்திரிகிறது, — பார்க்கிறது chercher à combattre, — l'occasion de se battre, exciter des querelles, des combats: போராடவாவென்று கூப்பிடுகிறது appeler —, défier au combat.

போராட்டல், (*id.* ஆட்டல்), importuner, lutter, plaisanter.

போரா, போராத *P.* போதாத insuffisant.

போராது, *P.* போதாது, il ne suffit pas, ou

போராமல், *P.* போதாமல், ne suffisant pas.

போரி, (போர்), rival, adversaire, antagoniste, égalité de qualité, — de forces: — த்தனம் rivalité.

போரிகை, *P.* போதிகை.

போரிடுகிறது, (*id.*), combattre, se battre, livrer bataille, se quereller, se disputer.

போரின்மை, (*id.*), n'y avoir pas —; absence de guerre, — de combat, paix.

போருடலல், போருடறல், போருடன்றல், (*id.* உடலல்), combat, bataille, ardeur —, fureur du combat.

போரும், *P.* போதும், il suffit.

போரேறு, (*id.* ஏறு), lion au combat, brave guerrier, héros, (épithète de) Rama, la planète Mars.

போரேற்றுகிறது, (*id.* ஏற்றுகிறது), mettre en —, élever une meule de blé ou de paille.

போர், 1° (பொருகிறது), guerre, combat, bataille, lutte. 2° tas, monceau, tas —,

meule de céréales battues ou non, — de paille, tas de riz, la 24e constellation lunaire dite சதையம், trou d'arbre. 3° *imp.* de போர்க்கிறது : கதிர்ப் — tas de gerbes non battues, monceau d'épis ; நெற் — tas de riz (en grain) ; வைக்கோல் — meule de paille ; போருக்கழைக்கிறது appeler —, défier au combat, — à la dispute ; போர்க்கறைகூவுகிறது, (போருக்கு, அறை), défier au combat ; போர்க்கறைகூவல் défi ; போர்க்கெழுச்சி, (போருக்கு எழுச்சி) marcher au combat, se mettre en campagne ; போர்க்கெழுவஞ்சி, (*id.* எழும்), le 34me des பிரபந்தம், panégyrique en vers ஆசிரியம் d'une armée qui marche à l'attaque des ennemis, le rois ou les guerriers étant couronnés de guirlandes de l'arbre வஞ்சி; போர்கலக்கிறது, — கலத்தல் engager le combat, livrer bataille, en venir aux mains; — க்கடா bélier ou buffle qui combat; — க்களம் champ de bataille; — க்கோலம் armure, attirail de guerre; — செய்கிறது combattre, faire la guerre; — க்குக்குடம் — ச்சேவல் coq qu'on fait combattre; — ச்சேவுகர், — ச்சேவகர் soldats, guerriers — த்தலைவன் général d'armée; — த்தேங்காய் cocos durs ; — த்தொழில்புரியேல் ne vous mêlez pas du métier de la guerre, — d'affaires de querelles ; — படுக்கிறது étendre la moisson dans l'aire pour la battre; — புரிகட்டுகிறது attacher une corde de paille autour d'un tas de blé ; — போடுகிறது mettre en tas, en meule; — ப்படை l'armée, gens de l'armée; — ப்பறை tambour de bataille; — மடந்தை la déesse fabuleuse de la guerre ou de la bravoure ; — மாந்தம் obstruction des entrailles dans les enfants, une des 8 maladies dites அஷ்டமாந்தம் ; — முடிகிறது, — மூட்டுகிறது exciter au combat, susciter des guerres, des querelles, des batailles ; — முள் éperons ou ergots du coq ; — முகம், — முனை face du combat, front de la bataille ; — மூளுகிறது le combat s'engager, s'animer; — விடுகிறது lancer —, exciter au combat, faire combattre ; — வீரன், — வல்லவன் brave —, guerrier, combattant, champion ; — வெல்லுகிறது remporter la victoire dans le combat, c'est une des 8 espèces de victoires dites அஷ்டவெற்றி ; — வைக்கிறது mettre en tas, — en meule.

போர்க்கிறது, -ர்த்தேன், -ப்பேன், -ர், -ர்க்க, *v. a.* போர்த்தல், *n. v.* envelopper, couvrir, — d'un linge, mettre un manteau; போர்த்துக்கட்டுகிறது tenir caché, arranger en dedans ; — க்கொள்ளுகிறது se couvrir d'un manteau ..., — la tête et les épaules d'une couverture, d'un drap..., envelopper secrètement ; — மூடுகிறது envelopper, cacher, tenir enveloppé ; பிள்ளையைச்சுற்றிலும் வஸ்திரத்தாற் போர்த்து வளர்த்திவைக்கிறது envelopper un enfant de langes et le coucher de son long.

போர்த்துகிறது, -த்தினேன், -த்துவேன், -த்து, -த்த, *v. a. V.* போர்க்கிறது.

போர்ப்பு, *n. v. du préc.* couverture, enveloppe, manteau, action de couvrir...

போர்ப்பை, (போர், பை), intérieur du sillon, pied du pieu planté au milieu de l'aire, auquel on attache les bœufs qui foulent la moisson : போர்ப்பைக் காளை *ou.*

போர்ப்பையன், (போர், பை), parmi les bœufs qui foulent la moisson celui qui est à l'intérieur et le plus près du pieu susdit.

போர்வை, *n.v. de* போர்க்கிறது, manteau, couverture, enveloppe, couvrir, cuirasse la peau (qui couvre le corps) ; — போர்த்துக்கொண்டிருக்கிறது être couvert d'un manteau, avoir une couverture ou une toile sur ses épaules; — ச்சட்டை manteau, vêtement de dessus ; — ச்சீலை toile qui sert de —, manteau.

போல, *inf. de* போலுகிறது, *acc.* comme: சூரியனைப்போல — comme le soleil, *V.* போலே, *au mot* போல்.

போலல், *opt. et n. v. du même*, ressemblance, comparaison.

போலாமை, *opt. et n. v. du même*, non conformité, différence.

போலி, 1° *n. v. du meme*, ressemblance, apparence, similitude, comparaison, représentation, imitation, chose de —, contrefaçon, — pour ridiculiser, moquerie, fausseté. 2° (bhôli), chameau : இவன் மனிதப் — il n'a que l'apparence d'un homme, (au fond c'est une bête) ; — காட்டுகிறது montrer des marchandises contrefaites, — mauvaises, montrer l'apparence au lieu de la réalité ; — ச்சரக்கு marchandise contrefaite, qui n'a de bon que l'apparence ; — த்தனம் ressemblance, apparence, — extérieure, contrefaçon, masque ; — நடை, — நடத்தை conduite contrefaite, — hypocrite, belle apparence extérieure, imitation ridicule de la démarche de quelqu'un ; — பண்ணுகிறது contrefaire, imiter, — pour ridiculiser ; — யெழுத்து lettres équivalentes, qui ont le même son et peuvent se mettre l'une pour l'autre, comme அயி. *P.* ஐ dans தைரியம் ou தயிரியம்; — வேலை ouvrage contrefait, qui n'a de bon que l'apparence, contrefaçon.

போலியாள், (போலி, ஆள்), homme qui

contrefait, hypocrite, — qui se couvre de belles apparences.

போலில், போலினும், போலின், போலி னும், cond de போலுகிறது si on —, quoiqu'on ressemble.

போலுகிறது, போன்றேன், போலுவே ன், போலு ou போல், போல, v. n. acc. போலுதல், n. v. ressembler, être semblable, comparable.

போலும், 1° part. et 3° pers. neut. fut. du préc. தாமரை — முகம் visage qui ressemble au nénuphar; முகந்தாமரை — le visage ressemble au nénuphar. 3° particule explétive: வடுவென்றகண்ணாய் வருந்தினைபோலும் ô toi qui as des yeux plus délicats qu'un fruit tendre, tu as eu, ce semble, de la peine.

போல், 1° épi broui, — sans grain, bambou, trou d'arbre. 2° *imp. et part. de போலுகிறது. 3° ou போலே (avec l'acc. ou le nom.)*, comme, de même que; எனக்குத் தகப்பன்போலிருக்கிறான் il est pour moi comme un père; ஓங்குகிறகுரும்பன்றிபோலேயாம் le thon est comme un cochon. Ce mot se met souvent après les noms verbaux en அது: நீர் செய்கிறதுபோலே comme vous faites. Dans le sens de comme, aussitôt que, il se joint aux participes en changeant அ en ஆ ou ajoutant ஆ au participe futur: நான்சொல்லுமாப் போலே சொல்லு dis comme je dirai; என்னைக்கண்டாப்போலே சினந்தான் aussitôt qu'il me vit il se fâcha. D'autres mettent ஆற் à la place de ஆ: comme, — si, aussitôt que அவனைதைச் சொன்னாற்போலே aussitôt qu'il eut dit cela; நான் வருமாற்போலே aussitôt que je serai arrivé; நீர் தூங்குகிறாற்போலே comme si vous dormiez; நான் வருகிறாற்போலே comme si je venais; நீர் புறப்படுமாற்போலே comme si vous étiez pour partir. Après le conditionnel en ஆல், போலே signifie surtout comme si கோபித்தாற்போலே பேசுகிறாய் tu parles comme si tu étais en colère.

போல்வர், n. app. de போலுகிறது, ceux qui ressemblent.

போல்வு, n. v. de போலுகிறது, ressemblance, similitude, égalité, comparaison.

போவ, P. போக, inf de போகிறது.

போவது, n. app. du même, ce qui ira, —, doit aller, ce qui est sur le point de.

போழ், imp. et part. du suiv.: — முகம் cochon dont le groin fouit la terre; — வாய் bouche fendue, —ouverte, —sans dents.

போழ்கிறது, ழ்ந்தேன், ழ்வேன், ழ், ழ, v. a. போழ்தல், n. v. fendre, diviser, — en deux, fouiller.

போழ்து, sync. de பொழுது, temps, occasion.

போழ்வு, n. v. de போழ்கிறது, fente.

போளம், 1° espèce d'aromate, — de drogue: on en distingue 2 espèces: கரிய — aloès de Socotora, et வெள்ளைப் — myrrhe. 2° espèce de pierre précieuse, la plante கிலக்கடம்பு.

போளி, espèce de pâtisserie ou de gâteau.

போறது, பேறேன், sync. de போகிறது, போகிறேன் aller, je vais.

போறல், sync. de போலுதல், ressemblance.

போறை, trou —, creux d'arbre, ou dans un arbre: — மரம், —விழுந்திருக்கிறமரம் arbre creux.

போற்றரவு, (போற்று), soin, conservation.

போற்றலர், (போற்று, அலர்), ennemis.

போற்றல், opt et n. v. de போற்றுகிறது conservation, protection, louange, adoration, vénération.

போற்றார், n. app. nég. du même, ennemis.

போற்றி, n. v. et gér. du même, louange hommage: — பஃறொடை la 10e section du சைவசித்தாந்தம்.

போற்றியர், (போற்றி), espèce de brames.

போற்றிமை, (id.), honneur, révérence, vénération, louange.

போற்று, conservation, louange, *n. v. imp. et part de.*

போற்றுகிறது, ற்றினேன், ற்றுவேன், ற்று, ற்ற, v. a. போற்றுதல், n. v. conserver, protéger, préserver, garder, sauver, louer, adorer, vénérer, prendre soin, élever, se garder de, réfléchir sur: வஞ்சம்போற்றுமின் prenez garde à la tromperie; போற்றிக்கொள்ளுகிறது, — செய்துகொள்ளுகிறது se vanter soi-même; — யடிவணங்குகிறது louer et se prosterner aux pieds de quelqu'un, புகழ்ந்தோரைப்போற்றிவாழ் vis heureux en protégeant ceux qui te louent.

போன, part. parf. de போகிறது qui est allé, passé: — வருஷம் l'an dernier: — போக்கு le chemin par où il ou l'on est passé, suivant l'occurrence.

போனகத்தி, (போனகம்), cuisinière, servante, esclave, *V.* மடைப்பெண்டாட்டி.

போனகம், riz cuit, nourriture: — என்பதுதானுகந்துண்டல் la nourriture et ce qu'on mange avec plaisir; போனகக்காரி cuisinière.

போயானால், போனால், *parf. et conditionnel de* போகிறது.

போனு, போன், (*télinga*), ratière, trappe.

போன்ற, *part. parf. de* போலுகிறது, semblable, qui ressemble.

போன்று, *gér. du même.*

பௌ, lettre syllabique composée de ப் et de ஔ paou.

பௌஞ்சு, (*ind.*), armée, rangée.

*பௌடகம், பௌடம், பௌஷம், (paoucha), le mois de தை ou janvier.

பௌடிகம், பௌடியம், un des 18 pouranas dit bhavichva pourana ou l'avenir, le 1er des Vêdas.

*பௌண்டிரம், (paoundra), une des divisions de l'Inde centrale, maintenant Chandail.

*பௌதிகம், (பூதம், ika), ce qui a rapport aux éléments ou qui en est formé, ce qui a rapport aux fantômes ou aux démons : பௌதிகவாதம் matérialisme ; — வாதி matérialiste; சுவாமி பூதபௌதிகங் களைப் படைத்தார் Dieu a créé les éléments et les choses qui en sont formées.

*பௌதிகன், (*ie.*), le maître des fantômes, *i. e.* Siven.

*பௌதிகம், (*id.*), monde, *V.* பௌதிகம்

பௌதிக, *adj.* terrestre, temporel, du monde.

*பௌத்தம், (புத்தன்), le bouddhisme, la secte —, le culte de Bouddha.

*பௌத்தரன், (புத்திரன்), petit-fils.

*பௌத்தன், *pl.* பௌத்தர், (புத்தன்), bouddhiste, adorateur de Bouddha.

பௌத்தி, (*arabe*), mort, acte.

*பௌத்திரம். 1° (புத்திரன்), ce qui a rapport au fils. 2° *P.* பவித்திரம், pureté.

*பௌத்திரன், *pl.* பௌத்திரர், (புத்திரன்), petit-fils. 2° *P.* பவித்திரன் homme pur.

*பௌத்திரி, (புத்திரி), petite fille.

*பௌத்திரிகம், (புத்திரன், ika), ce qui a rapport au fils ou au petit-fils.

*பௌத்திரிகேயன், (புத்திரிகை, êya), fils de la fille.

*பௌமம், (பூமி), chose terrestre, la planète de Mars, enfer, ambre gris: பௌமரத்தினம் corail.

*பௌமன், (*id.*), le prétendu fils de la terre, *i.e.* செவ்வாய் le régent de la planète Mars.

*பௌமி. (*id.*), la prétendue fille de la terre, *i e* சீதை.

*பௌமிகம், (*id.*), chose terrestre.

*பௌரகம், (பௌரம்), jardin autour d'une maison ou d'une ville.

*பௌர்ணமி, பௌர்ணிமி, (paournimâ) pleine lune.

*பௌரிணை, 1° (பூரணை), pleine lune. 2° jeune arbre.

*பௌரம், (புரம்), ville : பௌரசனன், (சனம்), citoyen d'une ville ; — ஸ்திரீ, பௌராங்கனை, (அங்கனை), femme de ville ; — சக்கியம் qualité de concitoyen.

*பௌரவர், (paourava), descendants de Pourou ancien roi de Hastinabouri, nommés aussi கௌரவர்.

*பௌராணிகம், பௌராணம், (புராணம் ika), ce qui a rapport aux —, secte des pouranas: பௌராணிகமந்திரம் prière qui ne contient pas la formule ஓம் dite பிரணவம்.

*பௌராணிகன், (*id.*), brame —, homme versé dans la lecture des pouranas.

*பௌரிகன், (bhaourika), trésorier, gardien de l'or, Koubêren, dieu prétendu des richesses.

*பௌருஷம், (புருஷன்), mesure d'un homme debout et les mains étendues en haut, virilité, force, vigueur, sperme.

*பௌரோடாசம், (புரோடாசம்), prière récitée en faisant une oblation de beurre clarifié ; பௌரோடாசிகன் gourou qui récite cette prière.

*பௌரோகித்தியம், (புரோகிதன், ya), qualité de gourou de famille, état —, emploi d'astrologue, prédiction, pronostic ; அவன் பௌரோகித்தியம் பண்ணினான் il a pronostiqué, prédit.

*பௌர்ணிமி, பௌர்ணிமை, பௌர்ணமாசி (paournimâ, paournamâsi), pleine lune, jour de la pleine lune.

*பௌலஸ்தி, (புலஸ்தியன்), la sœur cadette de Râvanen dite சூர்ப்பநகை.

*பௌலஸ்தியன், *pl.* பௌலஸ்தியர், (*id*) fils de புலஸ்தியன், *i. e.* Koubêren, Râvanen, Koumahakarnen et Vibhichanen.

*பௌலோமி, la fille de புலோமன், femme d'Indiren.

*பௌவம், 1° (parwan), nœud, jointure d'arbre, *v g.* de bambou, pleine lune. 2° mer, bulle d'eau, écume, sel.

பௌளி, espèce d'air, ou de mélodie, air femelle regardé comme la femme de l'air பூபாளம்.

*பௌனருத்தம், (புனருத்தம்), répétition, tautologie.

*பௌனர்ப்பவன், (புனர்ப்பவம்), fils additionnel, — d'une femme remariée, (admis à hériter par l'ancienne loi des Indous).

ம

ம், 10ᵐᵉ consonne tamoule et 5ᵉ lettre douce, se nomme மகரம். ம் final devant க se change en ங் devant ச en ஞ், et devant த en ந் Devant ம initial, cette consonne se perd à moins qu'elle ne soit précédée d'une seule syllable brève, *Ex.* மனம் et மகிழ்ந்தது font மனமகிழ்ந்தது la volonté s'est réjouie, mais தம் et மகன் font தம்மகன் son —, leur ou votre fils.

ம, 1° lettre syllabique composée de ம் et de அ, *ma* bref. 2° (ma), Brama, Siven, Vichnou, Yamen, temps, moment, saison, venin, poison, prière ou formule magique, la lune ou Sandiren, la 4ᵐᵉ note de la gamme tamoule qui correspond à fa 3° lettre médiale indiquant le parfait. *Ex.* என்மர், *P.* என்றார் ils ont dit.

மக, 1° *pl.* மக்கள், enfant, poupon, fils, âge tendre. 2° *P.* மகம், offrande. 3° *adj.* *de* மகம்; — ப்பால், — ப்பால்வார்த்தல், allaiter un enfant orphelin; — ச்சோறு, — ச்சோறளித்தல் donner du riz à un enfant; — ப்பெறுவித்தல் assister une femme en couches, ce sont 2 des 32 actes de bienfaisance dits அறம்-கடை.

*மககம், (mahaka), tortue.

*மககன், (*id.*), homme excellent, — distingué, Vichnou.

*மகங்காரம், (மகம், காரம்), orgueil.

*மகசம், (mahasa), connaissance, sorte, espèce.

மகடி, — க்குழல், *V.* மகுடி.

மகடு, மகடூஉ, jeune fille (non mariée), femme; — க்குணம்-ம் les 4 qualités ou caractères des femmes, *V. au mot* குணம்.

*மகண்மா, (மகள், மா), hermaphrodite.

*மகண்மை, (*id.* மை), état —, qualité de fille.

மகதந்திரம், (மகம்), un des 32 ordres d'architecture.

*மகதம், (magadha), le royaume de —, Magadha, sud de la province de Bahar, c'est un des 56 pays de la géographie indienne, le magadam ou மாகதி, langage de ce pays qui est une des 18 langues de l'Inde. Il ressemble au Pali des Bouddhistes.

*மகதன், (*id.*), habitant de Magadha, barde ou ménestrel de famille, *V.* மாகதன்.

*மகதாச்சரியம், (mahat *grand*, grande merveille.

*மகதி, 1° (mahati), le luth de Naraden, la plantes கத்திரி et சேம்பு. 2° *ou*

*மகதை, (magadhâ), poivre long, piment.

*மகத்திராத்திரு, (மகம், trâtrou *qui conserve*); Râmen dont le 1ᵉʳ exploit fut de défaire les géants qui troublaient le sacrifice de விசுவமித்திரன் son gourou.

மகத்தான, (மகத்து, ஆன), grand; — வியாதி grande maladie; — வெற்றி grande victoire.

*மகத்து, 1° (mahat), ce qui est grand, large, vaste, grand personnage, un grand, les grands. 2° *obl. de* மகம்; — ச்சனி la planète Saturne, lorsqu'elle se trouve dans la constellation மகம் ou Régulus (ce qui cause de grandes calamités, au dire des Indiens); இவனெனக்கு — ச்சனிபோலிருக்கிறான் il est pour moi comme Saturne dans Régulus; il est mon grand ennemi.

*மகத்துவம், (mahat *grand*, துவம்), grandeur, majesté, excellence; — சொல்லுகிறது célébrer les grandeurs (de quelqu'un).

*மகபதி, மகம், பதி), Indiren.

மகமது, மகம்மது, Mohammed, ou Mahomet, fondateur de l'Islamisme; — மார்க்கம், — சமயம் Mahométisme; — மார்க்கத்தான், — சமயத்தான் Mahométan.

*மகமேரு, *P.* மகாமேரு.

மகமை, don pour bonnes œuvres, donation à une église ou à un temple par les marchands ou les cultivateurs, revenu par privilège ou legs, certain tribut donné au roi de Travancore; கோயில் — espèce de dîme donné à un temple (autrefois ordonnée par les rois, aujourd'hui en bien des endroits maintenue par la coutume ou volontaire et comme un ex-voto), droit ou taxe en argent ou en espèce.

*மகம், 1° (makha), sacrifice, oblation. 2° (meha), rayon, lumière, lustre, éclat, fête, bufle, 3° (magha), plaisir, bonheur, félicité, le pays des Mags autrement Aracan. 4° (maghâ), la 10ᵐᵉ constellation lunaire contenant 4 ou 5 étoiles figurant une maison, probablement l'alpha, le gamma, le dzêta, l'êta, et le nu du Lion. Les Indiens observent le passage de la pleine lune dans cette constellation au mois de மாசி. Si elle laisse plus d'étoiles au nord, ils en pronostiquent la fertilité, et le contraire, si el-

le en laisse plus au sud : மகத்திருநாள் fête du மகம், — payenne lorsque la lune est dans cette constellation au mois de மாசி; — முறை ordre régulier d'un sacrifice indou, bouquet, feston ; — வொட்டம்பார்க்கிறது, (ஓட்டம்), observer le passage de la pleine lune à travers la constellation மகம், pour entirer les pronostics susdits.

*மகரந்தம், (makaranda), nectar, miel —, pollen des fleurs, anthère, callou ou toddi frais, le couil ou coucou indien, abeille, manguier doux dit தேமா, espèce de jasmin, jasminum pubescens, filament du nénuphar.

*மகரம், (makara), monstre, — marin, poisson fabuleux qui au temps du déluge, disent les Indous, dirigea la barque de Satyavrata, crocodile, requin, — cornu (c'est une des marques de la royauté), le signe du Capricorne (représenté ayant la tête et les pieds de vant d'un antilope, avec le corps et la queue de poisson, c'est l'emblème ou la figure représentée sur le) drapeau de Kâmen, un des 9 trésors de Koubéren dit நவநிதி, une des 9 pierreries du monde des dieux de la fable indoue, la lettre ம, pollen des fleurs, désir, couleur jaune, or de couleur de nénuphar ; — உயர்த்தோன், V. மகரகேதனன் ; மகரகந்தம் oignon ; — குண்டலம் pendants d'oreilles à figure de requin ; — கேதனம், — கேது, — த்துவசம், — க்கொடி la bannière du poisson, — de Kâmen qui représente un Capricorne ; — கேதனன், — கேது,க் — கொடியோன், — த்துவசன் Kâmen dont le drapeau porte l'image du மகரம் ou Capricorne; — க்குறுக்கம் la lettre ம் abrégée et qui n'a qu'un quart de mesure comme போலும் P. போலும் ressemblant, மருண்ம் P. மருளும் ; — சங்கிராந்தி passage du soleil du signe du Sagittaire dans celui du Capricorne ; — ச்சர équation parallactique de l'orbite des planètes supérieures pour le 1er et dernier quadrant ou pour 6 signes à partir du Capricorne et comptée du soleil : quant aux planètes inférieures c'est l'équation de l'élongation pour les 6 mêmes signes ou équation pour changer la long itude héliocentrique en longitude géocentrique. (Le கர்க்கிச்சர sert à compter en partant du Cancer) ; — தோரணம் festons de toile bariolée et brodée—, franges suspendues à travers les rues, festons suspendus aux portes ; — மண்டலம் tropique du Capricorne ; — மாதம் le mois de தை, — où le soleil se trouve dans le Capricorne ; — மீன் le requin ; — யாழ் une des 4 espèces de luth ; — வியூகம் armée rangée en bataille sous la forme d'un மகரம் ou monstre marin ; — ராசி le signe du Capricorne ; — வாழை espèce de bananier dite மருகு ou musa paradisica, jasmin sauvage.

மகரம்பூ, espèce d'anis, fenugrec.

*மகராகரம், (மகரம், ஆகரம்), la demeure du மகரம், i. e. l'océan.

*மகராங்கம், (id. அங்கம், marque), océan.

*மகராங்கன், (id.), celui qui a pour emblême un மகரம், i. e. Kâmen.

*மகராசன், sync. de மகாராசன், homme riche, heureux, grand personnage, homme vertueux.

*மகராசி, fém. du préc. femme riche, heureuse.

*மகராசுவன், (மகரம், அசுவம்), celui qui a pour monture un monstre marin, i. e. வருணன்,

*மகாராட்டிரம், P. மகாராட்டிரம், pays —, langue des Mahrattes.

*மகராயனம் (மகரம், அயனம்), solstice du Capricorne, — d'hiver.

*மகராலயம், மகராலயம், (id. ஆலயம்), ou

*மகரி, (மகரம், i), la demeure des monstres marins, i. e. la mer.

மகரிகை, (id. ikà), feston, V. மகரதோரணம்.

*மகரிஷி, (மக, P. மகா), grand richi.

மகருதம், la plante கொடிவேலி.

மகரூர், 1° (arade), fixé, établi 2° (மகர், ஊர், le village des fils.

மகர், dl de மகன் fils.

*மகர்லோகம், மகலோகம், (mahar P. mahat grand, un des 7 mondes supérieurs de la fable indoue, situé à 10 millions de யோசனை au delà de l'étoile polaire et résidence des saintes gens qui survivent à la destruction des autres mondes.

*மகவன், மகவான், (மகம்), l'heureux, surnon de) Indiren.

மகவாட்டி, (மகவு, ஆட்டி) femme qui a un ou plusieurs petits-enfants.

மகவு, (மக), enfant, fils, petit des animaux qui vivent sur les arbres.

மகளிக்கீரை, plante mangeable dite பண்ணைக்கொடி.

மகளிர், மகளிர், Pl. dd மகள், filles, femmes : மகளிரால் மலர்மரம்-ம 10 espèces d'arbres ou d'arbrisseaux qui bourgeonnent et fleurissent, au dire des poètes, dès qu'ils sont regardés ou traités ainsi qu'il suit par les femmes de la 1re classe dite பதுமினி, savoir ; மகிழமரம் mimusops

elengi qui fleurit lorsqu'on le goûte : எழிலைம்பாலைமரம் echites scholaris, lorsqu'on lui montre de l'affection ; பாதிரிமரம் bignonia cheleonides, l'orsqu'on le méprise; முல்லைக்கொடி jasminum trichotomun, lorsqu'on rit ; புன்னை catophyllum inophyllum, lorsqu'on danse ; குரா webera corymbosa, lorsqu'on l'embrasse ; அசோகு uvaria longifolia, lorsqu'on le frappe du pied ; குருக்கத்தி gaertnera racemosa, lorsqu'on chante ; மரா diospyros ebenaster, lorsqu'on le regarde ; சம்பகம் michæfia champaka, lorsque l'ombre le touche.

மகள், 1° (மக்), fille, jeune fille ou femme (en général). 2° nièce (un homme appelle ainsi la fille de son frère, et une femme, la fille de sa sœur).

மகன், 1° (*id.*), fils, enfant, garçon, homme, mari, *pl.* மகர், மகார் *et ordinairement* மக்கள். 2° neveu (pour un homme le fils de son frère, pour une femme le fils de sa sœur).

மகன்மை, (மகன்), état —, qualité de fils.

*மகா, (mahâ), grand, haut, élevé, large, gros, puissant, abondant, nombreux, excellent, (il se met surtout dans les mots composés) : — அபூர்வம் grande rareté : — அரிது grande difficulté, chose très rare ou très difficile; — அரியதொழில் emploi —, ouvrage très difficile ; — அவதானி homme très studieux, — très apliqué, d'une grande science, d'excellente mémoire ; — அவலக்ஷணம் grande difformité, — inconvenance ; — கச்சம் la mer aux larges bords, montagne ; — கச்சன் le prétendu roi de la mer, *i. e.* வருணன்; — கதம், (gada *maladie*), grande maladie, fièvre ; — கதி. la fin suprême, le paradis ; — கந்தம், 1° grande racine, grosse racine mangeables, espèce d'igname. 2° grande odeur. *i. e.* ail, oignon, espèce de roseau, calamus fasciculatus, gomme, myrrhe ; — கர்வம், — கருவம் 10 trillions ; — காயம் grande paie, grand corps, *i. e.* éléphant ; — காலம் manguier ; — காலன் le grand nègre, *i. e.* Routtiren, le destructeur, Nandi portier de Siven; — காளி la grande négresse, *i. e.* துருக்கை; — காவியம் grand poème épique, — régulier et classique ; — கிதி un sextillion ; — கிரி grande montagne ; — கிரிவம், — கிரிவி le grand cou, *i. e.* le chameau ; — குலம், — குலீனம், — கூலம் bonne famille, — caste ; — கூபம் puits large et profond ; — கோஷம் grand bruit, marché, foire ; — கோணி 10 quintillions ; — கோரம் chose très terrible, une division de l'enfer; — சகை, — சகா la plante ou l'arbre mahâsahâ (*très endurante*), dont les fleurs ne se flétrissent point, gomphræna globosa, *V.* பருதோன்றி ; — சங்கம் 100 quatrillions, os, os humain, un des trésors de Koubêren, front ; — சங்காரம் destruction considérable, — générale ; — சண்டன் homme très violent, un des serviteurs de Yamen ; — சத்தி, — சக்தி grande force, — énergie, grand pouvoir, (en style païen) Soupramanien dieu de la guerre ; — சத்துவன் homme très fort, excellent, juste, vertueux ; — சம்பு nom d'une plante, espèce d'eugenia ; — சனம் les grands, les principaux, brames —, les chefs d'un village ; — சனன் (சனம்), grand, homme éminent, illustre, de haute naissance, commerçant ; — சாந்தபனம் le grand santapana, espèce de pénitence païenne, qui consiste à se nourrir le 1er jour d'urine de vache, le 2e de bouse de vache, le 3e de lait, le 4e de lait caillé, le 5e de beurre liquéfié, le 6e d'eau où l'on a fait bouillir de l'herbe dharba, et à jeûner le 7me ; d'autres mettent 3 jours à chaque observance, d'autres se bornent aux 6 premiers jours ; — சாகசம் grande violence, attaque brutale ; — சாகசிகன் pillard, voleur qui enlève par force, injuste assaillant ; — சுகம் grand plaisir, — bienêtre, copulation ; — சுக்கிலை la grande blanche, *i. e.* Sarasvati ; — சுத்தி grande pureté, huître à perles ; — சுப்பிரம் grande splendeur, — blancheur, argent ; — சுரூபி personne très belle ; — சுவேதம் grande blancheur, la plante சிறுவாலுருவை, espèce de petit concombre, sucre candi ; — சுவேதை, *V.* மகாசுக்கிலை ; — சூட்சுமம் grande subtilité ; — சூதம் tambour de guerre ; — சூத்திரன் grand soudras, *i. e.* berger ; — சூத்திரி bergère, vendeuse de lait ; — சேனன் général d'armée, Soupramanien, général des armées des dieux indous, le père du 8me Djaïnas ou சைனன் du présent âge ; — சைவம் une secte de Siven ; — சோபம் 100 sextillions ; — ச்சுவாலம், (சுவ[illegible]), feu du sacrifice ; — ஸகந்தம் le cham[illegible]au long cou ou aux larges épaules ; [illegible]தலி, (ஸ்தலம்), la terre ; — ஸ்மசானம் le grand cimetière, *i. e.* Bénarès ou Kâsi où beaucoup de gentils viennent pour y mourir et y être brûlé dans la persuasion d'aller sûrement et promptement au paradis ; — தந்தம் grande dent, défenses d'éléphant, l'éléphant aux grandes défenses ; — தமப்பிரபை lueur fort

ténébreuse, la division la plus basse de l'enfer indou dont les flammes sont très obscures; — *தரு* la plante euphorbia; — *தலம்* lieu vaste, le 5e des 7 monde inférieurs des Indous en descendant, résidence des *நாகர்* ou serpents, des *அசுரர்*, des *தைத்தியர்* et autre êtres malfaisants; — *தனம்* grande richesse, chose de grand prix, or, encens, riche vêtement, moisson, agriculture; — *தனன்* homme très riche; — *தாது* le principal minéral, *i. e* l'or; — *தாரு* le grand arbre, le pin dêvatârou; — *தியாகம்* renoncement complet, — à tout; — *தீவு* la grande île, les îles Maldives qui n'en faisaient autrefois qu' une; — *துந்து*, — *துந்துமி* gros tambour, tambour de guerre; — *துருமம்* grand arbre, l'arbre *அரசு* ficus religiosa; — *தேவன்* grand Dieu, (chaque sectaire l'applique à son dieu particulier, ordinairement il se dit de) Siven, nom propre; *மழையும் பிள்ளைப்பேறும் மகாதேவருக்குந் தெரியாது* la pluie et la naissance des enfants sont des mystères inconnus mêmes aux grands dieux indous; — *தேவி* grande déesse prétendue, Dourgâ ou *துருக்கை*; — *தோரணை* espèce de grand compte; — *நடன்* le grand danseur, *i e.* Siven; — *நரகம்* le grand enfer, une des divisions de l'enfer indous; — *நவமி* le principal — 9e jour des mois lunaires, la fête des armes dite *ஆயுதபூசை* qui se célèbre le 9me pour de la lune qui commence dans le mois de *புரட்டாசி*; — *நாடு* vaste contrée, assemblée générale du peuple d'un pays; — *நாதம்* grand bruit, ce qui en fait, conque, lion, éléphant, instrument de musique, nuage, —noir chargé de pluie, oreille, chameau; — *நிசி*, — *நிசை* nuit profonde, *i e.* minuit; — *நிதி* un des 9 trésors de Koubêren; —*நித்திரை* profond sommeil, le grand sommeil, *i. e.* la mort; — *நிம்பம்* le grand melia, *i. e.* melia semper virens; — *நீசன்* l'être très vil, *i. e.* le blanchisseur (qui se charge de toutes les saletés des autres); — *நீலம்* le bleu foncé, émeraude, un des serpents, les plantes verbesina scandens et *கையாந்தகரை*; — *நுட்பம்* chose très petite, — fine, un atome; — *நேமி* corbeau; — *நோன்பு* grand jeûne, jeûne des païens, jeûne qu'ils observent à la fête —, fête des armes dite *ஆயுதபூசை*; — *பக்ஷம்* grande amitié, — bonté, espèce de canard; — *பக்ஷி* gros oiseau, hibou; — *பட்டியவள்* c'est une femme très dissolue; — *பதம்* grand pas..., grande route, principale porte ou entrée d'une ville, — d'une maison, fin de la vie; — *பதகமம்* entrée dans la grande route de tous les hommes, *i.e.* la mort; —*பதுமம்* un des 9 trésors de Koubêren, nénuphar blanc, un quatrillion; — *பதுமன்* un des 8 serpents fabuleux qu'on dit supporter le monde, *கின்னரன்* ou serviteur de Koubêren; — *பத்திரை* le Gange; — *பலம்* grande force, — utilité, l'arbre *கொழிஞ்சி* espèce d'oranger, l'arbre fruitier, ægle marmelos; — *பலன்* homme très fort, robuste, air, vent; — *பலி* grand sacrifice, *ou* — *பலிச்சக்கரவர்த்தி* l'empereur Mahâbali, souverain de *மகாபலிபுரம்*, un des *தைத்தியர்* et des *சிரஞ்சீவியர்*. (Vichnou dans son incarnation en nain dit *வாமனன்*, le priva par ruse du pouvoir qu'il avait acquis, disent les Indous, sur la terre et sur le ciel; mais en considération de ses mérites, il lui laissa la souveraincté du *பாதாளம்*); — *பாகன்*, (*பாகம்*), homme très vertueux, qui a les 8 vertus cardinales; — *பாதகன்*, — *பாதகி* grand scélérat, — criminel; — *பாதகம்*, — *பாபம்* grand crime, — péché; — *பாரதம்* le grand poème nommé *பாரதம்*; — *பிரபு* grand prince, roi, Indiren; — *பிரபம்*, — *பிரவம்*, (*பிரபை*), grande lumière, lumière d'une lampe; — *பிரளயம்* grand déluge, destruction du monde qui, au dire des Indous, arrive après chaque période de 4, 320 millions d'années, destruction totale de l'univers qui arrive, selon eux, après la période de l'âge de Brama, *i. e.* de 100 ans, dont chaque jour égale le nombre susdit et chaque nuit est d'égale durée. A l'expiration de ce terme les 7 mondes avec leurs saints, leurs dieux et Brama lui-même sont anéantis. *V.* *கற்பம்*; — *பிராணம்* ce qui vit très longtemps, corbeau; — *பிராமணன்* brame éminent; — qui officie aux funérailles; — *பீதன்* homme peureux; — *பீமன்*, — *பீஷ்மன்* le guerrier très formidable, *i. e.* le roi *சாந்தனு* père de *பீஷ்மன்*; — *புருஷன்* excellent —, grand homme; — *பூதம்* élément primitif, — principal, *V.* *பஞ்சபூதம்*; — *பூரி* 10 novillions; — *பெலா* la plante *பேராமுட்டி*; — *போதி* docteur bouddhiste; — *ப்பிரகாசசத்தி* mica dit *அப்பிரகம்*; — *ப்பிரதோஷம்*, (suivant les Sivénistes) le temps propice par excellence, le soir du 13e jour après la nouvelle ou la pleine lune, temps où ces sectaires attendent plus d'effets de leurs exercices religieux; — *மகம்* jour où la planète Jupiter se trouve en conjonction avec la pleine lune dans la constellation *மகம்* au mois

de மாசி, V. மாமாங்கம்; — மகாப்பட்ட (மகா répété), très grand, le plus grand; — மசானம், P. மகாஸ்மசானம்; — ம தம் éléphant en rut, grand orgueil, fureur, ivresse; — மதி esprit supérieur, génie; — மந்திரி premier ministre; — மாத் திரன் ministre (d'un roi), homme riche, heureux, conducteur d'éléphant; — மாத் திரி femme de gourou, — de ministre, — riche; — மாயை illusion extrême, — du monde, chose non réelle, la grande trompeuse, i. e. துருக்கை ou பார்வதி; — மாரி la grande destructrice, i. e. துருக்கை; — மிருகம் le grand animal i. e. l'éléphant: — மிருத்து, — மிருத்யு le grand tueur, i. e. Siven; — முகம் le long visage, — museau, le crocodile: — முனி grand anachorète, (il s'applique à) Agastyen, Bouddha, Vyasen, Vasichten; — மேதம் l'arbre de corail erythrina indica, drogue tonique; — மேதை la plante மருளூமத்தை; — மே ரு grande montagne, la montagne d'or, — fabuleuse des Indous dite மேரு; — மைத்திர ன் le grand ami, i. e. Bouddha; — யந்திர ம் grande machine, — mécanique; — யந் திரம், — mécanique; — யாகம் le grand sacrifice, selon les Indous, il consiste en 5 choses: étude des Védas, offrande de sacrifices aux dieux, hospitalité envers les hôtes, libation d'eau aux mânes, et nourriture répandue par terre pour toutes les créatures; selon d'autres, il consiste à festoyer les brames, les dieux, les mânes, les parents et soi-même; — யுகம் la grande période, collection des 4 யுகம் ou période de 4, 310,000 ans; — ரசதம் or: — ரசனம் or, safran; — ரசம் liquide copieux ou excellent, eau de riz, dattier sauvage, phœnix sylvestris; — ரதம் grand désir, — char, char qui est suivi de 11 mille autres chars; — ரதன் guerrier monté sur un char et qui combat avec 11 mille autres guerriers aussi sur des chars; — ராச கர், — ராசிகர் espèce de demi-dieux, (on en met 226); — ராசகுதம், — ராசபலம், — ராசாம்மிரம், (அம்மிரம்) mangues dignes d'un roi; — ராசன் grand roi, empereur, roi, prince, chef, grand, homme riche, — distingué, vertueux, — sans souci, (surnom de) குபேரன், possesseur d'éléphants, gourou de Samanées ou Djaïnas; — ராசாதிராசன் empereur suzerain; — ராசி grande dame. femme riche; — ரா ட்டிரம், — ராஷ்டிரம் pays — langue des Mahrattes, ராஷ்டிரி la langue —, le mahratte; — ராத்திரம் nuit profonde, i. e. minuit, le milieu de la nuit; — ரூபம் résine; — ரூபகம் drame, composition dramatique, tamoul des drames; — ரௌரவ ம் une des divisions de l'enfer des Indous; — லக்குமி, — லட்சுமி la grande Lakchimi i. e. Sarasvati femme de Brama; — லோகம், 1° le grand métal, i. e. pierre d'aimant, caillou. 2° le grand monde, un des 7 mondes supérieurs des Indous autrement dit மகர்லோகம்; — லோலம் corbeau; — வ சம் marsouin du Gange; — வராகம் le grand cochon, Vichnou dans son incarnation en cochon blanc; — வல்லி l'arbre வில்வம்; — வனம் grande forêt, grand désert; — வாக்கியம் grande phrase, long mot, nom d'une formule religieuse parmi les Sivénistes et les Advitas ou அத்துவிதர்; — விஷுவம் entrée du soleil dans le signe du Bélier, équinoxe du printemps; — வி ஷம் poison terrible, petit serpent venimeux qu'on suppose avoir 2 têtes; — வீந் து talc dit அப்பிரகம்; — விரதம் grande pénitence, la secte dite வீரசைவம்: — வி ரதர் grands pénitents, les sectaires dits வீ ரசைவர், les linganistes; — விருகதி les plantes கத்தரி et சேப்பு; — விருக்ஷம் la plante சதுரக்கள்ளி; — வியம் ciel, atmosphère, jarre d'eau, cœur, caverne, trou; — வீசி une des divisions de l'enfer des Indous; — வீரம் grande bravoure, vase servant aux sacrifices, feu du sacrifice ஓமம், le couil ou coucou indien, lion, cheval blanc, foudre d'Indiren; — வீரன் héros, homme très brave, Agni ou le feu, Vichnou, le faucon கருடன்; — வேகம் grande vitesse, singe, animal très leste.

*மகாகவம், (மகா, ஆகவம்), combat, grande guerre, — bataille.

*மகாகாசம், 1° id. ஆகாசம்), plaine, campagne, grand air. 2° (id. காசம்), forte phthisie, toux. 3° (id. ஆசம், hâsa), hennissement du cheval.

*மகாக்கினி, 1° (id. அக்கினி), grand feu. 2° (மகம், அக்கினி), feu de sacrifice.

*மகாங்கம், (id. அங்கம்), l'animal au grand corps i. e. le chameau.

*மகாசம், (id. அசம்), grande chèvre.

*மகாசன், (id. சன் né), homme illustre, de haute naissance.

*மகாசயம், (id. ஆசயம்), mer, océan,

*மகாசயன், மகாசனன், (id. ஆசயம், சனம்), prince, gentilhomme, homme libéral, généreux.

*மகாத்துமா, (id. ஆத்துமா), grande âme, grand personnage, homme excellent éminent, magnanime, généreux, savant.

*மகாநசம், (*id.* anasa riz), cuisine, — où on cuit le riz.

*மகாநுபாவன், (*id.* அநுபவம்), grande âme, homme généreux, magnanime, personnage distingué, — éminemment religieux, l'Être suprême, Dieu.

*மகாபவன், (மகம், பவன்), le prétendu fils de la constellation மகம், *i. e.* Soukren.

*மகாபாசகன், (mahâpàsaka), religieux —, mendiant.

மகாபூ, 1° (மகா), grande fleur, grand cumin. 2° *V.* மகாபவன்

*மகாரண்ணியம், (மகா, அரணியம்), grande forêt, grand désert

மகார், *pl. de* மகன், fils, enfants.

*மகாலயம், (மகா ஆலயம்), grand —, temple, sanctuaire, le monde de Brama, place de re..., asile, lieu de pèlerinage, arbre cons... à une divinité.

*மகாலயன் (*id.*), Dieu, l'Être suprême, Brama

மகாற்பியம், (மகா), célébrité, gloire, *V.* தலைமை.

*மகானந்தம், (*id.* ஆனந்தம்), béatitude finale.

*மகானலம், (மகம், அனலம்,) feu du sacrifice ஓமம்.

*மகான்னவம், மகார்ணவம், (*id.* அன்னவம், *P.* அருணவம்), la grande —, mer, océan.

மகான், élément qui produit l'air, principe des 3 caractères dits முக்குணம், (mahân); grand.

*மகி, 1° (mahi), la terre. 2° *f. de* மகன் fille.

*மகிகை, (mahikâ), brouillard épais, gelée.

*மகிஷம், மகிடம், (mahicha), buffle, c'est l'emblème du drapeau et la monture de Yamen: மகிஷத்துவசன், — வாகனன் celui qui a un buffle pour l'emblème de son drapeau et pour monture, — *i. e.* Yamen; — சோசனை pierre biliaire du buffle.

*மகிஷன், (*id.*). Mahichen démon ou அசுரன் à tête de buffle tué par துருக்கை ou காளி: மகிஷன் —, மகிஷற்செற்றாள் *ou* மகிஷமர்த்தனி la meurtrière —, la destructrice de Mahichen, *i. e.* Kâli ou Dourgâ.

*மகிஷாசுரன் ,(மகிஷன், அசுரன்), l'asouren Mahichen (susdit).

*மகிஷி, (mahichi), bufflonne, reine couronnée.

மகிடி, *P.* மகுடி.

மகிடிக்கிறது, *V.* மக்களிக்கிறது.

மகிதம், (mahita), le trident de Siven.

மகிதலம், (மகி), la terre.

*மகிந்தகம் (mahiadaka), rat, mangouste, corde du timon d'une charrette.

*மகிபதி, மகிபன், மகிபாலன், *P.* மகிப தி... roi.

*மகிமா, (mohimâ), pouvoir de se grossir sans fin, c'est un des 8 dons fabuleux dits அஷ்டமாசித்தி, *gu.*

*மகிமை,(*ie.*), grandeur, majesté, gloire, magnificence, pompe: — செய்கிறது, — படுத்துகிறது glorifier, honorer; — யாயிருக்கிறது être glorieux, majestueux, pompeux; — புள்ள illustre, glorieux, éminent: தபோ — யுடையவன் homme d'une éminente pénitence, — qui par sa pénitence a obtenu des dons merveilleux; — சிறந்தநாமம், — புள்ளநாமம் nom glorieux, — illustre.

*மகிரன், (mahira), le soleil

மகிலம், *P.* மயிலம், plume de paon.

*மகிலை (mahilâ), femme, — ivre, furieuse.

மகிழம், *adj. de* மகிழ்: மகிழ்மரம் l'arbre mimusops elengi; மகிழம்பூ sa fleur dite fleur du Tonquin.

மகிழுகிறது, ழ்ந்தேன், ழுவேன், ழு, ழ், ழும், *part. fut. ou*

மகிழ்கிறது, ழ்ந்தேன், ழ்வேன், ழ், ழ், *v. n.* மகிழ்தல், *n. v.* se réjouir, se livrer à la joie, être content, joyeux, s'égayer.

மகிழ், 1° (மகுலம்), l'arbre mimusops elengi, *dont l'adj. est.* மகிழம். 2° *imp. et part. du préc.* 3° *ou*

மகிழ்ச்சி, மகிழ்வு, *n. v. de* மகிழ்கிறது, joie, gaieté, allégresse, contentement, plaisir, délice: மகிழ்ச்சிபொருந்துகிறது être plein de joie, être joyeux; மகிழ்ச்சியாய் joyeusement, gaiement.

மகிழ்நன், (மகிழ்), homme joyeux, mari, chef d'un pays cultivé.

மகிளம், pétale, feuille de fleur.

மகிள், மகிளமரம், *P.* மகிழ், மகிழமரம்.

மகிளிக்கிறது, *V.* மக்களிக்கிறது.

*மகினம், (mahina), royaume.

மகீ, (mahi), la terre, vache, la mahy (en anglais, Mhye), rivière de la province de Malva qui tombe dans le golfe de Cambay; — சுதன் le fils de la terre, செவ்வாய் le régent ou conducteur de la planète Mars, né au dire des Indous, près d' Oudjein, de la terre arrosée de la sueur de Siven; — தரம், — த்திரம் le soutien —, la force de la terre, *i. e*, montagne; — தலம் surface de la terre; — பதி, — பாலன், — பர்த்தா ou பத்தா le maître, le protecteur de la terre, *i. e.* roi; — ப்பிராசீரம் ce qui entoure la terre, *i. e.* l'océan; — மகமா

ன de terre, terrestre; — ருகம் chose née de la terre, arbre; — வனை ver de terre, achée.

மஹீபன், (*id*, pa *qui protége*), **roi.**

*மகுடம், (makouta), couronne, diadème, tiare, ornements de couronne, crête, bord de tambour etc... 2° un des 28 livres des Sivénistes, sorte de pendant d'oreilles à l'usage des femmes dits கல்லைடக் கொப்பு obscurité:. மகுடபங்கம் injure à la couronne; — மரம், *P.* மகிழமரம்; — ராமக்கிரியம் nom d'un air ou mélodie; — வர்த்தனர், — வர்த்தனர் princes — têtes couronnées, rois, chefs heureux; மகுடமுமந்தாரமுமாயிருக்கிறது le temps est obscur et nébuleux; கண்மகுடமாயிருக்கிறது la vue —, l'œil être trouble et obscur; பாம்புமகுடத்திலே கிடக்கிறது le serpent être dans le temps où il a la vue courte (quand il change de peau).

*மகுடாதிபதி, (மகுடம், அதிபதி), roi —, prince —, chef couronné.

மகுடி, 1° *ou* — க்குழல் hautbois ou flageolet de jongleur et d'enchanteur de serpents, — pour charmer les serpents; il est fait avec la gourde de la plante cucurbita lagenaria, 2° *V.* மௌடி.

*மகுதி, (makouti), ordre du gouvernement adressé à un Soudras.

*மகுரம், (makoura), miroir, cristal, bâton d'une roue —, roue de potier, bouton de fleur, l'arbre மகிழமரம் à fleurs jaunâtres et odoriférantes.

*மகுலம், (makoula), fleur, —épanouie, l'arbre மகிழமரம்.

*மகேசன், (மகா, ஈசன்), 1° *V.* மகேசுரன், Indiren, talc dit அப்பிரகம்; மகேசபந்து l'ami de Mahèsa, *i. e.* l'arbre ægle marmelos.

*மகேசுரன், மகேசுவரன், மகேச்சுரன், மகேச்சுவரன், (*id.* ஈச்சுவரன் le grand maître, le grand Dieu, (en style païen) Siven (sous une de ses 5 formes suivant les Sivénistes de la péninsule).

மகேசுவரி, மகேச்சுவரி, *fém. du préc.* la grande maîtresse, (en style païen) Parvadi.

*மகேந்திரம், (*id.* இந்திரம்), montagne, chaine de montagnes, une des 7 principales de l'Inde (probablement les Gattes septentrionales).

*மகேந்திரன், (*id.*), le grand Indiren, le roi des dieux indous: மகேந்திரசாலம் le 55me des கலைக்கியானம், art de faire des merveilles — des prestiges dans le ciel et sur la terre; — நகரம் la ville d'Amaravati, capitale fabuleuse d'Indiren.

*மகேந்திராணி, (*id.* இந்திராணி), Indirâni femme d'Indiren.

*மகேலிகை, மகேலை, (mahêlâ, ikâ), femme.

*மகைசுவரியம், (மகா, ஐசுவரியம்), grandes richesses.

*மகோததி, (*id.* உததி), la grande —, mer, Indiren.

*மகோதயம், (*id.* உதயம்), élévation, éminence, supériorité, propriété, grandeur, orgueil, béatitude finale, abondon, la ville et le district de Kanodge *ou* கன்னியாகுப்சம், jour favorable.

*மகோதயன், (*id.*), maître, Seigneur.

*மகோதரம், (*id.* உதரம்), gros ventre, hydropisie.

*மகோதரன், (*id.*), gros ventru, hydropique, un des ministres de Râvanen.

*மகோத்தமம், (*id.* உத்தமம்), grande perfection.

மகோபநிடம், un des 32 உபநிஷதம்.

*மகோபத்திரவம், (*id.* உபத்திரவம்), grande tribulation.

*மகோரகம், (*id.* உரகம்), grand serpent, *au pl. m.* மகோரகர் espèce de demi-dieux indous de la race serpentine habitants du பாதாளம்.

*மகோல்லாசம், (*id.* உல்லாசம்), grande joie.

*மகோர்ச்சவம், *P.* மகோற்சவம், (*id.* உற்சவம்), grande fête.

*மகோற்கை, (*id.* உற்கை), grand météore, *i. e.* la foudre.

*மகோற்சாகம், (*id.* உற்சாகம்), grande diligence, — activité, grand effort.

*மகோற்சாகன், (*id.*), homme très actif, roi qui possède tous les accessoires de la royauté.

*மகோற்பலம், (*id.* உற்பலம்), nénuphar.

*மகோன்மதம், (*id.* உன்மதம்), fanatisme, frénésie, enivrement, ivresse, passion extrême.

*மகோன்னதம், (*id.* உன்னதம்), sublimité, grande hauteur, palmier: மகோன்னதபலசாலிகள் hommes très grands et forts, — et puissants, géants.

*மகௌஷதம், (*id.* ஔஷதம்), bon remède, ail, poivre long, gingembre sec, et beaucoup d'autres drogues.

*மகௌஷதி, (*id.*), bon remède, noms de diverses plantes.

மக்கடிக்கிறது, *P.* மட்கடிக்கிறது, endommager, détruire, perdre.

மக்கட், *obl. de* மக்கள்.

மக்கட்டம்பிடிக்கிறது, *V.* மற்கட்டம்பிடிக்கிறது.

மக்கம், 1° la Meeque, ville d'Arabie, patrie de Mahomet. 2° la plante *எருக்கு*. 3° (*télinga*), métier de tisserand.

மக்கல், opt. et n. v. de மக்குகிறது, moisissure, pourriture, corruption.

மக்களிக்கிறது, ளித்தேன், ளிப்பேன், ளி, ளிக்க, v. n. மக்களித்தல், n. v. attraper une entorse, — une foulure, se fouler, se disloquer, se démettre, rétracter, révoquer, se dédire, tergiverser, retourner, revenir : *கல்லிடறிக்கால்மக்களித்தது* le pied s'est foulé en se heurtant contre une pierre ; *அவன்சொல்லிலே மக்களித்துப்போனான்* il a manqué à sa parole, il s'est dédit ; *போனநோய்மக்களித்துக்கொண்டது* la maladie qui avait disparu est revenue.

மக்களிப்பு, n. v. du préc. entorse, foulure, dédit, tergiversation, manquement, défaut, retour.

மக்கள், pl. de மக, et de மகன், fils, enfants (sans distinction de garçons et de filles), hommes (en général), gens, peuple, cortége : *மக்கட்படுக்கை* lit, couche, lieu où les hommes couchent ; *மக்கட்பரப்பு* population, propagation —, dissémination du peuple ; *மக்களாளாதல்* croissance des enfants, les enfants devenir hommes ; *மக்களுக்குத்தேடிவைக்கிறது* ramasser du bien pour ses enfants.

மக்கனம், moquerie, plaisanterie.

மக்கன், homme fort.

மக்காச்சோளம், P. மொக்கைச்சோளம் mais, blé d'Inde, — de Turquie.

மக்காதிபன், (மக்கம், அதிபன்), le prince de la Mecque, *i. e.* Mahomet.

மக்கி, 1° gér. de மக்குகிறது. 2° blanc d'Espagne moisi, mastic, espèce de pilule: *இருப்புள்ள* —, *செம்மக்கி* latérite.

*மக்கினம், (magna), immersion, affaissement, honte.

மக்கிறது, மக்குகிறது, மக்குதல், V. மட்குகிறது, மட்குதல்.

*மக்ஷம், (makcha), hypocrisie

*மக்ஷிகம், மக்ஷிகை, மக்ஷீகை, (makchikâ), mouche.

மங்க, inf. de மங்குகிறது.

*மங்கலம், (mangala), bonheur, bonne fortune, bien être, chose heureuse, bon succès, prospérité, mariage, équité, bonté charité, louange, éloge, compliment, félicitation, panégyrique, salutation, heureux souhaits, bénédiction, augmentation, acquisition, provision, conservation, — de ce qu'on a acquis, holocauste : *மங்கலம்-அ V. அஷ்டசுபம்*; — *சொல்லுகிறது*, saluer, louer, exprimer d'heureux souhaits ; — *பாடுகிறது* chanter les louanges, — d'heureux souhaits.... en l'honneur de quelqu'un : *மங்கலகாரியம்* chose —, affaire heureuse ou de bon augure ; — *கௌசிகம்* espèce d'air propre aux poèmes ; — *ச்சொல்* mot de compliment ou bon souhait, mots de bon augure. Les poètes ont coutume de commencer leurs poèmes par l'un de ces mots ou leurs synonymes ; le contraire est réputé de mauvais augure. Cee mots sont au nombre de 22, savoir : *அமிழ்தம்* ambroisie, *ஆரணம்* doctrine de la loi, ou les vêdas, *உலகம்* monde, *எழுத்து* lettre, écriture, *கங்கை* Gange, *கடல்* mer, *சீர்* bon état, *சொல்* mot, *திரு* richesse, félicité, *தேர்* char, *நிலம்* terre, *நீர்* eau, *பரி* cheval, *பரிதி* soleil, *புகழ்* louange, *புயல்* nuage, *பூ* fleur, *பொன்* or, *மணி* pierre précieuse, *மதி* lune, *மலை* montagne, *யானை* éléphant. Quelques auteurs ajoutent encore d'autres mots : *மங்கலஸ்நானம்* bain pour une chose prospère ; — *நதி* rivière sacrée ; — *நாண்* corde du tâli : — *ப்பாடகர்*, — *பாடவர்* bardes, gens qui chantent des complimens ou d'heureux souhaits aux mariages etc..., — *ப்பொருத்தம், V. மங்கலச்சொல்* : — *மங்கையர்* femmes mariées, (*l'opposé est அமங்கலை* veuve) ; — *மொழி, V. மங்கலச்சொல்* : — *வள்ளை* le 74 des *பிரபந்தம்* panégyrique d'une jeune femme de haute naissance en 9 *வெண்பா* et 9 *வகுப்பு* ou divisions ; — *வாத்தியங்கள்* instruments de musique (pour les jours d'allégresse) ; — *வாரம், (மங்கலன்)*, le mardi, le jour consacré à Mars ; — *வார்த்தை* parole de bon souhait de salutation, expression propre à un panégyrique, bonne nouvelle ; *தேவமாதாவுக்குமங்கலஞ்சொன்ன ou மங்கலவார்த்தைச்சொன்னதிருநாள்* la fête de l'Annonciation, — où l'ange a salué la mère de Dieu.

*மங்கலன் (*id.*), la planète de —, Mars, barbier.

மங்கலாசரணை, (மங்கலம், ஆசரணை), observance de respect consistant en 3 choses qu'on met au commencement d'un poème, *i. e.* *வாழ்த்து* salutation, *வணக்கம்* invocation à la divinité, *செய்யப்படுபொருள், ou வஸ்துநிர்த்தேசம்* proposition de ce qu'on va dire, contenu, objet et division de l'ouvrage.

மங்கலி, (மங்கலம்), femme mariée, — qui porte un tâli, barbier, homme né d'un faiseur d'huile et d'une femme de la classe des artisans, et condamné à la fonction de barbier.

*மங்கலியம், (mangalya *qui rend heureux*), signe du mariage, *i. e.* tâli, bijou d'or que les femmes mariées portent au cou tant que leur mari est vivant : — கட்டுகிறது attacher le tâli; மங்கலியக்காரி femme mariée, — qui a un tâli ; மங்கலியசூத்திரம் cordon du tâli ; — பிட்சை prière d'une femme à Dieu, à un roi, à un juge pour obtenir l'aumône du tâli, *i. e.* la conservation de son mari ; — பிட்சைகொடுக்கவேண்டும் je vous prie de m'accorder l'aumône du tâli, *i. e.* la conservation de mon mari.

*மங்கலை, (mangalâ), femme mariée, — vertueuse, — de barbier, Oumei femme de Siven.

மங்கல், *opt. et n. v. de* மங்குகிறது, obscurcissement, pâleur, flétrissure, altération, dépérissement, affaiblissement décroissance.

*மங்கல்லியம், (mangalya), chose heureuse, — belle, — agréable, or, sandal, lait caillé, vermillon, rouge de plomb, l'அசமரம், l'arbre வில்வம், lentille.

*மங்களம், *P.* மங்கலம்.

மங்களை, *P.* மங்கலை, un des côtés où Kâli est censée présider.

மங்கா, மங்காத, *part. nég. de* மங்குகிறது, qui ne s'obscurcit pas..., inaltérable, impérissable.

மங்காமை, *n. v. nég. du même* : — க்காத்தான் celui qui a préservé de la destruction, espèce de riz qui croit vite et en abondance.

*மங்கிலம், (mankila), incendie de forêt, conflagration.

*மங்கிலியம், *P.* மங்கலியம்.

*மங்கினி, (mangini), bateau.

மங்குகிறது, *sync.* மங்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. n.* மங்குதல், *n. v. et* மங்கிப்போகிறது, s'obscurcir, se ternir, devenir pâle, livide, blême, perdre son lustre, se ternir, se faner, se flétrir, dépérir, décroître, l'apparence diminuer, s'altérer, s'émousser, périr, se perdre : மங்கிக்கிடக்கிறது, — யிருக்கிறது être pâle, blême, terne : விளக்குமங்கியெரிகிறது la lampe jeter une lueur faible, et sombre; மங்கினநிறம் couleur pâle, terne, flétrie, passée ; மங்குங்காலம் temps de disette, de détresse, de malheur, de la mort ; மங்குசனி, (மங்கும்), Saturne dit ஏழரையாட்டைச்சனி venant pour la première fois, où dans le 1er quart de sa révolution, et causant ou pronostiquant des malheurs, (au dire des superstitieux Indous), opposé à பொங்குசனி); மங்குதேமல் tâches qui indiquent la maladie ou la mort.

*மங்குரம், (mankoura), miroir, cristal.

மங்குல், air, atmosphère, firmament, — visible, nuit, nuage.

மங்குலம், மங்குளம், obscurité, temps couvert, trouble.

மங்கை, 1° femme, jeune fille ou femme de 13 ans. 2° *P.* மங்காய், tu ne l'obscurcis pas, *nég. de* மங்குகிறது : — தீர்க்கம் la longueur ou proportion de la femme, un des 10 தசப்பொருத்தம் ou observances superstitieuses, dite aussi திரிதீர்க்கம், qui consiste en ce que la constellation de l'époux surpasse de 13 la constellation de l'épouse ; — பங்கன், — பங்காளன், — பாகன் celui qui est moitié femme, *i. e.* Siven, pour avoir, au dire des Indous, donné à sa femme Parvadi la moitié de son corps, au moins le représente-t-on ainsi homme d'un côté, et femme de l'autre.

*மங்க்ஷணம், மங்க்ஷுணம், mankchana, — ouna), jambière, cuissard, armure pour couvrir les jambes.

*மசகம், 1° (மசம், ka), moucheron, moustique, cousin, outre (pour l'eau), éruption cutanée, poil. 2° (மசக்குகிறது), trouble.

*மசகரி, (மசம், hari *qui prend.*), moustiquaire.

மசகுகிறது, *sync.* மசகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. n.* மசகுதல், *n. v.* se cacher, se tapir, maigrir, s'affaiblir, *V.* மசங்குகிறது.

மசக்கி, *gér. et n. app. du suiv.* enchanteresse : அவள் — c'est une enchanteresse.

மசக்குகிறது, *sync.* மசக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v. a. de* மசங்குகிறது, மசக்கல், மசக்குதல், *n. v.* troubler, embrouiller, embrasser, jeter dans des perplexités, confondre, chiffonner, inquiéter, enchanter, charmer, ensorceler, séduire, reprendre l'usage de la viande; அவனை மசக்காதே ne le trouble pas ; மாமிசம் மசக்குகிறது reprendre l'usage de la viande (après l'abstinence...).

மசக்கை, (மசக்குகிறது), envie, désir, indolence et autres affections de femme enceinte : — க்காரி femme enceinte qui a des envies; — ப்பண்டம் nourriture recherchée, exquise.

மசங்குகிறது, *sync.* மசங்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. n. de* மசக்குகிறது, மசங்கல், மசங்குதல், *n. v. ou* மசங்கிப்போகிறது, se troubler, s'embarrasser, être troublé, embarrassé, embrouillé, ensorcelé, confus, incertain, douteux, dans l'incerti-

tude, dans le doute: மசக்கித்திருன் il reste —, il est incertain, sans savoir ce qu' il doit faire; வராகன் மசங்கிக்கொண்டிருக்கிறது la bonté d'une pagode être douteuse: மாலைமசங்கும்நேரம் ou பொழுது temps où il ne fait ni nuit ni jour, *litt.* où la soirée est douteuse, crépuscule du soir, la brune; மாலைமசங்குகிற நேரத்திலே வந்தேன் je suis venu au crépuscule de soir; மாலைமசங்கும்போது பழுதைதனைப் பாம்பென்று பயப்பட்டேன் à la brune j'ai pris une corde pour un serpent et j'ai eu peur.

மசண்டை, la brune, crépuscule du soir, — du matin, grand matin.

மசமச, son imitatif de démangeaison: மசமசென்கிறது ou

மசமசக்கிறது, சத்தேன், சப்பேன், ச, க்க, *v. n.* (மசமச), avoir des démangeaisons, — envie de se gratter.

மசமசத்தல், மசமசப்பு, மசமசெனல், *n. v. du préc.* démangeaison.

*மசம், (masa), mesure, poids, bruit, son, colère, moustique.

*மசணம், (masana), mesurage, vexation, gêne, nuisance.

*மசாரம், மசாரகம், (masâra, ka), émeraude.

மசாலை, (*ind.*) mélange d'assaisonnemons, diverses épices broyées ensemble pour assaisonner les mets, remède pour les chevaux (aussi composé de divers ingrédiens).

மசால், மசால்ச்சி, *P.* மஷால், மஷால்ச்சி.

*மசானம், *P.* ஸ்மசானம், cimetière, lieu, où l'on brûle les morts.

*மசி, 1° (masi), encre (pour écrire), 2° *imp. et part. de* மசிகிறது: — க்கூடு, — கூடு, — கூடுகை, — தானம், — தானி, — ப்பி ரசு, — மணி encrier, écritoire, — சலம் encre (à écrire); — பண்ணியன் scribe, écrivain, — à gage, — qui se loue; — பதம் plume, — à écrire.

*மசிகம், (masika), trou de serpent.

மசிகிறது, சிந்தேன், சிவேன், சி, சிய, *v. n.* மசிதல் et மசிந்துபோகிறது, *n v.* se briser, se broyer, s'écraser et s'amollir, — et se mélanger, être brisé, broyé, écrasé, meurtri, froissé, pilé: மசியக்கரைக்கிறது délayer et mélanger; மசியப்போடுகிறது briser, écraser, broyer menu; மசிந்தகீரை herbes potagères broyées et mélangées ensemble.

மசிகை, 1° *n. v. de* மசிகிறது. 2° *(மசிகா), encre, la plante nyctanthes tristis.

மசிக்கிறது, சித்தேன், சிப்பேன், சி, சிக்க, *v. a. de* மசிகிறது, சித்தல், *n. v.* briser, broyer, écaser, — et amollir, — et mélanger, meurtrir.

மசியல், *n. v. de* மசிகிறது, chose broyée, écrasée.

மசிர், *P.* மயிர், 1° herbe tendre, gazon. 2° poil, puberté (mot bas).

மசிவு, *n. v. de* மசிகிறது, broiement, brisement.

மசிலி, மசிலு, (*arabe*), marche, — d'un jour, relai.

மசீது, (*ind.* masdjid), mosquée hométans.

*மசீனா, (masinâ), lin, graine dedes Malin.

*மசுக்கரம், *P.* மஸ்கரம், bambou.

*மசூரம், மசூரம், (masoura, masoûrâ), espèce de lentille.

*மசுனம், (masouna), chien.

*மசுரை, மசூரை, (masourâ, masoûrâ), prostituée.

*மசூரகம், மசூரி, (masoûraka, — ri), petit oreiller —, oreiller rond.

*மசூரி, மசூரகம், மசூரிகம், (masoûri), petite vérole.

*மசூரிகை, (*id.* kâ), 1° entremetteuse. 2° *V.* மசூரி.

மசூலிபட்டணம், la ville de Masulipatam.

*மச்சகந்தி, (மச்சம், கந்தம்), Matsacandi ou Matsyagandhâ, *litt.* celle qui à l'odeur de poisson, 1er nom de சத்தியவதி mère de Vaysen pour avoir été trouvée, disent les Indous, dans le ventre d'un poisson, dont elle conserva l'odeur, jusqu'à ce que son séducteur le mouni Parâsaren changea, dit la fable, cette odeur en celle de parfum, *V.* பரிமளகந்தி.

*மச்சம், 1° (matchtchha), poisson, — en général, (et particulièrement) le poisson saphari ou சபரம், dans lequel Vichnou s'est incarné, au dire des Indous, prétendue incarnation de Vichnou en poisson, un des 18 pouranas dit aussi மச்சியம், contenant la fable de cette incarnation, le pays de Dinajpour et Rangpour, un des 56 pays de l'Inde centrale. 3° verrue, môle, tache noire sur la peau, échantillon, — d'or qu'on garde pour le comparer ensuite avec celui que doit rendre l'orfèvre: — தின்போன் ichtyophage, mangeur de poisson; — தின்கை ichtyophagie; — வெட்டிவைக்கிறது couper un morceau d'or et le garder en échantillon pour le comparer ensuite avec l'ouvrage rapporté par l'orfèvre; மச்சசமுற்பவம் sperme, flux menstruel; — நூல் ichtyologie; நூலப்பியாசி ichtyologiste; — ப்பொன் morceau d'or réservé

pour échantillon; — யந்திரம் but —, marque en forme de poisson pour exercer les archers; — விராசி le signe des Poissons; சத்தின் கல்லியம் os de poisson, (*V.* d'autres composés au mot மச்சியம்).

மச்சம்பி, *V.* மச்சுனன்.

*மச்சனம், (madjdjana), bain, ablution, immersion, submersion, moelle.

*மச்சாவதாரம், (மச்சம், அவதாரம்), fabuleuse incarnation de Vichnou en poisson, pour tuer l'Asouren சோமுகன, qui avait volé les Vêdams et les avait cachés dans la mer

மச்சாவி, மச்சான், *V.* மச்சுனன்.

மச்சாள், *V.* மச்சுனிச்சி.

மச்சி, 1° *V.* மச்சுனிச்சி 2° la plante பூனைக்காலி.

மச்சிகை, 1° lait de beurre. 2°* (madjdjika), la femelle de la grue indienne.

மச்சிடுகிறது, (மச்சு, இடுகிறது), lambrisser, revêtir d'un lambris, planchéier un plafond.

*மச்சியம், (matsya), poisson, prétendue métamorphose de Vichnou en poisson, un des சிவபுராணம், le 1er des pouranas qui raconte cette métamorphose, le pays de Dinajpour et Rangpour, un des 56 pays de l'Inde centrale, ellébore: மச்சிய காண்டிகை, (காண்டம், ikâ), panier de pêcheurs; — காதம் pêche; — சங்காதம் foule de petits poissons; — சாலம் filet de pêcheurs; — தானி panier de pêcheurs; — நாசகம், — நாசனம் orfraie; — பட்டணம் la ville de Masulipatam; — பித்தை plante médicinale amère comme le fiel de poisson; — ரங்கம் le martin-pêcheur; — வேதனம் hameçon.

*மச்சியாக்ஷி, (மச்சியம், அக்ஷம்), la plante asclepias acida.

மச்சியாச்சி, la plante பொன்னாங்காணி.

*மச்சியாசனன், (மச்சியம், அசனம்), ichtyophage, qui vit de poissons, martin-pêcheur.

*மச்சியோதரி, (*id.* உதரம்), 1° *V.* மச்சகந்தி. 2° place de pèlerinage, étang réputé sacré à காசி ou Bénarès.

மச்சிலிப்பட்டணம், la ville de மாசிலிப்பட்டணம்.

மச்சினச்சி, மச்சினி, மச்சினிச்சி, *V.* மச்சுனிச்சி.

மச்சினன், *V.* மச்சுனன்

மச்சு plafond en planches, lambris, argamasse, dessus, position supérieure, faute, *V.* மஞ்சு: — க்கல் carreau d'étage, brique qui sert de lambris, — qui remplit l'intervalle des chevrons d'un argamasse; — க்கூடம் salle avec un plafond en planches; — பாவுகிறது, — போடுகிறது planchéier, lambrisser, mettre des planches sur les poutres de manière à faire un plafond en bois; — வீடு maison avec un plafond en planches, maison en argamasse.

மச்சுனன், beau-frère, *i. e.* frère de la femme, mari de la sœur, cousin germain fils de l'oncle maternel ou de la tante paternelle, ou vice-versâ; — மச்சுனர், *pl.* les beaux-frères, les cousins, le mari et le frère de la femme s'appellent de ce nom, ainsi que les enfants d'un frère et d'une sœur; மச்சினன் மூத்தார் le frère cadet et le frère aîné du mari; மச்சினமுறைமை degré de parenté exprimé par le mot மச்சுனன்; — முறைமைகொண்டாடுகிறது observer les coutumes d'une telle parenté

மச்சுனச்சி, மச்சுனி, மச்சுனிச்சி, belle-sœur cadette de sa femme, femme du frère cadet, cousine germaine, fille de l'oncle maternel ou de la tante paternelle, et vice versa. On appelle aussi par une familiarité inconvenante மச்சுனி ou மச்சுனிச்சி, la femme d'un pauvre quelconque: எளியவன்பெண்டாட்டியை யெல்லாருமச்சுனியாயெண்ணுவார் tout le monde traite familièrement de cousine la femme d'un homme pauvre.

*மச்சேந்திரநாதா, (மச்சம், இந்திரன்), un des 9 சித்தர்.

*மச்சை, 1° (madjdjâ), moelle, sève. 2° (மச்சம்), verrue, protubérance sur la peau, but, marque en forme de poisson pour exercer les archers, ambre gris 3° fièvre intérieure: — சமுற்பவம், (சம், உற்பவம்), sperme, flux menstruel.

மஜகூர், (*arabe*), susdit, mentionné ci-dessus.

மஜமூன், (*id.*), sens, pensée, contenu, — d'une lettre etc...

மஜரா, (*arabe*), quartier —, faubourg de grande ville, village qui en dépend.

மஜொத்து, (*id.*), mesurage, arpentage: — தார் arpenteur, intendant.

மஹால், (*id.*), palais.

மஹக்கமா, (*id.*), cour, tribunal.

மஷால், (*id.*), flambeau, torche: மஷால்ச்சி, மஷால்ஜி, porte flambeau.

*மஷி, (machi), encre, *V. les composés au mot* மசி.

மஷ்டு, lie, sédiment, écume, scorie.

மஷ்ரூத், (*id.*), convenu, stipulé, approprié (en tout ou en partie à des usages particuliers, en parlant de terres ou de concessions).

*மஸ்கரம், (maskara), bambou.

*மஸ்கரி, (maskari), brame mendiant du 4me ordre qui porte un bâton de bambou.

*மஸ்தம், மஸ்தகம், (masta, ka), tête, crâne, sommet, le haut, front, tête d'éléphant : மஸ்தகஸ்நேகம் cervelle ; — மூலம் — மூலகம் le cou.

மஸ்தன், மஸ்தான், (மஸ்து), fou, insensé, qui a les sens troublés ou dérangés.

*மஸ்தி, (masti), poids, mesurage, os.

*மஸ்து, (mastou), lait caillé, ivresse, folie, luxure, vigueur, fierté, pétulance, abondance,

*மஞ்சகம், (மஞ்சம், ka), lit, bois de lit, plate-forme, échafaud, élévation.

*மஞ்சகாசிரயம், (மஞ்சகம், ஆசிரயம்), ce qui a son refuge dans le bois de lit, *i. e.* punaise.

மஞ்சட், *obl. de* மஞ்சள் *devant* க, ச, த, ப, de safran, jaune : — கரு jaune d'œuf ; — கல் espèce de sel minéral piquant et de couleur jaune ; — காப்பு onguent de poudre de safran : — காமாலை espèce de jaunisse ; — கொத்து paquet de safran avec ses racines et ses feuilles : — சாமந்தி, — செவ்வந்தி chrysanthemum indicum à fleurs jaunes : — சீலை toile safranée, — teinte d'eau de safran ; — சீலை தோய்த்துக் கண்ணேயுக் கொத்துகிறது tremper un linge dans l'eau de safran et l'appliquer à un œil malade ; — பாவாடை போர்த்துக்கொள்ளுகிறது se revêtir d'un habit teint de safran, (espèce d'observance religieuse des Indous); — பூச்சு onction —, friction de safran, bain à l'eau safranée ; — பொடி poudre de safran.

*மஞ்சட்டி, *P.* மஞ்சிட்டி.

மஞ்சணாற்றி, (மஞ்சள், நாற்றம்), l'arbre நுணவு, — qui sent le safran.

மஞ்சணிறம், (*id.* நிறம்), couleur de safran.

மஞ்சணீர், (*id.* நீர்), eau de safran ; — குடிக்கிறது boire de l'eau de safran, adopter ainsi un enfant : — ச்சீட்டு billet d'adoption, — qui assure le droit d'héritage à un enfant adoptif ; — ப்பிள்ளை enfant adoptif, (qui a droit d'hériter) : — விளையாடுகிறது s'amuser à s'asperger d'eau de safran (à un mariage).

*மஞ்சம், (mantcha), lit, bois de lit, plate-forme, échafaud, hutte élevée sur des pieux dans les champs pour garder la moisson, dais : மஞ்சமண்டபம் espèce de hangar ouvert ou de plate-forme élevée temporairement pour une cérémonie, salle à coucher.

மஞ்சம்புல், l'herbe andropogon.

*மஞ்சரம், (mandjara), perle, pédicule composé.

*மஞ்சரி, (mandjari), grosse —, perle, pédicule, — composé, queue de fleur ou de fruit, bouquet —, touffe ou groupe —, guirlande de fleurs, recueil, rejeton, pousse, jet, bourgeon, bouton, espèce de poème, — de remède, la plante நாயுருவி : கதா — recueil de fables.

மஞ்சலன், 1° archer. 2° *P.* மஞ்சுலம்.

மஞ்சள், safran. — indien, curcuma longa : — ஆலாத்தி cérémonie dite ஆலாத்தி faite avec du safran : — குளிக்கிறது faire un bain ou des lotions de safran, s'oindre de safran ; — சாமந்தி, *V.* மஞ்சட்சாமந்தி ; — த்தூள் poudre de safran ; — த்தண்ணீர் eau de safran ; — த்தேறு morceau de safran ; — பூசுகிறது oindre —, enduire —, frotter de safran ou de pâte de safran : — ப்பூண்டு la plante மீனைஞ்சு : — மந்தாரை variété de l'arbre மந்தாரை : — வசந்தம் aspersion d'eau safranée (dans les mariages...), cérémonie joyeuse, — ou jeu où l'on se jette de l'eau de safran ; — வசந்தமாடுகிறது s'amuser à s'asperger les uns les autres d'eau de safran ; — நிறம், — வருணம் couleur de safran. (A l'oblique devant les க, ச, த, ப on écrit généralement மஞ்சட் ; voyez en les composés.

*மஞ்சனம், *P.* மச்சனம், bain, lavage, lotion, ablution, immersion dans l'eau : மஞ்சனச்சாலை salle de bain ; — ப்புல் l'herbe andrapogon.

மஞ்சனி, la plante médicinal உத்தாமணி.

மஞ்சன், 1° *P.* மைந்தன், fils. 2° *P.* மச்சுனன்.

மஞ்சா, la plante இலைக்கள்ளி.

மஞ்சாடி, l'arbre adenanthera pavonia, le grain de cette arbre sert à peser l'or, *V.* மஞ்சாளி : 1 மஞ்சாடி pèse 2 குன்றிமணி, *i. e.* fait 4 grains, 5 font un scrupule, 15 font 1 dragme ou 1/8 d'ouce, 20 font 1 கழஞ்சு, 120 font 1 once, 1920 font 16 onces ou une livre anglaise.

மஞ்சாரி, la plante கஞ்சாங்கோரை.

மஞ்சாளி, poids qui sert à peser les diamants, *V.* மஞ்சாடி.

மஞ்சி, 1° petite barque, canot, boite, coffre, panier, fibre de l'écorce de l'arbrisseau மரல் dont on fait des cordes dites மஞ்சிக்கயிறு, petite chaussée entre les planches de jardins, entremetteur de libertinage (au cap comorin). 2° (mandji), pédicule, — composé.

மஞ்சிகம், la plante grimpante தாளிச்செடி, boite, coffre.

மஞ்சிகன், barbier.

மஞ்சிகை, 1° espèce de pendants d'oreil-

les grande boucle d'oreille dite, குண்டலம், la plante கையாந்தகரை, la plante grimpante தாளிச்செடி boîte en coffre. 2° (mandjika), prostituée.

*மஞ்சிஷ்டாராகம், (mandjichatâ *garance*, ராகம்), couleur de garance, attachement, permanent.

மஞ்சிட்டம், *V.* மஞ்சாடி.

*மஞ்சிட்டி, (mandjichtâ), garance du Bengale, arbre ou arbrisseau dont les graines servent à la teinture, bixa orellana.

*மஞ்சிபலை, (மஞ்சி, பலம்), bananier, banane.

*மஞ்சிமம், (mandjima), beauté, élégance.

*மஞ்சீரம், (mandjira), anneau —, bijou des pieds ou des orteils.

மஞ்சிவிக்கரன், espèce de basilic, ocimum basilicum.

மஞ்சிலை, (மண், சிலை), brique.

மஞ்சில், (*ind.*), route sur une vieille chaussée entre les champs de riz, route ou relais sur la route (en voyageant).

மஞ்சிறு, la plante கையாந்தகரை.

*மஞ்சீரம், மஞ்சீலம், (mandjila), village de blanchisseurs.

மஞ்சு, 1° (mandjou), beauté, amabilité, agrément. 2° bijou, âge tendre, lit, bois de lit, rosée, gelée blanche (sur les montagnes), cime, sommet, zénith, nuage, dos d'éléphant, force, grenier, grange ou hangar pour mettre le blé: — க்கட்டை sommet, faite, toit en pente dans la longueur de la maison; — வைக்கிறது bâtir un grenier; — கேசி, *m.* — கேசினி, *f.* (கேசம்), qui a une belle chevelure; — பாஷிணி, (பாஷை, ini), femme à douces paroles.

மஞ்சுகம், (மஞ்சு, கம்), cigogne ou héron dit கொக்கு.

மஞ்சுலம், மஞ்சுளம், (mandjoula), beauté, canal, cours d'eau, irrigation, berceau ou cabinet de verdure.

*மஞ்சுஷை, மஞ்சூஷை, மஞ்சூடை, (mandjoûchâ), coffre, boîte, panier fait en forme de coffre, corbeille, pierre, garance du Bengale, boîte où l'on gardait le grand arc que Râmen brisa, forteresse.

மஞ்சூரம், (மண், சூரம்), espèce de pois, chiche dit கடலை.

மஞ்சூர், (*arabe*), acceptation, accueil, admission.

மஞ்ஞை, paon; — யூர்தி celui qui a un paon pour monture, *i. e.* Soupramanien.

மடக்கடி, (மடக்கு, அடி), trouble, confusion, pli, repli, courbure, vers répété, ou qui a quelques mots de répétés.

மடக்கம், *n. v. de* மடக்குகிறது, pli, repli, courbure, resserrement, retenue, répétition.

மடக்கல், *opt. et n. v. de* மடக்குகிறது, action de plier, répétition, duplication.

மடக்கியல், (மடக்கு, இயல்), le propre de la répétion dans les vers... *V.* சுரிதகம்.

மடக்கிறால், (*id.* இறால்), chevrette qui se replie, — dite astacus carcinus.

மடக்கு, 1° répétition d'un vers ou d'un partie de vers ou de quelque mot (ordinairement avec un sens différent), c'est une beauté de la poésie tamoule, espèce de vers ou cette répétition a lieu, pli, repli, courbure, défaite, déconfiture, sorte de vase de terre grossier. 2° *imp. et part. de* மடக்குகிறது; — கத்தி, — ப்பிடிக்கத்தி couteau pliant, qui se ferme, dont la lame se replie, couteau à stylet pour écrire; — க்குடர் l'intestin replié; — மடக்கென்கிறது, — மடக்கெனல் rendre le son imitatif ou le bruit répété de மடக்கு; — வரி tribut redoublé, double impôt; — வரிவைக்கிறது mettre un nouvel impôt pour la seconde moisson.

மடக்குகிறது, *sync.* மடக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன். க்கு, க்க, *v. a. de* மடங்குகிறது *et* மடக்குதல், *n. v.* plier, replier, courber, retourner, répéter, river, moissonner, retenir, renfermer, faire rebrousser, réunir: அறுத்து — couper et ramasser la moisson; மாட்டை — réunir le bétail en troupeau (sans qu'il se disperse); காலை — plier —, retirer sa jambe.

மடக்கெழுத்தாணி, (மடக்கு, எழுத்தாணி), stylet à écrire qui se plie: — ப்பிடி manche d'un pareil stylet.

மடக்கொடி, (மடம்), tendron ou tendre rejeton, *i. e.* jeune femme mariée.

மடங்கடிக்கிறது, (மடங்க, அடிக்கிறது), faire rebrousser, chasser, mettre en fuite, en déroute: சதுரங்க பலத்தை — toute l'armée en fuite.

மடங்கலர், (மடங்குகிறது, அலர்), gens qui ne plient pas, ennemis.

மடங்கல், 1° *opt. et n. v. de* மடங்குகிறது, action de se plier...., courbure, pli, repli, double, soumission, obéissance, recul, retour, répétition, 2° explosion du —, coup de tonnerre, conflagration finale qui doit détruire le monde, fin des temps, — du monde, maladie, Yamen, Kâlen, lion, la plante தாழை; மடங்கற்கொடியோன் celui qui a un lion sur son étendard, *i. e* Bhimen ou வீமன்.

மடங்கு, *n. v. imp. et part. de* மடங்குகிறது, pli, repli, double, tour, mesure, part,

fois, réitération, répétition, maladie, ficelle: *காலமடங்கு* 4 fois autant; *நாலமடங்கைம்பது* 4 fois 50 *ou* 200; *ஐம்மடங்கு தாவிலை* 5 fois mieux, — meilleur; — *பலன்* double récompense, moisson mûre; *நூறுமடங்கு பலனடைகிறது* recevoir pour récompense —, gagner le centuple; *அதைப்பார்க்கிலும் ஆயிரம்மடங் கதிகமாக்குகிறது* faire mille fois plus.

மடங்குகிறது, *sync.* *மடங்கிறது*, *கினேன்*, *குவேன்*, *கு*, *க*, *v. n*, *de* *மடக்குகிறது*, *மடங்குதல்*, *n. v.* se courber, se plier, se doubler, se répéter, céder, se soumettre, revenir, retourner, se remettre: *மடங்கப்பண்ணுகிறது* faire plier, courber, abaisser, abattre; *மடங்கிப்போகிறது* se courber, s'incliner, se prosterner, se plier....

மடத்தல், état d'ignorance, être ignorant, ne pas savoir.

மடந்தை, (*மடம்*), femme —, fille simple, jeune femme ou fille de 19 ans, jeune fille non encore nubile: — *பாகன்*, — *பாதியன்*, *V.* *மங்கைபங்கன்*; — *யாயிருக்கிறுள்* c'est une fille jeune, — simple, elle est féconde.

மடப்பம், chef-lieu de 500 villages, fille ou femme du palais, — de la cour.

மடப்பத்து, 1° *obl. du préc.* 2° *V.* *மடப்பற்று au mot* *மடம்*.

மடமட, son imitatif —, expression de fracas, de colère etc... *மடமடென்கிறது* *ou* *மடமடக்கிறது*, *டத்தேன்*, *டப்பேன்*, *ட*, *டக்க*, *v. n.* (*மடமட*) *ou* *மடமடத்தல்*, *மடமடப்பு*, *மடமடெனல்*, *n. v.* faire du bruit, — madamada: *மடமடென்று இடிக்கிறது* *ou* *விழுகிறது* tonner ou tomber avec fracas, — en faisant madamada, imiter les roulements du tonnerre: *மடமடென்று வருகிறது* arriver tout en colère, comme un furibond; *முகத்தை மடமடென்று வைத்துக்கொள்ளுகிறது* regarder d'un —, prendre un visage colère.

மடமை, (*மடம்*, *மை*), ignorance, stupidité, simplicité.

**மடம்*, 1° (matha), école, collège, résidence de jeunes brames étudiants, demeure d'ermites, — de sages ou de pénitents, ermitage, monastère, abbaye, couvent, communauté, temple, char, voiture, hôtellerie, chauderie, maison bâtie sur les routes pour loger les pélerins ou les voyageurs, maison de charité. 2° ignorance, simplicité, stupidité: *மடதருமம்*, — *புண்ணியம்* vertu de bâtir une hôtellerie pour les voyageurs; — *த்தலைமை* supériorité dans un couvent; — *த்தலைவன்* abbé, supérieur de couvent...; — *த்தலைவி* abbesse, supérieure de couvent; — *த்தனம்* ignorance, stupidité; — *நடை* marche douce, — légère; — *நல்லார்* femmes ou filles simples; — *நோக்கு* air de simplicité, regard respectueux et timide; — *பதி* abbé, supérieur de couvent; — *ப்பற்று* terres —, revenus —, biens —, possessions d'un couvent, d'un monastère ou d'une hôtellerie; — *ப்பள்ளி*, *P.* *மடைப்பள்ளி* cuisine.

மடாலயம், (*மடம்*, *இலாயம்*), couvent, hôtellerie.

மடலிக்கிறது, *லித்தேன்*, *லிப்பேன்*, *லி*, *லிக்க*, *v. n.* *மடலித்தல்*, *n. v.* revenir à son premier état après avoir plié.

மடல், chose plate et longue, feuille —, (ou plutôt) branche de dattier sauvage, d'aréquier, de *தாழை* ou pandanus, de cocotier, de palmier, ôle ou feuille de palmier, enveloppe des fleurs des mêmes arbres, pétale ou feuille de fleurs, le haut des bras, os de l'épaule ou omoplate, bord extérieur —, cartillage de l'oreille, filaments du bananier, bifurcation d'une branche de palmier, *V.* *எற்றமடல்*, espèce de poème, *V.* *வளமடல்*: — *அரிதாரம்* arsenic en pièces plates et minces; — *ஊர்ச்சி*, — *ஊர்தல்*, — *ஏறுதல்* les amoureux désespérés aller à cheval sur une branche de palmier taillée, afin d'en mourir de douleur, ce qui est un des sujets de l'*அகப்பொருள்*; — *பாடுகிறது* composer —, chanter un poème du genre *வளமடல்*; *மடலோடுமடல் சேர்த்துக்கட்டுகிறது* serrer et lier les bras derrière le dos.

மடவரல், *மடவாள்*, (*மடம்*, *வரல்*, *ஆள்*) jeune femme, — fille.

மடவாமீன், espèce de poisson.

மடவார், (*மடம்*), ignorants, *ou*

மடவியர், (*id*), femmes.

மடவை, 1° espèce de poisson, mulet, mugil cephalus, rame, aviron, l'arbre *தணக்கு*. 2° *P.* *மடமை*: — *க்கெண்டை* variété du poisson *கெண்டை*, *i. e.* espèce de carpe.

மடற்குதிரை, (*மடல்*, *குதிரை*), *V.* *எற்றமடல்*.

மடற்பனை, (*id.*), palmier, qui porte des feuilles longues et plantes, *V.* *அலகுபனை*.

மடற்பாளை, (*id.*), spathe qui enveloppe les fleurs du palmier.

மடற்றுத்தம், (*id.* *துத்தம்*), calamine, carbonate impur de zinc.

மடன், 1° *P.* *மடம்*, ignorance, stupidité, dérangement —, trouble d'esprit, folie, distraction. 2° (*மடம்*); ignorant, simple, niais, nigaud.

மடன்மா, (*மடல்*, *மா*), *V.* *எற்றமடல்*.

*மடாதிபதி, (மடம், அதிபதி), abbé, supérieur de couvent.

*மடாதிபத்தியம், (*id.* ya), dignité —, charge d'abbé ou de supérieur de couvent.

மடி, 1° *imp. et part. de* மடிகிறது. 2° *imp. de* மடிக்கிறது. 3° perte, destruction, maladie, pauvreté, paresse, mensonge, soumission, toile, se plier, se courber, ce qui est plié, pli, pli de toile, pli, d'habit, ceinture, giron, ventre, sein, forme —, rondeur des mamelles, pis de vache, riz cuit, filet, bord de filet, la plante தாழை ou cardeira: கரை — filet qu'on jette du bord du rivage; தட்டு — filet qu'on jette en pleine mer; மடிகம்பு bâton d'un filet qui sert à l'ouvrir et à le fermer; — கால் jambes pliées de manière à avoir les pieds sous le derrière; — ச்சீலை bout —, pan de toile qui sert de bourse, bourse qu'on porte à la ceinture; — திண்டுகிறது saisir à la ceinture; — நாறுகிறது sentir le bouquin; — பிடி dispute, saisir quelqu'un à la ceinture; — படுகிறது être plié; — ப்பணம் argent qu'on porte dans sa ceinture, argent en main; — ப்பிச்சை aumône qu'on reçoit dans son giron ou le pan de sa toile; — ப்பெட்டி boîte pliante, qui se plie en deux pour se fermer; — பை sac à bétel, bourse qu'on porte à la ceinture; — மாங்காய்ப்போடுகிறது ou போட்டுச்சொல்லுகிறது accuser faussement, *litt.* dire en jetant —, jeter une mangue dans le giron (proverbe tiré d'un conte); — யின்மை diligence, activité; — வாதம் maladie de la matrice; — விடுகிறது le pis des vaches etc... être flasque, ce qui est une marque qu'elles sont pleines; மடியைப்பற்றுகிறது saisir à la ceinture ou par le pan de l'habit; ஒருவனுடையமடியைப்பற்றியிழுக்கிறது saisir quelqu'un à la ceinture et le tirer; பணத்தைமடியிலேவைக்கிறது mettre de l'argent dans sa ceinture; பிள்ளையைமடியிலேவைக்கிறது mettre un enfant sur ses genoux, le tenir sur son giron; உ- சோமன் ஒரு மடி 2 sômen font une toile.

மடிகிறது, டிந்தேன், டிவேன், டி, டிய, *v. n. et* மடிதல், *n. v.* se plier, être plié, penché, se courber, *ou* மடிந்துபோகிறது être tué, périr, mourir, se faner, se dessécher, se gâter, se perdre, pourrir.

மடிக்கிறது, டித்தேன், டிப்பேன், டி, டிக்க, *v. a. du préc.* மடிக்குதல், மடித்தல், *n. v.* plier, courber, doubler, empaqueter, combliquer, tuer, détruire, vaincre par adresse, — par artifice: பேச்சைமடிக்கிறது changer de ton ou de langage; மடித்துத்தைக்கிறது ourler, border, coudre les bords en les repliant; — ப்போடுகிறது tuer, détruire, *ou* — வைக்கிறது plier, empaqueter.

மடிச்சு, *P.* மடித்து: — க்கட்டி espèce de ver.

மடித்தல், மடித்து, *n. v. et gér. de* மடிக்கிறது.

மடிதல், மடிந்து, மடிந்த, *n. v. gér et part. de* மடிகிறது.

மடிப்பங்கால், (மடிப்பு, அம்), pieds —, genoux pliés: — போடுகிறது s'asseoir les pieds repliés.

மடிப்பாளி, (*id.* ஆளி), trompeur, fripon, tricheur, méchant, — qui fait du mal.

மடிப்பீலி, sable mêlé de plomb.

மடிப்பு, *n. v. de* மடிக்கிறது, chose pliée, double, pli, repli, tour, fraude, ruse, tromperie, perfidie, complication: மடிப்பாயிருக்கிறது être plié, — captieux, — une fraude; — மடிப்பானகேள்வி question captieuse, — artificieuse; மடிப்பாய்ப்பேசுகிறது parler d'une manière artificieuse, pour tromper; மடிப்பெழுத்தாணி stylet à écrire qui se plie; மடிப்புக்கத்தி couteau pliant, qu'on peut fermer; — க்காரன், *V.* மடிப்பாளி; — பண்ணுகிறது agir frauduleusement, tromper; — வருகிறது se plier, un pli se former; — விசேஷம் particularité —, parole frauduleuse.

மடிமை, (மடி, மை), paresse, indolence, lenteur: மடிமையகுடிமைக்கட்டங்கிற்றன்னொன்னார்க்கடிமைபுகுத்திவிடும், (மடிமை குடிமைக்கண்தங்கில் தன் ஒன்னார்க்கு அடிமை புகுத்திவிடும்), si la paresse habite dans une famille, elle la soumettra à l'esclavage de ses ennemis.

மடிவிக்கிறது, faire périr, — mourir, plier.

மடிவு, *n. v. de* மடிகிறது, mort, perte, pauvreté, pli, courbure, action de se plier...

மடு, 1°, *gén.* மடுவின், *pl.* மடுக்கள், étang, — naturel (causé par la pluie ou l'inondation), gouffre, creux dans le lit d'une rivière. 2° *imp. de* மடுக்கிறது: மடுவாயிருக்கிறது être raboteux, inégal, rempli de trous, comme le lit d'une rivière.

மடுக்கிறது, டுத்தேன், டுப்பேன், டு, டுக்க, *v. a.* recevoir, garder, tenir, s'imbiber, absorber, avaler, engloutir, remplir, plier, percevoir par les sens மடுத்த *part. parf.* inégal, raboteux, plein de trous.

மடுத்தல், *n. v. du préc.* absorption, engloutissement, perception par les sens.

மடுப்பு, *n. v. du même. V.* மடுத்தல் et மடிப்பு.

மடுவங்கரை, (மடு, அம், கரை), côté ou bord d'un étang naturel.

மடை, 1° agrafe de bijou, riz cuit, nourriture, porte, petite écluse (sur le côté d'un canal d'irrigation...), bonde d'étang, conduit, sacrifice —, offrande aux dieux prétendus. 2° P. மடைய், ignorant, grossier, stupide : ஆற்று — écluse de rivière, — sur le côté d'une rivière pour communiquer avec un canal d'irrigation : ஏரி — écluse sur le côté d'un étang ou d'un reservoir; கடை — partie d'un champ .. la plus éloignée de l'écluse; பள்ள — terre humide, personne devote : முதல் —, மேல் — partie d'un champ —, rizière la plus proche de l'écluse; மேட்டு — partie de rizière —, rizière trop élevée et aride : மடைகழிக்கிறது lâcher l'écluse; — க்கடல் mer dans laquelle un fleuve a son embouchure; — த்தலை ouverture ou entrée d'un canal, embouchure de rivière; — த்தனம் ignorance, stupidité, sottise, rusticité, grossièreté; — த்தொழில் emploi de cuisinier, art de la cuisine; — த்தொழிலன், — த்தொழிலோன் cuisinier, c'est une des 5 espèces de serviteurs affidés d'un roi; — பரவுகிறது, போடுகிறது servir —, placer les mets, — des mets bien préparés; — ப்பண்டம் mets, — tout préparés, objet de cuisine; — ப்பள்ளி cuisine, lieu où l'on prépare les mets; — ப்புத்தி esprit grossier, — stupide, ignorance, sottise; — மாறுகிறது lâcher l'écluse; — மாற்றுகிறது changer —, lâcher l'écluse; — முகம் embouchure de rivière; — படைக்குக்கதவு bonde —, porte d'écluse; — வேலை ouvrage de cuisine, ouvrage de cuisine, ouvrage grossier, — d'idiot; — வைக்கிறது, V. மடைபோடுகிறது.

மடைமை, P. மடமை.

மடையன், pl. மடையர், 1° (மடம்), soit stupide, idiot, imbécile. 2° (மடை), cuisinier : — சாயலாய்நிற்கிறது rester debout comme un idiot; மடையத்தனம் bêtise, sottise, stupidité; — சம்பிரதாயி ignorant, sot; — புத்தி esprit grossier, — stupide, sottise, stupidité; — வேலை ouvrage grossier, — de sot.

மடையான், espèce de héron, ardea, வெள்ளை — variété de cette espèce.

மட், P. மண் devant. க, ச, த, ப.

மட்கடிக்கிறது, (மட்க, அடிக்கிறது), faire pourrir, réduire en fumier, endommager, détruire, offusquer, obscurcir, perdre, — son argent par négligence.

மட்கலம், (மண், கலம்), vase de terre.

மட்கல், 1° opt. et n. v. de மட்குகிறது, pourriture, corruption, disparition, obscurcissement, dommage, rouille, moisissure, saleté, anéantissement. 2° V. மண்கல்.

மட்குகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, v. n. மட்குதல், n. v. et மட்கிப்போகிறது, se pourrir, se corrompre, se consumer, s'évanouir, disparaître, v. g. une couleur, se dissiper, s'obscurcir, se moisir. devenir sale, rouillé, périr, mourir, se gâter, se faner, être endommagé, se salir; மக்கிக்கிடக்கிறது être pourri, gâté, endommagé, — à se perdre.

மட்குகை. 1° n. v. du préc. V. மட்கல். 2° (மண், குகை), creuset, moule de terre (pour couler les métaux).

மட்சாடி, (மண்), jarre —, jatte de terre.

மட்சிலை, (id.), statue de terre.

மட்சுவர், (id.), mur en terre.

மட்டம், mesure, égalité, régularité, niveau, sol —, objet uni, borné, limité, bouclier, bidet, petit cheval, — cheval du pays, jeune plant, — rejeton de canne à sucre, de riz, de bambou, de bananier : அச்சு — petit cheval d'Achem : நீர்மட்டம் niveau, — de l'eau, — du sol ou du pavé avec une légère inclination pour l'écoulement de l'eau; — ஆயிருக்கிறது être de niveau, uni, égalisé, horizontal, être juste, suffisant, être court, — un peu insuffisant — ஆய்க்கொடுக்கிறது donner avec mesure le strict nécessaire; — ஆனகுதிரை petit cheval; — கட்டுகிறது niveler, prendre le niveau, — l'aplomb, bâtir exactement en prenant le niveau peser expctement, égaliser; — தட்டுகிறது, — தட்டிப்போடுகிறது niveler, couper —, casser —, rejeter ce qui dépasse le niveau ou l'aplomb en bâtissant un mur..., ôter ce qui est plus haut que le reste pour niveler, déconcerter —, renverser les plans de quelqu'un, abaisser —, réprimer (par jalousie...); — பிடிக்கிறது prendre le niveau, niveler, égaliser, pousser des rejetons; வேலைக்காரனின்றைக்கு வாராமல் — போட்டான் aujourd'hui le serviteur s'est absenté volontairement; — வெடிக்கிறது, — வைக்கிறது pousser des rejetons; மட்டக்கோல் niveau, bâton ou perche qui sert à niveler; — க்கொம்பு, corne courte; — சுத்தம் juste niveau; — ச்சுறா espèce de requin court, rond et bon à manger; — த்துருத்தி sac de peau de brebis —, outre d'où l'eau jaillit par la compression du bras, espèce de pompe ou de seringue; — ப்பலகை niveau de maçon, régloir, règle plate pour tracer des lignes; — வேலை ouvrage grossier.

மட்டசனம், (*மட்டு*, *அசனம்*), tempérance.

மட்டலகு, (*id.* *அலகு*), espèce d'instrument, — de mesure de longueur, — de bâton qui sert à mesurer.

மட்டறிகிறது, (*id.* *அறிகிறது*), connaître la mesure, les bornes, la marque....

மட்டாசனம், (*மட்டம்*, *அசனம்*), tempérance.

மட்டாயுதம், (*மட்டு*, *ஆயுதம்*), épée.

மட்டி, 1° pétoncle, moule, espèce de coquillage bivalve, cardium edule, homme stupide, lourdaud, benêt, ouvrage grossier, sans ordre ni symétrie, défaut d'ordre, arme, outil, ce qu'on donne aux animaux pour les engraisser. 2° *imp. de மட்டிக்கிறது*: — *க்காரை* enduit—, crépi grossier, — raboteux; — *ச்சாம்பிராணி* encens grossier; — *த்தையல்* couture grossière; —*ப்பேச்சு* expression—, langage grossier; — *ப்பேச்சுப்பேசுகிறது* parler grossièrement; — *விசேஷம்* particularité —, manière grossière; — *வேலை* ouvrage grossier; *ஐரோப்பா நாட்டைப்பவேலை, இந்துதேசத்தது மட்டிவேலை* les ouvrages d'Europe sont bien faits, ceux de ce pays sont grossiers.

மட்டிகை, signe —, marque ou sceau imprimé sur de la bouse de vache, de la terre glaise ou autre matière mise sur les tas de riz battu ou sur les sacs pleins.. ...

மட்டிக்கிறது, *ட்டித்தேன்*, *ட்டிப்பேன்*, *ட்டி*, *ட்டிக்க*, *v. a.* *மட்டித்தல்*, *n. v.* rendre rond ou circulaire, arrondir, tracer un cercle, oindre, frotter, mettre des bornes, briser, rompre.

மட்டிடுகிறது, (*மட்டு*, *இடுகிறது*), donner des bornes, borner, limiter, restreindre, estimer la distance (d'une place...): *மட்டிட்டிருக்கிறது* avoir —, être limité, borné.

மட்டியம், une des 7 mesures en musique, *V. au mot தாளம்-ஏ.*

மட்டு, *gén.* *மட்டின்*, mesure, borne, limite, fin, bout, caillou ou jus de cocotier... *மட்டோடே*, *abl.* avec mesure, modérément; *மட்டோடேயிருக்கிறது* être modéré; *மட்டில்*, *abl.* envers, à l'égard de, dans les bornes; *என்மட்டில்* envers moi; *கள்ளத்தீர்க்கதரிசிகள்மட்டில் எச்சரிக்கையாயிருக்கள்* prenez garde aux faux prophètes; *என்மட்டிலே நானிருக்கிறேன் உன்மட்டிலேயிரு* je m'occupe de mes affaires, occupe toi des tiennes, je suis tranquille de mon côté, reste tranquille du tien; *மட்டுக்கும்*, *மட்டும்*, (*avec nom. ou dat.*), jusqu'à, (*avec le part. fut.*). jusqu'à ce que: *எந்தமட்டும்* jusqu'où? jusqu'à quand? *அந்தவூர்மட்டும் ou அந்தவூருக்குமட்டும்போ* va jusqu'à ce bourg; *இந்நாள்மட்டும்* jusqu'à aujourd'hui; *நான்வருமட்டும்* jusqu'à ce que je vienne; *மட்டற* sans bornes, infini; *மட்டாய்* modérément, avec mesure, économiquement; *மட்டாயிருக்கிறது* être modéré, limité, en petit nombre; *மட்டாய்ச்செலவழிக்கிறது* dépenser modérément, être économe, frugal; *மட்டாய் நடக்கிறது* marcher d'un pas modéré, doucement, lentement; *மட்டாய்ப்போகிறது*, *V.* *மட்டுப்படுகிறது*; *மட்டான*, *மட்டுள்ள* borné, limité, modéré; *மட்டில்லாத* sans bornes, infini, immense, démesuré; *மட்டில்லாமல்* sans bornes, immensément, sans modération; *மட்டில்லாமை* infinité, immensité, immodération, extravagance; *மட்டின்றி* sans bornes; *மட்டுக்கட்டுகிறது* mettre fin, — des bornes, limiter, restreindre, arrêter, empêcher, mesurer *இவைகளுக்குமட்டுக்கட்டு* — *கட்டு* mets aussitôt fin à ces choses; —*குறிக்கிறது* désigner les bornes, borner, limiter, estimer la distance; — *க்குறிப்பு* limite, borne, estimation de la distance; — *க்கோணம்* angle droit, — juste; — *க்கோல்* règle —, bâton ou perche pour mesurer; — *தப்பி* outre mesure, immodérément; — *தப்பிச்செலவழிக்கிறது* dépenser outre mesure, être prodigue, dépensier; — *தப்பிப்பேசுகிறது* parler immodérément, indiscrètement; — *தப்பிப்போகிறது* excéder —, manquer la mesure, — les bornes, manquer les justes proportions (en plus ou en moins); — *தப்பினாற்சங்கீதமும்பொருந்தாது* si on manque la mesure, la musique même ne s'accorde pas ou ne plait pas; — *த்தப்பு* excès, excéder les bornes, manque de modération, de proportion; — *த்திட்டம்* exacte —, juste mesure, — proportion, — limite, borne (dans les dépenses...): — *த்திட்டம்பார்க்கிறது* examiner les justes proportions, estimer, faire l'estimation; — *த்திட்டப்படுத்துகிறது*, — *திட்டம்பண்ணுகிறது* limiter, fixer les bornes; — *ப்படாமை* ne pouvoir être limité, —contenu, ne pouvoir atteindre, infinité, immensité, insubordination; — *ப்படாத* immense infini, insubordonné; — *ப்படாதன்மை* bien infini; — *ப்படாதவன்* homme insubordonné, ingouvernable; — *ப்படுகிறது* être mesuré, limité, borné, décroître, se modérer diminuer, devenir moindre; *மழை* — *ப்படுகிறது* la pluie diminuer; — *ப்படுத்துகிறது* limiter, borner, mesurer, modérer, diminuer; — *பண்ணுகிறது* tempérer, modérer, limiter; — *ப்பிரமாணம்* juste mesure, règle, juste borne, — limite; — *மதி*

யம் juste proportion, — mesure, justesse, précision; — மரியாதை mesure convenable, juste modération, propriété, civilité, honnêteté; — மிஞ்சுகிறது excéder, passer les bornes.

மட்டுணவு, (மட்டு, உணவு), sobriété.

மட்டை, tronc, — sans tête, branche d'aréquier, de cocotier, de palmier..., feuille du bananier, sot, lourdaud, stupide, fou, espèce de serpent; கள்ள —, திருட்டுமட்டை, *m. f.* grand voleur, gueux, coquin, débauché, voleuse, gueuse, coquine, prostituée; — கட்டுகிறது attacher des branches de palmier, (*v. g.* au haut d'une corbeille...); — க்கட்டு balle ou boule de jeu; — க்குதிரை cheval de branches de palmier, *V.* ஏற்றமபல்; — க்குறி marque d'une couleur; — க்கொம்பு cornes qui s'étendent des 2 côtés; — க்கோரை espèce d'herbe, cyperus procerus; — க்கொண்டு vil —, grand nigaud; — த்தேள் espèce de —, scorpion dit aussi பின்னேர்த்தேள்; — படிபடிக்கிறது frapper avec une feuille de bananier ou sa queue (espèce de jeu), recevoir impoliment.

மட்டொட்டி, (மண், தொட்டி), bassin de terre ou de poterie, terrine.

மட்பகை, (மண், பகை), la haine de la terre, instrument de potier.

மட்பகைஞன், (*id.*), potier.

மட்பசை, (*id.*), viscosité de la —, attachement à la terre.

மட்பாண்டம், (*id.*), le corps, *ou*

மட்பாத்திரம், (*id.*), vase de terre.

மட்பானை, (*id.*), cruche ou pot de terre.

மண, 1° *adj. de* மணம். 2° *imp. de* மணக்கிறது.

மணக்கத்தை, (*télinga*), sorte de riz.

மணக்கிறது, ணத்தேன், ணப்பேன், ண, ணக்க, *v. n.* மணக்கும், *part. fut.* மணத்தல், *n. v.* (மணம்), *et* மணத்திருக்கிறது, மணத்துக்கொண்டிருக்கிறது exhaler un doux parfum, avoir bonne odeur, sentir, flairer, se joindre, s'unir, être uni, serré, se marier; புகழ்மணக்கிறது la renommée exhaler un doux parfum, être renommé, célèbre.

மணங்கல், cruche, grand pot de terre.

மணங்கு, agneau, manne, manangou poids de 12 kilogrammes à Pondichéry et de 11 kilo 335 grammes à Madras, espèce de jasmin dit இருவாட்சி.

மணத்தல், மணத்த, *n. v. et part. de* மணக்கிறது.

மணப்பு, *n. v. du même. V.* மப்பு.

மணம், bonne odeur, parfum, odeur, union, réunion, jonction, mariage, noces, joie, allégresse: மணம் — அ, 8 sortes de mariages. *V.* அஷ்டமணம்; — ஆயிருக்கிறது être odoriférant, illustre; மணமும் பிணமும் போகிறவீதி rue publique où passent les mariages et les enterrements (expression d'assurance), மணமும் பிணமும் போகிற வீதியிலிருந்து பேசுகிறேன் je parle dans la rue des mariages et des funérailles, *i. e.* qu'il m'en arrive du bien ou du mal, peu m'importe, je soutiens la vérité; — கட்டுகிறது parfumer, amasser des parfums; — செய்கிறது, — புணருகிறது, — புரிகிறது se marier, célébrer un mariage, les noces; — தட்டுகிறது, — வீசுகிறது l'odeur se répandre; — பிடிக்கிறது découvrir l'odeur, conjecturer, soupçonner, concevoir des soupçons; மணக்கோலம் attirail du mariage, pompe nuptiale, procession avant les noces; — க்கோலம்வருகிறது la procession ou pompe nuptiale venir ou passer, venir en procession nuptiale; — த்தக்காளி la plante solanum nigrum; — ப்பந்தல் pandal ou pavillon pour un mariage; — ப்பறை tambour de mariage; — ப்பொருத்தம் espèce de combinaison ou de rapport superstitieux que les Indous observent pour les mariages; ils en comptent 10, savoir: தினம், le jour où la constellation; கணம் division des étoiles en divines, humaines et géantes; மகேந்திரம் l'excellence du nombre de la constellation de l'époux; ஸ்திரீதீர்க்கம் la perfection féminine encore basée sur la position corrélative de la constellation des époux; யோனி le sexe ou plutôt l'espèce d'animal qu'est censée représenter leur constellation, si leurs contellations sont des animaux de caractère incompatible, ce sera des discordes; இராசி convenance des signes du zodiaque; இராசிக்கதிபதி le chef des signes susdits qui est censé une des planètes; வசியம் les rapports bons ou mauvais des signes entr'eux; கயிறு, இரைச்சு ou இரச்சு la corde ou les cordes qui coupent 3 demi-cercles dans lesquels sont écrits les chiffres des constellations; வேதம் triangle avec 4 lignes parallèles à travers chaque angle et les noms des 27 constellations aux extrémités de ces lignes et les triangles. Ces தசப்பொருத்தம், qui ne sont que des combinaisons d'astrologie purement arbitraires, ne paraissent avoir été inventées que pour exploiter les parents des futurs époux, au profit des brâmes pu'ils vont consulter, pour savoir si le mariage projeté sera heureux ou malheureux; — மகள் épouse, mariée; —

மகன் époux, marié ; — மண்டபம் salle—, portique où l'on célèbre les noces.

மணலைக்கம்பம், (மணல், அம், கம்பம்), la voie lactée.

மணலி, (மணல்), la plante gisekia pharmacoides, absinthe.

மணலை, — மீன், (மணல்), nom d'un poisson, mugem (en portugais).

மணல், sablonneuse : கரு — sable noir; —த்தாரா espèce de canard : —த்திருக்கை, V. மணற்றிருக்கை ; — வாரி espèce de riz, — d'herbe ; V. மணற்...

மணவணி, (மணம், அணி), pompe de noces

மணவறை, (id. அறை), chambre nuptiale, salle où les époux s'asseoient le jour de leurs noces ; — த்தோழன்மார், — த்தோழர் paranymphes, compagnes de d'époux et de l'épouse le jour des noces.

மணவாட்டி, (id. ஆட்டி), épouse, mariée.

மணவாளன், (id. ஆளன்), époux, marié, மணவாள நாராயண சதகம் poème de 100 stances en l'honneur du prétendu dieu de திருப்பதி, et qui finissent toutes par un de ses noms.

மணவாளி, (id. ஆளி), m. f. époux, épouse, le marié, la mariée.

மணவியது, (மணம்), ce qui a bonne odeur.

மணவை, foyer.

மணவோலை, (மணம், ஓலை), ôle —, billet —, lettre d'invitation à un mariage.

மணற், obl. de மணல் devant க, ச, த, ப de sable, sablonneux : — கடிபாரம் sablier, horloge au moyen du sable ; — கடு sablier, vase au sable ; — காளான் champignon qui croit dans le sable, (et par euphémisme) grenouille ; — குன்று monticule —, banc de sable, bas fonds ; — கோவை espèce de கோவை ou bryonia qui croit dans les terrains sablonneux ; — சோறு sable qui représente du riz dans des jeux d'enfants ; — பாக்கு noix d'arec qu'on met dans le sable.

மணற்றரை, (மணல், தரை), terrain sablonneux.

மணற்றவளை, (id. தவளை), grenouille qui vit dans le sable et qui dit-on, en mange.

மணற்றாரா, (id. தாரா), espèce de canard.

மணற்றிருக்கை, (id. திருக்கை), bonne espèce de raie qui vit dans les endroits sablonneux des rivières.

மணாட்டி, (மணம், ஆட்டி), épouse, mariée.

மணாளன், (மணம், ஆளன்), époux, marié, homme.

*மணி, 1° (mani), pierre précieuse, (les Indiens en comptent 9, V. நவமணி), joyau, bijou, perle, glandes à la gorge des brebis et des chèvres, poignet, petit pot à l'eau, clitoris, gland du pénis, un des serpents fabuleux du பாதாளம். 2° pierre médicinale, — dite விஷக்கல் qui extrait le venin de la partie mordue par un serpent, beauté, son, bruit, cloche, clochette, sonnette, — d'éléphant, grande plaque de métal qui sert de cloche, — qu'on frappe pour sonner les heures, heure, — européenne de 60 minutes, grain, pépin, graine, grains d'or..., — de collier, — de chapelet — faits de conque..., noyau ou graine du nénuphar, grain de riz ou d'autres céréales, baie, noir, noirceur, prunelle de l'œil, bien, la plante துளசி ou basilic, gravier, petit caillou, collier naturel de divers oiseaux, ou உருத்திராக்ஷமணி grain d'elæocarpus ; எத்தனை — ஒன்று ou காணும் quelle heure est-il? அகன் மணி pierre précieuse large, plate et d'une qualité supérieure, v. g. diamant, rubis... ; நாயகமணி grosse —, principale pierre précieuse au milieu d'un collier de pierreries le grain principal ou supérieur d'un chapelet, auquel le fit ou la chaine se rattache; — கடம் la plante médicinale உத்தாமணி; — கண்டம் geai bleu ; — காணன் homme qui a des bijoux aux oreilles ; — கர்ணிகை. — கன்னிகை, — கன்றிகை. (karnikâ), étang supposé sacré à Benarès et dans lequel les pélerins vont se baigner, par ce qu'on dit que la prétendue déesse Dêvi y a laissé tomber un de ces pendants d'oreille ; — காசம் sorte de mal d'yeux, partie d'une flèche qui a des plumes ; — காரம் borax ; — காரன் bijoutier, joaillier ; — கானனம் le cou, litt. la forêt de bijoux ; — கோக்கிறது enfiler —, enchaîner des pierreries ou des perles (pour collier...), des grains de chapelet... ; — க்கட்டு le poignet, jointure de la main, — du poignet, le bas du bras : — க்காம்பு la plante தக்காளி ; — க்கிரீவன் celui dont le cou est orné de bijoux, un des fils de Koubêren ; — க்குடல், — க்குடர் le mésentère, un des intestins ; — க்கூடு, — க்கூண்டு clocher, sabiler, clepsydre, boite d'horloge, horloge; — க்கோவை, — சரம் collier de pierreries, — de perles, — சகம், P. மணிசகம் ; — க்குத்திரம் horloge, — க்குத்திரவேலை ouvrage d'horlogerie ; — க்குத்திரி horloger ; — க்கட்டு

grande casserole; — தட்டுகிறது tinter une cloche, frapper les heures, — la plaque qui sert de cloche; — தனு l'arc-en-ciel; — துருவிடுகிறது porcer—, perforer les perles ou les pierres précieuses pour les enchaîner, les nettoyer; — த்தக்காளி la plante solanum nigrum; — த்திட்டம் heure précise, temps fixé; — த்தியாலம் heure; — த்துவீபம் la crête du grand serpent Ananden qu'on suppose ressembler à un bijou large comme un dvîpa ou une île; — த்துவீபன் le serpent Ananden; — நா, — நாக்கு battant —, *litt.* langue de cloche; — பத்திரன் nom d'un docteur des Samanéens ou Djaïnas; — பந்தம் jointure de la main, poignet, le carpe, *V.* மணிக்கட்டு; — பிடிக்கிறது prendre des pierreries..., le grain se former dans l'épi; — பித்தி ce qui a des murs de pierreries, le palais fabuleux du serpent ஆதிசேஷன்; — பூமி, — பூ mine de pierreries, place où elles se forment; — பூரம் nombril, estomac, creux de l'estomac, regardé comme une des 6 சக்கரம் ou régions mystiques du corps, *ou* — பூரகம் la région du nombril, une des 6 régions du corps dites ஆருதாரம்; — ப்புங்கு, — புன்கு l'arbre நெய்க்கொட்டான்; — ப்புறா tourterelle qui a comme un collier de taches ou de grains naturels autour du cou, tourterelle sauvage; — மகுடம் nœud de feuille de palmier pour conserver une lettre écrite sur une autre feuille et mise à l'intérieur, nœud de l'ôle qui sert d'enveloppe extérieure à une lettre écrite sur une feuille de palmier; — மங்கலம் nom d'un village ou d'un lieu; — மண்டபம் la capitale fabuleuse du serpent ஆதிசேஷன், le palais de திருதி; — மதில் mur en pierreries; — மந்தம் sel de roche, montagne où l'on trouve du sel; — மலை le mont d'or dit mont மேரு; — மாலை collier —, guirlande de pierreries, collier, de perles, la prétendue déesse Lakchimi, lustre, lumière, empreinte des dents (laissée par une morsure), rangée de dents, le 19me des பிரபந்தம் poème sur un sujet quelconque composé de 20 வெண்பா et de 40 கலித்துறை entremêlés; — முடி couronne ornée de pierreries; — மேகலை nom d'un poème tamoul regardé comme classique et un des 5 poèmes dits பஞ்சகாவியம்; — யடிக்கிறது sonner une cloche, l'heure sonner; — யாட்டுகிறது mettre en branle —, sonner une cloche, sonner —, agiter une sonnette; — யாமணக்கு l'arbre carica papaya, papayer; — யிலையான் — யீ espèce de grosse mouche à viande; — யீரல் foie, rognon; — யூதுகிறது arrondir les pierres précieuses; — ரத்தினம் pierre précieuse: — வடம் enfilade —, collier de pierreries, de perles, d'உருத்திராக்ஷம், *ou* — வட்டம் ornement pour les pieds, — ou anneau qu'un guerrier porte aux pieds (en signe de bravoure); — வலை espèce de filet pour prendre le poisson; — வீசம் grenade; — வேர் racine à globules comme des grains par intervalles; ஒருமணியுமீயான் il ne donnera pas même un grain (de riz...)

*மணிகம், (மணி, ka), cruche, pot à l'eau.

மணிக்கஞ்சட்டி, grande casserole.

மணிக்குடர், poumon.

*மணிதம், (manita, *résonné*), bruit sourd. murmure, son de pierreries..

மணிந்தம், *P.* மணிபந்தம், poignet, jointure de la main.

*மணிமான். m. மணிமதி, *f.* (manimân, — mati), homme —, femme ornée de pierreries, le soleil.

மணியம், (perception des impôts d'un village..), intendance, surveillance, régie, administration d'un village, d'une église, d'un temple, marguillerie, régisseur, marguillier, travail: ஊர் — intendance —, régie d'un village; வட்ட — intendance —, régie d'un district; — கட்டளையிடுகிறது donner l'emploi de régisseur, de percepteur; — பண்ணுகிறது, — விசாரிக்கிறது faire l'office de régisseur; மணியங்காக்காய் espèce de corbeau, corvus cornix; மணியக்காரன் régisseur —, percepteur de village, intendant, régisseur, marguillier; மணியக்காறுபாறு பண்ணுகிறது faire l'office de régisseur; மணியத்தைப்பிடுங்குகிறது ôter l'office de régisseur...: மணியத்துக்கேற்றவன் homme capable d'être régisseur, — d'être marguillier.

மணியாசம், crépissage, poli qu'on donne au crépissage des murs, polissure: — இடுகிறது, — பண்ணுகிறது crépir et polir les murs en les frottant; மணியாசப்பலகை planchette pour frotter et polir l'enduit des murs.

மணியாசி, nom d'un arbre, *V.* மணியாசம்: — க்கட்டை, — க்கல் planchette —, pierre pour donner le poli au crépissage des murs.

*மணிசகம், (manitchaka). la pierre dite சந்திரகாந்தச்சிலை, espèce de cristal, martin-pêcheur.

*மணிவகம், (manivaka), fleur.

மணை, espèce de tabouret, de banc ou de siège peu élevé, escabot, marche-pied, râpe (pour enlever la chair des cocos...), bijoux et autres objets mobiliers, outils,

instruments, moulinet pour séparer le coton de sa graine, chose émoussée; — கத்தி couteau émoussé.

மணுக்கிறது, மணுத்தல், (மணு), émousser.

மணுவன், (மணு), homme sans esprit, — sans pénétration, arme émoussée.

மண், 1° terre, terrain, poussière, mortier, plâtre, enduit, ornement, décoration, lavage, excellence, élévation, montagne, composition noire dont on frotte le milieu d'un tambourin pour en augmenter le son V. முழவின்மார்ச்சனை) 2o. *imp. et part. de* மண்ணுகிறது; — கட்டி motte, — de terre; — கட்டுகிறது faire une motte, — un moule de terre, (pour y fondre quelque chose); — கட்டை terre qui bouche le fond et l'ouverture du tuyau des fusées; — கலை vase —, cruche de terre dont l'ouverture est fermée avec du parchemin et qui sert de —, tambour, tambourin (en général) · — கண்டம் pièce de terre, région, couche de terre très-dure; — கலம் vase de terre, tuile, tesson; — கல் brique, pierre blanche à chaux, une des 120 espèces de minéraux; — கிணறு puits en terre, — creusé dans la terre sans trouver de rocher; — கிண்டுகிறது travailler —, fouir la terre; — கிண்ணி vase —, coupe —, écuelle de terre; — குகை creuset en terre; — கொத்தளம் rampart —, boulevard en terre; — கும்பம், — கும்பி tertre, élévation en terre; — கொழுக்கிறது la terre s'engraisser, — être grasse, fertile; — கோபுரக்கல் brique, *litt.* pierre de terre à bâtir des tours; — சாடி, V. மட்சாடி; — சால் grande cruche —, grand vase —, jatte de terre; — சிலை statue de terre, ocre en pierre; — சிவப்பு rouge foncé; — சீலை linge enduit de terre pour envelopper un creuset; — சுவர் mur de terre; — செய்கை, V. மண்வேலை; — சோறுகறி riz cuit et ragoût que les enfants s'amusent à imiter avec de la terre; — தாங்கிப்பலகை planche qui sert de —, linteau; — தின்கிறது manger de la terre, la terre manger, *i. e.* se rouiller. se gâter étant étendu par terre; — திலம் la terre; — பறிகொடுக்கிறது être privé ou dépouillé de sa terre par violence ou par ruse; — பாண்டம், — பாத்திரம் vase de terre; — பார் couche de terre très dure, regarde la terre; — பானை cruche de terre; — பிடி poignée de terre, *ou* — பசை, V. மட்பசை; — பூசுகிறது, V. மண்ணிடுகிறது; — பொதுத்தந்தை le prétendue père commun de la terre ou des êtres terrestres, *i. e.* Brama; — மகள் le prétendue déesse —, la fille de la terre; — மகள்புதல்வர் les fils de la déesse fabuleuse de la terre, *i. e.* les cultivateurs, les laboureurs; — மக்கள் les fils de la terre, ceux qui travaillent à la terre, les choutres, les laboureureurs; — மழை, — மாரி pluie de poussière, de sable; — மேடு terre, colline, éminence, monceau de terre; — வாகு qualité du sol; — வாரி grand vent qui balaie la, poussière; — வெட்டி pioche, hoyau pour piocher —, ouvrier qui pioche la terre, potier; — வேலை travail en terre, travailler à la terre; — வெட்டிப்பித்தல் espèce de pioche; வாயிலேமண்போடுகிறது mettre de la terre dans la bouche, nuire; வாயிலேமண்போட்டேன் je me suis mis de la terre dans la bouche, *i. c.* j'ai fait une sottise; உன்வாயிலேமண் que dans la bouche la terre... (ellipse imprécative); மண்ணாய்ப்போகிறது s'en aller —, être réduit en terre, — en poussière; மண்ணாய்ப்போவாய் *ou* மண்ணாய்த் தெருப் புழுதியுமாய்ப்போவாய் puisses tu être —, *ou* tu seras réduit en terre et en la poussière des rues (imprécation); மண்ணைக் கிண்டுகிறது fouir —, creuser la terre; மண்ணைச்சீய்க்கிறது gratter la terre.

மண்ட, 2° *inf. de* மண்டுகிறது. 2° *adj. de* மண்டம்.

மண்டகம், 1o espèce de gâteau de farine de froment sans sucre. 2o *V.* மண்டபம்.

*மண்டகாரகன், (மண்டம், hâraka *qui prend*), distillateur, faiseur d'arec.

மண்டக்கல், மண்டக்காரன், (மண்டக்கு) celui qui retire les plongeurs à la pêche des perles, au moyen d'une corde; — கைப்பிடிக்கயிறு, *ou*.

மண்டக்கு, — க்கயிறு, corde qu'on attache aux bras des plongeurs pour les retirer au signal donné: — க்காரன் celui qui tient cette corde, qui retire les plongeurs; மண்டக்கிழுக்கிறது tirer la corde susdite, retirer les plongeurs.

*மண்டபம், (mandapa), portique, bâtiment ouvert devant un temple et où l'on place l'idole à certaines fêtes, bâtiment temporaire, pandel orné de fleurs pour des fêtes ou des mariages, édifice public pour loger les voyageurs: மண்டபப்படி degré d'un tel édifice, splendide sacrifice, — offrande, belle création.

*மண்டம், 1° (manda), écume, — d'objet en fermentation, crême, — du lait caillé, moelle, essence, beauté, — ornement, décoration, ricin, tête, crâne. 2° (mandâ) liqueur spiritueuse.

மண்டபிலம், (மண், தயிலம்), espèce d'huile ou d'essence médicinale qui sort ou qu'on distille de certaines terres.

மண்டர், braves guerriers, soldats.

*மண்டலகம், (மண்டலம், ka), orbe ou disque du soleil, espèce de lèpre avec de larges taches, cristal, miroir, forme circulaire, — d'armée rangée en cercle, diagramme, chien.

*மண்டலம், 1° (mandala), orbe, disque, — apparent, — du soleil ou de la lune, orbite, circonférence en général, horizon sensible, cercle, grand-cercle de la sphère halo, cercle autour de la lune, boule globe, rone, machine, province, région, coutrée, district d'environ 20 ou 40 யோசனை de chaque côté, pays sur lequel ont régné les சக்கரவர்த்திகள், les contrées environnantes ou contigues, espèce de léopard avec taches circulaires, accumulation, monceau, quantité, l'attitude des archers dite மண்டலநிலை, empreinte —, marque de l'ongle, espèce de diagramme mystique, disposition d'une armée en cercle, espèce de serpent, chien, quarantaine, espèce de 40 jours, régime ou observance de 40 jours. 2° (மண், தலம்), la terre (opposée à விண்டலம் le ciel), : மண்டலம்-௩ les 3. régions ou parties du corps humain selon les physiologistes indous, savoir : அக்கினி — la région du feu, i. e. le bas ventre, l'abdomen ; ஆதித்த — la région du soleil, i. e. l'estomac et le cœur ; சந்திர — la région de la tête ; மண்டலம்-எ les 7 régions de l'univers selon les Indous ; வாயு — région de Vâyou ou du vent ; வருண — la région de Varounen ou des eaux ; சந்திர — la région de Sandiren ou de la lune ; சூரிய — la région de Sourien ou du soleil ; நக்ஷத்திர — la région des étoiles ; அக்கினி — la région d'Agni ou du feu ; திரிசங்கு — région de Trisangou père d' அரிச்சந்திரன், c'est la Croix du sud ; துருவ — région proche du pôle septentrional (céleste ou terrestre) ; — இடுகிறது, — போடுகிறது, — வகுக்கிறது tracer les cercles ou orbites des 9 planètes, V. மண்டலிக்கிறது ; மண்டலஜெயம் conquête des pays environnants ; — நிருத்தம், — நிருத்தியம் danse en rond ; — நிலை position d'un archer dont les 2 genoux sont courbés ou pliés de côté — புருஷன் Mandalapourouchen, auteur du dictionnaire tamoul சூடாமணிநிகண்டு ; — மட்டி l'arbre சிற்றிலுப்பை ; — மழை pluie général, — qui tombe par tout le pays ; — வந்தாதி, (அந்தாதி), répétition de la fin du dernier vers d'une strophe au commencement du 1er vers de la suivante ; — விதி règle pour —, ou manière de tracer des cercles.

*மண்டலாகாரம், (மண்டலம், ஆகாரம்), forme circulaire.

*மண்டலாக்கிரம், (id. அக்கிரம்), sabre, cimeterre, épée.

*மண்டலாதிபதி, மண்டலாதிபன், மண்டலாதீசன், (id. அதிபதி, அதிபன், அதீசன்), empereur, monarque indépendant, — souverain.

*மண்டலாத்தம், (id. அத்தம்), 1° ou மண்டலாப்தம் révolution complète du soleil, année révolue. 2° ou மண்டலார்த்தம் (id. அர்த்தம்), demi-cercle, demi-orbite, demi-révolution.

*மண்டலாபிஷேகம், மண்டலாபிடேகம், (id. அபிஷேகம்), consécration qui dure 10 jours.

*மண்டலாயிதம், (mandalayita), boule, globe.

*மண்டலி, (mandali), serpent (en général), le serpent venimeux dit மண்டலிப்பாம்பு ou serpent qui se met en cercle, espèce d'orvet (on en distingue 2 sortes ; இரத்த — celui dont la morsure fait sortir le sang par les pores, et சீத — celui dont la morsure glace de froid et cause du frisson), chien, chat, sorte de rat, putois ou fouine, foule, assemblée, terre, soleil, gouverneur de province, 2° *imp. et part. de*

மண்டலிக்கிறது, லித்தேன், லிப்பேன், லி, லிக்க, *v. a.* (மண்டலம்), மண்டலித்தல், *n. v.* courber, plier, — en cercle, rendre rond, — circulaire, tracer —, faire un cercle, arrondir.

மண்டலிப்பு, *n. v. du préc.* courbe, cercle, rond, courber...

*மண்டலீகரணம், மண்டலீகிருதம், (மண்டலம், î-*augment*), roulement, action d'arrondir, de rendre circulaire.

*மண்டலீசர், (id. ika), rois, chefs de province.

*மண்டலேசன், மண்டலேசுபரன், மண்டலேச்சுவரன், (id. ஈசன், ஈசுபரன்.., empereur, roi, monarque, — indépendant, — suprême et suzerain d'autres rois, roi d'un pays de 40 kâdams de longueur ou au moins de 100000 bourgs ou villages.

மண்டல், *opt. et n. v. de* மண்டுகிறது, presse, foule, étroitesse, abondance, prise, larcin.

*மண்டனம், (mandana), ornement, décoration, joyau, bijou.

மண்டா, 1° *pl.* மண்டாக்கள், espèce d'arme, lance à 2 crochets, — pour percer

les sangliers, harpon, — pour percer les poissons, lance à 2 pointes. 2° ou *மண்டாத, part. nég. de மண்டுகிறது.*

மண்டி, 1° lie, sédiment, — au fond d'un vase..., eau trouble, grande place du marché, grand bazar, posture accroupie, — où le corps est courbé, — où l'on est accroupi comme les signes. 2° *gér. de மண்டுகிறது: — க்கடை* boutique où l'on vend en gros; — *க்கொள்ளுகிறது* avaler —, saisir avidement; — *ப்போடுகிறது*, — *யிடுகிறது* s'asseoir accroupi, s'accroupir; — *ப்போட்டுக்கொண்டிருக்கிறது*, — *க்கால்போட்டிருக்கிறது* être assis accroupi, s'accroupir ayant les jambes pliées.

மண்டிகை, espèce de pain ou de gâteau, beignet..

**மண்டிதம்*, 1° (mandita *orné*), ornement. 2° *V. சிறுசேவை.*

மண்டிரவல், (மண்டு, இரவல்), ce qu'on a emprunté pour peu de temps, sur promesse verbale.

மண்டிலம், P. மண்டலம், course en cercle, mouvement circulaire, cercle, rond, cheval, danse, drame, comédie, pays, guerre, bataille, *V. மண்டலம்.*

மண்டு, imp. et part. du suivant :—கால் appui, étaie; *மரத்துக்குமண்டுகால்கொடுக்கிறது* étayer un arbre, lui mettre un support.

மண்டுகிறது, டினேன், டுவேன், டு, ட, v. n. et a. மண்டுதல், n. v. s'attrouper, se presser, serrer, être serré, venir en foule, — en grand nombre être nombreux, saisir avidement, dérober, enlever, dévorer en glouton, boire avidement, — copieusement: *மண்டவைக்கிறது* étayer.

**மண்டூகம்*, (mandoûka), grenouille, rouille de fer, fleur bignonia indica. *V. மண்டூகன்: மண்டூகசீவன்* vie de grenouille, latérite ou pierre de fer; — *பணி*, — *பர்ணி* l'arbre *அழிஞ்சில்*, la plante bignonia indica, garance du Bengale et 2 autres plantes; — *ராகம்* le coassement des grenouilles, espèce d'air.

**மண்டூகன்*, (*id.*), nom d'un Mouni ou sage.

**மண்டூகை, மண்டூகி*, (mandoûkâ,—ki), garance, grenouille femelle, femme débauchée.

**மண்டூரம்*, (mandoûra), rouille de fer, grenouille.

மண்டெரி, (மண்டு, எரி), fou furieux, — excessif, incendie.

மண்டை, 1° crâne, vase ou écuelle de mendiant, (mot employé par les mendiants sivénistes en mémoire de ce que Siven a mendié dans le crâne de de Brama pour expier le crime de lui avoir coupé une tête). 2° * (mandâ), liqueur spiritueuse: — *க்கண்* œil baissé; — *க்கரப்பன்*,— *க்கரப்பான்* espèce d'éruption à la tête des petits enfants; — *குடைகிறது* avoir mal à la tête, — des élancements dans la tête; — *க்குடைச்சல்* mal de tête, élancement dans la tête; — *க்கோழை* phlegme qui descend du cerveau; — *ச்சூலை* douleur arthritique au crâne; — *ப்பீனசம்* espèce de rhume de cerveau ou d'ulcération dans la tête; — *யோடு* 1° le crâne. 2° *abl. de மண்டை*; — *வியாதி* mal de la tête, — au cerveau; *மண்டையிலே தாக்குகிறது* heurter —, frapper —, affecter —, toucher la tête, — le crâme: *அவனுக்கு மண்டைப் புழுவுருகிறது ou ஊர்ந்துக்கொண்டிருக்கிறது* un ver s'est glissé dans sa cervelle, *i. e.* il est obstiné, il a des fantaisies.

**மண்டோதகம், (மண்டம், உதகம்)*, peindre des figures ou des fleurs sur les murs ou le plancher d'un appartement avec une couleur blanche faite de farine de riz, couleurs bariolées.

**மண்டோதரி, V. மந்தோதரி.*

மண்ணகுண்டம், (மண், அ), tertre factice ou entouré d'un fossé avec une hutte pour garder les moissons.

மண்ணங்கட்டி, (மண், அம்), V. மண்ணாங்கட்டி.

மண்ணசை, (மண், நசை), humidité de la terre: — *யாயிருக்கிறது* la terre être humide.

மண்ணம், (மண்), chaux.

மண்ணரிநார், (மண், அரி, P. அரியும், நார்), corde avec laquelle le potier coupe et sépare de la roue le vase nouvellement fait.

மண்ணரியான், மண்ணரிவான், (id.), potier.

மண்ணரைக்கிறது, (மண், அரைக்கிறது), broyer la terre, ne rien faire, être inutile.

மண்ணல், opt. et n. v. de மண்ணுகிறது. décoration, lavage, action d'orner...

மண்ணவர் (மண், அவர்), ceux qui sont faits de terre, les hommes.

மண்ணறைகிறது (id. அறைகிறது), மண்ணிடுகிறது.

மண்ணன், (id.), homme —, insensé.

மண்ணா, 1° nom d'un poisson. 2° *(மண், ஆ*, est ce de la terre? 3° *au மண்ணாத, part. uég. ee மண்ணுகிறது.*

மண்ணாங்கட்டி, (மண், ஆம்), motte de terre, chose de rien: — *மாப்பிள்ளைக்கு எருமுட்டைப்பணியாரம்* à un marié fait de mottes de terre, il fant des gâteaux de

bouse de vache, chacun doit être servi suivant sa qualité.

மண்ணாசை, (*id.* ஆசை), désir de la terre, — des choses ou des propriétés terrestres; c'est une des 3 concupiscences dites மூவாசை.

மண்ணாதியைந்து, (*id.* ஆதி), les 5 éléments dont la terre est le 1er, puis l'eau le feu, l'air et le vent, selon les Indous.

மண்ணி, (மண்), homme bouché, lourd, grossier.

மண்ணிடுகிறது, (*id.* இடுகிறது), enduire de terre, crépir en terre.

மண்ணியத்து, P. மண்ணியற்று, (**id.** இயற்று), vase de terre.

மண்ணிலம், (*id.* நிலம்), la terre.

மண்ணில்வேந்தன், (மண், *abl.*) roi sur terre, *i. e.* la plante முடிதும்பை, l'arbre அரசு, le bétel.

மண்ணினாதம், (மண், இன் *gén.* நாதம்), terre salée.

மண்ணின்பிரட்டு, (*i. e.*), une des 120 espèces de minéraux, dit aussi பேபோசனை.

மண்ணின்வர்த்தனம், (*id.* வர்த்தனம்), espèce de pierre.

மண்ணீடு, (மண், ஈடு), élévation —, banc en terre le long des maisons dit திண்ணை, niche dans un mur pour mettre la lampe, maison crépie, chose faite en appliquant de la terre, relèvement en terre.

மண்ணீட்டாளர், (மண், ஈடு, *obl*, ஆளர்), architectes, maçons, potiers.

மண்ணீரல், (*id.* ஈரல்), l'intestin de couleur de terre, *i. e.* la rate.

மண்ணுகிறது, ண்ணினேன், ண்ணுவேன், ண்ணு *ou* மண், ண்ண, *v. a.* மண்ணுதல், *n. v.* orner, décorer, polir (une pierre précieuse...), nettoyer, laver, récurer (un vase de métal.

மண்ணுக்குடையவன், மண்ணுடையான் (மண், உடைய), propriétaire de la terre, roi, potier.

மண்ணுண்ணி, (*id.* உண்ணி), lourdaud, grossier, *litt.* mangeur de terre, *ou* — ப்பாம்பு serpent qui mange de la terre et semble avoir une tête ou bout de la queue.

மண்ணுலகு, (*id.* உலகு), la terre.

மண்ணுளிப்பாம்பு, P. மண்ணுண்ணிப்பாம்பு.

மண்ணுறுக்கிறது, மண்ணுறுத்தல், (மண்), orner, embellir, polir.

மண்ணை, 1° *acc. de* மண். 2° ignorant, lourdaud, âge tendre, jeunesse, démon, le concombre வாலுளுவை:—த்தனம் ignorance.

மண்ணைமணைக்கிறது, ணைத்தேன், ணைப்பேன், ணை, ணைக்க, *v. n.* மண்ணைமணைத்தல், *n. v.* n'avoir ni acreté ni jus, ou ni piquant ni sève, être sec et insipide.

மண்ணையன், (மண்ணை), sot, ignorant, insensé

மண்ணொட்டர், (மண், ஒட்டர்), porteurs de terre, Otthers.—, gens qui bâtissent des murs de terre.

மண்ணோர், (மண்), hommes, les humains.

மண்மலி, absinthe.

மத, 1° *adj. de* மதம். 2° *imp. et aart. part. de* மதக்கிறது.

*மதகந்தை, (மதம்), liqueur, spiritueuse.

மதகு, écluse, empellement, pale, bonde d'étang.

மதக்கம், (மதம்), assoupissement causé par l'excès du boire ou du manger ou par l'opium, fatigue, lassitude, langueur, bon marché, bas prix des marchandises.

மதக்கிறது, தத்தேன், தப்பேன், த, தக்க, *v. n.* மதத்தல், *n. v.* (மதம்), மதத்துப்போகிறது, *et* மதத்திருக்கிறது, s'enivrer, s'enorgueillir, s'infatuer, s'enivrer, devenir —, être gai, joyeux, fier, arrogant, gros, gras, lascif, voluptueux, luxuriant, fou-furieux, ivre, ivre de passion, enivré, engraisser, être —, entrer en chaleur, — en rut, en frénésie lascive; மதத்துப்போனமரம் arbre luxuriant, qui pousse trop.

*மதங்கம், 1° (matanga), nuage, éléphant, nom d'une —, montagne, espèce de tambour, une des 18 parties du poème கலம்பகம்: மதங்கசம், (சம்), ce qui est né dans les montagnes, éléphant; — மலை le mont Madangam; — நாதன் *ou*

*மதங்கன், *pl.* மதங்கர், (*id.*), le mouni ou Richi மதங்கநாதன், un des 9 சித்தர், barde, chantre, panégyriste: மதங்கஸ்திரி femme qui chante, — de barde.

மதங்கி, *fem. du préc.* Kâli, chanteuse, femme de barde, jeune femme de 16 ans.

மதத்த, *part. parf. de* மதக்கிறது, joyeux, lascif, impudique, luxuriant, pétulant, intrigant, fier, ivre, enivré, furieux, gras: மதத்தவள் femme impudique, passionnée, pétulante, intrigante, arrogante, fière: அவர்கள் கண்கள் மதத்துப்பார்வையாய்ப் பார்க்கின்றது leurs yeux regardent avec un air lascif, ou leurs yeux sont proéminents de graisse.

மதத்தல், *n. v. du même.*

மதத்து, 1° *gér. du même.* 2° (*arabe*), aide, assistance, secours.

*மதவந்தன், மதத்தன், மதத்தான், (மதம், வந்தன்), sectaire, sectateur, — de, qui suit la secte de.

மதப்பு, n. v. de மதக்கிறது, graisse, embonpoint, pétulance, lasciveté, passion, arrogance, enivrement, infatuation, trouble d'esprit.

மதமடு, ail.

மதமத, son imitatif: மதமதெனல், மதமதென்கிறது faire le bruit de madamada.

*மதம், 1o (mata), pensée, intention, vue, dessein, désir, esprit, consentement, approbation, connaissance, doctrine, principe, croyance, dogme, opinion, persuasion, secte, — religieuse, religion. 2o (nada), joie, plaisir, chaleur —, rut des animaux, mucosité —, mucus qui coule des tempes de l'éléphant en rut, sperme, enivrement, liqueur enivrante, ivresse, infatuation, folie, frénésie, insolence, pétulance, fureur lascive, — vénérienne, lasciveté, présomption, (cequi est un des அஷ்டவிகாரம்), passion, (ce qui est un des அஷ்டாத்சகுணம்), arrogance, orgueil, grandeur, musc, graisse, embonpoint, force, luxuriance: எழுமதம் les 7 principes des auteurs (selon le நன்னூல்), savoir: உடன்படல் accord avec les autres; மறுத்தல் renonciation aux opinions des autres; பிறர் தம்மதமேற்கொண்டு களைவு (பிறர்தம், P. பிறருடைய) admettre d'abord les principes d'autrui et les rejeter ensuite: தா அருட்டித்தனது நிறுப்பு ou தான் நாட்டித்தனது நிறுப்பு établir fixement ce qu'on a planté, prouver évidemment ce qu'on a avancé: இருவர்மாறுகோள் ஒருதலை துணிவு choisir un parti entre les opinions différentes de 2 personnes; பிறர்நூற் குற்றங்காட்டல் montrer les défauts des ouvrages d'autrui; ஏனைபிறிதொருபடாஅன் தன் மதங்கொளல், (படாஅன், P. படான் ou படாமல்), suivre ses principes sans entrer dans ceux des autres: பொய்ம்மதம் fausse religion, secte d'erreur; துருஷ்க —, துருக்க —, இஸ்லாமான் —, secte des Turcs, Mahométisme ou Islamisme; — அடக்குகிறது réprimer la furie, la folie, la passion, la fureur lascive; — அடங்குகிறது, — அடங்கிப்போகிறது l'orgueil, l'insolence, la fureur, — lascive ou la passion, s'amortir, être réprimée, abattue, domptée; — ஏறுகிறது entrer en rut, en fureur lascive, en furie, devenir ivre, sauvage, lascif, voluptueux, passionné, orgueilleux, ou faire passer —, dompter la furie, la passion...; — பாய்சுவடு trace du mucus du rut (sur les joues de l'éléphant, tempes de l'éléphant —, endroit d'où découle le mucus sus dit; — பொழிகிறது répandre le mucus du rut, ce mucus découler; — ஒழிந்தயானை éléphant dont le rut est passé; மதகயனம் buffle indompté, — qui va où il veut; — கசம், — கயம், — கரி, — கலம் éléphant en rut, — en chaleur ou furieux: — சலம், — நீர் mucosité du rut, mucus qui découle des tempes de l'éléphant en rut; — ஸ்தலம், — ஸ்தானம் cabaret, taverne, boutique de liqueurs enivrantes; — ஸ்தாபனம் institution religieuse, discussion ou polémique religieuse; — ஸ்தாபனம் பண்ணுகிறது fonder une secte, en établir — réfuter ou discuter les principes: — பேதம் dissidence, différence de sectes, — பேதி hétérodoxe, homme d'une secte différente; — ப்படுகிறது (entrer en chaleur en fureur lascive, devenir ivre, furieux, sauvage, luxurieux; — ப்பிரயோகம் écoulement du mucus vénérien; — மதப்பு grand embonpoint, — orgueil, — enivrement; — மத்தகம் la plante enivrante dite கஞ்சா; — மத்தம், adj. de மதமத்தை; — மத்தம்பூ fleur de datura; — மத்தன் homme ivre, furieux, frénétique, infatué, transporté de passion; — மத்தை la plante narcotique ஊமத்தை, datura; — மத்தை புண்டதுபோலப்பித்துப்பேசுகிறாய் tu parles en frénétique ou d'une manière extravagante comme si tu avais mangé de la datura; — மா, — மொய் éléphant, — en rut; — யானை éléphant en rut; — ராகன் Kâmen, le Cupidon indien, coq; — விருத்தம் ce qui a beaucoup de mucus vénérien, éléphant; — வெறி frénésie, ivresse d'amour, fougue du sang, fanatisme.

*மதயந்தி, மதயந்திகை, madayanti, kà), jasmin d'Arabie.

மதயன்னி, la plante வட்டத்திருப்பி.

மதர், (மதம்), joie, abondance, n. v. imp. et part. de

மதர்க்கிறது, த்தேன், ப்பேன், ர், க்க, v. n. மதர்த்தல், n. v. abonder, être fertile, luxuriant, excessif V. கனிக்கிறது.

மதர்ப்பு, மதர்வு, n. v. du préc joie, abondance, fertilité, excès, beauté, grand désir, force, pétulance, place.

மதலிகை, espèce de bijou, chaine qui sert d'ornement à un ouvrage d'orfèvrerie, franges ou autres ornements pendant.

மதலிங்கம், la plante அழுக்கிறு.

மதலை, chose qui se projette, projection angle du toit d'une maison, l'arbre கொன்றை cassia, colonne, pilier, fils, enfant, navire: — ச்சொல், P. மழலைச்சொல்; முதலில்லார்க்கூதியமில்லைமதலையாம் சார்பில்லார்க்கில்லை நிலை ceux qui n'ont point de capital ne reçoivent point d'intérêt,

ceux qui n'ont point d'appui comparable à une colonne n'ont point de consistence.

மதவானை, (*மதம்*, *ஆனை*) éléphant en rut.

மதவு, *P.* *மதகு*, écluse.

மதலை, *P.* *மழலை*, mot enfantin.

மதனம், 1° (mathana), action de baratter (pour faire le beurre...), agitation, rotation. 2° (madana), luxure, désir charnel, volupté, printemps, mouche, abeille, cire d'abeilles, enivrement, liqueur enivrante, la plante *மருக்காரை* gardenia. 3° silence (c'est un des *பஞ்சபாணுவஸ்தை*) patience — *ஆயிருக்கச்சொல்லுகிறது* commander le silence; — *ஆய்க் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது* écouter patiemment, sans rien dire; — *மலையைச்சாதிக்கும்* le silence résiste à une montagne; *மதனகாகுரவம்*, (*காகு*, rava *son.*), pigeon, colombe; — *காமேசுரமரம்* l'arbre *காமமரம்*; — *காமியப்பூ*, — *காமேசுரப்பூ* fleur de la plante grimpante pergularia tomentosa qui cause des vertiges et des désirs lascifs, c'est une marchandise: — *சலாகை* remède qui provoque la luxure, femelle du couil, *ou* — *சாரிகை* l'oiseau *சாரிகை*, ou mainate; — *சாஸ்திரம்*, — *நூல்* science de la luxure, traité —, art érotique, le 39ᵐᵉ des *கலைக்கியானம்*; — *பாடகம்* le chantre du printemps, *i. e.* le couil; — *லகிதம்* signe ou effet de luxure; — *வசன்* homme adonné à ou subjugué par la luxure.

*மதலன், (*id.*), Kâmen, le Cupidon indien.

*மதனுங்குசம், (*மதனம்*, *அங்குசம்*), pénis, ongle du doigt.

*மதனுயுதம், (*id.* *ஆயுதம்*), pénis, vulve.

*மதனுரி, (*மதனன்*, *அரி*), l'ennemi de Kâmen, *i. e.* Siven.

*மதனுலயம், (*id.* *ஆலயம்*), vulve, nénuphar.

*மதனுலயன், (*id. id.*), prince, souverain,

*மதனுவஸ்தை, (*id.* *அவஸ்தை*), séparation, — des amants.

*மதனீயம், (madanîya), ce qui cause l'amour, les passions.

*மதனேற்சவம், (*மதனன்*, *மதனம்*, *உற்சவம்*), fête de Kâmen, — du printemps dite Hôli.

*மதனேற்சவை, (*id. id.*), Arambée, courtisanne du Souvarkam.

மதன், (*மதம்*), beauté, trouble, — d'esprit, Kâmen ou le cupidon indien, excellence, fertilité, graisse.

*மதாசாரம், *மதாச்சாரம்*, (*மதம்*, *ஆசாரம்*), règles —, usages d'une secte; *மதாசாரத்தின்படிநடக்கிறது* se conduire —, vivre selon les règles de sa secte, ou de sa religion.

மதாணி, (*மதம்*, *ஆணி*), joyau, bijou, qu'on porte sur la poitrine.

*மதாதங்கம், *மதாத்தியயம்*, (*id.* *ஆதங்கம்*, *அத்தியயம்*), maladie d'ivresse.

*மதாநுசாரம், (*id.* *அநுசாரம்*), embrasser une secte, pratique d'une secte.

*மதாநுசாரியர், (*id.* *அநுசாரி*), ceux qui suivent les règles d'une secte.

*மதாந்தன், *id.* (*அந்தன்*), homme aveuglé par l'orgueil, la passion, arrogant.

*மதாபிமானி, (*id.* *அபிமானம்*), sectaire de bonne foi, qui croit que sa secte est vraie.

*மதாமத்தன், (*மதம்*, *ஆ* *augment*, *மத்தன்*), *V.* *மதோன்மத்தன்*.

*மதாமஸ்து, *மதாமத்து*, (*id.* *மஸ்து*), grande ivresse, — folie, insensibilité, indifférence.

*மதாம்பரம், (*id.* *அம்பரம்*), l'éléphant d'Indiren.

*மதாரம், (*மதம்*, âra), musc, cochon, éléphant, — en rut, accouplement d'éléphants.

*மதாரன், (*id.*), trompeur, fripon, débauché.

*மதாலசம், (*மதம்*, *அலசம்*), indolence, paresse.

மதாலம், l'arbrisseau *கொன்றை* cassia.

*மதாலாபி, (*மதம்*, *ஆலபம்*), le chantre du printemps, *i. e.* le couil.

மதாவளம், (*id.*), éléphant, — en rut.

மதாளிக்கிறது, *ளித்தேன்*, *ளிப்பேன்*, *ளி*, *ளிக்க*, *v. n.* *மதாளித்தல்*, *n. v.* (*மதம்*), croître avec force, pousser vigoureusement, *V.* *மதப்படுகிறது*.

மதாளிப்பு, *n. v. du préc.* fertilité, luxuriance, croissance vigoureuse.

மதானுசாரியர், *P.* *மதாநுசாரியர்*.

*மதி 1° (mati), esprit, intelligence, connaissance, prudence, justesse, avis, conseil, respect, révérence, estime, évaluation, estimation, mémoire, souvenir, désir, inclination. 2° le signe du Cancer, la lune, mois, — lunaire, (en alchimie) argent, vase à boire. 3° *imp. et part. de* *மதிக்கிறது*. 4° particule explétive de la 2ᵉ personne. *Ex.* *செல்மதிபெரும்*, (*P.* *செல்*), avancez, seigneur: *அவிர்* — lune brillante, — claire: — *காந்தி* cristal; — *கூர்மை* sel de roche; — *கேடன்*, — *கெட்டவன்* sot, insensé, fou, lourdaud, homme qui a perdu l'esprit; — *கெட்டகாரியம்* affaire déraisonnable; — *கேடானநடக்கை* conduite insensée, — folle; — *கேடு*

ignorance, folie, sottise ; — கேந்திரம் anomalie de la lune ; — க்கணம் pied métrique de la lune, i. e. புளிமாங்காய் composé de 2 brèves et 2 longues, c'est un des அஷ்டகணம் ; — சகன் l'ami de la lune, i. e. Kâmen ; — ச்சடையன் Siven qui porte, au dire des Indous, la lune sur sa chevelure ; — திசை le nord ; — த்துருவம் longitude de la lune au lever du soleil pour le commencement du பஞ்சாங்கவாக்கியம், longitude de l'apogée de la lune pour le même temps, la lune étant supposée alors à son apogée ; — நாள் la 5me constellation lunaire dite மிருகசீரிடம் ; — ப்பகை les ennemis de la lune, i. e. les ; serpents fabuleux இராகு et கேது, qui, au dire des Indous, entreprennent de dévorer la lune aux éclipses ; — ப்பிரகருஷம் habileté, supériorité d'esprit ; — ப்பிரமம், — ப்பிராந்தி, — ப்பிராங்கூம் erreur, méprise, trouble d'esprit, folie ; — மகன் le fils prétendu de Sandiren ou de la lune, i. e. la planète Mercure ; — மணல் sable d'argent, — மயக்கம், — மயங்கல் confusion —, trouble —, dérangement de l'esprit, folie, bêtise : — மயங்குகிறது l'esprit se troubler, — se déranger, se troubler, céder à la séduction, perdre l'esprit, être fou, sot, insensé ; — மேகக்கல் pierre noire dite மந்தாரச்சிலை : — யற்ற sans esprit, sot, insensé, stupide ; — யிலி, (இலி), homme dénué d'esprit, insensé, voc. pl. மதியிலிகாள் ô insensés ; — யீனம், (ஈனம்), sottise, stupidité, ignorance ; — யீனன் insensé, sot, stupide, ignorant ; — யுணி, (உணி), V. மதிப்பலகை ; — வல்லோர் gens de beaucoup d'esprit, ministres, conseillers d'un roi ; — விக்ஷேபம் latitude de la lune ; — விப்பிரமம், V. மதிப்பிரமம்.

மதிகம், P. மதிதம்.

மதிக்கிராக்கிரகம், (மதிக்கு, இரா, கிரகம்), maison qui nuit à l'esprit, cabaret.

மதிக்கிறது, தித்தேன், திப்பேன், தி, திக்க ; v. a. 1° (மதி), estimer, respecter, vénérer, considérer, avoir égard, évaluer, apprécier, priser, juger, admirer. 2° (மதம்), être gros, gras, hautain, lascif, V. மதக்கிறது 3° (மதிதம்), baratter, battre le beurre, tourner, faire au tour, faire pirouetter ; மதித்துப்பேசுகிறது estimer, évaluer, apprécier.

*மதிதம், (mathita, baratté) lait de beurre.

மதிதலை, (மதி, தலை) sable d'or, litt. petitesse précieuse.

மதித்தல், n. v. de மதிக்கிறது.

S. P.

மதிபதிச்சம், la plante வாலுளுவை.

மதிப்பிக்கிறது, v. caus. de மதிக்கிறது, மதிப்பித்தல், n. v. faire estimer, — respecter, — apprécier, — évaluer, — admirer, charmer, captiver.

மதிப்பு, n. v. de மதிக்கிறது, estime, évaluation, appréciation, respect, considération.

*மதிமான், m. மதிமதி, f. (matimân, — mati), homme —, femme d'esprit, intelligent, habile, sensible.

மதியம், 1° (மதி, அம்), lune, estime, respect. 2° P. மத்தியம், milieu, midi, milieu du jour.

மதியா, மதியாத, part. nég de மதிக்கிறது, qui —, qu'on n'estime pas, inestimable, inappréciable.

மதியாணி, — க்கட்டை, (மதியம், ஆணி) clou du milieu du joug.

மதியாமை, n. v. nég. de மதிக்கிறது, défaut d'estime..., mépris, inappréciation.

மதியுள்ளான், (மதி, யுள்ள), Madioullân, nom d'un roi ou d'un sage : — நாடகம் drame de Madioullân, (ouvrage contre le paganisme fort connu dans le Maduré).

*மதிரம், மதிரை, (madirâ), vin, liqueur spiritueuse et enivrante.

*மதிராகிரகம், (மதிரை, கிரகம்), taverne, cabaret.

*மதிராசகம், (id. சகி), le manguier.

*மதிராக்ஷி, மதிரேக்ஷணை, (id. அக்ஷி, ஈக்ஷணம்), femme dont la vue est séduisante.

மதில், mur, muraille, rempart : — உள்மேடை terrace —, exhaussement en dedans du parapet, rempart, boulevard ; — உறுப்பு bastion, ornement —, partie de rempart, — de mur ; — காக்கிறது garder ses remparts, les défendre contre l'ennemi ; — வளைக்கிறது assiéger —, cerner les remparts de l'ennemi ; மதிற்சுற்று le tour —, alentours d'un mur, mur qui environne ; — புறம் dehors du mur, mur d'entourage.

மதிவாம்பல், la plante சிந்தில்.

மதின், mur d'entourage, (ce qui est un des insignes de la royauté, mur, V. மதில்.

மதினி, belle-sœur, femme du frère aîné.

*மது, gér. மதுவின், (madhou), douceur, saveur, goût, chose douce (au goût, à l'ouïe, à l'âme ou autrement), miel, nectar, — des fleurs, jus doux qui se trouve dans leur nectaire, ambroisie, liqueur, — enivrante, vin, toddi ou callou, sucre, lait, eau, réglisse l'arbre அசோகு, — இருப்பை, eau ou liqueur distillée des fleurs de cet arbre, printemps, le mois de

த்தினை qui commence le printemps, Madhou nom d'un தைத்தியன் tué par Vichnou, — d'un géant tué par சத்துருக்கன் frère de Râmen; — கண்டம் la douce gorge, i. e. le couil; — கரம் ce qui fait le miel, abeille, — bourdonnante, grosse abeille noire, espèce de —, scarabée, — mâle, callou, fruit, limon rond et doux; — கரன் doucereux, amant; — காரி, — காரிருது abeille, faiseuse de miel: — கோகிலம் 1° le couil à la douce voix. 2° rayon de miel, ruche d'abeille; — க்காரை arbrisseau à fleurs odoriférantes, gardenia dumetorum; — க்கிரமம் rayon de miel; — க்கெண்டை espèce de கெண்டை ou carpe; — க்ஷீரம் dattier; — சகன், — சகாயன், — சாரதி l'ami —, le cocher du printemps, i. e. Kâmen; — ஜித்து le vainqueur de Madhou, i. e. Vichnou; — சுவரம், — சுரம், — ஸ்வரம் le couil à la douce voix; — சூதனன் le meurtrier de Madhou, i. e. Vichnou; — தாது espèce de pyrite, mellithe, pierre de miel; — திருணம் canne à sucre; — தீவன், — தீபன் Kâmen, la clarté prétendue et le flambeau du printemps; — தூதம் le manguier dont les fleurs annoncent le printemps; — தூளி mélasse, sucre avant son raffinement, *litt.* poussière de miel; — த்துருமம் l'arbre இலுப்பை dont les fleurs fournissent une espèce d'essence; — நேத்ரு, (nêtrou *qui guide*), abeille; — பதி la maîtresse du démon Madhou, i. e. காளி; — பருணி — பருணிகை, — பர்ணி, (பர்ணம், i, ikâ), la plante சிந்தில், — அவுரி ou indigotier; — பலம் espèce de coco doux; — பலி celle à qui on offre du callou... i e காளி; — பாயி (*qui boit*), abeille; — பானம் usage des boissons —, boissons douces et enivrantes; — பானி, — பானம்பண்ணுகிறவன் homme qui boit des liqueurs enivrantes, ivrogne; — புஷ்பம் l'arbre இலுப்பை; — புரி la ville de Mathourâ, capital du géant Madhou; — ப்பிரியன் amateur de callou, — de liqueurs enivrantes, surnom de பலராமன்; — மக்ஷிகை abeille, mouche à miel; மஸ்தகம் espèce de bonbon fait de farine, de miel, d'huile et de beurre fondu; — மதனன், V. மதுசூதனன்; — மத்தை espèce d'ஊமத்தை; — மல்லி, — மல்லிகை jasmin double; — மாம்ஸம், — மாமிசம், — மாம்சம் liqueur enivrante et viande, vie sensuelle, — délicieuse; — மூலம் espèce d'igname; — யஷ்டி, — யட்டி canne à sucre; — ரசம் doux jus, jus de la plante சோளம், douceur, canne à sucre, arec, douceur des paroles, palmier, la vigne, la plante parasite முசுதீந்தை; — ரசப்பீலு, l'arbre பெருங்குரும்பை; — ரிபு l'ennemi de Madhou i. e. Vichnou; — லேகம், — லேஹி, (lêhâ, lêhi, *qui lèche*), ce qui lèche le miel, abeille; — வடிக்கிறது distiller les liqueurs (douces ou enivrantes); — வனம் forêt de miel, le couil à la douce voix, douce voix (*de* vana *qui résonne*); — வார்த்தல் ivrognerie, boire souvent; — விரதம் abeille; — வீசம் grenade: — வெடுக்கிறது, (எடுக்கிறது), prendre le miel (des rayons suspendus aux arbres...), tirer le jus de la spathe du cocotier...

*மதுகம், (மது, ka), douceur, confiture, réglisse, miel, mélodie, l'arbre இலுப்பை, — எட்டிமரம், étain, zinc.

*மதுகன், 1° (*id.*) barde, panégyriste qui chante devant les rois, 2° (மது, han *tuer*), Vichnou, meurtrier de Madhou.

*மதுகேசடம், (madhoukêsata), abeille.

மதுகை, 1° force, victoire. 2° *(மது, kâ), limon doux, la plante சிந்தில், espèce de panic.

*மதுசம், (*id.* சம்), ce qui vient de l'abeille, cire.

*மதுநோலேகம், (மதுநோ, P. madhounas, *gén. de* madhou *ou* மது, lêha *qui lèche*) abeille qui lèche le miel.

*மதுபம், (மது, pa *qui boit*), abeille, scarabée, callou.

*மதுரம், (mathoura), chose douce, douceur, confitures, réglisse, mélasse, sirop, limon doux, moelle, zinc, étain, poison, la ville de Mathourâ, vigne, ou treille, ton moyen, la taille en musique, sandal rouge, V. மதுரகவி: — ஆய்ப்பேசுகிறது parler d'une manière harmonieuse, douce, charmante, agréable; மதுரகவி poème rempli de douceur, grand poème composé suivant les règles les plus strictes da la prosodie et de l'euphonie, c'est une des 4 espèce de poésies dites கவி; elle doit rénuir à l'harmonie la richesse des pensées et des expressions, l'enchainement dit தொடை avec ses variantes, les figures de rhétorique et autres ornements semblables, poëte qui compose un tel poème; — பாகம் l'aréquier; — பாடனம் éloquence, c'est le 19me des கலைக்கியானம்; — வசனம் douces paroles; — வள்ளி patates douces.

*மதுராக்ஷரம், (மதுரம், அக்ஷரம்), doux son, douce harmonie, — lettre.

*மதுராபுரி, (Mathourâ), la ville de Mathourâ sur la Djamna.

*மதுராலாபை, (மதுரம், ஆலாபம்), le mainate au doux babil.

*மதுரிகை, (id. ikâ), aneth.

மதுரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, v. n. (மதுரம்), être doux, savoureux, avoir bon goût.

மதுரித்தல், மதுரிப்பு, n. v. du préc. goût, saveur, douceur.

*மதுரேசன், (மதுரா, ஈசன்), Krichna né à Mathourâ, Pândien roi de Maduré.

*மதுரேந்திரன், (மதுரம், இந்திரன்), homme qui excelle en douceur.

*மதுரை, 1° (mathourâ), Mathourâ ou Matra, sur la Djamna, entre Agra et Déhli, patrie et 1re résidence de Krichna. 2o Madouré, ville du sud de l'Inde, ancienne capitale des rois பாண்டியர், le royaume de Maduré. 3o (மதுரம்), chose douce, caillou: — மாதேவி la principale déesse prétendue de Maduré, i. e. மீனாக்ஷி.

*மதுரோதகம், (மதுரம், உதகம்), eau douce, la plus extérieure des 7 mers fabuleuses des Indiens et qui entoure l'île Pouçhkara.

மதுர்ச்சி, bismuth de couleur d'or.

*மதுலம், (madhoula), liqueur —, substance enivrante.

*மதுவம், P. மதுபம், abeille, scarabée, caillou.

மதுனி, P. மைத்துனி, V. மச்சினிச்சி.

*மதூகம், (madoùka), l'arbre இலுப்பை, — வட்டு, scarabée.

*மதூச்சிஷ்டம், மதூச்சிட்டம், (மது, உச்சிஷ்டம்), abeille, cire des abeilles.

*மதூலகம், (madhoûlaka), douceur.

*மதூலி, (madhoûli), réglisse, manguier.

*மதோன்மத்தன், (மதம், உன்மத்தன்), homme très ivre, — de joie, d'orgueil, de passion, frénétique.

*மத்குணம், (matkouna), punaise, puce, éléphant, — sans défenses, buffle, armure pour les jambes et les cuisses, coco.

*மத்குணன், m. (மத்குணம்), homme sans barbe.

*மத்குணாரி, (id. அரி), l'ennemi des punaises, i. e. le chanvre.

*மத்தகம், P. மஸ்தகம், tête, — ou front d'éléphant, front, crâne, sommet, mauvaise terre: மத்தகமூலம், — மூலகம் le cou.

*மத்தம், (matta), trouble, — d'esprit, ivresse, folie, fureur, rut, joie, la plante narcotique dite ஊமத்தை ou pomme épineuse, buffle, le couil ou coucou indien, éléphant furieux ou en rut, batte à heurre: மத்தக்காய்ப்புல் l'herbe cynosurus ægyptius; மத்தகாசம் sorte de mal d'yeux; — காசினி excellente femme; — கேசம், — கேசன், — தந்தி éléphant, — furieux; — குணம் caractère furieux, — passionné, éléphant; — க்காளி nom d'une plante; — ப்பிரமத்தன் homme très joyeux, passionné, troublé, furieux, fou, frénétique, ivre; — மயூரம், paon sauvage; — வாரணம் éléphant furieux, — en rut, oreiller en forme de demi-lune, coussin semi-circulaire, jardin de fleurs, bétel et arec broyés, galerie ou varangue d'étage, — en bois peint à un étage.

*மத்தளம், (marddala), tambourin, tambour qu'on bat avec les mains; மத்தளக்கட்டை châssis de ce tambour (sans la peau).

மத்தளம், P. மர்த்தளம்.

மத்தளவிக்கம், la plante மருக்காரை.

மத்தன், மத்தான். P. மஸ்தன்.

மத்தாடி, la plante கருவூமத்தை.

மத்தாப்பு, feu de Bengale, espèce de feu d'artifice éblouissant.

மத்தி, sync. de மத்தியம், milieu, centre: — விருத்தம், le rond du milieu, le nombril; மத்தியிலே au milieu, tandis que: அவன் நான்பேசும்போது மத்தியிலேவந்தான் il est venu m'interrompre —, il arriva pendant que je parlais; பட்டணத்துக்குமத்தியிலேயிருக்கிறது être au milieu de la ville.

மத்திகை, cravache, fouet (pour cheval), chandelier, pied —, support de lampe, foule, salle, guirlande de fleurs.

மத்திக்கிறது, மத்தித்தல், மத்திப்பு, V. மர்த்திக்கிறது, மாத்தித்தல், மர்த்திப்பு.

*மத்திபம், P. மத்தியம், milieu, médiocrité, qualité médiocre, chose médiocre, — moyenne, — indifférente, défaut, manque: என்கண் — ma vue est médiocre, n'est pas bien claire ni perçante; மத்திப தீபம் lampe du milieu.

*மத்திமம், P. மத்தியமம், centre, milieu, — du corps, la ceinture, taille ou ton moyen, mesure moyenne en musique, (ce qui est un des திரிகாலம்), moyen, ordinaire, commun. V. மத்திபம்: — ஆயிருக்கிறது être commun, ordinaire, médiocre; மத்திமகண்டம் le centre, région mitoyenne ou du milieu (une des நவகண்டம் ou 9 divisions du monde); — க்கடர்மை sel tiré de la graine de sésame; — சிரம் l'éléphant d'Indiren nommé அயிராபதம், la vache காமதேனு et autres êtres censés sortis de la mer de lait pendant qu'on la barattait pour faire l'ambroisie; — தானம் don de mérite médiocre, i. e. don donné par commisération aux malheureux, ce qui est un des தானம்-க; — பக்ஷம், —, பட்சம் médiocrité, qualité médiocre, terme

moyen ; — பதம் moyen terme en logique; — பரிசம் temps moyen du commencement d'une éclipse ; — புடம் longitude moyenne ; — புத்தி esprit médiocre, mouvement moyen d'une planète ; — பூமி pays tempéré, — de la zone tempérée, — où le froid et le chaud sont modérés ou égaux ; — லோகம் le monde intermédiaire, *i. e.* la terre ; — ஸ்வரம், (ஓசை), ton moyen, voix moyenne.

*மத்திமன், (மத்திமம், homme médiocre, ordinaire, du commun, qui ne se distingue ou n'excelle en rien, homme qui est au milieu, — d'un âge moyen, seconde personne (en grammaire), celle qui se trouve entre la 1re et la 3me personne.

*மத்திமை, P. மத்தியமை, le doigt du milieu, fille nubile, un des வாக்கு, son moyen, provenant de la gorge ou de l'épiglotte.

*மத்திமோஷ்ண —, மத்திமோட்டணதேசம், (மத்திமம், உஷ்ணம், உட்டணம்), pays d'une température modérée.

*மத்தியஸ்தம், மத்தியஸ்தம், (மத்தியம், ஸ்தன்), médiation, entremise, intervention, intermédiaire, office de médiateur, de juge, d'arbitre, équité.

*மத்தியஸ்தன், (*id.*), médiateur, entremetteur, arbitre, homme équitable : மத்தியஸ்தப்பெண் médiatrice ; — த்துவம், *V.* மத்தியஸ்தை 1°.

*மத்தியஸ்தி, *fém. du préc.* médiatrice, intermédiaire.

*மத்தியஸ்தை, (*id.*), 1° état intermédiaire, — mitoyen, indifférence, équité. 2° *V.* மத்தியஸ்தி.

*மத்தியமம், (மத்தியம், ma', centre, milieu, — du corps ou la ceinture, doigt du milieu, médiocrité, état mitoyen, pays central, du milieu, *V.* மத்தியதேசம், la 5me note de la gamme sanscrite correspondant à sol, une des கிராமம், gammes ou échelles musicales des Indous, correspondant, ce semble, avec le mode majeur de la musique européenne : மத்தியமசங்கிரகம் adultère, intrigue avec une femme mariée, familiarité avec elle comme de lui présenter des fleurs, des parfums, de converser avec elle en particulier ; — சாகசம் punition due aux crimes d'un degré mitoyen, gâter les bâtiments, renverser les murs ; — பாண்டவன் le Pândaven mitoyen, ou le 3e des 5 fils de Pânbou *i. e.* அருச்சுனன் ; — பிருதகன் fermier qui est de moitié avec le propriétaire, qui travaille moitié pour soi et moitié pour lui ; — புருஷன் la 2e personne en grammaire ; — லோகம் le monde intermédiaire, — entre le ciel et l'enfer, *i. e.* la terre : — வயஸ்தன் homme d'un âge mitoyen.

*மத்தியமன், (*Id.*), *V.* மத்திமன்.

*மத்தியமாவதி, (மத்தியமம், அவதி), air de midi ou mélodie propre au milieu du jour.

*மத்தியமிகை (*id* ika), jeune fille déjà nubile.

*மத்தியமை, (மத்தியமம்), doigt —, fleur du milieu, stance de 4 lignes chacune de 3 syllabes, *V.* மத்தியமிகை.

*மத்தியம், 1° (madhya), milieu, centre, intervalle, repos, milieu du corps, la ceinture, médiocrité, état moyen ou mitoyen, bassesse, vileté, abjection, mesure moyenne en musique, occident. 2° (madya) vin, callou, liqueur enivrante, — spiritueuse. 3° (matya), poignée de faucille, exercice ou application de la science, moyen d'acquérir des connaissances, prétentions, contradictoires : மத்தியகண்டம் la région mitoyenne, la dernière des நவகண்டம் ; — கந்தம் arbre de moyenne odeur, manguier ; — காலம் milieu —, temps d'une éclipse (exprimé en நாழிகை), temps moyen : — ஸ்தலம் milieu —, centre, lieu intermédiaire, ceinture, le milieu du corps, neutralité, impartialité (entre 2 partis), place des âmes des défunts ; — தேசம் pays central, — du milieu, — borné au nord par le குருக்ஷேத்திரம், au sud par Allahabad ou அளகபாதம், à l'est par les monts Vindhya ou விந்தம், comprenant ainsi les provinces modernes d'Allahabad, Agra, Délhy, Aoude... ; — பானம் usage des boissons enivrantes : — பீதன் ivrogne, buveur ; — மண்டபம் portique —, édifice du milieu : — மண்டம் écume des boissons enivrantes ; — மந்தம் anomalie moyenne ; — மோட்சம் temps moyen de la fin d'une éclipse ; — யவம் poids moyen, — d'un grain d'orge, égal à 6 grains de moutarde blanche ; — ராத்திரம் milieu de la nuit, minuit ; — லோகம் *V.* மத்தியமலோகம் ; — லோகேசன், (ஈசன்), roi de la terre ; — விருத்தம் le rond central, le nombril ; — வயஸ்தன் homme d'un âge moyen ; — வீசம் drogue employée pour faire fermenter.

*மத்தியானம், (madhyâhna), midi, milieu de jour ; மத்தியானநேரம் le temps de midi ; மத்தியானத்துக்குமேலே après midi ; இவனுக்கு மத்தியானந் திரும்பிற்று le midi ou le milieu de la vie est passé pour lui, il a plus de 50 ans.

*மத்திமை, (madhyâ), jeune fille déjà

nubile, femme de moyen âge, — de moyenne qualité, ni lascive ni très chaste, — un peu voluptueuse et un peu pudique, doigt du milieu, la ceinture, milieu du corps, stance de 4 lignes de 3 syllabes chacune, sorte d'air.

மத்திரம், (madra), joie, délice, contrée au nord-ouest de l'Indoustan propre, dite aussi *மத்திரதேசம்*.

மத்திரன், (*id.*), Mattiren, nom d'un roi de ce pays; *மத்திரசுதை ou*

மத்திரை, மத்திராதேவி, (madrâ), Madrâdêvi, fille du roi Madren, seconde femme du roi *பாண்டு* et mère des 2 derniers *பாண்டவர்*.

மத்திரிப்பு, (*மத்து, இரிப்பு*), indignation, colère, haine.

மத்து, 1° (*மர்த்திக்கிறது*), batte à beurre. 2° (*மத்தம்*), la plante *ஊமத்தை*, joie. 3° *P.* *மன்று*; — *மலை* le mont *மந்தரம்* qui au dire des Indous a servi de batte à beurre; *மத்தாற்கடைகிறது ou மத்தாலே தயிர்கடைகிறது* baratter, — avec la batte à beurre.

மத்துவம், 1° (madvan), ivresse. 2° *ou* *மத்துவமதம்*, (madhva), Sivénisme, secte de brames fondée par *மத்துவாசாரியன்* brame toulouvà, c'est la secte dite *துவிதவாதம்* ou du dualisme, qui distingue Dieu des créatures, opposée à la secte *அத்துவைதம்* ou de l'unité qui ne reconnait que Dieu.

மத்துவர், மத்துவவாசாரியர், (*மத்துவம்*), brames toulouvas, de la secte de Madvâtchârya ou *மத்துவாசாரியன்*; on les nomme encore *தத்துவாதிகள்*, *ou* *துவிதவாதிகள்*.

மத்துவன், *ring. du préc.* 2° (madvan), l'ivrogne, *i. e.* Siven.

மத்துவாசவம், (*மத்து, வாசம்*), eau de senteur.

**மத்தை*, (mattà), liqueur enivrante, la plante *ஊமத்தை*.

**மந்தசம்*, (*மந்தம், சம்*), produit de la batte à beurre, beurre frais.

**மந்தம்*, 1° (manda), lenteur, paresse, nonchalence, apathie, tiédeur, engourdissement, stupidité, bêtise, pesanteur d'esprit, chose émoussée, infortune, ivresse, ivrognerie, sorte de maladie, dyspepsie, indigestion, crudité de l'estomac, douceur au toucher, exiguité, petitesse, vileté, ton grave, — bas, basse, contre-basse, destruction de l'univers, anomalie des planètes, 1re longitude héliocentrique égalée. 2° (mantha), batte à beurre, action de baratter, d'agiter, sorte de mal d'yeux, vue trouble, cataracte ou opacité, chassie, excrétion des yeux, destruction, meurtre: — *ஆயிருக்கிறது* être obtus, lent, apathique, cru, non digéré, indigeste, avoir des crudités; — *கொடுக்கிறது* donner des crudités, — une indigestion; *மந்த ஆண்டு* année anomalistique, ou retour à l'apogée — *கதி* pas lent (d'un cheval...), *கமனம்*; — *கதம்* marche lente; — *காமி* personne qui marche lentement; — *காசம்*, — *காசியம்* espèce de phthisie, consomption *ou* — *ஆசியம், ஹாசியம்*, (*ஆசம், ஆசியம்*), doux sourire; — *கேந்திரம்* argument d'anomalie; — *க்காய்ச்சல்* fièvre d'indigestion; — *க்குணம்* caractère lent, — apathique, — uniforme, lenteur, maladie d'indigestion; — *க்ஷுகாதி* indigestion par manque de chaleur dans l'estomac, sorte de maladie; — *சன்னி* la mère de *மந்தன்* ou Saturne, la femme prétendue du soleil; — *சைலம்* le mont *மந்தரம்*, — qui servit de batte à beurre; — *ச்சர* équation anomalistique ou du centre; — *தண்டகம்* batte à beurre; — *தரம்* paresse, plus lent, (*comparatif*); — *பலம்* équation anomalistique d'une planète; — *பரிதி* argument employé pour compter la 1re inégalité d'une planète appelée équation du centre; — *பாக்கியம்* infortune, malheur; — *புத்தி*, — *மதி* esprit lent, lourd, pesant, stupide; — *ப்படல்* indigestion, lenteur, *ou* — *ப்படுகிறது*, — *ப்படுதல்* avoir des crudités, — une indigestion, ne pas se digérer, être lent, lourd, stupide, obtus, s'émousser; — *கஜ* l'animal pesant ou lent, *i. e.* l'éléphant; — *மாருதம்* douce brise du sud; — *வாரம்* le jour de *மந்தன்* ou Saturne, *i. e* samedi.

**மந்தரம்*, 1° (mandara), lenteur, paresse, épaisseur, grosseur, pesanteur, ignorance, manque d'esprit, bassesse, vileté, la basse en musique, le mont Mandara, dont les dieux et les démons se servirent, au dire de la fable indoue, pour baratter la mer de lait et en tirer l'ambroisie après le déluge, l'arbre *மந்தாரம்* un des 5 du —, le Souvarkam ou monde des dieux indous, *i. e.* demeure des 330 millions de dieux inférieurs, guirlande, collier de perles, miroir, cristal. 2° (manthara), batte à beurre, beurre frais, frais, fruit, trésor, répertoire, arsenal, citadelle, forteresse, passion, colère, obstacle, temps couvert, courbure, tortuosité, bosse.

**மந்தரன்*, (manthara), paresseux, espion, soldat qui marche lentement.

**மந்தரை*, (mantharâ), la bossue ou *கூனி*, esclave de *கைகேசி* femme de *தசரதன்*,

laquelle, par ses mauvais conseils, causa l'exil de Râmen, la fille de விரோசனன் fils de Prahlâda et père de Mahâbali.

மந்தவிசை, மந்தவோசை, (மந்தம், இசை, ஓசை), son grave, — lent, son solennel, la basse en musique.

*மந்தனம் 1° (manthana), action de baratter, agitation, destruction. 2° (mandana), louange, éloge. 4° P. மந்திரணம், conseil, avis. 4° toile, ou étoffe pour orner le front ou couvrir la tête d'un éléphant; மந்தனகடி ou

*மந்தனி, (manthani), baratte (pour faire le beurre).

*மந்தன், (manda), homme d'un esprit obtus, lent, paresseux, indolent, lourdaud, stupide, Saturne, Yamen.

*மந்தாகம், (mandâka), louange, éloge.

*மந்தாகினி, (mandâkini) Ganguei, le Gange céleste qui est censé couler lentement, femme âgée de 60 ans.

*மந்தாக்ஷம், மந்தாட்சம், (மந்தம், அக்ஷம்), modestie, pudeur, honte.

*மந்தாசம், (மந்தம், ஆசம்), et mieux, மந்தகாசம், sourire.

*மந்தாசியம், (id. ஆசியம்), honte, modestie.

*மந்தாதரம், (id. ஆதரம்), manque de respect.

*மந்தாத்துமம், (id. ஆத்துமம்), esprit lourd, — lent à comprendre.

*மந்தாநிலம், (id. அநிலம்), doux zéphire, douce brise.

மந்தாரசு la plante வெள்ளெருக்கு.

*மந்தாரம், 1° (mandâra), l'arbre mandâre un des 5 du paradis fabuleux des Indous, l'arbre de corail முண்முருக்கு erythrina fulgens, la plante எருக்கு, l'arbrisseau செம்பரத்தை. 2° temps couvert, nébuleux, sombre, obscurité du temps: — ஆயிருக்கிறது être sombre, nébuleux, — ஆகிறது, — கட்டுகிறது, — போடுகிறது devenir nébuleux, sombre, se couvrir de nuages; மந்தாரகாசம் espèce d'asthme, — de phthisie; — காந்தி sorte de sel noir dit பிடாலவணம்; — கெந்தைபோன் vitriol bleu; — க்கல் pierre du gésier ou du foie; — கொன்றை espèce de கொன்றை ou de cæsalpinia; — ச்சிலை espèce de pierre noire médicinale; — பீதம் montagne contenant du cuivre; — ப்பொழுது temps —, jour sombre, — nébuleux; — மஞ்சி l'arsenic dit சூதபாஷாணம்; — மேரு l'arsenic naturel dit தொட்டிபாஷாணம்.

மந்தாரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, v. n. மந்தாரித்தல், n. v. (மந்தாரம்), le temps se couvrir, se couvrir de nuages, s'obscurcir.

மந்தாரிப்பு n. v. du préc. temps couvert, nébuleux, obscurité du temps.

மந்தாரை l'arbre bauhinia variegata: காட்டு — l'arbre bauhinia tomentosa.

*மந்தார்த்தம், (மந்தம், அர்த்தம்), distance du centre du soleil à une autre planète.

*மந்தானம், (manthâna), batte à beurre.

மந்தி, 1° singe, — mâle, — femelle, femele du babouin ou gros singe noir dit கருங்குரங்கு, — du gros singe noir dit முசு ou marmot, abeille noire, scarabée, la plante ஆடுதின்னாப்பாளை. 2° imp. de

மந்திக்கிறது, தித்தேன், திப்பேன், தி, திக்க, n. v. avoir des crudités, — une indigestion, être indigeste, s'émousser, être lent.

மந்திட்டி, P. மஞ்சிட்டி garance du Bengale, rubia mandjith.

மந்தித்தல், மந்திப்பு, n. v. du préc. crudité, indigestion, lenteur, état de ce qui est émoussé.

மந்திமூலைத்தலைவாளை, espèce de தலைவாளை.

*மந்திராக்கியன், மந்திரஞன், (மந்திரம், ஞன்), espion, conseiller, gourou, précepteur religieux.

*மந்திரணம், மந்திரணை, (id.), avis. conseil, — particulier.

*மந்திரதன், (மந்திரம், da qui donne), guide spirituel, précepteur.

*மந்திரம், 1° (mantra), prière, section des vêdas comprenant des prières et des hymnes, vers mystipues, — mystérieux, formule d'exorcisme ou d'enchantement (dans les tantras...), mandra ou formule magique pour produire des effets merveilleux, les vêdas, un des உபநிஷதம், une des parties du வேதாங்கம், conseil, — privé, délibération, consultation secrète, avis en particulier, opinion. 2° (mandira), résidence —, palais d'un roi, ville, maison, intérieur, temple, lieu consacré à la divinité ou à quelque faux dieu, mer, troupe —, rangée de chevaux, écurie, caverne. — de lion ..., jarret. 3° (mandra), ton bas, bruit sourd comme le murmure des nuages, murmure ou paroles marmotées, marmotage. 4° nom d'un pays (peut-être மந்திரதேசம்), callou, montagne; பரமண்டலமந்திரம் le pater noster; பிரியதத்த — l'ave Maria; விசுவாச — le credo; ஆதிலக்ஷண — la prière des 6 attributs divins; — உருபோடுகிறது répéter des formules de prières (sur un chapelet...) ou — உருவேற்று

கிறது prononcer les formules magiques sur quelque objet, lui en appliquer l'effet, ou — உச்சாரணம்பண்ணுகிறது réciter des prières, des enchantements, prononcer des paroles mystérieuses ; — செபிக்கிறது, — பண்ணுகிறது réciter des prières, murmurer —, marmoter des formules mystiques ; — படிக்கிறது apprendre —, lire les prières, apprendre par cœur des formules de prières, les lire ; — சொல்லுகிறது réciter des prières ; மந்திரகாஷாயம், — காவி espèce de toile teinte en jaune d'ocre ; — கிருது conseiller, ministre : — கிருத்தம் consécration par des prières ou des mandras ; — குத்தி, — குப்தி conseil secret ; — கூடம் pierre noire, salle du conseil ; — கூடன் espion, émissaire secret ; — கூர்மை sel de roche dit இந்துப்பு ; — கூறை pagne —, toile de mariée bénite, toile de noces bénite et donnée à la mariée : — க்காரன் magicien, sorcier, enchanteur ; — சஞ்சீவி l'insecte இந்திரகோபம் ; — சத்தி force —, efficacité des prières, — des formules magiques, de bons ministres, de bons conseillers ; — சாஸ்திரம், — சாத்திரம் science des prières et des hymnes liturgiques des Indous, qui font la 1re partie des vêdas, c'est le 11me des கலைக்ஞானம் ; — சாலை salle du conseil ; — சிதுவன், (சிறுவை), le feu ; — சித்தி effet des prières, — des formules magiques ; — சுத்தி purification des prières ou par prières, c'est la dernière des பஞ்சசுத்தி des Sivénistes ; — செபம் récitation des prières, prière vocale ; — ஸ்தம்பம், — ஸ்தம்பனம் arrêter —, rendre immobile par des prières magiques : — ஸ்தாபனம் placement —, érection par prières ; — ஸ்நானம் ou — நீர்ப்பிரோட்சணம் aspersion d'eau lustrale sur un malade pendant qu'il entend la lecture des vêdas, ce qui est un des 7 ஸ்நானம் des Indous ; — தந்திரம் sorcellerie, gesticulations avec les doigts en prononçant des prières ou formules magiques, enchantement —, maléfice par la magie ; — தந்திரத்தினாலே மயக்கம்வருவிக்கிறது troubler l'esprit —, ensorceler par des enchantements, — தசிசி brame habile dans les vêdas ; — தாரணை, le 4me des 9 தாரணை ; — தீதிவி, P. மந்திரதீதிதி, (didhiti *lumière*), le feu ; — த்தம்பம் — த்தம்பனம், — த்தாபனம், V. மந்திரஸ்தம்பம்.... — தேவர், — நாயகர் dieux prétendus, — immortels auxquels s'adressent des prières ; — பசு l'animal domestique, *i. e.* le chat ; — பலம், — ப்பலன் efficacité des prières, objet ou résultat du conseil ; — புதாத்துமன், (surnom de) கருடன் ; — பேதம் trahison ou divulgation des conseils ; — ப்பிரயோகம் usage —, emploi des prières, — des conseils ; — ப்பொருத்தம் appropriation —, convenance des prières aux divinités de chacun, choix de prières propres à chaque divinité prétendue ; — மூர்த்தி, V. மந்திரதேவர் ; — வாதம் récitation des prières magiques, enchantement, la secte des mandras ; — வாதி *sectateur des mandras*, sorcier, enchanteur, exorciste ; — வாள் épée enchantée, reçue comme un don céleste, épée mystique, — propres à la royauté ; — விதி règle d'enchantement ; — விதிப்படிச்செய்கிறது faire suivant les règles des enchantements, exécuter par enchantement ; — விதிப்படிமுடிக்கிறது finir par enchantement ; — வித்தை science des formules de prières, — des enchantements, — de la magie, récitation de prières, enchantement, exorcisme.

*மந்திராக்ஷதை, மந்திராட்சதை (மந்திரம், அக்ஷதை), riz safrané sur lequel on dit des mandras et que les brames distribuent à leurs adeptes.

*மந்திராசரணை, (*id.* ஆசரணை), récitation de prières.

*மந்திராசிரி, (*id.* ஆசிரி), femme chargée d'apprendre les prières aux enfants...

*மந்திராயுதம், *id.* ஆயுதம்), armé enchantée, instrument d'enchantement.

*மந்திராலோசனை, (*id.* ஆலோசனை), délibération —, consultation secrète, conseil privé.

*மந்திரி, 1° (mantri), pl. மந்திரிகள், மந்திரிமார், மந்திரியர், ministre, — d'état, — de roi, conseiller, le ministre (pièce du jeu d'echecs que nous appelons la reine), devin, astrologue, qui prétend prédire l'avenir, homme rusé, adroit et fertile en expédients et en stratagèmes, Viâjen ou Jupiter, ministre ou conseiller des dieux indous, Vénus ou Soukren, conseiller des அசுரர், Boudhên ou Mercure, Koubêren, la plante திராய். 2° *imp. de* மந்திரிக்கிறது : துர் —, கெட்ட — mauvais conseiller *v. g.* le diable : — க்கிழவோர் ministres d'état qui doivent être de sages vieillards : — குபேரன் le ministre Koubêren (pour le distinguer de Koubêren la lune) : — தந்திரி, ministre qui fournit des stratagèmes à son maître ; — த்தனம், — த்துவம் dignité —, charge de ministre, — de ministre d'état ; — த்தனம்பண்ணுகிறது exercer la charge de ministre.

மந்திரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, *v. a.* (மந்திரம்), மந்திரித்தல், *n. v.*

bénir, — en récitant des prières, exorciser réciter des prières mystiques, réciter des mandras, — des formules d'enchantement ou de magie, ensorceler, donner de mauvais avis; *மந்திரித்ததண்ணீர்* eau bénite.

**மந்திரு*, (mantrou), sage, conseiller.

மந்திரோச்சாரணம், (*மந்திரம், உச்சாரணம்*), *ou*

**மந்திரோபாசனை*, (*id. உபாசனை*), récitation de prières.

**மந்திரௌஷதம்*, (*id. ஔஷதம்*), remède de la prière, remède béni.

**மந்தினி*, (manthini), baratte (pour faire le beurre).

மந்திபவம், மந்திபூதம், (*மந்தம்*, i *augment*), ignorance, paresse, lenteur, nonchalance.

**மந்து*, (mantou), roi, homme, genre humain, intelligence, faute, offense, transgression, arbuste.

**மந்துரம்*, (*மந்துரை*), écurie, rangée de chevaux.

**மந்துரை*, (mandourâ), étable, lit, couche, natte servant de lit.

மந்தை, troupeau (de brebis, de bœufs ou de vaches...), bercail: — *மறிக்கிறது* arrêter —, retenir le troupeau; — *வெளி* champ commun ou ouvert pour le pâturage.

மந்தையன், (*மந்தம்*), bêta, bête, lourdaud, esprit obtus.

**மந்தோச்சம்*, (*மந்தம், உச்சம்*), apsides d'une planète, les 2 points de son orbite, où elle se trouve à sa plus grande ou à sa plus petite distance du soleil ou de la terre, périgée et apogée, périhélie et aphélie.

**மந்தோஷ்ணம், மந்தோட்டணம்*, (*id. உஷ்ணம்*), température modérée; *மந்தோஷ்ணமேகலை* zône tempérée.

**மந்தோததி*, (*மந்தம், baratter, உததி mer*), la mer qu'au dire de la fable on a barattée, *i. e.* la mer de lait.

**மந்தோதரி*, (*மந்தம், உதரம்*), Mandôdari, femme de Râvanen: — *சுதன்* le fils de Mandôdari et de Râvanen.

**மந்தோதரீசனன்*, (*மந்தோதரி, ஈசன்*), le mari de Mandôdari, *i. e.* Râvanen.

மப்பு, agglomération de nuages, temps couvert, — nébuleux, trouble d'esprit; — *கலைகிறது* les nuages se dissiper, le temps s'éclaircir; — *போடுகிறது* le temps se couvrir, devenir nébuleux; — *போட்டிருக்கிறது* le ciel être couvert de nuages épais.

**மமகாரம்*, (mama *de moi*), orgueil, arrogance.

**மமதை, மமத்துவம்*, (*id.*), orgueil, égoisme, arrogance, individualité, isolement.

மம், (ma), bonne fortune, bonheur, eau.

மம்மட்டி, la plante *சிற்றுமுட்டி*.

மம்மர், malheur, vexation, trouble, — d'esprit, lascivetė, luxure.

மம்மாயி, *V. மாம்சபேதி*.

**மயகோசம்*, (*மயம், கோசம்*), ce qui est le siège ou le lieu d'une chose.

மயக்கடி, (*மயக்கு, அடி*), *ou*

மயக்கம், n. v. de மயங்குகிறது, confusion, mélange, désordre, trouble, — d'esprit, illusion, — mentale, erreur, prestige, perplexité, étourdissement, syncope, pamoison, faiblesse, léthargie, somnolence, engourdissement, torpeur, ivresse, enivrement, — causé par les liqueurs, vertige, folie, égarement des sens, amorce, attrait, appât, charme, infatuation, fascination, séduction, nom d'une cérémonie funèbre des Indous; — *ஆயிருக்கிறது* être troublé, hébété, assoupi, enivré, alléché, séduit; — *இன்மை* exemption de confusion..., lucidité, calme —, clarté d'esprit; — *தீருகிறது* le trouble, la léthargie, l'ivresse ou l'illusion se dissiper, — finir, revenir à son bon sens; *மயக்கவணி*, (*அணி*), figure ou comparaison qui confond les objets, ou dans laquelle on prend une chose pour une autre. *Ex. மரகதக்கதிரைப்புல்லெனக்கறிக்கும்* il broutera comme de l'herbe les rayons de l'émeraude; — *வொழிப்பு* (*ஒழிப்பு*), figure qui rejette l'erreur de prendre une chose pour une autre et rétablit la vérité, espèce d'*அபநுதியுருவகம்*, *Ex சுரமன்று காமநோய்வெப்பம்* ce n'est pas la fièvre mais la chaleur de la luxure.

மயக்கரவம், (*மயக்கு, அரவம்*), serpent dont la morsure cause la pamoison, — l'étourdissement.

மயக்கல், opt. et n. v. de மயக்குகிறது, *ou*

மயக்கிடை, (*மயக்கு, இடை*), *V. மயக்கம்*.

மயக்கு, imp. part. et n. v. du suiv, V. மயக்கம். மயக்குகிறது, sync. மயக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, v. a. de மயங்குகிறது, மயக்குதல், n. v. faciner, charmer, gagner, infatuer, déconcerter, troubler, — l'esprit, faire perdre la raison, assoupir, enivrer, séduire, attirer, mêler, mélanger, confondre, amalgamer.

மயக்குவிக்கிறது, v. caus. du préc. மயக்குவித்தல், n. v. faire fasciner. ., — leurrer, — troubler l'esprit par un autre.

மயக்குறுகிறது, (மயக்கு, உறுகிறது), ou

மயங்குகிறது, sync. மயங்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, v. n. de மயக்குகிறது, மயக்கல், மயங்குதல், n. v. se troubler, se déconcerter, être troublé, désorienté, égaré, confus, confondu, mêlé, mélangé, amalgamé, embrouillé, embarrassé, assoupi, enivré, infatué, fasciné, charmé, séduit, gagné, fou, épris d'amour pour, perdre la raison : மயங்கவைத்தல் amalgamer, confondre, mettre une chose à la place d'une autre, confusion, un des 10 défauts en composition ; மயங்கித்திரிகிறது rôder ça et là épris de, être infatué ; மயங்கிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா, (மயங்கும், இசை), espèce de vers dits கொச்சகம் dans laquelle les 6 parties dites தரவு, தாழிசை, அராகம், அம்போதரங்கம், தனிச்சொல், சுரிதகம், sont confondues ou amalgamées, augmentées, diminuées, interverties et interrompues.

*மயடம், (mayata), cabane couverte d'herbes et de feuillage.

மயண்டை, soir, soirée.

மயப்பு, jus, suc, opulence, prospérité, couleur.

*மயம், 1° (maya), chameau, mulet, beauté, (dit surtout des ouvrages de மயன்), un des 32 ordres ou systèmes d'architecture inventé par மயன். 2° particule sanscrite qui indique la nature, la matière, l'origine, la propriété, et sert à former des adjectifs... comme சொர்ணமயம் chose d'or ; சொர்ணமயமான d'or, doré , சொர்ணமயாலயம், (ஆலயம்), temple d'or; அவன்மயம் sa nature, sa manière d'être, tel qu'il est, comme lui ; தேசம் அவன்மயமாயிருக்கிறது le pays est sous son pouvoir, ou de son parti, ou est à lui ; அன்னமயம் la nature de la nourriture, ce qui concerne la nourriture.

மயர், imp. part. et n. v. du suiv. V. மயக்கம்.

மயர்கிறது, ர்ந்தேன், ர்வேன், ர், ர, v. a. et மயர்தல், n. v. V. மயங்குகிறது.

மயர்வு, n. v. du préc. V. மயக்கம்.

மயல், menu bois, buchettes, pailles, feuilles sèches, trouble, — d'esprit, confusion, torpeur, lenteur, égarement, fascination, infatuation, folie, luxure, lasciveté, attrait sensuel, passion (d'un sexe pour l'autre , crainte, démon, lutin.

மயனூல், (மயன், நூல்), science de l'architecture.

*மயன், (maya), Mayen architecte des géants et père de மந்தோதரி femme de Râvanen, charpentier, architecte, artisan, joueur de luth.

*மயானம், P. ஸ்மசானம் ou மயானக்கரை, — பூமி lieu où l'on brûle les morts, cimetière ; — க்கிரியை action —, cérémonie de brûler les morts, cérémonies funèbres ; — ஞானம், — வைராக்கியம் sagesse —, détachement du monde — résolu- inspirée par les cérémonies funèbres ; — வயிரவன் le Bhaïraven des cimetières ; — வாசி, — நிவாசி esprit ou fantôme qui est censé hanter les cimetières, (surnom de) Siven.

*மயிடம், P. மகிஷம், buffle : மயிடரோசனை pierre biliaire ou formée de la bile de buffle.

*மயிடன், மயிடாசுரன், (அசுரன்), V. மகிஷன்.

மயிடோசனை, sync. de மயிடரோசனை.

மயிக்கு, V. பதுங்கு.

மயிக்குகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, v. n. மயிக்குதல், n. v. V. பதுங்குகிறது

மயிரகம், (மயிர், அகம்), drap, étoffe de laine, de poil ou de crin, haire, cilice.

மயிரோசனை, sorte de remède, V. மயிடோசனை.

மயிர், poil, cheveu, crin, laine, toison, duvet—, plume des oiseaux, puberté : தலை — cheveu, chevelure ; புற — les poils du corps ; மயிராற்றுகிறது sécher sa chevelure, son poil ou sa toison (après le bain...) ; — இடுக்கி pinces pour arracher le poil ; — இடை épaisseur d'un cheveu, intervalle entre les cheveux ou les poils ; — இழவு perte des cheveux, s'arracher les cheveux en signe de douleur ; — உதிருகிறது, — உதிர்ந்துபோகிறது le poil ou les cheveux tomber ; — உருசாந்து onguent —, parfum pour les cheveux ; — எறிகருவி instrument pour couper les cheveux, ciseaux, rasoir ; — ஒட்டியாணம் cilice, haire ; — ஒதுக்குகிறது écarter —, ajuster les cheveux, diviser la chevelure avec symétrie ; — ஒழுங்கு disposition —, rangée —, boucle de cheveux ou de poils, poils qui couvrent l'estomac, hérissement des poils du corps, — கழிக்கிறது, களைகிறது couper les cheveux, raser ; — களைவோன் barbier ; — க்கடை largeur —, épaisseur —, bout d'un cheveu ; — க்கதிர்கள் longue chevelure ; — க்கூவி brosse, instrument en crins ; — க்கால் pied —, racine des poils, pores de la peau ; — குறைகருவி rasoir, ciseaux ; — க்கிளர்ச்சி, — க்கூச்சு horripilation, hérissement des cheveux ou des poils du corps ; — க்குழற்சி horripilation, ou — க்குழைவு frisure, tour de cheveux ; — க்குச்சு brosse, bijou ou

ornement qu'on met à la chevelure; — *க்குஷ்டம்*, — *க்குட்டம்* espèce de lèpre ou de maladie qui fait tomber les cheveux ou le poil; —*க்குட்டி* chenille,—à longs poils; —*க்குந்தம்* sorte de remède; —*க்குரு* boutons ou pustules qui se forment aux pores de la peau, la racine du poil; — *க்காப்பெறிகிறது*, — *க்கூச்சிடுகிறது*, — *க்கூச்செறிகிறது*, — *க்கூர்ச்செரிகிறது* les cheveux se dresser sur la tête, les poils ou les cheveux se hérisser de peur, de froid ou de joie; —*க்கொத்து* touffe de cheveux ou de poils; — *க்கொன்றை* petit arbre à fleurs dit cæsalpinia pulcherrima ;—*க்கோரை* la plante scirpus polytrichoides; — *சிலிர்க்கிறது* les cheveux ou le poil se hérisser — *கோதுகிறது* se —, peigner; — *ச்சடை* grande chevelure emmêlée; — *ச்சாந்து* onguent odoriférant pour les cheveux (surtout à l'usage des femmes); — *ச்சிகை* touffe de cheveux; —*ச்சிகைப்பூடு* la plante *கருட்டி*: —*ச்சிலிர்ப்பு* horripilation; — *ச்சீலை*, *V. மயிரகம்*; — *ச்சுருள்*, — *ச்சுருளல்*, — *ச்சுட்டு* boucle —, rouleau de cheveux, chevelure enroulée; — *த்துடைப்பம்* brosse; — *த்தொகுதி* touffe —, tresse de cheveux, chevelure; —*நிறைவு* quantité de poils ou de cheveux: —*நெட்டுக்கிறது* les cheveux—, les poils se hérisser; — *ப்பட்டு* espèce de drap ou d'étoffe de poil; — *ப்பரப்பு* déploiement —, étendue de chevelure; — *ப்பிளவை*, — *ப்புற்று* teigne, gale des cheveux, achores; — *ப்பொத்தி* rangée de poils: — *போன்ற* capillaire, gros comme un cheveu; — *மாட்டி* nom d'un bijou qu'on met à la chevelure; — *மாணிக்கம்* bijou pour la chevelure, la plante ipomoca guamoclit, concrétion dans l'estomac d'une vache; — *முடி* touffe —, toupet de cheveux du sommet de la tête, — dit *குடுமி*; — *முடிக்கிறது* lier —, attacher sa chevelure ou les cheveux; —*வாரி* peigne; — *வாருகிறது* se —, peigner; — *விரிக்கிறது* déployer sa chevelure, s'écheveler, être échévelé; *ஒரு மயிரிலே கட்டுப் படுகிறது* être lié par un cheveu, être attaché ou retenu faiblement, — par un rien, se laisser aisément persuader; — *வினை* ouvrage de barbier ou de coiffeur, couper les cheveux, raser, coiffer; — *வினைஞன்* barbier, coiffeur.

மயிலடி, (*மயில்*, *அடி*), pas —, trace des pieds du paon, espèce d'anneau ou de bijou que les femmes portent aux pieds; — *க்குருந்து* nom d'un arbre.

மயிலம், (*மயில்*), plume de paon, la plante *குப்பைமேனி*.

மயிலாபுரி, *மயிலாப்புரி*, *மயிலாப்பூர்*, (*மயில்*, *ஆ augment*), la ville de Maïlapour, Méliapour ou St Thomé près de Madras.

மயிலன், *மயிலானி*, *மயிலூர்தி*, (*id.*), Soupramanien dont la monture est un paon.

மயிலியம், cotonnier à fleurs rouges dit *செம்பருத்தி*.

மயிலை, espèce de jasmin dit *இருவாட்சி*, poisson, le signe des Poissons, blanc tacheté ou mélangé de noir, couleur cendré — grise ou grisâtre, malpropreté, saleté, habit sale, *V. மயிலாபுரி*; — *நந்தி* l'arbrisseau *மருதோன்றி*; — *ப்பசு* vache grisâtre; — *ப்பச்சை* couleur verte mêlée de noir, vert foncé.

மயில், paon, paonne, c'est un des *பஞ்சபட்சி* ou 5 oiseaux à augure, l'arbre *செங்கத்தாரி*: — *இறகு* plume de paon; — *எண்ணெய்* huile médicinale de graisse de paon; — *எள்*, — *எள்ளு* espèce de sésame; — *கூத்தாடுகிறது* le paon danser, se pavaner, faire la roue, déployer sa queue; — *க்கோரை* scirpus polytrichoides; — *த்துத்தம்*, *V. மயிற்றுத்தம்*; — *முனிவன்* l'arbre *அகத்தி*; — *வாகனன்* celui qui a un paon pour monture, *i. e.* Soupramanien; —*விசிறி* éventail de plumes de paon; *மயிற்குரல்* voix —, chant du paon; — *கொண்டை*, — *சூட்டு* aigrette ou crête de paon, la plante celocia cristata ou crête-de-coq; — *பிச்சம்* parasol de plumes —, aigrette —, plumes de paon; — *பீலி* plume de paon; — *வால்* queue de paon.

மயிற்றுத்தம், (*மயில்*, *துத்தம்*), vitriol blanc, — bleu, sulfate de cuivre.

மயிற்றோகை, (*id. தோகை*), queue de paon.

**மயு*, (mayou), chantre du Souvarkam dit *கின்னரன்*, cerf: — *ராசன்* le roi des Kinnarers, *i. e. குபேரன்*.

**மயூகம்*, (mayoûkha), beauté, rayon, lumière, lustre, flamme, aiguille ou gnomon d'un cadran solaire, ombre, — de ce gnomon.

**மயூரகம்*, (*மயூரம்*, ka), paon, vitriol bleu, la fleur celosia cristata, crête-de-coq, la plante *நாயுருவி*.

**மயூரம்*, (mayoûra), paon, paonne, la plante dite crête-de-coq ou celosia cristata la plante *நாயுருவி*, la position dite *மயூராதனம் ou மயூரகதி* marche ou pas de paon une des 5 allures des chevaux; — *சடகம்* coq domestique; — *சூடை* la plante dite crête-de-coq; — *பதகம்*, (*பதம்*, ka), marque —, trace d'ongle.

**மயூராதனம்*, (*மயூரம்*, *ஆதனம்*), posi-

tion du paon, une des 8 positions d'un yogui ou ascète indien, *V.* மயூரம் au mot ஆதனம்.

*மயூராரி, (*id.* அரி), l'ennemi du paon, *i. e.* le caméléon, le lézard dit பல்லி.

*மயேசன், மயேசுரன், மயேசுவரன், *P.* மகேசன், மகேசுரன். *V.* மகேசுவரன்.

*மயேசுவரி, *P.* மகேசுவரி.

*மயேந்திரம், *P.* மகேந்திரம், nom d'une ville, *V.* மகேந்திரம்.

*மயேந்திரன், *P.* மகேந்திரன் : மயேந்திரசாலம் *V.* மகேந்திரசாலம்.

மய்யம், *P.* மையம், le milieu.

மர, *adj. de* மரம், l'arbre, de bois.

*மரகதம், marakata, émeraude, couleur verte : மரகதப்பச்சை, *V.* நாகப்பச்சை ; — மேனியன் celui dont le corps est vert, *i. e.* Vichnou ; — வல்லி, (surnom de) la femme de Yamen, Parvadi, Oumei.

*மரகதன், (*id.*), le bleu —, Koubêren.

*மரகம், (maraka), maladie épidémique ou pestilentielle, diarrhée, choléra.

மரக்கலம், (மரம், கலம்), navire, vaisseau, barque, bateau, tôni : மரக்கலப்பாய் voile de navire.

மரக்கலவன், (*id.*), pilote, patron de navire capitaine de matelot.

மரக்கா, (*id.*), bosquet, verger, jardin, — de fleurs.

மரக்காணம், (*id.*), Marcânam, village entre Sadras et Pondichéry, où il y a des salines.

மரக்காரை, (*id.*) nom d'un arbre.

மரக்கால், 1° (*id.*), jambe de bois, béquille, pied d'arbre, marcal, mesure pour les grains, le 12° d'un கலம், (on l'appelle aussi குறுணி, le marcal de Madras vaut 12 litres 1/3 ; celui de Pondichéry 3 litres 1/2, le Marcal se divise en 8 படி ou mesures à Madras et en 4 படி à Pondichéry lequel படி n'est presque que la moitié de celui de Madras), mesure dite வள்ளம் (ordinairement de 4 படி et en certains lieux de 8 படி et même de 10.) 2° la 9° constellation dite ஆயிலியம், la 15° constellation dite சோதி, salines, danse de Dourgâ, — de Vichnou, Vichnou, bouquet de fleurs, touffe ; — த்துண்டு déficit —, manque ou déchet dans le remesurage des grains.

மரக்கிறது, ரத்தேன், ரப்பேன், ர, ரக்க, *v. n.* (மரம்), மரத்தல், *n. v. et.* மரத்துப்போகிறது, un membre.) se roidir, s'engourdir, devenir paralysé, sec, dur, raide comme du bois, être stupéfait, interdit, sans pouvoir remuer, *ou* மரத்துக்கிடக்கிறது, மரத்திருக்கிறது être stupéfait, interdit, raide comme du bois, engourdi, paralysé.

*மரணம், (marana), mort, décès, trépas, c'est un des அஷ்டாதசகுணம் des பஞ்சபாறுவஸ்தை et des பொருத்தம்-கு : — அடைகிறது mourir, expirer, décéder : கரணந்தப்பினால்மரணம் si le saut périlleux manque, la mort est certaine, une affaire périlleuse demande beaucoup de précautions ; — கொடுக்கிறது donner —, procurer la mort ; மரணத்தைக்கொடுக்கும் பாவம் péché mortel, — qui donne la mort à l'âme ; மரணஏதுகள் causes —, présages de la mort ; — ஏதுகள்காண்கிறது les présages de mort se montrer, — paraitre, les voir ; — கண்டி, — கண்டிகை certitude —, signe —, bijou de la mort, nom d'un traité : — கண்டிதம் détermination —, certitude du temps de la mort ; — காலம் temps de la mort ; — க்குறி signe de mort ; — க்கொடி peur de la mort : — சாசனம், — சாதனம் testament, dernières volonté d'un mourant : — சாதனத்தை நடப்பிக்கிறவன் exécuteur testamentaire : — ஜீவன் vie mortelle ; — சூதகம், *V.* மரணாசூசம் ; — சேஷ்டை convulsions de la mort, — à l'approche de la mort ; — ச்சனி prétendue position mortelle de சனி ou Saturne, c'est lorsqu'il est au 12° signe et au 3° முறையுடனுயிர் ; — ஸ்தம்பனம் arrêter la mort ; — தசை le moment de la mort ; — தினம் jour de la mort ; — த்தறுவாய் moment —, article de la mort ; — ப்போர் combat de la mort, lutte avec la mort, agonie ; — யோகம் *V.* நாசயோகம் : — யோக்கியம் danger de mort, risque de la vie ; தன்சீவனை — யோகத்துக்குள்ளாக்குகிறது exposer sa vie ; — வேதனை douleurs —, tourment de la mort ; — வேளை moment de la mort ; மரணத்துக்கேதுவானகுற்றம், — பாதகம் crime capital, péché mortel.

*மரணாசூசம், (மரணம், அசூசம்), impureté légale causée par une mort.

*மரணாவஸ்தை, (*id.* அவஸ்தை), agonie, combat avec —, article de —, moment de la mort.

மரணிக்கிறது, ணித்தேன், ணிப்பேன், ணி, ணிக்க, *v. n.* (மரணம்), மரணித்தல் *n. v.* mourir, expirer.

மரணிப்பு, *n. v. du préc.* mort, décès.

*மரிதை, மரதம், (மரணம், marata), mort, trépas.

*மரத்தம், (marakta), émeraude.

மரத்தல், *v. de* மரக்கிறது, raideur, engourdissement, stupéfaction, dureté.

மரத்து, 1° *gér. de* மறக்கிறது. 2° *obl.*

de மரம், d'arbre, de bois; மரத்துப்பழம் மரத்தடியில்விழும் le fruit de l'arbre tombera au pied de l'arbre, i. e. le péché retombera sur le pécheur.

மரந்தம், மரக்தகம் (maranda, ka), nectar —, miel des fleurs·

மரக்கநத, P. மரக்காணம், le village de Marcanam.

மரபார், (மரபு, ஆர்), parents, proches, alliés.

மரபு, nature, propriété, antiquité, usage, règle, descendance, famille, lignée, race, postérité, côté —, ligne —, degré de parenté: இருமரபு les 2 lignes paternelles et la ligne maternelle; சந்திரன் —, சந்திரமரபு la race ou la descendance de la lune, la dynastie lunaire: மரபுச்சொல், — ப்பெயர் expression —, nom antique, — spécial, nom qui de toute antiquité a été donné comme nom propre à un objet, *Ex.* பலா jaquier, nom spécifique, — limité ou particulier à une espèce, à une famille, à une chose, *Ex.* பசுவின்கன்று jeune veau, குதிரையின்மறி jeune poulain, l'usage ayant assigné le mot கன்று, au lieu de குட்டி, pour le petit de la vache et de certains autres animaux, et celui de மறி pour le petit de la jument..

மரமத்து, *V.* மராமத்து.

மரமர, son imitatif du bruit des feuilles sèches...

மரமரிவாள், : (மரம், அரி), scie, —pour scier les arbres.

மரம், arbre, bois, — de charpente, — à faire quelque ouvrage, (et non bois à brûler qui se dit விறகு): ஆண்மரம் arbre mâle, — dur, — qui ne porte pas de fruit ou dont le plus dur est au centre; பெண்மரம் arbre femelle, qui porte du fruit, ou arbre spongieux, dont le plus dur est à l'extérieur; மரந்தலை ஆயக்கட்டு total des plantations; மரத்தடி tronc, pied d'un arbre; மரத்தடியிலே au pied de l'arbre; எனக்குமரத்தடிபோதும் le tronc de l'arbre me suffit; மரமேறி celui qui monte sur les arbres, Sânan; மரக்கணு, — க்கட்டு nœud d'arbre; — க்காப்பு branche d'arbre, (surtout si elle est fourchue); — க்கறி ragoût —, plat de légumes, — de fruits cuits (opposé à viande); — க்கன்று jeune arbre, plant d'arbre; — க்காளான் champignon qui croît sur les arbres; — க்கூடு cage de bois; — க்குகை creux d'arbre; — க்கொம்பு, — க்கொப்பு branches d'arbre; — க்கோல் perche de batelier, flèche sans pointe, — non affilée, — émoussée; — ச்சக்கை copeau, planure; ச்சிலை statue —, idole de bois; — ச்சிலைக்கல், *V.* கண்டச்சிலை, la pierre dite காலக்கிராமம்; — ச்சிமிழ், — ச்செப்பு petite boîte —, boîte de bois; — ச்செறிவு arbre (en général), bosquet, verger; — த்தச்சன் charpentier, menuisier: — த்தட்டுமுட்டு ustensile de bois: — த்தொட்டி auge de bois, baquet, buche... en bois; — த்தோல் écorce d'arbre; — நா langue de bois, — raide comme du bois; — நாய் *litt.* chien des arbres, espèce de chien ou de belette qui vit sur les arbres; — ப்பட்டை écorce d'arbre; — ப்பத்தல் auge en bois (pour donner à manger aux animaux, canal en bois pour conduire l'eau d'arrosement); — ப்பாத்திரம் vase de bois; — ப்புண் plaie ouverte et large ou dure, — qui s'élargit au lieu de se guérir; — ப்பெட்டி caisse —, coffre —, boîte de bois; — ப்பெயர்த்தொகுதி dictionnaire de botanique, dans lequel sont spécifiés les arbres, arbrisseaux, plantes, racines, feuilles, fleurs...; — ப்பொது arbre (en général), bosquet, verger; — ப்பொந்து, — ப்போர் creux —, trou dans un arbre; — மஞ்சள், arbre et racine très amères et d'une vertu médicinale; — மணி grains de chapelet ou de collier en bois; — வட்டணம், — வட்டணை, — வட்டம் large plat de bois, long bouclier de bois (quelquefois couvert de peau); — வட்டு place du jet ou du rameau de l'arbre; — வட்டை, (அட்டை), mille-pieds, cloporte; — வணில், (அணில்), chauve-souris qui se suspend aux arbres; — வண்டு espèce de scarabée qui perce les arbres et vit dans les trous qu'il y fait; — வயிரம் cœur d'arbre; — வள்ளி sorte de racine longue et bonne à manger, espèce de patate, — வாணி, (ஆணி), cheville (de bois); — வாரை bâton, perche pour porter des fardeaux suspendus; — விடை arbre en rapport, terrain —, sol sur lequel des arbres sont plantés, verger; — வினைஞர் — வினையாளர் charpentiers, menuisiers, ouvriers en bois; — வுப்பு, (உப்பு), potasse, — noire, sel alcalin, tiré des végétaux; — வுரி, (உரி), écorce intérieure des arbres, toile —, vêtement fait des fibres de l'écorce des arbres (à l'usage des pénitents), sorte d'arbre; — வெண்ணெய், *litt.* huile de bois, espèce de vernis à bois; — வெலி, (எலி), rat qui monte sur les arbres: — வெறும்பு fourmi qui vit sur les arbres; — வெள்ளி, (ஓல்லி), coco vide dont les fibres servent à faire des cordes...

மராமத்து, (*ind.*), réparation, raccommodage.

மரல், la plante மருல் sanseveria zeilanica, espèce de கற்றாழை.

மரவம், l'arbre aromatique குங்குமம், espèce de safrant.

மரவை, (மரம்), vase —, écuelle —, plat —, bole —, coupe —, boîte de bois.

மரா, — மராம், les arbres வெண்கடம்பு, ஆச்சா, et அகை.

*மராஷ்டம், மராஷ்டியம், மராஷ்டிரம், (sync. de மகாராஷ்டிரம்), le pays —, la langue des Mahrattes, qui est une des 18 (énumérées dans les écrits indous).

*மராஷ்டியர், மராட்டியர், (மராட்டியம்), les Mahrattes.

மராடம், 1° la plante மருக்காரை, 2° V. மராஷ்டம்.

மராட்டம், 1° place, lieu, poils du corps, cheveu de femme. 2° P. மராஷ்டம்.

*மராட்டியம், மராட்டிரம்... V. மராஷ்டம்.

மராமத்து, P. மரம்மத்து, réparation.

மராமரம், V. மரா.

மராம், les arbres கடம்பு et வெண்கடம்பு.

*மராரம், (marâra), grenier, magasin, dépense.

*மராலம், (marâla doux), noir de fumée employé comme collyre, cheval, canard, espèce de flamant, — d'oie à pattes et bec rouges, nuage, jardin de grenadiers.

*மராளம், 1° (id.), espèce de flamant, — d'oie ou de cygne à pattes et bec rouges, grenadier. 2° serpent.

மரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, v. n. (மரணம்), mourir, expirer, trépasser, décéder.

மரிக்கை, n. v. du préc. mort, trépas, action de mourir...

*மரிசம், 1° (maritcha), poivre, — noir. 2° ou

மரிசனம், 1° (marsana), avis, conseil, délibération 2° P. மரிஷம்.

மரிசி, chemin ou sentier sur une nouvelle chaussée dans les rizières.

*மரிசிதம், மரிஷம், மரிஷணம், மரிஷிதம், (marcha, na ita), patience, résignation.

மரித்த, part. parf de மரிக்கிறது, mort, défunt: மரித்தவர்கள், மரித்தோர், n. app. les morts, les trépassés; மரித்தோர்தலம் cimetière, tombeau, sépulcre.

மரித்தல், மரிப்பு, n. v. de மரிக்கிறது, mort, trépas.

மரியா, மரியாத, part. nég. du même, qui ne meurt pas, immortel.

*மரியாதம், மரியாதி, et mieux.

*மரியாதை, (maryâdâ), décence, bienséance, convenance, honnêteté, règle, — de conduite, ordre, modestie, discrétion, civilité, respect, révérence, justice, manière, voie, certitude, règle fixe, — ou prescription générale établie par les anciens, borne, limite, rivage, — de la mer, chaussée de rizière, digue; மரியாதைதப்பிதம் incivilité, indécence, inconvenance, irrévérence, grossièreté, manières rudes, inconduite: மரியாதைக்காரன் homme poli, civil, honnête, courtois, de bonne conduite; — செய்கிறது faire des civilités, traiter avec respect, — avec bienséance; — தப்புகிறது, — யற்றுப்போகிறது manquer à la civilité, à l'honnêteté, à la bienséance; — யாய் décemment, poliment, honnêtement, modestement.

மரியாமை, n. v. nég. de மரிக்கிறது immortalité.

மரியை, (maryâ), borne, limite, justice, règle fixée par les anciens ou les grands.

*மரீசம், (maritcha), poivre, — noir.

*மரீசி, (maritchi), rayon de lumière, Maritchi, fils de Brama et un des பிரசாபதி, avare, lésineur: — மாலி l'astre orné d'une guirlande de rayons, i. e. le soleil.

*மரீசிகம், மரீசிகை, (மரீசி, kâ), mirage, effet de la réflexion des rayons du soleil, qui dans le pays chauds et sablonneux paraît à certaine distance comme des étangs ou des lacs qui n'existent pas.

மரு, 1° (marou) désert, — de sable, pays sans eau, montagne, la province de Marwar dans l'Adjimir. 2° bonne —, odeur parfum, la plante odoritérante origanum majorana, absinthe, cérémonie de dîner et de recevoir des présents, (v. g. le gendre dans la maison de l'épouse). 3° imp. de மருவுகிறது, 4° P. மருத்து, air, vent: — ப்பிரியன் l'ami du désert, i. e. le chameau.

மருகல், 1° nom d'une ville. 2° n. v. de மருகுகிறது.

மருகன், V. மருமகன்.

மருகி, V. மருமகள்.

மருகு, 1° espèce de bananier dit மகரவாழை, la plante odoriférante origanum majorana, V. மருமகன் et காட்டுமல்லிகை. 2° imp. et part. du suiv.

மருகுகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, v. n. et மருகுதல், n. v. s'approcher, approcher.

*மருக்ககம், (markaka), araignée.

*மருக்கடகம், (markataka), singe, araignée, furie, démon, poisson.

*மருக்கடம், (markata), singe, araignée, grand héron dit ardea argala ou adjutant: மருக்கடபுத்தி esprit—, caractère de singe,

malice, folie; — வாசம் retraite —, toile d'araiguée.

*மருக்கடாகியம், (மருக்கடம், ஆகியம்), figure de singe, cuivre.

*மருக்கம், (marka), vent, air, singe, corps.

மருக்காரை, (மரு), l'arbrisseau aux fleurs odoriférantes dit —, la plante gardenia dumetorum.

மருக்குருப்புல், l'herbe panicum stagninum.

மருக்கொழுந்து, (மரு), la plante odoriférante artemisia austriaca, absinthe; — சக்களத்தி la plante dite அளத்துப்பச்சை litt. la rivale de l'absinthe.

மருங்கு, la ceinture ou le milieu du corps (surtout en parlant des femmes), côté, règle, ordre, rang.

மருங்குல், la ceinture, le côté.

மருங்கை, le 5me jour après les couches.

மருச்சகம் l'arbre கொம்மட்டிமாதளை.

*மருச்சகன், (மரு, சகன்), l'ami du vent i. e. le feu, Indiren.

*மருச்சுதன், (id. சுதன்), le fils du vent, le singe அனுமான், வீமன் ou Bhimen le 2e des Pandavers, tous deux fils prétendus de Vâyou ou du vent).

மருட்சி, n. v. de மருளுகிறது, enthousiasme, fanatisme, infatuation, séduction, confusion, trouble, — d'esprit, folie, ignorance.

மருட்செந்தொடை, (மருள், செம்), espèce de poésie qui, tout en prenant les lettres dites இனவெழுத்து, n'observe ni le மோனை, ni les autres connexions ou symétries comprises sous le nom de தொடை, ni leurs variétés.

மருட்டம், (மருள்), ce qui trouble la raison, caillou, liqueur enivrante.

மருட்டல், opt. et n. v. de மருட்டுகிறது, séduction, infatuation, instigation, tromperie, menace, terreur.

மருட்டி, n. app. et gér. du même, trompeur, séducteur, caillou.

மருட்டு, séduction, instigation, tromperie, n. v. imd. et part. de

மருட்டுகிறது, ட்டினேன், ட்டுவேன், ட்டு, ட்ட, v. a. de மருளுகிறது, மருட்டுதல், n. v. séduire, infatuer, gagner, leurrer, allécher, tromper, menacer, effrayer.

மருட்பன்றி, (மருள்), sanglier furieux, — effarouché.

மருட்பா, (id.) espèce de poésie qui commence par des வெண்பா et finit par des அகவல்.

*மருண்ட, part. de மருளுகிறது. மருண்ட கண் பார்வையுங்கூடவேனும் il n'a pas même l'air d'être effrayé ou timide.

மருண்மா, (மருள், மா), animal furieux, éléphant, — furieux, — en rut.

மருண்மாலை, (id. மாலை), la brune, le crépuscule du soir, le temps où tout devient obscur.

மருதங்கிளி, (மருதம், கிளி), espèce de perroquet, litt. le perroquet des pays cultivés.

மருதணி, l'arbrisseau மருதோன்றி, contrée — terre cultivée.

மருதம், 1° ou மருதமரம் l'arbre terminalia alata 2° ou மருதநிலம் contrée—terre cultivée, une des 5 espèces de terrains dits ஐந்திணை, rizière, champ de riz, terre à rizière, lieux attenant aux rizières. 3° mélodie —, air des pays cultivés. 4° *(marouta), vent; மருதக்கருப்பொருள் propriétés et productions des pays cultivés au nombre de 14, savoir; 1° மருத— ou மருதவேந்தன் le roi prétendu des pays cultivés, Indiren qui est censé les arroser des pluies du ciel. 2° —த்தலைவன் le chef d'un pays cultivé; il se nomme ஊரன், கிழவன், மகிழ்நன்; sa femme se nomme கிழத்தி, மனைவி. 3° — க்குடிகள், — நிலமாக்கள் les habitants des pays cultivés, nommés உழவர், கடைஞர்; — நிலப்பெண்கள் les femmes de ces pays, nommées உழத்தியர், கடைச்சியர். 4° — ப்பறவை, — ப்புள் oiseaux des pays cultivés, savoir: கொக்கு la cigogne, நாரை le héron, அன்னம் le cygne, போதா gros héron, குருகு autre espèce de héron, தாரா canard, கம்புள் poule d'eau, et l' அன்றில். 5° — விலங்கு animaux des pays cultivés: எருமை le buffle, நீர்நாய் la loutre. 6° — நிலத்தூர் villages en pays cultivés dits பேரூர் ou மூதூர் ou உறையுள், கிராமம், நகரம், நகர், பள்ளி, பாடி, புரம், புரி, வாழ்க்கை....7° — நிலத்து நீர் eau des pays cultivés, ce sont les rivières dites ஆறு. 8° — நிலப்பூக்கள் fleurs des arbres suivants. 9° — மரம் arbres et plantes de pays cultivés, ce sont, le மகிழ், le தாமரை, le கழுநீர், le குவளை, le காஞ்சி, le வஞ்சி, le மருதம்... 10° — நிலத்துணவு nourriture des pays cultivés, i. e. செந்நெல் riz rouge, வெண்ணெல் riz blanc. 11° — நிலப்பறை, — ப்பறை tambour des pays cultivés, dit கிணை, பணை. 12° — யாழ் luth des pays fertiles ou cultivés. 13° — ப்பண், — நிலத்திராகம் air des mêmes pays dit மருதம். 14 — நிலமக்கள்து தொழில் occupations des gens des pays cultivés, savoir திருவிழா வழங்கல் célébration des fêtes; வயலிற்களைகட்டல் arracher

l'iyraie des champs, நெல்லையறுத்தல் couper le riz, தெளித்தல் le semer, குளநீராடல் se baigner dans les étangs, ஆற்றுநீராடல் se baigner dans les rivières; — த்திணை choses propres aux pays cultivés, les 14 précédentes; — ப்புறம் espèce de கலிப்பா d'un ton bref, V. குறுங்கலி; — முதற்பொருள் choses principales des pays cultivés, savoir: rizières, lieux attenants aux rizières, la partie du jour dite வைகறை de 2 à 6 heures du matin, les 6 saisons de l'année dites ஆறுபருவம்; — வேந்தன் Indiren.

மருதாணி, sorte de plante.

மருது, l'arbre மருதம் terminalia alata.

மருதோன்றி, l'arbrisseau ஐவணம், henné ou lawsonia spinosa.

*மருத்தன், (maroutta), Maroutten, nom d'un roi, vent, Vâyou, le dieu prétendu du vent.

மருத்திபோதி, la plante நாயுருவி.

*மருத்திரதம், (மருத்து, இரதம்), char qui vole dans l'air, le char fabuleux des dieux Indous, cheval, char à porter des idoles.

மருத்திடு, (மருத்து, இடு), philtre, effet d'un philtre, — d'une médecine donnée: மருத்திடுகிறது donner un philtre; மருத்திடுகள்ளி femme perfide qui donne des philtres; மருத்திட்டின்குணம் disposition produite par un —, effet ou symptôme d'un philtre.

*மருத்து, 1° (marout), vent, air, Vâyou, le dieu prétendu du vent: மருத்துக்கள்-எ les 7 vents des Indous, savoir; கிழக்கு vent d'est, தெற்கு vent du sud, மேற்கு vent d'ouest, வடக்கு vent du nord, கீழ் atmosphère inférieure, மேல் atmosphère supérieure, பலயோனியுயிர் vie produite dans les diverses matrices. 2° *obl. de* மருந்து, médicinal, de remède; — சகன், V. மருச்சகன்; — சுதன், V. மருச்சுதன்; — நீர் eau médicinale, espèce d'eau pour se baigner; — நூலோர் médecins, auteurs des livres de médecine; — பதம் atmosphère, ciel, *litt.* route du vent, V. பரமாணு; — பலம் fruit de l'air ou du vent, *i. e.* grêle, pluie de grêle; — பாலன் le roi fabuleux de l'air, *i. e.* Indiren; — புத்திரன், le prétendu fils du vent, Bhimen, le 2° Pandaver; — ப்பிலவம் ce qui saute comme le vent, *i. e.* le lieu; — ப்பை sac aux remèdes, — de remèdes, — de médecin; — மரம் arbre médicinal, homme bienfaisant comme un arbre médicinal; — மாவுக்குச்சமிக்கினை மடக்காக்குதிரைக்குச்சவுக்கடி pour le cheval léger comme le vent un signe suffit, pour le cheval rebelle il faut des coups de fouet; — மாவாழை espèce de bananier, dit aussi மருத்துவவாழை; — வாகம் ce qui a l'air pour véhicule, feu, fumée.

மருத்துவம், (மருத்து), art de la —, médicine, office de sage-femme; — பார்க்கிறது faire l'office de —, être sage-femme; மருத்துவக்கலைஞன் docteur en médecine, médecin; c'est une des 5 espèces de serviteurs affidés d'un roi indou; — க்கூலி salaire de sage-femme; — த்தொழில் office de sage-femme; — நூல் livre de médecine; — நூலோர் médecins; — வாழை espèce de —, bananier médicinal.

மருத்துவநாள், (மருத்துவன், நாள்), la 1re constellation lunaire dite அசுவதி.

மருத்துவன், 1° (மருத்துவம்), médecin. 2° *maroutvân*, Indiren, roi prétendu de l'air; மருத்துவர்: — médecins, les 2 அச்சுவினிகள் prétendus médecins des dieux indous; மருத்துவர்நாள், V. மருத்துவநாள்.

*மருத்துவான், (maroutvân), Indiren, prétendu roi de l'air, le singe அநுமான் fils prétendu du vent.

மருத்துவிச்சி, *f. de.* மருத்துவன் sage-femme.

மருத்துவிபம், (மரு, துவிபம்), éléphant du désert, *i. e* chameau.

மருத்தெண்ணெய், (மருந்து, எண்ணெய்), huile médicinale.

மருத்தம், poison, l'arsenic naturel தாலப்பபாஷாணம்.

மருந்திடு, (மருந்து, இடு), V. மருத்திடு.

மருந்து, medecine, remède, potion —, plante médecinale, cordial, remède vivifiant, — qui fortifie, nectar, philtre, poudre (à canon, à fusil): — இடுகிறது donner un remède, *ou* — போடுகிறது donner un philtre, appliquer un remède; — இடிக்கிறது piler —, broyer un remède; — இழைக்கிறது broyer ou composer un remède; — கள்ளி femme perfide qui donne des philtres, — des remèdes (à ses fins); — கூட்டுகிறது composer —, préparer une médecine, un remède; — க்கடை, — சாலை boutique, — salle d'apothicaire, pharmacie; — க்கடைக்காரன் — வியாபாரி apothicaire, pharmacien; மருந்தேயாகிலும் விருந்தோடுண் fût-ce même de l'ambroisie, mangez-la avec vos hôtes; மருந்தும் விருந்தும் மூன்றுநாள் il faut 3 jours pour une médecine et pour un hôte, — pour prendre un remède et en connaître l'effet et pour remplir les devoirs de l'hospitalité; மருந்துகால் மதிமுக்கால் le remède fait

un quart (de la guérison) et la prudence les 3 autres quarts.

மருபுகா, le bananier.

மருப்பு, gingembre vert, corne d'animal, branche d'arbre.

*மருப்புத்திரன், (மரு, புத்திரன்), V. மருச்சுதன்.

மருமகள், (மரு), bru, femme du fils, nièce, fille de sa sœur par rapport à une femme.

மருமகன், (id.) gendre, époux de la fille, neveu, fils de sa sœur par rapport à un homme ou de son frère par rapport à une femme.

*மருமம், P. மர்மம்.

மருமாம், மருமராஞ்சரம், V. மர்மரம்.

மருமான், gendre, fils, descendant: ராமன் சூரியனுக்கு மருமான் Râmen descend de Sourien.

*மருவகம், (marouvaka), tigre, இராகு ou le nœud ascendant, sorte de —, grue, la plante மருக்கொழுந்து, i. e. absinthe, la plante மருக்கரை, espèce de basilic et de citronnier.

மருவலர், (மருவு, அலர்), ennemis, gens qui ne s'approchent pas.

மருவல், opt. et n. v. de மருவுகிறது, approche, caresse, embrassement, copulation, familiarité, union, mélange, convenance.

மருவாதி, P. மரியாதை, modestie, décence, civilité, manière.

மருவாரி l'arbre பாலை.

மருவார், n. app. nég. de மருவுகிறது, V. மருவலர்.

மருவிய, part. parf. du même: —காந்தி la pierre précieuse dite வைடூரியம் œil-de chat.

மருவு, imp. et part. de.

மருவுகிறது, வினேன், வுவேன், வு, வ, v. n. மருவுதல், n. v. embrasser, caresser, approcher, s'unir, être familier, s'accoupler, avoir commerce charnel, se mêler, convenir.

மருவுண்கிறது, (மரு, உண்கிறது), diner et recevoir des présents, (v. g. un gendre dans la maison du son beau-père).

மருளல், opt et n. v. de மருளுகிறது, enthousiasme, infatuation, fanatisme, séduction, illusion, trouble, — d'esprit, crainte, peur, son inarticulé, murmure—, bruit confus de voix.

மருளன், (மருள்), enthousiaste, fanatique, infatué, frénétique, possédé, extasié, hors de soi-même: மருளமக்கள் dévots—, sectaires enthousiastes, (terme usité parmi les hiérophantes soudras envers les dévots de Dharmarasa, de Dourgâ...): மருளருடன் மொழியாதே மார்க்கத்தை ne dites pas un mot aux fanatiques ou ne parlez pas de religion ou de mysticité aux insensés.

மருளிந்தம், மருளிந்தராகம், (மருள், இந்தம்), espèce d'air ou d'harmonie mélangée.

மருளுகிறது, ருண்டேன், ருளுவேன், ருளு, ருள, v. n. (மருள்), மருளுதல் n. v. s'effrayer, s'enthousiasmer, craindre, être effrayé, troublé, dérouté, séduit, infatué, enchanté, enthousiasmé, possédé, frénétique.

மருளூமத்தை, (id.), la plante xanthium orientale.

மருள், 1o n. v. imb. et bart. de மருளுகிறது, trouble, — d'esprit, ravissement, enthousiasme, fanatisme, séduction, illusion, transport, frénésie, infatuation, folie, possession, effet d'une influence surnaturelle, démon, collou ou jus de cocotier, luth des pays montagneux, confusion, mélange, comparaison, comme, terme de comparaison. 3o P. மரல் la racine ou la plante sanseveria zeilanica: — பிடித்தவன் enthousiaste, frénétique; வேய் — பணைத்தோள் bras de la grosseur d'un bambou, i. e. dégagé et élégant.

மரூஉமொழி ou மரூஉமொழி, (P. மருவும், மொழி), mot mélangé, formé par contraction ou forgé contre les règles de la grammaire, mais usité par les savants, comme சோணாடு P. சோழநாடு, மலாடு P. மலைநாடு, பூனை, P. பூதன்தந்தை,

*மரூகம், (maroûka), espèce de cerf dit கவரிமான்.

மரை, 1o grenouille, gayal, sorte de renard. 2o sync. de தாமரை, nénuphar: —நீகம் grenouille.

மரைக்காயர், espèce de Mahométans qui parlent tamoul, comme les சோனகர், Choulias, Lebbis ou Yavanas.

*மர்க்ககம், (markaka), araignée.

*மர்க்கடகம், (மர்க்கடம், ka), araignée, singe, démon, poisson.

*மர்க்கடம், (markata), singe, araignée, grande grue nommée par les Anglais adjutant, ardea argala, espèce de poison: மர்க்கடநியாயத்தீர்ப்பு jugement de singe, — corrompu, — obtenu par présents: — புத்தி esprit —, caractère de singe, malice folie; — வாசம் toile d'araignée.

*மர்க்கடாசியம், (மர்க்கடம், ஆசியம்), figure de singe, cuivre.

*மர்க்கடி, (markati), la plante பூனைக்காலி dolichos pruriens, singe femelle.

*மர்க்கம், (marka), air, vent, corps, singe.

*மர்க்கரை, (markarâ), trou creux, cave, caverne, femme stérile.

*மர்த்தலம், (marddala), V. மத்தளம.

*மர்த்தனம், (marddana), friction, mélange, action de frotter (le corps...), de broyer, de piler, de moudre, de pulvériser, de battre, de mordre, se baratter, se tourner, destruction.

*மர்த்தன், மர்த்தவியன், (martta, marttavia), mortel sujet à la mort.

மர்த்திக்கிறது, த்தித்தேன், த்திப்பேன், த்தி, த்திக்க, v A. (மர்த்தனம்), baratter, mêler, mélanger, mixtionner (un remède pour un autre,) piler, frotter, broyer, moudre, pulvériser, battre: மர்த்தித்துக் கொடுக்கிறது mélanger des onguents en les battant, et les tournant et les donner, battre (des œufs).

மர்த்திப்பு, n. v. du préc. frottement, mélange, action de barratter....

*மர்த்தியம், marttya), la résidence des mortels, la terre.

*மர்த்தியன், id.), homme —, mortel.

*மர்த்தியை, f. du préc. femme —, mortelle.

*மர்த்தினி. (marddini), destructrice (à la fin des mots composés).

*மர்மம், (marmmam), membre —, organe —, endroit vital, cœur, poitrine..., articulation, secret: mystère, sens —, dessein caché: — வாங்குகிறது arracher un secret; மர்மஸ்தானத்திலே யடிக்கிறது frapper dans les endroits vitaux; — haine, animosité.

*மர்மஞ்ஞன், மர்மவேதி, மர்மிகன், (மர்மம்), homme intelligent, pénétrant, qui connait les secrets.

*மர்மரம், (marmmara), bruit des habits ..., des feuilles sèches ou de choses semblables, frolement.

*மர்மரிகன், (marmmarika), homme pauvre, vil.

*மல, adj. de மலம்.

மலகரி, un des 32 airs dits இராகம்.

மலக்கடி, மலக்கம், (மலங்கு, அடி), trouble, confusion, désordre, embarras.

மலக்கனம், ambre jaune.

மலக்கனல், espèce de pierre précieuse, lapis lazuli.

மலங்கல், opt et n. v. de மலங்குகிறது, trouble, confusion, agitation, secousse, perplexité, étang, réservoir.

மலங்கு, 1° anguille. 2° imp. et part. de மலங்குகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, v. n. மலங்குதல், n, v. remuer, trembler, se troubler, être agité, troublé, embarrassé, inquiet: மலங்கமலங்கவிழிக்கிறது trainer quelqu'un qui est tout tremblant,

*மலசம், (மலம், சம்), pus, pourriture, produit de la saleté.

மலடன், (மலடு), homme impuissant (à avoir des enfants), — sans enfants

மலடி, fém. du préc. femme stérile: — மார்தம் dégoût du lait avec accès de fièvre, maladie des enfants.

மலடு, stérilité, bête stérile: obl மலட்டு, stérile: மலட்டுப்பூச்சி, — ப்புழு ver qui se trouve, dit-on, dans la matrice et qui produit la stérilité; — மாடு vache ou buffionne stérile.

மலமல, son imitatif: மலமலவென்கிறது, ou

மலமலக்கிறது, லத்தேன், லப்பேன், ல, லக்க, n. v. (மலமல), faire malamala, — du bruit: மலமலத்தல், மலமலப்பு, மலமலவெனல், bruit, son de malamala.

*மலம், (mala), excrétion, — du corps, excréments, ordure, merde, serum, sperme, sang, moelle, urine, cérumen, ongles, phlegme, pleurs, morve, chassie, sueur, saleté, fange, lie, sédiment, rouille, camphre, péché, attachement, lien, souillure, os de sèche: மலம்-கூ, V. மும்மலம்; — இளகியிருக்கிறது avoir le corps libre, — relâché, aller facilement à la selle; — இறுகுகிறது être constipé, avoir le corps resserré; — வரட்டுகிறது, — பந்திக்கிறது, மலசிக் காக்குகிறது constiper, causer la constipation, மலக்கட்டு constipation; — க்குடர், — க்குடல் intestin direct, — droit, — le rectum, intestinum rectum; — க்கழிவு évacuation, selle, diarrhée; — சகிதன், — சம்பந்தன் homme qui a des rapports avec l'ordure, merdeux, vidangeur, pécheur; — சம்பந்தம் rapport avec l'ordure; — ச்சிக்கு constipation; — சுத்தி, — ச்சுத்தி évacuation, selle, purification; — தூஷிதம் saleté, ordure, fange; — த்திரயம் les 3 souillures, V. மும்மலம்; — த்துவாரம் l'anus, le derrière, le fondement; — நிவாரணம் évacuation, selle, perification; — பந்தம் constipation, obstruction des entrailles; — பந்தன் homme constipé, V. மலசகிதன்; — பங்கி souillé, sali; — பரிபாகம், — பாகம் expiation —, exemption des souillures qui rend digne du bonheur céleste; — பாதைக்குப் போகிறது aller à la selle, aux besoins naturels; — ப்பற்றும், — ப்பற்று, — ப்பிடி saleté, souillure, ou — ப்பின்னல் constipation; — ப்பாண்டம் vase d'ordure, i. e. le corps humain; — ப்புழு ver stercoraire, — qui s'engendre dans les ordures; — மல, —

வாசயம், (ஆசயம்); — le rectum, gros intestins, ceux où s'amassent les excréments; — வாட்சி constipation ; — வாயில் anus, le fondement.

*மலயசம், (மலயம், சம்), production des montagnes, i. e. le bois de sandal, le vent du sud.

*மலயம், (malaya), chaîne de montagnes qui produit le meilleur sandal, chaîne des Ghattes occidentales, contrée située le long de cette chaîne, V. மலையம் 1°: மலயக்கால், — மாருதம் vent du sud.

*மலயாசலம், மலயாத்திரி, (மலயம், அசலம், அத்திரி), le mont Malaya.

*மலயாநிலம், (id. அநிலம்), le vent du sud

மலரவன், மலரோன், (மலர்), le fleuri, Brama qu'on dit né sur une fleur de nénuphar : மலரோன்பாதத்திலேவந்தோர் ceux qu'on dit nés des pieds de Brama, i. e. les Soudras ou choutres

மலருகிறது ou மலர்கிறது, ந்தேன், ருவேன் ou ர்வேன், ரு ou ர், ர, v. n. (மலர், ou மலர்ந்துபோகிறது, fleurir, s'épanouir, s'ouvrir, prendre un air ouvert et bienveillant, paraître joyeux et content, se présenter, être plein, se remplir : மலர்ந்திருக்கிறது être fleuri, épanoui...; தன்னுள்ளம்மலர்ந்தது son cœur s'est réjoui.

மலருதல், V. மலர்தல்.

மலர், 1° fleur, — épanouie, allégresse, pied de 2 syllabes brèves. 2° imp. et part. de மலர்கிறது : கொழு — fleur jolie, — bien nourrie, luxuriante ; — க்காம்பு, — த்தாள் tige —, pied de fleur ; — க்கணையோன், — க்கணைவேள் Kâmen aux flèches de fleurs ; — தாங்கி nom d'une plante rampante ; — த்திரள் bouquet —, touffe —, grappe ou abondance de fleurs; — த்தாது, — த்தாள் pollen des fleurs ; — த்தேன் miel —, anthère des fleurs ; — ப்பதம் tige —, pied de fleurs, pied fleuri ; — மகள், V. கமலை ; மலருக்குநாயகம் insecte ou scarabée noir (qui suce les fleurs).

மலர்ச்சி, n. v. de மலருகிறது, floraison, épanouissement, croissance, air ouvert, apparence, apparition, produit, effet, joie, allégresse, beauté, abondance.

மலர்தல் n v du même, floraison, épanouissement, — des fleurs, élévation, croissance, apparition, plénitude, expansion.

மலர்த்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, v. a. de மலர்கிறது, மலர்த்துதல், n. v. faire fleurir, — épanouir..., ouvrir les fleurs.

மலர்ந்த, part. parf. de மலர்கிறது, fleuri, épanoui, ouvert, joyeux, gai.

மலர்வு, n. v. du même, V. மலர்ச்சி.

மலவாசயம், (மலம், ஆசயம்), intestin où se rassemblent les excréments, le rectum.

மலவாயில், (id. வாயில்), l'anus.

*மலாகை, (malâkâ), messagère entremetteuse, femme débauchée, éléphant femelle.

மலாக்கா, la ville et la presqu'île de Malacca : — க்கட்டை sandal de Malacca, — de qualité supérieure.

மலாசு, la plante சிறுபூளை.

மலாடு, sync. de மலைநாடு, pays montagneux, le Maléalam ou royaume de சேரன், un des 12 pays qui parlent le tamoul vulgaire dit கொடுந்தமிழ்.

மலாம், P. முலாம், dorure, argenture, couche (d'or...).

மலாயன், (மலாய்), Malais, habitant de Malacca ou de la Malaisie.

மலாயு, பலாயு, V. மலாக்கா.

மலாரடி, trouble, confusion.

மலார், P. மிலாறு.

*மலாவகம், (malâvaho), gâteau de graines de sésame broyées et de coco ou de noix huileuse, ce qui souille, acceptation de dons défendus

மலிகிறது, லிந்தேன், லிவேன், லி, லிய, v. n. ou மலிந்துபோகிறது, croître, augmenter, abonder, devenir —, être très abondant (et en conséquence), le prix se remplir, regorger ; மலிய, inf. abondamment, à bon marché ; குறையக்கொண்டுமலியவிற்றால்நஷ்டம்வரும் si on achète chèrement et que l'on vende à bas prix, ou si l'on achète quand il y a abondance on aura de la perte ; பாவிகொள்ளப்போனால் குறையும் விற்கப்போனால் மலியும் si le pêcheur va pour acheter, il y a disette, s'il va pour vendre, il y a abondance, i. e. il perdra toujours.

மலிதல், மலிவு, n. v. du préc. augmentation, plénitude, abondance, bon marché, bas prix (de la marchandise : மலிவாய்வாங்குகிறது acheter à bon marché : மலிவுமிகியம் அறிந்துகொள்ளுகிறது connaître le prix bas ou élevé des marchandises, savoir ce qui est cher ou à bon marché.

*மலிஷ்டன், (malichta), très souillé, — méchant.

*மலிஷ்டை, f. du préc. très méchante femme.

*மலினம், (malina), noirceur, saleté, ordure, tache, souillure, vice, corruption, dépravation, faute, défaut, vileté, bassesse, lait de beurre, borax ; மலினப்படுகிறது être souillé, taché, corrompu ; — ப்பி

சயம், (பிரளய), obscurité; — முகம் feu, Agni, dieu prétendu du feu, signe noir, — à face noire, esprit, fantôme, revenant, lutin; — முகன் défunt, mort, homme méchant, sauvage, cruel, scarabée, — noir, V. மலினமுகம்.

*மலினுருபன், (மலினம், ரூபம்), homme à figure noire, sauvage, cruelle.

*மலினம்பு, (id அம்பு), eau noire, i. e. encre.

*மலினி, மலிஷ்டை, (மலினம், i, malichtâ), femme sale, — qui a ses règles.

*மலீமசம், (malîmasa), saleté, malpropreté, souillure, méchanceté, fer, vitriol vert.

மலை, 1° mont, montagne, hauteur. 2° mot ou particule de —, comparaison, comme, semblable à, Ex. சந்திரன்மலைமுகம் visage semblable à la lune. 3° imp. et par. de மலைகிறது. 4° imp. de மலைக்கிறது. Les Indous comptent 8 montagnes principales placées aux 8 coins de l'Inde, V. அஷ்டகிக்குப்பர்வதம்; மலை-ஏ les 7 montagnes principales, ce sont les mêmes à l'exception du பொதியமலை: — கலைக்கி la plante adiantum caudatum; — களிறு éléphant des montagnes, — pour la guerre; — க்கடுகு moutarde de montagne; — க்கரு, V. சாத்திரவேதி; — க்காவ்வாய் espèce de martin-pêcheur; — க்கற்றாழை aloés des montagnes; — க்கால் ruisseau —, pied de montagne, bezoard; — க்குகை caverne de montagne; — க்குக்குறுப்பான் coucou des montagnes; — க்குருவி oiseau des montagnes, V. சாத்திரவேதி; — சரி coquillage de poissons; — ச்சக்கரம் la pierre சாலக்கிராமம்; — ச்சக்கரைவள்ளி patate sucrée des montagnes, manioc, jatropha manihot, cassade ou cassave des Indes occidentales; — ச்சாரி chaine de montagnes; — ச்சாரல் penchant —, pente —, voisinage de montagne, vent froid ou bruine qui vient des montagnes; — ச்சார்பு pays montagneux, champ —, terre située sur le flanc d'une montagne, ou — ச்சார்வு lieu près —, champ ou terre au pied d'une montagne; — தாங்கி la plante sida lanceolata; — த்தாமரை le lis nommé gloriosa; — த்துடக்கு, V. கன்மதம்; — த்தும்பை la plante phlomis biflora; — த்துவரை la cytise ou துவரை des montagnes; — நாடன் montagnard, chef ou roi d'un pays montagneux, le roi du Maléalam, i e. சேரன்; — நாடு pays montagneux, le Maléalam, royaume du roi சேரன்; — நாதம் alun de plume dit கன்மதம், ocre grossier rouge dit சாத்திரவேதி, l'arsenic dit வக்கிராந்தபாஷாணம்; — நெல், — நெல்லு riz des montagnes, riz qui y croit: — படுதிரவியம் productions —, richesses des montagnes, savoir; மிளகு poivre noir, கோட்டம் le costus, அகில் agalloche, bois d'aloés, bois d'aigle, aquilaria, தக்கோலம் piper cubeba, குங்குமம் crocus ou safrant; — போலவருகிறது venir —, s'élever comme une montagne, (se dit des grands, des gens distingués); — போலவந்தது பனிபோற்போச்சுது ce qui était venu terrible ou grand comme une montagne s'est dissipé comme la rosée; — ப்பக்கம் côté —, flanc de montagne; — ப்பச்சை l'arbre தமாலம் xanthocymus, sorte de plante; — ப்பருத்தி cotonnier des montagnes, gossypium religiosum; — ப்பாம்பு serpent des montagnes, serpent boa, le plus gros des serpents, boa constrictor; — ப்பாழி caverne; — ப்பாறை morceau de rocher tiré des montagnes, roc —, côté de montagne; — ப்பிஞ்சு fruit vert des montagnes, i. e. pierre; — ப்பிறங்கம் sable contenant du métal; — ப்புறா tourterelle —, pigeon des montagnes; — ப்பூடு plante des montagnes; — ப்போக்கு pays montagneux, façon — manière des montagnards; — மகள், — மடந்தை, litt. fille de montagne, montagnarde, Parvadi, fille prétendue des monts Himâlaya, i. e. d'un roi de ces montagnes — மல்லிகை jasmin des montagnes, millingtonia hortensis; — முழை, — முழைஞ்சு caverne de montagne; — முள்ளங்கி radis des montagnes, la plante dite ornithogale, gadense; — யடி (அடி), — யடிவாரம் bas—, pied d'une montagne, — யடிப்படி, — யடிப்பட்டி bourgade au pied d'une montagne, Maleyadipatti bourg entre Trichinoppoly et Dindigul; — யத்தி, (அத்தி), figuier des montagnes dit அசமந்தம்; — யரசன், (அரசன்), le roi des monts, — l'Himâlaya, l'Himâlaya; — யரண், (அரண்), forteresse sur une montagne ou défendue par une montagne, c'est une des 4 espèces de forts dits அரண்; — யருகு, (அருகு), voisinage —, côté de montagne; — யருவி, (அருவி), ruisseau qui descend d'une montagne; — யாடு, (ஆடு), brebis des montagnes; — யாத்தி, (ஆத்தி), ébénier des montagnes dit aussi காட்டாத்தி; — யாமணக்கு ricin des montagnes, ricinus; — யாரம், (ஆரம்), sandal des montagnes, sandal; — யிரும்பு fer des montagnes, sable qui contient du fer; — யிருவேலி la plante இருவேலி ou andropogon des montagnes; — யீந்து dattier ou phœnix des montages (dont l'écor-

ce sert à faire une liqueur spiritueuse) ; — யுச்சி, (உச்சி),cime de montagne ; — யுநக்கன் espèce de bétel ; — வருணனை description de montagne ; — வாசிக்கொம்பு défense de sanglier, *litt.* de l'habitant de la montagne ; — வாணர், — வாழ்நர் gens qui vivent dans les montagnes, *i. e.* les வேடர் ou chasseurs ; — வீரியம் vitriol vert dit அன்னபேதி ; — வெட்டு sandal ; — வேம்பு l'arbre melia azidarachta ou margousier des montagnes ; *மலையைப்பார்த்து நாய் குலைத்தால் மலைக்கு நஷ்டமோ நாய்க்கு நஷ்டமோ si un chien aboie contre une montagne, le dommage sera-t-il pour la montagne ou pour le chien? c'est folie aux petits de s'attaquer aux grands*; மலையினுச்சி sommet —, pic de montagne, *V.* மாய்சபேதி ; மலையின் முனிவன் ermite des montagnes, poivrier, poivre, l'arbre அகத்தி.

மலைகிறது, லைந்தவை, லைவன, லை, லைய, v. a. மலைதல், *n. v* combattre, s'opposer, résister, rejeter, nier, empêcher, décorer, orner, ou s'orner, — de bijoux, s'habiller, se revêtir, rivaliser, ressembler, ne pas se rencontrer, appliquer à une chose ce qui convient à une autre, (c'est un des défauts ou des licences des vers).

மலைக்கிறது, லைத்தேன், லைப்பேன், லை, லைக்க, v. n. et a. மலைத்தல், *n. v* hésiter, être embarrassé, troublé, confondu, étonné, surpris, stupéfait, broncher, combattre, rivaliser : *இத்தேசத்தார் கடியாரத்தை முதலில்பார்த்தபோது மலைத்தார்கள்* les gens de ce pays furent étonnés, lorsqu'ils virent une montre pour la 1re fois.

மலைப்பு, n. v. du préc. confusion, trouble, étonnement, surprise, embarras, hésitation, stupeur, combat, bataille, rivalité, espèce de danse : *மலைப்பாய்ப்பார்க்கிறது* regarder avec étonnement.

மலையகம், espèce de caste.

**மலையசம், P. மலயசம்.*

மலையப்பன், (மலை), n pr. Montan.

மலையமான், (மலையம்), Sêren, roi —, homme du Maléalam : *மலையமான்கூட்டம்* troupe de gens —, caste ou colonie honorable venue du Maléalam ou du royaume de Sêren ; *மலையமானாடு, (நாடு),* pays ou royaume du roi Sêren.

**மலையம், 1o P. மலயம்,* montagne, cime de montagne, la montagne, le mont பொதியம் (prés du cap Comorin), la chaine des Ghattes, le Maléalam, jardin, — d'Indiren, luth des pays montagneux, sandal : *மலையமாருதம், — மாருதம்* vent du sud, *litt.* vent du mont Podia au sud. 2o *மலையம், nous ne combattons pas..., nég. de மலைகிறது.*

மலையன், (மலை), montagnard, chef ou roi d'un pays montagneux, le roi du Maléalam, titre du roi சேரன் et de sa dynastie, un des 7 personnages de la 3e classe des hommes célèbres par leur libéralité dits வள்ளல், espèce de millet.

மலையாழம், மலையாளம், (மலை), le Maléalam sur la côte malabare à l'ouest de la péninsule de l'Inde) : *மலையாளபகவதி* la prétendue déesse du Maléalam.

மலையாளன், (id.), habitant du Maléalam, montagnard.

மலையாளி, (id.), une divinité prétendue, *ou*

**மலையாநிலம், P மலயாநிலம்.*

மலையிசம், P. மலயசம், sandal.

மலையிற்றிரண்டதீ, (மலையில், திரண்ட, தீ), feu aggloméré dans la montagne, *V.* கடலுனை.

மலையையன், (மலை, ஐயன்), n. pr. Montan.

மலைவு, n. v. de மலைகிறது, refus, déni, obstacle, trouble, confusion, — d'esprit, distraction, stupidité, embrarras, renversement, changement, combat, mot de —, comparaison, comme.

மல், 1o espèce de danse, danse de Vichnou, croissance, fertilité, prospérité. 2o (மல்லன்), force, lutte, combat, action de se boxer : *மல்கட்டுகிறது* lutter, combattre, se boxer ; *மல்யுத்தம்* lutte ; *மல்யுத்தன்*, lutteur ; *மல்வல்லவன்*, fort lutteur ; *மல்பயிலிடம், V. மல்லரங்கம்.*

மல்கல், plénitude, croissance, accroissement, *opt et n. v. de*

மல்குகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, v n. être plein, croître, grandir, augmenter.

மல்புழு, la plante காமம்பாகசிசி.

மல்பூப், (arabe), enclos, cloture sous un couvert etc.

மல்ல, adj. de மல்லன், et de மல்லம்.

மல்லை, et corr. மல்லக்க, P. மல்ல, de lutteur : — சாலை gymnase, salle de lutte, — où les athlètes s'exercent à la lutte ; — செட்டி lutteur, caste d'athlètes qui donnent des représentations de lutte ou d'escrime.

**மல்லகம், (mallaka),* vase à l'huile, — fait d'une coquille de coco pour mettre de l'huile, dent, la plante சிறுவாழை.

**மல்லசம், (malladja),* poivre noir.

**மல்லம், (malla),* force, lutte, sorte de vase, coupe, plat, écuelle, joue, tempes, restes d'un sacrifice.

மல்லரங்கம், (மல்லு, அரங்கம்), arène, gymnase, salle, de lutte, — où l'on s'exerce à la lutte, ou à l'escrime.

மல்லரி, P. மல்லாரி.

மல்லல், (மல்), abondance, beaucoup, force, grandeur, prospérité; மல்லலோங்குகிறது être plein de force.

*மல்லன், pl. மல்லர், (malla), lutteur, boxeur, athlète, de profession, homme fort, robuste, puissant, violent, épithète d'un roi ou chef de மல்லபுரம் ou மாவலிபுரம்; மல்லகதி pas rapide, — accéléré, une des 5 allures d'un cheval dites கதி; — செட்டி lutteur de profession, athlète; — தாரியம் tambour usité dans les combats de lutte; — நாகம் l'éléphant boxeur, — d'Indiren; — யுத்தம் lutte, combat d'athlète, de boxeur, l'art des athlètes; c'est le 35me des 64 கலைக்கியானம்; — பூ, — பூமி arène pour les combats d'athlètes; — போதன் lutteur, athlète; — வல்லன், — வீரன் fort —, vaillant —, lutteur, boxeur, athlète.

மல்லாக்கிறது, லாக்தேன், லாப்பேன், லா, லாக்க, v. n. être couché ou renversé sur le dos: மல்லாக்கத்தள்ளுகிறது, — ப்பிடித்துத்தள்ளுகிறது renverser sur le dos; — ப்படுத்துக்கொள்ளுகிறது se coucher sur le dos, tergiverser; — விழுகிறது tomber en arrière. — sur le dos; மல்லாந்து உமிழ்ந்தால் மார்பின்மேல்விழும் si étant couché sur le dos on crache, le crâchat retombera sur la poitrine, médire de ses proches c'est se faire tort à soi-même; — கொள்ளுகிறது, — படுத்துக்கொள்ளுகிறது se coucher —, être couché sur le dos, tergiverser, badiner, retarder à faire une chose, chercher des détours pour différer à payer ses dettes.

மல்லாக்கு, situation renversee: — படுகிறது se renverser sur le dos, — sens dessus dessous; மல்லாக்காய் dans une situation renversée, étant couchésur le dos.

மல்லாட்டம், மல்லாட்டு, (மல்லு), lutte; மல்லாட்டக்காரன் athlète, lutteur, boxeur.

மல்லாத்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, v. a. de மல்லாக்கிறது, மல்லாத்தல், மல்லாத்துதல், n. v. renverser —, coucher sur le dos, renverser, remettre dans sa position naturelle, retourner ce qui était sens dessus dessous, redresser: கவிழ்க்கிறதெளிது மல்லாத்துகிறது அரிது il est aisé de renverser, mais difficile de redresser ou de rétablir.

மல்லாந்து, gér. de மல்லாக்கிறது.

மல்லாய், espèce de vase, couverture d'une cruche, V. பானைமூடி.

*மல்லாரி, (mallâri), espèce d'air, division ou femme du mode ou ton dit மேகம் mêgha, espèce de tambour.

மல்லாருகிறது ou மல்லார்கிறது, ர்ந்தேன், ருவேன் ou ர்வேன், ரு ou ர், ர. v. n. மல்லாருதல், மல்லார்தல், n. v. P. மல்லாக்கிறது.

*மல்லி, 1° (malli), jasmin d'Arabie. 2° f. de மல்லன், grosse et forte femme: — கந்தி, (கந்தம்), bois d'aloès; — பத்திரம் espèce de champignon, mousseron.

*மல்லிகம், P. மல்லிகை, jasmin.

மல்லிகா, obl. de மல்லிகை: — புஷ்பம் jasmin d'Arabie.

மல்லிகார்ச்சுனம், nom d'une ville.

*மல்லிகை, (mallika), jasmin d'Arabie, jasmine zambac, écuelle —, vase de terre pour mettre de l'huile, pied de —, lampe, chandelier, rivière.

மல்லு, 1° மல்லன்), lutte, combat de lutteur, d'athlète, combat, querelle, espèce de danse. 2° mallou), ours; — கட்டி lutteur, athléte; — கட்டுகிறது, — பிடிக்கிறது lutter, se boxer, combattre; — யுத்தம் lutte, combat d'athléte; மல்லுக்கழைக்கிறது défier à la lutte, — au combat.

மல்லே, 1° vase de mendiant, écuelle, — de terre, cercle, silence. 2° (mallê, femme, jasmin d'Arabie. 3° acc. de மல் et de மல்லு.

மல்லில், nom d'un lieu consacré à Siven.

மவுடி, 1° P. மௌடி. 2° V. முடி.

*மவுட்டியம், P. மௌட்டியம்.

மவுஜே, (arabe), village.

மவுலி, P. மௌலி.

*மவுனம், P. மௌனம், silence.

*மவுனி, P. மௌனி.

☞ Voyez à l'initiale மௌ les autres mots qui commencent par மவ.

மழம். jeunesse: மழ, adj. jeune, tendre, puéril, enfantin.

மழலை (மழம்), mot tendre et défectueux, mot enfantin, — prononcé imparfaitement, langage d'enfant; — ச்சொல், — ப்பேச்சு paroles enfantines, babil d'enfant.

மழவன், (id.), jeune enfant.

மழவு, (id.), jeunesse, âge tendre, tendreté, enfant.

மழிக்கிறது, ழித்தேன், ழிப்பேன், ழி, ழிக்க, v. a. மழித்தல், n. v. raser, rendre chauve, émousser, rendre obtus; மழித்தலும்நீட்டலும்வேண்டா உலகம்பழித்ததொழித்துவிடின் si vous rejetiez et abandonnez ce que le monde condamne, il n'est pas besoin ni de raser (la tête, comme les பண்டாரம் sivénistes), ni de laisser croître et

de tresser sa chevelure (comme le *தம்பிரான்*).

மழு, fer rouge pour ordalie, barre de fer rouge qu'on met dans les mains pour connaitre l'innocence ou la culpabilité dans les jugements par ordalie, hache, l'arme de *பரசுராமன்*; —*க்குலுக்குகிறது*, —*மாறுகிறது*, —*வெடிக்கிறது*, (*எடுக்கிறது*), prendre dans ses mains un fer rouge (dans un jugement par ordalie) affirmer un mensonge; —*மாறுகிறான்*, —*வெடிக்கிறான்* il nie positivement; —*மாறி* homme qui prend le fer rouge à ordalie, grand menteur, fourbe; —*வெண்ணெய்*, (*எண்ணெய்*), huile qui amortit la chaleur, — qui refroidit le feu; *நெய்யாமழுவாத் தீர்த்துக்கொள்ளுகிறது* se justifier par l'ordalie de l'huile bouillante ou le fer rouge; *தண்ணீர் மழுபோலேகாய்ந்தது* l'eau était chaude comme un fer rouge.

மழுக்கம், n. v. de *மழுங்குகிறது*, état de ce qui est obtus, émoussé, manquant de pointe, non affilé, défaut de tranchant, d'apparence, obscurcissement.

மழுக்குகிறது, *sync.* *மழுக்கிறது*, *க்கினேன்*, *க்குவேன்*, *க்கு*, *க்க*, *v. a. de* *மழுங்குகிறது*, *மழுக்கல்*, *மழுக்குதல்*, *n. v.* émousser, — le tranchant, rendre obtus, ôter la pointe, — le lustre, l'apparence, obscurcir, délustrer, frapper, battre, rerevoir à coups de bâton, piler le riz une seconde fois pour le rendre plus blanc; *மழுக்கிப்போடுகிறது* émousser, frapper, battre; *கத்தியை* —*ப்போடுகிறது* émousser un couteau, une épée; —*யெடுக்கிறது* piler le riz et l'emporter; —*வைக்கிறது* piler le riz et le mettre en magasin; *அரிசியைமழுக்குகிறது* piler de nouveau le riz pour le nettoyer).

மழுங்கல், *opt. et n. v. du suiv.* ce qui est émoussé, sombre, obscur, terne, brut, mat, non poli, perte —, défaut de lustre, d'éclat, ternissure; —*ஆக்குகிறது* émousser, obscurcir, ternir, délustrer; —*த்துண்டாயம்* poudre d'or; —*ப்பொன்* or terne, poudre d'or.

மழுங்குகிறது, *par sync.* *மழுங்கிறது*, *கினேன்*, *குவேன்*, *கு*, *க*, *v. n. de* *மழுக்குகிறது*, *et* *மழுங்குதல்*, *n. v. ou* *மழுங்கிப்போகிறது*, —*யிருக்கிறது*, s'émousser, s'obscurcir, se ternir, devenir —, être obtus, émoussé, obscurci, éclipsé, perdre son lustre, sa renommée: *மழுங்கிக்கிடக்கிறது* être émoussé, sombre, terne, obscurci, terni

மழுப்பன், (*மழுப்புகிறது*), chicaneur, tergiversateur, temporisateur, homme qui traine les choses en longueur.

மழுப்புகிறது, *ப்பினேன்*, *ப்புவேன்*, *ப்பு*, *ப்ப*, *v. a. et* *மழுப்புதல்*, *n. v.* trainer en longueur, différer (un jugement un payement), —ou éluder sous de vains prétextes, tergiverser; *மழுப்பப்பார்க்கிறது* chercher à trainer en longueur.

மழுமட்டை, (*மழுங்கும்*, *மட்டை*), chose émoussée, obtuse, esprit obtus, stupide.

மழுவரசன், (*மழு*, *அரசன்*), porte hache, licteur, bourreau.

மழுவன், (*id.*), intrépide, garde de ville, obstiné, qui ne lâche pas prise.

மழுவாளி, *மழுவேந்தி*, (*id.* *ஆளி*, *ஏந்தி*), celui qui prend ou porte dans ses mains un fer rouge, Siven, grand menteur.

மழுவுடைராமன், (*மழு*, *உடை*), Parasouramen armé de sa hache.

மழை, pluie, eau, nuage, fraicheur: *அந்திமழை அழுதாலும் விடாது* la pluie du soir ne cessera pas quoique vous pleuriez; —*காலம்* temps —, saison des pluies; —*க்கட்டி* grêle, morceau —, grain de pluie, gelée; —*க்கண்ணி* nom d'un oiseau; —*க்கரு* embryon de pluie, nuage chargé de pluie; —*க்காரிருட்டு* grande obscurité que produit la pluie; —*க்கால்* jet d'eau, oudée, pluie partielle; —*க்காற்று* vent froid, vent pluvieux; —*க்கிளி* espèce de sauterelle qui parait avant la pluie, locusta imbrifera; —*க்கோள்* la planète pluvieuse ou qui cause la pluie (surtout lorsqu'elle disparait et reparait), *i. e.* Vénus, Soukren; —*சொரிகிறது* pleuvoir, — à verse, — abondamment; —*ச்சாடை* apparence de pluie; —*தட்டுகிறது* la pluie manquer; —*தூமிக்கிறது*, —*தூவுகிறது*, —*தூறுகிறது* pleuvoir légèrement, à petites gouttes, bruiner; —*த்தாரை* torrent de pluie, pluie à verse, — continuelle comme des filets d'eau; —*த்தாரைவிழுகிறது* pleuvoir à verse; —*த்தூமி*, —*த்தூவல்*, —*த்தூற்றல்* bruine, pluie légère, petites gouttes de pluie; —*த்துளி* goutte de pluie; —*த்துளிவிழுகிறது* pleuvoir, des gouttes de pluie tomber; —*த்தோற்றம்* apparence de pluie; —*நீர்* eau de pluie; —*பாறுகிறது* pleuvoir à grosses gouttes; —*பிடிக்கும்* la pluie prendra, il y aura beaucoup de pluie; —*பெய்கிறது* pleuvoir, la pluie tomber; —*பெய்தல்* pluie; —*பொழிகிறது* pleuvoir, — à verse; —*ப்புகார்* nuage chargé de pluie; —*ப்பூங்காரம்* temps couvert qui annonce la pluie; —*மரக்கால்* mesure de la —, marcal de pluie; —*முகில்* nuage plein de pluie; —*யடிக்கிறது* la pluie battre, tomber une pluie battante; —*யடை*, —*யடைப்பு* pluie continuelle; —*யடையி*

வேவரும் விருந்தாடி சத்துரு un hôte qui vient dans un temps de pluie continuelle est un ennemi (parce qu'il est difficile de le recevoir convenablement); — படைக்கிறது, — படைத்தல் la pluie tomber sans discontinuer, — bloquer chez soi, — புன்டாதல்பயிருக்கு நல்லது la pluie est bienfaisante aux céréales; — வண்ணக்குறிஞ்சி espèce de plante rampante, V. பெருவண்ணக்குறிஞ்சி; — வண்ணன் celui qui a la couleur de pluie, i e. Vichnou; — வரும் la pluie viendra, — approche; — வாங்குகிறது, — விடுகிறது, — விட்டொழிகிறது, — போய்கிறது, — la pluie cesser; — மழையிலனைந்து சிலிர்த்துக்கொள்ளுகிறது trembler de froid ayant été trempé par la pluie

மழைக்கிறது, v. n. மழைத்தல், n. v. pleuvoir.

மளமள, mot —, son imitatif du tonnerre qui éclate, d'un mur ou d'une maison qui s'écroule, fracas மளமளென்கிறது, மளமளெனல், ou

மளமளக்கிறது, ளத்தேன், ளப்பேன், ள, ளக்க, (son imitatif), (மளமள), v n. மளமளத்தல், n. v. éclater (le tonnerre, faire du fracas, —le bruit de malamala: மளமளென்று விழுகிறது tomber avec fracas (un mur, une maison).

மளமளப்பு, n v. du préc. fracas, grand bruit, buit de malamala.

மளார், mot —, son imitatif: — அடிபென்கிறது, — இடிகிறது, — என்கிறது, v. n. faire du bruit, — le bruit de malâr.

மனிகாரம், borax.

மளிகை, magasin, boutique, — d'épiceries…,— de diverses marchandises (non de toiles, drap…); — க்கடை boutique, (où l'on vend en gros ou en détail;— க்காரன் boutiquier, marchand (en gros ou en détail; — க்கிடங்கு, — வீடு magasin—, boutique de marchand en gros.

மளுக்கு, mot —, son imitatif de craquement: மளுக்கென்கிறது faire un bruit,— craquement, craquer: மளுக்கென்று நெட்டைவிடுகிறது faire craquer fortement ses doigts: மளுக்கென்றுமரம் ஒடிந்தது l'arbre se brisa avec un fort craquement.

*மள்ளம், (malla), force.

*மள்ளர், (id), laboureurs, — de la caste des பள்ளர், montagnards, habitants des pays montagneux, gens forts, robustes, braves —, guerriers, gens de la caste des குறவர், — des மறவர்.

மள்ளல், (மல்லல்), force.

மள்ளு, chevron, soliveau

மற, adj. de மறம். 2e inf. de மறகிறது. 3e imp. de

மறக்கிறது, றந்தேன், றப்பேன், ற, றக்க, v. a. oublier, ne pas se souvenir, perdre le souvenir de, négliger: மறந்துதூங்குகிறது dormir profondément, être inoccupé, — inattentif; — போகிறது oublier, passer de la mémoire; — போயிருக்கிறது avoir —, être oublié; — போனதைநினைத்துக்கொள்ளுகிறது se rappeler ce qu'on avait oublié; மறவாதே செய்கிறது faire avec attention, — sans oublier; மறவாமலிருக்கிறது ne pas oublier; மறவாமற்கேட்கிறது écouter avec attention.

மறதி, n. v du préc. oubli, (un des caractères du தாமதகுணம்), inattention, négligence; — க்காரன், — புள்ளவன் homme oublieux; — யாய்ப்போயிற்று cela a été oublié.

மறத்தல், n. v. du même. oubli, oublier.

மறத்தி, pl. மறத்தியர், fém. de மறவன், fille ou femme de la caste des Maravers, — d'un pays stérile et désert.

மறந்து, gér. de மறக்கிறது.

மறப்பிலி, (மறப்பு, இலி), celui qui n'oublie rien, Dieu.

மறப்பு, n. v. de மறக்கிறது, oubli, inattention, négligence.

மறப்புலி, (மறம்), le tigre brave, i. e. le lion.

மறமலி, (மறம், மலிகிறது), ce qui est rempli de force. i. e. l'éléphant.

மறமறக்கிறது, றத்தேன், றப்பேன், ற, றக்க, v. n. (son imitatif), மறமறத்தல், மறமறப்பு, n. v. retentir, résonner, faire le bruit de maramara.

மறம், meurtre, homicide, indignation, colère, rancune, désaccord, dispute, bouderie, Yamen prétendu roi des morts, péché, force, bravoure, sorte de poème qui est une des parties du poème dit கலம்பகம் ou mélanges; — வைக்கிறது garder de la rancune; மறநிலைப்பொருள் objet enlevé par violence, butin enlevé aux ennemis, tribut extorqué, objet gagné aux jeux de hasard etc…; — நிலைமறம் acte de vertu accompli par la force une des parties du புறப்பொருள் ou poème héroique) qui consiste a ramener le bétail enlevé par l'ennemi, à vaincre l'ennemi, à punir et à réduire à la pauvreté ceux qui n'accomplissent pas les devoirs qu'impose la solde militaire; — நிலையின்பம் plaisir gagné par la force (une des divisions de l'அகப்பொருள் ou poésie érotique) qui consiste à obtenir une fille en mariage en tirant au but avec l'arc, en domptant un taureau, ou par une autre des 6 choses qui se font par la force, à l'épouser et à

vivre avec elle, *V.* aussi les explications données au mot *அரசபவனாது*.

மறலி, (*மறம்*), Yamen prétendu dieu de la mort, trouble d'esprit.

மறல், (*id.*), 1° élévation, lever, Yamen prétendu dieu de la mort, Kâlen ou *காலன்* assistant de Yamen; faute, mort, pauvreté, haine, bouderie, dissention, guerre, bataille, confusion, trouble, — d'esprit, oubli, espèce de danse. 2° changement, *n. v. et opt. de மறுகிறது*.

மறலல், *மறலுதல்*, (*மறல்*), se troubler.

மறவன், *pl* *மறவர்*, (*id.*), homme de la caste des Maravers, (classe d'Indiens qui en plusieurs choses diffèrent du reste des Indous) guerrier, habitant d'un pays stérile, chasseur, espèce de sauvages aborigènes. *மறவன்சீமை*, *மறவநாடு* le Marava, pays des Maravers (entre Maduré et la mer).

மறவா, *மறவாத*, *மறவாமல்*, *மறவேல்*, *part. gér. imp. nég. de மறக்கிறது*.

மறவி, *n. v. du même*: oubli, callou ou vin de cocotier…, manque, défaut, bassesse.

மறவோர், (*மறம்*), les méchants, les pécheurs.

மருடம், *மருட்டியம்*, *மருஷ்டியம்*, *P.* *மகாராஷ்டிரம்*, le pays et la langue des Mahrattes.

மருடர், *மருஷ்டர்*, *மருட்டர்*, *மருஷ்டியர்*, *மருட்டியர்*, *P.* *மகாராஷ்டிரர்*, les Mahrattes.

மறி, 1° agneau, chevreau, poulain, petit (de la brebis, de la chèvre, du cheval, du cerf, du gros lézard *அளுங்கு*. 2° brebis, chèvre, jument, biche, cerf, le signe du Bélier. 3° *imp. et part. de மறிகிறது*. 4° *imp. de மறிக்கிறது*; — *கான்கிறது* mettre bas, pouliner; —*க்கல்* pierre à chaux; — *நிலையணி* espèce de métaphore, figure qui change le nom des objets, et applique le nom d'une chose à une autre; — *படுகிறது*, — *பட்டுப்போகிறது* être arrêté, empêché (dans sa route ou dans une affaire).

மறிகிறது, *றிந்தேன்*, *றிவேன்*, *ற*, *றிய*, *v. n.* *மறிதல்*, *n. v* rouler, onduler, retourner, revenir, se plier, se replier.

மறிக்கிறது, *றித்தேன்*, *றிப்பேன்*, *றி*, *றிக்க*, *v. a. et மறித்துக்கொள்ளுகிறது*, arrêter, — en route, retenir, saisir, empêcher, défendre, mettre empêchement, — opposition aux arrêts, obstruer, boucher, garder un troupeau pour l'empêcher de s'écarter, attaquer, ramener, retourner, détourner: *மறித்துவைக்கிறது* arrêter, retenir, mettre opposition aux arrêts, — en séquestre.

மறிதருகிறது, *தந்தேன்*, *தருவேன்*, *தா*, *தர*, *v. n.* (*மறிகிறது*), *மறிதரல்*, *n. v.* retourner, revenir, se plier.

மறித்தல், *மறிப்பு*, *n. v. de மறிக்கிறது*, opposition, arrestation, empêchement, obstruction, rétention, retour: *மறிப்பில் வைக்கிறது* arrêter, détenir, retenir, mettre aux arrêts, en prison.

மறியல், *n. v. du même*, halte, pause, relai, s'arrêter, arrestation, prison, détention, défense, obstacle, opposition, empêchement mis au nom de quelqu'un: — *பண்ணுகிறது* mettre empêchement, défendre, s'opposer.

மறு, *gén.* *மறுவின்*, 1° faute, défaut, mal, flétrissure, tache, — de la lune, verrue, bouton. 2° *imp. et part. de மறுகிறது*, autre, différent, divers, nouveau. 3° *imp. de மறுக்கிறது*: — *கடுதாசி* réponse à une lettre; — *கறி* autre ragoût, autre plat; — *காய்ச்சல்* reprise—, retour de la fièvre, rechute en fièvre; — *காய்ச்சலாய்விழுகிறது* retomber malade de la fièvre; — *கால்* l'autre pied, une autre fois, autre canal, — rigole pour l'écoulement; — *காலும்* de nouveau; — *சனனம்*, — *சன்மம்* autre —, nouvelle naissance, *régénération*, *transmigration* de l'âme après la mort (dans le système de la métempsychose); — *சீட்டெழுதுகிறது* écrire un autre billet, — une réponse à un billet; — *சுற்று* un autre tour, vis; — *சுற்றாணி* vis; — *செய்தி* réponse, réplique, autre nouvelle: — *சொல்* un autre parole; — *ச்சொல்* parole fautive, autre mot; — *தடவை*, — *தரம்* une autre fois de nouveau; — *தடவைக்குவருகிறது* revenir, venir une autre fois, dans un autre moment; — *தடவைக்குவா* reviens une autre fois…; — *தாயார்*, — *தாய்* belle-mère, marâtre; — *தாரம்* une seconde femme; — *தேசம்* un autre pays, pays étranger; — *நாள்* le lendemain, le jour suivant; — *படி*, — *படியும்* une autre fois, de nouveau; — *பத்தியம்* autre régime, seconde partie d'un régime, régime secondaire, moins strict, — dur; — *பாஷை* un autre langage; — *பாவி* un autre pécheur, ennemi; — *பிறப்பு*, — *பிறவி*, *V.* *மறுசனனம்*; — *பேச்சு* réponse, autre propos; — *பொருளுவமை* comparaisonqui a rapport à un autre comparaison ou objet qui précède; *Ex.* *மக்களிலுனக்கொப்பில்லை*, *சூரியனுக்கொப்பில்லைசுடர்கள்* tu n'as pas d'égal parmi les hommes, le soleil n'a point d'égal parmi les lumières: — *ப்படு*

கிறது, — ப்பட்டிருக்கிறது être taché, souillé, gâté, défectueux, méprisé; — ப்பட்டநெய் beurre fondu altéré ou mélangé; — முகம் autre face, visage étranger, — autre que celui de son mari ou de sa femme, homme étranger, femme étrangère; — முகம்நோக்குகிறது ou பார்க்கிறது voir un visage étranger, *i. e.* commettre un adultère; — முகமாய்ப்போகிறது changer de visage par maladie ou chagrin; — முறை une autre fois, de nouveau; — மொழி réponse, réplique; — ரூபம், — ரூபு autre forme, — figure, changement de figure, transfiguration, métamorphose; — ரூபமாகிறது être transfiguré, se transfigurer, se métamorphoser; — விருக்கிறது, (இருக்கிறது), y avoir une faute, un défaut une tache; — விசை, — விசையும் une autre fois, de nouveau; — வார்த்தை, — வுத்தரம், (உத்தரம்), réponse, réplique; — வோலை, (ஓலை), réponse à une ôle ou billet sur feuille de palmier; திங்கள்மறுவாற்றுஞ் சான்றோர் அஃதாற்றார், தெருமந்துதேய்வாரொருமாசுறின் la lune souffre des taches, les sages n'en souffrent pas, ils se troublent et maigrissent de chagrin, s'ils contractent une souillure; கடுக்கடல் போனாலும் மறுப்படாமல்வாக்கடவீர் quand vous iriez au milieu de la mer, puissiez-vous revenir sans dommage!

மறுகலிக்கிறது, மறுகலித்தல், *V.* மறுதலிக்கிறது.

மறுகல், *opt. et n. v. de* மறுகிறது, மறுகுகிறது, changement, tournoiement, roulement, renversement, confusion, trouble, — d'esprit, retour, rechute en maladie; மறுகலிடுகிறது retourner, revenir.

மறுகிறது, கிறேன், குவேன், கு, க, *v. n.* மறல், மறுதல், *n. v.* changer.

மறுகு, 1° rue. 2° *imp. et part. de* மறுகுகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. n.* மறுகுதல், *n. v.* tourner, rouler, se rouler, tournoyer, pirouetter, retourner, être troublé, embarrassé, embrouillé, avoir l'âme troublée.

மறுகை, (மறு), 1° moitié d'un sac de marchandises, côté —, moitié de la charge d'un bœuf, l'autre côté, — main. *v. n.* 2° *de* மறுகிறது.

மறுக்கம், (மறுக்கிறது), gêne, embarras, trouble, — d'esprit, perplexité.

மறுக்கிடுகிறது, *V.* பெயர்கிறது.

மறுக்கிறது, றுத்தேன், றுப்பேன், று, றுக்க, *v. a.* மறுக்குதல், *n. v.* refuser, — de donner, retenir, reprendre, rejeter, nier, renier, abandonner, renoncer à, réfuter, répondre à, manquer, faire défaut, être dans le besoin, l'esprit vaciller, être troublé, donner un second labour: புத்தியை — rejeter le conseil; வேதத்தை — abjurer sa religion, apostasier; அவன் சொன்னதெல்லாமிரண்டுவார்த்தையிலே மறுத்தான் il a réfuté en 2 mots tout ce que l'autre avait dit; மழைமறுக்கவேயெல்லாம் மறுக்கும் la pluie venant à manquer tout manquera; மறுத்த, மறுத்துப்போன qui a refusé, ou est desséché, tari (une vache), a fini de porter des fruits ou est épuisé (un arbre), பால்மறுத்தமாடு vache tarie, qui ne donne plus de lait; முலைமறுத்தபிள்ளை enfant sevré.

மறுதலிக்கிறது, லித்தேன், லிப்பேன், லி, லிக்க, *v. a.* (மறுக்கிறது), மறுதலித்தல், *n. v. et* மறுதலித்துப்போடுகிறது, renier, désavouer, nier, refuser, abjurer.

மறுதலிப்பு, *n. v. du préc.* reniement, désaveu, négation, refus, rejet.

மறுதலை, 1° *V.* மறுதலிப்பு. 2° (மறு), autre endroit. 3° *acc. de*

மறுதல், *n. v. de* மறுகிறது, changement.

மறுத்தல், *n. v de* மறுக்கிறது, refus, — de donner, rétention, rejet, renoncement, reniement, négation, — ou refus par honte, réfutation, second labour, écart, égarement, honte; — விடை réponse contradictoire à une interrogation comme உண்டாயோ வென உண்ணேன் னென்பது lorsqu'on demande: as-tu mangé; répondre: je ne mangerai pas, ou je ne veux pas manger.

மறுப்பறுத்தல், (மறுப்பு, அறுத்தல்), donner après avoir refusé.

மறுப்பு, *n. v. de* மறுக்கிறது, refus, rejet, reniement, renoncement, adjuration, réfutation.

மறுமாடி, (மறு), faîte, sommet, côté d'un toit —, toit en pente dans la longueur de la maison, fente de montagne.

மறுமை, (மறு), l'autre vie, — monde, la vie future, état de l'âme après la mort, l'éternité (opposée au temps présent dit இம்மை), naissance future (selon la métempsycose): — ப்பயன் ce qu'on obtient après la mort.

மறுவல், மறுவி, musc, l'animal qui donne le musc.

மறை, 1° mot, parole, vis, clou à vis, spirale de conque, tache, marque, secret, chose cachée, mystère, religion, les védas formule de —, prière, récitation à voix basse de prières, cachette, abri, asile, refuge, bouclier, second labour, négation. 2° *imp. et part. de* மறைகிறது. 3° *imp. de* மறைக்கிறது. 4° *P.* மறுப், 2° *pers. né-*

de மறுகிறது, on de மறுக்கிறது: — க்காடு la forêt dite வேதாரணியம்; — க்கொடியோர் ceux qui sont enrôlés sous la bannière des vêdas ou qui les apprennent, *i. e.* les brames; — க்கொடியோன் celui qui a les vêdas sur sa bannière, *i. e.* துரோணன் ou Drôna, et Brama; — சொல் parole obscure, — mystérieuse; — த்தலைவி la maîtresse de la religion, la très-Sainte Vierge, (et en style païen), la maîtresse des vêdas, (épithète de) Lakchimi, Parvadi, Saratchouvadi; — படுகிறது être caché — refugié, — à l'abri, à couvert; — புகுகிறது, — புகல் se réfugier, se retirer dans un lieu de refuge; — பொருள் chose cachée, secrète, mystérieuse, intérieure, difficile à comprendre; — ப்பொருள் article de religion, — contenu dans les saintes écritures, — dans les vêdas: — மறுபா யிருக்கிறது être tacheté ou bariolé de noir et de blanc; — முடிவு la fin —, la substance des vêdas, Dieu, *V.* வேதாந்தம்; — முகம் négative, — indirecte, *v. g* raisonnement ou réduction; — முதலி, — முதல் le principe ou l'auteur de la religion, Dieu, Jésus-Christ, (et en style païen), le principe des vêdas, (épithète de Siven et autres dieux prétendus; — மொழி sentence —, mot de l'écriture sainte, la loi, (en style païen les vêdas, parole magique, — ou prière des vêdas; — யிலார் gens sans religion, — vils, (en style païen) ceux qui n'observent point les vêdas; — யுள்ள taché, tacheté, bariolé, moucheté, qui a une religion, qui est dans la sainte écriture, — dans les vêdas; — வினை verbe négatif.

மறைகிறது, மறைந்தேன், மறைவேன், மறை, மறைய, *v. n.* (மறை), மறைதல், *n. v.* se cacher, être caché, ne pas paraître, disparaître; மறையவிருக்கிறது être sur le point de se cacher, — de disparaître, être caché; மறையப்போகிறது aller se —, se cacher, disparaître, s'évanouir; மறைந்திருக்கிறது être caché, avoir disparu; மறைந்துபோகிறது se cacher, disparaître, s'évanouir, se dissiper; தலைமறையமறவனை நம்பாதே ne vous fiez pas à un Maraven pour cacher ta tête ou qui cache sa tête, *i. e.* ce qu'il pense.

மறைக்கிறது, மறைத்தேன், மறைப்பேன், மறை, மறைக்க, *v. a. du préc.* மறைத்தல், *n. v. et* மறைத்துப்போடுகிறது *ou* வைக்கிறது, cacher, dissimuler, déguiser, céler, recéler, tenir caché, — secret, couvrir; முன்சொன்னதை — éluder —, déguiser ce qu'on a dit, tergiverser, changer de ton expliquer d'une autre manière ces premières paroles, se contredire.

மறைசை, (மறை), la forêt dite வேதாரணியம்.

மறைச்சி, (*id.*), bramine, துரும்பிச்சி *i. e,* fille ou femme de la caste des துரும்பர்.

மறைதல், மறைந்து, *n. v. et gér. de* மறைகிறது.

மறைத்தல், மறைப்பு, *n. v. de* மறைக்கிறது, action de cacher..., cachette, déguisement, dissimulation.

மறையர், 1° *V.* துரும்பர். 2° *ou* மறையோர், (மறை), les gens consacrés à la religion, les prêtres, (et en style païen) les brames.

மறையோன், (மறை), Brama auteur des Vêdas, brame qui les étudie, la planète Jupiter ou Vrouhaspati gourou de dieux indous.

மறைவிடம், (மறைவு), lieu caché, cachette, embuscade: — கட்டுகிறது se construire —, bâtir une cachette, un endroit caché pour observer sans être vu.

மறைவு, *n v. de* மறைகிறது, cachette, manière cachée, — non apparente, disparation, abri, écran, brise-vent, couverture: — கட்டுகிறது se construire —, se faire un un abri (contre le vent ou le soleil), — une cachette, s'abriter), se mettre à couvert; — பட்டிருக்கிறது être caché, — à couvert, à l'abri.

*மற்கடம், *P.* மர்க்கடம்.

மற்கட்டம் பிடிக்கிறது, மற்கட்டம் பொருதுகிறது, (மல், கட்டம்), être importuné, embarrassé.

மற்கட்டு, (மல், கட்டு), lutte, combat.

*மற்கனை, *P.* மர்க்கனை.

*மற்குணம், *P.* மத்குணம், punaise, éléphant...

மற்கொல், (மல், கொல்), haine.

*மற்சரம், (matsra), jalousie, envie.

*மற்சரன், மற்சரி, (*id.*) envieux, jaloux.

*மற்சியம், *P.* மச்சியம், poisson.

மற்பிடிக்காரன், (மல், பிடி) lutteur, athlète.

மற்பிடித்தல், (*id.*), *V.* மல்லுப்பிடிக்கிறது.

மற்போர், (மல் போர்), lutte, combat à la lutte.

மற்ற, *part. de* மறுகிறது, autre, divers, différent, l'autre, proche, prochain, étranger, ultérieur, restant: — படி autrement; — படியல்ல et non autrement; மற்றவன் l'autre, un autre; மற்றவள் l'autre, une autre: மற்றவர், மற்றவர்கள் les autres, d'autres, la prochain; மற்றது ce qui —, le reste, l'autre; மற்றதுகள், மற்றவை les autres choses, d'autres choses.

மற்று, 1° particule explétive: *அது மற்றலங்கொள்ளாது* cela n'admet aucun chagrin; *மற்றென்னையாள்க* daignez me gouverner. 2° particule qui marque la disjonction: *கெடுப்பது மற்றெடுப்பது மழை* la pluie est ce qui détruit ou relève; *ஜென்மப்பெருவலியாவுள மற்றொன்று* quel autre plus grand malheur y a-t-il que le péché originel, ou la dépravation originelle? 3° particule qui change le sens du verbe: *மற்றறிவா நல்வினை* la vertu (ne se connaîtra pas seulement de telle et telle manière), mais encore elle se connaîtra de telle autre. 4° autre: *மற்றுமதிகமானதொன்றும்* quelqu'autre chose, quelque chose de plus; *மற்றொன்று* une autre chose; *மற்றொன்றும்* l'autre chose, quelqu' autre chose; *மற்றொருவன்* un autre, quelqu'autre; *இனி மற்றொன்றுரை* désormais dis une autre chose; *மற்றொன்று விரித்தல்* dire autre chose que ce qu'on avait annoncé, divaguer, c'est un des 10 défauts d'un ouvrage; *மற்றும்* et le reste, et cætera, ainsi de suite; *மற்றுந்தேவையான காரியங்கள்* les autres choses nécessaires; *மற்றுண்டாகிய, மற்றுண்டான* autre, un autre, différent de ceci.

மற்றை, மற்றைய, (*மற்று*), l'autre, autre, différent, non le même, ultérieur, ce qui doit être montré plus loin: *மற்றைக்காரியம்* autre chose, le reste; — *ப்படி* autrement; — *ப்பேர்கள்* les autres, le reste des gens; — *புள்ள*, — *புண்டான* autre, différent, non le même: *மற்றையது* l'autre, le reste, quelqu'autre chose.

மற்றையவர், மற்றையார், மற்றையோர், (*மற்றை*), les autres; d'autres, le prochain.

மற்றோ, (*மற்று, ஓ*), exclamation d'étonnement, de compassion.

மன adj. de மனம், de l'âme, de l'esprit, de la pensée, de la mémoire, mental, intellectuel, intérieur: — *க்கசப்பு*, dégoût, aversion; — *க்கசிவு* attendrissement, — de cœur; — *க்கடினம்* dureté de cœur, rigidité d'esprit; — *க்கடோரம்* dureté de cœur, cruauté, malice; — *க்கயக்கம்* peine d'esprit, chagrin intérieur; — *க்கலக்கம்* agitation —, trouble d'esprit, anxiété, scrupule, *ou* — *க்கவலை* inquiétude, peine d'esprit, chagrin; — *க்களிப்பு* joie, intérieure, allégresse; — *க்கனிவு* attendrissement, — de la volonté, tendresse; — *க்காய்ச்சல்* irritation de l'âme, colère, rancune; — *க்காவல்*, — *க்கட்டுப்பாடு* vigilance —, garde sur son intérieur, retenue de son esprit, recueillement intérieur; — *க்கிடக்கை*, — *க்கிடை* imagination, pensée intérieur, idée, sentiment; — *க்கிலேசம்* chagrin, inquiétude, peine intérieure; — *க்குத்து* peine d'esprit, remors de conscience; — *க்குருடு* aveuglement d'esprit, ignorance; — *க்குழப்பம்* trouble —, embarras d'esprit, inquiétude. irrésolution; — *க்குள்ளம்* ruse, fourberie; — *க்குறிப்பு* intention, but, dessein, signe de la volonté; — *க்குறை* chose désagréable, déplaisir, mécontentement; — *க்கூச்சம்* honte, pudeur; — *க்கூர்மை* pénétration d'esprit; — *க்கொடுமை*, — *க்கொடூரம்* cruauté, — de l'âme, méchanceté; — *க்கொதி*, — *க்கொதிப்பு* colère, indignation, jalousie; — *க்கோட்டம்* envie, jalousie; — *க்கோட்டரவு* peine d'esprit, chagrin; — *ச்சங்கடம்* embarras —, peine de conscience; — *ச்சந்தேகம்* doute, peine, cas de conscience, scrupule: — *ச்சஞ்சலம்*, — *ச்சடைவு* chagrin, peine d'esprit; — *ச்சந்தோஷம்* allégresse, joie de l'âme; — *ச்சம்பூரணம்* contentement intérieur, — de l'âme; — *ச்சலிப்பு* dégoût chagrin; — *ச்சலிப்பாயிருக்கிறது* être dégoûté, peiné, chagrin, inquiet; — *ச்சாட்சி* conscience, témoignage de l'âme; — *ச்சாட்சிசமாதானப்பட்டிருப்பதற்கு* pour tranquilliser la conscience; — *ச்சாய்ப்பு*, — *ச்சாய்வு*, — *ச்சார்பு* penchant —, inclination de l'âme, affection; — *ச்சிந்தனை* réflexion, méditation; — *ச்சுகம்* plaisir, contentement; — *ச்சுத்தம்* pureté d'âme; — *ச்சுதந்திரம்* liberté, libre arbitre; — *ஸ்நானம்* bain de l'âme ou purification de l'esprit par la méditation, *V. மானதஸ்நானம்*, — *த்தரிப்பு* patience, persévérance; — *த்தளர்ச்சி* découragement, relâchement —, dépérissement de l'âme ou de l'esprit; — *த்தாங்கல்* mécontentement, peine, désaccord, rancune; — *த்தாபம்*, *V. மனஸ்தாபம்*; — *த்தாராளம்* plein gré, pleine volonté, *contentement*, joie de l'âme; — *த்தாழ்மை* humilité. douceur, bassesse d'âme; — *த்திடம்*, — *த்திடன்*, — *த்தைரியம்* courage, constance, fermeté d'âme, — de caractère, résolution; — *த்திட்டம்* dessein, détermination, décision; — *த்தியானம்* méditation, — de l'esprit, oraison mentale, réflexion; — *த்திரிபு*, *V. மனவிகாரம்*; — *த்திருத்தி* contentement, satisfaction; — *த்தீக்குணம்*, *V. மனதின்தீக்குணம்*: — *த்துக்கம்*, — *த்துயர்*, — *த்துயரம்*, — *த்துன்பம்*, chagrin, — intérieur, tristesse de l'âme, affliction; — *த்துப்புரவு*, — *த்தூய்மை* pureté d'âme; — *த்தேற்றம்* fermeté d'âme, constance, encouragement; — *த்தெளிவு* lucidité, *clarté* —, subtilité d'esprit, bon

sens : — கசிவு déplaisir, mécontentement, brisement de cœur ; — க்யாயம் justice—, conduite consciencieuse — ; — கிலை, — கிறை constance —, fermeté d'âme;— கிறைவு plein gré, contentement de l'âme ; — கிர்ணயம் détermination ; — de la volonté, dessein; — நீதி justice —, conduite consciencieuse, jugement consciencieux; — நெரிசு, — நெருடு fourberie ; — நெரிவு mécontentement, brisement de cœur ; —நோ, — நோக்கம் vérité reconnue, — connue de l'âme; — நோ, — நோக்காடு douleur de l'âme, chagrin, — intérieur, remors de conscience ; — ப்படுகிறது consentir, s'accorder; — ப்படுத்துகிறது persuader, faire consentir, — agréer, mettre d'accord ; — ப்பற்று, — ப்பிடிப்பு attache de l'âme, affection, amitié; — ப்பாடம் leçon apprise par cœur, — qu'on sait de mémoire; — ப்பாடமாக்குகிறது apprendre par cœur; — ப்பாவிப்பு imagination, — de l'esprit; — ப்பிரமாணிப்பு, V. மனத்திட்டம் ; — ப்பிரமை stupéfaction, trouble d'esprit; — ப்பின்னிதம் opposition, haine, repugnance; — ப்பீடை peine intérieure, souffrance de l'âme, chagrin : — ப்புகைச்சல், — ப்புழுக்கம் indignation, colère, emportement, aversion ; — ப்புனிதம் pureté d'âme — ப்பூரணம் plein gré, bonne volonté, joie, contentement, satisfaction de l'âme; — ப்பூருவம், — ப்பூர்வம் préméditation, contentement, consentement; — ப்பூர்வகமானபாவம் péché prémédité, volontaire; — ப்பேய trouble d'esprit ; — ப்பொருத்தம் sympathie, union de cœur, bonne entente — ப்பொலிவு plein gré, pleine volonté, désaccord, changement de volonté; — ப்பொறுப்பு patience; — மடிவு découragement, indifférence, apathie, indolence, torture mentale, grand dégoût, peine d'esprit ; — மடிவாக்குகிறது causer du découragement, du dégoût.., tourmenter l'esprit, irriter; — மயக்கம் trouble intérieur — d'esprit; — மலர்ச்சி joie de l'âme; — மிடுக்கு force d'âme, — d'esprit; — முரண்டு entêlement, obstination, — de l'esprit ; — முரிவு, — முறிவு offense, dégoût, aversion, brouillerie; — முறிச்சல் brisement de cœur, grand trouble d'esprit ; — முறிச்சலாயிருக்கிறது, avoir le cœur brisé, être offensé, peiné, troublé; — மெலிவு, V. மனத்தளர்ச்சி ; — மேட்டிமை hauteur, fierté, élévation d'esprit; — மேட்டிமையானவன் homme fier, superbe, enflé de lui-même ; — ராசி consentement, — de la volonté, agrément, accord, joie ; — வஞ்சனை ruse, fourberie, perfidie ; — வலி force —, vigueur d'esprit, constance, chagrin, peine intérieure ; — வாஞ்சை, — வாசை, (ஆசை), désir de l'âme ; — வாட்டம், V. மனக்கோட்டளவு ; — வாசம், V. மனச்சாய்ப்பு ; — விகாரம் changement de volonté, de sentiment, inconstance ; — விசனம், — வியாகுலம் chagrin, douleur de l'âme, remors de concience ; — விரோதம் opposition, haine, rancune ; — வினை fourberie ou — வைராக்கியம் obstination, — de l'esprit, persévérance ; — வீனம், (சனம்), aversion, dégoût ; — வுச்சாகம், — ஊக்கம், (உச்சாகம், ஊக்கம்), magnanimité, force d'esprit, — d'âme; — வுருக்கம், (உருக்கம்), attendrissement, tendresse, compassion, — de l'âme, componction ; — வுறுதி, (உறுதி), résolution, fermeté, — d'âme ; — வுறுதியாயிருக்கிறது être résolu, — décidé, — ferme dans son dessein ; — வெண்ணம், (எண்ணம்), V. மனக்கிடை — வெப்பம், மனவழல், (அழல்), ardeur, chaleur de l'âme, feu qui dévore intérieurement ; — வெரிச்சல், (எரிச்சல்), indignation, chagrin dévorant, jalousie, animosité, — வெழுச்சி, (எழுச்சி, résolution, fermeté —, élévation d'âme ; — வெறுப்பு dégoût, aversion ; — வேகம் ardeur, impétuosité, — de l'âme, colère, animosité, — வேதனை, tourment de l'âme, remors de conscience ; — வொழுக்கம், V. மனத்தொழுக்கம் ; — வொருமிப்பு, — வொன்றிப்பு, (ஒருமிப்பு, ஒன்றிப்பு), union des cœurs, concorde.

மனங்கு, 1o P. மணங்கு, poids d'environ 25 livres ou 25 இறாத்தல். 2e omoplate os plat de l'épaule.

மனங்குகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, n. v. மனங்கல், மனங்குதல், n. v. V. ஒடுங்குகிறது.

*மனசா, obl. de மனசை : — தேவி la prétendue déesse Manaçâ, de la race des serpents, et, au dire des païens, protectrice contre leur venin.

மனசார, (மனசு, ஆர), de plein gré, de sa pleine volonté, à son escient, volontairement, de tout cœur : — ச்செய்கிறது faire volontiers ; — வாங்கிக்கொள்ளுகிறது recevoir de bon cœur ; — நானறிந்தமட்டிலே autant que je puis me souvenir, je ne connais rien.

*மனசிசன், மனசிசயன், மனசுசயன், (manasi dans le cœur, சன் né, சயம் répos), celui qu'on dit né ou qui repose dans le cœur, i. e. Kâmen.

*மனசு, (manas), volonté, âme (considérée comme le siège du désir et de la conscience), cœur, esprit, intelligence; மட

ரிய — grand cœur, magnanimité; மனசத்தின்மேலேயோடுகின்றது la volonté se porte à cela, l'esprit est occupé de cela, *litt.* court après cela; மனசறிந்தவன் homme qui a sa pleine connaissance; மனசறிய le sachant, à son escient, volontairement, மனசறியச்செய்கிறது faire volontairement, avec pleine connaissance; மனசறியாமற் செய்கிறது faire involontairement, sans le savoir, sans malice; மனசாயிருக்கிறது vouloir, avoir la volonté, se proposer; மனசிரங்குகிறது, மனசுருகுகிறது s'attendrir, être touché de compassion, — de componction, compatir, avoir pitié; மனசிரங்கிக் கொடுக்கிறது donner par commisération; மனசிலேகிடக்கட்டும் que cela reste au fond de votre cœur; மனசிலேபோடுகிறது se mettre dans l'esprit, prendre la résolution; மனசிலேபோட்டுக்கொள்ளுகிறது, மனசிலேவைக்கிறது, — வைத்துக்கொள்ளுகிறது mettre —, garder dans son ceur, ne pas oublier; மனசில்லாமை manque de volonté, répugnance, antipathie, aversion; மனசிளகுகிறது le cœur —, s'attendrir; மனசிளகப்பண்ணுகிறது attendrir, adoucir l'esprit, persuader, toucher de commisération; மனசினாலே காண்கிறது considérer, — des yeux de l'esprit, méditer; மனசுக்குச்சரிபோனபடிசெய்கிறது agir selon sa volonté; மனசுக்குத் தோன்றினபடிபார்த்துக்கொள்ளுகிறது chercher à accomplir ses desseins; மனசுக்கேற்கநடக்கிறது se conduire selon sa volonté, ou la volonté d'un autre; மனசு தாராளமாயிருக்கிறது avoir une pleine volonté, l'esprit être bien disposé, être plein de bonne volonté; — திரும்புகிறது la volonté, changer, se convertir; — திரும்பப்போகிறது la volonté être sur le point de changer, être sur le point de se convertir; — திருப்புகிறது changer la volonté, convertir, tourner l'esprit; — நோகிறது l'âme être peinée, être triste, affligé; — நோகச்செய்கிறது, — நோவப்பண்ணுகிறது chagriner, faire de la peine, contrister; — பொருத்தி volontairement; மனசொரு சாயலாயிருக்கிறது *ou* மனசொரு விதமாயிருக்கிறது l'esprit être d'une façon particulière, — être indisposé, pencher à l'aversion, au dégoût, flotter; மனசோடே volontairement, avec plaisir, bien volontiers; நானேமனசாய் moi-même de mon plein gré; உம்முடைய மனசு comme il vous plaira; அவரவர் மனசு அவரவருக்குச்சாட்சி l'esprit ou l'âme de chacun lui sert de témoin, chacun a pour témoin sa propre conscience; இருக்கமனசுவராது la volonté de rester ne vient pas...; அதின்பேரிலெனக்கு மனசில்லை je ne désire pas cela, mon désir ne se porte pas sur cela; உன்மனசுனக்குச்சாட்சி ta conscience est un témoignage pour toi; உன் மனசுக்குத் தெரியும் vous le savez bien, cela vous est bien connu; தன்மனசாய் selon sa volonté, à sa fantaisie; துர்மனசு, துன்மனசு mauvaise volonté, mauvais esprit, démon, répugnance.

*மனசுவி, (manasvi), attentif, intelligent.

*மனசுவிதை, (*id.* tâ), espérance, attente, intelligence.

*மனசை, 1° (manasâ), la prétendue déesse மனசாதேவி. 2° *acc. de* மனசு.

*மனஸ்காரம், (மனசு, காரம்), attention de l'esprit à ses sensations, sentiment de plaisir et de douleur.

*மனஸ்தாபம், (மனசு, தாபம்), *litt.* peine de la volonté, — du cœur, chagrin, regret, repentir, contrition, haine, rancune, — intérieure: உத்தம — contrition parfaite: அடிமை —, அடிமைக்குரிய — contrition servile, attrition; — ஆயிருக்கிறது être fâché, mécontent, brouillé, avoir de la rancune, — de la contrition; என்மேல் — ஆயிருக்கிறான் il est fâché contre moi; — வருவிக்கிறது donner de la contrition, causer du déplaisir, de la haine.

*மனஸ்விதை, *V.* மனசுவிதை.

மனதார, (மனது, ஆர), *V.* மனசார.

மனது, *P.* மனசு, volonté, esprit, cœur, âme: மனதிரங்குகிறது, மனதுருகுகிறது, *V.* மனசிரங்குகிறது; மனதில்லாமை, *V.* மனசில்லாமை; மனதுருகல், மனதுருக்கம் compassion, pitié, attendrissement, tendresse; மனதொழுக்கம், *V.* மனத்தொழுக்கம்; மனதின்தீக்குணம்-கூ, les 3 mauvaises dispositions de la volonté, *i. e.* கொலைநினைக்கை pensée de meurtre, காமபற்று affection pour la luxure, ஆசை cupidité; மனதின்நற்குணம்-கூ les 3 bonnes dispositions de la volonté, *i. e.* அருள்நினைவு pensée bienveillante, ஆசையறுத்தல் renoncement aux désirs, தவப்பற்று affection pour la pénitence, attachement à la mortification; மனதொப்பக்கொடுக்கிறது *ou* வாங்குகிறது donner ou recevoir volontairement, de plein gré.

மனத்தழுக்கம், (மனத்து *obl. de* மனம், அழுக்கு), jalousie, envie.

மனத்தொழுக்கம், (*id.* ஒழுக்கம்), ordre mental, manière juste et régulière de penser, disposition des pensées, règles du raisonnement dites aussi அகத்திணை.

மனநெருங்குகிறது, (மனம்; நெருங்கு

கிறது), le cœur être brisé, avoir la contrition, — le cœur brisé.

மனநோகிறது, (*id.* *நோகிறது*), avoir l'âme contristée, être peiné.

மனமடிகிறது, (*id.* *மடிகிறது*), le cœur dépérir, mourir de chagrin, sécher de tristesse :

மனமலருகிறது, (*id.* *மலருகிறது*), le cœur s'épanouir, être dans la joie, se réjouir intérieurement.

மனமுரிகிறது, *மனமுறிகிறது*, (*id.* *முரிகிறது*, *முறிகிறது*), le cœur se briser, avoir de l'aversion, — le cœur brisé, être accablé de chagrin, s'offenser : *மனமுறியப் பேசுகிறது* parler de manière à offenser, à indisposer, à chagriner, à blesser les sentiments.

மனமுரிக்கிறது, *மனமுறிக்கிறது*, (*id.*), briser le cœur, chagriner fortement, offenser, donner de l'aversion, dégoûter.

மனம், 1° (*P.* *மனசு*), volonté, cœur, âme, esprit, pensée, une des puissances ou facultés de l'âme dites *உட்கரணம்*, et un des *முப்பொறி*, 2° (mnâ), mémoire. 3° (mana), nard indien, spicanard. 4° sel de roche dit *இந்துப்பு* : — *அடங்குகிறது*, *V.* *மனங்குவிகிறது* ; — *அதிருகிறது* l'esprit être agité, être ému ; — *அதிரப்பேசுகிறது* parler de manière à émouvoir, à alarmer, à terrifier ; — *அலுக்கிறது* l'esprit être fatigué, dégoûté, ennuyé ; — *இணங்கல்*, — *இணங்குகிறது* la volonté —, condescendre, se plier, s'accommoder, agréer, se réconcilier; — *உவந்திருக்கிறது* l'âme être dans la joie, l'allégresse ; — *உருகுகிறது* l'âme s'attendrir, compatir ; — *ஒருமிப்பு* concorde, union, — des cœurs ; — *கசிகிறது* le cœur —, s'attendrir, compatir, le cœur se fondre ; — *கசிந்தழுகிறது* s'attendrir et pleurer ; — *கரைகிறது* s'attendrir, s'affliger, compatir ; — *கலங்குவிப்போன்* celui qui trouble l'esprit, *i. e.* Kâmen ; — *கனிகிறது* le cœur —, s'attendrir, compatir ; — *குவிகிறது*, — *கூம்புகிறது* la volonté se retenir, se contenir ; — *குழைவுகிறது* s'attrister, *ou* — *கோணுகிறது*, — *கோடுகிறது* l'esprit prendre un mauvais pli, dévier, biaiser, se gâter; — *கொதிக்கிறது* l'esprit bouillonner, bouillonner de colère, de jalousie, s'emporter, se fâcher, s'enflammer d'ardeur ; — *கொள்ளுகிறது* vouloir, concevoir l'idée, — le dessein, avoir la volonté ; — *சலிக்கிறது* l'âme —, se dégoûter, s'attrister, s'ennuyer, avoir l'âme triste, être las, dégoûté, ennuyé : — *சலியாதவன்* homme infatigable, qui ne s'ennuie ou ne se dégoûte de rien ; — *தழைக்கிறது* être satisfait, content ; — *தளம்புகிறது* avoir l'esprit agité, être irrésolu ; — *தளருகிறது* se relâcher, perdre courage, se décourager, être peiné ; — *திரிக்கிறது* tourner l'esprit, faire changer d'avis; — *திருந்துகிறது* s'amender, se corriger, changer de sentiments, se convertir : — *திருந்தல்* changement moral, convension, amendement, réforme ; — *திரும்புகிறது* changer de sentiments, se couvertir, se distraire ; — *திருப்புகிறது* faire changer d'avis, convertir ; — *திரும்புதல்* conversion, changement de sentiments ; — *திருப்பல்*, — *திருப்புதல்* action de couvertir, de faire changer d'avis ; — *தீய்கிறது* être consumé de douleur, être affligé, s'irriter ; — *தெளிகிறது* les idées —, l'esprit s'éclaircir, recouvrer sa pleine connaissance, *ou* — *தேறுகிறது* se remettre, s'encourager, se fortifier : — *பதிகிறது* concevoir —, avoir l'intention : — *புழுங்குகிறது* l'âme —, s'irriter : — *பொங்குகிறது* l'âme bouillonner, être transporté de colère ou de joie, s'emporter, s'irriter, se réjouir ; — *பொறுக்கிறது* supporter partiemment, pardonner, prendre patience ; — *போனபோக்கு* voie où la volonté se porte, — où l'on entre volontairement ou par caprice ; — *போனபோக்கெல்லாம்போகவேண்டாம்* il ne faut pas suivre tous les caprices de son esprit ; — *வெறுக்கிறது* l'âme abhorrer, avoir du dégoût, de l'aversion, *V. les autres composés au mot* *மன்*.

**மன்வந்தரம்*, (manvantara), espace du règne d'un Manou, *P.* *மனுவந்தரம்*.

மனவிழி, symphonie, espèce d'air ou de mélodie.

மனவு, pierre précieuse (en général), conque, chapolet de grains de conque, cauris, fausse perle, toile.

**மனனம்*, (manana), pensée, réflexion, considération : — *பண்ணுகிறது* contempler, méditer, considérer, réfléchir.

**மனாகுலம்*, (*மனம்*, *ஆகுலம்*), peine d'esprit.

**மனாகை*, (manâkâ), éléphant femelle.

**மனாயி*, *மனாவி*, (manâyi, manâvi), la femme de Manou.

மனாவு, ceinture d'homme ou de femme dite *அரைப்பட்டிகை*.

**மனிஷன்*, *P.* *மனுஷன்*, homme.

**மனிஷி*, *P.* *மனுஷி*, femme.

**மனிதன்*, *pl.* *மனிதர்*, (manita), l'être qui pense, — doué d'intelligence, l'homme : *மனிதகணம்* la seconde classe des constellations par rapport aux 10 corres-

pondances superstitieuses observées dans les mariages païens et dites கணைப்பொருத்தம்; — ச்சாதி la race —, l'espèce humaine; — சீவன் homme, être humain, vie humaine; — த்தன்மை humanité, manière humaine.

மனிபாமனைக்கு, P. மணிபாபமனைக்கு.

மனிலா, Manille, capitale des Philippines; — ஆத்தா cachimentier de Manille, l'arbre annona reticulata, dont le fruit se nomme cœur-debœuf, annone réticulée; — ப்பயறு la plante arachis hypogea, V. வேர்க்கடலை.

*மனீஷி, (manichi), intelligent, savant, pandit.

*மனீஷை, (manichâ), intelligence, esprit.

*மனு, 1° pl. மனுக்கள், (manou, de mana comprendre), Manou, (nom commun aux 14 gouverneurs des Manvantaras ou மனுவந்தரம், i. e. grandes périodes fabuleuses des Indous, pendant lesquelles chacun gouverne le monde pendant 306, 720, 000 années solaires égales à 71 âges des dieux, dans l'espace d'un kalpa ou கற்பம். Selon les Indous il doit y avoir 14 Manous qui gouverment successivement. Jusqu'à présent, disent-ils, il y en a eu 6, savoir: சுவாயம்பு, சுவாக்கிருஷன் ou சுவாரோசிஷன், உத்தமன், தமசன் ou தாமசன், இரைவதன் ou இரேவதன், சாக்ஷுஷன் ou சாக்ஷுஷன். Celui qui est censé gouverner maintenant se nomme வைவச்சுதன்; les 7 autres à venir se nomment சூரிய —, தக்ஷ —, பிரம —, தாம —, உருத்திர —, உருசேய —, அக்கினிசாவருணி; en Sanscrit: Svâyambhouva, Svarôtchicha, Outtama, Tâmasa, Raïvata, Tchâkchoucha, Vaïvasvata, Soûrya —, Dakcha —, Brahma —, Dharma —, Roudra —, Routchêya —, Agnisâvarani), Manou célèbre législateur indien, auteur du code nommé மானவதருமசாஸ்திரம் ou code de Manou (on le confond avec சுவாயம்புவன் fils de Brahma et 1er Manou), le code de lois Indiennes dit மானவம், justice, formule de prière ou d'enchantement, homme, l'être intelligent. 2° pétition, requête, prière, demande, faveur, — demandée, le poids dit மனங்கு d'environ 25 livres; — குலம், — க்குலம் la race de Manou, la race humaine, le genre humain; — க்கேட்கிறது, — க்கேட்டுக்கொள்ளுகிறது demander une faveur; — க்கொடுக்கிறது, — க்கட்டளையிடுகிறது accorder une faveur, une requête; — ச்சக்கரவர்த்திகள் les Manous susdits gouverneurs des Manvantaras; — ச்சொல்லுகிறது supplier, demander une faveur, intercéder pour quelqu'un; — ச்சொல்லவழைக்கிறது appeler quelqu'un pour intercéder en sa faveur; — த்தரவேண்டும் je vous prie d'accorder —, il faut accorder la faveur demandée; — த்துவம் humanité, la nature humaine; — நீதி, — நூல், — நெறி, — முறை lois —, institutions de Manou, équité, justice, conduite droite, lois justes, — équitables; — நீதிப்பிரமாணமாய் ஆளுகிறது régner sans s'écarter des lois de la justice; — ப்பலி sacrifice humain; — ப்பிறப்பு naissance, humaine, incarnation; — ப்பிரளயம் déluge universel, qui, au dire des Indous, a lieu à la fin du règne de chaque Manou et dure 4,320,000 ans; — ப்பெருத்தராச்சியம் royaume bien peuplé, — ou la population s'est accrue; இந்நகரில் — ப்பெருத்திருக்கிறது cette ville est devenue populeuse — ப்பெறுகிறது obtenir la faveur demandée; — ப்பேசுகிறது intercéder, parler pour; — மக்கள் les hommes; — வவதாரம், (அவதாரம்), incarnation, — en homme; மனுவுக்குவருகிறது venir pour demander une grâce; ஒருமனுவிருக்கிறது avoir une grâce à demander; என் மனுவாயவனுக்கப்படிச்செய்யும் montrez-lui la même faveur qu'à moi-même.

*மனுசன், (மனு, சன்), homme, litt. le fils de Manou, — de l'homme.

*மனுசேந்திரன், (மனுசன், இந்திரன்), le maître des hommes, i. e. roi, potentat.

*மனுசை, (மனு, சை) famme, fille.

*மனுஷன், P. மனுசன், homme: மனுஷர்சந்தடி bruit d'une foule d'hommes, — de peuple; மனுஷசுபாவம் nature humaine; — பக்ஷணம் cannibalisme, anthropophagie; — ப்பதர் homme nul, bon à rien, incivil; — வவதாரம் ou

*மனுஷாவதாரம், (மனுஷன், அவதாரம்), incarnation, — en homme, — fils de Dieu fait homme: மனுஷாவதாரம் பண்ணுகிறது, — எடுக்கிறது s'incarner, se faire homme, prendre la nature humaine.

*மனுஷி, fém. du préc. femme.

*மனுஷியன், (manouchya, homme: மனுஷியத்துவம் humanité, nature humaine; — தருமம் devoir de l'homme; — தருமன் le bienfaisant envers les hommes, Koubêren prétendu roi des richesses; — சபை assemblée d'hommes; — யக்ஞம் devoir de l'hospitalité.

*மனுஷியதை, (மனுஷியன், tâ), V. மனுஷியத்துவம்.

*மனுஷிகம், மனுஷீகத்துவம், (மனுஷன், (ika), humanité, nature humaine.

*மனுடன், P. மனுஷன், homme.

*மனுபு, (மனு, bhoû *maître*), homme.

*மனுராட்டு, (*id* இராட்டு), le roi des hommes ou des suppliques, Koubêren prétendu roi des richesses.

*மனுவந்தரம், மனுவந்திரம், (மனு, அந்தரம்), durée prétendue du règne d'un Manou, ou 306, 720, 000 années des mortels égales à 71 âges des dieux, ou selon d'autres, une année divine dite தேவாண்டு. Entre chaque Manouvantara, il y a, au dire des Indous, un déluge universel de 4, 320, 000 années ou 4 யுகம் ; 14 Manouvantaras avec 13 intervalles de déluges font un kalpa ou கற்பம், i. e. 4, 320, 000, 000 années, après lesquelles a lieu selon eux, la destrution général du monde, pour recommencer une nouvelle création. Chaque Manouvantara est gouverné par un Manou particulier, et à son Indiren et ses dieux inférieurs propres.

மனுவர், 1° (மனு), hommes. 2° forgerons, maréchaux, artistes.

மனுவுரு, (*id.* உரு), forme humaine : மனுவுருவாய்வருகிறது venir —, apparaître sans une forme humaine.

மனை, maison, — comprenant une cour ou aire intérieure, des bâtiments autour et un petit jardin, emplacement de maison, manei ou pièce de terre contenant 2400 pieds anglais carrés ou 223 mètres carrés (ou selon d'autres, 16 *coujis ou* குழி et 5/8) et propre à bâtir une maison indienne, femme, épouse, maîtresse de maison : — கொண்டுகட்டுகிறது acheter un manei et y bâtir ; — கட்டுகிறவேசனம் emplacement d'une maison ; — க்கிரயச்சீட்டு acte —, contrat de vente ou d'achat d'une maison ou d'un manei ; — க்கிழத்தி femme —, maîtresse de maison ; — ச்சீட்டு titres d'une maison, — d'un emplacement de maison ; — த்தக்காள் femme propre au ménage, maîtresse de maison ; — த்தாயம் droit —, héritage de maison, habileté dans le ménage, persévérance dans la vertu domestique ; — மாட்சி excellence —, qualités propres de la vie *domestique* ; — மாட்சிக்குரியநிமித்தம் causes de l'excellence de la vie domestique au nombre de 5 commençant par பொற்றல் et finissant par அச்சமுற்றிரங்கல் ; — முறி billet de vente —, titres d'une maison ; — யறம் vertu domestique, — conjugale, vie conjugale ; — வரி taxe du terrain d'une maison, (et non de la maison, ce qui se dit குடிமைவரி); — வாழ்க்கை, — வாழ்வு bonheur domestique, état de vie —, vie conjugale —; — விர்த்திச்செலவு dépense journalière de la maison ; மனையையொற்றிவைக்கிறது engager —, hypothéquer une maison ou un emplacement.

மனைகிறது. னைந்தேன், னைவேன், னை, னைய, P. வனைகிறது, faire....

மனையவர், (மனை, gens mariés : — அறம் vertus ou devoirs des gens mariés, *i. e.* ஈதல் donner l'aumône,, ஏற்றல் mendier, காத்தல் conserver ou garder, ஒழுக்கம் bonne conduite, புணர்தல் user du mariage, துய்த்தல் manger ou jouir.

மனையாட்டி, மனையாள், மனைவி, (மனை), femme, épouse, maîtresse de maison.

*மனோ, (*obl. ou adj, de* மனச manas, *devant les lettres* h, g, s, dj, d, n, b, m, y, r, l, v) : — கதம் mouvement de la volonté, désir, pensée, idée : — கதி marche —, impétuosité de l'esprit, ardeur, emportement ; — காணம் opération intellectuelle ; — காம், (hara *qui prend*), chose attrayante, belle, aimable, agréable, qui plait à l'esprit, beauté, joie, désir, fantaisie ; — கரி, (*id.* i), *femme* belle, *aimable* : —குலம், *V.* மனக்குலம் peine d'esprit, chagrin ; — க்ஞயம், (djna *qui connait*), beauté plaisir intérieur, chose agréable ; — சஞ்சலம் peine d'esprit, chagrin ; — சலம், — சலனம் agitation, — émotion —, passion de l'âme ; — சவம் vitesse de la pensée ou de l'*intelligence*, vivacité de l'âme, *prudence* ; — சன், — சன்மன், *V.* மனோற்பவன் ; — சாட்சி conscience, témoignage de l'âme ; — சிலம், — சிலை espèce d'arsenic naturel rouge d'odeur de souffre et qui sert de remède : — தண்டம் répression de la volonté, mortification intérieure ; — தத்தம் intention —, résolution de donner, *litt.* don de volonté ou d'*intention* ; — திதம், (அதீதம்), ce qui surpasse l'esprit ; ou l'intelligence ; — துக்கம் peine d'esprit ; — தைரியம் fermeté d'âme, courage, constance, effort d'esprit, — de la volonté ; — நாசம் (prétendue) destruction de l'âme, — de la volonté ; — நிதானம் détermination de la volonté, résolution ; — பத்தி dévotion de l'âme, — பலம் force d'âme, *courage*, *fermeté* ; — பவம் ce qui naît dans l'esprit, pensée, — de l'esprit ; — பவன், *V.* மனோற்பவன் ; — பாஷிதம் discours de pensée, — avec soi-même, monologue ; — பாவம் état —, nature —, condition de l'âme, état réel —, pensée actuelle de l'âme, péché de pensée ; — பாவனை imagination, —de l'esprit ; — பீடை tourment —, peine d'esprit, chagrin ; — பு (bhoû *maître*), *V.* மனோற்பவன் ; —

புஷ்பம் chose agréable à l'âme; *litt.* fleur de l'âme; — பூசை sacrifice intérieur; — மயம்; — மயகோசம் exercice des facultés de l'âme dans l'action unie de la sensation, de la perception et de la réflexion, *V. au mot* கோசம் ௫; — யோனி, *V.* மனோற்பவன்; — ரஞ்சிதம் plaisir de l'âme, chose agréable à l'esprit: — ரதம் le char de l'esprit, *i. e.* désir, convoitise, plaisir; — ரதியம், (ரதம், ya), jouissance mentale d'une chose qui n'existe pas et qu'on se figure exister; — ரமை Manôramei déesse particulière des Djaïnas ou Boudhistes, la prétendue déesse Mènaguei fille du mont Mêrou et femme du mont Himâlaya; — ரம்மியம் contentement de l'âme, satisfaction, plaisir; இதெனக்கு — ரம்மியமான பொருள் ceci est une chose qui me plait beaucoup; — ராசி consentement, — de la volonté, agrément; — ராச்சியம் royaume imaginaire, jouissance de l'esprit qui se figure être heureux et glorieux ou roi d'un grand royaume; — லயம் retenue de la volonté, répression de l'esprit, recueillement intérieur; — லவுலியம், — லௌலியம், (laoulya *inconstance*), caprice, fantaisie, boutade, vaine imagination; — வாக்கு pensée et parole; — வாக்குக்கெட்டாத qui ne peut être atteint ni par la parole, incompréhensible et ineffable; — விகாரம் inconstance —, changement de volonté, passion de l'âme, *ou* — விசனம், — விதனம் chagrin, tristesse, — de l'âme — வியாபாரம், — விருத்தி opération de l'âme ou de l'esprit: — வேகம் vivacité de l'âme, de l'esprit ou de la pensée, ardeur, promptitude, impétuosité, emportement, colère; — வேகமாய் aussi vite que la pensée

*மனோச்சாகம், மனோச்சாயம், மனோற்சாகம், மனோற்சாயம், (மனம், உச்சாகம், உச்சாயம், உற்சாகம், உற்சாயம்), effort de la volonté, force —, fermeté d'âme, promptitude, ardeur, bonne volonté; மனோற்சாயமாய் volontiers, spontanément, de son plein gré, avec ardeur, — fermeté.

*மனோலம், (மனோ, அலம்) plaisanterie, moquerie.

*மனோலி, (மனோலம்), plaisant, plaisanterie: — த்தனம் caractère moqueur, — porté à la plaisanterie.

*மனோற்பவன், (மனம், உற்பவன்), celui qui est censé naître de la volonté, *i. e.* Kâmen ou l'amour.

*மனோன்மணி, (மனம், உந், மணி), surnom de Parvadi ou d'une சத்தி, mica ou talc: — த்தாய் sel de roche dit இந்துப்பு; — காதம் mica, talc.

மன், 1° est une particule explétive: அதமற் (மன்) கொண்கன்றேரோ c'est là le char du chef 2° il marque modification: பண்டுகாடுமன் c'était autrefois une forêt, mais (aujourd'hui c'est une terre cultivée). 3° il marque ellipse, et indique le sens à compléter: கூரியதோர்வாண்மன் une épée tranchante (a tué bien du monde). 4° il marque par ellipse ce qui n'est plus; இதிமகட்பெறிலேனமெமக்கீயுமன்னே s'il avait obtenu un éléphant aux petits yeux, il nous l'aurait donné, mais (il n'est plus). 5° il marque l'abondance et signifie beaucoup; எந்தைபெமக்கருளுமன் notre père nous donnera abondamment, நெடியன்மன் très grand. 6° particule qui s'intercalle pour la formation du parfait de certains verbes: என்மனார் *P.* என்றார், ils ont. 7° roi, grandeur, fermeté, persévérance. 8° *imp. et part. de* மன்னுகிறது.

மன்பதை, (மன், பதம்) grande foule de monde, nombreuse population.

*மன்மத, — வருஷம் la 20me année du cycle indien, correspondant à 1835 et 1895.

*மன்மதம், (manmatha), luxure, passion, désir, fête, l'arbre விளா.

*மன்மதன், (*id.*), Manmaden ou Kâmen, fils de Vichnou et de Lakchimi et dieu prétendu de l'amour et de l'impudicité, le Cupidon indien: மன்மதகிரகம் vulve, pudendum mulieris; — பாணம் flèche de Kâmen; — வேதனை les tourments —, passion de l'amour; மன்மதக்கூத்து la danse de Kâmen dite பேடி; — மகன் son fils அநிருத்தன்; — மனைவி sa femme இரதி; — கணை; ௫ les 5 flèches de Kâmen, *V.* பஞ்சபாணம்.

மன்விருத்தம், (மன்), genre de poésies ou de strophes dites ஆசிரியவிருத்தம்.

மன்ற, particule explétive signifiant emphase, certitude: மடவைமன்றமுருகே O Mourouguen tu es certainement ignorant.

மன்றகம், assemblée.

மன்றம், assemblée, place de réunion pour traiter des affaires publiques, certitude, rue longue et droite, odeur, plaine campagne, lieu découvert, — public.

மன்றல், mariage, longue rue, odeur.

மன்றுகிறது, டினேன், டுவேன், டு, ட, *v. a.* மன்றுதல், *n. v.* prier, supplier, implorer, demander.

மன்றாட்டம், மன்றாட்டு, *n. v. du préc.* prière, supplique, demande, pétition, requête, — grace —, chose demandée: — கேட்கிறது demander une faveur மன்றாட்டுக்குப்போகிறது aller prier, — supplier; மன்றாடினபேலே வருகிறது venir prier, — supplier, — avec une supplique.

மன்று, lieu ouvert, place découverte, assemblée, tribunal, la salle dorée : — *படு கிறது* être manifesté, découvert ; — *படுதல்* manifestation.

மன்றுளாடி, (*மன்று*, *உள்*, *ஆடி*), celui qui danse dans les lieux découverts, *i. e.* Siven.

மன்றேவியில்லம், (*மன்*, *தேவி*), demeure de la femme du roi, harem.

மன்னல், *opt. et n. v. de* *மன்னுகிறது*, fermeté, stabilité, fixité, persévérance, état.

மன்னவன், *மன்னன்*, *pl.* *மன்னவர்*, *மன்னர்*, (*மன்*), roi, seigneur, maître, propriétaire, souverain maître, la 26 constellation dite *உத்தரட்டாதி* : *மன்னர்பின்னோர்* ceux qui viennent après les rois, les *வைசியர்* ou marchands qui forment la 3me caste, *i. e.* celle qui vient après les rajahs ; *மன்னர்மன்னர்*, — *மன்னவன்* roi des rois, roi qui a des rois tributaires, surnom de Douryôdhanen ou *துரியோதனன்*.

மன்னா, (manna *latin*), la manne que Dieu fit pleuvoir dans le désert pour la nourriture des Israélites.

மன்னிப்பு, *P.* *மன்னிப்பு*, pardon.

மன்னார், 1° *n. app. et* 3° *pers. pl. nég. de* *மன்னுகிறது*, gens qui —, ils ne s'unissent pas, ennemis, gens non fidèles. 2° île entre l'Inde et Ceylan, (nom de Vichnou ; — *கோவில்* temple de Vichnou, ville du Tanjaour.

மன்னிக்கிறது, *னித்தேன்*, *னிப்பேன்*, *னி*, *னிக்க*, *v. a.* *மன்னித்தல்*, *n. v. ou* *மன்னித்துவிடுகிறது*, pardonner, accorder le pardon, excuser.

மன்னிப்பு, *n. v. du préc.* pardon, rémission : — *கேட்கிறது* demander pardon ; — *கொடுக்கிறது*, — *பண்ணுகிறது* pardonner, remettre les fautes.

**மன்னியு*, (manyou), adversité, détresse, chagrin, colère, sacrifice, grandeur, orgueil.

**மன்னியை*, *மன்னியாகை*, (manyâ. manyâkâ), tendon de la nuque, nerf du cou, nerf qui donne le mouvement.

மன்னிறை, (*மன்*, *இறை*), impôt : — *தருதல்* payer les impôts au roi, c'est un des devoirs des laboureurs.

மன்னுகிறது, *னினேன்*, *னுவேன்*, *னு*, *ன*, *v. a. et. n.* (*மன்*) ; *மன்னுதல்*, *n. v.* relever, retrousser, — ses vêtements pour passer une rivière..., être établi, ferme, stable, persévérer, s'unir, se joindre : *சீலையைமன்னிக்கொள்ளுகிறது* relever —, retrousser sa toile : *மன்னிநிற்கிறது* rester ferme, tenir bon ; *மன்னின*, *மன்னிய*, *part.* ferme, stable.

மன்னியன், (*மன்னிய*), homme ferme.

மன்னுமான், (*மன்னு*, *மான்*), l'être immeuble, Dieu.

மன்னுயிர், 1° (*மன்*, *P.* *மனு*, *உயிர்*), vie, âme de l'homme. 2° (*மன் P. மன்னும்*), âme, — qui survit au corps, vie animale, âme qui (selon les Indous), transmigre après la mort : *மன்னுயிர்க்கிரங்குகிறது* avoir pitié des âmes des hommes, avoir pitié des êtres vivants.

மன்னுலகம், *மன்னுலகு*, (*மன்னு*, *உலகம்*), le monde impérissable, *i. e.* le paradis, (en style païen) le monde des dieux.

மன்னெச்சி, (*மன்*, *P.* *மன*, *நெச்சி*), douleur de l'âme.

மன்னை, 1° gorge, gosier, joue. 2° *acc. de* *மன்* : *மன்னையைப்பிடிக்கிறது* saisir à la gorge ; — *ப்பிடித்து உறக்கிறது*, saisir à la gorge et tuer (comme fait le tigre).

மன்னோ, 1° particule explétive. 2° *மன்*, *ஓ* est-ce le roi ?

மா

மா, 1° lettre syllabique composée de *ம்* *et de* *ஆ*, mâ long. 2° **sync. de* *மகா*, grand. 3° * (mâ), Lakchimi, bonne fortune, richesse, bonheur, félicité, mesure, intelligence, milieu, ceinture de femme, lien, mère, rayon, lumière éclat, beauté, mort, particule sanscrite exprimant la négation ou le doute, Sarasvati. 4° manguier, mangifera indica, farine, grains moulus ou pilés, un vingtième (dont la marque est *ப*), animal (en général), cheval, sanglier, éléphant (mâle), scarabée, couleur, — noire, toile, habit, rizière, force, dégoût, aversion, arrière-faix, secondines, appel, invitation, clou, poussière, pollen des fleurs, grandeur, magesté, abondance, excellence, particule explétive qui suit l'impératif ou l'optatif, *Ex.* *உப்பின்று புற்கையுண்கமா கொற்கைகோவே* ô roi de Korkei mangez la bouillie sans sel : *நான்கு மா* quatre vingtièmes, *i. e.* 1/5 ; *மாவாக இடிக்கிறது* piler de manière à réduire en farine ; *இடித்தமா* farine de grains pilés : *மாப்பிசைகிறது* pétrir de la farine, — de la pâte ; *கட்டுமா*, *V.* *கட்டுமாமரம்* ; *கட்டுமாவுக்குச்சுற்றிமுள் போட்டாப்போலே*

க்கிறது garder comme si on mettait des épines autour du manguier dont on lie les fruits, garder avec soin, v. g. un mari sa femme.

மாகக்கல், (மாகம்), pierre brûlante, — de la forêt.

மாகசப், la plante கையாந்தகரை.

*மாகண்டம், (மா, P. மகா), le 6e des 27 யோகம் dit aussi அதிகண்டம்.

*மாகதம், (மகதம்), chose —, production du royaume de Magadha.

*மாகதன், pl. மாகதர், (id.), habitants de Magadha, gens d'une caste issue d'un père வைசியன் i. e. marchand (ou même de condition servile) et d'une mère de caste royale, leur fonction est de chanter les exploits ou les louanges des rois et des héros, panégyristes, bardes, ménétriers.

*மாகதி, (id.), la langue de Magadha, espèce de Prâkrit dérivé du Sanscrit et qui ressemble fort au Pâli des Bouddhistes, Il y en a qui le regardent comme la langue primitive, sucre raffiné, poivre long, espèce de jasmin.

*மாகந்தம், (மா, கந்தம்), manguier.

*மாகம், (mâghâ), le mois de மாசி, la 10me constellation dite மகம் (où la pleine lune arrive dans le mois de மாசி), air, atmosphère : மாகநீர் bain censé sacré qu'on fait dans le mois de மாகம்.

மாகயம், l'arsenic préparé dit கௌரிபாஷாணம்.

மாகரி, (மா grand), éléphant mâle —, énorme.

*மாகலி, (mâkali), le cocher d'Indiren, Sandiren ou la lune.

*மாகனன், (mâ non, hana qui tue), homme qui ne tue pas, brame.

*மாகாகுலன், (மகா, குலம்), homme de haute caste.

*மாகாசனிகம், மகாசனன்), chose propre aux grands personnages.

மாகாணம், (ind.), province, district de plusieurs villes ou villages sous un préfet ou un gouverneur, subdivision du district d'un தாசில்தார், petite étendue de pays, petit —, district.

மாகாணி, (மா, காணி), 1/20 plus 1/81, i. e. un seizième.

*மாகாத்துமிகம், மாகாத்துமியம், (மகாத்துமம்), majesté, grandeur.

*மகாராசிகம், (மகாராசன்), chose royale.

மாகாளம், (மா grand), nom d'un lieu consacré à Siven.

மாகாளன், (id.), général de l'armée de Brama, (ou selon d'autres), d'Ayênar.

மாகாளி, (id.), la grande Kâli (femme de Siven et une des 7 மாதர்.)

*மாகினம், (மகினம்), royaume, domaine, états.

மாகுத்தம், la plante பூனைக்காலி.

*மாகுலவர், (மா mort), les gens de la caste qui donne la mort, i. e. les வேடர் ou chasseurs, sauvages.

*மாகேசுபரி, (மகா, ஈசுவரி), la grande maîtresse, (en style païen), Dourgâ ou Parvadi, femme ou Sakti de Siven, et une des 7 மாதர்.

*மாகேந்திரம், (மகேந்திரன்), chose propre à Indiren, une des 10 observances superstitieuses du mariage.

மாகேவார், (mahratte), mensuel, mois par —, chaque mois : — சாகுபடி culture mensuelle.

*மாகை, 1o (mâhâ), vache. 2o P. மாலை.

மாக்கருவி, (மா cheval, litt. instrument de cheval, selle.

மாக்கல், மாக்கல்லு, (மா farine), blanc d'Espagne, craie, pierre à aiguiser, stéatite.

மாக்கள், P. மக்கள், fils, enfants, hommes.

மாக்காப்பு, (மா), grande protection, V. சேவை.

*மாங்கல்லியம், (மங்கலம், ya), bonheur i. e. tâli ou bijou d'or que les femmes mariées portent au cou en signe de mariage : மாங்கல்லியசூத்திரம் cordon du tâli : — தாரணம், — தாரணம்பண்ணுகிறது attacher le tâli ; — பிச்சை aumône —, —, don du tâli, vie du mari accordée comme aumône aux prières de sa femme.

மாங்கன், espèce de poisson, regnon.

மாங்கன்று, (மாம், கன்று), jeune manguier, manguier à peine germé, — encore tout petit.

மாங்காய், (id.), mangue encore verte, — nom mûre, jabot ou gésier des oiseaux rognon, — des quadrupèdes (parce qu'il ressemble à une jeune mangue): எரிகிற — mangue bouillie, — qu'on fait bouillir; எரிப்பு — espèce de mangue d'un goût brûlant; — ஈரல் rognon — des animaux; — ஊறிடுகிறது mettre —, faire confire des mangues; — வெரிக்கிறது faire bouillir des mangues; — ப்பூட்டு serrure qui ressemble à une mangue, cadenas.

*மாஙிசம், மாங்கிஷம், மாங்கஷம், (mâmsa), chair, V. மாம்சம்.

மாசகற்றுகிறது, (மாசு, அகற்றுகிறது), ôter une tache, éloigner les souillures, — les fautes.

மாசக்காய், noix de galle, cassenole : —

— தின்றவன் போலே பேசுகிறது parler comme un homme ivre, *litt.* comme un homme qui a mangé une noix de galle.

மாசங்கம், (*மாசு, அங்கம்*), règles des femmes, *litt.* corps impur.

மாசம், (mâsa), mois (dont le signe abréviatif est மீ): *மாசகந்தாயம்* impôt —, taxe mensuelle, paiement par mois; — *சாதம்* âge d'un mois; — *மானம்* année; — *விடாய்*, — *விபாதி* menstrues, flux menstruel; — *விடாயுள்ள* ou *விபாதியுள்ள ஸ்திரீ* femme qui a ses règles. Les 12 mois tamouls sont; சித்திரை avril, வைகாசி mai, ஆனி juin, ஆடி juillet, ஆவணி, août, புரட்டாசி septembre, ஐப்பசி octobre, கார்த்திகை, novembre, மார்கழி décembre, தை janvier, மாசி février, பங்குனி mars. Chaque mois tamoul commence maintenant du 10 ou 16 du mois européen correspondant, et finit du 10 au 16 du mois suivant. Pour avoir la correspondance des mois tamouls et des mois européens, voyez notre கெபிநாட்பஞ்சாங்கம் et les notes que nous avons mises à la grammaire du Beschi chap. 5 § 3. Les noms sanscrits de ces mois sont சைத்திரம், வைசாகம், சேட்டம், ஆஷாடம், சிராவணம், பாத்திரபதம், ஆசுவீசம், கார்த்திகம், மார்க்கசிரம், புஷியம், மாகம், பாற்குனம்; mais les mois tamouls sont des mois solaires et devraient corespondre exactement aux signes du zodiaque, tandis que les mois sanscrits sont des mois lunaires; et cette sorte de mois s'observe dans le nord de l'Inde et chez les Telingas et les Canaras. Les mois du Maléalam correspondent parfaitement avec les mois tamouls, mais ils prennent le nom du signe du zodiaque où se trouve alors le soleil et qui correspond à ce mois. Voici un tableau des mois tamouls, européens, maléalams, sanscrits avec les signes du zodiaque et les constellations indiennes corrélatives.

Mois tamouls.	— européens,	Signes	du zodiaque.	Mois sanscrits.	Constellations.
சித்திரை.	Avril.	மேஷம்,	Bélier.	சைத்திரம்.	சித்திரை.
வைகாசி.	Mai.	ரிஷபம்,	Taureau.	வைசாகம்.	விசாகம்.
ஆனி.	Juin.	மிதுனம்,	Gémeaux.	சேட்டம்.	மூலம்.
ஆடி.	Juillet.	கர்க்கடகம்,	Cancer.	ஆஷாடம்.	உத்தராடம்.
ஆவணி.	Août.	சிங்கம்,	Lion.	சிராவணம்.	அவிட்டம்.
புரட்டாசி.	Septembre.	கன்னி,	Vierge.	பாத்திரபதம்.	பூரட்டாதி.
ஐப்பசி.	Octobre.	துலாம்,	Balance.	ஆசுவீசம்.	அச்சுவினி.
கார்த்திகை.	Novembre.	விருச்சிகம்,	Scorpion.	கார்த்திகம்.	கார்த்திகை.
மார்கழி.	Décembre.	தனுசு,	Sagittaire.	மார்க்கசிரம்.	மிருகசீரிடம்.
தை.	Janvier.	மகரம்,	Capricorne.	புஷியம்.	பூசம்.
மாசி.	Février.	கும்பம்,	Verseau.	மாகம்.	மகம்.
பங்குனி.	Mars.	மீனம்,	Poissons.	பாற்குனம்.	உத்தரம்.

Comme on peut le voir dans cette table, plusieurs mois tamouls et sanscrits prennent leurs noms de la constellation lunaire opposée au soleil, et dans laquelle la lune se trouvera pleine dans ce mois; ainsi dans le mois de சித்திரை ou avril le soleil se trouve dans le signe du Bélier dit மேஷம் qui est le 1er de 12, et la lune sera pleine dans la 14e constellation dite சித்திரை opposée au Bélier. Les années télingas sont luni-solaires. Chaque mois commence à la nouvelle lune et par conséquent, ils ne peuvent s'accorder avec les mois tamouls. De plus l'année lunaire étant de 11 jours plus courte que l'année solaire de 12 mois, il faut, pour compenser, faire de temps en temps une année de 13 mois. Leur mois dit சைத்திரம் commence à la nouvelle lune qui précède சித்திரை, c'est-à-dire à la nouvelle lune qui a lieu dans le mois de பங்குனி, c'est பங்குனி, c'est pourquoi ces mois lunaires peuvent être en avance de près d'un mois sur le mois solaire tamoul. Le mois lunaire qui correspond au mois solaire, *commence toujours* dans le mois solaire précédant le mois solaire qui lui correspond dans le tableau ci-dessus. Lorsque 2 mois lunaires commencent dans un même mois solaire, ils prennent tous deux le nom qui correspond au mois solaire suivant; pour les distinguer on ajoute devant, pour le 1er le mot அதிக surnuméraire, et pour le 2e le நிச propre. Lorsque dans un mois solaire il n'y a pas de nouvelle lune, le mois lunaire correspondant est omis; de là des années lunaires de 13 mois qui ont 2 mois doublés et un omis.

*மாசலம், (mâtchala), maladie, crocodile.
*மாசலன், (*id.*), voleur.
மாசறல், மாசறுகிறது, (மாசு, அறுகிறது), être purifié de ses taches ou de ses fautes, être sans tache, innocent, pur, innocence, pureté, bien : மாசற்ற sans tache, pur, innocent.
மாசனம், (மா *grand*), *et* மாசனங்கள், *litt.* les grands, les grandes gens, brames séculiers, chefs de village et cultivateurs.
மாசாதம், (மா farine), bouillie, — épaisse dite கூழ்.
மாசாத்தன், le père de கண்ணகை femme de Krichna.
*மாசாந்தம், (மாசம், அந்தம்), le dernier jour —, la fin du mois, la nouvelle lune (dans les mois lunaires).
*மாசாந்தரம், (*id.* அந்தரம்), chaque mois, mensuellement.
மாசாலம், (மா *grand*), espèce d'enchantement magique.
மாசாலி, *V.* மையலி.
மாசி, le mois de mâsi, février-mars, la 10me constellation dite மகம், nuage, brouillard, bruine, nouvelle chaussée de rizière: மேல்மாசி nuage, qui donne de la bruine; கொடிமாசிகள் nuages qui s'envolent.
*மாசிகம், (மாசம், ika), cérémonie faite 30 jours après la mort de quelqu'un et ensuite chaque mois pendant la 1re année, chose mensuelle, — qui se fait chaque mois ou à la fin de chaque mois, chose qui dure un mois espèce de liqueur enivrante: — கொடுக்கிறது, — பண்ணுகிறது, faire la cérémonie funèbre de chaque du mois.
*மாசிகை, (mâtchika), mouche, volatile.
மாசிங்கம், 1o (மா), grand lion. 2o *P.* மிருகசிங்கம், corne de cerf.
மாசிபத்திரி, (மாசி), la plante artemisia indica.
மாசிமகம், (*id.* மகம்), la fête dite மாமங்கம்.
*மாசியம், (மாசம், ya), *V.* மாசிகம்.
மாசிலிப்பட்டணம், (*de* மச்சிலிப்பட்டணம்), la ville de Masulipatam.
மாசு, tache, souillure, saleté, faute, flétrissure, noirceur, petitesse, bagatelle, pluie, nuage: மாசற்ற, மாசில்லாத pur, innocent, sans tache; மாசற்றது, மாசற்றவன் ce qui —, celui qui est pur, sans tache, மாசில்லாத குழந்தைகள் les saints Innocents; — தீர்ப்பான் celui qui ôte les taches, barbier; — மறைத்துக்கொண்டிருக்கிறது un nuage a caché le soleil ou la lune).
மாசுகம், (மா), le concombre பீர்க்கு.
மாசுணம், (மா, சுன்னம்), grand —, serpent.

மாசூல், (*ind.*), produit —, revenu d'un champ, toute sorte de grains, perception d'impôts : — பாக்கி arriéré des revenus ou des impôts.
மாசேனன், (மா, சேனை), celui qui a une grande armée, Dieu, Arouguen, Mourouguen, Vichnou.
மாசேனை, (*id.*), grande armée, multitude, abondance.
மாசை, or.
*மாச்சரியம், *V.* மாற்சரியம்.
மாச்சல், *P.* மாய்ச்சல்.
மாச்சாதம், *V.* மாசாதம்.
மாச்சி, la plante பாம்புகொல்லி.
*மாச்சிகன், (மச்சியம், ka), pêcheur.
மாச்சிலை, மா, சிலை), *V.* மாக்கல்.
மாச்சு, fers, entraves : — போடுகிறது, *dât.* mettre les fers.
*மாஷகம், (மாஷம், ka), espèce de poids d'orfèvre.
*மாஷம், (mâcha), espèce de pois dit உளுந்து, phaseolus radiatus, maladie cutanée *V.* மாஷகம் : மாஷமருணி arbrisseau légumineux, glycine debilis : — வருத்தகன், — வர்த்தகன் jouaillier, bijoutier, orfèvre.
*மாஷீயம், மாஷீனம், (மாஷம்) champ de pois dits phaseolus radiatus.
*மாஷன், (*id.*) insensé, lourdeau, stupide.
மாஸ்மை, *gén.* மாஸ்மையின், *P.* மாசம், mois.
மாஞாலம், *P.* மாசாலம்.
மாஞ்சி, (mâmsi), racine d'herbe fibreuse et odoriférante, spicanard, nard indien dit சடாமாஞ்சி.
மாஞ்சில், (*id.*), sorte de remède *V.* மாஞ்சி.
மாடகம், cheville ou goupille de luth, — qu'on tourne pour en tendre les cordes.
மாடடிக்கிறது, (மாடு), battre —, tuer un bœuf...
மாடம், 1o maison, portique, niche, — dans un mur pour mettre une statue, creux ou enfoncement dans un mur pour mettre une lampe, trou dans un mur pour nid de pigeons. 2o *P.* மாஷம். 3o (mâta) route. 4o (mâda), poids, quantité : பிள்ளையார் — niche de l'idole de Pouléyar (chez les Sivénistes) ; விளக்குமாடம் *ou* மாடக்குழி niche ou enfoncement pour une petite lampe (ordinairement en terre cuite); மாடமாளிகை palais ; — புறா pigeon domestique ; — qui fait son nid dans un trou de mur ; — புறாக்கண்ணிறம் la plante அமுக்கிரா.
*மாடரன், (mâtara), un des serviteurs

du soleil, le poète விபாசன், nom d'un mouni, distillateur.

மாடல், action de faire.

*மாடன், P. மாதுலன்.

*மாடி, 1° (mâdi), palais. 2° (mâdhi), gêne, détresse, pauvreté, bourgeon, ou pousse des nouvelles feuilles, colère, double dent, bord de vêtement.

*மாடியம், (mâlya), route, chemin.

மாடு, gén. மாட்டின், obl. மாட்டு, l'espèce bovine (comprenant) bœuf, taureau, vache, buffle, bufflonne, bête à cornes, place, côté, pierre précieuse, — précieuse plate, — large, or, dot, félicité, prospérité; கறக்கிறது — vache à lait; என்வீட்டுமாடேவா viens à ma maison, — chez moi; — மேய்கிறது les bœufs paître; — மேய்க்கிறது faire paître les bœufs; — மேய்க்கிறவன் bouvier, vacher, pâtre; மாடோட்டுகிறது faire courir —, conduire —, chasser les bœufs.

மாடை, (மாசை), or, pièce d'or, — pesant une demi-pagode, s'élargir et se replier en dedans; — க்கொம்பன் animal qui a les cornes repliées en dedans; — ப்பணம் demi pagode.

மாட்சி, மாட்சிமை, (மாண்), grandeur, excellence, gloire, bravoure, accroissement; பகை —, combat glorieux, — soutenu avec bravoure.

மாட்டடி, (மாட்டு, அடி) pied —, trace de bœuf, coup de bœuf, V. குருட்டடி.

மாட்டல், opt. et n. v. de மாட்டுகிறது, action de boutonner..., accrochement...

மாட்டறைகிறது, (மாட்டு, அறைகிறது), écrire en bas d'un billet.

மாட்டாங்கோல், (id. ஆம்), aiguillon —, bâton pour conduire les bœufs.

மாட்டாதார, மாட்டார், n. app. nég. de மாட்டுகிறது, gens incapables.

மாட்டி, gér. de மாட்டுகிறது.

*மாட்டியம், V. மாடியம்.

மாட்டிலையான், (மாட்டு, இலையான்), V. மாட்டீ.

மாட்டிறக்கம், (id. இறக்கம்), endroit où les bœufs descendent à l'eau dans une rivière ou étang...

மாட்டிறைச்சி, (id இறைச்சி), viande de bœuf ou de vache; — தின்பதில்லையன்று மின்றும் வேதியர், — யல்லவோமரக்கறிக ட்கொத்தது et autrefois et aujourd'hui les brames, (dit-on), ne mangent point de viande de bœuf, mais n'est-ce pas de la vian- viande de bœuf (l'assa-fetida) que l'on coupe et que l'on met dans le ragoût de légumes.

மாட்டீ, (id. ஈ), taon, mouche de bœuf.

மாட்டு, 1° imp. et part. du suiv. 2° obl. de மாடு: — க்கிடை parc de bœufs ou de vaches, troupeau de bœufs parqués; — க்கொட்டில் étable à bœufs ou à vaches; — க்குளம்பு corne du pied des bœufs ou des vaches; — க்கொம்பு corne de bœuf ou de vache; — த்தாள் papier grossier; — ப்பல் dent de bœuf, large dent; — மூலைக்காளான் espèce de champignon; மாட்டெறிந்தொழுகல் passer en jetant à côté, i. e. renvoyer ou attribuer les qualités d'une chose à une autre qui en est susceptible.

மாட்டுகிறது, ட்டினேன், ட்டுவேன், ட்டு, ட்ட, v. a. et. n. மாட்டுதல். boutonner, agrafer, attacher, accrocher, attraper, clouer, fermer, introduire, entortiller, entrelacer, enfiler, emmêler, rosser, mettre du bois dans le feu, se revêtir, mettre, s'accrocher, s'emmêler, être embrouillé, embarrassé, entortillé, emmêlé, mêlé, se prendre à un piège..., (de plus au futur ou au négatif), pouvoir, vouloir, consentir; இவனைவனை நன்றாய்மாட்டினான் il l'a bien embarrassé, bien rossé; மாட்டிவிடுகிறது, — வைக்கிறது accrocher, attacher, ou — க்கொடுக்கிறது mettre aux fers, — les entraves; மாட்டிக்கொள்ளுகிறது se prendre, s'accrocher, s'embarrasser, s'entortiller; இதை நான் செய்ய மாட்டுவேனோ pourrai-je faire cela; மாட்டேன், je ne puis pas, je ne veux pas; பாடமாட்டேன் je ne veux pas —, je ne puis chanter, je ne chanterai pas; அதைச்செய்யமாட்டேனென்றான் il a refusé de faire cela; மாடெழுந்திருக்கமாட்டாது le bœuf ne peut se lever மாட்டாமற்போகிறது ne pouvoir pas, ne vouloir pas, s'en aller sans pouvoir ou sans vouloir, s'excuser, refuser de faire.

மாட்டுவிக்கிறது, v. caus. du préc., faire boutonner..., embrouiller, embarrasser, emmêler, attraper, faire tomber dans le piège; பறவையைக்கண்ணியிலே — faire tomber —, attraper un oiseau dans un filet.

மாட்டேற்று, (id. ஏற்று), supprimer, mettre dehors, faire un renvoi; — ச்சொல் mot qu'on peut supprimer par ellipse comme ஆகிய...

மாணடி, (மாண், அடி), pieds illustres, vénérés, sacrés.

மாணம், (மாண்), excellence, grandeur, honneur; நாணமல்லாது மாணமில்லை il n'y a ni honte ni honneur.

மாணல், opt. et n. v. de மாணுகிறது, excellence, grandeur, bonté, bien.

*மாணவகம், (mânavaka), science, collier de 20 cordons.

*மாணவகன், (*id.*), enfant, — de 8 à 16 ans, écolier, élève, jeune brame étudiant, ignorant, sot, courtaud, nabot.

*மாணவன் (mânava), enfant, homme, — petit, courtaud, nabot.

*மாணவ்வியம், (mânavya), troupe d'enfants, enfance, caractère d'enfant.

மாணாக்கன், *al.* மாணாக்கர், *sync. de* மாணவகன், écolier, élève, disciple, étudiant ; ஒருசாலைமாணாக்கர் les élèves d'une classe.

மாணாமை. *n. v. nèg. de* மாணுகிறது, être sans gloire, ne pas exceller, n'être pas bon.

மாணார், *n. app. nég. du même.* gens qui ne sont pas bons, ennemis.

மாணி, 1° jeune brame, étudiant non marié, pénis, viri genitalia, *V.* குறள். 2° *gér. de* மாணுகிறது : — க்குழி nom d'une ville au sud de la presqu'île ; — யரிகிறது couper le pénis, rendre ennuque, châtrer.

*மாணிகை, (mânikâ), poids de 8 பலம்.

மாணிக்கத்தாள், (மாணிக்கு) அத்தாள், prostituée, suivante d'une dame, — d'une femme honnête.

*மாணிக்கம், மாணிக்கியம், mânikya), rubis, pierre précieuse rouge, escarboucle, pierre précieuse en général ; மாணிக்கத்தீபம் pierre précieuse excellente, — très brillante, escarboucle employée, dit on, dans le palais des rois pour servir de flambeau ou plutôt de lustre ; — மோதிரம் anneau garni d'un rubis ; — வாசகன், — வாசகர் nom d'un célèbre poète sivéniste qui vivait à திருவாதவூர் et auteur des poèmes païens intitulés திருவாசகம் et திருச்சிற்றம்பலக்கோவை.

*மாணிபந்தம், மாணிமந்தம். (மணிபந்தம், மணிமந்தம்), sel, sel de mer.

மாணுகிறது, ணினேன், ணுவேன், ணு, ண, *v. n.* (மாண்), *et* மாணுதல், *n. v.* être grand, illustre, glorieux, bon, excellent, exceller.

மாண், 1° *n. v. imp. et part. dn préc.* grand, illustre, glorieux. 2° grandeur, excellence.

மாண்ட, 1° *part. dc* மாள்கிறது, mort : மாண்டவன் homme mort. 2° *adj. part. de* மாண்டல், grand, illustre, qui possède.

மாண்டல், exceller, être grand, distingué, grandeur.

மாண்டவர், மாண்டார், மாண்டோர், 1° *n. app. de* மாண்டல், gens distingués, illustres, supérieurs, grands. 2° *n. app. de* மாள்கிறது, les morts.

மாண்டு, *gér. de* மாள்கிறது.

மாண்டூகம், un des 32 உபநிஷதம்.

மாண்டோர், *V.* மாண்டார்.

மாண்பு, *n. v. de* மாணுகிறது, beauté, grandeur, excellence.

*மாதங்கம், (mâtanga), éléphant. l'arbre அரசு, bijou du front.

*மாதங்கர், (*id.*), gens vils, dégradés, vauriens, *pl. de*.

*மாதங்கன், (*id.*), homme vil, dégradé, chassé de la caste, vauriens, montagnard, chasseur ou வேடன், sauvage, barbare, cordonnier né d'un வேடன் ou chasseur et d'une femme de caste royale.

*மாதங்கி, *fém. du préc.* la montagnarde, ou la barbare, — Kâli ou Dourgâ, Mâtangui, femme de வசிஷ்டன்.

மாதண்டம், (மா), massue, grande route, punition... énorme.

*மாதம், 1° *P.* மாசம், mois. 2° (mâtha), action de barratter, meurtre, tort, dommage, chemin. 3° (mâda), joie, extase, grandeur, orgueil, enivrement : மாதக்கடை fin du mois ; மாதருதுகம், — தாரம், — த்தீட்டு menstrues ou règles des femmes ; — ச்சங்கிரமம், — ப்பிறப்பு commencement du mois ou passage du soleil d'un signe dans un autre pour le mois solaires ; — ப்பிசகு erreur de mois, — dans la computation des mois ; — ப்புளு onocrotala ou pélican, oiseau aquatique qui ne reste dans le pays que pendant les 6 mois de la saison humide ; — வறுதி, (அறுதி), fin du mois ; — விடாய், — விடை, — விபாதி menstrues, règles des femmes : — விடாய் ou விபாதியுள்ளஸ்திரீ femme qui a ses règles ; — வாக்கியம் table donnant la longueur des mois en jours, heures et minutes indiennes.

மாதரி, *P.* மாதங்கி, Kâli.

மாதர், 1° beauté, désir, concupiscence, luxure, particule explétive dite இடைச்சொல். 2° *pl. de* மாது *ou* மாதரு, femmes, prétendues déesses, mères ; மாதர்விளையாட்டு jeu lascif de femmes, ou avec les femmes ; மாதர்கள்-எ les 7 mères ou femmes célèbres, *i. c.* les 7 Sakti, énergies ou femmes des principaux dieux, savoir : அபிராமி ou பிராமி femme de Brama, மகேச்சுவரி ou மாகேச்சுவரி femme de Mahesvaren ou Siven, கௌமாரி femme de Koumaren, நாராயணி femme de Narayanen ou Vichnou, வாராகி ou la truie, femme de Varâguen, *i. e.* de Vichnou métamorphosé en cochon, இந்திராணி femme d'Indiren, காளி femme de Virabhadra வீரபத்திரன், Les montures de ces 7 femmes sont, dans

le même ordre; அன்னம் le cygne, இடபம் le taureau, மயில் le paon, கருடன் le milan à tête blanche, சிங்கம் le lion, யானை l'éléphant, பேய் le diable. Leurs armes respectives sont மறை ou வேதம் le livre de la loi ou les vêdas, பினாகம் l'arc, வேல் la lance, ஆழி ou சக்கரம் la roue ou l'arme circulaire, கலப்பை la charrue, வச்சிரம் la foudre, சூலம் le trident. Qu'il serait beau de voir madame la truie à cheval sur un lion et tenant pour arme une charrue à la main! tel est le délire de l'imagination des Indous aveuglés par le paganisme. Le dictionnaire sanscrit donne 2 autres listes chacune de 8 மாதர், savoir; பிராமி, மகேசுவரி, வைஷ்ணவி épouse de Vichnou, ஐந்திரி épouse d'Indiren, வாராகி, கௌமாரி, கௌபேரி ou சாமுண்டை épouse de குபேரன் et சர்ச்சிகை Tchartchikâ épouse de Siven dans une de ses incarnations inférieures. L'autre liste les appelle மகேச்சுவரி, பிராமி, நாராயணி, ஐந்திரி, வாராகி, கௌமாரி, நரசிங்கி femme de Vichnou métamorphosé en நரசிங்கன் ou homme lion, et அபராசிதை ou l'invincible, femme d'அபராசிதன் ou Siven. D'autres listes enfin mettent les மாதர் au nombre de 16.

மாதர்குணச்சலம், (மாதர்), souffre, *litt.* l'eau qui a le caractère des femmes.

*மாதலி, (mâtali), Mâdali, cocher d'Indiren, servante de Dourgâ.

மாதுலுங்கம், *P.* மாதுளுங்கம், grenadier.

*மாதவம், 1° (mâdhava), douceur, liqueur spiritueuse, — fermentée, callou, printemps, le mois de வைகாசி. 2° (மா), grande pénitence, — austérité.

*மாதவன், 1° (மாதவம்), le prétendu dieu du printemps, *i. e.* Kâmen. 2° (மா), le mari de Lakchimi, *i. e.* Vichnou ou Krichna. 3° (மா, *P.* மகா), grand pénitent *pl.* மாதவர் grands pénitents, — mounis, sages austères.

*மாதவி, (mâdhavi), sucre candi, — raffiné, mélasse, jagre ou sucre de palmier, liqueur, spiritueuse, grande plante rampante dite குருக்கத்தி, jasmin du printemps ou gaertnera racemosa, messagère, entremetteuse, danseuse ou bayadère, la fameuse துருக்கை ou Dourgâ, le basilic துளசி, Mâdhavi femme d'அருச்சுனன் et sœur de Krichna, — femme de மாதவன் ou Krichna, la concubine du marchand nommé கோவலன்: — கொழுநன் — கொழுநன் le mari de Mâdhavi, *i. e.* Krichna, ou Aroutchounen; — வதை gærtnera racemosa.

மாதளை, (மாதுலுங்கம்), grenadier punica granatum; *l'adj. est* மாதளம்: மாதளஞ்செடி, மாதளமரம் grenadier; மாதளம்பூ fleur de grenadier: மாதளம்பழம், — கனி grenade mûre; மாதளங்காய் grenade non mûre; மாதளச்சிலை pierre de couleur de jeunes feuilles de manguier.

மாதறி, (மா), grande pièce de bois servant de poutre...

*மாத்கனம், (mâdgana), clou de girofle, délice, enivrement.

*மாதா, (mâtâ), mère, surnom de Parvadi; — பிதா père et mère, le père de la mère; — மகன், (mahâ *grand*) grand-père maternel; — மகி, (*fêm.*) grand'mère maternelle.

மாதாந்தம், (மாதம்; அந்தம்), fin du mois.

மாதி, course circulaire, hippodrome, manguier.

மாதிகம், (மாதி), route—, course de chevaux.

மாதிசை, (மா *grand*), la grande période ou l'état important, division astrologique de tout le cours de la vie humaine; On en compte 9, savoir; சூரிய —, சந்திர — செவ்வாய் —, இராகு —, குரு —, சனி —, கேது —, புதன் —, சுக்கிரன்மாதிசை; மாதிசைக்கூறு ஈடம் les 120 divisions astrologiques de l'année, ou les 120 ans relatifs à la division susdite.

மாதிபோதி, le chardon நெருஞ்சில்.

மாதிரம், air, atmosphère, région—, coté du monde, terre, sol, cercle ou province, montagne, éléphant.

மாதிரி, (mâtri *mère*), comparaison, ressemblance, exemple, modèle, manière, échantillon, spécimen, *V.* அதிவிடயம்: —காண்பிக்கிறது montrer un échantillon, donner l'exemple; — வைக்கிறது mettre un exemple, un modèle.

*மாதிரிகை, (mâtroukâ *mère*), exemple, modèle, orginal (d'un livre.., opposé à புத்திரிகை la fille ou la copie).

மாதிரிப்பாக்கம், nom d'une ville du Sud: மாதிரிப்பாக்கத்துச் சல்லாச்சேலை toile fine —, mousseline de cette ville.

*மாதிரு, (mâtrou), mère, — prétendue divine, ou énergie personnifiée d'un dieu indou et regardée comme sa femme, (voyez-les au mot மாதர்கள்-ள). vache, bramine, fille ou femme de caste brame, la terre, Lakchimi, Rêvati ou இரேவதி, l'air, l'espace: — கசிதன், (ka *tête*, tchhida *qui coupe*), Parasouramen qui a coupé la tête à Rêvati sa mère; — காதகன் matricide. Indiren; — காமி (*qui va avec*), fils inces-

tueux; — கேசடன், Kèsata *frère*), oncle maternel;—கோத்திரம் famille de la mère, ligne maternelle; — சாசிதன், (sâsita *gouverné*), ignorant, benêt que sa mère est obligée de conduire; — பக்ஷம், — பக்கம் côté maternel; — பந்து parent du côté maternel;—மூகன் lourdaud, insensé, ignorant.

மாதிருகம், (*மாதிரு*, ka), chose de la mère.

**மாதிருகன்*, (*id.*), oncle maternel.

**மாதிருகை*, (*id.*), mère, nourrice, déesse, alphabet, son, note, voyelle, *V.* அரிவரி.

மாதிரை P. மாதிரிகை.

மாது, 1° (மாதிரு) femme, désir. 2° particule explétive: விளிந்தன்று மாதவர்தெளிந்தவென்னெஞ்சே alors a dépéri mon cœur qui avait mis sa confiance en lui.

மாதுங்கம், *P.* மாதுலுங்கம், espèce de citronnier ou de grenadier dit கொம்மட்டிமாதளை.

மாதுபாகம், topaze..

**மாதுரி*, *மாதுரியம்*, (மதுரம், i, ya), douceur, — extrême, amabilité.

**மாதுரு* (*மாதிரு*), mère: — கமனம், — கரணம் inceste avec sa propre mère, c'est un des 9 grands crimes dits பாதகம்-கூ; — பூதேசுவரர், (bhoûta *devenu*, ஈசுவரன்), le dieu prétendu devenu mère, *i. e.* Siven, qui, au dire de la fable, se changea en truie pour nourrir de petits cochons privés de mère;—மட்டை la principale branche de cocotier...

**மாதுலங்கம்*, *P.* மாதுலுங்கம், grenadier.

**மாதுலம்*, (mâtoula), la plante, ஊமத்தை datura, serpent bariolé.

**மாதுலன்*, (*id.*), oncle maternel, beau-père: மாதுலபுத்திரிகன் *ou*

**மாதுலாத்துமசன்*, (மாதுலன், ஆத்துமசன்), cousin, fils de l'oncle maternel.

**மாதுலாகி*, (மாதுலம், அகி), serpent bariolé.

**மாதுலானி*, *மாதுலீ*, *மாதுலை*, (மாதுலன்), femme de l'oncle maternel.

**மாதுலி*, (mâtouli), le cocher d'Indiren.

**மாதுலுங்கம்*, (matoulounga), grenadier, citronnier commun, citrus medica.

**மாதுவம்*, *மாதுவகம்*, *மாதுவி*, *மாதுவீகம்* (mâdhvaka, mâdhviika), liqueur spiritueuse, — distillée des fleurs du bassia latifolia ou இருப்பை, callou ou toddi.

**மாதுளங்கம்*, *மாதுளம்*. *மாதுளை*, *V.* மாதுலுங்கம்.

மாதுருப்பு, (மாது, உருப்பு), ornement du front.

மாதேவன், (மா), le grand Dieu, (en style païen) Siven, un des 11 உருத்திரர்; மாதேவபட்டணம் la ville du grand Dieu, nom d'une ville à l'extrémité sud de l'Inde

மாதேவி, (*id.*), la grande déesse (en style païen), Pârvadi, nom d'une plante dite சிதேவியார்.

மாதொருபாகன், (மாது, ஒரு, பாகம்), celui qui est moitié femme, *i. e.* Siven.

மாதோ, 1° particule explétive. 2° (மாது, ஓ), est-ce une femme?

மாதோல், (மா, *P.* மார்), peau de la poitrine.

மாத்தகை, (மா), grande convenance, splendide, très-beau.

**மாத்தியம்*, *மாத்தியமம்*, (மத்தியம ma) milieu; மாத்தியஸ்தம் état mitoyen, indifférence pour les objets terrestres, *ou* மாத்தியஸ்தியம் médiation, intercession.

மாத்தியாகி, (மா, தியாகி), grand ascète, *espèce de sage*.

மாத்தியானம், (மத்தியானம்), midi.

**மாத்திரம்*, (mâtra), quantité, mesure, isolement, seul, seulement, uniquement, le tout, chose entière, type primitif et invisible de la matière élémentaire visible, *V.* le dernier sens de மாத்திரை. Après un participe மாத்திரத்தில் signifie aussitôt que, dès que, autant que: அம்மாத்திரம், cette mesure là, autant que cela; எம்மாத்திரம் quelle quantité, combien? அது — cela seulement; இதினாலேமாத்திரம் அல்லது வேறொன்றாலுமல்ல par ce moyen seulement et non par aucun autre; நான்மாத்திரம் வந்தேன் je suis venu seul, moi seul je suis venu; மனிதனுமாத்திரமிருக்கிறானோ *ou* மனிதன்மாத்திரமாயிருக்கிறானோ est-il seulement homme? நானறிந்தமாத்திரத்திலே dès que j'ai appris, autant que je sais அவன் சொன்ன மாத்திரத்திலே aussitôt qu'il eut dit; ஆசீர்வாதந்தரச், செய்த *ou* பண்ணினமாத்திரத்திலே aussitôt qu'il eut donné sa bénédiction.

**மாத்திரை*, 1° (mâtrâ), mesure, — limitée, quantité, — des syllabes (en prosodie) mesure pour la prononciation, voyelle brève, mesure d'une syllabe brève, (elle sert d'unité pour la mesure des syllabes, ainsi l'on dit; மூன்று —, இரண்டு —, ஒரு —, அரைமாத்திரை le mesure de trois, de deux, d'une brève, — d'une demi-brève, instant, moment, minute, vitesse du temps, petitesse, richesses, bonheur, pendants —, boucles d'oreilles, la ligne supérieure qui joint les caractères dévanagaris. 2° pilule médicinale, remède composé de plusieurs choses 3° *P.* மாதிரி modèle, forme

soit accidentelle (v. g. celle d'un pot), soit substantielle (comme l'âme); பேதி —, வி ரேசனமாத்திரை pilule purgative, — drastique, purgatif violent; — க்கோல், bâton ou perche pour mesurer, bâton pour s'appuyer (à l'usage particulièrement des யோ கி dans leurs méditations abstraites; — ச் சுருக்கம் diminution de la quantité (d'un mot de manière à lui donner un autre sens, comme ஏரி lac devient, en diminuant la quantité de la première lettre, எரி feu); — புள்ளட pilule médicinale; — வ ருத்தனம் augmentation de la quantité (d'un mot de manière à lui donner un autre sens, v. g. ஓதி, avec Forbref, singnifie l'arbre odina pinnata, et ஓதி, avec l'ô long, signifie cheveux de femme, étroitessé....).

மாத்து, V. மாற்று.

*மாத்துவர், V. மத்துவர்.

*மாத்துவகம், மாத்துவி, மாத்துவிகம், (mâdvaka, — vi, — vika), V. மாதுவம்.

மாத்பர், (arabe), respectable, honorable, estimable.

மாநடன், (மா), le grand danseur, i. e. Siven.

மாநாகம், (id.) espèce de grand serpent

மாநிலம் (id.), le grande terre, le monde, le continent.

*மாநுபாவன், P. மகாநுபாவன்.

மாநோன்பு, V. மகாநோன்பு.

*மாந்தம், (மந்தம்), espèce de maladie des enfants on en compte 8 dites அஷ்ட மாந்தம், V. மந்தம்: மாந்தக்கொதி espèce de fièvre; — சன்னி convulsion d'ingestion dans les enfants; — ப்புல் l'herbe dite andropogon schœnanthus.

மாந்தல், opt. et v. n. de மாந்துகிறது, manducation, boire...

மாந்தளிர், (மாம், தளிர்), jeune pousse, — jet de manguier, c'est une des 10 âcretés du règne végétal dites துவர்-ம: — க் கல் pierre de couleur cuivrée ou verte, — de jet de manguier, ou — ச்சிலை pierre —, ocre de couleur de jet de manguier; — ப் பச்சை vert de couleur de jet de manguier, espèce de pierre verte, agate.

மாந்தன், pl. மாந்தர், (மானிடன்), garçon, homme.

*மாந்தாதிரு, (mâm moi, தாதிரு, nourricier), Mândatirou, roi qui, au dire des Indous, suça l'ambroisie du doigt d'Indiren.

மாந்தி, 1° manguier. 2° gér. de மாந்துகி றது.

*மாந்தியம், (mândya), maladie, torpeur, apathie, indolence, supidité.

*மாந்திரிகன், (மந்திரம்), exorciste, enchanteur, magicien, sorcier.

*மாந்திரியம், (id.), exorcisme, conjuration, enchantement, magie, sorcellerie, effet des formules magiques: மாந்திரியவா தி, — க்காரன் V. மாந்திரிகன்; — க்காரி sorcière, magicienne; — வித்தை science des enchantements.

மாந்திரியர், (id.), enchanteurs, sorciers.

மாந்துகிறது, தினேன், துவேன், து, த, v. a. மாந்துதல், n. v. boire, manger, se gâter en dedans, se rapetisser, se réduire, s'apaiser, mourir.

மாந்துளிர்க்கல், (மாம், துளிர்), pierre de couleur de jet de manguier.

மாந்தை, nom d'une ville, — d'une maladie.

மாந்தோப்பு, (மாம்), jardin, — bosquet de manguiers.

*மாபத்தியன், (மா, அபத்தியன்), le fils de Lakchimi, i. e. Kâmen.

மாபலன், (மா grand) grande force, ce qui est très-fort, i. e. le vent.

மாபலி ou மாபலிவாணன், V. மகாபலி, et மகாபலி சக்கரவர்த்தி: மாபலிபுரம், la ville du grand Bali, P. மாமல்லபுரம்.

*மாபனம், (mâpana) mesure, balance.

மாபாவி, (மா), grand pécheur, homme très-pervers.

மாபுலி, (மா), grand tigre, lion.

மாபுறயாகம், (மா, புறம்), sacrifice extérieur.

மாபூதி, (மா), un des 7 enfers des Indous.

மாப்பலகை, (மா) V. மாக்கல்.

மாப்பிடி, (மா), poignée de farine, ou மாப்பிடிப்பு, ténacité, — de la pâte qui s'est collée

மாப்பிரயத்தனம், (மா) grand effort, — préparatif.

மாப்பிளே, மாப்பிள்ளை, (id.), le futur, le marié, le nouveau marié, époux, mari, gendre, Mâpoullé, nom ou titre donné dans le Maléalam aux Chrétiens syriaques, aux Juifs et aux Mahométans, en mettant devant leur épthète distinctive: நசரேனி —, யூத —, சோனகமாப்பிள்ளை, nazaréen —, juif —, mahométan Mâpoullé; மாப்பி ள்ளைக்கடா, V. பட்டிக்கடா.

மாப்பு, 1° (ind.), pardon, excuse, exemption; — பண்ணுகிறது pardonner, remettre. 2° abondance, — de poissons; செ ன்னுக்கூனி — banc —, multitude de chevrettes; மாப்படிக்கிறது l'abondance affluer; மாப்பாயிருக்கிறது abonder (les poissons, les oiseaux, les nuages), être abondant; — ராவணு ravana, permission de

passer sans douane, exemption de douane.

மாமகம், (மா, மகம்), V. மாமாகம்.

மாமகன், 1° (மா), V. மாபத்தியன். 2° (mâmaka), oncle, frère de la mère, avare, lésineux, égoïste, mien.

மாமடி, V. மாமன்.

மாமணி, (மா), rubis, pierre précieuse.

மாமரம், (மா), manguier, mangifera indica.

மாமருத்துநூலோர், (மா, மருத்து), grands —, médecins.

மாமலத்து, V. மாமிலத்து.

மாமல்லபுரம், (மா, மல்லன்), la ville du grand Mallen, *vulgo* மாபலிபுரம்; c'est la ville nommée Les sept pagodes, près de Sadras.

மாமன், மாமா, *hon.* மாமனார், oncle maternel, frère de la mère dit தாய்மாமன், beau-père, père du mari ou de la femme; — மனைவி femme de l'oncle maternel ou du beau-père.

மாமாகம், *et par erreur*, மாமாங்கம், (மா, மகம்), fête païenne qui se célèbre tous les 12 ans à Coumbacônam, à la pleine lune de மாசி, *i. e.* février, lorsque Jupiter et la lune se trouvent en conjonction dans la 10me constellation lunaire dite மகம், qui est une partie du signe du Lion. Alors des flots de peuple viennent se baigner dans l'étang prétendu sacré dit மாமகக்குளம் *ou* — தீர்த்தம், où l'on suppose que les eaux du Gange arrivent par des canaux invisibles. Cette fête sert d'époque dans le pays; ainsi l'on dira; அவன் செத்தது மூன்றுமாமாகமாயிற்று il y a 3 Mâmâgam, *i. e.* 36 ans qu'il est mort. Cette fête doit avoir lieu en février 1897 Dans le Maléalam c'était aussi la période du gouvernement d'un vice-roi sous la dynastie de விசயநகரம் ou Bisnagar: மாமாங்கமாறுப்பார்க்கக்கூடாது s'il y a un mâmâgam on ne peut se voir. Des frères ou sœurs ou autres parents, qui viennent éloignés l'un de l'autre et qui ne se sont pas vus depuis 12 ans, ne peuvent, au dire des Indous, se revoir sans une cérémonie.

மாமாத்திரர், (மா, மாத்திரம்), médecins, docteurs.

மாமாலம், P. மாய்மாலம், feinte, déguisement, prétexte.

மாமி, *hon.* மாமியார், *fem. de* மாமன், belle-mère, mère de la femme ou du mari, tante paternelle, sœur du père; இளைய —, மூத்தமாமியார் sœur cadette —, sœur aînée de la belle mère; — de la tante paternelle; மாமியாரைக்கண்டு மருமகன் நாணிற்குமாபோலே comme le gendre est modeste ou respectueux à la vue de sa belle-mère.

*மாமிசம், P. மாம்சம், chair, viande.

*மாமிசோத்தாரணம், V. மாம்சோத்தாரணம்.

மாமிலத்து, (*mahratte*), affaire de revenu, emploi dans la perception des revenus.

மாமுடி, 1° grande couronne. 2° la plante நெட்டி.

மாமுசி, la plante காயுருவி.

மாமுனி, (மா), grand pénitent, — ermite, surnom d'Arouguen et de வசிஷ்டன்.

மாமூல், (*ind.*), usage, coutume; — ப்படி, — ப்பிரகாரம் selon l'usage, suivant la coutume.

மாமேரு, (மா), la grande montagne dite mêrou.

மாமை, (மா), beauté, couleur.

மாம், *adj. de* மா, de manguier.

*மாம்சம், *ou* மாங்கிஷம், மாமிசம், (mâmsa), chair, viande; துர்மாமிசம் chair baveuse, tumeur virulente, carboncle, V. துன்மாமிசம்; மாம்ச —, மாங்கிஷ —, மாமிசகதவியாதி maladie qui affecte la chair; — காமம் désir de viande; — காரி sang; — க்கடை boucherie, boutique de boucher, lieu où l'on vend de la viande; — சம், — சாரம், — ஸ்நேகம், — தேசக moelle, graisse, essence de la chair; — சிலை pierre noirâtre, — qui ressemble au foie; — தேகம் corps de chair, — matériel, corpulence; — தாரி, — பக்ஷணி, — பக்ஷன், — பட்சணி mangeur de viande, carnivore, — பேதி dissolvant de la chair, remède qui dissout la chair, sorte de plante; — வாசகன் os de civette, citron musqué; — விக்கிரயம் vente de viande; — விக்கிரயி vendeur de viande, personne vile.

*மாம்சிகன், (மாம்சம், ika), marchand de viande.

மாம்சோத்தாரம், மாம்சோத்தாரணம், மாமிசோத்தாரணம், மாங்கிஷோத்தாரணம், (*id.* உத்தாரணம்), résurrection de la chair, — des corps.

மாம்பழம், (மாம்), mangue, — mûre: தும்பி —, P. வண்டுமாம்பழம்; மாம்பழச்சிட்டு variété de l'oiseau dit சிட்டு ou motacille; எட்டியிலே கட்டுமாம்பழமுண்டாமோ le strychnos produira-t-il des mangues qu'on lie, pour les préserver des animaux?

*மாயம் 1° (mâya), fraude, tromperie, artifice, ruse, dissimulation, feinte, hypocrisie, méchanceté, mal, prestige, enchantement, magie, sorcellerie mensonge, fausseté, imposture, déception, idéalité,

illusion, déception des choses mondaines, non existence d'objets visibles et apparents, phantôme. 2° beauté, noirceur: — அடிக்கிறது, — செய்கிறது, — பண்ணுகிறது feindre, dissimuler, tromper, faire des prestiges, des sorcelleries; — ஆயிருக்கிறது être illusoire, feint, magique, inconcevable, y avoir quelqu'illusion; — ஆய்ப்போகிறது disparaître, s'évanouir; — பண்ணுகிறவன், V. மயபோன்; மாயக்கள்ளி femme trompeuse, enchanteresse; — க்காரன் mime, jongleur, trompeur, sorcier, enchanteur; — சாலம் dissimulation, feinte, sorcellerie, prestige, chicane; — சாலம்பண்ணுகிறது dissimuler, feindre, faire des sorcelleries, des prestiges; — ப்பிராமணன் brame imposteur; — ப்பெண் enchanteresse, trompeuse, femme fantastique qui cause des rêves impurs; — மாலம் démon trompeur, rusé; — யாக்கை corps fantastique; — ரூபம் apparence —, figure fantastique, — non réelle; — வரம், P. மாயூரபுரம் Mâyavaram, ville près de Coumbacônam; — வித்தை sorcellerie, espèce d'enchantement, prestige, tour de ruse, — de jonglerie, phantasmagorie.

மாயவள், (மாயம்), enchanteresse, femme fantastique, esprit femelle, — malfaisant, Dâkini, servante de Kâli, déesse (en général).

மாயவன், (*id.*), l'auteur des illusions ou le grand jongleur, *i. e.* Vichnou: — மேனி la pierre précieuse verte dite மரகதப்பச்சை.

*மாயன், 1° (mâya), mime, jongleur, démon ou அசுரன், l'auteur des illusions, *i. e.* Vichnou, un noir ou nègre. 2° மா *mesure*, ya), marchand.

*மாயா, (mâyâ), *obl. de* மாயை *dans les mots composés*, fantastique, illusoire, magique, enchanteur, trompeur: — காரியம் objet fantastique, non réel, prestige; — காரன், — கிருது, — காரியகர்த்தன் sorcier, mime, jongleur qui fait paraître des objets fantastiques, — சங்கற்பம் objet fantastique, prestige; — சத்தி pouvoir ou énergie qui contient les 5 espèces de மாயை, V. மாயை-கு, un des பஞ்சசத்தி; — சாலட்-சித்து sorcellerie, prestige, illusion qui fait paraître ce qui n'existe pas; — சீவி jongleur, sorcier; — ஞானியம் vue claire, évidence, — sans illusion ou cachette, magie; — தாரகம் ce qui est fondé sur la Mâyâ ou l'illusion, ce qui a l'illusion pour base ou pour cause; — தாரணை, le 2me des 9 தாரணை, *V. ce mot*; — தேகம், — தேகம், — சரீரம் corps fantastique, qui n'a que l'apparence; — தேவி la prétendue déesse Mâyâ ou l'illusion, la mère de Bouddha; — தேவிசுதன், — சுதன் le fils de Mâyâ, *i. e.* Bouddha, fondateur du Bouddhisme; — பாசம் lieu de l'illusion, illusion qui attache; — பிரதிபிம்பர் esprits follets qui apparaissent sous une figure fantastique, — non réelle; — புரி la ville de Mâyâ, une des 7 villes sacrées des Indous, cuivre, corps fantastique; — போகப்பெண், V. மாயப்பெண்; — மந்திரம் espèce de formule magique pour produire des illusions: — மயக்குமாரன் le fils qui n'est qu'illusion, *i. e.* Soupramanien; — மருளி l'enthousiaste de l'illusion, nom d'une déesse prétendue; — மலம் la vice de —, l'illusion, un des 3 மும்மலம்; — ரூபம் forme fantastique, — empruntée, déguisement, travestissement; — லீலை jeux illusoires ou fantastiques, *v. g.* de Siven, ou de Krichna, amusement à faire des prestiges; — லீலைபண்ணுகிறது s'amuser à des jeux fantastiques, à faire des prestiges; — வசிகன், (வசி, ka), trompeur, menteur; — வல்லபம் pouvoir de l'illusion, — de faire des prestiges; — வாதம் secte qui prétend que tout ce qu'on voit n'est qu'illusion, matérialisme; — வாதி partisan de cette secte, matérialiste; — வித்தை science des prestiges, magie, sorcellerie; — விமோசனம் destruction de l'illusion; — விநோதம், — விநோதம், — விநோதப்பட்டு tour de passe-passe, jonglerie, jeux fantastiques, amusement à faire des prestiges; — விநோதக்காரன் faiseur de prestiges, — de prodiges, jongleur; — விநோதம்பண்ணுகிறது faire de prestiges, — des jongleries, des prodiges.

*மாயாதம், (மாயா, da *qui donne*), crocodile.

*மாயாவான், *m.* மாயாவதி *f.* (மாயா, வான், வதி), trompeur, trompeuse, sorcier, faiseur —, faiseuse de prestiges, surnom de கஞ்சன் oncle de Krichna et de Radi femme de Kâmen.

*மாயாவி, மாயிகன், (மாயா, vi *affixe*, ika), sorcier, jongleur, enchanteur.

*மாயி, (மாயா, i), jongleur, sorcier, trompeur, (surnom de) Brama, Siven, Agni, Kâmen.

மாயிலி, espèce de bateau.

*மாயு, (mâyou), bile; — ராசன் le fils de Kouběren.

*மாயூரம், (மயூரம்), paon, troupe de paons, chose faite de plumes de paon, *ou* மாயூரபுரம் la ville de paon, *vulgo* மாயவரம் ou Mâyavaram.

*மாயூரிகன், (*id.* ika), chasseur —, preneur de paons.

*மாயேசுவரி, (மாயா, ஈசுவரி), la déesse de l'illusion, *i. e.* Parvadi femme de Siven, une des 7 மாதர்.

*மாயை, (mâyâ), illusion, — philosophique, prestige, enchantement, magie, sorcellerie, jonglerie, tour de ruse, jongleur, femme, fraude, tromperie, ruse, stratagème, fausseté, malice, déception, supercherie, — en négociation, artifice, — politique, fantôme, vaine apparence, vanité, idéalité, non réalité de toute existence mondaine ou terrestre, (en mythologie) la sakti ou femme de Brama, *i. e.* la matière personnifié cause passive de la mère de Bouddha, Rati femme de Kâmen, Lakchimi femme de Vichnou, Kâli femme de Siven, pouvoir ou énergie dite மாயாசத்தி contenant les 5 espèces d'illusions dites மாயை-ஐ, la 2e de ces 5 மாயை, une des 7 வித்தியாதத்துவம், *i. e.* la matière, une des 7 villes sacrées des Indous, intelligence humaine, intellect, connaissance, compassion : மாயை-ஐ, les 5 espèces, ou plutôt, les 5 causes d'illusions ou de maux, d'après les principes des Advitas ou அத்துவிதர், sectateurs de சங்கராசாரியர். 1o தமம் ou தாமசகுணம் ténèbres et obscurcissement de l'esprit, ignorance qui obscurcit la sagesse de l'âme. 2o மாயை manière ou apparence personnifiée, idéalité, qui est, selon ces sectaires, la cause des autres objets créés dans le monde et un mal inhérent. 3o மோகம் confusion ou dépravation de la sagesse, qui fait prendre un objet pour un autre, comme le bien pour le mal. 4o அவித்தை trouble de l'esprit ou folie et mondanité, qui détruit la vraie sagesse. 5o அமிர்தம் chose étrangère à la connaissance de Dieu; மாயையாய்ப்போகிறது disparaître subitement, d'une manière magique; மாயையாய் வருகிறது venir comme par enchantement, à la sourdine, sans être aperçu; மாயைபலம் une énergie dite Sakti ou சத்தி; மாயைமலம் un des மும்மலம், *i. e.* confusion d'esprit; மாயையுருவள் la femme aux illusions ou aux prestiges, *i. e.* Kâli.

*மாயோபாதானம், (மாயம், உபாதானம்), ce qui a l'illusion pour fondement.

மாயோள், (மாயம்), enchanteresse, personne dissimulée, femme, sorcière.

மாயோனாள், (மாயோன், நாள்), la constellation de Vichnou, la 22e constellation dite திருவோணம்.

மாயோன், (மாயம்), l'auteur des illusions, Vichnou (à cause de ses diverses métamorphoses prétendues. மாயோன்மருகன் le gendre de Vichnou, *i. e.* Soupramanien (selon les Sivénistes).

மாய், 1o l'arbre ஆச்சா. 2o *imp. et part. de* மாய்கிறது; களிறுமாய்கழனி champ de blé où un éléphant disparait ou est caché, *i. e.* où le blé est aussi haut qu'un éléphant.

மாய்கிறது, ய்ந்தேன், ய்வேன், ய், ய, *v. n.* மாய்தல், *n. v.* mourir, périr, disparaître, s'évanouir, se cacher, se tourmenter, être caché: மாய்கிறான் il est mourant; அவளென்றால்மாய்கிறான் dès qu'on parle d'elle, il meurt (d'amour); கொடுக்கமாட்டாமல்மாய்கிறான் il mourrait plutôt que de donner, (tant il est avare).

மாய்கை, 1o *P.* மாயை, fantôme, vaine apparence, illusion, enchantement.... 2o *n. v. de* மாய்கிறது.

மாய்க்கிறது, ய்த்தேன், ய்ப்பேன், ய், ய்க்க, *v. a. de* மாய்கிறது, tuer, faire périr, détruire, cacher, tourmenter; மாய்த்துக்கொள்ளுகிறது *et* தன்னை மாய்த்துக்கொள்ளுகிறது se tuer soi-même.

மாய்ச்சல், *n. v. de* மாய்கிறது, mort, mortalité, grande —, peine, fatigue, travail.

மாய்ச்சி, fers qu'on met aux pieds, entraves.

மாய்த்தல், மாய்ப்பு, *n. v. de* மாய்க்கிறது, action de tuer...., meurtre, occultation, tourment, vexation.

மாய்மாலம், (மாயம், மாலம்), tromperie, ruse, démon, espèce d'enchantement.

மாய்வு, *n. v. de* மாய்கிறது, mort, disparition, abri, cachette.

*மாரகதம், (மரகதம்), émeraude.

*மாரகம், (மாரம், ka), mort, ce qui cause la mort, peste, épidémie, faucon.

*மாரகன், (*id.*), meurtrier.

மாரகாகளம், (மாரன், காகளம்), la trompette de Kâmen, *i. e.* le குயில் ou coucou indien.

மாரசயன், மாரசித்து, (*id.* சயம், சித்து), le vainqueur de Kâmen, *i. e.* Bouddha.

மாரடிக்கிறது, (மார், அடிக்கிறது), se frapper la poitrine (en signe de deuil ou de repentir).

மாரடைக்கிறது, (*id.*), obstruer —, oppresser —, suffoquer la poitrine; மாரடைத்துக்கொள்ளுகிறது la poitrine (d'un malade...) être oppressée ou suffoquée.

மாரடைப்பு, (*id.*), oppression —, obstruction de poitrine, suffocation, asthme.

*மாரணம், (மரணம்), meurtre, massacre, destruction, mort, — causée par sortilège, c'est un des அஷ்டகருமம்; — பண்

ஏவுகிறது faire mourir par magie ou sortilège..., மாரணசாந்தி cérémonie qu'on fait pour tuer ou détruire; — மந்திரம் formule magique pour faire mourir; — யாகம், — ஹோமம், (ஓமம்) sacrifice pour tuer; — வித்தை, — க்கிரியை art —, action de faire mourir (surtout par sorcellerie).

மாரதர், (மா grand, — இரதம்), une des 4 espèces de guerriers, ceux qui combattent sur des chars.

மாரத்துச்சாமை, espèce de சாமை ou de millet.

*மாரம், (mêra), mort, meurtre, destruction, opposition, empêchement, la plante médicinale கோடகசாலை, la plante வெள்ளூமத்தை et கடம்பு: மாரமணம், V. கருமம்.

*மாரகன், (id.), meurtrier, celui qui tue les hommes par la luxure, i. e. Kâmen.

மாராட்டம், une ville (en général).

மாராப்பு, (மார், ஆப்பு), baudrier, manière dont les femmes indiennes se couvrent la poitrine en passant leur toile sur une épaule et l'attachant à la ceinture du côté opposé, bande attachée autour de la poitrine pour porter un fardeau sur les épaules, fomentation au moyen d'une toile : — ச்சீலை toile dont les femmes se couvrent la poitrine de la manière susdite; — ச்சீலையைப்பற்றியிழுத்தவனை ராசாதண்டித்தான் le roi a puni celui qui a saisi et tiré la toile qui couvrait le sein (d'une femme); — ப்பட்டை baudrier, bandoulière, bande attachée sur la poitrine pour soutenir un fardeau sur le dos; — போட்டுக்கொள்ளுகிறது se couvrir le sein de sa toile (comme ci-dessus), se passer une bande autour de la poitrine pour porter un fardeau sur les épaules.

மாராயம், joie, bonne santé, particularité, nouvelle, — joyeuse (qu'on envoie aux amis et aux parents); — கூறுகிறது annoncer —, communiquer une bonne nouvelle (comme la naissance d'un enfant, par le blanchisseur de l'endroit).

*மாரி, 1° (mâri), meurtre, mort, destruction, ruine, tourment, fléau, maladie contagieuse, peste, épidémie, petite vérole; la mauvaise déesse மாரியம்மை, dite aussi காடுகாள் et வடுகி, qu'on suppose causer et guérir la petite vérole, la prétendue déesse துர்க்கை ou சண்டி. 2° callou ou vin fermenté de cocotier, eau, pluie, ondée, nuage, temps de pluie; — க்கார் espèce de riz dit Kâr qui croît dans la saison des pluies, — காலம் temps des pluies, saison pluvieuse (pendant les mois de ஐப்பசி, et கார்த்திகை, de la mi-octobre à la mi-décembre); — க்குடா le côté de la pluie, le côté nord-est; — சா formation —, élévation de grosses vagues, de grosses vagues s'élever; — சாதகம் l'alouette; — நாள் jour de pluie, la constellation de la pluie, la 12° dite உத்தரநாள்; — ப்பண் temps de pluie; — ப்போகம் moisson due à la pluie, — de menus grains; — மறுக்கிறது la pluie cesser; — முத்து grain de —, la petite vérole, ou — யம்மன், — யம்மை Mâriammei, mauvaise déesse qui est censée causer et guérir la petite vérole (et en l'honneur de laquelle on voue des filles à la prostitution); — யல்லதுகாரியமில்லை la pluie, autrement —, sans pluie il n'y a rien, ou il ne vient rien.

*மாரிதன், (mârita), tué, mort.

மாரிபத்து, (arabe), au soin de, à la charge de, par le moyen de.

*மாரீசம், (mârîtcha), un des 18 pouranas inférieurs, ruse, dismulation, déguisement, illusion, prestige, hypocrisie.

மாரீசன், (id.), homme dissmulé, trompeur, hypocrite, faiseur de prestiges, Mâritcha, géant oncle maternel de Râvanen, grand faiseur de prestiges, c'est lui qui, au dire de la fable, se changea en cerf doré pour tromper Râmen et favoriser l'enlèvement de Sîdei.

*மாருண்டம், (mâroundr), chemin, place enduite de bouse de vache, œuf de serpent.

*மாருதம், (mârouta), vent, air, — vital, sacrifice païen au feu après la conception, மாருதவன்னக்கல் espèce de pierre dite காக்கைக்கல்; — விரதம் devoir d'un roi de pénétrer partout comme le vent (par ses émissaires); — வீமன் espèce d'arsenic dit aussi ஏகம்பபாஷாணம.

*மாருதன், (மாருதம்), le dieu prétendu du vent, espèce de demi-dieux : on en compte 49.

*மாருதாசனம், (மாருதம், அசனம்), vivre de vent, jeûne.

*மாருதாத்துமசன், (மாருதன், ஆத்துமசன்), le prétendu fils du vent, i. e. le singe அநுமான்.

*மாருதி, (மாருதம், i), vent, le prétendu fils du vent, ou de Vâyou, i. e. le singe அநுமான், et வீமன் ou Bhimen le 2° des Pandavers; — ச்செங்கை la pierre dite சாவக்கிராமம்; — நாதம் sable mêlé de plomb.

மாருசு (arabe), représentation, pétition.

மார் 1° poitrine, sein. 2° terminaison du pluriel dans certains noms comme தாய்மா

ச் les mères, தகப்பன்மார் les pères, தம்பிமார் les frères cadets. 3° terminaison de la 3° pers. du pluriel du futur comme என்பார் ils diront, உண்பார் ils mangeront, செய்வார் ils feront... 4° P. மாலை, temps (à la fin des mots) comme அந்திமார், P. அந்திமாலை le soir, chaque soir : — க்கட்டு toile en travers sur la poitrine ; — க்கண்டம் poitrine (des hommes et des bêtes) ; — க்கண்டம்வேகவில்லை la poitrine i. e. l'os de la poitrine n'a pas brûlé, n'est pas consumé, (cela se dit pour exprimer un fort attachement du défunt à quelque chose, v. g. à sa femme et à ses enfants) : — க்கவசம் armure de la poitrine, i. e. cuirasse, cotte de mailles.. : — ப்பதக்கம் collier d'où pend un bijou sur la poitrine, bijou qui y est suspendu.

மார்கழி, (de மார்க்கசிரம்), le mois de Margaji, de la mi-décembre à la mi-janvier, (on donne à ce mois l'épithète de உத்தமமானமாசம் ou mois excellent), la 10° constellation dite மிருகசீரிடம்.

*மார்க்ககம், மார்க்கசிரம், மார்க்கசீரிஷம், (மார்க்கம், ka, மிருகசிரம், மிருகசீரிஷம்), le mois de மார்கழி.

*மார்க்கணம், margana), recherche, demande, sollicitation, mendicité, mendier, affection, flèche.

*மார்க்கணர், மார்க்கணகர், (id. ka), mendiants, supplians.

*மார்க்கண்டன், மார்க்கண்டேயன், (mârkanda, — dêya), célèbre mouni fils de மிருகண்டன் et auteur ou narrateur du.

*மார்க்கண்டேயம், (id.), le pourana de Mârganden, un des 18 pouranas composé par lui.

*மார்க்கம், (mârga), voie, chemin, route autre chemin ou endroit, rue, longue rue droite, manière, ligne de —, conduite, religion, secte, monde, examen, recherche, le mois de மார்கழி ou décembre, la constellation மிருகசீரிடம், musc, fondement ou anus, section en géométrie, danse ou comédie native, — propre au pays (opposée ou தேசிகம்), règle du monde ou மார்க்கப்பிரமாணம் une des 10 règles pour garder la mesure dites தாளப்பிரமாணம்-மி (V. ce mot), la plante கையாந்தகரை, refus, rejet : கிறிஸ்துமார்க்கம் le Christianisme, சிவமார்க்கம் la secte de Siven ; கெட்டமார்க்கம் mauvaise voie, — secte, dérèglement, débauche ; நன் — bonne voie, — conduite probité, intégrité, moralité ; — ஆய் bien, régulièrement, dans la bonne voie, en ordre ; மனுஷமார்க்கமாய் d'une manière humaine, d'après la coutume des hommes ; — ஆயிருக்கிறது être en usage : — ஆய்க்கேட்கிறது, — ஆய்ப்பேசுகிறது demander —, parler convenablement ; — ஆய்ப்போகிறது aller régulièrement, suivre le droit chemin, agir frauduleusement, être hypocrite ; — ஆய்வருகிறவன், — வந்தவன் celui qui marche régulièrement, qui a une conduite régulière, religieuse : ஒரு — ஆய்ப்போயிற்று cela s'est passé ou a fini d'une certaine manière, assez mal ; எந்த — ஆய்ப்பிழைக்கிறான் comment vit-il, comment gagne-t-il sa vie? ஒரு — ஆய்க்கிரகிக்கிறது comprendre d'une certaine manière, imparfaitement ; — செப்பம்பண்ணுகிறது ou மார்க்கத்தைச்செம்மைப்படுத்துகிறது préparer —, raccommoder —, redresser le chemin ; — தப்புகிறது s'écarter de la voie, du chemin, vivre d'une manière déréglée ou irrégulière : — தப்பினவன் homme dévoyé, hors du bon chemin, déréglé, pervers ; — பண்ணுகிறது ouvrir —, préparer les voies, chercher les moyens, mettre en ordre : மார்க்கப்படுத்துகிறது mettre dans le bon chemin, régler, diriger ; நன்மார்க்கக்காரன் homme de bonne conduite, probe, honnête, religieux.

*மார்க்கிகன், (மார்க்கம், மிருகம், ika), voyageur, chasseur, tueur de cerfs.

*மார்ச்சம் (mârdja), nettoiement.

*மார்ச்சரியம், V. மாற்சரியம், jalousie.

*மார்ச்சனம், (மார்ச்சம், na), nettoiement, purification, essuyer.

*மார்ச்சனி, (id. ni), balai.

*மார்ச்சனை, (id. nâ), courroie qui tient l'ouverture ou la peau —, son du tambour.

*மார்ச்சன், (மார்ச்சம்), blanchisseur, Vichnou.

*மார்ச்சாரகம், (mârdjâraka), paon.

*மார்ச்சாரம், (mârdjâra), chat ; — sauvage ; மார்ச்சாரகர்ணிகை, (கர்ணம், ika), celle qui a des oreilles de chat, i. e. துருக்கை.

*மார்ச்சாலம், (mârd(djâla), chat, onyx ; மார்ச்சாலநியாயத்தீர்ப்பு jugement de chat, — partial.

*மார்ச்சாலீயம், (id. ya), chat, ou.

*மார்ச்சிதம், (mârdjdjita), nettoiement, purification

*மார்த்தங்கன், மார்த்தங்கிகன், (de மிருதங்கம், ika), tambourineur.

*மார்த்தண்டன், (mârttanda) soleil.

*மார்த்தம், P. வைமார்த்தம், traité —, ouvrage de jurisprudence, V. வைமார்த்தம்.

*மார்த்தாண்டம், (மார்த்தண்டன்), le pourana ou la légende du soleil, un des 18 pouranas, qui a rapport à ses diverses

manifestations ou métamorphoses prétendues.

*மார்த்தாண்டன், (*id.*) le soleil.

மார்த்தோல், (மார்), peau de la poitrine ou du poitrail, peau que ceux qui montent aux arbres se mettent sur la poitrine.

மார்பகம், மார்பம், (மார்பு. அகம்), poitrine.

*மார்பதை,(mâs *lune*, பதம் *ronte*), mois.

மார்பு, (மார்), poitrine (en général), sein de femme (modeste), largeur : மார்பாணி, (ஆணி), espèce de mal vénérien ou d'éruption à la poitrine.

*மாலகம், (mâlaka), l'arbre வேம்பு, la fleur hibiscus mutabilis.

*மாலகை, (mâlaka), guirlande.

*மாலதி, (mâlati). l'arbrisseau சிறுசண்பகம், jasmin, espèce de jasmin dit முல்லை autre espèce à grandes fleurs, bouton de fleur, fleur, jeune femme, — fille, éclipse —, clair de lune, nuit, rivière.

*மாலம், 1° (mâla), champ, pays situé à l'ouest et au sud-ouest du Bengale. 2° démon, diable, l'arbuste odoriférant dit குங்குமமரம் : மாலமாயம் tentation —, tromperie —, ruse du diable.

*மாலயம், 1° (மலயம்), sandal, onguent de sandal. 2° (மா, ஆலயம்) cérémonie annuelle et aumônes faites pour les parents défunts à la nouvelle lune, où de la nouvelle à la pleine lune du mois de புரட்டாசி ou septembre ; — பண்ணுகிறது faire cette cérémonie ; மாலயபக்ஷம் la 1re demi-lunaison du mois de புரட்டாசி où l'on fait cette cérémonie, ou selon d'autres, depuis le 1er jour de la dernière demi-lunaison jusqu'au 4e jour de la première demi lunaison suivante...

மாலயற்கரியான், (மால், அயன், *dat.* அரியான்), celui qui est incompréhensible à Vichnou et à Brama ou plus grand qu'eux (suivant les Sivénistes), *i. e.* Siven.

மாலர், 1° cuirasse, cotte d'armes. 2° *pl.* de மாலன்.

மாலவன், (மால், அவன்), la planète Mercure son conducteur புதன்.

*மாலன் (mâla), Vichnou, homme, chasseur ou வேடன், montagnard, barbare aborigène, homme né d'une bramine et d'un choutre, homme vil, — sans caste, parial (chez les Télingas).

மாலாகை, (மாலை, kâ), guirlande.

*மாலாகாரன், (*id.*), fleuriste, marchand de fleurs.

மாலாதீபகம், (*id.*), affinité de divers objets par une propriété commune (en rhétorique), suite de mots qui ont quelque rapport entr'eux; *Ex.* மனைக்குவிளக்குமடவாள்மடவாடன்க்குத்தகைசால்புதல்வர், (மடவாள் *P.* மடவாள், மாடவாடனக்கு *P.* மடவாள் தனக்கு), une jeune femme est la lampe d'une maison, de nombreux enfants sont la gloire d'une jeune femme.

*மாலாபலம், (*id.*), le fruit du உருத்திராக்ஷம் elæocarpus dont les païens se font des guirlandes ou chapelets.

*மாலி, (மாலை), qui porte une guirlande, jardinier fleuriste, le soleil, Mâli, géant grand-père maternel de Râvanen, callou ou jus de cocotier fermenté.

*மாலிகன், (*id.* kâ), fleuriste.

மாலிகை, 1° (மாலை, ikâ), jasmin double, fille, collier, ornement du cou, guirlande, — de fleurs, gens en rang, file ou ligne de gens, espèce de liqueur spiritueuse, graine de lin, linum usitatissimum. 2° *P.* மாளிகை, palais.

மாலிங்கம், (மா *grand*), l'arsenic naturel dit இலிங்கபாஷாணம்.

மாலிமி, 1° amitié de jeunesse, — contractée dans la jeunesse. 2° *P.* மாலுமி, pilote.

மாலிமை, métier de —, pilote, timonier.

*மாலியம், (mâlya), fleur, guirlande, chapelet, *V.* மாலம்.

மாலியவான், Mâliavân, géant, grand-père maternel de Râvanen.

மாலிழுக்கிறது, (மால்), faire —, travailler en chaux fine les ornements d'une colonne ou d'un mur.

*மாலினி, *fém. de* மாலி, femme de fleuriste, marchande de fleurs, (surnom de) Dourgâ, Oumei, Kâli, le prétendu Gange, céleste :—கரணம் un des 9 grands crimes.

*மாலு, 1° (mâlou), plante grimpante. 2° *imp. et part. de* மாலுகிறது.

*மாலுகம், *P.* மாலகம், l'arbre வேம்பு.

மாலுகிறது, லிசேன், லுவேன், லு ல, ல, *v. a. et n. ou* மாலுதல், *n v.* (மால்), mouler, faire au moule —, faire en chaux fine les ornements d'une colonne ou d'un mur, *V.* மயங்குகிறது.

மாலுக்கிளையாள், (மால், *dat.* இளையாள்), la sœur cadette de Krichna, *i. e.* துர்க்கை.

மாலுடைக்கண்டன், (மால், உடை), la topaze.

மாலுதாசனன், *P.* மாலுதானன்.

*மாலுதானம், மாலுதானன், (mâloudhâna), serpent bariolé de vert qui se tient sur les arbres et qui saute aux yeux.

மாலுந்திவந்தோன், (மால், உந்தி), celui qui (au dire des Indous) est sorti du nombril de Vichnou, *i. e.* Brama.

மாலுமி, pilote, patron —, maître de na-

vire, timonier: — சாஸ்திரம் art du pilote, science de la navigation.

*மாலூரம், (mâloûra), l'arbre வில்வ மரம்.

மாலூர்தி, (மால்), la monture de Vichnou, i. e. Garouden.

*மாலை, 1° (mâlâ), guirlande, — de fleurs, de perles, de grains d'or, de divers grains, enfilade —, chapelet de divers grains, poème composé de diverses —, série de strophes, ligne, rang, rangée, ordre, série. 2° soir, soirée, nuit, résidence —, palais de roi, nature, caractère, écrouelles, — ou autres maux qui affectent le cou, coutume, manière, mœurs: உருபு —, உருபு — déclinaison, — des noms; வினை — conjugaison, — des verbes; சபு —, செபு — chapelet, rosaire; தமிழ் —, பா —, guirlande de vers ou de strophes; — கட்டுகிறது faire —, attacher une guirlande, enfiler des fleurs; — காலம் le soir, la soirée: — க்கண் œil qui n'y voit pas la nuit, (et selon d'autres) œil qui voit mieux la nuit que le jour, nyctalopie, vue courte; — க்கண்நோய், — க்கண்ணோய், — க்காமாலை infirmité de celui qui n'y voit pas la nuit, (selon d'autres) nyctalopie, vue courte; — சுழற்றியெறிகிறது faire tourneyer et lancer une guirlande au hasard, (c'était parfois, dans l'ancien temps, une manière de choisir le successeur au trône, ou celui qui devait épouser la fille d'un roi; celui sur qui tombait la guirlande était l'élu désigné par le sort; quelquefois on donnait la guirlande à un éléphant qui choisissait); — சூடுகிறது porter une guirlande au cou, se marier, V. மாலைபோடுகிறது; — சூட்டு action de passer une guirlande au cou de quelqu'un, choix d'un époux que faisait ainsi une princesse; — தொடுக்கிறது faire une guirlande, enfiler des fleurs; — நுழைஞ்சான் nom d'une plante; — நேரம் le soir, la soirée; — ப்படிகம் cristal; — போடுகிறது passer une guirlande au cou de quelqu'un, une princesse choisir ainsi un époux parmi les princes rassemblés pour cela; — ப்பண் mélodie ou chant du soir, soirée; — ப்பதநீர் callou ou toddi qu'on descend de l'arbre le soir; — மசங்குகிறநேரம் crépuscule du soir, la brume; — மாற்று strophe ou vers qui se trouve le même soit qu'on lise directement ou a rebours; — மணி espèce de figure ou suite de mots parmi lesquels celui qui précède est le sujet ou l'attribut de celui qui le suit, Ex. மன்னவன் கண்காதளவுங்காதுதோண்மட்டினையும் ses yeux s'étendent jusqu'aux oreilles et ses oreilles jusqu'aux épaules (மன் est un அசை), ou புனலும் பூவும் மலரும் மணமும் l'eau, et les fleurs qui croissent dans cette eau, et l'odeur de ces fleurs; — மாகாலம், (ஆ P. ஆம்), temps du —, soir; கண்ணீர் — யாய்விழுகிறது les pleurs ruisseler, couler comme une guirlande, pleurer abondamment; — யிடுகிறது mettre une guirlande, s'échanger des guirlande, i. e. se marier; அவளுக்கு — யிட்டவன் celui qui lui a passé au cou une guirlande, i. e. son mari; — யீடு, V. மாலைசூட்டு; — யுவமை comparaisons en guirlande, espèce de fig. de rhét. qui fait une série et comme une guirlande de comparaisons qui s'appliquent à un objet dont le nom vient seulement à la fin; — வாரம் le soir; — வெள்ளி l'étoile du soir, Vénus paraissant le soir après le coucher du soleil.

மாலோன், (மால்), Vichnou, புதன் ou la planète Mercure.

மால், 1° Vichnou ou Krichna, Arouguen, Indiren, புதன் ou Mercure, le roi சோழன், grandeur, élévation, vent, nuage, noirceur, le noir, le brun, couleur tannée, stupidité, trouble, — d'esprit, infatuation, furie, luxure, concupiscence, désir, tourment, fléau, espèce de —, filet. 2° (moule) moule, — en bois pour faire les ornements en bosse des colonnes et des murs. 3° (Mâhl, ind.), bâtiment, maison, palais, étable, montagne, antiquité. échelle de bambous, espèce d'instrument d'artisans 4° (arabe), richesse, propriété மாலாய்த்திரிகிறது rôder infatué, furieux, hors de soi-même; — கொள்ளுகிறது, — கொண்டிருக்கிறது concevoir —, avoir de la passion, être infatué, — troublé ou agité de désirs sensuels: — சமயம் secte de Vichnou; — சாமீன் — ஜாமீன் sureté ou caution d'argent; — தங்கை la sœur cadette de Krichna, i. e. Oumei, l'arsenic nommé ஏகப்பபாஷாணம்; — தீவு la grande île, i. e. les Maldives, qui autrefois n'en formaient qu'une: — பாகலட்சிமி orpiment; — தொடை, — முருக்கு le basilic துளசி; — மகன் fils de Vichnou, i. e. Brama et Kâmen; — முடிகிறது nouer —, tresser —, faire un filet; — மைத்துனன் le beau-frère de Vichnou, i. e. Siven, vitriol bleu; — யானை éléphant furieux; — விர்து talc ou mica; — வீடு litt. la maison de Vichnou, la pierre சாலக்கிராமம் dans laquelle les païens le croient incarné; — வெட்டுகிறது creuser un fossé long ou carré, creuser —, ou couper en longueur.

மால்கானு, palais.

மால்குஜாரி, (*pers.*), rente, impôt, terre qui paye impôt.

மால்தார், (*மால்*), richard, riche propriétaire.

மால்பு, (*மால்*), échelle de bambons.

மாவடு, (*மா*, *gén.* *மாவடுவின்*, mangue verte, — à peine formée.

மாவட்டை. (*id.* *அட்டை*), cent pieds rouge.

மாவதம், les arbres *இலுப்பை*, et *காஞ்சிரை*.

மாவதை, (*மா*, *வதை*), rayon sans miel.

மாவரைக்கிறது, (*id.* *அரைக்கிறது*), moudre de la —, réduire en farine.

மாவலர், (*id.* *வலர்*), cavaliers, palefreniers, cornacs.

மாவலி, (*id.*), le grand monarque nommé *மகாபலி*.

மாவலிவரம், (*id.*), la ville du grand Bali nommée *மாபலிபுரம்* ou 7 pagodes près Sadras.

மாவிடை, (*மா*, *bête*), troupe d'animaux, les animaux, parc, endroit où est le bétail: *மாவிடைமாவிடை சலம்நிதிபாஷாணமுட்பட விற்றேன்* j'ai vendu (le terrain) y compris les animaux, les arbres, l'eau, les trésors cachés et les pierres, (formule de certains actes de vente).

மாவிட்டம், (*மாவு*, *இட்டம்*), espèce de pâtisserie, — de gâteau.

**மாவிரதம்*, (*மா*), grande pénitence, une des 6 sectes intérieures des Sivénistes.

மாவிரதியர். (mahâvrati), sectateurs de de Siven, Linganistes.

மாவிருக்கம், (*மா*), l'arbre *சதுரக்கள்ளி*, cactus.

மாவிலங்கு, *மாவிலங்கை*, *மாவிலிங்கம்*, *மாவிலிங்கு*, *மாவிலிங்கை* l'arbre cratæve tapia.

மாவிலந்தம், l'arbrisseau *விடத்தேர்*.

மாவிலை, (*மா*, *இலை*), feuille de manguier : — *த்தோரணம்* feston —, guirlande de feuilles de manguier (à travers une rue...).

மாவிளக்கு, (*id.*), lampe faite de farine et remplie de beurre liquide

மாவிளம், l'arbre *வில்வம்*.

மாவிறங்கல், (*மா*, *இறங்கல்*), la farine ou la pâte descendre, la pâte perdre sa ténacité, la farine ou la pâte qui est descendue, — qui a découlé.

மாவீரன், (*மா*), grand guerrier, héros, homme très brave, champion.

மாவுத்தன், (*id.*), cavalier, palefrenier, cornac.

மாவுரம், (*id.* *உரம்*), grande force, — fermeté.

மாவென்கிறது, (*id.* *என்கிறது*), appeler.

மாவொல்லி, (*id.* *ஒல்லி*), personne ou chose grande et maigre, — mince, étique.

மாழாக்கிறது, *மாழாந்தேன்*, *மாழாப்பேன்*, *மாழா*, *மாழாக்க*, *v. n.* *மாழாத்தல்*, *n. v.* être fasciné, infatué, passionné, charmé, leurré, attiré, dérouté, égaré, embarrassé, troublé.

மாழை, beauté, ignorance, lingot, masse ou barre de métal, or, feuille de palmier, foule, boule, manguier, — aigre, *V.* *ஆயம்*.

மாழ்கல், *opt. et n. v. de* *மாழ்கிறது*, *et de* *மாழ்குகிறது*, mort, *V.* *மாழ்தல்*.

மாழ்கிறது, *ழ்ந்தேன்*, *ழ்வேன*, *ழ்*, *ழ*, *v. n*, mourir, être paresseux, lâche, indolent, lourd, hébété, charmé, fasciné, passionné, attiré, troublé. embarrassé, égaré, avoir commerce charnel, s'unir, se mêler.

மாழ்கு, 1° mort, trouble, égarement d'esprit, la 5me constellation lunaire dite *மிருகசீரிடம்*. 2° *imp. et part. de*

மாழ்குகிறது, *கினேன்*, *குவேன்*, *கு*, *க*, *v. n.* *V.* *மாழ்கிறது*.

மாழ்தல், *n. v. de* *மாழ்கிறது*, trouble — égarement d'esprit, infatuation, fascination, mélange (de poudres...), commerce charnel, paresse, nonchalance, lenteur.

மாள, 1° préfixe explétive de la 2° personne, *Ex.* *சிறிதுதவிர்ந்தீகமாளநின்பரிசிலரும்மார்* quand vous ne donneriez même qu'un peu en passant, tes supplians vivront (*உம்மார்*, *P.* *உம்வார்*). 2° *inf. de* *மாளுகிறது*.

**மாளயம்*, *P.* *மாலயம்* 2°.

மாளல், *opt et n. v. de* *மாளுகிறது*, mort, perte, dépérissement, fin, déclin, abaissement.

**மாளவம்*, (âlava), la province de Mâlva entre celles de Guzerate, d'Allahabad, d'Agra et de Kaudéich : *மாளவகவுளம்* espèce d'air ou de mélodie

மாளவி, autre air.

மாளா, *மாளாத*, *part. nég. de* *மாளுகிறது*, immortel, sans fin : *மாளாத்திரவியம்*, richesses impérissables.

மாளாமை, *n. v. nég du même*, immortalité.

**மாளிகை*, (mâlikâ), palais, — de roi, maison, bâtiment, temple, — de Vichnouvistes; *தேவரீர்திருமாளிகையெங்கே* où est le sacré palais de votre seigneurie, pour dire : où demeurez vous? (aux grands

et aux gourous) ; அடியேன்குடிசையங்கே voilà la cabane de votre serviteur ; திருமாளிகைப்பத்தி porche —, vestibule ou galerie d'un temple : மாளிகைத்தேவர் nom d'un sage, ou d'un auteur philosophique.

மாளுகிறது ou மாள்கிறது, மாண்டேன், மாளுவேன் ou மாள்வேன், மாளு ou மாள், மாள, v. n. மாளுதல், n. v. mourir, périr, se consumer, s'user, se gâter, se perdre, dépérir, finir, s'abaisser, baisser: வீட்டிலேவெகுதநமாளுகிறது beaucoup de choses se consument ou dépérissent à la maison ; மாளத்திரிகிறது s'exposer à —, chercher la mort ; வேலைமாளவில்லை le travail n'est pas fini ; மாளாமலிருக்கிறது être immortel, — impérissable, sans fin.

மாற, inf de மாறுகிறது.

மாறல், opt. positif et négatif et nom verbal du même, que je, tu, il... change ou ne change pas, changement, — de côté, altération, troc, change, vente, abandon, cessation, exception, mouvement, agitation, ou க்காய்ச்சல் fièvre tierce, — intermittente, — க்கண் œil louche.

மாறன், (மாறு), épithète des rois பாண்டியர் de Maduré, chose intermittente, — alternative, qui revient alternativement, fièvre intermittente.

மாறா, part. nég. de மாறுகிறது, qui ne change pas, immuable, inaltérable : மாறாச்சித்தம் volonté immuable.

மாறாடி, 1° gér. de மாறாடுகிறது. 2° n. v. trompeur, tricheur, escroc, filou, brouillon, tergiversateur : குதிரை —, யானை —, fripon —, trompeur dans une vente de chevaux, — d'éléphans, qui en substitue un mauvais à la place d'un bon.

மாறாடுகிறது, (மாறு, ஆடுகிறது), changer tromper, tricher, déranger, brouiller, bouleverser, confondre, retourner sens dessus dessous, intervertir, mettre à l'inverse, — en sens contraire, être confondu, bouleversé, s'opposer : மாறாடப்பார்க்கிறது chercher l'occasion de tromper, de nuire, de mettre le désordre ; மாறாடிக்கொள்ளுகிறது changer, tromper, tricher, voler, dérober, détourner, — à son propre avantage, tergiverser, contourner ; மாறாடிப்போகிறது être changé, interverti, bouleversé, se deranger, se bouleverser

மாறாட்டம், (மாறு, ஆட்டம்), fraude, tricherie, tromperie, duplicite, déni de dépôts..., détention du bien d'autrui, changement, confusion, renversement, tergiversation ; — ஆயிருக்கிறது être changé, renversé, interverti, — une tromperie ; — பண்ணுகிறது, tromper, user de ruse, de supercherie, filouter, tricher ; — கொள்ளாதே n'emploie pas la tromperie, — d'artifice ; மாறாட்டக்காரன் trompeur, imposteur, filou, tergiversateur.

மாறாத, part. nég. de மாறுகிறது, immuable, invariable : — சங்கை coutume inviolable, honneur invariable ; மாறாத்து chose immuable.

மாறாமை, n. v. nég. du même, immutabilité, invariabilité.

மாறி, 1° gér. de மாறுகிறது. 2° n. v. trompeur, filou, brouillon, qui change.

மாறு, 1° imp. et part. de மாறுகிறது, changeant, variable, inconstant, autre. 2° changement, variation, vicissitude, mutation, troc, échange, remplançant, récompense, compensation, équivalent, balai, scion, branchage, verge, branche sans feuille. 3° temps, changement de temps, chaque (à la fin des mots). Ex. அந்திமாறு chaque soir ou le soir ; இரா — ராமாறு ou ராமார் temps de —, la nuit, de nuit, chaque nuit ; பகல்மாறுராமாறு jour et nuit ; மாறாக en échange, en compensation, en changeant, sens dessus dessous ; மாறாகவைக்கிறது mettre en échange, renverser ; changer, bouleverser ; — கண் œil louche, — de travers ; — கண்ணன் qui a les yeux louches ; — கூலி salaire de ceux qui montent les arbres ; — கோள் opposition, inimitié, haine ; — கோள்க்கூறல் un des 10 défauts d'un ouvrage, se contredire ; — தாயார், — தாய் belle mère, marâtre ; — படுகிறது changer, être changé, altéré, contredire, s'opposer ; — படல் changement, opposition ; — படுத்துகிறது changer, altérer, varier ; — படச்சொல்லுகிறது se contredire, tergiverser, dire ou parler différemment, — artificieusement ; — படுபொருள் sens —, chose qui varie, figure qui consiste à louer un objet dans le dessein d'en critiquer un autre qu'on n'exprime pas ; — பட்டுப்போகிறது être changé, se changer ; — பாகை, — பாடு, — பாடாதல் changement, variation, altération, tergiversation, fraude, confusion, corruption, duplicité, supercherie, perversité, erreur, méprise, déni, refus, opposition : — பாடுக்காரன் trompeur, filou, tergiversateur ; — பாடுசெய்துபோடுகிறது mettre par supercherie, confondre, mêler ; — பாடாகிறது être changé, se changer, être une duplicité... ; — பாடாக்குகிறது changer, altérer, user de supercherie... ; இதுக்கு — பாடாக au contraire ; — பாடாய்ப்பேசுகிறது tergiverser, se contredire, parler artificieusement ; — பாஷை autre langue.

மாறுகம், (மாறு , toile, habit.

மாறுகிறது, றினேன், றுவேன், று, ற, *v. n. et a.* மாறுதல், *n. v.* changer, — de côté, de la monnaie, se changer, être changé, muer, tourner, perdre un —, changer d'emploi (avec le datif de la personne), laisser, cesser, être excepté, fouetter, corriger avec une baguette, donner une rossée, reculer, se dédire, manquer à sa parole, tergiverser, troquer, échanger, vendre, changer, renverser : உரு —, உருபம் —, வடிவு — changer de figure; எண்ணம் — changer de sentiment ; கோலம் —, வேஷம் — changer d'accoutrement, de déguisement ; காற்று — le vent tourner, — changer de côté ; குழி — *V. au mot* குழி ; கை— troquer, échanger, vendre, changer de main ; கட்சி —, கன்னை —, பக்கம் —, வசம் — changer de parti, de côté : குணம் — changer de caractère ; நிறம் —, changer de couleur : பணம் — changer de l'argent; மழு — *V. au mot* மழு ; மாறக்கட்டுகிறது soutenir faussement qu'une chose n'est pas, tergiverser et nier; மாறப்போகிறது être sur le point de —, aller changer ; மாறிக்கொண்டுவருகிறது venir changer ou de changer —, être à changer (de la monnaie...) ; ப்போகிறது changer, se changer... ; உத்தியோகம் — ப்போனான் ou அவனுக்குத்தியோகம் — ப்போயிற்று il a changé d'emploi ou il a perdu son emploi : பூ — ப்போனபெண்சாதி femme dont les règles ont cessé ; மரங்காய்த்து — ப்போயிற்று l'arbre a cessé de porter des fruits ; — ப்போடுகிறது changer *act.* : — யிருக்கிறது avoir —, être changé ; — விழுகிறது reculer, se dédire, manquer à sa parole, *ou* — விழுந்துபேசுகிறது changer de langage, tergiverser ; மாறினவன் celui qui a changé (de l'argent, — de dessein, de caractère...) : ரூபாவெப்படிமாறும் ou ரூபாய்க்கெத்தனை பணம்மாறும் comment se change la roupie, combien de fanons donne-t-on pour une roupie.

மாறுகை, மாறுதல் *n. v. du préc.* changement, vicissitude, variation, altération, troc, échange.

மாறுத்தரம், (மாறு, உத்தரம்), réponse, réplique.

*மாற்கண்டேயம், *P.* மார்க்கண்டேயம்.

*மாற்கம், *P.* மார்க்கம்.

மாற்சரன், (mâtsara), jaloux, envieux.

மாற்சரியம், (mâtsarya), envie, jalousie — du bonheur d'autrui, malice.

மாற்றம், n. *v. de* மாற்றுகிறது, changement, diversité, variation, différence, mot, parole, réponse, réplique, réfutation contradiction, haine, antidote : — உரைக்கிறது, — சொல்லுகிறது contredire, s'opposer, réfuter, dire autrement; — autre chose ; மாற்றக்காரன் celui qui change, chicaneur, querelleur, contradicteur, méchant.

மாற்றலர், (மாற்றம், அலர்), ennemis, gens qui ont de la haine.

மாற்றல், *opt. et n. v. de* மாற்றுகிறது, changement, troc, échange, déni, rejet, refus, détention, rétention, vente, guérison, cure.

மாற்றவள், மாற்றாட்டி, மாற்றாட்டி, (மாற்று, அவள், ஆட்டி, ஆட்டி), rivale, autre femme (du même homme...).

மாற்றாந்தகப்பன், மாற்று, ஆம்), beau-père, second mari de sa mère.

மாற்றாந்தாய், (*id*), belle mère, marâtre seconde femme de son père.

மாற்றான், *pl.* மாற்றார், (மாற்றம்), ennemie, morceau ajouté à une planche trop courte.

மாற்று, *imp. et part n. v. de* மாற்றுகிறது, change, substitution, troc, échange, changement, échange, objet changé équivalent, linge de rechange (que prête le blanchisseur...), contre-poison, antidote d'un poison ou d'un remède devenu dangereux, opposition, prix, valeur ou qualité de l'or et de l'argent que l'on reconnait par le moyen de la pierre de touche, carat, acre de terre ou quantité de terre qu'une paire de bœufs peut labourer en un jour : குழிமாற்று, *V. au mot* குழி : — க்கட்டுவஸ்திரம் habit de rechange, — de réserve ; — க்கட்டை, — க்குறைச்சல், — ப்பிசகு ce qui manque au degré de finesse requis pour l'or; — க்கொடுக்கிறது (le blanchisseur...) donner un habit de rechange, (pendant qu'on lave le vôtre); — த்தாட்டாந்தம் la proposition contraire : — நொடி énigme en retour, — en réponse, réponse ; — ப்படை arme défensive, armée —, corps de rechange ; — ப்புடவை toile de rechange pour les femmes ; — வஸ்திரம் habit, — toile de rechange, — de haut prix ; இந்தப்புன்செய்யிலெத்தனைமாற்று dans cette terre combien y a-t-il de journées de labourage? மாற்றெத்தனை quel est le degré de finesse de cet or ou argent) ; ஆறரை — six carats et demi : நாலு —, அஞ்சுமாற்றுப்பொன் ordre 4 ou 5 carats, *i. e.* de la plus basse valeur ; பத்து மாற்றுப்பொன் or de 10 carats ou de 1re qualité. (En France l'or parfaitement pur est de 24 carats, celui qui a un vingt-quatrième d'alliage est dit à 23 carats. Dans

l'Inde l'or pur est dit de 10 மாற்று ou carats ; ainsi au lieu de diviser l'or en 24 qualités on le divise en 10.

மாற்றுகிறது, ற்றினேன், ற்றுவேன், ற்று, ற்ற, v. a. de மாறுகிறது, மாற்றுதல், n. v. changer, altérer, substituer, remplacer, troquer, relayer, guérir, abolir, ôter, rejeter, nier, renier, annuler, destituer ou changer un employé : *கற்பனை* — violer un commandement, abolir—, changer une loi; *வியாதி*—, *புண்*— guérir une maladie, —une plaie; *மாற்றிக்கொண்டுவருகிறது* changer, — de la monnaie, venir d'en changer : *சிவியார்மாற்றிக்கொள்ளுகிறது* changer, se relayer (des porteurs de palanquin ou de litière), changer de porteurs à un relai ; *தோள் — க்கொள்ளுகிறது* changer un fardeau d'épaule ; *பண்டம் — க்கொள்ளுகிறது* changer —, troquer un objet (pour un autre) : — *ப்போடுகிறது*, — *வைக்கிறது* transférer, placer ailleurs ; *மாற்றினவன்* celui qui a changé ou échange.

மாற்றுவிக்கிறது, v. caus. du préc. faire changer.

மான, 1° *inf. de மானுகிறது : adv.* comme, selon, suivant : *அவன்சொன்னமானநடந்தான்* il s'est conduit suivant sa parole, — sa promesse ou selon ses ordres : *முகைமான* comme un bouton prêt à s'épanouir 2° particule explétive qui se joint à la 2° personne 3° *obl. de மானம்*.

***மானசம்**, (mânasa), esprit, siége de la raison ou la faculté de raisonner, pensée, attention, dessein, volonté, consentement tacite ou implicite en jurisprudence, le lac Mânasam ou Mânasarôvara dans les monts Himalaya, lac, Mânadavâvi du paradis fabuleux de Brama : *மானசத்துவம்* intellect, réflexion profonde : *மானசாலயம், மானசௌகம்*, (*ஆலயம், ஓகம்*), cygne sauvage ou oie sauvage qui réside dans le lac Mânasam.

***மானசி**, (mânasi), Mânasi, prétendue déesse particulière aux Djaïnas.

மானசோத்தா, மானசோத்திரம் la ville fabuleuse de Yamen.

***மானதம்**, (*P. மானசம்*), ce qui a rapport à l'esprit, *V. மானதவாவி ; மானதக்காட்சி* perception de l'esprit, se représenter —, comprendre par l'esprit les objets perçus par les sens; — *தீட்சை* initiation de l'esprit, —intérieure ; — *ஸ்நானம்*, — *ஸ்நானம்* bain de l'esprit ou de l'âme, purification de la souillure originelle par la grâce d'un bon gourou, une des 7 espèces de bains dite aussi *மானஸ்நானம்* ;— *பூசை* sacrifice intérieur ; — *ப்பிரத்தியக்ஷம், V. மானதக்காட்சி* ; — *வாவி* le lac Mânadavâvi du paradis fabuleux de Brama dit *சத்தியலோகம்*

***மானம்**, 1°(mâna), honneur, grandeur, arrogance, hauteur, orgueil, faveur, affection, urbanité, civilité, prise, saisie, mesure, forme, règle, méthode, calcul, comput ou manière de compter l'année solaire, — lunaire, — sidérale.... 2° comparaison, force, faute, honte, pudeur. 3° *P. வானம்*. ciel, le firmament, le char des dieux dit *விமானம் : சம் —. V. வெகுமானம் ; சந்திர* — marche de la lune dans son orbite, calcul lunaire : *சௌர*—, mouvement du soleil dans son orbite, calcul solaire; *பிரகற்பதி* — orbite de Jupiter, marche de Jupiter dans son orbite, calcul fondé sur sa marche ; *தேவ* — calcul ou chronologie des dieux indous, période de temps parmi eux ; *நர* —chronologie usitée parmi les hommes, *V. தேவசண்டு ; மானகலி* froideur, hauteur, dédain; *மானக்குருடன்* homme complètement aveugle ; — *க்குறை*, — *க்கேடு* déshonneur, ignominie, affront. incivilité ; —*சாரம்* un des 32 ordres d'architecture ; — *சரோவரம்* (sarôvara *lac*), le lac *மானசம்* dans les monts Himalaya ; — *சூத்திரம்* chaîne d'or ou d'argent qu'on porte autour des reins ; — *தீபம்* un des 32 *உபகிருதம்* ; — *த்தாழ்ச்சி*, — *பங்கம்* déshonneur, affront, opprobre, ignominie; —*பாவி* grand pécheur; — *பேதம்* un des 32 ordres d'architecture; — *மா* espèce de cerf dit *கவரிமா* ; — *யோகார்த்தம்*, (*யோகம், அர்த்தம்*), somme des demi-diamètres du soleil et de la lune, ou de la lune et de l'ombre de la terre ; —*யந்திரி*, (*இயந்திரம்*), vase de cuivre perforé et rempli d'eau pour marquer le temps, clepsydre ; — *வாரி*, (*télinga*), espèce de riz.

மானம்பாடி, P. வானம்பாடி, alouette;

மானரியம், spectacle, *V. பூராயம்*.

மானல், opt. et n. V. de மானுகிறது, ressemblance, confusion, trouble, doute, honte.

***மானவம்**, (*மனு*), les lois de Manou, qui sont un des 18 codes indiens, un des 18 pouranas inférieurs.

***மானவன்**, *pl. மானவர்*, 1° (*மனு*), homme, être humain, garçon, enfant, —mâle. 2° (*மானம்*), homme fort, honorable, héros, guerrier.

***மானவி**, (*fém. du prec.*), femme, déesse particulière des Djaïnas, la fille du 1er Manou.

மானவு, lucidité, clarté d'intelligence.
*மானனம், மானனீயம், (mâananiya), respect, honneur, révérence, égard.
*மானன், (mâna), chef, agent, benêt, lourdaud, வேடன் ou chasseur, barbare.
மானுகர், le père de கோவலன் ou Krichna.
மானுர், n. app. nég de மானுகிறது, gens qui ne se ressemblent pas, ennemis.
மானுயார் P. வானுயார்.
மானுன், père (parmi les கள்ளர்).
மானி, 1° mâni, homme d'honneur,— arrogant, hautain 2° (மானம்), personne chaste, pudique, honteuse. 3° gér. de மானுகிறது. 4° imp. de
மானிக்கிறது, னித்தேன், னிப்பேன், னி, னிக்க, v. a. (மானம்), honorer, respecter, vénérer.
மானிஷம், மானிஷன் மானிஷி, V. மானிடம், மானிடன், மானிடி.
மானிடத்தன், (மான், இடம்), ou
மானிடமுடையோன், மானிடமேந்தி, (id., celui qui a ou tient un cerf dans sa main gauche, i. e. Siven.
*மானிடம், (mânoucha), race —, nature —, naissance humaine, genre humain.
*மானிடன், மானிஷன், மானிடவன், id.) pl. மானிடர், மானிஷர், மானிடவர், homme: மானிட —, மானிஷச்சட்டை, — ச்சரீரம், — தேகம் le corps humain; — ச்சாதி la race —, l'espèce humaine genre humain; — ச்ஜென்மம் naissance —, nature humaine; — த்தன்மை, (தன்மை), celui qui a la nature humaine ou un caractère humain, bien porté pour les hommes, i.e. குபேரன்; — வைத்தியம் médecine humaine. — qui emploie les simples.
*மானிடி, மானிஷி, f. de மானிடன், femme.
*மானிதம், மானிதை, மானிதத்துவம், (mânitâ), orgueil, dignité, hauteur, grandeur, honneur.
மானித்தல், மானிப்பு, n. v. de மானிக்கிறது, vénération, respect.
மானியம், P. மானியம், honneur, protection, honte, pudeur.
*மானியம், (mânya), honneur, respect, mâniam, terre libre d'impôt (en tout ou en partie, et concédée par un roi ou par un prince pour récompense ou pour salaire d'un emploi public ou autre motif honorable); குடிமக்கள் — mâniam de serviteurs de village, i. e. terre libre d'impôt concédée aux serviteurs de village, v. g blanchisseur, barbier..., pour leur servir de salaire; — விடுகிறது donner un ou en mâniam, concéder une terre libre d'impôt; — மானியக்காரன் propriétaire, —de mâniam, — d'une terre libre d'impôt.
*மானியன், (id),homme honorable, respectable, vénérable.
*மானினி, (fém. de மானி), femme, — pudique, — boudeuse (surtout).
*மானியாதி, table astronomique pour réduire la place de la lune au lever du soleil sous le 1er méridien.
மானுகிறது, 1° னினேன், னுவேன், னு ou ன், ன, v. n. ressembler, être pareil. 2° ன்றேன், னுவேன், னு, ou ன், ன, v. n. se troubler, être confus, troublé, embarrassé, dans la confusion, hésiter, douter.
*மானுஷம், (mânoucha), nature —, naissance humaine, genre humain, humanité, nourriture donnée aux mendiants: c'est un des grands sacrifices dits யாகம்ஞ, partie de la médecine qui emploie les drogues et les herbes.
*மானுஷன், pl. மானுஷர், (id.), homme மானுஷயாகம் sacrifice offert aux hommes i. e. nourriture donnée aux pauvres; — வைத்தியம் médecine humaine, — qui n'emploie que les drogues et les herbes.
*மானுஷி, fém. du. préc. femme.
மானுஷியகம், (மானுஷியம், ka), multitude d'hommes.
*மானுஷியம், மானுஷீகம், (மனுஷன், ya; ika), nature humaine, humanité, urbanité, courage; மானுஷியமாய்க்கொடுக்கிறது donner avec humanité, avec civilité — இல்லாதவன் homme grossier, incivil, inhumain மானுஷியப்பிழை, — க்குறைச்சல் incivilité, grossièreté, conduite indigne d'un homme.
*மானுடம், P. மானுஷம்.
*மானுடன், மானுடி, P. மானுஷன், மானுஷி.
மானுதல், V. மானல்.
மானுபாவி, P. மானபாவி, grand pécheur.
மானேறு, (மான், ஏறு), cerf, — mâle, la 12e constellation dite உத்தரம்.
*மானோக்கியதம், (மனோக்கியம், ka), beaute, ornement.
மான், 1° cerf, daim, gazelle, antilope, chevreuil, bête fauve, animal (en général) cheval, le monstre marin dit மகரம், le signe du Capricorne, forme, figure, femme ou fille. 2° imp. et part. de மானுகிறது. On distingue plusieurs sortes des cerfs: கரு —, கலை — cerf, — mâle, — à cornes en spirales; கவரி — le yack; சருகு — petit cerf qui vit de feuilles sèches; புள்ளி — cerf tacheté, gazelle; வெள்ளி —, பெண் —, பெட்டை —, பிணை — biche, che-

vrelle; வெள்ளாட்டு — chevreuil; — களங்கம் taches de la lune qui ressemblent à celles du cerf; — கனிக்கண் fil de double filière; — கீரை la plante amaranthus augustifolius; — குளம்பு, — கொடி la plante அடப்பு ou pied-de chèvre; — சல்லடம், — குடிக்கி caleçon; — குட்டி, — மறி faon petit de la piche; — குட்டிபோடுகிறது la biche faonner, — mettre bas; — செவி oreille de cerf, *ou* — செவிக்கள்ளி la plante cacalia kleinia; — பார்வை vue de cerf, cerf employé comme leurre, pour attirer dans un piège; — மதம் muse.

மான்மகன், (*மால், மகன்*), fils de Vichnou, (*i. e.*), Brama, Kâmen.

மான்மியம், (*de மகான்*, miya *affixe*) gloire, grandeur.

மான்றலை, 1° (*மான், தலை*), tête de cerf, la 5° constellation dite மிருகசீரிடம் représentée par une tête d'antilope. 2° *acc. de*

மான்றல், *n. v. de மானுகிறது*, trouble, confusion.

மான்று, *gér. du même.*

மி

மி, lettre syllabique composée de ம் et de இ, mi bref.

மிக, *inf. de மிகுகிறது, et மிகவும் adv* beaucoup, abondamment, extrêmement, excessivement, surabondamment; மிகப்படுகிறது croître beaucoup, — excessivement, abonder, surabonder, excéder; — ப்படல் augmentation, surabondance, excès; — ப்படச்சொல்லுகிறது parler trop, être diffus; — ப்படச்சொல்லல் diffusion, trop de longueur, un des 10 défauts en composition ou dans les ouvrages; — வல்லோர் hommes —, gens très-puissants, les savants, les sages; மிகவுஞ்சந்தோஷப்படுகிறது se réjouir extrêmement; மிகவுந்நொந்தான் il a été très-affligé, il a beaucoup souffert; மிகவும்பரிசுத்தமாய் d'une manière très pure, très saintement; மிகவும் பயப்படுகிறது craindre beaucoup.

மிகல், *opt. et n. v. de மிகுகிறது*, abondance, excès, augmentation, surabondance.

மிகன், (*மிகுகிறது*), grandeur, grand, (dans les mots composés): — மக்கள் les grands personnages.

மிகா, *மிகாத*, *part. nég. de மிகுகிறது et de மிகுக்கிறது.*

**மிகிகை*, (mihikâ), brouillard, — épais, gelée.

**மிகிரம்*, (mihira), air, vent, nuage.

**மிகிரன்*, (*id.*), soleil, lune, sage.

**மிகிராணன்*, (mihirâna), Siven.

மிகு, *imp. et part. de மிகுகிறது*, grand, abondant, excessif, restant; — கொடையாளன் homme très libéral, épithète de கன்னன் ou Karna; — திரள் grande foule; — புகழ் grande louange; — பொருள் ce qui reste, restant, restes du repas; — மகிழ்ச்சி grande joie; — மணம், — வாசனை odeur forte, bonne odeur; — மதி grande intelligence; — மள்ளர் hommes très vaillants.

மிகுகிறது, *மிக்கேன் ou மிகுந்தேன்*, *மிகுவேன்*, *மிகு*, *மிக*, *v. n.* *மிகேன் nég.* augmenter, croître, abonder, surabonder, surpasser. outrepasser, excéder, rester, être abondant, excessif, — de reste: அவன் தின்றுமிகுந்தசோற்றை நாய்க்குப்போடு jette au chien le reste du riz qu'il a mangé.

மிகுக்கிறது, குத்தேன், குப்பேன், கு, குக்க, கேன், *nég. v. a. du préc.* மிகுக்குதல், மிகுத்தல், *n. v.* faire abonder, — surabonder, augmenter, accroître, remplir, fortifier, donner de l'accroissement, rendre excessif, transgresser. *v. n.* abonder, excéder, se mutiner: படைமிகுத்தாலரணில்லை un fort ne sert de rien si l'armée se mutine; மிகுத்திருக்கிறவர்கள் le grand nombre, la majorité, les mutins; மிகுத்துச்சொல்லுகிறது, மிகுத்துரைக்கிறது dire au long avec diffusion, particulariser; மிகுத்துப்போகிறது devenir abondant, s'accroître, grandir; ஆஸ்திமிகுத்துப்போயிற்று les richesses se sont accrues.

மிகுண்டம், la plante சாறணை.

மிகுதம், *n. v. de மிகுகிறது*, abondance, grande quantité, beaucoup.

மிகுதல், *n. v. du même, ou*

மிகுதி, (*id.*), abondance, grande quantité, beaucoup, surabondance, excès, reste, foule, multitude, profusion, plénitude augmentation, croissance: — யாகிறது; s'accroître, devenir abondant... — யாயிருக்கிறது être abondant, surabondant, excessif; — யான abondant, surabondant, excessif; யானது ce qui est abondant..., de trop; — யாய் ou மிகுதியும் grandement, abondamment; மிகுதியுஞ்சுருக்குகிறது raccourcir ou abréger beaucoup.

மிகுத்திபல், l'arbre வில்வம்.

மிகுத்து, *gér. de மிகுக்கிறது.*

மிகுந்த, *part. de மிகுகிறது*, abondant.

surabondant, grand, excessif, extrême, beaucoup, de reste ; *மிகுந்தவைகள்* choses qui restent, le surplus, excédent ; *மிகுந்த வனம்* très grande forêt, l'arbrisseau *தண்ணீர்விட்டான்*.

மிகுந்து, *gér. de மிகுகிறது* : *மிகுந்திருக்கிறது* abonder, surabonder, rester, être excessif, de trop, de reste, trop abondant

மிகுப்பலத்தம், la plante *ஆதொண்டை*.

மிகுவது, (*மிகுகிறது*), ce qui excédera, ce qui restera, le restant.

மிகுவிக்கிறது, *v. caus. de மிகுகிறது*, faire abonder..., augmenter, accoître.

மிகை, 1°. *n. v. du même*, abondance, grandeur, excés. 2° faute, défaut, accusation, blâme, perte, destruction, affliction, malheur, peine ; — *சுமத்துகிறது* accuser —, charger d'une faute, sur ; — *சுமந்திருக்கிறது* être accusé d'une faute ; — *செய்கிறது*, — *பண்ணுகிறது* faire —, commetre une faute ; — *செய்தவர்களைச்சுவாமிதண்டிப்பார்* le seigneur ou le prêtre punira ceux qui ont commis des fautes ; — *சொல்லுகிறது*, (*acc. ou gén. avec பேரில்*), accuser, blâmer, médire, parler mal de, charger d'une faute : — *படுகிறது* être accusé, — blâmé, — coupable, abonder, excèder ; — *படச்சொல்லேல்* ne parle pas trop, ne sois pas babillard ; — *போடுகிறது* calomnier, accuser faussement ; — *மக்கள்* grands personnages ; — *யாயிருக்கிறது* ätre fautif excessif ; — *யாய்ப்பேசுகிறது* parler excessivement, — trop, — mal, — improprement ; — *படதன்செய்கையுருவகம்* figure ou comparaison sur laquelle on enchérit, lorsqu'on emploie une comparaison, dire que l'objet que l'on compare l'emporte encore sur celui auquel on le compare ; — *பொற்றுமையுருவகம்* figure ou comparaison où l'on fait ressortir quelque excellence. *Ex.* *தடங்கட்கெண்டை* carpe aux grands yeux ; *நியாயாதிபதிவிசாரித்து இவன்மேல்மிகைசுமத்தினான்* le juge ayant examiné l'affaire a mis la faute sur celui-ci, l'a déclaré coupable.

மிக்க, *part. parf. de மிகுகிறது*, abondant, surabondant, excessif, grand, excellent, supérieur, qui reste ; *தந்தைசொல் — மந்திரமில்லை* il n'y a point de conseil plus puissant que la parole d'un père ; — *செயல்* action faite par un pouvoir extraordinaire : *மிக்கது* ce qui est abondant, excessif, excédent, reste *மிக்கவன்* homme distingué, grand personnage, supérieur, *pl.* *மிக்கவர்* les grands ; *மிக்கவை*, *pl. n.* choses surabondantes, qui restent, restes d'un repas, nourriture, riz cuit, choses injustes, — déraisonnables, transgressions, accroissement, plénitude, abondance.

மிக்கயேல், (Michael), Michel.

மிக்கான், *n. app de மிக்க*, grand homme, homme excellent, distingué, supérieur.

மிக்கிருக்கிறது, (*மிக்கு*, *இருக்கிறது*), être de trop, rester.

மிக்கிளமை, (*id.* *இளமை*), grande jeunesse.

மிக்கு, *gér. et n. v. de மிகுகிறது*, abondance, grandeur, excès, reste, *ou மிக்குடைய*, *மிக்குள்ள* abondant, grand, excessif, restant, beaucoup.

மிக்கேல், (Michael), Michel.

மிக்கோர், *n. app de மிக்க*, grands, — personnages, savants, sages, hommes distingués.

மிசல், (*arabe*), entrée, examen.

**மிசி*, (misi), espèce de fenouil, anethum panmorium, spicanard ou nard indien, anis commun.

**மிசிரகம்*, *மிசிரகாவனம்*, (*மிசிரம்*, ka), le jardin des dieux indous, bosquet de leur paradis.

**மிசிரகன்*, (*id.*), qui mélange les marchandises, qui fait des mélanges.

**மிசிரணம்*, *மிசிரிதம்*, (*மிசிரம்*, na, ita), mélange, addition.

**மிசிரம்*, (misra), mélange, mixtion, éléphant, la 4me classe d'éléphants, égalité : *மிசிரவர்ணம்* caste —, classe —, couleur mélangée.

**மிசிரன்*, (misra), homme respectable, vénérable. Ce mot se joint comme affixe à la fin des noms propres d'une classe de brames disciples de *கங்கேசமிசிரன்* célèbre logicien.

மிசுக்கன், (*hébreux* miskén), pauvre, mendiant, homme vil, abject.

மிசுக்கை, (*மிசுக்கன்*), bassesse, vileté, bagatelle.

மிசுரம், 1° *P.* *மிசுரம்*, le dessus en musique. 2° * *P.* *மிசிரம்*.

**மிசுரன்*, *P.* *மிசிரன்*.

மிசை, 1° hauteur, élévation, dessus, terrain élevé, tertre, pléonasme ou union de 2 mots ayant le même sens, riz cuit, pauvreté, intelligence, connaissance. 2° *imp. et part. de மிசைகிறது* : *மிசைத்திரள்* cou-de-pied, cheville du pied.

மிசைகிறது, *சைந்தேன்*, *சைவேன்*, *சைசைய*, *v. a.* *மிசைதல்*, *n. v.* manger, jouir éprouver, sentir.

மிச்சம், *n. v. de மிஞ்சுகிறது*, reste, restant, surplus, excès, surabondance, superflu, trop : — *ஆயிருக்கிறது* rester, sura-

bonder, être excessif, — de trop ; —ஆயெடுக்கிறது prendre trop ; —ஆய்ப்போகிறது surabonder, devenir abondant, superflu, se multiplier ; — எடுக்கிறது ôter le surplus, — ce qu'il y a de trop ; குடிகளில் — ஆனவர்கள் la majorité des habitants, ceux qui sont de trop parmi les habitants.

*மிச்சிரம், P. மிசிரம், mélange.

மிச்சில், (மிஞ்சுகிறது), restes d'un repas, résidu, reste, surplus.

மிச்சை, P. மித்தியை, fausseté, mensonge, pauvreté, ignorance, défaut de sagesse.

*மிஷம், (micha), fraude, ruse, tromperie, envie.

*மிஷ்டம், (michta), confiture, sucrerie, bonbon : மிஷ்டகர்த்தா confiseur, bon cuisinier ; மிஷ்டான்னம், (அன்னம்), sauce, assaisonnement, mélange de sucre et de riz.

மிஞிறு, hanneton, escarbot, scarabée.

மிஞ்சல், *opt. et n. v. de* மிஞ்சுகிறது, abondance, excès, reste, surplus.

மிஞ்சி, 1° un des bijoux des pieds, anneau du second doigt du pied droit (placé à l'époux par les parents de l'épouse au temps du mariage et accompagné d'un acte d'hommage. 2° *gér. de*

மிஞ்சுகிறது, சினேன், சுவேன், சு, ச, *v. n.* மிஞ்சுதல், *n. v.* excéder, dépasser, surpasser, surabonder, rester, être de trop : de reste, croître trop, transgresser, désobéir, devenir orgueilleux, hautain, arrogant : மிஞ்சவொட்டாமலிருக்கிறது ne pas permettre de dépasser les bornes voulues ; மிஞ்சிக்கேட்கிறது demander trop, — avec arrogance ; — நடக்கிறது désobéir, se conduire arrogamment, devenir hautain, marcher devant ; — ப்பேசுகிறது parler trop, d'une manière hautaine ; — யிருக்கிறது rester, être surabondant, —de trop, —par-dessus, arrogant ; —வருகிறது venir en abondance, surabonder ; — மிஞ்சிவருகிறது venir —, courir furieux sur, se ruer sur ; சாதுவம் — வரும் l'armée viendra en force supérieure ; மிஞ்சினது கொண்டு மேற்கேபோகலாகாது il n'est pas bon d'aller avec du superflu ou des richesses à l'ouest, (proverbe payen) : சாப்பாடுமிஞ்சினது la nourriture surabonde, il y a du reste ou du superflu dans la nourriture, — le riz cuit ; மிஞ்சினபொருள் reste, superflu, objet qui est de reste ; மிஞ்சினவன் homme désobéissant, arrogant, opiniâtre, intraitable.

மிடல், force.

மிடறு, *gén.* மிடற்றின், cou, gorge, gosier, menton, mâchoire inférieure, gorgée, goulée : ஒருமிடறுதண்ணீர்சாப்பிட்டேன் j'ai bu une gorgée d'eau ; ஒருமிடறுதண்ணீருக்குமொருவாய்ச்சோற்றுக்கும் வேலைசெய்கிறேன் je travaille pour une gorgée d'eau et une bouchée de riz ; மிடறுகட்டியிருக்கிறது être enroué ; — பாடுகிறது faire des roulades de voix.

மிடா, grande cruche, jatte, jarre d'eau, mesure de blé usitée dans le Maïssour et contenant 16 மரக்கால் ou வள்ளம்.

மிடி, 1° pauvreté, misère, besoin : மிடியடைகிறது, மிடியிலேயடிபடுகிறது tomber—, être dans la misère, être pauvre. 2° *imp. de*

மிடிக்கிறது, டித்தேன், டிப்பேன், டி, டிக்க, *v. n.* (மிடி), மிடித்தல், *n. v.* devenir —, être pauvre, — misérable.

மிடிப்பு, *n. v. du préc. ou*

மிடிமை, (மிடி, மை), pauvreté, besoin, indigence, misère.

மிடியன், (*id.*), pauvre, indigent.

மிடிவு, *n. v. de* மிடிக்கிறது, pauvreté, indigence.

மிடுக்கன், (மிடுக்கு), homme fort, vigoureux, puissant, violent, chose forte.

மிடுக்கு, force, vigueur, puissance, audace, insolence.

மிடுமிடு, son imitatif —, expression de vitesse : மிடுமிடென்கிறது, *ou*

மிடுமிடுக்கிறது, டுத்தேன், டுப்பேன், டு, டுக்க, *v. n.* (மிடுமிடு), se hâter, s'empresser.

மிடுமிடுத்தல், மிடுமிடுப்பு, *n. v. du préc.* hâte, empressement.

மிடை, 1° buisson, broussailles, arbuste, petit arbrisseau. 2° *imp. et part du suiv.* : — தாறு buisson épais, — forêt épaisse.

மிடைகிறது, டைந்தேன், டைவேன், டை, டைய, *v n.* மிடைதல், *n. v.* se serrer, se presser, être pressé, serré, épais.

மிட்டா, (*ind.*), terres, propriétés, fortune, possession, droit, jouissance, subdivision de district.

மிட்டாதார், (மிட்டா), personne qui possède ou gouverne une subdivision de —, chef district.

மிணுமிணு, son imitatif —, expression de chuchotement; மிணுமிணென்கிறது *ou*

மிணுமிணுக்கிறது, ணுத்தேன், ணுப்பேன், ணு, ணுக்க, *v. n.* (மிணுமிணு), marmoter, chuchoter, parler —, prier —, murmurer tout bas, dire un secret.

மிணுமிணுத்தல், மிணுமிணுப்பு, மிணுமிணென்றல், *n. v. des préc.* chuchotement, murmure, bruit sourd et confus.

மிண்டல், n. v. et opt. de *மிண்டுகிறது*, presse, étroitesse.
மிண்டன், (*மிண்டல்*), homme fort, vigoureux, vaillant.
மிண்டி, 1° levier. 2° *gér. de மிண்டுகிறது*: — *போடுகிறது*, mettre le levier, arracher —, soulever avec un levier.
மிண்டு, 1° faute volontaire, — faite par présomption ou insolence, appui, soutien; support, levier; *மிண்டிட்டுப்பெயர்க்கிறது* arracher —, déplacer au moyen d'un levier. 2° *imp. et part. de*
மிண்டுகிறது, டினேன், டுவேன், டு, ட, v. n. மிண்டுதல், n. v. se serrer, se presser, être pressé, serré, combattre avec fureur.
மிதக்கிறது, தந்தேன், தப்பேன், த, தக்க, n. v. மிதக்குதல் et மிதத்தல் v. n. flotter, (*v. g.* du bois, un bouchon...), surnager, s'élever pardessus, l'emporter sur, surpasser; *மிதந்தபுத்தி* esprit flottant, superficiel.
மிதத்தல், n. v. de மிதக்கிறது et de மிதத்துகிறது.
மிதத்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன் த்து, த்த, v. a. de மிதக்கிறது, மிதத்துதல், n. v. faire surnager, — flotter, élever, soulever, exciter.
மிதப்பு, n. v. de மிதக்கிறது, flottage, train, radeau, chose qui flotte, — s'élève, liége d'une ligne ou d'un filet de pêcheur (mis pour signal); hauteur, élévation, tertre, supériorité sur, surpasser; — *தூண்டிற்காரனுக்குமிதப்பின்மேல்கண்* l'œil du pêcheur est fixé sur le liége de sa ligne, il ne faut pas perdre de vue son affaire principale.
**மிதம்*, 1° (mita, *mesuré, dispersé*), mesure, borne, limite, modération, tempérance, connaissance, dispersion. 2° *sync. de மிருதம்*, mort: — *ஆயிருக்கிறது* être modéré; — *இல்லாமற் கொடுக்கிறது* donner sans mesure; — *அவர்களுக்குள்ளே அவன் வார்த்தை மிதமிஞ்சியிருக்கிறது* sa parole a une extrême influence parmi eux; *மிதசீவனம்* moyen de vivre —, fortune médiocre; — *சீவி* personne de moyen âge; — *சுரம்* fièvre modérée, note moyenne.
மிதலை, nombril.
மிதவை, 1° *n. v. de மிதக்கிறது*, radeau, — en planches, train de bois, riz cuit. 2° *P. மிதவாய்* tu flotteras.
**மிதார்த்தம்*, (*மிதம், அர்த்தம்*), sens restreint, richesses modérées, — bornées; *மிதார்த்தன், m.* émissaire circonspect.
**மிதாசனம்*, (*id. அசனம்*), repas modéré, tempérance (dans le manger).

**மிதி*, 1° (miti), mesure, poids, prix, valeur, beauté, connaissance, preuve. 2° trace, — des pieds, vestige, action de fouler aux pieds, *V. மிதிகல்*. 3° *imp. et part. de மிதிக்கிறது*: — *கல்*, — *கல்லு* marche, degré, pierre qui sert de degré dans un puits, pierre pour appuyer les pieds en puisant de l'eau: — *பட்டை*, — *பலகை*, — *மரம்* pédale, planche ou pièce de bois pour appuyer les pieds (en puisant l'eau d'un puits ou d'un étang...), marche d'un métier (de tisserand ou autre métier qu'on fait marcher avec les pieds); — *பாகல்* la plante rampante momordica muricata; — *படுகிறது* être foulé aux pieds; — *யடி*, (*அடி*), sandales de bois dites *பாதகுறடு*; — *யடிக்குமிழ்* cheville qui passe entre les orteils pour tenir ces sandales; — *யாலை* espèce de moulin à sucre où la canne est pressée par des planches; — *யிடுகிறது* fouler aux pieds, pétrir avec les pieds, laisser des vestiges de ses pieds, imprimer la trace de son pied; *நோவுக்கு* — *யிடுகிறது* mollifier les membres contractés ou roidis par la maladie en les frottant avec de l'huile et en les étendant; — *யிட்டகளிமண்* terre glaise pétrie avec les pieds.
மிதிக்கிறது, தித்தேன், திப்பேன், தி, திக்க, v. a. fouler aux pieds, marcher dessus, pétrir avec les pieds, sauter, s'exercer: *மிதித்துப்போகிறது* s'avancer —, marcher en foulant aux pieds; — *ப்போடுகிறது* fouler aux pieds, marcher dessus.
மிதித்தல், மிதிப்பு, மிதியல், n. v. du préc. action de fouler aux pieds...
**மிதிலை, மிதுலை*, (mithilâ), ville —, royaume de Mithilei, situé au nord-ouest du Bengale, le moderne Tirhout *தீரபுக்தி*; c'était la capitale du roi *சனகன்* père nourricier de *சீதை*; *மிதுலைநகரம்* la ville de Mithilei dite aussi *விதேகை*. Le royaume de Mithilei était situé entre le Gange, l'Himalaya et les rivières *கண்டகி* et *கௌசிகி* ou Cosi.
மிதுக்கங்காய். espèce de concombre (mangeable).
மிதுனம், (mithouna), paire, couple, deux, le double, une fois autant, union, copulation, *ou மிதுனராசி, மிதுனவிராசி* le signe des Gémeaux; — *மாசம்* le mois des Gémeaux, *i. e.* le mois de *ஆனி*; — *வீதி* la rue ou route des Gémeaux, selon les astrologues, une des 3 divisions du zodiaque contenant les 4 signes les plus au sud, savoir le Sagittaire, le Capricorne, le Verseau et le Scorpion.

*மிதுனிபாவம், (மிதுனம், i, பாவம்), inclination amoureuse, fausseté.

*மித்தியம், P. மித்திையை, mensonge.

*மித்தியா, obl. de மித்தியை, faux, mensonger : — திருஷ்டி vue trompeuse, négation d'une existence future, athéisme, hérésie ; — ப்பிரதிக்ஞை fausse promesse,— résolution ; — மதி erreur, ignorance, méprise, faute ; — வாசகம் fausse parole ; — வாதி menteur.

*மித்தியாசாரம், (மித்தியா, ஆசாரம்), fausse observance.

*மித்தியாபியோகம், (id. அபியோகம்), plainte non fondée.

*மித்தியை, (mithyâ), mensonge, fausseté. tromperie.

*மித்தியோத்தரம், (id. உத்தரம்), réponse fausse.

*மித்தியோபசாரம், (id. உபசாரம்), bons offices —, civilité trompeuse, se montrer comme ami à son ennemi.

*மித்திரம், (mitra), amitié, amour, affection : மித்திரகாரியம் action d'amitié, ou — த்துவம் amitié ; — த்துரோகி, — த்துரோகன் faux ami, traître ; — த்துரோகம் trahison envers son ami ; — நாள் la 17me constellation lunaire dite அனுடம் ; — பேதம் brêche —, rupture de l'amitié, ou — யுத்தம் dispute —, querelle d'amis ; — லாபம், — லப்தி, — வர்த்தனம் acquisition de l'amitié.

மித்திரதை, (மித்திரம், tâ), amitié.

*மித்திரன், pl. மித்திரர், (id.), ami, allié, le soleil, un des 12 soleils, celui qui préside au mois d'ஆடி.

*மித்திரை, (mitrâ), amie, compagne, Soumitrei une des femmes de தசரதன் et mère de சத்துருக்கன்.

*மித்துரு, P. மித்திரன், ami, allié ; — துரோகி traître, — à ses amis ; — ஸ்தானம் la 4e place ou le 4e signe à compter de celui de la naissance ; — பேதம் rupture de l'amitié, c'est une des 5 ruses du பஞ்சதந்திரம் ; — ப்பதமை sable mêlé de plomb.

மித்தை, P. மித்தியை, mensonge, fausseté.

மியா, *particule qui se joint a la 2e personne*, écoute, attention ! *Ex* கேண்மியா, (கேள்), écoute, écoute ; செல்மியா, (செல்) marche donc.

மியூல், nom d'une plante.

மிரட்டல், *opt. et n. v. du suiv.* menace.

மிரட்டுகிறது, ட்டினேன், ட்டுவேன், ட்டு, ட்ட, *v. a. de* மிரளுகிறது, P. மருட்டுகிறது, *et* மிரட்டுதல், *n. v.* menacer, réprimander, épouvanter, terrifier, effaroucher faire peur, infatuer ; கண்ணால் — terrifier —, infatuer d'un coup d'œil.

மிரதம், serpent.

மிரளுகிறது, ou மிரள்கிறது, ரண்டேன், ரளுவேன், ou ரள்வேன், ரளு ou ரள், ரள, *v. n.* P. மருளுகிறது, ou மிரளல், மிரளுதல், *n. v.* s'effrayer, s'effaroucher, être effrayé, épouvanté, terrifié, troublé par la crainte.

மிராசி, மிராசு, (*arabe*), droit —, propriété héréditaire ; குடிகளுடைய — droit des habitants ; மிராசிதார், மிராசுதார், — க்காரன், — தாரன் Mirasdar, propriétaire, possesseur d'un droit — d'une propriété — d'un privilège héréditaire ; — க்குடி habitant qui est propriétaire, — qui a une propriété héréditaire.

மிரிகபத்திரி, la plante வறட்சுண்டி.

மிரிசை, cheville ou goupille d'un luth pour en tendre, ou détendre les cordes.

மிரிஞ்சி, l'arbre முருங்கை rouge.

மிரியல், (*télinga*), poivre.

*மிருகண்டன், மிருகண்டு, (mroukandou nom d'un sage, père de மிருகண்டகன் ou மார்க்கண்டன்.

மிருகம், (mrouga), bête, brute, animal (en général), cerf, antilope, musc, la 5e constellation dite மிருகசீரிடம் représentée par une tête d'antilope, le mois où la lune est pleine dans cette constellation, éléphant, — qui a des marques blanches sur le front, chasse, recherche, enquête, sollicitation ; மிருகக்ஷீரம், — க்ஷீரம் lait de biche ou d'antilope ; — க்குணம் caractère d'animal, — brutal, — cruel, — sauvage, brutalité, dérèglement ; — க்கொம்பு corne d'animal, de quadrupède ; — சஞ்சாரம் conduite déréglée, — brutale, le crime de —, bestialité, demeurer avec les bêtes ; — சம்படகம், — சைடகம் chat sauvage ; — சாதி la race —, la classe des animaux ; — சாலிகை, (சாலம், ikâ), filet pour prendre des cerfs ; — சிரம், — சீரிடம், — சீரிஷம் tête d'animal, — d'antilope, *i. e.* la 5me constellation lunaire, qui est représentée par une tête d'antilope et contient 3 étoiles dont l'une est le lambda d'Orion ; — ஜீவனன் homme qui vit de chair d'animaux, chasseur ; — ஜீவன் animal, brute, vie de brute, âme de bête ; — தஞ்சகன், (damsaka *qui mord*), chien ; — தந்தம் dent d'animal, — d'éléphant, défenses de sanglier ou de porc : — தரன் l'astre tacheté comme une antilope, *i. e.* la lune ; — சலம், — திருஷை, — திருஷ்ணை, — திருஷ்ணிகை, (trouchâ, trouchnâ, ika, *soif*), mirage, vapeurs flottantes qui

s'élèvent sur les sables, trompent les animaux et excitent leur soif en leur présentant l'image de l'eau; — தார்த்தகன், தார்த்தன், ka), l'animal trompeur, le chacal qui cherche à attirer les animaux dans ses piéges; — த்தனம், — த்தன்மை brutalité, nature —, caractère —, existence d'animal, — de brute; — த்தியு, (dyou *aller*), celui qui va après les animaux, chasseur; — நாபி *litt.* nombril d'animal, poche qui contient le musc et qui est située près du nombril de l'animal qui le donne, musc, civette ou animal qui la donne: — நாபிசம் ce qui naît du nombril de l'animal, *i. e.* musc; — நேத்திரன், *m.* — நேத்திரி, *f.* homme—, femme qui a des yeux d'antilope; — பதம் pied —, trace de cerf, — d'animal; — பதி le roi des animaux, *i. e.* le lion; — பந்தினி, (பந்தம், ini), filet pour prendre les cerfs; — பாலிகை civette, animal qui donne le musc; — போசனி ce que mangent les animaux, coloquinte; — மதம் rut ou mucosité d'animal, musc; — மாதிருகை biche, antilope femelle; — ராசன், — ரிபு le roi —, l'ennemi des animaux, *i. e.* le lion; — லாஞ்சனன் l'astre tacheté comme le cerf, *i. e.* la lune; — வாகனன் celui qui a un cerf pour monture, *i. e.* வாயு ou le dieu prétendu du vent.

*மிருகயை, மிருகவ்வியம், (mrougyâ, mrougavya), chasse.

*மிருகாக்ஷி, (மிருகம், அக்ஷி), œil d'animal, — de cerf, femme qui a des yeux de cerf, coloquinte.

*மிருகாங்கம், (*id.* அங்கம்), corps d'animal, — de cerf, le vent (léger comme un cerf), la lune (tachetée comme un cerf.)

*மிருகாங்கன், (*id.*), la lune, Siven qui tient un cerf à la main.

*மிருகாசயம், (*id.* ஆசயம்) ménagerie.

*மிருகாசனம், மிருகாதனம், (*id* அசனம் adana *nourriture*), ce qui mange les antilopes ou les animaux, *i. e.* le lion, le tigre, l'hyène, le léopard.

*மிருகாசினம், (*id.* அசினம்), peau de gazelle, — de cerf.

*மிருகாசீவன், (*id.* ஆசீவம்), être qui vit d'animaux, chasseur, hyène, tigre.

*மிருகாண்டசை, (*id.* அண்டம், சை), musc qui se forme dans les testicules du cerf.

மிருகாண்டி, (*id.* ஆண்டி), homme brutal.

*மிருகாதி, (*id* ஆதி), le 1er ou le roi des animaux, *i. e.* le tigre.

*மிருகாந்தகன், (*id.* அந்தகன்), le destructeur d'animaux, *i. e.* le léopard.

*மிருகாயினம், *P.* மிருகாசினம்.

*மிருகாரசிங்கி, *P.* மிருதாரசிங்கி.

*மிருகாராதி, மிருகாரி, (மிருகம் அராதி, அரி), l'ennemi des animaux, *i. e.* le lion, le tigre, le chacal ou le renard, le chien.

*மிருகேந்திரன், (*id.* இந்திரன்), le roi des animaux, *i. e.* le lion: மிருகேந்திர சடகம் le roi des oiseaux, le faucon, le milan; — முகம் visage de lion.

*மிருசம், 1° (mroudja), instrument de musique, tambour. 2° (mrousa), vue, vision.

*மிருசை, மிருச்சியம், (mroudja, mroudjya), ablution, purification du corps.

*மிருஷார்த்தகம், (மிருஷை, அர்த்தம், ka), impossibilité, incohérence, absurdité dans les discours, expression dont le sens est évidemment faux, comme de dire: son armure est de laine de tortue et son arc de cornes de lièvre

*மிருஷாலகம், (mrouchâlaka), manguier.

*மிருஷாவாதம், (மிருஷை, வாதம்), ironie, louange ironique, fausseté.

*மிருஷாவாதி, (*id.*), menteur, faux accusateur.

*மிருஷை, (mrouchâ), fausseté, inutilité.

*மிருஷோத்தியம், (மிருஷை, ou dya *diceous*), fausseté, mensonge.

*மிருஷோத்தியன், (*id.*) menteur.

*மிருஷ்டம், மிருஷ்டி, (mrouchta, — ti), faire la cuisine, tact, friction, purification, aspersion, étroitesse, presse.

*மிருஷ்டேருகன், (mrouchtêrouka), homme libéral, bienfaiteur, grossier, inhospitalier, égoiste, mangeur de confitures.

*மிருடங்கனம், (maroudankana), enfant.

*மிருடன், (mrouda, *réjouir*), surnom de —, Siven, feu qui achève une oblation.

*மிருடானி, (*id.*), Dourgâ femme de மிருடன் ou Siven,

☞*மிருடார்த்தகம், மிருடாலகம்... *V.* மிருஷார்த்தகம்.

*மிருடிகம், (mroudika), cerf.

*மிருடோத்தியம், மிருட்டி, மிருட்டேருகன், *V.* மிருஷோத்தியம்.

*மிருணாலம், (mrounâla), fibres du nénuphar, racine de l'herbe andropogon muricatum.

மிருணலி, (மருணலம்), fibre de —, nénuphar.

*மிருணாலினி, (*id.*), assemblage de fleurs de nénuphar.

*மிருதகம், (மிருதம், ka), cadavres.

*மிருதகாந்தகம், (மிருதகம், அந்தகன்), le destructeur des cadavres, *i. e.* le cheval.

*மிருதங்கம், மிருதங்ககம், (mroud *frapper*, அங்கம், ka), bruit, son, petit —, dou-

ble —, tambour, son, bruit, bambou, la 25e des கலைக்கியானம் ou sciences des Indous i. e. l'art de battre du tambour; மிருதங்கபலம் l'arbre aux fruits gros comme des tambours, i. e. le jaquier.

*மிருதண்டன், (mroutanda), le soleil.

*மிருதபம், (மிருதம், cadavre.

*மிருதபை, (மிருதம், pâ *chérir*), espèce de tôtti, homme de basse caste qui, pour vivre, ramasse les habits des morts, porte les cadavres au bord d'une rivière pour être brûlés, et exécute les criminels.

*மிருதம், 1° (*part. de* mrou *mourir*), la mort, cadavre. 2° (mroudha), combat, bataille. 2° l'arsenic naturel dit அங்கவன், la plante நீர்வள்ளி. 4° P. மித்துரு, ami; மிருதகற்பம் ce qui certifie la mort, insensibilité; — சங்கை appréhension de la mort de quelqu'un; — சஞ்சீவி, — சஞ்சீவினி remède —, prière magique pour ressusciter les morts; — சூதகம் prétendue souillure contractée par la mort: — க்சேதம் mort, trépas; — ஸ்நானம் ablution— bain après le deuil, — les funérailles: — பாஷாணம், — பாஷாணம் l'arsenic naturel dit அங்கவன்; — மத்தம் l'animal friand de cadavres, i. e. le renard ou le chacal; — வற்சை femme dont l'enfant est mort, vache dont le veau —, femelle dont le petit est mort.

*மிருதரம், (mroudâkara), amusement, passe-temps.

*மிருதாகரம், (mroudâkara), la foudre.

*மிருதாண்டன், (மிருதம், அண்டம்), le soleil.

*மிருதாமதம், (mroutâmana), vitriol bleu.

மிருதாரசிங்கி, (மிருதம், ஆரம்), espèce d'arsenic composé dit சயம் et சிங்கி, nom d'une plante, litharge, oxide demi vitrifié de plomb.

*மிருதி, 1° (mrouti), la mort. 2° P. ஸ்மிருதி, code de loi, mémoire, souvenir.

*மிருதிமதலங்காரம், (smroutimat *remémoratif*, அலங்காரம்), monument remémoratif, figure de pensée qui rappelle quelque chose à la mémoire, V. நினைப்பணி.

*மிருதினி, (மிருதை, ini), bonne terre.

*மிருது, (mroudou), douceur, — au toucher, poli, délicatesse, chose émoussée, tendre, molle, mansuétude, douceur, gentillesse, urbanité, amabilité, bonté, lenteur: — கமனை l'oie —, le cygne à la marche douce; — த்துவம் douceur: — நக்ஷத்திரம் étoile douce ou bénigne, — faible, qui paraît faiblement; — பாஷிதம், — பாஷிதம் douces paroles, doux langage; — பாணி qui a la main douce; — புஷ்பம் fleur délicate, l'arbre சிரீஷம்; — மூர்த்தம், P. மிருத்து மூர்த்தம் moment de la mort; ரோமவான், — ரோமகம் (உரோமம், உரோமம், ka), le lièvre au doux poil; — வாதம் doux zéphir, vent doux, — léger du midi.

*மிருதுதை, (மிருது), douceur.

மிருதுவு, P. மிருது douceur: மிருதுவாய் doucement, délicatement, poliment, bénignement, honnêtement, avec bonté; — மிருதுவான doux, tendre, mou, délicat, poli, civil, gracieux.

*மிருதுன்னகம், (mroudounnaka), or.

*மிருதூற்பலம், (மிருது, உற்பலம்), nénuphar bleu.

*மிருதை, (mroudâ), terre, terrain, argile.

*மிருதோற்பவம், (மிருதம், உற்பவம்), océan, mer.

*மிருத்தஞ்சயன், P. மிருத்தியுஞ்சயன்.

*மிருத்திகை, (mrouttikâ), terre, sol, argile, terre odoriférante.

*மிருத்தியம், (மிருத்து, ya), terre.

*மிருத்தியு, (mroutyou), la mort, Yamen, prétendu dieu de la mort: — குதி crabe; — நாசகம் mercure ou vif-argent; — புஷ்பம், — புட்பம் canne à sucre qui meurt après avoir fleuri; — பலம் le fruit mortel, espèce de fruit vénéneux; — பலி, — பலை le bananier qui meurt après avoir porté des fruits — பங்குரகம் (பங்குரம் *courbure*, ka), tambour funèbre; — மிருத்தியம் la servante de la mort, i. e. la maladie; — வஞ்சனன், V. மிருத்துவஞ்சனன்; — வீசம், V. மிருத்துவீசம்.

*மிருத்தியுஞ்சயன், (மிருத்தியு, ஞ், சயம்), le vainqueur de la mort, i. e. Jesus-Christ, le vainqueur de Yamen, i. e. Siven.

*மிருத்திகை, (mroudvikâ), vigne, raisin.

*மிருத்து, 1° (mroud), terre, sol, argile, terre odoriférante 2° P. மிருத்தியு, la mort, Yamen, prétendu dieu de la mort; — கரன் celui qui travaille l'argile, le potier; — காரகன், — க்கிரகம் astre qu'on prétend causer la mort; — க்கிரகநிலை, V. மிருத்துநிலை; — சாந்தி sacrifice pour éloigner une mort funeste; — சூதகம் prétendue souillure causée par la mort; — குதி crabe; — நாசகம், — நாசனம் ce qui tue la mort, mercure ou vif-argent; — நிலை place de l'astre funeste qui cause la mort; — பங்குரகம், — வங்குரகம், (பங்குரம் *courbure*, ka), tambour funèbre; — பயம் crainte de la mort; — பாண்டம் vase de

terre ; — மூர்த்தம் moment de la mort ; — வஞ்சனன் celui qui a trompé Yamen ou la mort, *i. e.* Siven ; — வீசம் le bambou qui meurt après avoir donné sa graine.

*மிருத்துஞ்சயம், (மிருத்து, ஞ், சயம்), victoire sur la mort, prière pour détourner la mort.

*மிருத்துஞ்சயன், (மிருத்துஞ்சயம்), *V.* மிருத்தியுஞ்சயன்.

*மிருத்துவங்கம், (மிருது, அங்கம்), corps délicat.

*மிருத்துவங்கி, (மிருத்துவங்கம்), femme délicate.

*மிருத்துவி, மிருத்துவீகை, (mroudvi, vikâ), raisin.

*மிருணாளம், *P.* மிருணாளம், tige de nénuphar (avec ses fibres).

*மிலனம், மிலிதம், (milana, — lita), mélange, association, rencontre.

மிலாகத்து, (*arabe*), rencontre, réunion, entrevue, introduction.

மிலாங்கலி, la plante செங்காந்தள்.

மிலாந்தி, *gér. et n v. du suiv.* homme qui regarde d'un air effrayé, — effaré.

மிலாந்துகிறது, ந்தினேன், ந்துவேன், ந்து, ந, *v. n.* மிலாந்துதல், *n v.* regarder d'un air triste, — effrayé, effaré, troublé.

மிலாரடி, *V.* மலாரடி.

மிலாறு, *gén.* மிலாற்றின், baguette, verge, houssine, gaule, menues branches, menu bois ; — கொண்டுவீசுகிறது prendre et brandir —, s'amuser à brandir une houssine, houssiner, *ou* மிலாற்றாலேயடிக்கிறது rosser à coups —, battre de verges, donner une rossée.

*மிலேச்சம், (mlêtchtchha), *ou* மிலேச்சதேசம், — மண்டலம் pays étrangers, — des barbares, — situés autour — sur les bords ou en dehors de l'Inde, pays au nord de la rivière சரச்சுவதி et habités par des peuples d'une religion et d'une langue différentes de celle des Aryas ou Brahmanes, pays des Mahométans et autres peuples : மிலேச்சகந்தகம், — கந்தம் ail, oignon, *litt.* racine des pays barbares ; — சாதி caste ou nation barbare, — étrangère ; — ஸ்திரீ femme barbare ; — த்தனம் caractère barbare, grossièreté, ignorance ; — முகம் cuivre, *V.* மிலேச்சாசியம் ; — வாக்கு dialecte barbare.

*மிலேச்சன், *pl.* மிலேச்சர், (*id.*), barbare, étranger, habitant des pays barbares, — hors de l'Inde, Mahométan ou Sônaguen, வேடன் *ou* chasseur, ignorant, homme stupide, vil, chassé de caste. Les tribus ou peuples que Manou comprend sous le nom de Nilêtcha ou barbares, et qu'il dit être des Kchatriyas dégradés, sont les peuples qui bornent l'Inde au nord et au sud, et autant qu'on peut s'en rapporter aux recherches modernes et à la similitude de noms, ce sont les suivants : les Paoundrakas பௌண்டிரகர், peuples des provinces qui bordent le Bengale et le Bâhar au sud du Gange ; les Odras ஒட்டிரர் au nord d'Orissa ; les Drâviras திராவிடர் au sud de la presqu'île, comprenant les 5 langues suivantes le Tamoul, le Têlinga, le Canara, le Mahratte et le Guzeratte ; les Kambodjas காம்போசர், peuple de l'Arachosie ; les Yavanas யவனர் *i. e.* les Grecs ou Bactriens ; les Sakas சகர், Saces ou Scythes ; les Pâravas பாரவர், peuples de la Paropamise ; les Pahlavas பலவர், anciens Persants qui parlaient le pehlvi ; les Tchinas சீனர், les Chinois ; les Kirâtas கிராதர், montagnards habitants les monts Himalaya ; les Daradas தரதர், habitants des montagnes de Cachemire au dessus de Péchaver ; les Khasas கசர், Schuthi ou Chasas montagnards du nord de l'Inde.

*மிலேச்சாசம், (மிலேச்சம், asa *manger*) la nourriture des barbares ou des étrangers, le froment.

மிலேச்சாசியம், (*id.* ஆசியம்), ce qui a l'air ou la couleur des barbares, *i. e.* le cuivre, (allusion aux envahisseurs grecs et mahométants).

*மிலேச்சி, *f. de* மிலேச்சன், femme étrangère, — de caste barbare, mahométane.

*மிலேச்சிதம், (மிலேச்சம், ita), langage barbare, incorrect, barbarisme langue étrangère au sanscrit et à ses dialectes.

மிலைகிறது, லைந்தேன், லைவேன், லை, லைய, *v. a.* மிலைதல், *n. v.* s'habiller, se vêtir, s'orner, — de fleurs, écrire.

மிலைச்சுகிறது, ச்சினேன், ச்சுவேன், ச்சு, ச்ச, *v. a. et n. et* மிலைச்சல் *ou* மிலைச்சுதல், *n. v.* vêtir, orner, mettre, se revêtir de, s'orner.

மில்கதில்திம்ரார், (*arabe*), droit de propriété continuel ou à perpétuité.

மிழலை, *P.* மழலை, mot —, langage enfantin, mot balbutié, — prononcé imparfaitement.

மிழற்றல், *opt. et n. v. de* மிழற்றுகிறது parole, son inarticulé, bruit confus de paroles, *V.* மிழலை.

மிழற்றுகிறது, ற்றினேன், ற்றுவேன், ற்று, ற்ற, *v. a.* மிழற்றுகிறது, *n. v.* parler, dire, babiller, — ou parler comme un petit enfant, balbutier.

மிழி, *P.* விழி, prunelle de l'œil.

மிழிக்கிறது, *P.* *விழிக்கிறது*, ouvrir les yeux, se réveiller, *regarder*, *ouvrir de* grands yeux d'admiration ou d'étonnement *ஒருத்தன்முகத்திலே* — arrêter les yeux sur quelqu'un, en attendre quelque chose *மிழித்துக்கொள்ளுகிறது* s'éveiller, ouvrir les yeux; *மிழித்திருக்கிறது* être éveillé. avoir les yeux ouverts; *என்முகத்திலேமிழிக்கவேண்டாம்* ne te presente pas devant moi, n'attends rien de moi.

மிழித்தல், *மிழிப்பு*, *n. v. du préc.* réveil, ouvrir les yeux, regard fixe, insomnie, veille.

மிழிப்பாட்டம், (*மிழிப்பு*, *ஆட்டம்*), stupeur, regards étonnés.

மிழுங்கல், *மிழுங்குதல்*, *n. v. de*

மிழுங்குகிறது, *P.* *விழுங்குகிறது*, avaler, engloutir, manger gloutonnement.

மிளகரணை, (*மிளகு*, *அரணை*), la plante scopolia aculeata.

மிளகறையன், (*id.* *அறை*), espèce de toile.

மிளகாணம், (*மிளகு*, *ஆணம்*), sauce au poivre, bouillon —, eau poivrée.

மிளகாய், *P.* *மிளகுகாய்*, piment, poivre de Guinée ou poivre long, — rouge, capsicum annuum: — *ச்சக்களத்தி* la plante vinea pusilla; — *ப்புள்* nom d'un oiseau

மிளகு, poivre, piper nigrum: — *காய்* le piment dit *மிளகாய்*; — *க்கோட்டை* paquet de grains de poivre; — *சம்பா* espèce de riz qui ressemble un peu au poivre; — *சாதம்* riz assaisonné au poivre; — *சாறு*, — *நீர்* bouillon —, eau poivrée, eau de poivre; — *தக்காளி* espèce de *தக்காளி*; — *இசி* espèce de petite vérole; — *மணி* grain de poivre; — *மாறி* marchand qui troque du poivre pour des ustensiles brisés de bronze, du cuivre, de plomb...

மிளப்பு, giroflier.

மிளிர், lumière, splendeur, grandeur, *n. v. imp. et part. de*

மிளிர்கிறது, *ர்க்தேன்*, *ர்வேன்*, *ர்*, *ர*, *v. n.* *மிளிரல் et மிளிர்தல்*, *n. v.* briller, resplendir, luire, grandir, être grand.

மிளிர்வு, *n. v. du préc.* brillant, splendeur, éclat, lumière.

மிளிறு, ours.

மிறல், grandeur.

மிருண்டி, *P.* *மிருகாண்டி*, homme grossier, brutal, semblable à une bête.

மிறிதார்சிங்கி. *மிறுதாறுசிங்கி*, l'arsenic dit *மிருதாரசிங்கி*.

**மிறுகம்*, *P.* *மிருகம்*, animal, bête.

மிறுங்கம், la plante *கையாந்தகரை*,

மிறுசீரம், l'arbre *இலாமிச்சை*.

மிறுது, la plante *சமுத்திராப்பச்சை*.

மிறுதுபலா, l'abrisseau *செல்வி*.

**மிறுதுபுஷ்பம்*, *P.* *மிருதுபுஷ்பம்*, l'arbre *வாகை*.

மிறுத்தாலகம், l'arbrisseau légumineux *துவரை*.

**மிறுத்திகம்*, *P.* *மிருத்திகை*, vigne, raisin.

மிறை, *crainte*, *peur*, *trouble*, perplexité, peine, faute, *n. v. et imp. de மிறைக்கிறது*: — *க்கவி* vers difficiles, — qui forment des figures de fantaisie, *V.* *சித்திரக்கவி*.

மிறைக்கிறது, *றைத்தேன்*, *றைப்பேன்*, *றை*, *றைக்க*, *n. v.* *மிறைத்தல்*, *n. v.* s'affliger, se troubler, craindre, être peiné, affligé, troublé, dans le malheur, souffrir, s'efforcer.

மினக்கேடு, *P.* *வினைக்கேடு* perte de temps, (par suite d'un travail arrêté...), temps mal employé, peine perdue, travail inutile.

மினவுகிறது, *வினேன்*, *வுவேன்*, *வு*, *வ*, *v. a* *P.* *வினவுகிறது*, visiter, rendre une visite saluer.

மினவல், *மினவுதல்*, *n. v. du préc.* visite, salut: *மினவுதல்திருநாள்* la fête de la Visitation.

மினுஹா, déduction.

மினுக்கம், *n. v. de மினுங்குகிறது*, lumière, éclat, splendeur, lustre.

மினுக்கல், *opt. et n. v. de மினுக்குகிறது*.

மினுக்கு splendeur, lustre, éclat, ornement, poli, vernis, *n. v. imp. et part. du suiv.*: — *ப்பசை* colle des tisserands; *மினுக்கிடுகிறது*, *ou*

மினுக்குகிறது, *sync.* *மினுக்கிறது*, *க்கினேன்*, *க்குவேன்*, *க்கு*, *க்க*, *v. a.* *மினுக்குதல்*, *n. v.* polir, vernir, lustrer, rendre brillant, faire briller, donner le poli, — lustre, orner: *மினுக்கிக்கொள்ளுகிறது* s'orner, se parer, se rendre brillant; — *வைக்கிறது* polir, vernir, lustrer, rendre brillant; *தன்மேனியைமினுக்குதல் சவத்துக்கொப்பனைசெய்தல்* orner ou soigner trop son corps, c'est parer un cadavre.

மினுக்கெண்ணெய், (*மினுக்கு*, *எண்ணெய்*), vernis, huile pour vernir.

மினுங்கு, *imp. et part du suiv.*: — *பொழுது*, — *வாரப்பொழுது* soirée, déclin du soleil, — du jour.

மினுங்குகிறது, *sync.* *மினுங்கிறது*, *கினேன்*, *குவேன்*, *கு*, *க*, *v. n. de மினுக்குகிறது*, *மினுங்கல்*, *மினுங்குதல்*, *n. v. et மினுங்கியிருக்கிறது*, être brillant, poli, lustré, verni, briller, resplendir, étinceler.

மினுமினுக்கிறது, னுக்தேன், னுப்பேன், னு, னுக்க, v. n. (மினுங்குகிறது redoublé), briller, scintiller, éblouir, pétiller, étinceler.

மினுமினுத்தல், மினுமினுப்பு, n. v. du préc. éclat, brillant, scintillation, pétillement, étincelle: மினுமினுப்பாயிருக்கிறது briller, scintiller, être éblouissant.

மினை, P. வினை: — கெடுகிறது perdre sa peine, perdre son temps; — க்கேடு, V. மினைக்கேடு.

மின், lumière, éclat, chose brillante, étincelante, éclair, jeune —, femme, jeune fille, n. v. imp. et part. de மின்னுகிறது, மின்னுக்கெல்லாம் பின்னுக்குமழை après tous les éclairs vient la pluie; — மாலை guirlande ou suite d'éclairs; — வெட்டுகிறது reluire; — வெட்டுப்புழு ver luisant.

மின்கச்சோதம், மின்மினி, மின்மினிப்பூச்சி, (மின் répété), mouche luisante, ver luisant: சூரியப்பிரகாசத்தின்முன்னே மின்மினிப்பூச்சி விளங்கமாட்டாது le ver luisant ne brille pas à la clarté du soleil, un faux savant ne brille pas devant un homme vraiment instruit.

மின்னல், opt. et n. v. de மின்னுகிறது, éclair, éclat, — subit et peu durable, chose luisante, splendeur, pièce de monnaie nouvelle et brillante: — மின்னுகிறது lancer —, faire des éclairs, éclairer, briller, reluire; — வெளிச்சம் lumière des éclairs; மின்னல்கனைசெய்வுகிறது lancer des éclairs; மின்னற்கொடி, éclat des éclairs, V. மின்மாலை, மின்னற்காலுகிறது lancer des éclairs; மின்னற்றகுக்கு, (தகுக்கு), sable brillant, — mêlé de plomb.

மின்னாமல், gér. nég. de மின்னுகிறது: — இடிக்கிறது la foudre tomber sans éclairs, punir sans avertir, — avant d'accuser.

மின்னாள், (மின், ஆள்), jolie —, belle femme, celle qui brille comme un éclair.

மின்னி, 1° gér. de மின்னுகிறது. 2° la plante காக்கணம் à fleurs bleues ou noires, ou — ப்பயறு espèce de plante légumineuse.

மின்னுகிறது, ன்னினேன், ன்னுவேன், ன்னு ou ன், ன்ன, v. n. (மின்), மின்னுதல் n. v. e. மின்னிக்கொண்டிருக்கிறது, briller lancer —, faire des éclairs, éclairer, étinceler, reluire, pétiller; மின்னிமின்னியிடிக்கிறது tonner avec des éclairs continuels மின்னியார்க்கிறது éclairer et tonner, faire des éclairs et du tonnerre; மின்னுகிறதெல்லாம்பொன்னுமல்ல tout ce qui brille n'est pas d'or.

மின்னெறிகிறது, (மின்), lancer des éclairs.

மீ

மீ, 1° lettre syllabique composée de ம் et de ஈ, mî long. 2° air, atmosphère, région aérienne, hauteur, élévation, dessus, sur.

மீகண், (மீ, கண்), lieu supérieur, dessus, — d'un lieu.

மீகாமன், மீகான், pilote, patron de navire, timonier; — இல்லாமரக்கலமோடாது un navire ne marche point sans pilote, une affaire ne marche pas sans agent ou sans quelqu'un pour la conduire.

மீகை, l'arbrisseau புலித்தொடக்கி.

மீக்குவம், l'arbre மருதமரம்.

மீக்கூருகிறது, (மீ), croître, s'accroître, augmenter: மீக்கூர்தல் accroissement, augmentation.

மீக்கூறல், opt. et n. v. de மீக்கூறுகிறது, louange, célébration.

மீக்கூறு, n. v. imp. et part. du suiv. louange, éloge.

மீக்கூறுகிறது, (மீ), louer, célébrer, applaudir.

மீக்கூற்று, (id.), louange, éloge.

மீக்கோள், (id.), montée, action de monter, élévation, victoire, soutien, présomption, arrogance, couverture, habit de dessus, manteau.

மீசரம், (மீ), chose supérieure, préférable: இந்தத்தானியம் — ஆயிருக்கிறது cette espèce de grains est meilleure, — d'une qualité supérieure.

மீசாடுகிறது (மீசு), semer pardessus, — trob abondamment, gesticuler trop.

மீசு, (மீ), abondance, trop, dessus, pardessus: — பொலி 1re poignée de grains qu'on prend, dessus du monceau de grains; — மீட்கிறது enlever par-dessus; — le dessus; — வைக்கிறது mettre dessus.

மீசுரம், (மீ), grande véhémence, — colère, excès, trop, note élevée.

மீசை, moustache, (dans le sud on dit plutôt வீசை.)

மீச்செலவு, (மீ, செலவு), passer les bornes, — par-dessus, conduite ambitieuse présomption.

மீட்கிறது, மீட்டேன், மீட்பேன், மீள், மீட்க, மீட்கேன் ou மீளேன், nég. v. a. de மீள்கிறது, மீட்குதல், மீட்டல், n. v. rache-

ter, sauver, délivrer, préserver, reprendre ramener, rapporter, retourner, arracher, tirer le poison de la plaie, ôter de l'eau ou du riz de la marmite pour qu'elle ne déborde pas, prendre—, ramasser avec la main (du riz...) : அடிமை — racheter un esclave ; நிரை recouvrer —, ramener le bétail emmené par l'ennemi ; நிரம்பவிருக்கிறதைமீள் ou மீட்டுக்கொள் ôte ce qu'il y a de trop de grains ou d'eau... dans une corbeille ou un vase.

மீட்குதல், மீட்சி, *n. v. du préc.* rachat, rédemption, délivrance, recouvrement, retour: நரகத்திலேமீட்சியில்லை il n'y a point de délivrance *ou* de rédemption dans l'enfer, on n'en revient pas; மீட்சியின்விரி détail du retour, division d'un poème érotique qui comprend plusieurs parties : dans la première l'on annonce à la nourrice que la maîtresse s'est éloignée, et dans la dernière la propre mère apprenant cela interroge un possédé.

மீட்ட, 1° *part. pass. de* மீட்கிறது. 2° *inf. de* மீட்கிறது.

மீட்டல், 1° *n. v. de* மீட்கிறது, rachat, délivrance, rédemption, action de racheter... 2° *n. v. de* மீட்டுகிறது, jouer du luth, chiquenaude.

மீட்டிவிடுகிறது, *P.* மீட்டிவிடுகிறது, *V.* மீட்டுகிறது.

மீட்டு, 1° *gér. de* மீட்கிறது. 2° *imp. et part. de*

மீட்டுகிறது, ட்டினேன், ட்டுவேன், ட்டு, ட்ட, *v. a.* மீட்டுதல், *n. v.* donner une chiquenaude, jouer du luth, pincer de la guitare, tendre la corde d'un arc : மீட்டிப்பார்க்கிறது toucher et essayer les cordes d'un instrument ; — விடுகிறது tendre et accorder les cordes d'instruments.

மீட்டும், (மீட்டு, உம்), de nouveau, de plus, bien qu'on rachette...

மீட்டெடுக்கிறது, (*id.*), racheter, délivrer, enlever la proie, — par en haut.

மீட்பர், மீட்பேர், *n. app. de* மீட்கிறது rédempteur, libérateur, sauver.

மீட்பு, *n. v. de* மீட்கிறது, délivrance, rachat, rédemption, retour.

மீண்ட, *part. parf. de* மீள்கிறது ; மீண்டவன், revenu —, retourné sain et sauf (de la guerre ou d'un voyage), délivré, racheté.

மீண்டு, *gér. du même*, étant retourné,— revenu, ayant ramené... de nouveau, encore : மீண்டிரட்சிக்கிறது racheter, sauver, préserver (du danger...), délivrer ; மீண்டு வருகிறது revenir,—sain et sauf, retourner ; மீண்டுவா reviens ; மீண்டும் de nouveau, encore, de rechef, en outre.

மீதல், *sync. de* மிகுதல், abondance.

மீதி, *sync. de* மிகுதி, surabondance, excès, trop, reste, restant, surplus : மீதியாயிருக்கிறது surabondance, rester, être surabondant, de trop, de reste. 2° courge noire dite கருஞ்சுரை.

மீது, மீதே, மீதிலே, (மீ), dessus, sur, par-dessus : என்மீதிரங்கும் ayez pitié de moi ; தலையின்மீதில் sur la tête.

மீதுந்து, l'arbre நெல்லி.

மீதுரை, (மீது உரை), répétition, tautologie.

மீதூண், (*id.* ஊண்), excès de nourriture, gloutonnerie : — விரும்பேல் n'aime pas la gloutonnerie.

மீதூர்கிறது, ர்ந்தேன், ர்வேன், ர், ர, *v. n.* (மீது, ஊர்கிறது), se serrer, se presser, être pressé, serré, à l'étroit, en foule.

மீதூர்தல், *n. v. du préc.* presse, resserrement, foule.

மீதே, (மீது, ஏ), மீது.

மீத்தியாணம், cérémonie en l'honneur des ancêtres dite தருப்பணம்.

மீத்தோல், மீந்தோல், (மீ, தோல்), cuticule, épiderme, peau de dessus.

மீந்திருக்கிறது, *sync. de* மிகுந்திருக்கிறது, surabonder, rester, être surabondant, de reste de trop.

*மீமாஞ்சை, (mîmânsa), une des 6 sectes dites புறச்சமயம், la philosophie mîmânsa, système de philosophie indoue qui se divise en 2 parties nommées பூர்வமீமாஞ்சை et உத்தரமீமாஞ்சை, *V. au mot* சாஸ்திரம், (le பூர்வமீமாஞ்சை explique le கருமகாண்டம் ou la partie pratique des vêdas et le உத்தரமீமாஞ்சை le ஞானகாண்டம் *i. e.* la partie spirituelle ou théologique des vêdas), connaissance de la vérité par preuves ou témoignage.

மீமிசை, (மீ, மிசை), dessus, sur, par-dessus, de plus, en plus : — ச்சொல் mot superflu, pléonasme, réunion de plusieurs mots qui ont le même sens, *v. g.* இடைநடு le milieu, நாகிளங்கன்று jeune veau, ஒருசந்தியுபவாசம் jeûne.

*மீரம், (mira), mer, océan.

மீராசு, utilité, avantage.

*மீலனம், (mîlana), clignement des yeux, clin d'œil.

மீருகிறது, மீர்ந்திருக்கிறது, *V.* மீந்திருக்கிறது.

மீள, *inf. de* மீள்கிறது, *adv. ou* மீளவும் de nouveau, de rechef, encore.

மீளல், *opt. et n. v. du même.* tour, tournée, retour.

மீளா, மீளாத, *part. nég. de* மீள்கிறது *et de* மீட்கிறது dont on —, qui ne revient

pas, qui ne change pas, ne guérit pas, incurable : மீளாக்கதி, — பேரின்பம் l'éternelle et inaltérable félicité du paradis ; — நரகம் l'enfer dont on ne revient pas, qui ne finit pas, — நரகத்துக்காளாவாய் tu deviendras digne de l'enfer éternel ; மீளாத வியாதி maladie incurable.

மீளி, roi, héros, brave, homme vaillant, fort, chef d'un pays désert, Yamen prétendu roi des morts, les grands, les hommes distingués, grandeur, force.

மீளிமை, (மீளி), force, bravoure.

மீளுகிறது ou மீள்கிறது, மீண்டேன், மீளுவேன் ou மீள்வேன், மீளு ou மீள், மீள, *v. n. et a.* மீளேன், *nég.* மீளுதல், *n. v.* tourner, faire un tour, revenir, retourner, être guéri, sauvé, délivrer, racheter, sauver, enlever : அதுமீளாது cela est incurable; வியாதிமீளும் la maladie guérira, est guérissable ; பாம்புகடித்து மீண்டது la morsure du serpent est guérie, *V.* மீண்டு.

மீள்விக்கிறது, *v. caus. du préc.* faire revenir, — retourner, — racheter.

மீறல், மீறுதல், *n. v. de*

மீறுகிறது, றினேன், றுவேன், று, ற, 1° *v. a.* violer, transgresser, enfreindre, désobéir. 2° *v. n.* (au sud de l'Inde), abonder, surabonder, rester, être des reste, de surplus, s'élever, s'enorgueillir, surpasser, exceller : மீறித்திரிகிறது désobéir et rôder çà et là, se conduire d'une manière désobéissante, vivre sans règle, courir en désordre de côté et d'autre : — நடக்கிறது aller contre les ordres, transgresser, désobéir — ப்போகிறது transgresser, désobéir, s'élever, devenir haut, hautain, fier, — யிருக்கிறது avoir transgressé, — désobéi, être orgueilleux, désobéissant; என்கட்டளைமீறிப்போனாய் tu as violé mon commandement; மீறினதுபத்துபணம் il y a 10 fanons de reste; நம்மினும்மீறினான் il s'est élevé au-dessus de nous.

மீனங்கம், (மீன், அங்கம்), os ou arête de poisson.

மீனஞ்சு, (மீன், நஞ்சு), le poison des poissons, la plante crotalaria paniculata, qui tue les poissons, charbon, — ardent.

*மீனம், (mina), poisson, le signe des poissons : மீனகேதனன், — க்கொடியோன், — க்கொடியுடையவன் celui qui a un poisson sur sa bannière, *i. e.* Kâmen, et le roi de Maduré ou les rois பாண்டியர் ; — ச்சனி Saturne dans le signe des Poissons, ce qui est regardé comme de mauvais augure ; — மாதம் le mois des Poissons, — où le soleil se trouve dans le signe des Poisson, *i. e.* le mois de பங்குனி ou mars ; — ராசி, — இராசி le signe des Poissons.

மீனம்பர், மீனம்பல், (மீன், அம்பர்), ambre gris.

*மீனரம், (minara), monstre marin, le requin ou le crocodile.

*மீனரங்கன், (mînaranga), martin-pêcheur.

மீனவன், (மீன், அவன்), le roi Pândien, — du Maduré qui avait un poisson sur sa bannière.

*மீனாக்ஷி, மீனாட்சி, (மீனம், அக்ஷம்), celle qui a des yeux de poisson, 1° la fille de Koubêren, 2° la prétendue déesse tutélaire de Maduré. D'après les திருவிளையாடல், c'était Parvadi incarnée sous le nom de தடாதகை (l'invincible), comme fille du roi de Maduré மலயத்துவசபாண்டியன், auquel elle succéda faute d'héritier mâle ; elle épousa Siven, qui vint régner à Maduré sous le nom de சொக்கநாதன் ou de சுந்தரேசுவரன் ou சுந்தரபாண்டியன் et fut mère de Soupramanien qui s'incarna, au dire des Indous, sous le nom உக்கிரமபாண்டியன். 3° n. pr. de bien des femmes payennes.

மீனாய், 1° (மீன், நாய்), chien-poisson, *i. e.* lièvre, loutre, 2° (*id.* ஆய்), en poisson.

மீனாலயம், (மீன்), la demeure des poissons, *i. e.* la mer.

மீனிலா, (மீன், நிலா), clarté des étoiles.

மீனுயர்த்தவன், மீனுயர்த்தோன், மீனுறுகொடியுயர்த்தோன், (மீன்), celui qui a levé l'étendard du poisson, *i. e.* Kâmen ou le roi பாண்டியன்.

மீனெரிஞ்சான், (மீன்), la plante மீனஞ்சு.

மீனெறி, (*id.*), martin-pêcheur.

மீனேறு, (*id.*), le monstre marin மகரம், requin, — cornu, le roi des poissons.

மீன், 1° (மின்னுகிறது), étoile, la 24me constellation dite சித்திரை. 2° (மீனம்), poisson, le monstre marin மகரம், requin, tambour des côtes maritimes, ou des terrains salés; — கடை marché aux poissons: — குஞ்சு frétin, petit poisson, — des poissons ; — கரு frai de poisson ; — குத்தகை ferme des poissons, — de la pêche des poissons ; — குத்தி, — குத்திப்புள், — கொத்தி, — கொத்திக்குருவி martin-pêcheur, alcyon ; — கூடு nasse, panier à prendre des poissons ; — கொடியோன், *V.* மீனக்கொடியோன் ; — கொல்லி, — கொள்ளி la plante மீனஞ்சு qui tue les poissons ; — செதள் écaille de poissons ; — சிறகு, — செட்டை nageoire de poisson ; — சினை œufs ou frai —, graisse de poisson ; — சுவை goût de poisson, la 14me

constellation dite சித்திரை ; — சிலாம்பு,— செதிள், — செதில், — செதின், — செலு écaille de poisson ; —தலைவாளம் arête—, os de poisson ; — திர்வை impôt sur les poissons ; — நாற்றம் odeur de poisson ; — படுகிறது le poisson se prendre dans les filets...; — படவில்லை le poisson ne s'est pas pris, on n'a point pris de poissons ; — பாடு prise de poissons, coup de filet, bonne pêche ; — பறி nasse, panier à prendre du poisson — பிடி pêche, prise de poissons ; —பிடிகாரன் pêcheur ; — பிடிக்கிறது prendre du poisson, pêcher : — பிடிதுறை pêcherie, endroit pour pêcher, — où l'ont prend du poisson : — பிரால், — பிளால், — புறமுள் écaille de poisson ; — பீலி bijou en forme du poisson, V. கெண்டைப்பீலி : — மடு étang poissonneux : — மலம் ambre gris :—முள், —முள்ளு os ou arête de poisson ; — முள்ளரிகிறது ôter les arêtes des poissons ; — விற்போன் marchand de poissons ; — விற்பவள் marchande de poissons ; — வேட்டை chasse aux poissons, i. e. pêche ; — வேட்டையாடுகிறது pêcher, — à la ligne.

மு

மு. 1° lettre syllabique composée de ம் et de உ, mou bref. 2° P. மூன்று, trois, dans les mots composés. Si le mot auquel il se joint commence par une consonne on la double. Ex. முக்கால் trois quarts. S'il commence par une voyelle on intercalle un double வ euphonique. Ex. முவ்வுலகு les trois mondes. 3°* (mou), lien, emprisonnement, béatitude finale, bûcher funèbre.

முக, 1° adj de முகம். 2° imp. de முகக்கிறது, கந்தேன், கப்பேன், க, கக்க, v. a. முகத்தல், n. v. 1° puisser, tirer, de l'eau, mesurer. 2° P. முகருகிறது. flairer, sentir (par l'odorat) : ஆழவமுக்கிமுகப்பினும் ஆழ்கடல்நாழி முகவாதுநானாழி quand on puiserait dans la mer profonde en enfonçant profondément la mesure, on n'en retirera pas 4 mesures d'eau, vous ne recevrez de la divine providence que selon la capacité de vos mérites ou la mesure qu'elle vous a départie.

*முகசம், (முகம்,சம்), chose née dans la bouche, dent.

*முகசன், (id. சன்), celui qu'on dit né de la figure de Brama, i. e. le brame.

முகடி, la prétendue déesse de l'infortune dite மூதேவி, pauvreté, misère, infortune.

முகடு, gén. முகட்டின் obl. முகட்டு, comble —, faîte du toit d'une maison, sommet, — de montagne, zénith, le point le plus élevé, longue poutre qui croise les murs d'une maison et sort en dehors : முகட்டுக்கொச்சியார் la prétendue déesse du sommet de la maison ; — ப்பூச்சி insecte qui se loge dans le toit, i. e. punaise : — வளை pièce de bois ou poutre assujettie au haut des chevrons pour les tenir à la distance convenable ; — வரி taxe sur les maisons.

முகடோடி, (முகடு, ஓடி), longueur du faîte d'une maison.

முகட்டோடு, (id. ஓடு), tuile faîtière.

முகதா, முகதாவு, (முகம்,) présence, devant la face, vis-à-vis : முகதாவிலே devant, en présence de ; பைத்தியக்காரனுடைய முகதாவுக் கிடைந்துபோ retire-toi de devant un fou, évite la présence d'un fou.

முகத்த, முகத்தவன், முகத்தவள், part. et. n. app. du குறிப்புவினை de முகம், qui a un visage, qui a devant.

முகத்தல். n. v. de முகக்கிறது, action de puiser, de sentir, mesure de capacité, mesurage : — அளவு, — அளவை mesure de capacité, mesurage (des liquides et des grains) : — அளவையாகுபெயர் le nom de la mesure appliqué à l'objet mesuré comme un boisseau de blé, un padi de lait.

முகத்தறிய, (முகத்து obl. de முகம், அறிய), pour connaître au visage, la face en bas, — contre terre.

முகத்தான், m. முகத்தாள், f. முகத்தி, f. n. app. de முகம், qui un visage, v. g. யானைமுகத்தான் celui qui a un visage d'éléphant, i. e. Poulléyar : அமிர்தகிரணமுகத்தி celle dont le visage lance des rayons d'ambroisie, la Ste, Vierge.

முகத்திடு, (முகத்து, இடு), couvrir le visage ou le cadavre d'une toile, ensevelir, ce qui est une des cérémonies funèbres.

*முகந்தகம், (moukadaka), oignon.

முகப்பு, 1° (முகம்), façade, frontispice, le devant, perron, porche (d'un édifice), devant, commencement, tête (d'un livre), appui. 2° n. v. de முகக்கிறது, action de puiser, de sentir : முகப்பிலே sur le devant, au frontispice ; பருவின்முகப்பு tête —, orifice d'un furoncle.

முகமன், (முகம்), civilité, politesse,

complaisance, urbanité, flatterie, respect humain; — சொல், — வார்த்தை paroles flatteuses, — de politesse, flatterie.

முகமல், முகமால், (*ind.*), velours.

முகமாட்டம், (*id.* ஆட்டம்), civilité, flatterie, partialité.

முக்முகெனல், son imitatif du —, bruit du bourdonnement des abeilles, du glouglou d'une bouteille, du bouillonnement de l'eau..., mot —, son répété; முகமுகென்கிறது imiter —, faire ce bruit, bourdonner; வெந்நீர்முகமுகென்று பொங்குகிறது l'eau chaude bouillonner avec bruit, — en faisant mougamouga; தேனீ முகமுகென் றெழும்புகிறது les abeilles s'élever ou s'envoler en bourdonnant.

*முகம், (moukha), face, visage, bouche, bec d'oiseau, orifice, entrée —, porte d'une maison, tête —, orifice ou pointe d'un furoncle, devant, frontispice, façade, commencement, moyen, expédient, commencement —, ouverture d'un drame, prologue, son, les védas, le principal, lieu, place, côté, réunion, apparence, état d'une chose, air, mine, contenance, perspective, vue, aspect: முகம்-விசு, 14 différentes attitudes de la tête ou de la figure qui indiquent les diverses émotions de l'âme, comme la fatigue, le plaisir, la peine, le dégoût etc... les voici: அஞ்சிதம் branlement de tête, penchement de la tête sur les épaules par lassitude ou abattement; அதோமுகம், tête baissée en bas, regards baissés à terre; ஆகம்பிதம் signe de tête de haut en bas pour marquer l'approbation...; பிரகம்பிதம் petite agitation de tête pour marquer l'étonnement. 5° ஆலோலி தம் visage joyeux et épanoui par la joie pour appeler quelqu'un; உலோலிதம் penchement de la tête sur une épaule avec un air pensif; உத்துவாகிதம் visage qui regarde en haut; சமம் ou சமமுகம் tête immobile par méditation; சௌந்தரம் ou சௌந்தரமுகம் visage beau et épanoui par une joie entière. 10° துதம் ou துதமுகம் mouvement de tête à droite pour refuser; விதுதமுகம் mouvement de —, secouer la tête pour montrer le déplaisir, l'aversion ou le dégoût (*v. g.* de la nourriture, des ornements...); பராவிருத்தம் ou பராவிருத்தமுகம் visage détourné pour refuser ou par aversion; பரிவாகிதம் ou பரிவாகிதமுகம் visage détourné par dédain, pencher la tête d'un côté par arrogance et l'agiter un peu en tournant. 14° திரச்சீனம் ou திரச்சீனமுகம் visage de travers, détourner ou agiter la tête de honte; சிறீ ou ஸ்ரீ —, *V.* திருமுகம்; படைமுகம் le devant —, le front d'une armée, ordre de bataille; முகம் அதைப்பாயிருக்கிறது la figure être enflée; — அறிகிறது faire connaissance, connaître les personnes, ou la face des choses; — அறியாததேசம் pays étranger, — où l'on n'a pas de connaissance; — அறியாமை ne pas connaître les personnes, manque de connaissance, chose inconnue, — étrangère, — extérieure, distance; — ஆட்டம் complaisance, civilité, flatterie, partialité; — ஆட்டம்பார்க்கிறது faire acception de personnes, flatter; — ஒட்டுகிறது, *litt.* réunir les visages s'unir, se joindre, se montrer affable; — கருகுகிறது le visage se rembrunir, — se noircir; — கவிழ்கிறது baisser la tête, être honteux, confus; — காட்டுகிறது montrer son visage, se montrer, paraître; — குப்புறவிழுகிறது, — குப்புறுகிறது se prosterner—, tomber la face contre terre: — குப்புற la face contre terre; — சுருவுகிறது le visage se refrogner, avoir l'air triste, mécontent; — கொடுக்கிறது montrer un air affable, donner une audience favorable, traiter avec bonté, avec indulgence, s'unir, agréer; பிள்ளைக்கு—கொடாதே ne montrez pas trop d'indulgence à un enfant; — கொள்ளுகிறது un furoncle prendre une forme, se former en pointe pour crever; —கோடுகிறது,—கோணுகிறது,—கோணிப் போகிறது le visage se refrogner,— se détourner, s'attrister, être mécontent; — கோணியிருக்கிறது le visage être refrogné, chagrin, avoir l'air irrité, mécontent, mal disposé; — சின்னம் போகிறது le visage devenir confus, avoir l'air —, être tout honteux: — சுண்டுகிறது le visage —, se refrogner, — se rembrunir, prendre un air refrogné, sombre, triste: — சுண்டியிருக்கிறது ou சுகொண்டிருக்கிறது avoir l'air refrogné, — sombre, triste, de mauvaise humeur, être confus: — சுளிக்கிறது prendre un air refrogné, colère, mécontent, se rechigner; — சூம்பிப்போகிறது la figure devenir blême, pâle de tristesse ou de maladie; — செத்துப்போகிறது le visage être défait, avoir la mine d'un mort, être honteux, confus, d'une pâleur mortelle: — செய்கிறது un furoncle s'arrondir, mûrir; — செல்லுதல், *V.* முகவசியம்: — செழித்திருக்கிறது avoir un air de prospérité; — தழைக்கிறது le visage s'épanouir: — திரிக்கிறது changer de figure, de contenance; — பார்க்கிறது avoir de la partialité, faire cas des personnes, — acception de personnes, avoir commerce avec, estimer,

flatter: அவருடைய முகத்தைப் பார்த்து pour l'amour de lui, à sa considération; ஒருத்தர்—ஒருத்தர்பார்க்கிறது se regarder l'un l'autre, — மழுக்கிறது n'avoir pas égard aux personnes, parler avec impartialité, avec exactitude, réprimander; — மழுத்துறவாடு fais amitié tout en parlant avec impartialité; — மழுத்தல் impartialité, réprimande; — முறிகிறது s'offenser, s'offusquer, se dégoûter, rompre avec; ஒருத்தனை—முறியப்பேசுகிறது parler de manière à offenser quelqu'un; — முறிக்கிறது offenser, offusquer, irriter, causer de l'aversion; — வாடுகிறது le visage se flétrir, s'attrister: முகஆட்டம் V. முகமாட்டம்; —க்கதகம் oignon: — கன்னடை hurlement, *litt.* cloche de la bouche; — க்கடுப்பு sévérité du visage, air sévère, refrogné, colère; — க்கட்டு effronterie, impudence; — க்கட்டாய் d'un air impudent, sans honte, impudemment; — க்கட்டை le menton; — க்களை bel air, beauté—, sérénité du visage, air riant, figure douce; — க்கிளர்ச்சி, — க்குளிர்ச்சி, — க்குளிர்த்தி visage frais, riant, joyeux; — க்குருவுதல், — க்கோட்டமவு tristesse du visage, triste: — க்குறி trait—, marque—, symptôme du visage, air, contenance; — க்குறிப்பு marque—, traits—, apparence du visage, air signe ou expression de l'air par rapport aux habitudes, au tempérament (en physionomie); — க்குரு, V. முகப்பரு; — க்கொம்பு corne penchée, — qui descent en bas sur la face; — க்கோட்டம் air dédaigneux, perte de la beauté du visage; — சம்பவன் celui qu'on prétend né de la face de Brama, *i. e.* le brame; — சிங்கி espèce de maladie; — சீரி, (*criquet*), la langue; — சுரம், (சுரா) humidité des lèvres; — சோதனம் se laver la figure ou la bouche, acrimonie; — ச்சரக்கு montre—, spécimen d'une—, 1re marchandise, marchandise de 1re qualité; — ச்சாடை signe du visage, *ou*—ச்சாயல் ressemblance ou apparence du visage, — de traits, symptôme; — ச்சாயலென்ன quelle est la forme du visage? ஒருத்தருடைய — ச்சாயலாயிருக்கிறது avoir l'air — les traits de quelqu'un lui ressembler; — ச்சாய்ப்பு inclination du visage, s'approcher pour faire connaissance, détourner le visage (par aversion...); — ச்சித்தி charme du visage, — propre à inspirer des désirs de luxure aux autres; — ச்சினைப்பு colère du visage, air —, visage colère: — ச்செழிப்பு affabilité, visage riant, épanoui, gracieux; — ச்சோகை langueur ou flétrissure du visage (d'un enfant par envie de voir sa mère et d'une mère par envie de voir son enfant; — ச்சோபை air riant; — தரிசனம் vue de la figure, faveur de voir la face, visite; — தலை, — தலைப்பு commencement de la toile, partie de la toile tissue la première et ordinairement la plus forte (posé à சவதலை), confrontation; — தாக்ஷிணியம், — தாக்ஷிணை, — தாட்சணியம்... complaisance, acception de personnes, égard pour les personnes, partialité, respect humain, condescendance, bienveillance, adulation, faveur; — தாக்ஷிணியமாகச் சொல்லுகிறது parler par complaisance, par respect humain, flatter; — தாக்ஷிணியம்பண்ணுகிறது faire acception de personnes; — தாஷணம் injure en face, oignon, (plante qui jette son jus au visage): — த்தளுக்கு éclat —, beauté du visage, air brillant, belle prestance; — த்தாரளம் beauté du visage, air franc, — affable; — த்திருப்பம், — த்திருப்பு aversion, détourner le visage de déplaisir; அவனுக்கு — த்திருப்பாய்விரோதிக்கிறது montrer sa haine en détournant de lui son visage; — த்துதி, — ஸ்துதி louange en face, flatterie, paroles de civilité; — த்துரோணி visage désagréable, — inconnu, — non admissible; — த்துவாரம் embouchure, — d'une rivière dans la mer, porte, entrée, porche, le devant; — த்தெளிவு air joyeux, — franc, *litt.* clarté du visage; — த்தோற்றம் apparence —, air du visage; — நகநட்பதுநட்பன்று, நெஞ்சத்தக நகநட்பது நட்பு l'amitié qui est dans le sourire du visage n'est pas une amitié, mais celle qui est dans le cœur et dans l'affection joyeuse de la volonté en est une; — நட்பு amitié en face, — qu'on montre devant une personne, — நாடி trait —, forme, — marque—, symptôme du visage; அவன் — நாடியுக்கிரத்தினு வவர்களுக்கு விரோதமாக வேறுபட்டது les traits de son visage furent altérés contre eux par une grande colère; — நிவாசினி, (நிவாசம், ini), celle qu'on dit résider dans la bouche des savants, *i. e.* Sarasvati; — நெறிப்பு arrogance du visage, air arrogant, contenance orgueilleuse; — பங்கம் altération—, honte qui parait sur la figure; — படாம் toile dont on orne—, couverture de la tête d'un éléphant; — பாடம் leçon apprise par cœur; — பாடமாய்ச் சொல்லுகிறது réciter de mémoire; — பாடம்பண்ணுகிறது apprendre par cœur, répéter; — பூஷணம் feuille de bétel, *litt.* ornement de la bouche; — பூரணம் bouchée, ce qui remplit la bouche, gorgée d'eau, — pour rincer la bouche, affabilité,

visage riant, — ப்பணி, *litt.* ornement ou travail du visage; — பணிசெய்கிறது faire la barbe, raser—, orner la figure; — ப்பரிட்சை, — ப்பழக்கம் connaissance, familiarité; — ப்பரு furoncle —, pustule au visage; — ப்பிரியம் agrément du visage, respect humain, partialité, civilité flatterie; —ப்புகழ் flatterie, louange en face; —ப்பூச்சு masque, déguisement, flatterie, civilités; — ப்பொருத்தம் convenance du visage, *V.* முகராசி; — ப்பொலிவு beauté—, agrément du visage, *ou* — ப்போதரவு courtoisie de mine, flatterie; — மண்டலம் face, circonférence de la face; — மண்டலக்களை, — மண்டலப்பிரகாசம் l'éclat du visage, air brillant; — மலர்ச்சி joie—, épanouissement du visage; — மயக்கு, — மாயம் charme ou séduction du visage, trouble d'esprit, fascination ou concupiscence causée par la vue d'un beau visage; — மாயக்காரி fille ou femme dont la figure est séduisante; — மாறு altération du visage; — மாற்று changement de visage, espèce de prestige ou d'art magique; — மினுக்கு lustre—, éclat du visage, air brillant: — முகமாய் face à face; — முகமாயிருக்கிறது être en face, — vis-à-vis, — présent en personne; — முகமாய்க்காண்கிறது voir face à face, voir ou visiter en personne; — முறிவு offence, déplaisir, aversion rupture; — முன்னிலை présence; — மூடி voile de la figure, membrane qui couvre la figure au moment de la naissance; — மூடிவத்திரம், — மூடிவஸ்திரம் voile, — qui couvre ou pour couvrir la figure: — யந்திரணம், (யந்திரம், na), mors de bride: — ரலம் luxure au visage, ou à la bouche, espèce de copulation infame; — ராசி acquiescement du visage, visage —, air attrayant, — qui gagne les sympathies; — ரூபம் — ரூபு forme pu visage, *ou* — லக்ஷணம், — லட்சணம் beauté du visage; — லாங்கலம் le cochon qui laboure avec son groin; — வங்கு taches noires qui se répandent sur la figure; — வசீகரம் regard amical, — bienveillant, — séduisant, qui gagne les cœurs, *ou* — வசியம், — வசீகரம் enchantement, — fascination causée par l'aspect ou par les regards, air attrayant, — séduisant: — வட்டம் rondeur du visage, *V* முகமண்டலம்: — வாசம் connaissance, — de visage, familiarité; — வாசனம் parfum pour le visage; — வாசல் porte d'entrée: — வாட்டம், 1° ஆட்டம்), mouvement du visage, flatterie, civilité. 2° air —, contenance triste: — வாதம் flatuosité au visage, espèce de maladie: — வாத்தியம் instrument dont on joue avec la bouche, bruit pu'on fait avec la bouche bruit qu'on fait avec la bouche en frappant dessus avec ta main; — வாய்க்கட்டை menton; — விச்சகம், (இச்சகம்), flatterie, — விச்சை, (இச்சை), flatterie, désir de plaire: — விச்சைக்காரன் flatteur; — விணக்கம், (இணக்கம்), *V.* முகராசி; — விலாசம் beauté —, élégance du visage; — வுண்ணிபிடுங்குகிறது, (உண்ணி), arracher les tiques de la figure, *i. e.* montrer de la politesse, flatter: — வுரை (உரை), préface, — d'un livre, préambule, adresse; — வெட்டு incision au visage, 2° (எட்டு) beauté du visage; — வெள்ளைப்பருந்து milan à tête blanche; — வேலை l'ouvrage du visage raser le visage; முகத்தாலடிக்கிறது repousser —, frapper par sa contenance, montrer son dégoût sur sa mine; முகத்தில் அரும்பிறங்குகிறது, — அரும்புகிறது, — அரும்புபுறப்படுகிறது le poil follet —, la barbe commencer à pousser ou à paraître sur le visage; — இரத்தந்தெறிக்கப்பேசுகிறது parler de manière à faire monter le sang au visage *ou* ayant le sang monté au visage, parler comme un enragé; — ஈயாடவில்லை une mouche ne se joue pas sur sa face (tant il est irrité ou triste); — விட்டெறிந்துபோடுகிறது jeter (quelque chose) au visage, faire quelque réflexion ou réplique en colère: ஓலைமுகத்திலேகாரியம்நடக்கிறது une affaire marcher ou se traiter par lettre; முகத்திற்கரிக்கோடிடுகிறது le poil follet commence à paraître (*litt.* a faire des raies) au visage ou au menton: — சீலையிட்டுக்கொண்டழுகிறது se couvrir le visage d'un linge et pleurer; முகத்துக்குமுன்னேசொல்லுகிறது dire en présence (de qu'elqu'un); முகத்தைக்காட்டுகிறது montrer son visage, se montrer irrité; காரியநல்லமுகத்தைக்கொள்ளுகிறது une affaire prendre une bonne apparence, — une bonne tournure; முகத்தைத்திருப்பிக்கொள்ளுகிறது tourner —, détourner le visage, regarder en arrière; ஒருமுகமாக்குகிறது rendre uniforme, unir; காற்றுமுகத்திலே devant le vent, au vent; காற்றுமுகத்திலேதூற்றுகிறது vanner au vent; கிழக்குமுகமாய் vers —, à l'orient, le face tournée vers l'orient; என்வீட்டுமுகமாய்த்திரும்பும் tournez vers ma maison, venez chez moi; சத்துருவந்தமுகங்களிலொரு முகமாய்த்திருப்பிச்சுடுகிறது tourner tous du côté où est venu l'ennemi et faire une décharge.

முகதலைக்கிறது, முகத்தலைக்கிறது, லைத்தேன், லைப்பேன், லை, லைக்க, (முகம், தலை),

v. a. et n. prouver, confronter, mettre face à face, se rencontrer, être face à face, —vis-à-vis l'un de l'autre, parler ensemble; *திருடனையவனைக்கொண்டு வந்து* — amener le voleur et le confronter, *அவர்களை முகதலைத்துவிடும்* confrontez-les ensemble, mettez- les face à face.

முகம்மது, Mahomet.

**முகரம்*, (moukhara), mauvaise bouche, raillerie, moquerie, corbeau, écaille de—, conque, bruit, son, conduite.

முகரி, 1° le devant, le haut —, racine du nez, *V. மூரி*. 2° (*ind.*), fleur de jasmin, l'arbrisseau *தாழை*: — *குவிக்கிறது* enlever une poignée.

முகரிமை, grande science, — connaissance.

**முகரீகரணம்*, (*முகரம், ஈ augment*), moquerie, raillerie.

முகருகிறது, ர்ந்தேன், ருவேன், ரு, ர, v. a. முகருதல், n. v sentir, flairer.

முகலொலி, (*son imitatif*), bourdonnement d'abeilles; *முகலொலிக்கிறது* bourdonner, *v. g.* les abeilles...

முகரை, le haut —, racine du nez.

முகலன், mogol: *முகலர்*, les Mogols, classe de Mahométans; *முகலர் ou. முகல் தேசம்* le pays des Mogols, le Mogolistan, la Mongolie.

முகவணை, (*முகம், அணை*), préface, — d'un livre: — *க்கல்* pierre qui sert de linteau, — placée transversalement sur les poteaux ou les jambages de la porte d'un temple.

முகவாசை, (*id. ஆசை*), complaisance, respect humain, partialité, désir de plaire.

முகவை, 1° *n. v. de முகக்கிறது*, mesure (de capacité), espèce de cuillère—, instrument pour puiser, puisoir, demi-coque de coco (qui sert de puisoir). 2° la ville de Ramnad ou *இராமநாதபுரம்*.

முகனை, (*முகம்*), le devant, le coin de devant, avance, prééminence, présidence, commencement, premier lieu, pointe: — *பண்ணுகிறது*, — *யாயிருக்கிறது* être le premier, le chef, éminent présider, conduire; — *முடிவு* le commencement et la fin; — *முகனையிலேகொடுக்கிறது* donner en avance; *முகனையிலேசெய்கிறது* préparer, arranger.

**முகன்*, 1° *P. முகம்*. 2° *à la fin des mots composés*: celui qui a une figure, *v. g. யானைமுகன்* celui qui a une figure d'éléphant, Poulléyar.

**முகாக்கினி*, (*முகம், அக்கினி*), feu du sacrifice, démon à figure de feu, feu qu'on met à la bouche du mort sur le bûcher, incendie, — de forêt.

**முகாஸ்திரம்*, (*id. அஸ்திரம்*), ce qui a ses armes dans sa gueule, *i. e.* le crabe.

**முகாந்தரம், முகாந்திரம்*, (*id. அந்தரம்*), raison, cause, motif, aide, moyen, entremise: — *ஆக* à cause de, par le moyen de.

முகாபிலா, (*ind.*), confrontation, examen, comparaison.

**முகாமுகம்*, (*id. ஆ, augment*), présence, face à face

முகாமை, (*முகம்*), priorité prééminence, présidence, excellence, majorité: — *ப்பட்டிருக்கிறது* être le premier, le chef, présider, exceller.

முகாரி, espèce d'air, de mélodie, chef, celui qui est le premier, qui excelle.

முகாவலி (*முகம், ஆவலி*), confrontation: — *பண்ணுகிறது, ou*

முகாவலிக்கிறது, முகம், ஆவலிக்கிறது), mettre face à face, confronter, comparer.

முகி, (*முகம்*), *à la fin des mots composés*, qui a une bouche ou une figure, *v. g. சுவாலை — ou சுவாலாமுகி* qui a le visage enflammé ou une bouche de flammes, issue d'un feu souterrain, lieu où des feux souterrains sortent de terre. Il y a dans le Lahore un célèbre *சுவாலாமுகி*, ou Djvâlâmoukhi, fréquenté des pélerins; des gazes s'échappent de terre par divers orifices et s'enflamment au contact de l'air. Les Indous prétendent que la langue de Parvadi est tombée en ce lieu.

முகிகிறது, கிந்தேன், கிவேன், கி, கிய, v. n. முகிதல், n. v. ou முகிந்துபோகிறது, finir, se terminer, s'achever, être fini; — *வருகிறது* approcher de sa fin: *முகியாமலு மோயாமலு மாறுமலுந் தணியாமலு மென்றென்றைக்கு நிற்கும்பாடு நரகமாம்* l'enfer est un tourment qui durera toujours, sans fin, sans interruption, sans changement et sans diminution.

முகிக்கிறது, கித்தேன், கிப்பேன், கி, கிக்க, v. a. du préc. முகித்தல், n. v. ou முகித்துப்போடுகிறது, finir, terminer, achever, accomplir, conclure, expédier; — *கொடுக்கிறது* finir et donner.

**முகிரம்*, (mouhira), amour, désir, luxure.

**முகிரன்*, (*id.*), Kâmen, lourdaud, sot.

முகில், nuage.

முகிர்த்தம். P. முகூர்த்தம்.

முகிவு, n. v. de முகிகிறது, fin, terme: — *காலம்* temps de la fin, *i. e.* moment de la —, fin, dernière période, la mort;

முகிவில்லாதகாலம் temps sans fin, l'éternité.

முகிழம், முகிழிதம் (moukoula,ita). bouton de fleur, — prêt à s'épanouir.

முகிழிக்கிறது, ழித்தேன், ழிப்பேன், ழி, ழிக்க, v. n. (முகிழம்), une fleur se refermer (v. g. le nénuphar vers le soir).

முகிழ், P. முகிழம் 1° bouton de fleur, le bas —, le pied des pédicules 2° *imp. et part du suiv.*: — ப்புறம், — வளம் extérieur d'un bouton de fleur.

முகிழ்க்கிறது, ழ்த்தேன், ழ்ப்பேன், ழ், ழ்க்க, v. n. (முகிழ்), une fleur se refermer, v. g. le nénuphar au soir, les pétales des fleurs se replier ou se mettre en rouleau en se fanant, pousser des boutons, se former en bouton.

முகிழ்த்தல், முகிழ்ப்பு, n. v. *du préc.* contraction des fleurs qui se referment.

* முகிளம், P. முகிழம்.

முகிற்குன்றம், (முகில்), l'arsenic வக்கிராந்தபாஷாணம்.

முகினி, tamarinier.

* முகு, (moukou), liberté, délivrance.

* முகுடம், (moukouta), diadème, couronne, tiare, crête.

* முகுந்தகம், (moukoundaka), oignon.

* முகுந்தம், (moukounda), mercure ou vif-argent, pierre précieuse, encens ou gomme, oliban, *ou* முகுந்தநிதி un des 9 trésors de koubèren.

* முகுந்தன், (*id.*), homme délivré des passions, (épithète de) Vichnou.

* முகுரம், (moukoura), miroir, cristal, jasmin d'Arabie, bouton, — de fleur, pousse, jet manche d'une roue de potier: மூக்கறைக்கு — காட்டினாற் கோபம்வரும் si on montre un miroir à quelqu'un qui a le nez coupé, il se fâchera.

முகூர்த்தம், P. முகூர்த்தம்.

* முகுலம், (moukoula), âme, corps, bouton de fleur, — prêt à s'épanouir, pétale.

* முகுலிதம், முகுலீகிருதம் (moukoulita, —likrouta), bouton de fleur à demi-fermé.

* முகுள், P. முகுலம், bouton de fleur qui s'épanouit, — prêt à s'épanouir.

* முகுற்பாவை, (mouhous *réitéré*), répétition, tautologie.

* முகூர்த்தம், (mouhoûrtta), mougourttam, division astrologique du temps contenant la 30me partie d'un jour et d'une nuit, i. e. 2 நாழிகை ou 48 minutes européennes, heure —, temps propice (fixé astrologiquement pour la célébration d'un mariage, la fondation d'un temple ou d'un édifice etc....); — இடுகிறது, — வைக்கிறது, — குறிக்கிறது fixer astrologiquement le temps et l'heure censés propices; முகூர்த்தக்கால் le pilier censé propice, — du milieu du Pandel du mariage nommé aussi அரசாணிக்கால்; — நேரம் temps propice (fixé astrologiquement); — நேரந்தப்புகிறது manquer le moment propice; — பலன், — நயம், — விசேஷம் prétendu avantage —, particularité du mougourttam, ou du temps censé propice; முகூர்த்தத்தி லேதிருமங்கிலியந் தரிக்கிறது attacher le Tâli du mariage au temps censé propice et déterminé astrologiquement, ce qui est une observance superstitieuse des païens.

* முகூர்த்தன் (*id*). astrologue.

முபேரன், (moubéra), sot, ignorant, fou.

முகை, 1° foule, bouton de fleur, — prêt à s'épanouir, jarre, grand vase de terre dit மிடா (pour mettre de l'eau ou du grain), 2° *imp. de*

முகைக்கிறது, கைத்தேன், கைப்பேன், கை, கைக்க, v. N. (முகை), n. v. boutonner, bourgeonner, pousser des boutons.

முகைத்தல், முகைப்பு, n. v. *du préc.*

* முகோற்கை, (முகம், உற்கை), incendie — du forêt.

முக்கடுகு, (மு, கடுகு), V. திரிகடுகு.

முக்கட்பகவன் (மு, கண்), le prétendu dieu à 3yeux, i. e. Siven.

முக்கணவன், (மு, கண்), espèce de plante rampante.

முக்கணன், முக்கண்ணன், (*id.*), celui qui a 3 yeux (au dire de la fable), Siven, Vinâyaguen et Virapattiree.

முக்கணி, முக்கண்ணி, (*id.*) celle qui a 3 yeux, la femme de முக்கண்ணன் ou Siven, i. e. Parvadi ou Kâli.

முக்கம், 1° grand éventail, — parasol, V. முக்காம். 2° *corr. P.* முற்கம்.

முக்கம்பி, (மு, கம்பி), triple raie, — barre, — fil de métal, signe de 3 raies.

முக்கரணம், (*id*, கரணம்), les 3 oranges, savoir: மனம் l'esprit ou la pensée, வாக்கு la parole, காயம் le corps.

முக்கலம், (*id.*), 3 calams ou boisseaux, i. e. 36 மரக்கால்.

முக்கல், 1° *spt. et n. v. de* முக்குகிறது, son confus d'une multitude de voix, effort, —violent, gémissement d'une personne qui fait de vains efforts, manducation: திரு — பெரு — nom de 2 villages près de Pondichéry. 2° (மு), 3 pierres, 3 briques.

முக்கவினம், (முகம், சனம்), moquerie, plaisanterie.

முக்கறட்டை, nom d'un arbrisseau.

முக்கனி, (மு), V. முப்பழம்.

முக்காடு, *gén.* முக்காட்டின், *obl.* முக்கா

டு, 1° (முகம், ஆடு de ஆடுகிறது), voile, toile ou partie de vêtement dont les femmes se couvrent la tête ou le visage, coiffe 2° (மு), 3 forêts, triple forêt : திரை — voile complet, grande toile qui couvre tout le corps de la tête aux pieds ; முக்காடிடுகிறது, — போடுகிறது voiler, couvrir d'un voile, mettre un voile sur la figure ou sur la tête : — வாங்குகிறது ôter le voile, — son voile, dévoiler, découvrir, — la tête; முக்காட்டங்கி, (முக்காடு, அங்கி), voile : முக்காட்டுக்கூறை voile, toile que les parents donnent à la mariée pour se voiler la tête ; — ச்சீலை voile, coiffe.

முக்காணி, (மு), 3 quatre-vingtiémes, 3 cânis ou 3 arpents.

முக்காணியர், (மு), nom d'une division de brames.

முக்காதலர், (மு), les 3 amis, (*i. e.* le père, le fils et l'ami).

முக்காரம் 1° barre de fer ou de bois qu'on met derrière une porte, verrou. 2° (உக்காரம்), mugissement de taureau qui provoque au combat, signe ou cri pour l'y exciter.

முக்காலம், (மு), *V.* திரிகாலம்.

முக்காலி, (*id.*), trépied, table à 3 pieds.

முக்கால் (*id.*), 3/4, les 3 quarts, 3 fois : — வாசி les 3 quarts முக்காலாள் homme qui fait les 3/4 de l'ouvrage d'un bon ouvrier dit முழுஆள்

முக்காவேளை, *P.* முட்காப்வேளை.

முக்காழி, (மு, காழி), ce qui a 3 graines ou 3 noyaux.

முக்கானோக்கு, (மு, கால், நோக்கு), 3/4 d'aspect, une des positions des astres.

முக்கியம், (moukhya), le principal, l'important, affaire capitale, excellence, prééminence, principale cérémonie, lecture des vêdas:—ஆய் principalement, spécialement, surtout ; — உறுகிறது, — ஆயிருக்கிறது être capital, important, en honneur, précieux : முக்கியகருத்து but principal, idée principale.

முக்கியர், முக்குகர், (முக்கியம்), nom des gens d'une caste.

முக்குகிறது, sync. முக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v. n.* முக்குதல், *n. v* s'efforcer, faire des efforts violents, *v. g.* une femme en travail, ou lorsqu'on est à la selle), gémir en faisant des efforts, lutter, — contre une difficulté, dévorer: முக்கியெடுக்கிறது soulever avec peine, —avec effort.

முக்குடுமி, (மு), trident, 3 mèches ou toupets de cheveux que portent quelques Indiens, un sur le sommet de la tête dit குடுமி et les 2 autres proche des oreilles dits கிறுப்பா.

முக்குடை, (*id.*), les 3 parasols d'Arouguen, nommés சந்திரவட்டம் disque de la lune, சகலபாசனம் expiation totale, et நித்தியவிநோதம் joie éternelle ; on les nomme encore dans le même ordre, முத்துக்குடை parasol de perles, காசக்குடை parasol d'or, மணிக்குடை parasol de pierres précieuses ; — ச்செல்வன் l'heureux possesseur de 3 parasols *i. e.* Arouguen.

முக்குணம், (*id.*), les 3 caractères *V.* குணம்-ங.

முக்குதல், *n. v. de* முக்குகிறது, effort, — violent, absorption.

முக்குலம், (*id.*), les 3 familles ou dynasties royales de l'Inde, s'avoir : la dynastie solaire, la dynastie lunaire et la dynastie ou la race du feu. La 1re régnait à Ayodhya ou Aoud, la 2e à Hastinabouri. Des 3 rois du pays tamoul, சோழன் était censé de la race du soleil, பாண்டியன் de la race de la lune et சேரன் de la race du feu.

முக்குவர் pêcheurs (au Travancore), c'est de là que vient probablement le nom de Macouas donné aux pêcheurs à Pondichéry.

முக்குளம் 1° (மு), les 3 étangs ou réservoirs, nom d'un village où l'on suppose que le Gange, la Sarasvati et la Djamna ou யமுனை se réunissent. 2° *P.* முற்குளம் la 20me constellation dite பூராடம்.

முக்குளி, la plante கோழிமுளையான், portulaca pilosa.

முக்குளிக்கிறது, ளித்தேன், ளிப்பேன், ளி, ளிக்க, *v. n.* முக்குளித்தல், *n. v.* (குளிக்கிறது), bouillonner, fermenter, plonger, prendre en plongeant : முக்குளிக்கவறிந்தவன் habile plongeur ; முக்குளித்தவன் plongeur, celui qui a plongé : முக்குளித்துப்பார்க்கிறது chercher —, examiner —, voir en plongeant : முக்குளித்தெடுக்கிறது prendre —, enlever en plongeant.

முக்குளிப்பான், *n. app. du préc.* plonger, le plongeon (oiseau), nom d'une maladie.

முக்குற்றம், (மு), les 3 fautes, — vices, savoir : காமம் luxure, வெகுளி colère, மயக்கம் trouble; — கடிந்தோன் celui qui a blâmé ou retranché ces 3 fautes, celui qui en est exempt, *i. e.* Dieu, (selon les Bouddhistes) Bouddha.

முக்கூடல், (*id.*), les 3 confluents, les 3 unions..., nom d'une montagne : முக்கூடற்பள்ளு nom d'un poëme.

முக்கூட்டு, (*id.*), les 3 mélanges.... la 2e constellation dite பரணி : முக்கூட்டெ

ண்ணெய் espèce d'huile médicinale, — de triple composition.

முக்கோணம், (*id.*), 3 angles, — coins, triangle : முக்கோணசாஸ்திரம் la trigonométrie ; — வடிவு forme triangulaire.

முக்கோல், (*id.*), 3 bâtons, la 22ᵉ constellation dite திருவோணம் ; முக்கோற்பகவன் religieux vichnouviste qui porte 3 bâtons liés ensemble, *V.* திரிதண்டி.

முக்தியார்நாமா, (*arabe.*), procuration, pouvoir par écrit.

*முசகம், 1° (moutchaka), couleur dite laque. 2° (moutchaka), rat.

முசத்தி, (*arabe*), comptable, calculateur, écrivain, — dans un bureau public.

முசரு, முசர், (*canara*), lait caillé.

*முசலம், (mousala), pilon, — de fer, — de bois, massue: முசலாக்கிரம், (அக்கிறம்), pointe de pilon.

*முசலி, (முசலம்), celui qui est armé d'une massue, *i. e.* Balaramen. 2° (mousali), les plantes நிலப்பனை et தாழை, caméléon, crocodile, *V.* முசலிகை. 2° (முசல்), l'astre tacheté comme un lièvre, *i. e.* la lune.

முசலிகாதனம், (முசலிகை, ஆதனம்), position de l'iguane, avoir les 2 jambes et les 2 bras pliés à la manière indienne et être couché de manière que la poitrine touche la terre.

*முசலிகை, (முசலி, kâ), lézard domestique dit பல்லி, grand lézard dit உடும்பு ou iguane.

*முசலியம், (முசலம், yâ), mériter d'être pilé dans un mortier.

முசலை, 1° *P.* முயலை, racine d'une espèce de jonc, 2° *acc. de*

முசல், lièvre, (c'est l'enseigne du gardien prétendu du nord-est), lapin ; கடுவன் — lièvre mâle, bouquin ; குழி — lapin ; வெள்ளை —, சீமை — lapin angora ; — க்காது ou முசற்காது oreille de lièvre, la plante ludwigia ; — க்கொம்மட்டி ou முசற்கொம்மட்டி la plante convolvulus copticus : — வலி, — வலிப்பு spasmes, convulsion ; முசலையெழுப்புகிறது éveiller —, faire lever —, lever —, lancer un lièvre ; முசலையெழுப்பிநாய்பேலப்போச்சுது le chien après avoir lancé le lièvre est allé chier, *i. e.* après avoir bien commencé une affaire l'abandonner.

முசல்மான், (*arabe*), Musulman; Ce mot signifiant *fidèle* ne devrait pas être donné par des Chrétiens aux *infidèles* Mahométans.

முசாபர்கானு, (*arabe*), chauderie, bâtiment pour les voyageurs.

முசிகிறது, சிந்தேன், சிவேன், சி, சிய, *et* முசிக்கிறது, சித்தேன், சிப்பேன், சி, சிக்க, *v. n.* முசிகுதல், முசிதல், முசித்தல், *n. v.* défaillir, languir, se laisser aller à l'abattement, tomber en défaillance, s'affaiblir, se lasser, maigrir, diminuer.

முசிடு, *gér.* முசிட்டின், *obl.* முசிட்டு, *et* முசிட்டெறும்பு, *V.* முசிறு.

முசிப்பு, *n. v. de* முசிக்கிறது, lassitude, affaiblissement, défaillance, diminution, maigreur, milieu, espace, lieu découvert ; முசிப்பாறுகிறது, முசிப்பாறுதல் se délasser, se reposer, se ranimer, se fortifier reprendre des forces, se consoler ; முசிப்பாற்றுகிறது délasser, conforter, ranimer, fortifier, consoler.

முசிப்பாறல், முசிப்பாற்றல், முசிப்பாற்றி *n. v. des préc.* délassement, repos, relâche, rafraîchissement, soulagement, consolation.

*முசிரம், (moutchira), libéralité, générosité : முசிரன் généreux.

முசிலாப்பு, plier —, raccourcir une toile et la lier.

முசிறு, *gen.* முசிற்றின், *obl.* முசிற்று, *et* முசிற்றெறும்பு, *P.* முயிறு, grosse fourmi rouge, — qui fait son nid dans les arbres et dont la morsure est très douloureuse, formica elongata : முசிற்றுமுட்டைத்தைலம் huile médicinale faite des œufs de ces fourmis.

முசு, espèce de gros singe noir, marmot.

*முசுகுந்தன், (moutchoukounda), l'arbre pterospermum salicifolium, un des 6 empereurs universels dits சக்கரவர்த்திகள்.

முசுக்கட்டை, — ச்செடி, murier indien, morus indica : — ப்பூச்சி espèce de chenille poilue, ver à soie.

முசுடர், (முசுடு), vauriens, gens vils, grossiers, méchants comme les fourmis rouges.

*முசுடி, (moutchouti), claquement des doigts dit சொடி.

முசுடு, *gén.* முசுட்டின், *obl.* முசுட்டு, mal, méchanceté, *V.* முசிறு.

முசுட்டை la plante medicinale ipomæa candidans, ipomée : பேய் — la plante கடற்பாலை convolvolus speciosus ; — ப்பெண் espèce de ver.

முசுண்டர், *P.* முசுடர்.

முசுண்டி, espèce d'arme, — d'instrument, — d'instrument de musique.

முசுப்பதி, logement pour les soldats, caserne, camp, campement, baraque.

முசுப்பு, bosse du garrot des bœufs de

l'Inde... : குட்டை — bosse semblable du chameau.

முசுமுசு, son —, mot imitatif de bouillonnement et de démangeaison : முசுமுசு வென்கிறது on.

முசுமுசுக்கிறது, க்கேன், க்பேன், சுக்க, v n. (முசுமுசு), முசுமுசுத்தல், n.v. l'eau.., bouillonner, démanger.

முசுமுசுக்கை, la plante broyonia scabra.

முசுப்புகிறது, பினேன், புவேன், பு, ப, v. a. முசுப்புதல், n. v murmurer, marmoter, grommeler entre les dents, grogner, chuchoter.

முசுவல், la plante முசுட்டை.

முசுறு, gén சுற்றின், obl. சுற்று, on முசுற்றெறும்பு. V. முசிறு; — ப்புல் l'herbe அனத்துப்புல் pommerulija cornucopi.

முச்சகம், (மு, les 3 mondes, le ciel, la terre et l'enfer.

முச்சங்கம், (id.), les 3 académies ou sociétés de Maduré : la 1re la moyenne et la dernière.

முச்சட்டை, 1o (id.), 3 habits ou robes.. 2o beauté.

முச்சதுரம், (id.), triangle, 3 carrés, le cactus ou சதுரக்கள்ளி.

முச்சத்தி, (id.), les 3 énergies, facultés ou pouvoirs dits இச்சாஞானக்கிரியாசத்தி i. e. pouvoir d'affection, d'intelligence et l'action, (V. au mot சத்தி) ou les 3 puissances de la divinité, qui sont celles de créer, de conserver et de détruire, (que les Indous partagent entre Brama, Vichnou et Siven.

முச்சந்தி, (id.), les 3 périodes du jour, i. e. le matin, midi et le soir, place —, carrefour —, lieu où aboutissent 3 routes, — 3 rues ou 3 choses.

முச்சி, 1o (உச்சி), le sommet de la tête, le zénith, toupet du sommet de la tête, touffe de cheveux noués au sommet de la tête, petit van qui sert de jouet aux petites filles, joujou. 2o ou.

முச்சியன், pl, முச்சியர், faiseur de fourreaux, d'étuis, de selles, de boîtes, de coffres, de malles, de cartons, menuisier, peintre.

முச்சிலிக்கை, முச்சிலிக்கா, (ind.), billet convention, — par écrit, — pénale, billet donné à des arbitres et portant une amende ou autre peine en cas d'infraction.

முச்சில், petit van (servant de jouet).

முச்சினியம், முச்சினியக்கேடு, paresse.

முச்சீரடி, (மு, சீர், அடி), vers de 3 pieds.

முச்சுடர், (id.), les 3 lumières, i. e. le soleil, la lune, et le feu.

முச்சுழி, (id.), 3 ronds, la lettre qui a 3 ronds, i e. ண.

முச்சூடும், P. முற்றூடும், le tout, entièrement.

முச்செயல், (மு), les 3 opérations de la divinité, i. e. créer, conserver, détruire.

முச்சேர, (மு), 3 choses finir ensemble, — en une, chose triple.

முச்சொல்லலங்காரம், (மு, சொல்), அலங்காரம்), figure de rhét. mot ou phrase susceptible de 3 sens différents, e. g. மாதங்கன் (qui outre ses sens propres peut signifier comme appellatif) 1o de மாதங்கம், possesseur d'éléphant. 2o de மா grand et தங்கம் or, possesseur d'or. 3o de மாதங்கி le mari de Dourgâ. On voit que ce ne sont pas 3 sens primitifs du mot, ce qui ne serait pas étonnant, puisqu'un mot peut en avoir un grand nombre.

முசுரப், (arabe), compteur, écrivain, examinateur.

முஜும்முதார், (id), compteur, écrivain, receveur (de district).

* முஷிதம், (mouchita), vol, larcin, objet volé.

* முஷை, (mouchâ), creuset.

* முஷ்கம், (mouchka), scrotum ou les bourses, testicule, monceau : முஷ்கத்துவயம் les 2 testicules; — ஹீனியன் homme qui n'en a pas, eunuque.

* முஷ்கன் (முஷ்கம்), homme robuste, litt. — à testicules, voleur.

* முஷ்கரம், (mouchkara), obstination, pertinacité, entêtement, opiniâtreté.

* முஷ்கரன், (முஷ்கரம்), obstiné, entêté, opiniâtre, égoïste.

* முஷ்டம், (mouchta), vol.

* முஷ்டி, (mouchti), poing, main fermée, creux de la main, garde — poignée d'arme ou d'outil, poignée de riz (donnée en aumône....), aumône, vol, filouterie, V. முட்டி:—காந்தகன், (காந்தம் qui aime, ka), Balarâma qui aimait à se boxer: — த்திபூதம் jeu à croix ou pile: — பந்தம் fermer le poing; — பாதம், — யுத்தம் combat à coups de poings, pugilat; — வாங்குகிறது recevoir l'aumône; — வாங்கும் தபார்ப்பான் brame mendiant.

* முஷ்டிகன், (முஷ்டி, ka), voleur, orfèvre (qui vole sur la matière des bijoux).

முஸ்கரன் P. முஷ்கரன் méchant, pervers, obstiné.

முஸ்திப்பு. முஸ்தீது, (ind.), préparation, équipage, appareil, préparatif, fourniture: எல்லாமுஸ்திப்பாயிருக்கின்றது tout est prêt.

முசுக், moustique, cousin, moucheron.

* முஞ்சம், (moundja), flèche, triple cordon bramanique, espèce de plante dont les fibres servent à faire le fil dont on fait ce cordon, saccharum munja: முஞ்சகேசன், — கேசி celui dont la chevelure ressemble à la plante munja, *i. e.* Vichnou ; — பந்தனம் investiture du cordon bramanique, se le mettre.

* முஞ்சரம், (moundjara), racine bulbeuse du nénuphar.

முஞ்சல், *opt. et n. v. de* முஞ்சுகிறது, mort, fin.

* முஞ்சாதகம், (moundjâtaka). la plante முஞ்சம், herbe qu'on attache au cordon bramanique.

* முஞ்சி, (moundji), 1° *V.* முஞ்சாதகம்.

முஞ்சுகிறது, சினேன், சுவேன், 'சு, ச, *v. n.* முஞ்சுதல், *n. v.* mourir, finir.

முடக்கம், *n. v. de* முடங்குகிறது, était d'estropié, défaut des membres, comme d'être estropié, perclus, manchot, paralysé, cul-de-jatte, boiteux, pli, courbure: — ஆய்ப்போகிறது devenir estropié...., se courber, périr, dépérir, *ou* — ஆய்க்கிடக்கிறது, être estropié, perclus, arrêté, empêché, gâté.

முடக்கல், *opt. et n. v. de* முடக்குகிறது.

முடக்கற்றான், (முடக்கு, அறுகிறது), la plante médicinale cardiospermum halicacabam bonne contre la paralysie, la goutte...

முடக்கு, 1° courbure, sinuosité, tortuosité, pli, anneau à sinuosités dit கொனி. 2° *imp. et part. de* முடக்குகிறது: முடக்காயிருக்கிறது être plié, tortu, tortueux, crochu ; முடக்குக்குடர் intestin plié, — à plis et replis ; — க்சரக்கு marchandises gâtées (pour être restées trop longtemps en magasin), vieilles marchandises, fonds de boutique.

முடக்குகிறது, *sync.* முடக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v. a. de* முடங்குகிறது, முடங்குதல், *n. v.* courber, replier, river, plier (les genoux, le bras, les doigts, un arc, un bombou, un rotin , fermer, tordre, rendre perclus, impotent, estropier, empêcher, arrêter, finir : திருநாளை — empêcher — arrêter une fête ; முடக்கிவைக்கிறது finir, terminer, bâcler (une chose de peu de conséquence; ainsi au lieu de dire வீடுகட்டினேன் jai bâti une maison, on dira ஒருகுடிசைமுடக்கிவைத்தேன் j'ai bâclé une cabane.

முடக்குற்றான், முடக்கொத்தான், *P.* முடக்கற்றான்.

முடங்கல், *opt. et n, v. de* முடங்குகிறது contraction, — de membre par paralysie ou —, maladie, courbure, courbe, pli, lettre sur ôle ou feuille de palmier roulée et attachée, l'arbre தாழை pandanus, le bambou (dont l'extrémité se recourbe naturellement.

முடங்கி, 1° perclus, cul-de jatte. 2° *gèr. de* முடங்குகிறது.

முடங்கு, 1° pli, contraction, — par paralysie ou maladie, maladie. 2° *imp. et. part. de*

முடங்குகிறது, *sync.* முடங்குகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. n.* (முடம்), முடங்குதல், *n. v.* se plier, se recourber, se contracter, être courbé, replié, être ou devenir perclus, estropié, manchot, être empêché ; முடங்கிப்போகிறது devenir perclus, se recourber....

முடங்குளை, (முடங்கு, உளை), crinière de cheval, lion à la crinière pendante.

முடத்தி, முடப்பெண், *fém. de* முடவன். femme percluse, estropiée, manchotte, boiteuse, cul-de-jatte, chose courbée.

முடமுட, bruit répété —, son ou mot imitatif du bruissement des feuilles sèches ou de peaux desséchées : முடமுடெனல், முடமுடென்கிறது, faire —, imiter ce bruissement, — ce son répété.

முடம், état d'estropié, défaut des membres, comme d'être perclus, estropié, manchot, boiteux. cul-de-jatte : — ஆக்குகிறது estropier ; தாய்மிதித்தகுஞ்சுக்கு — ஆகாது le petit oiseau ne devient pas estropié quoique sa mère mette le pied dessus.

முடலை, balle, globe, boule, grande loupe, rondeur, grosseur, grandeur, force, mauvaise odeur, grosses tenailles, tambour.

முடவன், (முடம்), estropié, perclus, cul-de-jatte, manchot, boiteux, Arounen, cocher du soleil, qui est cul-de-jatte ou sans pieds, Saturne dont la marche est si lente qu'il semble perclus : முடவனுசைப்பட்டதிலலே முனைக்கொம்புத்தேன்வருமோ le miel du bout d'une branche viendra t-il, par ce qu'un estropié le désire? *i. e.* ne désirez pas ce que vous ne pouvez vous procurer.

முடவாட்டுக்கல், (முடம், ஆடு, கல்), bézoar, *litt.* pierre de brebis boiteuse.

முடிவுகிறது, வினேன், வுவேன், வு, வ, *v. n.* முடவுதல், *n. v.* boiter, clocher, être boiteux, perclus, estropié.

முடி, 1° *n. v. imp. et part. de* முடிகிறது. 2° *imp. de* முடிக்கிறது. 3° couronne, diadème, chapiteau, coudoumi ou toupet du sommet de la tête, (que les indiens laissent croître tandis que le reste de la tête est rasé), chevelure nouée sur le som-

met de la tête, ce qui est un des ஐவகை மயிர்முடி, tête, toupet, touffe de cheveux, chevelure, — nouée ou roulée, perruque, paquet de riz ou autres céréales liées pour être transplantées, le basilic துளசி, moitié d'un coco, lien, ligature, bourse ou argent renfermé dans un pan de toile noué, nœud, — d'arbre: வெண்கலமுடி chapiteau de bronze: — கத்திரிக்கிறவன் coupeur de bourse; — காணிக்கை offrande de sa chevelure comme vœu à une idole après l'avoir laissée pousser pour cela; — க்கீரை herbe potagère encore tendre, jeune pousse d'herbes potagères; — க்கோரை le jonc cyperus difformis: — க்கட்டு manière de lier les cheveux: — க்கட்டோங்கல் manière de les —, les lier en haut; —சூடுகிறது se mettre —, porter la couronne, être couronner; — சூட்டுகிறது, (*dat.*), couronner; — சூட்டு couronnement — தரிக்கிறது se mettre —, porter une couronne, être roi, *on* — தரிப்பிக்கிறது couronner; — த்தும்பை la plante தும்பை qui sert à faire des couronnes: — நாதம் l'insecte இந்திரகோபம்; — தரித்தராசன், — பொறுத்தராசன், — பொறுத்தவன் roi couronné, — qui porte la couronne; — மயிர் perruque; — மாலை couronne de fleurs, guirlande dont on s'orne la tête, dont on orne la couronne; — மேல்முடி l'arbre செருந்தி; — மேலழகி la plante கோடகசாலை; — யிறக்குகிறது raser le chevelure qu'on avait laissée croître par vœu pour l'offrir à une idole, outrager —, déposer un roi; — புனைகிறது, — புனைதல், — புனைந்திருக்கிறது être lié, attaché, noué; — புறப்பு partie —, ornements d'une couronne, fleuron; — வணங்கான் superbe, qui n'incline la tête à personne.

முடிகிறது, டிந்தேன், டிவேன், டி, டிய, *v. n. et a.* (முடி), *et* முடிதல் *n v.* lier, attacher, nouer, faire un nœud, se mettre, finir, s'achever, se terminer, périr, se gâter, mourir; முடிந்துபோகிறது finir, se terminer; முடிந்துபோடுகிறது, — வைக்கிறது lier, attacher, nouer (*v. g.* de l'argent dans une toile); நீர்காலால்முடிந்ததை நான் கையாலுமவிழ்க்க மாட்டேன் je ne saurais délier même avec mes mains ce que vous avez lié avec vos pieds; முடிய, *inf adv.* jusqu'à la fin, finalement; முடியாமலிருக்கிறது rester inachevé, n'être pas fini.

முடிக்கிறது, டித்தேன், டிப்பேன், டி, டிக்க, *v. a. de* முடிகிறது *et* முடித்தல், *n. v.* finir, terminer, achever, détruire, perdre, metter sur la tête, se—, revêtir: முடித்துக்கொடுக்கிறது, finir et donner, — pour un autre; — ப்போடுகிறது finir, achever; வேலையைச்செய்து முடித்தான் il a fini l'ouvrage; எனமுடிக்க il faut faire ainsi, faites comme il est dit.

முடிச்சு, *n. v. de* முடிகிறது, nœud, lien, ligature, paquet (dans lequel quelque chose est lié), articulation, jointure, — du cou, nœud ou difficulté d'une affaire, ruse, intrigue, fin, chose finie: முடிச்சவிழ்க்கிறது défaire un nœud, le dénouer; முடிச்சவிழ்க்கி, முடிச்சுமாறி voleur, filou, coupeur de bourses; — க்கூத்தி chaîne torse; — முடிச்சாயிருக்கிறது être plein de nœuds.

முடித்து, *gér. de* முடிக்கிறது: — க்காட்டல் un des 32 தந்திரயுத்தி, finir et montrer, après avoir fini, — qu'on a terminé son ouvrage comme les anciens.

முடிந்தது, (முடிகிறது), ce qui est fini: முடிந்ததுமுடித்தல் un des 32 தந்திரயுத்தி finir d'une manière générale ce qui est fini d'une manière particulière, récapituler ce qu'on a expliqué

முடிப்பிரி, முடிப்பீரி, P முடிப்புரி, (முடிப்பு, உரி,) *litt.* celui qui arrache l'argent lié, percepteur, receveur d'impôts de taxes, de rentes, du produit d'une vente etc. charaf ou banquier natif.

முடிப்பு, *n. v. de* முடிகிறது, nœud, lien, argent lié, — lié dans une toile, fin, conclusion, décision, déterminaison, total, somme totale; — கட்டுகிறது lier, faire un nœud finir, terminer, conclure, décider; — செலுத்துகிறது donner l'argent qu'on avait noué, payer les impôts, les rentes...; — சொல்லுகிறது dire la décision, déclarer le jugement.

முடியப்பன், (முடி, அப்பன்), Étienne, Stéphane.

முடியல், *n. v. de* முடிகிறது, fin, terminaison, tout l'ensemble.

முடியா, முடியாத, *part nég. de* முடிகிறது, interminable, infini: ஆராய்ந்துமுடியாத inscrutable, impénétrable, introuvable; செய்து—, interminable; சொல்லி—, indicible, inexprimable, ineffable; முடியாவிபாயம் cercle vicieux.

முடியாமை, *n. v. nég. du même*, état de ce qui n'est pas fini, de ce qui est interminable.

முடிவு, *n. v. du même*, fin, conclusion, décision, mort; முடிவறிகிறது, connaître —, obtenir la fin, atteindre son but, acquérir parfaitement; முடிவற்ற, முடிவில்லாத infini, sans fin, interminable: முடி-

வானநாள் le jour définitif, ou décisif le dernier jour; முடிவிடம் la fin, terme, limite; முடிவிடங்கூறல் proclamer la fin, un des 32 தந்திரயுக்தி montrer les endroits ou textes des classiques qui confirment son ouvrage ; முடிவில்லாத infini, éternel ; முடிவில்லாதவை choses infinies, — éternelles, interminables; முடிவில்லாமை infinité, éternité, état —, chose interminable, — sans fin ; முடிவெழுத்து lettre finale.

முடிவுரை, (முடிவு, உரை, conclusion, péroraison.

முடுக, *inf. de* முடுகுகிறது, *adv.* promptement, vite, à la hâte.

முடுகடி, (முடுகு, அடி) proximité, voisinage

முடுகல், *opt. et n. v. de* முடுகுகிறது, hâte, vitesse, approche, essaim, foule, presse, force, opposition, résistance.

முடுகி, *gér. du même.*

முடுகியல், (முடுகு, இயல்), espèce d'air dit வண்ணம், — de mesure vive et rapide dont tous les mots ont la même terminaison comme en latin *quadrupedante sonante.*

முடுகு, 1° mesure vive comme cidessus, femelle de l'élan dit கடம்பை. 2° *im. et part de*

முடுகுகிறது, *sync.* முடுகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. n.* முடுகுதல் *n v* se presser, se hâter, s'approcher, paraître —, venir en foule, s'attrouper, se serrer, être serré, s'opposer, résister : முடுகிநடக்கிறது marcher vite.

முடுக்கர், caverne de montagne.

முடுக்கல், *opt. et n. v. de* முடுக்குகிறது urgence, presse, instance.

முடுக்கன், (முடுக்கு , homme fort, robuste

முடுக்கி, 1° *fém. du préc.* femme vigoureuse. 2° *gér. de* முடுக்குகிறது.

முடுக்கு, force. pouvoir, coin, angle, lieu étroit, rue étroite et tortueuse, ruelle, cul-de-sac, tortuosité, étroitesse, gène, compression, presse, vitesse; *n. v. imp. et part. de* முடுக்குகிறது : முடுக்காய்ப்போகிறது devenir fort, robuste ; முடுக்குத்தெரு ruelle, rue étroite et tortueuse ; — வழி chemin —, sentier étroit.

முடுக்குகிறது, *sync.* முடுக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v. a. de* முடுகுகிறது et முடுக்குதல், *n. v.* presser, pousser, chasser devant soi, faire aller vite, insister, appuyer sur, serrer, forcer, fourmiller, s'attrouper ; மாடுகளைமுடுக்கி ஓட்டுகிறது faire courir vite —, presser les bœufs ; கடனுக்கு மெத்த முடுக்கினான் il a pressé fortement pour le paiement, de la dette.

முடுங்குகிறது, *sync.* முடுங்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. n. du préc.* முடுங்கல், முடுங்குதல், *n. v.* se serrer, se presser être pressé, serré, à l'étroit.

முடுவல், chien sauvage, — marron, chien, chienne : முடுவற்படையோன் celui qui a une armée de chiens, *i. e.* Vaïraven.

முடை, 1° parapluie de feuilles de palmier, puanteur, mauvaise —, odeur, viande (en général). 2° *imp. et part. du suiv.* : — ச்சேரி village dans les bois, — de berger ; — நாற்றம் mauvaise odeur, puanteur de carcasse, — de viande gâtée, odeur de graisse.

முடைகிறது, டைந்தேன், டைவேன், டை, டைய, *v. a. et n.* முடைதல், *n. v.* tresser, entrelacer, faire des claies..., tisser, maigrir, devenir maigre, fluet ; chétif : கூடை — faire une corbeille ; பாய் — faire des nattes ; முடைந்துபோகிறது tresser, tisser.

முடைஞ்சுகிறது, ஞ்சினேன், ஞ்சுவேன், ஞ்சு, ஞ்ச, *v. n.* முடைஞ்சல் *n. v.* se serrer, se presser, être passé, serré, à l'étroit.

முட், *P.* முள் épine, *devant* க, ச, த, ப, épineux, d'épine ; — கடு le cadou ou terminalia épineux ; — காடு forêt d'épines, lieu remplie d'épines, de broussailles ; — காய்வேளை la plante ou l'arbrisseau galega spinosa ; — கிளுவை l'arbre amyris spinosa ; — கீரை espèce d'herbe potagère épineuse, — d'arbuste épineux ; — கொன்றை l'arbrisseau cæsalpinia scandens ; — கோல் aiguillon, bâton armé d'une pointe —, pointe de fer ; — சங்கு 1° conque ou coquillage hérissé de pointes, espèce d'arme. 2° *ou* முட்சங்கம் *et* முட்சங்கஞ்செடி monetia épineux ; — செடி arbuste —, buisson épineux ; — செவ்வந்தி espèce de rose, — de chrysanthème épineux.

முட்கள், *pl. de* முள், épines.

முட்ட, 1° *inf. de* முட்டுகிறது. 2° *ou* முட்டவும், *P.* முற்ற, entièrement, totalement. 3° *obl. de* முட்டம் : — க்கலிப்பு montagne où il y a du zinc.

முட்டடி, (முட்டு, அடி), proximité, voisinage.

முட்டடைப்பன், (*id.* அடைப்பன்), suffocation —, esquinancie —, maladie des animaux (qui les suffoque), courte haleine:

முட்டத்தனம், (முட்டன்), ignorance, stupidité, obstination, grossièreté.

முட்டமுடிய, *P.* முற்றமுடிய.

முட்டம். 1° *ou* திருமுட்டம், nom d'une

ville au sud de Madras. 2° P. முஷ்டம், vol. 3° P. முட்டோம், nég. de முட்டுகிறது, nous ne manquerons pas ..

முட்டரிசி, (முட்டு, அரிசி), riz non entièrement bouilli, — cuit.

முட்டல், opt. et n. v. de முட்டுகிறது, besoin, manquement, opposition, attaque, approche, choc, ruade, recul, manque.

முட்டவும், P. முற்றவும்.

முட்டற்றது, (முட்டு, அற்ற), ce qui n'a pas de support, — d'appui.

முட்டன், (முட்டு), benêt, homme stupide, — colère, bourru, fâcheux.

முட்டா, 1° (ind.) pl. முட்டாக்கள், biens, possessions, terres, richesses. 2° espèce de pâtisserie au miel, sucrerie, provision d'épices, V. சம்பாரம். 3° ou முட்டாத, part. nég. de முட்டுகிறது.

முட்டாக்கு, voile, couverture, manteau: — க்காரன் homme qui se voile la figure.

முட்டாட்டம், (முட்டு, ஆட்டம்), ignorance, stupidité, opiniâtreté, obstination, entêtement d'ignorance, caractère bourru, choc, — de la tête, ou — அடிக்கிறது, — ஆடுகிறது, — பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறது heurter de la tête, se donner des coups de tête, comme les béliers, être capricieux, bourru, obstiné.

முட்டாள், (முட்டு, ஆள்), benêt, stupide, personne sotte, ignorante, grossière, ouvrier grossier, — ignare : — பெட்டிமகன் fils de femme imbécile, i. e. homme très ignare ; — வேலை ouvrage grossier, — de sot, bêtise, étourderie.

முட்டி, 1° gér. de முட்டுகிறது. 2° P. முஷ்டி. 3° la 49me des கலைக்கியானம் ou sciences indiennes, i. e. art de découvrir par des calculs astronomiques ce que quelqu'un tient caché dans sa main. 4° l'arbre எட்டி strychnos, la plante ou arbuste dit முட்டிவேர், pavonia dont on distingue 2 espèces dites பேராமுட்டி et சிற்றாமுட்டி, vase, pot de terre (pour recevoir le jus du palmier...), fouet, cravache : — காந்தகன், V. முஷ்டிகாந்தகன் : — க்கத்தரி, espèce de bringelles ; — க்கால் jambes —, pieds qui battent le briquet, — qui en marchant se choquent l'un l'autre, personne —, cheval —, animal dont les genoux battent le briquet, se mettre à genoux : — க்கால் போட்டிருக்கிறது être à genoux ; — கேட்கிறது demander l'aumône ; — க்கேட்கிறது demander instamment, — par besoin : — க்கொள்ளுகிறது heurter de la tête, donner un coup de tête . — ச்சண்டை combat à coup de poing, pugilat ; — ச்சுரை espèce de gourde ou சுரை, calebasse de mendiant ; — பாதம், — யுத்தம் ; combat à coups de poings, pugilat ; — ப்போகிறது devenir nécessiteux, tomber dans le besoin, manquer des choses nécessaires à la vie ; — ப்போடுகிறது frapper avec les —, donner des coups de cornes, chasser de force ; — யெடுக்கிறது recevoir —, demander l'aumône, prendre avec ses cornes, prendre un fardeau sur sa tête et le porter : — வருகிறது V. முட்டிப்போகிறது ; — வாங்குகிறது recevoir l'aumône : — வேர் la plante pavonia.

முட்டிகள், P. முஷ்டிகள்.

முட்டிகை, longues tenailles —, pinces d'orfèvre, coup de poing, fouet, — de cheval, marteau de forgeron.

முட்டு, n. v. imp. et part. de முட்டுகிறது, manque, défaut, détresse, pauvreté, gêne, peine, étroitesse, clôture, blocus, opposition, obstacle, empêchement, bride, meubles, ustensile, vase, soutien, support, appui, étai, genou, choc —, coup de tête, choc, colline, hauteur, élévation, flux menstruel, menstrues; கட்டுமுட்டு divers instruments de musique; கட்டுமுட்டுக்காரன், V. முட்டுக்காரன் ; முட்டாயிருக்கிறது être défectueux, manquer; முட்டிடுகிறது s'agenouiller, se mettre à genoux, mettre un soutien, un appui ; முட்டிட்டிருக்கிறது être agenouillé, — à genoux, avoir mis un appui ; முட்டுற்ற fou, stupide, ignorant ; முட்டுற்றவன் homme stupide, sot, benêt ; முட்டுற்றது chose folle, vaine, inutile, futile ; — கட்டுகிறது, — கட்டிப்போடுகிறது bloquer, assiéger, fermer l'entrée, — les avenues (d'une ville....), enclore de haies..., faire des chaussées, des sillons dans un champ ou des planches dans un jardin, limiter, renfermer dans des limites, mettre un appui, un support, bâtir un arc-boutant; — கட்டியிருக்கிறது — கட்டிக்கிடக்கிறது être bloqué, assiégé, renfermé; — கட்டியாடுகிறது faire des tours —, marcher sur des échasses ; — க்கட்டை étai, pièce de bois servant d'appui ou de support; — க்கணிக்கன் partie —, ornement de bijou ; — க்காய் coco encore tendre; — க்காரன் celui qui bat la mesure avec la cymbale; — க்கால் étai, appui, support, arc-boutant, genou : — க்கால் கொடுக்கிறது, — க்கால் வைக்கிறது mettre un étai, — un appui ; — க்குத்துகிறது tomber sur ses genoux ; — க்கொடுக்கிறது étayer, mettre un support ; — ச்சீலை linge de femme qui a ses règles ; — த்தனம், V. முட்டாட்டம் ; — த்தொய்வு nom d'une maladie : — படுகிறது choquer, heur-

ter contre, être heurté, manquer, éprouver le manque..., — la pauvreté; — ப்பாடு manque, pauvreté, mal, peine, étroitesse, gêne, suffocation; — முட்டாய்க்கிடக்கிறது (un champ..) être plein de monticules; — யுத்தம் combat de près, — corps à corps, — à se heurter; — வாங்குகிறது, — வாங்கிப்போகிறது lever le siège, — le blocus et se retirer, le blocus être levé; முட்டுக்குநிற்கிறது être prêt à se heurter, à frapper de la tête, à se battre, à lutter.

முட்டுகிறது, ட்டினேன், ட்டுவேன், ட்டு, ட்ட, v. a. et n. முட்டுதல், n. v. manquer, avoir besoin, faire défaut, empêcher, s'opposer, assaillir, attaquer, donner —, frapper contre, heurter, toucher, s'approcher, s'unir, s'attacher, être collé, serrer, presser, s'achever, s'accomplir.

முட்டுண்கிறது, (முட்டு, உண்கிறது), être heurté, froissé, être frappé d'un coup de tête d'un animal; முட்டுண்டுகுனிகிறது se courber après avoir heurté la tête contre le linteau de la porte, prendre trop tard ses précautions.

முட்டை, 1° œuf, animal ovipare, (c'est une des 4 espèces de naissances தோற்றம்-ச, son de froment, de riz..., nom d'une maladie. 2° acc. de முட்டு. 3° P. முட்டாய் nég. de முட்டுகிறது, tu ne manques pas; தோல் — œuf sans coque; — ஓடு coque d'œuf; — க்கண் grands —, gros yeux; — க்கண்ணீர் grosses larmes, larmes qui coulent goutte à goutte; — க்கத்தரி bringelle ou mélongène dont le fruit ressemble à un œuf; — த்தாளிபோடுகிறது mettre des bouses sèches et du bois (pour faire bouillir très-fort...); — ப்பாசி la plante aquatique utricularia stellaris.

முட்பன்றி, (முள், porc-épic, hérisson.

முட்பாஷாணம், (id.), piquant de porc-èpic.

முட்பூல், (id.), espèce d'arbrisseau.

முணங்கல், opt. et n. v. de முணங்குகிறது, sujétion, soumission.

முணங்கு, sujétion, dépendance, obéissance, retenue, u. v. imp. et part. de

முணங்குகிறது, rync முணங்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, v. n. et முணங்குதல், n. v. obéir, se soumettre, être soumis, sujet, dépendre.

முணமுண, முணுமுணு, mot —, son imitatif de murmure, de chuchotement: முணமுணவென்கிறது, முணுமுணுவென்கிறது, ou.

முணமுணக்கிறது, ணத்தேன், ணப்பேன், ண, ணக்க, v. n. (முணமுண), murmurer, chuchoter, marmoter, gronder; முணமுணவென்றுசொல்லுகிறது dire en chuchotant, en marmotant, en grondant.

முணமுணத்தல், முணமுணப்பு n. v. du préc. murmure, chuchotement, marmotage.

*முண்டகம், 1° (moundaka), tête, front. 2° miel —, suc de fleurs, callou ou jus de cocotier ou de palmier, nénuphar, l'arbrisseau தாழை pandanus, l'arbre கருக்காமரம், arbuste —, buisson épineux, la plante épineuse முள்ளி solanum indicummer.

*முண்டகன், 1° (moundaka), barbier. 2° ou முண்டகாசனன்.

*முண்டகாசனன், (முண்டகம், ஆசனம்) celui qui set assis sur un nénuphar, i. e. Brama.

*முண்டகாசனி, முண்டகாசனை, (id.), celle qui est assise sur un nénuphar, i. e. Lakchimi.

முண்டடிக்கிறது, (முண்டு, அடிக்கிறது), faire le —, être pétulant, désobéissant, opiniâtre, revêche.

*முண்டம், (moueda), tête, front, tête rasée, — chauve, calvitie, tronc, — d'arbre, — ébranché, pieu. 2° boule, balle, globe, rondeur, corps nu, nudité un des 32 உபநிஷதம்: — ஆய்நிற்கிறான் il se tient debout tout nu; முண்டசந்நியாசி sannyasi rasé ou chauve (surtout de la secte des Smartas); — சாலி espèce de grain, — de riz, tête rasée; — பலம் le fruit qui ressemble à une tête chauve, i. e. le coco; — மண்டலி nombre de têtes rasées. masse de troupes.

*முண்டனம், (moundana), action de raser, de rendre chauve.

*முண்டன, (mounda), barbier, homme à tête rasée, le serpent இராகு ou le nœud ascendant.

*முண்டாகாரம், (முண்டம், ஆகாரம்), forme —, chose ronde, — entière, dont les parties ne sont pas séparées.

முண்டாசு, (ind.), turban.

முண்டாயி, bonbon, sucrerie, confiture.

*முண்டி, 2° (moundi), barbier, homme à tête rasée, à tête chauve. 2° imp. de.

முண்டிக்கிறது, டித்தேன், டிப்பேன், டி, டிக்க, v. a முண்டித்தல், n. v. (mound raser), raser, — la tête.

*முண்டிதம், (moundita rasé), état d'une tête rasée, calvitie: முண்டிதசிரசு tête rasée.

முண்டிரம், un des 32 உபநிஷதம்.

*முண்டிதிகை, முண்டிரிகை, முண்டிரி, (mounditika, — dirikâ, — diri, plante rampante à fleurs rouges et jaunes.

முண்டு, ceinture intérieure, toile de

dessous longue de 4 coudées qu'on attache autour des reins. ou — த்தனம் obstination, opiniâtreté, rudesse, insubordination, désobéissance, ignorance; — க்காரன் homme pétulant, opiniâtre, ingouvernable, insubordonné ; — பண்ணுகிறது ou.

முண்டுகிறது, டினேன், டுவேன், டு, ட, v. n. முண்டல், முண்டுதல், n. v. être opiniâtre, ingouvernable, pétulant, insolent, insubordonné, faire le revêche, le désobéissant.

*முண்டை, 1° (moundâ . asée.), femme rasée, i. e. veuve (qui a ordinairement la tête rasée), tête rasée, — chauve, garance du Bengale. 2° prunelle de l'œil; — க்கண் œil gros et protubérant ; — மோப்பி veuve rasée

முண்ணுயி, (முள், காயி), nom d'un arbrisseau, litt. la maitresse des épines.

முண்ணுவல், (id. காவல்), pommier épineux.

முண்மா, (id.), porc-épic, hérisson.

முண்முடி, id.), couronne d'épines.

முண்முருக்கு, (id.), l'arbre கலியாணமுருக்கு.

*முதம், (moudâ), joie, plaisir, délice.

முதரிக்கிறது, V. முதலிக்கிறது.

முதல, 1° inf. de முதலுகிறது. 2° 3me pers. pl. n. du குறிப்புவினை de முதல் ou! pour commencement: அகரமுதலவெழுத்தெல்லாம் toutes les lettres ont pour commencement la lettre a ou அகரம்.

முதலது, (முதல்), le premier, ce qui est le premier, — devant, antécédent.

முதலல், opt. et n v. de முதலுகிறது, commencement, présidence, préséance.

முதலவள், f. முதலவன், m (முதல், la première, le premier; முதலவர் les premiers ; முதலவை les premières choses

முதலாம், (id. ஆம்), premier, le premier, est le premier.

முதலாய், 1° (முதல், ஆய்), même, aussi, depuis; ஒருவார்த்தை — ச்சொல்லாமற்போனான் il est parti sans dire un seul mot; தண்ணீர் — இங்கேகிடையாது ici il n'y a pas même d'eau ; மகனே நீ — toi aussi mon fils ; இன்று —, இது — depuis ce jour, désormais. 2° 2e pers. nég. de முதலுகிறது, tu ne commences pas..

முதலாவது, (id. ஆவது), ce qui est ou sera le premier, premièrement, en 1er lieu.

முதலாளி, m f. (id. ஆளி), président, chef, propriétaire, présidente, maîtresse, supérieure ; — அம்மாள் la supérieure.

முதலி, 1° gér. de முதலுகிறது. 2° le premier, le chef. 3° et à l'hon. முதலியார், titre honorique des Savala vellajers et de quelques autres castes, qu'on ajoute à leur nom propre, v. g. சவேரிமுத்துமுதலியார் Xavier Moudéli ; முதலியார் est aussi un titre de dignité dans l'île de Ceylan ; முதலிக்காரர் la caste des Moudélis, de ceux qui ajoutent le titre de முதலியார் à leur nom propre; முதலிமார், les Moudelis, les gens de cette caste.

. முதலிய, முதலின, part parf. de முதலுகிறது, qui a présidé, qui est le premier, et les autres. et autres semblable. V. முதலான ; முதலியவைகள் et les autres choses semblables, et cætera.

முதலிலாதல், (id. இலா, ஆதல்), être éternel, sans principe ni commencement, c'est un des 6 attributs de Dieu dits அறுகுணம், l'éternité.

முதலுகிறது, லினேன், லுவேன், லு, ல, v. n. முதலுதல், n. v. (முதல்), commencer, devenir —, être le premier, présider, devancer.

முதலே, (முதல், ஏ), d'abord, premièrement, auparavant.

முதலேன், nég. de முதலுகிறது, je ne commence pas...

முதலை, 1° crocodile, alligator, la plante செங்கிடை. 2° P. முதலாய், 2e pers. nég. முதலுகிறது, tu ne commences pas .. 3° acc. de முதல்; — க்கோரை l'herbage ou jonc cyperus dubius; — ப்பூண்டு la plante polygonum glabrum.

முதலோன், (முதல்), le premier, le principe de tout, Dieu.

முதல், commencement, principe, origine, chef, premier, premièrement, le principe de tout, Dieu, capital, argent prêté à intérêt, le principal, le fonds (d'un marchand...), principal jet ou rejeton d'une plante d'où sortent les autres, depuis, de ou du (c'est une des formes de l'ablatif, et du locatif), Ex.: மன்முதல்வத்தவுரண்மாய் மாலை l'obscurité où périt la connaissance et qui vient du désert (கரன், P, கரம்), et autres semblables, et cætera. 2° imp. et part de முதலுகிறது : இன்று —, இது — depuis ce jour, dès aujourd'hui, désormais ; அப்போ — depuis lors ; — அங்கேபோ va premièrement là ; — அநுமானம் 1re conjecture d'après la 1re cause ;— அற்றுப்போகிறது le capital se perdre, — être perdu, (une famille) s'éteindre complètement ; — அற்றுப்போனவள் femme qui a perdu son chef, veuve, femme délaissée ; — ஆகிறது, — ஆதல் devenir —, être le premier, le chef, présider ; — ஆதல் commencement, primauté ; — ஆன, ஆகிய

qui est devenu —, qui est le premier, et les autres, et autres semblables, et cætera: கண்காது — ஆனவிந்திரியங்கள் les yeux, les oreilles et les autres organes des sens; புலிகோநாய் — ஆனதுஷ்டமிருகங்கள் les tigres, les loups et autres bêtes féroces; இவைமுதலானவைகள் ces choses-ci et les autres choses semblables, et cætera; — இடைகடை le commencement, le milieu et la fin; — இலனுதல் être sans commencement; — இல்லாமலிருக்கிறது être sans capital, sans fonds, être pauvre, n'avoir pas le sou, être sans commencement; — ஈற்று 1re portée, 1re ventrée, 1er petit; — எழுஞ்சனி la 1re des 3 constellations dites சனி, *i. e.* la 10e constellation dite மகம்; — எழுத்து lettre initiale, lettres primitives ou principales au nombre de 30 savoir: les 12 voyelles et les 18 consonnes pointées; d'elles se forment les lettres combinées d'une consonne et d'une voyelle nommées சார்பெழுத்து; — கொடுக்கிறது donner un capital, un fonds (pour trafiquer...); — த்தரம், V முதற்றரம்; — போடுகிறது former —, avancer un capital; — மடை partie d'un champ —, rizière la plus près de l'écluse; — முதல் commencement, origine, d'abord, premièrement; — முதல் கொடுக்கிறது donner le premier; —avant les autres; — முதல்வாங்குகிறது recevoir le premier, — avant les autres; — வடி, — வடிப்பு 1re distillation; — வள்ளல் le 1er des hommes généreux, homme généreux de la 1re classe, celui qui donne connaissant le besoin par une marque extérieure et sans attendre la demande; — வேதம், le 1er des 4 வேதம், *i. e.* le rig-vêda ou இருக்குவேதம்.

முதல்வர், les premiers, les chefs, les rois, les habitants des cieux, immortels, *pl. de*

முதல்வன், (முதல்), le premier, — de tous, Dieu, le premier être, (chaque sectaire l'applique à son dieu particulier, comme à) Siven, Arouguen, roi, prince, chef, maître, supérieur.

முதல்வி, *fém. du préc.* la première, supérieure, femme éminente, maîtresse de maison, déesse.

முதலை, *P.* முதலை, crocodile, nom d'une plante marine.

முதற், *P.* முதல், devant, க, ச, த, ப: — கண் la 1re place; — கனி prémices; — காரன் capitaliste, celui à qui appartient le capital, — le fonds; லக — காரன் homme opulent; — காரணம் 1re cause; — காரணகாரியம் effet de la 1re cause; — துறை aphérèse, retranchement de la 1re syllabe d'un mot, comme மலர், *P.* தாமரை nénuphar; — கொடி 1er drapeau, principal rejeton d'une plante; — கொண்டு dès, depuis; இது — கொண்டு dès ce moment-ci, désormais; — கோடை 1re chaleur; — படை avant-garde (d'une armée); — பட்சம், — பக்ஷம் 1re phase, — demi-lunaison, — quinzaine d'un mois lunaire, 1re qualité: — பட்டம் la 1re dignité, la tonsure; — பட்டம்பெற்றவன் celui qui a obtenu ou reçu la 1re dignité, tonsure; — பலம், — பலங்கள், — பலபாகம், — பாகம், — பலன் 1er fruit, 1ers fruits, prémices; — பா la 1re espèce de vers tamouls, *i e.* le vêmba ou வெண்பா; — பெயர் le 1er nom, — des mots composés, nom désignant un tout (par opposition à சினைப்பெயர் nom de parties); — பேறு 1er accouchement, premier-né, 1re portée, 1er fruit, prémices; — பேறான, — பிறந்த aîné, premier-né — பொருள் chose principale, 1er objet (par rapport aux 5 espèces de terrains dits குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல்), le temps et la place de ces terrains.

முதற்றரம், (முதல், தரம்), la 1re fois, 1re qualité.

முதற்றாரம், (*id.* தாரம்), la 1re épouse, — femme.

முதற்று, 3e *pers. sing n. du* குறிப்புவினை *de* முதல், a pour commencement; ஆதிபகவன்முதற்றேயுலகு le monde a Dieu ou l'Etre suprême pour principe.

முதனாள், (முதல், நாள்), le 1er jour, la veille, la 1re constellation lunaire dite அசுபதி.

முதனிலை, (*id.* நிலை), racine d'un mot, radical, 1re partie des mots composés, 1re place, 1er lieu: — த்தீபகம் mot qui vient au commencement et auquel se rapportent plusieurs membres de la phrase où il est sous-entendu; (c'est une des beautés des vers); — த்தொழிற்பெயர் nom verbal ou dérivé du verbe et qui n'a que le sens du radical, comme வருதல் venir; — விளக்கு mot qui se trouve au commencement et se rapporte à plusieurs membres de la phrase; c'est une des தீபகாலங்காரம்.

முதனிறம், (முதல், நிறம்), la 1re couleur, espèce de pierre noire dite மாய்சச்சிலை.

முதனிற்கிறது, (*id.* நிற்கிறது), se tenir —, être le premier.

முதனூல், (*id.* நூல்), la première science, *i. e.* la parole de Dieu

முதன்மடக்கு, (*id.* மடக்கு), répétition au commencement des vers d'un ou de

plusieurs pieds, mais avec des sens différents.

முதன்மதிநிலை, (*id* மதி), figure qui emploie le nom du tout pour celui d'une partie, ou le nom d'une partie pour celui du tout.

முதன்மாணுக்கர், (*id.*), les 1^rs disciples, du 1er rang ou de la 1re qualité.

முதன்மை, (முதல், மை), 1er lieu, priorité, primauté, supériorité, autorité; — யான அற்புதம் la 1re merveille par excellence; — யானசமயம் la 1re occasion, — ou la principale secte; சகலத்துக்குமுதன்மையாய் en 1er lieu, avant tout.

முதன்மொழி, (*id.*), 1er mot, mot qui dans les idées superstitieuses des Indiens, peut venir au commencement d'un ouvrage et qu'on appelle மங்கலச்சொல்.

முதன்மையோர், (*id.*), les chefs, les principaux.

முதாரி, முதாரு, (முது, ஆரி), vache qui a un veau bon à être sevré: முதாருகன்று veau déjà grand, — bon à être sevré ou déjà sevré; — பால் lait d'une vache presque tarie et dont le veau est sevré.

*முதிதம், (moudita), joie, plaisir, bonheur.

முதிய, *adj. de* முதுமை, vieux, ancien, antique: — கொல்லை vieux champ; — தவம் pénitence ancienne, — censée faite dans une vie antérieure; — ராசமகேந்திரவரம் l'ancien இராசமகேந்திரம், *i. e.* l'ancien Râdjamaudri dans les Circars du nord; முதியது ce qui est vieux..., *pl.* முதியவை vieilles choses.

முதியம், la plante காய்க்கடுகு.

முதியவள், (முதிய), vieille, — femme

முதியவர், (*id.*), ancien, vieillard, *V.* முதியான்.

முதியர், முதியோர், (*id.*), les anciens, les vieillards.

முதியான், (*id.*), jeune homme, — homme qui a fini de croître, homme fait, jeune veau déjà sevré, chose vieille, nom d'un oiseau.

*முதிரம், (moudira), nuage.

*முதிரன், (*id.*), libertin, débauché, galant.

முதிர்மை, *P.* முதிர்மை.

முதிரா, முதிராத, *part. nég. de* முதிருகிறது, non mûr, qui ne mûrit pas; முதிராப்பிண்டம் embryon, fétus non formé, — non parvenu à maturité.

முதிரை, nom d'un arbre, les plantes légumineuses dites அவரை, துவரை, காராமணி, கொள்ளு, diverses espèces de pois, fèves, haricots ou lentilles.

முதிர், *imp. et part. du suiv.*: — காற்று vent violent; — பிறை croissant de la lune après le 4e jour, second quartier: — வேனில் grande chaleur, la chaude saison dans les mois de ஆனி et ஆடி; — வேனிலுநிலை propriété de la chaude saison, comme soufflement du vent d'ouest, apparition du mariage, la joie des cailles, de l'oiseau noir கரிக்குருவி, des alouettes, des corbeaux et des perdrix, floraison du jasmin, du tamarinier et de l'arbre பாதிரி fructification des arbres பாலை, காஞ்சிரம் நாவல் et இருப்பை.

முதிருகிறது ou முதிர்கிறது, ர்ந்தேன், ருவேன் ou ர்வேன், ரு ou ர், ர, ɒ. *n.* முதிருதல் *et* முதிர்தல் ou முதிர்ந்திருக்கிறது, *n. v.* mûrir, — à l'excès, durcir en mûrissant (comme le coco), parvenir à sa pleine croissance, à sa perfection, à un degré supérieur, se dessécher, sécher (comme les vieilles feuilles), vieillir, être mûr, mûri, vieux, desséché, brûlé ou grillé faute de pluie, rassis, grave, sérieux, sage, prudent dans sa conduite, avoir l'esprit ou le jugement mûr: முதிரவேகுகிறது cuire trop, — jusqu'à se dessécher; முதிர்ந்துபோகிறது vieillir, devenir vieux; முதிர்ந்திருக்கிறது être mûri, mûr, vieux..; முதிர்ந்திருக்கிறபெண் jeune fille non mariée qui est déjà avancée en âge, — qui a passé 20 ans: தைலங்காய்ஞ்சுமுதிர்ந்தது l'huile à trop bouilli.

முதிர்ச்சி, *n. v. du préc.* maturité, perfection, hauteur, excellence.

முதிர்ந்த, *part parf. du même.* mûr, mûri, vieilli, parfait, accompli: — கல்வி grande science, — érudition; — சொல், — பேச்சு parole ou discours mûri, d'un esprit mûr, d'un grand sens, qui marque beaucoup de connaissances, discours qui va trop loin et devient choquant: — பகை haine invétérée; — புத்தி esprit mûr, rassis, intelligence mûre; — பைத்தியம் folie complète; — மரம் vieil arbre; — பிராயம் — வயசு vieillesse; — வியாதி maladie invétérée; வயதினுற்கிழவனுகிலுஞ் செய்கையிலின்னம் முதிர்ந்தவனல்ல quoique vieillard par l'âge il n'est pas d'une prudence mûre dans sa conduite.

முதிர்பு, முதிர்மை, முதிர்வு, *n. v. du même*, maturité, perfection, ancienneté.

முதிரப்பு, *n. v. du même*, maturité, trouble.

*முதி, (moudi), clair de lune, rayon de la lune, rayon de la lune.

முது, *adj. de* முதுமை, ancien, vieux, antique, ancienneté: — கன்று, *V.* முதா

குகன்று ; — காஞ்சி l'ancien air de musique, le 92e des பிரபந்தம், poème contenant des avis des sages ou des savants aux ignorants ; — காடு forêt antique et épaisse, cimetière, lieu où l'on brûle les morts — காட்டுத்தரிசு terre longtemps inculte (depuis plus de 15 ans) ; — கால் anciens pieds de bétel (de l'année précédente) ; — குன்று vieille montagne, ville nommée aussi திருமுதுகுன்று ; — சொம் antique propriété, patrimoine ; — சொல் vieux mot, — diction, proverbe ; — தவம், V. முதியதவம் ; — நிலம் terre stérile ; — மகன் le vieux fils, *i. e.* Sani ou Saturne censé le fils aîné du soleil ; — மொழி vieux mot, proverbe.

முதுகு, le dos, l'échine, le derrière, chose grossière, — rude ou forte, grossièreté ; அன்பிற்குரைகல்லாகுமுதுகு le dos, *i. e.* ce qu'on dit par derrière est la pierre de touche de l'amitié ; முதுகிலெடுக்கிறது, prendre —, porter sur son dos ; முதுகெலும்பு épine dorsale ; முதுகைக்காட்டுகிறது, முதுகுகாட்டுகிறது tourner —, montrer le dos, *v. g.* au médecin, prendre la fuite ; — கொடுக்கிறது aider, accompagner, tourner le dos, prendre la fuite ; — தாங்கி dossier (d'une chaise, d'un banc) ; — தண்டெலும்பு l'épine du dos, épine dorsale ; — நீர், — நீர்ச்சடங்கு cérémonie de verser de l'eau sur le dos le 6e ou le 8e mois de la 1re grossesse (pour procurer un heureux accouchement) ; — நீர்விடுகிறது verser cette eau, faire cette cérémonie ; — நூல் fil grossier ; — நூற்சேலை toile de fil grossier ; *ou* — ப்புடவை toile grossière ; — பிளவை ulcère invétéré sur le dos.

முதுக்குறைகிறது, முதுக்குறைந்தேன், முதுக்குறைவேன், முதுக்குறை, முதுக்குறைய, *n. v.* être avancé en âge, avoir de l'expérience, une grande science ; முதுக்குறைந்தோர் les vieillards, les gens d'esprit ; முதுக்குறையாமக்கள் gens sans expérience, sans grande intelligence, les jeunes gens ; முதுக்குறைதல், முதுக்குறைவு, *n. v.* grande science, grande intelligence.

முதுமான், (முது), vieillard.

முதுமை, (முது, மை), antiquité, vétusté, ancienneté, vieillesse, âge avancé, maturité, proverbe, vieux dicton ; (*l'adj. est* முது, முதிய, மூது *ou*) முதுமையான, vieux, ancien, antique.

முதுவர், (முது), anciens, vieillards, ministres d'état, poètes, savants, — qui connaissent l'antiquité ou l'histoire ancienne, antiquaires.

முதுவு, *P.* முதுகு.

*முதை, (moudâ), joie, allégresse. 2o terre dont on a coupé et brûlé les broussailles et qui est —, terre prête pour le labour : — ப்புனம், (முது), vieux champ, terre cultivée depuis longtemps.

முதையல், (முது), *V.* முதுகாடு.

முத்சத்தி, *V.* மூசத்தி.

*முத்தகம், (முத்தம், ka), arme qu'on lance, l'arbre கருக்காபமரம் *ou* முத்தகச்செய்யுள் stance contenant un sens complet, (opposé à குளகம்).

முத்தக்காசு, racine médicinale et odoriférante du கோரை cyperus juncifolius, l'herbe cyperus.

*முத்ததை, (முத்தம், tâ), *V.* முத்தத்துவம்.

முத்தமிழ், (மு, தமிழ்), les 3 espèces de tamoul, *i. e.* இயற்றமிழ் le tamoul simple, — de la prose ; இசைத்தமிழ் le tamoul harmonieux, — de la poésie ; நாடகத்தமிழ் tamoul dramatique ou de la comédie : முத்தமிழ்மூரியோன் celui qui possède ces 3 tamouls, *i. e.* Agastyen et Vaïraven ; முத்தமிழ்க்கவிவீரராகவ முதலியார் poètes illustres et d'un mérite distingué dans les 3 espèces de tamoul.

முத்தம், (moukta), délivrance, liberté, abandon, chose abandonnée, lancer (une arme), âme délivrée de l'existence mondaine et réintégrée dans son divin original, la position dite முத்தாசனம். 2o (mouktâ), perle. 3o (mougdha), agrément, amabilité, charme, beauté, ignorance, stupidité, simplicité. 4o caresse, baiser, lèvre, terre cultivée, couleur de குவ்லை, ce qui est un défaut des pierres précieuses : — இடுகிறது baiser, donner un baiser ; — இட்டுக்கொள்ளுகிறது s'entre-baiser, se baiser l'un autre ; — கொள்ளுகிறது recevoir un baiser, les perles ou les boutons de petite vérole se former ; முத்தகஞ்சுகம் peau de serpent, serpent qui a perdu sa peau ; — சங்கன் homme libre de tout attachement mondain ; — ஞானவுருபி celui dont l'essence est aimable et toute spirituelle, *i. e.* Dieu ; — த்துவம் amabilité, ignorance, simplicité.

முத்தர், 1o hauteur, colline. 2o *pl de* முத்தன்.

முத்தலை, (மு), 3 têtes, trident, dard à 3 pointes ; — வேலோன் Bhaïraven ou Siven, celui qui est armé d'un trident, *i. e.* Siven, Bhaïraven ou வயிரவன் ; — இருதலைவேல் arme —, dard à 6 pointes.

*முத்தன், (moukta libre), homme pur, digne du paradis, délivré du mal, libre de tout

attachement au monde, sage, bienheureux (les Païens suivant leur secte l'appliquent à) Siven, Vichnou, Arouguen, Bhaïraven, ou Bouddha, etc....

முத்தா, *obl de* முத்தை : முதாரம் collier de perles ; — பலம் perle. l'arbrisseau சங்கு ou monetia dont le fruit ressemble à des perles, camphre ; — பிரலம்பம் collier de perles : — பிரசூ *ou.*

*முத்தாகாரம், முத்தாஸ்போடம் (முத்தா, ஆகாரம், sphôta *tumeur*), huître à perles, mère perle.

முத்தாடல், முத்தாடுகிறது, (முத்தம், ஆடுகிறது), caresser (un enfant .., baiser.

*முத்தாதனம், (*id.* ஆதனம்), une des 8 positions des yoguis, qui consiste à presser l'anus avec l. cheville gauche, et à serrer la cheville droite immédiatement par dessous.

*முத்தாத்துமம், (*id.* ஆத்துமம்), âme bienheureuse, — dégagée des choses de la terre et qui ne s'applique qu'à obtenir le paradis, bien heureux.

முத்தாமணக்கு, (முத்து, ஆமணக்கு), espèce de ricin.

*முத்தாரம், முத்தாவலை, முத்தாவலி, (முத்தம், ஆரம், இலை, ஆவலி), collier —, guirlande —, feston ou rangée de perles.

முத்தாலாய, (முத்து, *abl.* ஆய), fait de perles.

முத்தானம், 1° (மு), les 3 espèces de dons, *V.* தானம்-ரு. 2° (மு, ஸ்தானம்), 3 places, foyer.

*முத்தானனம், (முத்தம், ஆனனம்), visage aimable.

*முத்தி, 1° (moukti), délivrance —, exemption des renaissances prétendues de la métempsycose, absorption de l'âme dans sa 1re source (selon les Indous), ou ou identification avec dieu, béatitude finale, le paradis. 2° baiser, caresse, côté : — செய்கிறது, — யிடுகிறது baiser, donner un baiser ; — திசை côté du paradis, prospère, l'amour de la sagesse : — நெறி chemin du paradis, voie de la sagesse ; — பதம் chemin du—, le paradis, état spirituel ; — ப்பேறு obtention —, bonheur du paradis, félicité suprême ; — ப்பேறுபெற்ற bienheureux, — du paradis : — பெறுகிறது, — யடைகிறது obtenir le paradis, — le bonheur final : — மார்க்கம் chemin du paradis, de la fin suprême ; — விக்கினம் ௩ les 3 obstacles à l'obtention de la beatitude finale, *i. e.* அறியாமை l'ignorance, ஐயம் le doute ou le scrupule, திரிபு perversion.

முத்திக்கை, *P.* முற்றிக்கை, siège.

*முத்தியம், moutya , perle.

*முத்திராங்கிதம், (முத்திரை, அங்கிதம்), impression d'un cachet.

*முத்திராங்கிசை, (*id.*) hôtel des monnaies.

முத்திரி, *P.* முத்திரை, cachet, sceau, marque.

*முத்திரிகை, (முத்திரை, ikâ), cachet, — gravé, anneau à cachet, papier scellé ou signé.

முத்திரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, *v. a.* (முத்திரை), முத்திரித்தல், *n. v.* cacheter, sceller, appliquer le sceau, mettre le cachet, — le scellé.

முத்திரிப்பு, *n. v. du préc.*

*முத்திரிதம், (முத்திரை, ita), chose scellée.

முத்திருக்கஞ்செடி, (முத்து, இருக்கும்), la plante carthamus tinctorius dont les grains sont blancs comme des perles ou ressemblent à des perles.

*முத்திரை, (moudrâ), sceau, cachet, estampille, anneau à cachet. empreinte ou impression d'un cachet, marque —, empreinte d'un fer chaud, manière d'entrelacer les doigts pendant l'adoration : — குத்துகிறது, — பதிக்கிறது, — போடுகிறது, — யிடுகிறது, — வைக்கிறது, sceller, cacheter, mettre un cachet, marquer ; — குத்தி பெயர்ப்பார் brames dvaïtas ou துவைதர் qui, imprimant la marque de Vichnou sur une pâte molle de poudre de sandal, la mettent sur diverses parties du corps ; — க்கட்டு paquet scellé : — க்கம்பு, — அச்சு, — க்கோல் sceau, cachet, estampille, instrument pour appliquer un cachet ; — க்கூடம் salle des sceaux, salle ou lieu où l'on met le cachet (sur les marchandises...), prison ; — ச்சேவகன் pion qui porte une marque, une livrée : — த்தானம் பெறுகிறது recevoir sur les épaules l'impression du சங்கு ou du சக்கரம், *i. e.* de l'arme circulaire de Vichnou ; — பங்கம் பண்ணுகிற து briser —, forcer un sceau : — ப்படி poids —, mesure étalonnée, — estampillée, — autorisée ; — ப்படிக்கொடுக்கிற து livrer une chose scellée : — ப்பல்லவம் refrain que l'on ajoute à chaque vers d'une espèce de poèsie ; — ப்பலகை planche à cachet, cachet en bois (pour sceller un tas de grains) ; — மனிதன் homme à cachet, ou du cachet, garde des sceaux, personne revêtue d'une dignité, ambassadeur d'un roi, homme fidèle, — qui connaît les desseins de son maître, ministre plénipotentiaire ; — மூடிக்க, — மூடி

ப்பு nœud sur lequel on a appliqué un cachet ; — மெழுகு cire à cacheter — மோதிரம் bague ou anneau à cachet : — பக்க, V. முத்திரைக்கோல் ; — வாஞ்சனை empreinte —, signe d'un cachet, gravure —, devise d'un sceau ; முத்திரையையுறிக்கிற து, — குலைக்கிறது, — புடைக்கிறது décacheter, briser le sceau, — le scellé.

முத்திரையாளன், (முத்திரை, ஆள்), homme au cachet, celui qui fait des cachets, — des cachets en bois pour marquer les tas de grains, qui met le cachet ou le scellé.

முத்தீ, மு. தீ., les 3 espèces de feux dits உதராக்தி chaleur intérieure du ventre, உயிர்த்தீ chaleur vitale, சினத்தீ feu de la colère, V. en outre வேதாக்கினி et ஆயுருவேதாக்கினி.

முத்து, 1° முத்தம்), perle, pierre précieuse qui se forme dans les conques et les huîtres. 2° ce qu'il y a de meilleur, chose agréable, — acceptable, noix, noyau, amande, pépin, grain de petite —, petite vérole : சிறு — petite perle ; பரு — grosse perle, grain —, noix de ricin ; முத்திறங்குகிறது la petite vérole descendre : — க்கடுக்கன் pendants d'oreilles ornés de perles ; — க்கற்கட் marc des noyaux du ricin, sorte de remède ; — க்குமாரன் le fils beau comme une perle, Soupramanien ; முத்துக்குளிக்கிறது plonger pour pêcher —, pêcher les perles ; — குளிக்குமிடம் lieu où on les pêche, pêcherie de perles ; — க்குளி, — க்குளிக்கை, — குளிப்பு pêche de perles ; — க்குளிகாரன் plongeur pour la pêche des perles ; — க்கொட்டை graine —, grain —, noix de ricin ou de palma Christi ; — க்கோவை enfilade —, collier de perles ; — ச்சம்பா espèce de riz couleur de perle ; — ச்சலாபக்கட்டு pêche des perles, côte de la pêcherie, — où l'on fait cette pêche ; — ச்சலாபம் pêche des perles, produit de cette pêche ; — ச்சலாபக்கட்டுகிறது la pêche des perles avoir lieu ; — ச்சனிப்பு-உடு les 25 différents endroits où l'on dit que se forment les perles (littéralement ou métaphoriquement), i. e. மதி la lune, மேகம் nuage, சங்கு conque, சிப்பி huître à perles, 5° மீன் poisson, நத்து limaçon, முதலை crocodile, உடும்பு le lézard iguane, தாமரை nénuphar, 10° வாழை bananier, கமுகு aréquier கரும்பு canne à sucre, செந்நெல் riz rouge ou espèce supérieure de riz, மூங்கில் bambou, 15° யானைக்கொம்பு dent d'éléphant, பன்றிக்கொம்பு défense de sanglier, பசுவின்பல் dent de vache, நாகம் serpent, கொக்கு héron. 20° கன்னையர்கழுத்து cou des femmes : — ச்சிப்பி huître à perles, mère-perle ; — ச்சிப்பிப்பார் banc d'huîtres à perles ; — ச்சிப்பிப்பார்முறைச்சோதனை inspection des bancs d'huîtres à perles (avant de déterminer la pêche) ; — ச்சிவிகை, — பல்லக்கு palanquin orné de perles ; — ச்சுண்ணம்பு chaux de perles (que les rois mâchent avec leur bétel par luxe) ; — ச்சோளம் houque ou sorgho à grains de perles, i e. le maïs ou blé de Turquie, holcus sorghum ; — த்தவழிகள் spécimens de perles ; — த்தாழ்வடம் guirlande —, collier de perles ; — ப்பல் dent blanche comme une perle ; — ப்புறப்படுகிறது la petite vérole sortir, — paraître ; — பால்கொண்டிருக்கிறது la petite vérole suppurer ; — மாதளை grenadier dont les grains ressemblent aux perles ; — மாலை guirlande —, enfilade de perles ; — வடம் collier —, guirlande de perles, espèce de toile ; — வன்னச்சேலை toile de couleur de perles ; — வெள்ளை blanc de céruse ; வேலைமுத்தோ பிள்ளைமுத்தோ que préférez-vous, le travail ou votre enfant? ou bien votre enfant ou son travail ?

முத்துருவி, (முத்து, உருவி), espèce de pendants d'oreilles à l'usage des femmes.

முத்தெறிகிறது, (முத்து, எறிகிறது), la petite vérole attaquer —, prendre quelqu'un.

முத்தை, 1° poignée de riz cuit, balle, boule, masse, — informe. 2° acc. de முத்து. 3° (mougdâ), jeune fille aimable, fille ou femme très sotte. 4° (mouktâ), perle : களி — boulette ou masse de bouillie de millet ou autres grains ; வெண்ணெய் — boule de beurre.

முத்தையன், (முத்து, ஐ), celui qui fut beau comme une perle, Soupramanien.

முத்தொகைவினை, (மு, தொகை), règle de trois.

முத்தொழிலோர், (மு, தொழில்), ceux qui s'occupent de 3 métiers : l'agriculture, le commerce et la garde des bestiaux, ce sont les Vaïsyas, la 3me caste de l'Inde.

முத்தொழில், (id.), 1° les 3 emplois ou opérations de la divinité, i. e. créer, conserver et détruire : முத்தொழிற்பகவன் le Dieu aux 3 opérations, le Dieu suprême, le vrai Dieu. 2° les 3 emplois des வைசியர் dits முத்தொழிலோர்.

முத்தொள்ளாயிரம், (மு), nom d'un poème, litt. les 3 neuf cents.

முத்தோஷம், (id.), les 3 mauvais symptômes, ou 3 espèce de maladies dites முப்பிணி.

முந்த, *inf. de* முந்துகிறது, *ou* முந்தமுந்த, d'abord, premièrement, en 1er lieu, auparavant, avant tout : உன்கைமுந்தவேண்டாம் que ta main ne soit pas la 1re (en quelque chose que se soit), ne t'avance pas témérarement, ou n'agis pas avant de réfléchir.

முந்தல், *opt. et n. v. du même*, commencement, devant, avance, devancer, cap, promontoire, bout, extrémité, pointe, carrefour on 3 routes se réunissent.

முந்தன், (முந்துகிறது), ancien, vieillard.

முந்தா, முந்தாத, முந்தாதே, *part. et gér. nég. de* முந்துகிறது : முந்தாதேபோ ne va pas devant.

முந்தானை, *P.* முன்றானை.

முந்தி, 1° *gér. de* முந்துகிறது. *adv. ou* முந்திமுந்தி, avant, — tout, premièrement, d'abord. 2° bord —, extrémité —, pan de vêtement ou de toile ; முந்தியிலேமுடிந்தேன் j'ai lié dans le bout de mon vêtement.

முந்திரி, முந்திரிகை, 1° *V.* முந்திரை. 2° acajou, — à noix ou à pommes, anacardium occidentale (différent de l'acajou à meubles et de l'acajou à planches), *ou* கொடி — vigne, treille : கொட்டை — acajou à noix ; — க்கொட்டை noix d'acajou (elle croit hors du fruit).

முந்திரை, un trois-cent-vingtième, 1/320, dont la marque est வ்த : முந்திரிமேற்காணி மிகுமேற்கீழ்தன்னை இந்திரனாவெண்ணி விடும் si un quatre-vingtième s'ajoute à un trois-cent-vingtième qu'il a, le pauvre se croit un Indiren (pour ses richesses).

முந்தின, முந்திய, *part de* முந்துகிறது, premier, antérieur, précédent, préalable ; — தந்தைதாய் nos premiers père et mère, nos 1ers parents; — நாள் la veille, jour précédent, vigile.

முந்து, 1° héron blanc, trou d'arbre. 2° *imp. et part. du suiv.* ; — நாள், — நாற்று, (*P.* சேற்று), avant-hier, l'avant veille

முந்துகிறது, ந்தேன், துவேன், து, த, *v. n.* (முன்), முந்துதல், *n. v. ou* முந்திக்கொள்ளுகிறது, précéder, devancer, dépasser, aller —, être devant, aller —, être le premier, avoir la préséance : ஒருத்தனுக்கு முந்திக்கொள்ளுகிறது dépasser —, précéder quelqu'un; முந்திக்கொண்டுதேடுகிறது être le premier à chercher, devancer et chercher; chercher le 1er, ou de bonne heure; — வைக்கிறது mettre avant ou devant, préférer.

முந்துகை, *n. v. du préc.* avance, priorité, autorité, préséance

முந்துறுகிறது, (முந்து, உறுகிறது), aller devant, précéder, devancer.

முந்தாள், bambou.

முந்தை, (முன்), l'antiquité, ancienneté. 2° *sync. de* முன்தந்தை, ancêtre, le Seigneur qui est le père, *i. e.* le créateur du genre humain: — நாள் avant hier.

முந்தையோர், (முந்தை), les anciens, les ancêtres.

முந்நாழி, (மு, நாழி), 3 nâji, 3 mesures dites படி, 3 milles indiens.

முந்நீர், (*id.* நீர்), la triple eau; *i. e.* la mer, (qui contient 3 espèces d'eau, l'eau de pluie, l'eau de rivière et l'eau de l'abîme, et à laquelle on attribue 3 qualités; celles de produire, de conserver et de détruire.

முந்நூல், (*id.* நூல்), le triple cordon bramanique dit பூணூல், les 3 sciences ou 3 parties de la littérature sacrée des Indous dites முதனூல், வழிநூல் et சார்புநூல், *V.* நூல்-கு.

முந்நூறு, (*id.* நூறு), trois cents: முந்நூறாம் trois-centième; முந்நூற்றொன்று 301 ; முந்நூற்றுப்பத்து 310.

முபலகு, (*arabe*), total, somme, montant, compte.

முபாதலா, (*id.*), avances, argent avancé, échange, troc.

முப்பகை, (*id.*) les 3 ennemis du salut, *V.* பகை-கு *et* குற்றம்-கு.

முப்பது, (மு, பத்து), trente. முப்பதாம் trentième; முப்பதாவது trentièmement; முப்பத்தொன்று 31, முப்பத்துமூன்று 33.

முப்பலை, (*id.* பலை), les 3 fruits médicinaux ou les 3 myrobolants nommée கடுக்காய், நெல்லிக்காய், தான்றிக்காய்.

முப்பழம், (*id.*), les 3 principaux fruits, *i. e.* வாழை *ou* கதலி la banane, மா la mangue, பலா le fruit du jaquier; முப்பழமுஞ் சோறும் போடுகிறது servir du riz cuit et des 3 principales espèces de fruits, traiter d'une manière hospitalière.

முப்பா, (மு), les 3 espèces spéciales de vers ou de strophes dites ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா.

முப்பாட்டன், (*id*), trisaïeul.

முப்பாட்டி, (*id*), trisaïeule.

முப்பால், (*id*), 1° les 3 genres, *i. e.* le masculin ஆண்பால், le féminin பெண்பால் le neutre அலிப்பால் ou plutôt அஃறிணைப்பால், ou selon d'autres auteurs, le masculin, le féminin et le pluriel de ces deux genres, (car les Indiens distinguent 5 genres dits ஐம்பால்), les 3 sexes, *i. e.* le masculin, le féminin et l'hermaphrodisme. 3°

3 espèces de lait, lait bouilli, lait épaissi par la cuisson, lait réduit en bouillie.

முப்பாவினம், (மு, பா, இனம்), les 3 subdivisions des 4 principales espèces de poésies dites தாழிசை, துறை et விருத்தம் Voyez en l'explication au mot பாவினம்.

முப்பாழ், (*id.* பாழ்), 3 endroits du corps qui sont vides ou sujets aux sortilèges.

முப்பான், (மு), trente.

முப்பிணி, (*id.*), les 3 espèces de maladies ou de tempéraments, *V.* பிணி-க.

முப்புடி, (*id.*), 3 qualités, *V.* திரிபுடி.

முப்புடைக்காய், (*id.* புடை), le fruit vert à 3 côtés, *i. e.* le coco.

முப்புரம், (*id.*), la triple ville, les 3 villes, les 3 espèces de viles, *i. e.* villes à rempart de fer, — d'argent, — d'or, *V.* திரிபுரம்.

முப்புரி, (*id.*), 1° la triple villé, 3 villes. 2° triple cordon, — corde composée de 3 cordonnets; — க்கயிறு, — நூல் triple corde, — cordeau, le triple cordon des brames; — க்கயிறு அறாது une triple corde ne casse pas; — நூலோர் ceux qui portent le triple cordon, les brames (surtout).

முப்புள்ளி, (*id.*), 3 points, la lettre ஆய்தம் composée de 3 points, ஃ

முப்பூரம், (*id.*) les 3 constellations dont le nom commence par பூரம் *ou* பூர்வம் *la première,* ce sont la 11me dite பூரம் *ou* பூர்வபற்குனி, la 20me பூராடம் *ou* பூர்வாசாடம், la 25me பூரட்டாதி *ou* பூர்வபாத்திரபதம்; le nom de celles qui les suivent commence par உத்தரம் *la seconde.*

முப்பேதம், (*id.*), les 3 différences, *V.* பேதம்-க.

முப்பொருள், (*id.*), l'être triple, le மும்மூர்த்தி.

முப்பொறி, (*id.*), les 3 choses requises dans le culte divin, *V.* பொறி-க.

முமுடம், முமுட்சு, முமுட்சுத்துவம், *P.* முமுட்சுத்துவம்.

*முமுட்சு, (moumoukchou), sage dégagé de toute passion et sentiment humain et qui se prépare au bonheur final, homme désireux du bonheur suprême: — த்துவம் renoncement à tout attachement humain, désir du paradis.

முமூர்ஷு, (moumoûrchou), homme désireux de mourir.

*முமூர்ஷை (moumoûrchâ), désir de la mort, dégoût de la vie.

மும்மடங்கு, (மு, மடங்கு), le triple, 3 fois autant; மும்மடங்கான triple; மும்மடங்காக்குகிறது tripler: — பெரிது 3 fois plus grand.

மும்மடி, (*id.* மடி) le triple, 3 parts, 3 ensemble; மும்மடியான triple; மும்மடியாக்குகிறது tripler; மும்மடியாகுபெயர் triple métaphorique, ainsi le nom de கார் obscurité, a d'abord été donné aux nuages et à la pluie qui la causent, puis à la saison pluvieuse கார் ou கார்காலம், en 3e lieu au riz qui croît dans cette saison et qu'on nomme கார் *ou* கார்நெல்லு.

மும்மணி, (*id.* மணி), 3 pierres précieuses ou 3 sortes de pierreries: — க்கோவை enfilade de 3 sortes de pierreries, ou triple guirlande de pierreries, le 8e des பிரபந்தம் poème de 30 stances: 10 d'ஆசிரியம், 10 de வெண்பா et 10 de கலித்துறை de 16 ou 17 syllabes avec la répétition dite அந்தாதி: — மாலை la triple guirlande de pierreries, le 30e des பிரபந்தம், poème de 30 strophes des espèces dites வெண்பா, கலித்துறை et அகவல் avec la répétition dite அந்தாதி.

மும்மண்டலம், (*id.*), 1° les 3 régions des fables indoues: la terre, l'air et le Souvargam ou paradis d'Indiren. 2° *V.* மண்டலம்-க.

மும்மதக்கோடு, (மு, மதம்), l'arsenic தாலம்பபாஷாணம்.

மும்மதி, (*id.*) 3 mois.

மும்மரம், 1° (*id.*), 3 arbres, arbre triple. 2° *P.* மும்மரம்.

மும்மரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, *v. n.* (மும்மரம்), *et* மும்மரித்தல், *n. v.* s'irriter, s'emporter, mugir, rugir, devenir furieux, — véhément.

மும்மரிப்பு, *n. v. du préc.* grand bruit, violence, fureur, rugissement.

மும்மலம், (மு, மலம்), les 3 souillures ou mauvaises passions, savoir, ஆணவம் orgueil ou arrogance, மாயை illusion, trouble d'esprit, காமியம் luxure, *V.* முக்குற்றம்.

மும்மீன், (*id.*), 3 étoiles, la 5me constellation dite மிருகசீரிடம் composée de 3 étoiles.

மும்முரம், *P.* மும்மரம், colère, violence, rage, mugissement.

மும்மூர்த்தி, (மு, மூர்த்தி), *ou* மும்மூர்த்திகள், la triade indienne dite திரிமூர்த்தி, *i. e.* Brama, Vichnou et Siven ou Routtiren, qui sont les 3 principaux dieux des Indous.

மும்மூவர், (*id.*), trois à trois, trois ensemble.

மும்மூன்று, (*id.*), 3 fois 3 ou neuf, triple, trois à trois.

மும்மை, (*id.* மை), les 3 temps, les 3 naissances prétendues, les 3 états d'exis-

tence, savoir: உம்மை l'état antérieur, இம்மை l'état présent, மறுமை l'état futur.

முயக்கம், *முயக்கு*, *n. v. de* முயங்குகிறது, embrassement, copulation, cohabitation.

முயங்குகிறது, *கினேன்*, *குவேன்*, *கு*, *க*, *v. a.* முயங்கல், முயங்குதல், *n. v. et* முயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது, embrasser, tenir étroitement serré, cohabiter, avoir commerce charnel, vivre ensemble comme personnes mariées, tenir ferme: முயங்கித்திரிகிறவன், — ப்போகிறவன் libertin, débauché, — qui hante les mauvaises personnes.

முயலல், *opt. et n. v. de* முயலுகிறது, effort, application, travail, pratique, habitude.

**முயலம்*, *P.* முசலம், pilon.

**முயலாக்கிரம்*, (முயலம், அக்கிரம்), tête du pilon; முயலாக்கிரபுத்தி esprit obtus — pointu comme la tête d'un pilon.

முயலுகிறது, *ou* முயல்கிறது, *யன்றேன்*, *யலுவேன்*, *ou யல்வேன் யலு ou யல்*, *யல*, *v. n.* முயலுதல், *n. v.* s'efforcer, travailler, s'appliquer, s'exercer, s'accoutumer, s'habituer, pratiquer, être accoutumé, usuel; கேள்விமுயல் applique-toi à bien écouter (les instructions); அந்தப்பாவத்திலேமுயன்றான் il a pris l'habitude de ce péché; பாவத்திரும்படிக்கு முயலுகிறேன் je fais des efforts pour me délivrer du péché.

முயலே, 1° racine d'une espèce de jonc. 2° *acc. de* முயல். 3° *P.* முயலாய் tu ne t'efforces pas... 2° *pers. nég. du préc.*

முயல், 1° *P.* முசல், lièvre, lapin, *V.* முசல். 2° *imp. part. et n. v. de* முயலுகிறது, effort, combat, bataille; முயலின்கூடு nid —, gîte de lièvre, la lune (qui est tachetée comme un lièvre); முயற்களங்கம் taches de lièvre, — de la lune; — கோடு cornes de lièvre, *i. e.* chose imaginaire, — qui n'existe pas, comparaison négative; — செவிக்கள்ளி; l'arbrisseau dit மான்செவிக்கள்ளி: — புல் l'herbe du lièvre, *i. e.* le chiendent, agrostis linearis.

முயல்கிறது, *V.* முயலுகிறது.

முயல்வு, *n. v. du préc. V.* முயற்சி

முயறல், *n v. du même.*

முயற்சி, *n. v. de* முயலுகிறது, effort, travail, activité, énergie, fermeté, action, opération, affaire, mouvement, exercice, habitude, pratique, usage, industrie, persévérance, continuation: தெய்வ — opération —, action divine; மனித — effort humain; — பண்ணுகிறது s'efforcer, faire des efforts, exciter, entreprendre; — பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறது ou கொண்டுதிரிகிறது s'occuper, travailler, être à s'efforcer, se donner beaucoup de mouvement; — யசியிருக்கிறது s'occuper, s'exercer, pratiquer, être actif à, — affairé: — யில்லாரிகழ்ச்சியடைவார் les gens sans activité ou les paresseux seront méprisés; — யின்மை manque d'effort, de persévérance, indolence, paresse; — விலக்கு fig. de rhét. qui, après avoir exprimé les efforts que demande une chose, dit qu'elle s'est faite sans effort ou sans peine; அவன்முயற்சிகளிலொன்றுங்கொன்றும்வாய்க்காது de tous ses efforts aucun ne lui réussit.

முயற்றல், excitation, instigation, *opt. et n. v. de* முயற்றுகிறது.

முயற்றிசை, (முயல், திசை), côté du lièvre, le nord-est (le lièvre est le signe du gardien prétendu de ce côté).

முயற்றின்மை, (முயற்று, இன்மை), manque de persévérance....

முயற்று, *n. v. imp. et part. du suiv.* excitation, persévérance, exercice.

முயற்றுகிறது, *ற்றினேன்*, *ற்றுவேன்*, *ற்று*, *ற்ற*, *v. caus. de* முயலுகிறது, pousser, exciter; excercer, faire persévérer.

முயன்று, *gér. de* முயலுகிறது.

முயிறு, *gén.* முயிற்றின், grosse fourmi rouge dite முசிறு.

**முரகன்*, (முரன், han *tuer*), le meurtrier de Mouren, *i. e* Vichnou.

**முரசம்*, (moradja), tambour (grand ou petit), instrument de musique en général; முரசகேதனன், — கொடியோன் celui dont la bannière porte l'image d'un tambour, Dharmarâdja l'aîné des Pândavers; — பலம் le fruit qui est gros comme un tambour, *i. e.* le fruit du jaquier.

முரசன், *முரசோன்*, (முரசு), qui a tambour, (à la fin des mots composés).

முரசு, 1° (முரசம்), instrument de musique, grosse caisse, gros —, tambour, c'est un des insignes de la royauté dits ராசசின்னம், et une des 8 choses prospères dites அஷ்டசுபம். 2° la 26e constellation dite உத்தரட்டாதி figurée par une conque, gencive: முரசறைகிறது publier au son du tambour, ou முரசிடுகிறது, முரசுவைக்கிறது, — வளர்கிறது battre le tambour, tambouriner.

**முரசை*, 1° (mouradjâ), gros tambour, la femme de குபேரன். 2° *acc. du préc.*

முரடன், (முரடு), homme rude, grossier, incivil, rustique, revêche.

முரடு, *gén.* முரட்டின், *obl.* முரட்டு, jointure —, articulation du corps, bosse, nœud, — d'arbre, rudesse, inégalité, man-

que de poli, chose raboteuse, grossièreté, obstination : *முரடாயிருக்கிறது* être noueux, — plein de nœuds, raboteux, rude, inégal, non poli ; *முரடாயிருக்கிறஓலை* feuille de palmier ou ôle raboteuse.

முரட்கை, l'espèce de vers dits *கலிப்பா.*

முரட்டாட்டம், (*முரட்டு, ஆட்டம்*), rudesse, incivilité, rusticité, grossièreté : — *பண்ணுகிறது* agir en homme grossier, incivil, entêté, opiniâtre.

முரட்டாள், (*id. ஆள்*), personne grossière, incivile, revêche

முரட்டிருதயத்தான், (*id. இருதயம்*), qui a le cœur dur, la volonté revêche, caractère bourru.

முரட்டு, *obl. de முரடு*, rude, dur, grossier, opiniâtre, raboteux, inégal, non poli: *முரட்டோலை* feuille de palmier rude, inégale ; — *க்கழுத்து* tête dure, insubordination, caractère opiniâtre ; — *க்கழுத்தன்* opiniâtre, obstiné, revêche, qui a la tête dure ; — *த்தனம்* incivilité, rudesse, grossièreté, obstination ; — *த்தடி* bâton noueux, — plein de nœuds

முரணல், *opt. et n. v. de முரணுகிறது*, différence, changement.

முரணுகிறது, ணினேன், ணுவேன், ணு ou ண், ண, v. n. changer, varier, différer, être différent.

முரண், 1° *imp. et part. du préc.* 2° haine, combat, désaccord, discorde, force, opiniâtreté, incompatibilité, antithèse, mot mis en opposition à un autre (comme le soleil et la lune, le jour et la nuit, *வெண்மலர்கார்வண்டு* fleur blanche et scarabée noir) antithèse soit dans les mots ou dans le sens entre un vers et un autre : — *அந்தாதி* antithèse entre la fin d'un vers et le commencement du suivant ; — *படுகிறது* différer, varier, être changé, en désaccord, faire antithèse ; — *மொழி* antithèse de mots ; — *விளைந்தழிவணி*, (*விளைந்து, அழிவு, அணி*), espèce de fig. de rhét. qui montre l'opposition qui parait et disparait de plus en plus entre 2 qualités qui sont dans le même objet et qui ne sont ni cause ni effet ; — *விளைச்சிலேடை* antithèse dans les vers qui donne lieu à l'ambiguïté; *முரணிற்றோன்றல்விலக்கு*, (*முரணில், தோன்றல்*), fig de rhét. qui montre que bien que telles et telles choses aient de l'opposition pour tel objet, l'opposition vient surtout de telle chose.

முரண்டல், *opt. et n.v. de முரண்டுகிறது*, opposition, résistance, obstination, insubordination : — *ஆயிருக்கிறது* être opposé, obstiné, revêche, intraitable, résister, empêcher.

முரண்டன், (*முரண்டு*), obstiné, entêté, emporté, impatient.

முரண்டு, — *த்தனம்*, résistance, opposition, insubordination, perversité, obstination, entêtement, changement, tergiversation : *முரண்டடிக்கிறது, முரண்டுபண்ணுகிறது* s'opposer, résister, être revêche, insubordonné, d'avis différent, s'obstiner, s'entêter, empêcher.

முரண்டுகிறது, டினேன், டுவேன், டு, ட, v. n. முரண்டுதல், n. v (*முரண்*, *et முரண்டிக்கொண்டிருக்கிறது*, s'opposer, résister, s'obstiner, s'entêter, être intraitable, revêche, être embrouillé, embarassé : *முரண்டவைக்கிறது* mettre pour s'opposer, enfoncer, agrafer, accrocher à.

முரண்டொடை, (*முரண், தொடை*), antithèse dans les vers soit dans le sens soit dans les mots.

**முரதம்*, (mourada), *V. பாஞ்சசன்னியம்.*

** முரந்தலை, முரலை*, (mourandalâ, mouralâ), le fleuve *நருமதை* ou Nerboudda.

**முரமண்டம்*, (mouramanda), boutons à la figure.

முரம், (moura), entourer.

முரம்பு, saline, crique, petit bras de mer, morceau de pierres, monticule, — de roches, de sable, ou de gravier, roche.

முரலல், *opt. et n. v. de முரலுகிறது*, retentissement, bruit, — confus de voix...

**முரலி* (mourali), flûte, chalumeau : — *தரன்* celui qui porte une flûte, Krichna.

முரலுகிறது, ou முரல்கிறது, ரன்றேன், ரலுவேன் ou ரல்வேன், ரலு ou ரல், ரல, v. n. résonner, retentir, faire du bruit.

முரல், 1° *imp. et part. du préc.* 2° *ou* — *மீன்* l'aiguille, espèce de poisson.

முரல்வு, *n. v. de முரலுகிறது*, bruit, retentissement, son intérieur, — au dedans d'une chose.

**முரளி*, 1o *P. முரலி* flûte, chalumeau. 2o petite flûte dont on joue par le nez, chalumeau fait de bambou.

முரற்றுகிறது, ற்றினேன், ற்றுவேன், ற்று, ற்ற v. a. de முரலுகிறது முரற்றல், முரற்றுதல், n. v. sonner, faire retentir, — résonner, *v. n.* retentir, faire du bruit.

**முரன்*, (moura), Mouren, géant ou daïtya, *i. e. தைத்தியன்* tué par Vichnou.

முராரி, (*முரன், அரி*), l'ennemi du Mouren, *i. e.* Vichnou.

முரிகிறது, ரிந்தேன், ரிவேன், ரி, ரிய, v. n. முரிகுதல், முரிதல், n. v se briser, se casser, se rompre, être mis en pièces, pé-

rir, se perdre, être gâté, ruiné, vaincu, défait, mis en déroute.

முரிக்கிறது, ரிக்கேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, v. a. *du préc.* முரித்தல், n. v. briser, casser, rompre, mettre en pièces, détruire, perdre, gâter, ruiner, vaincre, mettre en déroute; முரித்துக்கொள்ளுகிறது vaincre et —, dépouiller, gâter.

முரிப்பு, n. v. *du préc.* brèche, rupture, fracture, brisement (par une force extérieure), bosse des bœufs indiens.

முரியல் *opt. et n. v. de* முரிகிறது, chose brisée, cassée, *ou*

முரிவு, n. v. *du même*, brisement, — de soi-même, rupture, pli, fraude.

முருகன், (முருகு), jeune homme, cadet, le fils cadet de Siven, dit Koumaren ou Soupramanien, (l'aîné est Poulléyar), énergumène, sacrificateur ou pousâri possédé de Soupramanien ou du démon.

முருகியம், tambour des montagnards.

முருகு, l'arbre odoriférant dit அகில் ou Agalloche, beauté, tendreté, âge tendre, jeunesse, le fils cadet de Siven dit முருகன், énergumène, sacrificateur possédé de Mourouguen ou du diable, élévation, hauteur, miel, callou ou toddi, fête, odeur, citronnier, petit bijou qu'on met au haut de l'oreille; — காதுகுத்துகிறது percer l'oreille pour y mettre le bijou susdit.

முருகேசன், (முருகன், ஈசன்), Mourouguen ou Soupramanien.

முருகை, (முருகு), pierre tendre, tuf.

முருக்கம், *adj. de* முருக்கு, d'érythrine: — பூ fleur d'érythrine (elle est rouge et jolie); — காய் son fruit.

முருக்கல், *opt. et n. v. de* முருக்குகிறது, destruction, meurtre, fusion, — des métaux.

முருக்கு, 1o citronnier, citrus, érythrine, erythrina indica. 2o *imp. part et n. v. de* முருக்குகிறது, *V.* முருக்கல்.

முருக்குகிறது, *sync.* முருக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, v. a. *de* முருங்குகிறது, முருக்குதல், n. v. détruire, tuer, faire —, fondre, dissoudre.

முருங்குகிறது, *sync.* முருங்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, v. n. *de* முருக்குகிறது et முருங்கல், முருங்குதல், n v. périr, être détruit, se dissoudre, se fondre, être dissout, fondu.

முருங்கை, 1o ben ou moringe, hyperanthera moringa, arbre qui porte de longues gousses dont on mange l'intérieur. 2o *P.* முருங்காய், tu ne péris pas... *nég. de* முருங்குகிறது: கொடி —, *V.* புனல்முருங்கை; — க்காய் gousse encore tendre de moringe; — க்கீரை feuilles de moringe qui servent d'herbes potagères et qu'on mange bouillies; — ப்பட்டை son écorce; — ப்பூ sa fleur; — யிலை sa feuille employée comme remède; — வேர் sa racine qui a le goût piquant du raifort sauvage; நான்பிடித்தது — க்கொம்பல்ல, புளியங்கொம்பு ce n'est pas une branche (faible) de moringe que j'ai saisie, mais une branche (forte) de tamarinier, *i e.* j'ai pris un fort appui, un puissant protecteur.

முருடர், (முருடு), chasseurs ou வேடர், sauvages des forêts (qui se servent de l'instrument de musique dit முருடு).

முருடு, instrument de musique, tambour (en général), grosses tenailles, tronc d'arbre, bois à brûler.

முருந்தம், முருந்து, la partie tendre et intérieure —, le bas d'une plume, jeune pousse de palmier encore blanche, blancheur.

*முருமுரான், (mourmoura), un des chevaux fabuleux du soleil, Kâmen.

முருவிலி, l'arbrisseau épineux வக்கா வெட்டி.

முலமுல, son —, mot imitatif du bourdonnement des mouches etc... du bruit d'une dispute...; — வென்கிறது, *ou* முலமுலவென்கிறது bourdonner, faire du bruit en disputant.

முலாம், (*ind.*), dorure, argenture, couche —, placage d'or ou d'argent: — பண்ணுகிறது, — பூசுகிறது dorer, argenter, couvrir de feuilles d'or ou d'argent, plaquer, — d'or ou d'argent: பொன்முலாத்தகடு feuille d'or pour dorer, plaque dorée.

முலை, mamelle d'homme ou de femme: — குடிக்கிறது teter; — க்கச்சு petit corset (qui couvre ou renferme les mamelles); — க்கட்டு petit corset, furoncle —, ulcère à la mamelle; — க்கண், — க்காம்பு mamelon, teton, bout de la mamelle; — க்கல் bézoard; — க்குத்து douleur perçante —, élancement au sein; — ச்சிகரம் mamelon; — ச்சிலந்தி ulcère à la mamelle; — சுரக்கிறது le lait couler, — venir, donner du lait; — த்தாய் nourrice; — ப்பாலை, *V.* புற்றாம்பழம்; — ப்பால் lait de femme, *litt.* lait de la mamelle, lait de sa mère ou de sa nourrice; — மறக்கப்பண்ணுகிறது sevrer, *litt.* faire oublier la mamelle; — மறந்தபிள்ளை enfant sevré; — மார்பு le sein, poitrine; — முகம் mamelon, teton; — யுண்கிறது teter; — யுண்குழந்தை, — யுண்கிறகுழந்தை enfant qui tette, — à la mamelle.

முல்லா, (*ind.*), **Moulla, docteur Mahométan.**

முல்லை, pays de forêts, — de bois, forêt et lieux environnants, une des 5 espèces de terrains dites ஐந்திணை, air, mélodie, — propre aux pays de forêts, jasmin sauvage, jasminum angustifolium, regrets, chasteté, victoire, *ou* — க்கொடி l'arbrisseau grimpant dit jasminum trichotomum, sorte d'arbre, une des 5 flèches de Kâmen (c'est la fleur de l'arbrisseau susdit): — க்கான்யாறு rivière de forêts, qui a sa source dans les forêts; — க்கருப்பொருள், — த்திணை *ou* — நிலக்கருப்பொருள்-மிசை propriétés ou productions d'un pays de forêts (selon les Indous), au nombre de 14, savoir: 1° — த்தெய்வம் le dieu prétendu des pays de forêts, *i. e.* Vichenou ou Krichna. 2° — த்தலைவன் le chef d'un pays de forêts nommé குறும்பொறைநாடன், தோன்றல், அண்ணல், ou கானகநாடன் et sa femme முல்லைத்தலைவி ou கிழத்தி, 3° — க்குடிகள், — நிலமாக்கள் habitants des forêts, ce sont les bergers nommés இடையர், ஆயர் et leurs femmes nommées முல்லைநிலப்பெண்கள், இடைச்சியர் et ஆய்ச்சியர். 4° — நிலப்புள் oiseau des forêts, c'est la poule sauvage காட்டுக்கோழி. 5° — நிலமிருகம் animaux des forêts, c'est le cerf et le lièvre. 6° — நிலத்தூர் bourg des pays de forêts nommé பாடி. 7° நிலநீர் eau des forêts, qui consiste en குறுஞ்சுனை petits étangs et கான்யாறு rivières des forêts. 8° — நிலப்பூக்கள் fleurs des forêts, ce sont les fleurs des arbres suivants. 9° — நிலமரம் arbres et plantes des forêts, savoir: துளசி basilic, முல்லை le jasmin trichotomum, la plante கார்தன் gloriosa superba, கொன்றை l'arbrisseau cassia, l'arbre dit காயா ou le roseau saccharum spontaneum, குருந்து l'arbre trichilia spinosa et autres. 10 — நிலவுணவு, — நிலப்பயிர் nourriture —, moissons des pays de forêts, ce sont les grains dits வரகு paspulum frumentaceum, சாமை le millet panicum, காராமணி la plante légumineuse dolichos catiang, பயறு pois. 11° — நிலப்பறை tambour des pays de forêts dit பம்பை, ஏறுக்கோட்பறை. 12° — நிலப்பண் air—, mélodie propre aux pays de forêts. 13° — நிலயாழ், — யாழ் luth propre aux pays de forêts et nommé சாதாரி. 14° — நிலமாக்கடொழில், (மாக்கள்தொழில்), occupations des habitants des pays de forêts; elles consistent à semer, sarcler et moissonner le சாமை et le வரகு, à les battre en les faisant fouler aux pieds des buffles, à jouer de la flûte de cassia dite கொன்றையங்குழல், à faire paître les vaches et autre bétail, à saisir un taureau, à danser en se tenant par la main et en chantant le குரவை, et à se baigner dans les rivières de forêts; — த்திணை choses propres aux pays de forêts, V. முல்லைக்கருப்பொருள்; — நிலம் pays de forêts; — ப்புறம் *ou* இல்லாண்முல்லை regret qu'éprouve, au sujet de sa femme, un mari éloigné par discorde ou pour le service militaire; — முதற்பொருள் choses principales des pays des forêts, savoir: forêts et pays attenants aux forêts, la saison du labourage dite கார்காலம், et la partie du jour dite மாலை de 6 à 10 heures du soir; — யுரிப்பொருள் la partie de l'உரிப்பொருள் qui se rapporte aux pays de forêts.

முல்லையங்குழல், (முல்லை, அம்), flûte des forêts, — ou chalumeau de bergers.

முல்லையர், (முல்லை), les gens qui vivent dans les forêts, *i. e.* les pâtres, bergers ou இடையர்.

முல்வயன், முல்வாயன், *P.* முள்வாயன், முவலம், l'arsenic naturel dit அவுபலபாஷாணம்.

முழக்கம, முழக்கல், (முழங்குகிறது), retentissement, bruit (du tonnerre, des tambours et instruments de musique), mugissement des vagues: — ஆய்க்கிடக்கிறது résonner, mugir, retentir.

முழக்கு, *imp. part. et n. v. du suiv.* *V.* முழக்கம்.

முழக்குகிறது, *sync.* முழக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v. a. de* முழங்குகிறது, *et.* முழக்குதல், *n. v.* faire résonner, — retentir, battre le tambour..., jouer des instruments de musique ..; முழக்கச்சொல்லுகிறது ordonner de faire retentir les instruments de musique.

முழங்கல், *opt. et n. v. de* முழங்குகிறது, retentissement, bruit, mugissement.

முழங்கால், (முழம்), genou, jambe (du genou au coude-pied): முழங்காலிலிருக்கிறது, முழங்காலினிற்கிறது, முழங்காற்படியிட்டிருக்கிறது se tenir —, être à genoux; முழங்காற்படியிடுகிறது s'agenouiller, se mettre à genoux, faire la génuflexion; முழங்கால்களைமுடக்குகிறது plier les genoux; முழங்காலினுருளை, முழங்காற்சில்லு, — சிரட்டை rotule du genou; முழங்காலமட்டும் jusqu'au genou.

முழங்குகிறது, *sync.* முழங்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. n. de* முழக்குகிறது, *et* முழங்குதல் *n. v.* résonner, retentir, mugir (la mer...), gronder (le tonnerre..); சங்கீதம் — le chant des hymnes être ac-

compagné du bruit des instruments de musique ; முழங்கிக்கொண்டிருக்கிறது être à résonner, continuer de retentir ou retentir souvent.

முழங்கை, 1° (முழம்), coude, le bras du coude au poignet. 2° *P.* முழங்காய் tu ne résonnes pas, 2° *pers. nég. de* முழங்குகிறது : — கோணினால்முன்கைகோணும் si le coude plie l'avant-bras pliera aussi, si le chef faiblit, le reste faiblira aussi.

முழஞ்சு, *P.* முழைஞ்சு.

முழந்தாள், (முழம்), genou ; முழந்தாட்சில் rotule du genou ; முழந்தாட்படியிடுகிறது s'agenouiller, faire la génuflexion ; முழந்தாட்கச்சு jarretière ; முழந்தாள்களையு முள்ளங்கைகளையுமாற்றிமாற்றியூன்றிக்கொண்டுநடக்கிறது se traîner sur les genoux et sur la paume des mains.

முழந்து, genou.

முழம், coudée, longueur du bout du coude à l'extrémité du doigt du milieu, longueur. La coudée, contient 2 empans ou சாண், 2 coudées font 1 கசம் ou குறுக்கோல், une yard ou une aune. Au bazard la coudee vaut 457 millimètres ou 1 1/2 pied anglais : — இடுகிறது, — போடுகிறது mesurer à la coudée, — avec le bras ; வெறுங்கை — இடாது le bras seul ne peut mesurer une coudée, (l'instrument ne suffit pas, il faut encore la matière) ; புடவைக்கு — இல்லை la toile n'est pas longue ; முழக்கட்டை défaut de longueur ou de largeur ; முழக்கோல், — க்கம்பு bâton —, mesure d'une coudée (dont se servent les charpentiers... pour mesurer ; — ப்புடவை longue toile, நெடுமுழம் longue toile, *V. au mot* நெடு.

முழல், l'arbrisseau கழற்கொடி.

முழவம், (முழா), tambourin, — arrondi d'un côté, tombour.

முழவு, (*id.*), tambour (en général) ; — பேரை timbale : முழவின்மார்ச்சனை composition noire qu'on frotte sur le milieu d'un tambourin pour en augmenter le son, courroie qui en lie la peau, terre.

முழா, tambour.

முழாசுகிறது, சினேன், சுவேன், சு, ச, *v. n.* முழாசுதல், *n. v.* flamber, flamboyer.

முழாவுசால், dernier sillon.

முழாள், (முழு, ஆள்), parfait —, bon ouvrier, homme fort, — robuste, qui fait entièrement la journée d'un homme de travail, (ceux qui ne sont capables que d'en faire un quart, la moitié, les 3 quarts, s'appellent காலவன், அரையாள், et முக்காலான்.)

முழி, 1° jointure. 2° *P.* விழி, prunelle de l'œil : முழிக்கிறது, முழிப்பு, முழிப்பாட்டம், *V.* விழிக்கிறது...

முழு, *adj. de* முழுமை, tout, entier, complet : — க்காய் fruit entier, — presque mûr ; — க்கூறு toutes les portions, le tout, part entière ; — ச்சவரம், — ச்செளரம் action de raser tout le corps (de la tête aux pieds) ; — ச்சாயம் teinture entière, foncée, solide ; — த்தேங்காய் coco entier, non cassé ; — நாள் jour entier, constellation entière, — lunaire qui ne se partage pas entre 2 signes du zodiaque ; — நோக்கு aspect complet —, apparence entière d'un astre ; — ப்பாக்கு noix d'arec entière ; — ப்பாய்சுருட்டி escroc qui roule et emporte une natte entière, filou achevé, (allusion au géant Hiranyakchen qui, au dire de la fable, roula la terre comme une natte et décampa — ப்புரட்டுபண்ணுகிறது bouleverser tout, faire une supercherie complète, tromper complètement ; — ப்புரட்டாயிருக்கிறது, n'être que tromperies ; — மகன் homme tout grossier, complètement ignorant, sans instruction ni éducation ; — மதி pleine lune ; — மனசாய், — மனதோடே de tout cœur, bien volontiers ; — மனசாயிருக்கிறது être tout disposé ou déterminé à, — de tout cœur ; — முதல் principe absolu de tout, *i. e.* Dieu : — முற்றும் tout absolument, — entièrement ; — வலயம் cercle entier, victoire ; — வாசி le tout ; — வெலும்பு (எலும்பு), os entier, os décharné, épine dorsale.

முழுகல், *opt et n. v. du suiv.* bain, — entier, plongeon, disparition.

முழுகுகிறது, *sync.* முழுகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. n.* முழுகுதல், *n. v.* faire le bain, se baigner, se laver, prendre un bain entier, se laver tout le corps en se versant de l'eau sur la tête, une femme se baigner ainsi après ses règles ou ses couches, plonger, se plonger —, enfoncer entièrement dans l'eau..., se cacher, disparaître ; அவள் முழுகவில்லை elle ne s'est pas baignée, ou ne se baigne pas, (se dit d'une femme dont les règles ont cessé par l'âge, la grossesse ou la maladie) : பணமுழுகிப்போயிற்று l'argent a fait le plongeon, est perdu irrévocablement.

முழுகுவிக்கிறது, *v. caus. du prèc.* plonger, faire le bain...

முழுக்காளி, (முழுக்கு, ஆளி), plongeur (à la pêche des perles).

முழுக்கிறது, முத்தேன், முப்பேன், மு, முக்க, *v. n.* devenir —, être entier, — plein : முழுக்க, *inf.* entièrement : முழுக்கக்கொடுக்கிறது donner totalement, — le tout.

முழுக்கு, *n. v. de* *முழுகுதல்*, bain, — entier, — de tout le corps : *முழுக்காடுகிறது* se baigner, se laver, prendre un bain entier, se plonger ; *முழுக்காட்டு*, (*ஆட்டு*), pain, — entier ; *முழுக்காட்டுகிறது*, (*id.*) *v. a.* *முழுக்காட்டல்*, *முழுக்காட்டுதல்*, *n. v.* baigner quelqu'un, assister au bain, aider à se baigner, plonger.

முழுங்குகிறது, *P.* *விழுங்குகிறது*, dévorer, avaler gloutonnement, absorber.

முழுது, *முழுதும்*, *P.* *முழுவதும்*, ce qui est entier, tout, le tout, entièrement ; *முழுதாய்* totalement, entièrement ; *முழுதுங் கெட்டான்* il est entièrement ruiné, — perdu ; — *கொடுக்கிறது* donner entièrement, — le tout ; — *கொடாதே*, ne donne pas tout, ne donne rien absolument ; — *வாங்குகிறது* prendre —, recevoir entièrement, — le tout ; *முழுதொருங்குணர்ந்தோன்*, (*ஒருங்கு*) celui qui connait ou voit tout en même temps, *i. e.* Dieu, (les païens l'appliquent chacun à son dieu *v. g.* à) Arouguen, Siven.

முழுத்தசுரம், (*முழுக்கிறது*, *சுரம்*) espèce de fièvre, de maladie.

முழுத்தம், *P.* *முகூர்த்தம்*, heure astrologique favorable.

முழுத்தல், 1° *n. v. de* *முழுக்கிறது*. 2° *n. v. de*.

முழுத்துகிறது, *த்தினேன்*, *த்துவேன்*, *த்து*, *த்த*, *v. a.* de *முழுகுகிறது*, plonger —, enfoncer dans l'eau, noyer, baigner.

முழுமன், *முழுமை*, *முழுமையும்*, *முழுவதும்*, *முழுவதாஉம்*, (*முழு*), la totalité, tout, entièrement. *முழுவதுஞ்சேறல்விலக்கு* espèce de fig. de rhét. qui après avoir dit une chose d'un objet, déclare que cela s'applique à bien d'autres objets que celui dont on parle.

முழை, palette, pelle, spatule (pour remuer...), lieu, *ou*

முழைஞ்சு, caverne, — de montagne.

முழுத்தல், langage informe, — non écrit, — sans caractères d'écriture, son inarticulé qu'on ne peut écrire.

முளகரணை, *P.* *மிளகரணை*.

முளகு, *P.* *மிளகு*.

முளரி, 1° bois à brûler, bois pour un sacrifice, feu, brandon, tison, météore, étoile tombante, forêt, nénuphar, subtilité. 2° (*முள்*), arbrisseau épineux.

முளவு, (*முள்*) porc-épic.

முளா, radis, raifort.

முளி, 1° articulation, jointure du corps, nœud des arbres et des plantes. 2° *imp. et part. de* *முளிக்கிறது*: — *பிசகுகிறது* se disloquer, sortir de sa jointure, se donner une entorse ; — *பிசகிப்போனவன்* celui qui s'est démis ou foulé un membre, qui s'est donné un entorse.

முளிக்கிறது, *ளித்தேன்*, *ளிப்பேன்*, *ளி*, *ளிக்க*, *v. a. et n.* *முளித்தல்*, *n. v.* sécher, brûler, rôtir, se dessécher, devenir aride.

முளை, *n. v. imp. et part. de* *முளைக்கிறது*, germe, 1re pousse d'une plante hors de terre, rejeton, pousse, germination, fils, pieu, piquet, poteau, massue, cheville, coin, gond de porte, gâche de serrure, de cadenas, germe —, racine de furoncle, bambou, poinçon ou coin (pour battre monnaie), empreinte de la monnaie, bobine ou fuseau sur lequel se roule le fil : — *கட்டுகிறது* mettre germer, — germer des grains humides dans une corbeille soit pour les manger soit pour les semer ; — *கட்டிவிதைக்கிறது* semer des grains qu'on a mis ainsi germer ; — *க்கீரை* espèce d'herbes potagères tendres, herbes potagères qui ne font que germer ; — *க்கூச்சு*, — *க்கூர்ச்சு* épingle, cheville ; — *க்கொட்டு* battement de mains en l'honneur du germe, danse de femmes de cultivateurs en frappant des mains, par jeu ou par cérémonie, autour d'un vase rempli de terre, dans laquelle en signe de bonne récolte on sème du grain qu'on a mis germer ; — *த்தாழ்வு* manque dans la germination, dans la pousse ; — *தெளிக்கிறது*, — *விடுகிறது* semer du grain qu'on a mis germer ; — *ப்பாலிகை*, *V.* *அங்குரார்ப்பணம்* ; — *யடிக்கிறது* enfoncer un pieu, une cheville, battre monnaie ; *அதப்படியிருக்கவேண்டுமென்று* — *யடித்தான்* il a déterminé ou arrêté qu'il fallait que cela fût ainsi ; — *யாணி* gond de porte ; — *புகுவிகிறது*, — *வருகிறது* le germe percer, — venir, — commencer à sortir de terre ; *விளையும்பயிர் முளையிலேதெரியும்* la nature de la plante se connait dans le germe, les dispositions d'un enfant pronostiquent ce qu'il sera homme fait.

முளைக்கிறது, *ளைத்தேன்*, *ளைப்பேன்*, *ளை*, *ளைக்க*, *v. n.* (*முளை*), germer, pousser, sortir de terre, apparaître, se montrer : *நீயுமுளைத்தாயோ* toi aussi as-tu commencé à paraître ?

முளைக்கல், *முளைக்குதல்*, *முளைக்கை*, *முளைத்தல்*. *முளைப்பு*, *n. v. du préc.* germination, pousse, apparition.

முளையான், (*முளை*), enfant, poupon.

முள், *pl.* *முட்கள் ou* *முள்க்கள்*, petitesse, subtilité, *V.* *முள்ளு*, (dans les composés *ள்* se change en *ட்* devant *க*, *ச*, *த*, *ப*, et en *ண்* devant *ம*) : *உடை* — épine qui se

casse, acacia, — à épines creuses; முள்காக்கிறது rester muet, garder le silence; — ச்சங்கு, V. முட்சங்கு; — த்துறடு, — தடுதாறடு crochet pour prendre ou pour pendre de la viande; — முடி couronne d'épine; — வாள் scie; — வறையன், — வாயன் espèce de cariah ou termite dit கறையான்; — வேல் acacia à épines solides.

முள்ளங்கத்தரி, V. முள்ளாங்கத்தரி.

முள்ளங்கி, — க்கிழங்கு, raifort, raphanus sativus, radis, rave.

முள்ளந்தண்டு, (முள், அம்), l'épine dorsale, — du dos.

முள்ளம்பன்றி, (id.), porc-épic, hérisson: — முள்ளைச்சிலுப்புகிறது le porc-épic hérisser ses piquants.

முள்ளம்பிலாச்சை, (id.), grenouille de mer.

முள்ளாங்கத்தரி, (முள், ஆம்), la plante solanum ensanum.

முள்ளி, (முள்), plante épineuse en général, la plante கறிமுள்ளி solanum indicum, espèce de morelle: — க்காய் son fruit; — வேர் sa racine; — க்கீரை la plante amaranthus spinosus, herbe potagère à piquants; நீர்முள்ளி la plante épineuse barleria longifolia.

முள்ளிடுக்கி, (முள், இடுக்குகிறது), pinces pour arracher les épines.

முள்ளிட்டுமுள்ளாராய்கிறது, (முள், இடுகிறது, ஆராய்கிறது), chercher une épine avec une autre épine, tirer une épine par le moyen d'une autre épine.

முள்ளிலவு, (முள், இலவு), l'arbre bombax heptaphyllum, cotonnier épineux.

முள்ளு, pl. முள்ளுகள், P. முள், épine, piquant, épingle, cheville de fer, fourchette, arête de poisson, éperon, pointe, — d'aiguillon, ergot de coq: முள்ளுள்ள épineux, à épines: முள்ளுடைமுளை, (உடை), racine —, plante —, chose épineuse காலிலே — தைக்கிறது. une épine s'enfoncer dans le pied; — நாயகம் la reine des épines, espèce de plante rampante épineuse; — போட்டடைக்கிறது boucher —, renfermer avec des épines, faire une haie —, entourer d'épines; — ப்பலா fruit épineux, le fruit du jaquier ou artocarpus intégrifolia; — மேற்சீலைபோட்டால் மெள்ளமெள்ளவாங்கவேண்டும் si vous mettez une toile sur des épines, il faut l'ôter tout doucement, il faut traiter prudemment une affaire dangereuse: — வாங்கி pinces pour arracher les épines.

முள்ளெடுக்கிறது, (முள்), ôter —, arracher une épines.

முள்ளெலி, (id.), rat de haie, de buissons, hérisson.

முள்ளெலும்பு, முள்ளென்பு, (id.), épine dorsale.

முறண்டு, P. முரண்டு.

முறண்டுகம், l'arsenic naturel அவுபலபாஷாணம்.

முறமை, P. முறைமை.

முறம், van (pour vanner le grain...), crible, sas, la 16me constellation lunaire dite விசாகம்: முறச்செவி oreille qui ressemble à un van, i. e. oreille d'éléphant, l'animal qui a de telles oreilles, l'éléphant: முறத்தாற் புடைக்கிறது, — தாற்றுகிறது vanner, évanter avec un vent (le grain...)

முறன்சிப்பி, espèce de coquillage.

முறி, 1° acte, écrit, billet, contrat, — de vente (d'un esclave...), obligation par écrit, engagement d'apprenti, brevet d'apprentissage, esclave, (homme ou femme, m. et f.), esclave qui sert à la maison, feuille, bourgeon, pousse, jet, bronze ou métal blanc de 1re qualité, espèce de toile, morceau 2° *imp. et part. de* முறிகிறது. 3° *imp. de* முறிக்கிறது; முறிகள் les billets.., les esclaves; — கரை rivage en ruine, — qui s'éboule; — கொடுக்கிறது, — யெழுதுகிறது donner —, écrire un billet, un contrat, un engagement, une promesse, une convention pénale; — க்கட்டி masse —, lingot de bronze de 1re qualité; — ச்சாதனம், — ச்சீட்டு, — ப்பத்திரம் — ப்பட்டையம் acte de —, contrat, promesse par écrit, billet de convention, — de vente d'esclave.

முறிகிறது, றிந்தேன், றிவேன், றி, றிய, *v. n. de* முறிக்கிறது *ou* முறிந்துபோகிறது se briser, se rompre, (*v. g.* une branche, une corde...), se casser de soi-même, être brisé, rompu, defait, mis en déroute, être offensé, le lait tourner, se cailler; சேனை முறிந்துபோயிற்று l'armée a été rompue, — a été défaite: — போனபத்தியம் régime enfreint; பத்தியந்தப்பினால் மருந்து — போம் si on manque au régime prescrit, l'effet du remède sera détruit; — போனபால் lait tourné; caillé; முறிந்தோடிப்போகிறது se rompre et prendre la fuite, être mis en déroute; முறியவடிக்கிறது battre de manière à —, briser, tuer, mettre en fuite; — ப்பேசுகிறது parler d'une manière offensante, — de manière à causer une rupture, insulter: — வெட்டுகிறது battre à plate couture, tailler en pièces et mettre le reste fuite; இரசமுறிமருந்து சாப்பிடுகிறது prendre un remède pour neutraliser le mercure pour en détruire l'effet.

முறிக்கிறது, றித்தேன், றிப்பேன், றி, றிக்க, *v. a. de முறிகிறது*, *முறிக்குதல், முறித்தல்*, *n. v. et முறித்துப்போடுகிறது*, briser, casser, rompre, enfreindre, neutraliser, offenser, tordre, tortiller : *கறை* — enlever une toile ou du papier : *முகத்தை* — offenser en face, affronter, faire une incivilité.

முறிதல், *n. v. de முறிகிறது*, rupture, cassure, brisement, offense, se cailler.

முறிச்சல், *P. முறித்தல்*, rupture, brisement, indigence, besoin : *எனக்கு — ஆயிருக்கிறது* je suis dans le besoin.

முறிச்சி. *f.* (*முறி*), esclave (fille ou femme), — en vente.

முறிகிரிசூலை, (*முறி*, *கிரி*), spasmes dans les nerfs de l'épine dorsale.

முறித்தல், முறிப்பு, *n. v. de முறிக்கிறது*, rupture, cassure, brisement, rupture de l'amitié, désunion : *முறிப்பாயிருக்கிறது* être désuni, en discorde

முறிய, *inf. de முறிகிறது*.

முறியல், *n. v. de முறிகிறது*, rupture, chose brisée.

முறியன், *pl. முறியர்*, (*முறி*), esclave, exposé en vente : *களிமுறியன்* esclave de la bouillie, grand mangeur, stupide, benêt.

முறிவு, *n. v de முறிகிறது*, rupture, cassure, brèche, infraction.

முறிவெட்டியான், espèce d'éponge

முறுகல், *opt. et n. v. suiv.* hâte, vitesse, contorsion.

முறுகுகிறது, *sync.* *முறுகிறது*, *கினேன்*, *குவேன்*, *கு*, *க*, *v. n.* se tordre, se tortiller, faire des contorsions, se rôtir, se griller, être brûlé, trop cuit, mûrir, se durcir, sécher, se dessécher, être tourmenté : *முறுகுபதம்* degré voulu de maturité : ou de cuisson.

முறுக்கடிக்கிறது, (*முறுக்கு*, *அடிக்கிறது*), faire la grimace, montrer de la répugnance aux ordres d'un autre, offenser.

முறுக்கல், *oqt. et n. v. de முறுக்குகிறது*, torsion, pression de vis, friction, torture, effort, colère.

முறுக்கவரை, (*முறுக்கு*, *அவரை*), l'espèce de pois dite dolichos tetragonolobus

முறுக்காணி, (*id.* *ஆணி*), vis, clou à vis, cheville ou goupille pour tendre les cordes d'un luth....

முறுக்காற்றுகிறது, (*id.* *ஆற்றுகிறது*), détordre un peu —, desserrer ce qui était trop tordu, — trop serré.

முறுக்கிழை, (*id.* *இழை*), fil de coton retors, toile de coton rayée.

முறுக்கு, 1° torsion, pression de vis, friction, chose torse, corde, espèce torse de pâtisserie : — *க்கொம்பு* cornes torses, — tortueuses, gâteau retors. 2° *imp et part. du suiv.* : — *ப்பண்ணிகாரம்* pâtisserie torse ou en forme de corde : — *உடைகிறது* se détordre, se détortiller ; — *உடைக்கிறது*, — *ப்பிரிக்கிறது*, — *வாங்குகிறது* détortiller, détordre, — ce qui est trop tors, *ou முறுக்கையாற்றுகிறது*, *V.* *முறுக்காற்றுகிறது* ; *இந்தக்கயிற்றுமுறுக்குப்பற்றாது* cette corde n'est pas assez tordue.

முறுக்குகிறது, *sync.* *முறுக்கிறது*, *க்கினேன்*, *க்குவேன்*, *க்கு*, *க்க*, *v. a. de முறுகுகிறது*, *முறுக்குகை*, *முறுக்குதல்*, *n. v.* tordre, tortiller, tourner la vis, presser, — par le moyen d'une vis, pressurer, torturer, violenter, frotter, frictionner ou masser (les pieds, les bras et autres membres pour exciter la circulation du sang), *v. n.* s'emporter, être colère, — facile à irriter: *முறுக்கிப்பிடிக்கிறது* frictionner et tenir.

முறுமுறுக்கிறது, *றுத்தேன்*, *றுப்பேன்*, *று*, *றுக்க*, *v. n.* *முறுமுறுத்தல்*, *n. v.* murmurer, grommeler, grogner, exprimer sourdement son mécontentement : *ஒருத்தன்மேல்* — murmnrer contre quelqu'un, *v. g.* un serviteur contre son maître.

முறுமுறுப்பு, *n. v. du préc.* murmure : *முறுமுறுப்பாயிருக்கிறது* être à —, murmurer, consister en murmures.

முறுவஞ்சி, perle.

முறுவலிக்கிறது, *லித்தேன்*, *லிப்பேன்*, *லி*, *லிக்க*, *v. n.* *முறுவலித்தல்*, *n. v.* (*முறுவல்*), rire, sourire.

முறுவலிப்பு. *n. v. du préc.* sourire, ris.

முறுவல், dent, sourire, ris, (qui fait montrer les dents).

முறை, ordre, régularité, règle, loi, coutume, usage, bonnes —, mœurs, décence, légalité, légitimité, bon naturel, bonne —, disposition, antiquité, tour, rang, sucession, fois, degré de parenté, ou d'affinité, plainte, livre, particule explétive : *எத்தனை* — combien de fois? *நாலு* — 4 fois ; *இப்போதெனக்கு* — c'est maintenant mon tour ; *இரண்டாம்* — la seconde fois, le 2° degré de parenté ; *திரு* — livre, la prétendue complainte sacrée, (nom donné par les Sivénistes à un ouvrage de *மாணிக்கவாசகர்*) ; — *காக்கிறது* garder la coutume, monter la garde —, garder à son tour ; — *காரர்* gens qui se relaient, qui font un office tour à tour, ceux dont le tour est venu ; — *கேடு* incongruité, inconvenance, action illégale, inconvenante ; — *க்காய்ச்சல்* fièvre intermittente, — tierce qui revient régulièrement (après un inter-

valle d'environ 48 heures: — செய்கிறது suivre la règle, vivre régulièrement; — மெதரிந்தோன் celui qui connait la règle, — l'ordre, architecte, Brama; — தெரிபகவன் Brama; — கிரனிறை parallélisme régulier, ordre symétrique et régulier des mots; — படுகிறது se plaindre, murmurer contre, trouver à redire; — ப்பாடு plainte murmure, complainte; — பிறழக்கிறது transgresser une règle, violer les usages; — பிறழ violation d'une règle, d'un usage... ordre renversé, inversion; — மசக்கு, V. முறைகேடு; — மசக்காய்த்திரிகிறது rôder çà et là d'une manière inconvenante; — மசக்குகிறது, — மசக்குபண்ணுகிறது enfreindre la règle, la coutume; — மாறுகிறது manquer à la règle, — à l'ordre, se relayer, changer tour à tour; — மயக்கி la plante குப்பைமேனி; இவை நல்ல — யல்ல ces actions ou ces choses sont inconvenantes; இதுநல்ல — யன்று cela n'est pas convenable, — pas d'usage; அந்தப்பெண்ணைக்கொள்ளுகிறது — யன்று il n'est pas convenable d'épouser cette femme, c'est illégal, c'est contre la règle ou contre l'usage: — யறிந்துநடக்கிறது se comporter suivant les règles de la bienséance (entre parents...); — யாயிருக்கிறது être à son tour de fonction, de garde... y être tour à tour, être de règle, — convenable; உடன்பிறந்த — யாயிருக்கிறாள் elle est ma sœur ou censée ma sœur, je la regarde comme ma sœur; — யாக successivement, tour à tour, à son tour; — யிடுகிறது se plaindre, murmurer, trouver à redire; — யிடுதல் plainte, murmure: என்பேரிலே — யிட்டான் il s'est plaint de moi; — யிடு plainte; murmure; யில்லாதபாவி personne déréglée —, pécheur qui viole toute décence; — யிலார், — யிலோர் gens sans règle, — sans décence, — vils, ignorants, vauriens; உனக்குமவனுக்கும் — யென்ன quel degré de parenté y a-t-il entre vous et lui? — வரிசைதப்புகிறது manquer aux règles de convenance de parenté, agir inconvenablement: — வைக்கிறது déposer une plainte (en justice...); முறையிலவனெனக்குப்பாட்டனாகவேண்டும் pour le degré de parenté il est mon grand-père ou peut être censé mon grand-père; முறையிலுயர்பு நவிற்சியணி fig. de rhét. qui exprime une supériorité irrégulière ou quelque chose d'irrégulier ou de particulier dans la cause ou dans l'effet; முறையின்வைப்பு régularité de méthode, une des 10 beautés d'une composition, citation d'auteurs; முறையினிலைமை, (நிலைமை), stabilité —, institution d'une règle, perpétuité d'un usage, règle; முறைபோடுகொடு donne avec convenance.

முறைக்கிறது, றைத்தேன், றைப்பேன், றை, றைக்க, v. a. P. விறைக்கிறது, dresser les oreilles, (v. g. un animal...), se raidir, s'élargir; செருப்புநனைந்து முறைத்துக்கொண்டது les sandales ayant été mouillées, se sont raidies, ou sont élargies.

முறைத்தல், முறைப்பு, n. v. du préc. raideur, action de dresser les oreilles...

முறைமை, (முறை), ordre, règle, loi, usage, coutume, degré de parenté ou d'affinité.

முற், P. முன், devant, க, ச, த, ப, de devant, antérieur, précédent.

முற்கம், 1° cri du பல்லி ou lézard domestique, son produit avec la langue semblable à ce cri, cri ou signal de vacher, rugissement, mugissement. 2° (moudga), espèce de pois, phaseolus ou பயறு: — இடுகிறது, — தெறிக்கிறது pousser ce cri, crier comme le lézard susdit, produire le son susdit, rugir, mugir.

*முற்கரம், (moudgara), espèce d'arme, arme, outil, marteau, maillet, bâton garni de fer pour casser les mottes de terres.

முற்காவலன், (முன், காவு), l'ancien voleur, Koubêren prétendu dieu des richesses.

முற்கலம், un des 32 உபவிஷதம்.

முற்காலம், (முன்), l'ancien temps, le temps passé, autrefois; முற்காலத்திலிருந்த மகாத்துமாக்கள் les grands personnages d'autrefois, de l'antiquité.

முற்கு, P. முற்கம், cri de lézard, — de vacher, bruit semblable, mugissement.

முற்குளம், (முன்), le 1er réservoir, i. e. la 20me constellation lunaire dite பூராடம், (la 21me se nomme கடைக்குளம் le dernier réservoir).

முற்கூறு, (id.), ancienne —, 1re part, portion, — précédente, partie antérieure, commencement.

முற்கொழுங்கோல், (id.), la 25me constellation lunaire dite பூரட்டாதி, (ainsi nommée par rapport à la 26me dite பிற்கொழுங்கோல்).

முற்கோபம், (id.), V. முன்கோபம்.

முற்கோபி, (id.), V. முன்கோபி.

முற்சனி, (id.), la 10me constellation dite மகம், la 1re des 3 nommées சனி.

முற்சீர், (id.), état —, pied précédent, antériorité.

முற்சோழகம், (id.), V. தலைச்சோழகம்.

முற்பகல், (*id.*), jour précédent, *V.* முற்பவம்.

முற்பக்கம், (*id.*), le front, partie antérieure.

முற்படல், (*id.*), préséance, avance, action de précéder.

முற்படுகிறது, (*id.*), précéder, s'avancer, aller devant, — de l'avant, — à la rencontre, commencer, entreprendre, se rendre caution.

முற்படை, (*id.*), avant-garde, 1er corps d'armée.

முற்பவம், (*id.*), état précédent, existence précédente, naissance antérieure, état précédent (dans une vie antérieure selon le système de la métempsycose).

முற்பழி, (*id.*), vengeance précédente, punition de crimes antérieurs, — d'une vie antérieure (selon les Indous).

முற்பனி, (*id.*), saison des 1res —, les 1res rosées (en மார்கழி et தை, *i. e.* décembre et janvier.

முற்பாதி, (*id.*), la 1re moitié.

முற்பார், (*id.*), commencement, partie antérieure.

முற்பிறப்பு, (*id.*), naissance antérieure (d'après la métempsycose),

முற்புறம், (*id.*), le devant, côté anterieur, frontispice, facade, commencement: முற்புறத்திலே devant, par devant.

முற்ற, et முற்றவும், *inf de* முற்றுகிறது, *adv.* entièrement, totalement, tout entier, jusqu'au bout: — முடிய entièrement, totalement, jusqu'à la fin, jusqu'au bout: — முடிபோகத்தற்காக்கிறது se défendre jusqu'au bout, soutenir quelqu'un jusqu'au bout, — tout le temps de sa vie; — வுணர்கை, — வுணர்தல், connaissance entière, — de tout, un des 8 attributs divins dits எண்குணம்.

முற்றம், (முன்), cour devant une maison, corridor d'entrée, vestibule.

முற்றல், *opt. et n. v. de.* முற்றுகிறது, fin, terme, ancienneté, vieilllesse, ce qui est devenu vieux, — dur, cœur d'arbre, dureté, durcir, maturité, cloture, siège, blocus, courbure, aversion.

முற்றவும், *P.* முற்ற.

முற்றளபெடை, (முற்று, அளபெடை), alabédei complète, vers qui dans tous ses pieds a l'allongement dit அளபெடை.

முற்றாய்தம், (*id.* ஆய்தம்), ஃ entier, la lettre ஃ ou ஆய்தம் dont la quantité n'est point diminuée.

முற்றி, *gér. de* முற்றுகிறது.

முற்றிகரம், (*id.* இகரம்), *V.* முற்றியலிகரம்.

முற்றிக்கை, (முற்றுகிறது), siège, blocus, étroitesse, détresse, manque: — போடுகிறது bloquer, assiéger, faire le siège; — யாயிருக்கிறது être assiégé; — வாங்கிப்போகிறது lever le siège et s'en aller; சாப்பாட்டுக்கெனக்கு வெகுமுற்றிக்கையாயிருக்கிறது je suis dans une grande détresse pour la nourriture.

முற்றியலிகரம், (முற்று, இயல்), இ entrer, lettre இ dont le son ou la quantité n'est point abrégée.

முற்றியலுகரம், (*id.*), உ entier, lettre உ dont le son et la quantité ne sont pas abrégés (le contraire de குற்றியலுகரம்).

முற்றியைபு, (முற்று, இயைபு, rime complète, vers qui dans tous ses pieds a la rime dite இயைபு.

முற்றில், petit van, — van d'enfant (pour jouer), la 16me constellation lunaire dite விசாகம், *V.* முற்றம்.

முற்றிழை, (முற்று, இழை), femme, *litt.* ce qui est tout bijou.

முற்றிற்று, 3e *prés. sing. neut. du parf. de* முற்றுகிறது, c'est fini.

முற்றின, *part. parf. du même*, fini, mûr, durci, invétéré, extrême, au suprême degré: — பகை haine invétérée, extrême.

முற்று, *imp. part. et n. v. de* முற்றுகிறது, fin, complément, totalité, chose entière, — qui se trouve dans tous les pieds d'un vers: *adj.* final, entier, complet: முற்றெருத்தின்செவி la plante எழுத்தாணிப்பூடு; — த்தொடர்மொழி mot qui sert de complément, — qui termine le sujet et l'attribut; — மடக்கு répétition complète, — d'un vers entier; — முடுக்குவெண்பா vembâ tout entier d'une mesure brève et rapide; — முரண் antithèse qui se trouve dans tous les pieds d'un vers; — மோனை consonnance dite மோனை qui se trouve dans tous les pieds d'un vers; — வினை verbe qui finit ou peut finir une phrase, *i. e.* qui est à un temps personnel et non à l'infinitif, au gérondif, ni au participe, *v. g.* நடந்தான் il a marché.

முற்றுகரம், (முற்று, உகரம்) *V.* முற்றியலுகரம்.

முற்றுகிறது, ற்றினேன், ற்றுவேன், ற்று, ற்ற, *v. n. et a* முற்றுதல், *n. v.* finir, se terminer, être fini, terminé, croître, augmenter, profiter, mûrir, durcir, — en mûrissant, vieillir, s'invétérer, devenir incurable, extrême, arriver —, être au suprême degré, se courber, entourer, environner, assiéger, bloquer, cerner, abhorrer; முற்றிப்போகிறது croître, mûrir, se

durcir, s'invétérer, vieillir ; தென்றல்முற்றிப்பெருங்காற்றாகும் la brise du sud en croissant devient une tempête, une plaisanterie peut dégénérer en grand querelle.

முற்றுகை, n. v. du préc. fin, maturité, dureté, croissance, étroitesse, resserrement, clôture, siège, blocus, détresse, manque: சாப்பாட்டுக்கு மகா முற்றுகையாயிருக்கிறது je suis dans un extrême besoin de nourriture.

முற்றும், 1º parf. fut. de முற்றுகிறது, qui finira. 2º (முற்று, உம்). totalité, tout, entièrement, absolument, fin, fin d'un livre, la 19me constellation dite மூலம்: — உணர்தல், — அறிதல் comprendre —, savoir tout, c'est un des 8 attributs divins dits எண்குணம்; — காலத்தில் dans le temps où (cela) finira, — où tout finira.

முற்றுருவகம் (id., உருவகம்), métaphore ou comparaison complète, qui concerne un objet et ses membres ou parties diverses.

முற்றுவிக்கிறது, v. caus. de முற்றுகிறது, faire —, finir, achever.

முற்றுமிம், (முற்று, ஊமி, உம்), le tout, entièrement.

முற்றெச்சம், (முற்று, எச்சம்), verbe employé à l'infinitif ou au gérondif ou dans le sens de l'infinitif ou du gérondif.

முற்றெதுகை, (id. எதுகை), rime dite எதுகை, qui se trouve à tous les pieds d'un vers.

முனசிப், (arabe), convenable, propre, juste, apte: — தீர்வை taxe juste ou raisonnable, jugement juste.

*முனி, 1º (mouni), moine, ermite, ascète, pénitent, sage, saint et savant personnage doué (au dire des Indous) d'une nature plus ou moins divine obtenue par méditation et la mortification, ce titre s'applique aux Richis, aux Brahmâdikas et à un grand nombre de personnages distingués par leurs écrits et regardés comme inspirés, v. g. பாணினி வியாசன்), docteur Djaïnas déifié, Bouddha, Agastyen, les arbres பலாசு et அகத்தி. 2º petit d'éléphant, arc. 3º imp. et part. de முனிகிறது: — சசிரேஷ்டன், V. முனீந்திரன்; — ஸ்தானம் ermitage; — த்துருமம் l'arbre æschynome grandiflora; — பித்தலம் cuivre; — புங்கவன் sage prééminent; — புத்திரிகம் hochequeue; — பூகம் espèce d'aréquier; — பேஷசம், (bhêchadja remède), jeûne, mirobolan jaune; — மூத்திரம் urine d'ermite, sel commun en masse; — யன்னம் nourriture d'ermite, grains —, racines et fruits sauvages.

முனிகிறது, னிந்தேன், னிவேன், னி, னிய, v. a. se fâcher, s'irriter, manifester de la colère, s'indigner, abhorrer, détester; காமத்தை — haïr l'impudicité; மோகத்தை முனி déteste la luxure, la sensualité; முனியேல் ne te fâche pas.

முனிஷி, (persan), mounchi, maître de langue, professeur qui enseigne une langue.

முனிதல், n. v. de முனிகிறது, colère, aversion.

முனிவறுமை, (முனிவு, அறுமை), colère continuelle, — qui ne s'apaise pas.

முனிவன், pl. முனிவர், (முனி), sage, pénitent, ascète, ermite, religieux païen qui porte une longue chevelure emmêlée; முனிவர்சிகாமணி la perle des pénitents, excellent pénitent, sage éminent; — வாசம் ermitage; முனிவர்-எ les 7 principaux Richis, dont voici les noms tamouls et sanscrits: அத்திரி Atri, ஆங்கிரசன், Angirasa, கௌதமன் Gaoutama, சமதக்னி Djamadagni பாரத்துவாசன் Bharadvâdja, வசிஷ்டன் Vasichta, விசுவாமித்திரன் Visvâmitra; ou suivant une autre liste; அகஸ்தியன் Agastya, ஆங்கிரசன் Angirasa, கௌதமன் Gaoutama, காசிபன் Kâsyapa, புலத்தியன் Poulasthya, மார்க்கண்டேயன் Mârkandêya, வசிஷ்டன் Vasichta; முனிவர் 31 les 31 mounis, sages ou personnages distingués de l'antiquité indoue, savoir: அகஸ்தியன் Agastya, அத்திரி Atri, ஆங்கிரசன் Angirasa இரணியவன்மாமுனி Hiranya, 5º உரோமமாமுனி Rôma, ஏரண்டமாமுனி Hèranda, கலைக்கோட்டுமாமுனி Kaleikottou, காசிபன் Kâsyapa, கௌதமன் Gaoutama, 10º சத்தகூன்முனி Sattakoûn, சச்சிதானந்தன் Sadjdjitânanda, சமதக்னி Djamadagni, சனகன் Sanaka, சனற்குமாரன் Sanatkoumâra, 15º சுகன் Souka, ததீசிமகாமுனி Dadhitchi, துருவாசன் Dourvâsa, நாரதன் Nârada, பதஞ்சலி Patandjali, 20º பாரத்துவாசன் Bharadvâdja, பராசரன் Parâsara, பற்பமாமுனி Padma, பிருகுமாமுனி Bhrougou, பினாகிமாமுனி Pinâki, 25º புலத்தியன் Poulasthya, மார்க்கண்டன் Markandâya, வசிஷ்டன் Vasichta வான்மீகன் Vâlmika, விசுவாமித்திரன் Visvâmitra. 30º வியாக்கிரபாதன் Vyâghrapâta, வியாசன் Vyâsa. Quelques-uns de ces noms ne sont pas sanscrits comme கலைக்கோட்டுமாமுனி le grand Mouni à cornes de cerf, சத்தகூன்மாமுனி le grand richi aux 7 bosses.

முனிவு, n. v. de முனிகிறது, colère, indignation, aversion, rancune.

முனீசுரன், முனீந்திரன், (*முனி, ஈசுரன், இந்திரன்*), chef de pénitents, supérieur d'ermites, abbé, grand pénitent, ermite —, sage éminent, grand richi, Bouddha, sage bouddhiste.

முனை, 1° bout, extrémité, pointe, bout pointu, tenon ou extrémité d'une pièce de bois taillé pour entrer dans une mortaise, priorité, supériorité, primauté, courage, hardiesse, haine, horreur, aversion, abomination, colère, bataille, combat, *V. வினை*. 2° *imp. et part. du suiv-* : *இம்முனை* ce bout-ci... ; *அம்முனை* ce bout-là... : — *கேடு* découragement (après une défaite...); — *க்கொம்பு* corne pointue ; — *சுனை* changement, séparation : — *ப்பங்கம்* défaite, découragement ; — *ப்பதி* camp, campement (d'une armée...); — *முகம்* front d'une armée en bataille, ou d'une bataille; — *முகத்துநில்லேல்* ne reste pas au front d'une armée en bataille ou d'une bataille (conseil d'Avvéyar sœur de Tirouvallouver) — *பாய்வருகிறது* venir hardiment, avec courage ; — *யிடம்* champ de bataille, plaine, village dans un désert, — en terre stérile ; — *புள்ளவன்,* — *புள்ளோன்* homme courageux, intrépide, brave ; — *விழுந்துபோகிறது* le courage s'abattre : *முனைஞு* ou *சீவன்முனை-ஞு*, les 5 moyens de gagner sa vie, savoir : *வாள்முனை* par l'épée, *கொழுமுனை* par la charrue : *எழுத்தாணிமுனை* par la plume, en écrivant, *கதிர்முனை* par le fuseau et le tissage, *ஊசிமுனை* par l'aiguille.

முனைகிறது, னைந்தேன், னைவேன், னை, னைய, *v. a.* *முனைதல் n. v.* faire le —, être brave, courageux, hardi, être —, marcher dans l'avant garde, se battre, livrer bataille, se fâcher, s'indigner, être fâché, haïr, abhorrer, détester, affiler, rendre pointu.

முனைந்தோர், n. app. du préc. ennemis, gens irrités.

முனைவன், pl. முனைவர், (*முனை*), 1° ennemi. 2° mouni, ascète, sage, Dieu, Arouguen, Bouddha.

முனைவு, n. v. de முனைகிறது, colère, indignation, rancune; haine, horreur, aversion.

முன், 1° (*opposé de பின்*). avance, commencement, devant, avant, auparavant, en avant, désormais, après, antiquité, côté, sur, dessus, dans, particule qui désigne l'ablatif de lieu ou le 7me cas tamoul. 2° *imp. et part. de முன்னுகிறது.* Ce mot se décline et devant un mot commençant par *க, ச, த, ப*, l'*ன்* final se change en *ற்*, v. g. *கற்றார்முற்* (*முன்*) *தோன்றாகழி விரக்கம்* l'affliction pour les choses passées ne paraît pas dans les savants ou les sages. (Dans les règles des grammaires purement tamoules et de la poésie on appelle *முன்* le mot qui suit et *பின்* celui qui précède, ainsi de 3 mots qui se suivent le 1re est *பின்* et le 3e *முன்* par rapport au second ; alors d'après la manière européenne, *பின்* signifie *devant*, et *முன் après* : ainsi cette règle du *வெண்டளை, மாமுன்னிரையும் விளமுன்நேருங் காய்முன்னேரும்* doit se traduire ainsi ; après un pied terminé en *மா*, doit venir un pied commençant par *நிரை*; après un pied terminé en *விளம்*, doit venir un pied commençant par *நேர்*; après un pied terminé en *காய்*, doit venir un pied commençant par *நேர்*) : *முன்கட்டு* lien —, bâtiment de devant, devant d'une maison, les mains liées par devant ; — *கால்* pied —, patte de devant (des quadrupèdes); — *குடுமி*, — *கொண்டை* touffe de cheveux —, l'avant-bras; le côté de —, devant ; — *கைநீண்டால் முழங்கைநீளும்* si l'avant-bras s'étend ou s'avance en avant, le coude s'étendra ou s'avancera aussi, si vous assistez les autres, ils vous assisteront à leur tour ; — *கைமடிப்பு* pli de l'avant-bras, maison en équerre qui regarde 2 points cardinaux ; — *கைவளை* bracelet pour l'avant-bras ; — *கொம்பு* corne inclinée ou courbée en avant, — en bas, bras —, ou barre antérieure de palanquin ; — *கோபம்,* — *கோவம்* 1er mouvement de colère, colère précipitée, subite, emportement irréfléchi, — *கோபி,* — *கோவி* personne, — homme emporté, colère, prompt, — à se fâcher, tête chaude ; — *சொல்* vieux mot, — dicton, proverbe, mot précédent, — suivant ; — *தண்டு* avant-garde ; — *தலை, V. முன்றலை* ; — *தானை, V. முன்றானை* ; — *தோன்றல்* fils —, frère aîné ; — *பக்கம்* le devant, le côté antérieur ; — *பத்தி* le 1er rang, la 1re rangée ; — *பனி, V. முற்பனி* ; — *பனியுரிமை* choses propres à la saison des 1res rosées, savoir : le souffle du vent d'est, la joie des oiseaux *ஆக்கணங்குருவி*, des hibous et des chouettes, la floraison du manguier et de la plante dite *சிவந்தி* ou asclepias, le jujubier et l'arbrisseau *குன்றி* porter des fruits, la croissance du riz rouge dit *செந்நெல்*, et la maturité de la canne à sucre ; — *பாதி* la 1re moitié ; — *பிறந்தாள்* sœur aînée ;— *பிறந்தான்* frère aîné; — *பிறப்பு V. முற்பிறப்பு* ; — *பின்* ce qui précède et ce qui suit, les antécédents et les conséquences, avant et après, toujours comme ci-

devant, le devant après ; எனக்கு — பின் ஆளில்லை je n'ai personne devant ou derrière (pour m'assister); — பின்றப்பிரகாரம் manière extraordinaire, — toute nouvelle, — sans antécédent ni conséquent, coutume immémoriale, constante, ordinaire, qui n'a ni commencement ni fin ; — பின் செய்கிறபடிசெய், — பின் வாடிக்கையான படிபண்ணு fais comme l'usage a toujours été ; — பின்விசாரிக்கிறது examiner les principes et les conséquences, les antécédents et les subséquents, délibérer en soi-même ; — பின்னாக le devant derrière, par inversion, plus ou moins, environ ; — புறம், V. முற்புறம் ; — போல், — போலே comme ci-devant, — auparavant ; — மடி pli antérieur, — de devant ou de dessus ; — மறம் colère précipitée et véhémente, prompte fureur; — மறத்திலேசொல்லாதே ne parle pas en colère ; — மறமடங்குகிறது la colère s'apaiser ; — மறமாயிருக்கிறது être colère, passionné, véhément, violent, (un mal, une douleur...); — மறப்பண்ணுகிறது, — மறமாக்கிறது rendre colère, violent, accroître la fureur ou la véhémence; — மறக்கிறது, (றத்தேன், றப்பேன், ற, றக்க), être dans une violente colère, être — devenir violent, passionné, V. மும்மரிக்கிறது ; — மாதிரி manière —, conduite ancienne, — antérieure ; — மாரி premières pluies ; — முகப்பு façade, frontispice, partie de —, le devant, porte d'entrée, vestibule antérieur; — முகனை le commencement ; — முடுகுவெண்பா vembâ dont les 2 premiers vers sont d'une mesure précipitée, composée de brèves; — மொழி 1er mot d'une phrase, 1re partie d'une suite de mots, antécédent; — மொழிந்துகோடல் un des 32 யுக்தி rappeler —, redire ce qu'on a dit, toutes les fois qu'il le faut; — வருங்காரியம் chose future, — qui arrivera désormais, qui est devant nous dans l'avenir; — வாய் le devant de la bouche, lèvres, le côté opposé à celui d'où vient le vent lorsqu'on vanne, (l'autre côté se dit தூற்றுவாய்); — வாய்ப்பல் dents de devant; முன்னும்பின்னும் avant et après, devant et derrière, de front et en queue.

முன்சீபு, (*arabe*), monsif, juge de district ou de bourg.

முன்பன், (முன்பு), le précédent, V. முதல்வன்.

முன்பு, devant, avant, avance, présence, antiquité, grandeur, force; முன்பாக devant, en présence; ஒருவனுக்கு முன்பாயிருக்கிறது être devant quelqu'un; முன்பும்பின்பும் avant et après.

முன்முச்சியம், action de délier.

முன்றளை, (முன், தளை), entraves des pieds de devant.

முன்றாதை, (*id* தாதை), grand-père.

முன்றாய், (*id.* தாய்), grand-mère.

முன்றானை, (*id.* தானை), extrémité —, bord, — pan de toile, de vêtement, lisière, frange, pan antérieur, couverture, manteau : — pan —, bord inférieur d'une toile de femme, (celui qu'elle porte en dessous; மேல் — bord supérieur de la toile, (celui dont elle se couvre les épaules et la tête.

முன்றில், V. முற்றம்.

முன்றூதன், (முன், தூதன்), précurseur, avant-coureur.

முன்றொடரி, (*id.* தொடரி), nom d'un arbrisseau.

முன்றோகை, (*id.* தோகை), V. முன்றானை.

முன்றோன்றல், (*id.* தோன்றல்), fils —, frère aîné.

முன்னங்கால், (முன்னம்), pied de devant (d'un quadrupède...), devant de la jambe.

முன்னங்கை, (*id.*), l'avant bras, du poignet au coude.

முன்னடந்தகாரியம், (*id.* நடந்த), chose passée autrefois ou auparavant.

முன்னடி, (*id.* அடி), auparavant, d'abord, 1re partie, entrée, vestibule d'une maison, salle d'entrée.

முன்னடியான், (முன்னடி), idole ou statue placée en face d'un temple ou devant un temple (et qui est censée le garder, en faire connaître le dieu prétendu et servir d'introducteur : சுவாமிவரங் கொடுத்தாலும் — வரங்கொடான் quand le maître ferait une générosité, le portier n'en fera pas, il exigera des présents.

முன்னடைப்பன், (முன், அடைப்பன்), espèce d'esquinancie des animaux.

முன்னடையாளம், (*id.*), pronostic, signe, figure, type.

முன்னடைவு, (*id.* அடைவு), gage, dépot, caution, hypothèque antérieure.

முன்னணி, (*id.* அணி), avant-garde, garde avancée, 1er rang d'une armée; முன்னணியிலே நிற்கிறது, être dans l'avant garde, au front de l'armée ou du combat.

முன்னணியம், (*id.* அணியம்), proue.

முன்னணை, (*id.* அணை), premier-né, mangeoire, crèche.

முன்னது, (*id.* அது), ce qui précède.

முன்னந்தம், (*id.* அந்தம்), l'apparence antérieure, — ou la beauté par-devant, le devant.

முன்னம், 1° (முன், அம்), avant, devant 2° intention, dessein, pensée, idée, âme, signe, vitesse, l'arbre உசிலம்; முன்னந்தலை devant de la tête; முன்னந்தொடை quartier de devant —, épaule de mouton., devant de la cuisse; முன்னமே avant, auparavant, d'abord.

முன்னர், (முன்), devant, avant, auparavant, antiquité, commencement, origine, place, esprit, cœur: — விலக்கு rejet de pensée, — d'antécédent, fig. de rhét. qui consiste à rejeter une chose par indication — à rejeter l'idée d'une chose, ou à montrer qu'elle est sans antécédent.

முன்னல், *opt. et n v. de* முன்னுகிறது, pensée, esprit, cœur, avance, précession, approche.

முன்னவள், (முன, அவள்), la première, celle qui est devant, sœur aînée, la prétendue déesse மூதேவி.

முன்னவன், (*id.* அவன்), frère aîné, celui qui est devant, le premier, (nom donné à divers faux dieux par leurs adorateurs, qui les regardent comme le premier être, et spécialement à) Siven.

முன்னவை, (*id.* அவை), les choses précédentes, les antécédents: — யகத்தினை règle pour prédire ou pronostiquer les événements futurs d'après les signes antérieurs, ou pour faire bien comprendre par les antécédents la chose dont on parle détailler pour cela ce qui la précède.

முன்னற, (முன், அற), préalablement, par avance, d'abord: — ச்சொல்லுகிறது dire d'abord ou par avance; — வாங்குகிறது prendre d'avance, — en avance.

முன்னறிவு, (*id.* அறிவு), prévision, connaissance antérieure.

முன்னறை, (*id.* அறை), vestibule, salle d'entrée, 1re chambre, chambre de devant ou avant.

முன்னாக, (*id.* ஆக), premièrement, auparavant, d'abord, devant, ouvertement: — வைக்கிறது mettre devant, — en 1er lieu, ouvertement.

முன்னாமை, *n. v nég. de* முன்னுகிறது, absence d'idée, — de pensée, n'aller pas devant.

முன்னாலே, (*abl. de* முன்), autre fois, anciennement, par devant.

முன்னாள். (முன், நாள்), hier, jour précédent, la veille, ancien temps, autrefois, état antérieur, en naissance précédente (d'après la métempsycose): ஞாயிற்றுக்கிழமைக்கு — சாயங்காலம் la veille du dimanche au soir, *i. e.* le samedi soir; — சாயங்காலம் hier au soir; முன்னாளில் autrefois, jadis; முன்னாளையமனிதன் ancien, homme de l'ancien temps, — de l'antique probité; முன்னாளையிற்பேச்சு vieux diction, bruit —, discours d'hier.

முன்னிடம், (*id.* இடம்), 1er lieu, la place précédente, ancienne place.

முன்னிடுகிறது, (முன், இடுகிறது), *ou* முன்னிட்டுப்போகிறது, avancer, précéder, devancer, aller —, mettre devant, — en avant, laisser —, faire aller devant, réussir, prospérer, se présenter: முன்னிட்ட காலைப்பின்னுக்குவாங்கு retire le pied que tu as mis en avant; ஒருத்தனை முன்னிட்டு par l'entremise de quelqu'un; ஒருத்தனை முன்னிட்டுப் போகிறது faire marcher —, laisser aller quelqu'un devant soi, le suivre; வாசலிலவனைமுன்னிட்டுப்போனான் à la porte il le fit entrer le 1er par politesse.

முன்னிட்டி, (*id.* இட்டி), mangeoire, auge, crèche.

முன்னிதாய், (*id.* இது, ஆய்), par avance, préalablement.

முன்னிராவிருள், முன்னிருட்டு, (*id.* இரா, இருட்டு), 1res ténèbres de la nuit, *ou* முன்னிருட்டுக்காலம் le temps où le commencement de la nuit est obscur, le temps qui suit la pleine lune.

முன்னிருப்பு, (*id.* இருப்பு), ce qui était auparavant, biens acquis auparavant, avoir —, état antérieur, ancien état; முன்னிருப்பிலெடுக்கிறது prendre de ce qu'on avait acquis auparavant.

முன்னிரை, (*id.* நிரை), rang... précédent, grande foule.

முன்னிலவு, (*id.* நிலவு), clair de lune du commencement de la nuit (après la nouvelle lune).

முன்னிலை, (முன், நிலை), seconde personne (en terme de grammaire), présence, cause, — instrumentale, — secondaire, dédéfense, aide, garantie, caution, assurance, sureté: — க்காரன் aide, caution, chef parmi les forgerons, les charpentiers et les blanchisseurs; — த்தீபம் mot qui se trouve au commencement et qui est sous-entendu en un ou plusieurs endroits; — ப்பாடு caution, garantie, gage; — ப்பாடாயிருக்கிறது servir de —, être cautionné; — ப்பன்மைவினைமுற்று verbe à la 2e personne plurielle terminée en இர், ஈர், *v. g.* செய்தனிர், செய்தீர் vous avez fait; — ப்புறமொழி parler aux personnes présentes comme si on parlait à d'autres; — மொழி, *V.* அறத்தொடுநிற்றல்; — யசைச்சொல் particule explétive qui se joint à la 2e personne, comme அத்தை, இ, இக், இத்தை, மதி, மாள, மியா, மோ, யாழ, வாழிய; —

யாய்நிற்கிறது se présenter pour —, être caution, défenseur, protecteur, aider, se tenir devant; — யேவலொருமை வினைமுற்று verbe à la 2e personne du singulier de l'impératif (c'est la racine même du verbe) et terminé par une des 12 voyelles ou une des 11 consonnes suivantes ஞ், ண், ந், ய், ன், ய், ர், ல், வ், ழ், ள், ou par les terminaisons ஆய், உ, காண் pour le positif et par ஆல் ou ஏல் pour le négatif; — யேவற் பன்மை வினைமுற்று verbe à la 2e personne du pluriel de l'impératif et dont la terminaison est உம், மின்...; — யொருமைவினை முற்று verbe à la 2e personne du singulier et terminé par ஆய், ஐ ou இ, v. g. செய்தாய், செய்தனை, செய்தி, tu as fait.

முன்னிளவல், (முன், இளவல்), frère aîné.

முன்னிற்கிறது, (முன், நிற்கிறது), se tenir —, être devant, — en face, être caution, protéger, aider, servir: அஞ்சாமல் வா எல்லாத்துக்கும் நானேமுன்னிற்கிறேன் viens sans crainte, c'est moi qui réponds de tout; உனக்கு முன்னின்று devant toi, en te protégeant; முன்னவனே முன்னின்றால் முடியாத பொருளுளதோ si Dieu, le principe de tout, nous aide, y a-t-il quelque chose d'impossible முன்னிற்கிறவன் caution, répondant (pour un autre), protecteur, — dans le danger.

முன்னீடு, (முன், ஈடு), primauté, autorité, caution, gage, dépôt.

முன்னுகிறது, னினேன், னுவேன், னு, ன, v. a. précéder, devancer, approcher, penser.

முன்னுக்கு, (dat. de முன்), en avant...

முன்னுணர்ச்சி, (முன், உணர்ச்சி), prévision.

முன்னுரைக்கிறது, (id. உரைக்கிறது), dire d'avance, prédire.

முன்னூல் (id. நூல்), la 1re science, la 1re loi, le 1er des livres saints; ancienne science, ancien livre: முன்னூற்கேள்வன் Dieu, le maître —, l'auteur de la 1re science, — des livres saints.

முன்னெழுச்சி, (id. எழுச்சி), ancienne —, 1re idée, — opinion.

முன்னெற்றி, (id. நெற்றி), devant —, haut du front.

முன்னே, (id. ஏ), avant, auparavant, d'avance, d'abord.

முன்னேரம், (id. நேரம்), le temps d'avant, d'avant-midi, la matinée, crépuscule du soir (opposé à பின்னேரம் le crépuscule du matin): முன்னேராத்திரி la 1re partie de la nuit.

முன்னேர், (id. ஏர்), et முன்னேர்க்குண்டை la paire de bœufs qui est en avant, — la première (au labour...)

முன்னேழுகத்தரி, les 7 premiers jours de la canicule, les 7 derniers jours de சித்திரை, (les 7 derniers jours de la canicule dits பின்னேழுகத்தரி sont les 7 premiers de வைகாசி).

முன்னேறுகிறது, (முன், ஏறுகிறது), monter avant, précéder, devancer.

முன்னை, 1° acc. de முன். 2° (முன்), sœur aînée, frère aîné, antiquité, priorité, antériorité, l'arbre premna integrifolia; — நாள் la veille, hier; — யிரா la nuit d'hier, — dernière; — யிலை feuilles de premna (on les emploie comme herbes potagères); முன்னையைப்பார்க்க plus qu'auparavant.

முன்னையது, (முன்னை, அது), ce qui est antérieur, — auparavant, — devant, — premier (pour le temps ou pour le lieu).

முன்னையோர், (முன்னை), les anciens.

முன்னொருபோது, (முன், ஒரு), dans l'ancien temps, une fois jadis, — auparavant.

முன்னொற்றி, (id ஒற்றி), gage, dépôt, — antérieur, caution.

முன்னோக்கு, (id. நோக்கு), prévision.

முன்னோடி, (id. ஓடுகிறது), précurseur, devancier.

முன்னோர், முன்னோர்கள், (முன்), ancêtres, prédécesseurs, devanciers, anciens, ministres d'état.

முன்னோன், (id.), le 1er des êtres, i. e. Dieu, ancien, ancêtre, frère aîné, Poulléyar fils aîné de Siven, Arouguen, dieu prétendu des Samanéens.

மூ

மூ, 1° lettre syllabique composée de ம் et de ஊ, moû long. 2° imp. et part. de மூக்கிறது, ancien, vieux, antique, ancienneté. 3° sync. de மூன்று devant les voyelles avec. வ் euphonique, trois, troisième. Devant les consonnes on met மு en doublant la suivante et même devant les voyelles on peut mettre மு avec un double வ் euphonique. 2° (moû), lien, attache.

*மூகம், (moûka), mutisme, silence, taciturnité, personne muette, démon muet, nom d'un démon, espèce de poisson, pauvreté.

*மூகன், (id.), muet, silencieux, taci-

turne, qui ne parle pas, pauvre, nom d'un démon ou Asouren.

மூகாக்கிறது, காத்தேன், காப்பேன், கா, காக்க, v. n. (*மூகம்*), *மூகாத்தல்*, être muet, se taire, garder le silence.

மூகை, *fém. de மூகன்*, femme —, personne —, muette.

மூகையன், (*மூகை*), homme muet.

மூக்கணாங்கயிறு, (*மூக்கு, அண், ஆம்*), *V. மூக்காங்கயிறு*.

மூக்கணி, (*id. அணி*), bijou —, ornement du nez.

மூக்கந்தண்டு, (*id. அம்*), entre deux —, cloison des narines.

மூக்கரிகத்தி, (*id. அரி*), *litt.* couteau pour couper le nez, instrument pour cueillir les feuilles de bétel et en couper la queue.

மூக்கறட்டை, la plante *மூக்கிரட்டை*.

மூக்கறை, (*மூக்கு, அறை*), *m. f.* personne sans nez, — qui a le nez coupé : — *ப்பெண்* femme sans nez, — qui a le nez coupé; — *யாயிருக்கிறவன்* homme qui a le nez coupé.

மூக்கறைச்சி, *fém. du préc.* 1° *V. மூக்கறைப்பெண்*. 2° orpiment dit *அரிதாரம்*, nom d'un arbrisseau.

மூக்கறையன், (*மூக்கறை*), homme sans nez, — qui a le nez coupé : *மூக்கறையனுக்குவாழ்க்கைப்பட்டால் முன்னும்போகக்கூடாது பின்னும்போகக்கூடாது* si une femme épouse un homme sans nez, elle ne peut aller ni devant ni derrière, (proverbe que les serviteurs disent d'un maître d'un esprit soupçonneux).

மூக்கன், 1° tendons ou cartillage du genou ou du devant de la jambe. 2° qui a un nez ou un bec (à la fin des mots composés.)

மூக்காங்கயிறு, (*மூக்கு, ஆம்*), corde qui passe par les narines des bœufs et qui sert à les conduire : — *குத்துகிறது* percer le nez d'un bœuf pour y mettre cette corde.

மூக்காங்கொழுந்து, (*id.*), bout du nez.

மூக்காந்தண்டு, (*id.*), *V. மூக்கந்தண்டு*.

மூக்காவளை, nom d'un arbre.

மூக்கிரட்டை, la plante bœrhaavia diffusa.

மூக்கிலழகி, (*மூக்கில்*), l'arbre *குமிழ்*.

மூக்கிலி, (*மூக்கு, இலி*), sans nez, la plante *சொக்கலி* porculaca meridiana.

மூக்கில், 1° la plante *வசம்பு* 2° *abl. de மூக்கு*.

மூக்கிறது, மூத்தேன், மூப்பேன், மூ, மூக்க, v. n. vieillir, devenir vieux, avancer en âge, finir.

மூக்கிற்கல், (*மூக்கின், கல்*), pierre dite *காக்கைக்கல்*, — à taches noires, pierre précieuse pour le nez, bijou que les femmes se mettent au nez.

மூக்கிற்சளி, (*id. சளி*), morve, mucus du nez.

மூக்கு, nez, narine, bec d'oiseau, embouchure d'une trompette, bec (de lampe, de vase...), pointe des graines : *இல்லி* —, *சில்லி* — nez percé qui saigne souvent ou facilement; — *அறுக்கிறது* couper le nez, faire honte; — *குத்துகிறது* percer le nez, (*v. g.* à un enfant avec cérémonie; ce que les Indiens font et pour conserver la santé, et pour mettre des bijoux); — *க்கண்ணாடி* besicle, lunettes (qu'on met sur le nez); — *க்கொழுந்து* bout du nez; — *ச்சளி*, — *ச்சாளி* morve, mucus du nez : — *ச்சாஸ்திரம்* art de pronostiquer d'après —, pronostic tiré de la respiration par les narines; — *ச்சாறு*, — *ச்சாரம்* suc de plante ou chose semblable pour le nez, (qu'on fait prendre par le nez pour tourmenter ou comme remède); — *சிந்துகிறது* le nez couler, *ou* — *சிந்துகிறது*, — *சிந்திப்போடுகிறது* se moucher, moucher; — *சீறுகிறது* se moucher, le nez souffler; — *சுழிக்கிறது*, — *நெறிக்கிறது* tourner le nez (par dédain ou dérision); — *த்தழுக்கி*. *P.* — *த்தளுக்கு* bijou du nez, — qui pend au nez, anneau d'or que quelques femmes portent à une narine; — *த்தண்டு* cloison des narines; — *தீட்டிக்கொள்ளுகிறது* un oiseau aiguiser son bec; — *த்தூள்* tabac (en poudre); — *த்தூள்ச்சிமிழ்* tabatière; — *ப்பிளவை*, ulcère au nez; — *ப்பீ* morve, *litt.* ordure du nez; — *வடியன்* morveux; — *வடிச்சி* morveuse.

மூக்குத்தி, (*மூக்கு, உத்தி*), anneau d'or orné d'une pierre précieuse —, bijou que les femmes portent à une narine.

மூக்குறிஞ்சுகிறது, (*id. உறிஞ்சுகிறது*), renifler, prendre par le nez.

மூக்குறையன், *P. மூக்கறையன்*.

மூக்கூளை, (*மூக்கு, ஊளை*), morve, mucus du nez.

மூக்கொற்றி, (*id. ஒற்றி*), le bijou dit *மூக்குத்தி* : — *போட்டிருக்கிறது* porter ce bijou au nez; — *க்காய்* fruit encore vert du thunbergia racemosa (dont on se sert en cuisine comme assaisonnement ou autrement); — *க்கோரை* le jonc scirpus antarticus; — *ப்பூடு*, — *ப்பூண்டு* la plante inula indica.

மூங்கி, *V. மூங்கு*.

மூங்கில், bambou, espèce de roseau fort haut et gracieux, bambusa arundinacea, (le mot bambou est canara) : — *அரிசி* grai-

ne ou graine de bambou (séparée de sa balle ou de son enveloppe, elle ressemble au riz); — உப்பு sel médicinal de bambou (en arabe tabaxir ou tabaschir); — நெல், — நெல்லு graine de bambou dans sa balle (elle sert de nourriture aux gens des montagnes); மூங்கிற்கழி bâton —, perche de bambou ; — குழல், — குழாய் bambou creux ou tuyau de bambou (dont on se sert comme de vase, pour mettre du beurre liquéfié, de l'huile, du miel etc...), tuyau —, flûte —, chalumeau de bambou, — பிளாச்சு latte de bambou, bambou fendu en long; — புதர் touffe de bambous — புல் l'herbe panicum burmanni ; — போத்து jeune touffe —, jeune pousse —, touffe de bambous qui sortent tous d'une même racine: மூங்கிற்றடி, (தடி), bâton —, perche de bambou : பாம்புக்குராசா மூங்கிற்றடி un bâton de bambou est un roi pour le serpent, c'est un excellent instrument pour le tuer et celui qu'il craint); மூங்கில்த்தட்டி ou மூங்கிற்றட்டி, (தட்டி), claie de bambou ; மூங்கிற்றண்டு, (தண்டு), bâton — perche de bambou.

மூங்கினெல், (மூங்கில், நெல்), graine de bambou qui sert de nourriture aux montagnards.

மூங்கின்முத்து, (*id.* முத்து), perle de bambou, grain qui s'y forme.

மூங்கு, espèce de lentille, petit pois, phaseolus mungo.

மூங்கை, *m. f.* personne muette.

மூங்கையன், (மூங்கை), muet.

மூசல், *opt. et n. v. de* மூசுகிறது, mort, perte, corruption, foule, étroitesse, agglomération.

மூசாந்தம், nénuphar blanc வெண்டாமரை.

மூசாப்பு, (மூசு, அப்பு), agglomération de nuages, ciel couvert et pluvieux : மூசாப்பாயிருக்கிறது le ciel être nébuleux, — couvert ; மூசாப்புவாங்குகிறது l'agglomération de nuages se retirer, — se disperser. (Il se dit surtout de nuages sombres et chargés de pluie qui viennent et se dissipent rapidement).

மூசாலே, chose sans beauté ni élégance, paresse.

மூசு, *imp. et part. de.*

மூசுகிறது, சினேன், சுவேன், சு, ச, *v. n.* மூசுதல், *v. v. et* மூசிப்போகிறது, mourir, se perdre, se gâter, être détruit, se serrer, être pressé, s'amonceler, s'aglomérer: கறிமூசிப்போயிற்று le ragoût s'est gâté.

*மூசை, (moûchâ), creuset, moule en terre (pour la fonte des métaux).

மூச்சன், (மூச்சு), homme fort, courageux, brave.

மூச்சு, respiration, souffle, haleine, force, courage, bravoure ; ஒரேமூச்சாய்ப் படிக்கிறது lire d'une seule haleine, sans s'arrêter ; மூச்சடங்குகிறது arrêter la respiration, suffoquer : — அடக்கிக்கொள்ளுகிறது retenir sa respiration ; — அடைக்கிறது la respiration être gênée (comme dans l'asthme), suffoquer, gêner la respiration ; — அடைத்துக்கொள்ளுகிறது avoir la respiration gênée, — l'haleine courte, ; — அடைப்பான், — அடைப்பு difficulté de respirer, haleine courte ; — asthme ; — அமர்த்துகிறது arrêter la respiration ; — க்காட்டுகிறது montrer de la bravoure ; — த்தாங்கல் courte haleine, difficulté de respirer ; — ப்பறிகிறது, — ப்பறிதல் respirer, la respiration sortir, devenir faible ; — பிடிக்கிறது arrêter la respiration, avoir l'haleine courte ; — ப்பேச்சு soupçon) conjecture ; — ப்பொருமுகிறது la respiration être gênée ; — முட்டு suffocation, étouffement, *V.* திக்குமுக்கு ; — வாங்குகிறது respirer, attirer l'air ou la respiration, reprendre haleine, aspirer; — விடுகிறது respirer, expirer l'air, renvoyer l'air des poumons; — விடாமற்பேசுகிறது parler sans reprendre haleine, sans s'arrêter pour respirer ; — எடுக்கிறது respirer, reprendre haleine: — எறிகிறது expirer l'air, chasser l'haleine, pousser un soupir : — எறிதல், — எறிவு action d'expirer l'air, expiration, respiration, soupir : — ஒடுங்குகிறது avoir l'haleine courte, la respiration s'affaiblir, — s'arrêter, rendre le dernier soupir : — ஒடுங்கிமாளுகிறது expirer, rendre le dernier soupir ; — ஒடுங்கிவருகிறது la respiration s'affaiblir, — diminuer, être près d'expirer.

மூச்சை, 1° *acc. de* மூச்சு. 2° *P.* மூர்ச்சை.

*மூஷம், மூஷகம், மூஷகை, மூஷிகை, மூஷிகம், மூஷிகை, (moucha, ka, kâ), rat, souris, gros rat dit rat perchal *ou* பெருச்சாளி.

*மூஷகன், மூஷிகன், (*id.*), voleur, pillard.

*மூஷணம், மூஷிதம், (mouchana, mouchita), vol.

*மூஷகாராதி, மூஷிகாராதி, (மூஷகம், மூஷிகம், அராதி), l'ennemi du rat, *i. e.* le chat.

*மூஷாத்துத்தம், (மூசை, துத்தம்), vitriol bleu.

*மூஷிகம், (mouchika), 1° partie du

Maléalam entre கொல்லம், *i. e.* Quilon et le Cap Comorin. 2° *ou.*

*மூஷிகை, மூஷீகம், மூஷீகை, (mouchikà, ika, ikâ), *V.* மூஷம்.

*மூஷிகாங்கன், மூஷிகாஞ்சனன், (மூஷிகம், அங்கம், அஞ்சனம்), Poulléyar qu'on représente avec un gros rat devant lui.

*மூஷை, மூஷிகை, (mouchâ, ikâ), creuset.

மூஞ்சல், *opt. et n. v. de* மூஞ்சுகிறது, accumulation, foule, presse, concours.

மூஞ்சி, 1° museau, groin, (il se dit des bêtes et par mépris de la face des hommes), *V.* மூஞ்சை. 2° *gér. de* மூஞ்சுகிறது : — சுண்டுகிறது contracter le visage (par colère ou par mépris), prendre un air refrogné, — sombre ; மூஞ்சியிற்காறியுமிழ்கிறது cracher en face ou à la face de quelqu'un.

மூஞ்சுகிறது, சினேன், சுவேன், சு, ச, *v. n.* se presser, se serrer, s'accumuler, s'attrouper, fourmiller.

மூஞ்சுறு, மூஞ்சூறு, rat musqué : மூஞ்சூற்று முள்ளன், (முள்ளு), espèce de rave ou de plante à racine bulbeuse.

மூஞ்சை, long museau, — visage, — bec.

*மூடதை, (மூடம்), *V.* மூடத்தனம்.

*மூடம், 1° (moûdha), bêtise, folie, stupidité, ignorance, erreur, confusion, trouble, — d'esprit, doute, perplexité, apathie, froid, 2° (மூடுகிறது), temps sombre, — couvert : மூடகருப்பம் enfant mort dans le sein de sa mère, enfant qui se présente mal pour naître et qui cause un accouchement difficile ; — க்கிராகம் infatuation ; — த்தனம் bêtise, ignorance, folie, stupidité; — விருத்தி augmentation de la bêtise, de l'ignorance, — de la folie.

மூடல், *opt. et n. v. de* மூடுகிறது, action de couvrir, couvercle, couverture.

மூடனம், poivre.

*மூடன், *pl.* மூடர், (moûdha), sot, idiot, bêtard, benêt, ignorant, stupide, homme vil.

மூடா, 1° *voc. de* மூடன், 2° *ou* மூடாத, *part. nég. de* மூடுகிறது, découvert, non couvert.

*மூடாத்துமா, (மூடன், ஆத்துமா), âme stupide, benête, sot, bêtard.

மூடி, 1° *gér. et n. v. de* மூடுகிறது, couvercle (de pot, de boîte, de corbeille...), couverture, bouchon. 2° *fem. de* மூடன், idiote, sotte, femme stupide, la sotte et prétendue déesse மூதேவி. 3° coriandre : — வைக்கிறது mettre le couvercle..., couvrir, cacher, renfermer.

*மூடிகம்..., *P.* மூஷிகம்....

*மூடிகாராதி..., *P.* மூஷிகாராதி....

மூடு, *imp. et part. de* மூடுகிறது : — கட்டில் lit couvert d'un pavillon ou ciel de lit; — குப்பாயம் manteau, couverture; — சன்னி froid —, tétanos complet, catalepsie ; — சாந்து crépi, enduit, crépissage ; — சீலை toile qui couvre, enveloppe, couverture, voile, manteau ; — சிவிகை, *V.* கூடாரப் பல்லக்கு ; — சூளை four à briques couvert, pour brûler les cadavres, entassement ; — திரை couverture de lit, rideau —, toile qui couvre ; — பனி brouillard, — épais.

மூடுகிறது, டினேன், டுவேன், டு, ட, டா, *a. et n.* மூடுதல், *n. v. ou* மூடிப்போடுகிறது, couvrir, cacher, *ou* மூடிப்போகிறது se couvrir, se cacher, rester couvert : கண்ணை — se boucher les yeux, fermer les yeux, — ou boucher les yeux d'un autre ; வாயை — fermer la bouche, empêcher de parler : மூடிக்கொள்ளுகிறது se couvrir, s'envelopper, — dans quelque chose, rester couvert, — caché, — enseveli dans l'ignorance ou les ténèbres, être hébété; — யிருக்கிறது avoir —, être caché, couvert; அஞ்ஞானமெங்கும் — யிருக்கிறது être partout couvert des ténèbres de l'ignorance ou du paganisme ; — வைக்கிறது mettre bien *V. au mot* மூடி.

*மூடை, 1° *fém. de* மூடன், sotte, idiote, stupide, 2° *P.* மூடாய், tu ne couvres pas 2° *pers. nég. de* மூடுகிறது.

மூட்டம், (மூடுகிறது), couverture, couvercle, chose couverte, — jointe, — excitée, feu couvert (pour faire de la fumée et chasser les moustiques...), feu, — de joie, enduit de paille et de boue fait sur un tas de blé, bois à brûler, bouche d'une fournaise, nom d'un instrument des கம்மாளர், préparation : கொசு — feu pour enfumer et chasser les moustiques; போகி — feu de joie en l'honneur d'Indiren la veille de la fête païenne du பொங்கல் ; — கட்டுகிறது, — பண்ணுகிறது faire l'enduit susdit, construire un foyer, faire un fourneau, *v. g.* de forge, ou un feu de joie ; — கலைக்கிறது, — பிரிக்கிறது ôter —, rompre l'enduit qui couvre un tas de blé ; — போடுகிறது entasser du bois dans le feu ou dans un feu de joie ; வான் — ஆயிருக்கிறது le temps être couvert.

மூட்டல், *opt. et n. v. de* மூட்டுகிறது, action de joindre..., jonction, union, excitation, encouragement, redoublement, entretien,

மூட்டு, 1° bride, mors, jonction, jointure, articulation, joint, fente, couverture, couvercle, calomnie, médisance. 2° *imp. et part. de* மூட்டுகிறது : — ச்சாட்டு calom-

nie ; — *போடுகிறது* couvrir ; — *ப்பூச்சி*, *P.* *மூகட்டுப்பூச்சி* punaise ; *மூட்டிலடிக்கிறது* frapper dans les jointures ; *மூட்டிலேபடுகிறது* frapper à —, atteindre —, endommager la jointures ; *மூட்டைத்திருப்புகிறது* retourner —, refaire la couverture ou le toit d'une maison, tordre le cou à quelqu'un.

மூட்டுகிறது, *ட்டினேன்*, *ட்டுவேன்*, *ட்டு*, *ட்ட*, *v. a.* *மூட்டுதல்*, *n. v.* joindre, — ou attacher ensemble, unir, coûdre ensemble, (2 pièces de toile), faufiler, allumer, attiser, entretenir (le feu...), exciter (la haine, une querelle, la calomnie), augmenter; *கயிற்றை* — attacher des cordes ensemble ; *நெருப்பைமூட்டிவிடுகிறது* allumer —, attiser le feu ; *சண்டைமூட்டிவிடுகிறது* exciter à se quereller, à se battre, attiser le feu de la discorde.

மூட்டை, 1° punaise. 2° ballot, balle, paquet rempli —, sac de bagage, sac plein : — *க்காரன்* porte-faix, porteur de ballots. 3° *P.* *மூட்டாய்* tu ne joins pas... 2° *pers. nég. du préc.* 4° *acc. de* *மூட்டு*.

மூண்டன், poivre.

மூண்ட, *மூண்டு*, *part. et gér. de* *மூளுகிறது*.

மூதணங்கு, (*மூது*, *அணங்கு*), la vieille femme, *voyez* *காடுகாள்*.

மூதண்டவேடத்தான், (*மூது*, *அண்டம்*, *வேடம்*), montagne qui contient du zinc.

மூதலிக்கிறது, *லித்தேன்*, *லிப்பேன்*, *லி*, *லிக்க*, *v. a.* *P.* *முகதலைக்கிறது*, *et* *மூதலித்தல்*, *மூதலிப்பு*, *n. v.* prouver, transporter une dette sur un autre, *V.* *முகதலைக்கிறது*.

மூதவள், (*மூது*, *அவள்*), la vieille, *V.* *மூதேவி*.

மூதறிஞன், *pl.* *மூதறிஞர்*, (*id.* *அறிஞன்*), homme très intelligent, d'un esprit mûr.

மூதறிவு, (*id.* *அறிவு*), esprit mûr, grand savoir, grande connaissance.

மூதா, l'insecte dit acarus ou *இந்திரகோபம்*.

மூதாக்கள், *P.* *மூதாட்கள்*, (*மூது*, *ஆட்கள்*), ancêtres, anciens, vieillards

மூதாட்டி, (*id.* *ஆட்டி*), vieille femme.

மூதாதை, (*மூ*), grand-père, aïeul.

மூதாய், (*id.*), grand'mère, aïeule.

மூதாளர், (*மூது*, *ஆளன்*), anciens, vieillards.

மூதிக்கம், l'arbrisseau *சிவனார்வேம்பு*.

மூதிரி, buffle.

மூதிரை, la 6me constellation lunaire dite *திருவாதிரை*.

மூது, *adj. de* *முதுமை*, *devant une voyelle*, vieux, ancien.

மூதுணர்வு, (*மூது*, *உணர்வு*), *V.* *மூதறிவு*.

மூதுணர்ந்தோர், (*id.* *உணர்ந்தோர்*), *V.* *மூதுவர்*.

மூதுரை, (*id.* *உரை*), vieux diction, proverbe, nom d'un poème d'Avvéyar.

மூதுனன், (*id.*), frère aîné.

மூதேவி, (*மூ*), *litt.* la vieille déesse, la prétendue déesse de l'infortune, sœur aînée de Lakchimi : *மூதேவிக்கடையன்* homme plus pauvre que Moûdêvi, un misérable gueux : — *பிடிக்கிறது* la déesse de la pauvreté *i. e.* une extrême misère saisir quelqu'un ; — *யென்றுசொல்லுகிறது* appeler quelqu'un Moûdêvi *i. e.* gueux, (espèce d'injure.)

மூதை, 1° (*மூது*, *ஐ*), la vieille mère *மூதேவி*, 2° (*முதை*), terre dont on a coupé, arraché et brûlé les arbres et qui est préparée pour le labour. 3° l'arbrisseau *சங்கு*.

மூத்த, *part. de* *மூக்கிறது*, vieux, ancien âgé, aîné, le premier : — *தமையன்* le 1er des frères aînés ; — *பிள்ளை* le 1er enfant, l'aîné ; — *மகன்* le 1er garçon, l'aîné : *மூத்தவள்* l'aînée, la plus âgée, la sœur aînée de Lakchimi dite *மூதேவி* ; *மூத்தவன்* l'aîné, le plus âgé, ancien, ancêtre, supérieur.

மூத்தல், *n. v. de* *மூக்கிறது*, être âgé, vieillesse, ancienneté, fin.

மூத்தாள், *n. app. de* *மூக்கிறது*, sœur aînée. vieille femme, la vieille *மூதேவி*, maîtresse, — de maison, matrone, directrice, supérieure.

மூத்தார், (*id.*), frère aîné du mari, aîné.

**மூத்திரம்*, (moûtra), urine, pissat : — *கழிகிறது* l'urine s'écouler — uriner involontairement, *ou* — *பெய்கிறது* uriner, pisser, faire de l'eau ; *மூத்திரகிரிச்சம்* ; — *கிருச்சம்*, — *கிரிச்சனம்*, — *கிறீச்சனம்*, *P.* — *கிருச்சிரம்* (*douleur*), strangurie, gravelle, pierre ; — *க்கிரந்தி* obstruction —, ulcère au cou de la vessie — *க்குளவி* espèce de guêpe ; — *சங்கம்* obstruction des voies urinaires, *V.* *நீரழிவு* ; — *சுக்கிலம்*, — *சுக்கிரம்* urine, couleur de lait, fleurs blanches sorte de gonorrhée; — *ஸ்தம்பம்* rétention d'urine ; *தோஷம்* gonorrhée, *V.* *சலரோகம்* ; — *புடம்* bas-ventre, abdomen ; — *ப்பை* la vessie ; — *மார்க்கம்* urètre ; — *ரோதம்* rétention d'urine.

**மூத்திரலம்*, (*மூத்திரம்*, la *affixe*), strangurie, diurétique, concombre.

**மூத்திராகாதம்*, *மூத்திராவரோதம்*, (*id.* *ஆகாதம்*. *அவரோதம்*), strangurie.

**மூத்திராசயம்*, (*id.* *ஆசயம்*), la vessie.

**மூத்திரோற்சங்கம்*, (*id.* outsanga *adhésion*), pissement obstrué et lent, accompagné de sang.

மூத்தோன், *pl.* மூத்தோர், *n. app. de* மூக்கிறது, frère —, aîné, ancien, vieillard, Pouléyar, fils aîné de Siven: மூத்தோர் anciens, vieillards, ancêtres, aïeux, poètes, chefs, principaux, ministres d'état: — சொல்வார்த்தையமிர்தம் une parole dite par les —, une parole des anciens est de l'ambroisie.

மூப்பன், *pl.* மூப்பர், (மூப்பு), ancien, vieillard, homme âgé, supérieur, chef (parmi les bergers, les பள்ளர் ou cultivateurs et les Parias).

மூப்பி, *fém. du prèc.* dame, — ou fille d'honneur, femme de distinction, matrone *au pl.* மூப்பிகள், மூப்பிமார்.

மூப்பு, *n. v. de* மூக்கிறது, ancienneté, vieillesse, âge avancé, supériorité, prééminence, surveillance: மூப்பாகிறது vieillir; மூப்பாயிருக்கிறது être âgé, — chef, supérieur, exceller, l'emporter sur les autres; மூப்பானசுவாமி principal employé, gouverneur (au Travancor).

மூய்கிறது, ய்ந்தேன், ய்வேன், ய், ய, *v. a.* மூய்தல், *n. v. ou* மூய்க்கிறது, ய்த்தேன், ய்ப்பேன், ய், ய்க்க, *v. a.* மூய்த்தல், *n. v.* couvrir.

மூரல், rire, sourire, riz cuit, dent.

மூரி, bœuf, taureau, buffle, bosse du bœuf indien, paresse, apathie, engourdissement, — de paresse, fente, brisement, fracture, rupture, brèche, ancienneté, antiquité, vieillesse, grandeur, force, inégalité de feuille de palmier raboteuse; — மூரிக்கிறது s'étendre les membres pour dissiper l'engourdissement; — யோலை feuille de palmier —, ôle raboteuse, — peu propre à écrire.

மூரை, espèce d'huître.

*மூர்க்கம், 1° (moûrkha), folie, ignorance, bêtise, stupidité, idiotisme, pois — dit phaseolus radiatus. 2° obstination, opiniâtreté, entêtement, pertinacité, opposition provenant de haine, colère, rage, véhémence, animal rétif, chose qui résiste. 3° ver de terre, ver intestinal, ver solitaire: — ஆயிருக்கிறது être obstiné, opiniâtre, entêté, sot, fou; — ஆனவெறி, மூர்க்கவெறி obstination outrée, fureur, passion indomptable; மூர்க்கக்குதிரை cheval rétif, vicieux; — த்தனம் obstination, opiniâtreté, opposition.

*மூர்க்கன், (*id.*), homme obstiné, opiniâtre, entêté, bourru, orgueilleux: மூர்க்கனும் முதலையுங்கொண்டதுவிடா l'homme obstiné et le crocodile ne lâchent pas ce qu'ils ont saisi; *pl.* மூர்க்கர் gens obstinés, sots, ignorants, vils, vauriens; மூர்க்கரோடிணங்கேல் ne t'associe pas aux gens opiniâtres, aux méchants, aux insensés, aux vauriens.

*மூர்க்கை, *fém. du prèc.* femme opiniâtre, entêtée, orgueilleuse.

மூர்க்கிக்கிறது, க்கித்தேன், க்கிப்பேன், க்கி, க்கிக்க, *v. n.* (மூர்க்கம்), s'obstiner, s'opiniâtrer, s'entêter, devenir —, être furieux.

*மூர்ச்சனம், மூர்ச்சனை, (மூர்ச்சை, ana) défaillance, syncope, évanouissement, perte de la connaissance, mélange, mixtion, calcination du mercure avec du soufre, ton ou demi-ton de la gamme, le 7me de l'échelle musicale.

*மூர்ச்சாலம், (மூர்ச்சை, la), évanouissement, insensibilité.

மூர்ச்சிக்கிறது, ச்சித்தேன், ச்சிப்பேன், ச்சி, ச்சிக்க, *v. n.* (மூர்ச்சை), *et* மூர்ச்சித்தல், *n. v.* s'évanouir, tomber en défaillance, en syncope, perdre connaiseance.

மூர்ச்சிதம், (மூர்ச்சை, ita), *et* மூர்ச்சிப்பு, *n. v. de* மூர்ச்சிக்கிறது, insensibilité, stupidité, ignorance, hauteur, augmentation, *ou*

*மூர்ச்சை, (moûrtchtchhâ), évanouissement, faiblesse, pâmoison, syncope, défaillance, léthargie, perte de la connaissance, langueur; — தீர்த்துயிர்தருமருந்து remède pour faire revenir d'un évanouissement; — தெளிகிறது, — தெளிந்துவருகிறது l'évanouissement se dissiper, revenir d'un évanouissement, recouvrer la connaissance; — பட்டுப்போகிறது, — போகிறது, — யாய்விழுகிறது s'évanouir, tomber en pâmoison; en défaillance; — யாய்க்கிடக்கிறது être étendu évanoui, — sans connaissance; — வாயு flatuosité qu'on suppose causer l'évanouissement.

*மூர்த்தகன், (மூர்த்தம், ka), homme de la caste militaire.

*மூர்த்தசம், (*id.* சம்), ce qui naît de la tête, cheveu.

*மூர்த்தம், 1° *sync. de* முகூர்த்தம், durée de 2 heures indiennes ou 48 minutes européennes, temps astrologiques favorable 2° (mourtta(, solidité, chose matérielle, ce qui a une figure ou forme, corps. 3° (moûrddhan), tête: மூர்த்தம்-அ les 8 formes prétendues de Siven. *V.* அஷ்டமூர்த்தம்: மூர்த்தகருப்பரி, — கோலம், — கோலகம், (கருப்பரம், khôla, — ka *casque*), espèce d'ombrelle; — பாஷாணம் l'arsenic dit பூரணன்; — புஷ்பம் l'arbre சிரீஷம்; — ரசம் écume de cange, — de riz qui bout; — வேஷ்டணம், — வேட்டணம் ce qui entoure la tête, turban, diadème.

*மூர்த்தாபிசித்தன், (மூர்த்தம் *tête*, abhichikta *oint*), homme oint sur la tête, Kchattriyen ou homme de la caste militaire, roi, prince, ministre d'état, homme de caste mêlée (né d'un brame et d'une femme Kchattriya).

*மூர்த்தி, 1° (moûrtti), corps, figure, forme, matière, substance, objet, solidité, manière. 2° chef, Dieu, Siven, Bouddha. Arouguen : — தரிப்பிக்கிறது faire prendre —, donner une forme, une figure, consacrer une idole et (au dire des Indous) y faire entrer et y attacher une divinité, ou plutôt un démon ; உம்முடையமூர்த்திவந்ததால் *litt.* parce que votre corps est venu, par votre présence ; மூர்த்திகள் les corps..., réunion des 3 prétendus dieux, Brama, *V*ichnou, Siven, *V.* திரிமூர்த்தி.

*மூர்த்திகரம், (மூர்த்தி), divinité, providence, opération —, action divine.

*மூர்த்திகன், (*id.* ka), Soupramanien, fils cadet de Siven, Bhaïraven ou வயிரவன் censé une des formes de Siven.

*மூர்த்தினி, (மூர்த்தம், ini), tête.

*மூர்வை, (moûrvâ), plante rampante, sanseviera zeylanica, dont les fibres servent à faire des cordes d'arc et la ceinture des Kchatriyas.

*மூலகம், (மூலம், ka), racine mangeable, raifort dit முள்ளங்கி, grosse espèce d'igname: மூலகபணம் (pana *mesure*), poignée de raiforts.

*மூலசம், (*id.* சம்), céréale —, plante qui vient d'une racine.

*மூலம், 1° (moûla), origine, cause, principe, moyen, entremise, commencement, pied, base, fond, fondement, racine, — d'arbre, — de plante, — bulbeuse, radical, racine (carrée, cubique en algèbre), le capital, le principal (opposé aux intérêts), la 19me constellation lunaire, la queue du Scorpion, original, texte (opposé au commentaire dit உரை *ou* டீகை), proximité, propriété, le propre, ce qui est particulier. 2° supériorité, primauté, le fondement ou l'anus qui est le 1er des ஆறுதாரம், hémorroïdes, le poison dit தாலம்பபாஷாணம்: அவன்மூலம் *ou* மூலமாய் par son moyen, par son entremise ; அவனதுக்குமூலம் il est la cause ou l'auteur de cela ; பணமேயகங்கார — l'argent est une cause ou un principe d'orgueil ; ஆதி — le 1er principe, Dieu, (en style païen) Vichnou, orgine, racine ; இரத்த — hémorroïdes, flux de sang ; உள் — ténesme ; சீ — évacuations —, selles glaireuses et blanchâtres ; புற —, வெளி — hémorroïdes visibles à l'extérieur ; வறள் — constipation : மூலைக்கதம் l'herbe ou la racine odoriférante dite வெட்டிவேர், racine odoriférante, — de plante ou d'arbre ; — காரணம் cause première ; — கருமம் magie, action principale, *V.* சட்கருமம் ; — காரியம் chose principale, fondamentale ; — காரிகை l'actrice principale, place du feu ; — கிருச்சிரம் pénitence qui consiste à se nourrir de racines ; — க்கடுப்பு dysenterie, hémorroïdes, ténesme ; — க்கரப்பன் éruption —, ulcère au derrière ; — க்காணி l'arsenic naturel dit கற்கடபாஷாணம் ; — க்காரன் homme qui a les hémorroïdes, — d'un tempérement chaud ou ardent ; — க்கிராந்தி, — க்காங்கை hémorroïdes ; — க்கிராணி dysenterie : — க்கொதி échauffement au derrière ; — ச்சர sinus naturels ; — ச்சரவாக்கியம் table des sinus ; — ச்சோதி splendeur ou lumière orginelle, *i. e* Dieu ; — ஸ்தானம் place principale, principal siège —, place intérieure d'une statue, sanctuaire, résidence d'un roi, l'air, l'atmosphère, Dieu, place originelle, matrice : — தனம், — த்திரவியம் capital, principal, fonds, — primitif, trésor accumulé par les ancêtres ; — தாட்டாந்தம் l'exposé, exposita ; — தேவன் Kansa ou கஞ்சன் oncle et ennemi de Krichná et qui lui-même est censé l'incarnation d'un demi-dieu ou தேவன் ; — த்தனம் — த்திரவியம் argent comptant, *V.* மூலதனம் : — த்தானம், *V.* மூலஸ்தானம் ; — த்துருவம் longitude d'un astre à une époque donnée qui sert de point de départ ; — நாள், — நக்ஷத்திரம் la 19me constellation lunaire, 4 étoiles de la queue du Scorpion ; — நோய் hémorroïdes ; — பஞ்சாட்சரம், les 5 lettres fondamentales d'une secte, *V.* மூலமந்திரம் ; — பத்திரன், *V.* மூலதேவன் ; — பலம் quartier général, principal corps d'une armée (d'où on envoie des détachements) ; — பாடம் texte original (sans உரை ou commentaire) ; — பாஷை, — பாடை langue originale (dans laquelle un livre ou un billet a été écrit), langue primitive, le Sanscrit pour les brames, le Pâli pour les Bouddhistes ; — ப்படை corps principal —, gros de l'armée ; — ப்பகுதி, — ப்பிரகிருதி énergie passive de la créaction, matière primitive, illusion cause de la création, ou des choses matérielles (selon certains philosophes indous) ; — பிருத்தியன் serviteur héréditaire, vieux serviteur ; — மந்திரம் principale prière mystique de chaque secte (distincte du காயத்திரி qui est propre à toutes les sectes indoues) ; — மலம் souillure primitive, *i. e.* l'orgueil dit ஆணவம், le

1er des 3 மலம்; — ரோகம் hémorroïdes; — வாயு vents ou flatuosité des intestins; — வாயுவையெழுப்புகிறது faire monter —, chasser en haut les vents intérieurs; — விக்கிரகம் idole du sanctuaire (la plus reculée des temples indous, d'où on ne l'ôte jamais excepté dans des cas extraordinaires; elle est différente de l'idole de procession dite உற்சவவிக்கிரகம் qu'on met dans une antichambre); — வியாதி hémorroïdes; — வல்லி la plante qui donne le bétel; — விருள், (இருள்), les principales ténèbres de l'âme, i. e. l'orgueil dit ஆணவம்; — வுவமை, (உவமை), comparaison d'une qualité contenue dans un objet comme ஆணவும் போலும் பிரகிருதி la nature ressemble à l'orgueil; — வேர் racine principle; மூலத்தின்சாரம் urine, sel de roche.

*மூலாக்கிரம், (மூலம், அக்கிரம்), la racine ou le bas et le sommet, le commencement et la fin.

*மூலாக்கினி, (id. அக்கினி), chaleur de l'estomac, faim, appétit, terme technique des yoguis sivénistes; — யாயிருக்கிறது être affamé, avoir grand appétit: மூலாக்கினியை மூட்டுகிறது faire monter —, pousser en haut la chaleur intestinale.

*மூலாசனம், (id. அசனம்) repas—, vivre de racines.

*மூலாதாரம், (id. ஆதாரம்), la 1re des 6 régions du corps humain dites ஆறுதாரம், le fondement et les hanches, le postérieur, fondement, base: — ஆன fondamental.

*மூலி, (மூலம், i), ce qui a des racines, arbre, plante, racine bulbeuse, — médicinale: — க்காணம் commencement, billet de cession; — ப்பிரயோகம் emploi des simples (dans la médicine.)

*மூலிகம், மூலிகை, மூலிக்கை, (id. ika), racine d'arbre, de plante, racine—, plante médicinale, simple: வனமூலிகைகள் racines médicinales sauvages, — des bois ou des champs.

*மூலியம், (moûlya) prix, salaire, gage, objet acheté, moyen, entremise.

மூலை, maison, coin, reçoin, angle, encoignure, points intermédiaires entre les 4 points cardinaux, savoir தென்கிழ் — le sud est ou le coin sud-est தென்மேன் —le sud ouest... வடகிழ் —le nord-est..., வடமேன் — le nord-ouest, ou le coin nord-ouest; மூலைக்கல் pierre angulaire; — க்காற்று vent qui vient d'un point intermédiaire entre 2 points cardinaux; — க்குடா coin d'un angle, cavité—, baie ou golfe à forme angulaire; — த்திசை coin —, angle ou rhombe intermédiaire, v. g. sud-est, (opposé à பெருந்திசை les 4 points cardinaux primitifs); — யரம் lime triangulaire; — யோட்டம் course vers un coin intermédiaire, ce qui n'a pas un angle droit ou égal; — விட்டம் diagonale; — நாராசமாய், மூலைக்குமூலை diagonalement; மூலைக்குமுட்டாய் ou ஏனமாயிருக்கிறது être un étai ou un instrument pour un coin, n'être bon à rien, être mis à remolis, mis de côté: மூலையிலொதுங்கு, — ஒதுங்கியிரு retire-toi —, tiens-toi retiré ou caché dans un coin; — இருக்கிறது être dans un coin, — à la maison; — இருக்கிறவனை முற்றத்துக்கிழுக்கிறது tirer dans la cour celui qui est dans un coin de la cour, celui qui est dans un coin de la maison, l'engager dans une querelle dans un procès; அந்த மூலையிலேபார் regarde dans ce coin.

மூவசைச்சீர், (மூ, அசை), pied de 3 syllabes métriques dit aussi உரிச்சீர்.

மூவிணை, (id. இணை), paires de bœufs.

மூவரசர், (id. அரசர்), 3 rois, les 3 rois, les 3 dynasties royales de சேரன், சோழன் et பாண்டியன்.

மூவர், (மூ), 3 personnes, les 3 personnes divines, ou la très-sainte Trinité, le திரிமூர்த்தி ou la triade indienne, triade de personnes; அவர்கள்மூவரும் tous les trois; மூவர்பாடல் le chant des 3 poètes, poème dit தேவாரம் en l'honneur de Siven composé par சம்பந்தர், அப்பர் et சுந்தரர்

மூவளவை, (id. அளவை), les 3 mesures ou bases de jugement, *voyez les au mot* அளவை.

மூவா, மூவாத, *part. nég. de* மூக்கிறது, qui ne vieillit pas, ne finit pas, continuel, éternel: மூவாமுதல் le principe éternel, immuable, Dieu qui ne vieillit pas et ne meurt jamais).

மூவாசை, (மூ, ஆசை), la triple concupiscence, les 3 désirs (aux quels renonce le சந்நியாசி), savoir: மண்ணாசை le désir de la terre et de propriétés, பெண்ணாசை le désir des femmes, la luxure, பொன்னாசை le désir de l'or ou des richesses.

மூவாட்டை, (id. ஆட்டை), de 3 ans, *ou* மூவாட்டையான triennial.

மூவாணிபர், (மூ), les 3 espèces de marchands.

மூவாயிரம், (id. ஆயிரம்), trois mille.

மூவாறு, (id. ஆறு), 3 fois 6 ou 18.

மூவிசை, (id. இசை), les 3 parties ou les 3 tons principaux de la musique, savoir: மந்தவிசை la basse, சமனிசை ou மத்திமவிசை la taille, வல்லிசை ou தாரவிசை le dessus, *V. au mot* இசை.

மூவிடம், (*id.* இடம்), les 3 personnes (en grammaire), *i. e.* தன்மை la 1re personne, நான் moi ; முன்னிலை la 2e personne, நீ toi ; படர்க்கை la 3e personne, அவன் lui...

மூவிரண்டு, (*id.* இரண்டு), 3 fois 2 ou 6.

மூவிருபது, (*id.*), 3 fois vingt ou 60.

மூவிலை, (*id.* இலை), 3 feuilles, la plante நரிப்பயறு phaseolus trilobatus : — வேல் trident.

மூவுகிறது, *v. n.* éviter, se retirer, être fini, finir, *P.* மூக்கிறது.

மூவுதல், *n. v. du préc.* retirement, fin.

மூவுலகம், (மூ, உலகம்), les 3 mondes, *i. e.* பரலோகம் le ciel, பூலோகம் la terre, et நரகம் *ou* பாதாளம் l'enfer ou l'abyme ; mais selon plusieurs Indous, பூமி la terre அந்தரம் l'air ou les régions éthérées et சுவர்க்கம் le ciel ou le Souvarkam.

மூவுலகாதாரன், (*id.* ஆதாரம்), celui qui soutient les 3 mondes, *i. e.* Dieu.

மூவுலகாளி, (*id.* ஆளி), celui qui gouverne les 3 mondes, *i. e.* Dieu, (et à tort) Indiren.

மூவுலகு, (*id.* உலகு), les 3 mondes, *V.* மூவுலகம்.

மூவுலகுணர்ந்தோன், (*id.* உணர்ந்தோன்), celui qui connaît les 3 mondes et sait ce qui s'y passe, *i. e.* Dieu, (et à tort) Arouguen.

மூவுலகேந்தி, (*id.* ஏந்துகிறது), celui qui porte ou soutient les 3 mondes, *i. e.* Dieu.

மூவுழக்கு, (*id.* உழக்கு), 6 huitièmes *i. e.* 3/4 de la mesure dite படி (la marque du மூவுழக்கு et [illegible]) : மூவுழக்காழாக்கு 7 huitièmes de cette mesure.

மூவெட்டு, (மூ, எட்டு), 3 fois 8, *i. e.* 24.

மூவேழு, (*id* ஏழு), 3 fois 7 *i. e.* 21.

மூவைந்து, (*id.* ஐந்து), 3 fois 5, *i. e.* 15.

மூவொன்பது, (*id.* ஒன்பது), 3 fois 9, *i. e.* 27.

மூவொன்று, (*id.* ஒன்று), 3 fois 1, *i. e.* 3.

மூழி, மூழை, cuillère de pot (formée d'une moitie de coquille de coco avec un manche en bois), pelle, palette ou spatule (pour remuer un potage...), batte à beurre, étang, riz cuit.

மூழ், *P.* முகிழ், bouton de fleur.

மூழ்கல், *opt. et n v. de* மூழ்குகிறது, bain, plongeon, submersion, ruine perte.

மூழ்குகிறது, *sync.* மூழ்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. n. contraction de* முழுகுகிறது, se baigner, se laver, plonger, couler à fond, enfoncer, être submergé, — ruiné, périr.

மூழ்குவிக்கிறது, *v. caus. du préc.* plonger, submerger, enfoncer dans l'eau..., couler à fond, baigner.

மூழ்க்கிறது, ழ்த்தேன், ழ்ப்பேன், ழ், ழ்க்க, *v. a. et n.* மூழ்த்தல், *n. v.* presser, fouler, appuyer sur, entasser, accumuler, s'attrouper, s'amonceler, fourmiller.

மூளல், *opt. et n v. de* மூளுகிறது.

மூளி, objet défectueux, personne ou animal qui a un défaut (à l'oreille, au nez ou à un autre membre), qui a l'oreille déchirée, rognée ou coupée, personne —, femme sans pendants d'oreilles, vase dont le bord est cassé, chose sans bord ou bordure, bouteille dont le cou est cassé, boîte, coffre : — க்காதுடனே வந்தாள் elle est venue sans bijoux aux oreilles ; — க்காதுள்ள sans oreilles, sans bijoux aux oreilles, qui à les oreilles coupées ou défectueuses; — ச்சட்டி, — ப்பானை cruche cassée, — dont le bord est cassé ; — முக்காடு coiffe, voile défectueux, — qui ne couvre que la tête ; — யுதடு lèvre coupée qui a quelque défaut, bec de-lièvre ; — வாய் ce qui a la bouche —, bouche endommagée, boite, coffre.

மூளுகிறது *ou* மூள்கிறது, மூண்டேன், மூளுவேன் *ou* மூள்வேன், மூளு *ou* மூள், மூள, *v. n.* மூளுதல், *n. v.* s'allumer, prendre feu, s'enflammer, s'efforcer, s'habituer, *V.* கூடுகிறது : மூளப்பண்ணுகிறது, — வைக்கிறது allumer, mettre le feu, enflammer ; மூண்டுபோகிறது s'allumer, s'enflammer; கோபமூண்டவன் homme enflammé de colère ; அவர்கள்கோபம் நமதுமேன்மூண்டது leur colère s'est enflammée contre nous.

மூளை, 1° cervelle, moelle, — des os, substance médullaire, une des 7 parties constituantes du corps humain dites தாது எ, boue. 2° *P.* மூளாய் tu ne t'enflammes pas... 2e *pers. nég. du préc.* மூளைசிதறடிக்கிறது, faire sauter la cervelle (à force de coups ou par un coup violent), frapper à briser la cervelle.

மூள்கிறது, *V.* மூளுகிறது.

மூறுவா, *V.* பெருங்குரும்பை.

மூற்கம், *P.* மூர்க்கம.

மூற்சிக்கிறது, மூற்சை, *P.* மூர்ச்சிக்கிறது, மூர்ச்சை.

மூற்தி, *P.* மூர்த்தி.

மூன்றக்கினி, (மூன்று, அக்கினி), 3 espècee de feux, *V.* ஆயுருவேதாக்கினி et வேதாக்கினி.

மூன்றத்தொருபங்கு, (*id.* அத்து, ஒரு), un tiers.

மூன்றாம், (*id.* ஆம்), troisième — கால் 3me degré (de parenté...), pieu ou colonne

du pandel des-noces qu'on plante le 3me jour avant le mariage ; — எழுத்தொன்றெதுகை consonnance ou rime de la 3me lettre des vers d'une strophe, les 2 premières lettres ayant la même quantité, ainsi மை fait la rime dans பொய்மை et நன்மை.

மூன்றுவது, (*id.* ஆவது), troisièmement: மூன்றுவதான troisième; மூன்றுவதாய் troisièmement.

மூன்று, trois . — தரம், — விசை 3 fois; — லோகம் les 3 mondes ; சொர்க்கம், மத்தியம், பாதாளம் le ciel, la terre et l'enfer, *V.* மூவுலகம்; — வகை வீதி, *V.* சூரிய சந்திரர்முதலியோர் வீதி-கூ; மூன்றுப்படிக்கிறது plier en trois, tripler; மூன்றிராசாக்களின் திருநாள் la fête des 3 rois, *i. e.* de l'Épiphanie; மூன்றிலொருபங்கு un tiers, un sur trois; மூன்றிலொன்று un sur trois, un des trois, un tiers; மூன்று suivi d'un nom commençant per une consonne se change souvent en மு et double la suivante qu'elle qu'elle soit. *Ex.* முக்கால் 3 quarts. Suivi d'une voyelle, il se change en மூ qui prend un வ் euphonique, ou en மு qui en prend deux : மூவரசர் ou முவ்வரசர் trois rois.

மெ

மெ, lettre syllabique composée de ம் et de எ, mé bref.

மெச்சல், *opt. et n. v. de* மெச்சுகிறது, éloge, louange, panégyrique.

மெச்சாதவர்கள், மெச்சாதமனுதர், *n. app. et part. nég. du suiv.* gens qui ne louent pas, amis, hôtes, — biens venus.

மெச்சுகிறது, ச்சினேன், ச்சுவேன், ச்சு, ச்ச, *v.n.* மெச்சுதல், *v. n. P.* மெய்ச்சுகிறது.

மெஞ்ஞலம், force.

மெஞ்ஞானம், மெஞ்ஞானி, *P.* மெய்ஞ்ஞானம், மெய்ஞ்ஞானி.

மெட்டு, chevalet d'un instrument à cordes, bois ou fourré de broussailles, bois qui entoure un village et lui sert de fortification, bureau de douane, lieu où l'on paie des droits, *V.* சுனிப்பு; பெரிய — principal bureau de douane ; — க்காரன், — ச்சேவகன் gardïen d'un tel fourré, poin placé à l'entrée d'un tel bois, douanier, garde qui examine les gens qui entrent dans le village et en sortent.

மெது, *P.* மிருது, doux (de caractère ou au toucher), poli, uni, émoussé, tendre, mou, lent : — காணி *V.* உருக்குவளை.

மெதுக்கு, espèce d'arbrisseau.

மெதுமெதுக்கிறது, துத்தேன், துப்பேன், து, துக்க, *v. n.* (மெது, (மெது), *ou* மெதுமெதென்கிறது, être doux tendre, mou au toucher.

மெதுமெதுத்தல், மெதுமெதுப்பு, மெதுமெதெனல், *n. v.* **du préc.** douceur, mollesse.

மெதுவு, (மெது), douceur (de caractère ou au toucher), poli, mansuétude, bonté, mollesse, lenteur : மெதுவாகிறது s'adoucir devenir doux ; மெதுவாய் doucement, lentement, modérément ; மெதுவாய்ப்பேசுகிறது parler doucement, lentement ; மெதுவான doux, poli, mou, tendre, modéré, lent; மெதுவானவன், homme doux : மெதுவுபண்ணுகிறது, மெதுவாக்குகிறது polir, rendre doux, uni, adoucir, amollir.

மெத்த, *inf de* மெத்துகிறது *ou* மெத்தவும், beaucoup, grandement, fortement : மெத்தமெத்தக் கேட்டேன் j'ai demandé avec beaucoup d'instances ; மெத்தவுங் கோபிக்கிறது se fâcher fortement ; மெத்தவும்பெரிது très grand ; ஆ அ மெத்தபுதுமை ah ! c'est bien extraordinaire, ah ! c'est fort étrange.

மெத்தனவு, *V.* மெத்தெனவு, douceur, (de caractère ou au toucher), poli, délicatesse, mollesse : மெத்தனவாயிருக்கிறது être doux, poli, plein de douceur ; மெத்தனவுள்ளவர் gens doux ; மெத்தனவைவெட்டனவு வெல்லாது la furie ne vaincra pas la douceur.

மெத்து, (மெது), douceur, poli, mollesse, délicatesse.

மெத்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, *v. n. P.* மிகுகிறது *ou* மெத்துதல், *n. v.* grandir, augmenter, abonder.

மெத்தெனகிறது., மெத்தென்றிருக்கிறது, (மெத்து), être doux, poli, uni, mou, tendre, délicat : மெத்தென doucement, mollement, délicatement ; மெத்தெனப்படுத்தல் நித்திரைக்கழகு se coucher doucement ou mollement provoque le sommeil.

மெத்தெனல், மெத்தெனவு, *n. v. du préc.* douceur, poli, molleux, délicatesse.

மெத்தை, matelas, couette, lit, habit, veste, élage, terrasse, maison à étage, — à terrasse, nom d'une plante : — தைக்கிறது coudre un matelas... ; — ப்பாய் natte doublée et pliante pour lit; — யிடுகிறது terrasser, faire une terrasse, la paver; — வீடு maison à étage, — à terrasse.

மெஞ்சிரி, échafaud, *V.* எதண்டை.

மெய், *gén.* *மெய்யின்*, **vérité, le vrai, réalité, corps (c'est l'organe du toucher), consonne (qui est comme le corps du mot, tandis que la voyelle dite** *உயிர்* **en est la vie et lui donne le son), mot, sens des mots;** *adj* vrai, véritable réel: — *காப்பாளர்* gardes du corps; — *காவல்* la garde du corps, garde fidèle; — *கூறல்* proclamer —, dire la vérité; — *கொள்ளுகிறது* s'incarner, prendre un corps, — du corps, grossir, *V.* *மெய்க்கொள்ளுகிறது*; — *க்கவசம்* armure, cuirasse, cotte d'armes, gilet, vêtement; — *க்காட்டுகிறது* montrer son corps, — sa force corporelle, être prêt pour un exercice d'athlète; — *க்கிளை* commencement d'embonpoint du corps; — *க்கீர்த்திமாலை* la guirlande de la vraie renommée, c'est le 23me des *பிரபந்தம்*, poème où l'on célèbre la caste et les hauts faits de quelqu'un en strophes dites *கட்டளை* ou *சொற்சீரடி*: — *க்கொட்டை* noyau —, germe du fruit du jaquier; — *க்கொள்ளுகிறது* croire, prendre pour vrai, *V.* *மெய்கொள்ளுகிறது*; — *க்கோள்* arrhes, avance; — *க்கோளாய் வாங்குகிறது* recevoir en avance (de l'argent ou de la marchandise); — *சொல்லுகிறது* dire la vérité; — *சங்கதி* nouvelle —, chose vraie, vérité; — *ஞ்ஞானம்* vraie sagesse; — *ஞ்ஞான ஆகாரம்* nourriture spirituelle; — *ஞ்ஞானசரீரம்* corps mystique; *ஒருவனுடைய இருதயத்தை — ஞ்ஞானநெறியிற்திருப்புகிறது* convertir le cœur de quelqu'un à la vraie sagesse; — *ஞ்ஞானநெறிமெய்துகிறது* parvenir au chemin de —, obtenir la vraie sagesse; — *ஞ்ஞானி* vrai sage; — *நலம்*, — *ந்நலம்* avantage —, force corporelle; — *நூலன்*, — *நூலாளன்* celui qui enseigne la vraie science, (épithète donnée par les Indous à) *துரோணன்* maître d'armes des *பாண்டவர்* et des *குருவர்*; — *புகுகருவி* instrument dans lequel entre le corps, *i. e.* la cuirasse, habits; — *ப்படாம்* manteau, robe, habit qui couvre tout le corps, rideau; — *ப்படுகிறது* se vérifier, se trouver —, être vrai, se réaliser; — *ப்படுத்துகிறது* rendre vrai, réaliser, vérifier, prouver; — *ப்பட்டிருக்கிறது* être vérifié, prouvé, trouvé vrai; — *ப்பரிசம்* tact, contact —, sensation du corps, connaissance obtenue par le tact; — *ப்பாடு* réalisation, se vérifier, effort —, peine corporelle, — véritable, apparence qui manifeste l'intention; — *ப்பை*, *litt.* le sac du corps, robe, vêtement, habit étroit, — qui s'adapte au corps, et le serre; — *ப்பொருள்* vraie richesse, vrai bonheur, science, bonne doctrine, la vérité; Dieu (la véritable substance); — *ப்பொறி* les sens du corps, *i. e.* les 5 oranges des sens dits *ஞானேந்திரியம்*, et les 5 oranges d'action dits *கருமேந்திரியம்*, *V. au mot* *இந்திரியம்*; — *மதம்*, — *ம்மதம்* la vraie religion; — *மயக்கம்*, — *மயக்கு* union d'une consonne à une autre lettre; on en distingue 2 sortes: *உடனிலை மெய்மயக்கு* duplication d'une consonne. et *வேற்றுநிலை மெய்மயக்கு* union d'une consonne à une consonne différente; — *மலம்*, — *மாசு* excréments humains, ordure —, tache —, saletés ou souillures du corps; — *மறதி*, *litt* oubli de son corps, — de soi-même, pamoison, évanouissement (où l'on perd la connaissance), colère, ivresse; — *மறக்கிறது*, *litt.* oublier son corps, *i. e.* perdre la connaissance, s'oublier soi-même, s'évanouir, être ivre, — transporté de colère ou par la passion; — *முளை*, *V.* *மெய்க்கிளை*; — *யாக*, — *யாகவே* (*ய்* *euphonique*), véritablement, vraiment; — *யாக்குகிறது* rendre vrai, réaliser, prouver, vérifier; — *யாயிற்று* cela s'est réalisé, s'est trouvé vrai, s'est vérifié; — *யுணர்தல்*, — *யுணர்வு* connaissance —, sentiment de la vérité, bonne —, vraie intelligence, jugement sain, droit; — *யுரை* parole vraie, véracité, véridicité; — *யுரைத்தல்* dire la vérité, explication d'un texte, commentaire; — *யுவமம்* comparaison vraie, — avec un objet véritable, *v. g.* l'éclat de telle pierre précieuse ressemble à la lumière du soleil; — *யுப்புணர்ச்சி* union de consonnes, copulation véritable, connaître au tact; — *யுறை*, *litt.* fourreau du corps, robe, vêtement, cotte d'armes, cuirasse; — *யெழுத்து* consonne, — sans voyelle; — *யென்றிருக்கிறது* prendre pour —, croire vrai; — *வசை* médisance, publier —, dire les défauts véritables, décrire les défauts du corps; — *வாழ்த்து* bon souhait, félicitation sincère, description des membres du corps; — *வழிநீர்* urine; — *விரதன்* le véridique, (épithète de) *யுதிஷ்டிரன்* ou *தருமராசா* l'aîné des Pândavers, (et de) *வீஷ்மன்* ou Bhismen, son grand oncle; — *விவாகம்* vrai —, mariage, — contracté avec le consentement de l'époux, de leurs parents; — *விவாகநிலை* l'état du mariage.

மெய்க்கிறது, *ய்த்தேன்*, *ய்ப்பேன்*, *ய்*, *ய்க்க*, *v. n.* se trouver —, être vrai, véridique, fidèle, se vérifier, se réaliser.

மெய்ச்சுகிறது, *ச்சினேன்*, *ச்சுவேன்*, *ச்சு*, *ச்ச*, *v. a.* *மெய்ச்சல்*, *மெய்ச்சுதல்*, *n. v.* louer, exalter, célébrer, vanter: *மெய்ச்சிக்கொள்ளுகிறது* se louer, se vanter, se glorifier.

மெய்ச்சுவிக்கிறது, *v. caus. du préc.* faire louer...

மெய்த்தல், *n. v. de மெய்க்கிறது*, vérification, réalisation.

மெய்ப்பிக்கிறது, *மெய்ப்பித்தல்*, *v. caus. de மெய்க்கிறது*, rendre vrai, — recommendable, vérifier, affirmer, certifier, prouver, faire louer.

மெய்ப்பீரம், nuage.

மெய்ப்பு, *n. v. de மெய்க்கிறது*, réalisation, vérification, preuve, vérité, louange.

மெய்ம்மை, (*மெய்*), vérité, véracité, idée, pensée, intention : —*கூறல்* proclamer — dire ou avouer la vérité, véracité.

மெய்யப்பன், (*id.*), *n. pr.* Térus, le véridique.

மெய்யன், *pl. மெய்யர்*, (*id.*), homme —, véridique, fidèle, loyal, probe, sûr, le véridique, *i. e.* Dieu, fils ; *மெய்யர்* gens véridiques, les sages, (et ceux qu'on suppose tels), les brames, les richis ou mounis, les fils.

மெருகம், *adj. de மெருகு*, d'arum.

மெருகு, (*P. மெழுகு*), poli, douceur au toucher, brillant, lustre, la racine bulbeuse *மெருகக்கிழங்கு* arum macrorhizon, *V. மெழுக்கு* — : *சுண்ணாம்பு* chaux fine (pour stuquer...), plâtre ; *மெருகாயிருக்கத்தேய்க்கிறது* frotter pour donner le poli ou le lustre ; *மெருகிடுகிறது* polir, rendre doux au toucher, donner le lustre, lisser, aplanir, vernir, *V. மெழுக்கிடுகிறது* ; *மெருகிட்டுக்கொள்ளுகிறது* polir pour soi, se donner du lustre : *மெருகெண்ணெய்* vernis, huile pour donner le lustre aux ouvrages de menuiserie.

மெலிகிறது, *லிந்தேன்*, *லிவேன்*, *லி*, *லிய*, *v. n. et மெலிதல்*, *n. v.* (*மெல்*, *ou மெலிந்துபோகிறது*), maigrir, dépérir, devenir maigre, mince, faible, étique, fluet, s'épuiser, s'affaiblir, se retirer : *மெலிந்திருக்கிறது* être maigre, mince, exténué, étique faible : *சரீரமெலிந்தது* le corps a maigri, a dépéri, est épuisé ; *மெலியப்பண்ணுகிறது ou*

மெலிக்கிறது மெலித்தேன் லிப்பேன், *லி*, *லிக்க*, *v. a. du préc.* faire maigrir, — dépérir, adoucir, affaiblir, amincir, amoindrir, — le son, changer une lettre dure en sa douce, *v g.* *தட்டை* en *தண்டை*.

மெலிதல், *n. v. de மெலிகிறது*, amaigrissement, épuisement, affaiblissement.

மெலித்தல், *n v. de மெலிக்கிறது*, amaigrissement, affaiblissement, adoucissement, — du son, changement des lettres fortes en douces.

மெலிந்த, *part. parf. de மெலிகிறது*, maigri, maigre, dépéri, exténué, faible, adouci : — *வோசை*, (*ஓசை*), son grêle, adouci, affaibli, faible.

மெலிந்தவன், *மெலிந்தோன்*, *n. app. du même*, homme maigre, exténué, appauvri, infortuné.

மெலியது, (*மெல்*), ce qui est doux, faible, mince, léger, fin, délicat.

மெலிவிக்கிறது. *v. caus. de மெலிகிறது*, diminuer l'épaisseur, polir, rendre doux au toucher, *V. மெலிக்கிறது*.

மெலிவு, *n. v. de மெலிகிறது*, maigreur, dépérissement, minceur, épuisement, peine : *மெலிவடைகிறது* maigrir, dépérir s'épuiser, s'appauvrir, tomber dans la détresse, se chagriner.

மெலு, (*மெல்*), monnaie usée, mince, légère, qui n'a pas le poids légal (terme de changeurs, le contraire de *வலு*), homme vil.

மெலுக்கு, beauté extérieure.

மெல், 1° *adj.* mince, doux, fin, délicat. 2° *imp et part. de மெல்லுகிறது*.

மெல்ல, 1° (*மெல்*), doucement, modérément, peu à peu, délicatement: *மெல்லமெல்ல* très doucement, peu à peu. 2° *inf. de மெல்லுகிறது*.

மெல்லணை, (*மெல்*, *அணை*), matelas, mollet.

மெல்லல், *opt. et n. v. de மெல்லுகிறது*, mastication.

மெள்ளன், (*மெல்*), chef de pays ou de district maritime.

மெல்லி, *pl. மெல்லிகள் ou மெல்லியர்*, (*மெல்*), femme, —délicate.

மெல்லிக்கை, (*மெல்*), finesse, minceur, délicatesse.

மெல்லிசு, *மெல்லிது*, *P. மெல்லியது*, chose mince, grêle, fine, délicate, douce au toucher.

மெல்லிமை, (*மெல்*), douceur au toucher, minceur, délicatesse.

மெல்லிய, *adj. de மெல்*, doux, mince, fin, délicat: — *புடவை* toile fine, mousseline; *மெல்லியது* ce qui est — chose mince, délicate, fine, douce au toucher.

மெல்லியர், 1° *pl. de மெல்லி*, femmes, — délicates. 2° *pl. de மெல்லியன்*, gens minces, délicats, maigres, pauvres.

மெல்லியலார், *pl. de மெல்லியல்*, femmes, — délicates.

மெல்லியல், (*மெல்*, *இயல்*), femme, — mince, — délicate, tendre jet ou rejeton, jeune pousse d'arbre.

மெல்லியள், *f. மெல்லியன்*, *m. மெல்லியவள்*, *f. மெல்லியவன்*, *m.* (*மெல்லிய*),

femme —, homme —, personne mince, délicate, faible, maigre. pauvre.

மெல்லியார், (*மெல்லிய*), gens délicats minces, faibles, pauvres, sans soutien, femmes, — délicates: — *கூந்தல்* chevelure de femmes, la plante *எலிச்செவி*.

மெல்லியாள், (*மெல்லி, ஆள்*), femmes, — délicates: *மெல்லியாடோள்சேர்*, (*மெல்லியாள், தோள்*), sois uni —, vis avec ta femme (et non avec d'autres).

மெல்லிலை, (*மெல், இலை*), feuille qu'on mâche, *i. e.* feuille de bétel.

மெல்லினம், (*மெல், இனம்*), *ou* *மெல்லினவெழுத்து*, lettre douce ou liquide; il y en a six, savoir: *ங, ஞ, ண, ந, ம, ன*, correspondantes aux 6 dures *க, ச, ட, த, ப, ற*, qu'elles précèdent souvent: *மெல்லினவெதுகை*, rime dite *எதுகை* au moyen d'une lettre douce: elle a lieu lorsque les vers d'une strophe ont à la 2e syllable une lettre douce.

மெல்லுகிறது, மென்றேன், ல்லுவேன், ou மெல்வேன், மெல்லு ou மெல், மெல்ல, *v. a.* mâcher, remâcher, manger, —doucement, gronder, railler: *மென்றுகொண்டிருக்கிறது* mâcher et remâcher (comme les brebis, (*mot d'insulte*), gronder, gourmander, censurer, railler: *இராவும்பகலுமென்னை மென்றுகொண்டிருக்கிறான்* il est à me gronder nuit et jour *மென்று துப்புகிறது* mâcher et cracher; *பாக்குமென்றடக்குகிறது* tenir une chique de bétel et d'arec dans un coin de la bouche, et la mâcher.

மெல்லுகை, மெல்லுதல், *n. v. du préc.* mastication, gronderie, réprimande, raillerie.

மெல்லெழுத்து, (*மெல், எழுத்து*), *V.* *மெல்லினம்*.

மெல்லென்கிறது, (*மெல்*), être doux, délicat, mou, lent: *மெல்லென* doucement délicatement, lentement.

மெல்லெனல், மெல்லெனவு, *n. v. du préc.* douceur, délicatesse, lenteur.

மெல்லொற்று, (*மெல், ஒற்று*), consonne douce.

மெல்லோசை, (*id.*), son doux, délicat, faible.

மெழுகல், *opt. et n. v. de மெழுகுகிறது*.

மெழுகு, 1o cire, gomme-laque, poli, lustre. 2o *imp. et part. de மெழுகுகிறது*: *மெழுகழிக்கிறது, மெழுகெடுக்கிறது*, — *கழற்றுகிறது* ôter —, enlever la cire qui avait servi pour peindre des toiles (pour cela on les fait bouillir dans de l'eau); *மெழுகிடல், மெழுகிடுகிறது* cirer, frotter —, enduire de cire, frotter —, enduire ou barbouiller de bouse de vache, ou de poudre de sandal...: *மெழுகெழுதுகிறது* peindre —, dessiner sur cire (les figures ou les dessins voulus pour les toiles peintes); *மெழுகுகட்டுகிறது* enduire de cire, faire une image de cire; — *கட்டிவார்க்கிறது* verser du métal fondu dans un moule fait au moyen d'une figure de cire; — *சாணி* bouse de vache pour enduire (le pavé d'une maison...): — *சாணை* pierre à repasser etc...; faite d'une composition de gomme-laque et de spath adamantin; — *சீலை* toile cirée, — trempée dans la cire fondue; — *சேர்வை* composition —, emplâtre de cire; — *திரி* bougie —, chandelle de cire, cierge; — *திரிசெய்கிறது*, — *திரிவார்க்கிறது* faire —, fondre des bougies. des cierges, des chandelles de cire; — *திரியேற்றுகிறது* allumer une ou des bougies et les placer (*v. g.* sur un autel); — *த்தண்டு* chandelle de cire; — *த்தட்டு*, — *த்தகடு* plaque de cire; — *பதம்* consistance de la cire fondue, (c'est un des degrés de cuisson des huiles médicinales, *V.* au mot *பதம்*), — *பனையன்* espèce de petite vérole: — *பாகல்* variété de la plante *பாகல்*; — *மண்* terre glaise qui sert à enduire ou à faire un moule sur une figure de cire; — *வத்தி*, — *வர்த்தி* bougie, cierge, chandelle de cire.

மெழுகுகிறது. et par sync. மெழுகிறது, கினேன். குவேன், கு, க, *v. a.* *மெழுகுதல்* *n. v* (*மெழுகு*), frotter —, oindre —, enduire —, barbouiller (la terre, ou les murs...) de bouse de vache, frotter —, oindre ou enduire de cire ou de pâte de sandal...; *அவனிவன்செய்தகுற்றத்தைமெழுகுகிறான்* il cache —, il déguise les fautes de celui-ci.

மெழுக்கு, barbouillage ou enduit (de bouse de vache...); *மெழுக்கிடுகிறது* enduire de bouse de vache...; — *வத்தி*, *P.* *மெழுகுவத்தி*.

மெள்ள, doucement, lentement: — *நட*, — *பேசு*, — *வா*, — *வார்* marche —, parle —, viens —, verse doucement; — *மெள்ள* tout —, doucement, fort —, lentement

மென்கணம், (*மெல்*. classe des —, les lettres douces dites *மெல்லினம்*.

மென்சொல், (*id.*), parole douce, — exquise, — subtile.

மென்பால், (*id.*), terre fertile, — cultivé ou propre à la culture.

மென்புரட்டு, (*id.*), ruse, artifice, fraude subtile (dans un échange...)

மென்மேல், *P.* *மேன்மேல்*, l'un sur l'autre, *ou* *மேன்மேலும்* de plus en plus.

மென்மை, (*மெல், மை*), douceur, (de caractère ou au toucher), poli, délicatesse,

finesse, minceur, faiblesse, lenteur; *மென்மையார், V. மெல்லியார்.*

மென்றல், n. v. de மெல்லுகிறது, mastication, — du bétel...

மென்ற, மென்று, part. et gér. du même.

மென்றொடர், (மெல், தொடர்), qui ou que suit une lettre douce.

மென்னடை, (id. நடை), marche délicate, — douce et lente, le cygne à la marche douce et lente.

மென்னி, மென்னை, la gorge, le gosier, *V. சொத்தை.*

மே

மே, lettre syllabique composée de *ம் et de ஏ*, mê long. 2° amour.

**மேகசம், (மேகம், சம்),* chose censée produite par les nuages, grosse —, perle.

**மேகம்,* 1° (mêgha), nuage, nuée. 2° (mêha), maladie vénérienne, — d'urine, — des voies urinaires, inflammation de l'urètre, gonorrhée, urine, bélier. 3° (மே, கம்), le chantre de l'amour, le couil ou coucou indien, le fruit dit *கடுக்காய்*: *மேகம்-௭* les 7 nuages fabuleux des Indous, savoir; *சம்வர்த்தம்* nuage qui répand des pierres précieuses, *ஆவர்த்தம்* celui qui donne de la pluie, *புஷ்கலாவர்த்தம்* celui qui répand de l'or; *சங்காரித்தம்* celui qui répand des fleurs, *துரோணம்* celui qui répand de la terre, *காளமுகி* celui qui répand des pierres, *நீலவருணம்* celui qui répand du feu. Tous les ans, selon eux, il y a un de ces nuages qui préside à l'année: *காலமேகம்* nuage de la saison (pluvieuse), nuage pluvieux, — d'hiver; *மேகம்பரவுகிறது, — மூடுகிறது, — வியாபரிக்கிறது* une nuée —, les nuages s'étendre, — couvrir le ciel, être nébuleux, sombre; — *வருஷிக்கிறது* pleuvoir, les nuages donner de la pluie: *மேககற்பம* grêle; — *காக்கையோன்* l'arsenic dit *சிர்பந்தபாஷாணம்*; — *காங்கை, — காந்தி, — காரகம்* espèce de —, chaleur vénérienne, gonorrhée; — *காலம்* la saison nébuleuse, — pluvieuse; — *கருச்சனம், — கற்சனம், — கெற்சனம்* bruit des nuages, le tonnerre, la foudre; — *க்கருப்பக்கல், — க்கல்* la pierre dite *ஆட்டுக்கல்*, bézoard qui se forme dans le bélier; — *க்கிரந்தி* herpes —, dartre vénérienne; — *க்கிராணி* dysenterie qui vient de chaleur intérieure; — *க்குராஞ்சி* l'air des nuages ou de la pluie, air ou mélodie qu'on suppose faire venir la pluie; — *சாலம்* agglomération —, foule de nuages, talc, sorte de pierre précieuse; — *சிந்தகம், — சீவகம்* espèce d'alouette, cuculus melanoleucus, coucou noir et blanc; — *ச்சூலை* sorte de maladie vénérienne, lues venerea; — *சோரணம்* la pierre *இராசாவர்த்தம்*, — *ச்சிலை* pierre à chaux, *V. மாக்கல்*, — *ச்சோதி* éclair, — des nuages; — *ஸ்தம்பம்* colonne de nuages, nuage en forme de colonne; — *தார்* plume de paon; — *திமிரம்* temps nébuleux, sombre; — *தீபம்* éclair, *litt.* lumière des nuages; — *தேகம்* corps qui a le mal vénérien; — *த்துவாரம், litt.* la porte des nuages, l'air, l'atmosphère, la voie du Gange céleste (selon les Indous): — *த்தூண் V. மேகஸ்தம்பம்*; — *த்தொனி* bruit des nuages, le tonnerre; — *நாதசித்து* le vainqueur) de Mêghanâden, *i. e.* *இலக்குமணன்*; — *நாதம்* bruit des nuages, le tonnerre, l'arbre *பலாசு* butea frondosa, l'arbre dit *தமாலம்*, l'herbe potagère *சிறுகீரை* amaranthus polygamus; — *நாதன்* Mêghanâden fils de Râvanen, (vainqueur d'Indiren, il fut lui-même vaincu par Lakchoumanen), Varounen roi des eaux, *V. நவஷாரம்*; — *நிர்கோஷம்* bruit des nuages, tonnerre lointain; — *நீர்* humeurs vénériennes, évacuation vénérienne; — *நோய்* maladie vénérienne, gonorrhée; — *பச்சை* la pierre précieuse verte dite *நாகப்பச்சை*; — *படலம்* assemblage de nuages, espèce de mal d'yeux, mal —, ulcère vénérien qui se répand; — *பந்தர்* assemblage de nuages; — *பந்தி* rangée —, suite de nuages; — *புஷ்பம், — புட்டம், litt.* fleur des nuages, eau, pluie, grêle, un des chevaux fabuleux de Vichnou; — *பூதி* la foudre; — *ப்பிரசவம், litt.* l'accouchement ou le fruit des nuages, pluie, eau; — *ப்புள்* l'oiseau des nuées, l'alouette; — *மண்டலம்* vaste nuée, étendue de nuages; — *மந்தாரம்* l'obscurité d'un temps nébuleux, la pierre noire *மந்தாரச்சிலை*; — *மாலை* guirlande —, suite —, foule de nuages; — *யோனி* fumée; — *ரஞ்சி* espèce d'air ou de mélodie; — *ரணம்* mal —, ulcère vénérien; — *ராகம்* nom d'un air que l'on croit capable d'attirer la pluie — *ராகக்குறிஞ்சி* espèce d'air surtout propre aux pays montagneux; — *ராடி* l'arbre *மயிலடிக்குருந்து*; — *வண்ணக்குறிஞ்சி* l'arbre *மருதாணிக்குறிஞ்சி* ou lawsonia spinosa; — *வண்ணன்* celui qui est censé de la couleur des nuages, le bleu Vichnou; —

வர்த்துமம் (vartman route), l'atmosphère, le ciel ;—வண்ணம்,—வருணம் rouleur des nuages, le bleu; — வருணை, (வருணம்), la plante qui donne le bleu, l'indigotier; — வன்னி éclair dans les nuages; — வாகனன் celui qui, (au dire de la fable), est porté sur les nuages, *i. e.* Indiren, Siven, pierre noire, caillou; — வாயு flatuosité du corps causée par une chaleur vénérienne, sorte de maladie; — வியாதி maladie vénérienne, gonorrhée; — விரஞ்சி, *V.* மேகரஞ்சி; — ஊறல், (ஊறல்), distillation, — d'humeurs vénériennes; — வெட்டை chaleur vénérienne, gonorrhée; மேகத்தின்கருப்பக்கல் *V.* மேகக்கல்; மேகத்தின்விந்து ver de terre.

*மேகலம், (mêkala), le mont Mêkala: மேகலகன்னிகை *ou*

*மேகலாத்திரிகை, (மேகலம், அத்திரி, கை), la fille du mont Mêkala, *i. e.* la rivière நருமதை ou le Nerboudda qui en sort.

*மேகலாபதம், (மேகலை, பதம்), la place de la —, la ceinture, les hanches et les reins.

*மேகலாபாரம், (*id.* பாரம்), ceinture —, guirlande composée de 7 cordonnets garnis de pierreries.

*மேகலி, (*id.* i), qui porte une ceinture.

*மேகலை, (mêkhalâ), ceinture, — de femme, de 7 enfilades ou de 7 cordonnets garnis de pierreries (à l'usage des femmes), trible ceinture que portent autour des reins les gens des 3 premières classes (celle des brames doit être de fibres de முஞ்சம் ou de l'herbe darbha dite குசை, celle du Kchatriya de fibres de முர்வை ou de corde d'arc, celle du Vaïssyas de fils de சணம் ou chanvre), cordon bramanique fait de peau de cerf, zône (en géographie), toile, nœud d'épée, chaine attachée à la poignée et qui tourne autour du poignet, couronnement d'un char, sommet, bombement —, bords —, côté —, voisinage de montagne, la rivière நருமதை sortant du mont Mêkhala, espèce de figure faite aux 4 coins du trou où l'on met le feu du sacrifice, figure tracée pour arrondir ce trou: உட்டண — zône torride; சம — zône tempérée; சீதள — zône glaciale, (pour les zônes du nord on ajoute devant உத்தர, pour celles du sud தக்ஷிண ou தக்கண, ainsi உத்தரசமமேகலை zône tempérée septentrionale).

*மேகனம், (mêhana), urine, pénis.

*மேகன், (mêgha), démon, phantôme.

*மேகாகமம், (மேகம், ஆகமம்), l'approche —, temps des nuages, ou des pluies.

*மேகாக்கினி, (*id.* அக்கினி), feu des nuages, éclair.

*மேகாஸ்தி, (*id.* அஸ்தி os), grêle.

*மேகாஸ்பதம், (*id.* ஆஸ்பதம்), lieu des nuages, ciel, air, atmoshère.

*மேகாந்தகாரம், (*id.* அந்தகாரம்), obscurité des nuages.

*மேகாரம், மேகானந்தி, (*id.* ஆரம், ஆனந்தம்), paon.

*மேகி, (mêhi), qui a une maladie vénérienne.

*மேகோதகம், (*id.* உதகம்), eau de nuage, pluie, trombe.

மேக்கு, 1° *P.* மேற்கு, occident, hauteur, dessus, ce qui est dessus. 2° (*ind.*), coin, — de bois, pieu: மேக்கடிக்கிறது enfoncer un coin ou un pieu, espèce de torture ou de punition.

*மேசகம், (mêtchaka), noirceur, obscurité, fumée, nuage, œil de la queue du paon, sulfure d'antimoine: மேசகாபகை, (ஆபகை), la rivière noire dite யமுனை, la Djemna.

மேசை, (*persan* mez), table.

*மேஷகம், (மேஷம், ka), bélier, chèvre, mouton ou brebis.

*மேஷம், (mêcha), bélier, chèvre, brebis, mouton, le signe du Bélier; மேஷசிருங்கி la plante புருக்கொல்லி: — சிருங்கி, — விஷாணிகை la plante laiteuse asclepias geminata dont le fruit ressemble à une corne de bélier; — மாதம் le mois où le soleil est dans le Bélier, *i. e.* சித்திரை; — மேதம் sacrifice d'un bélier; — ராசி *ou* — விராசி le signe du Bélier; — விருஷணன், *V.* மேஷாண்டன்; — வீதி la division du zodiaque où est le Bélier, *V.* சூரியசஞ்சாரமுதலியோர்வீதி; — லோசனம, *ou*

*மேஷாக்ஷிகுசுமம், (மேஷம், அக்ஷி), la plante cassia tora dont la fleur est comparée à l'œil d'une brebis.

*மேஷாண்டன், (*id.* அண்டம்), celui qui, au dire des Indous, à des testicules de bélier, *i. e.* Indiren, parce que, voyant qu'il avait perdu les siens dans une aventure scandaleuse, les dieux par compassion lui mirent ceux d'un bélier.

*மேஷாயனம், (*id.* அயனம்), course du soleil du Bélier au Cancer, ou, selon d'autres, du Bélier à la Balance, *i. e.* dans les signes septentrionaux, point de l'équinoxe du printemps.

*மேஷி, மேஷிகை, (மேஷம், i, ika), brebis.

*மேடகம், மேடம், *et leurs composés*, *V.* மேஷகம், மேஷம்...

*மேடன், (mêtha), cornac, — d'éléphant.

*மேடாயனம்..., V. மேதாயனம்....

மேடு, gén. மேட்டின், obl. மேட்டு, hauteur, élévation, colline, tertre, monticule, ventre, affixe de plusieurs noms de ville comme ஊர், v. g. dans கள்ளிமேடு la pointe Calimère: மேடும்பள்ளமும் inégalité, état raboteux d'une route; மேடும் பள்ளமுமான ou மேடுபள்ளமுள்ள inégal, raboteux, rempli de monticules et de basfonds, de buttes et de trous.

மேடெகம், மேடேகம், muraille.

மேடை, (மேடு), plate-forme, tertre —, hauteur artificielle, place carrée en plein air et artificiellement élevée au dessus du sol, terrasse, maison à étages (à 2 ou plusieurs étages)...

மேட்டி, 1° (மேடு), chef, maître, homme prééminent. 2° (de l'anglais mate), valet de chambre, aide —, serviteur, intendant, pourvoyeur, maître d'hôtel d'une maison, ou

மேட்டிமை, (மேட்டி), hauteur, arrogance, grandeur, excellence, primauté: — யானவார்த்தைகள் paroles arrogantes, — ampoulées.

மேட்டிரம், (mêdhra), bélier, pénis, urètre: மேட்டிரசிருங்கி la plante புழுக்கொல்லி.

மேட்டிராந்தம், dessus.

மேட்டு, obl. de மேடு: — த்தாக்கு montée, colline, terrain qui s'élève; — ப்பாய்ச்சல் irrigation de terrain élevé; — மடை terre élevée, non arrosée, et non propre au riz

*மேண்டம், மேண்டகம், (mêudha, gâ), bélier.

*மேண்டன், (mênda), conducteur d'éléphant.

மேதகம், 1° estime, estimation, évaluation, excellence, l'arsenic dit சாலாங்கபாஷாணம். 2° sync. de கோமேதகம், onyx. 3°* (mêdaka), liqueur vineuse à distiller.

மேதகவு, excellence, chose élégante, — distinguée.

மேதக்கார், V. மேதரவர்.

மேதச்சி, l'arsenic கற்பரிபாஷாணம்.

*மேதம், 1° (mêdha), sacrifice, meurtre 2° (mêda), graisse. 3° (mêdas), moelle des os, sécrétion séreuse des muscles.

மேதரம், montagne.

மேதரவர், faiseurs de corbeilles, —, marchands de bambous, gens qui coupent et vendent les bambous ou en font des corbeilles.

*மேதாதித்து, (மேதை), le grammairien காத்தியாயனன்

*மேதாருத்திரன், (id.), le poète காளிதாசன்.

*மேதாவி, (mêdhâvi), homme d'esprit, intelligent, savant, docteur, sage, pandit indien, connaissance, intelligence, perroquet; pl. மேதாவியர் gens d'esprit, savants.

மேதி, 1° buffle 2°* (mêthi), aire où l'on bat de riz, fenu-grec. 3°* (mêdhi), pieu fixé en terre au milieu de l'aire et auquel sont attachés les bœufs qui foulent la moisson: — சிரசன்னிமிதித்தோள் celle qui a foulé aux pieds la tête du buffle ou de மகிஷாசுரன், i. e. துருக்கை.

மேதிக்கவுணன், l'arsenic dit முர்த்தபாஷாணம்.

*மேதிரம், 1° (mêdhira), intelligence. 2° P. மேதுரம்.

*மேதினி, (mêdini), la terre (de மேதம் graisse, la terre, au dire d'une légende indoue, ayant été faite de la graisse de 2 géants tués par Brama).

*மேதினித்திரவம், (மேதினி), poussière de la terre.

மேது, (மேதை), intelligence, connaissance.

*மேதுரம், (mêdoura), égalité, chose douce, unie, onctueuse.

மேதை, 1° (mêdhâ), grande —, intelligence, esprit, connaissance, science, conception, savant. 2° chair, viande, caillou ou jus de palmier, breuvage enivrant, peau, nerf. fibre, graisse, la planète Mercure, excellence, la plante பொற்றலைக்கையாந்தகரை.

மேதையர், (மேதை), savants, poètes.

*மேதோ, (P. mêdas, moelle, ou graisse devant certaines lettres): — கிரந்தி tumeur de graisse; — தரை membrane de l'abdomen qui contient la graisse, omentum, sac de graisse; — வகம் vaisseau lymphatique qui porte la graisse; — விருத்தி corpulence.

*மேதோசம், (மேதோ, சம்), ce qui engendre la moelle, os.

*மேத்தியம், (mêdhya), pureté, propreté, chose propre au sacrifice, orge, chèvre.

மேத்திரம், P. மேட்டிரம்.

*மேநகை, V. மேனகை.

மேந்தலை, (மேல், தலை), le côté opposé au vent (sur un navire), excellence, supériorité, primauté.

மேந்தரம், (id. தரம்), hauteur, place élevée.

மேம்படுகிறது, (மேல்), s'élever, surpasser, exceller, être au-dessus,—supérieur.

மேம்பாடு, (*id.*), supériorité, excellence, élévation, louange.

மேய், *imp. et part. du suiv. et de* மேய்க்கிறது.

மேய்கிறது, ய்ந்தேன், ய்வேன், ய், ய, 1° *v. n.* paître, brouter, pâturer, manger, — de l'herbe. 2° *v. a.* couvrir une maison de paille, — de feuillage: பொன்னினுள் — dorer l'extérieur d'un toit; மேயப்போகிறது aller paître, — au pâturage; மேய்ந்தமாடு bétail —, bœuf qui a pâturé: மேய்ந்துவருகிறது revenir du pâturage, venir de paître.

மேய்கோல், (மேய், கோல்), boulette, — de berger.

மேய்க்கி, மேய்க்கிறவன், *n app. de* மேய்க்கிறது, pâtre, berger, celui qui fait paître, qui donne le fourrage aux animaux, qui leur met la nourriture à la bouche.

மேய்க்கிறது, ய்த்தேன், ய்ப்பேன், ய், ய்க்க, *v. a. de* மேய்கிறது, paître, faire—, mener paître, mettre dans les pâturages, nourrir, donner du fourrage, mettre la nourriture dans la bouche des animaux: மேய்த்துக்கொண்டுபோகிறது mener paître. (les bestiaux, les troupeaux.)

மேய்ச்சல், *n. v. du préc.* pâture, pâturage, pré, prairies, fourrage, nourriture des animaux: — காட்டுகிறது faire paître, — pâturer; மேய்ச்சற்றரை, (தரை), pâturage.

மேய்தல், *n. v. de* மேய்கிறது.

மேய்த்தல், *n. v de* மேய்க்கிறது.

மேய்ப்பன், *pl.* மேய்ப்பர், மேய்ப்பர்கள், *n. app. du même*, berger, pâtre, pasteur.

மேய்ப்பாடுகள், (மேய்ப்பு, ஆடு), brebis qui paissent, — de pâturage.

மேய்ப்பு, *n. v. de* மேய்க்கிறது, pâture, pâturage, action de faire paître...

*மேரு, 1° (mêrou), la fabuleuse montagne d'or, le mont Mêrou ou மகாமேரு, *i. e.* Mahâmêrou, au centre des 7 îles des fables indoues. Elle est comparée au calice du nénuphar dont les feuilles forment les différentes îles. On la fait haute de 84,000 யோசனை, dont 16,000 sont dans la terre. On la dit de différentes formes, carrée, conique, sphérique, spirale ou en forme de colonne. Le côté Est est blanc; le sud jaune; l'ouest noir; le nord rouge. Le Gange céleste est censé tomber sur son sommet et se diviser en 4 branches pour arroser les pays environnants. Celle du sud est le Gange indien, celle du nord est le Bhadrasômâ பத்திரசோமை et coule en Tartarie, celle de l'est est le Sitâ ou சீதை, et celle de l'ouest le Tchakchou ou Oxus Sur son sommet on fait résider le prétendu dieu Brama entouré des Richis, des Gandharbas et des gardiens des 8 points cardinaux. Quelques-uns regardent cette montagne comme le pôle nord, d'autres comme le haut plateau de la Tartarie au nord de l'Himalaya, 2° montagne, siège, — d'idole dans un char de procession, espèce de fiole; — மணி le gros grain des chapelets payens dit aussi நாயகமணி, *V.* நாயகமணி; — யந்திரம் fuseau; — வில்லி celui qui a pris le mont Mêrou pour arc, *i. e.* Siven; மேருவின்வாரி sable d'or.

மேருகம், (mêrouka), résine odoriférante, encens.

மேரை, manière, façon, bienséance, décence, décorum, politesse, gravité, modestie, modération, salaire en espèces, quantité de blé donné sur l'aire aux —, portions des serviteurs héréditaires du village (comme blanchisseur, barbier...); மேரைதப்பாதவன் homme qui ne manque pas à la bienséance; — மரியாதை bienséance, décence, décorum, modestie; ஒருத்தனை மேரையாய்வைக்கிறது placer —, traiter quelqu'un avec politesse; சாஸ்திரிமேரையாய்ப்பேசுகிறான் il parle comme un savant.

மேலகம், 1° (மேல், அகம்), chambre haute, maison à étage, le paradis, la demeure suprême, — céleste. 2° (மேலக், ka), réunion, assemblée.

மேலத்தாட்சி, (மேல், அத்தாட்சி), preuve supérieure, — antérieure, — susdite.

மேலது, (மேல், அது), ce qui est dessus; — கீழதாய்க்கீழதுமேலதாய் sens dessus dessous; எல்லாம் — கீழதாய்க் கீழது மேலதாய்ப்போயிற்று tout a été bouleversé sens dessus dessous.

*மேலக், (mêla), réunion, assemblée.

மேலவன், (மேல், அவன்), supérieur, *pl.* மேலவர் supérieurs, les grands, les habitants des cieux, les prétendus dieux indous: அவனிவனுக்குமேலவன் il est son supérieur, ou il lui est supérieur; மேலவரிறைவன் le roi —, le chef des dieux indous, *i. e.* Indiren, Soupramanien prétendu chef des armées célestes.

*மேலனம், (மேலக், na), assemblée, rencontre, association, mélange, amitié ou connaissance.

மேலாத்தல், மேலாத்துகிறது, (மேல்,

ஆற்றுகிறது), faire le dessus, exceller, surpasser, excellence.

*மேலாகந்தம், மேலாந்து, மேலாம்பு, (மேலே, ஆகந்தம், அந்து, அம்பு), encrier, écritoire.

மேலாமுதுரம், os de musc, — de civette.

மேலார்ப்பு, (*மேல்*), toile que l'on tient étendue sur quelque chose.

மேலாலம், (*id.*), eau du ciel, pluie.

மேலாலவத்தை, (*மேல், abl. அவஸ்தை*), position où l'on regarde en haut.

மேலிமைத்தாளு, l'arsenic dit *கற்கடகப்பாஷாணம்*.

*மேலே, 1° (mêlâ), encre, sulfate d'antimoiue, antimoine eu autre collyre. 2° (*மேல்*), chose future, — supérieur, — au-dessus, l'avenir, temps à venir, dessus, après, excellence, occident. 3° *acc. de மேல்* : *மேலேக்குவருகிறது* venir après, ensuite : *மேலேயூர், மேலேதேசம்* bourg —, pays occidental.

மேலேயார், மேலேயோர், (*மேலே*), les grands, les supérieurs, gens distingués, illustres, — de haut rang.

மேலோர், (*மேல்*), les supérieurs, les grands, les sages, les savants, les poètes, les habitants du ciel, les dieux prétendus.

மேல், dat. மேலுக்கு et மேலேக்கு, 1° *ou மேலே, prép.* sur, dessus, au-dessus, en haut, ensuite, après, désormais, après que, avant, plus, davantage, plus que ; (il se met après l'ablique, le nom. le gén. ou le dat. des noms, après le gén. ou le datif des participes) : *என்தலைமேல்* sur ma tête ; *வீட்டு ou வீட்டின்மேல்* sur la maison ; *அதுக்குமேலென்னசெய்வேன்* que ferai-je après cela ou de plus? *இதுக்குமேலொன்றுமில்லை* il n'y a plus rien après ceci ou au-dessus de ceci, supérieur à ceci ; *பத்துமணிக்குமேல்* après 10 heures ; *நான்சொன்னதின்மேல்ச்செய்தான்* il y a fait plus que je n'avais dit; *அங்கேசென்றதின்மேலெனக்கெழுது* écris-moi après que tu seras arrivé là. 2° le dessus, le côté supérieur, l'ouest, l'accident (qui va en moutant à partir de la mer du Bengal), avenir, temps à venir, l'air, région éthérée, — supérieure, paradis, béatitude, largeur, corps, place, particule qui sert pour l'ablatif de lieu, comme dans *தன்மேற்கடுவரைநீரிற் கடுத்துவரக்கண்டு* le voyant venir à lui en colère comme l'eau qui tombe d'une haute montagne. 3° *P. மேலோர்*, les grands. Dans les mots composés *மேல்* se change souvent en *மேற்* devant *க, ச, த, ப*, et en *மேன்* devant *ந, ம* ; *மேலுக்கெடுக்கிறது, மேலுக்கெடுத்தல்* avoir de rapports, des nausées, roter, vomir : — *அங்கி* robe, — de dessus, manteau, écharpe ; — *அங்கிசம், — அங்கிஷம், — அம்சம்* partie supérieure de l'âme ; — *அண்டைவாடை* le côté ouest d'une rue ; — *அண்ணம்* le palais de la bouche ; — *அதரம்* lèvre supérieure : — *அபலினம்* espèce immédiatement supérieure ; — *ஆள்* personne supérieure, de distinction, de haute taille, troupes auxiliaires ; — *ஆகியவின்பம்* délice suprême, bonheur céleste ; — *ஆங்கிஷம், V. மேலங்கிஷம்* ; — *ஆயிருக்கிறது* être dessus, — au dessus, supérieur, meilleur, excellent, élevé ; — *ஆன* haut, élevé supérieur, meilleur ; — *ஆனகாரியம்* chose supérieure ou meilleure ; — *ஆனது* le meilleur, ce qui est haut... : — *ஆனவன்* supérieur, plus haut, plus élevé : *எல்லாவற்றிலும் — ஆனவர்* le Très-haut, supérieur à toutes choses ; — *இடுகிறது* l'emporter, exceller, surpasser, prévaloir, croître, augmenter, franchir, passer par-dessus ; — *இலக்கம்* le nombre supérieur ou le numérateur des fractions : — *இனம்* espèce supérieure ; — *ஈடு* augmentation, excellence supériorité, prééminence, nom d'un bijou ; — *உதடு* lèvre supérieure ; *மேலும்* de plus, en outre, encore ; *மேலுமேலும்* de plus en plus ; — *உலகம்* le monde supérieur, le paradis, le ciel, le séjour prétendu des dieux indous, les mondes supérieurs des Indous au nombre de 7., *V. au mot உலகம்* ; — *உதுதி* force —, pièce supérieure, — à l'appui ; — *எடுப்பு* jactance, ostentation, prestance orgueilleuse ; — *எழவாருகிறது* enlever de dessus un manceau, entasser ; — *எழுச்சி* supériorité, grandeur, *V. பெருமிதம், ou — எழுந்தது*, — *எழுந்தவாரி* superficialité, manière superficielle, négligence ; — *எழுச்சியாய், — எழுந்ததாய், — எழுந்தவாரியாய்* superficiellement, négligemment, légèrement, sans soin ; — *எழுந்ததாய்ப்பேசுகிறது* parler superficiellement, négligemment ; — *ஏடு* feuille —, feuillet supérieur, — de dessus, — qui est le 1er du livre ; — *ஒற்றி* gage —, dépot —, dette ou hypothéque antérienre, — supérieure ; — *ஒப்பனை, V. மேனைத்தாட்சி* ; — *ஓங்கி* homme qui se distingue, qui s'élève, subdivision de la caste des *கரையார்* ou pêcheurs ; — *ஓங்கிவிளங்குகிறது* se distinguer s'élever, être célèbre, connu, briller dans une position élevée : — *காற்று* vent d'ouest, — chaud des terres ; — *சாதி* haute caste, caste supérieure ; — *சார்* côté supérieur, l'occi-

dent, l'ouest; — த்தோல் épiderme, croûte de pain; — பால்வேபதம் pays à l'ouest des monts Rêpadam; — பால் l'occident; — பால்விதேகம், — விதேகம் pays à l'ouest du pays விதேகம்; — ப்படி susdit... V. மேற்படி; — ப்பயிர் céréales —, légumes —, plantes —, arbres qui s'élèvent, qui croissent au dessus d'autres productions; — மடை partie de champ —, rizière près de l'écluse; — வட்டம் supériorité, excellence, grandeur, respect; — வட்டமாயிருக்கிறது être supérieur, prévaloir; — வயிறு le haut du ventre, la région de l'estomac, la ceinture, le milieu du corps, — வாசகம் adresse (d'une lettre), inscription modèle que doivent copier les élèves; — வாய் le haut — le palais de la bouche, nombre entier (depuis 1 et au dessus, par opposition aux fractions dites கீழ்வாய்); — வாரம் part du propriétaire ou du gouvernement (dans les produits de l'agriculture); — விசாரணை surintendance, surveillance —, direction supérieure, intendance, charge, soin; — விசாரணைக்கர்த்தா surintendant, intendant supérieur, surveillant; — விசும்புத்திசை le zénith, le point du ciel le plus élevé; — விட்டம் poutre qui supporte le toit d'une maison; — விழிக்கீழ்விழியாய்ப்போகிறது la prunelle de l'œil se renverser, — rouler de haut en bas (par maladie ou souffrance); — விழுகிறது tomber dessus, attaquer; — விலாசம் adresse d'une lettre..., inscription écriteau; — வீடு chambre haute, étage, maison à étage; — வெள்ளம் crue d'eau (dans une rivière ou torrent...).

மேல்நை, (மேல்), terre haute, non arrosée.

மேவலர், (மேவு, அலர்), gens qui ne s'aiment pas, ennemis.

மேவல், *opt. et n. v. de* மேவுகிறது, grand —, désir, union, copulation, nivellement, manducation.

மேவார், *n. app. nég du même*, ennemis.

மேவி, *gér. du même.*

மேவினர், மேவியர், *n. app. du même*, amis, parents, alliés.

மேவு, désir, *n. v. imp. et part. du suiv.*

மேவுகிறது, வினேன், வுவேன், வு, வ, *v. a. et.* மேவுதல், *n. v.* (மே), désirer, souhaiter, — fort, aimer, niveler, égaliser, aplanir, manger, avoir commerce charnel, se joindre, s'unir.

மேவுபர்சாத்தகணக்கு, (*ind.*), compte de pluie, ou d'eau tombée dans les pluies

மேழகம், cuirasse, cotte d'armes, brebis, bélier, — des espèces dites செம்மறியாடு et துருவாடு, bélier élevé pour combattre.

மேழி, manche de —, queue de —, charrue.

மேழியர் (மேழி), laboureurs, agriculteurs, gens qui vivent dans un pays cultivé, fermiers.

மேளம், tambour suspendu au cou que l'on frappe d'un côté avec un bâton et de l'autre avec la main, assemblage d'instruments de musique: — கொட்டுகிறது, — சேவிக்கிறது, — அடிக்கிறது battre le tambour, tambouriner; — முழங்குகிறது le tambour résonner, tambouriner; மேளக்காரன் tambourineur, tambour; — முழக்கம் son du tambour; — வாத்தியப்பண்ணுகிறது faire retentir le tambour et autres —, jouer des instruments de musique.

மேளனம், P. மேலனம், troupe, réunion, assemblée,

மேற், P. மேல், *devant.* க, ச, த, ப, de dessus, supérieur, occidental: — கடல் mer occidentale; — கட்டி dais, baldaquin, ciel de lit, toile attachée sous le toit d'une maison pour empêcher la poussière de tomber, tente, pavillon; — கட்டு partie supérieure —, dessus d'une maison, étage, vêtement de dessus; — கதி fin dernière, but —, fin suprême, le paradis; — கதுவாயிமையபு la rime dite இயைபு se trouver à tous les pieds excepté l'avant-dernier: — கதுவாயளபெடை, — கதுவாயெதுகை, — கதுவாய் முரண், — கதுவாய்மோனை l'allongement dit அளபெடை, la rime dite எதுகை, l'antithèse dite முரண், la consonnance dite மோனை se trouver à tous les pieds d'un vers excepté le second — காது partie supérieure —. dessus de l'oreille; — காவல் soin de garder en 1er lieu, surveillance, surintendance; — காற்று vent d'ouest; — குமிழ் pivot supérieur (d'une porte...); — குலம் haute caste, caste supérieure; — குலத்தோர் gens de caste, de caste supérieure, les brames; — குறைச்சல், V. போதாக்குறைச்சல்; — கூரை toit en chaume, — couvert de pailles; — கூரைப்போடுகிறது mettre un toit en pailles, couvrir en chaume; — கொம்பு branche supérieure, haute branche; — கொள்ளல் approbation, admission, adoption, victoire supériorité, avancement, accroissement, montée, *n. v. de* — கொள்ளுகிறது monter sur, s'élever, augmenter, s'accroître, vaincre, l'emporter, prévaloir, devenir —, être le plus fort, adopter, admettre, approuver, embrasser: குதிரை —

கொள்ளுகிறது monter à cheval; — கோள் la planète supérieure des Indiens, *i. e.* Saturne, excellence, couverture de dessus, manteau, coutume des anciens, exemple, ou règle sur laquelle on s'appuie, modèle; — சட்டம், traverse supérieure (de porte. cadre —, règlement... supérieur; — சாட்சி témoignage nouveau, — supérieur, — opposé, autre témoin; — சிறகு rangée de maisons à l'ouest; — சீட்டு billet confirmatif ou explicatif, écrit ajouté à un autre pour le confirmer ou l'expliquer, convention publique; — சீமை contrée occidentale; — சுவாசம் respiration, — superficielle, — de mourants, soupir en haute; — செம்பாலை espèce d'air ou de mélodie; — செல்லுகிறது s'avancer sur ou vers, marcher à l'ennemi, — au combat, serrer de près, se presser contre; — செலவு, *V.* மேற்கதி; — சோதனைக்காரன் examinateur — perquisiteur — douanier supérieur, — nouveau; — பக்கம் le côté de dessus, — occidental; — படி susdit, mentionné —, nommé —, ci-dessus, de nouveau, linteau, jambage, traverse supérieure (de porte...); — படிச்சாய்பு la pièce de toile mentionnée ci-dessus; — படியூர் la ville susdite; — படுகிறது s'élever, — au-dessus, surpasser, exceller, devenir —, être supérieur, — au-dessus, l'emporter sur, prévaloir, vaincre, croître, augmenter; அவனிலுனுக்கு — பட்டவன் celui là est au-dessus de —, supérieur à ou plus grand que celui-ci; ஒருவனிடத்தில் — படுகிறது l'emporter sur quelqu'un, lui faire tort; — படை réserve d'une armée, le corps principal; — பட்டை écorce supérieure ou extérieure (d'un arbre...); — பல் dent d'en haut; — பாடம் original (d'un écrit), minute, modèle, exemple (sur lequel on se forme), copie de dessus; — பாதவாதனம் être couché sur le dos avec les jambes croisées à la manière indienne et élevées; — பாரம் poids de dessus, — que l'on met sur quelque chose pour la presser ou la redresser; — பார்வை regard hautain, inspection, surveillance, coup d'œil; — பார்வையுள்ளவன் homme qui a le regard hautain; — பிரதி original (d'un écrit) minute, modèle, l'exemplaire de dessus; — புறணி extérieur d'une écorce d'arbre; — புறம் côté de dessus, — occidental; — பூச்சு enduit extérieur, couche supérieure, superficialité, surface, fausse apparence, masque, feinte; — போடுகிறது mettre dessus, charger, entreprendre; — போட்டுக்கொள்ளுகிறது prendre sur soi, se charger de, entreprendre, être caution pour un autre; — போட்டுக்கொண்டு பேசுகிறது parler en faveur de, — en prenant sur soi, se donner pour garant; — போர்வை habit de dessus, couverture, manteau.

மேற்கத்தியான், (மேற்கு), homme de l'ouest, habitant d'un pays occidental; மேற்கத்தியார், les occidentaux.

மேற்கு, 1° (மேல்), l'occident, l'ouest, région occidentale. 2° *dat. de* மேல்: மேற்கடைசியிருக்கிறது être à l'ouest, — retiré vers l'ouest; மேற்கே, மேற்காய் à l'ouest vers l'ouest; மேற்கான, மேற்குள்ள occidental.

மேற்படியான், (மேற்படி), le susdit, l'individu mentionné ci-dessus.

மேற்றட்டு, (மேல், தட்டு), tillac, pont supérieur d'un navire, étage supérieur (d'un maison, d'un char d'idole), chambre haute.

மேற்றரம், (*id.* தரம்), espèce supérieure, 1re qualité.

மேற்றலை, (*id.* தலை), le haut de la tête, le dessus, l'occident.

*மேற்றளம், (*id.* தளம்), tillac d'un navire, étage supérieur d'une maison, armée de réserve, troupes auxiliaires, — de garde, calice d'une fleur, pavé, sol, surface de la terre, terre élevée.

மேற்றறி, (*id.* தறி), métier de tisserand élevé, dessus du métier.

மேற்றிசை, (*id.* திசை), l'occident, l'ouest, côté —, coin occidental: — பாலன் le prétendu gardien de l'ouest, *i. e.* வருணன்.

மேற்றிராணி, (*id.* திராணி), force —, pouvoir supérieur, autorité, épiscopat, prélature: — ப்பட்டம் épiscopat, dignité épiscopale, de prélat: — யாளுகை, — யுத்தியோகம் épiscopat, gouvernement épiscopal; — ஆசனம் siège épiscopal; — ஸ்தலம், — மாளிகை évêché, palais épiscopal.

மேற்றிராணியார், (*id.*), évêque, prélat.

மேற்றிராசனம், *sync. de* மேற்றிராணியாராசனம், évêché, chaire —, siège épiscopal.

மேற்று, 3me *pers. neut. sing. du* குறிப்புவினை *de* மேல், est, dessus, — supérieur: பொருள் பொழிவார்மேற்றேபுகழ் la louange est certainement sur ceux —, *i. e.* assurément on loue ceux qui répandent des largesses.

மேற்றோல், (மேல், தோல்), épiderme, croûte du pain.

*மேனகை, (mènakâ), Mènaguei, une des courtisanes du சுவர்க்கம், — ou Manôramei censée fille dit mont Mérou, femme

du mont Himalaya et mère de Parvadi : — புதல்வி *ou*.

*மேனகாத்துமகை, (மேனகை, ஆத்துமகை), la fille de Mênaguei, *i. e.* Dourgâ ou Parvadi.

*மேனகாப்பிராணேசன், (*id*), le mari prétendu de Mênaguei, le mont Himalaya.

மேனு, மேனுக்கு, (மேல், நா, நாக்கு), la luette.

*மேனுசை, (மேனை, சை), la fille de Mênaguei, *i. e.* Parvadi.

*மேனுதம், (மே *son imitatif*, நாதம்), ce qui fait mê, chèvre, chat, paon.

*மேனுதவம், மேனுதவன், (மேனை, தவன்), le prétendu mari de Mênaguei, le mont Himalaya.

மேனி, corps, membre, forme, figure, état, classe, couleur, beauté, splendeur, éclat, lustre, luisant, la plante குப்பைமேனி : — குலைகிறது, —கெட்டுப்போகிறது, —யழிந்துபோகிறது la beauté se perdre ; — யாயிருக்கிறது être joli, avoir une forme agréable ; மேனியிற்பட்டது cela a touché ou atteint le corps : நீரொந்தத்திருமேனி de quelle excellente classe ou état êtes vous? (question respectueuse நான்வேளாளன் je suis Vellage ou cultivateur) ; பிறந்தமேனி corps tel qu'il naquit, corps nu, nudité, forme naturelle, — avec laquelle on est né ; அவன்பிறந்தமேனியாயிருக்கிறான் il est tout nu, sans ornement, il est innocent comme l'enfant qui vient de naître : அவள்பிறந்தமேனியாயிருக்கிறாள் elle est sans vêtements ou sans ornements, elle est vierge comme le jour de sa naissance.

மேனிலம், (மேல், நிலம்), sol, surface de la terre, terre élevée.

மேனிலை, (*id.* நிலை), étage, position supérieure.

*மேனை, (mènâ), Mênei ou Mênaguei courtisane née, au dire de la fable, de la mer de lait barattée ou selon d'autres, fille de Soudei et femme du roi des monts ou de l'Himalaya

மேனோக்கம், மேனோக்கு, (மேல், நோக்கம், நோக்கு), regard en haut, — hautain, inspection, coup d'œil.

மேனோக்குகிறது, (மேல், நோக்குகிறது) regarder en haut, avoir le visage élevé, tendre ou —, obtenir le paradis.

மேன், *P.* மேல், *devant, certaines lettres* ; — காவல் la principale garde, le principal gardien d'un village ; — குலத்தோர் gens de haute caste ; — கூரை toit en chaume, couverture ou toit —, dessus d'une maison ; — படை corps de réserve, le gros d'une armée ; — பாடு excellence, supériorité ; — பாடானசெய்கை action excellente, — noble ; — பெலன் force supérieure, troupe auxiliaire ; — பெலனோடுவருகிறது venir avec des forces supérieures ; ou des troupes auxiliaires, prévaloir ; — மக்கள் les grands, gens excellents, distingués ; — மக்கள்சொற்கேள் écoute la parole des grands ; — மாடம், — மாளிகை étage de maison, de palais ; — மூடி couvercle, couverture ; — மேல், — மேலும் de plus en plus.

மேன்கஸ்து, (*télinga*), inspecteur, surveillant.

மேன்மை, (மேல், மை), supériorité, excellence, gloire ; — பாராட்டுகிறது exalter la gloire, vanter, louer, se glorifier, se vanter, se louer ; — பொருந்தியசங்கத்தவர்கள் les honorables membres de l'académie, — du conseil..., la noblesse.

மேன்றலை, (மேல், தலை), le devant du navire, la proue.

மை

மை, 1° lettres syllabique composée de ம் et de ஐ, maï. 2° noirceur, noir, encre (pour écrire), couleur —, composition noire, — magique pour peindre les yeux, collyre, encre magique dont on frotte la main et dans laquelle on prétend découvrir les choses cachées ou évoquer les morts, obscurité, nuage, eau, stérilité, ce qui est stérile, faute, défaut, espèce de brebis dite செம்மறியாடு, le signe du Bélier. 3° affixe qui se joint aux noms, aux adjectifs et aux participes pour en faire des noms abstraits et qui peut signifier qualité, état. *Ex.* கன்னி vierge, கன்னிமை virginité ; ஒரு un, ஒருமை unité, singulier கரு noir, கருமை noirceur ; இருக்கின்ற qui est, இருக்கின்றமையால் parce que cela est ; இல்லா qui n'est pas, இல்லாமையால் parce que cela n'est pas ; செய்யா qui ne fait pas, செய்யாமை absence d'action, inaction இம்மை cette vie, ce monde, அம்மை *ou* மறுமை l'autre vie, — monde. 4° *imp. et part. de* மைகிறது : — கூட்டுகிறது composer — faire de l'encre ; — கொடுக்கிறது donner une couleur noire, — ou mettre de l'encre, de la peinture, peindre ; — க்கூடு, — ப்பாத்திரம் écritoire, encrier, vase à l'encre ; — படிந்தகண் œil dont le bord

des paupières est peint en noir; — பட்சத கண்ணுள் femme dont les yeux sont ainsi peints; — தீட்டுகிறது, — போடுகிறது, — பூசுகிறது, — யிடுகிறது, — பூட்டுகிறது peindre en noir, mettre de l'encre, — une couleur noire, frotter d'encre, encrer; — புண்கிறது, — புண்ணல் être peint en noir, frotté d'encre; — விழியாமனையகல் évite la maison de ces femmes (prostituées) qui se noircissent les paupières; — விழியாடனைக்கையகன்றொழுகு (யாடனை, P. யான்தனை), éloigne toi de celle qui se noircit les paupières (pour séduire) et marche dans le chemin de la vertu.

மைகம், l'arsenic dit வக்கிராந்தபாஷாணம்.

மைகரம், trouble, — d'esprit.

மைகிறது, மைந்தேன், மைவேன், மை, மைய, v. n. et மைதல, n. v. être légèrement pilé, — broyé, le grain être séparé de sa balle par le pilage.

மைசூர், Maissour ou Mysore, ville et royaume du sud-ouest de l'Inde au-dessus des Ghates.

மைச்சந்தன், மைச்சமனார்தன், l'arsenic கச்சற்பாஷாணம்.

மைச்சாள், மைச்சுனி, V. மச்சுனிச்சி.

மைச்சான், மைச்சுனன், V. மச்சுனன்.

மைதல், n. v. de மைகிறது.

மைதானம், (ind.), plaine, rase campagne: மைதானவெளி rase campagne, plaine, — stérile.

மைதிராவருணன், மைதிராவருணி, P. மைத்திராவருணன்.

*மைதிலி, (மிதிலை), la native de Mithilei, i. e சீதை.

*மைதிலை ou மைதிலை, (id.), le pays de Mithilei, une des 5 divisions du pays dit Caouda ou கௌடம்

*மைதுனம், (மிதுனம்), copulation, union, mariage: — பண்ணுகிறது cohabiter.

மைதுனன், V. மச்சுனன்.

மைதுனி, V. மச்சுனிச்சி.

*மைத்திரம், மைத்திரி, (மித்திரம்), amour, amitié, ou

*மைத்திரபம், (மித்திரன், பம்), la 17me constellation dite அனுடம்.

*மைத்திராவருணம், (மைத்திராவருணன்) un des 32 உபநிஷதம்.

மைத்திராவருணன், மைத்திராவருணி, le sage Agastiyen, fils que la courtisane உருவசி eut de மித்திரன் et de வருணன்.

*மைத்திரியம், (மித்திரம், ya), amour, amitié.

*மைத்திரேயன் (maïtrêya), le 7e Bouddha (encore à venir), mouni disciple de பராசரன் à qui on raconte le Vichnoupourana, ou

*மைத்திரேயகன், (id. ka), homme de caste mêlée, fils d'un வைதேகன் et d'une mère அயோகவி, et dont la fonction est d'annoncer les heures en vers.

மைத்திரேயிகை, (மைத்திரேயன், ikâ), dispute d'amis ou d'alliés.

மைத்துனமை, மைத்துனவுரிமை, (மைத்துனன், மை), parenté —, qualité de beau-frère.

மைத்துனன், V. மச்சுனன்.

மைத்துனி, V. மச்சுனிச்சி.

மைநகர்பபூமி, l'arsenic dit வக்கிராந்தபாஷாணம்.

மைநா, l'oiseau mainate ou நாகணவாய், oiseau qui sait parler.

*மைநாகம், (மேனகை), le Maïnâgam, mont ou rocher dans la mer entre la pointe sud-est de l'Inde et Ceylan, ou

*மைநாகன, (id.), le fils prétendu de Ménaguei et du mont Himalaya, V. மைநாகம்: மைநாகசுவசிரு, (svasrou sœur), la sœur du mont மைநாகம். i. e. Parvadi.

மைந்தர், hommes, fils, garçons, pl. du suiv.

மைந்தன், 1° fils, garçon, homme, — fort. 2°* (maïnda, Maïnden, Asouren ou démon tué par Vichnou.

மைந்தகன், (மைந்தன், han tuer), le meurtrier, de Maïnden, i. e. Vichnou.

மைந்து, 1° trouble, — d'esprit, force. 2° gér. de மைகிறது.

மைமல், மைம்மல், (மை), le soir, le crépuscule.

மைமா, (id.), l'animal noir, i. e. porc, sanglier.

மைமாரி, (id.), nuage sombre.

மைமுகன், (id. முகம்), l'animal ou l'être à face noire, le gros singe noir dit முசு.

மைமை, (id. மை), femme —, bufflonne stérile.

மையண்டம், œuf.

மையம், 1° (de மத்தியம்), milieu, centre: — ஆயிருக்கிறது être le centre ou le milieu, ambigu douteux; — பாய்கிறது vaciller, ne pas se tenir droit, pencher des 2 côtés, n'être pas sur le centre de gravité. 2° P. மையோம், nég. de மைகிறது.

மையலஞ்சந்தை, le second jour d'une foire ou d'un marché.

மையலி, (மையல், i) persone infatuée, troublée.

மையல், 1° (மயல்), trouble, — d'esprit, folie, infatuation, la plante datura ஊமத்தை. 2° opt. et n. v. de மைகிறது.

மையவாடி, lieu entouré d'une haie d'épines, cimetière.

மையாத்தல், se troubler, être troublé.

*மைரேயம், (maïrêya), espèce d'essence ou d'onguent, — de liqueur fermentée dite இரேயம்.

*மைனம், (மீனம்), poisson.
*மைனுகம், V. மைநாகம்.
*மைனிகன், (மைனம், ika), pêcheur.

மொ

மொ, lettre syllabique composée de ம் et de ஒ, mo bref.

மொக மொக, son —, mot imitatif du bouillonnement de l'eau, du glouglou d'une bouteille...:

மொகமொகவெனல், மொகமொகவென்கிறது faire mogamoga, — glouglou, l'eau bouillir doucement.

மொகரம், (*ind.* moharram), le 1er mois de l'année mahométane. Les Turcs célèbrent alors pendant 10 jours une fête en l'honneur de Hassein et Houssein fils d'Ali, tués par Yézid près de Koufa. Elle finit le 10 Moharram. Les français nomment cette fête Jamsé mot qui vient sans doute des cris de *ya! Houssein* que les Mahométans répètent sans cesse en parcourant les rues pendant cette bacchanale.

மொகர், 1o (*ind.*), V. மோகரா. 2o ou

மொகரு, மொஹர், (*ind.*), sceau, cachet.

மொகவை, *P.* முகவை. puisoir, espèce de cuillère (pour puiser), mesure de capacité.

மொக்கட்டை, *P.* முகக்கட்டை, visage, mâchoire: — முறிக்கிறது blesser la mâchoire, offenser, rompre avec quelqu'un; — முறித்தான் homme bourru, incivil; — யீனம் impolitesse, incivilité, déshonneur.

மொக்கணி, sac, — à collou (pour le donner à manger au cheval), V. பொக்கணி

மொக்கயீனம், déshonneur, impolitesse.

மொக்களி, retard: — பண்ணுகிறது *ou*

மொக்களிக்கிறது, ளித்தேன், ளிப்பேன், ளி, ளிக்க, *v. n. et a.* மொக்களித்தல், *n. v.* s'arrêter, séjourner, retarder ou lambiner (dans un voyage), arrêter, retenir, retarder (en route).

மொக்கு, 1o nœud d'arbre, nœud ou coupe d'un chandelier, figures ou dessins tracés à terre comme ornement avec une poudre blanche, V. மொக்குள் 2o *imp. et part.* de மொக்குகிறது.

மொக்குகிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v. a.* et மொக்கித் தின்கிறது, manger goulument, — avidement, dévorer.

மொக்குளிக்கிறது, ளித்தேன், ளிப்பேன், ளி, ளிக்க, *v. n.* மொக்குளித்தல், *n. v.* (மொக்குள்), bouillonner, faire glouglou, murmurer, gazouiller, s'arrondir, s'agglomérer, former des bulles d'eau.

மொக்குள், nombril, bulle d'eau, bouton —, calice de fleur, bouton prêt à s'épanouir.

மொக்கை, affront, ignominie, honte, disgrâce, dent —, entaille, ou brèche (dans un couteau...), action d'émousser (la pointe d'un stylet à écrire...), chose — pointe émoussée, respect: — குலைகிறது être déshonoré, éprouver un affront; — குலைந்தான் il a essuyé une ignominie; — ச்சோளம் maïs, blé de Turquie; — பண்ணுகிறது faire injure, — affront, — tort, ébrécher ou émousser) un couteau...), gâter, endommager; — போகிறது éprouver un affront, être déshonoré, insulté, disgracié, trompé, dupé, ébréché, émoussé; — போனகத்தி épée —, couteau émousé, ébréché: — யீனம் affront, déshonneur, manque de respect.

மொங்கன், V. மொழுங்கன்.

மொசுமொசுக்கை, la plante முசுமுசுக்கை.

மொசுமொசு, son —, mot imitatif de vitesse, de démangeaison, de bruit; மொசுமொசென்கிறது ou

மொசுமொசுக்கிறது. சுத்தேன், சுப்பேன், சு, சுக்க, *v. n.* மொசுமொசுத்தல், *n. v.* (மொசுமொசு), faire *mosoumosou*, — du bruit, se hâter, avoir des démangeaisons.

மொச்சு, — நாற்றம், odeur de bouquin, forte odeur de brebis ou de mouton; மொச்சடிக்கிறது sentir le bouquin, — fort, — le mouton.

மொச்சை, odeur de bouquin, — de brebis .., la plante légumineuse dolichos tetraspermus, espèce de faséole ou dolic, vesce; — க்கொட்டை, — ப்பயறு pois ou graine du dolic ou faséole susdit; — யடிக்கிறது, V. மொச்சடிக்கிறது.

மொஞ்சி, mamelle, (mot enfantin); — நாற்றம் odeur du lait maternel.

மொடமொட, son —, mot mitatif du bruit du cuir, des vêtements...; மொடமொடவென்கிறது faire *modamoda*, — du bruit, — frafra.

மொடு, gain, avantage, cosse de pois.

மொடுக்குமொடுக்கு, மொடுமொடு, son ou bruit —, mot imitatif du glouglou (dans la gorge)...; மொடுக்குமொடுக்கென்கிறது, மொடுமொடென்கிறது ou·

மொடுமொடுக்கிறது, டுத்தேன், டுப்பேன், டு, டுக்க, v. n. (மொடுமொடு), faire *modoumodou*, — le bruit susdit boire en faisant glouglou (dans la gorge).

மொடுமொடுக்கெனல், மொடுமொடெனல், மொடுமொடுத்தல், மொடுமொடுப்பு, *n. v. du préc.* bruit de *modoumodou*, de glouglou.

மொட்டந்தலை, (மொட்டு, அம், தலை), tête chauve, — pelée.

மொட்டம்பு, (*id.* அம்பு), flèche émoussée, — sans pointe, *V.* உதணம்.

மொட்டு, tendre bouton de fleurs, chose ronde, — sphérique, en forme de globe, de boule.

மொட்டை, calvitie, tête chauve, — rasée, instrument —, chose émoussée, — sans pointe, sans tranchant, état de ce qui est émoussé, obtus; — க்குல்லா bonnet plat, — simple, espèce de calotte; — த்தலை tête chauve, tête pelée; — ப்புத்தி esprit obtus; — மாடு bête bovine —, bœuf ou vache... sans cornes; — யடிக்கிறது, — யாக்குகிறது rendre chauve, raser la tête; — யிடுகிறது, — யிடுதல் rendre chauve, donner une tête chauve; — வெட்டு coup qui rase, qui coupe tout.

மொட்டைச்சி, (மொட்டை), femme chauve *ou* rasée, veuve, terre de foulon.

மொட்டையன், (*id.*), homme chauve, — rasé.

மொண்ட, *past. de* மொள்ளுகிறது.

மொண்டணி, *V.* மொந்தணி.

மொண்டன், மொண்டாவன், மொண்டி, espèce de millet.

மொண்டு, 1° opiniâtreté, entêtement, désobéissance, agitation, vexation, résistance. 2° *gér. de* மொள்ளுகிறது; — க்காரன் opiniâtre, entêté, rebelle, vexateur, agitateur; — பண்ணுகிறது faire résistance, — l'opiniâtre, être entêté, mutin, rebelle, vexer, tourmenter.

மொதக்கெண்டை, espèce de carpe ou கெண்டை.

மொதுமொது, son —, mot imitatif de bouillonnement,...; மொதுமொதென்கிறது faire *modoumodou*, rendre ce son, bouillonner.

மொத்தம், 1° le tout, la totalité, la généralité, universalité, somme, bloc, masse, grosseur, 2° *P.* மொத்தோம் nous ne frappons pas, *nég. de* மொத்துகிறது; மொத்தமாய் en gros, en bloc, tout ensemble, en général; — ஆயிருக்கிறது être gros, massif, être pris en gros, — en masse, — ensemble; — ஆய்விற்கிறது vendre en gros en masse, tout ensemble; — ஆய்வைக்கிறது mettre en masse, rassembler ensemble; மொத்தப்பட்டா bail ou affermage général d'un village ou d'un district.

மொத்தல், *opt. et n. v. de* மொத்துகிறது, coup.

மொத்தனம், foule, somme, total, masse.

மொத்தி, 1° nœud d'arbre, enflure, coup. 2° *gér. de* மொத்துகிறது: — க்கால் pied enflé, pied d'éléphant, éléphantiasis.

மொத்து, coup: மொத்துண்கிறது, மொத்துண்ணல், (உண்கிறது), être battu, frappé, *n. v. imp. et part. de*

மொத்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, *v. a.* மொத்துதல், *n. v.* battre, frapper.

மொத்தை, masse, chose grosse, — massive, boule.

மொந்தணி, boule, globe, rondeur, grosseur.

மொந்தணியன், (மொந்தணி), chose ronde, grosse, massive.

மொந்தன், espèce de bananier qui donne de gros fruits.

மொந்தை, tambour qui n'a de peau ou d'ouverture que d'un côté, vase —, pot de terre, sorte de vase, chose grosse: — யெடுத்தான் il a trouvé un vase de terre, *i. e.* un trésor caché dans un pot de terre.

மொப்பு, ou — நாற்றம், odeur fétide (de lait ou de viande gâtée...:) மொப்படிக்கிறது sentir mauvais, puer.

மொய், 1° foule, presse, concours, multitude, tas, agglomération, essaim, guerre, combat, bataille, champ de bataille, éléphant, scarabée, mère, donation ou offrande de fanons dans un mariage ou à un temple, petite souscription. 2° *imp. de* மொய்க்கிறது: — கதிர் mamelle, teton, pis, épi serré, — bien garni: — குழல் femme, — qui a une épaisse chevelure; — தனம் argent entassé; — தாய், — த்தாய் mère propre; — ப்பணம் argent —, fanons de souscription, — d'offrande, — offerts à l'époux le jour du mariage ou au temple: — யெழுத்து, எழுத்து), petite —, souscription; மொய்யெழுதுகிறது écrire une petite souscription, — les fanons donnés à un mariage ou temple.

மொய்க்கிறது, ய்த்தேன், ய்ப்பேன், ய், ய்க்க, (மொய்), *v. n.* ou மொய்த்துக்கொள்ளுகிறது, venir en foule, former un es-

saim, s'agglomérer, s'entasser, se presser, se serrer, s'accumuler, fourmiller, abonder, se grouper, s'attrouper, couvrir : ஈ — les mouches abonder, couvrir tout; — க்கொண்டிருக்கிறது abonder, être attroupé, aggloméré, entassé, en essaim comme des abeilles ; — க்கொண்டுவருகிறது s'attrouper, accourir —, venir en foule (comme des mouches sur du sucre...), venir par essaims.

மொய்ச்சல், மொய்த்தல், மொய்ப்பு, *n. v. du préc.* essaim, foule, troupe, multitude, presse, agglomération, entassement.

மொய்ப்பு, épaule, force, courage, prouesse.

மொய்யல், *opt. et n. v. de* மொய்க்கிறது ; மொய்யற்சன்னி, *V.* முடிசன்னி.

மொர, மொரமொர, son —, mot imitatif : — வென்கிறது, faire *moramora*, rendre ce son.

மொருமொரு, son —, mot imitatif : மொருமொரென்கிறது, *ou*

மொருமொருக்கிறது, (மொருமொரு), faire *moroumorou*, rendre ce son.

மொலாம், *P.* முலாம், dorure, argenture.

மொலுமொலுக்கிறது, *v. n.* மொலுமொலுத்தல், *n. v.* rendre le son de —, faire *moloumolou*, avoir des démangeaisons.

மொல்லு, bruit, bruissement, bruit fait avec les mains ou les pieds.

மொல்லுமொல்லு, mot imitatif de bruit, — de tapage : மொல்லுமொல்லென்கிறது faire *molloumollou*, — du tapage ; மொல்லுமொல்லென்றுவருகிறது venir en faisant un grand bruit, (pour combattre...); — சண்டைகொடுக்கிறது livrer —, engager une bataille avec grand tapage.

மொழி, parole, mot, discours, *n. v. imp. et part. de* மொழிகிறது : மொழி கூ sorte de propos : மெய்கூறல் dire la vérité ; புகழ்கூறல் louer, dire des flatteries ; பழிகூறல் injurier, dire du mal, des injures, des calomnies ; தேவா — parole —, oracle des dieux prétendus, — தடுமாறுகிறது bégayer, bredouiller, balbutier (ou naturellement ou par trouble) ; — பிசகுகிறது la parole manquer, se tromper, de mot, manquer à sa parole ; — பெயர்க்கிறது traduire d'une langue dans une autre); — பெயர்ப்பு traduction ; — மாற்று transposition de mot, ou de l'attribut d'un mot à un autre auquel il ne convient pas, comme dans சுரையாழ அம்மிமிதக்க la gourde s'enfoncer, la pierre à broyer surnager, *ou* யானைக்குநீத்து முயற்குநிலை l'éléphant nage où le lièvre touche le fond, c'est une des 8 பொருள்கோள் ou manières d'avoir les sens ; ici on l'aura en remettant les mots dans l'ordre naturel ; la gourde surnager et la pierre à broyer s'enfoncer ; où l'éléphant touche le fond le lièvre nage ; — முதலெழுத்து lettre qui peuvent commencer un mot. Ce sont les 12 voyelles et les 9 consonnes suivantes : க, ச, ஞ, த, ந, ப, ம, ய, வ ; — யிடையெழுத்து lettres qui peuvent venir au milieu des mots ; — யீற்றெழுத்து lettres qui peuvent finir un mot ; ce sont les 12 voyelles et les 11 consonnes suivantes : ஞ், ண், ந், ம், ய், ர், ல், வ், ழ், ள், ன் ; — யொலிக்குறிப்பு ton, emphase, inflexion de la prononciation, signe du son des mots ; — யோசை son des mots.

மொழிகிறது, ழிந்தேன், ழிவேன், ழி, ழிய, *v. a.* (மொழி), *et* மொழிதல், *n. v.* dire, parler : மொழிந்தது மொழிதல் répétition inutile de ce qu'on a dit, ce qui est un défaut dans un auteur ; மொழிவதறமொழி dis exactement, — franchement ou correctement ce que tu dois dire ; மொழிவதுமறுக்கினழிவதுகருமம் si on rejette la parole des sages l'entreprise échouera.

மொழிகை, (மொழி), proverbe, vieux dicton, mot.

மொழியன், bavard, gros pou.

மொழுக்கன், மொழுங்கன், *P.* மழுங்கல் chose terne, joyau simple. — uni, sans gravure, ouvrage uni, — sans ornement, personne trapue, — corpulente : ஓலை pendants d'oreilles en forme de feuille de palmier roulée sans ornements ; — மோதிரம் anneau simple, sans gravure ni ciselure.

மொழுக்கு, son —, mot imitatif : மொழுக்கெனல், மொழுக்கென்கிறது rendre —, faire le son de —, faire *mojoukou*.

*மொள்ளுகிறது, மொண்டேன், மொள்ளுவேன், மொள்ளு, மொள்ள, *v. a. et* மொள்ளல் *ou* மொள்ளுதல், *n. v.* puiser, tirer de l'eau.

மொறுமொறு, son — mot imitatif de mercure : மொறுமொறெனல் மொறுமொறென்கிறது *ou*

மொறுமொறுக்கிறது, றுத்தேன், றுப்பேன், று, றுக்க, *v. n.* (மொறுமொறு), murmurer, être mécontent, — fâché, un gâteau crier sous la dent, être trop cuit, — trop fruit.

மொறுமொறுத்தல், மொறுமொறுப்பு *n. v. du préc.* murmure, cri.

மோ

மோ, 1° lettre syllabique composée de ம் et de ஓ, mô long. 2 particule explétive de la 2e pers. sing. de l'imp. *Ex.* கேண்மோ, *P.* கேள், écoute; உண்மோ. *P.* உண் mange. 3° *imp. de* மோக்கிறது.

*மோகப்ரியம், (மோகனம், îya), penchant à la luxure, un des அஷ்டகுற்றம் ou 8 défauts incompatibles avec la divinité.

*மோகம், 1° (môha), luxure, impudicité, volupté, impureté, sensualité, désir, confusion —, trouble d'esprit, enivrement des désirs sensuels, défaillance, folie, ignorance spirituelle qui, selon certains philosophes porte à croire la réalité des objets sensibles et à se livrer aux plaisirs sensuels, illusion, méprise, erreur, faute, peine, affliction; l'impudicité est un des அறுபகை, அஷ்டவிகாரம், பஞ்சமாயை, et பஞ்சபாணவஸ்தை, 2° (môgha), inutilité, haie, clôture, l'arbre பாதிரி bignonia; — ஆயிருக்கிறது être impudique, luxurieux, lascif, sensuel; — உடைமை penchant à la luxure; — உள்ளவன் homme impudique, lascif; — எடுக்கிறது, — கொள்ளுகிறது éprouver des accès de volupté, devenir luxurieux, concevoir des désirs impurs; — திருகிறது s'abandonner à la luxure, satisfaire sa volupté, sa sensualité; மோகஆசை, désir impur, — கருமம் action impudique, — de volupté, vaine pratique, — cérémonie; — ஞானம் sagesse —, science qui n'est pas celle de la religion; — ப்படைக்கலம் armes enchantées; — qui troublent et déconcertent l'ennemi; — பாவம் péché impur; — லீலை jeux lascifs, gestes —, badinages impurs; — வியபாரி impudique, débauché; — வுவமை figure qui montre le trouble causé par les désirs conçus pour un objet.

மோகரம், véhémence, colère, trouble, — d'esprit.

மோகரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, *v. n.* (மோகரம் , மோகரித்தல், *n. v.* crier de colère, se troubler, s'emporter.

மோகரிப்பு, *n. v. du préc.* emportement, fureur militaire, — de bravoure, trouble d'esprit, orgueil.

*மோகர், (மோகம்), gens luxurieux, — en délire, frénétiques, peintres qui par leurs ouvrages séduisent ou captivent l'admiration.

*மோகனம், (மோகம், na), impudicité, lascivеté, excitation à la luxure par enchantement, c'est le 40me des கலைக்கியானம் et une des அஷ்டகருமம் ou 8 espèces d'enchantements, fraude, déception, fascination, séduction de la raison par les attraits senseuls, trouble d'esprit, copulation, une des flèches de Kâmen, la plante ஊமத்தை datura; மோகனக்கல் la pierre de fascination, grosse pierre qui sert de traverse aux portes des pagodes; — நாட்டியம் danse lascive (de femmes); — ப்படைக்கலம் arme de la luxure, — enchantée; — மாலை la guirlande de la séduction, guirlande d'or qui pend au cou, espèce de poème; — வித்தை l'art d'exciter à la luxure, de séduire, de fasciner.

*மோகனாங்கினி, (மோகனம், அங்கம், ini) celle qui a des membres ou une beauté —, femme séduisante, impudique.

*மோகனாஸ்திரம், (*id.* அஸ்திரம்), arme —, trait enchanté, trait —, flèches de Kâmen.

*மோகனி, (*id.*), femme séduisante, — impudique.

*மோகன், (மோகம்), le luxurieux, *i. e.* Kâmen, impudique.

*மோகாசை, (*id.* ஆசை), désir impur, — illusoire, — vain.

*மோகாதி, (*id.* ஆதி), les 3 défauts dont le 1er est la luxure, *i. e.* காமம், வெகுளி, மயக்கம் la luxure, la colère et le trouble d'esprit.

மோகிக்கிறது, கித்தேன், கிப்பேன், கி, கிக்க, *v. n.* (மோகம்), மோகித்தல், *n. v.* *ou* மோகித்துப் போகிறது concevoir —, avoir des désirs impurs, se livrer aux désirs charnels, vivre dans la luxure, convoiter, être fasciné, avoir l'esprit troublé ou dérangé; மோகிக்கப்பண்ணுகிறது, *V.* மோகிப்பிக்கிறது.

*மோகிதன், (môhita), homme luxurieux, séduit, trompé, fasciné.

மோகிப்பிக்கிறது, *v. caus. du préc.* exciter des désirs voluptueux, pousser à la luxure.

மோகிப்பு, *n. v. de* மோகிக்கிறது, désir voluptueux, délectation morose, fascination, trouble d'esprit (que cause la luxure.)

*மோகினி, (mohini), *femme séduisante*, — impudique, Vichnou métamorphosé en femme séduisante pour fasciner les Asourers et les empêcher de boire l'ambroisie, (c'est une de ses 15 incarnations inférieu-

res), espèce de fée ou de déesse enchanteresse.

மோகூப், (*arabe*), arrêté, suspendu, suspens, congédié.

மோக்கட்டை, *P.* மோவாய்க்கட்டை, le menton.

*மோக்கம், *P.* மோக்ஷம்.

மோக்கிறது, மோந்தேன், மோப்பேன், மோ, மோக்க, *ou* மோப்ப, *v. n.* மோக்குதல், *n. v.* sentir, flairer: மோக்கக்கொடுக்கிறது donner à sentir, — à flairer; மோந்துகொடுக்கிறது donner après avoir flairé (soi-même).

*மோக்ஷகன், மோக்ஷம், ka), libérateur.

*மோக்ஷம், (mòkcha), béatitude finale et éternelle, paradis, ciel, délivrance, liberté, affranchissement; — du corps et de nouvelles naissances ou de transmigrations (dans le système de la métempsycose), mort, absorption dans l'essence divine (selon les Advitas), acquittement d'une dette accomplissement d'un devoir, fin, — d'une éclipse, (délivrance prétendue de l'astre de la gueule du dragon): — அடைகிறது, — பெறுகிறது parvenir au —, obtenir le paradis, la béatitude finale: மோக்ஷாரடி fin d'une éclipse; — பதியர் habitants du paradis; — பாக்கியம் la bonheur du papadis; — ராச்சியம் le royaume du paradis; — வாசம் séjour —, habitation du paradis: — வாசி, — வாதி habitant du ciel, saint, bienheureux, personne digne du paradis; — தீபம் lampe de la délivrance, — allumée sur les tombeaux (des வீரசைவர் et accompagnée de cérémonies), cérémonie pour les morts; — விளக்கு lampe du paradis, *i. e.* cérémonie —, messe pour les défunts, *V.* மோக்ஷதீபம்; — விளக்கு எடுக்கிறது faire cette cérémonie, faire dire pour eux la sainte messe.

*மோக்ஷவான், (மோக்ஷம், vân), *V* மோக்ஷவாசி.

*மோக்ஷானந்தம், (*id.* ஆனந்தம்), joie céleste, bonheur du paradis

*மோக்ஷணம், மோக்ஷிதம், (mòkchana, ita), délivrance, mise en liberté.

*மோக்ஷோபாயம், (மோக்ஷம், உபாயம்) moyen de parvenir au paradis, — d'obtenir la béatitude finale, *d'ou.*

மோக்ஷோபாயன், saint, sage, dévot, celui qui prend ce moyen.

*மோசகம், (mòtchaka), renoncement au monde, — à tout, bananier, cotonnier, soyeux, l'arbre முருங்கை.

*மோசகன், (*ip.*), celui qui a renoncé à tout, ermite, libérateur.

மோசம், 1° tromperie, fraude, déception, séduction, fausseté, erreur, méprise, danger, détriment, perte. 2° * (mûtcha), l'arbre முருங்கை, cotonnier, — soyeux, bananier, banane: கன — grand danger, grande déception...; — போகிறது se tromper, être trompé, dupé, séduit, induit en erreur; (ஒருத்தனை) — போக்குகிறது, — பண்ணுகிறது tromper quelqu'un, duper, induire en erreur, séduire, causer du dommage; மோசக்காரன் trompeur, fripon, séducteur; — சாரம், — ரசம் gomme de cotonnier, — de cotonnier soyeux; மோசத்துக்குட்படுகிறது, — உள்ளாகிறது s'engager dans le péril, tomber en danger, être trompé, séduit, induit en erreur; மோசத்துக்குட்படுத்துகிறது, — உள்ளாக்குகிறது pousser dans le danger, mettre en péril, égarer, induire en erreur, tromper.

*மோசனம், 1° (mòtchana), délivrance, expiation, abolition, rémission, abandon, renoncement, fin d'une éclipse. 2° espèce de riz: சாப — levée d'une malédiction; பாவ — expiation —, rémission du péché.

*மோசாடம், (mòtchâta), sandal, banane, cœur du bananier.

மோசிகை, *P.* மோட்டுச்சிகை, toupet du sommet de la tête.

மோசிக்கிறது, சித்தேன், சிப்பேன், சி, சிக்க, *v. n.* (மோசம்), மோசித்தல், *n. v.* se tromper, se méprendre, errer, être induit en erreur.

மோகூல், (*arabe*), garde ou gardien (mis pour garder quelqu'un).

*மோஷகன், மோஷ்டிரு, (môchâka, mochtrou), voleur.

*மோஷணம், மோஷை, (môchana, môchâ), vol.

*மோடகன், *P.* மோஷகன், voleur.

*மோடனகம், (motana, ka), destruction

*மோடனம், 1° (mòtana), air, vent frottement, broiement. 2° espèce d'enchantement ou de sortilège employé par ceux qui cachent un trésor ou chose semblable et par ceux qui cherchent à l'enlever.

மோடன், *P.* மூடன், insensé, stupide: மோடத்தனம் stupidité.

மோடி, la prétendue déesse des forêts dite காடுகாள், discorde, dispute, arrogance, fierté, pompe, spectacle, grandeur, ordre, rang, autorité, colère, indignation, l'espèce d'enchantement ou de sortilège dite மோடனம், *V.* மௌடி: இராச — grandeur —, pompe royale; இராணுவ — ordre de bataille: — க்காரன் homme rechigné, mal disposé, disputeur; *ou* — பண்ணுகிறது se disputer; — பாயிருக்கிற

து, — ஆய்த்திரிகிறது être fier, — arrogant, avoir l'air refrogné, rébarbatif, sévère; — ப்புடவை toile toute blanche (sans variété de couleur; — யாய்க்கொள்ளுகிறது, — யாய்ப்பிடிக்கிறது, — யாய்வாங்குகிறது acheter en gros, — tout afin de faire le monopole; — வைக்கிறது mettre —, faire un sortilège pour empêcher quelqu'un d'enlever un trésor caché...; — யெடுக்கிறது chercher à ôter ce sortilège, en faire un autre pour enlever un trésor caché; (en jouant du flageolet dit மகுடி).

மோடு, *gén.* மோட்டின், hauteur, élévation, faîte, sommet, haut —, pic d'une montagne, grandeur, ventre, fente, stupidité, bêtise, méchanceté: நடு — milieu du faîte —, faîte de maison; திருடன்மோட்டைப்பிரிவந்தான் le voleur est venu en dilacérant ou perçant le faîte de la maison.

*மோட்சம், *V.* மோக்ஷம்.

மோட்டிறால், (மோட்டு, இறால்), espèce de chevrette ou de cancre, astacus squilla.

மோட்டு, *obl. de* மோடு: — த்தனம், stupidité, perversité, obstination; — த்தனம்பண்ணுகிறது agir stupidement, — méchamment; மோட்டுத்தனக்காரன் homme ignorant, stupide, méchant.

மோட்டோடு, (*id.* ஓடு), tuile faîtière, — du faîte.

*மோணம், (môna), fruit sec, desséché, panier de serpents, — pour en porter.

*மோதகம், (மோதம், ka), délice, plaisir, agrément, joie, concorde, espèce de pâtisserie, de bonbon, de friandise, de beignets: மோதகப்பிரியன் le gourmand de friandises, (surnom de Poulléar); — மரம் l'arbre குதிரைப்பிடுக்கன்.

*மோதம், (môda), joie, allégresse, délice, bonheur, bonne —, odeur, la plante அசமதாகம்.

மோதர்பா, மோதரப்பா, (*arabe*, mohtarfa), taxe levée sur les marchands et les artisans, — sur les gens d'une profession

மோதல், *opt. et n. v. de* மோதுகிறது.

*மோதனம், மோதிதம், (மோதம், na, ita), joie, allégresse, plaisir.

மோதிரம், anneau, bague: பட்டாணி — trois anneaux ayant chacun une pierre précieuse, une émeraude, un rubis et un diamant; — மாறுகிறது (en contractant mariage) l'époux et l'épouse entrechanger une bague ou un anneau à chaton; மோதிரக்கன்னி l'arbrisseau bugonia mystax; — ப்பணம் argent qu'on donne aux époux; — விரல் le doigt annulaire.

மோதுகிறது, தினேன், துவேன், து, த, *v. n.* மோதுதல், *n. v.* heurter, battre, frapper contre, couvrir, appliquer, grossir: அலைகள் — *ou* மோதிக்கொண்டிருக்கிறது les flots battre (le rivage); காற்று மோதிமோதியடிக்கிறது le vent souffler avec violence; சுவர்க்குமண்மோதுகிறது appliquer de la terre à un mur de terre pour le réparer, l'enduire de terre; மோதிக்கொள்ளுகிறது être à heurter —, frapper contre, se heurter se frapper soi-même

மோதை, (*de* மோதம்), la plante வசம்பு acorus calamus.

மோத்தல், *n. v. de* மோக்கிறது.

மோத்தை, bouc, — de l'espèce de chèvre dite வெள்ளாடு.

மோந்து, *gér. de* மோக்கிறது.

மோப்பம், மோப்பு, *n. v. du même*, sens de l'odorat, odorat, nez, action de flairer: மோப்பம்பிடிக்கிறது sentir, flairer.

மோப்பி, veuve, (mot peu respectueux).

மோயினி, மோயின், (*arabe*), établissement.

*மோரடம், (môrata), la plante பெருங்குரும்பை, racine de canne à sucre, fleur de l'alangium hexapetalum, lait de 7 jours qui a perdu sa nature laiteuse.

மோரா, 1° (*ind*), roupie —, pièce d'or valant 15 roupies d'argent. 2° 3me *pers. pl. neut. et part. nég. de*

மோருகிறது, ர்ந்தேன், ருவேன், ரு, ர, *v. a*, (மோக்கிறது) *et* மோருதல், *n. v.* sentir, flairer.

மோர், 1° lait de beurre, eau dans laquelle on a délayé du lait caillé aigre. 2° (*ind.*) sceau, cachet.

மோர்சா, batterie.

*மோலி, *V.* மௌலி.

மோவா, மோவாத, *part. nég. de* மோக்கிறது, qui ne sent pas; மோவாது il ne flairera pas.

மோவாய், 1° barbe, *V.* முகரை; — க்கட்டை menton; — க்கட்டையெலும்பு mâchoire. 2° 2e *pers. de*

மோவேன், *nég. de* மோக்கிறது, je ne flaire pas

மோழல், porc.

மோழை, eau de riz, cange, tronc, bloc, manque de cornes, ignorance, stupidité, ignorant, stupide; கற்றறி — homme qui bien qu'instruit se conduit en ignorant ou parait ignorant; — க்கொம்பு corne défectueuse qui n'a pas pu croître ayant été brûlée; — ப்பசு vache sans cornes; — மாடு bête bovine —, bœuf sans cornes; — யாக்குகிறது, priver de cornes, hébéter, rendre stupide, stupéfier; — யாயிருக்கிறது être stupide, hébété, — sans cornes; ம

ழையைக்கண்டால் மோழையும்பாயும் une bête même sans cornes en voyant un pauvre se jettera sur lui; le pauvre est maltraité par tout le monde.

மோழை, fente.

மோரு, P. மோர.

*மோனம், P. மௌனம், silence.

*மோனர், (மோனம்), les gens silencieux, les mounis, les anachorètes, les sages.

மோனை, 1° commencement. 2° ou — த்தொடை allitération ou consonnance qui consiste en ce que la lettre qui commence le vers soit repétée au commencement d'un ou de plusieurs pieds de ce vers ou au moins soit remplacée par une lettre correspondante; ainsi parmi les voyelles அ, ஆ, ஐ, ஔ correspondent ensemble; இ, ஈ, எ, ஏ, ய correspondent également, et உ, ஊ, ஒ, ஓ de même; parmi les consonnes த correspond à ச, ஞ à ந, ம à வ. Ainsi dans un vers qui commence par த ou ச un autre pied au moins du même vers doit commencer par தா, தை, தௌ, ச, சா, சை ou சௌ et réciproquement. Cette consonnance prend différents noms selon qu'elle se trouve dans le 2e 3e ou 4e pied ou dans plusieurs pieds à la fois, ce qui est considéré comme plus riche de poésie. Ces mots sont expliqués en leurs lieux, V. அடி —, இணை —, பொழிப்பு —, ஒரூஉ —, மேற்கதுவாய் —, கீழ்க்கதுவாய் —, கூழை —, முற்றுமோனை.

மௌ

மௌ, lettre syllabique composée de ம் ஔ, maou.

*மௌகரியம், (முகரம், ya), diffamation basse plaisanterie.

*மௌகூர்த்தன், (முகூர்த்தம்), astrologue.

*மௌக்கியம், 1° (முக்கியம்), prééminence. 2° (மூகம், ya), mutisme.

*மௌஷ்டை, V. மௌட்டை.

மௌஜே, (arabe), place, village, ville.

மௌஜேவார், (id.), compte détaillé —, recensement —, cadastre de vilage...

*மௌஞ்சி, (முஞ்சம்), ceinture d'un brame faite de 3 cordons de l'herbe முஞ்சம் saccharum spontaneum, l'herbe முஞ்சம் : — பந்தனம் investiture de cette ceinture.

மௌடி, (மோடி), raillerie, plaisanterie, ruse, espèce d'art, — d'enchantement pour cacher ou enlever un trésor.

*மௌட்டியம், (maoudya, மூடன், ya), bêtise, ignorance, folie, fanatisme.

*மௌட்டை, (முஷ்டி, ya), action de se boxer, coup de poing.

*மௌண்டிதம், (முண்டிதம்), un des 32 உபநிஷதம், état d'une tête rasée.

*மௌண்டியம், (முண்டம், ya), calvitie naturelle ou artificielle.

*மௌத்திகம், (முத்தம் perle, ika), perle : மௌத்திகசுத்தி, — ப்பிரசவை huître à perles, mère-perle.

*மௌரசிகன், (முரசம், ikâ), tambourineur.

*மௌர்க்கியம், (மூர்க்கம், ya), stupidité, folie, obstination.

*மௌர்வி, et corr. மௌரவி, (மூர்வை), corde d'arc.

*மௌலன், (மூலம்), homme qui descend de bonne caste.

*மௌலி, (maouli), toupet —, mèche de cheveux, toupet du sommet de la tête des hommes dit குடுமி, chevelure nouée en toupet, longue tresse de cheveux, longue chevelure emmêlée dite சடை, tête, couronne, diadème, terre, caillou ou vin de palmier.

மௌவல், jasmin, — sauvage, — des bois.

*மௌனம், (முனி), silence, vertu spéciale des anachorètes, taciturnité : — ஆயிருக்கச்சொல்லுகிறது dire de garder —, commander le silence ; — மலையைச்சாதிக்கும் le silence résistera à une montagne.

*மௌனி, (id.), silencieux, taciturne, ermite, anachorète, tortue, pl. மோனிகள், மௌனியர் gens silencieux, ermites, anachorètes.

ய

ய், la 11me consonne tamoule dite யகரம், et la 1re des médiales ou இடையினம். Dans le haut tamoul on ajoute இ à bien des mots qui commencent par ய, lorsque le mot précédent finit par une consonne ou un உ qui s'élide. ய் est aussi une lettre euphonique qui s'ajoute aux mots terminés par இ, ஈ, எ, ஏ, ஐ, lorsque le mot

suivant commence par une voyelle.

ய, 1° lettre syllabique composée de ய் et de அ, ya bref. 2° ய en chiffre vaut 10 et précédé d'un autre chiffre, il signifie dizaine ; ainsi சய vaut 4 dizaines ou 40. 3° ய est une lettre médiale ou intercallée qui indique le parfait comme dans போயது ou போயிற்று cela est allé.

*யக்கன், யக்ஷன், (yakcha), Koubêren, Yakchen, espèce de demi-dieu indou au service de Koubêren et gardien de ses jardins et de ses trésors ; *pl.* யக்ஷர் les Yakchers : யக்க —, யக்ஷகருத்தமம் espèce de pâte odoriférante pour oindre le corps; elle se compose de camphre, d'agalloche, de musc, de saffran et de sandal ; — தூபம் résine (en général), térébenthine ; — ரசம் liqueur de Yakchers, — spiritueuse ; — ராசன், — ராட்டு le roi des Yakchers, *i. e.* Koubêren ; — ராட்டுபுரி la capitale du roi des Yakchers dite அளகை ; — ராத்திரி la nuit des Yakchers, *i. e.* le jour de la pleine lune du mois de கார்த்திகை ; alors les Yakchers sont dehors.

*யக்காவாசம் ou யக்ஷாவாசம், (யக்கன், ஆவாசம்), la demeure des Yakchers, *i. e.* le figuier, ficus indica.

*யக்ஷி, யக்ஷிணி, யக்ஷி, யக்ஷிணி, (yakchi ; — ni), Yakchi, femme de Koubêren, fille ou femme de la caste des Yakchers.

*யக்ஞியம், 1° (yadjna), sacrifice, oblation, offrande, chose propre au sacrifice. 2° (yadjniya), le 3me youga ou âge indien dit துவாபரயுகம் : யக்ஞியகருமம் action —, cérémonie de sacrifice, temple ; — சாலை salle —, place du sacrifice, temple ; — சாரம் l'arbre ficus glomerata ; — சித்தி achèvement —, et efficacité d'un sacrifice, obtention de l'objet d'un sacrifice ; — சூத்திரம் le cordon du sacrifice, le cordon bramanique ou le triple cordon (propre aux trois 1res castes); — சிஷ்டம், — சேஷம், — சேடம் restes d'un sacrifice ; — ஸ்தானம் place du sacrifice ; — தேசம் pays des sacrifices, — où les lois des Indous et leurs rites sont en vigueur, la prétendue terre sainte des Indous ; — பசு animal propre au sacrifice, cheval ; — பாத்திரம், — பாசனம் vase de sacrifice; — புருஷன் (surnom de) Vichnou; — பூமி place préparée pour un —, lieu du sacrifice ; — வராகன் le cochon du sacrifice, *i. e.* Vichnou dans son incarnation en porc ; — வாடம் enclos pour un sacrifice.

*யக்ஞியாங்கம், (யக்ஞியம், அங்கம்), partie d'un sacrifice.

*யக்ஞியாந்தம், (*id.* அந்தம்), **fin du sacrifice, sacrifice supplémentaire.**

*யக்ஞியாரி, (அரி), ennemi du sacrifice, Siven, démon.

*யக்ஞியோபவீதம், (*id.* உபவீதம்), *V.* யக்ஞியசூத்திரம்.

*யக்கேசன், யக்கேந்திரன், யக்ஷேசன், யக்ஷேந்திரன், (யக்ஷன், ஈசன், இந்திரன்), *V.* யக்கராசன்.

*யக்ஷன், யக்ஷி, யக்ஷிணி, *V.* யக்கன், யக்ஷி, யக்ஷிணி.

யக்கூரா, la plante அதிவிடையம்.

*யசசு, (yasas), gloire, renommée, louange.

*யசதன், (yadjata), sacrificateur, prêtre officiant à un sacrifice.

*யசத்திரன், (yadjatra), brame qui conserve le feu du sacrifice.

*யசந்தன், (yadjanta), sacrificateur, adorateur.

யசமானன், 1° (yadjamâna), adorateur, celui qui fait faire ou institue un sacrifice et en paie les dépenses, sacrificateur. 2° chef, maître, gouverneur.

*யசனம், (yadjana), offrande d'un —, sacrifice, en offrir un.

*யசாகன், (yadjêka), donateur, bienfaiteur, homme libéral.

*யசி, (adji), sacrificateur.

*யசுசு, யசுரு, — வேதம், யசுர்வேதம், (yadjous, yadjourvêda), le second des 4 vêdas, nommé Yadjourvêda ou Ézourvêda ; il se divise en 2 parties ; l'Ézourvêdam blanc வாசசனேயி Vâdjasanêyi, et le noir தைத்திரியம். Voyez ce mot Le premier, au dire des Indous, fut révélé par le soleil sous la forme d'un cheval dit வாசி, à யாஞ்ஞவற்கியன் disciple de வைசம்பாயனன், lequel, étant au désespoir d'avoir été obligé de dégorger les textes qu'il avait appris, obtint du soleil une nouvelle révélation de ce vêdam.

*யஷ்டி, யட்டி, (yachti), bâton, — pour s'appuyer, — armé de fer, massue, bâton de pavillon, bras, avant-bras, guirlande, — ou collier de perles, réglisse ; — க்கிரகன் qui porte un bâton, une massue ; — மது, — மதுகை réglisse ou racine de l'abrus precatorius ou குன்றி qui en tient lieu.

*யஷ்டிகை, (யஷ்டி, kâ), collier de perles, stage, réglisse, massue, bâton, gourdin.

*யஷ்டிரு, (yachtrou), celui qui fait faire un sacrifice.

*யட்சன்... *V.* யக்ஷன்.

*யதம், (yatr), limite, restriction, modération, répréssion ; யதித்தன், — சித்தா

த்துமா homme modéré, qui modère — domine sa volonté.

*யதா, (yâthâ), comme, selon ainsi, convenable, propre, juste; — கர்த்தவியம், — கருத்தவ்வியம், — கத்தவ்வியம் ce qu'il est juste de faire, toute autorité (de faire...); — கற்பம் selon le commendement; — காமம் selon son plaisir, comme vous voudrez; — காமி indépendant, qui suit sa propre volonté; — காலம் selon le temps, — l'occasion; — க்கிரமம் en ordre, méthodiquement; — சத்தி autant que possible, selon sa force; — சாஸ்திரம் selon les Sâstiras; — சுகம் heureusement; — ஸ்தானம் place convenable; — ஸ்திதம் vérité, vrai, juste, convenable, en détail, minutieusement, tout ce qui est arrivé, dès le commencement; — நியாயம் raisonnablement; — பூருவம், — பூர்வம் en ordre, successivement, autrefois, depuis le commencement, ce qui vient de — depuis l'antiquité; — விதி selon la règle; — விருத்தம் en détail, d'une manière circonstancielle.

*யதாகாரம், (yata *modéré*, ஆகாரம்), tempérance —, mortification dans la nourriture.

*யதாஸ்து, (யதா, அஸ்து), qu'il soit entièrement ainsi.

*யதாத்துமா, யதாத்துமாவான், (id. ஆத்துமா, van), celui qui a subjugné son esprit et ses facultés.

*யதார்த்தம், (யதா, அர்த்தம்), vérité, exactitude, justesse, convenance, empressement, exactement, convenablement, selon le sens.

*யதாவகாசம், யதாவசரம், (id. அவகாசம், அவசரம்), selon l'opportunité, — ses facultés, — la nécessité.

*யதி, (yati), modération, retenue, répression, restriction, repos, pause (dans la poésie, dans la lecture, ou en battant la mesure...), la règle des parties, une des 10 règles pour garder la mesure en musique, union, consonnance ou allitération dite மோனை, sage, முனி ou anachorète, richi, celui dont les passions sont subjuguées, le richi Yadi, religieux mendiant, principalement de la secte des Djaïnas, veuve; யதிபாத்திரம் vase pour demander l'aumône.

*யதினி, (yatini), veuve.

*யதீசுரன், (யதி, ஈசுரன்), Sanniyasi, excellent anachorète ou supérieur d'anachorètes.

*யது, (yadou), Yadou fils aîné du roi யயாதி, le 5me de la dinastie lunaire. Yadou régna à l'ouest de la Djamna ou யமுனை aux environs de மதுரை et fut un des ancêtres de Krichna; son royaume prit le même nom et ses descendants s'appelèrent யாதவர்: — குலேசன், (குலம், ஈசன் — நாதன் le prétendu seigneur de la race de Yadou, *i. e.* Krichnen; — தானன் (dhâna, *qui soutient*), Karichna.

யதெந்து, quoi? quelle chose? qui?

*யதேச்சை, யதேஷ்டம், (யதா, இச்சை இஷ்டம்), liberté, volonté, selon son plaisir: யதேஷ்டசாரி l'être qui va où il veut, *i. e.* l'oiseau.

*யதேந்திரியம், (யதம், இந்திரியம்), chasteté, — intègre, répression de ses sens.

*யத்தனம், யத்தினம், (yatna), effort, énergie, persévérance, instrument, moyen, dessein, *V.* எத்தனம்.

*யந்திரம், (yantra), machine, moulin à l'huile, meule à moudre le blé, machine pour séparer le côton de sa graine, mécanique, diagramme ou cercle magique, morceau de bois que l'on frotte sur un autre pour faire du feu, tison, char, sens, *V.* எந்திரம்: யந்திரகம் moulin à huile, machine, mécanique manifacture; — கோலம் pois, — commun; — சாஸ்திரம், — நூல், — வித்தை science des machines, la mécanique; — தாபனம் érection d'une machine, tracer des cercles magiques; — பந்தம் mécanisme; — பேஷணி, — பேடணி moulin —, meule à moudre le blé; வித்தகன் mécanicien.

*யந்திரகம், (யந்திரம், ka), tour à tourner.

*யந்திரகை, (id. kâ), belle-sœur, sœur cadette de la femme.

*யந்திராசாரியன், யந்திராப்பியாசி, (யந்திரம், ஆசாரியன், அப்பியாசி), mécanicien

*யந்திராப்பியாசநூல், id. அப்பியாசம், traité de —, la mécanique.

*யந்திரு, (yantrou), gouverneur, celui qui dirige, qui réprime, palefrenier, cocher, cornac.

*யம, *obl de* யமம் *et de* யமன்.

*யமகம், (yamaka), espèce de rhythme, — d'allitération ou répétition de mots ou de syllabes semblables, mais avec un sens différent, au commencement, au milieu ou à la fin de chaque vers d'une strophe qui a cette répétition, couple d'objets semblables

*யமதக்கினி, (*P.* சமதக்கினி), Djamadagni, célèbre mouni, père du 1er Râmen, Parasourama son fils.

*யமம், (yama), retenue, répression, — de ses sens, contrainte, contrôle, cessa-

non, fin, observance religieuse, pénitence, purification, accomplissement d'actes qui purifient de toute impureté, un des 5 actes de vertus qui, selon les Indous, constituent un homme pur (*i. e.* s'abstenir de violence ou d'injure, patience à son gourou et observance des cérémonies purifiantes), un des பஞ்சகிருத்தியம், fête, un des 18 codes de lois, corbeau, la planète Saturne, paire, couple.

*யமளம், (yamala), paire, couple.

*யமளா, (yamalâ), violent hoquet.

*யமனிகை (yamanikâ), paravent en toile autour d'une tente.

*யமன், (yama), Yamen, prétendu fils du soleil et frère du fleuve Djamna ou யமுனை, gardien du côté du sud et censé dieu des enfers. c'est le même que எமன், *V.* ce mot : — ஆயுதம் les armes de Yamen, ce sont le கணிச்சி ou la hache, le trident, le தண்டு ou massue et le பாசம் ou nœud coulant ; — வாகி sa monture, le buffle ; யமகாளிந்தி Sandjnyâ, prétendue femme du soleil mère de யமன் et du fleuve காளிந்தி ou யமுனை, le fleuve சாயுநதி ; — கிங்கரன் le ministre ou serviteur de Yamen ; — கீடம் ver de terre ; — சபம் (சபை) la cour ou le tribunal de Yamen ; — சுவசிரு, (savasrou *soeur*), la sœur de Yamen, la rivière யமுனை ou Djamna ; — தூதகன், (தூதன், ka), le messager de Yamen, corbeau : — தூதன் le messager de Yamen, esprit infernal qui, au dire des Indous, amène les âmes à son tribunal et puis les conduit à leur destination finale, une des dents venimeuses des serpents ; — தூதி l'ambassadrice de Yamen, une dent venimeuse des serpents ; — தேவதை la 2e constellation lunaire dite பரணி ; — பகினி *V.* யமசுவசிரு ; — ப்பிரியம் les délices de Yamen, le figuier indien, ficus indica : — புரம் la ville de Yamen ; — ரதம், — வாகனம் le char —, la monture de Yamen, *i. e.* le buffle ; — ராட்டு le prétendu roi Yamen ; — விரதம் prétendue imitation de Yamen, punir les offenses —, juger ou régner sans partialité ni préjugé.

*யமாந்தகன், (யமன், அந்தகன்), le meurtrier de Yamen, *i. e.* Siven, qui le tua, lorsqu'il voulait enlever le fils de மார்க்கண்டேயன். et qui le ressuscita ensuite, au dire des Indous.

யமானுஷ்டிப்பு, (*id.* அனுஷ்டிப்பு), observation de la prétendue justice de Yamen, impartialité.

*யமி, (யமம், i), sage, mouni, homme modeste, qui a subjugué ses sens.

*யமுனு, *obl. de* யமுனை : — சனகன் le prétendu père de la Djamna, *i. e.* le soleil ou Soûreiu : — நதி la Djamana : — ப்பிராதிரு le frère de la Djamna, *i. e.* Yamen.

*யமுனை, (yamounâ), la rivière Djamna, un des சத்தநதி ou 7 fleuves sacrés des Indous, qui prend sa source au sud de l'Himalaya, au nord-ouest de la source du Gange, passe à Délhi, à Agra, et après une course de 378 milles se jette dans le Gange à Allahabâd. En mythologie, c'est la fille du soleil et la sœur de Yamen.

*யயாதி, (yayâti), le 5me monarque de la dynastie lunaire ou de la race des Kourous.

*யயி, (yayi), route, Siven.

*யயு, (yayou, cheval, — propre au sacrifice அசுவமேதம், — de ce sacrifice.

*யவகம், (யவம், ka), orge.

*யவகாரி, (யவகம், அரி), l'ennemi de l'orge, Krichna.

*யவசம், 1o (yavasa), pré, gazon. 2o (யவம், சம்), salpêtre.

*யவக்ஷாரம், யவட்சாரம், (யவம்), nitrate de potasse ou salpêtre, nitre.

*யவம் (yava), orge, mesure d'un grain d'orge égal à 6 grains de moutarde, vélocité, lentille convexe des 2 côtés, riz ou nellou : யவக்ஷோதம், (kchôda *poudre*), farine d'orge ; — குகம் salpêtre ; — சுரம் liqueur d'orge, — spiritueuse faite d'orge *i. e.* bière ; — நாலம், (நாளம்), l'herbe andropogon ou holcus bicolor, chaume — tige d'orge, *ou* — நாலசம், (சம்) ; salpêtre ; — பலம் bambou, spicanard ou nard indien, oignon ; — மத்தியம் espèce de pénitence qui consiste à diminuer graduellement la nourriture pendant la 2e quinzaine lunaire, à jeuner le jour de la nouvelle lune et à augmenter la nourriture peu à peu jusqu'à la pleine lune ; — மயம் fait d'orge ; — ஷாரம் salpêtre.

*யவனம், (yavana), vélocité, cheval léger, un des 56 pays de la géographie indienne, pays de Yavan père des Grecs, peut-être le pays des Afghans, (et plus probablement) la Bactriane où ont régné des rois grecs, l'Ionie ou la Grèce, (dans les écrivains modernes c'est) l'Arabie.

*யவனா (*id.*) les Yavanas ou descendants de Yavan, les Grecs, les Mahométans envahisseurs de l'Inde, les Sonaguers, la caste la plus basse des Mahométans, étrangers, barbares, artisans, sculpteurs, graveurs, peintres : யவனப்பிரியம் poivre noir.

*யவனாரி, (யவனர், அரி), l'ennemi des Yavanas, *i. e.* Krichna.

*யவனாசாரியன், (யவனர், ஆசாரியன்), le docteur grec, probablement Ptolémée, qui est cité souvent par les anciens astronomes indiens; ce qui donne à croire qu'ils ont reçu l'astronomie des Grecs.

*யவனி, (yavani), femmes de la race des Yavanas.

*யவனிகை, P. யமனிகை.

*யவனேஷ்டம், (யவனர், இஷ்டம்), plomb, ail, oignon.

*யவாக்கிரசம், (யவம், அக்கிரம், சம்), salpêtre.

*யவாசம், (yavâsa), l'ortie dite சிறுகாஞ்சொறி. la fleur hedysarum alhagi.

*யவிஷ்டன், யவிஷ்டகன், (yavichta, ka) le plus jeune, frère cadet.

*யவ்வனம், P. யௌவனம், jeunesse.

யா

*யா, 1° lettre syllabique composée de ய் et de ஆ, yâ long. 2° P. யாவை, quelles choses? Pour décliner யா, on ajoute le வ enphonique et le அற்றுச்சாரியை, Ex. யாவற்றின், யாவற்றிற்கு, யாவற்றை, யாவற்றுல், யாவற்றில், யாவற்றோடு: யாகாவாராயினுநாகாக்க quand on ne garderait aucune autre chose, qu'on garde au moins sa langue. 3° particule explétive. Ex யாபன்னிருவர்மாணாக்கரகஸ்தியனார்க்கு les 12 disciples d'Agastyen. 4° nom d'un arbre. 5° imp. de யாக்கிறது.

*யாகம், (yâga), sacrifice, oblation: யாகம்-ரு les 5 principales espèces de sacrifices des Indous, V, பஞ்சமகாயக்கியம்; யாகம் உக les 21 espèces de sacrifices de leur culte idolâtrique; en voici les noms: அக்கினிட்டோமம், அத்தியக்கினிட்டோமம், உகத்தியம், சோடசி. 5° வாசபேயம், அதிராத்திரம், அபத்தோரியாமம், அக்கினியாதேயம், அக்கினிகோத்திரம். 10° தரிசபூரணமாசம், சாதுர்மாசியம், நிருடபசுபந்தம், அக்கிரயணம், சௌத்திராமணி. 15° அட்டகை, பார்வணம், சிராத்தம், சிராவணி, ஆக்கிரகாயணி. 20° சைத்திரி, ஆசுவயுசி; யாககுண்டம் fosse en terre pour recevoir le feu du sacrifice (ஓமம் ou de quelqu'autre); — சாலை place —, salle du sacrifice: — சேனன், (சேனை), nom d'un roi; — த்தம்பம், — ஸ்தம்பம் colonne du sacrifice; — த்திரவியம், — ப்பொருள் objets nécessaires aux sacrifices; — பதி le chefs ou président du sacrifice, Yâgabadi, nom d'un roi regardé comme une des 15 incarnations inférieures de Vichnou; — பத்தினி, — பன்னி la célèbre Draoupadi ou துரோபதை; — பாகம் part du sacrifice; — போசனர் ceux qui sont censés vivre de sacrifices, les dieux indous.

யாகாதிக்கிரதுக்கள், (யாகம், ஆதி), adoration ou cérémonie qui commence par un sacrifice.

*யாகாதிபதி, V. இயாகாதிபதி.

*யாகுவம், (yahva), sacrifice, prière, V. சாவகம்.

யாக்கியவல்க்கியம், யாக்கியவற்கியம், un des 32 உபநிஷதம், un des 18 codes de lois indiennes composé par:

*யாக்கியவற்கியன், (yâdjnavalkya), célèbre mouni, auteur d'un code de loi, et qui le premier enseigna la partie blanche de l'Ézourvêda, qui au dire des Indous, lui avait été rélévée par le soleil sous la forme d'un cheval.

யாக்கிறது, யாத்தேன், யாப்பேன், யா, யாக்க, v. a, யாக்குதல், n. v. lier, attacher.

*யாக்கை, n. v. du préc. lien, attache, bande, le corps (composé de fibres et de filaments): யாக்கைக்குக்குற்றம்-மஅ les 18 défauts du corps V. அஷ்டாதசகுணம்.

யாங்கணம், யாங்கன், யாங்ஙனம், (யா) où? comment? en quel lieu? de quelle manière?

யாங்கன், V. யாம்.

யாங்கு, (யா), où? dans quelle place? (il marque le doute sur la place).

*யாசகம், 1° (yâtchaka), mendicité, action de mendier, quête. 2° (yâdjaka), éléphant royal, — en rut. — furieux: — பன்னுகிறது, V. யாசிக்கிறது.

*யாசகன், pl. யாசகர், 1° (yâtchaka), mendiant, quête. 2° (yâdjaka), prêtre officiant, brame qui dirige un sacrifice.

*யாசமானம், (yâtchamâna), mendicité, sollicitation.

*யாசம், (yâdja), riz cuit, nourriture.

*யாசனகன், (யாசனை, ka), mendiant.

*யாசனம், (yâdjana), faire offrir un —, conduite d'un sacrifice, fente.

யாசனை, (yâtchanâ), aumône, mendicité.

யாசி, 1° (yâdji), sacrificateur. 2° imp. de

*யாசிக்கிறது, சித்தேன், சிப்பேன், சி, சிக்க, v. a. யாசித்தல், n. v. (யாசிதம்), mendier, demander, solliciter, chercher, ramasser des aumônes pour quelque but particulier.

*யாசிதம், (yâchita), sollicitation, demande, mendicité, quête.

*யாச்சியம், (yâdjya), chose propre au sacrifice, présent pour avoir sacrifié, honoraire de sacrifice.

*யாச்சியன், (யாச்சியம்), sacrificateur, personne pour qui on sacrifie.

*யாஷ்டிகன், (யாஷ்டி, ika), guerrier armé d'une massue.

*யாஞ்ஞவற்கியம், யாஞ்ஞவற்கியன்..., V. யாக்கியவற்கியம்...

*யாஞ்ஞிகன், (yadjnika, sacrificateur, instituteur de sacrifice, prêtre officiant

*யாஞ்ஞிக்கியம், (id. ya), sacrifice, cérémonie du sacrifice.

யாடு, P. ஆடு, brebis, chèvre.

யாணர், 1° beauté, bien, nouveauté, fertilité, fécondité, prospérité. 2° charpentiers, tailleurs de pierres, architectes.

யாண்டு, 1° (யா), où? (mot de doute), quand? 2° P. ஆண்டு, année, temps.

யாண்டை, (யா), où? quelle place?

*யாதசாம்நாதன், யாதசாம்பதி, (yâdasâm), des animaux aquatiques. roi des animaux aquatiques, i. e. Varounen.

*யாதசு, (yâdas). animal aquatique.

*யாதஸ்து, யாதாஸ்து, (persan), note, mémorandum, mémoire.

*யாதபதி, (யாதசு, பதி), l'océan, V. யாதசாம்பதி.

*யாதம், (yâta), action de conduire les éléphants avec un croc, V. இயாதம். 2° (yâdas), animal aquatique: யாத நசன் l'océan, Varounen, 3° P. யாதவம்.

*யாதவம், (yâdava), troupeau de bétail, — de vaches.

*யாதவன். pl. யாதவர், (ic. de யது), descendant de Yadou, Krichnen, berger.

*யாதவி, fém. du préc. Dourgâ ou Oumei.

யாதவம் radeau, bateau, navire, vase de bois.

*யாதன, pbl. de யாதனை: — சரீரம் corps passible, — capable de souffrir (dans un état futur, quoique subtil et indestructible), V. புரியட்டகாயம்.

*யாதனை, (yâtanâ), peine, affliction, agonie, douleur, — aiguë, châtiment, punition de l'autre vie, au dire des Indous infligée par Yamen et ses ministres), souffrances incessantes de l'enfer (mais qui ne tuent pas.)

யாதி, persan, yâd), mémoire, réflexion méditation, — profonde: — முற்றினல்வி யாதி trop d'application d'esprit cause la maladie.

*யாதிரு, (yâtrou), conducteur de char, belle-sœur, femme du frère du mari.

*யாது, 1° (yâtou qui va). revenant, le temps, voyageur, ou யாதுதானவன், — தானன், (dhâna qui a), malin esprit, démon, lutin, diablotin, géant. 2° யாது (யா) quoi? quelle chose? (pronom interr. et expression de doute), caillou ou vin de palmier: யாதாகிலுமொன்று une chose quelconque: யாதாமொருவன், யாதொருவன் quelqu'un, qui que ce soit; யாதானும் ou யாதாயினும், யாதென்கிலும் ou யாதேனும், quelque chose, qui que ce soit; யாதினுக்குங்கடை la fin —, le dernier de tout; யாதுக்காக pourquoi? யாதெனில், யாதென்றால் si vous demandez ce que c'est, c'est-à dire, à savoir; யாதெனினும் quoi que ce soit; யாதொருபொருள், யாதொன்றாகிலும், யாதொன்று quelque chose, une chose quelconque; யாதோ quoi? quelle chose? qu'est-ce? (espression de doute).

*யாதோநிவாசம், (யாதசு, நிவாசம்) eau, séjour des bêtes aquatiques.

யாத்தல், n. v. de யாக்கிறது.

*யாத்தியன், (yâtya), esprit infernal, damné.

*யாத்திரா, odl. de யாத்திரை: — காரணம் départ pour un voyage, passe-temps; — ப்பிரசங்கம் discours de —, voyage, accomplissement d'un pélerinage.

*யாத்திரிகம், (யாத்திரை, ika), provisions de voyage.

*யாத்திரிகன், (id), voyageur, pélerin.

*யாத்திரை, (yâtrâ), pélerinage, marche, voyage, — par mer, traversée, fête, — avec procession de chars d'idoles, marche d'une armée pour l'attaque, usage, coutume, passe-temps, espèce d'amusement dramatique, danse, moyen, expédient கப்பல் — voyage sur mer, traversée; தரை — voyage par terre, — en suivant le rivage; காசி — pélerinage à Kâsi; — க்காவி vêtement jaune de pélerin, que portent ceux qui font un pélerinage; — பண்ணுகிறது faire un voyage, un pélerinage; தேகயாத்திரைக்குப்போகிறது chercher quelque moyen de subsistance.

யாத்திரோற்சவம், (யாத்திரை, உற்சவம்) fête publique avec procession extérieure.

*யாபனம், (yâpana), passe-temps, retard, lambiner, renoncement, rejet, expulsion, allègement.

யாப்பதிகாரம், யாப்பிலக்கணம், (யாப்பு அதிகாரம், இலக்கணம்), partie de la grammaire tamoule qui traite — chapitre —, traité de la prosodie ou de la versification

யாப்பருங்கலம், (id அருங்கலம்), nom d'un traité de versification.

யாப்பர், (யாப்பு), amis, gens unis ensemble.

*யாப்பியம், (yâpya), pauvreté, bassesse passe-temps, allègement (en médecine): யாப்பியயானம் litière, palanquin.

யாப்பு, n. v. de யாக்கிறது, lien, attache, poème, poésie (qui lie les mots ensemble).

*யாமம், (yêma), veille, 8me partie du jour, veille —, espace de 3 heures, nuit, minuit, temps de la nuit, intervalle de 10 heures du soir à 2 heures du matin, le séjour prétendu de Yamen, i. e. le sud, tambour (qu'on bat avec une baguette et non avec la main): யாமகோஷம், — கோடம் ce qui crie la nuit), V. நாழிகைவட்டம்; — கோலை cloche ou plaque de métal pour sonner les heures; — நாளி, (நாழி), plaque de métal ou tambour pour marquer les heures; — பதி, V. யாமினிபதி.

*யாமவதி, (யாமம், வதி), la nuit.

*யாமளம், (yâmala), paire, couple, jeunesse, vert, couleur verte.

யாமளை, (les fameuses) Kâli, Parvadi.

*யாமி, (yâmi), nuit, sud, sœur, femme chaste, vertueuse, fille, bru.

*யாமிகன், (யாமி, ga qui va), homme qui fait la patrouille, qui déguisé visite une ville la nuit.

*யாமிகை, (id. ko), nuit.

*யாமியம், (yâmya), sud, sandal, un des 18 codes de lois.

*யாமியன், (id.), le mouni Agastyen.

*யாமியாயனம், (யாமியம், அயனம்), marche du soleil au sud de la ligne.

*யாமியை, (yâmyâ), nuit, sud, la 2me constellation dite பரணி.

யாமிருகம், 1o une des 10 espèces de drames. 2o (யா), quel animal?

*யாமினி, (yâmini), nuit; — பதி la reine de la nuit, i. e. la lune.

*யாமினியம், (யாமி), le sud.

*யாமிரன், (yâmira), la lune.

*யாமிரை, (yâmirâ), la nuit.

யாமுகம், (யா), quelle face? toutes les faces ou phases (d'une affaire), délibération.

*யாமுனம், (yâmouna), antimoine, sulfate d'antimoine (pour noircir les paupières.

*யாமுனேஷ்டகம், யாமுனேட்டகம், (yâmounêchtaka), plomb.

*யாமேயன், (yâmêya), neveu, fils de sa sœur.

*யாமை, P. யாமியை

யாம், யாங்கள், pl de யான், nous; *à l'oblique il se change en* எம், *d'où* எமது, எமக்கு..., எங்கள், எங்களது, எங்களுக்கு...

யாரி, porte, ennemi, adversaire.

யார், 1o *pro. interr. sing. et pl.* qui? lequel, lesquels? யாரும், tous, tout le monde... யாராகிலும், யாரெனினும், யாரென்றாலும் qui que se soit. 2o la plante நத்தைச்சூரி.

யார்பதும், la plante வாலுளுவை.

யாலம், l'arbre ஆச்சா, bois noir.

*யாவகம், (யாவம், ka), orge, — moitié mûre, — sans barbe, riz forcé, phaséole, dolic, espèce de pois, gomme-laque

*யாவசூகம், (யவ, சூகம்), nitre, salpêtre.

*யாவச்சக்தியம், (yâvat, சக்தியம்), autant que possible, de tout son pouvoir.

*யாவச்சீவம், (*id.* சீவம்), pour la vie, aussi long que la vie, tout ce qui regarde cette vie, — les biens, le corps et la vie: அவனுடையயாவச்சீவமுமறிந்திருக்கிறேன் je connais tout ce qui le concerne (ses affaires, ses secrets...).

யாவணம், 20000 noix d'arec.

*யாவத்தும், (yâvat, உம்), autant que, aussi long que, aussi loin que.

*யாவம், 1o (yâva), ce qui regarde l'orge, gomme — laque. 2o *ou* யாவத்தீவு l'île de Yava ou Java.

யாவர், *pl. m. f.* (யா), qui? quelles gens? யாவரும் tous, — ensemble, tout le monde.

யாவள், *f.* (*id.*), qui? laquelle? quelle femme?

யாவன், *m.* (*id.*), qui? lequel? quel homme?

யாவும், (யா, உம்), tout, la totalité, toutes les choses.

யாவை, *pl. n.* quelles choses? யாவையும் tout, toutes les, —, toutes choses. *gér.* யாவற்றின், *dat.* யாவற்றுக்கு *acc.* யாவற்றை ..

யாழ, particule explétive de la seconde personne: கேபசெய்வினைமருங்கிற்செலவமர்ந்தியாழ நின்கைபுனைவல்விலுஞாணுதியே,, tu as accompli avec ordre l'œuvre que tu fais en employant la corde de ton arc orné

யாழல், termite ou fourmi blanche.

யாழோர், (யாழ்) ceux qui jouent de la guitare, les காந்தருவர் ou musiciens célestes (des fables indoues): — கூட்டம் troupe de musiciens, troupe —, mariage de காந்தருவர், mariage clandestin.

யாழ், guitare, luth, la 1re constellation dite அசுபதி, la 6e dite திருவாதிரை, le signe des Gémeaux, hibou, vague d'un tournant d'eau; — த்திறம் différence —, espèce de luth; — நரம்பு corde de luth; — ப்

பாணம் le chant du luth, la ville de Jaffna (dans l'île de Ceylan); — ப்பாணத்தீவு l'île de Jaffna, l'île de Ceylan; — ப்பாணர் habitants de Jaffna, joueurs de luth; — மூரி espèce de vers; — வகை-ச les 4 espèces de luth dits பேரியாழ், சகோடயாழ், மகரயாழ், செங்கோட்டியாழ், les luths propres aux 4 espèces de terrains dits குறிஞ்சி, நெய்தல், பாலை, மருதம், (cette dernière division paraît incomplète; car elle omet les முல்லை qui a aussi sont, luth); — வல்லோர் habiles joueurs de luth, prétendus musiciens célestes dits காந்தருவர்; — வாசிக்கிறது jouer du luth; — வாசித்தல் action de jouer du luth, c'est une des 5 actions manuelles dites கைத்தொழில்.

யாளி, lion, le signe du Lion, espèce d'animal fabuleux tenant du lion et de l'éléphant, peut-être le rhinocéros ou le mammouth, instrument pour lancer de l'eau aux voiles des navires: — யானை lion à trompe d'éléphant, l'animal fabuleux யாளி; — யூர்தி celle qui a un lion ou le Yâli pour monture, *i. e.* Kâli ou Dourgâ.

யாறு, *P.* ஆறு, rivière: *gén.* யாற்றின், *obl.* யாற்று.

யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோள், *V.* ஆற்றுநீர்ப்பொருள்கோள்.

*யானம், 1° (yâna), véhicule, moyen de transport, *(v. g.)*, charrette, litière, palanquin, cheval, éléphant.., navire, marche, — à l'ennemi. 2° chambre, appartement, caillou ou jus de cocotier... fermenté: யானசுவாமி maître d'un véhicule; — பாத்திரம் navire, bateau; — முகம் devant d'une voiture, le timon.

யானை, éléphant, c'est une des marques de la royauté et signe de Koubêren gardien du nord: — கட்டக்கயிறு தானெடுத்துக்கொடுக்கும் l'éléphant ramasse et donne lui même la corde qui sert à le lier, (proverbe pour dire: donner des armes contre soi; — கட்டுந்தறி *V.* யானைத்தம்பம்; — க்கச்சை corde du cou d'un éléphant, sangle d'éléphant; — க்கண் œil d'éléphant, tache sur les feuille ou les fruits; — க்கடைக்கண் coin extérieur de l'œil d'un éléphant; — க்கதுப்பு mâchoire —, joue —, tempes d'éléphant; — க்கம்பம், *V.* யானைத்தம்பம்; — க்கழுத்து cou d'éléphant; — க்கழுத்துக்கயிறு corde du cou de l'éléphant; — க்கள்ளிமுளையான் la plante எருமையான்; — க்கற்றலை le poisson johnius aneus; — க்கற்றாழை espèce d'aloès à haute tige; — க்கன்று petit d'éléphant, jeune éléphant: — க்காசு pièce de monnaie —, caches qui porte l'empreinte d'un éléphant; — க்காரன் maître —, conducteur d'éléphant, cornac; — க்காலை enclos d'éléphants, — où on les renferme et où on les lâche; — க்கால் pied d'éléphant, éléphantiasis, tuyau pour conduire en bas l'eau d'une terrasse ou d'un toit; — க்குட்டி jeune éléphant; — க்கூடம் étable à éléphants; — க்கூட்டம் troupe d'éléphants; — க்கூட்டத்துத்தலையானை le 1er d'une troupe d'éléphants; — க்கொசு, — க்கொசுகு, *litt.* moustique d'éléphant, gros moustique; — க்கொப்பம் trappe —, fosse pour prendre les éléphants; — க்கொம்பு défense d'éléphant; — க்கொம்பிற்பூண் pommeau —, ornement qu'on met aux défenses des éléphants; — ச்சங்கிலி chaîne d'éléphant, — qui sert à lui lier un pied; — ச்சப்பரம் siège placé sur un éléphant (mais sans pavillon); — ச்சாவு place où dorment les éléphants, *ou* — ச்சாலை étable à éléphants, allée qui leur sert d'étable; — ச்சீரகம் cumin d'éléphant, la plante veronia; — ஸ்தம்பம், *V.* யானைத்தம்பம்; — செல்வழி trace —, tentier —, route d'éléphants; — ச்செவி oreille d'éléphant; — தலைபெறும்புகடை depuis l'éléphant jusqu'à la fourmi; — திரியுங்காடு forêt où il y a des éléphants; — துயிலிடம் lieu où dorment les éléphants; — த்தடிப்பு, — த்தடிச்சல் la plante புளிநறளை; — த்தண்டம் sentier d'éléphants, — écarté qu'ils fréquentent; — த்தந்தம் défense —, dent d'éléphants, ivoire; — த்தம்பம், — த்தறி pieu —, poteau auquel on attache les éléphants; — த்திசை le côté de l'éléphant, *i. e.* le nord (où les payens placent un éléphant); — த்திப்பிலி grosse espèce de poivre long; — த்திரள் troupe d'éléphants; — த்துதிக்கை, — துய்க்கை trompe d'éléphant; — த்தோட்டி croc de cornac, — pour conduire les éléphants; — நெருஞ்சில் la grande espèce de நெருஞ்சி, la plante pedalium murex; — நோய் maladie —, fièvre d'éléphants; — படுகுழி fosse pour prendre les éléphants; — ப்பட்டம் fronteau d'éléphants, plaque qu'on leur met pour ornement sur le front; — ப்பத்தாக barque à éléphant, grande barque; — ப்பந்தி ligne ou rangée d'éléphants; — ப்பல் dent d'éléphant, ivoire; — ப்பாகன் cornac, conducteur —, maître d'éléphant; — ப்பிச்சான் la plante புளிநறளை; — ப்பின்கால் pied de derrière de l'éléphant; — ப்புளுகன் grand menteur, qui dit des mensonges gros comme un éléphant, — ப்பெருங்காயம் assa-fetida d'éléphant, — employé comme remède pour

les éléphants; — மஞ்சள் grande espèce de safran; — பட்டம் petit —, jeune éléphant — மணி cloche attachée au cou d'un éléphant; — மதம் ardeur vénérienne —, rut de l'éléphant; — மதப்பாய்சுவடு trace du mucus qui sort des temps de l'éléphant en rut; — மத்தகம் tête d'éléphant, protubérance sur la tête de l'éléphant; — மாவுத்தன் cornac, conducteur d'éléphant; — மாருடி, — மாறி grand filou, filou qui triche dans la vente des éléphants et en substitue un mauvais pour un bon; — மீன் énorme poisson, baleine ou l'éléphant de mer; — மீனைவிழுங்குமீன் poisson qui dévore la baleine ou l'éléphant de mer; — முகத்தான், — முகன், — முகவன் celui qui a une tête d'éléphant, *i. e.* Poulléyar ou Vinâyaguen: — முகவற்கிளையோன் le frère cadet de Poulléyar *i. e.* Virapattiren; — முகபடாம் fronteau d'éléphant, toile dont on orne le front des éléphants; — முன்கால் pied de devant de l'éléphant; — மேற்றவிசு siège placé ou qu'on place sur un éléphant; — யங்குசம் croc de cornac, — pour conduire un éléphant; — யிருஞ்சி aigle capable d'enlever un éléphant; — énorme, fabuleux et à deux têtes; — யுண்குருகு l'oiseau qui, dit-on, mange l'éléphant, *V.* சக்கரவாகம்; — யுண்ணுமுணவு ce que mange —, la nourriture de l'éléphant; — யுமானையுமுரஞ்ச நடுவே கொசுகுநசுக்கும் lorsque 2 éléphants se frottent l'un contre l'autre, le moucheron pris au milieu d'eux sera écrasé, la collision des princes cause la mort de leurs sujets; — யுரித்தோன் celui qui a écorché ou éléphant, Siven; — யேற்றம் connaissance des marques —, montée d'un éléphant, *V.* கசபரிக்ஷை; — வணங்கி la plante தேட்கொடுக்கி; — வால் queue d'éléphant: — வாழை banane d'éléphant, grosse banane; — விச்சுளி orfraie, espèce d'aigle; — வீரன் guerrier monté sur un éléphant; — வீரிடுகிறது l'éléphant crier, யானையைப்பழக்குவிக்கிறது dresser —, exercer les éléphants; — ப்பாகன்தட்டுமோசை le cri de அப்புது, mot dont le sert le cornac pour gourmander et mener l'éléphant; — விழுங்குமீன் le poisson திமிங்கிலம் capable, au dire des Indous, de dévorer l'éléphant.

யு

யு, lettre syllabique composée de ய் et de உ, you bref.

*யுகந்தரம், (யுகம், dhara *qui soutient*), timon (de charrette, de charrue... auquel on attache le joug), nom d'une montagne, un des 56 pays de la géographie indienne.

*யுகம், 1° (youga), paire, couple, deux, — choses, joug, âge du monde, période de temps, lustre ou espace de 5 ans, mesure ÷, longueur de 4 coudées. 2° terre: யுகம்-௪ les 4 âges du monde nommés கிரேதாயுகம், திரேதாயுகம், துவாபரயுகம் et கலியுகம், dont les durées respectives, selon les Indous, sont de 1728000, 1896000, 864000, et 432000 années sidérables ou 4800, 3600, 2400, et 1200 années des dieux indous. Le total des 4 யுகம் ou d'un மகாயுகம் est de 4320000 années sidérales ou 12000 années divines. 71 மகாயுகம் font 306, 720,000 années sidérales, ou 852000 années divines, et en y joignant un சந்தி ou intervalle égal au கிரேதாயுகம் on a 308448000 années sidérales ou 856800 années divines; c'est ce qu'on nomme un மனுவந்தரம் ou règne d'un Manou. Le règne des 14 Manous est, d'après ce calcul, de 4318272000 années sidérales et en y joignant un சந்தி ou intervalle égal au கிரேதாயுகம், on a 4, 320, 000,000 années sidérales ou 12,000,000 d'années divines. C'est ce qu'on appelle un kalpa கற்பம் ou un jour de Brama. Cette période de 4,320,000,000 est selon quelques-un, une période astronomique, partant du moment où toutes les planètes connues des Indiens, avec leurs nœuds et leurs absides, se trouvaient en conjonction dans le signe du Bélier, jusqu'au moment où elles s'y retrouveront encore. Mais on peut remarquer que la durée du kaliyougau étant de 432000 ans, en la multipliant par 10, on a le மகாயுகம்; et en la multipliant par 10000 on a le கற்பம் De plus si on réduit en minutes, c'est à-dire si on multiplie par 60 les 360 degrés de l'écliptique, on a le chiffre 21600; et en multipliant ce nombre par 80,60,40 et 20 on a 1728000, 1296000, 864000, 432000 qui son exactement les chiffres des années sidérales des 4 yougas susdits. On peut voir aussi qu'en années divines ces nombres sont 4, 3, 2, 1 multiplier chacun par 1200, toujours en nombres ronds; ce qui montre que ce ne sont point des nombres astronomiques de conjonctions de planètes, mais des nombres pris à plaisir, pour

former de longues périodes et éblouir les yeux des ignorants. C'est ainsi qu'avec des fables et des calculs forgés à plaisir le bramanisme s'est donné un air d'antiquité incomparable, qui a séduit même quelques savants à préjugés anticatholiques. Mais tout cet échaffaudage s'écroule dès qu'on en sonde tant soit peu les bases. Celles qu'assigne à ces nombres le dictionnaire des Religions ne sont pas moins arbitraires et dénués de fondement que celles que l'on vient de voir, et sont encore moins astronomiques: யுகநீலகம் cheville du joug; — க்ஷயம் destruction du monde — தருமம் conduite —, devoirs propres au temps ou யுகம் dans lequel on vit; — பத்திரம், — பத்திரகம் ébène des montagnes, bauhinia variegata; — பிரளயம் déluge qui arrive, selon, les Indous, à la fin d'un யுகம், *i. e.* de chacun de leurs âges susdits, *ou* — முடிவு fin du monde, — d'un yougam ou d'un âge; — வத்திரகம், *V.* யுகபத்திரகம்.

*யுகளம், யுகளி, (yougala), paires, couple, deux.

*யுகாதி, (யுகம், ஆதி), le principe des âges, *i. e.* Dieu, (et à tort), Arouguen, le commencement de l'année: — பண்டிகை fête du commencement de l'année.

*யுகாந்தம், (*id.* அந்தம்), fin d'un âge, — du monde, destruction de l'univers; யுகாந்தபந்து ami véritable, — dont l'amitié dure jusqu'à la fin du monde.

*யுகாம்சகம், (*id.* அம்சம் *partie*, ka), année.

*யுக்தம், யுக்தி, *V.* யுத்தம், யுத்தி.

*யுக்மம், யுக்மகம், (yougma, — ka), paire, couple.

*யுக்கியம், (yougya), véchicule, animal mis au joug.

*யுங்கிபாமணக்கு, (ஆமணக்கு), papayer.

*யுதகம், (youtaka), paire, couple, deux, doute, rapport, union, alliance, asile, présent nuptial, pan de toile, — ou bout d'un vêtement, toile de femme.

*யுதானன், (youdhâna), guerrier, homme de la caste militaire.

*யுதி (yooti), union, addition.

*யுதிஷ்டிரன், (youdhi *abl. de lieu de* youdh *combat*, ஸ்திரம்), le brave dans le combat, Youdhichtiren ou Dharmarâsa, l'aîné des பாண்டவர் et leur chef dans la grande guerre contre les Kourous.

*யுத்தம், 1° (youddha), guerre, combat, bataille. 2° (youkta), convenance, propriété, proportion, combinaison, union, liaison, réunion, équité, justice, droiture, raison, preuve, mesure de 4 coudées; நியமம் — guerre juste; — கலக்கிறது engager le combat, en venir aux mains, combattre; — தொடுக்கிறது engager le —, exciter au combat, susciter une guerre; — பண்ணுகிறது combattre, se battre, faire la guerre; யுத்தகளம் champ de bataille; — சன்னத்தன் guerrier préparé pour le combat; — நாதி précession des équinoxes à une époque donnée; — நாதிவாக்கியம் table du total de la précession des équinoxes pour le temps donné; — ப்பிரயோகம் disposition —, préparation à la guerre, au combat; — முகம் front de la bataille; — ரங்கன் le dieu prétendu de la guerre, *i. e.* Soupramanien; — ஹேது, (ஏது), cause proportionnée, — juste.

*யுத்தி, (youkti), union, connexion, — d'événements dramatiques, propriété, convenance, combinaison, justesse, usage, coutume, loi traditionnelle, — non écrite, conclusion, conséquence, induction tirée d'un —, argument, raison, preuve, raisonnement, citation d'exemples, inscrition de circonstances dans un témoignage écrit spécification par écrit du lieu, du temps et autres circonstances propres à vérifier un témoignage, figure de rhétorique, expression emblématique propre à cacher ses desseins ultérieurs, supplément d'une ellipse, expédient, moyen, réflexion, délibération, méditation, attention, pénétration, — d'esprit, esprit; — pénétrant, — judicieux, finesse: யுத்திக்காரன் homme clairvoyant, — d'un esprit pénétrant: யுத்தியாய்ப்பார்க்கிறது considérer —, observer attentivement; யுத்தி — *ou* தந்திரயுத்தி-கூஉ les 32 youktis ou dispositions adroites des diverses parties d'un discours ou manières adroites de donner un joli tour à ce que l'on dit; les voici tirées du 14° சூத்திரம் de la préface du நன்னூல் ou grammaire tamoule de Pavanandi: நுதலிப்புகுதல் entrer en matières après avoir annoncé ce qu'on va dire; ஒத்துமுறைவைப்பு disposition des matières par parties, chapitres ou section; தொகுத்துச்சுட்டல் montrer ou indiquer sommairement, — l'ensemble et les divisions générales, — plusieurs choses ensemble; வகுத்துக்காட்டல் d'étailler, expliquer, montrer en détail et dans ses subdivisions ce qu'on a indiqué sommairement. 5° முடித்துக்காட்டல் finir et montrer, montrer qu'on a terminé comme les anciens, qu'on a suivi leur marche; முடிவிடங்கூறல் montrer son but, — les textes des classiques qui

confirment son ouvrage ; தாவெடுத்துமொழிதல் citer des auteurs, des règles anciennes ; பிறன்கோட்கூறல் rapporter les sentiments ou les passages d'autres auteurs pour exemples; சொற்பொருள் விரித்தல் expliquer le sens des mots; 10° தொடர்சொற்புணர்த்தல் joindre des mots qui ont rapport entr'eux; இரட்டுறமொழிதல் parler à double sens, renfermer 2 sens dans une phrase; ஏதுவின்முடித்தல் finir par les moyens, par une raison alléguée, explication subséquente des aphorismes employés sans preuve, finir en montrant la cause de ce qui semblait n'en avoir point; ஒப்பின்முடித்தல் finir par une similitude, — ensemble, ou réunir les choses qui se ressemblent, prouver par l'analogie, si l'exemple cité pour un objet convient à un autre, finir par le dernier; மாட்டெறிந்தொழுகல் avancer en jetant à côté, *i. e.* renvoyer pour les qualités ou les règles d'une chose à une autre qui est propre à les faire connaître, rattacher ensemble les choses qui se ressemblent. 15° இறந்தது விலக்கல் rejeter ou éviter ce qui est suranné; எதிரதுபோற்றல் embrasser les expressions, — les règles ou les opinions modernes; முன்மொழிந்து கோடல் rappeler ou redire ce qu'on a dit toutes les fois qu'il le faut; பின்னதுநிறுத்தல் remettre après un autre sujet des choses qu'il aurait fallu dire auparavant, s'il y eut eu place; விகற்பத்தின்முடித்தல் finir irrégulièrement ou par des inversions, — par des preuves négatives et positives. 20° முடிந்தது முடித்தல் finir d'une manière générale ce qui est fini d'une manière particulière, récapituler ce qu'on a expliqué; உரைத்துமென்றல் annoncer ce qu'on doit dire ensuite, dire: nous dirons telle chose plus tard; உரைத்தாமென்றல் dire: nous avons dit, renvoyer à ce qu'on a dit auparavant; ஒருதலைதுணிதல் prendre un parti entre 2 sentiments opposés; எடுத்துக்காட்டல் citer, — des exemples, des preuves, des passages à l'appui de ce qu'on dit, prouver ses assertions. 25° எடுத்தமொழியினெய்தவைத்தல் faire accorder ou coïncider avec ce qu'on a dit, citer des exemples qui conviennent à la règle dont on parle, réunir la théorie et la pratique; இன்னதல்லதிதுவெனமொழிதல் dire: ce n'est pas ceci mais cela, résolution des difficultés ou des passages douteux; எஞ்சியசொலெய்தக்கூறல் remplir les ellipses ou les lacunes laissées dans l'ouvrage, faire en sorte que ce qui est omis soit compris par ce qui est dit; பிறநூன்முடிந்தது தானுடன்படுதல் admettre —, respecter les ouvrages d'autrui, avouer qu'ils sont finis; தன்குறிவழக்கமிகவெடுத்துரைத்தல் répéter en toute occasion les expressions ou les idées qu'on a introduites nouvellement. 30° சொல்லின்முடிவினப்பொருண்முடித்தல் mettre après un mot sa signification; ஒன்றினமுடித்ததன்னினமுடித்தல் en disant une chose, y en unir ou y en comprendre d'autres qui y ont rapport ou même qui y sont étrangères. 32° உய்த்துணரவைப்பு mettre une chose pour être comprise par le contexte ou par les règles, manière de faire comprendre une chose en la considérant longtemps.

யுத்திக்கிறது, த்திக்கேன், த்திப்பேன், த்தி, த்திக்க, *v. n.* (யுத்தி), raisonner, argumenter.

*யுத்தோன்மத்தன், (யுத்தம், உன்மத்தம்), batailleur, — furieux de se battre.

*யுத்துமம், (youdhma), guerre, bataille, arc, flèche.

*யுத்துமன், (*id.*), guerrier, combattant.

யுபம், moyen, expédient, art, pratique, habileté, esprit: — ஆய்ச்செய்கிறது faire habilement.

*யுயு, (youyou), cheval.

*யுயுதானன், (youyoudhâna), guerrier, un des princes du côté des Pândavers.

*யுவ, 1° youvan), jeune. 2° *V.* யுவவருஷம்: —கலதி chauve dès sa jeunesse; —சானி qui a une jeune femme; — பலிதன் jeune grison, qui a des cheveux gris dès sa jeunesse; —ராசன் jeune prince, — roi, prince régent investi de l'autorité royale en second durant la vie de son père ou de son frère aîné, héritier présomptif associé au trône, nom d'un pontife des Djaïnas ou சமணர்; —ராச்சியம் dignité d'héritier présomptif; —வருஷம், வருடம் la 9me année du cycle de 60 ans qui correspond à 1875 et 1935.

*யுவதி, (youvati), jeune fille de 16 à 30 ans, safran.

*யுவன், யுவா, (youvan, youvâ), jeune homme.

யூ

யூ, 1° lettre syllabique composée de ய் et de ஊ, yoû long 2° (yoû), eau dans laquelle des pois ont bouilli, bouillon —, soupe aux pois.

*யூகம், 1° (yoûka), pou. 2° (*P.* வியூகம்), bataille, armée, détachement, arrangement d'une armée en bataille (sous diverses formes), tronc, corps, troupe, multitude, raison, raisonnement, dispute, controverse, réflexion, méditation, prudence, jugement. 3° espèce d'herbe, singe noir, guenon, femelle de singe, gros singe noir dit முசு, femelle de ce singe, gros hibou, sagesse, splendeur, connaissance de la poésie érotique.

யூகவான், (யூகம், vân), homme d'esprit, — sage, prudent, ingénieux, judicieux, sagace.

யூகி, 1° *imp. du suiv.* 2° (யூகம், i), *V.* யூகவான்: — பாஷை, — ப்பயில் langage ingénieux, — par signes; — மந்திரி *ou* மதிமந்திரி sage ministre.

யூகிக்கிறது, கித்தேன், கிப்பேன், கி, கிக்க, *n. v.* (*id.*), யூகித்தல், *n v.* méditer, réfléchir, examiner, — attentivement, scruter.

யூகை, 1° (யூகம்), science, érudition, pénétration d'esprit, induction, raison, argument. 2° (yoûkâ), pou.

*யூஷம், (yoûcha), soupe aux —, plat de pois, eau où ont bouilli les pois, mûrier indien.

யூதச்சி, *fém.* யூதன், Juive.

யூதபம், யூதபன், (யூதம், pa *qui protège*); *V.* யூதநாதன்.

*யூதம், (yoûtha), bande —, d'animaux, troupe d'oiseaux: யூதநாதன் énorme éléphant conducteur ou protecteur de la bande; — பரிப்ரஷ்டன் éléphant isolé, séparé de la bande.

யூதன், *pl.* யூதர், Juif; யூதசாதி la nation des Juifs; — ஸ்திரீ, — பெண் Juive; — மாப்பிள்ளை Juif du Maléalam; யூதர்வீதி rue des Juifs, juiverie.

யூதி, 1° *fém. du préc.* Juive. 2°* *ou* யூதிகம், யூதிகை, (yoûthi, kâ), jasmin, jasminum auriculatum.

*யூபம், 1° (yoûpa), poteau ou pieu de sacrifice, — auquel on attache la victime, *i. e.* l'animal à sacrifier, colonne en l'honneur d'une victoire, trophée. 2° sacrifice, ordre de bataille, détachement, tronc, — sans tête: யூபகடகம் anneau attaché au poteau du sacrifice; — ஸ்தம்பம், — ஸ்தம்பம் poteau du sacrifice; — தரு, — த்துருமம் l'arbre mimosa catechou dont on fait ces poteaux.

யூபாக்கிரம், (யூபம், அக்கிரம்), sommet du poteau du sacrifice.

யூபோச்சிரயம், (*id.* உச்சிரயம்), cérémonie d'élever ce poteau ou un trophée.

யெ, lettre syllabique composée de ய் et de எ, yé.

யேவானி, la plante அசமதாகம்.

யோ

யோ, lettre syllabique composée de ய் *et de* ஓ, yô long.

*யோகசம், (யோகம், சம்), le fruit de la contemplation, un des 28 livres des Sivénistes.

*யோகட்சேமம், *P.* யோகக்ஷேமம்.

*யோகம், (yôga), 1° méditation, spéculation, — religieuse et abstraite, dévotion, adoration spirituelle de Dieu, union avec l'Être sprême par la moyen d'une contemplation abstraite, elle n'implique pas l'abandon du monde ni des observances religieuses, mais l'indifférence intérieure au plaisir et à la douleur), pratique ou exercice de cette contemplatiou abstraite par laquelle on suppose pouvoir obtenir l'union avec Dieu. (Dans le chant intitulé கீதை on la décrit comme il suit: être assis sur l'herbe குசம், avec le corps ferme, les yeux fixés sur le bout du nez et l'esprit appliqué à la divinité. Dans les தந்திரம் on prescrit une opération imaginaire par laquelle l'esprit vital situé dans les parties inférieures et l'esprit éthéré ou aérien situé dans la tête sont mis en combinaison dans le cerveau; c'est alors que le dévot comtemplatif est censé uni à Brama; ou autrement on prescrit de comprimer ses sens extérieurs de chasser en haut l'air situé dans les entrailles, d'arrêter la respiration qui se fait par les narines, et de lui ouvrir un passage par les trous de la tête. Selon cet ouvrage, celui qui fait cela entendra un son divin, verra les 5 caractères sacrés et entrera en union avec Dieu présent partout). 2° système de philosophie qui traite de l'union de l'âme avec Brama ou l'Être suprême; c'est le système de பதஞ்சலி, un des சாஸ்திரம் ou écoles de philosophie, magie ou obtention prétendue d'un pouvoir surnaturel par l'adoration mystique ou magique de Siven et surtout de Dourgâ. 3° les 8 positions du corps des யோகி, *V.* அஷ்டாங்கயோகம், union, réunion, jonction, connexion, combinaision, rapport, conjonction des

planètes ou des étoiles, addition (en arithmétique), règle, aphorisme, convenance, propriété, résultat, conséquence, péril, chance, — heureuse, bonheur, fortune, richesse, bonne conjoncture, moyen, expédient, véhicule, litière, voiture, bateau, moyen de transport, côté, drogue, médecine, — composée de divers ingrédients, fraude, ruse, tromperie, cuirasse, armure. 4° (en astronomie), principale étoile d'une constellation, 27me partie de l'écliptique correspondant à l'une des 27 நக்ஷத்திரம் ou consellations lunaires et servant à calculer les longitudes célestes (ce qui ne parait pas fort usité dans l'Inde), période du temps pendant lequel les mouvements du soleil et de la lune égalent l'étendue d'un நக்ஷத்திரம், sa moyenne durée est de 23h. 47m 44s. 5° (en astrologie), la 4me partie du பஞ்சாங்கம் ou almanach indien, c'est une division de l'écliptique en 27 partie qui correspondent aux 27 நக்ஷத்திரம், (V. யோகம்-உள). 6° civilité, urbanité, hauteur, excellence, effort, persévérance, assemblée, foule, mort, don: யோகம்-உள les 27 yôgas ou 27 sections astronomiques ou astrologiques de l'écliptique ou plutôt de l'orbite da la lune qui correspondent aux 27 constellations lunaires avec l'augmentation accoutumée. Voici leurs noms tamouls et sanscrits avec leurs significations விட்கம்பம் (vichkambha), ou கம்பம் le poteau; பிரீதி (prîti) ou பிரியம் agrément; ஆயுட்மான் (âyouchmân) ou வாழ்நாள் temps de la vie சௌபாக்கியம், (saoubhâgya) ou புண்ணியம் vertu 5° சோபனம் (sôbhana) ou நலம் bonté; அதிகண்டம் (atiganda) ou மாகண்டம் la grande section; சுகர்மம் (soukarmmâ) ou அறம் bienfaisance; திருதி (dhrouti) ou துணை assistance; சூலம் (soûla) ou சூலம் trident. 10 கண்டம் (ganda) ou கண்டம் section; விருத்தி (vrouddhi) ou ஆக்கம் augmentation துருவம் (dhrouva) ou நிலை stabilité; வியாகாதம் (vyâghâta) ou அழிவு destruction; அரிடணம் (harchana) ou எக்களிப்பு grande joie. 15 வச்சிரம் (vadjra) ou வேல் arme de diamant; சித்தி (siddhi) ou வல்லமை puissance; விதிபாதம் (vatipâta) ou கொலை meurtre; வரியான் (variayân très grand) ou காயம் blessure; பரிகம் (parigha) ou தாழ்வு enfoncement. 20° சிவம் (siva prospérité) ou காட்சி, vision; சித்தம் (siddha), ou திறம் force; சாத்தியம் (sâdhya accomplissement) ou புகழ் louange; சுபம் (soubha bonheur) ou காவல் garde; சுப்பிரம் (soukla), ou தெளிவு clarté. 25° பிரமம் (brahma), ou பிரம்மா Brama; ஐந்திரம் (aîndra) ou இந்திரன் Indiren. 27 வைதிருதி (vaîdhrouti) ou பேய் diable. Tous ces யோகம் sont censés bons, excepté le 1er, 6e, 9e, 10e, 13e, 15e, 17e, 19e, 27e; எனக்கதிலேயோகமில்லை je n'ai pas de chance ou de bonheur en cela; பிறந்த — horoscope, prétendue destinée; — அவனைத் துரத்துகிறது le bonheur le poursuit, il a du bonheur, — de la chance; — உள்ளவன் homme fortuné, qui a du bonheur; — சாதிக்கிறது persister —, persévérer dans la contemplation, s'y exercer; — செய்கிறது méditer, — profondément, être en contemplation; யோகத்திலிருக்கிறது ou கிடக்கிறது être en contemplation, — en profonde méditation; யோகக்கட்டு le lieu de la contemplation, se tenir assis les jambes croisées et se lier ensemble les pieds et la ceinture; — க்காட்சி vision contemplative, cesser d'agir, s'unir à l'action de Dieu, (ou de Siven, selon les Sivénistes), sans distinction de lieu, et voir ou connaître tout dans cette action; — க்காரன் homme fortuné, — qui a du bonheur; — க்ஷேமம் soin de la propriété d'un autre, assurance des marchandises et de leur gain, gain, profit, objet non divisible entre les héritiers, bien-être, prospérité nationale, bon gouvernement, bonne —, nouvelle; — க்ஷேமகாரன் gardien de la propriété; — சக்தி, V. நவக்ஷாரம்; — சமாதி un des 8 états ou exercices des yoguis, vue ou vision le l'âme libre de tous les désirs du corps, quoiqu'elle y soit encore unie et avec ses sens et ses facultés; — சாரன் l'émissaire contemplatif, le singe அனுமான், qui, au dire des Indous, possède des facultés surnaturelles; — சாதனை exercice de la contemplation, persévérance dans cet exercice; — சாஸ்திரம் règles de méditation ou de contemplation des yoguis indous, c'est le 10e des கலைக்கியானம்; — சேமம், V. யோகக்ஷேமம்; — சேவை pratique de l'abstraction religieuse; — சைவம் le sivénisme contemplatif, nom d'une secte de Siven; — ஸ்நானம் bain ou purification de l'esprit par la contemplation; — தசை temps propice: — தண்டம் bâton de yoguis, c'est un de leurs insignes; — தானம் don de contemplation, don frauduleux, communication de la doctrine yôgâ; — தீட்சை initiation à la contemplation; — நித்திரை sommeil contemplatif, — ou repos spirituel (uni à l'omniscience, attribut de la divinité qui connait toujours tout, bien qu'elle semble

sommeiller), sommeil qui ne fait pas perder la connaissance, prétendu sommeil de Vichnou pendant le déluge; — நிலை état contemplatif, de contemplation; — நூல் traité —, science —, règles de la contemplation, état contemplatif; — பட்டம், — பட்டை toile ou bande propre à lier les pieds et les reins de l'ascète quand il s'accroupit pour la contemplation; — பதம் mot composé, — qu'on peut analyser ou résoudre en diverses parties (l'opposé de உருடபதம்); — பரிட்சை, — பயிற்சி exercice de la contemplation; — பாதம் état de contemplation; — பிரத்தியட்சம், V. யோகக்காட்சி; — மார்க்கம் chemin à la —, état de contemplation; — முத்திரைக் கோல், V. யோகதண்டம்; — ரூடி mot —, nom dérivé; — வாகி, (வாகம்), mercure, alkali, dissolvant ou medium pour mêler des remèdes; — விக்கிரயம் vente frauduleuse; — வேஷ்டி toile des reins —, sorte de vêtement propre aux yoguis.

*யோகன், pl. யோகர், (yoga), yogui, mouni ou sage, anachorète, ascète, — bouddhiste, — samanéen, contemplatif, logicien, espion, violateur de la foi donnée.

*யோகாக்கினி, (யோகம், அக்கினி), monceau de feu.

*யோகாசனம், யோகாதனம், (id. ஆசனம், ஆதனம்), position d'un yogui en contemplation; il y en a 8. Voyez les au mot ஆதனம்.

*யோகாசாரியன், (id.), ஆசாரியன் docteur en contemplation ou de philosophie yoga, contemplatif, ce lui qui s'exerce à la contemplation.

*யோகாதிசயம், (id. அதிசயம்), condition, état, santé, bien-être: இருக்குதலுடைய — கேட்கிறது s'informer de la santé de quelqu'un.

*யோகாப்பியாசம், (id. அப்பியாசம்), pratique —, exercice de la contemplation.

*யோகாப்பியோகி, (id.), contemplatif, ou.

*யோகாரூடன், (id. ஆரூடன்), contemplatif, celui qui est adonné aux exercices de dévotion ou de contemplation indoue.

*யோகார்த்தம், (ic. அர்த்தம்), V. இரிசொல்.

*யோகி, 1° pl. யோகிகள், (யோகம், i), yogui, dévot —, contemplatif, ascète indien qui se livre aux exercices de la contemplation ou du யோகம், ermite, magicien, enchanteur, — supposé doué d'un pouvoir surhumain, (surnom de) Siven, Arouguen, Ayénar ou ஐயனார்: யோகித்திரை léger sommeil. 2° imp. de

யோகிக்கிறது, கித்தேன், கிப்பேன், கி, கிக்க, v. a. (யோகம்), யோகித்தல், n. v. méditer profondément, être en contemplation, contempler, — mentalement, réfléchir: யோகித்துக்கண்டுபிடிக்கிறது comprendre en méditant, inventer; — பார்க்கிறது réfléchir, considérer; — பார்த்துக்கொள்ளுகிறது considérer, réfléchir mûrement, garder —, —, avoir dans son esprit; யோகித்தறிகிறது connaitre en méditant. réfléchir.

யோகிப்பு, n. v. du préc. méditation, contemplatiou réflexion.

*யோகினி, fém. de யோகி, contemplative diablesse suivante de Dourgâ, la fameuse Kâli: — பிசை être possédé par la —, possession de la diablesse யோகினி.

யோகு, (யோகம்), exercice de la contemplation.

*யோகேசன், (id. ஈசன்), grand contemplatif, mouni, ascète, Siven, le législateur யாஞ்ஞவற்கியன்.

*யோகேச்சுவரன், (id. ஈச்சுவரன்), grand ascète, — contemplatif, magicien, — qui est censé avoir un pouvoir surhumain, divinité objet de la contemplation.

*யோகேஷ்டம், (id. இஷ்டம்), plomb.

*யோக்கியதாபத்திரிகை, (யோக்கியதை), certificat favorable, — de bonne conduite, — de capacité.

*யோக்கியதை, (யோக்கியம், tâ), honnêteté, probité, convenance, bienséance, décorum: — சீட்டு, V. யோக்கியதாபத்திரிகை.

*யோக்கியம், (yogya), propriété, convenance, habilité, aptitude, capacité, décence, bienséance, décorum, probité, honnêteté, respectabilité, bien. 2o destin, sort fortune, chance, hasard, danger; இராச — chose qui convient à un roi; இருடி — ce qui convient à un richi ou ermite: இதைச்சொல்லுகிறதுனக்கு — அல்ல il ne et convient pas de dire cela; உழவுக்கு — ஆனமாடு bœuf propre au labourage; — உள்ளவன், V. யோக்கியன்; — வருகிறது le danger venir; யோக்கியபாத்திரம் vase décent, — convenable, V. யோக்கியன்; பிராணனையோக்கியத்துக்குள் வைக்கிறது hasarder sa vie; யோக்கியத்துக்குக்கொடுக்கிறது risquer, hasarder, avancer (de l'argent...) à quelqu'un se fiant sur sa probité: யோக்கியத்துக்குத்தரிக்கிறது restituer pour conserver son honneur ou sa probité, s'exposer à un risque pour un autre, indemniser quelqu'un.

*யோக்கியன், யோக்கியவாளன், யோக்கியவான், (யோக்கியம், ஆளன், vân, homme capable, digne, convenable, honnête,

probe, intègre, respectable, distingué, de mérite: அதுக்கவன்யோக்கியனல்ல il n'est pas propre à cela.

*யோக்கியாசனம், (யோக்கியம், ஆசனம்), siège —, place convenable à sa dignité.

*யோக்கியாதி, (id. ஆதி), table de correction des longitudes du soleil, supposées à un degré par jour.

யோசனம், (yôdjana), la mesure dite yôsanei, union, jonction, V. யோசனை: யோசனகந்தை, V. யோசனைகந்தி; — பர்ணி, — வல்லி garance du Bengale.

*யோசனன் (id.), Dieu, l'Être suprême censé l'âme du monde.

*யோசனை, (id.), yôdjana ou yôsanei, mesure de distance de 4 கோசு ou 4 lieues; cette mesure varie beaucoup : à Madras et aux environs de Madras, elle est de 10 நாழிகை, i. e. 20 kilomètres ou 13 milles anglais. D'autres la font de 9 milles, de 5 milles et même de 4 1/2 milles, un traité d'astronomie l'evalue à la 5059me partie d'un grand cercle, un peu moins de 8 kilomètres. 2° conseil, délibération, réflexion, prudence, avis, esprit, méditation, bruit, son: — கந்தி, (கந்தம்), celle dont l'odeur se répandait à un யோசனை de distance, i. e. Sattyavadi mère de Vyasen, Sidei femme de Râmen, musc; — க்காரன் homme réfléchi, prudent, conseiller; — சொல்லுகிறது donner des avis; — தப்பப்பண்ணுகிறது ou நடக்கிறது faire agir—, faire —, agir imprudemment; — பண்ணுகிறது délibérer; —யறிந்துசெய்கிறது agir avec discrétion; — யுள்ளவன் homme réfléchi, prudent.

யோசனைவான், (யோசனை), homme réfléchi, — d'esprit, prudent.

யோசிக்கிறது, சித்தேன், சிப்பேன், சி, சிக்க, v. n. (யோசனை), யோசித்தல், n. v. réfléchir, faire réflexion, délibérer, considérer, examiner, — en soi-même, méditer, unir, joindre.

*யோசியம், P. சோசியம், astrologie.

*யோசியர், P. சோசியர், astrologues.

*யோஷை, யோஷித்து, யோஷிதை (yôchâ, — chit, — chitâ), femme.

*யோதனன், யோதன், யோதவீரன், யோதி, யோதேயன், யோத்தா, யோத்திரு, (yôdha, — dhi, — dhèya — ddhrou), brave —, guerrier, soldat, combattant: யோதமுக்கியன் héros, chef de guerriers.

*யோத்திரம், (yôtra), corde du joug, — qui attache le joug au cou des bœufs.

*யோனி, (yôni), cause, origine, vulve, matrice, place de la —, naissance, mine, eau, pénis: — க்கலப்பு mélange de castes; — சங்கரம் mélange de castes, tache dans la naissance (du côté de la mère qui est de caste inférieure);—சங்கரன் homme de caste mêlée ou inférieure, dont la mère est de caste inférieure; — தேவதை la 11me constellation; — பேதம் différence de naissance, de caste ou d'espèce; — ப்படுகிறது naître; — ப்பொருத்தம் le rapport du sexe, c'est un des 10 மணப்பொருத்தம்; — முத்திரை cachet de la vulve, — représentant cette indécence; — ரஞ்சனம் excrétion ou évacuation mensuelle, menstrues; — லிங்கம், — மணி clitoris; — வாய் ouverture —, entrée de la vulve.

யௌ

யௌ, lettre syllabique composée de ய் et de ஔ, yaou.

*யௌகிகம், (யோகம், ika), mot composé.

*யௌசனசதிகம், (யோசனை, சதம், ika), qui s'étend à 100 yôsanei.

*யௌசனிகம், (id. ika), qui s'étend à une yôsanei de distance.

*யௌதகம், (யுதகம்), don nuptial, présent fait, le jour de son mariage, à l'épouse par son père ou ses amis, et au mari ou gendre.

யௌதேயன், (யோதேயன்), guerrier.

*யௌத்திகன், (யுக்தி, ka), ministre ou

*யௌவதம், ou யௌதவம், (yaouvata — tava), mesure (en général), troupe de femmes.

*யௌவனம், 1° (யுவன்), jeunesse, virilité, âge viril, troupe de jeunes femmes. 2° beauté, joie, V. மதர்ப்பு: யௌவனகண்டகம் bouton à la figure (des jeunes gens...); — காலம், — தசை jeunesse, période —, temps de la jeunesse; — தற்பம் orgueil de la jeunesse, témérité; — பிடகை (pidakâ bouton), bouton à la figure des jeunes gens; — லக்கணம், — லக்ஷணம் beauté, — de la jeunesse, sein, mamelle.

ர்

ர், r, est la 12ᵉ consonne tamoule nommée ரகரம் et la 2ᵉ des இடையினம் ou lettres. Aucun mot purement tamoul ne commence par cette lettre. Aux noms sanscrits et étrangers qui commencement ainsi et que les Tamouls ont adoptés dans leur langue, ils donnent pour initiale இ ou உ suivant la voyelle qui accompagne ர். Si le mot commence par ர, ரா, ரி, ரீ, ரெ, ரே, ரை, ou ரௌ, on met இ devant cette initiale. Si mot commence par ரு, ரூ, ரொ, ரோ, on met devant ce mot la lettre உ. Les mots sanscrits commençant par la voyelle ரி ou ரு insérent toujours இ et non உ. Ainsi ரசம் jus, s'écriera இரசம்; ரட்டை double, இரட்டை; ரட்டைத்தலையன் homme à 2 têtes, à figure allongée; ரண்டு deux, இரண்டு; ரத்தினம் pierre précieuse. இரத்தினம்; ரந்திரம் trou, இரந்திரம்; ரம்பம் scie, இரம்பம்; ரம்பை Rambée, இரம்பை ou அரம்பை; ரம்மியம் contentement, இரம்மியம்; ரவிக்கை corst, இரவிக்கை; ராமசேத்தர; cachimentier de Manille. இராமசேத்தர, ராமன் Râmen, இராமன்; ரால் chevrette, இரால்; ராவடம் limure, இராவடம்; ராவுகிறது limer, இராவுகிறது; ராவுத்தன் cavalier, இராவுத்தன்; ரிபு ennemi, இரிபு; ரீதி usage, இரீதி; ரிஷி ou ருஷி un richi, இரிஷி ou இருஷி; ருசு preuve, உருசு; ருத்திரன் Routtiren, உருத்திரன்; ரூபம் figure, உரூபம்; ரெக்கை aile, இரெக்கை; ரெட்டி Retti, இரெட்டி; ரொப்பம் plénitude, இரொப்பம்; ரெப்பை paupière, இரெப்பை; ரெம்பம் instrument de corroyeur, இரெம்பம்.

ரஸ்தா, (*pers.*), route.

ரத்து, (*arbre*), rejet, nullité, chose nulle, — vide.

ரயித்து, (*arbre*), tenancier, fermier, cultivateur, habitant; — வாரி par tenanciers..., individuellement.

ரா

*ராகி. (râgi), *V.* கேழ்வரகு.

ராஜி, (*hind.*) *P.* இராசி, accord, agrément, consentement: — நாமா accord —, agrément ou consentement par écrit (en usage aussi pour une cession ou résignation).

ராயசக்காரன், secrétaire, écrivain ou lecteur de lettres ou de pétitions.

ராயஜிமராக்கால், mesure particulière.

ரு

ருஜு, *P.* ருசு, (*arbre*), preuve.

ருசும், (*arbre*), allocation, salaire, traitement.

ருபரு, (*pers.*), présence, — face à face.

*ரேகை, ligne *P.* இரேகை.

*ரைவதம், nom d'une montagne *P.* இரைவதம்.

ரோ

ரோஜகார், (*pers.*), service, emploi, situation.

ரோஜநாமா, (*pers.*), liste —, compte ou rapport journalier.

ரொக்கம், argent comptant, *P.* உரொக்கம்.

ரொட்டி, pain, *P.* உரொட்டி.

*ரோமம், poil, *P.* உரோமம்.

ரௌத்தன், cavalier, இரௌத்தன்.

*ரௌத்திரி, la 54ᵉ année du cycle, *P.* இரௌத்திரி.

*ரௌரவம், un des livres des Sivénistes, *P.* இரௌரவம்.

Par conséquent afin de ne pas répéter ici tous les mots sanscrits ou étrangers qui commencent par ர், ajoutez-y devant, un இ ou un உ, suivant la régle indiquée ci-dessus, et cherchez-les à leur rang parmi les initiales இ ou உ. Quand le mot commençant par ர est le second d'un mot composé, on n'y ajoute pas de lettre initiale, mais on le joint immédiatement à la suite du premier qui n'a que la racine; ainsi on dira: இராசரிஷி richi royal, இராசராசா roi des rois.

ல

ல், l, 13e consonne de l'alphabet tamoul dite லகரம் est la 3e des இடையினம் ou lettres moyennes. Aucun mot purement tamoul ne commence par cette lettre. Pour les mots sanscrits et étrangers usités en tamoul on la fait précéder d'un இ ou d'un உ d'après la même régle que pour ர; ainsi லகாம் bride, இலகாம்; லகிமா art de se rendre léger, இலகிமா; லகு légéreté, இலகு; லகுசம் citronnier, இலகுசம்; லகுடு certain faucon, இலகுடு; லக்கம் nombre, இலக்கம்; லக்கு but, இலக்கு; லக்ஷுமி Latchimi, இலக்ஷுமி; லங்கனம் diète, இலங்கனம்; லங்கனம்பரமௌஷதம் la diète est un excellent remède; லட்சம் cent mille, இலட்சம்; லஞ்சம் présent pour suborner, இலஞ்சம்; லட்சயம் estime. இலட்சயம்; லட்சியம் marque, இலட்சியம்; லண்டன, லண்டி homme —, femme intraitable, இலண்டன், இலண்டி; லத்தி crotte, இலத்தி; லயம் destruction, இலயம்; லயை temps de destruction, இலயை; லவணம் sel, இலவணம்; லவன் Laven இலவன்; லாகம் saut, இலாகம்; லாகிரி ivresse, இலாகிரி; லாகை manière, இலாகை; லாகு vexation, இலாக்கு; லாடம் fer de cheval, இலாடம்; லாபம் gain, இலாபம்; லாயம் écurie, இலாயம்; லிங்கம் lingam, இலிங்கம்; லிபி écriture, இலிபி; லீலை amusement lascif, இலீலை; லைங்கம் nom d'un pourana இலைங்கம்; லுத்தன் avare, உலுத்தன்; லூதை araignée, உலூதை; லேசம் subtilité, இலேசம்; லொட்டி liqueur enivrante, உலொட்டி; லோகம் monde, உலோகம்; உலோகேஷணை désir mondain; லௌகிகம் mondanité, இலௌகிகம். Voyez ces mots et les autres de ce genre au rang des initiales இ ou உ. Quand le mot commençant par ல est le second d'un nom composé on ne met point cet augment.

லங்கர்கானா, (pers.) maison —, magasin où sont mises les ancres.

லஞ்சம், V. இலஞ்சம்.

லம்பாடி, V. இலம்பாடி; — சாதி, — ஜாதி la caste des Lambadis, sorte de marchands.

லவாஜமா, (arabe), choses nécessaires, bagage.

லா

லாஇராஜு, (arabe), ou.

லாக்ஜாரி, (id.) exempt de payer un revenu au gouvernement.

லாத்துலத்தரபு, perte.

லாய்க்கு, (arabe), convenance, propriété, justesse.

லுக்சான், (arabe), perte, ravage.

வ

வ், v, 14me consonne de l'alphabet tamoul dite வகரம், est la 4e des இடையினம் ou lettres moyennes. Quelque fois cette lettre est euphonique au commencement des mots, Car lorsqu'un mot finit par அ, ஆ, உ, ஊ, ஒ, ஓ, ஔ, et que le mot suivant commence par une voyelle, alors on insère, entre les 2, un வ euphonique, qui n'appartient à aucun de ces mots, Ex. இந்த அரசன் ce roi s'écrira இந்தவரசன். De plus, aprés les lettres indicatives அ, இ, உ, l'interrogative எ, et aprés மு abréviation de மூன்று trois, on insère 2 வ் euphonique devant les mots qui commencent par des voyelles. Ex. அவ்வரசன் ce roi-là. இவ்வரசன் ce roi-ci, எவ்வரசன் quel roi? மூவ்வரசர் trois rois.

வ, 1e lettre syllabique composée de வ் et de அ, va. 2e வ (en chiffre) signifie un quart,

*வக, adj de வகம் et de வகன்.

*வகதம், (vahata), bœuf.

*வகதன், (id.), voyageur.

*வகதி, (vahati), bœuf, vent, rivière, ami, conseiller.

*வகது, (vahatou), bœuf, voyageur.

*வகந்தம், l'arbre வாகை.

வகத்திரம், (vahanta), vent, enfant, poupon.

*வகம், 1o (vaha porter), monture, véhicule, (v. g. cheval, char...), épaule de bœuf, air, vent, route, chemin, fleuve, rivière (mâle), 2o (vaka, etre tortu), grue: வகவிருத்தி, — விரதி, — விரதிகன், — சா

ன, — விரதசரன் faux dévot, religieux hypocrite, qui imite la grue, laquelle se tient immobile comme en contemplation, en attendant le poisson.

*வகரம், (வ), la lettre வ, va.

*வகலம், (vahala), V. வகித்திரம்.

*வகனம், (vahana), V. வாகனம்.

*வகன், 1° (vaha), porteur, qui porte (à la fin des mots composés). 2° (vaka), Koubêren roi des richesses, Baken ou Bagâsouren, géant semblable à une grue et tué par Bhimen ; (d'où) பகசித்து, — கிருதனன், — வைரி le vainqueur —, le destructeur —, l'ennemi de Baken, i. e. Bhimen.

*வகாகம், (vagâha), bain, ablution.

*வகாரம், (வ), la lettre வ, va: வகாரத்திரவியவித்தை 3 espèces de tours dans ceux des 5 lettres censées mystiques பஞ்சாக்கரம்.

வகாலத்து, (arabe), agence, action, intervention: —நாமா pouvoir de procureur.

வகிஷ்கரிக்கிறது, V. பகிஷ்கரிக்கிறது.

*வகித்திரம், வகித்திரகம், வகினி, (vahitra, — ka, vahini), radeau, bateau.

*வகிரங்கம், V. பகிரங்கம்.

*வகிந்திரியம், et corr. வகிரேந்திரியம், (வகிர்), organe des sens extérieurs, V. பகிர்த்திரியம்.

வகிருகிறது ou வகிர்கிறது, கிர்ந்தேன், கிருவேன் ou கிர்வேன், கிரு, ou கிர், கிர, v. a. வகிருதல், வகிர்தல் n, v. (வகிருகிறது), diviser, trancher, couper, — en longueur par petites tranches, par aiguillettes, fendre, partager, distribuer, démêler (les cheveux...), arranger ses plumes...: தலைமயிரை — démêler les cheveux . வகிர்ந்து பார்க்கிறது couper en pièces, examiner après avoir ainsi coupé.

வகிர், 1° n. v. imp. et part. de வகிர்கிறது, tranche, morceau, fente, raie ou ligne de séparation des cheveux (du sommet de la tête au front surtout des femmes), courroie, ceinture de cuir, bride, incision en long, égratignure — (en long avec les ongles), chemin. 2° (vahir pour vahis), extérieur, V. பகிர் et ses composés. 3° et mieux வகிரு (vahirou,) nerf, muscle, tendon : தேங்காய்வகிர் tranche ou morceau de coco ; வகிர்வகிராய்ச்சிரைக்கிறது raser par parties, la barbe et les cheveux, en laissant des autres, C'était une espèce de punition ; le coupable à demi- rasé était mis sur un âne et conduit par les rues de la ville.

வகுக்கிறது, குத்தேன், ou குர்தேன், குப்பேன், கு, குக்க, v. a. (பகுக்கிறது), diviser, séparer, partager, classer, diviser bar classes, par espèces, distribuer, détruire : வகுத்துக்கொடுக்கிறது diviser, donner par portions, distribuer ; — க்காட்டல் un des 32 யுத்தி détailler, expliquer, montrer en détail et dans ses subdivisions ce qu'on a indiqué sommairement.

வகுண்டம், la plante கவிழ்துப்பை.

வகுண்டிகம், le basilic கஞ்சாங்கோரை.

வகுண்டிபடம், la plante வாலுளுவை.

வகுதி, n v. de வகுக்கிறது, division, classe, classification, — des lettres dans l'orthographe ; பரிமாண — classe des voyelles (longues et brèves) ; பரிசன — classes des consonnes (dures, douces et moyennes).

வகுத்தல், n. v. de வகுக்கிறது, division partage, distribution, classification, dépense, — de revenu, destruction.

வகுத்திரம், P. வகித்திரம்.

வகுத்திரபிரகாரம், வகுத்து. இரா), les 5 sens.

வகுந்து, 1° route, chemin. 2° gér de வகுக்கிறது.

வகுப்பு, n. v. de வகுக்கிறது, section, division, paragraphe, classe, classification beauté, accroissement : வகுப்பழுக்கிறது partager, diviser, — en lots ou portions ; வகுப்பாய் ou வகுப்பிலேவாங்குகிறது acheter en gros, par portions, le tout ensemble.

வகுலி, sorte de —, poisson.

*வகுளம், (vakoula), l'arbre மகிழமரம்.

வகுனி, bruit, son ; — நாதன் un des 18 வாகாதசித்தர்.

வகுன், la plante சமுத்திராபச்சை.

வகை, 1° (வகுக்கிறது), part, portion, division, section, détail, sommes diverses (dont se compose le total en arithmétique) 2° manière, façon, méthode, sorte, espèce moyen, expédient, biens, propriété, fortune, fonds, capital (mis en intérêt ou dans le commerce). 3° * (vahâ), rivière ; எந்தவகையாய் de quelle manière, comment? எந்தவகையுமிதுசெய் fais cela, n'importe comment, — de quelque manière ou par quelque moyen que ce soit ; ஒருவகையாயிருக்கிறது être de la même manière ou de la même sorte, être d'une certaine manière, i. e. n'être pas bien : அவனுக்கு வகையுண்டு il a du bien, il est riche ; பலவகையான சரக்கு marchandises de diverses sortes ; — க்காரன் homme riche, capable qui a du bien ; — தேடுகிறது chercher la manière un expédient, l'occasion ; — தெரியாமற்பேசுகிறது parler improprement, — sans méthode ni précision ; — படுகிறது être classé, divisé, partagé,

déterminé, fini, terminé ; இது — பட்டகாரியம் c'est une affaire finie, réglée : — படுத்துகிறது classer, diviser, — par parties déterminer, définir, prescrire la manière trouver, inventer, discuter : — பார்க்கிறது chercher le moyen, un expédient, l'occasion : தப்பிப்போக — பார்க்கிறது chercher le moyen, de s'évader ; — புனைகிறது — பண்ணுகிறது inventer —, trouver un moyen, faire en sorte ; — பகுத்துரை amplification, explication ou détail, expliquer détailler par parties une chose dite en général, régle d'explication ; — யறுக்கிறது classer, déterminer, définir, — séparément expliquer, chercher un expédient, montrer le moyen, prescrire, trouver, décider; — யறுத்துக்கொள்ளுகிறது décider, arranger une affaire, la terminer ; — யாய்க்கொள்ளுகிறது acheter à bon marché, — par espèces ; — யாய்ப்பேசுகிறது parler d'une manière convenable, expliquer, — en détail ; — யிடுகிறது, diviser, partager, classer ; — யுளி défaut d'enchainement dans les pieds de vers, finir les pieds avec chaque mot ou bien où l'on veut, sans observer l'enchaînement des pieds entr'eux dit தளை.

வகைரா, (*arabe*), et autres semblables.

*வகோடம், (vakôta), grue.

வக்கட்டை, trou, rupture dans la petite chaussée ou dans l'élévation de terre entre les rizières.

*வக்கணம், 1° *P.* வக்ஷணம், poitrine, sein. 2° *ou.*

வக்கணை, adresse (d'une lettre), titres qu'on y donne, titre honorifique, civilité, science, nouveauté.

வக்கணத்தி, l'arbrisseau symphoresma involucrata.

வக்கபாகை, nom d'une ville.

வக்கனா, *P.* பக்கனா.

வக்கா, espèce de cigogne.

வக்காமணி, grain fait de coquillage ou de pétoncle (dont on fait des colliers ou des bracelets aux enfants) : — ச்செட்டிகள் marchands de cette espèce de grains ; — யற்றவன் homme qui n'en a pas, qui n'a pas de quoi en acheter, ou ne vaut pas un grain de coquillage.

வக்காலத்து, (*arabe*, wakâlat), office de procureur, d'avocat ou வக்கீல்.

வக்கான், *P.* வைக்கான்.

*வக்கிரம், (vakra), courbe, courbure, repli, état crochu, — recourbé, tortuosité, sinuosité, détours d'une rivière, violence, cruauté, fraude, mensonge, friponnerie, malhonnêteté, allée, retour, course directe et rétrograde —, rétrogradation des planètes, cercle, redressement. 2° impatience, jalousie, confusion, désordre : வக்கிரகதி marche rétrograde, rétrogradation ; — கட்கம், — கட்ககம் sabre recourbé, perroquet, milan, Garouden, cimeterre, — க்கிரீபம், *litt.* le cou tortueux, le chameau ; — சக்சு, — சஞ்சு, *litt.* le bec recourbé, perroquet, milan, Garouden ou l'aigle indien ; — சாரம் mouvement —, marche rétrograde (d'une planète...) ; — சந்திரன் la lune au croissant recourbé ; — தந்தம் dent recourbée, — cruelle ; மிருக — தந்தம் la dent cruelle des bêtes féroces ; — துண்டம், — நக்கிரம், (nakra *nez*), *litt.* le bec crochu, perroquet, *V.* வக்கிரசக்சு ; — நாசிகம், (நாசிகை), *litt.* le nez ou bec crochu, hibou, perroquet ; — புச்சம், — புச்சிகம் le chien à la queue recourbée ; — பணிதம் discours tortueux, équivoque, évasif ; — வக்த்ரம், — வக்த்ரம் le cochon à la face courbée ou tortue ; — வாலதி le chien à la queue tortue.

*வக்கிரன், (*id.*), homme pervers, cruel, méchant, (surnom de) Mars, Saturne, Routiren, le démon திரிபுரன், *V.* தந்தவக்கிரன்.

*வக்கிராங்கம், (வக்கிரம் அங்கம்), l'oiseau au cou recourbé *i. e.* cygne.

*வக்கிராஸ்தமனம், (வக்கிரம், அஸ்தமனம்), coucher —, immersion d'une planète en rétrogadation

வக்கிராந்தபாஷாணம், வக்கிராந்திபாஷாணம், l'arsenic dit காளர்குன்று, பலைசாதம், *ou* மைகம்.

*வக்கிரி, (வக்கிரம், i), menteur, homme fourbe, trompeur, Djaïna ou Bouddhiste.

*வக்கிரமம், வக்கிரிமை, வக்கிரீசரணம், வக்கிரீகிருதம், வக்கிரீபாவம், வக்கிரீபூதம், (vakrima, — mâ), courbure, tortuosité fraude, finesse, ruse.

வக்கிரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, *v. n.* வக்கிரித்தல், (வக்கிரம்), *n. v.* *ou* வக்கிரித்திருக்கிறது, être tortueux, courbé, sinueux, (une planète) rétrograder, retourner sur ses pas.

*வக்கிரோஷ்டிகை, (வக்கிரம், ஓஷ்டம், ikâ), sourire des lèvres (sans montrer les dents).

*வக்கிரோதயம், (*id.* உதயம்), lever —, émersion d'une planète en rétrogradation.

*வக்கிரோத்தி, (*id.* உத்தி), équivoque, parole évasive, insinuation, sarcasme.

வக்கில், வக்கீல், (*arabe*, wakil), procureur, agent, avocat, chargé d'affaires.

*வக்கு, 1° *P.* துவக்கு), peau, écorce. 2° bassin.

வக்குத்திரிகரணம், (வக்கு, திரி), lit, couche.

வக்குவக்கு, mot —, son imitatif, bruit de vakouvakou : வக்குவக்கென்றிருமுகிறது tousser, — fortement en faisant vakouvakou ; — போகிறது s'en aller, marcher avec bruit ; நாய்வக்குவக்கென்றோடுகிறது le chien court avec bruit.

*வக்த்திரம், (vaktra), bouche, visage, *V. வத்திரம் et ses composés.*

*வக்ஷணம், (vakchana), poitrine, sein

*வக்ஷம், வக்ஷா, (vakchas), *ou* வக்ஷஸ்தலம் le sein, le cœur.

*வக்ஷோஜசம், வக்ஷோருகம், (வக்ஷோ, P. வக்ஷசு, சம, உருகம்), sein —, lait de femme.

வங்காரன், (வ, காரன்), la lettre வ.

*வங்கடம், P. வங்கிஷம், famille, race, lignée

வங்கணம், 1° familiarité, intimité, amitié, nom d'un pays 2° (vankchana), aîné, V. வக்கணம் : — பண்ணுகிறது faire amitié; வங்கணத்துரோகணம் trahison —, diffamation d'ami.

வங்கணன், (வங்கணம்), ami, — familier, intime, compagnon.

*வங்கம், 1° (vanka), détour —, coude de rivière, courbure, voûte. 2° (vanga), plomb, étain, fer blanc, zinc, bringelle, la plante dite கத்தரி; Bengale, la langue —, le Bengali. 3° navire, argent, intention :— விளையுங்கல் pierre à chaux blanche; வங்கக்கல் pierre à chaux ; — கற்பசம், (கம்), bronze produit d'un mélange d'étain et de cuivre ; — செந்தூரம், — பற்பம், — பஸ்மம் minium, vermillon, oxide rouge de plomb ; — நீறு, — மணல் sable mêlé de minerai de plomb ; — வெள்ளை céruse

*வங்கர், 1° (வங்கம்), les Bengalis. 2° gens vils et méprisables, vauriens.

*வங்கனம், (vangana), la plante செம்பு; — கத்தரி bringelle.

வங்காரம், 1° lingot, masse de métal. 2° P. பங்காரு, or, jolie chose, beauté.

வங்காரவச்சி, l'herbe potagère ou la plante dite sesuvium ascendens (que mangent les pauvres) : தாய்தந்தகப்பனைத் தள்ளிவிட்ட காலத்திலே வாவென்றழைத்த — la plante sesuvium qui dit — viens — à l'enfant abandonné de son père et sa mère.

*வங்காரி, (வங்கம், அரி), orpiment jaune *litt.* l'ennemi du plomb.

வங்காளம், (வங்கம், ஆளம்), le Bengale un des 56 pays de la géographie indienne espèce d'air ; வங்காளத்திப்பிலி pouvoir du Bengale ; — ப்பச்சை espèce de plante; — வாத்து oie.

வங்கி, instrument recourbé, bracelet, anneau qu'on met au bras ; — வளையல் espèce de bracelet.

வங்கிசத்தான், வங்கிஷத்தான், *m.* வங்கிசத்தி, வங்கிஷத்தி, *f.* (வங்கிசம்), homme —, femme d'une famille, — de bonne famille, noble, parent, parente.

*வங்கிசம், வங்கிஷம், P. வம்சம், race, famille, lignée, descendance, parenté ; — அற்றுப்போகிறது. — நாசமாய்ப்போகிறது une famille s'éteindre, — s'anéantir, être détruite ; — வார்த்தைக்கஞ்சும் புழுக்கையுதைக்கஞ்சும் les gens de la famille craignent un mot de réprimande, mais l'esclave craint les coups de pieds ; வங்கிசத்தின் கருவற்றுப்போகிறது le germe d'une famille périr, une famille s'éteindre ; வங்கிஷபதி personne —, noble, — de haute naissance, *V. d'autres composés au mot* வமிசம்.

*வங்கிசன், வங்கிஷன், (வங்கிசம்), homme de la famille, de la race, noble.

*வங்கியம், 1° (vankya), courbure, tortuosité. 2° *ou.*

*வங்கிஷி, (vamsi), flûte, flageolet, hautbois, bambou.

*வங்கிரி, (vankri), côte, bois d'un toit en chaume.

*வங்கிலம், (cankila), épine.

வங்கு, 1° trou, — dans une pierre, trou de rat, — de serpent..., cave, caverne, planches courbées pour faire un bateau, taches noires sur la peau, — au visage : — க்கட்டை, — க்கால் pièce de bois, colonne de navire : — படருகிறது des taches s'étendre (sur la figure...) ; — வளைவு courbure de planches de bateau ; — வைக்கிறது mettre un banc, joindre ensembles les planches d'une barque.

வங்கூழ், vent, air.

வங்கை, 1° haine, rancune. 2° * (vankâ), pommeau de selle.

*வங்க்ஷணம், (vankcham), aine.

*வங்க்ஷம், P. வங்கிஷம்.

*வச, *obl. de* வசம்.

வசகம், l'arbriseau கொடிவேலி.

*வசகன், (vasaga), obéissant, soumis.

*வசகி, *id.*, femme obéissante

வசக்குகிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்குக்க, *v. a.* (வசம்), வசக்குதல், *n. v.* soumettre, faire plier, rendre obéissant.

வசட்டு, terre très dure, — de diamant.

*வசதி, 1° (vasati), maison, résidence, habitation, nuit, commodité, convenance, aise, salubrité ou agrément d'un lieu, lieu commode, ville ou village en pays cultivé;

வசதியானபட்டணம், — விடம் ville, — lieu commode ou agréable.

*வசந்தம், 1° (vasanta), printemps, petite vérole volante, dysenterie. 2° palais —, demeure d'Indiren, vent du sud, bonne —, odeur, senteur, sorte d'air ou de mélodie ; — களிக்கிறது, — களித்தல் se livrer aux jeux du printemps, frapper des mains en dansant; வசந்தகாலம் la saison du printemps, le mois de சித்திரை et de வைகாசி, avril et mai; வசந்தகுசுமம் l'arbre cordia myxa: — கோகிலி le couil; சகன், — சமுகன் l'ami du printemps, i. e Kâmen: — திரு (droû *arbre*), — த்துருமம் l'arbre printanier, *i. e.* le manguier qui fleurit au printemps; — திருநாள் la fête du printemps, la fête où l'on s'asperge d'eau safranée; — தூதம் le messager du printemps. *i. e.* le couil, le manguier, le mois de சித்திரை ou avril, espèce de mélodie ; — பயிரவி espèce d'air ou de mélodie printanière; — மண்டபம் portique ou pavillon pour le printemps, — où souffle le vent léger du midi: — மாலை poème sur —, description du vent du sud; — விழா fête du printemps.

*வசந்தன், (*id.*), Kâmen, le Cupidon indien, le printemps personnifié, le vent du sud, espèce de danse, danse où l'on bat des mains, singe: — அடிக்கிறது battre des mains en dansant.

வச்ந்திகை, வசந்திபை, taches jaunes sur la figure ou sur le corps.

*வசந்தோற்சவம், (வசந்தம், உற்சவம்), fête du printemps.

*வசம், (vasa), sujétion, dépendance, soumission, possession, propriété, autorité, gouvernement, pouvoir, fascination, enchantement, naissance, résidence de prostituées 2° état propre, condition, bon état, — ordre, régularité, possibilité. 3° (vatcha), oiseau qui parle, perroquet: புறவசம் affaire —, possession d'autrui, — étrangère, extase; சுவசம் bonne santé, bon état, propre état, — condition; இதார்வசம் à qui appartient cela? இதென்வசமாய் ou வசத்திலிருக்கிறது cela est en ma possession ou sous ma protection; அதென்வசத்திலிராதது cela n'est pas en ma possession, ou en mon pouvoir; இது அவன்வசமல்ல cela n'est pas en son pouvoir, est au-dessus de ses forces; என்னாலே செய்பவசமல்ல je ne puis faire cela; பசிப்பொன்வசமல்ல je ne puis supporter la faim; சரீரம் வசமில்லாமலிருக்கிறது le corps n'être pas en bon état, être indisposé; — அழிக்கிறது renoncer à l'obéissance, déposséder, se tirer de la dépendance; — அறிந்திருக்கிறது connaître l'état, la condition; — அறிந்துசெய்கிறது faire prudemment —, en connaissant bien l'état des choses; — அறியாமகைப்பட்டுப்போகிறது être pris ou embarrassé faute de connaître l'état des choses; — அறியாமற் சாப்பிடுகிறது manger immodérément, sans savoir se posséder; — அறியாமற்போகிறது aller sans connaître l'état des choses; — ஆகிறது, — ஆதல் devenir la possession, — la propriété, tomber au pouvoir de, être livré à, réussir, avoir bon succès, s'améliorer; — ஆகாமற்போகிறது une chose manquer, ne pas tomber au pouvoir de; — ஆக்கல் mise en possession; — ஆக்குகிறது mettre en possession, rendre maître, livrer, remettre, — en bon état; — ஆக்கிக்கொள்ளுகிறது ou தன் — ஆக்குகிறது s'approprier, s'emparer, accaparer, prendre, — pour soi: — ஆய் en bon état, régulairement; — ஆயிணைக்குகிறது joindre convenablement; — ஆய்வைக்கிறது mettre en la possession de, placer régulairement, en bon ordre; — கட்டிவைக்கிறது déposer, confier (à la garde d'un arbitre...), — கழிக்கிறது, — கழித்தல் ôter la posssession, déposséder; — கெட்டவன் homme indisposé, de mauvaise santé, dérangé (dans ses affaires, dans sa conduite), déréglé, qui n'a pas sa liberté, qui n'est pas son maître, (ou selon d'autres émancipé, mis en liberté, qui a secoué le joug — செய்கிறது, — பண்ணுகிறது mettre en possession, livrer, remettre, — la possession, — en bon état; ஒருத்தன் — பண்ணுகிறது remettre à quelqu'un, mettre en la possession de quelqu'un; — தப்பி étant indisposé, irrégulièrement, sans ordre; வசக்கட்டு possession, jouissance; இதார் — க்கட்டாயிருக்கிறது à qui appartient cela? என் — க்கட்டாயிருக்கிறது cela m'appartient. — est en ma possession; — க்கேடு indisposition, perte de la santé, maigreur, désordre délire; — நாசி, P. வற்சநாபி; — ப்படல், — ப்படுகிறது, — ப்படுதல் se soumettre, obéir, devenir la possession tomber au pouvoir; — ப்படுத்துகிறது, — ப்படுத்துதல் soumettre, rendre maître, livrer, prendre possession, remettre la possession; — ப்பிசைழ indisposition, faiblesse désordre, maladie, — accompagnée de délire; வசத்துக்குவருகிறது rentrer en ordre, s'améliorer, devenir la possession, tomber au pouvoir de; வசத்துக்குவராமற்போகிறது ne pas réussir, manquer, ne pas venir en la possession; — வசத்தில்வைக்கிறது remettre entre les mains, remettre au pouvoir de; அவன் அதை என்சவம்பண்ணி

ளுன் ou என்வசத்தில் வைத்தான் il a mis cela en ma possession, il a déposé cela chez moi.

வசம்பு, la plante aromatique acorus calamus ou jonc odoriférant, iris jaune, sorte de remède; — த்தேது morceau —, racine d'acorus calamus.

வசலை, 1° *P.* பசலை. 2° *V.* வசளை.

*வசலு, (vatchalou), faute, offense.

வசவி, (வசவு), femme de mauvaise vie, débauchée, concubine.

வசவு, *P.* வைசவு, injure, insulte, parole mauvaise, — méprisante.

வசளை, la plante பசளை, portulaca oleracea.

*வசனம், 1° (vatchana), mot, parole, discours, prose, phrase, style, vers, sentence, règle, aphorisme. 2° (vasana), toile, habit, couverture, ceinture (à l'usage des femme), maison, habitation; வசனகரன் obéissant, auteur d'un précepte; — க்கிரமம் discours, ordre des mots; — சதம் mot —, phrase —, discours répété 100 fois; — விருத்தம் opposition à un texte ou règle; — விரோதம் contradiction de textes ou de phrases; — வியக்தி clarté d'un texte; — மாத்திரம் pures paroles non soutenues par les faits.

*வசனுபாசம், (வசனம், ஆபாசம்), fausseté d'une proposition, c'est une manière de découvrir la vérité.

வசனிக்கிறது, னித்தேன், னிப்பேன், னி, னிக்க, (வசனம்), parler, dire, raconter, détailler, faire un discours.

வசனித்தல், வசனிப்பு, *n. v. du préc.* parole, discours, entretien.

*வசனீயதை, (vatchaniyatâ), bruit, rumeur, mauvais rapport, blâme, censure.

வசன், borne, droiture, *V.* நேர்: — கட்டு petite chaussée ou élévation de terre qui sert de borne.

*வசாரம், (vasâra), désir, dessein.

வசி, 1° pointe, trenchant, trident, épée, pieu, bâton pointu, pal ou pieu à empaler, faute, rondeur, cicatrice, — ou marque de coup. 2°* (vasi), possession, enchantement, ensorcellement, fascination, maison, demeure, habitation, sage qui subjugué ses passions. 3° *imp. de* வசிக்கிறது: — நட்டுகிறது planter des pieux pointus, faire une palissade.

வசிகம், poire

*வசிகரணம், *P.* வசீகரணம், le 41me des கலைக்கியானம், art de s'emparer par enchantement, ou par une formule de prière, consentement à la copulation, c'est l'effet prétendu d'une des flèches de காமன். *V.* வசீகரணம்.

*வசிகரம், *P.* வசீகரம், sujétion, possession, la plante சீந்தில்.

வசிகரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, *v. a.* (வசிகரம்), soumettre, dompter, s'emparer, prier, désirer.

வசிகரித்தல், வசிகரிப்பு, *n v. du préc.* action de soumettre..., prière.

வசிக்கிறது, சித்தேன், சிப்பேன், சி, சிக்க, *v. a.* வசித்தல் *n. v.* 1° (வசி), habiter, demeurer, loger, résider, s'arrêter. 2° (vatcha), parler dire: வசித்திருக்கிறது demeurer.

*வசிஷ்டம், வசிட்டம், *V.* வாசிஷ்டம்.

*வசிஷ்டன், வசிட்டன், (vasichta), Vasichten, un des 7 grands richis qui, au dire des Indous, composent la grande Ourse. Il fut fils de Brama et naquit, dit on, de son esprit, d'où on lui donne le nom de பிரமன் மானதபுத்திரன்; il fut le குரு de தசரதன் roi d'அயோத்தியபுரி et père de Râmen. Il eut de grands démêlés avec விசுவாமித்திரன், au sujet de la vache d'abondance காமதேனு, que ce dernier voutait enlever et par laquelle il fut vaincu, avec son armée. Vasichten fut mis ensuite parmi les étoiles de la grande Ourse et est, dit on, l'étoile du milieu de la queue. A côté de lui se trouve une petite étoile qu'on dit être sa femme அருந்ததி.

*வசிதம், (vasita), habitation, résidence.

*வசிதை, (vasitâ), pouvoir —, action de tout subjuguer, fascination, enchantement, sujétion, infatuation.

வசித்தல், *n. v. de* வசிக்கிறது.

*வசித்துவம், (வசி, துவம்), un des அஷ்டமாசித்தி, pouvoir de tenir tout en sa puissance, — de se faire vénérer de tout le monde, possession.

*வசியம், (vasya), prise de —, possession, — actuelle, séduction, enchantement pour —, action de s'attacher les gens, — les gagner à son parti, soumission, docilité, clou de girofle un des 10 மணப்பொருத்தம், c'est le bon rapport des signes entr'eux: வசியப்படுத்துகிறது soumettre, rendre maître, prendre, saisir, s'emparer.

*வசியை, (vasyâ), femme fidèle, docile, obéissante.

*வசிரம், (vasira), sel de mer, espèce de poivre long, la racine de வசம்பு ou d'acorus.

வசிவு, courbure, courbe, voûte, arche.

*வசீகரணம், (வசம், ï *augment*), le 41° des கலைக்கியானம் ou l'art —, l'action de s'emparer de quelque chose par enchante-

ment, action de soumettre, de se rendre maître, sujétion, possession, consécration.

*வசீகரம், வசீகிருதம், (id.), prise de—, possession, sujétion, enchantement, consécration.

*வசீகரன், (id.), celui qui soumet s'empare, enchante.

*வசு, pl. வசுக்கள்; 1° (vasou douceur), richesse, prospérité, chose, substance, bijou, joyau, or, eau, étang, espèce de haricots jaunes, espèce de sel, — de pierre précieuse, le nombre 8 (à cause des 8 Vasous), rayon de lumière, feu, Agni, le prétendu dieu du feu, rêne, bride, licou, lien du joug, arbre (en général), l'arbre sesbana grandiflora, nom d'un roi, Koubêren, Siven, le soleil, Vasous, espèce de prétendus demi-dieux ou தேவர், au nombre de 8. 2° jeune veau, aile: வசுக்கள்-அ, les 8 Vasous, dont voici les noms tamouls et sanscrits: அனலன் Anala ou le feu; அனிலன் Anila ou le vent; ஆபச்சைவன் en sanscrit Vichnou; சோமன் Sôma ou la lune; தரன் Dhava; துருவன Drôuva; பிரத்தியூசன், Prabhoûcha; et பிரபாசன் Prabhâva; வசுகீடன், (கீடம்), ver des richesses, i. e. mendiant, suppliant; — கூபு, (கூபம்), puits de sel, urine; —ஸ்தலி, (ஸ்தலம்), la capitale de Koubêren; —தேவன் Vasoudêven père de Krichna, prétendu incarnation d'un வசு; — தேவபு le fils de Vasoudêven, i. e. Krichna; — தேவதை, — தேவியை la prétendue femme des Vasous, i. e. — நாள் la 23e constellation dite அவிட்டம். au dire des Indous, gouvernée par les Vasous; — ப்பிராணன் l'âme prétendue du feu. Agni censé le dieu du feu.

*வசுகம், வசூகம், (வசு, ka), sel fossile, l'arbre sesbana grandiflora.

*வசுதாதரம், (வசுதை, dhara *qui tient*), le soutien de la terre. montagne.

*வசுதாதிபன், (id. அதிபன்), prince de la terre roi.

வசுதாநகரம், (id.), la ville fabuleuse de Varounen située dans l'océan occidental.

*வசுதாரை, (வசு, dhârâ *qui a*), une des சத்தி, prétendue énergie divine des Djaïnas ou Samanéens, la capitale de Koupêren dite அளகை.

*வசுதை, வசுந்தரை, (id. dhâ, dharâ *qui contient*), ce qui renferme des richesses, i. e. la terre

*வசுமான், (வசு, mân), homme riche.

*வசுமதி, fém. du préc. femme riche, la terre.

*வசுலன், (id. la *avoir*), dieu, divinité.

வசுவசி. வசுவாசி, macis.

வசூரி, P. வைசூரி, petite vérole.

*வசூரை, (vasûrâ, prostituée.

வசூலத்து, வசூல், (ind.), perception des impôts: வசூலத்துக்கைசேடு ôle de compte de perception; வசூல்பாக்கி arriéré —, arrérages de la perception des impôts.

வசை, 1° injure, insulte, mot de mépris, calomnie, accusation, faute. 2° * (vasâ), belle-sœur, sœur du mari, femme, fille, épouse, ..., — stérile, femelle d'éléphant. 3° (vâsâ), moelle, graisse. 4° (vatchâ), la racine de வசம்பு ou acorus calamus; — ச்சொல் injure, parole injurieuse; — புணுகிறது, — ப்படுகிறது être injurié, insulté. calomnié, diffamé, — accusé; — பேசுகிறது injurier, insulter, calomnier, diffamer, réprimender; — வினை mauvaise conduite, — action; வசையொழியவாழ்வாரே வாழ்வாரிசையொழிய வாழ்வாரேவாழாதவர் ceux qui vivent sans réputation ne vivent pas.

வசைகிறது, சைந்தேன், சைவேன், வசைய, v. n. வசைதல், n. v. se courber, se plier, se voûter.

வசைக்கிறது, சைத்தேன், சைப்பேன், சை, சைக்க, v. a du préc. வசைத்தல், n. v. courber, plier, voûter.

வச்ச, se met quelquefois pour வற்ச; voyez donc à ces initiales les mots commençant par வச்ச qui ne se trouvent pas ici.

*வச்சகம், (vatsaka), l'arbre மலைமல்லிகை millingtonia hortensis, (ou selon d'autres), wrightea antidysenterica, V. வற்சகம்.

*வச்சநாபி, P. வற்சநாபி, poison végétal très violent.

வச்சரி, safran.

*வச்சாதனி, (vatsâdani), la plante சிந்தில் menispermum.

வச்சி, l'arbrisseau காயாமரம் memecylon

வச்சிரகம், 2° fruit non mûr du nénuphar. 2° * (வச்சிரம், ka), espèce de sel, carbonate impur de soude.

*வச்சிரம், (vadjra), foudre, — d'Indiren, arme de —, diamant, chose très dure — impénétrable, cœur d'arbre, ceste ou gantelet du boxeur ou lutteur, gant ou main de corne, parole dure, gros mot, le cactus ou சதுரக்கள்ளி, mirobolan, l'herbe குசம் ou தருப்பை, fleur de sésame, un des 27 யோகம், colle forte, (faite de cuir de bœuf bien bouilli), eau de riz aigrie,

ocre de fer, verdeur, un des 32 ordres ou traités d'architecture ; வச்சிரகங்கடம் cuirasse de diamant : — கங்கடன் celui qu'on dit armé d'une cuirasse de diamant, *i. e.* le singe Anouman; — கண்டகம் l'épine terrible comme la foudre, le cactus ; — கம்பம் colonne du diamant ; — கவசம், — காயம், — சரீரம் corps de diamant, — robuste, invulnérable ; — க்ஷாரம் carbonate impur de soude ; — சிதன், — சித்து celui que redoute —, le vainqueur de la foudre *i. e.* l'oiseau Garouden, qui vola l'ambroisie malgré les foudres d'Indiren ; — சூசி காபரணம் espèce de flèche ; — செலதம் racine bulbeuse du cyperus ou கோரை ;— ச்சுவாலை éclair, — ou flamme de la foudre; — தசனன் rat ; — தந்தம் rat, cochon (dont les dents sont dures comme diamant); — தந்தி espèce du ver ; — தரன், (dhara *qui tient*), celui qui est censé tenir la foudre, *i. e.* Indiren ; — தாரானை le târanei du diamant, c'est le 8me des 9 தாரானை ;— துண்டம் ce qui a le bec dur comme le diamant, *i. e.* le faucon Garouden, le vautour, le moustique ; — துண்டன் Poulléyar à la trompe de diamant ; — தேகம் corps dur, — de diamant ; — த்தலைச்சி ce qui a une tête de diamant, le scarabée noir கதண்டு;— த்துரு, — த்துருமம் le cactus ou சதுரக்கள்ளி ; — நிர்க்கோஷம் éclat du tonnerre; —பஞ்சகவசம் les 5 cuirasses de diamant, *i. e.* cuirasse impénétrable ; — பாணி celui qui est censé avoir la foudre à la main, *i. e.* Indiren; — பாதம் la foudre, coup de tonnerre; — புஷ்பம் fleur de sésame; — ப்பசை colle forte, glu ; — மணி le diamant; — யாக்கை V. வச்சிரசரீரம் ; — ரதம் le cochon aux dents de diamant ; — வதம் mort par la foudre ; — வல்லி l'arbrisseau பிரண்டை, héliotrope, tournesol ; — வாகு Vatsiravâkou un des fils de Soûren ;— வாராகி une des personnifications femelles de Mâyâ ou de l'ilusion parmi les Samanéens.

*வச்சிரன், (*id.*), celui qu'on dit lancer la foudre, *i. e.* Indiren, enfant, écolier, nom d'un dévot.

*வச்சிராகாதம், (வச்சிரம், ஆகாதம்), coup de foudre, malheur subit.

*வச்சிராங்கம், (*id.* அங்கம்), serpent, espèce d'euphorbe.

*வச்சிராசனி, (*id.* அசனி), la foudre d'Indiren, son drapeau (qui représente la foudre).

*வச்சிராப்பியாசம், (*id.* அப்பியாசம்), multiplication difficile.

*வச்சிராயுதம், (*id.* ஆயுதம்), l'arme de diamant —, la foudre d'Indiren.

*வச்சிராவர்த்தம், (*id.* ஆவர்த்தம்), l'arc de Râmen.

*வச்சிரி, (வச்சிரம், i), celui qu'on dit armé de la foudre, *i. e.* Indiren, Vatsiri, un des saints déifiés des Samanéens, buffle, euphorbe.

வச்சிரீகரணம், (வச்சிரம், i *augment*), les 3 premiers pouls ou artères de la physiologie indienne nommés சுழுமுனை, இடை, பிங்கலை, *V.* தசநாடி *au mot* நாடி.

வச்சையம், chevreuil.

*வஸ்கம், (vaska), persévérance, application, allée.

*வஸ்கயம், (vaskaya), veau d'un an.

*வஸ்கயணி, (வஸ்கயம்), vache qui a plusieurs veaux.

*வஸ்தம், (vasta), chèvre, maison.

*வஸ்தி, (vasti), bas-ventre, vessie, seringue : — மலம் urine ; — சிரசு cou de la vessie, tuyau de seringe ; — சோதனம் diurétique.

*வஸ்திரம், (vastra), habit, vêtement, toile, couverture: வஸ்திரகுட்டிமம் ombrelle; — கிரகம் tente; — நிருகேசகன் blanchisseur ; — புத்திரிகை poupée, marionnette ; — பேதகன், — பேதி tailleur d'habits : — போசனம் le vêtement et la nourriture ; — யோனி base des vêtements comme coton, laine, soie.

*வஸ்திராஞ்சலம், (வஸ்திரம், அஞ்சலம்) bord —, extrémité d'un vêtement.

*வஸ்திராபரணம், (*id.* ஆபரணம்), habits et bijoux,

*வஸ்து, 1° (vastou), chose, être, l'être par excellence, Dieu, nature, essence, subtance, — d'une chose, sujet d'un poème.. 2° liqueur distillée, arack, chose enivrante *pl.* வஸ்துகள், வஸ்துக்கள் propriété, biens ; — தாரானை le târanei de l'être, le 7me des 9 தாரானை ; — நிச்சயம், — நிர்ணயம் — நிதானம் certitude de l'existance de l'être suprême, créateur de l'univers et détermination de ce qu'il est ; — பரிச்சேதம் restriction quand à la nature ou à la qualité, dire : ceci est un être, cela n'en est pas ; — மாத்திரம் esquisse —, plant d'un discours ; — வந்தரம், (அந்தரம்), autre objet ; — வாகனங்கள் propriété ou meubles et équipages ; — வபாவம், (அபாவம்), — கானி ou வானி, (ஆனி), destruction —, perte de la propriété ; — வித்தியாபதி un des 32 ordres ou traités d'architecture.

வஜா. (*arabe*), déduction, remise.

*வஞ்சகம், (வஞ்சம், ka), tromperie, fraude, ruse, finesse, perfidie (c'est un des caractères du தாமதகுணம்), cachette,

chacal, mangouste apprivoisée; — ஆய் perfidement, en traître, frauduleusement; — பண்ணுகிறது tromper, duper, trahir; — பேசேல் ne parle pas frauduleusement; வஞ்சகப்பேச்சு, — ச்சொல் parole trompeuse; — முடி tortue; — வெளிப்பு, (ஒழிப்பு), figure qui déguise sous de beaux mots la nature de l'objet à décrire. *Ex.* இம்மடந்தைகட்கடை நோக்கென்னும் பெயரினைக் கொண்டம் மதவேள் வாளியடும் la flèche de ce furieux Kâmen tué en prenant le nom du regard du coin de l'œil de ces femmes.

*வஞ்சகன், (*id.*), traître, trompeur, rusé, artificieux, débauché, renard.

வஞ்சகாரம், l'arbrisseau கொடிவேலி.

*வஞ்சதம், (வஞ்சம், tha *affixe*), ruse, fourberie.

*வஞ்சதன், (*id.*), trompeur, fourbe, filou.

*வஞ்சம், 1° (vantcha *tromper*), tromperie, fraude, ruse, supercherie, perfidie, hypocrisie, illusion, fausseté, mensonge. 2° violence, cruauté, épée, petitesse. 3° *P.* வட்சம், multitude, assemblée (il vient surtout à la fin des 4 premières divisions du போகபூமி); — தீர்க்கிறது venger, se venger, mettre fin à la perfidie; — தீர்த்தல் vengeance, se venger; — தீர்த்துக்கொள்ளும் நாள் le jour de la vengeance, — où l'on mettra fin à la perfidie; வஞ்சநவிற்சியணி, fig. de rhét. par laquelle on dissimule une excellente qualité qui vient d'une cause en l'attribuant à une autre cause; — ப்பழிப்பணி figure par laquelle on mettre le mépris qui vient d'une action méprisable; — ப்புகழ்ச்சியணி fig. de rhét. qui renferme une louange ironique, une ronie louangeuse et une louange véritable — ப்பெண் fille ou femme perfide, nom d'une servante de Kâli; — முனி le perfide mouni, *i. e.* Râvanen qui sous la forme d'un mouni enleva சீதை.

வஞ்சவம், (வஞ்சம்), le reptile perfide, le serpent.

*வஞ்சனம், 1° (வஞ்ச, na), fraude, tromperie. 2° nom d'un poisson, vœu.

*வஞ்சனி; *fém. du préc.* la perfide — Dâkini, diablesse, servante de Kâli, fille, femme.

வஞ்சனை, 1° (வஞ்சனம்), fraude, tromperie, déception, perfidie, illusion, mensonge. 2° serment, vœu, prétendue déesse; — பண்ணுகிறது tromper, duper, trahir, filouter; — யாளன ou

*வஞ்சன், (வஞ்சம்), trompeur, filou, traître, perfide,

*வஞ்சி, 1° l'arbre vangsi, guirlande de vangsi, — de feuillage de vangsi, (on en couronnait ceux qui avaient marché à l'ennemi, *V.* - தும்பைவெற்றிமாலை, *d'ou*) marche à l'ennemi, plante grimpante ou rampante, nom générique des arbrisseaux grimpants, la plante சிந்தில், la ville de Karour ou கருவூர் (ancienne capitale du roi சேரன், une ville de ce nom se trouve dans le Coimbatore; on est en doute de savoir si c'est cette même capitale ou une autre ville de ce nom, femme ou fille, la prétendue déesse தருமதேவதை ou Parvadi, espèce de strophes ou de vers dits வஞ்சிப்பா, espèce de combinaison ou d'enchaînement de pieds de vers dit வஞ்சித்தளை. 2° *imp. et part. de* வஞ்சிக்கிறது — ச்சீர் pieds de vers de 3 syllabes métriques terminés par un நிரையசை ou une double syllabe brève; ils sont au nombre de 4 nommés: தேமாங்கனி, புளிமாங்கனி, கருவிளங்கனி et கூவிளங்கனி, et sont propres aux vers வஞ்சிப்பா; — த்தளை connexion de pieds de vers propre aux vers வஞ்சிப்பா et qui consiste en ce qu'après un pied qui finit en கனி ou en நிழல், il vienne une brève ou une longue, voyez ஒன்றியவஞ்சித்தளை et ஒன்றாதவஞ்சித்தளை; — த்தாழிசை variété des vers வஞ்சிப்பா, cette espèce contient trois strophes de 4 vers de deux pieds, ou parfois de 3 pieds sur le même sujet; — த்துறை variété du வஞ்சிப்பா, elle contient 4 vers de 2 pieds d'égale mesure; — ப்பா une des 5 espèce de vers ou de strophes peu usitée; elle emploie principalement les pieds dits வஞ்சிச்சீர் et le connexion dite வஞ்சித்தளை. Elle se compose de vers de 2 ou 3 pieds; la strophe comprend 3 vers ou même plus, reçoit le தனிச்சொல் ou mot séparé et finit par le சுரிதகம் de l'அகவல்; — மாலை guirlande de வஞ்சி dont on couronne ceux qui marchent à l'ennemi; — யுரிச்சீர், *V.* வஞ்சிச்சீர்; — விருத்தம் variété des vers வஞ்சிப்பா, elle contient 4 vers de 3 pieds; — வேந்தன் le roi de வஞ்சி ou கருவூர், *i. e.* சேரன்.

வஞ்சிக்கிறது, சித்தேன், ச்பேன், சி, சிக்க, *v. a.* (வஞ்சம்), வஞ்சித்தல், *n. v.* tromper, duper, filouter, trahir.

*வஞ்சிதம், (vantchita), tromperie, déception.

வஞ்சியர், *pl. de* வஞ்சி, femmes; — தரிசனம் ce que regardent les femmes, miroir.

வஞ்சிரம், le poisson வஞ்சிரம்.

வஞ்சினம், serment, imprécation.

வஞ்சினர், trompeurs.

வஞ்சுகன், (vantchouka), trompeur.

*வஞ்சுளம், (vantchoula), l'arbre அசோகு. uvaria.

*வஞ்சுளன், (id.), l'oiseau noir கரிக்குருவி.

வஞ்சூரன், espèce de poisson.

வட, obl de வடக்கு, du nord, boréal, septentrional. 2° obl de வடம், de multipliant...; — கயிலாயம், — கயிலை le Kaïlâsam du nord ou paradis fabuleux de Siven (par opposition à தென்கயிலை ou பொதியமலை résidence d'Agastyen); — கரை rivage ou bord septentrional d'un fleuve ou d'une rivière...; — கலை la science du nord, i. e. le sanscrit; — காற்று vent du nord; — கிரி, V. வடமேரு; — கிழக்கு, — கீழ்த்திசை le nord-est; — கீழ்த்திசைப்பாலன் le prétendu gardien du nord-est, i e ஈசானன் ou Siven; — கீழ்த்திசைப்பாலன்குறி le signe ou emblème du gardien du nord-est, i. e. le corbeau; — கீழ்த்திசையானை l'éléphant qui, au dire des Indous, soutient le monde au nord-est, ils le nomment சுப்பிரதீபம் et sa femelle அஞ்சனாவதி; — கோடி extrémité nord de la lune à son croissant ou à son déclin; — கோடை vent du nord-est dans la chaude saison; — க்கயிறு grosse corde, câble, — avec lequel on tire un char de procession, corde qui sert à exhausser ou à abaisser la charrue; — சிறகு rangée de maisons du côté du nord; — சொல், — தமிழ் le langage du nord, le sanscrit; — திசை le nord, le côté nord (du monde...); — திசைப்பாலன் le prétendu gardien du côté nord i. e. Koubêren; — திசைப்பாலன்குறி le signe ou emblème du gardien du nord, i. e. l'éléphant; — திசையானை l'éléphant qui, au dire des Indous, soutient la terre au côté nord; ils le nomment சார்வபூமம் et sa femelle அஞ்சனை; — தேசம் pays septentrional, — au nord du Maduré; — நடைபதுபதம் mot sanscrit ayant une terminaison ajoutée à la racine; — நூல் livre sanscrit, — du nord; — நூலோர் savants en —, auteurs sanscrits; — பத்திரம் le multipliant ஆலமரம்; — பத்திரை la plante dont les fibres des feuilles servent à faire des cordes d'arc, sanseviera zeylanica; — பரதம் le nord de l'Inde; — பாரிசம், — பால் le côté nord; — பாலிரேபதம் pays au nord des monts Rêpadam, un des நவகண்டம்; — பால்விதேகம் pays au nord du விதேகை, c'est aussi un des நவகண்டம்; — புறம், — பக்கம் côté du —, côté nord; — பூமி contrée septentrionale; — மரம் le multipliant dit ஆலமரம்; — மலை la montagne du nord, i.e. le mont Mahâmêrou, la montagne et la ville de Tiroupadi ou வடவேங்கடம் qui était la borne nord du pays tamoul, V. திசை ச; — மலையான் le montagnard du nord, i. c. வேங்கடேச்சுவரன், forme de Vichnou et idole de திருப்பதி ou வேங்கடம்; — மலைவாணன், 1o V. வடமலையான். 2o ou — மலைவாரணன் espèce de riz; — மீன் l'étoile du nord, petite étoile nommée அருந்ததி située près de la grande Ourse à côté de celle du millieu qe la queue qu'on dit être வசிஷ்டன் son mari; — முகம் côté du nord; — மேரு la montagne du nord dite மகாமேரு; — மேற்கு, — மேற்றிசை le nord-ouest: — மேற்றிசைப்பாலன் le prétendu gardien du nord ouest, i. e. வாயு ou Vâyou; — மேற்றிசைப்பாலன்குறி le signe ou l'emblème du gardien du nord-ouest; c'est un âne; — மேற்றிசையானை l'éléphant qui, au dire des Indous, soutient le côté nord-ouest de la terre, ils le nomment புஷ்பதந்தம் et sa femelle சுதந்தி; — மொழி mot —, langage du nord, i e. mot sanscrit ou le sanscrit; — வாசி, m. — வாசினி f. l'habitant —, l'habitante du multipliant, espèce de demi-dieu et demi-déesse dits யக்ஷன், யக்ஷிணி, qu'on suppose habiter dans les multipliants; — விதேகம் le pays ou nord du விதேகை, c'est un des நவகண்டம்; — விருக்கம், — விருக்ஷம், — விருட்சம் le multipliant (dit ஆலமரம்); — விரேபதம் le pays au nord des monts Rèpadam, c'est aussi un des நவகண்டம்; — வேங்கடம் le வேங்கடம் du nord, i. e. திருப்பதி (par opposition à தெனவேங்கடம் ou Vengada du sud, surnom de அழகர்மலை près de Maduré).

*வடகம், 1o (vataka), espèce de pâtisserie, — d'assaisonnement composé de pois, d'oignons, de cumin... broyés et frits dans l'huile ou le beurre. 2o fruits secs, peau, couverture, manteau, robe, habit de dessus, amusement. récréation: — ஆய்க்காய்ந்தவன் homme sec, maigre et décharné; — இடுகிறது, — பொருகிறது préparer l'assaisonnement susdit.

வடக்கத்தியான், (வடக்கு), homme du nord: வடக்கத்தியார் les peuples ou les gens du nord, les septentrionaux.

வடக்கு, (வட), le nord: வடக்கே vers le —, au nord, du côté du nord.

வடக்கை, (id.), vent du nord.

வடமர், espèce de brames.

*வடம், (vata), le multipliant ou ஆலமரம், cordon, corde, câble, lieu, cercle, rond

zéro, balle, globe, petit coquillage dit cauris qui sert de monnaie, collier de perles, — de gâteau composé de pois broyés et cuits dans le beurre, égalité en figure ou dimension. 2° ville, bouton de fleurs.

*வடரம், (vatara), turban, toque, toile de la tête, natte, batte à beurre.

*வடரன், (id.), homme méchant, pervers, vil ou stupide, coq, voleur.

வடலி, jeune palmier : — வெற்றிலை mauvais bétel.

வடவண்டைவாண்டை, (வட, அண்டை), côté nord d'un rue.

வடவனல், வடவாக்கனல்,* வடவாக்கினி, வடவாமுகம், வடவாமுகாக்கினி, வடவாஜ்வலம், (வடவை, அனல், கனல், அக்கினி, முகம், அனலம்), feu sous marin, — éternel qui doit dévorer le monde, (en mythologie être composé de flammes avec une tête de jument ou வடவை qui sortit des cuisses de Ourvâ et fut reçue par l'océau).

*வடவாசுதர், (வடவை, சுதன்), les fils de Vadavei ou de la jument, les médecins des dieux indous dits அச்சுவினிகள், fils de la nymphe Asvine ou வடவை.

*வடவை, 1° (badavâ), jument, la nymphe Asvine ou அச்சுவினி, personnification de la 1re constellation représentée par une tête de jument, femme esclave. 2° le feu sous-marin et éternel dit வடவாக்கினி, buffle, femelle d'éléphant.

*வடாகரம், (vatâkara), corde.

வடாது, (வட, அது), nord.

*வடாவீகன், (valâvika), voleur.

*வடி, 1° (vati), corde, bride, licou, espèce de tique ou de pou 2° caillou ou jus de cocotier..., chien, pointe. 3° *imp. de* வடிக்கிறது 4° *n. v. imp. et part. de* வடிகிறது, fluide, clarifié, purifié, distillé : — கட்டுகிறது faire distiller, — égoutter, filtrer, passer. — à travers un linge, — par l'étamine, tamiser la farine, sasser ;— கயிறு bride de cheval, licou : — காது longue oreille pendante ; — க்கதிர், —க்கருவி, — க்கருது fuseau, instrument à tordre le fil ; — சாந்து parfum exquis, — raffiné, stuc, stucage, crépi fin ; தங்கம் or fin, or pur ; — தமிழ் tamoul alambiqué, clair, pur ; — தயிர் lait caillé dont fait égoutter l'eau ; — வெண்ணெய் huile clarifiée, — dont on a retiré la lie.

வடிகிறது, டிந்தேன், டிவேன், டி, டிய, *v. n. et* வடிந்துபோகிறது, s'écouler, découler, couler, — en bas, dégoutter s'égoutter, distiller, décroître, diminuer, *v. g.* l'eau d'une rivière, tarir, se dessécher, descendre, refluer (*v. g.* la marée vers la mer...), s'allonger : ஆறொருமுழம் — la rivière décroître ou baisser d'une coudée; இரத்தம் — le sang couler, *v. g.* d'une plaie ; பருவிலிருந்து — le pus découler d'un ulcère ; வடிந்துகொண்டிருக்கிறது s'écouler, être à —, couler ; வடிந்தகாது longue oreille pendante.

வடிகை, 1° *n. v. du préc.* 2°* (vatikâ), pilule, bol.

வடிக்கிறது, டித்தேன், டிப்பேன், டி, டிக்க, *v. a. de* வடிகிறது *et* வடிக்குதல் *ou* வடித்தல், *n. v. et* வடித்துப்போடுகிறது, faire couler, — découler, — égoutter, — écouler (*v. g.* l'eau dans laquelle le riz a bouilli, en penchant le vase), décanter, déféquer, tirer au clair, distiller, filtrer, passer à l'alambic, clarifier, purifier, aiguiser, affiler, rendre pointu, mettre en —, prendre possession ; காறு — aiguiser un soc de charrue ; எழுத்தாணியை — aiguiser le poinçon à écrire.

*வடிசம், வடிசி, வடிசை, (vadisa,—sâ, — si), hameçon (pour pêcher).

வடிசல், *P.* வடிதல் : வடிசற்காது longue oreille pendante.

வடிதல், *n. v de* வடிகிறது, écoulement, distillation, décroissement, tarissement, reflux de la marée, allongement, longueur.

வடித்தல், *n. v de* வடிக்கிறது.

வடிப்பம், beauté, élégance, méthode, éloquence arrangement, réparation, force: வடிப்பமாயிருக்கிறது être beau, joli ; வடிப்பமாய்நம்பலாம் on peut très bien le croire.

வடிப்பு, *n. v. de* வடிக்கிறது, action de faire couler..., écoulement, distillation, clarification, broche.

வடிம்பு, bout, extrémité, bord d'un toit, d'un vêtement...); — க்கழி pièce de bois —, soliveau ou perche mise en travers à la toiture, traverse, bordure opposée ; — பிடிக்கிறது joindre —, attacher les traverses à un toit.

வடியல், *n. v. de* வடிகிறது, reflux de la marée, ce qui a découlé, eau qui s'est écoulée.

வடிவம், 1° forme (du corps...), figure, air, mine, corps, beauté, élégance 2° *P.* வடிவோம், nous coulerons..., *fut. de* வடிகிறது : வடிவவுகமம் comparaison avec la figure ; *Ex.* சிவன் வடிவேகுருவடிவு la figure du gourou ressemble à celle de Siven.

வடிவு, 1° *n. v. de* வடிகிறது, décroissement ou diminution (de l'eau dans un fleuve...), reflux de la marée. 2° beauté,

forme, figure, vulve : இவனுக்கு வடிவுமெத்த il est très beau ; ஒலி — beauté du son, son bien articulé ; — ப்பண்புத்தொகை ellipse du mot qui montre la forme comme வட்டக்கல் pierre ronde, P. வட்டவுருவானகல் pierre qui est de forme ronde; — ப்பானை vase qui reçoit l'eau distillée qui découle d'un autre vase; இப்போது—துவக்கினது le reflux a commencé maintenant ; வடிவாய்வாங்குகிறதண்ணீர் eau qui s'écoule ou se retire lentement comme le reflux de la mer ; வடிவெழுத்து jolies lettres, belle écriture.

வடிவோர், வடிவு, qui sont beaux, qui ont la forme ou la figure de (à la fin des mots composés).

வடு. gén. வடுவின், pl. வடுக்கள், 1o fruit non mûr, — encore tout vert, faute, défaut, outrage, injure, flétrissure, cicatrice, marque, — flétrissante, — de coups ou de brûlure, cuivre, luth des pays cultivés, scarabée, verrue, poireau, môle, épée. 2o (valou), jeune homme, — brame étudiant après son investiture. 3o *imp. de* வடுக்கிறது: நாவினாற்சுட்ட வடுவாறாது la cicatrice faite par une langue brûlante ne guérit pas; — ச்சொல்லுகிறது dire des injures, — des mots flétrissants, calomnier, diffamer; — ப்படுகிறது, — ப்பட்டிருக்கிறது être marqué, avoir une cicatrice, une flétrissure, — des verrues, devenir coupable, être en faute, être injurié, diffamé, accusé, flétri ; — ப்படுத்துகிறது marquer, imprimer une flétrissure ou une marque flétrissante, accuser, rendre coupable, diffamer, injurier, flétrir; — வகி scarabée; — வில்லாதசாதி caste irréprochable, sans flétrissure; வடுவும்புள்ளியுமாயிருக்கிறது être couvert de verrues et de taches.

வடுக, *adj. de* வடுகன் *ou* வடுகு, de caste —, du pays télinga.

வடுகச்சி, *fém. de* வடுகன், femme —, télingate.

*வடுகன், 1o (வடு, ka), jeune homme, — brame étudiant, benêt, stupide 2o (வடுகு) homme de caste —, télinga, Baïraven fils cadet ou forme de Siven ; வடுகக்காது oreille de Télinga, *i e.* grande oreille pendante, lobe de l'oreille élargi ; வடுகப்பெண் femme télingate; வடுகன்றாய் *ou*

வடுகி, la mère de வடுகன் ou de வயிரவன், la prétendue déesse des forêts dite கவுரி, le fleuve du Gange.

வடுகு, 1o (வடக்கு), le pays télinga ou télingana, au nord du pays tamoul, la langue —, la nation télinga. 2o (*P.* வடுகோணம்), investiture du cordon bramanique, luth des pays cultivés, l'air ou la mélodie dite இந்தளம்.

வடுக்கிறது, டுத்தேன், டுப்பேன், டு, டுக்க, *v. n.* வடுத்தல், *n. v.* (வடு), le fruit se former, se nouer dans la fleur.

வடுவக்கூடை, grande corbeille profonde.

*வடுகோணம், (வடு, உ *allongé*), investiture du cordon bramanique.

*வடை, (vadâ), espèce de gâteau fait de farine d'உளுந்து ou phaseolus radiatus et de fleur de farine de riz et frit dans l'huile; — யற்றது chose inutile, — qui ne vaut pas même un de ces gâteaux, ce qui n'en a pas.

வட்கல், destruction, honte, *opt. et n. v. de* வட்குகிறது.

வட்கார், *n app. nég. du même*, ennemis, gens qui n'ont pas honte.

வட்குகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. n.* se perdre, se gâter, être détruit, gâté, ruiné, honteux, couvert de honte.

வட்ட, *adj. de* வட்டம், rond, circulaire.

வட்டகை, 1o (வட்டம், கை), main —, bras rond, — arrondi. 2o petit plat, — bassin. 3o *ou* வட்டகைநிலம் enclos, terre enfermée de haies.

வட்டணம், (வட்டம்), long —, bouclier.

வட்டணிக்கிறது, ணித்தேன், ணிப்பேன், ணி, ணிக்க, *v. a. et n.* (வட்டம்), et வட்டணித்தல், *n. v.* rendre rond ou circulaire, arrondir, venir en rond, en cercle : வட்டணிக்கக்கீறுகிறது ciseler —, tailler —, tracer —, dessiner en rond.

வட்டணிக்கை, *n. v. du préc.* action d'arrondir, rondeur, rond, compas, — de mer.

வட்டணை, (வட்டம்), cymbale, cercle : — புழுக்கிறது, — புழுத்தல் battre des cymbales.

வட்டம், 1o (*corr. de* விருத்தம் *rond*), rond, rondeur, figure ronde, cercle, petit district, — pays, — espace, chose circulaire, halo ou rond autour du soleil ou de la lune, roue, — de potier, meule de —, moulin, — à blé, bracelet, ornement des épaules, bouclier, étang, réservoir (ordinairement rond), vase, réceptacle, plat, assiette, jatte, grande cruche, amphore, bâton recourbé en demi-cercle (et qui sert l'arme, sonnette, toile, habit, bassesse, abaissement, abjection, creux, terrain bas, siège, chaise. 2o escompte, perte sur le change de l'argent, prime, agio, ou gain sur le change de l'argent, prime, agio, ou gain sur le change des monnaies, place : இந்த

வட்டங்களிற்காணேன் je ne vois rien dans ces lieux ; — ஆயோடுகிறது courir en cercle, en rond ; — ஆயோடல் course —, mouvement circulaire ; — ஆயோடினாலும் வாசலாற்புகுதவேண்டும் quoique l'on courre tout autour ou qu'on fasse de longs circuits, il faudra entrer par la porte ; — இடுகிறது décrire un cercle, tourner, — autour ; கருடன் — இடுகிறது le milan décrire un cercle dans l'air ; — இட்டுமுழங்குகிறது le tonnerre gronder tout autour ; — இட்டுமாற்றுகிறது échanger en payant de l'escompte, payer l'escompte, — l'agio ou la différence dans le change des monnaies — கட்டுகிறது, — கட்டிக்கொடுக்கிறது payer l'escompte, — l'agio ou la différence de valeur des monnaies échangées ; — பண்ணுகிறது réciter les louanges de Dieu un certain nombre de jours ou selon l'ordre des jours ; — பிரிக்கிறது y avoir de l'escompte ou du gain, gagner dans l'échange des monnaies, dans un marché ; வட்டக்கலம் vase —, plat rond ; — க்காரன் changeur, — de monnaies ; — க்கிலுகிலுப்பை l'arbrisseau crotalaria verrucosa ; — க்குடில் grande cabane ronde ; — க்கைச்சில் partie ronde du fond ou du bas de la coque de coco ; — க்கோல் périphérie, circonférence d'un cercle, bâton arrondi, — rond ; — ச்சீட்டு billet établissant une prime pour échange de marchandises ou pour argent prêté à intérêt : — ச்சொச்சம் escompte, prime, agio, balance de l'intérêt ; — த்தலைப்பா toque ronde, turban rond ; — த்தாமரை nénuphar rond, arbre du Maléalam dont les feuilles ressemblent à celles du nénuphar ; — த்திரி mèche ronde, — pour mettre le feu à un fusil, mèche prompte ou lente, morceau de toile roulée et mise dans le trou fait aux oreilles pour l'élargir ; — த்திருப்பி les plantes பொன்முசுட்டை, மலைதாங்கி et பங்கம்பாலை : — த்துத்தி espèce d'arbrisseau ; — த்தொப்பி calotte ronde ou bonnet rond des Musulmans ; — ப்படவிருக்கிறது être plat et rond ; — ப்பாறை rocher rond et plat, grande pierre ronde, surface pierreuse et aride ; — ப்பாறைநாச்சியார் nom d'une idole de Dourgâ à திருவாற்றூர் dans une caverne couverte d'un énorme rocher rond ; — மணியம் intendance ou régie d'un petit district ; — மோதிரம் anneau à chaton ou cachet rond ; — வடிவு forme circulaire ; வட்டத்துக்குக்கொடுக்கிறது donner ou prêter à escompte (pour le change).

வட்டரவு, (வட்டம்), rondeur, *V.* விருத்தம்.

வட்டறவு, (வட்டு, அறவு), entière conclusion, — fracture, — rupture.

வட்டா, plat, écuelle, coupe, sorte de vase.

வட்டாகாரம், வட்டாகிருதி, (வட்டம், ஆகாரம், ஆகிருதி), forme circulaire.

வட்டாடல், (வட்டு, ஆடல்), jeu de dames, d'échecs.

வட்டாடுகிறது, (*id.* ஆடுகிறது), jouer aux dames, aux échecs.

வட்டாப்பத்து, (வட்டா), éventail fait des feuilles du palmier தளப்பம் ou corypha.

வட்டாரம், circuit, contour, course autour d'une —, maison, endroit dans une maison où l'on met le grain, magasin au grain : வட்டாரங்களில் விசாரிக்கிறது s'informer tout autour ; வட்டாரமெல்லாம்போயிருக்கின்றது toute la maison est partie, est détruire ou en décadence.

வட்டி, 1° (*corr. de* விருத்தி), intérêt, — d'argent prêté, usure, revenu de terre, cruris ou petits coquillages qui servent de monnaie, panier grossier fait de feuilles de palmier, espèce de maladie des femmes enceintes. 2° *imd. de* வட்டிக்கிறது : அநியாய — usure injuste, intérêt exorbitant ; தர்ம — intérêt charitable, usure modérée et légale ; வட்டிக்கணக்கு règle d'intérêt ; — முதலிழக்கிறது perdre capital et intérêts ; வட்டிக்குக்கொடுக்கிறது prêter à intérêt ; வட்டிக்குவட்டி intérêt des intérêts வட்டிக்குவாங்குகிறது emprunter à intérêt வட்டிக்கு வாசிக்குவாங்குகிறது emprunter à intérêt ou sans intérêt.

வட்டிகை, 1 corbeille, panier, sonnette, peinture, gravure, sculpture, une des 4 espèces de parfums. 2° (வட்டம்) cercle, rond.

வட்டிக்கிறது, ட்டித்தேன், ட்டிப்பேன், ட்டி, ட்டிக்க, *v. a. et n.* வட்டித்தல், *n. v.* 1° jurer, faire serment, battre des cymbales, servir (à table, de la nourriture), distribuer des mets, censurer, gronder, réprimander vertement. 2° (வட்டம்), être rond, — circulaire, s'arrondir ; பந்திக்கு — distribuer des mets aux convives assis en rangs ; அவன் என்னை வட்டித்தான் il m'a blâmé, — grondé.

வட்டிப்பு, *n. v du préc.* action de jurer, rondeur, rond.

வட்டில், corbeille, panier, — pour arroser, pour puiser de l'eau d'un étang, plat, coupe, assiette, bassin, — de cuivre, vase, terrine, chemin, toile à —, damier, échiquier indien dit சொக்கட்டான்.

வட்டு, (வட்டம்), dame —, pionde da-

mier, pion demi-circulaire, demi-sphéroïde, le jeu d'échecs dit சொக்கட்டான், boule, rondeur, morceau rond, l'arbrisseau ou la plante கறிமுள்ளி, l'endroit d'où sort le bourgeon ou le jet de l'arbre: — க்கத்தரி, — வழுதுணை bringelle, la plante dite கத்தரி; — க்கருப்புக்கட்டி boule de mélasse avec de la chaux; — க்குத்தி endroit de l'arbre d'où sort le bourgeon; — ச்செடி l'arbrisseau கறிமுள்ளி.

வட்டுடை, toile, habit, particularité d'un habit.

வட்டுவம், sac à plusieurs compartiments, sac au bétel, — pour mettre l'arec, le bétel et la chaux à mâcher: வட்டுவப்பை compartiment ou pochette de ce sac: வட்டுவத்தின்மேல் போட்டசொட்டு வட்டுவத்துக்குமாத்திரமோபடும் உள்ளிருப்பதுகளுக்கெல்லாம்படுமே un coup donné sur le sac à bétel n'affectera-t-il que le sac? certainement il affectera tout ce qui est dedans.

வட்டுறுப்பு, (வட்டு, உறுப்பு), correction, *V.* திருத்தம்.

வட்டை, chemin, voiture, charrette, char, roue sans le train.

வட்புலி, (வள், புலி), le tigre fort, *i. e.* le lion.

வணக்கம், *n. v. de* வணங்குகிறது, vénération, révérence, respect, honneur, soumission, adoration, invocation à la divinité, c'est une des 3 மங்கலாசரணை: — உள்ளவன் homme respectueux, civil, humble, soumis; அவனுக்கு — ஒன்றுமில்லை il est sans respect, il ne respecte personne, on ne lui témoigne aucun respect.

வணக்குகிறது, *sync.* வணக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்க, க்க, *v. a. de* வணங்குகிறது *et* வணக்கல் *ou* வணக்குதல், *n. v.* soumettre, assujettir, rendre obéissant, respectueux, plier, courber.

வணங்கல், *opt. et n. v. de* வணங்குகிறது, respect, honneur, révérence, salutation, adoration, courbette, courber.

வணங்கா, வணங்காத, *part. nég. du même*, qui ne plie pas, ne révère pas; வணங்காக்கழுத்து cou raide, revêche, insubordonné, torticolis: — முடியன், — முடியினன், — முடியோன், (முடி), Douryôdhanen qui ne plia jamais la tête pour saluer personne, ou pour se soumettre, celui qui ne salue, ne respecte personne; வணங்காதவன் homme qui ne respecte personne, insubordonné, désobéissant, fier, arrogant, indolent.

வணங்குகிறது, *sync.* வணங்கிறது, ஙினேன், ஙுவேன், ங, ங, *v. a.* வணங்குதல், *n. v.* révérer, vénérer, respecter, saluer, — respectueusement, adorer, honorer, *v. n.* se soumettre, se courber, s'incliner, se plier: வணங்கிச்செய்கிறது faire avec respect, — tous ses efforts pour exécuter une chose; — ச்சொல்லுகிறது parler respectueusement, humblement, avec soumission, ayant vénéré...

வணர், courbure, voûte, arche, toit voûté.

*வணிகம், (banik), trafic, commerce, négoce.

*வணிகன், (*id*), commerçant, marchand, négociant, fermier, pâtre, le signe de la Balance: வணிகபதம், — பாவம் commerce, trafic; — பந்து la plante qui donne l'indigo (ami des marchands); — புத்திரன், — புத்திரி, fils —, fille de marchand; — வாகன் le chameau monture du marchand; வணிகாஷ்டவியல்பு, *V.* அஷ்டவணிகக்குணம்.

*வணிக்கம், (*id.*), bœuf, le 6me des கரணம்.

*வணிசம், (banidj *ou* banik), le 6me des கரணம், celui du —, bœuf.

*வணிச்சியம், (banidjya), trafic, commerce.

வணிதம், bien, beauté, élégance, chose jolie, belle.

வண், clarté, abondance.

வண்களமர், (வண்), agriculteurs, laboureurs, vellages, fermiers, choutres, gens de la 4e caste.

வண்சிறை, (*id.*), mur, rempart (de ville ou de fort).

வண்ட, *obl. de* வண்டன் *et de* வண்டம்.

*வண்டகம், (vantaka), part, portion.

*வண்டம், (1° vanta), part, portion, manche de faucille (2° vantha), javeline. 3° (vanda), bœuf sans queue.

*வண்டரம், (vanthara), nuage, queue de —, chien poitrine corde pour attacher une chèvre, nouvelle pousse de palmier, gaine qui enveloppe le jeune bambou.

*வண்டரன், (vandara), ennuque, avare, gueux.

வண்டர், 1° bardes, — qui chantent de vieilles compositions, — des poésies qu'ils ont apprises, — des louanges..., — des poésies propres à chaque heure, panégyristes 2° *pl. de* வண்டன்.

வண்டலம், (வண்டல்), boue.

வண்டல், lie, sédiment, — au fond du vase, boue, vase, — sèche d'étang, de rivière..., résidu, tournant d'eau, gros caillou, — gravier, jeu de femmes: குடத்து — sédiment —, vase au fond d'une cruche;

இரச — lie de vin, de jus de fruits: வண்டற்படுகை bord fangeux de rivière..., — formé de la vase.

*வண்டனம் (vantana), partage, division.

வண்டன், 1° homme vaillant, robuste, vagabond, goujat, vaurien, homme vil, méchant, libertin, impudent, débauché, barde, panégyriste. 2° * (vantha), courtaud, nain, garçon, non marié. 3° (vanda), manchot, estropié, impuissant, châtré, circoncis: வண்டத்தனம் mauvaise action, — conduite, vie débauchée, libertinage, impudence, dévergondage, méchanceté; — த்தனத்துக்குக் கொடிக்கட்டுகிறது élever l' étendard du libertinage, se vanter de son libertinage; — ப்பேச்சு langage impudent, — injurieux; — க்கூலி salaire honteux, — de libertinage; — க்கூலிக்காரி prostituée, femme d'hôtellerie, de trafic honteux.

*வண்டாலம், (vandâla), description d'un combat, constatation des héros, bateau, hoyau.

வண்டானம், héron, pélican.

வண்டி, P. பண்டி, charrette, voiture, ventre: — க்காரன் charretier; — க்கால் roue de charrette; — த்தடம் route à charrettes, ornière.

வண்டிபகவாய், (வண்டி, பகம், வாய்), trou de l'essieu, — du moyeu.

வண்டில், char, charrette, voiture, — à 2 roues, cabriolet: — ஏறுகிறது monter en voiture, — வடம் corde de char; வண்டிற்காரன் voiturier, charretier; — கால் roue de charrette, de voiture...; — சட்டம், — கூலி prix —, tarif — louage d'une voiture — செடில் suspensoir porté sur une charrette, V. au mot செடில்.

வண்டு, insecte ailé (en général et surtout ceux dont les ailes sont recouvertes d'étuis), scarabée, escarbot, hanneton, abeille, guêpe, cigale, flèche, faute, bracelet, conque, la 8me constellation dite பூசம்: வண்டுகள் படுவதல்லாமல் மனிதரும் படுவதாமே non seulement les insectes volatiles périssent (par leur imprudence), mais les hommes aussi, ceux- là en se jettant sur une lampe, et ceux-ci en s'abandonnant aux femmes perdues; வண்டுகடி piqûre d'insecte, de guêpe, cicatrice d'une telle piqûre; — குத்தி nom d'un oiseau qui dévore les insectes; — கொல்லி l'arbrisseau cassia alata dont les feuilles servent à guérir des éruptions cutanées; — மாம்பழம் mangue qui a un insecte dans le noyau; — மோவாமலர் fleur que les insectes ne flairent pas; வண்டுணுமலர்மரம், (உணு), arbres à fleurs que les insectes ne mangent ou ne touchent pas, c'est le சண்பகமரம் et le வேங்கை; வண்டேறுமலர், (ஏறுகிறது), fleurs sur laquelle les insectes ne montent pas ou qu'ils ne touchent pas; வண்டுறை, (P. உரை), son d'insecte, son inarticulé, qu'on ne peut représenter par des lettres.

வண்டை, 1° la plante légumineuse hibiscus sinnantus. 2° (vandâ), femme débauchée.

வண்டோதரி, P. மண்டோதரி, Mandôdari, femme de Râvanen, c'est une des பஞ்சகன்னிகை.

*வண்ணகம், 1° (வண்ணம், ka), odeur, sandal, parfum en poudre, peinture, cercle. 2° mesure rapide dite முடுகியல், un des membres ou une des parties du கலிப்பா dite ausi அராகம்: வண்ணகவொத்தாழிசைக்கலிப்பா une des subdivisions du கலிப்பா; elle se compose d'un தரவு, 3 தாழிசை, et de 4 autres parties nommées அராகம், அம்போதரங்கம், தனிச்சொல் et சுரிதகம்.

*வண்ணகன், (id.), barde, panégyriste.

*வண்ணம், (P. வருணம்), couleur, peinture, beauté, ornement, louange, renommée, mode musical, mélodie, harmonie, air, rhythme des vers, caste, classe, tribu, lettre de l'alphabet, housse d'éléphant, parfum (en général), forme, figure, ressemblance, qualité, propriété, sorte, méthode, manière, — d'agir, action, caractère, bonté, bien, bonheur, prospérité, V. வருணம்: வண்ணகூடிகை, (கூடம், ikâ), encrier; — க்கிரமம் ordre des castes, — des lettres, — alphabétique, alphabet: — க்குழலி belle femme à chevelure parfumée — க்குறிப்பு, — க்குணிப்பு espèce d'air ou de ton, — d'harmonie poétique, V. குறிப்பு: — தூதன் courrier, porteur de lettres, messager: — த்தரு espèce de chant, — de poésie; — ப்பண்புத்தொகை mot qualificatif marquant la couleur avec ellipse, comme செந்தாமரை, P. செம்மையாகிய தாமரை nénuphar rouge; — மகள் femme de chambre, de toilette; — மாதிரு plume, pinceau, messagère: — மாதிருகை la prétendue déesse Sarasvadi; — மாலை alphabet, litt. guirlande de lettre. Voyez au mot வருணம் d'autres dérivés.

வண்ணாத்தி, fém. de வண்ணான், blanchisseuse, fille ou femme de la caste des blanchisseurs, terre à foulon, — à blanchisseur, l'oiseau mainate, ou — ப்பூச்சி espèce de papillon.

வண்ணாப்பண்டி, P. வண்ணார்பண்டி, charette de blanchisseur, — pour porter son linge.

வண்ணா, *adj. de* வண்ணார், de blanchisseurs : — த்துறை lavoir, — de blanchisseurs, lieu où ils lavent le linge, ordinairement près d'une rivière ou d'un réservoir; — ப்பந்தம் torche de voyageurs (faite de guenilles données par les blanchisseurs) : — ப்பூச்சி espèce de papillon ; — ப்பெண் fille ou femme de la caste des blanchisseurs.

வண்ணான், *pl.* வண்ணார், blanchisseur, homme la caste susdite : — சால் grande cruche ou jarre de blanchisseur ; இவனுக்கு வயிறு வண்ணான்சால்போலிருக்கிறது il a le ventre gros comme une cruche de blanchisseur.

*வண்ணிகன், (varnikâ), écrivain, scribe, secrétaire.

*வண்ணிகை (varnikâ), encre, plume.

வண்மை, beauté, don, libéralité, nature, manière, louange, vérité, graisse, fertilité, adondance.

*வதகன், (வதம், ka), meurtrier.

வதக்கம், *n. v. de* வதங்குகிறது, flétrissure, — des fleurs, dessèchement, fatigue, épuisement, langueur : — ஆயிருக்கிறது se faner, se flétrir, s'épuiser, languir, souffrir de fatigue ou de lassitude.

வதக்குகிறது, *sync.* வதக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன, க்கு, க்க, *v. n.* வதக்கல், வதக்குதல், *n. v.* faner, flétrir, sécher, dessécher, rôtir, griller, plier, courber : வதக்கிக்கட்டுகிறது appliquer des feuilles ou plantes sèches à une plaie.

வதங்குகிறது, *sync.* வதங்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. n. du préc. et* வதங்கல், வதங்குதல் *n. v. ou* வதங்கிப்போகிறது, se faner, se flétrir, se dessécher.

*வதத்திரம், (badhatra), arme.

*வதம், (badha) meurtre; வதஸ்தலி, (ஸ்தலம்), — ஸ்தானம் lieu d'exécution; — ஜீவி homme qui vit de meurtre, chasseur, oiseleur, boucher : — தண்டம் peine capitale, gourdin propre à tuer.

*வதரம், வதரி, வதரிகம், (badara, — ri, ka), jujubier.

வதவரிசி, (வதவல், அரிசி), riz grillé, riz pilé et humecté pour le faire gonfler.

வதவல், ce qui est sec, — desséché, — grillé, — rôti : — ஆய்ப்போகிறது se dessécher, être rôti, grillé.

வதறுகிறது, றினேன், றுவேன, று, ற, *v. n.* வதறல், வதறுதல், *n. v.* parler un langage enfantin.

*வதனம், (vadana), figure, face, sommet d'un triangle : வதனசரோசம், வதனாரவிந்தம், வதனாம்போசம் (அரவிந்தம், அம்போசம்), figure belle ou fraîche comme le nénuphar, visage de femme ; — சந்திரன், *V.* வதனேந்து.

*வதனாசவம், (வதனம், ஆசவம்), *V.* வத்திராசவம்.

*வதனேந்து, (*id.* இந்து), face belle comme la lune, visage.

*வதம், 1° (bada), meurtrier. 2° (vada), qui parle (à la fin des mots).

*வதாங்கம், வதாங்ககம், (வதம், அங்கம், ka), ce qui tue le corps, *i e.* poison.

*வதாவதன், (வதன், *répété avec* ஆ), orateur, homme éloquent.

*வதாருகன், (வதம், அருகன்), homme digne de mort.

*வதானியன், (vadânya), homme libéral — très généreux, qui donne sans mesure, (surnom de) Koubêren prétendu dieu des richesses, homme éloquent.

வதி, 1° boue, chemin. 2° *imp. et part. du suiv.* 3° (vati), *fém. de l'affixe* வான், *v. g.* சத்தியவான், சத்தியவதி, le —, la véridique.

வதிகிறது, திந்தேன், திவேன், தி, திய, *v. n.* வதிதல். *n. v.* s'arrêter, séjourner, rester, lambiner, faire halte.

*வதிஷ்டன், வதிட்டன், *P.* வசிஷ்டன், homme ou objet très grand, — gros, — large. 2° *P.* வசிஷ்டன் le mouni Vasichten.

வதிட்டகிடிக்கிறது, (வதின்), porter un surnom, — un titre.

*வதிரன், *P.* பதிரன், sourd.

*வதரிகாச்சிரமம், *P.* பதரிகாச்சிரமம், lieu de pénitence.

வதில், வதின், *P.* பதில், échange, équivalent, à la place de : வதிட்சீட்டு copie d'un billet, en place d'un autre, billet de —, réponse ; வதின்மொழி réponse, mot en place d'un autre.

*வது (vadhou), épouse, bru.

*வதுகை, (வது, kâ), épouse femme.

வதுக்கு, amélioration, mieux, meilleur —, bon état, circonstance favorable : வதுக்காயிருக்கிறது ; — ப்பெற்றிருக்கிறது être mieux, en meilleur état; வதுக்குவதுக்கென்கிறது être cru, dur, à demi-bouilli, — cuit, *v. g.* des herbes potagères.

வதுடி, (vadhouti), bru.

வதுவடி, la plante பாலை.

வதுவர், cavaliers, palefreniers, ceux qui montent ou vont sur les éléphants, cornacs.

வதுவை, mariage, noces, epousailles, odeur, violence : — க்கணப்பொருத்தம் correspondance des constellations pour le

mariage. *V.* கணப்பொருத்தம், 2°; — வா ழ்க்கை état du mariage.

*வதூ, (vadhoû), femme, épouse, bru: — சனம் femme.

வதை, 1° (வதம்), meurtre, homicide, affliction, tourment, oppression, gêne. 2° cage, rayon de miel. 3° *imp. et part. de* வதைகிறது 4° *n. v. et imp. de* வதைக்கிறது:—க்காரன் meurtrier, bourreau; — செய் கிறது, — செய்தல் tuer; வதையைப்போட் டுக்கொள்ளுகிறது assister dans l'affliction.

வதைகிறது, தைந்தேன், வதுவேன், தை, தைய, *a. n.* (வதை) வதைதல், *n. v.* mourir, souffrir, éprouver, —, avoir de l'affliction, de la peine: சாப்பாடில்லாமல் — souffrir de la —, mourir de faim

வதைக்கிறது, தைத்தேன், தைப்பேன், த்த, தைக்க, *v. a.* (*id.*) *et* வதைத்தல் *n. v. ou* வதைத்துப்போடுகிறது, tuer, tourmenter, affliger: ஒருவனையுயிரோடே — tuer tout vivant, tourmenter cruellement, causer un changrin mortel.

*வதோபயம், (வதம், உபாயம்), moyen de tuer.

வத்தகம், 1° la plante வெட்பாலை. 2° *ou* வத்தகமை, *P.* வர்த்தகம், trafic, commerce, augmentation.

வத்தகன், *P.* வர்த்தகன், marchand, négociant, Chetty.

வத்தகாலம், *corr. P.* வத்தமானகாலம்.

வத்தகை, melon d'eau.

வத்தகோபன், *P.* பத்தகோபன்.

வத்தமம், (*P* வர்த்தமானம்), ricin, palma Christi.

*வத்தமானம் *P.* வர்த்தமானம், action, affaire, matière, nouvelle, actualité, chose présente *ou* வத்தமானகாலம் le temps présent (en grammaire....),

வத்தல், 1° (*portugais* batel). petit —, bateau, barque. 2° *P.* வற்றல், chose desséchée, fanée.

வத்தனை, *P.* வர்த்தனை, croissance, augmentation, rare, famille.

*வத்தா, (vaktâ, *V.* வத்திரு.

வத்தாக்கு. வத்தாலே, *portugais* pateca, melon d'eau.

வத்தாவி, la ville de Batavia dans l'île de Java.

வத்தி, *P.* வர்த்தி mèche, — de lampe, *V.* வருத்தி.

வத்திக்கிறது, *P.* வருத்திக்கிறது, croître, augmenter.

வத்தித்தல், வத்திப்பு, *n. v. du préc.* augmentation, accroissement.

*வத்தியம் (bodhya *digne de mort*), mort, meurtre: வத்தியஸ்தானம், — பூமி place d'exécution.

வத்திரசன், (வத்திரன், சன்), celui qu'on dit né de la bouche de Brama, *i. e.* le brame.

*வத்திரம், 1° *P.* வஸ்திரம், habit, *voyez ce mot et ses composés*). 2° (vaktra), face, visage, bouche. 3° *P.* வதந்திரம். arme, instrument de guerre, — de combat: வத் திரகுரம் dent, (*litt.* corne de la bouche); — சோதி, — சோதினி, — சோதகம் citron qui sert à nettoyer la bouche: — தா ளம் instrument de musique dont on joue avec la bouche; —துண்டன் Poulléyar au visage à trompe d'éléphant: — பட்டம் sac à grain qu'on attache à la tête d'un cheval et dans lequel il mange son avoine, *V.* நெற்றிப்பட்டம்: — புத்திரிகை poupée, marionnette; — பேதகன tailleur, — d'habits.

*வத்திராசவம், (வத்திரம். ஆசவம்), salive, *litt.* eau de la bouche.

*வத்திராகூடம், வத்திராட்சம், *P.* பத்திராட்சம் (il est censé inférieur à l' உருத்திராட்சம்).

*வத்திராஞ்சலம், *V.* வஸ்திராஞ்சலம்.

*வத்திரானசந்தானம், (vaktrânam, *gén. pl.* des visages), réunion de 5 visages.

*வத்திரு, (vaktrou), parleur, orateur, homme éloquent.

வத்திறதாரு. l'arbre செம்புளிச்சை.

வத்திரேணம், l'arbre பெருமடம்.

*வத்து, *P.* வஸ்து, (*voyez ce mot et ses composés*).

வத்தேக்கு, 1° (*du portugais* pateca), melon d'eau. 2° sorte d'arbre: — ச்சாயம் couleur rouge non solide que donne cet arbre.

வத்தேர்தி, (வஸ்து, ஏர்தி), linteau (qu'on met sur les jambages de portes pour en soutenir la maçonnerie).

வத்தை, 1° bateau, barque, canot (fait d'un seul arbre creusé), moelle d'arbre. 2° *acc. de* வத்து: — வெட்டு coupure de la moelle.

வந்த, *part. parf. de* வருகிறது.

*வந்தகை, (vandakâ, *V.* வந்தாகை.

*வந்ததன், (vandatha), panégyriste, barde, homme digne de louange

வந்தவாசி, la ville de Vandavâsi ou Wandiswasth entre Pondichéry et Madras.

*வந்தனம், 1° (vandana), révérence, salut à un supérieur en touchant ses pieds, ou en se prosternant. hommage, adoration, obéissance, soumission, visage, face. 2° *P.* வந்தோம் nous sommes venus: — பண்ணு கிறது, *V.* வந்திக்கிறது; வந்தனமாலே, — மாலிகை arc de triomphe, arcade ornée d'une porte d'entrée, feston, guirlande de

feuillage ou de fleurs dont orne l'entrée d'une maison.

*வந்தனி, (vandani), révérence, adoration, demande, sollicitation, drogue pour ressusciter les morts.

வந்தனிக்கிறது, னித்தேன், னிப்பேன், னி, னிக்க, *v. a.* (வந்தனம்). வந்தனித்தல் *n. v. V.* வந்திக்கிறது.

*வந்தனை, 1° (vandanâ), révérence, hommage, adoration, louange, éloge. 2° *P.* வந்தாய், tu es venu: தீவட்டி — illumination, hommage rendu en agitant des torches allumées; il se rendait d'ordinaire aux rois, le soir, lorsqu'on allumait les lampes, et quelquefois aux idoles dans les processions publiques.

*வந்தாகை, வந்தாரம், (vandâgâ, — dâra), plante parasite.

*வந்தாரு, (vandârou), compliment, louange, panégyriste, barde.

*வந்தி, 1° (vandi), échelle, escalier, captif, prisonnier, barde, poète, panégyriste, flatteur, hérault. 2° *P.* வந்தியை femme stérile. 3° bracelet. 4° peine, violence, ce qui vient par force, obstination, perversité. 5° *imp. de* வந்திக்கிறது: கை — bracelet; — கட்டுகிறது faire violence; — பாடம் compliment éloge, panégyrique chanté par un barde ou un poète; — போடுகிறது faire porter —, imposer par force; — யிறுக்கிறது payer par force; — வாங்குகிறது prendre —, recevoir par force.

*வந்திகள், (*pl. du préc.*), poètes, bardes, panégyristes, — à gage, héraults...

வந்திக்கிறது, இத்தேன், இப்பேன், இ, இக்க, *v. a.* (வந்தனம்), saluer, — respectueusement, vénérer, révérer, rendre hommage, adorer, supplier, louer, obéir: வந்தித்துமிற்போர் panégyristes, — à gages, gens dont l'emploi est de chanter les louanges.

வந்தித்தல் *n. v. du préc.* révérence, salut, vénération, hommage, adoration, la plante பங்கம்பாலை.

வந்தியர், *P.* வந்திகள், *pl. de* வந்தி panégyristes, ceux qui chantent les louanges, femmes stériles.

*வந்தியை 1° (bandya), femme —, vache stérile, 2° (vandyâ), plante parasite. 3° *P.* வந்தியாய் tu ne respectes pas...

*வந்திரன் (vandra), adorateur, dévot, partisan, suivant.

வந்து, 1° vent 2° *gér. de* வருகிறது étant venu. 3° *P.* வந்தேன் je suis venu.

வந்தும், 1° *P.* வந்தோம், nous sommes venus. 2° quoiqu'on vienne.

வந்தேறுங்குடி, (வந்து, ஏறுகிறது, குடி), futur colon, homme qui doit venir s'établir, qui n'a pas d'habitation fixe.

வந்தேன், *part. de* வருகிறது.

வந்தை, 1° *P* வந்தியை, femme stérile. 2° grandeur. 3°* (vandâ), plante parasite, mendiante 4° *P.* வந்தாய் tu es venu.

*வபம், (vapa), action de raser, semailles, tissure.

*வபனம், (vapana), action de raser, calvitie, état de chauve, ensemencement, semailles, semence, — ou grain (qu'on sème), sperme.

வபிலன், (vapila) père.

*வபு, (vapous), corps, belle figure.

*வபுனன், (vapouna), Dieu.

*வபை, (vapâ), graisse du corps aux environs du nombril, épiploon ou coiffe du ventre, la partie de la victime qui était offerte dans les sacrifices de l'ancienne loi, trou, captivité.

வப்பிடமரம், le papayer.

*வப்பிரம், (vapra), champ, rempart, mur de terre, fondement (de bâtisse...), porte de ville fortifiée, rive, — de terre, poussière, monticule, plomb.

*வப்பிரன், (*id.*), père.

*வப்பிரி, (vapri), champ, monticule, tertre de carias.

வப்பு, *ou* இடைவேற்று, changement de poids, chose répugnante..

*வமம், வமது, வமனம், வமிதம், (vama, — manthou, — mana, — mita), vomissement.

*வமி, (vami), vomissement, malade qui vomit, émétique.

வமிசத்தான், வமிசத்தி, வமிசன், *V.* வங்கிசத்தான், வங்கிசத்தி, வங்கிசன்.

*வமிசசன் (வமிசம், சன்), homme de famille, — de bonne famille.

*வமிசகம், (*id.* சகம்), manne de bambou.

வமிசம், (vamsa), race, famille, descendance, parenté, assemblage, multitude, bambou, tuyau, flûte, fifre, manne de bambou, *V.* வங்கிசம்: வமிச *ou* வம்சகீர்த்தி gloire) d'un famille; — ஹீனன் homme sans parenté; — க்கிரமம் ordre généalogique: — க்ஷயம் décadence d'une famille; — க்ஷீரி, (க்ஷீரம்), manne du bambou blanche comme le lait; — சமாசாரம் usage de famille; — சரித்திரம் table généalogique, histoire de famille, de race, de dynastie; — சலாகை tuyau de bambou qui forme le corps du luth; — தரன் soutien d'une famille; — நாளிகை. (நாளம், ika) tuyau —, flûte de bambou; — பரம்பரை, — பாரம்பரை tradition de famille, liste —, ordre généalogique; — போசனை man-

ne du bambou; — *வரிசை*, — *வட்டவணை*, (*அட்டவணை*), généalogie, ordre —, liste —, tableau généalogique; — *வருத்தனம்*, — *வருத்தி* augmentation — accroissement —, prospérité d'nne famille; —*விசுத்தன்* homme de bonne famille,

******வமிசாக்கிரம்*, *வமிசாங்குரம்*, (*வமிசம்*, *அக்கிரம்*, *அங்குரம்*), pousse de bambou.

******வமிசாவலி*, *வமிசாநுசரிதம்*, (*id.* *ஆவலி*, *அநுசரிதம்*), généalogie, liste généalogique

**வமிசி*, (vamsi), *V.* *வங்கிஷி*.

**வமிசியன்*, (vamsya), homme de bonne famille, de la même famille, fils, élève, écolier, parent jusqu'à la 7• génération en montant ou en descendant.

**வம்சம்*, *P.* *வமிசம்*.

வம்படிக்கிறது, (*வம்பு*, *அடிக்கிறது*), traiter avec insolence, maltraiter, faire —, dire du mal, mépriser, se moquer, plaisanter, badiner.

வம்பம், l'arsenic naturel *சாலாங்கபாஷாணம்*.

வம்பலர், voisins, hôtes, convives, nouveau venu.

வம்பல். côté du monde, région.

வம்பளக்கிறது, *வம்பளத்தல்*, (*வம்பு*, *அளக்கிறது*), dire des paroles inutiles, — inconvenantes.

வம்பன், (*வம்பு*), libertin, débauché, bâtard, homme vil, vaurien.

வம்பி, *fém. du préc.* femme débauchée, impudique, vile, bâtarde, scarabée noir.

வம்பு, obscénité, libertinage, saletés, paroles mauvaises, — indécentes, impudiques, injurieuses, langage brutal, insolence, pétulance, mépris, mauvais traitement, violence, querelle, dispute, rixe, odeur, vase de terre, cruche, nouveauté, inconstance, instabilité, corset de femme, *ou* — *க்காய்* fruit vert, — qui vient ou mûrit hors de saison, qui ne mûrit pas bien; — *த்தனம்* obscénité, pétulance, insolence, libertinage, tortuosité, dissimulation, défaut de droiture; — *பண்ணுகிறது* faire le libertin, se conduire —, agir indécemment, en débauché; — *பட்டுப்போகிறது* être diffamé, méprisé, avoir mauvais renom; — *பேசுகிறது* injurier, quereller, parler indécemment; — *ப்பாளை* spathe qui pousse hors de saison; — *ப்பிறப்பு* naissance d'enfant bâtard; — *ப்பேச்சு* injures, paroles outrageantes.

வம்மரம், *P.* *வன்மரம்*, bois marbré, — de férole, — satiné, swietenia chloroxylon.

வம்மின், *P.* *வாருங்கள்*; *de* *வருகிறது*, venez.

**வம்மிரி*, *வம்மிரை*, (vamri, vamrâ), petite fourmi qui perce les arbres; *வம்மிரிகூடம்* monticule de ces fourmis

வயகுண்டம், la plante *கவிழ்தும்பை*.

வயக்கம், *n. v. de* *வயங்குகிறது*, rayon, lumière.

வயக்குகிறது, *sync.* *வயக்கிறது*, *க்கினேன்*, *க்குவேன்*, *க்கு*, *க்க*, *v. a.* *P.* *வசக்குகிறது*, *et* *வயக்குதல்*, *n. v.* dompter, soumettre.

வயங்குகிறது, *sync.* *வயங்கிறது*, *கினேன்*, *குவேன்*, *கு*, *க*, *v. n. et* *வயங்கல்*, *வயங்குதல்*, *n. v.* briller, luire, *v. a.* conduire, diriger, mener: *வயங்கிழாஅய்*, *voc. de* *வயங்கிழை*, *P.* *வயங்குமிழை*, o femme aux brillants bijoux.

**வயசியன்*, (vayasya), âgé, ami, associé, compagnon, — d'âge, contemporain.

**வயசிலை*, *fém, du préc.* amie, confidente, compagne, — d'âge.

**வயசு*, (vayas), âge, temps —, année de la vie, jeunesse; — *காலம்* temps de la vie; — *சென்றவன்* homme âgé; — *ப்பிள்ளை*, — *ப்பிள்ளையாண்டான்* jeune homme, — garçon, — enfant; *திரும்பினவயசிலே* sur le retour ou le déclin de l'âge, après 50 ans.

**வயஸ்கன்*, (vayastha), jeune homme, d'âge moyen, *V.* *வயசியன்*.

**வயஸ்துவம்*, (vayas), âge mûr.

**வயஸ்தை*, (*fém. de* *வயஸ்தன்*), la plante *சோமம்*, les arbres *நெல்லி* et *கடு*, le cotonnier soyeux, *V.* *வயசிலை*.

வயணம், manière, voie, moyen, circonstance, détail; — *ஆய்* au long, en détail, exactement, minutieusement; — *ஆய்ச்சொல்லுகிறது* dire en détail...; — *ஆய்ச்சாப்பிடுகிறது* se nourrir somptueusement, faire bombance.

வயதரம், le fruit dit *கடுக்காய்*.

**வயது*, *P.* *வயசு*, âge, jeunesse.....

**வயதுவம்*, *P.* *வயஸ்துவம்*. âge mûr.

வயதெற்றி, poivre long dit *திப்பிலி*.

வயத்தன், (*வயம்*) esclave, sujet, homme soumis à un autre; *தன்வயத்தனாதல்* n'être soumis qu'à soi-même, indépendance, un des 8 attributs divins dits *எண்குணம்*.

**வயந்தம்*, *P.* *வசந்தம்*, le printemps.

**வயந்தன்*, *P.* *வசந்தன்*, vent du sud, Kâmen.

வயம், 1o *P.* *வசம்* sujétion, soumission, état propre, — favorable, force, vigueur, puissance, pouvoir, possession, valeur. 2o *(vayas), oiseau. 3o *P.* *அயம்*, cheval, eau, fer, chèvre, brebis; *காற்று* — *ஆயிருக்கிறது* le vent être favorable: *வயப்படுகிறது*

se soumettre, obéir, tomber au pouvoir: — ப்புலி, — ப்போத்து le tigre vaillant, i. e. le lion; — மா l'animal vigoureux, i. e. le cheval, le lion, le tigre, l'éléphant.

வயல், rizière, champ de riz, terre à rizière, champ, plaine, campagne, lieu découvert; — அம்மான்பச்சரிசி la plante euphorbia decumbens; — க்கரை champ de riz, rizière; — ச்சுள்ளி, V. வயற்சுள்ளி, — ச்செம்பை, V. வயற்செம்பை; — த்துத்தி, V. வயற்றுத்தி; — நெட்டி la plante æschynomene diffusa; — ப்பயிர் moisson de riz en herbe, — qui croît dans un champ; — மாதளை la plante ludwigia jussienoides; — வெருகு variété de la plante à racine bulbeuse, arum macrorhizon; — வெளி champ de riz; வயற்கரை rizière, bord de rizière, — de champ; — கல் pierre à chaux blanche; — கொடுக்கு, — கொடுக்கை la plante heliotropium coromandelianum; — கோவியன espèce de serpent; — சார்பு terre à riz; — சுள்ளி la plante பொரிப்பூணடு; — செம்பை l'arbre coronilla cannabina; — பயிர் moisson de riz en herbe.

வயவரி, (வயம், அரி, l'ennemi puissant ou le lion vigoureux, i. e. le tigre.

வயவர், (வயம்), héros, brave, — soldats, pl. de

வயவன், 1° (id.), héros, brave, vaillant, fort, robuste, puissant. 2° (வயவு), ami, amant, chef, père, fils. 3° le petit oiseau noir dit கரிக்குருவி, mainate.

வயவு, désir, amour, affection.

வயனை, chemin, route.

வயளை, la plante பசளை.

வயறு, P. வயிறு

வயற். obl. de வயல், devant க, ச, த, ப, V. வயல்

வயற்றுத்தி, (வயல், துத்தி), la guimauve des rizières, la plante sidacordifolia.

வயனம், P. வயணம்.

வயன்கட்டு, P. வசன்கட்டு.

வயா, désir, douleur de la matrice, — du fétus, — de l'enfantement, tremblement: — ப்பண்டம் objet rare, — désirable

வயாபாது, la plante சேந்தில்.

வயாவு, (வயா), désir, fétus, matrice, peine, douleur, — de l'enfantement: வயாவுயிர்க்கிறது mettre un enfant au monde, accoucher, la douleur finir.

வயானம், oiseau (en général).

வயானன், le petit oiseau noir கஞ்சரிடம், mainate.

☞ வயி se met souvent pour வை; en conséquence voyez à cette initiale les mots commençant par வயி qui ne se trouveraient pas ici.

*வயிக்கிராந்தம், P. வைக்கிராந்தம்.

வயிஷ்ணிக்கிறது, V. பகிஷ்கரிக்கிறது.

*வயிசேரியம், P. வைசேரியம்.

*வயித்தியம், P. வைத்தியம், — médecine.

வயித்தியன், P. வைத்தியன், médecin.

வயிரங்கி, instrument pour percer la lumière d'un fusil.

*வயிரம், 1° P. வைரம், colère, haine. 2° P. வச்சிரம், diamant, arme de diamant, cœur d'arbre, dureté, solidité, obstination, résistance obstinée, pointe, tranchant, massue, le 22me constellation dite திருவோணம், pommeau ou ornement semblable qu'on fixe au bout des défenses des éléphants ou des cornes des bœufs, plaque du bijou dit வாளி, lame d'acier; — கட்டுகிறது, devenir —, être obstiné, — dur: — சாதிக்கிறது garder de la rancune, s'obstiner dans sa haine; வயிரகரணி la plante பெருநெருஞ்சி; — ச்சன்னம் poudre de diamant, très petit diamant; — த்தனம் dureté, caractère dur, opiniâtreté; — ப்படை arme de diamant; — ப்பொடி poudre de diamant; — மணி diamant, joyau prismatique en or; — முத்து perle dur comme le diamant; — வல்லி l'arbrisseau பிரண்டை; — வனை la plante கரிப்பயறு; — வேர் racine à teinture rouge dite சாயவேர்; — வாள் l'arme fabuleuse de diamant, — la foudre d'Indiren; — ஊசி, (ஊசி), aiguille de diamant, — pour percer les perles.

*வயிரவம், P. வைரவம், la secte de Bhaïraven, V, பைரவம்; வயிரவகுருசந்தானம் race —, suite des gourous de la secte de Bhaïraven; — சாந்தி sacrifice expiatoire de cette secte.

*வயிரவன், 1° P. வைரவன். 2° la plante சிறுகீரை.

*வயிரவி, P. வைரவி.

*வயிராகம், வயிராக்கியம், V. வைராகம், வைராக்கியம்.

வயிராவி, (வயிரம், ஆவி), esprit —, volonté ferme comme le diamant, celui qui a une telle volonté, espèce de dévot qui suit certaines obervances.

*வயிரி, (வயிரம், i), qui a le cœur —, homme dur comme le diamant. obstiné.

வயிரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, v. n. (வயிரம், வயிரித்தல், n. v. être comme le —, devenir diamant, être fort, dur, solide.

வயிரிப்பு, n. v. du préc. diamant, dureté, force, solidité.

வயிரியம், 1° étoffe de laine ou de poil. 2° P. வைரியம்.

வயிரியர், danseurs — comédiens —, chanteurs —, panégyristes à gage.

வயிர், grande trompette, cor, cornet.

வயிறன், *m.* *வயிறி*, *f.* (*வயிறு*), qui a le ventre... (à la fin des mots composés), grand mangeur.

வயிறு, *gén.* *வயின்றின்*, *obl.* *வயிற்று*, ventre, abdomen, entrailles: *வயிறார அசனமும் அரையாரப்புடவையுமவனுக்கில்லை* il n'a ni aliments pour remplir son ventre, ni toile pour s'entourer le milieu du corps; — *உடைகிறது* le ventre crever; — *எரிகிறது* le ventre brûler, être affamé, jaloux, peiné, affligé, vexé; — *எரியப்பண்ணுகிறது* brûler les entrailles, affliger, tourmenter; — *கடுப்பெடுக்கிறது* attraper le mal de ventre, la colique, la diarrhée; — *கழிக்கிறது* le ventre être relâché, avoir la courante, la diarrhée; — *காய்கிறது*, — *காந்துகிறது*, — *கிள்ளுகிறது* le ventre brûler, — picoter, *i. e.* avoir faim; — *கொதிக்கிறது* le ventre bouillir, les entrailles brûler, être ému, être touché; — *தள்ளுகிறது* pousser le ventre en avant, le ventre devenir proéminent, être visiblement enceinte; — *பேதிக்கிறது* le ventre aller, avoir la diarrhée, évacuer par l'effet des médecines; — *பேதிக்கக்குடிக்கிறது* prendre un purgatif; — *வளர்க்கிறது* nourrir son ventre, vivre en ne gagnant que sa nourriture; — *வாய்க்கிறது*, — *வாய்த்தல்* devenir —, être enceinte; — *விடுகிறது* le ventre se décharger, avoir la diarrhée; *வயிற்றைபொறுக்கிறது* mortifier le ventre, se mortifier (en mangeant peu); *வயிறுவலிக்கிறது* avoir mal au ventre, la colique, un mal d'entrailles, *வயிற்றின்கொடுமையினால் வருந்துகிறது* souffrir des rigueurs de la faim, *litt.* du ventre.

வயிறுதாரி, (*வயிறு*, *உதாரி*), homme libéral pour son ventre, grand mangeur, gourmand.

வயிறுப்புகிறது, *வயிறுப்புதல்*, *வயிறூதுகிறது*, *வயிறூதுதல்*, (*வயிறு*, *உப்புகிறது*, *ஊதுகிறது*), le ventre enfler.

வயிற்று, *obl. de* *வயிறு*, du ventre: — *க்கடுப்பு* douleur —, mal de ventre, colique; — *க்கழிச்சல்* forte diarrhée, courante, dévoiement, flux de ventre; — *க்கனப்பு* pesanteur — gonflement du ventre (par la graisse ou la nourriture) grosse bedaine; — *க்காய்ச்சல்*, — *க்காந்தல்*, — *க்கொதி* faim; — *க்கிருமி* vers des intestins; — *க்குத்து*, — *க்குற்று* colique, douleur d'entrailles; — *ச்சுமைப்பு*, *V.* *வயிற்றுக்கனப்பு*; — *ப்பறதி*, — *ப்பதைப்பு*, — *ப்பறப்பிலேகிறது* agitation qu'on se donne —, rôder çà et là pour chercher ou gagner sa nourriture, être pressé par la faim, chercher à grande peine sa subsistance; — *ப்பாடு* l'affaire du ventre, l'intérieur; — *ப்பிழைப்பு* nourriture du ventre, moyen de vivre, vie, subsistance; — *ப்புகைச்சல்* inflammation d'entrailles, faim, indignation; — *ப்பொருமல்* gonflement du ventre; — *ப்போக்கு* diarrhée, choléra; — *மாரி* grand mangeur; — *வலி* colique, mal de de ventre.

வயிற்றுளைவு, (*வயிற்று*, *உளைவு*) tranchées, colique.

வயிற்றெரிச்சல், (*id.* *எரிச்சல்*), impatience, jalousie.

வயிற்றெரிவு, (*id.* *எரிவு*), inflammation — chaleur d'entrailles

**வயினதேயன்*, *P.* *வைனதேயன்*.

வயினம், oiseau.

வயின், maison, ventre, place. une des formes de l'ablatif. *Ex.* *அவர்வயிற்செல்லாய்* n'iras-tu pas —? va à lui.

வயுனம், (vayouna), temple.

வயேசுடம், l'arbre *மரமஞ்சள்*.

**வயோகதம்*, *வயோதிகம்*, (*வயோ*, *P.* *வயசு*, *கதம்*, *அதிகம்*), âge avancé, extrême vieillesse, décrépitude.

**வயோபலன்*, (*id.*), force de la jeunesse, — de l'âge.

வர, 1° *inf. de* *வருகிறது*. 2° *obl. de* *வரம் et* *வரன்*.

**வரகவி*, (*வரம்*, *கவி*), poète qui a le don des vers, qui chante par inspiration divine.

வரகு, paspale, espèce de céréales, paspalum frumentaceum: *பெருடி* — petite espèce de paspale dite panicum fluitans; *வரகரிசி* grain de paspale séparé de sa cosse; *வரகரிச்சோறு* grains de paspale —, paspale bouilli (pour être mangé); *வரகுப்பயிர்* moisson de paspale.

வரகுதிரி, (*வரகு*, *உதிரி*), espèce de petite vérole dont les grains ressemblent au paspale.

**வரக்கிரது*, (*வரம்*, *கிரது*), celui qu'on suppose avoir obtenu sa place par des sacrifices, *i. e.* Indiren.

**வரச்சந்தனம்*, (*id.*), espèce de sandal noir ou d'agalloche.

**வரடம்*, (varata), jars, espèce de jasmin.

**வரடன்*, (*id.*), homme d'une nation barbare.

**வரடி*, *fém. du préc.* femme barbare, oie, guêpe.

வரடு, *P.* *வறடு*.

வரட்சி, *n. v. de* *வரளுகிறது*, dessèchement, stérilité, *V.* *வறட்சி*.

வரட்கண்டி, *V.* வறட்கண்டி.
வரட்டி, *P.* வறவி.
வரட்டுகிறது, *P.* வறட்டுகிறது.
வரட்பசு, (வரள்), vache stérile.
*வரணசி, *P.* வாரணசி, (வரணை, அசி, 2 *ruisseaux, l'un au nord et l'autre au sud de la ville*), Varanasi, *i. e.* Kâsi ou Bénarès, prétendue ville sainte des Indous.
*வரணம், (varana), chameau, choix, désignation, action de cacher, d'environner, mur d'enclos, pont, digue, chaussée.
*வரணை, (varanâ), le Varanei ou le Berna, ruisseau qui passe au nord de Bénarès et tombe dans le Gange.
வரண்ட, *part. de* வரளுகிறது.
*வரண்டகம், (வரண்டம், ka), boule, globe, muraille, boutons sur la figure, pavillon —, siège sur un éléphant, terreur, grandeur, avarice.
*வரண்டம், (varanda), varande, (ou plus ordinairement) varangue, corridor, portique, corde d'hameçon, multitude, paquet, tas d'herbe, boutons à la figure.
*வரண்டாலு, (varandâlou), palma-Christi, ricin.
வரணடிப்பம், la plante போரமுட்டி.
வரண்மாடு, (வரள்), vache stérile, *V.* கடாரி.
*வரதம், (வரம், da *qui donne*), don, faveur, accorder un don, exaucer une prière, mettre la main sur le cœur pour témoigner sa faveur, feu pour un holocauste propitiatoire.
*வரதனு, வரம், தனு *corps*), beau corps, femme élégante, beauté.
*வரதன், (*id.* da *qui donne*), bienfaiteur, qui accorde des dons, des faveurs, généreux, favorable, propice, (surnom que les gentils donnent à), Siven, Vichnou, Arouguen.
*வரதானம், (*id.*), faveur, accorder un don, lieu de faveur, — de grâce, — de pélerinage.
*வரதை, *fém. de* வரதன், celle qui est un don, ou qui se donne, jeune fille, vierge.
*வரத்திரை, (varatrâ), courroie, sangle, — de cuir d'éléphant ou de cheval.
வரத்து, 1° *obl.* வரம் 2° *n. v. de* வருகிறது, revenu, recette, rente, venue, arrivée, lieu où l'eau tombe dans un étang, confluent de l'eau, (à l'oblique il se confond avec celui de வரம்): — கொஞ்சம் la recette est faible, il ne vient que peu d'eau dans l'étang: இக்குளத்துக்குவரத்தெங்கே où l'eau entre-t-elle dans cet étang? வருகிறவரத்தின்மேலேசெலவழிக்கிறது dépenser au-delà de ses revenus, ou selon ses revenus, régler ses dépenses sur ses revenus.
வரப்பு, bord, borne, limite, petite —, chaussée (dans les rizières pour retenir l'eau): வரப்புகள் ou வரப்புபோடுகிறது faire de ces chaussée; — க்கடா crabe.
வரப்புள், (வரப்பு, உள்), l'intérieur des chaussées, rizière, champ de riz.
வரம்போரம், (*id.* ஓரம்), bord d'une chaussée, — en pente, d'une rizière ou d'une champ.
*வரம், (vara), don, présent, faveur, grâce, bénédiction, don divin, talent, secours, aide, excellence, éminence, le meilleur, désir, sollicitation, pétition, action d'entourer, passereau, safran, choix, entreprise, détermination, un des நவநிதி ou 9 trésors fabuleux, fourmi: — அருளுகிறது, — கொடுக்கிறது accorder un don particulier (ordinairement en récompense d'une austère pénitence): — பெறுகிறது obtenir une grâce, un talent, un don particulier; — தருவான் le poète வில்லிபுத்தூரன்; வரநதி le fleuve censé excellent, *i. e.* le Gange; — பலம் l'arbre aux fruits excellents, — *i. e.* le cocotier; — ப்பிரசாதம், faveur, — excellente, la grâce. grâce divine, don spirituel; — ப்பிரதானம்,—ப்பிரதம் faveur, concession d'un don; — ப்பிரதை Varapradei, femme d'Agastyen; — யோகம் yôgam favorable; — ருசி Vararousi, poète de la cour du roi போசன், une des 9 perles de la cour de Vikramêditya; — வற்சலை femme du beau-père: — வண்ணினி, — வர்ணினி femme, — excellente, — chaste, — vertueuse, (surnom de) Lakchimi, Sarasvati et Gaouri, safran, couleur d'un jaune brun; — வாரணம் bel éléphant; — விருத்தன் l'excellent vieillard, Siven.
*வரம்பரை, (varambarâ), plante qui donne la noix vomique.
வரம்பு, limite, borne, bord, chemin, chaussée, petite digue, qui sépare les rizières, ordre, rang, regularité: வரம்பழிகிறது une chaussée se détériorer, se déranger; வரம்பிறக்கிறது une chaussée périr, manquer de régularité, être dérangé; வரம்பிலாற்றலுடைமை, (இல், *P.* இல்லாத), possession d'une puissance —, puissance sans bornes; வரம்பிலின்பமுடைமை, வரம்பிலின்புடைமை possession d'un bonheur —, bonneur —, délices sans bornes, ce sont 3 des 8 attributs divins dits எண்குணம்; வரம்பில்லாஞானம், sagesse sans

bornes; வரம்பின்மை immensité; வரம்புகட்டுகிறது faire une digue, mettre des bornes, terminer; — பண்ணுகிறது faire une digue, égaliser, arranger; — மட்டும் வார்க்கிறது verser, *i. e.* remplir jusqu'aux bords.

*வரர், *pl. de* வரன், les sages, les grands, les supérieurs, les habitants du ciel.

வரலாறு, *gén.* வரலாற்றின், *obl.* வரலாற்று, (வரல், ஆறு), manière dont une chose arrive, détail, circonstances, accessoires, moyen, sujet, matière, ordre, rang, origine, table des matières, passage, arrivées accessoires —, affluents d'une rivière வரலாற்றுவஞ்சி le vansi des particularités, le 35e des பிரபந்தம், poème en vers du genre வஞ்சிப்பா où l'on célèbre la caste, la naissance, la grandeur, la renommée et autres particularités de quelque personnage.

வரல், *opt. positif et nég. et n. v. de* வருகிறது, viens, ne viens pas, venue, arrivée வரலாம் on peut venir வரல்வாறு, *V.* வரலாறு.

வரவர, (வர *répété*), *V. au mot* வருகிறது.

*வரவிருத்தன், (வரம், விருத்தன்), Siven, — censé grandement libéral.

வரவு, *n. v. de* வருகிறது, arrivée, venue revenue, recette: — செலவு la recette et la dépense; — காக்கிறது attendre l'arrivée; — வைத்துக்கொள்ளுகிறது mettre en réserve la recette, *ou* வரவிலெழுதுகிறது écrire à la recette; வரவுக்குச்செலவுக்குச்சரி il y a égalité entre la recette et la dépense, la dépense égale la recette.

வரவை, 1° divisions —, compartiments —, planches de jardin ou de champ 2° *acc. de* வரவு.

வராளரா, *P.* வறளாரா.

வரளி, *P.* வறளி.

வரளுகிறது *ou* வரள்கிறது, ரண்டேன், ரளுவேன், ரளு, ரள, *v. n.* வரளுதல், வரள்தல், *P.* வறளுகிறது, se dessécher, maigrir, être stérile.

வரள், வரளும், *part. du préc.* desséché, sec.

வரள்வு, *n. v. du même*, dessèchement, sécheresse.

*வரன், 1° (vara), homme excellent, mari, époux, gendre, frère aîné, 2° (வரம்), distributeur de dons, (surnom de) Siven, Brama, espèce de religieux ou sannyasi. 3° *obl. de* வரல்: — முறை, (வரல்), manière dont une chose arrive, détail, cédule, liste, — généalogique. destin.

வரன்றுகிறது, ரன்றினேன், ரன்றுவேன், ரன்று, ரன்ற, *v. a.* வரன்றல், வரன்றுதல், *n. v.* balayer, entraîner, emporter, (*v. g.* une rivière, un torrent), ramasser, vanner.

வரா, 3e *pers. nég. de* வருகிறது il ne viennent pas, *ou*.

வராத, *part. nég. du même*, qui ne vient pas.

*வராகம், 1° (varâha), porc, cochon, sanglier, prétendu incarnation de Vichnou en pourceau, un des 18 pouranas qui raconte cette fable, montagne, une des 18 petites divisions du globe. 2° (varâka), bassesse, vileté, impureté, guerre, combat, pauvreté: வராகபுடம் coupelle du cochon, feu de 50 bouses de vache, (*i. e.* gros comme un cochon, pour calciner les métaux).

*வராகன், 1° (varâha), celui qui s'est métamorphosé ou incarné en cochon, *i. e.* Vichnou, pagode —, ou monnaie d'or de la valeur de 3 1/2 roupies; cette monnaie avait primitivement l'empreinte d'un cochon. 2° (varâka), homme pauvre, vil, impur, (surnom de) Siven: — இடை poids d'une pagode ou de 9 fanons, — பூடு la plante கூத்தன்குதம்பை.

*வராகாதனம், (வராகம், ஆதனம்), posture de cochon, *i. e.* se tenir courbé sur ses pieds et sur ses mains.

*வராகாவதாரம், (வராகம், அவதாரம்), l'incarnation ou métamorphose de Vichnou en pourceau.

*வராகி, (வராகன்), la truie ou Varâgui femme de Vichnou dans son incarnation en cochon, c'est une des 7 சத்தி ou மாதர *i. e.* matrones indoues: — சிற்றரத்தை la plante பன்றிமொத்தை; — ப்புகை espèce de fumée médicinale: — மாலை espèce de poème; — வேல் piquant de por-épic.

*வராங்கம், (வரம், அங்கம்), tête, corps, — ou figure élégante, corps céleste, — d'un habitant des cieux, éléphant.

*வராங்கனை, (*id.* அங்கனை), belle femme.

*வராசலம், (வரம், ஆசலம்) rose de Chine, citerne, reservoir, vase.

வராசனன், (*id*), portier, débauché, — qui fréquente les prostituées.

*வராசி, 1° (varâsi), habit grossier, — sale. 2° (வரம், அசி), homme d'épée.

*வராடகம், வராடிகை, (வராடம், ka, ikâ), fruit du nénuphar (qui renferme la graine), cauris ou coquillage qui sert de monnaie, corde, nom d'un pays.

*வராடம், (varâta), corde, petit coquillage, cauris ou coquillages qui servent de mannaie, le pays des Mahrattes ou, selon d'autres, le Bahar.

*வராடி, 1° *P.* வராடிகை, cauris ou coquillages, qui servent de monnaie. 2° *P.*

வாசி toile grossière de fil retors. 3° espèce d'air ou de chat.

வராட்டி, P. வறட்டி, bouse de vache sèche, galette de bouse séchée au soleil pour faire du feu.

வாரணசி, (வரம், anas *eau*), Varânasi ou Bénarès sur le Gange, V. வாரணசி.

*வாரணன், (varâna), Indiren.

வராது, வராமல், *gér. nég. de* வருகிறது.

வராத்தம், (*P.* பராத்தம், *arabe*); ordre, assignation, levée d'impots; வராத்தக்காரன் porteur d'ordre, d'assignation.

*வாரோகன், (வரம், ஆரோகம்), cornac, — d'éléphant, homme monté sur un éléphant ou un cheval.

*வராலகம்; வராமிரம், (varâlaka, வரம், அம்பிரம், *acide*), le fruit acide, carissa carondas.

வராலி, la plante பிரமி.

*வராலிகை, (வரம், ஆலி, ka), surnom de Dourgâ.

வரால், 1° le poisson ophicephalus striatus, espèce de carpe. 2° *imp. nég. et n. v. de* வருகிறது, ne viens pas, arrivée.

வராளம், serpent.

*வராளி, (varâli), espèce d'air, de mélodie, la lune.

வராணி, la plante பாலே.

வரி, 1° série, rang, rangée, ligne, — de diverses couleurs, linéament, lignes des jointures intérieures des doigts, assise, *i. e.* rangée de briques ou de pierres dans un mur, chemin, route, longueur, distance, billet, lettre, écriture, écrit, ligne d'écriture, point, tache sur la figure ou sur la poitrine, tribut, taxe, droits, cens, imposition, cotisation, souscription, air, mélodie (en général), riz, —non pilé, scarabée, feu, mer, forme, tigre. 2° *imp. et part de* வரிகிறது. 3° *imp. de* வரிக்கிறது: ஒற்றை — ligne simple, — unique; இரட்டை — double ligne, 2 lignes; மூ — trois lignes; சன —, தலை — taxe par tête, capitation; குப்பை — impôt sur la maison; மனை — impôt sur le terrain de la maison; பல — plusieurs lignes: புல் — impôt sur les pâturages; மனை —, முகட்டு —, வீட்டு — taxe par maison ou sur les maisons; — கடுக்காய் fruit à raies du terminalia; — கோணியல் sac, attache par la bouche à un autre pour être mis sur un bœuf; — க்கடை scarabée, hanneton, — dont le derrière est bariolé; — க்காரன் collecteur d'impôts, de taxes, de cotisations...; — க்குதிரை cheval bariolé, — qu'on monte sans selle; — க்குயில் couil ou coucou indien bariolé; — க்கோரை espèce d'herbe ou de jonc à raies; — ச்சந்தி carrefour, — où aboutissent 4 rues, lieu où 2 rues se croisent, chemin de traverse; — ச்சுருள் mille-pieds rouge dit செவ்வட்டை; — தண்டுகிறது lever —, percevoir —, recueillir les impôts, les taxes, les souscriptions, les cotisations; — ப்பணம் argent de l'impôt, — de taxe, de cotisation; — ப்பிரேருத்தம் la plante சதக்குப்பை espèce d'anet; — ப்புலி tigre bariolé, — rayé; — ப்புறம் l'écureuil indien dit அணில் qui a des raies sur le dos; — யச்சு type de lignes, transparent ou lignes noires tracées sur un papier et qu'on met sous le sien pour écrire droit; — யசி cumin; பல் — யெழுதுகிறது écrire diverses lignes — யெட்டி le poisson ஒட்டி à raies; — யோரா le poisson ஓரா à raies; — வரி l'arbrisseau தண்ணீர்விட்டான்; — வரிம் ணலி l'aloès dit கற்றாழை; — வரியாயிருக்கிறது être réglé, tracé, rayé, bariolé, dessiné en lignes; — வடிவு caractère, lettre, d'une écriture, — d'une lettre; — வடிவெழுத்து lettre écrite, — bien tracée, écriture connue, lettre qui sert de marque: — வன்னம் l'arbre இல்லே; — வைக்கிறது mettre un impôt, une taxe fixer une cotisation, souscrire à une collecte.

வரிகிறது, ரிந்தேன், ரிவேன், ரி, ரிய, *v. a.* வரிதல், *n. v.* (வரி), écrire, tracer ou tirer des lignes, dessiner, peindre, attacher, — régulièrement, lier dans un ordre régulier (*v. g.* des perches pour couvrir une cabane), attacher ensemble (*v. g,* les bouches de 2 sacs pour les mettre sur un bœuf), lier; வரிந்துபோடுகிறது écrire, tracer des lignes; — கட்டுகிறது lier des perches comme ci-dessus.

வரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, *v a. et n.* வரித்தல், *n. v.* lier, attacher oindre, enduire, barbouiller, destiner, désigner, s'amonceler, se grouper; வரித்து வைக்கிறது destiner, désigner, avoir destiné.

*வரிசி, (varisi) hameçon.

வரிசை, ordre, rang, rangée, file, régularité, règle, tour (de faire un ouvrage), retour, récompense, présent, don, honneur, —que fait un supérieur, distinction, usage, coutume, [illegible] état, opportunité: — கொடுக்கிறது donner les présents d'usage, *v. g.* une mère à une fille mariée; — க்காரன் homme réglé, de bonne conduite, celui dont le tour est venu de remplir un devoir; — க்கிரமம் bon —, ordre, rang, régularité, liste, — ou suite généalogique; — செய்கிறது faire un acte de civilité,

rendre honneur; — தப்பி irrégulièrement; — பாராட்டுகிறது faire honneur, exalter le rang; — பார்க்கிறது observer le respect, — ou examiner le rang; — பெற்றவன் celui qui a reçu des honneurs, des distinctions; தனத்தானஞ்செய்தவன் — பெறுவான் celui qui a donné ses biens en aumônes en recevra la récompense; அவ்வாறுபோக — ப்படுத்துகிறது mettre (les soldats) en rangs six par six, ranger en files de six hommes (de profondeur); — யாய் en rang, en ordre; வரிசைக்குப்பச்சை la pierre précieuse verte dite நாகப்பச்சை.

வரிச்சல், *n. v. de* வரிக்கிறது, ce qui ou ce qu'on lie, perche, latte, — ஆணி *ou*

வரிச்சாணி, (வரிச்சு, ஆணி), clou à lattes, — pour assujettir les lattes, — les chevrons.

வரிச்சு, latte, perches transversales clouées ou attachées à un toit pour soutenir les tuiles ou le chaume; புல் — perches attachées sur un toit en chaume.

*வரிஷம், (varicha), année, la saison pluvieuse; வரிஷாப்பிரியன் l'ami de la saison pluvieuse, l'oiseau சாதகம் ou cuculus melanoleucus.

*வரிஷ்டம், (varichta), cuivre, poivre, la perdrix francoline.

*வரிஷ்டன், வரிட்டன், (*id*), très grand très large, très puissant, le meilleur, le plus cher, le plus aimé, espèce de religieux païen.

வரியாத்து, — க்கிழங்கு, rhubarbe.

*வரியான், (varian *très grand*), le 18me des 27 யோகம், espèce de religieux ou Sannyasi.

*வரிவசிதம், வரிவசியை, (varivasita, varivasyâ), vénération, honneur, — rendu à un gourou, le garder,

வரிவு, *V.* வரிச்சல்.

வரு, *P.* வரும், *part. de* வருகிறது, qui viendra; — காலம் avenir, le futur; — பிறப்பு naissance future; — புனல் eau qui vient, — courante, rivière, eau de rivière, autre eau; — மொழி mot suivant.

வருக, *inf. de* வருகிறது, venir, venez, daignez venir, qu'il vienne.

*வருகம், (varha, queue de paon cortège, espèce de parfum végétal, *ou* வருகணம் feuille: வருகபாரம் touffe de plumes de paon au manche d'une lance ou à la poignée d'une massue,

*வருகி, வருகிணம், (வருகம், i, ina), paon; வருகிகுசுமம், — புஷ்பம் espèce de parfum végétal dit வருகம்; வருகித்துவசை celle qui a un paon pour emblème, *i. e.* la mauvaise déesse சண்டி; வருகிணவாகனன் celui qui a le paon pour monture, *i. e.* Soupramanien.

*வருகிசு, (varhis), feu, lumière, splendeur, sacrifice, oblation, l'herbe குசம், le parfum வருகம்.

*வருகிர்முகன், (*id.* முகம்), Dieu, divinité.

வருகிறது, வந்தேன், வருவேன், *imp.* வா, வாராய், *pl.* வாரும், *inf.* வா, வருக, *nég.* வரேன் *ou* வாரேன், venir, arriver, être en route, aller, marcher, être mobile, les membres être agiles, souples, peu embarrassés, être su (avec le datif de la personne; நாளைக்கிங்கேவருவேன் je viendrai demain ici; வருகிறேன் je viens, *ou* போய் வருகிறேன் je m'en vais, *litt.* étant allé je reviens (manière honnête de prendre congé); உனக்குப் பாடம்வருமோ ta leçon viendra-t-elle couramment, ou sais-tu la leçon? வரும் elle viendra, ou je la sais; அவனுக்குக்கைவரும் il a la main agile, habile; கைவாராது il a la main inerte, il est manchot ou mal-habile; வர, *inf.* venir ou pour venir: — க்காட்டுகிறது — க்காட்டல் envoyer, expédier, laisser venir; தேவரீர் — க்காட்டினதிருமுகம் la lettre que votre seigneurie a envoyée; — ச்சொல்லுகிறது dire —, ordonner de venir — த்தகாது il ne convient pas de venir, on ne peut pas venir; — த்தகும் il convient de —, on peut venir; — த்தக்கவனுயிருக்கிறான் il est capable de venir, — préparé ou disposé à venir, il est l'homme convenable pour venir; — ப்பற்றிக்கொள்ளுகிறது recevoir une chose envoyée, percevoir, recevoir ce qui avait été prêté ou donné, se charger de; — ப்பார்க்கிறது attendre, — l'arrivée, s'attendre, laisser venir, permettre de venir; — ப்பார்த்துக்கொள்ளுகிறது attendre, s'attendre, — à recevoir (phrase employée pour faire connaître un envoi d'argent, ou en accuser réception); ஒருத்தனை — ப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது attendre quelqu'un; தன்பகையாளியை — ப்பார்க்கமாட்டான் il ne permettra pas à son ennemi de venir auprès de lui; — ப்போகிறது être prêt à —, devoir venir; — ப்போகிறவைகள் *ou* காரியங்கள் les choses qui doivent arriver — வர à force de venir, — d'aller, de plus en plus, par degrés, petit à petit, avec le temps, de temps en temps; — வரக்கண்டறிகிறது découvrir de plus en plus, connaître par degrés, par expérience; — வரச்சுருட்டி celle qui enroule de plus en plus, nom d'une bayadère; — விடுகிறது laisser

venir, envoyer (une lettre, un messager); கை—விடுகிறது étendre la main, laisser la main s'habituer; — வேணுமென்கிறது commander —, prier —, dire de venir; — வொட்டாதேயடிக்கிறது frapper pour empêcher —, avoir soin d'empêcher de venir, repousser; அதேதிலேவந்தது pourquoi —, comment cela est-il arrivé? வரும், *part. et fut.* qui viendra, il viendra; அப்படிவரும் cela arrivera ainsi; அவனுக்கிரண்டுகாலும் வராது il n'a pas l'usage de ses 2 jambes, il est estropié des 2 pieds; அப்படிச்செய்வோம் வாருங்கள் venez, faisons ainsi; வருவதும் போவதும் ce qui vient et ce qui s'en va. Après un gér. வருகிறது marque l'habitude; உபகாரங்களைச் செய்து வருகிறது avoir l'habitude de faire des bienfaits.

வருகை, *n. v. du préc.* venue, arrivée: — நாள் le jour de l'arrivée.

*வருக்கம், (varga), multitude, foule, chapitre, livre, section, division, bon —, ordre, rang, file, classe, espèce, genre, race caste, carré, multiplication de 2 nombres égaux, le carré d'un nombre. (Dans l'extraction de la racine carrée on divise le nombre donné par tranches de 2 chiffres; la tranche à droite se nomme வருக்கம் et celle à gauche அவருக்கம் ou அவர்க்கம்); வருக்கக்கனம் ou கனவருக்கம் carré d'un cube ou 6me puissance d'un nombre; — க்கோவை série ou poème alphabétique en கலித்துறை, le 7me des பிரபந்தம்; — சங்கலிதம் progression géométrique ou par quotiens; — த்திரயங்கள் les 3 classes ou règnes de la nature, *i. e.* மூலிகைவருக்கம் le règne végétal; மிருகவருக்கம் le règne animal; பாஷாணவருக்கம் le règne minéral et surtout les divers poisons; — மாலை la guirlande par ordre alphabétique, le 22me des பிரபந்தம், poème dont chaque strophe dans ses initiales suit l'ordre des rangées de lettres initiales; — மூலம் racine carrée d'un nombre; — மோனை consonance dite மோனை au moyen de lettres de la même classe ou வருக்கம் ou par ordre de classification; — வாட்டசங்கலிதம் espèce de progression dite சங்கலிதம்; — வெதுகை rime dite எதுகை au moyen de lettres de la même classe; — வெழுத்து, (எழுத்து), lettres d'une même classe.

*வருக்கரம், (varkara), petit d'un animal, agneau, chèvreau, plaisir, passe-temps, amusement.

*வருக்கராடம், (varkarâta), œillade, coup d'œil, rayon du soleil à midi, empreinte de l'ongle.

வருக்கனை, P. வருக்கை, jaquier...

வருக்கிக்கிறது, க்கித்தேன், க்கிப்பேன், க்கி, க்கிக்க, *v. a.* (வருக்கம்), வருக்கித்தல், *n. v.* carrer un nombre, le multiplier par lui-même.

வருக்கு, P. வர்க்கு, cange, eau de riz.

*வருக்கை ou வர்க்கை, (வருக்கம்), ordre, classe, alphabet, le jaquier; உயிர் — la classe des voyelles; மெய் — la classe des consonnes; உயிர்மெய் — la classe des voyelles et des consonnes combinées ensemble, — des syllabes composées d'une voyelle et d'une consonne; — க்கோவை, — மாலை, V. வருக்கக்கோவை, — வருக்கமாலை; — ப்பலா espèce de jaquier.

*வருச்சடி, (vartchtchati), espèce de riz, prostituée.

*வருச்சகன், (வருச்சம், ka), celui qui abandonne.

*வருச்சம் (vardjdja), abondon, exception, privation.

*வருச்சனம், (வருச்சம், na), abandon, tort, meurtre.

*வருச்சனீயம், (vardjdjananiya), chose impropre, — irrégulière, — à éviter.

வருச்சிக்கிறது, ச்சித்தேன், ச்சிப்பேன், ச்சி, ச்சிக்க, *v. a.* (வருச்சம்), வருச்சித்தல், *n. v.* éviter, rejeter, expulser, abandonner, quitter, s'abstenir, se séparer de, éloigner, séparer.

*வருச்சிதம், (vardjdjita), chose à éviter, à abandonner, *ou*.

வருச்சிப்பு, *n. v. de* வருச்சிக்கிறது, rejet, abandon, expulsion.

*வருச்சியம், vardjdjya), ce qui doit être —, ce qui est évité, abandonné, *ou* வருச்சியகாலம் temps —, heure réputée néfaste temps de chaque constellation lunaire durant lequel les Indous n'osent rien entreprendre, *V.* தியாச்சியம்: வருச்சியாவருச்சியம் (அவருச்சியம்) தெரியாதவன் celui qui ne connaît ni ce qu'il faut rejeter, ni ce qu'il ne faut pas rejeter.

*வருஷகம், (வருஷம், சம்), production de la pluie, ce qui est produit par les pluies.

*வருஷணம், (வருஷம், na); pluie, aspersion.

*வருஷம், (varcha), an, année, pluie, nuage, aspersion, effusion, l'île சம்புத்தீவு ou l'Inde, partie —, division du monde selon les Indiens, (on en compte 9); வருஷத்துக்குவருஷம் d'année en année, *ou* வருஷந்தோறும் chaque année, tous les ans, année par année வருஷகரம்; ce qui produit la pluie, nuage; ஒரு — இரண்டுவருஷகாலம் l'espace d'un an, de 2 ans; —

சோதிஷன் astrologue ; — சோஷம் mois ; — சகஸ்திரம் 1000 ans ; — சதம் 100 ans, un siècle : — சேஷம் nombre de jours qui restent après avoir retranché les pério des synodiques complètes et qui sert d'argument pour la table dite பரிவிருத்திவாக்கியம் pour déterminer les longitudes géocentriques des planètes ; — தரன், — தருஷன் eunuque au service des femmes du palais ; — தேவதை divinité particulière de chaque année ; les Indous en supposent 7, toutes hermaphrodites, nommées சோரன் pour le dimanche, துவாக்ஷி pour le lundi, மகோதரி pour le mardi, மந்தாகினி pour le mercredi, தமந்தி pour le jeudi, கிசோரட்சி pour le vendredi, இரக்ஷித்தி pour samedi. Chacune a son ombrelle et son instrument de musique propre. La divinité du dernier jour de l'an est celle de l'année suivante On leur attribue pour chaque année, une monture, une arme, un parfum, une fleur, un habit, un bijou, une nourriture, un vase à manger, sur les 11 qui leur sont assignés. Pour cela on prend le numéro du dernier காரணம் de l'année. Si c'est, par exemple, le 5e காரணம், on attribue au dieu de l'année la 5me monture, la 5me arme, le 5me parfum...; — பலன் le produit de l'année, le résultat astrologique et superstitieux des influences favorables ou défavorables des astres pour l'année ; — பர்வதம் montagnes qui séparent les diverses divisions du globe, selon les Indous, *V.* வருஷம்-கூ ; — ப்பிரியம் l'ami de la pluie, *i. e.* l'oiseau சாதகம் ; — ப்பிறப்பு naissance —, ou commencement de l'année, le 1er jour de சித்திரை pour le pays tamoul ; pour le Maléalam le 1er du mois கன்னி ou புரட்டாசி, (*i. e.* septembre), le 6me mois de l'année tamoule ; chez les Télingas le 1er du mois சைத்திரம், tchaïtra, à la nouvelle lune qui précède le mois tamoul dit சித்திரை ; chez les Mahométans le 1er de leur mois lunaire Moharram, qui avance tous les ans de 11 jours ; — வரன் eunuque au service des femmes du palais ; வருஷம்-கூ les 9 parties du monde, selon les Indiens ; en voici les noms en allant du nord vers le sud : Kourou ou குரு, la plus au nord le long de l'océan glacial ; Hiranmaya ou இரண்மயம் ; Rômânaka ou உரோமானகம். Ilâvrita ou இலாவிருதம் au centre ; Hari ou அரி ; Kêtoumâla ou கேதுமாலம் à l'ouest ; Bhadrâsva ou பத்திராஸ்வம் à l'est ; Kinnara கின்னரம் ou கிம்புருஷம் et Bharata பரதம் ou l'Inde. Il y en a qui disent que ces noms viennent des noms des 9 fils d'Agnîdhra, அக்கினீத்திரன், roi du சம்புத்தீவு et fils de சுயம்புமனு, qui avait divisé les 7 îles à ses 7 fils. Les Indous disent que ces 9 divisions du monde sont séparées par 9 chaînes de montagnes dites வருஷபர்வதம் qui sont, en allant du nord au sud, சிருங்கி ou சிருங்கவான் Sringi ou Sringavân, entre குரு et இரண்மயம் ; சுவேதம் Svêta entre இரண்மயம் et உரோமானகம் ; நீலம், Nila, entre உரோமானகம் et இலாவிருதம் ; நிஷதம் ou நிடதம் Nichadha entre இலாவிருதம் et அரி ; ஏமகூடம் Hêmakoûta entre அரி et கின்னரம் ; இமவான் Himavân ou Himalaya qui sépare le பாரதவருஷம் et le கின்னரவருஷம். Mais ils seraient sans doute embarrassés de déterminer, dans les cartes géographiques véritables, les limites de ces divisions, et la position de ces chaînes de montagnes ; வருஷம்-அறு, les 60 ans du cycle indien, dont voici les noms tamouls et sanscrits, la signification et l'année européenne à laquelle chaque année de ce cycle correspond. Ces noms sont généralement adjectifs et suivis du mot வருஷம்.

பிரபவ, — வருஷம்,	prabhava,	origine,	1807	1867
இபவ, ou விபவ,	vibhava,	magnanime,	1808	1868
சுக்கில,	soukla,	blanc,	1809	1869
பிரமோதூத,	pramôdoûta,	spirituel,	1810	1870
5° பிரசோற்பத்தி,	pradjôtpatti,	naissance du peuple,	1811	1871
ஆங்கிரச,	angirasa,	fils d'enguiras,	1812	1872
ஸ்ரீமுக ou ஸ்ரீமுக	srimoukha,	figure de prospérité,	1813	1873
பவ,	bhava,	excellent,	1814	1874
யுவ,	youva,,	jeune,	1815	1875
10° தாது,	dhâtou,	élémentaire,. seigneur,	1816	1876
ஈசுர ou ஈஸ்வர,	isvara,	seigneur,	1817	1877
வெகுதானிய,	bahoudânya,	riche en grains,	1818	1878
பிரமாதி,	pramâdi,	oublieux,	1819	1879
விக்கிரம,	vikrama,	héroïque,	1820	1880

15° விசு ou விஷு,	vichnou,	égal,	1821	1881
சித்திரபானு,	tchitrabhânou,	le beau soleil,	1822	1882
சுபானு,	soubhânou,	le bon soleil,	1823	1883
தாரண,	târana,	radeau,	1824	1884
பார்த்திவ,	parthiva,	maître de la terre,	1825	1885
20° விய,	vyaya,	dépense,	1826	1886
சர்வசித்து,	sarvadjit,	vainqueur de tout,	1827	1887
சர்வதாரி,	sarvadhâri,	soutien de tont,	1828	1888
விரோதி,	virôdhi,	ennemi,	1829	1889
விகிர்தி, ou விக்ருதி,	vikrouti,	changement,	'830	1890
25° கர,	khara,	cruel,	1831	1891
நந்தன,	nandana,	réjouissant,	1832	1892
விசய,	vidjaya,	triomphant,	1833	1893
சய ou ஜெய	djaya,	victorieux,	1834	1894
மன்மத,	manmatha,	l'amour,	1835	1895
30° துர்முகி ou துன்முகி,	dourmoukhi,	laid de visage,	1836	1896
எவிளம்பி,	hêvilambi,	très lent,	1837	1897
விளம்பி,	vilambi	lent,	1838	1898
விகாரி,	vikâri,	chagrin,	1839	1899
சார்வரி,	sârvari,	la nuit,	1840	1900
35° பிலவ,	playa,	nageur,	1841	1901
சுபகிருது,	soubhakrist,	qui blanchit,	1842	1902
சோபகிருது,	sôbhakrist,	embellissant,	1843	1903
குரோதி,	krôdhi,	irascible,	1844	1904
விசுவாவசு,	visvâvasou,	tout riche,	1845	1905
40° பராபவ,	parâbhava,	destructeur,	1846	1906
பிலவங்க,	plavanga,	bondissant,	1847	1907
கீலக,	kilaka,	pilier,	1848	1908
சௌமிய ou சவுமிய,	sâoumya,	calme,	1849	1909
சாதாரண,	sadhârana,	universel,	1850	1910
45° விரோதிகிருது,	virôdhikrit,	opposant,	1851	1911
பரிதாபி,	paritâpi,	compatissant,	1852	1912
பிரமாதீச்ச,	pramâditcha,	très savant,	1853	1913
ஆனந்த,	ânanda,	heureux,	1854	1914
இராக்ஷத,	râkchasa,	gigantesque,	1855	1915
50° நள,	nala,	brillant,	1856	1916
பிங்கள,	pingala,	roux,	1857	1917
காலயுத்தி,	kâlayoukti,	prudent,	1858	1918
சித்தார்த்தி,	siddhârti,	fortumé,	1859	1919
இரௌத்திரி ou ரவுத்திரி,	raoutri,	violent,	1860	1920
55° துன்மதி,	dourmati,	méchant,	1861	1921
துர்துபி,	doundoubhi,	bruyant,	1862	1922
உருத்திரோற்காரி,	roudhirôtgâri,	crachant du sang,	1863	1023
இரத்தாக்ஷி,	raktâkchi,	rouge aux yeux,	1864	1927
குரோதன,	krôdhana,	colère,	1865	1924
அக்ஷய	ackhaya,	impérissable,	1856	1925

Sur ces 60 années les 20 premières sont réputées bonnes, les 20 suivantes indifférentes et les 20 dernières mauvaises Sur les 30 ans que j'ai vus dans l'Inde, les annees dites நந்தன et விசய ont eté les plus mauvaises par la sécheresse, la famine et la mortalité. Il faut remarquer que l'année tamoule ne commençant que vers le 12 avril; elle correspond aux 9 derniers mois de l'année européenne et aux 3 premiers mois de l'année suivante. L'année 1860 de notre ère etait la 54me du cycle indien qui a fini et recommencé en 1807. Le tableau précédent présente la correspondance des années tamoules avec les années européennes pour l'espace de 120 ans, S'il s'agit des temps précédents, voyez à quelle année européenne correspond l'année tamoule dont il s'agit, et retranchez autant de soixantaines d'années

qu'il s'est passé de cycles depuis l'événement en question, et vous aurez l'année européenne que vous cherchez; mais s'il s'agit de savoir à quelle année tamoule correspond une année européenne, retranchez 6 du chiffre de l'année européenne; divisez le ensuite par 60, le quotient sera le nombre de cycles passés et le reste sera l'année du cycle courant. Ainsi de l'année 1576 retranchez 6, reste 1570, qui divisé par 60, donne un quotient de 26 et un reste de 10, qui sera l'année du cycle indien. Il parait d'après des tables astronomiques que le premier cycle indien de 60 ans aurait commencé l'an 427 de notre ère, l'an 349 de Sâlivâhanen, et que le 24me cycle aurait commencé en 1807. D'après le calcul telinga en 1807 aurait commencé le 83me cycle, portant ainsi le commencement à l'an 14 avant le Kalyouga; ce qui est évidemment fautif. Le cycle de 60 ans usité dans le Bengale est en avant de 11 ans, de sorte que la 1re année d'un cycle à Madras est la 12me de celui du Bengale. Dans les livres ou les inscriptions, on ajoute ordinairement à l'année du cycle susdit l'année du Calyouga, ou celle de l'ère de Sâlivâhanen.

*வருஷா, (varchâ, *pl. de* varcha), les pluies, la saison pluvieuse; — காலம் la saison —, le temps des pluies; — காலீனம் ce qui vient dans la saison des pluies; — கோஷம், — பூ la grenouille qui crie et naît dans la saison pluvieuse: — ப்பிரபஞ்சனம் grand vent, tempête qui dissipe la pluie; — மதம் le paon qui aime la pluie; — ராத்திரம் nuit pluvieuse.

வருஷாங்கம், வருஷாம்சம், (வருஷம், அங்கம், அம்சம்), partie de l'année, mois

*வருஷாந்தரம், வருஷாந்திரம், (*id.* அந்தரம்), fin de l'année, chaque année, année par année.

*வருஷாயுதம், (*id.* அயுதம்), dix mille ans.

*வருஷாவசானம், (*id.* அவசானம்), fin des pluies, l'automne

வருஷிக்கிறது, ஷித்தேன், ஷிப்பேன், ஷி, ஷிக்க, *v. n.* வருஷித்தல், *n. v* (வருஷம்), pleuvoir, *v. a* faire pleuvoir, répandre des fleurs..., lancer des flèches en abondance, verser.

*வருஷிஷ்டன், வருஷீயான், (*superlatif de* வருஷம்), très vieux.

*வருஷாவுகம், (வருஷம், ஏகம்), annuel, annuellement.

*வருஷோபலம், (*id.* உபலம்), grêle.

வருடகம், la plante முடக்கொத்தான்.

*வருடம், 1° *V.* வருஷம் *et ses composés.* 2° *P.* வருடோம், nous ne frottons pas.

*வருடா, 1° *V.* வருஷா *et ses composés.* 2° *ou* வருடாத, *part. nég. du suiv.*

வருடுகிறது, டினேன், டுவேன், டு, ட, *v. a* வருடல், வருடுதல், *n. v.* frotter, — doucement, tâter, flatter avec la main, toucher: வருடிக்கொண்டிருக்கிறது être à frotter..., jouer mal de la guitare.

வருடை, 1° l'oiseau fabuleux à 8 pieds, brebis laineuse dite குறும்பாடு, brebis des montagnes dite வரையாடு, le signe du Bélier. 2° *P.* வருடாய் tu ne frottes pas.

வருட்டம், 1° le margousier dit வேம்பு. 2° *P.* வருட்டோம், nous ne fortifions pas.

வருட்டல், *opt. et n. v. du suiv.* affermissement, encouragement, consolation.

வருட்டுகிறது, ட்டினேன். ட்டுவேன், ட்டு, ட்ட, *v. a.* வருட்டுதல், *n. v.* fortifier, affermir, encourager, consoler.

*வருணகம், வருணம், ka), parfum en poudre, sandal, cercle.

*வருணகன, (*id.*), barbe, panégyriste.

*வருணகை, (*id.* kâ), degré de pureté de l'or.

*வருணம், 1° (varana), tribu, caste, classe, ordre, manière, sorte, espèce, forme, figure, couleur teinture, housse d'éléphant, toile colorée sur le dos d'un —, éléphant, qualité, propriété, renommée, réputation, louange, beauté, lustre, lumière, or, écume d'or, qualité de l'or reconnue sur la pierre de touche, observance religieuse, ordre ou arrangement d'un poème, mode musical, espèce de stance musicale, bariolage du corps avec des onguents colorés, parfum, odeur, safran, caractère, lettre, — de l'alphabet, déguisement, accoutrement, — théatral, coefficient en arithmétique. 2° (varouna), eau, océan: வருணம் -ஐந்து les 5 principales couleurs: வெண்மை le blanc, கருமை le noir, செம்மை le rouge, பொன்மை le jaune doré, பசுமை le vert; நாலு — les 4 castes principales ou primitives: Brames, Kchatriyas, Vaïssias et Soudras; — இழைக்கிறது broyer —, mêler les couleurs, les délayer pour peindre ou dessiner; — தீருகிறது teindre, mettre la couleur; — பூசுகிறது. — வைக்கிறது mettre la couleur, colorer, peindre; வருணகவி poète louangeur, le fils de Koubèren; — கீனன் homme sans caste, chasse de caste; — கூபிகை, கூபம, ikâ, encrier, écritoire; — க்கிரமம் ordre des castes, arrangement alphabétique, alphabet; — சங்கரம், *V.* வருணசங்கராம்; — சங்கரன், homme de caste mélangée; —

சங்கரதம் alphabet ; — சங்காரம் destruction, — assemblage ou mélange des castes ; — சாரகன் peintre ; — சிரேஷ்டன், — சேஷ்டன் homme de caste supérieure, brame ; — இலேவக்தோன் diamant ; — தருமம் devoirs ou occupations particulières de chaque caste, V. அறுதொழில். Mais il y a des divergences dans l'indication des emplois des 3 dernières castes, Quelques uns n'attribuent aux Kchatriyas que les emplois de வேட்பித்தல் faire offrir des sacrifices et ஈதல் faire l'aumône ; aux Vaïsias ceux de கொள்ளல் acheter, விற்றல் vendre, கோக்காத்தல் garder les bestiaux, இருஷிபண்ணல் exercer l'agriculture, வேட்டல் offrir des sacrifices ; aux Choutres ceux de சுயங்கிருஷிபால்வந்தபயனீதல் donner du produit de leur propre agriculture, இருஷிபண்ணல் exercer l'agriculture, கோக்காத்தல் garder les bestiaux ; — தூஷகன் violateur des distinctions des castes ; — தூதன் messager, lettre, épitre ; — தூலி, — தூலிகை pinceau, plume à écrire ; — பத்திரம் palette ou feuille sur laquelle les peintres mélangent leurs couleurs ; — ப்பாய் natte de couleur, —bariolée de diverses couleurs ; —ப்பொருத்தம் convenance de la caste, une des 10 observances dites செய்யுட்பொருத்தம் ; — மாதிரு plume, messagère ; — மாதிரிகை Sarasvati, prétendue déesse de l'éloquence ; — மாலே l'alphabet ; — சோகை, — லேகை chaux ; — விந்து mère-perle ; — வில் l'arc-en-ciel ; — விருத்தம் mètre réglé sur le nombre des syllabes.

*வருணனம், (varnana), description, peinture.

வருணநாள், (வருணன், நாள்), la constellation de Varounen, la 24me dite சதயம்.

*வருணனீயம், (varnanîya), chose à décrire.

*வருணனை, (varnanâ), louange, éloge, panégyrique, description.

*வருணன், (varouna), Varounen, le prétendu dieu des eaux, le Neptune indien ; il est aussi censé le gardien de l'ouest, le 5me des 12 soleils ou le soleil durant le 5me signe du zodiaque : வருணபாணம், V. வருணாஸ்திரம்.

*வருணாங்கை, (வருணம், அங்கம்), pinceau, plume à écrire.

*வருணாசாரம், (id. ஆசாரம்), règle de conduite —, observance —, coutume de caste, décence, bienséance.

*வருணாச்சிரமம், (id. ஆச்சிரமம்), classe —, caste ou état d'une personne ; வருணாச்சிரமதருமம் devoirs de caste, — d'etat.

*வருணாஸ்திரம், (வருணன், அஸ்திரம்), arme de Varounen, — censée donnée par lui, — enchantée en son nom.

*வருணாடன், (வருணம், அடம்), chantre peintre, acteur, mime.

*வருணாத்துமசை, (வருணன், ஆத்துமசை), litt. la fille de Varounen, liqueur spiritueuse (produite, au dire de la fable, en barattant la mer de lait).

*வருணாத்துமம், (வருணம், ஆத்துமம்), l'âme des lettres, i. e. le mot.

*வருணாபசதன், வருணாபேதன். (id. அபசதம், apâta drivé), homme chassé de caste.

*வருணானி, (வருணன்), la femme de Varounen.

*வருணி, (varni), or, peintre, scribe, écrivain, homme de caste, d'une des 4 castes, étudiant religieux ; — வதம் meurtre d'un homme de caste.

*வருணிகன் (வருணம், ikâ), écrivain, secrétaire, peintre.

*வருணிகை, (id. ikâ), plume à écrire, encre, pinceau.

வருணிக்கிறது, ணித்தேன், ணிப்பேன், ணி, ணிக்க, v. a. (id), வருணித்தல், n. v. peindre, dépeindre, colorer, vernissers, décrire, exalter, louer, exagérer, parler élégammant.

*வருணிதம், (varnita) ou.

வருணிப்பு, n. v. du préc. description, éloge, peinture.

வருணியம், P. வருணனீயம், objet à décrire. வருதல், n. v. de வருகிறது, venue, arrivée, marche, allée.

*வருத்தகம், 1° varddhaka), augmentation, commerce, négoce, trafic. 2° vartaka), espèce de caille, perdix olivacea, corne du bied du cheval, métal de cloche : — பண்ணுகிறது commencer, trafiquer : — விடுகிறது donner de l'ouvrage (aux tisserands, aux peintres etc. . pour commercer) faire un contract pour marchandises à livrer, quitter le commerce ; வருத்தகக்காரன் ou.

*வருத்தகன், (வருத்தகம்), marchand, négociant, trafiquant.

*வருத்தகி, 2° (varddhrki), charpentier 2° fém. de வருத்தகன், marchande, négociante.

*வருத்தமானம், 1° (varttamâna), le présent, le temps présent, habitation, matière, chose, affaire, nouvelle. 2° (varddhamâna), prospérité, augmentation, palma christi, couvercle, enigme ou charade, diagramme, le district et la ville de Bardvan ; வருத்தமானகாலம் le temps présent.

வருத்தம், 1° peine, travail, fatigue, difficulté, embarras, incommodité, affliction, malheur, souffrance, maladie, douleur, joie intérieure. 2°* (varddha), augmentation, coupure, rouge de plomb ; வருத்தப்படுகிறது souffrir, être peiné, gêné, incommodé, affligé, chagrin, se fatiguer, travailler ; — ப்படுத்துகிறது causer de la peine, du travail, gèner, incommoder, tourmenter, faire souffrir, fatiguer, affliger, vexer.

வருத்தல், opt. et n. v. de வருத்துகிறது, gêne, incommodité, vexation, affliction, action de faire venir ..

*வருத்தனம், 1° (varddhana), augmentation, croissance, multiplication, accroissement, coupure, division. 2° (varttana), chemin, globe, boule, — au bout d'un fuseau pour faciliter la rotation, balle de coton à filer, subsistance, moyen de vivre, salaire, gage, emploi, occupation, habitation : வருத்தனதானம் don d'emploi, de salaire, d'un moyen de vivre; — வினியோகம் assignation d'un salaire.

*வருத்தனுபாவம், (வருத்தனம், அபாவம்), manque d'un moyen d'existence.

*வருத்தனி 1° (varddani), cruche, — d'eau, brosse, balai, 2° (varttani), chemin, Inde orientale.

*வருத்தனை, (வருத்தனம்), augmentation, croissance, droits, gages, honoraire, salaire, — donné aux brames et aux serviteurs de village.

*வருத்தி, 1° (vartti), lampe de terre, bougie, chandelle, mèche de lampe, lumignon, lumière de canon, mèche ou bougie parfumée, — composée de parfums broyés ensemble, petite plaque de métal qu'on met sous des pierres précieuses qu'on enchâsse, parfum pour les personnes, ligne, pan —, bout de toile qui pendille. 2° (vardhi), augmentation. 3° imp. de

வருத்திக்கிறது, த்திக்தேன், த்திப்பேன், த்தி, த்திக்க, v. n. et வருத்தித்திருக்கிறது, வருத்தித்துவருகிறது, croître, augmenter, s'accroître, se multiplier, se propager.

*வருத்திதம், (varddhita), ou

வருத்தித்தல், வருத்திப்பு, வர்த்தித்தல், வர்த்திப்பு, n. v. du préc. augmentation, croissance, agrandissement, accroissement, multiplication.

*வருத்திரம், 1° (varoutra), vêtement de dessus. 2° (varddhra), cuir, sangle de cuir.

வருத்து, 1° (வருகிறது), venue, arrivée, revenu, recette. 2° imp. et part. du suiv.: — க்கால் canal pour la venue de l'eau, pour conduire l'eau dans un étang ; ஏரிக்குவருத்தில்லை l'eau ne vient pas dans l'étang ; போக்குவருத்துமாயிருக்கிறது il y a des allées et des venues, il y fréquentation habituelle ; on va et vient continuellement.

வருத்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்த, த்த, v. a. 1° (வருத்தம்), வருத்துதல், n v. affliger, tourmenter, vexer, faire souffrir, gêner, incommoder, causer de la peine 2° v. caus. de வருகிறது, ou

வருத்துவிக்கிறது, v. caus. du même, faire venir, causer, occasionner, procurer.

*வருத்துலம், (varttoula), figure —, chose ronde, — circulaire, balle, boule.

வருந்தினர், n. app. du suiv. gens affligés, souffrants, dans la détresse.

வருந்துகிறது, தினேன், துவேன், து, த, v. n. de வருந்துகிறது, et வருந்தல் வருந்துதல், n. v. se gêner, se tourmenter, s'efforcer, être troublé, affligé, tourmenter, s'efforcer, être troublé, affligé, tourmenté, gêné, s'affliger, souffrir, travailler, entreprendre, se donner de la peine, prier instamment, solliciter, importuner, presser: வருந்திக்கேட்கிறது demander instamment, solliciter.

வருந்தரு, le cotonnier கோங்கு.

வருமதி, வருமானம், (வரு P. வரும்), revenu, rente, recette.

*வருமம், (varma), armure.

*வருமிதன், வருமம், ita), homme armé.

வரும், 3me pers. n. du fut. et part. fut. de வருகிறது, cela viendra, qui viendra, qui arrivera; — அளவும், — மட்டும் jusqu'à l'arrivée de; — ஆறு manière, — dont une chose arrive ou arrivera, V. வாறு; — காலம் l'avenir, le futur (en grammaire), le temps de l'arrivée, — où l'on viendra: — படி revenu, recette, manière —, afin de venir, pour venir, afin de venir, pour venir, afin qu'une chose vienne.

வருவாய், 1° (வரு, வாய்), manière dont une chose vient, était, circonstance, cause de la venue. 2° 2° pers. fut. tu viendras.

வருவிக்கிறது, வருவித்தல், v. caus. de வருகிறது, faire venir, occasionner, causer, suggérer, inculquer; வியாதி — causer une maladie; எனக்குப் பெரியதுக்கத்தை வருவித்தாய் tu m'as causé un grand chagrin.

*வரூதம், (varoûtha), espèce de gardefou, ou défense en bois autour d'un char, peau de tigre employée au même usage, habitation, maison, peau, cuir, armure, cuirasse.

*வரூதி, (வருதம், i), garde, défenseur, char.

*வரூதினி, வரூதினீ, (id. ini), armée, Varoûdini, prètendue déesse.

*வரேணம், (varêna), guêpe.

*வரேசுபரன், வரேசுவரன், (வரம், ஈசுவரன்), Siven, prétendu distributeur de dons.

*வரேந்திரன், (id. இந்திரன்), homme libéral ou riche en dons, ou qui a reçu d'excellents dons, roi, souverain, Indireh.

*வரேந்திரி, (id.), l'ancienne ville de Gaour ou கௌடம் dans le Bengale.

வரை, 1° mesure, mesurage, continuation, — durée de temps, bord, rive, limite, borne, petite chaussée qui sépare les rizières, montagne, tuyau de—, bambou, ligne, — des jointures intérieures des doigts, sillon, ride du front, — du corps, mariage; *dat.* வரைக்கும் jusqu' à; *abl.* வரையில் dans l'espace de, pendant. 2° *imp. et part. de* வரைகிறது; ஒரு மாதவரையிலே dans l'espace d'un —, durant un mois வரைகம்பு nom d'un instrument d'artisan; — க்கன்று, *V.* வெட்டுக்கன்று; — க்குடவம் pierre à chaux; — சிறகரிந்தோன் celui qui a coupé l'aile ou le côté d'une montagne, *i. e.* Indiren; — பகவெறிந்தோன் celui qui, au dire des Indous, a brisé une montagne en la lançant, *i. e.* Koumaren; — பொருட்பிரிதல் départ pour gagner les dépenses d'un mariage projeté; — யரமகளிர் prétendues déesses qui vivent dans les —, nymphes des montagnes; — யறக்கொடுப்போன் homme qui donne sans mesure, — très généreux; — யறவு, — யறை borne, limite, circonscription, délimitation, définition, mesure, longueur; — யறுக்கிறது, — யறுத்தல் limiter, déterminer —, mettre des bornes, circonscrire, mesurer, définir, courber, entourer, évaluer, estimer; — யாடு brebis des montagnes, *V.* குறும்பாடு; — யறுக்கிறது limiter, circonscrire, mettre des bornes, entourer, courber; — விடைவைத்து பொருள் வயிற் பிரிதல் faire une promesse de mariage ou suspendre un mariage et partir pour en gagner les dépenses, *V.* வரைபொருட்பிரிதல் c'est un sujet de l'அகப்பொருள்.

வரைகிறது, ரைந்தேன், ரைவேன், ரை, ரைய, *v. a.* வரைதல், *n. v.* dessiner, décrire, écrire, peindre, tracer, —une ligne autour, circonscrire, limiter, rejeter, décrire, définir, déterminer, bannir, mettre de côté, refuser, changer, recevoir, prendre, se marier.

வரைப்பு, (வரை), limite, borne, bord, mur, muraille d'une forteresse, d'un temple.

வரையா, வரையாத, *part. nég. de* வரைகிறது: வரையாக்கொடை don —, largesse sans borne.

வரையாது, வரையாமல், *gér. nég. du même*: — கொடுப்போன் homme qui donne sans mesure, — sans refus.

வரைவிடுகிறது, 1° (வரைவு, இடுகிறது), limiter, donner des —, déterminer les limites. 2° (வரை), abandonner —, laisser les limites.

வரைவின்மாது, (வரைவு, இல்), femme sans retenue, qui ne reste pas dans les limites du devoir, femme déréglée, prostituée.

வரைவு, *n. v. de* வரைகிறது, écriture, peinture, dessin, mesure, mesurage, chose mesurée, — limitée, borne, limite, retenue, séparation, rejet, expulsion, changement, tergiversation, perversité, mariage: — மலிதல்விரி sujet qui renferme 7 particularités des poèmes érotiques; — மலிவு autre sujet des mêmes poèmes qui renferme 4 particularités.

*வரோதயன், (வரம், உதயன்), homme né par une faveur divine, Dieudonné.

*வரோலம், (varôla), guêpe.

ஏ வர், au commencement des mots se met souvent pour வரு; auxquelles initiales se trouvent tous les mots qui commencent ainsi.

*வர்க்கம்,... *V.* வருக்கம் *ou* வற்கம்...

*வர்க்கை... *V.* வருக்கை. ..

வர்க்கு,... *V.* வருக்கு...

வர்ச்சிக்கிறது... *V.* வருச்சிக்கிறது...

*வர்ணம்... *V.* வருணம்..

*வர்த்தகம்... *V.* வருத்தகம்...

*வர்த்தமானம் .. *V.* வருத்தமானம்...

*வர்த்தனம்... *V.* வருத்தனம்...

*வர்த்தி... *V.* வருத்தி...

*வர்த்திக்கிறது... *V.* வருத்திக்கிறது...

வல், 1° *imp. de* வலக்கிறது, 2° *adj. de* வலம், du côté —, droit, fort, puissant:— க்கால் le pied droit; — க்கை main droite; —க்கைகொடுக்கிறது donner la main droite, promettre, s'engager; — சாரி tour —, circuit —, tourner à droite (dans les processions de mariages etc..., au manège, à la danse, à l'escrime etc...); — நாடு nom d'une ville, d'un pays; — ப்பக்கம், — ப்பாரிசம், — ப்புறம் le côté droit, la droite, *ou* — ப்புறமாய் sur la —, à droite, du coté droit; — ப்புரி ce qui tourne —, spirale à droite.

வலக்காரம், 1° mensonge. 2° (வலம்),

puissance, pouvoir, autorité : — ஆயிருக்கிறது être puissant et riche ; —பேசுகிறது parler pompeusement, — avec autorité.

வலக்கிறது, வத்தேன், வப்பேன், வலக்க. v. n. et a. (வலம்), se fortifier, devenir fort, gras, fertile, courber, plier, dire, parler.

*வலக்ஷம், (valakcha), blancheur, couleur blanche.

வலங்கமர், (வலங்கை), gens de la main droite.

வலங்கமுகத்தான், P. வலங்கையுற்றான் ou வலங்கைமுகத்தான், homme de la main droite, titre honorifique des Pariats.

வலங்கம், (வலம்), nombreuse —, grande famille, nombreux parents : —உண்டானவன், வலங்கப்பெருமான், homme d'une grande famille.

வலங்காரம், (வலம்), côté droit du tambour (surtout du மத்தளம்), côté où sont les attaches,

வலங்குலத்தார், (வலங்குலம்), gens de caste, de la —, gens de la main droite, nom honorifique des Pariats.

வலங்குலம், (வலம்), caste de la main droite.

வலங்கை, (id.), main droite, côté droit, division —, collection des castes de l'Inde qui appartiennent à la main droite, (les autres qui sont de le main gauche s'appellent இடங்கை ; presque toutes les castes de l'Inde sont partagees en ces 2 divisions qui ont des privilèges et des insignes particuliers, lesquels occasionnent assez souvent de sérieux débats et démêlés entre elles ; — முகத்தான், — யுற்றான் ou

வலங்கையன், வலங்கையான், (வலங்கை), homme de la main droite, — d'une caste ou de la division de la main droite, titre honorifique des Pariats.

வலசல் et mieux வலசை, émigration, transmigration (d'une famille ou d'une troupe de gens), départ —, fuite en pays étranger par crainte de l'ennemi, changement d'habitation, entrée dans une maison étrangère : வலசைவாங்குகிறது—போகிறது émigrer —, fuir en pays étranger par crainte de l'ennemi ; — வாங்குதல் émigration.

வலசு, வலசை, réunion, assemblée, multitude, V. வலசல்.

வலசோர், la ville de —, Balasore.

வலஞ்சுழி, (வலம்), épi ou mèche de poils tournant à droite sur la tête des cheveux etc... et considérée comme de bon augure : திரு — tournant d'eau dans le Câvéri, Tirouvalangsouji, ville sur les bords de ce fleuve, (elle est le sujet d'une légende fabuleuse).

வலட்டி, (வல், அட்டி), chose forte, violente, douloureuse.

வலது 1° வலம் droite, ce qui est à droite, côté droit, adj. droit. 2° (வலம் force), fort, robuste, ce qui est fort, puissance, action ; — கை la main droite ; — குண்டை le bœuf de droite, — à la droite du conducteur ; — பாரிசம், — புறம் le côté droit du corps, d'une ville etc...) ; வலதாய்ப்பேசுகிறது parler avec ostentation, se vanter.

வலத்த, வலத்தல், part. et n. v. de வலக்கிறது.

வலத்து, 1° gér. de வலக்கிறது. 2° obl. de வலம் : வலத்திடுகிறது, வலத்திடல் dire ; வலத்தெருது le bœuf à droite ; வலத்தே à droite, sur la droite, emphatiquement.

வலந்தம், (வலக்கிறது), parole, phrase, courbure, arche. voûte.

வலந்திரி, (வலம், திரிகிறது), plante grimpante qui tourne à droite, nom d'une plante grimpante qui tourne à droite, nom d'une plante rampante.

*வலபி, (xalabhi), charpente d'un toit, tourelle ou belvédère sur le haut d'une maison.

வலப்பம், (பலப்பம்), espèce de craie, pierre blanche, qui sert pour écrire).

வலமன், (வலம், மன்,) côté droit.

வலமே, sur, dessus, au dessus

வலம், 1° le côté droit, dessus, place, une des terminaisons de l'ablatif de lieu, Ex. காழ்வரை நில்லாக்கனிறன்னான்கைவலத் தியாழ்வரை நின்றது un tuyau de bambou était comme un luth en la main de celui qui ressemble à un éléphant qui ne reste pas dans les dures montagnes. 2° adj droit, sur. 3°* (vaḷa ou bala), force énergie, puissance, épaisseur, armée, victoire: — கொள்ளுகிறது prendre la droite, venir par la —, tourner à droite, remporter la victoire.

*வலம்பம், (valamba), ligne perpendiculaire.

வலம்புரி, (வலம்), ce qui tourne, — est tourné ou tordu à droite, corde tordue à droite, conque ou coquillage rare dont les spirales tournent à droite, faire le tour — circuit d'un temple, d'une montagne. à droite, l'arbrisseau நந்தியாவட்டம். l'arbrisseau helicteres isora : — சங்கு conque dont les spirales tournent à droite ; — புல் l'herbe andropogon contortum.

*வலயம், 1° (valaya), bracelet, borne, limite, enclos, entourage, mal de gorge,

inflammation du larynx. 2° cercle, rond, forme —, figure circulaire, arc, tour, mer, étang.

*வலவத்காரம், (balavat jort). ou.

*வலவந்தம், வலவந்திரம், (வலம், அந்தம், அந்தரம்), force, pouvoir, violence, contreinte : வலவந்தம்பண்ணுகிறது faire violence, violenter, forcer, contraindre.

*வலவந்தன், (வலவந்தம்), homme fort, violent, puissant.

*வலவன், (வலம்). homme fort, puissant habile, capable, conducteur de char, conquérant, victorieux.

வலவை, (வலம்), femme forte, vigoureuse, puissante, servante de Kâli (en général), Dâkini ou இடாகினி la principale servante de Kâli, la fameuse Kâli. Valavei femme de Poulléyar. 2° homme fort, puissant.

வலவோட்டி, (வலம், ஓட்டி), cours (du soleil et des planètes...) à droite ou vers l'orient, course à droite,

*வலன், 1° (வலம்), homme fort, robuste puissant, l'asouren ou géant Balen tué par Indiren 2° P. வலம், force, puissance, victoire, cô é droit.

*வலாகம், வலாகை, வலாகி. (valâkâ, — ki), petite espèce de cigogne ou de grue, eau.

*வலாசகம், (valâsako), le couil ou caucou indien, grenouille.

வலாட்டிகன், வலாட்டியன், (வலம், அட்டி), homme fort, puissant, capable.

*வலாரி, (வலன், அரி), V. பலாரி.

*வலாற்காரம், P. பலாற்காரம், force, violence, exaction.

வலி, 1° * (vali), ligne, rides de la peau, offrande superstitieuse aux esprits de l'air 2° (bali), impôt, droit que les pêcheurs de perles donnent au maître de la barque, c'est le produit de chaque 8me jour de pêche 3° (வல்), force, énergie, pouvoir. puissance. 4° mal, douleur, peine, souffrance, maladie, pinces, tenailles, pincettes, singe, élégance qui consiste à joindre ensemble plusieurs mots syncopés, i e. privés de la terminaison de cas, l'arbre சுழுவிலி, 5° imp. et part. de வலிகிறது 6° imp. de வலிக்கிறது : சிறு — petite douleur, douleurs prématurées de femme enceinte ; —க்கட்டு forte tension —, certaine ligature —, partie du luth ; — க்கிரியை faire des lignes sur le corps, faire des offrandes à tous les êtres ; — சங்கம் troupe —, réunion de singes ; — தருதல் fortifier, donner de la force, consoler — பதம் médiocre sévérité, — violence ; — மாந்தம் sorte de maladie, convulsions (d'enfants...), un des அஷ்டமாந்தம் ; — முகம் figure ridée, figure de —, singe ; — யறிதல் connaissance de la force, —qu'un roi doit avoir de ses forces et de celles de l'ennemi : — யுடைமை possession de la —, force, fermeté ; — யுறுத்தல் affermir, fortifier, consoler ; — வலிக்கிறது faire mal, la douleur se faire sentir ; வலிக்குள்ளியங்குகிறது être subjugué, soumis, se spumettre à la force.

*வலிகிறது, லிந்தேன், லிவேன், லி, லிய v. n. வலிதல், n. v. s'exciter, être excité, animé, stimulé en soi-même, rester, continuer, s'arrêter, oser, s'aventurer, entreprendre, s'efforcer, user de violence, ou வலிந்துபோடுகிறது prendre à cœur, s'appliquer à vaincre une difficulté, se courber ou s'exténuer des efforts qu'on fait, s'écarter du —, forcer le sens, faire violence au sens.

வலிக்கிறது, லித்தேன், லிப்பேன், லி, லிக்க, v. a. வலித்தல், n. v. 1° (வலி), faire mal, causer —, éprouver de la douleur, souffrir. 2° (வல்), exciter, pousser, stimuler, tirer, attirer, — à soi (comme l'aimant), armer, hisser les voiles, les tendre, recevoir —, exiger durement, changer une lettre douce en forte, v. g. குறுத்தாள் en குருக்தாள் pied court, (le contraire se dit மெலிக்கிறது), prononcer fortement courber, plier, s'accorder, consentir, engraisser, devenir —, être gras, — fort, être en colère, s'échauffer, se dessécher, penser ; வயிறுவலிக்கிறது le ventre faire mal, avoir de la douleur ou du mal au ventre ; காந்தக்கல் இரும்பை வலிக்கிறது l'aimant attirer le fer ; படகை வலித்துக் கொண்டுபோகிறது conduire une barque à la rame.

வலிக்குதல், n. v. du préc. douleur, souffrance, mal, excitation, attraction, action de ramer.... devenir fort.

வலிகதை, clairement.

வலிசுகம், (வல்), force, violence.

*வலிசம், வலிசி, (valisa, si), hameçon.

வலிச்சலன், (வலிச்சல்), homme très maigre, sec et fluet comme une latte, — qui ne lâche pas prise.

வலிச்சல், latte, — d'un toit, chose sèche, desséchée ; கமுகம் —, பனை — latte d'aréquier, de palmier : — ஆணி clou à latte ; — ஆர்க்கையிடுகிறது attacher —, assujétir les lattes : வலிச்சற்கொடி, espèce de plante grimpante.

*வலிதம், (valita), mouvement, environner, entourer.

வலிதல், n. v. de வலிகிறது.

வலிது, (வலி), ce qui est fort, difficile, dur, pesant: வலிதாய்ச்சொல்லுகிறது dire avec force, avec autorité ; வலிதானகாரியம் chose grave, forte, pesante, difficile

வலித்தல், n. v. de வலிக்கிறது.

வலித்திரும்பு, வலித்து, gér. de வலிக்கிறது, இரும்பு), pierre d'aimant qui attire le fer.

வலிப்பு, n.v. de வலிக்கிறது, convulsion, spasme, douleur, attraction, action de ramer: உள் —, புற —, convulsion intérieure, — extérieure ; முசல்— convulsion de fièvre, —accompagnée de tremblement;

வலிமை, (வலி, மை), force, pouvoir, habileté, solidité, violence, effort: — செய்கிறது faire violence, violenter; — பாராட்டுகிறது vanter sa force, son habileté, — யானூர் ville forte, épithète de உறையூர் ancienne capitale des rois சோழர் ou du Tanjore.

வலிய, (வலி), fort, vigoureux, puissant. 2° inf. de வலிகிறது, de soi-même, de son propre mouvement, sans être forcé, sans nécessité, volontairement; (il double les க, ச, த, ப); — சர்ப்பம் fort serpent, dragon ; — ச்சண்டைக்கு வருகிறது venir de soi-même, engager une querelle ou s'y mêler ; — தலை forte tête; — த்தலைதருகிறது donner sa tête, i. e. sa vie volontairement, entrer volontiers dans une affaire dangereuse.

வலியது, (வலிய), ce qui est fort, pl. வலியவை, choses fortes, — efficaces.

வலியவன், (id.), homme fort, puissant; — வெட்டினதுவாய்க்கால் ce qu'un homme puissant creuse doit être un canal, le conseil et l'action du puissant prévaudront; வலியவனைப்பண்டி ou பொட்டிக்கொள்ளுகிறது avoir recours —, s'attacher à un homme puissant.

வலியன், (id.) homme puissant, fort, robuste, violent, l'oiseau noir கரிக்குருவி, ce qui a peu de sévérité, de dureté.

வலியான், (id.), homme puissant, vigoureux, l'oiseau noir கரிக்குருவி, mainate, espèce de milan.

*வலீமுகம், P. வலிமுகம்.

வலு 1° வல், adj. fort, grand, pesant difficile, raide, subs. force, violence, épaisseur, monnaie pesant plus que le poids, (le contraire est மெலு), 2° moustique, cousin, moucheron, espèce de colle médicinale, emplâtre, attachement, huit (en langage secret de marchands), 3° imp et part. de வலுக்கிறது : —உசரம், —உசத்தி grande hauteur ; — கடினம் grande dureté, —difficulté, —fermeté, — vexation; — சுருதி force, violence ; —மோசம் grand danger, grande déception ; — வாஞ்சை, (ஆசை), grand désir, avidité : — வாய் fortement, avec force, — véhémence, violemment;—வாய்க்கூப்பிடுகிறது appeler —, crier à haute voix, avec force : — வாய்ச்சொல்லுகிறது parler haut, avec force avec autorité ; — வானகாற்று vent violent ; — விசாரம் grand chagrin, grande, inquiétude.

வலுக்கிறது, லுத்தேன், லுப்பேன், லு, லுக்க, v. n. வலுத்தல், n. v. être ou devenir fort, se fortifier ; வலுக்கப்பேச parler haut, à haute voix.

வலுத்த, part. du préc. fort.

வலுபந்தம், V. வலுவந்தம்.

வலுப்பு, n. v. du même, force, vigueur fermeté.

வலுமை, (வலு, மை), force, vigueur, violence, — க்காரன் homme violent ; — பண்ணுகிறது faire violence, agir avec violence : வலுமைக்கு வழக்கில்லை il n'y a pas à disputer contre la violence, ou la coutume et le droit ne font rien contre la violence.

வலுமையாள், (வலுமை, ஆள்), personne robuste, violente.

வலுவந்தம், வலுவந்தரம், வலூபந்தம், (வலு), force, violence : வலுவந்தமாய் par force....

*வலூகம், (vrloûka), racine bulbeuse du nénuphar.

வலை, filet, rets, கயிற்று — filet de cordes, grand filet pour pêcher en mer ;— க்குண்டு poids ou balle de métal —, plomb attaché au bas du filet pour le faire enfoncer ; — தடுக்கிறது arrêter le filet, empêcher les poissons de se prendre dans le filet;— பின்னுகிறது faire —, tresser un filet; — போடுகிறது, — வீசுகிறது lancer le filet: — ப்படுகிறது, — ப்படல் se prendre dans un filet, tomber dans un filet ou un piège se laisser prendre aux amorces, être fait captif ; — ப்பாட்டு prise de poissons, — d'un coup de filet ; — ப்பூச்சி insecte qui tend des filets, i. e. l'araignée ; — மடிக்கிறது plier un filet, le fermer, le ramasser ; வலையால்முற்றுண்பான் வலையன் le pêcheur vit entièrement de son filet (de sa pêche).

வலைச்சி, fém. de வலையன், pêcheuse, fille —, femme de pêcheur, — des bords de la mer.

வலைஞர், (வலை), pêcheurs, habitants des bords de la mer.

*வலையம், P. வலயம், cercle, bracelet.

வலையன், (வலை), pl. வலையர், homme

du filet, pêcheurs, habitant des bords de la mer (qui vit de son filet), homme de la caste*—, caste des pêcheurs, espèce de millet ou சமை; வலையசேரி, village de pêcheurs, bourg —, pays maritime.

*வலோற்காரம், (வலம், உற்காரம்), force, violence.

வல், (வலம்), *adj.* puissant, fort, robuste, dur, difficile, *subst.* force, pouvoir, vigueur, tertre, élévation, instrument de jeu, *v. g.* dé, etc... hâte, vitesse, ceinture, sangle

*வல்கி, *P.* வல்லகி, luth

*வல்கிதம், (valgita), une des 5 allures des chevaux, amble, galop, saut, bond, course.

வல்சி, riz cuit, *ou*

*வல்பனம், வல்பிதம், (valbhana,— ita), nourriture, manger.

*வல்மீகம் *et ses composés*, *V.* வன்மீகம்.

வல்ல, வல்), puissant, fort. சர்வத்துக்கும்வல்ல tout-puissant.

*வல்லகி, (vallaki), luth, guitare.

வல்லடி, வல், அடி), force, puissance, violence, oppression, tyrannie d'un roi ou d'un puissant,: — க்காரன் homme violent, puissant, oppresseur; — பண்ணுகிறது, — பிடிக்கிறது user de —, faire violence, violenter, tyranniser, piller; — வழக்கு la raison du plus fort, procès conduit par des moyens oppressifs; — வந்து ஒருவனை வாரிக்கொண்டு போகிறது une mort violente et subite emporter quelqu'un; வல்லடியிலேபோகிறது être emporté par une mort prématurée, mourir subitement ou violemment, — d'épidémie, dans un combat ou être tué par violence.

வல்லணங்கு, வல், அணங்கு, la prétendue déesse puissante ou malfaisante, *i. e.* Kâli.

*வல்லிதம், (valhita), meurtre, cacher, couvrir.

வல்லத்துக்குருவி, l'oiseau noir கரிக்குருவி.

வல்லபம், 1° (வல்ல), puissance, pouvoir, force, autorité. 2°* (vallabha), cheval qui a bonne allure ou de bonnes marques, amour, agrément: வல்லபக்காரன், homme puissant, fort; — சத்தி grande force, — puissance; — பாலகன் palefrenier.

வல்லபன, 1° (வல்ல), homme fort, puissant. 2° vallabha), mari, amant, ami, maître, chef des bergers, intendant, —des chevaux.

வல்லபி, (வல்ல), 1° femme forte, puissante. 2° *P.* வல்லபை, femme, épouse, amante, maîtresse. 3° homme fort, puissant.

*வல்லபை, (vallabhâ); épouse, femme, — chérie, maîtresse, amante, femme d'அசுரர், *V.* வலவை.

வல்லமை, (வல்ல, மை). puissance, pouvoir, force, autorité: — யறையான் celui qui vante ses prouesses sans connaître celles de son adversaire.

*வல்லம், (valla), action de vanner le blé, de couvrir, prohibition, certain poids, bananier.

*வல்லரி, (vallari), plante rampante ou grimpante, pédicule composé, bourgeon, pousse, bouquet de fleurs, fruit vert, — à peine formé.

வல்லவன், 1° (வல்ல), homme fort, puissant. 2°* (vallava), berger, cuisinier, — qui fait un ragoût de pois ou de paroup-pou, surnom de வீமன். 3° *P.* வல்லபன், mari.

வல்லவாட்டு, écharpe, manteau: — போடுகிறது se revêtir d'une écharpe; — பிச்சைவாங்குகிறது demander l'aumône étant revêtu d'une écharpe ou habillé gracieusement.

*வல்லவி, 1° (vallavi), bergère. 2° *V.* வல்லபி, *ou.*

*வல்லவை, *P.* வல்லபை, épouse, femme bien aimée, *V.* வல்லபை.

வல்லாத்துக்கம், chagrin sans raison, *V.* வல்லார்துக்கம்.

வல்லால், espèce de plante.

வல்லாரை, 1° (வல், hydrocotyle, plante aquatique et médicinale qu'on peut manger, hydrocotyle asiatica, la 18me constellation lunaire dite கேட்டை: — க்கிருதம் medecine composée d'hydrotyle et de beurre clarifié. 2° *acc. du suiv.*

வல்லார், (வல்ல), gens habiles, forts, capable, puissants, gens incapables, qui ne peuvent pas, voisins, étrangers; — கொள்ளை pillage fait par plusieurs ou plutôt par des gens forts ou puissants; — கொள்ளையாய்ப்போகிறது devenir la proie des puissants, être pillé par des gens forts; — துக்கம் chagrin ou deuil pour un voisin ou un ami; — துக்கங்கொண்டாடுகிறது celebrer le deuil d'un —, pleurer un ami ou un voisin; வல்லாரையோழி femme qui cherche à séduire les puissants ou les étrangers, prostituée.

வல்லாளன், (வல்ல, ஆளன்), homme fort, vaillant, puissant: வல்லாளர்கண்டன் homme très fort, très vaillant, le héros des braves; வல்லாளராசா le roi des braves, titre du prince de திருவண்ணாமலை.

வல்லான், (வல்ல), homme fort, puissant.

*வல்லி, 1° (valli), plante rampante ou

grimpante, terre. 2° mesure, village de bergers, — de pâtres, fers pour mettre aux pieds, éloignement, cessation, separation, ou des 32 உபநிஷதம், mariage, femme, les arbres முருக்கு et புனமுருக்கு, la plante rampante வள்ளி: — க்கொடி la plante பெருமருந்து; — சாதகம் la plante காமவல்லி qui s'entrelace sur l'arbre கற்பகம்.

வல்லிகம், P. வல்லிசம், poivre, plante grimpante, — grimpante qui a la goût de poivre.

*வல்லிகை, 1° P. வல்லகி, luth indien. 2° bijou pour les oreilles, pendants d'oreilles.

*வல்லிசம், (வல்லி, சம்), poivre.

வல்லிசை, (வல், இசை), le dessus (en musique), ton élevé, son aigu, serpent.

வல்லியம், village de bergers, — de pâtres, la montagne கொல்லிமலை (dans le royaume de சேரன், puis par conquête, dans celui de சோழன்), tigre, bannière du tigre, — à peinture de tigre, insigne du roi சோழன், safran, la plante செவ்வள்ளி.

வல்லினம், (வல், இனம்), classe des consonnes fortes, rudes ou dures au nombres de 6. savoir: க், ச், ட், த், ப, et ற்: வல்லினமோனை consonnance dite மோனை ou moyen des lettres fortes, elle a lieu lorsque tous les vers commencent par une lettre forte, et qu'une lettre semblable commence un autre pied du vers: — வெதுகை, (எதுகை), rime dite எதுகை au moyen d'un lettre forte, elle a lieu lorque le premier pied des vers qui riment ensemble a pour seconde syllabe une lettre forte.

வல்லீட்டுக்குற்றி, (வல், ஈடு), pieu ou coin pour fendre le palmier, ou d'autres arbres.

வல்லீறு, P. வல்லூறு.

வல்லுயிர், (வல், உயிர்), vie forte, — dure, qui se perd difficilement.

*வல்லூரம், 1° (valloûra), forêt, bois épais, solitude, isolement, désert, sable, gazon, terre non cultivée et couverte d'herbes, champ, rizière, berceau, — ou cabinet de verdure, — couvert de plantes rampantes, pédicule composé, bouquet de fleurs. 2° P. வல்லூரம், viande de sanglier.

வல்லுவம், sac à bétel, — à divers compartiments, bourse, — qu'on porte à la main.

வல்லுளி, (வல், உளி), cochon, sanglier

வல்லுனர், (வல்), hommes forts, courageux, puissants.

*வல்லூகம், (bhalloûka), ours, singe (mâle), gros singe noir.

*வல்லூரம், (valloûra), terre inculte, désert, viande ou chair de sanglier, — de porc, viande séchée. V. வள்ளுரம்

வல்லூறு, (வல், ஊறு), espèce de milan, faucon, c'est un des பஞ்சபட்சி: வல்லூறடிக்கமடையான் விழுந்ததுபோல நீ விழுவாய் tu tomberas ou puisses-tu tomber comme la cigogne tombe sous les coups du faucon; வல்லூற்றுக்குருவி faucon ou autre oiseau qui sert à la fauconnerie.

வல்லெழுத்து, (வல்), lettre —, consonne forte, V. வல்லினம்.

வல்லெனல், son imitatif (de redoublement), son répété.

வல்லை, espèce de maladie, douleur, peine, hâte, vitesse, — du temps, forteresse, grande forêt, tertre, monticule, montée, cercle, force, les arbres முருக்கு et புன்முருக்கு.

வல்லையம், lance, ou எறி — javelot, trait, arme qu'on lance.

வல்லொட்டு, (வல்), position —, serrure difficile.

வல்லோன். pl. வல்லோர், (வல்), homme fort, robuste, puissant, violent; வல்லோரொழிபபு espèce de figure dite அபநுதி par laquelle les savants répondant négativement à ce qu'on leur a demandé d'une manière douteuse, lui donnent un autre sens.

வல்வருத்தம், (வல்), grande peine, chagrin cuisant.

வல்வாய்சரணன், (வல், வாய்), espèce de serpent.

வல்விஷம், வல்விடம், (id.), poison violent.

வல்விலங்கு, (id.), l'animal fort ou puissant, i. e. l'éléphant.

வல்வினை, (id.), action forte, — courageuse.

வவி, celui qui ne porte aucune marque de secte.

வவ்வரிகொட்டுகிறது, se mordre les lèvres.

வவ்வல், opt. et n. v. de வவ்வுகிறது: — ஓட்டி arbrisseau épineux qui accroche les habits.

வவ்வால், P. வௌவால், chauve-souris; — ஓட்டி buisson épineux qui attrape les chauves-souris; — மீன் espèce de poisson; — விளக்கு. — வவ்வாற்பந்தம், litt lampe de chauve-souris, — suspendue comme les chauves-souris ou propre à les chasser ou lampe faible, lanterne sourde, que les chauves-souris puissent supporter: வவ்

வார்த்துறடு *litt.* pinces de chauve-souris, partie de sandales.

வவ்வாலுற்றி, (வவ்வால், தூற்றுகிறது), ce qui pend comme la chauve-souris, ce qui est sans support.

வவ்வுகிறது, வ்வினேன், வுவேன், வு, வ, *v. a.* (வௌவுகிறது), வவ்வுதல், *n. v.* saisir, attraper, happer, prendre, ramasser, —, à terre.

வழக்கம், usage, coutume, conduite, train; — அற்றுப்போகிறது une coutume s'abolir, passer de monde, n'être plus d' usage; — இடுகிறது mettre en usage; வழக்கச்சொல் mot usité, — ordinaire, proverbe; அவனுக்குமெனக்கும் வழக்கமில்லை il n'y a pas de rapports habituels entre lui et moi; இடதுகைவழக்கமானவன் gaucher, qui se sert habituellement de la main gauche.

வழக்கறிகிறது, (வழக்கு), connaître les coutumes, la marche des choses, — les procès.

வழக்கன், (வழக்கு), plaignant, demandeur, plaideur, disputeur, querelleur; எதிர் — le défendeur.

வழக்காடி, வழக்காளி, (*id.* ஆடுகிறது, ஆளி), plaideur, querelleur, chicaneur: வழக்காளிகள் les plaideurs, les 2 parties adverses.

வழக்காடுகிறது, (*id* ஆடுகிறது), être en procès, intenter —, faire un procès, plaider.

வழக்கு, querelle, dispute, procès, — pour des biens..., plaidoirie, coutume, usage, cas, affaire: வழக்கழிவுபண்ணிக்கொண்டிருக்கிறது chercher à faire perdre un procès, user de chicanerie, trainer un procès en longueur; வழக்கறுக்கிறது terminer un procès le juger; வழக்கறுந்தது *ou* வழக்கற்றது le procès est terminé, — décidé; வழக்குக்கேட்கிறது entendre un procès, l'examiner; — செய்கிறது, — சொல்லுகிறது faire —, intenter procès, plaider; — ச்சட்டமெழுதிக்கொடுக்கிறது donner une sentence par écrit; — தொடக்குகிறது, — தொடுக்கிறது, — உண்டாக்குகிறது intenter —, commencer un —, faire procès; — பேசுகிறது plaider, exposer ses raisons; — தீர்க்கிறது juger —, terminer décider un procès.

வழக்கோரம், (வழக்கு, ஓரம்), partialité dans un procès: — சொல்லுகிறது juger partialement; மண்ணிலிருந்து வழக்கோரஞ்சொல்லாதே ne juge pas avec partialité sur la terre.

வழங்கல், *opt et n. v. de* வழங்குகிறது, emploi, usage, coutume, marche, promenade, conduite, direction, domination, dire, don, donation, pluie.

வழங்கா, வழங்காத, *part. nég. du même*, inusité, qui n'a pas cours. hors d'usage: வழங்காவழி sentier non suivi, manière inusitée, nouvelle invention; வழங்காதசொல் mot inusité, dont on ne doit pas user, mauvais mot: வழங்காதவன் homme non employé, misérable, gueux, vaurien, homme vil.

வழங்கி, *gér. et n. app. du suiv.* homme qui prostitue sa femme, qui la livre à un autre pour de l'argent, femme ainsi livrée ou qui se prostitue elle-même.

வழங்குகிறது. *sync.* வழங்கிறது, -கினேன், குவேன், கு, க, *v. n. et a.* வழங்குதல், *n. v.* être usité, — d'usage, de coutume, avoir cours. employer à, donner, distribuer, parler, dire, diriger, gouverner, se promener, marcher, pleuvoir: சர்க்கரை — distribuer —, donner du sucre: தன்மைவழங்காதிருக்கிறது arrêter —, discontinuer un bienfait, une bonne œuvre; வழங்குகிறமுறை, — ஏற்பாடு règle —, usage établi, — qui a cours.

வழட்டுகிறது, ட்டினேன், ட்டுவேன், ட்டு, ட்ட, *v a. de* வழளுகிறது, வழட்டுதல், வழட்டல், *n v.* écorcher, égratigner, arracher la peau du corps.

வழப்பம், *P.* வழக்கம், usage, coutume.

வழலிக்கை, langueur, lassitude, défaillance.

வழலுகிறது, ழன்றேன், ழலுவேன், ழலு, ழல, *v. n.* வழலுதல், *n. v.* *P.* வழுந்துகிறது.

வழலை, espèce de serpent, dit வழலைப்பாம்பு; il y en a de 2 sortes: un rouge et un noir; leur morsure produit, dit on, des effets tout différents, sel médicinal dit வழலையுப்பு, savon, phlegme, pusillanimité; — யுப்பு sel de savon.

வழவழன், négligent, qui laisse aller.

வழளுகிறது, ழண்டேன், ழளுவேன், ழளு, ழள, *v. n. de* வழட்டுகிறது, வழளுதல், *n. v.* s'écorcher, être écorché, égratigné, s'en aller ou se détacher comme une peau fine.

வழா, *part. nég. de* வழுவுகிறது: — நிலை exacte observation des règles de la grammaire (touchant l'espèce திணை, le genre பால், la personne இடம் le temps காலம் etc...; le contraire se dit வழுநிலை.)

வழாறு, rivière pleine —, étang rempli d'eau.

வழி, 1° chemin, voie, route, sentier, manière, moyen, expédient, cause, origine, place, masse —, morceau de beurre

ou d'onguent, boule, ancienneté, antiquité, postériorité, après, fils, usage, ordre, poitrine, côté, (*v. g.* தாய்வழி côté maternel), une des formes de l'ablatif de lieu, *Ex.* நின்றதோர்நறைவேங்கை நிழல்வழிய சைந்தனன் il se promenait à l'ombre d'un pterocarpe odoriférant qui était là. 2° *imp. et part. de* வழிகிறது. 3° *imp. de* வழிக்கிறது; இதை முடிக்கவழிபறியேன் je ne vois aucun moyen de finir ou de faire cela; புத்திரர்வழிக்செல்லாக்தொடர்ந்தேற்றியாய் வந்தபாவம் le péché qui est venu par une série continue à toutes les races des enfants de nos premiers parents, *i. e.* le péché originel; — கட்டுகிறது barrer le chemin, inventer le moyen, préparer les voies; — கட்டிப்பறிக்கிறவன் voleur de grand chemin; —காட்டி guide, qui montre le chemin ou donne l'exemple;— காணுகிறது voir le chemin, trouver —, prendre les moyens; —க்கரை bord du chemin;—க்கொள்ளுகிறது se mettre en route; — ச்சாரி chemin battu, sentier détourné fréquenté par les douaniers pour prendre les contrebandiers; — ச்சாரியி லிருக்கிறது être dans les sentiers détournés pour arrêter les contrebandiers; — ச்செலவு argent pour dépenses de —, dépenses de —, voyage; — ச்செல்கை voyage; — ச்செல்வோன் voyageur, passant, piéton; — தப்புகிறது, — தப்பிப்போகிறது s'égarer, perdre son chemin; — துறை but —, terme du voyage; — த்தடை obstacle à un voyage, empêchement qui arrête en route, mauvais présage qui arrête le voyage des gens supertitieux; — த்துணை compagnon de voyage, voyageurs qui se suivent ou s'accompagnent mutuellement; — த்தெய்வம் dieu de la caste; — த்தொண்டு esclave héréditaire, de génération en génération; — த்தோன்றல் fils; — நடத்துகிறது நடத்தல், diriger —, conduire —, guider, dans le chemin; — நடப்பு passage fréquenté, passage (du peuple) dans un chemin; — நடை voyage, passage fréquent, — du peuple dans un chemin; — நடைநடக்கிறது, marcher dans le chemin, faire —, avancer son chemin; — நடையாயிருக்கிறது le chemin être praticable, — fréquenté — நாள் le jour suivant, le landemain : — நாற்பது espèce de poème; — நூல் science dérivée de la révélation, explication de la parole de Dieu avec quelques altérations que les hommes y font; — படல், — படுகிறது — படுதல் se mettre en route, rentrer dans le bon chemin, se soumettre, obéir, suivre, imiter, rendre hommage, adorer, vénérer, observer des rits cérémonieux; — படுத்தல், — படுத்துகிறது mettre en route, faire partir pour un voyage, faire entrer — remettre dans le bon chemin, ramener dans la bonne voie, régulariser, régler, soumettre, faire adorer, — பண்ணுகிறது ouvrir le chemin, trouver le moyen; — பயக்கிறது procurer —, trouver le moyen, ôter tout lieu de refuser, donner sans refuser; — பறிக்கிறது voler sur les grands chemins; — பாடு adoration, hommage, respect, obéissance, soumission, abaissement, voie, système, profession, — d'une religion, usage, coutume, habitude, exercice, moyen, expédient, départ: — பாடுள்ளவன், — பாடுபெற்றவன் homme habitué, exercé à une chose; — பாடுமறுக்கிறது refuser de se soumettre, c'est une des parties de la poésie érotique; — பார்க்கிறது examiner —, chercher les moyens, regarder si quelqu'un vient (sur le chemin); — ப்படுகிறது se mettre en route, — en bonne voie, se remettre en ordre, se réformer, *V.* வழிபடுகிறது; — ப்படுத்துகிறது mettre en route — en bonne voie, faire entrer, mettre en ordre, régulariser, conduire dans le droit chemin; — ப்பயணம், — ப்பிரயாணம் voyage, — par terre, marche; — ப்பயணம்பண்ணுகிறது voyager, faire route — ப்பறி vol de grand chemin; — ப்பிரிவு embranchement de chemins, place où plusieurs chemins se croisent; — ப்போகிறது aller en avant, avancer, voyager, suivre, accompagner, se mêler des affaires d'autrui; அவன—ப்போகாதே ne vas pas dans son chemin, ne te mêle pas de ses affaires; — ப்போக்கு chemin, passage; — ப்போக்குநிலம் champ qui sert de chemin, — laissé pour la route; — ப்போக்கன் voyageur, passant; — மறிக்கிறது barrer le passage, intercepter —, fermer le chemin; — முரண் antithèse à chaque pied de tous les vers d'une strophe; — முறை génération, *ou* — முதல் commencement d'un voyage, d'une route; — முற்றக்கூடவருகிறது venir avec, tout le long du chemin; — மோனை consonnance dite மோனை qui se rencontre dans tous les pieds de tous les vers d'une strophe; — யடைக்கிறது fermer —, boucher —, obstruer le chemin, empêcher; — யருகு bord, du chemin; — யாக, — யாய் par le moyen, par l'entremise de; அந்தவீதிவழியாய் par cette rue, en suivant cette rue; உன்வழியாக par ton moyen, par ton entremise; புத்திவழியாக par l'esprit, par la

pensée, habilement, subtilement; — யுணவு provisions de voyage; — யுரைப்போர் messagers; — யெதுகை rime dite எதுகை qui se trouve entre tous les pieds correspondants de chaque vers d'une strophe; — வகை moyen, aisance, richesses; — வருகிறது venir dans le chemin, venir se mêler de; என் — வராதே ne viens pas te mettre dans mon chemin, ne te mêle pas de mes affaires; — வழியாய்ப்போகிறது aller par différents chemins; — விடுகிறது faire la conduite (à quelqu'un qui s'en va) reconduire, prendre congé après avoir fait la conduite (par respect ou affection) ouvrir un chemin, — la voie, — une issue (*v. g.* à l'eau...), trouver un moyen, céder le pas, quitter le bon chemin; — விட்டனுப்புகிறது accompagner un peu et prendre congé; — வைக்கிறது ouvrir la route, commencer le premier, — à s'en aller, se mettre en route.

வழிகிறது, ழிந்தேன், ழிவேன், ழி, ழிய, *v. n.* வழிதல், *n. v.* dégoutter, *ou* வழிந்து போகிறது, வழிந்தோடுகிறது couler, s'écouler, découler, déborder, se répandre.

வழிக்கிறது, ழித்தேன், ழிப்பேன், ழி, ழிக்க, *v. a.* வழிக்குதல், வழித்தல், *n. v.* frotter —, frictionner un onguent avec la main, écurer, nettoyer (avec la main), racler, ôter en raclant ou en essuyant; அரைத்து — broyer et ôter en raclant (ou en passant la main des épices broyées... sur une pierre); சவரகன்கத்தியால் — le barbier raser (la figure...) avec son rasoir; நாக்கு — nettoyer, — racler la langue.

வழியல், *n. v. des deux préc.* raclure, ce qui s'est écoulé.

வழியன், (வழி), celui qui s'arrête en chemin, lépreux, — qui a la maladie dite குட்டை.

வழு, 1° faute, erreur, manque, bassesse, dommage, perte, solécisme, faute de langage, licence. 2° *imp. et part. de* வழுவுகிறது: — க்கட்டை stupidité, petit enfant, *ou* — க்கட்டைப்பயல் enfant stupide — க்காய் fruit tout vert, à peine formé, *V.* வழுக்கை.

வழுகுகிறது, வழுகுதல், *P.* வழுவுகிறது.

வழுக்கல், *opt. et n. v. de* வழுக்குகிறது glissade, lieu glissant, action de glisser..; *V.* வழுக்கை: — ஆயிருக்கிற அரிசி riz non assez net, — non bien pilé; வழுக்கற்றரை, (தரை), terre glissante, sol glissant.

வழுக்கு, 1° glissade, lieu glissant, graisse, suif, oubli, mobilité, mensonge, malheur. 2° *imp. et part. de* வழுக்குகிறது: வழுக்கெண்ணெய் huile glissante, onguent composé d'huile et de poussière de charbon dont les voleurs se frottent le corps quand ils vont voler de nuit; — நிலம் terrain —, sol glissant; —ப்பாசி la plante aquatique vallisneria spiralis; எளிசாய்த் தீயவை விலகவுநல்லவை தேடிப்பார்க்கவு நயனங்களுக்கு வழுக்குமாட்டமு மாண்டவர் தந்தார் Dieu a donné aux yeux la mobilité et le mouvement pour éviter le mal chercher et voir le bien.

வழுக்குகிறது, *sync.* வழுக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v. n.* வழுக்குதல், *n. v.* glisser, (*v. g.* sur un terrain fangeux), s'échapper, échapper des mains, être glissant, — très mobile, *v. g.* les yeux, oublier, battre, frapper —, heurter contre: வழுக்கினநிலத்தில் விழுகிறது tomber sur un terrain glissant.

வழுக்கை, 1° (வழுக்கு, ஐ), chose glissante, substance tendre, pulpeuse, et glissante du coco, noix de coco encore tendre, fruit vert, — non mûr. 2° *n. v. de* வழுக்குகிறது: — த்தேங்காய் coco encore tendre, — non mûr; — த்தலை tête chauve; — ப்பலா espèce inférieure de jaquier dont les noyaux sont doux au toucher et glissants: — ப்பசளை la plante portulaca halimoides.

வழுதலை, la plante கத்தரி, bringelle, pal d'épouvante, pieu à empaler (placé dans les champs pour épouvanter les voleurs).

வழுதி, épithète des rois பாண்டியர் de Maduré.

வழுது, mensonge, fausseté, paille.

வழுதுணை, bringelle ou கத்தரி.

வழுத்தல், *opt. et n. v. du suiv.* éloge, louange, félicitation, célébration.

வழுத்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, *v. a.* வழுத்துதல், *n. v.* louer, célébrer, féliciter, congratuler, dire.

வழுநிலை, (வழு), solécisme, faute contre les règles de la grammaire (sur l'espèce, le genre, la personne, le temps etc...)

வழுந்தல், வழுந்துகிறது, வழுந்துதல், écorcher, égratigner.

வழும்பு, graisse, suif, mucus visqueux qui couvre les veaux et autres animaux nouvellement nés.

வழுவமைதி, வழுவமைப்பு, (வழுவு) licence, — poétique, — contre les règles de la grammaire (touchant l'espèce, le genre, la personne, le temps etc...)

வழுவல், 1° *opt. et n. v. de* வழுவுகிறது, glissade, faux pas, erreur, faute, pente, substance glissante, — encore tendre du coco, *V.* வழும்பு. 2° *P.* வழுவுவேன், je glisserai *fut. de* வழுவுகிறது; வழுவன்கூழ

requin lisse et glissant mais non mangeable.

வழுவாடி, (வழுவு ஆடி), celui qui s'esquive ou échoue dans une affaire.

வழுவாமை, *n. v. nég. de* வழுவுகிறது, infaillibilité, exemption d'erreur, persévérance dans la vérité et le bon chemin, intégrité.

வழுவு, glissade, écart, erreur, chute, faute, dommage, *n. v. imp. et part. du suiv.* வழுவுடைக்காமம், (உடை), luxure coupable, mauvais désir, concupiscence, — illégitime et violente, transgression des bonnes mœurs, rapt, violence, enlèvement, excès, désir du bien d'autrui.

வழுவுகிறது, வினேன், வுவேன், வு, வ, *v. n. et* வழுவிப்போகிறது, glisser, s'égarer, faillir, manquer, dévier, errer, s'écarter de la bonne voie, s'échapper, — des mains, s'esquiver, s'endommager: வழுவவிடுகிறது laisser glisser, — s'égarer; வழுவாமற்பேசுகிறது parler sans dévier, sans faute ni méprise, correctement; வழுவிவழுவிப்போகிறது ne faire que glisser, que s'échapper et tomber, *v. g.* un vêtement, — que glisser des mains, *v. g.* un poisson, être lâche, peu serré.

வழுவுதல், *n. v. du préc.* glissement, écart, dommage, non réussite: — ஆனமனிதன் trompeur, imposteur, homme qui dévie...: காரியத்துக்கு — வராமல்பார் prends garde qu'il n'arrive à l'affaire quelque insuccès.

வழுவை, 1° éléphant. 2° *P.* வழுவாய் tu ne glisses pas. 2° *pers. nég. de* வழுவுகிறது.

வழூஉகிறது, *parf.* வழீஇனேன், *gér.* வழீஇ, (*P.* வழுவுகிறது *par* அளபெடை), s'égarer, être fautif, erroné, endommagé.

வழூஉச்சொல், *P* வழுச்சொல் parole fautive, locution vicieuse; — புணர்த்தல் emploi de locutions vicieuses, c'est un des 10 défauts des ouvrages.

வழை, 1° l'arbre சுரபுன்னை, calophyllum longifolium. 2° *P.* வழுவாய் tu ne glisses pas; 2° *pers. nég. de* வழுவுகிறது.

வளந்து, grande cruche, — jatte.

வளப்பம், வளப்பு, graisse, grandeur, excellence, fertilité, prospérité, état florissant, usage, mœurs: சாதி — excellence de la caste ou de la race, génération, généalogie, extraction; சாதி — சொல்லுகிறது dire la noble extraction..., énumérer —, raconter la généalogie.

வளமடல், (வளம்), le 50me des பிரபந்தம், poème sur un amoureux désespéré que l'on décrit allant à cheval sur une branche pointue de palmier, *V.* le 50° பிரபந்தம்.

வளமை, (வளம்), bienfait, faveur, bienveillance, libéralité, fertilité, prospérité, commodité, embonpoint, graisse, bonté, bien, bon ordre, décorum, grandeur, abondance, — de richesses; — பார்க்கிறது observer le décorum, le bon ordre; — யாய்க்கொடுக்கிறது donner libéralement: — யாய்ச்சொல்லுகிறது parler fièrement, vanter; — யானவிடம் place commode.

வளமையர், (வளமை), agriculteurs, laboureurs, gros —, fermiers, grands hommes, gens excellents, — éminents.

வளம், beauté, ustensile, moyen, manière, provisions diverses, grandeur, excellence, force, fertilité, abondance, luxe, prospérité, richesse, bon état, droiture, chose droite, côté, paradis: — ஆய்ச்சாப்பிடுகிறது se nourrir copieusement, faire bombance; — ஆயிருக்கிறது être en bon état, prospérer: — கட்டுகிறது inventer — trouver les moyens; — பெற்றிருக்கிறது être parvenu à un état florissant, avoir obtenu l'abondance...; வளசிலுப்பு, *V.* பலகையுரு; — படுகிறது prospérer, s'améliorer, être en bon état, —, devenir droit, régulier: வளப்பாடு bon état, prospérité.

*வளயம், *P.* வலயம்.

வளருகிறது ou வளர்கிறது, ர்ந்தேன், ருவேன் ou ர்வேன், ரு ou ர், ர, *v. n. et* வளர்ந்துபோகிறது, croître, grandir, augmenter, s'élever, grossir, s'accroître, *v. g.* les difficultés, la maladie..., être couché, — endormi: வளர்ந்திருக்கிறது, être devenu grand, haut de taille; வளரப்பண்ணுகிறது faire croître...

வளருதல், வளருகை, வளர்தல், *n. v. du préc.* croissance, augmentation.

வளர், *part. et imp. de* வளர்கிறது *et* வளர்க்கிறது: — கடாய், — கிடாய் bélier élevé dans la maison; — நாதன் St Joseph, qui a élevé notre Seigneur J. C., Joseph; — பிறை croissant de la lune; — மயிர் toupet ou touffe de cheveux —, chevelure qu'on a laissé croître.

வளர்க்கிறது, ர்த்தேன், ர்ப்பேன், ர், ர்க்க, *v. a. de* வளர்கிறது, élever, maintenir, nourrir, entretenir, laisser —, faire croître, produire: சண்டை — entretenir —, prolonger une dispute...; தீ — entretenir le feu; வளர்க்கிறதாதி ou தாய் bonne d'enfant, mère nourricière; வளர்த்தகிடாய் கையிலேபாய்ந்தது le bélier élevé dans la maison s'est élancé contre la main qui l'a nourri: — தகப்பன் père nourricier; — பிள்ளை nourrisson, enfant qu'on a élevé.

வளர்ச்சி, *n. v. de* வளர்கிறது, hauteur, *ou*

வளர்தல், *n. v. du même*, croissance, crue, augmentation.

வளர்த்த, 1° *part. parf. de* வளர்க்கிறது. 2° *inf. de* வளர்த்துகிறது.

வளர்த்தல், *n. v. de* வளர்க்கிறது, *et de* வளர்த்துகிறது.

வளர்த்தாள், 1° *n. app. de* வளர்க்கிறது mère nourricière, bonne d'enfant. 2° elle a élevé... 3° *pers prét. du même.*

வளர்த்தி, 1° *gér. de* வளர்த்துகிறது 2° *n. v. de* வளர்கிறது croissance, augmentation, haute —, stature, haute taille : — யானவன் homme de haute taille.

வளர்த்து, 1° *gér de* வளர்க்கிறது 2° *imb. de.*

வளர்த்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, *v. a. de* வளர்கிறது, வளர்த்துதல், *n. v.* augmenter, amplifier, agrandir, étendre, grossir, élargir, prolonger, entretenir, coucher, *v. g.* un enfant, un malade..., mettre au lit: குழந்தையைத் தொட்டிலில் — coucher un enfant dans son berceau; சண்டை — entretenir —, prolonger une disputé; தீ — entretenir le feu ; பொன்னின்தகடுகளை — étendre —, réduire l'or en feuilles minces; வளர்த்திப்பேசுகிறது parler d'une manière diffuse, allonger son discours, user de circonlocution en parlant, chercher des ambages.

வளர்ந்து, *gér. de* வளர்கிறது.

வளர்ப்பு, *n. v. de* வளர்க்கிறது, action —, manière d'élever..., entretien, éducation, nourrisson, enfant qu'on élève : எங்கள்வீட்டு — enfant élevé dans notre maison ; — ப்பிள்ளை, வளர்ப்புணி, (உணி) enfant qu'on élève.

வளர்வு, *n. v. de* வளர்கிறது, croissance augmentation.

வளவளக்கிறது, ளத்தேன், ளப்பேன், ள, ளக்க, *v. n* வளவளத்தல், *n. v.* babiller, extravaguer, dire des choses inutiles ou vides de sens.

வளவளப்பு, *n. v. du préc.* paroles inutiles — extravagante, vain babillage.

வளவளவென்கிறது, être glissant, babiller, bredouiller.

வளவன், (வளம்), le roi du fertile pays. *i e.* Sojen.

வளவி, avant-toit, pente d'un toit, — d'un appentis.

வளவு, (*P.* வளைவு), voûte, maison, champ, terre à menus grains, circuit, terres d'une maison, une ou plusieurs maisons, dans la même enceinte et n'ayant qu'une porte extérieure.

வளன், 1° *P.* வளம், beauté, fertilité. 2° Joseph.

வளாகம், place, rond, circuit, environner, champ de millet ou தினை Valâgam, ville sur les bords du Coléron ou du கொள்ளிடம்.

வளார், (வளர்கிறது), branchage, jeune branche (d'arbre), baguette, houssine.

வளாவல், *opt. et n. v. du suiv.* mélange, courbure, voûte.

வளாவுகிறது, வினேன், வுவேன், வு, வ, *v. a.* வளாவுதல், *n. v.* mêler, mélanger ensemble une chose chaude avec une froide..., courber, plier *V.* விளாவுகிறது : நீர் — mélanger de l'eau, finir les hommages rendus à une idole en faisant tourner de l'eau autour des offrandes.

வளி, tourbillon de —, vent, flatuosité, pet, hernie : வளியிறங்கினவன் *ou.*

வளியன், (வளி), homme qui a une hernie.

வளு, tendreté, jeunesse, ce qui est tendre, jeune.

வளுநதுகிறது, தினேன், துவேன், து, த, *v. a.* écorcher, arracher la peau, égratigner.

வளும்பு, *P.* வழும்பு.

வளுவளு, tendreté, chose glissante.

வளுவளு, mot —, son imitatif de douceur, de mollesse : வளுவளென்கிறது, *ou.*

வளுவளுக்கிறது, ளுத்தேன், ளுப்பேன், ளு, ளுக்க, *v. n.* (வளுவளு), être doux, mou, tendre.

வளுவளுத்தல், வளுவளுப்பு, வளுவளெனல், *n. v. du préc.* douceur, tendreté, mollesse.

வளை, 1° chose circulaire, bracelet, — d'or ou d'autres matières, l'arme circulaire de Vichnou dite சக்கரம், conque ou grand coquillage, bâton recourbé, trou, — de rat, tanière, repaire, nid de fourmis blanches, poutre, tache. 2° *imp. et part. de* வளைகிறது. 3° *imp. de* வளைக்கிறது: — கொம்பு cornes recourbées, — court et recourbé; — தடி bâton recourbé, — court et recourbé en usage dans les batailles ;— போழ்நர், — போழ்னர் gens qui coupent, ou travaillent les conques, qui en font des ornements — மணி grain de conque ou de coquillage. chapelet ou collier fait de ces grains.

வளைஇ, *P.* வளைத்து.

வளைகிறது, ளைந்தேன், ளைவேன், ளை, ளைய, *v. n.* வளைதல் *n. v. ou* வளைந்துபோகிறது, plier, se courber, se plier, se courber, se plier, s'incliner, devenir —, être courbé, crochu, tortueux, tressé, tordu, être tourmenté, assiégé, *on* வளைந்துகொ

ன்றுகிறது entourer, environner, assiéger, *v. g.* un fort : உடம்பு வளைந்துசெய்கிறது faire en se courbant le corps, travailler durement ; உடம்புவளையாதவன் homme qui ne plie pas le dos pour travailler, paresseux : வளைந்தவிடம், (இடம்), endroit plié, circuit, rond ; — வாள் sabre, cimeterre.

வளைக்கிறது, ளைத்தேன், ளைப்பேன், ளை, ளைக்க, *v. a. du préc.* வளைக்குதல், வளைத்தல், *n. v.* courber, plier, voûter, incliner pencher, rendre courbé, tortu ou crochu, lier, bâtir, empêcher, balayer emporter, voler, plaisanter, *ou* வளைத்துக்கொள்ளுகிறது environner, entourer, assiéger.

வளைசல், *n. v. de* வளைகிறது, courbe, bosse, tortuosité.

வளைச்சல், *n. v. de* வளைக்கிறது, action d'entourer, entourage, courbure, curvité.

வளைப்பு, *n. v. de* வளைக்கிறது, courbe, courbure, voûte, tortuosité, sinusité, bout d'un champ ou les bœufs tournent en labourant, sillon, mur, — d'entourage : வளைப்புக்கிலக்குபார்க்கிறது faire un plan pour une voûte.

வளையகம், (வளை, அகம்), conque, gros coquillage.

*வளையம், 1° *P.* வலயம், borne, circuit, enclos, cercle, cerceau, bracelet. 2° étang, pétales de nénuphar roulées sur elles-mêmes, l'arsenic dit சிதாங்கபாஷாணம் : — இடுகிறது entourer, faire un cercle, jouer au cerceau, lancer le bâton recourbé, couper un citron en tranches pour le saler ;— ஆடுகிறது couper la crinière du cheval, — en rond.

வளையலன், (வளையல்), homme courbé, voûté,

வளையல், *n. v. de* வளைகிறது, courbure, chose courbée, — voûtée ou qui se courbe, gros anneau, verre, bracelet, — de verre : — உப்பு sel très blanc, fiel de verre, fel vitri ; —பண்ணுகிறமண்,—மண் sable minéral dont on fait des bracelets ou anneaux de verre.

வளையாபதி, nom d'un poème classique, un des பஞ்சகாவியம்.

வளையில், (வளை), bracelet de —, verre.

வளைவாணி, (வளைவு, ஆணி), crochet, croc, hameçon, agrafe.

வளைவி, *V.* வளவி.

வளைவு, *n. v* வளைகிறது, courbure, chose courbée, voûte, cintre, arceau, arcade, arche, tortuosité, cercle, soumission, respect, vénération : வளைவளக்கிறது, (அளக்கிறது), mesurer une voûte, un champ ; — வளைக்கிறது faire une voûte, une arceau..., voûter, — வளைக்கிறவன், — வளைப்பான் celui qui fait une voûte, un arceau.

வன், oreille, pointe, tranchant, étroitesse, force, beauté, prospérité, courroie, sangle de cuir, épée, fourreau d'épée, son imitatif de bruit, *d'ou*

வன்வன்னென்கிறது, (வன் *répété*), faire du bruit, — valval.

வள்ளம், marcal ou mesure à grains contenant 4 படி, ou environ le quart d'un boisseau, plat de cuivre ou de bronze, vase pour manger, bassin, canot, bateau, — fait d'un tronc d'arbre creusé, navire, espèce d'horloge ou d'instrument pour mesurer les heures.

வள்ளல், la plante வள்ளைக்கீரை, homme fort, — généreux, — libéral, célèbre par sa libéralité. On en compte 21 divisés en 3 classes ; ceux de la 1re classe dits முதல் *ou* தலைவள்ளல் sont : குமணன், சகரன், சகாரன், செம்பியன், துந்துமாரி, நளன் et நிருதி ; ceux de la 2e classe dits இடைவள்ளல் sont : அக்குரன் அந்திமான், அரிச்சந்திரன், கன்னன், சந்திமான், சிசுபாலன், et தந்தவக்கிரன் ; ceux de la 3e classe appelés கடைவள்ளல் sont : எழினி, ஓரி, காரி, நள்ளி, பாரி, பேகன் et மலையன்.

வள்ளற்றன்மை, வள்ளன்மை, (வள்ளல், தன்மை, மை), libéralité, générosité.

வள்ளி, 1° (valli), patate, — douce ou sucrée, convolvulus battatas, la plante rampante ou grimpante, dioscorea sative, Valli femme de Soupramanien, bouclier en rotin. 2° bijou, bracelet, espèce de danse : — க்கண்டம் la plante சிந்தில் ; — க்கிழங்கு patate douce ; — த்தண்டு bouclier en rotin ; — மணாளன், — மணவாளன் le mari de Valli, *i. e.* Soupramanien.

வள்ளிசு, beauté, propreté, élégance : வள்ளிசாய்ச்சாப்படுகிறது se nourrir délicatement, vivre en épicurien.

வள்ளியம், 1° * (vallidja), poivre. 2° chalumeau, flûte, navire, barque, cire 3° nous sommes généreux, 1re *pers. pl. du* குறிப்புவினை *de* வள்ளல்.

வள்ளியோர், (வள்ளல்), gens libéraux, généreux, fameux par leur libéralité.

வள்ளுவன், *pl.* வள்ளுவர், Vallouven, homme —, gens d'une classe supérieure parmi les Pariats (dont ils sont comme les hiérophantes et les devins), diseur de bonne aventure, devin : வள்ளுவசாஸ்திரம் art de devin ou de diseur de bonne aventure de cette caste ; வள்ளுவர்குறள் poème en distiques composé par le poète திருவள்ளுவர் ; வள்ளுவப்பறை la caste des வள்ளுவர், une des 13 divisions des Pariats.

வள்ளூ, V. வல்லூறு.
*வள்ளூரம், வள்ளூசம், (valloura, valloûra), viande de mouton, de bœuf, — rôtie, viande (en général).
வள்ளை, chanson ou chant de femmes qui pilent le riz ou qui travaillent ou — க்கொடி espèce de plante aquatique, — de plante rampante, convolvulus repens.
வற, 1° imp. de வறக்கிறது. 2° opt. de வறம் : வற ஆரை la plante médicinale marsilea minuta ; — ஓட்டி, — வொட்டி espèce d'herbe potagère, de petite plante ; — முள்ளி sorte d'arbrisseau épineux et médicinal.
வறக்காரன், m. வறக்காரி, f. (வறம், காரம்), celui —, celle qui cause du mal ou est considérée comme la cause du malheur ou de la ruine (d'une famille...).
வறக்கிறது, றத்தேன், றப்பேன், ற, றக்க, v. n. வறத்தல், n. v. se dessécher, sécher, être desséché (par le soleil ou le feu), être un temps de sécheresse, se rétrécir, se tarir.
வறடன், m. (வறடு), homme sec, très maigre, impuissant, qui n'a pas d'enfants
வறடி, fém. du préc. femme stérile.
வறடு, gén. வறட்டின், obt. வறட்டு, ce qui est sec, sècheresse, maigreur, stérilité.
வறட், obt. de வறள் : — காமாலை espèce de jaunisse, sécheresse, dessèchement : — சுண்டி la plante அஞ்சலி mimosa triquetra, la plante ஆடுதின்னாப்பாலை ; — சேதம் perte causée par la sécheresse ; — பூளை, — பூல் l'arbrisseau fluggea leucopyrus.
வறட்சி, n. v. de வறளுகிறது, sécheresse, dessèchement, stérilité, chaleur, grande chaleur du corps ; — புண்டாயிருக்கிறது, — யெடுக்கிறது y avoir —, éprouver une grande sécheresse ou chaleur, le corps être couvert d'éruptions ; — பித்தம் bile de chaleur, dessèchement des humeurs.
வறட்டல், opt. et n. v. de வறட்டுகிறது, dessèchement, action de sécher.
வறட்டாடு, வறட்டு, ஆடு, brebis stérile
வறட்டி, (வறட்டுகிறது), V. வறளி. 2° gér. de வறட்டுகிறது.
வறட்டு, 1° obl. de வறடு, stérile, desséché, sec, désert 2° imp. et part. et futv — மாடு vache stérile.
வறட்டுகிறது, ட்டினேன், ட்டுவேன், ட்டு, ட்ட, v. a. de வறளுகிறது, வறட்டுதல் n. v. faire —, sécher, se dessécher, rôtir, griller ; v. n. sécher, se dessécher de soi-même : வறட்டிக்கொண்டுபோகிறது devenir sec, être à sécher, à griller.
வறண்ட, 1° inf. de வறண்டுகிறது. 2° part. parf. de வறளுகிறது, desséché : — நிலம் terre sèche, — desséchée.
வறண்டி, 1° rateau, herse, espèce de spatule, racloir. 2° gér. de வறண்டுகிறது, டினேன், டுவேன், டு, ட, v. a. வறண்டல், வறண்டுதல், n. v. gratter avec les ongles, (avec ses griffes...)
வறண்முள்ளி, P. வறள்முள்ளி.
வறதாரு, la plante கற்முள்ளி.
வறத்தல், n. v. de வறக்கிறது, dessèchement, rétrécissement, sécheresse.
வறப்பு, n. v. du même, dessèchement, sécheresse, manque d'eau, diminution, reflux.
வறம், sécheresse, mal.
வறவு, cange, eau de riz.
வறவொட்டி, espèce de plante, — d'herbe potagère.
வறவாரை, P. வறளாரை, (வறள்), la plante médicinale marsilea minuta.
வறளி, (வறளுகிறது), bouse de vache desséchée (pour faire du feu).
வறளுகிறது, ou வறள்கிறது, றண்டேன், றளுவேன் ou றள்வேன், றளு, ou றள், றள, v. n. வறளுதல், வறள்தல், n. v. ou வறண்டுபோகிறது, se dessécher, sécher, devenir sec, — très fluet, maigrir, devenir —, être stérile ; வறளப்பண்ணுகிறது faire sécher, dessécher.
வறள், imp. et part. du préc. sec, desséché, maigre, stérile ; — பசளி sorte de plante ; — முள்ளி nom d'un arbrisseau épineux et médicinal ; — மூலம் constipation.
வறள்வு, n. v. de வறளுகிறது, dessèchement.
வறுட்டி, P, வறட்டி, bouse de vache desséchée.
வறிஞன், plr வறிஞர் (வறுமை), homme —, pauvre.
வறிது, (id.) ignorance, manque, petitesse, inutilité, chose insignifiante, petite, vaine, inutile.
வறிமை, P. வறுமை, pauvreté.
வறியவன், வறியன், வறியோன், pl. வறியவர், வறியர், வறியோர், வறியார், homme —, pauvre, indigent : வறியார்க்கொன்றீவதேயீகைமற்றெல்லாங் குறியெதிர்ப்பை நீரதுடைத்து seulement ce qu'on donne aux pauvres est une charité, tout le reste a un caractère intéressé qui a un but dans l'avenir.
வறு, adj de வறுமை, vide, petit, inutile, bas, vil, pauvre : — நகை sourire ; — நிலம் terre en friche ; — மொழி parole inutile.
வறுகிறது, ற்றேன், றுவேன், று, ற, v.

n. de வறுக்கிறது, வறுதல், *n. v.* se dessécher —, sécher au feu...

வறுகுகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. a.* வறுகுதல், *n. v.* gratter.

வறுக்கற்றுப்போகிறது, (வறுக்க, அற்று), n'avoir rien à frire, être dans la dernière misère.

வறுக்கிறது, றுத்தேன், றுப்பேன், று, றுக்க, *v. a.* வறுத்தல், *n. v.* rôtir, faire —, griller, faire dessécher : வறுத்தபயறு pois grillés.

வறுங், *P.* வறும், : — காலம் temps de sécheresse ; — கோடை été sans pluie.

வறுதல், *n. v. de* வறுகிறது.

வறுத்தல், *n. v. de* வறுக்கிறது.

வறுத்துறுப்புச்செய்கிறது, (வறுத்து, உறுப்பு), éloigner entièrement.

வறுமம், *P.* வற்மம், haine, rancune.

வறுமை, (வறு, மை), pauvreté, misère, vide, manque, disette, adversité ; *adj.* வறு, வறும், வறிய.

வறும்புனம், (வறும்), terre stérile, — où l'on récolte une moisson.

வறுவிலி, (வறு, இலி), homme pauvre, — sans appui.

வறுவோடு, 1° (வறு, ஓடு), tesson inutile. 2° (வறுக்கும், ஓடு), tesson pour faire frire, homme bon à rien : வாழ்ந்தவன்கெட்டால்வறுவோட்டுக்குமாகான் si un homme riche est ruiné, il n'est bon à rien, pas même à servir de tesson.

வறை, 1° (வறுக்கிறது), *V.* வறையல். 2° *P.* வறுப், tu ne rôtis pas : — க்காய்ச்சல் fièvre accompagnée de dessèchement et de soif.

வறையல், (வறை), grillade, friture, viande grillée ou frite, mets sans sauce, gâteau de graines oléagineuses pilées.

வற்கடம், temps de famine, — de sécheresse.

வற்கடை, manque, diminution.

*வற்கம், 1° (valgâ), bride, licou, rène, corde de cheval (qu'on lui attache au cou) 2° (valka), écorce d'arbre, — intérieure, écaille de poisson. 3° (varga), carré d'un nombre, *V.* வருக்கம், 4° eau de riz : வற்கசங்கலிதம் progression géométrique ou par quotient ; — மார்க்கம் la plante சாயுருவி ; — மூலம் racine quarrée.

*வற்கராடம், (varkarâta), marque de l'ongle, œillade, rayon du soleil à midi.

வற்கரி, 1° licou, corde de cheval, gourmette. 2° cruche, aiguière, pot à l'eau.

*வற்கலம், வற்கலை, (valkala), écorce d'arbre, vêtement d'écorce d'arbre, — ou toile de fibres d'écorce.

வற்காலி, (வல், கால்), chèvre.

வற்கிக்கிறது, கித்தேன், கிப்பேன், கி, கிக்க, *v. a.* வற்கித்தல், *n. v.* élever un nombre au carré, le multiplier par lui-même.

*வற்கிதம், (valgita), *V.* வல்கிதம்.

*வற்கிலம், (valkila), épine.

*வற்கு, 1° (valgou), beauté, chèvre. 2° *P.* வருக்கு. eau de riz.

*வற்குகம், (வற்கு, ka), beauté, sandal, bois, prix.

வற்குசா, la plante கார்போகரிசி.

*வற்குதம், (valkouta), écorce d'arbre.

*வற்குலம், (valgoula), grosse chauve-souris ou renard volant.

வற்குலிகம், espèce de milan dit வலியான்.

*வற்குலிகை, (valgoulikâ), cancrelas.

வற்சகம், (வற்சம், ka), petit —, veau, enfant.

*வற்சகுரு, (*id.*), maître.

*வற்சதந்திரி, (*id.*), corde pour attacher un veau.

*வற்சதரம், (வற்சம், தரம் *comparatif*), bouvillon, jeune bœuf, — veau, *litt.* plus que veau.

*வற்சநாபம், வற்சநாபி, (vatsanâbha), poison végétal très violent tiré de la racine de l'aconite ferox, plante dépal, *V.* நாபம் ; வற்சநாபியை யுப்புப்பார்ப்பார்களா goutera-on le poison dit vartsantâbhi pour voir s'il est salé ? (on s'en gardera bien).

*வற்சரீயம், *P.* வருச்சரீயம், chose impropre, irrégulière, indirecte, à éviter.

வற்சமம், la plante கொடிப்பாலை.

*வற்சம், 1° (valsa), veau, petit de vache, — de bufflonne etc..., poitrine, année ; nom d'un pays. 2° *P.* வற்சம் bride, licou, *ou* வற்சபட்டணம் ancienne ville du nord de l'Inde nommée aussi கௌசாம்பி capitale de சேதிசக்கிரன்.

*வற்சரம், (vatsara), année.

*வற்சராந்தகம், (வற்சரம், அந்தம் ka), la fin de l'année, *i. e* le mois de பங்குனி.

*வற்சலம், (vatsala), *V.* வற்சலை, *ou* வற்சலத்துவம், — தை tendresse, affection.

*வற்சலை, (*id.*), vache qui a un jeune veau, — folle de son veau.

*வற்சிக்கிறது, வற்சித்தல், வற்சிதம், வற்சிப்பு, வற்சியம், *P.* வருச்சிக்கிறது....

*வற்சை, 1° (vatsâ), cher —, enfant, terme de tendresse pour un enfant ou un écolier. 2° vache stérile.

*வற்ணம், *P* வருணம்.

*வற்தனை, *P.* வருத்தனை.

வற்பம், disette, cherté, — des grains, famine, rareté, mortification : வற்பகாலம் temps de famine ; வற்பத்திலொருத்தனை

வைத்துத்தாங்குகிறது, garder et soutenir quelqu'un en temps de famine.

வற்பு, fermeté, force, famine, *P.* வற்பம்: வற்புறுத்துகிறது, (உறுத்துகிறது), fortifier, affermir, corroborer, encourager, consoler; வற்புறுத்தல், *n. v.* affermissement encouragement.

வற்மம், haine, — secrète, rancune, animosité, *V.* மர்மம்: — ஆயிருக்கிறது avoir de la haine.

வற்மி, *m. f.* (வற்மம்), rancuneux, haineux, qui a de la haine.

வற்மிக்கிறது, மித்தேன், மிப்பேன், மி, மிக்க, *v. a.* haïr, avoir de la haine, de la rancune, détester, agir par haine ou par malice.

வற்றடிக்கிறது, (வற்ற, அடிக்கிறது), dessécher, faire tarir, குளத்தை — faire tarir —, mettre à sec un étang: முலையை — faire tarir le lait des mamelles (par des remèdes...).

வற்றம், (வற்றுகிறது), reflux (de la marée), sécheresse, *V.* வற்று.

வற்றல், *opt. et n. v. de* வற்றுகிறது, écoulement, dessèchement, chose sèche, — desséchée, fruit sec, — desséché, viande —, poisson salé et séché au soleil: —இடுகிறது,—போடுகிறது mettre à sécher au soleil (pour conserver); வற்றற்சூடு brûlure pour dessécher, pour châtrer.

வற்றா, வற்றாத, *part nég de* வற்றுகிறது, intarissable, qui ne tarit pas, inépuisable; வற்றாச்சமுத்திரம் mer intarissable உன்வீடு வற்றாச்சமுத்திரம்போலிருக்க que ta maison soit comme une mer inépuisable.

வற்றாலே, (வற்று, ஆலே), espèce de plante à racine bulbeuse.

வற்று, 1° *n. v. imp. et part. du suiv.* reflux: dessèchement, diminutiom des eaux: — க்கடை manque, diminution. 2° (வல்), pouvant; வற்றாகிறது avoir la force

வற்றுகிறது. ற்றினேன், ற்றுவேன், ற்ற, *v. n.* வற்றல், வற்றுதல், *n. v. et* வற்றிப்போகிறது, se dessécher, sécher, tarir, s'épuiser, s'écouler, maigrir: வற்றிப்போன கை main ou bras desséché; அவன்கை யிப்போதுவற்றிப்போனது sa main est maintenant desséchée, (il n'est plus capable de donner l'aumône).

வனசம், (வனம், சம்), ce qui nait dans l'eau, — dans les forêts, nénuphar, éléphant.

*வனசை, (வனம், சை), le 6me des காணம், dit — aussi வணிக்கம்.

*வனஸ்பதி, (வனம், பதி), arbre, — qui porte des fruits sans fleurs apparentes, habitant des forêts, anachorète.

*வனதம் (*id.* da *qui donne*), ce qui donne de l'eau, nuage.

வனப்பு, (வனம்), beauté.

*வனம், 1° (vana), désert, forêt, plaine —, terre inculte, bois fourré —, bosquet qui entoure un bourg et qui lui sert de (défence), eau, cascade, ruisseau qui descend des montagnes, maison, habitation. 2° beauté, basilic, lieu où l'on brûle les morts, chemin, abondance, tertre de fourmis blanches; வனககனம் forêt: — கசம், — கரி éléphant sauvage, — des forêts — கார்பாசி cotonnier sauvages: — குக்குடம் poule sauvage; — குத்தன், — குப்தன் espion; — கோ vache sauvage, gayal; — கோசரம் forêt; — கோசரன் habitant des forêts, chasseur; — சஞ்சாரம், — சஞ்சரிப்பு résidence —, demeure dans les forêts; — சஞ்சாரி habitants des forêts, anachorète, ermite; — சந்தனம் sandal sauvage, agalloche ou அகில்; — சமூகம் bosquet fleuri, — de fleurs; — சரம் grande forêt, éléphant sauvage, — qui rôde ou est né dans les forêts; — சரர், — சரிதர், —சாரிகள் chasseurs, habitants des forêts, anachorètes; — சாகம் chèvre sauvage, — சரோசினி (sarôdjini *lotus*), cotonnier sauvage; — சீவி habitant des forêts; anachorète; — சுரம் sentier de forêt, forêt de difficile accès; —செந்துக்கள் bêtes —, insectes des forêts; —சோபனம் nénuphar — ச்சார்பு terre de forêts, champs attenants aux forêts; —ச்சுவை (ஸ்வா), chien des forêts, chacal, civette, tigre; — ச்சேதம் coupe du pois; — ஸ்தன் anachorète, habitant des forêts;—திக்தம் la plante கொடிப்பாலே; — தீபம் l'arbre சண்பகம்; — தேவதை prétendue divinité des forêts: — நரம் homme de bois, singe: — பதி, — ப்பதியம், *P.* வனஸ்பதி; — பல்லவம் l'arbre முருங்கை; — பர்வம் orbre des forêts; — பூமி pays de forêts; — ப்பிரியம் ce qui aime les forêts, le coucou coucou indien; —ப்பிரவேசம் entrée d'une forêt, commencement de la vie érémitique; — மல்லி, — மல்லிகை jasmin sauvage; — மா les plantes கொடிவேலி, et முதிரை; — மாலே guirlande silvestre, — de Krichna composée de basilic; — மாலி celui qui s'orne de guirlande silvestre, *i. e.* Vichnou ou Krichna, la plande பிரமி; — மாலினி Dvâraka capitale —, énergie féminine de Krichna; — முதை la plante முதுகை; — முதம் (mouta *lié*), nuage; — ராசன் le roi des forêts, *i. e.* le lion; — வசம் sandal; — வன்னி embrasement d'une forêt; — வாசம், — விருப்பு, (இருப்பு), habitation —, séjour

dans une forêt, ermitage ; — வாசனம் civette ; — வாசன், — வாசி habitant des forêts, ermite, anachorète ; — வாந்தரம், P. வனாந்தரம் désert ; — விடாலம் chat sauvage ; — விரீகி riz qui croît de lui même dans les étangs.

*வனரம், (vanara), singe.

*வனாகம்பம், (வனம், ஆ, கம்பம்), agitation des arbres d'une forêt par le vent.

*வனாகு, P. வனாது, (id. ஆகு), rat des forêts, i. e. lièvre.

*வனாசம், (id. அசம்), chèvre sauvage.

*வனாசிரயம், (id. ஆசிரயம்), séjour dans les —, habitation des forêts.

*வனாந்தம், (id. அந்தம்), bord de forêt.

*வனாந்தரம், (id. அந்தரம்), lieu —, désert, lieu —, forêt inhabitée, divers déserts.

*வனி (vani), feu, le prétendu dieu du feu.

*வனிகை, (வனம், ika), bosquet, verger, jardin planté d'arbres.

*வனிதம், (vanitâ) beauté, ornement, demande, sollicitation.

*வனிதை, (vanitâ), femme, (terme poli), bien-aimée, épouse, maîtresse.

*வனீகன், வனீயகன், (vanîka, vanîyaka), mendiant.

*வனேசரன், (வனே abl. sanscrit de வனம்), habitant des forêts, démon, sauvage, ou வனேசராக்கிரயன், (அக்கிரம், ya), ascète, hermite, sage.

*வனேசயன், (id. சயம் lit), qui couche ou vit dans les bois.

வனைகிறது, னைந்தேன், னைவேன், னை, னைய, v. a. வனைதல், n. v. orner, décorer, façonner, former, faire.

*வனைகதேசம், வனோத்தேசம் (வனம், ஏகதேசம், உத்தேசம்), partie d'une forêt.

*வனோற்சாகம், (id. உற்சாகம் effort), rhinocéros.

*வனோற்பவம், (id. உற்பவம்), production des forêts, coton sauvage.

வன், P. வல் devant க, ச, த, ப, ம, fort, grand, dur, cruel, farouche : — கட்பெயதையர், (கண்), femmes d'un pays stérile et ordinairement farouches ou cruelles, femmes de tribus sauvages ; — கணம் classe des lettres dures dite வல்லினம், — des choses fortes ou dures ; — கண், — கண்மை œil mauvais, — jaloux, inimitié, envie, jalousie ; — கண்ணன் homme jaloux, envieux, haineux, cruel ; — காய் fruit dur, non mûr, sauvage ; — காரம் violence, force ; — கிடை dure —, difficile position, manque de nourriture, jeûne ; — கிழம் grand âge, extrême vieillesse, homme —, femme décrépite, (mot de mépris), seconde enfance, extrême précocité ; — குணம் caractère dur, — cruel ; — கை main dure, — cruelle haine, inimitié, cruauté ; — கைவைரம் cruelle vengeance ; — கொடியன் homme très sévère, très farouche, cruel, pervers ; — கொலை meurtre cruel ; — சா mort cruelle ; — சிரம், — சிரமீன் le poisson dit scomber ; — சுரம் chemin rude, désert —, terre stérile, pays de forêts ; — சொல் parole dure, rude, cruelle : — சொல்லிலக்கு figure ou beauté qui consiste à éviter ou défendre les paroles dures ; — பகை haine cruelle, — extrême ; — பால் pays ou terrain montagneux, — stérile, désert, monticule, hauteur ; — பிழை grande faute, crime énorme ; — பொறை grand fardeau, grande patience ; — மரம், arbre dur, — dont le cœur ou le bois est dur ; — மனசு volonté ferme, — endurcie, cœur dur ; — மீன் poisson cruel, i. e. le crocodile ; — மொழி parole ferme, sûre, cruelle, parole d'encouragement.

வன்பு, (வல்), V. வன்மை.

வன்மத்தானம், (வன்மம், ஸ்தானம்), endroit vital, — délicat, V. உயிர்நிலை.

வன்மம், P. வற்மம், haine, rancune.

வன்மி, (வன்மம்), ennemi, rancuneux, qui a de la haine.

வன்மிக்கிறது, P. வற்மிக்கிறது, haïr, détester.

*வன்மிகம், வன்மீகம், வன்மிகி, (valmika, — mika, — miki), tertre des fourmis blanches, éléphantiasis, hernie.

*வன்மீகன், (valmika), le poète vâlmiki, auteur du Râmâyanam, qui était dit-on, si attentif en composant son poème, que les fourmis blanches le renfermèrent dans un de leurs monticules.

வன்மீகி, (valmiki), V. வன்மீகம் et வன்மீகன்.

வன்மை, (வல், மை), dureté, c'est une des 8 sensations dites அஷ்டஸ்பரிசம், solidité, force, vigueur, violence, intention, pensée சத்தத்தின் — accent, force du son.

வன்றொடர், (வல், தொடர்), que ou qui suit une lettre forte, suite de lettres fortes.

*வன்னம், P. வருணம், couleur, peinture, lettre, V. வருணம் : வன்னக்கல் pierre noire dite மந்தாரச்சிலை.

*வன்னி, 1° (vahni), feu, Agni prétendu dieu du feu, appétit, digestion, noix de l'arbre சேரான் (qui sert à marquer), l'herbe கொடிவேலி, dentelaire. 2° P. வருணி), jeune brame étudiant non marié, perroquet, les arbres dits prosopis spicigera et தணக்கு ; — கந்தம் encens, rési-

ne ; —கருப்பம் bambou, le lingam ; —கருப்பன் celui qu'on dit né dans le feu *i. e.* Soupramanien ; — சிகம் safran, *ou* — தீபகம் sorte de carthame ; — சிகரம் la fleur célosie, celosia cristata ; — த்தி *V.* நவக்ஷாரம் ; — பரியம் la plante கொடிவேலி dentelaire ; — நாமம் la noix à marquer, la plante கொடிவேலி, dentelaire ; —பொக்ஷியம், — போக்ஷியம் beurre clarifié ; — மாரகம் l'eau destructrice du feu ; —மித்திரன் l'ami du feu, *i. e.* le vent ; — ரேதசு Siven qui répandit son sperme sur le feu d'où les Indous font naître வன்னிகருப்பன் ; — லோகம் le cuivre ; — வது la femme d'Agni ; — வண்ணம் nénuphar rouge ; — வல்லபம் résine ; — வீசம் or ; வன்னியின் கெற்பம் l'arsenic dit இலிங்க பாஷாணம்.

வன்னிகர், la plante பொடுதலை.

வன்னிக்கிறது, னித்தேன், னிப்பேன், னி, னிக்க, *v. a.* (வன்னம்), ன்னித்தல், *n. v.* décrire, orner, louer, invoquer, comparer.

வன்னிப்பு, *n. v. du préc.* description, éloge.

வன்னிமை, la caste —, caractère —, honneur —, grandeur des Vanniers.

வன்னியம், *P.* வருணியம், description, chose décrite.

வன்னியன், 1° *pl.* வன்னியர் homme —, —, gens d'une branche de la caste de Pallis, laboureur ou cultivateur de cette caste. 2°* (vanya), habitant de forêt, sauvage.

*வன்னியை, (vanyâ), multitude de bosquets, quantité d'eau, inondation.

வன்னிலம், (வல், நிலம்), terre dure.

வன்னெஞ்சு, (வல், நெஞ்சு), cœur dur, cruel, volonté ferme, cœur courageux.

வன்னெஞ்சன், (*id.*), homme cruel, qui a le cœur dur, — qui a un grand cœur, courageux.

வன்னெஞ்சி, (*id.*), femme cruelle, qui a le cœur dur, — qui a un grand cœur.

வன்னெத்து, la plante நத்தைச்சூரி.

வன்னெல், (வல், நெல்), vieux riz.

வா

வா, 1° lettre syllabique composée de வ் et de ஆ, vâ long, 2° *imp. de* வருகிறது, viens.

*வாககன், (vâhaka), cavalier, palefrenier, porteur, *V.* வாவடிக்காரன்.

*வாகசம், (vâhasa), cours d'eau, gros serpent boa.

*வாகசி, (vâgasi), parole piquante.

வாகடம், livre de médecine, *ou* வாகட சாஸ்திரம் science médicinale, la médecine.

வாகணை, conduit, fossé pour conduire l'eau dehors.

*வாகம், 1° (vâha), véhicule, voiture, monture, taureau, buffle, cheval, bras, épaule, air, vent, espèce de mesure contenant 10 கும்பம், environ un tonneau anglais, l'arsenic naturel dit பலண்டுருகம் 2° (vâka), volée de grues, l'herbe potagère செங்கீரை.

*வாகரம், vâgara), loup, pierre à aiguiser, empêchement, obstacle, certitude, *V.* வடவாமுகம்.

வாகரன், (*id.*), sage, savant, pandit, brave, héros.

*வாகனம், vâhana), véhicule, monture, (*v. g.* cheval, éléphant, voiture, wagon), effort, toile : வாகனப்புடவை toile dans laquelle on met un paquet de linge.

*வாகன், 1° (vâha), porteur de fardeau 2° (வாகு), homme joli, modeste, régulier

*வாக்ரு, (vâgârou), trompeur

வாகி, 1° (வாகு), personne —, femme jolie, — modeste, de bonne conduite. 2°* (vâni), qui porte.

*வாகிகம், (vâhika), gros tambour, grosse caisse, charrette, — à bœufs.

*வாகித்தம், (vâhittha), joue de éléphant

*வாகியம், (vâhya), véhicule, voiture, bête de charge, extérieur, dehors : வாகிய ப்பிரவேசம் sortir, — dehors.

*வாகிருஷபன், *et corr.* வாகிருவன், vâgrouchabha), savant, homme éloquent, *litt.* taureau d'éloquence : வாகிருஷபத்துவம் éloquence.

*வாகினி, (vâhini), armée, détachement corps d'armée composé de 3 கணகம், ou 81 éléphants, 81 chars, 243 chevaux et 405 piétons, cohorte, bataillon, rivière, l'arbre பாதிரி ; — நிவேசம் camp ; — பதி *ou*.

*வாகினீபதி, (வாகினி, 1 பதி), général d'armée, le roi des fleuves, *i. e.*

வாகிகம், *corr. P.* வாகிகம்.

*வாகீசன், வாகீசுவரன், (வாக்கு, ஈசன், ஈசுவரன்), auteur, orateur, poète, homme éloquent, Brama.

*வாகீசுவரி, (*id.* ஈசுவரி), *V.* வாக்கீசுரி.

*வாகு, 1° (bâhou), bras, main, épaule, côté d'un triangle, — d'une figure de géométrie. 2° beauté, ordre, régularité, manière : வாகாயிருக்கிறது, être beau, régu-

lier; உடம்பு ஒருவாகாயிருக்கிறது le corps être d'une certaine manière, — hors de son état régulier; வாகாய்ச் செய்கிறது faire avec soin, d'une manière régulière; வாகாய்ப் படிக்கிறது apprendre ou lire bien, — comme il faut; வாகெடுக்கிறது partager régulièrement les cheveux (laissant une ligne du sommet de la tête au front), —த்திராணம் armure pour les épaules; — புரி cordon qui se porte sur l'épaule (gauche, *i. e* cordon bramanique...); — பூஷை, (bhoûchâ), brassard, ornement des épaules; — ப்பிரகரணம் se boxer, lutte; — ப்பிரகரணன் lutteur, boxeur; — மாலை un des ornements d'un pandel; — மூலம் aisselle, *litt.* racine des épaules; — யுத்தம் lutte, se boxer, *litt.* combat des bras; — வலையம் cercle ou ornement qu'on porte sur l'épaule, bracelet; — வீரியம் force des épaules, prouesse.

*வாகுசம், (வாகு, சம்), sésame sauvage, perroquet.

*வாகுசன், (வாகு, சன்), celui qu'on dit né des épaules de Brama, Kchatriya, roi, guerrier.

*வாகுசி, (vâgoudji), la plante கார்போக ரிசி

*வாகுதம், (vâggouda), espèce d'oiseau

*வாகுரம், வாகுரை, (vâgourâ), filet, lacet, piège, nœud coulant, attrape: வாகுராவிருத்தி prise d'animaux sauvages.

*வாகுரிகன், (வாகுரை, ika), chasseur, preneur de cerfs.

*வாகுலம், (bâhoula), le feu, le mois de கார்த்திகை, cotte de mailles (pour les épaules).

*வாகுலி, வாகுலிகன், (vâggouli, ka), serviteur qui porte le sac au bétel.

*வாகுலேயன், (வாகுலம், ou வாகுலை), Sonpramanien qu'on dit né du feu et nourri par Vâgoulei ou Bâhoulâ.

*வாகுலை, (bâhoulê), la prétendue nymphe கார்த்திகை.

வாகுவம், l'arbrisseau வஞ்சி.

வாகுனி, la plante கிழாநெல்லி.

வாகேசுரி, வாகேசுவரி, 1° *P.* வாக்கீசுவரி. 2° parole.

வாகை, 1° l'arbre mimosa flexuosa, guirlande de fleurs de cet arbre, (c'est un emblême de victoire), victoire, drapeau, division d'un livre de morale, sujet moral, ordre, bonne conduite, bonte, excellence, vérité, caractère ou qualité, don, munificence, bienfaisance, pénitence, plénitude, abondance, effort. 2° (vâgâ), bride: — மாலை guirlande de fleurs de mimosa dont on décore celui qui a remporté la victoire dans un combat, c'est une des அஷ்டவெற்றிமாலை, le 41me des பிரபந்தம் poème en l'honneur de celui qui, couronné de fleurs de mimosa, a vaincu l'ennemi ou qui a obtenu une telle couronne par une pareille victoire.

வாக்கப்படுகிறது, 1° (வாக்குகிறது), être répandu... 2° *P.* வாழ்க்கைப்படுகிறது, être mariée.

*வாக்கலகம், *P.* (வாக்கு, கலகம்), dispute, querelle.

வாக்கன், (வாக்கு), homme louche.

வாக்காடுகிறது, (வாக்கு, ஆடுகிறது), disputer, quereller.

வாக்காட்டுகிறது, (*id.* ஆட்டுகிறது), tromper.

வாக்காரா, (*id.* ஆர), à pleine bouche, bouche béante, en suppliant.

வாக்காள், (*id.* ஆள்), *V.* வாக்கீசுரி.

வாக்கி, 1° (வாக்கு), rhéteur en morale, celui qui explique d'une manière intéressante les 4 objets d'un poème, savoir; la vertu, les richesses, le plaisir et le paradis. 2° femme louche. 3° *ger de* வாக்குகிறது.

வாக்கிடுகிறது, (*id.* இடுகிறது), dire la vérité, faire serment.

*வாக்கியதம், (vâgyata), silence, réserve dans ses paroles.

*வாக்கியம், 1° (vâkya), discours, parole, sentence, oracle, règle, aphorisme, prose, phrase, proposition (contenant le sujet வினைமுதல், l'objet செயப்படுபொருள் et le prédicat ou attribut பயனிலை, ou bien le sujet, le verbe et le régime), marche du soleil pour tous les calculs astronomiques, système astronomique qui compte pour le 1er jour du mois celui où il commence, quand même ce serait après le coucher du soleil, tandis que le système சித்தாந்தம், usité dans le nord de l'Inde remet le 1er jour du mois au lendemain, s'il commence après le coucher du soleil, manière, méthode, nom d'un livre des Vichnouvistes. 2° *P.* வாகியம், dehors, plaine —, campagne: அவ —, parole sinistre, — de mauvais augure; சுப — parole de bon augure; சுப — பிறந்தது une parole de bon augure a été prononcée; தேவ — parole divine, passage ou texte divin, — inspiré; பாதம — la majeure d'un syllogisme; இரண்டாம் — la mineure, அனுமதி la conclusion: வாக்கியகண்டனம் réfutation ou critique d'une assertion, en prouver la fausseté; — ப்பிரயோகம் emploi du langage, parler; — ப்பொருட்காட்சியணி figure qui consiste à montrer la

liaison de 2 propositions; — விந்நியாசம் syntaxe ou arrangement d'une proposition; — விசாரதன் homme éloquent; வாக்கியத்துக்குப்போகிறது sortir dehors, aller à la campagne, — aux besoins naturels.

*வாக்கியாமன், (vâgyâma), homme muet, silencieux, taciturne.

*வாக்கீசன், (வாக்கு, ஈசன்), V. வாகீசன்.

*வாக்கீசுரி, வாக்கீசுவரி, (id. ஈசுவரி), la prétendue déesse de la parole ou de l'éloquence, i. e. Sarasvati, qui, au dire des Indous, réside sur la langue des poètes.

*வாக்கீரன், (vâkkira), beau-frère, frère de la femme.

*வாக்கு, 1° (vâk), discours, parole, mot, son, proverbe, adage, vérité, la bouche, l'organe du —, le goût (qui est un des ஐம்பொறி, i. e. des 5 organes des sens ou d'action), la prétendue déesse de l'éloquence Sarasvati. 2° imp. et part. de வாக்குகிறது, 3° manière, regard de travers, strabisme, ligne de séparation des cheveux, cette ligne être courbe, arche irrégulière: வாக்கு-4 les quatres espèces de sons et de tons: சூக்குமை son qui vient du nombril, que l'on suppose la source de l'air ou du vent qui donne le ton; பைசந்தி son qui vient de la poitrine ou des poumons; மத்திமை son qui vient de la gorge; வைகரி son qui vient de la langue ou de la bouche, son articulé; அமிர்த — parole douce comme l'ambroisie, — de bon augure: — க்கண் œil louche; — கண்ணன் homme louche; — கூறுகிறது proclamer; — க்குற்றம் méprise, — dans les paroles, faute dans le discours; — க்கொடுக்கிறது dire la vérité, engager sa parole, faire serment; — சபலம், — சாபல்லியம் babillage, tenir des discours frivoles, se fatiguer à bavarder; — சலம் équivoque; — சகாயம் recommandation, mot en faveur; — சகாயம்பண்ணுகிறது ou வாக்குபகாரம்பண்ணுகிறது parler en faveur de, recommander, litt. rendre un service de parole; — ச்சித்தி réussite des paroles, — selon la parole dite; — ச்சொல்லுகிறது dire la vérité, engager sa parole; — தண்டம் réprimande, reproche; — தத்தம் promesse; — தத்தம்பண்ணுகிறது promettre, faire une promesse; — தத்தை fille promise en mariage; — தரித்திரம் pauvreté de —, dire peu de paroles; — தலம் lèvre; — தேவதை divinité de la parole, Viâjen ou le régent de la planète Jupiter, homme éloquent; — தேவி, V. வாக்கீசுரி; — துஷ்டம், — தோஷம் méchanceté de paroles, diffamation, mépris, injure, méprise dans les paroles, faute de grammaire, son désagréable, mot fautif ou impropre; — துஷ்டன் brame qui n'a pas reçu dans le temps convenable, l'initiation des Mandrams ou du cordon bramanique; — தீட்சை espèce d'initiation, initiation à la doctrine; — த்தம்பம் arrêter le discours, interrompre, fascination de la parole ou de la bouche, c'est le 60me des கலைக்கியானம்; — த்தத்தம், V. வாக்குதத்தம்; — த்தானம் le 2e signe à partir de celui de la naisssnce; — த்தானச்சனி présence de Saturne dans le 2e signe à compter de celui qui est ascendant, ce qui est supposé indiquer le don de l'éloquence; — த்தீட்சைV. வாக்கு தீட்சை; — த்துஷ்டம், V. வாக்குதுஷ்டம்; — நயம் force —, influence —, assurance de la parole, fidélité à sa parole; — படு éloquent; — படுத்துவ éloquence; — பதி le maître de la parole, homme éloquent, Viâjen, le régent de la planète Jupiter; — பண்ணுகிறது, V வாக்குக்கொடுக்கிறது; — பங்கம் interruption du discours; — பாருஷியம் injure, diffamation; — புறப்படுகிறது une parole sortir de la bouche, un mot être dit; — ப்பார்வை regard de travers ou de côté; — மாத்திரம் paroles seules, — seulement; — மாறுகிறது changer de langage, tergiverser, extravaguer, délirer, l'esprit s'obscurcir; — முகம் prologue, exorde (d'une discours); — மூலம் déposition (par écrit devant un juge ou des arbitres, déclaration, sens —, motif —, cause des paroles; — ரோசம் honte à parler; — வசீகரம் influence des paroles; — வந்தனம modeste apologie, — excuse ou expression respectueuse devant une assemblée); — வல்லபம் puissance de la parole; — வாதம் discussion, dispute, querelle, contestation: — வலி, — வல்லி, — வல்லரி, — விலாசினி Sarasvati; — விசுவாசம் fidélité à sa parole; — விசேஷம் sujet ou particularité du discours, discours efficace, parole effective; — வியாபாரம் manière de parler, relation de vive voix, conférences ou conversations fréquentes; — விலாசம் éloquence, discours éloquent; வாக்கின்செல்வி, V. வாக்கீசுவரி; திருவாக்கருளிச் செய்கிறது (un grand) daigner prononcer un mot (surtout favorable), அவன் வாக்கிலேகேட்டேன் je l'ai entendu de sa bouche; வாக்குக்கெட்டாத ineffable, inexprimable, indicible; அவனைத் திடீர்வாக்கிலே போட்டுவிட்டார்கள்

ils l'ont laissé ou remis dans l'état où il était, — couché comme il l'était.

வாக்குகிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v. a.* வாக்குதல், *n. v.* verser, répandre.

வாக்குவி, (வாக்கு), *V.* வாக்கீசுரி.

வாக்குவிக்கிறது, *v. caus. du préc.* faire verser.

வாக்கெடுக்கிறது, *P.* வாகெடுக்கிறது.

*வாங்கம், (vânka), la mer.

வாங்கல், *opt. et n. v. de* வாங்குகிறது, action de prendre..., prise, acceptation, réception, chose reçue, créance, achat, appel, admission, retrait, retirement, recul, reculement, inclinaison, penchement (d'un mur...), courbure, tortuosité, détour, longueur, distance, allée, profondeur, état glissant, rancune, désaccord, coup, attrait; அதுக்கிதுவாங்கல் ceci est plus loin que cela; வாங்கலினாலே கடலிலிறங்கப்படாது à cause de sa profondeur on ne peut descendre dans la mer, elle n'est pas guéable; இருவருக்கும் வாங்கலாயிற்று il se sont séparés l'un de l'autre, il y a désaccord entre eux; இந்தநிலம் வாங்கலாயிருக்கிறது ce terrain est glissant; வாங்கல்காரருக்கு வகை சொல்லுகிறது dire de bonnes paroles à ses —, s'arranger avec ses créanciers.

வாங்கா, 1° espèce de flageolet. 2° *ou* வாங்காத, part. *nég de* வாங்குகிறது.

வாங்காமல், *gér. nég. de même*, sans prendre... sans cesse, sans relâche.

வாங்காவில், (வாங்கா, இல்), opposition, inimitié.

வாங்கி, *n. app. et gér. de* வாங்குகிறது, arracheur, instrument pour ôter ou arracher, qui prend...

வாங்கு, 1° banc, siège, espèce de —, poignard. 2° *imp. et part. du suiv.* வாங்காலே போடுகிறது frapper d'un —, donner un coup de poignard, — de banc.

வாங்குகிறது, *sync.* வாங்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. a.* வாங்குதல், *n. v.* prendre, recevoir, percevoir, admettre, accepter, obtenir, appeler, tirer, attirer, arracher, ôter, retirer, se retirer, s'éloigner, reculer, s'en aller, cesser, acheter, frapper, couper, courber, être glissant: கடனைப் —, இரவலாய் — emprunter; விலைக்கு — acheter; உன்கையைவாங்கு retire ta main; ஒருத்தனுக்கு *ou* ஒருத்தனைக்கையைவாங்குகிறது couper la main à quelqu'un; வாங்கிக்கொடுக்கிறது acheter et donner, — et remettre, — pour un autre; அவனுக்கொரு குதிரையை வாங்கிக்கொடுத்தேன் je lui ai acheté et donné ou remis un cheval; — ப்போகிறது décamper, s'en aller, se retirer, cesser; — ப்போடுகிறது éloigner, enlever, ôter, déposer, congédier; ஒருவனைவாங்கிப்போடுகிறது déposer —, congédier, renvoyer quelqu'un; சுவர் சற்றுவாங்கியிருக்கிறது le mur c'est un peu retiré, dejeté, affaissé ou fait bosse; நோவு — ப்போயிற்று la douleur a cessé; — யிருக்கிறது s'être retiré, avoir cessé, être loin, éloigné...

வாச, *adj. de* வாசம்.

வாசகம், (vâtchaka), mot, parole, sentence, phrase, lettre, épître, prose (opposé à கவி vers), diction, style: அதுவாசகமோகவியோ est-ce de la prose ou des vers? — சொல்லுகிறது répéter des mots, des sentences en prose; வாசகஞானம் science spéculative sans pratique; — தாட்டி lecture courante, — aisée, — sans s'arrêter; அவனுக்கு — தாட்டியுண்டு il lit couramment, sans broncher; — த்தீட்சை initiation dans la doctrine; — பதம் mot usité, clair, intelligible; — புஸ்தகம் livre de lettres, contenant des modèles de lettres et de corespondance par lettres pour les écoles...); — ப்பா comédie, tragédie, *litt.* chant ou poésie prosaïque, parce que le style dramatique, quoique versifié, est généralement intelligible; — ப்புணர்ச்சி, — ப்பொருத்து liaison —, enchaînement des mots ou des phrases.

*வாசகன், *pl.* வாசகர், (*id.*), parleur, orateur, envoyé, messager; ஒருசொல் — homme qui n'a qu'une parole, qui dit la vérité.

*வாசசனேயி, (vâdjasanêyi), l'Ézour-Vêdam blanc, *V. au mot* யசுசு.

*வாசசாம்பதி, வாசஸ்பதி, (vâch *parole gén. sing. et pl.*), Vrouhaspati prétendu *régent de la planète Jupiter.*

*வாசதம், (vâsata), âne.

*வாசதேயி, (vâsatêyi), nuit.

*வாசந்தம், (vâsanta), chameau, conil ou coucou indien, petit (d'un animal), vent du sud, chose qui a rapport au printemps.

*வாசந்தி, (vâsanti), la plante rampante —, l'arbre குருக்கத்தி, poivre long, l'arbuste ஆடாதோடை, fête en l'honneur de Kâmen dans le mois de சித்திரை.

*வாசந்திகன், (வாசந்தம், ika), acteur, danseur.

*வாசபேயம், (vâdjapêya), *ou*

*வாசபோகினி, (vâdjabhôdjini), espèce de sacrifice.

*வாசம், 1° (vâsa), maison, demeure, habitation, bourg ou ville, en pays cultivé

toile, habit, vêtement, parfum, odeur, — de fleurs, l'herbe odoriferante இலாமிச்சை. 2° (vâdja), aile, plume, plumes de —, flèche, vitesse, hâte, ardeur, riz pilé, riz offert dans les cérémonies funèbres, nourriture, eau, beurre fondu, prière, — qui finit un sacrifice, son. 3° (vâtch), parole, langage, phrase, Sarasvati ou சரச்சுவதி, réflexion. 4° P. வாசரம்), jour : வாசம் - ஐ, les 5 aromates, V. பஞ்சவாசம் ; — கட்டுகிறது parfumer, — செய்கிறது parfumer, ou — பண்ணுகிற habiter, demeurer ; வாசகிரகம் chambre intérieure, — qu'on habite ; — குடி tente ; — சல்லியம் os de musc ou de civette ; — ஸ்தலம் — த்தலம், — ஸ்தானம் demeure, habitation ; — பதி, P. வாசசாயபதி.

*வாசரம், (vasara), jour, nom d'un serpent ou Nâga, — d'un enfer: வாசரசங்கம் matin.

வாசலூர், (வாசல்), la ville de Vâselour ou Barselore sur la côte malabare.

வாசல், porte, — d'entrée, entrée, porte cochère, cour intérieure : சாளர — fenêtre ; துழை — porte étroite et basse, guichet ; — அடைக்கிறது boucher l'entrée — la porte ; — காப்பான், — காப்பவன் portier ; வாசற்கதவு porte, battant de porte qui en ferme l'entrée ; — க்கால் ou வாசற்கால் montant —, jambage de porte, chambranle; — படி seuil, — de la porte, marche de l'entrée ou du devant de la porte ; என்வாசற்படிகடந்து வாராதே ne franchis pas le seuil de ma porte ; வாசற்படியிலேவதிற்கிறது se tenir —, être sur le seuil de la porte ou sur les marches d'entrée.

*வாசவத்திரன், (வாசம், வத்திரம்), Vichnou.

*வாசவன், (vâsava), Indiren.

*வாசவி, (vâsavi), Vâsavi, mère de Vyâson.

*வாசனம், 1° (vâsana), cri ou chant des oiseaux bourdonnement des abeilles, voix odeur, parfum, fumigation, habit, toile, demeure, être assis les jambes croisées, connaissance, jarre d'eau, boîte, réceptacle, enveloppe. 2° (வாசிக்கிறது), lecture.

வாசனி, pavillon, baldaquin, dais toile qui sert de plafond ou le couvre.

வாசனிக்கிறது, னித்தேன், னிப்பேன், னி, னிக்க, v. n. (வாசனை), sentir, répandre une ordeur.

*வாசனை, 1° (vâsanâ), odeur, — suave, parfum, senteur, connaissance, — acquise par la mémoire imagination, espérance, ignorance. 2° (வாசிக்கிறது), lecture : — கட்டுகிறது parfumer ; — தட்டுகிறது l'odeur frapper, être frappé de l'odeur, sentir; — த்திரவியம், — ப்பண்டம் parfums, aromates, matières —, substances odoriférantes, parfums mélangés, onguent odoriférant ; — பூசுதல் action de parfumer; — பூசுகிறது oindre —, se frotter de parfums, d'onguents ou de poudres odoriférantes ; — ப்பொடி poudre odoriférante; — யடிக்கிறது l'odeur frapper, — se faire sentir, s'exhaler, sentir ; — விடுகிறது répandre une odeur, — un parfum, sentir.

*வாசா, (vâchâ), discours, parole, langage.

*வாசாகாரம், (வாசம், ஆகாரம்), chambre intérieure, — à coucher.

வாசாங்கியம், (வாசம், அங்கிசம்), poivre.

*வாசாடம், (vâtchâta), V. வாசாலம்.

*வாசாதத்தம், (வாசா), vœux, promesse ; — பண்ணுகிறது vouer, promettre.

வாசாபதி, la plante medicinale ஆடாதோடை.

வாசாப்பு, (sync. de வாசகப்பா), comédie, tragédie, drame ; — க்கட்டுகிறது composer —, jouer une comédie ou tragédie.

வாசாலகம், வாசாலம், (vâtchâla, ka), causerie, babillage, bavardage, l'art de bien —, habileté à parler, éloquence, faconde, don de la parole.

*வாசாலகன், வாசாலன், (id.), causeur babillard, grand parleur, homme éloquent, — puissant en paroles, orateur.

*வாசாலை, (vâtchâlâ), babillarde, grande parleuse, femme éloquente.

*வாசி, 1° (vâsi), habitant, habitation, feu. 2° (vâdji) cheval, la 1re constellation lunaire dite அசுவதி, flèche, trait, oiseau. 3° flûte, chant harmonieux, abondance, plus, règlement, précision, proportion, raison, cause, (parce que), qualité, nature, ce qui est meilleur, mieux, amélioration, escompte plus fort que l'intérêt, déduction de ce qui excède les intérêts, particule qu'on ajoute aux fractions comme கால்வாசி le quart, V கவாசம். 4° imp. de வாசிக்கிறது : ஆன — pour cette raison, c'est pourquoi ; தண்டு — réparation —, compensation d'une perte ; நீவாராத — காரியங்கெட்டது parce que tu n'es pas venu l'affaire s'est gâtée ; அதிலுமிது — ceci est meilleur que cela ; அவனிலுமிவன் — celui-ci vaut mieux que celui-là le surpasses l'emporte sur lui ; — கந்தம், — கந்தகம் odeur de cheval, — la plante physalis flexuosa ; — கமம், — காணம் excitation à

la luxure par des remèdes aphrodisiaques, amour passionné; — காணுகிறது, — கண்டிருக்கிறது avoir —, trouver du mieux, un excédant, une meilleure qualité; அளவு — கண்டது le mesurage s'est trouvé le meilleur, on a trouvé un excédant en mesurant; — சாலை écurie; — தந்தம் dent de cheval, la plante ஆடாதோடை; — த்துவம் nature de cheval, propriété d'être ailé; — பூமி lieu où l'on nourrit les chevaux; — யாகிறது aller mieux, s'améliorer; — யாக்குகிறது guérir, améliorer; வியாதி — யாய்ப்போகிறது la maladie guérir, — aller mieux, வியாதிக்காரன் — யாயிருக்கிறது le malade être mieux.

*வாசிகம், (vâtchika), nouvelle, message, missive: வாசிகபாத்திரம், — காரகம், (hâraka *qui porte*), lettre, épître, gazette; — காரகன் ou

*வாசிகன், (*id.*), messager, porteur de nouvelles.

வாசிகை, guirlande, — de fleurs.

வாசிக்கல், 1° (வாசி), pierre dite aussi காக்கைக்கல். 2° *n. v. et opt. de* வாசிக்கிறது.

வாசிக்கிறது, சித்தேன், சிப்பேன், சி, சிக்க, *v. a.* 1° lire, apprendre, étudier, jouer du luth ou autre instrument semblable. 2° (வாசம்), sentir, répandre de l'odeur; வாசிக்க அறிந்தவன் celui qui sait lire.

*வாசிஷ்டம், வாசிட்டம், 1° (வசிஷ்டன்), chose composée par Vasichten, un des 18 codes de lois ou de livres de jurisprudence, un des 18 pouranas inférieurs dit வாசிஷ்டலைங்கம், une partie des vêdas. 2° sang.

வாசிதம், (vâsita), connaissance, son, cri des oiseaux, — des animaux, établissemen. d'une colonie.

*வாசிதை, (vâsitâ), femme, éléphant femelle.

வாசித்தல், வாசிப்பு, *n. v. de* வாசிக்கிறது, action de lire..., lecture, étude, odeur.

வாசியாதஸ்து, mémoire —, note du montant, du produit.

*வாசிரம், (vâsra), jour, carrefour, place où 4 routes se rencontrent, maison, édifice, demeure.

*வாசிராயசீயம், un des 32 உபநிஷதம்.

*வாசினி, (vâdjini), jument.

வாசினே, *P.* வாசனே.

*வாசு, (vâsou), Dieu considéré comme l'âme de l'univers, (surnom de) Vichnou.

*வாசுகி, வாசுகேயன், (vâsouki, — kêya), le serpent fabuleux Vâsougui, un des 8 qui au dire des Indous supportent le monde, et qui servit de corde pour baratter la mer de lait: வாசுகேயுசுவசிரு (svasrou *sœur*), la sœur des serpents, *i. e.* மனசை.

*வாசுதேவன், வாசுபத்திரன், (வசு.), Vichnou ou Krichna fils de வசுதேவன்.

*வாசுரை, (vâsourâ), nuit, terre, femme, éléphant femelle.

*வாசை, (vâsâ), la plante ou l'arbuste ஆடாதோடை.

*வாசோயுகம், (vâsas *habit*), paire d'habits.

*வாச்சலியம், *P.* வாத்சல்லியம்.

வாச்சாஞானம், *V* வாய்ஞானம்.

*வாச்சி, (vâsi, doloire, herminette petite hachette: — யாடுகிறது couper ou taillader avec une herminette, punition cruelle autrefois infligée à des hommes.

*வாச்சியம், 1° vâtchya), faute, blâme, mépris, ce qu'on peu dire ou qu'il convient de dire, publicité, attribut, adjectif, voix dans les verbes. 2° *P.* வாத்தியம், tambour et autre instrument de musique de tout genre.

*வாச்சியாயன், *P.* வாத்சியாயனன்.

*வாஷ்பம், (vâchpa), vapeur, moiteur, pleurs, fer.

*வாஸ்து, (vâstou), emplacement ou site d'une —, maison habitation.

வாஜிப், வாஜிப்பு, (arabe), chose propre, raisonnable, convenable.

*வாஞ்சனம், (vântchhana), désir.

*வாஞ்சனீயம், (வாஞ்சை, aniya *affixe*) chose désirable.

*வாஞ்சாபோகம், (வாஞ்சை), plaisir, désir.

*வாஞ்சாவிரதம், (*id*), *V.* காமிகம்.

வாஞ்சிக்கிறது, சித்தேன், சிப்பேன், சி, சிக்க, *v. a.* (வாஞ்சை), வாஞ்சித்தல், *n. v.* désirer, — ardemment, souhaiter, convoiter.

*வாஞ்சிதம், வாஞ்சினம், (வாஞ்சை, ita, ina), chose désirée.

வாஞ்சினி, (வாஞ்சை, ini), femme luxurieuse.

*வாஞ்சை, (vântchhâ), désir, — ardent, cupidité; — வைக்கிறது désirer, souhaiter.

வாடகை, 1° louage, loyer, prix du louage, rente. 2°* (வாடம், kâ), champ, enclos, jardin, route, rue, mur de terre, allée —, place pour les véhicules.

*வாடவேயம், (vâdavêxa, bœuf.

*வாடம், 1° (vâta), enclos, terre, entourée, jardin, mur, — de terre, — d'entourage, — ou haie qui entoure un village, route. 2° (vâda), abondance, beaucoup, très, *v. g.* வாடவிக்கிரமன் homme très

fort. 3° *P.* வாடேன், 1re *pers. pl. nég.* de வாடுகிறது.

வாடல், *opt. et n. v. de* வாடுகிறது, mort, amaigrissement, maigreur, dépérissement, décadence, flétrissure, dessèchement, se faner : — வெற்றிலை feuille de bétel desséchée.

வாடா, 1° *sync. de* வா அடா, viens gueux, — donc. 2° *ou* வாடாத, *part. nég. de* வாடுகிறது, qui ne se flétrit pas, ne se fane pas : வாடாக்குறிஞ்சி arbrisseau qui est une variété du lawsonia ; — மல்லிகை la plante gomphrena globosa, amarante, immortelle, violette ; — மாலை le bijou nommé பொன்னரிய மாலை.

வாடி, 1° *gér. de* வாடுகிறது. 2° *sync. de* வா அடி viens gueuse, — donc. 3° * (vâṭi), *ou*

*வாடிகை, (வாடி, kâ), enclos, place renfermée, — entourée de palissades, jardin, — de fleurs, champ, cour, maison, lieu où l'on s'arrête, situation d'une maison, mur, la plante sida cordifolia.

வாடிக்கை, coutume, habitude.

வாடுகிறது, டினேன், டுவேன், டு, ட, *v. n.* வாடுதல், *n. v. et* வாடிப்போகிறது, se faner, se flétrir, dépérir, se sécher, se dessécher, se consumer, être triste, languissant, abattu, maigrir, périr, mourir (un arbrisseau), déchoir ; தன்னக்கிரமங்களில் வாடிப்போகிறது dépérir à cause de ses iniquités ; பிடைவரினும் வாடாதிரு bien qu'il vous arrive quelqu'affliction ne vous laissez pas abattre.

வாடை, 1° rue, côté de rue, rang, ordre, ligne, rangée, — de maisons, rue ou petit village de bergers, de pâtres, de vêders ou chasseurs, de sauvages, odeur, vent du —, nord, vent, loyer de maison. 2° *P.* வாடாய், tu ne te flétris pas..., *nég. de* வாடுகிறது : தென்வாடை —, le côté sud d'une rue ; பூ —, மஞ்சள் — odeur de fleurs, de safran ; — க்கச்சான் vent du nord-ouest ; — க்காற்று vent du nord ; — க்கொண்டல், vent du nord-est ; நாய் — பிடித்தது le chien a senti l'odeur, — a pris la piste ; — யடிக்கிறது le vent du nord souffler ; நேர் *ou* நெடு — யடிக்கிறது le vent souffler droit du nord ; — யாயிருக்கிறது être en rang, en bon ordre, régulier ; வாடைபிலேயோடுகிறது faire voile vers le vent du nord ; வாடையாயோடுகிறது faire voile ou naviguer avec le vent du nord ou au moyen du vent du nord.

வாட்கை, *P.* வாழ்க்கை.

வாட்கோரை, (வாள், கோரை), espèce d'herbe, cyperus.

வாட்சி, *P.* வாச்சி, herminette, doloire.

வாட்சூலை, (வாள்), espèce de maladie.

வாட்டம், 1° *n. v. de* வாடுகிறது, dépérissement, langueur, décadence, diminution, dessèchement, manque, maigreur, accablement, tristesse. 2° (வாடம்), rue, chemin, jardin, pente du sol, d'un terrain, — d'un toit .. (pour l'écoulement de l'eau 3° *P.* வாட்டோம் nous ne fanons pas...

வாட்டாவு, (வாட்டம்), dépérissement, épuisement, langueur, dessèchement.

வாட்டல், *opt. et n. v. de* வாட்டுகிறது.

வாட்டாலை, வாட்டாளை, (வாட்டம்), homme maigre, décharné.

வாட்டாழை, (வாள், தாழை), l'arbre dit கடற்றாழை.

வாட்டி, 1° fois, tour, changement : மூன்று — 3 fois ; நாலு — 4 fois, *V.* வசட்டி. 2° *gér. de* வாட்டுகிறது.

*வாட்டியம், (vâṭya), jardin, maison : வாட்டியபுஷ்பம் fleur de jardin, sandal, safran ; — புஷ்பி *ou*

*வாட்டியை, (vâṭyâ), la plante sida cordifolia.

வாட்டு, 1° bien, justice, bonheur, ce qui est beau, raisonnable, juste, droit, heureusement. 2° *imp. et part. de* வாட்டுகிறது : நல்ல — bonne fortune, — chance; வாட்டாயகப்படாத qu'on ne peut obtenir facilement : வாட்டாய்க்கிடைத்தது ce qui a été trouvé fortuitement ; வாட்டாய்வாங்குகிறது acheter à bon marché, — à un prix raisonnable ; இந்தத்தொழிலெனக்கு வாட்டமாயிருக்கிறதில்லை cet emploi ne me convient pas ; குருவியை வாட்டாய்ப்பிடித்தேன் j'ai heureusement pris l'oiseau.

வாட்டுகிறது, ட்டினேன், ட்டுவேன், ட்டு, ட்ட, *v. a. de* வாடுகிறது, வாடுதல், *n. v.* flétrir, faner, dessécher, faire dépérir, — maigrir, — languir, vexer, tourmenter ; நெருப்பிலே — faire sécher au feu : ஒருத்தன்சீவனை — *litt.* faire languir la vie de quelqu'un, le vexer excessivement ; வாட்டிவைத்துக்கட்டுகிறது faire chauffer (une feuille) et l'appliquer sur une plaie ou un endroit malade : வாட்டிக்கொடுக்கிறது, — விடுகிறது, vexer —, tourmenter cruellement, faire dépérir.

வாட்படையாள், (வாள், படை), celle qui est armée d'une épée, *i. e.* Dourgâ.

வாணகந்தி, (வாணம்), 1° l'arbre அரசமரம். 2° *ou*

*வாணகந்தகம், (*id.*), espèce de sulphure d'arsenic.

*வாணகம், (வாணம், ka), feu, flèche, isolement, solitude, pis de vache, flûte, fifre, chalumeau de bambou.

*வாணந்தன், (வாணன், han *tuer*), le meurtrier de Vânen, *i. e.* Vichnou.

*வாணம், (vâna), flèche, trait, feu, fusée, feux du Bengale et autres pièces de feux d'artifice : ஆகாச — fusée volante, — qui monte dans l'air ; திருத்தி —, *V.* திருத்திப்பாணம் ; படை — fusée employée dans les combats ; புதைவாணம் gerbe de fusées, fusée de mine ; — அடிக்கிறது, — கட்டுகிறது faire des fusées, des pièces de feux d'artifice ; — கொளுத்திவெறிகிறது allumer et lancer des fusées ; — விடுகிறது lancer des fusées, *à l'obl* வாண, (*c'est aussi l'obl. de* வாணன்) ; வாணசுதை la fille de Vânen, nommée உஷை femme de அநிருத்தன் ; — தண்டம் estille de tisserand ; — பாணி qui tient une flèche à la main ; — புரம் la ville de Vânen ; — போக்கனம், — போட்சணம் lancer des flèches ; — வாரம் cuirasse, armure ; — ராசன் le roi Vânen, *ou*

*வாணன், 1° (*id.*), Vânen, asouren fils de Bali, lequel, au dire des Indous, avait 1,000 mains et fut tué par Vichnou. 2° *ou* தஞ்சைவாணன் Vânen, chef célèbre par sa libéralité, qui vivait dans la ville de தஞ்சாக்கூர். 3° la 3° des constellations lunaires dite கார்த்திகை. 4° *P.* வாழ்நன் homme qui vit heureux ; — கோவை nom d'un poème ou d'une chanson.

வாணுக்கம்பு, bâton d'escrime.

*வாணாசனம், (வாணம், ஆசனம்), arc, *litt* siège de la flèche.

*வாணாசிரயம், (*id.* ஆசிரயம்) arc, flèche.

*வாணாசுரன், (வாணன், அசுரன்), l'Asouren Vânen.

வாணாத்தண்டம், *V.* வாணுக்கம்பு.

வாணாள், *P.* வாழ்நாள், le temps de la vie, jour ou temps de prospérité.

*வாணாரி, (வாணன், அரி), l'ennemi de Vânen, *i. e.* Vichnou.

*வாணி, 1° (vâni), discours, parole, mot, Sarasvati prétendue déesse de la parole, tissure. 2° espèce de —, danse, drame, comédie, espèce d'arsenic, dit மனோசிலை, la plante அசமதாகம் : — கேள்வன், *V.* வாணீசன்.

*வாணிகம், (வணிகம்), commerce, trafic, négoce.

*வாணிகன், (வணிகன்), marchand, chetty, le signe de la Balance.

வாணிச்சி, *fém. de* வாணியன், marchande, — d'huile : — மேனி rubis.

*வாணிச்சியம், (வணிச்சியம்), commerce, trafic, négoce, achat et vente.

வாணித்தம், caillou ou jus de cocotier...

வாணிதி, danse, femme joyeuse, pétillante.

வாணிசி, *V.* வாணிவி.

வாணிபம், *P.* வாணிகம், trafic, commerce, ce qui est un des 6 emplois des வைசியர்.

*வாணிபன், *pl.* வாணிபர், (*id.*), chetty, marchand, — de caste, — de profession, — d'huile : வாணிபர்க்கழகுவாணிபஞ்செய்தல் le propre des marchands est de faire le commerce.

வாணியம், *P.* வாணிபம், commerce.

வாணியன், *pl.* வாணியர், marchand, — d'huile, homme d'une certaine caste.

வாணிவிச்சி, *fém. du préc.* marchande, — d'huile.

*வாணினி, (vânini), danseuse, actrice, femme débauchée, — immodeste, — ivre, intrigante, opiniâtre, furieuse, femme adroite, habile, prudente, intelligente.

*வாணீசன், (வாணி, ஈசன்), le maître —, le mari de வாணி ou Sarasvati, *i. e.* Brama.

வாணுதல், (வாள், நுதல்), celle dont le front est comme une épée, femme.

வாணெடியம், la plante பேராமுட்டி.

*வாத, *adj.* *de* வாதம்.

வாதகி, 1° sorte de sel brûlant et âcre dit சத்திச்சாரம். 2° *(வாதம், ki), goutteux, rhumatique.

*வாதம், (vâta), air, vent, flatuosité, une des 3 humeurs du corps ou des 3 causes de maladies dites முப்பிணி, tempérament mélancolique, hypocondrie, rhumatisme, goutte, inflammation des articulations. 2° (vâta), ce qui est allé, passé. 3° (vâda), controverse, discussion, dispute, argument, discours, conversation, fin d'une discussion, conclusion, — démontrée, plainte, accusation, alchimie ou pierre philosophale, art de changer les métaux en or. 4° l'arbre வில்வம். 5° (bâdha), affliction, peine : இளம்பிள்ளைவாதம் paralysie —, goutte ou arthrite d'enfants, — du bas âge ; — அடக்கி remède ou répressif contre les flatuosités, les 2 arbres nommés நந்தக்காரி et தழுதாழை (employés en médecine pour guérir les flatuosités) ; — கொண்டிருக்கிறது être tourmenté par des flatuosités, par l'hypocondrie, — par les humeurs hypocondriaques ; வாதகாப்பன் éruption, causée par les flatuosités, nom d'une maladie ; — காப்பான்பட்டை écorce de l'arbre பீநாறி ailanthus qui est un antidote à la paralysie ; — காசம் espèce de phthisie ou de consomption ; — காமி (gâmi *qui va*) sorte d'oiseau ; — கா

கம் temps passé; — குண்டலிகை rétention d'urine; — கும்பம் joue de l'éléphant, partie du front d'un éléphant au dessous du sinus frontal; — குஞம்ம், — குல்மம் grand vent, tempête, goutte aiguë, rhumatisme; — குன்மம் hypocondrie: — கேது poussière, *litt.* signe de vent; — கேலி chuchotement, conversation amoureuse, — de badinage, marque de l'ongle (sur la personne aimée...); — க்கடல், *V.* நவகூரரம்; — க்கடுப்பு douleurs qui proviennent de flatuosités, douleurs rhumatismales dans les membres; — க்காயச்சல் fièvre de rhumatisme; — க்கிரஸ்தம், épilepsie, rhumatisme; — க்கிராணி diarrhée provenant de flatuosités, de mauvaises humeurs; — க்கையன் qui a la goutte aux mains; — க்காலன் podagre, qui a la goutte aux pieds; — சகம், — சகன், 1° l'ami du vent, *i. e.* le feu. 2° (saha *qui souffre*), goutteux, rhumatique; — சாதனம் argument de controverse, accord dans la discussion; — சாரதி ce dont le vent est le cocher, *i. e.* le feu; — சிரோணி, *V.* நவகூரரம்; — சிரஷம் bas ventre, *litt.* le lieu propre aux vents ou flatuosités; — சுரம் fièvre de flatuosité, — provenant d'air vicié; — சூலை colique de ou avec flatuosités; — சோணிதம் goutte aiguë ou rhumatisme attribué à la viciation du vent et du sang; — தூலம் cotton qui flotte dans l'air; — தூளம் chose menue, délicate; — த்தளிக்கல் la pierre dite இரசகாவர்த்தக்கல்; — த்துவசம் *litt.* bannière du vent, nuage; — நாடி pouls flatueux, — des flatuosités ou gouverné par elles; — நிகண்டு traité d'alchimie; il y en a 3 attribués à போகர், சட்டைமுனி et மச்சமுனி; — நீர், *V.* வாதசோணிதம்; — நோய், *V.* வாதரோகம்; — பித்தசூலை espèce de maladie arthritique provenant de flatuosités et de bile; — பித்தம் bile mêlée de sang, rhumatisme accompagné de fièvre; — புத்திரன் le fils prétendu du vent ou de வாயு, *i. e.* Bhîmen le 2° des Pândavers, le singe Anouman, escroc, fripon; — புல்லம் chose gonflée, — remplie de vent; — புல்லாந்தரம், (அந்தரம்), colique, flatuosité, borborygme; — பூமி terre exposée aux vents; — போதம், — போதக்கம் (pôtha *qui tue*), l'arbre பலாசு butea frondosa; — பிரமரி tourbillon de vent; — ப்பிரமி, (pramî), ce qui devance le vent, *i. e.* l'antilope, le cerf; — மண்டலி tourbillon de vent; — மாரணம் tourment, peine, vexation; — மிருகம் l'animal léger comme le vent, *i. e.* le cerf, l'antilope; — யுத்தம் discussion, dispute; — ரக்கம் l'arbre அரசு; — ரதம் 1° char du vent, *i. e.* nuage. 2° adhésion à une —, profession d'une doctrine; — ரத்தம் goutte aiguë ou rhumatisme attribué à un sang gâté; — ரத்தாரி, (அரி), le remède à ce rhumatisme, la plante menispermum glabrum; — ராசன், *V.* நவகூரரம்; — ராட்சதன் nom d'un remède; — ராயன் le prétendu roi des vents, *i. e.* Vâyou; — ரூஷம், — ரூடம், (roûcha *tempêter*), vent frais, brise, arc-en-ciel, présent pour suborner; — ரோகம் douleur provenant de flatuosité, goutte, rhumatisme; — ரோகி homme —, personne qui a la goutte ou un rhumatisme; — வஸ்தி suppression d'urine; — விருத்தி enflure des testicules; — வியாதி affection morbifique —, maladie attribuée aux vents; — வைரி *V.* வாதாரி.

*வாதரம், (vâtara), vent, vitesse, tempête.

*வாதராயனம், (வாதரம், அயனம்), extrême vitesse, flèche, lancer des flèches, cime, pic de montagne, scie.

*வாதராயணன், (vâdara *lieu de pèlerinage*, அயனம்), surnom de வியாசன்,

*வாதலம் 1° (vâtala), vent, tempête, vitesse, espèce de pois, cicer arietinum. 2° (vâdala), réglisse racine du குன்றி abrus precatorius (qui en tient lieu): வாதலமண்டலி tourbillon de vent.

*வாதலை, (vâtalâ), état morbifique de la matrice.

*வாதனம், 1° (vâdana), son, bruit, 2° *P.* வாசனம் toile. 3° (badhana), douleur, peine, obstacle.

*வாதனை, (bâdhana), douleur, peine, tourment. 2° récollection, réminiscence.

*வாதாகதம், (வாதம், âhata *frappé*), chose battue par le vent, attaque de rhumatisme.

*வாதாகதி, (*id.* âhati *frappement*), action du vent, attaque de douleur arthritique.

*வாதாசுவம், (வாதம், அசுவம்), cheval léger comme le vent.

*வாதாடம், வாதாடகம், (*id.* அடம் *allée*), ce qui va comme le vent, un des chevaux fabuleux du soleil, antilope.

வாதாடல், dispute, querelle, *n. v. de* வாதாடுகிறது, வாதாடுதல், (வாது, ஆடுகிறது), se disputer, se quereller, plaider, discuter, importuner, parler avec obstination: வாதாடுகிறவன் querelleur, disputeur.

வாதாட்டம், (*id*, ஆட்டம்), dispute, querelle.

வாதாட்டுகிறது, வாதாட்டுதல், (*id.* ஆட்டு

கிறது, engager dans une dispute, dans une discussion, faire disputer, importuner, causer de l'importunité.

*வாதாதிசாரம், (வாதம், அதிசாரம்), diarrhée occasionnée par les flatuosités qui gonflent le ventre.

*வாதாதிரோகம், (id. ஆதி, ரோகம்), les 3 maladies dont la 1re est வாதம் la flatuosité (et les 2 autres பித்தம் labile, சிலேஷ்மம் le phlegme).

*வாதாபி, (vâtâpi), Vâdâpi, Asouren dévoré par Agastyen.

*வாதாமோதம், (வாதம், ஆமோதம்), musc.

*வாதாயம், (id, aya aller), feuille.

*வாதாயனம், (அயனம்), fenêtre, soupirail, cheval, V. மண்டபம்.

*வாதாயு, (id. aya aller), cerf, antilope.

*வாதாரி, (id. அரி), l'ennemi du rhumatisme, i. e. le palma christi.

*வாதாலம், (vâdla), espèce de poisson dit silurus boalis.

*வாதாலி, vâtâli), tourbillon de vent.

*வாதாவி, P. வாதாபி.

*வாதானுலோமனம், (வாதம், anoulômana suivant le cours naturel), retenir la respiration ou l'air, le faire descendre comme lorsqu'on fait gonfler les poumons.

*வாதானுவாதம், (id. அநுவாதம்), attaque et réplique, plainte et —, demande et réponse.

*வாதான்னியம், (vâdânya), libéralité, munificence.

*வாதி, 1° (vâdi), parleur, orateur, disputeur, querelleur, le demandeur, le plaignant en justice), l'accusateur, sage qui explique la loi, poète qui dans ses vers montre les causes et les exemples, réfute la doctrine de son adversaire et établit la sienne, clef en musique. 2° (vâli), air, vent. 3° imp. de வாதிக்கிறது: தர்க்கவாதி disputeur, querelleur, controversiste.

*வாதிகம், 1° (vâtika), rhumatisme, fièvre on inflammation attribuée à la viciation de l'humeur aérienne, 2° (vâtiga), V. வாதிங்கணம்.

வாதிக்கிறது, தித்தேன், திப்பேன், தி, திக்க, v. a. வாதிக்குதல், வாதித்தல், n. v. 1° (வாதம், parler, discourir, discuter, disputer, plaider. 2° (வாதிதம்), tourmenter, vexer, affliger, faire souffrir, chagriner.

*வாதிங்கணம், (vâtimgana), la plante கத்தரி, aubergine, la plante சேப்பு.

*வாதிசன், (vâdisa), sage, savant.

*வாதிதம், (bâdhita), peine, tourment, contradiction.

*வாதித்திரம், (vâditra), sorte d'instrument de musique.

வாதிப்பிக்கிறது, v. caus de வாதிக்கிறது, faire vexer, — tourmenter.

வாதிராசன், P. வாதராசன், V. கவசுந்தரம்.

*வாதிரு, (vâtrou), vent, air.

வாதிவம், l'arbrisseau வஞ்சி.

வாது, 1° (de வாதம்), dispute, querelle, discussion, controverse, serment. 2° (vâdhoû), bateau, radeau: — சொல்லுகிறது dire —, parler obstinément, ou வாதாக விருக்கிறது être à se —, disputer se quereller: வாதுக்காரன் querelleur, disputeur; — கூறுகிறது faire serment, se quereller; — முற்கூறேல் ne commence pas une querelle.

*வாதுகை, P. வதுகை, femme, épouse.

*வாதுக்கியம், (வதுகை, ya), mariage.

வாதுமை, amandier: — க்கொட்டை amande.

*வாதுலம், (vâtoula), tourbillon de vent, goutte, rhumatisme.

*வாதுலி, (vâtouli), grosse —, chauve-souris.

வாதுவர், palefreniers, cavaliers, cornacs.

வாதுளம், un des 28 livres des Sivénistes.

வாதூகம், P. வாதிகம், la plante சேம்பு, 2° ou

*வாதூலம், P. வாதுலம்.

*வாதை, (bâdha), affliction, tourment, vexation, peine, malheur, fléau, douleur, maladie, souffrance: — ப்படுகிறது être tourmenté, souffrir, — de la peine.

வாதோரணமஞ்சரி, la 42me பிரபந்தம், louange, en vers வஞ்சி, de la bravoure de celui qui a dompté un éléphant furieux, ou qui en a vaincu un ou plusieurs dans le combat, ou qui a saisi un éléphant.

வாத்தி, hon. வாத்தியார், sync. de உபாத்தி, maître, — d'école, précepteur, instituteur, pl. வாத்திமார்.

வாத்திமை. (வாத்தி, மை), ou — த்தொழில், emploi de maître d'école, préceptorat, — த்தொழில்பண்ணுகிறது tenir une école, être maître d'école.

*வாத்தியம், (vâdya), instrument de musique (soit en métal), soit en peau, soit à cordes, soit à vent...): பெரிய — grosse caisse, gros tambour, — instrument; — பண்ணுகிறது jouer des instruments de musique; — வாசிக்கிறது jouer des instruments à cordes ou autres instruments, battre des timbales...; வாத்தியகிரேகோஷம் son des instruments; — பாண்டம் multitude d'instruments, instrument de musique (en général), luth, guitare.

*வாத்தியாயன், வாத்தியான், P. உபாத்தியாயன், maître d'école, précepteur.

*வாத்தியாயி, P. உபாத்தியாயி, maîtresse d'école, institutrice.

*வாத்தியை, (vâtyâ), tempête, ouragan.

வாத்து, canard, cane.

வாத்துசாந்தி, (வாத்து), espèce d'expiation.

வாத்துபுருஷன், — புருடன், V. வாத்துமன்.

வாத்துபோதம், un des 32 ordres d'architecture.

வாத்துமன், (வாத்து), celui à qui se fait l'expiation dite வாத்துசாந்தி.

வாத்துமாதனம், (வாத்துமன், ஆதனம்), la position de வாத்துமன், i. e. être couché les 2 jambes et une main étendues, s'appuyant sur le coude et relevant la tête,

வாந்தகி, 1° femme cruelle, dure. 2°* P. பந்தகி, femme débauchée.

*வாந்தகினேயன், (பந்தகி), bâtard.

*வாந்தம், (vânta), chose vomie, vomissement. 2° la ville de Bantam, dans l'ile de Java.

*வாந்தவன், (bândhava), ami.

*வாந்தாதம், (வாந்தம், ada *qui mange*), l'animal qui mange ce qu'il a vomi, i. e. le chien.

*வாந்தி, (vânti), vomissement : — பண்ணுகிறது vomir ; — பிராந்தி vomissement avec diarrhée, le coléra ou choléra-morbus ; — பிராந்தியினாற்செத்துப்போனான் il est mort du coléra ; எனக்கு — யாச்சுது j'ai vomi ; வாந்திக்குவாங்குகிறது prendre un vomitif.

வாந்திக்கிறது, இத்தேன், இப்பேன், இ, இக்க, v. a. வாந்தித்தல், n. v. vomir.

*வாந்திதம், (வாந்தி, da *qui donne*), émétique, vomitif.

வாந்தியம், l'arbre தான்றி, la plante வாலுளுவை.

வாபஸ், (*persan*), retour, rendre, renverser.

*வாபம், (vâpa), action de raser, de tisser, de semer, semence : வாபதண்டம் estille de tisserand.

*வாபி, (vâpi), grand étang oblong, lac, étang.

*வாபிதம், (vâpita), chose semée, rasée.

*வாபீகம், (vapîha), l'oiseau சாதகப்புள், — cuculus melanoleucus.

*வாமம், (vâma), côté gauche, beauté, amabilité, lumière, splendeur, richesse, prospérité, opposition, contrariété petitesse, courte stature, bassesse, bosse, mal, cuisse, mamelle, pis de vache, la 4° des 5 faces de Siven, celle qui est censée briller, une des 6 sectes intérieures des Sivénistes, V. சமயம், sorte de serpent : வாமசுக்கிலம் la plante médicinale பொன்னுவினா ; — தந்திரம் livre de la secte dite வாமம் ; — தேவன் le dieu de l'opposition, i. e. Siven qui est contraire aux institutions humaines, nom d'un mouni ; — புரகோபம், V. துத்தம் ; — லோசனன் : (உலோசனம்) homme qui a de beaux yeux, Vichnou ; — லோசனை, (*id.*), femme qui a de beau yeux, Lakchimi.

*வாமலூரம், வாமலூரு, (vâmaloûra), tertre élevé par les fourmis blanches ou cariahs : வாமலூருதனயன், — தனயன் le fils d'un pareil tertre, (surnom de) Vâlmiki, parce qu'il fut couvert, dit-on, d'un pareil tertre, pendant qu'il composait le Râmâyanam.

வாமல், வாமலோகிகம், aloès.

*வாமனம், (vâmana), courte stature, taille de nain, prétendue incarnation de Vichnou en nain dite வாமனாவதாரம், le pouranas), qui raconte cette métamorphose, l'éléphant fabuleux qui supporte le le côté sud du monde.

*வாமனன், (*id.*), courtaud, nain, Vichnou métamorphosé en nain, pour tromper et subjuguer le géant வாமலி.

*வாமனை, (vâma), surnom de Siven, d'Arouguen et de Kâmen.

*வாமாசாரம், (வாமம், ஆசாரம்), coutume de la secte dite வாமம், doctrine des tantras suivant le rituel et de la main gauche.

வாமாசாரி, (*id.*), sectateur des tantras de la main gauche.

*வாமாட்சி, வாமாக்ஷி, (வாமம், அக்ஷி), femme qui a de beaux yeux.

*வாமாவர்த்தம், (*id.* ஆவர்த்தம்), conque dont les spirales tournent à gauche.

*வாமி, (vâmi), homme —, femme de la secte dite வாமம், Parvadi, jument, ânesse, femelle de l'éléphant, — du chacal.

*வாமிலம், (vâmila), orgueil, arrogance, beauté.

*வாமை, (vâmâ), beauté, femme, Lakchimi, Parvati, Sarasvati.

வாம்பரி, (வாம், *part. fut. de* வாவுகிறது), cheval qui saute.

வாம்பல் *வாம்சம், (vamsa), bambou

*வாயகம், (vâyaka), nombre, troupe multitude, monceau.

*வாயசம், (vâyasa), corbeau, agalloche, térébenthine.

*வாயசாராதி, (வாயசம், அராதி), l'ennemi du corbeau, i. e. le hibou.

*வாயம், 1° (vâya), tissage. 2° P. பது

யம், eau, pluie; வாயதண்டம் estille de tisserand.

வாயல், 1o côté. 2° *P.* வாயில், porte.

* வாயவி, (vâyavi), nord-ouest.

* வாயவியம், (vâyavya), *ou* வாயவியஸ்நானம், bain de poussière soulevée par les pieds des vaches et le vent, un des 7 bains des Indous.

* வாயனம், (vâyana), bambou, sucrerie, confitures, petits gâteaux.

வாயன், *m.* வாயி, *f.* (வாய்), qui a une bouche, (à la fin des mots composés): பெண் — qui a une bouche ou une voix de femme.

வாயாடி, (*id* ஆடி),... *V. au mot* வாய்.

வாயார, (*id.* ஆர), plein la bouche, la bouche ouverte, en suppliant.

வாயிதா, (*arabe*), terme, — fixé pour payer (sourtout les impôts fonciers.).

வாயிலோர், (வாயில்), portiers, comédiens ou danseurs tamouls.

வாயில், 1° porte, entrée, passage, ouverture, — du corps, porte ou organe des 5 sens, cause, moyen, force, message. 2° *abl. de* வாய்: வாயிலாளர், (ஆளன்), portiers; — காப்போர் portiers, danseurs tamouls; வாயிற்கற்படி seuil de la porte; —காட்சி espèce de vision; வாயிற்றூம்பு canal pour faire écouler l'eau.

வாயின், 1o *gen. de* வாய், 2° *conditionnel de* வாய்க்கிறது, s'il se rencontre.

* வாயு, (vâyou), air, vent, Vâyou, prétendu dieu du vent et gardien du côté nord-ouest du monde, maladie venteuse, pet, flatuosité, ventosité, rhumatisme, respiration, air vital du corps; les Indiens en comptent 10 nommés தசவாயு savoir: பிராணன் air situé dans le cœur; அபானன் air situé dans le sommet de la tête; சமானன் air situé dans le creux de la gorge; உதானன் air situé dans le nombril; 5° வியானன் air qui pénètre et parcourt tout le corps, ou qui est répandu par tout le corps; நாகன் air qui aide à s'étendre, à se courber et à parler; கூர்மன் air qui cause le hérissement des poils du corps et le clignement des yeux; இருதரன் air situé dans la figure et qui cause l'éternument, la colère et la chaleur; தேவதத்தன் air qui cause la course, la fatigue et la transpiration. 10° தனஞ்செயன் air qui reste dans le corps après la mort, le fait enfler et à la fin fend ou déchire la tête et s'en va; அசீரணவாயு flatuosité d'indigestion, espèce de dyspepsie digestion laborieuse; பாரிசவாயு paralysie d'un côté ou de la moitié du corps; வாயுகண்டம் indigestion, flatuosité; — கதி marche—, vitesse du vent; — குலுமம், — குன்மம் tourbillon de vent, ouragan, tournant d'eau; — கேது poussière, *litt.* signe de vent; — கொள்ளுகிறது attraper des vents, — des flatuosites; — கோணம் le côté où est censé résider வாயு, le nord-ouest; — க்குத்து douleur causée par des flatuosités ou les vents; — சகன், — சகி l'ami du vent, *i. e.* le feu; — சம்பவன், — சாதன், — சுதன் *V.* வாயுபுத்திரன்: — சூலை espèce de maladie arthritique; — ச்சகன் *P.* வாயுசகன்; — தாரணை compression du vent; — தாரு nuage; — த்தம்பம், — ஸ்தம்பம், — த்தம்பனம், — ஸ்தம்பனம், le 58me des கலைக்கியானம் fascination du vent, art de fasciner le vent; — த்தாளி, — ஸ்தாளி instrument qui montre d'où vient le vent, girouette; — நிவிர்த்தி calme, cessation du vent, guérison des vents ou des maladies venteuses; — பட்சம், — பட்சணம், — பக்ஷம், — பக்ஷணம் vivre de l'air, jeûne, le serpent qui est censé se nourrir d'air; — பக்ஷன் jeûneur, ascète; — பலம் fruit du vent, *i.e* pluie, grêle, arc-en-ciel; — தனயன், — நந்தனன், — புத்திரன், — மைந்தன், — le fils de Vâyou, *i. e.* le singe Anouman, prétendu fils de Vâyou et de அஞ்சனைதேவி, et Bhîmen ou வீமன் fils de குந்திதேவி; — மலடு stérilité causée par les ventosités; — மூலை, *V.* வாயுகோணம்; — வாகம் fumée, vapeur (portée par le vent); — வாகினி véhicule de l'air vital, *i. e.* nerf ou artère; — வஸ்திரம், — வம்பு (அஸ்திரம், அம்பு) la flèche de Vâyou, dard venteux censé reçu de Vâyou; — வாஸ்பதம், (ஆஸ்பதம்), air, atmosphère; — விளங்கம் espèce de drogue; — வேகம் vitesse; — வேகசமன், — வேகி qui va vite comme le vent, égal au vent en vitesse; வாயுவின் கூறு le propre du vent, propriété ou disposition du prétendu dieu du vent; வாயுவின்கூறுபாடு propriétés du vent, savoir: courir, se coucher, se réunir, aller et venir; வாயுவின்கோபம் fureur du vent, flatuosité; வாயுவைப்பிடிக்கிறமருந்து remède qui s'attaque aux vents, qui dissipe les flatuosités.

வாய் 1o bouche, un des 5 organes des sens, l'organe du goût, le goût, gueule, entrée, ouverture, trou, bouche de sac..., bouchée, lèvre, bord, extrémité, parole, voix, vérité, flute, front, place, côté, lieu, terminaison de l'ablatif de lieu (comme dans இது குரைகடல்வாய் அமுதென்கோ (என்கவோ), peut on dire que ceci soit l'ambroisie sortie de la mer mugissante?

2° *imp. de* வாய்க்கிறது: சந்து — joint, jointure, — de planches..., *V. au mot* சந்து; பெண்வாயன் homme à voix de femme, qui a la voix efféminée ; — அடக்கம் répression de la bouche, *i. e.* de la langue, adresse, modestie de l'orateur, péparation oratoire ; — அடிக்கிறது tergiverser, renier (un fait, une dette), gronder, menacer, — de la bouche ; — அடைக்கிறது fermer la bouche, empêcher de parler, bâillonner, se boucher la bouche, ne pouvoir parler ; — அடைப்பு bâillon ; — அருகு coin — côté de la bouche (கடைவாய்); — அலம்புகிறது se laver —, se rincer la bouche ; — அறியாமற்றின்கிறது manger immodérément, sans discrétion ni discernement des choses malsaines); — ஆங்காரம் paroles orgueilleuses, — arrogantes, fureur de parler ; — ஆடல், — ஆடுகிறது, — ஆடுதல் babiller, jaser, parler beaucoup, essayer de nier, manger, faire jouer la mâchoire ; — ஆடி grand parleur, hableur, qui tergiverse ou renie ; — ஆடிப்பெட்டி மகன் fils de bavarde, grand hableur, homme impertinent, bon à rien ; — ஆவி souffle de la bouche, haleine ; — ஆவிபோக்குகிறது respirer, bâiller, bavarder, parler en vain ; — இட்டுக்கேட்கிறது, *V.* வாய்போடுகிறது ; — உடைந்தவன் homme qui a la bouche brisée, qui ne peut parler quand il faut, qui semble avoir perdu la langue ; — உதப்புகிறது se lécher les babines, *V.* குதட்டுதல் ; — உதவி secours de la parole, aider de la voix ; — உபகாரம் secours de la parole, recommendation ou paroles flatteuses ; — உபசாரம் paroles flatteuses, civilités, — de bouche, vains compliments ; — உபதேசம் instruction verbale ! — உறை nourriture, qu'on donne de la main aux vaches et autres animaux, instruction verbale ; — உறைவாழ்த்து le 82° des பிரபந்தம், louange verbale, admonition en vers வெண்பா et ஆசிரியம் de la part des anciens aux jeunes gens qui se conduisent mal, et auxquels elle est destinée à produire de grands biens, quoique d'abord elle paraisse pénible ; — உறைவாழ்த்துமருட்பா louange verbale en vers du genre மருட்பா, dire la vérité telle qu'elle est ; — ஊறல், — ஊறுது désir, *ou* — ஊறுகிறது désirer l'eau venir à la bouche ; — ஊற்று salive ; — எடுக்கிறது commencer à parler ; — எழுகிறது élever la voix, ouvrir la bouche ; உனக்கு — எழவில்லையே tu ne peux plus ouvrir la bouche, — dire un seul mot, tu as la bouche fermée ; — ஒடுங்குகிறது la bouche se fermer, être réduit au —, garder le silence ; — கட்டி celui qui lie la bouche, qui empêche de parler ; — கட்டுகிறது lier, attacher la bouche (à un mort...), empêcher d'ouvrir la bouche (naturellement ou par enchantement), empêcher de parler ou de manger, bâillonner, se couvrir la bouche (avec son vêtement... par civilité) ; — காட்டுகிறது faire ostentation de paroles, parler trop ; — சாய்கிறது la bouche être sèche ; — கிறுது, *V.* வாய்க்கிறுது ; — குளறுகிறது, — குளறிப்போகிறது la bouche —, balbutier, bredouiller (par crainte ou autre cause ; — கொடுக்கிறது répondre, parler, provoquer, exciter une querelle ; — கொடாதிருக்கிறது ne pas ouvrir la bouche, ne pas répondre (par haine, rigidité...), garder le silence ; — க்கட்டு action de lier ou de fermer la bouche (naturellement ou ou par enchantement), baillon, ligature de la bouche, *V.* வாய்கட்டுகிறது ; — க்கட்டை présent injuste pour empêcher de parler ; — க்கணக்கு calcul, de parole sans écrire ; — க்காசு cache ou liard que l'on met dans la bouche d'un mort avec du riz, présent pour suborner ; — க்காடிவார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது avoir du vinaigre versé dans la bouche, en avoir versé, être fort triste ; — க்காரன் grand parleur ; — க்கால் canal —, d'irrigation, — pour faire écouler l'eau..., la 10° constellation dite மகம் ; — க்காலுக்குப்போகிறது aller aux besoins naturels ; — க்கிரந்தி ulcère à la bouche, — க்கிழுது langage insolent ; — arrogant ; — க்கிழுதுபேசினாலுதைவரும் si on parle avec insolence, il arrivera un coup de pied ; — க்குற்றம் méprise —, faute de langue, — de parole ; — க்கூடை, *V.* வாய்ப்புட்டி ; — க்கூலி présent pour suborner ; — க்கொழுப்பு arrogance, — de parole, insolence, vanterie ; — க்கொள்ளாதபேச்சு parole déshonnête ; — சலிக்கிறது, — சலிக்குதல் la bouche se fatiguer, se dégoûter ; — சளப்புகிறது jaser, dire des paroles inutiles ; — சளிக்கிறது, — சளிக்குதல், — சவர்க்களிக்கிறது la bouche —, le goût devenir âpre, la bouche avoir ou prendre le goût de sel ; — ச்சம்பிரதாயம் éloquence, habileté à parler ; — ச்சழுக்கு discours orgueilleux, vanterie ; — ச்சாக்கூட்டம் dent ; — ச்சாலகன் *P.* வாசாலகன் ; — ச்சொல் parole, mot de la bouche ; — ச்சொலவு prédiction, augure, parole ou sentence qu'on prend pour augure, (quoique dite fortuitement) ; — ஞானம் sagesse ou science verbale, — spéculative (sans pratique), — தடுமாறுகிறது balbutier, bredouiller, dire un mot

pour un autre; — த்தலை canal en pierre pour conduire l'eau, tête ou commencement d'un canal; — நாற்றம் puanteur de la bouche; — நீர் salive, eau de la bouche; — நீரூறுகிறது, — நீர்கொள்ளுகிறது l'eau ou la salive venir à la bouche, la bouche ou la langue s'humecter; — நீர்வடிகிறது baver, la salive découler, la laisser tomber; — பதறுகிறது bredouiller par trop de hâte; — பாடு formule ou modèle, mot qui sert de forme ou de modèle pour les temps des verbes ..; — பாறுகிறது bredouiller, radoter, parler en rêvant; — ப்பிசகு méprise de la bouche; — பிதற்றுகிறது, — பினற்றுகிறது jaser, babiller, la bouche —, extravaguer, parler en dormant; — புலைக்கிறது, — பொத்துகிறது *et corr.* — பொருத்துகிறது se boucher ou se couvrir la bouche (par respect ou civilité); — பூசுகிறது oindre —, mouiller —, se rincer la bouche, graisser la patte à quelqu'un; — பூசுலுக்கிறது se laver —, nettoyer la bouche; — பொருமுகிறது extravaguer, parler en rèvant; — போடுகிறது interroger, parler; — ப்படுகிறது être prouvé, — savoureux; — ப்பட்டி fille babillarde; — ப்பாடம் leçon récitée de mémoire, tradition orale; இது — ப்பாடமாய்வருமோ sais-tu cela par cœur? இந்தப்பேச்சு அவனுக்கெப்போதும் — ப்பாடம் il est toujours à répéter ce propos-ci; — ப்பாறை babillard, grand parleur; — ப்பிரசங்கம் discours prononcé de vive voix; — ப்பிறப்பு parole, déclaration, affirmation; — ப்புட்டி, — ப்பெட்டி muselière ou petit panier pour museler (*v. g.* un veau et l'empêcher de téter, ou pour empêcher les bœufs de manger la moisson ..); — ப்புண் mal —, plaie —, ulcère à la bouche; — ப்பூட்டு cadenas pour la bouche, — que certains ascètes ou dévots indiens se mettent à la bouche, bâillon, fermeture; — மட்டம் anneau qu'on met à la bouche; — மண்போடுகிறது traiter durement, — cruellement, *litt.* mettre de la terre dans la bouche; — மதம் arrogance, insolence; — முத்தம் perle de la bouche, *i. e.* dent; — மூடுகிறது fermer —, se couvrir la bouche; — மூத்தகுடி habitant dont la parole est influente, qui par sa parole comprime les autres; — மூத்தவன் celui qui parle le premier, — a le droit de parler le 1er; — மொழி parole, mot de la bouche; — மோசம் méprise —, erreur de parole; — வடம் corde dont on lie la mâchoire ou la bouche d'un cheval; — வல்லவன் homme puissant en paroles; — வழங்குகிறது manger, faire marcher la mâchoire; — வளையம் anneau ou cercle pour la bouche ou l'ouverture (de quelqu'objet,; — விசேஷம் particularité de la bouche ou de la parole, un mot de la bouche. discours communication orale; — விசேஷமாய்ச்சொல்லுகிறது dire verbalement, de vive voix; — விடாசாதி caste d'êtres qui ne parlent pas, *i. e.* les animaux; — விடல், விடுகிறது bâiller, *ou* — விட்டுச்சொல்லுகிறது parler, — ouvertement, — franchement, divulguer, publier un secret; — விடல் bâillement, parler; — விட்டழுகிறது se lamenter, pleurer et crier à haute voix, *v. g.* un enfant; அவள் — விட்டதினாலேயே சமாயிற்று il est arrivé du mal parce qu'elle a divulgué le secret; — விலங்கம், — விளங்கம் graine médicinale semblable à un grain de poivre qu'on met dans la bouche des enfants pour les aider à parler; — வெட்டி calomnie, médisance, diffamation, imposture; — வெட்டியவன் calomniateur, diffamateur; — வெட்டு ce qui coupe la parole, battement de tambour, action de racler une mesure; — வெட்டுகிறது couper la bouche, — la parole, *i. e* réduire au silence, racler une mesure; — வெட்டு வெட்டுகிறவன் celui qui coupe la parole, qui réduit au silence ses adversaires; — வெருவுகிறது balbutier de crainte .., *litt.* la bouche s'effrayer; — வைக்கிறது mettre la bouche, mordre, manger, interroger; வாய்க்கரிசி, (வாய்க்கு, அரிசி, riz qu'on met dans la bouche d'un mort cérémonie des funérailles indoues; வாய்க்கரிசிபோடுகிறது *ou* யிடுகிறது mettre du riz dans la bouche d'un mort; வாய்க்குள்ளே பேசுகிறது marmotter, murmurer en soi-même: வாயிலடிக்கிறது frapper sur la bouche; வாயாலெடுக்கிறது vomir, ôter de la bouche; வாயைக்கிழிக்கிறது. — ப்பிளக்கிறது déchirer —, fendre la bouche; — மூடு ferme la bouche, retiens ta langue; — மூடுகிறது couvrir —, fermer la bouche, se couvrir la bouche.

வாய்கிறது, ய்ந்தேன், ய்வேன், ய், ய, *v. n.* convenir, paraître, *ou*

வாய்க்கிறது, ய்த்தேன், ய்ப்பேன், ய், ய்க்க, *v. n.* réussir, prospérer, exceller, consentir, convenir, être convenable, capable, propre, s'adapter, se trouver, se rencontrer: காரியம் நன்றாய்வாய்த்தது la chose a bien réussi: இத்தோடேயித்தப்பலகை வாய்க்கவில்லை cette planche ne s'adapte pas bien avec ceci ou celle-ci: வாய்க்கப்பண்ணுகிறது *ou* செய்கிறது faire prospérer, adapter, rendre convenable;

வாய்த்துவிடுகிறது prospérer, réussir, laisser après avoir prospéré.

வாய்ச்சி, *P.* வாச்சி, 1° doloire, herminette. 2° *fém. de* வாய்யன், *V.* வாயி ;—த்தலை tête aplatie.

வாய்தல், 1° *n. v. de* வாய்கிறது. 2° porte, entrée: வாய்தற்கூடு montant de porte; —படி seuil de porte.

வாய்தா, (*arbre*), redevance, argent de l'impôt des terres, terme fixé pour le payer.

வாய்தாரி, வாய்தாரை, வாய்த்தாரை, pointe des armes, bord d'un puits...

வாய்த்த, *part. de* வாய்க்கிறது, excellent, heureux, prospère, convenable, naturel, pur.

வாய்த்தல், *n. v. du même*, succès, prospérité, convenance, accord, consentement, rencontre, obtention, grandeur.

வாய்ப்பன், espèce de pâtisserie, de gâteau; — சட்டி casserole pour faire ces gâteaux.

வாய்ப்பு, *n v, de* வாய்க்கிறது, succès, prospérité, réussite, bonté, obtention, mérite, ce que est convenable, propre,; வாய்ப்பாய்வந்துநேரிடுகிறது arriver à propos, heureusement, dans un bon moment: வாய்ப்புடைய, (உடைய), *V.* வாய்த்த.

வாய்ப்புள், augure présage (bon on mauvais).

வாய்மை, (வாய்), parole, mot, vérité, force.

வாய்வு, *P.* வாயு, vent, flatuosité, rhumatisme, air vital.

*வாரகம், 1° (vâraka), marche —, cheval, obstacle, siège de la douleur. 2° *P.* வாரக்கம், avance, argent avancé.

*வாரகி, (vâraki), ocean, cheval à bonnes marques, ennemi, ascète, pénitent, — qui vit de feuilles.

*வாரகிரம், (vârakira), peigne, pou, cheval de guerre, feu sous marin.

*வாரகீரன், (*id.*), porteur, beau-frère, frère de la femme.

வாரக்கம், argent avancé, avance, — faite aux soldats pour les empêcher de déserter, argent avancé aux cultivateurs pour être rendu en grain à la moisson avec un intérêt et parfois sans intérêts

*வாரங்கம், 1° (vâranga), poignée d'arme ou d'outil. 2° (vâranka), oiseau (en général).

வாரசுநாமம், *P.* வார்சுநாமா, titre de cession, de propriété.

*வாரடம், (vârata), nombre de —, champ.

வாரடிக்கிறது, (வார், அடிக்கிறது), l'eau —, battre, couler à pleins bords.

வாரடை, 1° (வாரும், அடை), rognure, de feuille de palmier dans la longueur. 2° (வார், அடம்), oie, — qui va dans l'eau.

*வாரணசி, வாரணவாசி, வாரணாசி, *P.* வாரணசி, Bénarès.

*வாரணம், 1° (vârana), défense, opposition, obstacle, résistance, action de parer, d'éviter un coup, garde, protection, cotte d'armes, armure, cuirasse, bouclier, habit, éléphant. 2° mer, poule, conque, renvoi, abandon, déplacement, l'arbre மா விலிங்கை, frénésie, trouble d'esprit, cochon, pourceau: வாரணவல்லபை les délices de l'éléphant, *i. e.* le bananier.

*வாரணை, வாரணீயம், (வாரணம்), obstacle, empêchement.

வாரத்தளாது, la plante கறிமுள்ளி.

*வாரத்திரம், (vâratra), cuir pour faire des courroies.

*வாரம், (vâra), jour, jour de la —, semaine, occasion, opportunité, moment, foule, multitude, troupeau, porte, vase, — pour mettre des liqueurs spiritueuses. 2° passion, amour, affection, amitié, mer, bord de la mer, — d'une rivière, flot, vague, petite chaussée entre les rizières, partialité, part, portion,— en nature dans la récolte, droit, penchant—, versant de montagne, coteau, varangue,—ou corridor de maison, obstacle, une des 10 espèces de drames ou comédies, une des 6 parties du கலிப்பா dite சுரிதகம்: வாரம் எ les 7 jours de la semaine, savoir: ஆதித்த —, ஆதிவாரம் dimanche; சோமவாரம் lundi; மங்கல—mardi; சௌமிய—,புத—mercredi; குரு —jeudi; சுக்கிர —vendredi; சனி வாரம் samedi. Ces mots sont sanscrits et moins usités que les mots tamouls correspondants, savoir: நாயிறு, திங்கள், செவ்வாய், புதன், வியாழம், வெள்ளி, சனி, auxquels on peut ajouter le mot கிழமை, au lieu de வாரம், en mettant à l'oblique les deux suivants; ஞாயிற்றுக்கிழமை dimanche, வியாழக்கிழமை jeudi; — கேட்கிறது demander une part;—கொடுக்கிறது donner une part; வாரம்வாரம் souvent, plusieurs fois répétées; வாரக்குடி, *m.* — க்குடிச்சி, *f.* fermier ou fermière—, habitant ou habitante qui pour la culture de la terre a une part de la moisson; —சுந்தரி —ஸ்திரீ prostituée; — சேவை troupe de prostituées, prostitution; — நாரி prostituée; — த்திட்டம் arrangement pour les—, détermination ou fixation des parts de la moisson, proportions fixées pour la part du propriétaire dite மேல்வாரம் et celle des fermiers ou cultivateurs dite குடிவாரம்; —

த்துண்டு reste dû d'une part de moisson...; — ப்படுகிறது être attendri, touché; — ப்பற்றுநிலம் terre affermée pour une partie de la récolte; —ப்பாடு attendrissement; —ப்பிரிவு partage—, part de la récolte; — ப்புன்செய் terre à menus grains sujette à l'impôt, — affermée pour une portion de la récolte; — முக்கியை, (முக்கியம்), — வது chef d'une troupe de prostituées; — வாணம் cotte d'armes, cuirasse, espèce de pourpoint ou d'habit épais garni de coton et piqué pour servir de cuirasse; —வாணி joueur de flûte, chanteur, musicien, juge, année, prostituée, chef de prostituées, chanteuse, actrice; — வாரம் cuirasse, armure; — விலாசினி prostituée — வேலை portion du jour où pour les superstitieux Indous toute action est suspendue; வாரத்துக்குவளாக்கிறது élever ou nourrir pour une portion (des pourceaux ou de la volaille dont on partage le produit avec le propriétaire.)

வாரல், 1° *opt. et n. v. de* வாருகிறது *et de* வார்கிறது.

வாரா, வாராத, *part. nég. de* வாருகிறது, *de* வார்கிறது *et de* வருகிறது.

* வாராகி, (வராகம்), truie, cochonne, Vârâgui ou la truie femme de Vichnou métamorphosé en porc (c'est une des மாதர்கள்-ள), la terre, mesure, racine de l'yam ou igname, dioscorea.

வாராங்கனை, (வாரம், அங்கனை), prostituée.

* வாராசனம், (வார், ஆசனம்), *litt.* le siège de l'eau, grande jarre, citerne, réservoir.

* வாராஸ்திரி, *corr. P.* வாரஸ்திரீ

* வாராணசி, (வாரணசி), la ville de Kâsi *ou* Bénarès.

* வாராதிபன், (வாரம், அதிபன்), héritier, qui a droit à une part, celui qui préside au jour.

* வாராநிதி, (vârâm *gén. pl. de* vâr *eau*), l'océan, réceptacle des eaux.

வாராய், 1° *imp. irr. de* வருகிறது, — viens. 2° 2° *pers. de* வாரோன், tu ne viens pas.

* வாராவதி, (வார *eau*, ஆ, வதி *chemin*), pont.

வாராவந்தி, (வாரா), ce qui vient ou est venu par force.

வாராவரத்து, (*id.*), venue—, revenu injuste.

வாராவரி, abondance.

வாராளை, appeler, c'est une des 10 parties du poème nommé பின்ளைக்கவி.

* வாரி, 1° (vâri), eau, eau profonde, — qui inonde, déluge, inondation, torrent, —d'eau de pluie, rivière pleine, réservoir, mer, pot à l'eau, étable à éléphants, trappe ou fosse pour en prendre, corde pour les lier, Sarasvati prétendue déesse de l'éloquence, prisonnier, captif. 2° flûte, flageolet, porte, entrée, chemin, écluse, mur, —d'entourage, abondance, grain, blé, céréales en croissance, banc de rameurs (dans un bateau...), courbure. 3° *imp. de* வாரிக்கிறது. 4° *gér. des deux* வாருகிறது 1° *et* 2° 5° *n. app. du même*, qui ramasse (à la fin des mots): பெருவாரிவிளைகிறது la moisson être abondante, croître abondamment; மேலெழுந்தவாரி, *litt.* eau qui s'est élevée dessus, superficialité, fluctuation, inattention, négligence; மேலெழுந்தவாரியாயிருக்கிறது être superficiel, négligent, sans soin; —கிருமி,—க்கிரிமி (krimi *ver*), ver de l'eau, *i. e.* sangsue; — க்காய்ச்சல் fièvre épidémique, peste; — சரம் (*qui va*), ce qui va dans l'eau, poisson, animal aquatique; — சாதம் nénuphar né dans l'eau; — தஸ்கரம் nuage; — நாதம் océan, nuage, l'abîme, habitation des நாகர் ou serpents; — நாதன் le prétendu roi des eaux, *i. e.* Varounen;—நிதி mer, océan; — ப்பிரவாகம் cascade, eau qui descend des montagnes, crue d'eau, inondation; — ப்பிரசாதன் l'arbre தேற்றுமரம்; —மசி nuage; — பருணி, — மூலி la plante aquatique pistia stratiotes; — புற்பவம் nénuphar; — ரசிதம் sable d'argent; — ரதம் radeau; — ராசி mer, océan; — லோமன் (surnom de) Varounen; — வனாதன் Siven (porteur d'eau); — வாசன் distillateur de liqueurs spiritueuses; — வாகம், — வாகனம் nuage.

வாரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, *v. a.* (வாரிதம்), arrêter, empêcher, jurer, faire serment.

* வாரிசம், (வாரி, சம்), chose née dans l'eau, *i. e.* sel, conque, nénuphar ou lotus.

* வாரிசன், (*id.* sa, *de si dormir*), celui qui dort sur les eaux, *i. e.* Vichnou.

வாரிடுகிறது, (வார், இடுகிறது), couper le poisson en tranches ou y faire des incisions (pour le frire ou pour le saler et le faire sécher), se déchirer.

* வாரிதம் 1° (varita), empêchement, obstacle. 2° (வாரி, da), ce qui donne de l'eau, nuage.

* வாரிதி, (வாரி, dhi *de* dhâ *contenir*), mer, océan: — த்தன்டு corail; — ரஞ்சு charbon; — நாதம் conque; — விந்து, *V.* கடனுரை.

வாரித்தல், *n. v. de* வாரிக்கிறது.

* வாரித்திரம், 1° (vâritra), espèce de parapluie de feuilles de palmier, partisan. 2° (vâridra), l'oiseau *சாதகம்*, cuculus melanoleucos.

* வாரிரம், (vârira), nuage,—qui donne de l'eau.

* வாரீசம், (வாரி, ஈசன்), le roi des eaux, l'océan, le nénuphar.

* வாரீடம், (vârita), élepnant.

* வாரு, 1° (vârou), éléphant de guerre qui porte un drapeau. 2° *imp. et part. de* வாருகிறது.

வாருகம், le concombre வெள்ளரி.

வாருகிறது, 1° கினேன், குவேன், கு, கி, *v. a.* prendre, ramasser, — à poignées, emporter, enlever, prendre, voler, piller, puiser, — dans le creux de la main, (la mer, un fleuve) entraîner, —emporter ou rejeter sur le rivage, balayer, masser, tâter, *ou* வாரிக்கொள்ளுகிறது ramasser avec les 2 mains, enlever, — les hommes de ce monde; — ப்போடுகிறது ramasser et jeter sur un autre de la terre, du sable...), enlever, emporter; — யடிக்கிறது enlever et disperser, balayer et répandre au loin, disperser; —யடிக்கிறகாற்று vent qui balaie ce qu'il trouve, ouragan; — யிறைக்கிறது ramasser et disperser, répandre, éparpiller; —யெறிடுகிறது amonceler, entasser; இந்தக்குழந்தைசோற்றை — யெறிடுகிறது cet enfant se remplit de riz.

வாருகிறது, 2° ர்ந்தேன் *ou* கினேன், குவேன், கு, ர, *v. a. et* வார்ந்து *ou* வாரிப்போடுகிறது, peigner, arranger les cheveux (avec un peigne...), arranger une feuille de palmier pour écrire.

வாருகை, *n. v. des préc.*

வாருகோல், (வாரு), balai.

*வாருடம், (vâroutha), cercueil.

*வாருணம், (வருணன்), la mer dont Varounen est censé le roi, l'ouest où il est censé présider, un des 18 pouranas inférieurs.

*வாருணி, (*id.*), le fils de Varounen, *i. e.* Agastyen, l'ouest où, au dire des Indous, préside Varounen, liqueur spiritueuse, *ou* வாருணிவல்லபம் la 24me constellation dite *சதயம்* censée gouvernée par le même.

*வாருண்டகம், வாருண்டம், (vârounda), chassie des yeux, cérumen des oreilles, vase pour vider l'eau d'une barque, l'oiseau fabuleux à 8 pieds.

வாருதல், *n. v. de* வாருகிறது, 1° *et* 2° *et de* வார்கிறது.

வாருதி, 1° *P.* வாரிதி la mer. 2° *V.* நவசாரம்.

வாரும், 1° *imp. pl. de* வருகிறது, venez. 2° *part. fut. et imp. de* வாருகிறது 1° *et* 2° *et de* வார்கிறது, 3° *imp. pl. de* வார்கிறது.

வாருல்லியம், *V.* விருத்தி.

*வாரூடம், *P.* வாருடம், cercueil.

*வாரூணி, *P.* வாருணி, Agastien, la 24e constellation dite *சதயம்*.

வாரெழுத்தாணி, (வார், *de* வாருகிறது 2°), stilet à écrire avec un petit couteau pour tailler les feuilles de palmier.

வாரேன், *nég. de* வருகிறது, *de* வாருகிறது *de* வார்கிறது *et de* வார்க்கிறது.

வாரை, 1° bâton pour porter sur l'épaule des fardeaux suspendus, *ou* வாரைவிட்டம் poutre (posée d'un pilier à l'autre pour supporter un toit...), poutrelle, chévron, —de palmier, 2° 2e *pers. de* வாரேன்.

*வார், 1° (vâr), eau. 2° bande, bandage, ceinture, — de cuir, sangle, courroie, longueur, petitesse, délicatesse, subtilité, tempête, nuage. 3° *imp. et part. de* வார்கிறது *et de* வார்க்கிறது, 4° *P.* வாரும், *part. de* வாருகிறது *et* வார்கிறது : இறுக்கு — sangle (de la selle...); கல்லணை — sangle de la selle, courroie de l'étrier; பின் —, வால் — croupière; —க்கச்சு, —க்கச்சை sangle, courroie, ceinture de cuir; — க்கயிறு courroie, corde de cuir.

வார்கண்ட, (வாரும), restes d'une feuille de palmier taillée pour écrire, reste de l'écoulement.

வார்கிறது, ர்ந்தேன், ர்வேன், ர், ர, *v. n. du suiv.* 1° s'écouler, découler, se répandre, dégoutter, s'élever, s'allonger, être versé, élevé, *V.* தெரிகிறது. 2° வாருகிறது.

வார்க்கிறது, ர்த்தேன், ர்ப்பேன், ர், ர்க்க, *v. a* வார்க்குதல், *n. v.* verser, répandre, fondre, jeter en moule, couler les métaux fondus.

வார்க்கோலபுரம், *V.* தோயம்புரம்.

*வார்க்ஷம், (விருக்ஷம்), bois, forêt.

வார்சிபாரீயம், un des 32 உபநிஷதம்.

வார்சுநாமா, (*arabe*), acte de transfert ou de cession d'un droit ou d'un héritage, titre de propriété.

வாரிஸ், (*arabe*), possesseur *ou* வாரிஸ்தார் propriétaire, prétendant, héritier.

*வார்ணிகன், (வர்ணம், ika), scribe, écrivain.

வார்தல், *n. v. de* வாருகிறது, action de ramasser, élévation, écoulement, entraînement, enlèvement, prix, connaissance, allongement, arrangement.

*வார்த்தகம், (vârddhaka), vieillesse, grand âge, infirmités de l'âge. troupe de vieillards, commentaire, — complet, commerce.

வார்த்தசாஜ, aloès.

*வார்த்தம், (vârtta), bonne santé, bon état, paille sans grain.

*வார்த்தரம், (vârddara), soie, eau, conque, graine du குன்றி, discours, épi ou tour du poil censé, d'un bon augure sur le côté droit du cou d'un cheval.

*வார்த்தலம், (varddala), jour pluvieux, mauvais temps, écritoi...

வார்த்தல். n. v. de வார்க்கிறது, effusion, fonderie, fonte.

வார்த்தவம், P. ஆர்த்தவம், règles des femmes, croissance complète, nubilité.

*வார்த்தாகம், வார்த்தாகி, வார்த்தாரு, (vârrtâka, — ki, — krou, la plante solanum melougena ou indicum, bringelle, aubergine. son fruit non mûr.

வார்த்தாகருமம், (வார்த்தை), l'occupation des marchands.

வார்த்தாயனன், வார்த்தாவகன், (வார்த்தை, அயனம், வகம்), messager, envoyé, espion, émissaire, porteur d'óles, — de lettres, de nouvelles, postillon.

வார்த்தாவிருத்தி, (id.), maître de maison.

*வார்த்தி, (vârddhi), l'océan.

*வார்த்திகம், (vârttika), une des 6 divisions du மாக்கசட்பிரமாணம், qui contient 4 மாத்திரை en un கலை, glose, commentaire, — complet, commerce.

*வார்த்திகன், (id.), marchand, வைசியன் ou homme de la 3e classe des Indiens messager, agent, envoyé.

*வார்த்திகை, (id.), caille.

*வார்த்துஷி, வார்த்துஷிகன், (vârddhouchi, ka), usurier.

வார்த்தை, 1o parole, mot, phrase, le Verbe divin, — de Dieu, 2o* (vârttâ), nouvelle, bruit, rumeur, profession, moyen de vivre, agriculture ou commerce, occupation propre des வைசியர், habitation, la plante கத்தரி ou bringelle: நாலு — quatre. — i. e. quelques ou plusieurs mots, — choses; — கொடுக்கிறது donner sa parole, promettre: — த்தொழிலோர் cultivateurs, fermiers, gens de la caste des வைசியர்: — நடத்துகிறது porter la parole; — நாணயம் fidélité à sa parole, parole sûre; — தப்பிப்போகிறது, — பிசகுகிறது manquer à sa parole; — பேசுகிறது parler, certifier, affirmer, confirmer sa parole; — யெடுக்கிறது prendre la parole commencer à parler; வார்த்தையைப் பிரட்டுகிறது tergiverser, changer les paroles, détourner le sens des mots; வார்த்தையை அவன்வாயி லே வருவித்தேன் je lui ai fait venir ce mot à la bouche, je l'ai engagé à dire ce mot; வார்த்தைகளையொருவன்வாயிலே வருவிக்கிறது mettre les paroles dans la bouche de quelqu'un.

வார்த்தைப்பாடு, (வார்த்தை), promesse, parole sûre: — கொடுக்கிறது promettre; — செலுத்துகிறது remplir sa promesse.

வார்நாமச்சீட்டு, billet d'exhortation..., convention par écrit.

வார்த்து, gér. de வாருகிறது 2o et de வார்கிறது.

வார்ப்படம், (வார்க்கிறது), fonte, fonderie...: வார்ப்படவேலை ouvrage en fonte, — de fonderie.

வார்ப்பது, n. app. de வார்க்கிறது, ce qu'on versera, ce qui verse, mets liquides qu'on sert à table aux hôtes; — வார்க்கிறது servir (à ses hôtes) des mets liquides, comme lait, sauce, soupe ...; வார்ப்பதில்லாமற் போகிறது, n'avoi rien à servir à ses hôtes.

வார்ப்பிக்கிறது, n. v. de வார்க்கிறது faire fondre: வார்ப்பித்தசுரூபம் statue en fonte.

வார்ப்பு, n. v. de வார்க்கிறது, effusion, fonte: — வேலை V. வார்ப்படவேலை.

*வார்வாணி, P. வாரவாணி, chanteuse, prostituée.

வார்வாணம், 1o P. வாரவாணம், cuirasse. 2o (வார், வாரணம்), cuirasse de courroie.

*வால, (bâla), adj de வாலன், et de வாலம், jeune, de jeunesse, de cheveux, de poils, de queue: — கருப்பிணி jeune femme enceinte —, jeune vache pleine pour la 1re fois; — காசம் ou பாலகாசம் phthisie de jeunesse, — de jeunes gens; — கிருமி ver de cheveux, i. e. pou; — சந்திரன் jeune lune, i. e. croissant de lune; — சந்நியாசி jeune sannyasi, — religieux, celui qui renonce au monde dès sa jeunesse; — சுப்பிரமணியன் le jeune Soupramanien fils de Siven.; — சூரணம் espèce de remède; — சூரியன் jeune soleil. soleil levant, la pierre lapis-lazuli; — ஞானம் sagesse précoce, — de jeunesse, — qui vient dès la jeunesse; — தத்துவம் puissance —. force de jeunesse; — தந்திரம் art —, ruse ou tentation de jeunesse, science de la médecine, de sage-femme, — des accouchements; — தனயன் jeune fils; — நாயகம் autorité —, gouvernement d'un jeune homme, — d'un enfant; — பத்திரம் l'ébénier கருங்காலி; — பாவம் enfance, péché de jeunesse; — புட்டி le jasmin முல்லை; — புஷ்பி. — புட்பி espèce de jasmin, jasminum auriculatum; — மூஷிகை petit rat, souris; — முக்கைதயன் le jeune Soupramanien; — யக்ஞ யாபவீதம் cordon bramanique d'enfant; — ரசம் suc extrait par distillation du vermillon dit சாதிலிங்கம்; — ராசன் jeune roi, V. வால

வாயம்; — வதனயன், (வதனம்), qui a l'air ou la figure jeune, *V.* அபரசன; — வயசு, — வயது enfance, jeune âge; — வாசக்குரங்கு singe malfaisant (injure); — வாயசம், — வாயம் la pierre precieuse dite lapis-lazuli; — வாவம், (பாவம்), enfance; — வியசனம் éventail de poils de queue de yak.

*வாலகம், 1° (vâlaka), anneau, bracelet. 2° (bâlaka), queue de cheval, — d'éléphant.

வாலசரம், la ville de Balassore, espèce de riz transporté de Balassore à Madras.

*வாலதி, (bâladhi), queue, — d'éléphant

*வாலம், (bâla), cheveux de la tête, queue, — de cheval, — d'éléphant, poil dela queue.

வாலவம், un des 11 கரணம், le Karanam du tigre.

வாலறிவன், (வால்), celui qui a une vaste intelligence, — la connaissance du vrai Dieu.

வாலறிவு, (*id.*), vaste esprit, — ou grande intelligence.

*வாலன், *P.* பாலன், jeune homme, — enfant, poupon, *pl.* வாலர் les jeunes gens, les enfants.

வாலாசம், (வால்), croupière, — de bœuf (pour empêcher le fardeau ou le bât de tomber en avant), bride de cheval.

*வாலாதபம், (வால், ஆதபம்), rayons du soleil levant.

வாலாதி, cheval de pari, — exercé pour les courses de chevaux.

*வாலாதித்தன், (*id.* ஆதித்தன்), soleil levant.

*வாலாபத்தியம், (*id.* அபத்தியன்), jeune postérité.

வாலாமை, (*nég. de* வால்), impureté, saleté, malpropreté, menstrues, règles des femmes.

*வாலாம்பிகை, (வால, அம்பிகை), la jeune —, Parvadi.

வாலாயம், lapis lazuli ou œil-de-chat.

வாலான், (வால்), espèce de riz barbu.

*வாலி, (vâli), 1° Vâli, singe fabuleux et célèbre fils d'Indiren, frère aîné de Sougriven et roi de கிட்கிந்தை. Il était, dit-on, si fort qu'il enlaça dans sa queue le géant Râvanen. Mais ayant enlevé தாரை femme de son frère சுக்கிரீவன், il fut tué Râmen allié de ce dernier. 2° surnom de பலதேவன்; — சம்பவன் le fils de Vâli nommé அங்கதன்.

*வாலிகை, (bâlikâ), sable, jeune fille. fleur de pendants d'oreilles, bruissement des feuilles, petit cardamome.

*வாலிசம், (bâlisa), oreiller.

*வாலிசன், (*id.*), ignorant, jeune homme, insouciant.

*வாலிசியம், (*id.* ya), jeunesse, insouciance, ignorance, folie.

*வாலிபம், வாலியம், (bâlya), enfance, jeunesse: வாலிபத்திலே முதிர்ந்த புத்தி குறுகிய வயதடையாளமாம் un esprit mûr dans la jeunesse est la marque d'une vie courte.

*வாலிபன், வாலியன், (*id.*), jeune homme, enfant; வாலிபர், வாலியர், les jeunes gens, les enfants: வாலிபக்குடா petite baie près de கீழ்க்கரை ou Kikare.

*வாலீசம், (bâlisa), dysurie, douleur en urinant venant de la gravelle.

*வாலீசன், *P.* வாலிபன், jeune homme: வாலீசர் jeunes gens.

*வாலுகம், வாலுகை, (bâloukâ), sable, — blanc, gravier, camphre, bain de sable, *V.* வாலுங்கி: வாலுகப் —, வாலுகாப்பிரபை un des 7 enfers des Djaïnas, terre de sable brûlant.

வாலுகன், *pl.* வாலுகர், cuisinier, sot idiot.

*வாலுகி, வாலுங்கி, (bâlouki, — nki), espèce de concombre, cucumis usitatissimus, espèce de graine médicinale.

வாலுவன், *pl.* வாலுவர், cuisinier, idiot: வாலுவசாஸ்திரம், — நூல் art —, science de la cuisine.

வாலுளுவை, *V.* வாலுகி.

*வாலூகம், (bâloûka), espèce de —, poison.

*வாலேயம், வாலேய்யம், (bâlèya), âne, démon ou தைத்தியன.

வாலை, 1° alambic, vase pour distiller. 2°* (bâlâ), jeunesse, chose jeune, — tendre, jeune, — tendre, jeune —, femme, — fille, fille de 12 ans, la jeune femme, *i. e.* Parvadi (dans la secte சாக்தேயம் qui adore l'énergie ou சத்தி féminine, c'est une de leurs சத்தி), pureté, petit cardamome, aloès, noix de coco, safran, jasmin... 3° *acc. de* வால்: — மெழுகு cire vierge, sorte de remède; வாலையிலேவடிக்கிறது distiller.

*வாலோபவீதம், (வால, உபவீதம்), cordon bramanique, — d'enfant, langoutti.

வால், (வாலம்), queue, pureté, blancheur, vérité, chose tendre, jeunesse, abondance; — க்கொடி pavillon —, flamme ou banderolle au mât de misaine; — நறுக்கு bout d'ôle, morceau coupé au bout d'une feuille de palmier: — நக்ஷத்திரம், — மீன் étoile à queue, comète, — caudée, — à queue; — மிளகு poivre à queue, — long, piper cubeba: — வார் croupière: — வெள்ளி comète, — à queue: வாலைவீசுகிறது remuer —, balancer sa queue; — வீசு

சே ne balance pas la queue, ne fais pas étalage de parade.

* வால்மீகம், (vâlmika), le poème de வால்மீகன், i, e. le Râmâyanam.

* வால்மீகன், வால்மீகி, (id.), Vâlmiki auteur du poème susdit.

* வாவதூகன், (vâvadoùka), babillard, grand parleur.

* வாவதூகதை, வாவதூகத்துவம், (வாவதூகன், loquacité.

* வாவயம், (vâvaya), le basilic துளசி

வாவல், 1° opt. et n. v. de வாவுகிறது, saut, — par dessus, bond, désir. 2° chauve-souris, turbot.

வாவனூற்று, espèce de சித்திரகவி.

வாவி, 1° (vâpi), étang, pièce d'eau, réservoir. 2° gér. de வாவுகிறது : —ப்பாய்கிறது sauter par-dessus, sauter et s'élancer.

வாவு, 1° congé, (dans les écoles), vacances, jour de fête. 2° imp et part. de

வாவுகிறது, விேனன், வுவேன், வு, வ, v. a. et n. வாவுதல், n. v. sauter, — par-dessus. franchir, — en sautant, s'élancer.

வாவெனல், வாவென்கிறது (வா), appeler, dire viens.

வாழ, inf de வாழுகிறது.

வாழகம், anceus mâle dit குக்குருக்கம்.

வாழபுளப்பி, la plante முல்லை.

வாழா, வாழாத, part. nég. de வாழுகிறது : வாழாக்கேடி femme malheureuse, non mariée.

வாழாத்திப்போளம், espèce d'aromate du genre dit போளம்.

வாழி, 1° particule explétive, V. வாழிய, 2° imp de

வாழிக்கிறது, ழித்தேன், ழிப்பேன், ழி, ழிக்க, v. n. வாழித்தல், n. v. abonder, croître excessivement, se réjouir.

வாழிப்பு, n. v. du préc. abondance, croissance excessive, joie.

வாழிய, 1° particule explétive de la 2° personne, Ex. காணியவாழிய மலைச்சாரல் regardez le penchant de la montagne. 2° opt de வாழுகிறது, vivez heureux, puissiez-vous vivre longtemps.

வாழுகிறது, ழ்ந்தேன், ழுவேன், ou ழ்வேன, ழு ou ழ், ழ ou ழ்க, v. n. ou வாழ்ந்திருக்கிறது prospérer, vivre, — heureux, être heureux, — dans le mariage, jouir, — ou user du mariage: வாழ, வாழ்க, inf. et opt. prospérer, puissiez-vous prospérer, soyez heureux, vivez longtemps! vive! vivat: வாழவைக்கிறது, —ச்செய்கிறது rendre heureux, faire prospérer, — vivre heureusement avec son mari; வாழாநின்ற காலம் temps de la prospérité, vie conjugale; வாழுகிறபெண் femme mariée, — qui vit avec son mari.

வாழுதல், n. v. du préc. bonheur, prospérité, vie heureuse, — conjugale.

வாழை, 1° bananier, musa paradisiaca. 2° P. வாழாய், 2° pers. nég de வாழுகிறது, tu n'es pas heureux : பேயன்வாழை bananier de qualité inférieure mais dont le fruit est médicinal, son fruit; — க்கட்டை grosse racine bulbeuse —, tronc du bananier; — க்கன்று, — க்குட்டி rejeton de —, jeune bananier qui sort à côté du tronc primitif; — க்காய் banane encore verte, tumeur —, bubon à l'aine; — க்குலை grappe entière de bananier; — ச்சீப்பு partie de cette grappe, régime —, rang de bananes (disposées en peigne); — த்தண்டு spadix intérieur —, tige de bananier; — ப்பட்டை écorce de bananier; — ப்பழுத்தி la plante சாணாக்கி; — ப்பழம் banane, fruit mûr du bananier; — ப்பூ fleur de bananier; — மட்டம், V. வாழைக்கன்று.

வாழ்க, inf. ou opt. de வாழுகிறது.

வாழ்கிறது, V. வாழுகிறது.

வாழ்க்கை, n. v du même ville, — en pays cultivé, bonheur, délice, état de prospérité, — du mariage, vie conjugale, vie, action de vivre, femme, — mariée, épouse, mère de famille; — த்துணை compagne de la vie, épouse; — ப்படுகிறது être mariée; — ப்பட்டபெண் femme —, jeune mariée; — ப்பட்டுப்போகிறது être mariée, s'en aller après avoir été mariée.

வாழ்தல், n. v. de வாழ்கிறது, vie, — heureuse, — conjugale, délice, prospérité, bonheur : உயிர் — vie, temps de la vie, manière de vivre.

வாழ்த்தல், opt. et n. v. de வாழ்த்துகிறது.

வாழ்த்து, 1° félicitation, compliment, louange, salutation, salut, bénédiction, souhait de bonheur, bons souhaits, parole amicale ou de civilité, espèce d'அலங்காரம் ou de beauté poétique. 2° imp. et part. de வாழ்த்துகிறது : சோபன — bons souhaits —, félicitation, (de mariage...); மங்கள— poème de félicitation, compliments de salutation, bons souhaits; — விலக்கு rejet de compliments..., figure qui consiste à rejeter en louant ou à déprimer après avoir loué.

வாழ்த்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து. த்த, v. a வாழ்த்துதல், n. v. louer. féliciter, complimenter, souhaiter du bien, bénir, chanter des compliments, — d'heureux souhaits; கட்டிக்கொண்டு — féliciter ou souhaiter du bien en embrassant; வா

த்தைக்கொடுக்கிறது donner (un présent...) avec des félicitations ou d'heureux souhaits.

வாழ்த்துரை, (வாழ்த்து, உரை), félicitation, compliment, bons souhaits.

வாழ்த்தொலி, (id. ஒலி), son —, bruit des félicitations.

வாழ்நன், (வாழுகிறது), homme qui vit heureux.

வாழ்நாள், (id), temps de la vie, — du bonheur.

வாழ்வாடிச்சி, வாழ்வாட்டி, (வாழ்வு, ஆடிச்சி), P. ஆட்டி, femme mariée, — qui vit avec son mari.

வாழ்வாளன், (id. ஆளன்), homme heureux.

வாழ்விக்கிறது, v. caus. de வாழுகிறது, faire prospérer, rendre heureux, faire vivre une femme en paix avec son mari.

வாழுவிக்கை, வாழ்வித்தல், n. v. du préc. action de faire prospérer..., prospérité, bonheur (procuré par une cause extérieure.)

வாழ்வு, n. v. வாழுகிறது, prospérité, bonheur, santé, vie conjugale, usage, coutume: வாழ்விழக்கிறது, perdre son bonheur, — son mari ou sa femme, devenir veuve; வாழ்விழந்தவள், femme —, veuve; — ப்பெருக்கம், — மெத்த accroissement de —, grande —, beaucoup de prospérité, grandes richesses; வாழ்விலுந்தாழ்விலும் dans la prospérité et l'adversité; பதினாறும்பெற்றுப்பெருவாழ்வுவாழக்கடவாய் puisses-tu avoir 16 enfants, i. e. bon nombre d'enfants.., et jouir d'une longue prospérité (souhait à une nouvelle mariée).

வாழ்வுறல், (வாழ்வு, உறல்), possession du —, bonheur.

வாழ்வோன், n. app. de வாழ்கிறது homme heureux

*வாளம், vala entourer), la montagne dite சக்கரவாளகிரி, qu'on suppose entourer le monde, l'oiseau சக்கரவாளப்புள், courbure, épée.

வாளரம், (வாள், அரம்), lime à scie, — à 2 côtés tranchans, pour aiguiser les scies).

வாளவரை, (id அவரை), haricot à forme de sabre, dolichos cultratus.

வாளறுக்கிறது, (id. அறுக்கிறது), scier; வாளறுக்கிறவன் scieur de long.

வாளா, 1° tranquille, en repos, inutilité, V. சும்மா. 2° P. வாழா.

வாளாண்மை, (வாள்), combat à l'épée, bravoure dans ce combat.

வாளாது, 1° (வாளா), chose inutile, vaine. 2° espèce de gér. nég.. sans dire, — parler.

வாளாமை, (வாளா), surdité, silence, taciturnité, inutilité.

வாளி, flèche, ornement d'or que les femmes portent au haut de l'oreille, course circulaire.

• வாளிச்சிமேனி, rubis.

வாளீரல், (வாள்), la rate.

வாளுழவர், (id.), guerriers, gens habiles à manier l'épée.

வாளுறை, (id.), fourreau d'épée.

வாளேந்தி, (id.), celle qui est armée d'une épée, i. e. Dourgâ.

வாளை, — மீன், espèce de poisson, trichiurus lepturus: ஆற்று — le poisson silurus bimaculatus: — கடியன் serpent de mer venimeux qui entre dans l'embouchure des rivières et dont la morsure est mortelle.

வாள், épée, sabre, scie, faucille, lumière: வளைந்த — cimeterre. sabre; — கைக்கொண்டாள் celle qui a un sabre à la main, i. e. Dourgâ; — மீன் la scie ou l'espadon, espèce de poisson; — அறுக்கிறது ou வாளாலறுக்கிறது scier.

வாறது, வாறேன், P. வருகிறது, வருகிறேன், venir, je viens.

வாறுள், nom d'une corde de navire.

வாறு, force, réussite, succès

*வாற்கம், வாற்கலம், (vâlka, — la), écorce d'arbre, habit de pénitent fait d'écorce d'arbre, habit de pénitent fait d'écorce d'arbre.

வாற்கிண்ணம், (வால்), cuillère à pot, — à manche, grande cuillère.

வாற்கோதும்பை, வாற்கோதுமை, (id.), orge, froment barbu.

*வற்சகம், வாற்சலம், (வற்சகம், வற்சலம்), troupeau de veaux, — de vaches.

*வாற்சல்லியம், vâtsalya), amour, tendresse, affection, passion.

*வாற்சி, (vâtsi), bâtarde —, fille née d'un brame et d'une choutresse: — புத்திரன் le fils d'une telle fille barbier.

*வாற்சியாயனன், (vâtsyâyana), le prétendu Mouni Vârtsyâyanen fils de வாற்சியன் et auteur d'un ouvrage érotique et impudique intitulé காமநூல்

*வாற்சேயபுத்திரன், P. வாற்சிபுத்திரன், barbier.

வாற்தை, P. வார்த்தை, parole...

வானகம், (வான், அகம்) l'air, le ciel, le monde fabuleux des dieux, l'arbre மஞ்சாடி: வானகபுழுகைச்சி scarabée noir.

வானகூநத்திரம், வானட்டாத்திரம், 1° வால், நக்ஷத்திரம்), étoile à queue, comète. 2° (வான், id.), étoile du ciel.

வானதி, (*வான் நதி*) le fleuve —, *i. e.* le Gange céleste des fables indoues.

**வானஸ்பத்தியம்*, *வானபத்தி*, *வானபத்தியம்*, (*வனஸ்பதி*, *வனபதி*), arbre qui porte des fruits sans fleurs apparentes, l'arbre *பலாசு*.

வானம், 1° ciel, firmament, air, atmosphère, pluie, nuage. 1° * (vâna), dessèchement, fruit sec, chose desséchée, être en vie, niche, trou ou enfoncement dans un mur, vague, rides de l'eau (causées par le vent), natte de paille, allée, action d'aller, odeur, parfum. 3° * (*வனம்*), multitude de forêts, solitude dans les forêts. 4° fondement, partie d'une tour : *வானஞ்சுருங்கிற் றானஞ்சுருங்கும்* si le ciel se resserre, (s'il ne pleut pas, la libéralité aussi se resserrer, *i. e.* diminuera ; — *பாடி* l'alouette, le chantre du firmament ; — *பாடிநண்டு* espèce de crabe ; — *பார்த்தகதிர்* épi qui regarde le ciel, — qui dresse la tête en haut ; — *பார்த்தபிறவி* naissance de ce qui regarde le ciel, *i. e.* les arbres qui se dressent en haut ; *வானக்கல்* la pierre dite *காக்கைக்கல்* ; — *சாஸ்திரம்* astronomie, science du cours des astres ; — *சோதி* les astres —, les splendeurs du firmament ; — *பதம்* horizon ; — *ப்பிரத்தம*, — *பலஸ்தம்* l'état d'anachorète, d'ermite (vivant dans les déserts, c'est le 3° des 4 états de vie dits *ஆச்சிரமம்*), les arbres *பலாசு* butea frondosa et *இலுப்பை* bassia latifolia ; — *ப்பிரஸ்தன்*, — *ப்பிரத்தன்*, (*பிர*, *ஸ்தன்*, *qui se tient*), anachorète, ermite, — qui vit dans les forêts ; — *ப்பிரஸ்தி*, — *ப்பிரத்தி*, *fém. du préc.* 1° femme qui fait pénitence dans les forêts. 2° *P.* *வானஸ்பத்தியம்* arbre qui donne des fruits sans fleurir ; — *பிரியை* l'ami des forêts, *i. e.* l'arbre ; — *மிருகம்* os de musc ; — *வரம்பன்*, (*வரம்பு*), celui dont les frontières s'élèvent aux nues, le roi *சேரன்* ; — *வாசி* habitant du ciel, ange, bienheureux ; — *வில்* l'arc-en-ciel ; *வானத்துமீன்* étoile du firmament, Vénus ; *வானத்தில்நீர்த்தாரையிட்டிருக்கிறது* des trombes d'eau ou des ondées de pluies pendre du ciel, — être prêtes à tomber.

**வானரம்*, (*வானம்*, ra *qui aime*, ou vâ *comme*, *நரன் homme*, ou *வால்*, *நரன்*), homme à queue, singe, silvain, homme des bois : *வானரகதி* pas de singe, une des 5 allures des chevaux, *V. au mot கதி* ; — *க்கொடியோன்* celui qui a l'emblème du singe Anouman sur son drapeau, *i. e.* Aroutchounen ; — *ப்பிரியம்* ce qu'aime le singe, *i. e* l'arbre mimusops kauki ; — *சேபம்* l'arbre *பழமுண்ணிப்பாலை*.

**வானராகரம்*, (*வானரம்*, *ஆகரம்*), la demeure des singes, l'arbre.

**வானரேந்திரன்*, (*id.* *இந்திரன்*), le roi des singes, *i. e.* Anouman ou Sougriva (*சுக்கிரீவன்*).

**வானலம்*, (vânala), basilic noir.

வானவர், (*வானம்*), les habitants des cieux, les immortels, les dieux prétendus ; — *உலகுயுள்* la résidence des immortels, le ciel, le prétendu monde des dieux, un temple ; — *முதுவன்* le plus vieux des dieux indous, *i. e.* Brama, épithète du roi. *சேரன்*.

வானவன், (*வானம்*), habitant du ciel, Brama, le roi *சேரன்*.

வானுசி, la plante *கார்ப்போகரிசி*.

வானுவாரி, (*வானம்*, *வாரி*), terre qui n'a que l'eau du ciel.

வானி, tente, armée, dais ou pavillon, couverture pour se déguiser, bannière, — distinctive, la plante *அசமதாகம்*.

**வானியம்*, *வானியை*, (vânyâ), forêt, multitude de bosquets ou de buissons.

வானிற்செநப்பத்தி, (*வான்*, *abl.* *செநப்பம்*), la mère-perle (les Indous supposent qu'il se forme des perles dans les nuages).

* *வானீரம்*, (vânira), le rotin *நீர்வஞ்சி* calamus rotang.

வானுலகம், (*வான்*), le monde céleste, le ciel, le prétendu monde des dieux indous.

வானேறு, (*id.*), coup de tonnerre, foudre.

வானோர், (*id.*), les habitants des cieux, les anges, les bienheureux, les immortels, les dieux prétendus : — *கணம்* *கூ* les 9 chœurs des anges, autrement nommés *நவவிலாச்சபை*, *voyez leurs noms au mot நவவானோர்க்கணம்*. Voici leur hiérarchie sacrée, les particularités qui les distinguent, telles que les donne le Rév. *P* Beschi d'après la Sainte Écriture et les SS. Pères : *பத்திச்சுவாலகர்*, *கடவுளைக்குறித்தபத்தியினாலே சுவாலிக்கிறவர்* les Séraphins sont les anges embrasés d'un pieux amour pour Dieu : *ஞானத்திகர்*, *கடவுளைக்குறித்த ஞானத்திலதிக்கம் பெற்றவர்* les Chérubins sont ceux qui sont doués d'une connaissance plus grande de la divinité : *பத்திராசனர்*, *கடவுளெழுந்தருளியிருக்குந் தேவசிங்காசனத்தைப் புகழ்ந்திருப்பவர்* les Trônes sont ceux qui entourent le trône divin du Seigneur et le louent. Ces 3 chœurs tiennent le 1er rang dans la sainte hiérarchie, *நாதகிருத்தியர்*, *நாதருடையகிருத்தியத்தைத் தயவாருளாய்ப்புரிபவர்* les Dominations sont ceux qui par la grâce de Dieu exercent

son domaine et exécutent ses volontés; சத்துவகர், கடவுளருளாற்பற்பல வற்புதங்களைச் செய்யுஞ் சத்துவம் பெற்றவர் les Puissances sont ceux qui, par la grâce de Dieu, ont le pouvoir d'opérer diverses merveilles: பலவந்தர், கடவுட்டிருவுளப்படி யெய்துங்கருமங்கட்கு வருமிடையூற்றைய வாருளாற்றடுக்கும் பலாத்காரம் பெற்றவர் les Vertus sont ceux qui, par la grâce de Dieu, ont la force d'éloigner les obstacles qui s'opposent aux desseins du Seigneur. Ces 3 chœurs tiennent le second rang dans la sainte hiérarchie, பிராதமிகர், கடவுட்டிருவுளப்படியே யிராச்சிய சம்பந்தமான சாதாரண நன்மைகளை நடத்துந்தலைமைபெற்றவர் les Principautés sont ceux qui ont reçu l'autorité pour opérer et diriger le bien général des royaumes de la terre selon la volonté du Seigneur; அதிதூதர், அதிகப்பிரதானவிசேடங்களை யுலகத்திலறிவிக்கத் தானுபதியாக வருபவர்கள் les Archanges sont ceux qui sont envoyés en embassade pour les affaires principales; தூதர், மனிதர்பிறந்த கணமுதலாகத்தனித்தனியே யவரவரைப்பாதுகாத்து நன்னெறியினடத்தி மற்றும்பிரதான விசேடங்கட்கனுப்பப்படுபவர் les Anges sont ceux qui sont envoyés pour protéger chaque homme en particulier dès le moment de sa naissance, pour le conduire dans le bon chemin pour d'autres affaires importantes. Ces 3 chœurs tiennent le 3me rang dans la sainte hiérarchie, que les uns appellent அரசியப்பிரபுத்துவம் et d'autres அதிச்சுபாபதவி: —கோமான் le prétendu roi des dieux, *i. e.* Indiren; —மாற்றவர் ennemis des dieux indous, *i. e.* les அசுரர் ou démons et les இராக்கதர் ou géans; — முதுவன், *V.* வானவர்முதுவன்; —வரம்-சு les 4 dons ou avantages des habitants des cieux, *i. e.* des anges ou des saints ressuscités, *i. e.* இலகு légèreté ou exemption de poids; சூக்குமம் subtilité, spiritualité; அக்ஷயம் incorruptibilité ou immortalité, பிரகாசம் splendeur ou gloire.

வான், 1° (வானம்), air, atmosphère, firmament, ciel, pluie, nuage, grand, grandeur, majesté, ambroisie, tempête. 2° particule du futur qui se joint au radical et signifie pour. *Ex.* கொல்வான் கொடித்தானைகொண்டெழுந்தான் pour tuer il se leva avec son armee sous les drapeaux. 3° terminaison sanscrite de bien des noms, appellatifs masculins dont le féminin est வதி comme புண்ணியவான், புண்ணியவதி, vertueux, vertueuse. 4° *P.* வால் devant ம்; — கோழி dindon, *litt.* grosse poule; — பயிர் semis, culture d'arbres, pépinière, objets de culture ou productions (à l'exception des grains; — பிரயோசனம் produit —, fruits des arbres; — மிளகு espèce de poivre.

வான்மிகம், 1° arc-en ciel. 2°* (vâlmika), tertre des fourmis blanches ou termites.

*வான்மீகி, வான்மீகன், (vâlmiki, — ka), Vâlmiki auteur du râmâzana.

வான்மீன், 1° வான், மீன்), étoile du firmament, groupe d'étoiles, constellation. 2° (வால், *id.*), étoile à queue, comète.

வி

வி, 1° lettre syllabique composée de வ் et இ. vi bref. 2°* (vi, oiseau, œil, ciel, atmosphère, air, vent, côté, — du vent. 3° particule sanscrite préfixe d'un grand nomdre de mots et signifiant: séparation, privation, répugnance, différence, opposition, cause, certitude, totalité, connaissance, augmentation, plus.

***விககம்**, (vihaga), oiseau, nuage, flèche, planète, le soleil, la lune.

*விகங்கமம், (vihangama), oiseau.

*விகங்கமை, விகங்கிகை, (vihangama,— gikâ), bâton pour porter des fardeaux aux 2 bouts.

*விகங்கம், (vihanga), flèche, oiseau, cygne, nuage, soleil, lune: விகங்கராசன் le roi des oiseaux, *i. e.* Garouden.

***விகசம்**, 1° (vikatcha), le serpent கேது ou le nœud descendant, floraison, fleur, — épanouie, chose fleurie, calvitie. 2° (vighasa), restes de la nourriture offerte aux dieux, aux mânes, à un gourou ou à un hôte respectable, nourriture (en général).

*விகசனம், (vihasana), sourire.

*விகசன், (vikasa), la lune.

*விகசாசன், விகசாசி, விகசாதன், (விகசம், asa, ada, *manger*), celui qui mange les restes de la nourriture offerte aux dieux, aux mânes, aux gourous.

விகசிக்கிறது, சித்தேன், சிப்பேன், சி, சிக்க, *n. v.* விகசித்தல், *n. v.* (விகசிதம்), s'épanouir, fleurir, s'ouvrir.

*விகசிதம், 1° (vihasita, sourire, 2° (vikasita), floraison, fleur, — épanouie. 3° espèce de phthisie.

*விகஸ்வரம், (vikasvara), étendue, expansion.

*விகடம், (vikata), diversité, empêchement, changement, fraude, grandeur, largeur, beauté, chose belle, amusement, importunité, vexation, folie, frénésie: அகட—பண்ணுகிறது tromper, frustrer, chicaner, filouter, badiner, ou—பண்ணுகிறது empêcher, mettre obstacle; விகடகவி vers badins, celui qui écrit de tels vers, plaisant; — கவிபாடுகிறது chanter —, composer des vers badins, des satires, des pasquinades;—க்காரன் farceur, plaisant, intrigant, chicaneur, trompeur; — சக்கரன் le Poulléyar de காஞ்சிபுரம்;— த்தலை large —, grosse tête, i. e. tête d'éléphant;—புத்தி esprit rusé, subtil, trompeur; விகடம் plaisanterie.

*விகடி, (விகடம், 1), personne rusée, trompeuse.

விகடிகை, (வி, கடிகை), minute indienne (égale à 24 secondes européennes).

*விகட்டனம், (vighattana), frapper, délier, frictionner, frotter.

*விகணனம், (வி), paiement d'une dette, calcul, considération, méditation.

*விகணிதம், (id.), jugement, décision, V. விகணனம்.

*விகண்டிதம், (id.), séparation, division, changement, réfutation.

விகண்டிக்கிறது, டித்தேன், டிப்பேன், டி, டிக்க, v. a. (வி), changer, séparer, diviser.

விகண்டித்தல், விகண்டிப்பு, n. v. du préc. V. விகண்டிதம்.

விகண்டை, réfutation, mauvaise opinion, haine, animosité, V. விதண்டை.

*விகதம், 1° (vigata), départ, disparition, séparation, liberté, délivrance, obscurité, paiement, d'une dette. 2° (vihata), opposition, mort: விகதகன்மஷன் homme pur de tout péché; — க்ஷயம் fièvre guérie; — ராகம் délivrance des passions.

*விகதனம், (vikatthana), vanterie, louange.

*விகதி, (vihati), ami, compagnon, meurtre, frapper.

*விகத்தனம், 1° (vikatthana), louange, — ironique, ironie. 2° P. விகட்டனம்.

*விகத்தன், P. விகர்த்தனன்.

*விகத்தை, (vikatthâ), louange, — ironique, vanterie.

*விகமம், (vigama), séparation, division.

*விகமனம், (வி), mauvaise vie, — conduite

*விகம், (vika), lait de vache féconde...

*விகம்பம், விகம்பிதம், (வி), tremblement, instabilité.

*விகரம், 1° (vihara), séparation, désunion, disproportion, absence. 2° (vikara), maladie. 3° (vigara), montagne.

*விகரன், (vigara), abstème, qui vit de vent, homme nu.

விகரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, v. n. (விகரம்), se séparer, se désunir, changer.

*விகர்ணன், (வி), sourd, homme sans oreilles.

*விகர்த்தனன், (vihartitana), fils qui a usurpé l'autorité ou le royaume de son père, le soleil (à qui Visvakarma, i. e. விசுவகன்மா coupa quelques rayons).

*விகர்மம், (id.), diverses affaires, action illégale, fraude: விகர்மக்கிரியை action illégale, immorale.

*விகர்ம்மஸ்தம், விகர்ம்மதம், et corr. விகர்ப்பத்தம், (வி, கருமம், ஸ்தன்), chose mauvaise, inconvenante.

*விகர்ம்மிகன், (வி, கருமம், ika), clerc, intendant, — des foires et marchés, homme occupé de diverses choses.

*விகலம், (vikala), manque, défaut, imperfection, confusion, trouble, seconde de degré: விகலபாணிகன், (பாணி), manchot, qui a une main desséchée.

*விகலாங்கம், (விகலம், அங்கம்), défaut d'un membre estropié.

*விகலிதம், (vigalita), chose tombée, répandue, déliée, dénouée, relâchée, en désordre, dissipée, écoulée, finie, effusion: விகலிதகேசம் cheveux en désordre, échevelés.

*விகலி, (vikali), femme dont les règles ont cessé.

*விகலீகரணம், — கிருதம், — பூதம், (விகலம், 1 augment), défaut, confusion, action d'estropier.

*விகலை, (வி), minute, — indienne (égale à 24 secondes européennes), heure indienne de 24 minutes, seconde de degré, instant, V. விகலி.

*விகலேந்திரியம், (விகலம், இந்திரியம்), manque d'un sens.

*விகற்பம், (vikalpa), erreur, méprise, faute, ignorance, doute, indécision, alternative, antithèse, différend, divergence, différence, diversité, espèce; — பண்ணுகிறது faire une différence; விகற்பக்காட்சி connaissance —, vue de la différence des choses; விகற்பத்தின் முடித்தல் finir irrégulièrement, par des inversions, — par des preuves positives et négatives ou par un énoncé spécial de diverses divergences pour éclaircir le sujet, c'est un des 32 யுத்தி; விகற்பத்துக்குச் செய்கிறது faire —,

agir pour exciter des dissensions et de la haine; கூத்தின்விகற்பம் différence —, variété —, espèce de danse.

விகற்பிக்கிறது, பித்தேன், பிப்பேன், பி, பிக்க, v. a. (விகற்பம்), விகற்பித்தல், n. v. changer, séparer, diversifier, varier, causer ou mettre de la difference, de la diversité.

விகற்பு, P. விகற்பம்.

*விகனம், (வி), légèreté, manque de poids.

*விகனனம், (vihanana), opposition, empêchement, injure, mal, meurtre, arc pour nettoyer le coton, instrument qui sert pour cela à le baratter.

*விகன், (vikha), homme sans nez.

*விகன்மிகன், P. விகர்ம்மிகன், intendant, chargé d'affaire.

*விகன்னான், P. விகர்ணன்.

*விகாகம், (vigâha), s'enfoncer, plonger, se baigner.

*விகாசதம், P. விகாசம், விகாசிதம், 1o (vikâsa ita), air, atmosphère, pompe, ostentation, isolement, solitude, plaisir, joie, floraison épanouie. 2° (vihâsa), sourire.

*விகாசனை, விகாசத்துவம், (விகாசம், ta), apparence, ou

*விகாசனம், (விகாசம், na), solitude, isolement, extension, expansion, manifestation, apparition.

*விகாசை, (vikhâsá), la langue.

*விகாடம், (vigâdha), immersion, plonger, se baigner.

*விகாதம், vighâta), empêchement, obstacle, prohibition, opposition, contrariété, destruction, corruption: விகாதக்காரன் tracassier, homme accoutumé à susciter des différends, des obstacles; விகாதம்பண்ணுகிறது, V. விகாதிக்கிறது: விகாதசித்தி éloignement des obstacles.

*விகாதி, 1o (விகாதம்), opposant. 2o imp du suiv.

*விகாதிக்கிறது, இத்தேன், இப்பேன், இ, இக்க, v. a. (விகாதம்), empêcher, mettre obstacle, s'opposer, contrarier.

*விகாபிதம், P. விகாபிதம், விகாயதம், (vihâpita, — yata), don, donation, présent.

*விகாயசம், (vihâyasa), ciel, atmosphère, oiseau.

விகாய், l'arbre salvadora persica.

*விகாரம், 1° (vikâra), changement, — de forme ou de nature, altération, différence, déviation de l'état naturel, irrégularité, maladie, inquiétude, souci, tourment, — de l'amour, — que cause la luxure, délire d'un malade, passion, émotion. 2o (vihâra), promenade, — d'amusement, errer —, rôder —, courir ça et là, passe-temps, jeu, amusement, épaule, beauté —, amour propre: — பிறக்கிறது, — காணுகிறது, — எழும்புகிறது le délire —, la passion venir, — se manifester, — s'élever; விகாரக்சன்னி épilepsie, convulsions; — புணர்ச்சி union irrégulière des mots, lorsqu'on ajoute une lettre, ou que la lettre finale du premier mot ou l'initiale du second ou toutes les deux se changent ou se perdent; — உவமை comparaison irrégulière. Ex. முத்துக்கூரத்தன்ன முறுவல் dent pointue comme une perle pour: jolie comme une perle; விகாரம்-ஆறு les 6 passions qui altèrent le caractère, ce sont les 6 premières de l'அஷ்டவிகாரம்.

விகாரி, (விகாரம், i), m. f personne lascive, qui change, inquiète, différente; விகாரியாய்த்திரிகிறது rôder —, être tourmenté par une passion lascive; — வருஷம் la 33me année du cycle de 60 ans, correspondant à 1839 et 1899.

விகாரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, v. n. (விகாரம்), changer, varier, devenir —, être lascif, voluptueux, se passionner.

*விகாரிதம், (vikârita), chose changée, altérée

*விகாலகம், விகாலை, (vikâla, ka), crépuscule, soir.

*விகாலிகை, (vikâlikâ), espèce de clepsydre ou horloge d'eau, vase de cuivre perforé qui mis dans une casserole remplie d'eau, se remplit dans un certain temps.

*விகானம், (vigâna), mauvais bruit, médisance, mépris, affront, reproche.

*விகிர்தன், P. விகுர்தன்.

*விகிதம், 1o (vihita), proportion, raison, comparaison, — d'une chose à une autre, propriété, ordre, classification, intimité, accord, agrément. 2° P. விகிர்தம், chose inconvenable, impropre: — ஆயிருக்கிறது être propre, convenable; விகிதசங்கலிதம் progression géométrique.

*விகிதி, P. விகிதி.

*விகிரணம், (vikirana), disperser, dissiper, se disperser, s'étendre.

*விகிரம், (vikira, oiseau (en général), fragment, — trombé, chose dispersée, arrosement, puits.

*விகிருட்டம், விகிருஷ்டம், (vikrouchta), chose arrachée, tirée.

*விகிருதம், vihrouta), honte d'une femme à déclarer son amour à son mari ou à son amant, V. விகிர்தம்.

*விகிருதி, 1° (vikrouti), crainte, appréhension, inquiétude, maladie, peine, tourment, changement, altération, liqueur spiritueuse. 2° (vihrouti), passe-temps, expension. 3° P. விகுதி, terminaison des noms et des verbes. 4° objet né dans ou parmi les pierres, — tiré du caillou.

*விகிர்தம், (vikrouta), altération, diversité, changement, mensonge, maladie, manque, imperfection, défaut d'un membre, membre estropié, dégoût, aversion, V. விதிமுறை: விகிர்தவதனம் visage de travers.

*விகிர்தாகாரம், விகிர்தாகிருதி, (விகிர்தம், ஆகாரம், ஆகிருதி), forme altérée.

*விகிர்தாங்கம், (id. அங்கம்), membre estropié, de travers.

*விகிர்தி, 1° P. விகிருதி, changement, altération. 2° P. விகுதி, terminaison des noms et verbes; — வருஷம் la 24me année du cycle indien, correspondant à 1890 et 1950.

*விகிதம், (vigita), contradiction, V. இவ்வாமை.

*விகிதி, (vigîti), mépris, reproche, opposition, condradiction, chanter, — de diverses manières, en divers styles.

*விகிரியம், விகிர்ணம் (vikirya, vikirna), disperser, répandre.

விகு, 1° P. பிகு, arrogance, sévérité austérité. 2°* (vikhou), homme sans nez.

*விகுசிரன், (vikousra), la lune ou Sandiren.

*விகுணம், (வி), manque de qualités, mauvais caractère.

*விகுணி, (id.), personne —, être de mauvais caractère, caillou, liqueur fermentée.

*விகுதி, P. விகிருதி, changement, terminaison des noms et des verbes. (opposée au radical dit பகுதி), terme technique de la philosophie சாங்கியம், i. e. effet général, ne produisant pas d'autre effet et ainsi distinct du பிரகிருதி, illusion de la nature

விகுரம், 1° la plante வெள்ளெருக்கு. 2 (vikhoura), démon, lutin, géant.

விகுருதி, — வருஷம், V. விகிர்திவருஷம்.

*விகுணனம், (vikoûnana), regard de côté ou de travers. œillade, coup d'œil.

*விகூணிகை, (vikoûnikâ), le nez.

*விகேசம், (வி), calvitie, chose cachée, V. கூடம்.

*விகேசி, (vikêsi), femme sans cheveux, petite tresse de cheveux.

*விகேசிகை, (vikêsikâ,) plumasseau, toile enduite de beurre, ou autre matière et appliquée à une plaie.

*விகேடகன், (விகேடம், ka), celui qui cause de la peine, qui fait du mal.

*விகேடம், (vihêla), mal, injure.

*விகேடனம், (vihêtana), broiement, frottement, friction, chagrin, affliction, tourment, blesser, tuer.

*விகை, 1° (vihâ), ciel, paradis. 2° (vikha), femme sans nez.

*விகோஷணம், (vighôchana), proclamation, publicité.

*விகோடம், விகோஷம், (வி), chose découverte, abandonnée, dureté.

*விகௌதுகம், (vikaoûtouka), indifférence, manque de curiosité, chose ancienne, qui n'excite plus la curiosité.

*விக்கம், (vikka), jeune éléphant.

விக்கல், opt. et n. v. de விக்குகிறது, hoquet, espèce de maladie: — எடுக்கிறது attraper —, avoir le hoquet.

*விக்கியாதம், விக்கியாதி, (வி), renommée, célébrité, publicité.

*விக்கியாதன், (id.), homme célèbre, très connu

*விக்கியாபனம், (id.), manifestation communication, expsoition, mémorial.

*விக்கியானம், (id.), science, connaissance, — profane, sagesse du siècle, sens différent: விக்கியானமயம் ce qui a rapport à la science, à l'étude.

*விக்கியானி, (விக்கியானம்), personne sage, savante.

*விக்கிரகம், (vigraha), corps, forme, figure, (d'où), idole, simulacre, (et quelquefois), statue, image, part, portion, expansion, combat, bataille, pierre de granit, terminaison des mots, V. விகுதி: விக்கிரகபூசகன் idolâtre: — ஆராதனை, ou

*விக்கிரகாராதனை, (விக்கிரகம், ஆராதனை), idolâtrie, culte —, adoration des idoles: — க்காரன் idolâtre, qui adore les idoles et les prend pour des dieux.

*விக்கிரகாவரம், (id. அவரம்), le dos.

*விக்கிரமம், (vikrama), bravoure, héroisme, grande —, force, chose extraordinaire, — irrégulière, marche. abus de la victoire: விக்கிரமமானம் marche; — வருஷம் ou விக்கிரம la 14me année du cycle de 60 ans, qui correspond à 1820 et 1880; — சேனன், — சிங்கன் ou

*விக்கிரமன், விக்கிரமாதித்தன், விக்கிரமாதித்தியன், விக்கிரமார்க்கன், (விக்கிரமம், ஆதித்தன், ஆதித்தியன், அர்க்கம் soleil), Vikramâditya, célèbre roi d'Oudgein ou உச்சயினி, fondateur d'un ère encore usitée sur la côte malabare et qui commence 56 ans avant la nôtre. Il fit de grandes conquêtes, mais fut vaincu par சாலிவாக

ளன். Le même nom a été porté par plusieurs autres princes.

*விக்கிரமார்ச்சிதம், (*id*. அர்ச்சிதம்), victoire, conquête.

*விக்கிரமி, (*id* i), héros. brave, lion.

*விக்கிரயணம், (விக்கிரயம், na), vente.

*விக்கிரயம், (vikraya), vente, trafic : அன்ன — vente de nourriture ; வீட்டை — பண்ணுகிறது, விக்கிரயப்படுத்துகிறது vendre une maison; — ச்சீட்டு billet de vente; — ச்சாட்டம் conditions —, acte de la vente.

*விக்கிரன், விக்கிரு, (vikhra, vikhrou), homme sans nez.

*விக்கிரயி, விக்கிரயிகன், (விக்கிரயம்,i, ika), vendeur, marchand.

*விக்கிராந்தம், (vikrântr). valeur, bravoure.

*விக்கிராந்தன், (*id*.), héros, guerrier, lion.

*விக்கிராந்தி, (*id*. i), gallop, une des allures du cheval, valeur, héroisme, prouesse, force, conduite brave, marche victorieuse.

*விக்கிராந்தா, (vikrântâ), héros, vainqueur.

*விக்கிராயகன், விக்கிரேதா, (vikrâyaka, vikrêta), vendeur.

*விக்கிரேயம், (vikrêya), chose à vendre.

*விக்கிரோசனம், (vikrôsana), mépris, injure.

விக்கில், *P*. விக்கல், hoquet.

*விக்கினம், (vighna), empêchement, obstacle, embarras, mal, tort : விக்கினகரம் empêchement ; — க்காரன் qui cause des obstacles, des embarras ; — காரி, 1o (kâri), qui met obstacle, 2o (hâri), qui ôte les obstacles, *V*. விக்கினேசுரன் : — சித்தி levée des obstacles ; — நாசகன், — நாசனன், — நாசன், — விநாசனன், — விநாயகன், *V*. விக்கினரி.

*விக்கினுபனம், *P*. விஞ்ஞாபனம்.

*விக்கினரி, விக்கினேசன், விக்கினேசுரன், விக்கினேச்சுவரன், (விக்கினம், அரி, ஈசன், ஈசுரன்...), celui qui est censé ôter les obstacles ou finir les maux, *i. e*. Poulléyar.

விக்குகிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v. n* விக்குதல், *n. v*. avoir le hoquet: எனக்குச்சோறுவிக்குது le riz resté dans la gorge me cause le hoquet, me fait tousser.

விக்குள், *P*. விக்கல், hoquet.

*விக்ஷணம், (வி), pour un —, moment.

*விக்ஷாவம், (vikchâva), toux.

*விக்ஷேபணம், (விக்ஷேபம், na), dispersion, envoi, rejet, lancer.

*விக்ஷேபம், விக்கேபம், (vikchêpa), rejet, réfutation d'un argument, en prouver la fausseté, digression, après avoir commencé à dire une chose se laisser aller à une autre pensée, lancer, envoyer, cracher, vomir, confusion, trouble, crainte, espèce de danse, latitude, —céleste ou distance d'un astre à l'écliptique, ligne de cette latitude: விக்ஷேபசத்தி une des énergies connues sans le nom de சத்தி ; — த்துருவம் la plus grande inclinaison de l'orbite d'une planète avec l'écliptique, elle est égale à la plus grande latitude; —பாகை degaé de latitude.

*விங்கம், (vinkha), corne du pied du cheval.

விங்களம், tergiversation, subterfuge, différence, diversité, désaccord: விங்களமாய் diversement; — பண்ணுகிறது, *V*. விங்களிப்புபண்ணுகிறது.

விங்களிக்கிறது, ளித்தேன், ளிப்பேன், ளி, ளிக்க, *v. n*. (விங்களம்), tergiverser, biaiser, user de subterfuges, devenir —, être divers, différent, varier, se désunir.

விங்களித்தல், விங்களிப்பு, *n. v. du préc*. tergiversation, diversité, désaccord: விங்களிப்புபண்ணுகிறது diversifier, faire —, mettre de la différence, traiter un ami ou un parent en étranger.

*விசக்ஷணம், (vitchakchana), habileté.

*விசங்கடம், (visankata), lion.

*விசசம், (விசம், சம்), nénuphar.

*விசசனம், (visasana), cimeterre, sabre, — recourbé, meurtre, dissection, coupure, *V*. கண்டம்.

*விசதம், (vfsada), blanc, blancheur, pureté, beauté. clarté, transparence, chose claire, apparente, évidente.

விசத்துரு, la plante அடம்பு.

*விசபிலம், (vidjapila), boue.

*விசமம், (வி), inégalité, rancune.

*விசம், (visa), fibres du nénuphar : விசநாபி quantité de nénuphars; — நாசிகை grue dont le bec ressemble à la tige du nénuphar ; — புஷ்பம், — ப்பிரசூனம் nénuphar.

*விசம்பாதம், (visampâda), tromperie, désaccord, contradiction.

*விசம்பாதி, (*id*.), trompeur, disputeur.

*விசயம், 1o (vidjaya), victoire, triomphe, conquête, succès, le char fabuleux des dieux dit விமானம். 2o (vitchaya), recherche, examen. 3o (vasaya), doute, incertitude, refuge, asyle. 4o sucre, la région du soleil, un des 28 livres des Sivénistes: விசய ou விசயவருஷம் la 27me année du cycle de 60 ans, qui correspond à 1893 et 1953; — குஞ்சரம் éléphant royal; — சித்தி

victoire; —ச்சந்தம் espèce de collier ou de feston de 700 perles, ou de 700 rangées, de perles, (ou selon le dictionnaire sanscrit) de 504 rangées de perles; —நகரம் Vidjayanagaram ou Bisnager, sur le Toumbhadra துங்கபத்திரை, capitale d'un royaume de Narsingue ou நரசிங்கன் et qui était suzerain de tout le sud de l'Inde; —நந்தனன் fils de la victoire, nom d'un roi de Hastinapouri; —புரம் Vidjayapour, Vizapour, ou Bedjapour, capitale d'un ancien royaume; —ப்பொறி signe de victoire, ressort d'arc; —மத்தளம் gros tambour de guerre; —லட்சுமி la prétendue déesse de la victore, une des அஷ்டலட்சுமி.

*விசயனம், (vitchayana), recherche, examen.

*விசயன், (விசயம்), le victorieux, (surnom de Arouchounen, தவிசகாத்தன் ou Sâlivâhanen, Visayen portier de Vichnou, Yamen prétendu roi de morts.

*விசயி, (id.), victorieux, triomphant.

*விசயாத்திரம், (விசயம், அரத்தம்), le Kaïlasa ou paradis fabuleux de Siven.

*விசயை, (vidjayâ), la victorieuse, la fameuse Dourgâ, Visayei une de ses servantes, le 3e, 8e et 13e jour lunaire de chaque demi-lunaison, chanvre, le fruit dit கடுக்காய், racine d'iris de Florence, victoire.

*விசரம், 1° (viçara), meurtre. 2° (visara), troupeau, foule, multitude extension. 3° (vidjara), tige.

விசர், folie.

*விசர்க்கம், (visarga), abondon, délaissement, rejet, départ, séparation, allée, délivrance, — finale de nouvelles naissances prétendues, évacuation (d'excréments), lumière, splendeur, course du soleil vers le sud, le visarga ou marque d'aspiration douce qui consiste en 2 points (:) dans lesquels se changent souvent les lettres s et r finales.

*விசர்ச்சனம், visardjana), don, donation, envoi, renvoi, abandon, jeter l'idole dans l'eau censée lustrale à la fin d'une fête.

*விசர்ச்சிதம், (visardjita), chose donnée, abandonnée, renvoyée.

*விசர்ச்சிகை, (id.), espèce de danse.

*விசர்ப்பணம், (visarpana), s'étendre, s'envoler.

*விசர்ப்பம், (visarpa), s'étendre, se répandre, s'envoler, inflammation érysipélateuse

*விசலம், 1° visala), bourgeon, rejeton. 2° (vidjala), sauce mêlée d'eau de riz, cange. 3° (வி, tchala), mobilité, vacillation.

*விசலனம், (vichalana), mobilité, manque de fixité, force, déviation, louange de soi-même, vanterie.

விசலி, la plante கீரை.

விசவல்லி, la plante சிறுசெருளை

விசனை, casserole, plat, ... égale à celle à mesurer la chaux, ... à celle du pétrin.

*விசனம், 1° (வி, சனம்), lieu solitaire, inhabité. 2° (vyasana), chagrin, affliction, peine, douleur, trouble, malheur, infortune, péché, faute, vice, attention, application, intention, désir véhément, vain effort, incompétence, inhabileté, air, vent, individualité. 3° (vyadjana), éventail: விசனக்கரை cimetière.

*விசனனம், (வி), naissance.

விசனுமனம், louange —, hymme de sacrifice.

*விசாகசம், (விசாகம், சம்), orange, — qui mûrit lorsque le soleil est dans la constellation விசாகம்.

*விசாகப்பட்டணம், (விசாகன்), Vizagapatam.

*விசாகம், (visâkha), la 16me constellation lunaire, l'Alpha ou le Kappa de la Balance, une des 5 நிலை ou attitudes des archers, celle où l'on se tient sur un pied, ayant l'autre écarté de la distance d'un empan, fuseau.

*விசாகலம், (விசாகம், la), l'attitude susdite.

*விசாகன், (விசாகம்), Soupramanien, solliciteur, mendiant.

*விசாகை, (visâkhâ), la 16me constellation lunaire.

*விசாதி, 1° (வியாதி), maladie. 2° (வி, சாதி), espèces ou castes différentes, choses non appareillées, non assorties, de castes ou d'espèces differentes: விசாதிபேதம் différence d'espèce, de nature, comme entre un arbre et une pierre.

விசாயம், (visâya), dormir, — et veiller alternativement.

*விசாரகன், (விசாரம், ka), investigateur, juge.

விசாரணம், 1° (visârana), meurtre, tuer. 2° (vitchârana), méditation, examen, délibération, décision, —après mûr examen.

*விசாரணை, (vitchâranâ), système de la philosophie மீமாஞ்சை, investigation, examen, inspection, surintendance, surveillance, soin, charge, administration, paroisse ou district, — sur lequel on a juridiction, — dont on a la charge: —க்காரன் intendant, administrateur, surveillant.

celui qui a le soin ou la charge, —க்குரு curé, prêtre chargé d'une paroisse; —கிய ட்ஸ்தா l'ordinaire; —ப்பங்கு district dont on a le soin: —பண்ணுகிறது examiner, soigner (une affaire...), surveiller.

*விசாரதப்த (visârada), renommée, esprit, confiance, quatrain rimé.

*விசாரதா, (id.), gens distingués, célèbres, savants, qui délibèrent, poètes.

விசாரமம், P. விசிராமம், repos, évacuation.

*விசாரம், 1° (vitchâra), consultation, délibération, investigation, réflexion, examen, soin, dispute, discussion. 2° (visâra) bois, arbre, poisson, glisser, ramper. 3° sollicitude, anxiété, inquiétude, chagrin, souci, trouble, pensée, idée, opinion: —ஆயிருக்கிறது, — ஓடுகிறது, விசாரப்படுகிறது être chagrin, inquiet, pensif, rêveur, réfléchir, délibérer; — க்காரன் homme chagrin, inquiet; — கதை investigation, discussion: —கர்த்தா juge, investigateur; — ஸ்தலம் lieu de consultation..., dispute logique; — த்தகடு cercle de fer; — பூ réunion de savants, — littéraire, ou pour une investigation judiciaire, prétendu siège du jugement de Yamen.

விசாரவகம், renommée.

*விசாரி, 1° (விசாரம், i), juge, examinateur, homme inquiet, troublé. 2° visari), région des vents, poisson, — qui glisse. 3° imp. de.

விசாரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரிக்க, v. a. (விசாரம்), விசாரித்தல், n. v. penser, considérer, soigner, prendre des informations, s'informer, examiner, chercher, pourvoir à, procurer: ஒர்காரியத்தை நன்றாய் — examiner bien une affaire; இடம் — chercher une place; ஒருவனுக்கு உடையுமுண்டியும் — procurer le vêtement et la nourriture à quelqu'un; என்னசெய்தியென்று — s'informer des nouvelles; குற்றவாளியை — examiner le coupable, prendre les informations voulues à son sujet; ஒருவனுடைய நியாயம் — examiner —, soigner la cause de quelqu'un.

*விசாரிதம், (விசாரம், ita), chose examinée, délibérée.

விசாரிப்பு, n. v. de விசாரிக்கிறது, soin, intendance, charge, administration, direction, examen, information, souci, district—, village... dont on a la charge: — க்காரன் intendant, administrateur; —க்கட்டளையிடுகிறது prescrire—, i. e. confier le soin, la charge, l'administration; இந்த நிலமவன் — il a le soin ou l'administration de cette terre.

*விசாலதை, (விசாலம், tâ), largeur, grosseur, éminence, excellence.

*விசாலம், (visâla), largeur, étendue, extension, lieu spacieux, grandeur, éminence, espèce de cerf, — d'oiseau, l'arbre கடம்பு, un des 32 ordres d'architecture: விசாலகுலம் caste distinguée, — nombreuse; —ப்படுத்துகிறது, —பபடுத்திக்கொள்ளுகிறது, —étendre, élargir, rendre spacieux; விசாலத்திலே நடக்கிறது marcher au large.

*விசாலாக்ஷன், விசாலாக்கன், விசாலாட்சன், (விசாலம், அக்ஷம்), homme aux yeux larges, Siven, Garouden.

*விசாலாக்ஷி, விசாலாட்சி, (id.), femme aux larges yeux, Parvadi.

விசாலிக்கிறது, லித்தேன், லிப்பேன், லிக்க, v. n. (id.), விசாலித்தல், n. v. s'étendre, s'élargir.

விசாலிப்பு n. v. du préc. étendue, largeur.

* விசாலை, (visâlâ), la ville d'Oudjein ou உச்சயினி, c'est une des சத்தபுரி ou 7 villes prétendues sacrées.

விசாலம், (விசாலம்), l'arbre கடம்பு, coloquinte amère.

விசாள்பட்டை, V. மாதுருபட்டை.

விசானம், P. விசனம், ou விசானபூமி, lieu où l'on brûle les morts, cimetière, — où l'on enterre.

விசி, 1° (vitchi), flot, vague. 2° banc, lit, lien, courroie de tambour, — qui en resserre la peau. 3° imp de விசிக்கிறது: — ப்பலகை planche, — de lit ou lit en planches, banc.

*விசிகம், 1° (visikha), flèche, levier, barre de fer. 2° (விசி, ka), ou

*விசிகரம், (விசி), vague, rides de l'eau.

விசிகை, 1° (visikhâ), hoyau, bêche, levier, grand chemin, rue, infirmerie, hôpital, espèce d'aiguille ou de fuseau, femme de barbier. 2° lieu, bande, ceinture, intention, pensée, délibération.

விசிக்கிறது, சித்தேன், சிப்பேன், சி, சிக்க, v. a. (விசி), விசித்தல், n. v., lier attacher.

*விசிஷ்டம், விசிட்டம், (visichta), excellence, distinction.

விசிதம், 1° cendres de bouse de vache. 2°* (visita), chose pointue. 3°* (vidjita), ce qui est vaincu, conquis.

*விசிதுரு, (vidjitrou), juge, copartageant, cohéritier.

*விசிதேந்திரியன், (விசிதம், இந்திரியம்), celui dont les sens sont subjugués.

*விசித்தி, (vitchhitti), perte, destruction, disparition, division, séparation, dispari-

tion, couper, pause, — ou césure dans le vers, bornes, moutarde, *V.* விசுத்தி.

*விசித்திரகம், விசித்திரலதை, (விசித்திர ம். ka, tâ), merveille.

*விசித்திரம், (vitchitra), merveille, beauté, chose bariolée ou bigarrée. — peinte, — belle et étonnante, spectacle, pompe, parade, curiosité, science, grande beauté, couleurs diverses, bariolage, langage contradictoire, discours qui implique évidemment le contraire de ce qu'on veut dire: விசித்திரம்; ரு les 5 ouvrages d'agrément, *V.* கைத்தொழில்; — ஆனஸ்திரி femme qui aime la parure, — la pompe, — la toilette: விசித்திரதேகம் corps bariolé, nuage; — ப்பா, *V.* சித்திரகவி; — வீரியன் le roi Vitchitraviriyen de Hastinabouri; — வீரியரு la mère de ce roi, c'est la mère de Vyasen; — வேலை ouvrage artificiel, — joli, — de curiosité; — வேளாகொல்லி espèce d'air ou de mélodie.

*விசித்திராங்கம், (விசித்திரம், அங்கம்), corps bariolé de diverses couleurs, paon, tigre, beauté, belle couleur.

*விசிபம், (visipa), temple, palais.

விசிப்பு, *n.v. de* விசிக்கிறது, lien, attache

விசிமந்தம், l'arbre வேம்பு.

*விசிரகந்தி, (விசிரம்), orpiment jaune.

*விசிரசை, (visrasâ), décrépitude, grand âge, temps —, âge décrépit.

*விசிரம், விசிரதை (visra, tâ), odeur de viande crue.

*விசிரம்பம், (visrambha), confiance, affection.

*விசிரயம் (visraya), refuge, asile, soutien appui.

*விசிரமம், விசிராமம், விசிராந்தி, (visrama, visrânti, visrâma), repos, pause, halte, tranquillité, — d'esprit.

*விசிரணனம், விசிராணனம், (visranana, visrânana), don, présent.

*விசிராவம், (visrâva), renommée, célébrité.

*விசிலம், (vidjila), eau de riz, cange.

*விசிலேஷம்; (vislècha), séparation, éloignement, absence.

விசிறி, éventail, l'arbrisseau chretia buxifolia dont les jets ou les feuilles sont un éventail.

விசிறுகிறது. றினேன், றுவேன், று, ற, *v. a. et n.* (விசிறி), விசிறுதல். *n. v.* éventer, rafraîchir avec un —, agiter un éventail, souffler comme la brise, se hâter.

*விசினம், 1° (visna), rayon, lumière, lustre, 2° (vidjina), *V.* விசிலம்.

*விசினி, (visini), assemblage de fleurs de nénuphar.

*விசீரணம், (வி), chose desséchée, flétrie.

*விசீலன், (*id.*), homme immoral, de mauvaise conduite.

*விசு, *P.* விஷு, égal; — வருஷம் la 15me année du cycle de 60 ans, qui correspond à 1821 et 1881.

விசுக்கிடுகிறது, விசுக்கிட்டுக்கொள்ளுகிறது, se dégoûter, devenir —, être triste, chagrin, mécontent.

விசுக்கு, mot —, son imitatif d'empressement: விசுக்கெனல், விசுக்கென்கிறது, se presser, se hâter.

விசுதம், la plante தழுபுடோல்.

*விசுத்தம், (வி), pureté, piété, modestie, respect, esprit.

*விசுத்தி, 1° (*id*), pureté correction, égalité, similitude, éclaircissement d'un —, doute, fin, quantité négative. 2° la partie inférieur de la langue, un des ஆறாதாரம்.

விசுபம், விசுமம், corps, monde, objet —, être corporel.

விசுமிகினி, l'arbre வேப்பு.

விசும்பு, l'atmosphère, l'air, région éthérée, — supérieure, ciel, côté du monde, point cardinal, *v. g.* l'est, monde fabuleux des dieux ou le Souvarkam, nuage, fanfaronnade, vanterie.

விசும்புகிறது, பினேன், புவேன், பு, ப, *v. a.* manifester son mépris par ses gestes.

*விசுருதி, விசுருதம், (visrouti, ta), renommée, écoulement, écume.

*விசுவங்கரம், *et corr.* விசுவங்கிரம் (விசுவம். கரம்), ce qui crée tout, œil.

*விசுவசனம், 1° (விசுவம், சனம்), le monde, le genre humain. 2° (visvasana), *ou*

*விசுவசிதம், (visvasita), foi, confiance.

விசுவசிக்கிறது, சித்தேன், சிப்பேன், சி, சிக்க, *v. a.* (விசுவாசம்), விசுவசித்தல், *n. v.* croire, ajouter foi, se fier, se confier, avoir foi — confiance.

*விசுவஸ்தன், (visvasta), fidèle, en qui on se fie.

*விசுவஸ்தை, *fém. du préc.* femme fidèle, veuve.

*விசுவம், (visva), tout, totalité, universalité, le monde, l'univers, la plante அதிவிடையம், gingembre sec. 2° (vichouva), l'équinoxe, lieu où l'écliptique coupe l'équateur, nœud des planètes: விசுவகந்தை, (கந்தம்), la terre; — கருமன், — கவயம le soleil, Visvakarmâ fils de Brama et architecte des dieux indous; — கருமகன்னி, — கருமஜை la fille de Visvakarmâ, une des femmes prétendues du soleil; — காலம் temps des équinoxes; — கோப்திரு, gôptrou, le prétendu conservateur du

monde, Vichnou, Indiren; — சகை (saha porter la terre, une des langues du feu; — சங்கிராந்தி passage du soleil dans le signe suivant à l'équinoxe; — சாயை ombre un gnomon à midi aux équinoxes, ombre à midi aux équinoxes dans un lieu donné; — சாயாங்குலம், (சாயை, அங்குலம்), celte même ombre exprimée en pouces; — சித்து ce qui subjugue tout (dire des Indous), espèce de sacrifice, — de cérémonie, le nœud coulant de Varounen; — சிருஷ்டிகர் le créateur de tout, Dieu; — தினம் le jour des équinoxes; — தேவம் sacrifice à tous les dieux prétendus, — aux ancêtres; — தேவர், — தேவன், espèce de prétendus dieux particuliers ou de dieux mânes, que les Indous adorent aux funérailles, au nombre de 10, savoir: வசு, சத்தியன், கிரது ou Kratou, தக்ஷன், காலன், காமன், திருதி ou Dhrouti, குரு, புரூரவன் et மத்திரவன் ou Madrava; d'autres en mettent 13; — நாதன் le maître du monde, Dieu, (et à tort à Bénarès) Siven; — நாள் la 21me constellation lunaire dite உத்தராடம்; — பேடசம், — பேஷசம் le remède universel, le gingembre sec; — பை la lumière du monde, soleil, lune, feu; — போசனம் manger de toutes sortes de nourritures; — போதன் le docteur universel, Boudha qui fut censé expliquer tout; — மதை, (மதம்), une des 7 langues du feu; — ராசன் souverain universel, despote; — ரூபம் ce qui existe sous toutes sortes de formes; — ரூபன் celui qu'on dit prendre toutes sortes de formes, *i. e.* Vichnou, celui qui est présent partout; — ரேகை la ligne équinoxiale, colure des équinoxes: — ரோசனம் la racine arum colocasia (bonne à manger); — வராகம் cochon de village (qui court partout), — வேதா celui qui connait tout; — வியாபகன், — வியாபி celui qui pénètre tout ou est présent partout; — வியாப்தி diffusion —, présence universelle.

*விசுவம்பரம் (விசுவம், bhara *qui porte*), ce qui soutient tout, soutien de l'univers.

*விசுவம்பரன், (*id.*) Vichnou, Indiren, (prétendus soutiens du monde).

*விசுவம்பராதிபன், (விசுவம்பரை, அதிபன்), maître de la terre, roi.

*விசுவம்பரை, (*id*). ce qui supporte tout, la terre.

*விசுவயு, (விசுவம், you *unir*), air, vent

*விசுவன், (visva), *V.* விசுவதேவன்.

*விசுவாசகன், (விசுவாசம், ka), homme fidèle, — de confiance.

விசுவாசம், visvâsa, foi, croyance, confiance, fidélité, probité, véracité, protection: — இன்மை, *V.* விசுவசிராந்தி; — உள்ளவன் homme fidèle, qui a de la foi: விசுவாசகாதகன், — காதிதன் traître, — à la foi donnée; — காதம் trahison, perfidie; — காரணம் cause de confiance; — ஸ்தானம் object de confiance: — பங்கன் traître perfide; — பத்தி foi et piété, dévotion, fidélité; — பாதகம் perfidie, trahison, manque de bonne foi, de fidélité, déni d'un dépôt; — பாதகன் perfide, traître; — பாத்திரன் homme digne de foi, — de confiance; — ப்பிரதன் qui inspire de la confiance; — பூமி chose digne de foi, personne digne —, object de confiance; ஒருவன்விசுவாசத்திலிருக்கிறது être sous la protection de quelqu'un, être à la merci de sa bonne foi; விசுவாசத்தின்மேலேகொடுக்கிறது donner par confiance, confier à la fidélité.

*விசுவாசி, 1o (விசுவாசம் i), fidèle, croyant, homme plein de foi, — de confiance, qui se repose sur un autre, l'arbre வேங்கை. 2o *imp. de* விசுவாசிக்கிறது, (*id.*), *V.* விசுவசிக்கிறது.

*விசுவாசிதம், (*id.* ita), confiance, croyance.

விசுவாசியாமை, *n. v. nég. de* விசுவாசிக்கிறது, incrédulité, manque de foi, de confiance, défiance.

*விசுவாசியன், (விசுவாசம், ya), homme digne de confiance.

*விசுவாசியதை, (விசுவாசியன், tâ), mériter la confiance

*விசுவாத்துமன், (விசுவம், ஆத்துமம்), Dieu, *litt.* l'âme du monde, Brama.

*விசுவாமித்திரன், (விசுவம், மித்திரன்), Visvâmitren, célèbre mouni fils de Gâdhi roi de Kanoudje; il eut de grands différends avec le mouni வசிஷ்டன், devint brame par de longues pénitences souvent interrompues par la jalousie des dieux, et fut le gourou de Râmen: விசுவாமித்திரப்பிரியம் l'arbre chéri de Visvâmitren, *i. e.* le cocotier; — புல், *V.* காணற்புல்.

விசுவாவசன், (visvâvason), nom d'un கந்தருவன் ou prétendu musicien céleste.

*விசுவாவசு, (*id.*), 1o *V.* விசுவாவசன். 2o ou விசுவாவசு-வருஷம் la 39me année du cycle de 60 ans, qui correspond à 1845 et 1905.

*விசுவான்மா, (விசுவம், ஆன்மா), *V.* விசுவாத்துமன்.

*விசுவேசன், விசுவேசுவரன், (விசுவம், ஈசன், ஈசுவரன்), le seigneur du monde, (à tort) Siven.

விசுளி, caillou ou jus de cocotier...

*விசூசிகை, (visoûtchikâ), coléra spasmodique, symptôme d'une —, espèce de maladie.

விசூரணம், (visoûrana), chagrin, tristesse.

*விசூரிதம், (visoûrita), repentir, amélioration.

*விசூரிதை, (visoûritâ), fièvre.

*விசேஷகம், (விசேஷம், ka), relation, récit, narration, annonce, chose spéciale, — distinctive ou caractéristique, marque sur le front dite திலகம், attribut d'une proposition.

*விசேஷகன், (*id.*), porteur de nouvelles, narrateur, raconteur.

*விசேஷகாலங்காரம், விசேடகாலங்காரம், (*id.* அலங்காரம்), fig. de rhét. qui fait ressortir une cause particulière, une distinction entre 2 choses d'ailleurs semblables.

விசேஷிக்கிறது, ஷித்தேன், ஷிப்பேன், ஷி, ஷிக்க, *v. a.* (விசேஷகம்), donner un attribut, s'attribuer, faire distinguer.

*விசேஷணம், (விசேஷம், na), épithète, attribut, adjectif, prédicat, connaissance distincte, qualité distinctive, — spéciale, ce qui fait cannaître le caractère.

*விசேஷம், (visêcha), spécialité, chose particulière, — spéciale, — principale, — distinctive, différence, distinction, particularité, circonstances particulières, attribut particulier, excellence, supériorité, espèce, sorte, manière, membre, marque de sandal sur le front, fig. de rhét. divisée en 3 espèces toutes impliquant variété de moyens et d'effets. *V.* விசேஷகாலங்காரம், récit, narration, nouvelle, mot, restes : — கிண்டுகிறது sonder pour —, chercher à connaître une particularité, — un secret ; விசேஷமாய் principalement, particulièrement, spécialement, surtout ; எழுத்துவிசேஷமாய் par écrit, par lettre ou billet ; வாய்விசேஷமாய் de parole, verbalement ; விசேஷமாய்க்கொடுக்கிறது donner particulièrement, — plus ; — ஆய்ச்செய்கிறது, — ஆய்ச்சொல்லுகிறது faire —, dire spécialement distinguer ; — ஆனகாரியம் chose principale. — spéciale ; — ஆனதலம் place préférable, de distinction, lieu —, temple, distinction, lieu —, temple distingué ou célèbre ; — ஆனபேச்சு propos —, parole remarquable, — vraie ; — ஆனது, *V.* விசேஷித்தது ; விசேஷத்தனம் caractère particulier, objet d'une espèce unique ou distincte ; — க்கால் occurrence, rencontre, temps... particulier, ce qui arriva occasionnellement ou sans y penser (dans la conversation...) ; — க்காலிலேயறிந்தேன் j'ai appris par rencontre, par ouï-dire ; — தர்மம் devoir particulier ; — தாட்டாந்தம் proposition particulière ; — தினம் jour spécial, — de fête ou de réjouissance ; — தீட்சை initiation —, instruction —, engagement spécial ; — லக்ஷணம் marque particulière ; — வசனம் texte spécial ; — வர்த்தமானம் fait —, chose principale ; — வாக்கியம் mot spécial, parole remarquable ; — விதி règle particulière.

விசேஷிக்கிறது, ஷித்தேன், ஷிப்பேன், ஷி, ஷிக்க, *v. a. et n.* (விசேஷம்), விசேஷித்தல், *n. v.* exceller, l'emporter, surpasser, être préférable, se distinguer, remarquer, distinguer விசேஷித்தது chose notable, remarquable, excellente, éminente, célèbre ; அதிலுமிதுவிசேஷித்தது ceci l'emporte sur celui, qui est préférable ou supérieur ; விசேஷித்தநற்றுவகாரியம் chose essentielle, remarquable ; விசேஷித்திராதகாரியம் chose accessoire, de circonstance, non essentielle, non remarquable.

*விசேஷிதம், விசேஷம், ita), chose distinguée, supérieure, qui a un attribut, qu'on assure.

*விசேஷியம், விசேடியம், (visêchya), objet, chose qui doit être distinguée, sujet, — d'une proposition, qui demande après lui un attribut ou un adjectif, nom, substantif.

*விசேஷோத்தி, விசேடோத்தி, (விசேஷம், உத்தி), figure de rhétorique qui joint la cause à l'effet de manière à expliquer une matière ou condition particulière.

*விசேஷ்டிதம், விசேட்டிதம், (vitchèchtita), mauvaise action, effort.

*விசேடணம், விசேடம், விசேடிக்கிறது.. *V.* விசேஷணம்....

*விச்சேதம், 1° (vitchètas), malheur, tristesse, trouble, perplexité, ignorance. 2° (vitchhèda), séparation, éloignement, prohibition, dissention, division, — d'un livre, section, chapitre, lieu.

*விச்சேதனம், 1° vitchêtana), absence de sentiment, de vie. 2° (vitchhêdana), séparation, division.

விசை, 1° fois, tour, cours, changement, vitesse, célérité, hâte, impétuosité, ressort, détente, trappe, piège, — à ressort, — qui saisit, — à prendre les bêtes, appui, étaie, impulsion, tension, action de bander, toutes sortes d'instruments mécaniques, *v. g.* levier, barre pour soulever, machine, etc... 2° *imp.* de விசைக்கி

றது: எத்தனை — combien de fois; ஒரு — une fois; பத்து — 10 fois; இன்னம் ஒரு — encore une fois; இந்த — cette fois-ci; — கொள்ளுகிறது prendre des forces; — க்கப்பு, — க்கால் nom d'un instrument de tisserand; — க்காற்று vent produit par l'impétuosité de la marche; — த்தடி nom d'un instrument de tisserand, bâton d'un piége; — தப்பாயிற்று la machine —, l'invention a manqué; — மெத்த விக்தக்க விறற்றுப்போம் la tension est trop forte, cette corde se brisera; — யாய் vite, avec impétuosité, rapidement; — யாயடிக்கிறது frapper vite, rapidement — யாய்ப் போனான் il est allé en toute hâte; — யேற்றுகிறது bander un ressort, dresser un piége, exciter, encourager; வில்லு — யேற்றுகிறது bander un arc; — வைத்திருக்கிற பதுமை marionnette mue par des ressorts; என்மேலே — வைத்துக்கொண்டிருக்கிறான் il a dressé un piége contre moi, il cherche ma ruine; — வைத்துத் தட்டினாற்போலே காரியத்தைத் தட்டிப்போட்டான் il a fait chavirer l'affaire comme si on faisait tomber soi-même la trappe qu'on a mise; விசையைத் தட்டுகிறது heurter contre une trappe, donner dans un piége; விசையை வைத்துத் தூக்குகிறது lever avec un levier; முன் வலித்த விசையிலே வலியாமலும் தோணி நடக்கும் par la première impulsion des rames la barque marchera sans ramer de nouveau.

விசைக்கிறது, சைத்தேன், சைப்பேன், சை, சைக்க, v. n. (விசை), விசைத்தல், n. v se hâter, se presser, être impétueux, avoir —, prendre de la vitesse, se fâcher, s'irriter.

விசைப்பு, n. v. du préc. vitesse, impétuosité, colère.

*விசையம், P. விசயம்: விசையதண்டம் massue de la victoire, — ou bâton d'un guerrier qui a assailli et vaincu une armée à 4 divisions.

*விசையனம், P விசயனம்.

*விசையன், P. விசயன், le victorieux, surnom d'அருச்சுனன்.

*விசையை, 1° P. விசயை. 2° acc. de விசை.

*விசோகம், (வி), bonheur, exemption de chagrin.

*விசோதனம், விசோதிதம், விசோதித்துவம், விசோதிகை. (visôdhana, — dhita, விசோதி, tâ), purification, nettoiement.

*விசோதி, (visôdhi), qui purifié.

*விசோஷணம், விசோஷிதம், (visôchana, — chita), desséchement.

விச்சதையன், la plante புள்ளூரி.

விச்சாந்தா, la plante வெள்ளெருக்கு.

விச்சம், விசம், nénuphar.

*விச்சலம், (vidjdjala), flèche.

விச்சல்லி, coloquinte amère.

விச்சாதரர், P. வித்தியாதரர்.

*விச்சாதி. (வி) caste différente.

*விச்சித்திரம், P விசித்திரம்.

*விச்சிரமம், விச்சிராமம், விசிரமம், repos, pause, évacuation.

*விச்சிராவம், (visrâva), renommée, célébrité.

*விச்சிராணனம், விச்சிரணனம் (visrânana, visranana), don, donation.

விச்சிரிப்பு, espèce de pustule ou d'ampoule.

விச்சிறல், le jonc கோரை.

*விச்சிரும்பணம், (vidjroumbhana), passetemps, épanouissement, extension, bâillement

*விச்சிரும்பிதம், (vidjroumbhita), passetemps, floraison, bâillement, désir.

*விச்சின்னம், (வி, ce qui a été divisé, partagé, coupé, changé.

விச்சு, 1° P. வித்து, graine, semence. 2° ou விஞ்சு, abondance

*விச்சுவம், P. விசுவம்: விச்சுவகன்மா, P. விசுவகன்மா; — காசிபம், — சாரம், — தருமம், — போதம் différents ordres d'architecture; — தேவர் ou

*விச்சுவா, V. விசுவதேவர்.

*விச்சுவேசம், விச்சுவம், ஈசன்), un des 32 ordres d'architecture.

விச்சுளி, petit oiseau très agile, espèce d'alcyon, alcedo, homme agile, vif, sage, prudent: விச்சுளியாயிருக்கிறது être vif, leste, expéditif.

விச்சுளியன், (விச்சுளி), homme sage, prudent, agile.

விச்சை, 1° P. வித்தை science, art, connaissance, magie. 2° rue, la plante வெள்ளெருக்கு.

விச்சோடு, (வி), ce qui ne fait pas la paire, chose dépareillée ou dépariée, v. g. des bas, des souliers..., qui n'a pas son égal, v g. un cheval....

*விஷண்ணம், (vichanna), abattement, découragement.

*விஷதம், (விஷம், da qui donne), vitriol bleu, nuage...

*விஷமம். 1° (vichama), injure, tort, mal, malice, vexation, trouble, tracas, peine, difficulté. 2° (வி, சமம்), inégalité, chose raboteuse, dépareillée, impaire, inégale, irrégulière, terrible, inaccessible: விஷமகன்னம் hypoténuse d'un triangle rectangle formé par le gnomon et les 2 côtés de l'ombre; — க்கணக்கு calcul frac-

tionnaire ; — கருமம் trouver des quantités par le moyen de leurs différences ou celles de leurs carrés ; — சாகசம் témérité, hardiesse. V. ஏக்கம் ; — சாயை ombre du gnomon à midi le jour des équinoxes ; — ச்சுரம் fièvre violente, fièvre irrégulière ; — த்திரிபுசம் triangle scalène ; — நயனன் Siven dont les yeux sont impairs ; — விபாகம் partage —, part inégale ; விஷமத்துக்குச்சொல்லுகிறது dire par malice.

*விஷமன், (id.), homme méchant, malin, cruel.

*விஷமாக்ஷன், விஷமாட்சன், (id. அக்ஷம்), celui dont les yeux sont impairs, i. e. Siven.

*விஷமாசனம், (id. அசனம்), nourriture irrégulière, — indigeste, qui cause une indigestion.

*விஷமாயுதன், விஷமேஷு, (id. ஆயுதம், இஷு flèche), celui dont les armes ou les flèches sont impaires, (au nombre de 5), i. e. Kâmen.

விஷமி, fém. de விஷமன், femme méchante, maligne, cruelle.

விஷமிக்கிறது, மித்தேன், மிப்பேன், மி, மிக்க, v n (விஷம்), விஷமித்தல், n. v. se changer en poison : விஷமித்தவன் homme malade, — auquel le régime et les remèdes indiqués ne conviennent pas.

*விஷமேக்ஷணன், (விஷமம், ஈக்ஷணம்), V. விஷமாக்ஷன்.

*விஷம், (vicha), poison, venin, le poison végétal aconite ferox, arsenic, chose nuisible, destructive, scorpion, eau, fibres du nénuphar : அது — cela est du poison, — est nuisible, ou destructif ; காலகூடவிஷம் P. காளகூடவிஷம் poison mortel ; — இறங்குகிறது le venin descendre, se retirer ou perdre sa force ; — இறக்குகிறது faire descendre le venin, l'enlever, le neutraliser ; — ஏறுகிறது le venin monter, — se répandre dans le corps ; — கொல்லி nom d'une plante, contre-poison ; — திரும்புகிறது le poison retourner, i. e. subir une réaction, — descendre, — être chassé ou se neutraliser ; — தீண்டுகிறது être mordu par un serpent ou un insecte venimeux ; — தீண்டிச்செத்தான் il est mort d'une morsure venimeuse ; — மீட்கிறது chasser —, neutraliser le poison ; — விஷ, adj. de poison, venimeux, vénéneux ; — க்கடி morsure venimeuse (de serpent ou d'insecte venimeux...) ; — க்கடிவாய் place d'une morsure venimeuse ; — க்கடிவேளை moment d'une morsure venimeuse, temps infortuné ; — க்கல் pierre qu'on applique sur la morsure des serpents pour extraire le venin ; — கரம் (hara qui ôte), — காதி (காதம்), — க்கினம், (qui tue), antidote, contre-poison ; — காரி, hâri qui ôte), qui ôte le poison, marchand d'antidotes, corne de rhinocéros ; — க்காய்ச்சல் fièvre pestilentielle, — maligne ; — சாஸ்திரம், — சாத்திரம் traité sur les —, science des poisons ; — சிருங்கி, (சிருங்கம்), — சூகம் guêpe ; — சூசகம் perdrix rouge ; — செந்து animal —, reptile —, insecte venimeux ; — தந்தகம், (தந்தம், ka), serpent aux dents venimeuses ; — தரம், (dhara qui contient), serpent, nuage ; — தரன் Siven qui porte du poison dans sa gorge ; — தாத்திரி, litt. la nourrice du poison, la prétendue déesse des serpents ; — நாசனம், — நாசி antidote, contre-poison ; — சலம், — நீர் humeur venimeuse ou maligne du corps ; — நீரேற்றம் hydropisie ; — நேரம் temps mauvais ; — பக்ஷணம், — பட்சணம் prendre du poison ; — பாகம் enflure subite du corps ; — புஷ்பம் nénuphar bleu ; — புஷ்பகம் maladie provenant de fleurs venimeuses ; — ப்பிரயோகம் emploi des poisons ; — பேதி diarrhée violente et dangereuse, choléra-morbus, — dangereux ; — மந்திரம் conjuration du poison, prière pour guérir les morsures venimeuses ; — மந்திரன் conjurateur de poison, preneur de serpents, qui les charme et prétend guérir de leurs morsures, Kouraven ou குறவன் (qui fait ces divers métiers) ; — மூட்டி l'arbre vénéneux எட்டிமரம் ; — மூங்கில் la plante ou l'arbre crinum asiaticum ; — ராசன் V. விஷத்துக்கராசன் ; — ரோகம் maladie dangereuse, — causée par le poison ; — வாக்கு parole empoisonnée, — de mauvais augure — விதாயம் donner du poison par ordalie ; — வாதக்கரப்பன் espèce d'éruption ou de teigne ; — வித்தை, — வித்தியை administration d'antidotes, traitement pour —, cure d'empoisonnement ; — வேகம் absorption —, promptitude du poison ; — வைத்தியன் médecin pour les poisons et les morsures venimeuses, marchand d'antidotes ; விஷத்துக்கராசன், litt. le roi des poisons, la pierre கருடக்கல் qui tire et ôte les poisons.

*விஷயம், (vichaya), objet des sens, — perçu par les sens, perceptible aux sens (v. g. la couleur, la forme, l'odeur, le goût, le son), objet (en général), chose vue, — visible, — qu'on peut savoir, cas, article, affaire, — du monde, particularité, ce qui est propre ou particulier (à quelqu'un, refuge, asile, pays, sperme, cause, origine,

maître, observance religieuse, être, existence: இக்க —, தக்கால — ce cas-ci, cet objet, cet article, le cas actuel, la circonstance présente; விஷயபக்ஷம் intérêt mondain, — action mondaine; — காமம் désir des biens du monde; — க்ஞானம் connaissance acquise par les sens; — ஞானம் sagesse du monde; — பரித்தியாகம் renoncement au monde, s'en éloigner, se retirer; — வாஞ்சை désir du monde, sensualité; — வாசி personne engagée dans les affaires du monde.

*விஷயன், (id.), amant, mari, maître.

*விஷயாயி, (vichayâyi), roi, Kâmen, organe des sens, plaisir sensuel, —des sens, sensualiste, — épicurien, matérialiste, — qui ne croit qu'à la matière et à ce qu'il perçoit par les sens.

*விஷயி, (vichayi), objet, *V.* விஷயாயி

*விஷயோபசேவை, (விஷயம், உப, சேவை), sensualité.

*விஷலம் (vichala), poison, venin.

*விஷவம், *P.* விஷுவம்.

*விஷாங்குரம், (விஷம், அங்குரம்), lance, dard.

*விஷாசியம், (விஷம், ஆசியம்), serpent.

*விஷாணம், (vichâna), cornes d'animal, défenses d'éléphant, — de sanglier.

*விஷாணி, (விஷாணம், i), animal cornu, bœuf, éléphant.

*விஷாதம், (vichâda), lassitude, abattement, découragement, désappointement, détresse, affliction.

*விஷாதி, (விஷாதம், i), homme découragé. — chagrin.

*விஷாந்தகன், (விஷம், அந்தகன்), le prétendu destructeur du poison, *i. e.* Siven.

*விஷாயுதம், விஷாரம், (*id.* ஆயுதம், vichâra), ce qui a son venin pour arme, *i. e.* le serpent.

*விஷானனம், (*id.* ஆனனம்), serpent.

*விஷு, (vichou), abondance, égalité, beaucoup, semblable.

விஷுபம், விஷுவம், (vichoupa, — va), équinoxe, la ligne des équinoxes, *V. les composés au mot* விசுவம்.

*விஷேபம், mutation, changement.

*விஷ்கம்பம், (vichkambha), le 1er des யோகம், obstacle, empêchement, extension, action, posture des யோகி, arbre, colonne, poutre (d'un toit...), diamètre d'un cercle, *ou*

*விஷ்கம்பி, (*id.* i,) verrou de porte...

*விஷ்கரம் (vichkara), oiseau.

*விஷ்டபம், (vichtapa), le monde.

விஷ்டமன், *P.* பீஷ்மன்.

*விஷ்டம்பம், (வி, ஸ்தம்பம்), empêchement, obstacle, rétention d'urine, constipation, paralysie.

*விஷ்டாரம், (vichtara), chaise, siége, — de pénitent ou d'ascète formé d'une petite botte d'herbe dite தருப்பை), poignée de cette herbe, lit, arbre, vase, réceptacle.

*விஷ்டை, (விஸ்தரம்), place séparée, — à part.

*விஷ்டி, (vichti), corvée, ouvrage sans —, salaire, gage, poule, le 7e des கரணம் dit பத்திரவம் ou la poule.

விஷ்டிக்கிறது, டித்தேன், டிப்பேன், டி, டிக்க, v. n. (விஷ்டை), aller à la selle.

*விஷ்டை, (vichtâ), ordure, excrément, fumier.

*விஷ்ணு, விஷ்ணு, (vichnou), 1° Vichnou, un des trimourti ou des 3 grands dieux de l'Inde, regardé par les Indous comme le conservateur du monde. Durant la période fabuleuse de la destruction du monde, il est supposé dormir sur les eaux, flottant sur le serpent சேஷன். On dit que Brama est né sur un nénuphar sorti du nombril de Vichnou, et que le Gange sort de ses pieds. Il a pour femme Lakchimi et pour fils Kâmen. On raconte de lui 10 incarnations principales et 15 secondaires. (Voyez les au mot திருமால்). 2° Agni ou le prétendu dieu du feu, un des demi-dieux dits வசு, nom pieux; — காந்தை la plante médicinale ou fleur sphérique sphæranthus indica; — காந்தி la plante médicinale evolvulus alsinoides — பதம், la résidence prétendue de Vichnou, *i. e.* le mont வைகுந்தம் la mer de lait, le ciel, l'atmosphère, le nénuphar; — பதி (பதம்), la Gange qui est censé sortir des pieds de Vichnou; — புராணம் la légende de Vichnou, un des 18 pouranas dit வைணவம்; — சமயம், — மதம் la secte de Vichnou; — சமயத்தார், — மதத்தார் les Vichnouvistes; — மயம் ce qui appartient à Vichnou, le monde (selon les Vichnouvistes; — ரதம் le char de Vichnou, *i.e.* l'oiseau கருடன்; — வல்லபை, — வல்லவை la femme de Vichnou, *i. e.* Lakchimi: — வாகனம் la monture de Vichnou, *i. e.* l'oiseau கருடன்.

*விஷ்பாரம், (vichphâra), bruit —, son d'un arc.

விஸ்தரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, v. a. et விஸ்தரித்தல், n. v. (விஸ்தாரம்), développer, détailler, amplifier, dire au long.

*விஸ்தாரம், (vistâra), étendue, extension, diffusion, expansion, grandeur, largeur, grande étendue, amplification, amplitude, terminaison, diamètre d'un cercle,

branche d'un arbre (avec ses nouveaux ejetons), un des 32 ordres d'architecture, science, —étendue, *ou* விஸ்தாரகவி grand poème, *v. g.* le இராமாயணம் ou le பாரதம், et qui renferme ordinairement le développement des sujets suivants: மும்மணிக்கோவை, பன்மணிமாலை, மறம், கலிவெண்பா, தசாங்கம், மடலூர்தல், கிரீடை, இயல், இசை, நாடகம், பாசண்டத்துறை et autres; விஸ்தாரமாய்ப் பேசுகிறது parler au long: — ஆனபட்டணம் grande ville; விஸ்தாரக்காரன் homme à longs discours, amplificateur, vanteur.

*விஸ்தாரி, (விஸ்தாரம், i), savant, érudit, homme d'une science étendue.

விஸ்தாரிக்கிறது, *P*, விஸ்தரிக்கிறது.

விஸ்தி, partage, — de biens.

*விஸ்திருதி, (vistrouti), largeur, étendue, expansion, diamètre d'un cercle

*விஸ்தீரணம், (vistirna), étendue, largeur, prolixité.

விஞ்சு *P.* விச்சு, abondance

விஞ்சுகிறது, கினேன், குவேன், கு, ச, *n. v.* விஞ்சுதல், *n. v.* abonder.

விஞ்சை, *P.* வித்தை, science, connaissance, magie.

விஞ்சையர், (விஞ்சை), poètes, savants, espèce de demi-dieux dits வித்தியாதரர்; விஞ்சையநூர் la ville ou résidence de ces prétendus dieux.

விஞ்ஞதை, (விஞ்ஞம், tâ), sagesse, savoir.

*விஞ்ஞம், (vidjna), science, connaissance.

*விஞ்ஞாதம், (vidjnâta), chose connue. connaissance, notoriété, célébrité

*விஞ்ஞாத்தி, விஞ்ஞாப்தி, (vidjnâpti), information, avis.

விஞ்ஞாபகன், (vidjnâpaka), celui qui avertit, — instruit.

*விஞ்ஞாபனம், (vidjnâpana), instruction, enseignement, avis, information.

*விஞ்ஞானகலர், 1° (விஞ்ஞானம், கலம்), gens ornés de connaissances. 2° (*id.* கலர்), âmes viles,

*விஞ்ஞானபாதன், (vidjânapâda), Vyasen.

*விஞ்ஞானம், (வி, ஞானம்), connaissance, science, sagesse, qui comprend toute espèce de sujets, excepté la connaisance de Dieu, laquelle, selon les Indous, s'acquiert par la méditation et l'étude des livres sacrés, travail, emploi, musique: விஞ்ஞானமயகோசம் un des கோசம் ஞ, manière dont la raison opère conjointement avec les sens.

விட, 1° *P.* விஷ. venimeux, de poison, *V. ce mot.* 2° *obl. de* விடம். 3° *inf. de* விடுகிறது.

*விடகரி, *V.* விஷகரி.

விடக்கு, chair.

*விடங்கம், 1° (vitanka), pigeonnier, colombier, volière, rangée de nids de pigeons —, pigeonnier bâti sur des colonnes, nid de vers ou d'insecte. 2° (vidanga), habileté, bravoure, beauté. 3° bras plié, espace entre le bras plié et le corps, poutre ou chevron qui dépasse le mur —, sommet d'une maison, bannière, drapeau hissé dans une rue, différence.

விடங்கர், 1° sentier, chemin étroit. 2° *(vidanga), gens habiles, capables.

*விடசூசகம், — சூகம், — சிருங்கி, — செந்து, — தந்தகம், — தரம், — தரன்... *V.* விஷசூசகம்.

விடதாளம், une des 9 mesures de musique, *V.* au mot தாளம் கூ.

விடத்தல், விடத்தேர், l'arbrisseau mimosa cinerea, acacia à épines solides: எள்ளிலுஞ் சிறியவிலை யெவ்வளவிலை? விடத்தேரிலை quelle feuille est plus petite qu'un grain de sésame? la feuille de mimosa cinerea.

விடந்தை, nom de ville.

*விடபம், 1° (vitapa), petit arbrisseau, buisson, branche, — d'arbre, — avec ses rejetons, rejeton, floraison, épanouissement, expension, étendue, périnée 2° *P.* விருஷபம், bœuf, taureau, c'est la monture et le drapeau de Siven), le signe du taureau: விடபகதி pas de taureau, c'est une des 5 allures du cheval; — த்துவசன் celui dont la bannière représente un taureau, *i. e.* Siven; — பதி le prétendu seigneur du taureau, *i. e.* Siven

*விடபாரி (விடபம், அரி), Krichna qui a détruit un arbre dans la forêt de Viroudâvana.

*விடபி, (விடபம், i), arbre.

விடப்பு, fente, fissure.

*விடமம், *P.* விஷமம்.

*விடம், 1° *P.* விஷம். 2° (vita), galanterie, amour impudique, débauche, adultère, tromperie, rat, oranger. 3° (vida), sel d'évaporation ou de cuisson, —factice produit en faisant bouillir la terre prise sur le bord de la mer, sel fétide usité comme tonique. 4° la plante அதிவிடையம் montagne: விடமார்க்கம் vie débauchée, libertinage; — லவணம் sel médicinal.

*விடம்பனம், விடம்பிதம், (vidambana, —bita), affliction, détresse, vexation, imitation, contrefaçon, transformation.

விடம்பு, fissure, fente.

விடயம், *P.* விஷயம்.

விடாவன், விடருகம், chat.

விடரு, la plante அதிவிடையம்.

விடா, 1° fissure, *V.* விடர்வு. 2° *pl. de* விடன், libertins.

விடர்வு, fente, — de montagne, forêt.

*விடலம், 1° *P.* விருஷலம், cheval, oignon. 2° *P.* விஷலம், poison.

*விடலி, *P.* விருஷலி, femme de basse caste, — qui a ses règles, — stérile, fille de 12 ans (qui est nubile et n'est pas mariée).

*விடலை, garçon, jeune homme, homme vaillant, — fort, chef d'un district stérile, marié, homme de 30 ans et au-dessous, roi.

விடல், 1° faute. 2° *opt. et n. v. de* விடுகிறது, rejet, abandon, envoi, mise en liberté, mort, mourir...

*விடவம், *P.* விஷவம்.

விடவிடென்கிறது, விடவிடக்கிறது *v. n.* trembler de crainte ou de froid : விடவிடெனல், விடவிடத்தல், mot imitatif de —, tremblement.

விடவு, fente, fissure.

*விடன், (vita), *pl.* விடர், libertin, débauché, impudique, amant, vaurien, fripon, joueur.

விடா, *part. nég. de* விடுகிறது, incessant, qui ne cesse pas, continu : — க்காய்ச்சல் fièvre continue ; — ச்சேரி venue continuelle : — ப்படை arme qu'on ne lance pas; — ப்பிடி prise sans lâcher, persévérance, obstination, invariabité, uniformité ; — ப்பூட்டு continuité, — sans relâche ; — மழை, — மாரி pluie incessante, journalière.

*விடாணம், விடாணி *P.* விஷாணம், விஷாணி.

*விடாதம், *P.* விஷாதம்.

விடாத, *part. nég. de* விடுகிறது, incessant, qui ne cesse pas : — வாகுபெயர் nom métaphorique continuel, nom de l'instrument donné à celui qui s'en sert, *Ex.* குதிரையால் அவ்வூர்கொள்ளையிடப்பட்டது cette ville a été pillée par les chevaux, pour dire par les cavaliers ou la cavalerie ; — வாக்கச்சொல் mot métaphorique tout en gardant son sens propre en prend aussi un autre, *Ex.* பூனைபால்குடியாது le chat ne boit pas le lait ou ne tête pas.

*விடாந்தகன், *P.* விஷாந்தகன்.

*விடாயுதம், *P.* விஷாயுதம்.

விடாய், fatigue, lassitude, épuisement, soif : — ஆற்றி repos, — après la fatigue, jour de repos, — de fête ; — ஆற்றியுச்சவம் cérémonie de repos, — dans un temple après de grandes processions, espèce de de repos ; — ஆற்றிவிருந்து espèce de collation —, léger repas après un jour de fête ; — க்காலம் temps fatiguant, — très chaud ; — தீர்ந்தது la fatigue est passée.

விடாய்க்கிறது, ய்த்தேன், ப்பேன், ய்க்க, *v. n.* (விடாய்), விடாய்த்தல், *n. v.* se fatiguer, s'épuiser, gagner la soif, être fatigué, lassé, altéré : விடாய்த்தபூமி terre épuisée ; விடாய்த்துவருகிறது venir fatigué, arriver tout epuisé, se lasser ; — விழுகிறது tomber de fatigue, — d'épuisement.

விடாய்ப்பு, *n. v. du préc.* soif, lassitude, fatigue, épuisement.

*விடாரகம், விடாரகன், (vidâraka), chat.

*விடாரம், *P.* விஷாரம், serpent.

*விடாலகம், (vidâlaka), chat, orpiment jaune, application d'onguent sur la partie extérieur des yeux.

*விடாலம், (vidâla), chat, prunelle des yeux.

*விடானனம், *P.* விஷானனம், serpent.

*விடாணம், *corr. P.* விடாணம், *V.* விஷாணம்.

விடி, 1° rideau. 2° (viti), sandal jaune. 3° *imp et part. de* விடிகிறது : — குண்டு coup de canon du matin : — வெள்ளி l'étoile du matin.

விடிகிறது, டிந்தேன், டிவேன், டி, டிய, *v. n.* (le jour) poindre, commencer à paraître, — à percer, se lever, réussir, se séparer (comme la nuit d'avec le jour), finir, être rempli, satisfait : விடிந்துபோயிற்று le crépuscule —, l'aurore a paru, le jour est levé ; விடிந்துவருகிறது le jour commencer à paraître ; விடிகிறநேரம் le moment de l'aurore, le point du jour ; என்தரித்திரம்எப்போதுவிடியும் quand finira ma pauvreté, pour donner lieu à une aurore nouvelle ; அவனுக்கென்னவந்தாலும்விடியாது quelque chose qui lui arrive, il n'est jamais satisfait ; விடியாமுன்னே, விடியுங்காட்டில் ou காட்டிலும் avant l'aurore, — le point du jour.

விடிதல், விடியல், *n.v. du préc. et* விடியற்காலம், விடியற்றாம், (தாம்), point — l'aube du jour, aurore, lever du soleil, matin: விடியற்காலத்திலே, விடியற்றாத்திலே de grand matin, au point du jour.

விடியா, *part. nég. du même* ; — ப்பானை cruche qu'on ne peut remplir, homme insatiable, — qu'on ne peut satisfaire; அவன் விடியாப்பானை c'est une cruche qu'on ne peut remplir, il n'est jamais satisfait.

விடில்,விடினும், conditionnel de விடுகிறது

விடிவு, n. v. de விடிகிறது, aurore, point du jour, réussite.

விடு, 1º part. fut. et imp. de விடுகிறது 2º P. விட் ou vich=ordure ou vis=fille, dans les mots composés: — கதை énigme; — கதைதலைப விடுவிக்கிறது résoudre —, deviner une énigme; — கரசு quelques mauvaises —, petites caches; — காலி bœuf ou vache qu'on n'attache pas, V. கட்டாக்காலி; — கோல் எருது bœuf de réserve, de rechange; — க்கிரகம், — சங்கட constipation; — சுரம், 1º cochon domestique (qui marche sur les ordures), 2º flèche lancée; — தயிர் lait peu caillé; — துறை endroit où l'on s'arrête après une lecture: — பதி gendre, mari de la fille; — படுகிறது être laissé...; — முறை jour de repos, — de congé, de fête; — படை arme qu'on lance; —பூ, —மலர் fleurs détachées — மணியக்காரன் huissier du maniakaren — பேய் démon qu'on lance sur quelqu'un par maléfice; — வராகம் cochon domestique, — de village.

விடுகிறது, ட்டேன், டுவேன், டு, ட, v. a. விடுதல், n. v. laisser, abandonner, quitter, lâcher, envoyer, lancer, jeter, éloigner, renvoyer, relâcher, mettre en liberté, se fendre, cesser, mourir. Ce verbe est souvent explétif à la suite d'un autre verbe: அவன்வராவிட்டால் s'il ne vient pas; இல்லாவிட்டால் si non; போய்விட்டான் il est parti; விட்டுப்போகிறது laisser et s'en aller, abandonner, devenir lâche, se relâcher; இவ்விடத்தை —ப்போனான் il a quitté ce lieu; — விடுகிறது laisser aller, abandonner, céder, quitter, relâcher, mettre en liberté; — வைக்கிறது laisser, abandonner, mettre; அதை — வைத்தான் il l'a laissé là, — comme il était; ஒருவன்மேலே வருத்தத்தைத வரவிடுகிறது laisser un malheur fondre sur —, causer de la peine à quelqu'un, laisser un embarras à quelqu'un, விடுங்காய்ச்சல் fièvre intermittente; விடுந்தலைப்பு bout —, extrémité de la toile, frange.

விடுக்கிறது, டுத்தேன், டுப்பேன், டு, டுக்க, v. a. et n. de விடுகிறது; விடுத்தல், n. v. envoyer, chasser, lancer, faire —, lâcher, aimer, conduire, continuer, rester, s'arrêter, se séparer.

விடுசி, (விடு, உசி), flèche.

விடுதலை, 1º (விடுகிறது), mise en —, liberté, relâche, délivrance, rejet, fin, bout d'un habit; — யாக்குகிறது délivrer, relâcher, mettre en liberté; — யாகிறது être mis en liberté. 2º acc. de

விடுதல், n. v. de விடுகிறது.

விடுதி, hospice, auberge, logement, abri, asile, loge ou appartement séparé, emploi —, lot ou portion à part, sonde, ligne pour sonder, chose dépareillée, — laissée à part, — de rechange, loisir, guérison; — கொடுக்கிறது donner un logement; — க்குதிரை cheval de rechange; — யாயிருக்கிறது être séparé, — seul, simple; — விடுகிறது fournir un logement sonder, jeter la sonde; — வீடு chambre de réserve, — d'hôte; இரண்டுஞ்சோடல்லவிடுதி ces 2 choses ne font pas la paire, elles sont dépareillées.

விடுது sonde.

விடுத்தம், fois, tour, changement: நா லு — 4 fois.

விடுப்பு, 1º n. v. de விடுக்கிறது. 2º spectacle, ancienneté.

விடுவாய்செய்தல், (விடு, வாய்), couper.

விடுவிக்கிறது, விடுவித்தல், v. caus. de விடுகிறது, faire délivrer, — laisser.., expliquer, interpréter: விடுவித்துக்கொள்ளுகிறது frire relâcher, — mettre en liberté.

விடெனல், விடேலெனல் mot —, son imitatif, répétition d'un son naturel.

விடை, 1º bœuf, taureau, le signe du Taureau, veau, cheval. 2º (விடுகிறது), réponse, réplique, congé, renvoi, permission, — de partir, largesse faite au partant, abandon, poule qui pond déjà, service, peine, violence. 3º imp. et part. de விடைகிறது. 4º imp. de விடைக்கிறது. 5º P. விடாய், tu ne laisses pas. 2º pers. nég. de விடுகிறது: விடைகாலெறிகிறது un jeune veau... sauter et ruer des pieds, lancer des ruades: — கொடுக்கிறது donner permission (de s'en aller..), — réponse, permettre, répondre, congédier; — கோழி poulette —, ou poulet qui a laissé sa mère ou que sa mère a laissé; — துரத்துகிறது la poule abandonner ses poulets déjà grands; — பெறுகிறது, — வாங்குகிறது obtenir —, reçoir une permission, — congé, — permission de s'en aller.

விடைகிறது, டைந்தேன், டைவேன், டை, டைய, v. n. et a. se fâcher, se mettre en colère, se déjoindre, se fendre, se crevasser, se séparer, imposer —, mettre une amende, calomnier.

விடைக்கிறது, டைத்தேன், டைப்பேன், டை, டைக்க, v. a. découvrir un secret, bavarder, se fâcher, se mettre en grande colère, diffamer, calomnier.

விடைதல், n. v. de விடைகிறது, colère, indignation, séparation, fente.

விடைத்தல், n. v. de விடைக்கிறது, signe de —, grande colère, *ou*

விடைப்பு, n. v. du même, diffuna ion, calomnie, amende: *விடைப்பாய்ச் சொல்லுறது* diffamer.

விடைபோன், (*விடை*), celui qui a un bœuf pour monture, *i. e.* Siven.

விட்கம்பம், P. விஷ்கம்பம்.

**விட்சாவம், P. விட்க்ஷாவம்*, toux.

விட்சி, nom d'un arbre.

**விட்சேபணம், விட்சேபம், P. விக்ஷேபணம், விக்ஷேபம்.*

விட்ட, 1° *part. parf. de விடுகிறது*. 2° *obl. de விட்டம்.*

விட்டடி, (*விட்ட, அடி*), le vers ou la ligne qu'on vient de lire, *யுந்தொட்டடியுந் தெரியாது* il ne connait ni la ligne qu'il vient de lire ni celle qui suit.

விட்டம், poutre, solive, traverse, chose mise en travers du chemin, diamètre, diagonale: — *போடுகிறது* mettre une poutre, une traverse; *விட்டத்திலே வைக்கிறது* mettre en travers du chemin, — quelque chose sur une traverse; *விட்டக்கோல்* diamètre; — *ரேகை* ligne diagonale; *விட்டத்தரை*, (*விட்டது, அரை*), moitié du diamètre.

**விட்டரம், P. விஷ்டரம்.*

விட்டரி, l'arbre *அகத்தி*.

விட்டவர், (*விடுகிறது*), ceux qui ont quitté, qui ont renoncé à tout, anachorètes, ennemis.

விட்டவாகுபெயர், (*விட்ட, ஆகு*), mot métaphorique qui perd son sens propre et prend le sens d'une chose qui y a quelque rapport. *Ex. கங்கைக்கண் இடைச்சேரி* bourg de bergers sur le rivage; ici le mot *கங்கை* au lieu de signifier Gange ou fleuve signifie rivage.

விட்டவாக்கச்சொல், (*விட்ட, ஆக்கம்*), mot métaphorique qui se prend non dans un autre, *Ex. அவ்வூர்வந்தது* ce village est venu, pour les gens de ce village sont venus.

விட்டளவு, (*விட்டம், அளவு*), diamètre.

விட்டாடி, (*விடு, ஆடி*); homme isolé, abandonné.

விட்டார்த்தம், (*விட்டம், அர்த்தம்*), rayon, moitié du diamètre.

விட்டாற்றி, (*விடு, ஆற்றி*), repos, relâche.

**விட்டி, P. விஷ்டி.*

விட்டிக்கிறது, P. விஷ்டிக்கிறது.

விட்டிசை, (*விடு, இசை*), diérèse, son divisé, — partagé en *வி* vovelles brèves.

விட்டிசைக்கிறது, (*id. இசைக்கிறது*), former —, faire une diérèse. — un son partagé.

விட்டில், 1° l'arbre *பிராயமரம்*. 2° *ou விட்டிற்பறவை* petite espèce de —, sauterelle (c'est une des 5 calamités d'un pays dites *காட்டுக்குற்றம்-ஞ்* sorte de scarabée, — de petit papillon.

விட்டு, gér. de விடுகிறது.

**விட்டுணு, P. விஷ்ணு*

விட்டேறாணம், விட்டேறு, (*விடு, ஏறு, அரணம்*), javelot.

விட்டை, P. விஷ்டை, ordure, balle, boule, *V. கட்டி.*

விட்டோசை, (*விடு, ஓசை*), *V. விட்டிசை.*

**விட்பாரம், P. விஷ்பாரம்.*

விணிகை, ruban, bande, bandeau, ceinture.

விண், l'air, l'atmosphère, la région éthérée, le ciel, le monde fabuleux des dieux, nuage, âge tendre, tendreté, espèce d'instrument qu'on attache aux cerfs-volants et qui rend le son de *விண்*; — *மணி* le bijou du ciel, *i.e.* le soleil; — *மீன்* étoile, astre du firmament; — *முழுதாளி*, (*முழுது, ஆளி*), le maître absolu du ciel, *i. e.* Dieu. (et à tort) Indiren; — *வீழ்கொள்ளி*, — *வீழ்கொள்ளி* étoile tombante —, filante, météore.

விண்ட, part. parf. de விள்ளுகிறது: — *பூ* fleur épanouie; — *பூரகம்* grenade qui qui se fend d'elle-même.

விண்டலம், (*விண், தலம்*), l'air, le ciel visible, le ciel.

விண்டல், 1° bambou. 2° *n. v. de விள்ளுகிறது, tiré du parfait*, floraison, épanouissement, manifestation, se fendre, craquer, se casser, sortir.

விண்டு, 1° l'air, le vent, Vichnou, montagne, bambou, nuage, les plantes *தகரை* et *விஷ்ணுகிராந்தி*, certain code de loi ou livre de jurisprudence. 2° *gér. de விள்ளுகிறது*: — *சொல்லுகிறது* parler librement, sans retenue, *litt.* en s'ouvrant: — *சொல்லாதே* ne dis rien, ne te déclare pas; — *நதி* le prétendu Gange céleste: — *பதம்* l'air, la région éthérée, l'atmosphère; — *போகிறது* s'ouvrir, s'épanouir, craquer, se briser, se séparer, se fendre; — *போனார்கள்* ils se sont séparés, ils sont en désaccord, ils ont rompu ensemble.

விண்டிதம், la plante *தகரை* cassia tora.

விண்ணபத்திரம், sync de விண்ணப்பபத்திரம்.

விண்ணப்பம், pétition, demande, supplique; — *செய்கிறது*, — *பண்ணுகிறது* faire une pétition, supplier, pétitionner;

விண்ணப்பக்காரன் pétitionnaire, suppliant; —ப்பத்திரம் supplique, pétition, demande, humble adresse.

விண்ணால், l'herbe காவட்டம்புல்.

விண்ணவன், (விண்), habitant du ciel, Dieu, être céleste, Arouguen.

விண்ணு, la plante கடுரோகிணி, ellébore.

விண்ணுருக்கு, nom d'un arbre.

விண்ணாணம், (வி, நாணம்), honte, civilité, *V.* யாசாலம்.

விண்ணு, *P.* விண் l'air...

விண்ணுகம், la plante கதிருள்ளி.

விண்ணுலகம், (விண், உலகம்), le ciel, le monde céleste, —fabuleux des dieux.

விண்ணேறு, (*id* ஏறு), la foudre.

விண்ணோர், (விண்), les habitants du ciel, les dieux prétendus.

விண்விண்ணெனல், mot —, son imitatif de *vinvin* ou de bruit redoublé.

விதக்கிறது, தந்தேன். தப்பேன், த, தக்க, *v. a.* indiquer —, impliquer — ou comprendre quelque chose de plus, amplifier, particulariser, distinguer, être augmenté, — rempli.

*விதஸ்தி, (vitasti), empan, largeur de 12 doigts.

*விதண்டம், (vitanda), éléphant, espèce de serrure (à 3 divisions).

*விதண்டை, (vitandâ), controverse, argument, critique, réfutation, — de l'opinion d'autrui, parler pour établir la sienne, grande —, cuillère, *V.* திருத்தம்: —க்காரன் adversaire; விதண்டைக்குச் சொல்லுகிறது dire —, parler malignement, — par animosité ou envie.

விததம், 1° (vitatha), mensonge. 2° (vitata), instrument à cordes.

விததன், (vidatha), pénitent, dévot, savant, lettré, sage.

*விததி, (vitati), expansion, quantité, monceau, rameau.

விதத்தல், *n. v. de* விதக்கிறது.

விதப்பம், *n. v. du même*, abondance, par dessus, surplus.

விதப்பு, 1° *V.* விதப்பம். 2° merveille, vitesse, hâte, tremblement, corniche, projection —, partie d'un mur, ornement விதப்புக்கிளவி, — மொழி parole élégante —, d'ornement, langue bien orné,

*விதம், (vidha), manière, sorte, espèce, façon, forme, règle, formule, voie, méthode, moyen, prospérité, action, gage, salaire, nourriture que l'on donne aux animaux, trou, percement, être connu, apparence: விதவிதமாயிருக்கிறது être de diverses sortes

விதும்பம், l'arsenic dit தப்பியபாஷாணம்.

*விதரணம், 1° (vitarana), don, donation, abandon, passer, traverser. 2° habileté, capacité, connaissance, beauté, promptitude, allée, prudence: சகலவித வேலையிலும் — habileté en toute sortes d'ouvrages.

விதரணன், (*id.*), homme généreux, habile, savant, éloquent.

விதரணை, éloquence.

விதரி, chose connue, être connu.

விதரிதம், *corr. P.* வித்துருதம்.

விதர்க்கணம், (விதர்க்கம், na), délibération, dialogue, conversation.

*விதர்க்கம், (vitarka), doute, discours confus, discussion, raisonnement, tergiversation, pensée, raison, conjecture ou considération des probabilités, augmentation, un des 5 மயகோசம்.

*விதர்த்தி, (vitarddhi), salle, — quadrangulaire, pandel au milieu d'une cour (pour des sacrifices...), planche d'autel.

*விதர்ப்பம், (vidarbha), Vidarpa, district et ville au sud-ouest du Bengal, le moderne Baranagpour, royaume du beau père du roi நளன்.

*விதர்ப்பசை, (விதர்ப்பம், சை), native, du Vidarpa, *i. e.* தமயந்தி femme de நளன், la femme d'Agastyen et உருக்குமிணி femme de Krichna.

விதர்ப்பு, crainte, étroitesse, guerre, combat, victoire.

*விதலம், 1° (vitala), un des 7 mondes inférieurs. 2° (vidala), panier, — d'osier ou de bambou, pois, pulpe de pois, écorce de grenade, copeau, planure, séparation, déchirure.

விதலை, tremblement.

*விதவனம், (vidhavana), tremblement, agitation.

*விதவா, *obl. de* விதவை: — காமி. 1° (gâmi *qui va*), celui qui a mauvais commerce avec une veuve. 2° (காமி), celui qui la convoite, — வேதனம் mariage de veuve.

விதவிதப்பு, 1° (விதம், விதப்பு), avoir divers enjolivements, être de diverses manières 2° விதவிதப்பென்றிருக்கிறது ou விதவிதவென்றிருக்கிறது, être tiède, indifférent.

*விதவியம், (vidhavya), *V.* விதவனம்.

*விதவை, (வி, *sans*, தவன், *mari*), femme —, veuve.

விதறுகிறது, றினேன், றுவேன், று, ற, *v. n* se hâter trop, agir précipitamment.

*விதற்பம், *P.* விதர்ப்பம்.

*விதனம், *P.* வியதனம். peine, chagrin, tristesse, affliction, vexation, tourment, dégoût: விதனப்படுகிறது s'attrister, se cha-

griner, être triste, chagrin; —ப்படுத்துகிறது attrister, chagriner, tourmenter, fatiguer: —ப்படுவதாலாவதுண்டோ s'opère-t-il quelque chose par le chagrin qu'on se donne.

விதனிக்கிறது, னித்தேன், னிப்பேன், னி, னிக்க, v. n. விதனித்தல், n. v. se chagriner, s'affliger, être triste, chagrin.

*விதாகம், (vidâha), chaleur, acrimonie.

*விதாதா, விதாதிரு, (vidhâtâ, vidhâtrou), Brama, Arouguen, Kâmen, destin: விதாதிருபு Nâraden fils de Brama.

விதாதிரி, விதாத்திரி, (vidhâtri), poivre long.

*விதாயம், (vidhâya *ayant placé*), action de placer, de jeter.

*விதாரணம், (விதாரம், na), déchirure, fissure, fente, brisement, rupture, meurtre, guerre.

*விதாரம், (vidâra), déchirer, fendre, guerre, bataille, crue excessive des eaux, inondation, débordement (d'une rivière...).

*விதாரி, (vidâri), la plante புனமுருங்கை hedysarum.

*விதாரு, (vidârou), le lézard dit பல்லி.

*விதாவிதம், (விதம், *répété*), diverses manières.

*விதானகம், 1° (vitânaka), pavillon, baldaquin, toile attachée ou haut d'un pandel, tas, monceau, expansion. 2° (vidhânaka), peine, douleur.

*விதானகன், விதானஞ்ஞன், (vidhânaga, — djna *qui connait*), savant, docteur, pandit.

*விதானம், 1° (vidhâna), expédient, moyen, mode, manière, forme, ordre, coutume, loi, règle, précepte, richesses, fortune, prospérité, bonheur, adoration, vénération, nourriture d'éléphant, inimitié, hostilité, conflit de sentiments opposés, (en grammaire) affixes, préfixes, terminaisons, dais, pavillon, tapisserie, tentures, toile tendue sous un toit, logement, sacrifice, oblation, tas, quantité, foule, repos, loisir, cessation de travail, espèce de mètre ou d'air.

*விதானிகரணம், விதானீகரணம், விதானீகிருதம், (விதானம், 1, *augment*), ou

விதானிக்கிறது, னித்தேன், னிப்பேன், னி, னிக்க, v. a. (விதானம்), attacher des tapisseries, des toiles (dans un temple...), couvrir, — d'un dais...

*விதி, 1° (vidhi), formule, règle, — de grammaire, (souvent en vers techniques), précepte, — sacré, observance —, acte prescrit par les vêdas, ouvrage sacré, écriture sainte, la loi, texte, sentence de la loi, aphorisme, usage, coutume, ordre, commandement, connaissance, emploi, acte, action (en général), détermination, destination, destinée, prédestination, (en style païen) destin, temps, nourriture des chevaux et autres animaux semblables, espèce, manière, Brama, Vichnou, félicité, bonheur, prospérité, vérité, réalité. 2° *imp. de* விதிக்கிறது: —கேடு irrégularité, illégalité; — ச்செயல் ou விதியின் செயல் destin, destinée, effet —, action du destin, (selon les païens); — ச்சட்டம் formulaire; — ச்சூத்திரம் formule prescrite —, établir ce qui n'était pas; —ச்செயல் destinée, prédestination; — தரிசகன், — தரிசனி, — தர்சி, — தேசகன், prêtre —, gourou qui veille à ce que tout s'accomplisse selon les règles dans un sacrifice; — ப்பிரசங்கம், — ப்பிரயோகம் ténacité —, exactitude à observer la règle, agir conformément à la règle; — முறை conformité à l'observation de la règle; — யக்கியம் cérémonie de l'adoration; — யோகம் évènement —, arriver selon le destin, (en style païen); — வசம் destin, destinée; — வாய், — வாய்பாடு formule de mathématiques; — வினை verbe positif (opposé au verbe négatif மறைவினை); விதி பாயிவருகிறது ou வந்த — வருகிறது le destin qui était échu arriver (en style païen). arriver par un effet du destin.

விதிக்கிறது, தித்தேன், திப்பேன், தி, திக்க, v. a. விதித்தல், n. v (விதி), ordonner, prescrire, faire, créer, établir, destiner, condamner, juger, prédestiner, écrire, dire: ஒருவனுக்குமரணஆக்கினை — condamner quelqu'un à la peine de mort, décréter contre lui la peine de mort.

*விதிக்கு, (வி, திக்கு), point cardinal intermédiaire, *v. g.* le sud-est...

*விதிஞ்ஞன், (விதி, ஞன்) homme qui a la règle, — la loi, brame.

*விதிதம், (vidita), chose connue, comprise, promise, agréée, consentie, consentement, information, représentation.

*விதிதன், (*id.*), sage, savant.

*விதித்தோன், n. app. de விதிக்கிறது, le créateur, l'auteur des destinées de l'homme, Dieu, (et à tort) Brama.

*விதிபாதம், P. வியதீபாதம்.

விதிப்பாள், 1° fille. 2° 3° *pers. fém. fut de* விதிக்கிறது.

விதிப்பு, n. v. de விதிக்கிறது, écriture, destination, ordonnance, réussite.

விதியர், (விதி), écrivains, compteurs,

calculateurs, militaires, gens de guerre, ministres d'un roi.

விதியுளி, holocauste, messager, mariage.

*விதிலை P. துவிதிலை, 2me jour lunaire de chaque demi lunaison.

விதிர்க்கிறது, ர்த்தேன், ர்ப்பேன், ர், ர்க்க, v. n. et v. a. trembler, — de peur, craindre, brandir une épée, faire le moulinet, remuer, étendre :

விதிர்க்குவிதிர்க்கெனல், précipitation, ou விதிர்க்குவிதிர்க்கென்கிறது. agir avec précipation, s'empresser, se hâter, palpiter.

விதிர்த்தல், விதிர்ப்பு, n. v. de விதிர்க்கிறது, peur, tremblement, brandir...

விதிவத்து, (விதி, வத்து), chose de règle, — selon la règle.

விதிர்விதிக்கிறது, (விதிர்க்கிறது répété), trembler, tournoyer.

*விது, 1° (vidhou), la lune ou Sandiren, camphre, Vichnou, Brama, oblation ou sacrifice expiatoire, géant, ou demon. 2° (vidou), creux entre les bosses du front de l'éléphant, hippopotame. 3° iMp de விதுக்கிறது : —க்ஷயம் déclin de la lune; —ப்பிரியை prétendue femme de la lune, i. e. de Sandiren, constellation lunaire, — dite, உரோகணி.

*விதுகம், (vidhighna), écart, ce qui dévie de la règle, s'éloigner.

விதுக்குகிறது, sync. விதுக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, v. n. ou

விதுக்கிறது, துத்தேன், துப்பேன், து, துக்க, v n. user de mots obscènes ou indécents ou impropres, se hâter, être pressé, ou

விதுக்குவிதுக்கென்றிருக்கிறது, être porté à la luxure, à la sensualité.

விதுஷன், விதுடன், savant.

*விதுஷி, விதுடி, (vidouchi), fém. de வித்துவான், femme savante.

*விதுட்சயம், P. விதுக்ஷயம் déclin de la lune

*விதுதம், (vidhouta), chose rejetée, abandonnée, tremblante : விதுதமுகம் mouvement de tête qui indique refus, aversion ou dégoût.

*விதுதி, (vidhouti), tremblement.

*விதுந்துதம், (விதும், acc. de விது, touda qui tourmente), le prétendu serpent இராகு que les Indous supposent être l'ennemi de la lune.

*விதுபஞ்சரம், (vidhoupandjara), sabre, cimeterre.

விதுப்பு, n. v. de விதுக்கிறது, désir, cupidicité, hâte, vitesse.

விதும்பல், désir, — impatient, opt. et n. v. de

விதும்புகிறது, பினேன், புவேன், பு, ப, v. a. désirer.

*விதுரம். (vidhouea), séparation —, trouble d'esprit.

விதுரன், 1° (vidoura), homme savant, habile, intelligent, libertin, débauché, intrigant, Vidouren fils de Vyasen et de la servante d' அம்பிகை, par conséquent demifrère des rois திரிதராஷ்டிரன் et பாண்டு un des rois de la race des Kourous, et conseiller de துரியோதனன். 2° (vidhoura), homme veuf. 3° (vithoura), voleur, démon. 4° homme fort, vaillant.

*விதுவனம், விதுனனம், விதூனனம், (vidhouvana, — nana), crainte, tremblement, secousse, secouer.

*விதுன்னகம், (vitounnaka), vitriol bleu, coriandre.

*விதூஷகன், (vidûchaka), facétieux, plaisant, censeur, détracteur, bouffon de comédie.

*விதூஷணம், விதூடணம், (vidoûchana), grande injure, censure, satire.

*விதூரம், (வி, தூரம்), grande distance.

*விதூனம், (uidoûna), trouble, agitation, détresse.

*விதூதம், விதூதி, விதூனனம், விதூனிதம், (vidhouta, — ti, -nana, — nita), agitation, secousse, tremblement.

*விதேகம், 1° வி, தேகம், incorporalité, existence sans corps, délivrance du corps. 2° V. விதேகை : விதேகமுத்தி délivrance des renaissances corporelles prétendues.

*விதேகன், (id.), m. être incorporel.

*விதேகை, (vidêhâ), Vidèguey ville et district de la province de Bahar, l'ancienne மிதிலை ou le moderne Tirhout.

*விதேசம், (வி), pays éloigné, — étranger.

*விதேசி, (விதேசம்), étranger.

*விதேயன், (vidhêya), homme docile, soumis, complaisant, souple, facile à conduire.

*விதேயதை, (id. tâ), docilité, soumission.

விதை, 1° grain de blé..., semence ou gaine de plante..., testicules, grandeur. 2° (vidâ), connaissance, esprit, intelligence. 3° imp. et part. de விதைக்கிறது: —ப்புனம் champ nouveau, portion de terrain nouvellement cultivé; — மணி semence, grains que l'on sème; — முதல் l'essentiel —, les grains pour les semailles.

விதைக்கிறது, தைத்தேன், தைப்பேன், தை, தைக்க, v. a. (விதை), n. v. semer, ensemencer.

விதைக்கை, விதைத்தல், விதைப்பு, *n. v. du préc.* semaille, action de semer.

விதைப்போன், *n. app. du même*, semeur.

*வித்தகம், (வித்தம், ka), connaissance, sagesse, merveille, bien.

*வித்தகன், *pl.* வித்தகர், (வித்தகம்), homme savant, industrieux, habile, artiste, artisan, messager, grand, homme distingué, Vaïraven, forme de Siven.

*வித்தம், 1° (vitta), connaissance, sagesse, examen, discussion, acquisition, richesse, or, propriété, bonheur. 2° (viddha), rejet, opposition, ressemblance, battre, percement, mépris வித்தஹீனன் pauvre, indigent: வித்தகர்ணம் oreille percée.

*வித்ததன், (வித்தம், da *qui donne*), bienfaiteur, libéral.

*வித்தவான், (*id* vân *affixe*), riche.

வித்தரிக்கிறது, *P.* விஸ்தரிக்கிறது.

வித்தன், 1° *P.* வித்ததன், bienfaiteur. 2° (வித்தை), savant. 3° pénitent.

*வித்தாரம், *P* விஸ்தாரம்.

*வித்தாரி, *P.* விஸ்தாரி.

*வித்தி, (vitti), connaissance, examen, discussion, investigation, jugement, gain, acquisition.

வித்திடுகிறது, (வித்து), semer.

வித்தியதம், *V.* வேதிகை.

*வித்தியம், *P.* வித்தியை, connaissance, science, l'arbre தாண்றி.

*வித்தியர், (வித்தை), artistes, artisans, savants.

வித்தியா, *obl. de* வித்தியை: — காரன் savant: — கலை une des 5 espèces de கலை; — ஹீனம் ignorance, défaut de science, — தத்துவம் puissance de la science, une des 3 puissances dites தத்துவத்திரயம், les 2 qualités des choses comprises sous le nom de ஆன்மதத்துவம், (voyez les au mot தத்துவம்), classe de connaissances qui comprend, selon les Sivénistes, ce qui suit, que l'on appelle வித்தியாதத்துவம்-ஏ, savoir: காலம் le temps, நியதி l'usage ou le devoir, கலை l'art, வித்தை la science, இராகம் la musique, புருடன் ou ஆன்மா l'âme, மாயை ou பிரகிருதி la matière; — தரர், (dhara *qui tient*), espèce de magiciens célestes de demi dieux des Indous, ou d'esprits de l'air, (selon d'autres), les கந்தருவர்: — தனம் richesses acquises par la science; — தானம் don de la science, instruction, — charitable des ignorants; — தேவி déesse-prétendue de la science, muse, espèce de déesse des Djaïnas; — பாரகன் savant, — dans les sciences et les arts, étudiant; — ப்பிராத்தி, — ப்பிராப்தி, — லாபம், — லப்தம், — லபிதம் acquisition de la science ou par le moyen de la science, érudition, prospérité due à la science; — லட்சுமி la prétendue déesse de la science.

*வித்தியாகமம், (வித்தியா, ஆகமம்), acquisition, accroissement de science.

*வித்தியாசம், *P.* வியத்தியாசம், différence, diversité, distinction, contrariété: வித்தியா நித்திய — différence du temps à l'éternité, — entre les choses temporelles et les éternelles; வித்தியாசக்காரன் homme à différences, — qui fait des distinctions ou différences odieuses.

*வித்தியாதுரம், (வித்தியா, ஆதுரம்), désir de la science.

வித்தியாநுசேவனம், (*id.* அநு. சேவனம்), culture des sciences.

*வித்தியாநுசேவி, (*id.*), homme qui cultive les sciences.

*வித்தியாநுபாலனம், (*id.* அநு, பாலனம்), protection des sciences, étude, acquisition de la science: வித்தியாநுபாலி savant, qui a acquis la science.

*வித்தியாப்பியாசம், (*id.* அப்பியாசம்), étude, application au —, pratique des sciences, science expérimentale.

வித்தியாரணசுவாமி, (*id.* இரணம்), un des auteurs ou des docteurs du வேதாந்தம்.

வித்தியாரம், (*id.* அரம்), attention, examen sérieux.

*வித்தியாரம்பம், (*id.* ஆரம்பம்), commencement d'étude, cérémonie d'écolier.

*வித்தியார்ச்சனம், வித்தியார்ச்சிதம், (*id.* அர்ச்சனம், அர்ச்சிதம்), acquisition de la science ou par la science.

*வித்தியார்த்தம், (*id.* அர்த்தம்). recherche de la science.

*வித்தியார்த்தி, (*id.*), étudiant, — qui

*வித்தியாலயம், வித்தியாலேயம், (*id.* ஆலயம்), école, collège.

*வித்தியாவந்தன், வித்தியவான், (*id.* vân *affixe*), savant.

*வித்தியானுசேவனம் ..., *V.* வித்தியாநுசேவனம்....

*வித்தியானுபானம், (வித்தியா, அநுபானம்), étude, enseignement,

வித்தியுத்து, (vidyout), éclair, foudre: வித்தியுத்பிரியம் métal-de cloche aimé de la foudre.

*வித்தியுல்லதை, (*id.* இலதை), éclair en zigzag.

*வித்தியை, (vidyâ), connaissance, science (sacrée ou profane), savoir, la fameuse Dourgâ ou துருக்கை, pilule magique qui, au dire des Indous, étant mise dans la bouche donne le pouvoir de monter au ciel ou de voler où l'on veut.

வித்தியோதமானம், (vidyôta mâna), lumière.

*வித்தியோபார்ச்சனம், வித்தியோபார்ச்சிதம், (வித்தியா, உப, அருச்சனம், அர்ச்சிதம்), acquisition de la science.

*வித்திரணம், P. விஸ்தீரணம், étendue.

வித்திரகம், la plante வெள்ளெருக்கு.

*வித்திரதி, (vidradhi), inflammation phlegmoneuse, abcès intérieur:—நாசனம் l'arbre முருங்கை.

*வித்திரம், (vidra), trou, fente, crevasse, action de percer.

*வித்திரஸ்தம், வித்திராசம், (வி), peur, alarme.

*வித்திரவம், வித்திராவம், (vidrava, vidrâva), fuite, s'échapper, retraite.

*வித்திராவணம், வித்திராவிதம், (vidrâvana, —vita), liquéfaction, fonte des métaux..., action de chasser

*வித்திருதி, P. விஸ்திருதி.

வித்து, 1° semence, des plantes, graine, grain, sperme, semen virile, race, postérité, lignée. 2° *imp. et part. de* வித்துகிறது : — தெளிக்கிறது, — போடுகிறது semer; —பிரியமோ le grain est-il cher?—முதல், V. விதைமுதல்

வித்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, v a வித்துதல், n v. (வித்து), semer, ensemencer.

வித்துசம், le palmier தாளி.

*வித்துரு, P. வித்தியுத்து, éclair.

*வித்துருதம், (vidrouta), choses fondues, liquéfiées.

*வித்துருமம், (vidrouma), corail, jeune pousse, arbre fabuleux portant des pierres précieuses: வித்துருமலதை espèce de parfum végétal.

*வித்துவகற்பன், (vidvat *instruit*, kalpa *aff. d'infériorité*), peu instruit.

*வித்துவஞ்சம், (vidhvamsa), haine, aversion, incivilité, offense, insulte, destruction.

*வித்துவஞ்சி, (*id.*), hostile, ennemi, destructeur.

*வித்துவாமிசன், வித்துவாங்கிசன், (வித்துவான், அமிசம்), savant, poète, —qui vit en chantant des vers.

*வித்துவான், (vidvân), sage, homme intelligent, érudit, savant, poète, théologien. *fém.* வித்துவஷி.

*வித்துவிஷன், (vidvicha), ennemi.

*வித்துவேஷணம், வித்துவேஷணை, வித்துவேடணம், வித்துவேடணை, (வித்துவேஷம், na), 1° excitation à la haine, c'est le 38me des கலைக்கியானம் et un des அஷ்டகருமம். 2° ou

*வித்துவேஷம், வித்துவேடம், (vidvêcha), haine, inimitié, opposition.

*வித்துவேஷி, வித்துவேடி, (vidvêchi), ennemi.

*வித்தேஷணை, (வித்தம், ஏஷணை), désir des richessess, avarice, cupidité.

*வித்தை, P. வித்தியை, connaissance, art, sagesse, savoir, science (sacrée ou profane), magie, jonglerie, métier —, tour d'adresse ou de passe-passe; வித்தை-14 14 branches des sciences censées sacrées des Indous, savoir les 4 vêdas, வேதாங்கம், la philosophie மீமாஞ்சை, la logique தருக்கம், les புராணம் ou vieilles légendes, les ஸ்மிருதி ou codes de loi தருமநூலாயிய வுபாங்கம் : — கற்பிக்கிறது enseigner un art, — une science; — கற்றுக்கொள்ளுகிறது apprendre un art une profession ou une science; —க்கவி poème construit avec art; —க்காரன் magicien, jongleur, joueur de gobelets; — யாடுகிறது faire des jongleries, des tours de passe-passe; — விரும்பு désir de la science, — d'appendre les sciences.

*விநசனம், vinasana), destruction, le pays dit குருக்ஷேத்திரம்.

*விநஷ்டம், விநஷ்டி, (வி), destruction, perte, disparition.

*விநதம், 1° (vinata) courbure, tortuosité, humilité. 2° (vinada), son, bruit.

*விநதாசுநு, (விநதை, சூநு), les fils de Vinadei (et de Kasyaben), Arounen, Garouden.

*விநதி, (vinati), civilité, humilité, modestie, courbure, vénération.

*விநதை (vinatâ *la modeste*), Vinadeï fille de தக்ஷன் et une des femmes de கசியபன், (au dire des fables indoues, elle pondit 2 œufs, d'où, après une incubation de plusieurs siècles, sortirent le cul-de jatte Arounen cocher du soleil, et le faucon Garouden monture de Vichnou), espèce de panier, Vinadei une des 7 villes censées sacrées nommée aussi கோசலை.

*விநயம், (vinaya), modestie, retenue, affabilité, humilité, civilité, respect, vénération, révérence, obéissance, décence, decorum, bonne —, conduite, équité, ordre, discipline, dresser à la discipline: அத்தியந்த — extrême révérence...

*விநயனம், (விநயம், na), V. விநயம்.

*விநாசகம், (விநாசம், ka), destruction.

*விநாசகன், 1° (*id.*), destructeur, corrupteur. 2° (வி, நாசிகை), sans nez.

*விநாசம், விநாசனம், (வி), destruction, meurtre, annihilation, perte, disparation, ne pas voir, — paraître.

*விநாசன், (*id.*), destructeur, meurtrier.

*விநாசி, *m.* விநாசினி, *f.* (*id.*), destructeur, distructrice.

*விநாடி, விநாடிகை, (வி), minute indienne (égale à 24 secondes européennes, moment, instant.

*விநாதன், (வி), homme abandonné, sans protection, — maître.

*விநாயகம், (வி), empêchement, obstacle, grande supériorité.

*விநாயகன், (வி, *sans maître ou grand maître*), Poulléyar fils de Siven et neveu de Vichnou, Bonddha, Arouguen, gourou Garouden : விநாயகசட்டி le 6e jour de விநாயகன், *i. e.* 6e jour lunaire de la 2e demi-lunaison ou le 21me jour lunaire du mois de கார்த்திகை après la fin de la fête de கார்த்திகை.

*விநாழிகை, *P.* விநாடிகை, minute tamoule (de 24 secondes).

*விநிகதம், (vinihata), prodige, phénomène, météore, comète, grande et inévitable calamité.

*விநிகமம், (வி), jugement équitable, porté avec raison.

*விநிச்சயம், விநிச்சிதம், (வி), certitude.

*விநிச்சலம், (*id.*), immobilité.

*விநிச்சுவாசம், (வி, soupir.

*விநித்திரன், (வி, நித்திரை), éveillé : விநித்திரத்துவம் veille, vigilance.

*விநிபாதம், (வி), chute, calamité, — inévitable, peine, détresse, mort, manque de respect, mépris.

*விநிமயம், (வி), troc, échange, gage, dépôt.

*விநியதம், விநியமம், (வி), gouvernement, restriction, réglement.

*விநியோகம், (வி), démon, abandon d'une chose (dans l'espoir de quelqu'avantage ou autre considération), séparation, empêchement, destination, distribution de gâteaux etc... aux brames dans une pagode : விநியோகக்காரன் homme libéral.

*விநிர்க்கதம், விநிர்க்கமம். (வி), sortie, départ.

*விநிர்ச்சயம், விநிர்ச்சிதம், (வி, நிர்), victoire, conquête.)

*விநிர்ணயம், விநிர்ணீதம், (வி), certitude, détermination.

*விநீதம், (வி), beauté, envoyer, renvoyer, douceur, châtiment, conduite, bonne conduite, chasteté, vertu, décence, décorum, soumettre, respect, civilité, cheval bien dressé au manège.

விநீதன், (*id.*), homme châtié, puni, doux, humble, modeste, respectueux, gouvernable, soumis, décent, marchand.

*விநீதை, *fém. du préc.* femme chaste, modeste, soumise.

விநோதம், 1° vinôda), jeu, passe-temps, amusement, passer le temps à jouer, rejet, renvoi, abandon, haine, opposition désir ardent, impetuosité, joie, plaisir, emploi, — intéressant, 2° beauté, nouveauté, curiosité, chose faite avec art, artifice, pompe, splendeur, majesté : — காட்டுகிறது, déployer de la pompe, montrer des curiosités, faire des tours de passe-passe...; — செய்கிறது faire des nouveautés, des choses curieuses, artificielles; — பண்ணுகிறது déployer de la pompe, — un grand appareil ; விநோதவித்தை magie, enchantement, jonglerie.

*விநோதன், விநோதி, *pl.* விநோதர், (*id.*), joueur, amateur de plaisir, — de curiosités, qui passe le temps à s'amuser

*விந்தம், 1° *P.* விந்தியம், le mont Vindhya, montagne, chaîne de montagnes. 2° le nombre பதுமம் ou 100 trillions fleur de —, nénuphar, l'arsenic dit குதிரைப்பற் பாஷாணம்.

விந்தம், l'arsenic dit தற்கடகபாஷாணம்.

விந்தர், bergers, pâtres.

விந்தாக்கினி, feu de la luxure.

விந்து ஈற்கல், விந்து, ஆரல், கல்), pierre qui ressemble au foie, V. ஈரக்கல்.

*விந்தியம், (vindhya), le mont Vindhya, la chaîne des —, les monts Vindhyas, qui séparent l'Indoustan du Dekan : விந்தியகூடன், — கூடனன், (koutta *affliger*), celui qui a dompté le mont Vindya, *i. e.* Agastyen qui, au dire de la fable, a forcé le mont Vindhya à se prosterner devant lui et à rester dans cette posture pour le punir d'avoir voulu surpasser l'Himâlaya;— வாசி, *m.* —வாதன் habitant du mont Vindhya, *i. e.* le grammairien Vyâri; — வாசினி, *f.* l'habitante du Vindya, *i. e* Dourgâ, village et temple consacrés à Dourgâ à 3 milles Mirzapour sur le Gange, l'arbrisseau கோஷ்டம்; — பர்வதம், — சைலம், ou

விந்தியாசலம், (விந்தியம், அசலம்), le mont Vindhya.

*விந்தியாடம், (*id.* அடம்), la foret du mont Vindhya, qui s'étendait de Mathoura à la Narmada ou நருமதை.

*விந்தியாவலிபுத்திரன், — சுதன் le fils de விந்தியாவலி, *i. e.* le géant வாணாசுரன்.

*விந்து, 1° (vindou), goutte d'eau ou de liquide, partie du front —, intervalle entre les sourcils, marque, — sur le front, —

colorée sur le front des éléphants, point, — ou petit rond mis sur une lettre (pour représenter la terminaison nasale en sanscrit ou l'absence de voyelle en tamoul), rond, cercle, marque de la morsure des dents. 2° sperme, — humain: — விழுகிறது le sperme tomber; — தரிக்கிறது concevoir; — வழி par la conception ou la naissance; — சாலம், — சாலகம் marque colorée sur le front et la trompe d'un éléphant; — சித்திரகம் cerf tacheté; — தர்திரம் dé à jouer, tableau pour jouer aux dés, espèce d'échiquier.

விந்தை, P. விநதை, admiration, étonnement, merveille, chose curieuse, spectacle, pompe, ostentation, ornement, science, Dourgâ, la prétendue déesse du courage, espèce d' அகத்தி: — காட்டுகிறது montrer des curiosités; — க்காரன் artiste, homme qui fait des choses merveilleuses; — யடிக்கிறது faire des choses merveilleuses; — யாயிருக்கிறது être pompeux, merveilleux, élégant, beau, curieux; — விந்தையாய்ப்பாடுகிறது chanter merveilleusement, mélodieusement; — விந்தை வருணமாயிருக்கிறது être orné —, décoré de diverses couleurs.

விந்தையம், l'arbre dit செங்கததாரி.

விபகரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, v. n. (விபகாரம்), விபகாரிக்கல், n. v. faire —, poursuivre —, conduire un procès, plaider, disputer, raisonner, exposer ses raisons.

*விபகலிதம், P. வியவகலிதம், soustraction.

*விபகாரம், P. வியவகாரம், dispute, procès, litige, pratique des tribunaux, usage, coutume, règles, — des lois.

*விபக்கம், விபக்ஷம், (வி), haine, inimitié, opposition (et selon quelques-uns, amour du prochain, exception (en grammaire), argument qui manque de proposition à soutenir (en logique); விபக்ஷபாதம் impartialité, indifférence; — பாதன் homme impartial.

*விபக்கன், விபக்ஷன், (id.), adversaire, ennemi.

*விபக்ஷதை: (விபக்ஷம், tâ) opposition, inimitié, hostilité, combat, contradiction (dans un argument).

*விபங்கம், (வி), brisement, rupture, division, courbure.

விபசரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, v. n. (விபசாரம்), mener une mauvaise vie, vivre dans l'adultère, s'abandonner au désordre.

*விபசாயம், P. வியவசாயம், agriculture.

*விபசாரம், P. வியபிசாரம், incontinence, fornication, adultère mauvaise vie, inconduite, débauche, erreur, écart, égarement: — பண்ணுகிறது commettre un adultère; விபசாரக்கள்ளன், V. விபசாரன்; விபசாரத்திலடிபட்டிருக்கிறது être adonné ou accoutumé à l'adultère, à l'inconduite.

விபசாரன், (விபசாரம்), homme —, adultère, débauché.

*விபசாரி, (id.), femme —, adultère, prostituée.

*விபசியம், (vipasya), connaissance.

*விபச்சித்து, (vipastchit), savant, docteur, maître.

*விபஞ்சி, விபஞ்சிகம, விபஞ்சிகை, (vipantchi, kâ), luth, jeu, amusement, passetemps.

*விபட்சகம், விபட்சன், விபட்சதை, P. விபக்ஷம்....

*விபணம், விபணனம், (vipana, na), contrat de —, vente, prix.

*விபணி, 1° (vipani), boutique, rue du —, marché, foire, place —, lieu où l'on expose en vente, marchandise, objet à vendre. 2° (vipani), marchand.

*விபன்னகம், விபிர்ணகம், (வி, பர்ணம், ka), l'arbre பலாசு butea frondosa.

*விபதம், 1° (vipatha), mauvais chemin.
2° offrande, — manuelle.

விபதுத்தாரம, விபதுத்தரணம், (விபத்து), délivrance du malheur.

*விபதை, (vipadâ), adversité, pauvreté.

விபத்தம் (விபத்து, வம்), disette, famine, cherté, l'arbre எட்டிமரம்: விபத்தமாய்ச்செலவழிக்கிறது dissiper, dépenser follement.

*விபத்தன், 1° (vibhakta), qui est séparé, divisé, différent. 2° (விபத்து), malheureux, inquiet, chagrin.

*விபத்தசன், (விபத்தன், சன்), enfant né malheureux, — né après le partage des biens entre son père et ses oncles.

*விபத்தி, 1° (vipatti), adversité, calamité, malheur, pauvreté, trouble, douleur, tourment, agonie, mort, faute. 2° (vibhakti), part, portion, héritage, division, cas ou inflexion des noms, déclinaison; — புத்தன் malheureux; — ரகிதன் heureux, délivré du malheur.

*விபத்து, (vipad), calamité, adversité, malheur, affliction, trouble, danger: — சாகரம் mer — காலம் temps de calamité; — சாகரம் mer d'infortune; — ரகிதன் heureux, délivré du malheur.

*விபந்தம், (வி), constipation, ischurie.

விபம், (விபவம்), richesses, bonheur,

prospérité, excellence, force ou qualité supérieure.

*விபரம், P. விவரம், détail, circonstances, particularités

*விபரிக்கிறது, P. விவரிக்கிறது, détailler, circonstancier, raconter; — en détail.

*விபரிணாமம், (viparinâma), changement, — d'état ou de forme.

*விபரிதம், V. விவரிதம்.

*விபரியஸ்தம், (vipariasta), opposition, le contraire.

*விபரியயம், விபரியாயம், (viparyaya, yâya), opposition, contrariété, le contraire, destruction, annihilation, changement, inimitié, caractère colère.

*விபரியாசம், (viparyâsa), opposition, le contraire, l'opposé, changement, regarder comme réel ce qui est imaginaire,

*விபரீததை, (விபரீதம், tâ,), opposition, contrariété, le contraire.

*விபரீதம், (viparita), ce qui est contraire; opposé étrange; diversité, différence; divergence, irrégularité, contradiction, perversité, changement, excès, étonnement: — பண்ணுகிறது, agir d'une manière perverse; — பிறந்தது une irrégularité... est survenue, une nouveauté contraire s'est élevée; விபரீதகதி marche inverse, — en arrière; — க்காரன், — கரன், — காரி, — கர்த்திரு homme méchant, pervers; — காலம் temps malheureux, — contraire; — பஞ்சம் famine extraordinaire; — விலக்கு figure qui consiste à rejeter une chose ou un effet en montrant qu'il ou qu'elle est contraire à la cause; — வினை verbe irrégulier, action irrégulière; — உவமை comparaison irrégulière, celle où l'on prend l'objet de la comparaison pour l'objet comparé et réciproquement. *Ex.* கண்போற்பிறழுங்கயல் la carpe mobile comme l'œil, pour dire l'œil mobile comme la carpe.

*விபலதை, (விபலம், tâ), inutilité.

*விபலம், 1o (vipala), moment, instant 2o (viphala), chose vaine, sans profit, frivolité, inutilité, faiblesse.

*விபலாயனம், விபலாயிதம், (வி), fuite, déroute, vol, s'envoler.

*விபலீகரணம், — கிருதம், — பூதம், (வி, பலம், i, *augement*), inutilité, action inutile, empêchement

*விபவம், (vibhava), bonheur, prospérité, état florissant, chose, objet, don, propriété, magnanimité, pouvoir surhumain, délivrance de l'existence terrestre, mort: விபவ, *ou* — வருஷம் la 2o année du cycle indien qui correspond à 1868 et 1928

விபவனம், obéissance, soumission.

*விபன்னம், (vipanna), infortune, revers; chute, perte, faute, ruine, destruction; décadence, maigreur, mort, serpent.

*விபன்னன், (*Id.*) homme infortuné, tombé dans l'adversité, qui a éprouvé un revers, ruiné, maigri, mort.

*விபாகம், 1o (vipâka), cuisson, digestion, maturité, opportunité, goût, saveur, résultat, — inattendu ou improbable, chose fortuite, — qui arrive d'elle-même, conséquence ou fruit des actions, diversité, changement, pauvreté, détresse. 2o (vibhâga), part, portion —, partage d'un héritage; numérateur d'une fraction. 3o félicité, prospérité, jouissance, volupté: விபாகக் கற்பனை assignation des parts.

*விபாகரன், (விபை, கரன்), le soleil; feu, le dieu prétendu du feu.

*விபாசம், (வி, பாசம்), délivrance de lien.

*விபாசை, 1o (vibhâsâ) lumière. 2o (vipâsâ), le fleuve Vipas ou Beyah dans le Pandjab, Hyphasis des Grecs.

*விபாச்சியம், (vibhâdjya *divisible*), part, portion, division: விபாச்சியத்துவம் divisibilité, chose divisible.

*விபாஷை, (வி), alternative, l'un ou l'autre.

*விபாடம், (vipâta), flèche.

*விபாண்டுரம், (வி), pâleur.

*விபாதம், (vibhâta), aurore, aube, point du jour, lever du soleil.

*விபாதனம், விபாதிகம், (vipâdana, — dita), destruction, meurtre.

*விபாதிகை, vipadikâ), énigme, mules, mal —, ulcère ou pustule aux pieds, crevasse de bile.

*விபாவசு, விபாவசன், (vibhavasou), la lune ou Sandiren, espèce de collier ou de guirlande, *V.* விபாகரன.

*விபாவரி, (vibhâvari), nuit, safran, prostituée, entremetteuse.

*விபாவனம், (vibhâvana), examen, discussion, jugement, décision, discernement, perception, vision, imagination.

*விபாவனை, (vibhâvana), discussion, examen, limitation, mettre des bornes, fig. de rhét. qui decrit des effets qui ne viennent pas des causes usuelles ou connues.

*விபாவன், (vibhâva), ami.

*விபாவிதம், (vibhâvita), chose vue, perçue, distinguée, jugée, imaginée, connue, prouvée.

*விபாவியம், (vibhâvya), penser, imaginer, distinguer.
*விபினம், (vipinà), bois, forêt.
*விபின்னம், (வி), briser, casser, disperser, percer, blesser, variété, diversité, désappointement, perplexité.
*விபீஷணம், விபீஷணை, vibbichano), propriété d'exciter la terreur.
*விபீஷணன், விபீடணன், (id.), le terrible, le formidable. Vibhichanen frère cadet de Râvanen mais d'un bon caractère.
*விபீதகம், (vibhitaka), l'arbre தான்றி.
*விபீதம், (வி), sans crainte.
*விபு, (vibhou), celui qui est présent partout, qui pénètre tout, qui est éternel, Dieu, (et à tort) Brama, Vichnou, Siven, maître, seigneur, propriétaire, chef, agent, âme, serviteur, ouvrier, air, espace, lieu temps, toujours, éternité, solidité, plénitude: — துவம், — த்துவம், V. விபுதை.
*விபுசக்துரு, (விபு), la plante தண்ணீர் விட்டான்.
*விபுணன், homme qui excelle, distingué, victorieux: புண்ணியத்திலே — qui excelle en vertu.
*விபுதன், (viboudha), la lune ou Sandiren, Dieu, savant, docteur; pl. விபுதர் les érudits, les gens très savants, les sages, les habitants des cieux, les immortels, les dieux prétendus.
*விபுதை, (விபு, tâ), pouvoir, suprématie, plénitude.
*விபுலகன், (வி), delivré de l'horripilation.
*விபுலதை, (விபுலம், tâ), grandeur.
*விபுலம், (vipoula), largeur, étendue, profondeur, grandeur, le mont Himalaya, le mont Mêrou, la terre: விபுலரசம் la canne à sucre.
*விபுலேக்ஷணன், (விபுலம், ஈக்ஷணம்), qui a les yeux larges.
*விபுலை, (vipoulâ) la terre.
*விபூஷணம், விபூஷிதம், விபூடணம், (வி), ornement, décoration, bijou, joyau.
*விபூஷை, (vibhoûchâ), lustre, splendeur, beauté, ornement.
*விபூதி, 1o (வி, பூதி, vibhoûti), cendres, — bénites, de bouse de vache (dont les Sivénistes se barbouillent le corps à l'imitation et en l'honneur de Siven qui, dit on, s'en barbouillait ainsi), pouvoir surhumain et fabuleux comprenant 8 facultés dites அஷ்டமாசித்தி et attribuées surtout à Siven, grandeur, pouvoir, dignité. 2o faute, cruauté, violence félicité, prospérité, les 8 richesses dites அஷ்டசெல்வம், bon caractère, chair; — தரித்துக்கொள்ளு இடு, frotter de la cendre de bouse de vache, en avoir le front et souvent même le corps barbouillé; அவன்நெற்றியிலே — யிட்டான் il lui a mis de la cendre de bouse de vache sur le front (disent les Vichnouvistes, pour dire: il l'a trompé).
*விபூயம், (vipoûya), l'herbe முஞ்ஜ saccharum munja.
*விபேகம், P. விவேகம், esprit, prudence, puissance.
*விபேகி, P. விவேகி, homme prudent, d'un esprit subtil.
*விபேதம், (வி), opposition, inimitié, haine, contradiction, variété, distinction, troubler, ou.
*விபேதனம், (விபேதம், na), diviser, séparer, briser.
*விபை, (vibhâ), beauté, lustre, splendeur, rayon, — de lumière.
*விபோதம், (vibôdhà), esprit, intelligence, réveil.
*விபோதி, (id.i), instruit, éveillé.
*விப்பிரகராகிருதம், (வி, பிரகரம், ஆகிருதம்), voir la figure ou la forme de l'air.
*விப்பிரகாரம், viprakâra), opposition, injure, mépris, mal, méchanceté, revanche.
*விப்பிரகாரி, (id.i), homme opposé, qui méprise, qui se venge.
*விப்பிரகிருதம், விப்பிரகிருதி, (viprakrouta, ti) mépris, injure, revanche, équivalent.
*விப்பிரதகம், (vipradaha), fruits secs, racines... sèches.
*விப்பிரதிகாரம், (வி, பிரதி), opposition, contradiction, revanche, changement, revers.
*விப்பிரதிசாரம், விப்பிரதீசாரம், (id. சாரம்), repentir, conversion, amélioration, mal, méchanceté, haine, inimitié, tristesse, colère.
*விப்பிரதிசித்தம், விப்பிரதித்துவம், (id. சித்தம்...), empêchement, chose défendue.
*விப்பிரதிபத்தி, (வி), perplexité, confusion, contradiction, différence, dispute, opposition, — d'intérêts, connexion, relation.
*விப்பிரபை, (id.), défaut de lumière.
*விப்பிரமம், 1o (id.), classe d'actions de femmes qui procèdent de l'amour, caprice — de femme, flatterie, fantaisie, lasciveté badinage, — lascif, — de 2 amants dégoût qui les fait cesser, — à leur cessation, trouble confusion, vertige, écart, erreur, faute, méprise, hâte, précipitation, doute, crainte, beauté, tournoiement. 2o P. விப்பிரபை.
*விப்பிரம், 1o (vipra), pied de 4 brèves. 2o sync. de —, V. விப்பிரமம்.

*விப்பிரயாணம், (viprayâna), fuite, retraite.

*விப்பிரயோகம், (வி), absence, séparation, — d'amants, désunion, querelle, désaccord, soupirs et pleurs qui sont un des effets prétendus des flèches de Kâmen.

*விப்பிரர், *pl. de* விப்பிரன், brames.

*விப்பிரலம்பம், (vipralambha), déception, désunion, séparation (d'époux ou d'amants), querelle, désaccord.

*விப்பிரலாபம், (vipralâpa), paroles inutiles, — qui n'ont pas de sens, dispute, querelle.

*விப்பிரவாசம், விப்பிரவாசனம் (வி, பிர, வாசம், na), séjour —, habitation en pays étranger, exil, bannissement.

*விப்பிரன், (vipra), brame.

*விப்பிராந்தசிலம், (விப்பிராந்தம்), signe, halo autour —, disque du soleil et de la lune.

*விப்பிராந்தம், விப்பிராந்தி, (vibhrânta, — ti), erreur, confusion, trouble, précipitation, tournoiement.

*விப்பிரியம், (வி), dégoût, offense, transgression, chose désagréable.

*விப்பிலவம், (viplava), combat —, guerre irrégulière et injuste, pillage injuste, rapine, déprédation, extorsion, tumulte, trouble, confusion, mal, péché, perversité, hâte, puissance, *ou*

*விப்பிலம், *sync. du même*, calamité d'un pays...

*விப்பிலாவம், (viplâva), déluge, inondation, dévastation, tumulte, galop de cheval.

விப்பிலீகரணம், P. விபலீகரணம்.

*விபுருதி, (விந்திரதி, ulcère qui ronge et s'étend, cancer, carcinome: கல் — ulcère dur comme une pierre, — qui ne peut s'amollir.

*விமதன், (vimata), ennemi, adversaire.

*விமதம், விமதி, (*id.* vimati), dégoût, aversion, diversité d'opinions.

*விமயம், (vimaya), échange, troc.

*விமரிசனம், விமரிசை, விமர்ச்சம், விமர்ச்சனம், (vimarsa, — na), 1° discussion, investigation, raisonnement, examen, — par la raison. 2° prudence, réflexion, délibération, discrétion.

*விமர்த்தம், (vimardda), friction, frottement, contact, destruction.

*விமர்த்தனம், (*id.* na) frottement, friction, broiement, trituration des parfums, réduction en poudre, destruction, éclipse, répression, apaiser, odeur.

*விமர்த்தார்த்தம், (விமர்த்தம் *contract*, அர்த்தம்), demi-durée d'une éclipse, moitié de la durée du 1er au dernier contact, (ou selon d'autres) durée entière de l'éclipse.

*விமலம், (வி), exemption de souillure, — de saleté, pureté sans tache, pureté (extérieure ou intérieure et de cœur), beauté, netteté, blancheur, transparence, argenture, dorure, un des 28 livres des Sivénistes: விமலமணி cristal.

*விமலன், (*id.*), celui qui est pur, — sans tache, *i. e.* Dieu, (et à tort) Siven, Arouguen).

*விமலாகாசம், (விமலம், ஆகாசம், *V.* பரவெளி.

*விமலாத்துமகன், விமலாத்துமா, விமலாத்தகன், (*id.* ஆத்துமம், kâ அர்த்தம், ka), celui qui a une âme —, âme pure.

*விமலி, விமலை, *fém. de* விமலன், celle qui est pure, sans tache, *i e.* la très-sainte vierge Marie, (et à tort) Sarasvati, Lakchimi, Parvadi, Dourgâ ou Vindei.

*விமனசு, (வி), mauvaise volonté, dégoût, tristesse.

*விமாதிரு, (வி, belle-mère, marâtre: — சன் fils de sa belle-mère, demi-frère, frère de père.

விமாமிசம், (வி), chair impure, repas sale, — impur.

*விமார்க்கம், (வி), mauvaise route, — conduite, balai.

*விமார்த்தம், P. விமர்த்தார்த்தம்.

*விமானம், (வி), char fabuleux des dieux indous qui se meut de lui-même au milieu des airs, sorte de —, char ou véhicule, monture, cheval, palais royal, — de roi, maison à 7 étages, ciel, monde fabuleux des dieux, temple, pagode, niche —, châsse de temple, mesure, déshonneur, incivilité, la 4me constellation lunaire dite உரோகிணி.

*விமானி, (வி), personne déshonorée, qui a reçu un affront.

*விமுகன், விமுகி, (வி, முகம்), qui détourne le visage, opposé.

*விமுகதை, விமுகிதை, (வி, முகம் tâ, itâ), disparition, opposition, inimitié, *ou*

*விமுகீகரணம், — கிருதம், (*id.* 1 *augment*), se détourner, départ.

விமுத்தம், விமுத்தி, (வி), séparation, délivrance, — de transmigrations supposées, — d'existence future.

*விமுத்திரம், (வி, முத்திரை), floraison, pousse, — tendre, — de fleurs, jeune pousse, chose sans cachet.

*விமூடம், (வி, மூடம்), folie, égarement, séduction: விமூடசஞ்ஞை, (sadjnâ *sens*), insensibilité, être sans connaissance.

*விமோகனம், (வி). fascination, séduction, déception, tromperie.

*விமோக்ஷம், விமோட்சம், (வி), délivrance, mise en liberté.

*விமோக்ஷணம், விமோட்சணம், (வி, மோக்ஷம், na), abandon.

*விமோசனம், (வி), délaissement, abandon, délivrance, cessation, éloignement, entière —, expiation, rémission, absolution, abolition, départ: பாவங்களை — பண்ணுகிறது effacer les péchés, absoudre des péchés; பாவ — expiation —, absolution —, rémission des péchés.

*வியோசிதம், (id.), délivrance, mise en liberté.

*விம்சகம், (vimsaka), vingt, — ensemble, vingtaine, collection de 20.

*விம்சதி, (vimsati), vingt.

*விம்சதீசன், விம்சதீசி, (விம்சதி, ஈசன்), gouverneur —, chef de 20 villages.

*விம்பகம், (விம்பம், ka), disque du soleil ou de la lune, ou

*விம்பகை, (id. கை), gourde, fruit de a plante கோவை.

*விம்படம், (vimbata), sénevé, plante qui donne la moutarde.

*விம்பம், (vimba), disque du soleil, — de la lune, cercle, figure, image, idole, peinture, représentation, ombre, lumière, forme, — réfléchie. la plante கோவை, bryonia grandis ou momordica monadelpha, sa tige grimpante, la gourde qui en est le fruit, un des 28 livres des Sivénistes, les arsenics dits சாலாங்கபாஷாணம் et பலண்டுருகபாஷாணம்: விம்பபூசை sacrifice —, offrande ou culte à une idole: — ப்பிரதிவிம்பபாவம் existence sous une —, ce qui a une forme et une forme réfléchie; — மானி héliomètre.

*விம்பி, 1° imp. de விம்பிக்கிறது, 2° (vimbi), V விம்பகை.

*விம்பிகை, (விம்பம், ikâ), V. விம்பகம்.

விம்பிக்கிறது, பித்தேன், பிப்பேன், பி, பிக்க, v. a. (விம்பம்), விம்பித்தல், n. v. réfléchir une image.

*விம்பு, (vimbou), aréquier.

விம்பை, 1° acc. du préc. 2° (vimbâ), V. விம்பகை

*விம்போஷ்டம், விம்பௌஷ்டம், (விம்பம், ஓஷ்டம்), lèvre rouge comme le fruit du விம்பம்.

விம்மல், opt. et n. v. de விம்முகிறது, sanglot, pleurs, son, retentissement, gonflement, enflure, rigidité, dureté, trouble, joie: — ஆயிருக்கிறது être dur, non flexible, gonflé...

விம்மிதம், crainte, surprise, admiration, corps.

*விம்மிலாவம், விம்மிலாபனம், (vimlâva, vimlâpana), fraicheur, pureté, netteté, vivifier.

விம்முகிறது, மினேன், முவேன், மு, ம, v. n. விம்முதல், n. v. se gonfler, se durcir, se roidir, ne pas plier, être dur, roide, non flexible, gros, étendu, gonflé, enflé, grossier, crier, pleurer, gémir, sangloter, se lamenter, soupirer, résonner, retentir, se troubler, se réjouir: விம்மிப் போகிறது se durcir, se roidir, s'accumuler; — யழுகிறது pleurer et sangloter; — யிருக்கிறது être étendu, gonflé; விம்மிய ஸ்தனம் mamelles gonflées, — remplies de lait; விம்மினபூ, — மலர் bouton gonflé, prêt à s'ouvrir.

விய, 1° ou வியவருஷம், P. வியயவருஷம், la 20me année du cycle indien qui correspond à 1826 et 1886. 2° imp. de வியக்கிறது. 3° obl. de வியம்.

வியக்கம், grandeur.

வியக்களை, loyer, louage.

வியக்கிறது, யந்தேன், யப்பேன், ய, ய, க்க, v. a. admirer, s'étonner, louer. estimer.

*வியங்கம், (வி, அங்கம்), défaut naturel, marque, tache, verrue, difformité, grenouille.

*வியங்கியம், (vyangya), langage figuratif poétique, elliptique, qui indique quelque chose de plus que les mots simples, sarcasme couvert, indication.

*வியங்குலம், (வி, அங்குலம்), le 60me. d'un doigt ou d'un அங்குலம்.

வியங்கோள், வியங்கோள்விதம், வியங்கோள்வினைமுற்று, வியங்கோண்முற்று, (வியம்), optatif (sans distinction de temps, de genres, de nombres, ni de personnes): கற்ககசடற apprenez sans faute. Cet optatif est ordinairement terminé en க், et dans le haut tamoul en இய, இயர், அல் ou அட்டு, comme வாழ்க, வாழிய, வாழியர், வாழல், வாழட்டு, puissé-je, puisses-tu, puisse-t-il... être heureux. (அல் est aussi la terminaison du nom verbal, et அட்டு est l'impératif d'இடுகிறது joint à l'infinitif en élidant உ).

*வியசம், (vyadja), soufflet, éventail.

*வியசனம், 1° id. na), V. வியசம். 2° (vyasana), chagrin, affliction, peine, calamité, application, désir véhément, faute, vice, péché, mauvaise fortune, inhabileté chute, vent, V. அரிஷ்டம்.

*வியசநீயன், வியசனியன், (வியசனம், iya), débauché, libertin, ivrogne, furieux.

*விய்ச்சாரி, (வியத்து, tchâri *qui va*), milan.

*வியஸ்தம், V. வியத்தம்

*வியஞ்சகம், 1° (vyandjaka), signe, marque, symbole, indication, extérieure de passion ou de sentiment, expression figurative ou elliptique. 2° (vyamsaka) tromperie, déception, montagne.

*வியஞ்சகன், (*id.*), trompeur.

*வியஞ்சனம், 1° (vyandjana), signe, marque, insignes, consonne, sauce, ragoût, assaisonnement, chose qui donne du goût, barbe, parties naturelles, boule de pulpe, de pois ... 2° (vyaudjanâ), tromperie 3° *ou*

*வியஞ்சனை, (vyandjanâ), expression figurée, ironie, sarcasme.

*வியடம்பகம், (vyadambaka), ricin ou palma-christi.

வியட்டிரூபம், (ரூபம்), figure dodue, corpulence.

*வியதம், வியதனம், 1° (vyadhana), perforation, coup, percer, frapper. 2° (vyatha, na) douleur, tourment.

*வியதி, (viyati), oiseau.

*வியதிகரம், (வி, அதி, கரம்), infortune, calamité, trouble, réciprocité, contact.

*வியதிகாரம், V. வியதிகாரம்.

*வியதிக்கிரமம், வியதிக்கிராந்தம், (வி, அதி,), renversement, inversion, bouleversement, opposition, rétractation, passer dessus.

*வியதிபாதம், V. வியதிபாதம்.

*வியதிரேகம், 1° (vyatirêka), V. வெதிரேகம். 2° chute: வியதிரேகவியாப்தி preuve tirée de la négation ou non existence; வியதிரேகியுதாகரணம் exemple par les contrastes ou les négations.

*வியதிகரம், V. வியதிகரம்.

*வியதிகாரம், (வி, அதி, hâra *prise*), troc, échange, — de coups ou d'injures.

*வியதிபாதம், (வி, அதி, பாதம் *chute*), trouble, calamité, mauvais augure, phénomène, mépris, le 7° des 28 யோகம்.

*வியதை, (vyathâ), douleur, tourment.

வியத்தகங்கை, P. வியத்துகங்கை.

*வியத்தம், 1° (vyasta), opposition, renversement, inversion, trouble, confusion, chose essentielle, principale, fondamentale, principe. 2° (vyakta) connaissance, évidence, clarté, explication, chose visible, preuve, individualité: வியத்தத்துவம் manifestation; — பதம் mot simple, — non composé, mot isolé: — ராசி quantité connue; — விதி inversion, règle pour l'inversion; — லக்ஷணம் marque évidente.

வியத்தல், *n. v. de* வியக்கிறது, admiration, étonnement, louange, éloge, estime.

*வியத்தி, (vyakti), individualité, chose, objet, — spécifique, apparence, manifestation, cas ou inflexion.

*வியத்திலதா, (*id.* lâ), individualité.

*வியத்திகரணம், — கிருதம், — பூதம், (*id.* i), manifester, distinguer.

வியத்திகை, (வியம்), grandeur.

*வியத்தியஸ்தம், வியத்தியயம் (vyatyaya, — yasta), opposition, renversement, inversion, ordre renversé ou rétrograde.

*வியத்தியாசம், (vyatyâsa), transposition (d'une place à une autre), différence, V. வியத்தியஸ்தம்.

*வியத்து, (viyat), air, atmosphère, ciel, firmament: — கங்கை le Gange céleste; — கதி marche dans l'air; — புதி obscurité.

*வியந்தரம், (வி), démon, lutin.

வியந்து, *gér. de* வியக்கிறது.

*வியபதேசம், vyapadêsa), fraude, tromperie, défaut de probité, stratagème, ruse, nom, information, notice, insinuation, excuse, prétexte.

*வியபரோபணம், வியபரோபிதம், (vyaparopana, — pita), expulsion, extirpation.

*வியபாகிருதி, (vyapâkrouti), répulsion, déni, refus.

*வியபாச்சிரயம், வியபாச்சிரிதம், (வி, அப, ஆச்சிரயம், ita), refuge, attente.

*வியபிசாரம், (vyabhisâra), V. விபசாரம்.

*வியபிசாரி, (*id.* i), V. விபசாரி.

*வியபேக்ஷணம், வியபேக்ஷை, வியபேக்ஷிதம், வியபேட்சணம், வியபேட்சை, (வி, அபேக்ஷை, na, ita), attendre la venue, attente, — réciproque, connexion, — mutuelle, emploi, V. சாதனை.

*வியபோடம், (vyapôdha), opposition, expulsion.

வியப்பிக்கிறது, *v. caus. de* வியக்கிறது, faire admirer, charmer, captiver, — l'admiration.

வியப்பு, *n. v. du même*, admiration, louange, réalisation, fig. de rhét. qui exprime l'admiration.

*வியமம், (vyama), détresse, gêne, repos, cessation, patience, V. வியாமம்.

வியம், 1° corps, oiseau, grandeur, largeur, extension, totalité, tout. 2° P. வியயம்.

*வியயம், (vyaya), dépense, destruction, disparition, infortune, déclin, chute.

*வியயனம், வியயமானம், வியயிதம், வியயிகரணம், — கிருதம், — பூதம், (வியயம், na, ita, i *augment*), dépense, dispersion, dissipation.

வியர்க்கிறது, ர்த்தேன், ர்ப்பேன், ர், ர்க்க, *v. n.* suer, transpirer, se fâcher, montrer de la colère, *vulgo* வேர்க்கிறது,

*வியர்த்தம், (வி, அர்த்தம்), inutilité, chose vaine, inutile; — ஆய்ச்செலவழியாமை ne pas dépenser inutilement, économie, frugalité; — ஆய் en vain, inutilement; — ஆன inutile, vain, sans profit; வியர்த்தத்துவம் ou.

வியர்த்தந்தை, (வியர்த்தம், tâ), inutilité.

வியர்த்தல், வியர்ப்பு, n. v. de வியர்க்கிறது, sueur, transpiration, signe de —, colère, indignation.

வியர்வு, வியர்வை, vulgo வேர்வை, n. v. du même, sueur, transpiration, une des 4 sortes de naissances, V. au mot தோற்றம்-ம்

வியலிகை, (வியல், ikâ), grandeur.

வியலிடம், (id.), lieu vaste, largeur, étendue.

*வியலீகம், (vyalikâ), peine, torture, faute, transgression, mauvaise action, chose désagréable, tromperie: வியலீகத்துவம் ou வியலீகதை, (id. tâ), chose désagrable, inconvenante.

வியல், largeur, grandeur, étendue, extension, forêt, désert: — கறு poivre long dit திப்பிலி; — பூதி l'arbre வில்வம்.

*வியவகலனம், வியவகலிதம், (வி, அவ kala nombrer, na, ita), soustraction.

*வியவகாசம், (வி, அவ, ஆசம்), sourire mutuel.

*வியவகாரம், (vyavahâra), dispute, procès, procédure judiciaire, usage, coutume, profession, contrat, commerce, V. வியோதம்: வியவகார தரிசனம் investigation judiciaire; — ஸ்தானம் tribunal, ou — மார்க்கம்; — விஷயம்; — பதம் pièce —, titre admissible en justice, — sur lequel prononcent les tribunaux; — பாதம் quart de procès, des 4 parties qui composent un procès, savoir: la plainte, la preuve et la décision; — மாதிருகை procédure légale; — விதி loi —, code qui règle les jugements.

*வியவகாரி, (வியவகாரம்), plaideur, qui a un procès.

*வியவகாரிகம், (id. ka), usage, coutume, procès, litige.

*வியவகாரிகை, (id. kâ), usage, coutume, brosse.

*வியவசாயம், (vyavasâya), effort, persévérance, industrie, profession, agriculture.

*வியவஸ்தை, (வி), séparation, décret, extrait des lois, engagement, contrat: வியவஸ்தாதிக்கிரமம், வியவஸ்தாதிவர்த்தனம், (அதிக்கிரமம், ativarttana violation), violation d'un contrat, d'un engagement.

*வியவதானம், வியவுதிதம், வியவதை, (vyavadhâ, na, tia), couverture.

வியவன், (வியம்), directeur, qui commande, homme fort, vaillant, voyageur, passant, serviteur.

வியனிலைமருட்பா, (வியன், நிலை), poème dit மருட்பா de longue haleine, et dont l'avant-dernier vers du genre dit ஆசிரியம் est de mesure différente du reste.

வியனிலையுருவகம், (வியன், நிலை), longue métaphore qui désigne métaphoriquement au moins divers membres d'un objet.

*வியனுநாதம், (வி, அநு), écho, réflexion du son.

வியனுலகு, (வியன்), le vaste monde fabuleux des dieux.

வியன், (வியம்), grandeur, excès, abondance: — சங்கலிதம், — சமன் சங்கலிதம் 2 espèces de calcul; — சமன்பார்க்கிறது examiner —, remarquer la grandeur et l'égalité.

*வியன்மணி, 1° (வியத்து, மணி), le bijou du ciel, le soleil, 2° (வியன்), grande pierre précieuse.

*வியாகதம், (vyâhata), confusion, trouble, alarme, expulsion, rejet, désappointement.

*வியாகம், 1° P. விசாகம், la 16me constellation lunaire. 3° P. விவாகம், mariage. 3° vent, air.

*வியாகரணம், 1° (vyâkarana), grammaire, — sanscrite, c'est une des 6 parties du வேதாங்கம் et le 6me des கலைக்கியானம் explication, détail. 2° (vyâharana), prononcation.

*வியாகன், P. விசாகன், Soupramanien.

*வியாகாதம், (vyâghâta), obstacle, empêchement, coup, malheur, destruction, ruine, le 13me des யோகம், fig. de rhét. i. e. production de 2 effets différents par une même cause.

*வியாகாரம், 1° (vyâkâra), difformité, changement, — de forme. 2° (vyâhâra), son, — articulé, parole, voix, jeu, caresse.

*வியாகிருதம், 1° (vyâkrouta), changement, transformation, détail, exposition, explication, chose divisée ou décrite. 2° vyâhrouta), prononciation.

*வியாகிருதி, 1° (vyâkrouti), changement, — de forme, explication, grammaire. 2° (vyâhrouti), voix, discours, son articulé, mot mystique qui commence les prières, v. g. ஓம்...

*வியாகுலம், (vyâkoula), douleur, chagrin, tristesse, anxiété, perplexité, trouble, alarme: வியாகுலத்துவம் ou

*வியாகுலதை, வியாகுலிதம், (id. ita, tâ), perplexité, agitation, alarme.

வியாகுலிக்கிறது, லித்தேன், லிப்பேன்,

வ, விக்க, v. n. (வியாகுலம்), வியாகுலித்தல், n. v. s'affliger, s'attrister, se désoler, être triste, chagrain.

*வியாகூதி, (vyâkoûti), fraude, déception, déguisement, illusion.

*வியாகோசம், வியாகோஷம், (வி, ஆ), épanouissement d'une fleur.

*வியாக்கியானம், வியாக்கியை, (vyâkhyâ, na), explication, exposition, interprétation, glose, commentaire, éclaircissement, détail, contradiction : நான்சொன்னதுக்கு — சொல்லாதே ne fais pas de commentaire à ce que j'ai dis, ne me contredis pas ; வியாக்கியானக்காரன் ou.

*வியாக்கியானி, வியாக்கியாதா, (வியாக்கியானம், i, tâ), commentateur, interprète.

*வியாக்கிரம், (vyâghra, tigre, espèce de —, ricin, (en composition) perfection, excellence prééminence, le meilleur, élégance, mot élégant, — choisi ; வியாக்கிரகதி pas de tigre, une des 5 allures ou கதி du cheval : — சருமம் peau de tigre ; — நகம் griffe de tigre, l'arbrisseau புலித்தொடக்கி — நககம் (ka, empreinte des griffes du tigre ; — நாயகன் le chef ou le guide du tigre, i. e. le chacal ; — பாதன் le richi Gaoudamen dont les pieds ressemblaient, dit- on, à ceux du tigre : — தலம், — புச்சம் ricin ou plama- christi ; — புரம் la ville du tigre, i. e. சிதம்பரம்.

*வியாக்கிராசனம், (id. ஆசனம்), siège —, lit fait d'une peau de tigre.

வியாக்கிராசியம், (வியாக்கிரம், ஆசியம்), l'animal à face de tigre, i. e. le chat.

*வியாக்கிரி, (vyâghri), la plante கண்டங்கத்திரி.

*வியாசங்கம், (வி, ஆ, சங்கம்), confusion, trouble, perplexité, séparation, détachement, attachement, addition, union.

*வியாசம், 1° (vyâdja, fraude, tromperie, ruse, finesse, astuce, déguisement, masque, mal, méchanceté. 2° (vyâsa), extension, étendue, diffusion, détail, distinction, discernement, mesure, diamètre d'un cercle, un des 18 codes de lois, le code de வியாசன். 3° cause, prétexte, comparaison, V. காரணம் : வியாசஸ்துதி sorte de fig. de rhét. censure apparente, louange déguisée ; — ஸ்துதி louange ironique.

*வியாசன், (vyâsa), Vyasen, célèbre richi fils bâtard du mouni பராசரன் et de மச்சகந்தி et père non marié des rois திருதராஷ்டிரன் l'aveugle et du maladif பாண்டு, qu'il eut des 2 veuves de son frère utérin விசித்திரவீரியன் Il fut aussi père illégitime de விதுரன் qu'il eut de leur servante, extraction et conduite bien peu dignes d'un richi compilateur des vêdas. On lui attribue encore la composition du மகாபாரதம் et celle des 18 pouranas. Ce qui ne peut-être vrai ; car outre qu'il faudrait pour ces compilations plus que la vie d'un homme, il est par trop absurde d'attribuer au même auteur des ouvrages aussi incohérents et aussi contradictoires que les pouranas relatifs à Vichnou et à Siven, dont les sectes et les sectateurs ne peuvent s'accorder ensemble. Au reste plusieurs individus portèrent ce nom, et on a pu lui attribuer les travaux de plusieurs, comme les Grecs ont fait à Hercule. Vyasen est aussi le fondateur de la philosophie வேதாந்தம்.

*வியாசோக்தி, (வியாசம், உக்தி), expression couverte, — propre à donner le change.

*வியாச்சியம், (vyâdjya), dispute, querelle, réclamation, procès, demande en justice : — இடுகிறது, — பண்ணுகிறது faire un procès, — des réclamations ; — தொடுகிறது commencer —, faire un procès poursuivre en justice ; வியாச்சியக்காரன் plaideur, querelleur, disputeur.

*வியாடம், (vyâda), serpent, animal carnivore, — qui ne mange pas de feuillage.

*வியாடன், (id.), vilain, coquin, pendard, fripon, Indiren.

*வியாடி, (vyâdhi), nom d'un célèbre grammairien sancrit.

வியாதம், chagrin, tribulation, calamité changement altération : வியாதகாரம் consolation dans la tristesse, c'est une des 14 actions de charité dites தயாவிருத்தி.

*வியாதன், 1° (vyâdha), Vyâden, fameux —, chasseur, homme vil. 2° (viyâta), impudent, débonté. 3° P. வியாசன் : வியாதபீதம் ce qui craint le chasseur, i. e. le cerf.

*வியாதாமம், வியாதாவம், (vyâdhâma, — va), foudre, la foudre prétendue d'Indiren.

*வியாதானம், (vyâdâna), ouverture, entrée, ouvrir.

*வியாதி, (vyâdhi), maladie, infirmité, indisposition, douleur, lèpre, l'arbrisseau கோஷ்டம் : — பாய்க்கிடக்கிறது être malade au lit, — étendu malade ; — பாய்விழுகிறது tomber malade ; — காரம் cause de maladie ; — காதம் l'arbre கொன்றை cassia ; — க்காரன், வியாதியுற்றன், — யுத்தன், V. வியாதிஸ்தன் ; — சாந்தி, — நிவிர்த்தி, — நிர்தல் guérison, — de maladie ; — திரும்புமுகமாயிருக்கிறது la maladie avoir l'air de changer, — de subir une réaction, ou

une crise favorable ; — திருக்கிறது guérir une maladie; — சித்தன் délivré de maladie, convalescent; — புபசமம் allégement ou cure de maladie; நாளுக்குநாள் வியாதி பெருகிறது la maladie s'accroître de jour en jour.

*வியாதிஸ்தன், வியாதிதன், (வியாதி, ஸ்தன், ta), malade, infirme, maladif, valétudinaire.

*வியாதுதம், வியாதூதம், (vyâdhouta, dhoûta), ce qui tremble, remue, est agité.

*வியாத்தம், (vyâpta), ce qui est joint à l'omniprésence, chose occupée, traversée, pénétrée, remplie, fixée, entourée, répandue, mêlée, renommée, fixité, solidité, plénitude, étendue, extension, expansion entourer, pénétrer, traverser.

*வியாத்தி, (vyâpti), inhérence, pénétration, adhérence, présence, — essentielle d'une chose ou d'une propriété dans un autre (comme de la chaleur dans le feu, de la divinité dans l'univers, ce que les gentils entendent dans le sens du panthéisme), omniprésence, obtention: — ஞானம் connaissance de l'existence d'une chose par la présence de ses qualités essentielles; — லக்ஷணம் signe de l'existence ou non-existence d'un atribut inhérent.

*வியாபகம், (vyâpaka), généralité, universalité, ce qui comprend tout, nature propre, qualité essentielle et inhérente, omniprésence, présence: வியாபகத்துவம் être rempli, — présent ou répandu partout, omniprésense.

*வியாபத்து, வியாபன்னம், (வி, ஆபத்து, vyâpanna), mort, décès, calamité, maladie, dérangement.

வியாபரிக்கிறது, s'étendre, se répandre.

*வியாபனம், (vyâpana), pénétration —, diffusion universelle, V. வியாபகம்.

*வியாபாதம், (vyâpâda), mauvais dessein, perfidie, malice, propension à nuire, tromperie, esprit fourbe.

*வியாபாதனம், (id. na), meurtre, carnage.

*வியாபாரம், (vyâpâra), commerce, négoce, profession, emploi, occupation, affaire, excercice, pratique, propriété, ce qui regarde ou appartient: லோக — chose —, affaire du monde; மோக — commerce impur, mauvaises relations, ce qui a rapport à la luxure; மனம் — ஆயிருக்கிறது l'espritêtre occupé; வியாபாரக்காரன் marchand.

*வியாபாரி, (id.), marchand, négociant employé à, qui exerce, qui professe, occupé de.

*வியாபி, (vyâpi), présent, — partout, qui pénètre tout: ஏக —, சருவ — l'être présent partout, i. e. Dieu.

வியாபிக்கிறது, பித்தேன், பிப்பேன், பி, பிக்க, v. n. (வியாபி), வியாபித்தல், n. v. ou வியாபித்திருக்கிறது, être présent, — présent partout, — quelque part, posséder l'omniprésence.

*வியாபிருதன், (vyâprouta), ministre, — d'état.

*வியாபினி, (vyâpi), être présent, — présent partout.

வியாபுத்தி, sollicitude, distraction.

*வியாப்தம், வியாப்தி, V. வியாத்தம், வியாத்தி.

வியாப்பிக்கிறது P. வியாபிக்கிறது, être présent, — subtilement mêlé.

வியாப்பியதை, (வியாப்பியம், tâ), qualité d'être perméable....

*வியாப்பியம், (vyâpya), ce qui est présent, ce dont on peut conclure l'existence, cause —, sujet d'une induction, comme l'existence du feu d'après la fumée, perméabilité, pénétrabilité, cause, agent, instrument, l'arbrisseau கோஷ்டம்: வியாப்பியத்துவம், V. வியாப்பியதை; வியாப்பியத்துவ சித்தி, அசித்தி), conclusion imparfaite qui ne comprend pas tout.

*வியாமம், 1° (vyâma), brasse (distance de l'extrémité des doigts, les bras étendus), longueur de 4 coudées, mépris, fumée, 2° (viyâma), détresse, gêne, peine, fatigue, pause, cessation, patience, douceur, contrainte, retenue, — sans grimace, — sans attouchement, lumière. 3° chemin.

*வியாமனம், (வியாமம், na), mépris, dédain manque de respect.

*வியாயாமம், (vyâyâma), brasse, fatigue, occupation, difficulté, défilé impraticable, gymnastique: வியாயாமசீலன் ou

*வியாயாமி (வியாயாமம், i), athlète, qui s'exerce, homme actif.

*வியாயோகம், (vyâyôga), espèce de drame en un acte dont le sujet est quelque guerre héroique non causée par une femme, une des 10 espèces de comédies.

வியாரத்தகடு. P. விசாரத்தகடு, cercle de fer.

*வியார்த்தி, (வி, அர்த்தம்), sens, explication, commentaire.

*வியாவகலனம், வியாவகலிதம் (vyâvakalana, ita), soustraction.

*வியாவகாரிகன், (வியவகாரம், ika), conseiller, ministre.

*வியாவகாசி, (வியவகாசம்), sourire réciproque.

*வியாவபாஷி, (வி, அவ, பாஷை), dispute, injures mutuelles.

*வியாவர்த்தம், et corr. வியாவத்தம், (வி, ஆவர்த்தம் hernie ombilicale, ou

*வியாவர்த்தனம், et corr. வியாவத்தனம், (id. na), tourner, entourer, environner.

*வியாவிதம், வி, ஆ, விதம்), diverses sortes.

*வியாவிருதம், வியாவிருதி, (vyâvrouta, — ti), exception, exclusion, expulsion, — dehors, couvrir, cacher.

*வியாவிருத்தம், வியாவிருத்தி, (id.), choix, louange, éloge, V. வியாவிருதம்.

வியாழம், la planète Jupiter, Viâjen, le conducteur de cette planète, nommé ordinairement Vrouhaspati, qui est censé le gourou des dieux indous, jeudi; வியாழகேந்திரம் milieu de l'orbite de Jupiter; — க்கிழமை le jeudi; — திசை côté où se trouve Jupiter; — வட்டம் révolution de Jupiter (autour du soleil) en —, cycle de 12 ans, chaque jeudi.

வியாழன், P. வியாழம், la planète Jupiter ou son conducteur Viâjen.

*வியாளகம், (வியாளம், ka), éléphant vicieux, V. வியாளம்.

*வியாளம், (vyâla), cruauté, méchanceté, éléphant vicieux, serpent, tigre, bête, — carnassière: வியாளக்கிராகன், — க்கிராகி, (கிராகம்), preneur de serpents, V. குறவன்; — மிருகம் bête —, cerf féroce.

*வியாளாயுதம், (வியாளம், ஆயுதம்), la plante புலிதொடக்கி.

வியானம், 1° P. வியாமம், espace de 4 coudées, ou வியானபூமி, V. விசானம்.

*வியானன், (vyâna), un des 10 airs vitaux du corps humain dits வாயு-ம்.

*வியுஷ்டம், வியுட்டம், (vyouchta), point du —, jour, profit, conséquence, brûlure.

*வியுஷ்டி, வியுட்டி, (vyouchti), fruit, conséquence, augmentation, accroissement, prospérité, renommée.

*வியுதம், வியுதி, (vyouta, — ti), tisser, coudre.

*வியுத்தானம், (வி, உத்தானம்), indépendance, opposition prohibition, fin d'une contemplation religieuse.

*வியுபதேசம், (வி), prétexte, déception, mauvais conseil.

*வியுற்கிரமம், (வி, உத், கிரமம்), ordre renversé, dérangement.

*வியுற்பத்தி, (வி, உற்பத்தி), science, savoir, formation des mots, dérivation, étymologie, chapitre de l'union des mots entr'eux.

*வியுற்பன்னம், (வி, உற்பன்னம்), science, dérivation, mot dérivé, génération.

*வியுற்பன்னன், (id.), V. விற்பன்னன்.

*வியூகம், (vyoûha), ordre de bataille..., arrangement des troupes (sous diverses formes), détachement, troupeau, — d'animaux, foule, multitude, corps, logique, manufacture: வியூகக்காரன் tailleur; — பங்கம், — பேதம் déroute, — d'une armée, dérangement, désordre.

*வியூகனம், (வியூகம், na), structure du corps; ou

*வியூடம், வியூடி, et corr. வியூட்டி, (vyoûdha, — dhi), ordre, arrangement, disposition.

*வியூதம், வியூதி, (vyoûta, — ti), tisser, coudre: வியூதக்காரன், tailleur.

*வியோகம், (வி), séparation, désunion, absence, abandon, élargissement: வியோகதாட்டாந்தம் proposition disjonctive; — ஙியாயிதம் syllogisme disjonctif.

*வியோகாரன், (vyô son imitatif).

*வியோஷம், வியோடம், (vyôcha), collection des 3 épices, V. திரிகடுகு.

*வியோமம், (vyôman), air, atmosphère, ciel, temple, pagode, eau: வியோமகேசன். — கேசி Siven; — சாரி, (tchâri qui va) Dieu, ciseau, Riédi, drame; — சாரிபுரம் la ville fabuleuse d'அரிச்சந்திரன் suspendu dans l'air; — கூதலி la terre; — தூமம் nuage; — நாசிகை espèce de caille: — மஞ்சரம், — மண்டலம் drapeau, bannière; — மூதம், (moûta, lié), nuage; — ரூபி être incorporel, envisible, esprit; — யானம் le char qui va dans l'air, — fabuleux des dieux.

விரகதம், la plante வெள்ளைச்சாரணை.

*விரகம், 1° (viraha), séparation, départ, absence, solitude, isolement, patience, cessation, abandon, adoucissement. 2° luxure, impudicité, lubricité, sensualité, bouderie d'époux: விரகங்கொண்டவன் impudique, lascif; — கொண்டபேனரில வுசுடுகிறது les rayons de la lune brûlent les impudiques, sa fraîcheur même ne calme pas le feu qui les dévore; விரகதாபம் chaleur; —, tourment de la luxure; — சேஷ்டை passion impudique, luxure, lubricité, ou — வேதனை tourment de la luxure, — que causent les désirs lascif.

விரகறிகிறது, விரகறிதல், (விரகு, அறிது), avoir de l'intelligence, arriver à —, avoir l'âge de discrétion: விரகறிந்த adulte, qui a l'âge de discrétion.

விரகதிமிலன், (விருது, அகதி), homme imprudent, fanfaron..., prudent.

*விரகாக்கினி, (விரகம், அக்கினி), le feu de la luxure: — புலவிரக்கனியிற்றது le feu de la luxure ou d'une passion impure le brûle.

*விரகார்த்தம், (id. ârta prine), peine de l'absence de l'objet aimé.

*விரகி, (virahi), 1° m. séparé, absent. 2° m. f. (விரகம், i), personne lascive, impudique.

*விரகிணி fém. du préc. femme séparée de son mari ou de son amant, gage, salaire.

*விரகிதம், (virahita). abandon, délaissement, exemption, délivrance, etc.

விரகு, destruction, connaissance, esprit, effort, vitesse, moyen, expédient.

*விரகோற்கண்டிதை, (விரகம், உற்கண்டிதம்), femme dont le mari ou l'amant est absent.

*விரசம், 1° (வி, இரசம்), insipidité, mépris. 2° (vradja), parc pour les vaches, station de vachers, troupeau, multitude, route, pays entre Agra et Mathoutra, théâtre des amusements puérils de Krichna, aller, rôder.

*விரசனம், 1° (viratchana), composition, jonction, création, embellissement. 2° (vradjana), aller, rôder.

*விரசாசிரம், et corr. விரசாசிரம், (விரசம், அசிரம் cour), parc, — ou étable à vaches.

விரசுகிறது, கினேன், சுவேன், சு, ச, v. n. விரசுதல், n. v se presser, se serrer, être serré, pressé.

*விரசை, (வி, ரசம்), femme dont les règles ont cessé.

*விரசீகிருதம், — பூதம், (id. 1 augement), exemption de passion, pureté, netteté,

*விரச்சனம், (vrastchana), couper, petite scie, ciseau.

*விரஞ்சன், (virantcha), Brama.

*விரடம், (virata), épaule.

விரட்டுகிறது, ட்டினேன், ட்டுவேன், ட்டு, ட்ட, v a. de விரளுகிறது, விரட்டல், விரட்டுதல், n. v. chasser devant soi, effaroucher, effrayer, menacer, éloigner par la crainte, v. g. un chien furieux les passants.

*விரணகம், (விரணம், ha qui tue), palma christi.

*விரணம், 1° (vrana), plaie, blessure, ulcère, mal, tumeur, furoncle. 2° virana), l'herbe விழல்; — போக்கி remède aux plaies, la plante முடுக்குப்பாலை; விரணகாசம் sorte de phthisie ou de consomption; — [illegible] qui blesse, corrosif, l'arbre சேரான்; — தாபனம் fumigation d'une plaie; — வஸ்து partie exposée aux plaies; — வேதனை douleur d'une plaie; — சோதனம் nettoyer ou cicatrisier une plaie.

விரண்ட, விரண்டு, part. et gér. de விரளுகிறது: விரண்டவன் homme alarmé, terrifié.

*விரதம், (vrata), pénitence, acte de dévotion volontaire, observation, observance, — d'une obligation ou d'une privation qu'on s'impose (comme de jeûner, de garder la continence, de faire des austérités, de s'exposer au soleil, au froid), vœu, serment, réglement de vie, obligation —, promesse solennelle, culte, manger. 2° luxure, passion impudique, mensonge, changement. 3° (virata), cessation, fin; இலட்சுமி — adoration —, culte de Lakchimi; சத்திய — l'observation de la vérité, véracité; — காக்கிறது, — காத்தல் garder une observance; — காக்குந்தன்மையில்லாதவன் celui qui ne continue pas ses observances, qui n'accomplit pas son vœu, qui n'a pas le don de continence; — தீர்த்துதல், — நிறைவேற்றுதல் accomplir ses observances ou obligations religieuses,..; விரதசங்கிரகம் se résoudre —, s'engager à une observance religieuse; — தத்துவம் état de dévotion ou d'austérité volontaire; — நிச்சயம், — விதி détermination d'une observance, règle de dévotion; — நியமம் détermination à une pénitence, acte d'initiation; — பங்கம், — பின்னம் violation de ses vœux, de ses observances; — பிச்சை demander l'aumône comme une des cérémonies de l'investiture; — லோபனம் violation de ses vœux ou observances; — வுத்தியாபனம் achèvement de son vœu...

*விரதயம், lumière.

*விரதன், pl. விரதர், (விரதம்), pénitent, ermite, ascète, — qui a renoncé au monde: qui pratique des observances volontaires, கொல்லாவிரதர் ceux qui s'abstiennent de tuer aucun être vivant, les Djaïners.

*விரதாசரணம், விரதானுஷ்டிப்பு, (விரதம், ஆசரணம், அனுஷ்டிப்பு), observation d'un devoir religieux, de la continence comme devoir d'étudiant...

*விரதாதேசம், (id. ஆதேசம்), investiture du cordon bramanique.

*விரதி, 1° (விரதம் i), pénitent, — te, — engagé dans une observance religieuse, ascète, ermite, qui a renoncé au monde, étudiant, religieux, ascète, ermite, qui a renoncé au monde, étudiant religieux. 2° (virati), fin, cessation. 3° P. விரதம், re-

nouncement au monde, loi, règle, observance.

*விரதோபவாசம், (விரதம், உபவாசம்), jeûne qu'on s'impose pour pénitence, observation de cette pénitence.

விரக்தம், (virakta), renoncement au monde, célibat, dégoût, aversion, indifférence, stoïcisme.

*விரக்தன், (id.), célibataire, qui a le don de la —, qui garde la continence.

*விரக்தி, 1o (virakti), renoncement au monde, célibat, vie d'ermite, aversion pour le monde, 2o *fém. de* விரக்தன், femme chaste, qui ne se marie pas, qui garde la chasteté ou la contienence.

விரயம், P விரையம்.

*விரலம், (virala), distance, éloignement, étendue, relâchement, douceur, finesse, délicatesse, chose fine, — délicate, jolie, lait caillé, — caillé aigri.

விரல், *pl.* விரல்கள், doigt, orteil ou doigt du pied: பெரு — le pouce; ஆட்காட்டி —, சுட்டு — l'index; நடு —, பாம்பு — le doigt du milieu; ஆழி —, மோதிர —, பவித்திர — doigt annulaire: கண்டு —, கடை —, சிறு —, சின்னி — le petit doigt; — அணி anneau, bague, ornement du doigt; — இறை ligne de la jointure intérieure du doigt, *V.* வலை; — உறை doigtier; — சொடி la plante நாயுருவி; — மூழி jointure des doigts; — க்கடை ou விரற்கடை travers —, largeur d'un doigt, 12o d'un empan ou d'un சாண் 8 grains de riz ou d'orge font un விரற்கடை; விரற்சுற்று panaris; — புட்டில் doigtier, dé à coudre.

விரவல், *n. v. de* விரவுகிறது, mélange, mixtion, union, accord, combat.

விரவி, 1o *gér. du même* 2o le concombre வெள்ளரி.

விரவு, mélange, *n, v. imp. part. da* விரவுகிறது: — த்திணை genre commun: — ப்பெயர் non commun.

விரவுகிறது, விரவினேன், வுவேன், வு, வ, வ *n.* விரவுதல், *n. v.* se mélanger, se mêler, se couler —, couler ensemble, s'unir, s'accorder, en venir aux mains, se battre.

விரளம், *P.* விரலம்; — ஆனபல் surdent.

விரளுகிறது, ரண்டேன், ளுவேன், ளு, ள, *v. n.* விரளல், விரளுதல், *n. v.* s'effaroucher, *v. g.* une vache à la vue d'un chien furieux, s'effrayer, s'alarmer, être chassé, poussé par la peur.

விரற்கடை,... *V. au mot* விரல்.

*விராகம், (வி, இராகம்), absence de désir, indifférence, aversion, dégoût.

விராகன், 1o *P.* வராகன், pagode ou 3 roupies et demie, 2o *ou*

விராகி, (விராகம், i), homme exempt de désirs, de passions, indifférent au plaisir ou à la douleur, surnom d'Arouguen.

*விராடம், (varâta), province du centre de l'Inde, le Béhar.

*விராடன், *id.*, nom d'un roi.

*விராட்டு, virâdj), Virât ou Virâdj, le 1er mâle, le 1er né de Brama, qui, au dire des Indous, le produisit s'étant partagé en 2 parties, mâle et femelle; à son tour Virâdj produisit de lui même (disent-ils, le 1er Manou qui fut le père des பிரசாபதிகள்) et l'auteur secondaire du monde visible, Brama sous la forme androgyne, Parabrahma ou l'être suprême cause 1re de la création, (selon d'autres) Vichnou sous la forme de பரமபுருஷன் qui après avoir été formé, s'offrit lui-même en sacrifice), homme de la caste militaire, splendeur, beauté, le faucon Garouden roi des oiseaux, la totalité des êtres animés (montant selon les Indous, à 8400000 et considérés comme contenus dans la forme mystique de Vichnou, surtout dans le temps du பிரளயம் ou destruction universelle).

*விராதம், 1o (virâdha), opposition, obstacle, vexation, trouble. 2o (vrâta), multitude, foule, cortège de mariage, ouvrage manuel, — journalier ou d'un jour.

*விராதனம், (virâdhana), peine, angoisse.

*விராதினன், (vratina), porteur à gage, journalier, couli, homme sans travail fixe.

விராத்தம், collection —, argent des impôts, des rentes: விராத்தக்காரன் collecteur d'impôts, percepteur.

*விராத்தியன், (vrâtya), homme qui a abondonné les devoirs de sa caste, — né de parents d'extraction irrégulière, dont le père est பிரதிலோமன் et la mère அநுலோமி ou dont le père est moins noble que la mère: விராத்தியஸ்தோமம் sacrifice pour recouvrer les droits de sa caste.

*விராமம், virâma), fin, conclusion, repos, halte, pause, intervalle entre les mots, consonne sans voyelle comme க்.

விராயம், (விராய்), instruments, *ou*

விராய், matériaux, — pour un ouvrage, bois à brûler, matières combustibles.

*விராலம், (virâla), chat.

விராலி, l'arbrisseau dodonœa viscosa.

விரால், *P.* வரால். le poisson d'eau douce ophicephalus stratiatus.

*விராவம், (virâva), son, bruit.

விராவுகிறது, *V.* விரவுகிறது.

விராவி, séparation.

விராலு, la plante parasite காக்கணம்.

விரி, 1° bât, panneau ou bât qu'on met sur les —, bât de bœuf de charge, expression, étendue, développement. 2° *imp. et part. de* **விரிகிறது**, qui s'étend..., étendu, vaste. 3° *imp. de* **விரிக்கிறது** : — *கண்* espèce de mal d'yeux qui les élargit : — *கட்டுகிறது* mettre —, attacher le bât à un bœuf, bâter ; — *கதிர்* rayon de lumière qui s'étend ; — *குளம்பு* corne fendue du pied des animaux, — qui se partage en 2 ; — *கொம்பன்* bœuf dont les cornes vont en s'étendant : — *க்கட்டு* bât ou selle (de bœuf...) ; — *சிகை* ceinture de femme composée de 32 grains ou joyaux enfilés ; — *தாறு* buisson vaste et épais, — qui va en s'élargissant ; — *புலப்பொருட்டற்குறிப்பணி*, (*புலம், பொருள், தன்*), fig. de rhét. qui indique le sens des objets sensibles développé et à cause du rapport de l'objet de la comparaison à l'objet auquel on le compare, met celui-ci à la place de celui-là. *Ex. காமத்தீப்புகைபோலுமிருள்* les ténèbres ressemblent à la fumée du feu de la luxure, pour dire la fumée du feu de la luxure ou le trouble et l'obscurité qu'elle cause dans l'âme ressemble aux ténèbres de la nuit ; — *பூடு* la plante *பற்படாகம்* ; — *மலர்* fleur épanouie, ou qui s'épanouit ; — *புரை* explication, étendue, glose, commentaire ; — *யுவமை* comparaison développée, — dans laquelle l'objet comparé et celui à qui on le compare sont également développés, ou renferment un sens général et les mots ou particules de comparaison : — *யுருவகம்* fig. de rhét. dans laquelle le mot de comparaison *ஆகிய, போலும்* ou autre est exprimé.

விரிகிறது, ரிந்தேன், ரிவேன், ரி, ரிய, v. n. et **விரிந்துபோகிறது**, s'étendre, s'élargir, s'ouvrir de soi même, s'épanouir, se répandre, s'éparpiller, se déployer, se fendre, *v. g.* un fruit mûr, crever, se briser, éclater, briller : *விரிந்திருக்கிறது* être étendu...

விரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, v. a. du préc. étendre, *v. g.* une toile..., ouvrir, déployer, développer, élargir, allonger, répandre, éparpiller, dénouer et déployer la chevelure..., expliquer, détailler, raconter, ou amplifier, dire au long, amplifier, dire, parler librement, faire fleurir, oindre, ou frotter de, barbouiller : **விரித்துப்பார்க்கிறது** ouvrir ou étendre et regarder une chose.

விரிசல், n. v. de **விரிகிறது**, fente, fissure, crevasse, déchirure, brisement : *அலை* — vague, — frisée, qui moutonne, ondulation ; *சலங்கு விரிசலில் அகப்பட்டது* le bateau s'est trouvé pris par les vagues ; — *கொம்பு* cornes qui vont en s'élargissant, — en s'étendant ; — *க்குளம்பு, V.* *விரிகுளம்பு* : — *க்குளம்புள்ளமிருகம்* animal qui a la corne du pied fendue.

விரிசா, la plante *கையாந்தகரை*.

விரிக்ஷி, bon signe, bon augure :

**விரிச்சிகம், P.* *விருச்சிகம்*, scorpion, le signe du Scorpion.

**விரிஞ்சலன், விரிஞ்சன்*, (tcha. na.), Brama.

விரிஞ்சி, (virintchi), Brama, Vichnou, Siven.

விரிதல், n. v. de **விரிகிறது**, épanouissement d'une fleur, ouverture, expansion, fissure, élargissement, extension, étendue, largeur, splendeur, lumière.

**விரித்தம்*, (viribdha), note, ton.

விரித்தல், n. v. de *விரிக்கிறது*, détail, longue explication, extension, étendre, éparpillement, développement, augmentation ou addition d'une lettre dans un mot en poésie, comme *விளையுப்மே* pour *விளையுமே* et quelquefois retranchement, élision.

விரித்துரை, (*விரித்து, உரை*), explication, — développée, — qui supplée les ellipses, glose, commentaire

விரிப்பு, n. v. de *விரிக்கிறது*, détail, explication, développement.

விரியல், n. v. de *விரிகிறது*, chose déployée, expansion, *V.* *விரிதல்*

விரியன், vipère, serpent venimeux. On compte 8 espèces principales de ces dangereux reptiles nommées *அழல் ou எரிவிரியன்* la vipère brûlante, *இரத்த ou உதிரவிரியன்* la vipère sanguine ou rouge, *ஊது விரியன்* la vipère qui fait enfler, *i. e.* dont la morsure cause une enflure par tout le corps accompagnée de douleur et d'anxiété, *எட்டடிவிரியன்* la vipère de 8 pieds *ou* *எட்டுவரிவிரியன்* la vipère qui a 8 raies sur le corps, elle est très venimeuse : on dit qu'elle donne la mort avant qu'on ait pu faire 8 pas, d'où lui vient ce nom ; *கட்டுவிரியன்* la vipère qui lie et rend immobile par son venin ; *கழுதை விரியன்* la vipère stupide comme l'âne ; *புல்விரியன்* la vipère venimeuse qui se trouve dans l'herbe, et *பெருவிரியன்* la grosse vipère, dont le venin opère, dit-on, plus vite que celui des autres et dont les païens disent *விதிமுடிந்தவனை விரியன்கடிக்கும்* la vipère mordra celui dont la destinée est finie, (voyez d'autres détails à l'article de ces différentes vipères.) ; — *குட்டி* petit de la —, petite vipère.

விரிவு, n. v. de விரிகிறது largeur, extension, étendue, développement.

விரிகி, (virihi), riz, — de diverses sortes, riz qui mûrit dans la saison pluvieuse, riz pilé, cardamome noir: — பாகாரம் grenier, — à riz.

*விரீடம், விரீடனம், விரீடிதம், (vrîda, na, ita), honte, pudeur, modestie: விரீடாநநம், (ஆநநம்), visage modeste, — brisé de honte....

*விருகச்சரீரம், (vrouhat grand, சரீரம்), grand corps.

*விருகச்சனன், (id. சனம்), grand homme.

*விருகடக்கை, (id. டக்கை), grand tambour.

*விருகதி, (vrougati), la plante கத்தரி, bringelle, grand luth, manteau, réservoir, discours; —பதி i.e. le maître de l'éloquence, Vrouhaspati, gourou des dieux indous.

*விருகதிகை, (id. kâ), vêtement de dessus, manteau, petite bringelle.

*விருகத்திருணம், — த்திரணம், (vrouhat grand), bambou, litt. la grande herbe.

விருகர்தண்டு, (விருகு, அம்), tige de la plante விருகு.

*விருகம், 1° (vrouka), corbeau, loup, chien sauvage, — marron, chacal. 2° P. மிருகம், animal. 3° adj de விருகு.

*விருகஸ்பதி, விருகற்பதி, (vrouhat grand, பதி), litt. le grand maître, Vrouhaspati ou வியாழன் fils d'அங்கிரசு, conducteur de la planète Jupiter et gourou des dieux indous, nom d'un législateur; — சக்கிரம் le cycle de 60 ans.

*விருகற்பாடலி, (id.), l'arbre வெள்ளெ, pomme épineuse dite datura ou ஊமத்தை.

*விருகற்பாதம், (id.), large pied, le multipliant.

*விருகற்பானு, (id.), le feu, le dieu prétendu du feu.

*விருகாராதி, விருகாரி (விருகம், அராதி, அரி), l'ennemi du loup, i. e. chien, chacal, lion, tigre.

விருகு, la plante médicinale மெருகு, sorte d'arbre.

*விருகோதரன், (விருகம், உதரம்), celui qui a un ventre de loup, (surnom de) Brama, Bhîmen.

*விருக்ககம், விருக்ஷகம், (vroukchasa), lézard ou பல்லி, caméléon.

*விருக்கம், விருக்ஷம், விருட்சம், (vroukcha), arbre, arbuste (en général): உச்சி விருட்சம் la plante parasite புல்லுருவி; விருக்க ou விருக்ஷகண்டம் bosquet, bocage; — குக்குடம் coq ou poule sauvage; — சரம் singe, animal qui vit sur les arbres; — சாயிகை, (sâyikâ sommeil), l'écureuil ou அணில் qui vit sur les arbres; — சாயை ombre des arbres; — தலம் pied d'arbre; — தேனி la plante புல்லூரி: — நாதன், — பாகம், — பாலன் l'arbre அரசு; — நிவாசம் habitation sur ou sous les arbres; — பவனம் trou d'arbre; — பேதி ciseau de charpentier, hache, hachette; —மயம் abondance d'arbres; — ருகம் plante parasite; — ரோபணம், V. விருக்காரோபணம்; — வாடிகை, — வாடி jardin, bosquet, verger.

*விருக்காக்கிரம், விருக்ஷாக்கிரம், (விருக்ஷம், அக்கிரம்), sommet d'arbre.

*விருக்காங்கிரி, விருக்ஷாங்கிரி, (id. அங்கிரி), racine —, pied d'un arbre.

*விருக்காதனம், விருக்ஷாதனம், (id. adana nourriture), hache, hachette, herminette, doloire, ciseau de charpentier, l'arbre அரசு.

*விருக்காரோபகன், விருக்ஷாரோபகன், (id. ஆரோபம், ka), planteur d'arbres.

*விருக்காரோபணம், விருக்ஷாரோபணம், (id. ஆரோபணம்), plantation d'arbres. arbre à planter.

*விருக்காலயம், விருக்ஷாலயம், (id. ஆலயம்), oiseau, — qui demeure sur les arbres.

*விருக்காவாசன், விருக்ஷாவாசன், (id.), ascète, ermite qui vit dans des trous d'arbres, pénitent, oiseau.

*விருங்கணம், (vroumhana), nutrition, espèce de bonbon.

*விருங்கிதம், (vroumhita), nutrition, accroissement, cri de l'éléphant.

*விருசம், (vrousa), gingembre —, vert, rat.

*விருசனம், (vroudjana), air, atmosphère, poil, péché, tortuosité.

*விருசி, (vroudji), le pays de Broudj à l'ouest d'Agra et de Delhy.

*விருசினம், (vroudjina), tortuosité, courbure, péché, vice, méchanceté, cuir —, peau rouge, détresse, affliction, poil.

விருச்சலாபம், la plante நெருஞ்சில்.

விருச்சி, P. விரிச்சி, augure qu'on tire d'une parole.

*விருச்சிகம், (vroustchika), scorpion, le signe du Scorpion, le mois durant lequel le soleil est dans le Scorpion, i. e octobre, crabe, chenille, — velue, cent-pieds, scarabée, — qu'on trouve dans la bouse de vache, arbrisseau épineux dit vangueria spinosa ou சாறணை: விருச்சிககனி la plante தேள்கொடுக்கு.

*விருச்சிகாலி, (id. ஆலி), rangée —, ligne de scorpions.

*விருஷணம், (vrouchana), testicules.

*விருஷபம், விருடபம், (vrouchabha), bœuf, taureau, signe du Taureau, orifice de l'oreille, oreille, — d'éléphant, (en composition) excellence, — d'une sentence, habileté à lire : விருஷபகதி pas de taureau, un des ஐங்கதி ou 5 allures du cheval ; — பதி, — த்துவசன் Siven qui a un bœuf pour monture et pour devise sur son drapeau.

*விருஷபாரூடன், (id. ஆரூடன்), Siven monté sur un taureau.

*விருஷம், விருடம், (vroucha), taureau, bœuf, le signe du Taureau, rat, queue de paon, vertu, homme vertueux, bonne voie, — conduite, mérite, — moral, excellence, terrain propre pour bâtir une maison : விருஷ —, விருடசத்துரு, l'ennemi de Karnen ou விருஷன், i. e. Vichnou ; — த்துவசன் homme vertueux, *litt.* la bannière ou l'emblème de la vertu, Siven, Poulléyar (qui ont pour emblème l'un le bœuf, l'autre le rat) ; — நாசனம் la plante médicinale embeliaribes ; — பதி Siven maître du taureau (qui lui sert de monture), taureau laissé en liberté ; — லோசனம், — லோசனன் ce qui a de yeux de bœufs, rat ; — வாகனன் celui qui a pour monture un bœuf, *i. e.* Siven.

*விருஷலம், விருடலம், (vaouchala), cheval, ail, oignon.

*விருஷலன், விருடலன், (id.), Soudras, le roi சந்திரகுப்தன் qui était fils d'une choutresse, pêcheur, homme vicieux.

*விருஷலி, விருடலி, *fém. du préc.* mère d'un enfant mort-né, *V.* விடலி.

*விருஷன், விருடன், 1° (vroucha), Karnen, Vichnou, Kâmen, ennemi, Siven, homme lubrique 2°, vrouchan), Indiren: — அசுவம் le cheval d'Indiren; — வசு le trésor d'Indiren.

*விருஷாகபாயி, விருடாகபாயி, vrouchâkapâyi), Lakchimi, Gaouri, சசி ou Satchi femme d'Indiren, சுவாகை ou Svâhâ femme d'Agny.

*விருஷாகபி, விருடாகபி, (vrouchâkapi) Vichnou ou Krichna, Siven, Agni.

*விருஷாகாரன், விருடாகாரன், (விருஷம், ஆகாரம்), le chat qui se nourrit de rats.

*விருஷாங்கன், விருடாங்கன், (விருஷம், அங்கம்), Siven, homme pieux, eunuque.

*விருஷாஞ்சனன், *id.* antchana *aller*), celui qui va sur un bœuf, *i. e.* Siven.

*விருஷாந்தகன், (*id.* அந்தம், *fin*, ka), Vichnou.

*விருஷி, (vrouchi), paon, siège d'un ascète ou d'un religieux étudiant.

*விருஷ்டி, (vrouchti), pluie; அதி — grande pluie, pluie excessive ; — காலம் temps de pluie ; — பூ grenouille.

விருஷ்ணி, vrouchni), bélier, hérétique, hétérodoxe, Krichna, un descendant de ய து, Indiren, Agni, rayon de lumière, air, vent.

*விருடபம், விருடம், விருடன், விருடலம், *V.* விருஷபம்....

*விருட்சம், *V.* விருக்ஷம் *et ses composés.*

விருட்டி, 1° *P.* வெருட்டி, ce qui est terrible, — fait peur, épouvantail. 2° *P.* விருஷ்டி, pluie.

*விருதசானன், விருதசானு, (vroudhasâna, — nou), homme.

*விருதம், 1° (virouta), choix, préférence, consentement, couverture. 3° la plante வெள்ளெருக்கு.

விருதர், (விருது), guerriers, ceux qui portent une bannière...

*விருதா, (vrouthâ), inutilité, frivolité, chose vaine, — infructueuse, faute, défaut: — கதை vaine fable, conte frivole ; — காரியம் chose inutile, infructueuse ; — தானம் don inutile, — abject, — fait aux louangeurs, aux lutteurs, argent dépensé en vain : — பசுக்கினன், (ghna *qui tue*), celui qui tue un animal en vain, *i. e.* non pour sacrifice... : விருதாவிலேவ்லேபாகவ்லைப் புடுகிறது souffrir en vain, inutilement, sans raison, injustement.

*விருதாகாதம், (விருதா, ஆகாதம்) meurtre non nécessaire.

*விருதாவி, (விருதா, ஆவி, *V.* வீணன்.

*விருதி, (vrouti), choisir, solliciter, demander, entourer, enclos, terrain entouré surtout pour la culture du bétel, cacher.

விருது, devise, signe, insignes, drapeau, bannière, — ou marque distinctive de certaines castes, armoiries, trophée, victoire, marque que portent les maîtres d'escrime, — les jongleurs etc..., branche d'une famille, tige, généalogie, vœu, serment, obligation, zèle : — கட்டுகிறது attacher —, porter une marque distinctive ; — காளம் trompette ornée d'une marque de dignité ; — கொண்டிருக்கிறது avoir une bannière..., — un vœu ou une obligation à remplir ; — க்கொடி bannière distinctive (de castes, de rois, de princes), drapeau de victoire; — மோதிரம் anneau de distinction, — que donne un roi pour récompenser la valeur, la sciences...

*விருத்தஞ்ஞன், (விருத்தம், ஞன்), celui qui connaît les évènements, — les actions des hommes.

*விருத்ததை, (id. tâ), opposition, incom-

patibilité, inconvenance, haine, inimitié, vieillesse.

*விருத்தம், 1° (vrouddha), antiquité, ancienneté, vieillesse, sagesse, science, connaissance, tas, monceau, augmentation, largeur, exposition, benjoin. 2° (vroutta), cercles, rond, espèce de vers ou de poésies, une des 3 subdivisions des poésies dites இனம், strophe de 4 vers ayant ordinairement une seule rime dite எதுகை (elle sert pour les grands poèmes, et elle prend divers noms ou épithètes suivant l'espèce de vers et le nombre de pieds dont elle est composée, v. g. வெளிவிருத்தம் strophe ou virouttam du genre du vemba, அளவடிவிருத்தம் virouttam de vers de 4 pieds), tortue, fin mort. dureté, force, fermeté, choix, chose choisie, chose apprise, — étudiée, célébrité, renommée, conduite, observance, usage, emploi, profession, moyen de vivre, procédure, ce qui arrive, évènement, occurrence, nouvelle, nouveauté, chose couverte, l'arbre கடம்பு à fleurs bleues. 3° (viroudiha), opposition, empêchement, contradiction, contrariété, discordance, mauvaise raison, aversion, dégoût, hostilité, changement, altération, chose entourée, bloquée. 4° un des 32 ordres d'architecture, manière de découvrir la vérité, espèce de dé à jouer: விருத்தகங்கை le fleuve Godavéry ou கோதாவரி; — கண்டம் secteur ou segment de cercle; — காகம் espèce de gros corbeau; — கிரி montagne ronde, V. விருத்தாசலம்; — சங்கம் assemblée de vieillards; — சேஷம், — சேடம் supplément en mathématiques); — ச்சேதம், — ச்சேதனம் circoncision; — சேவை respect pour la vieillesse, déférence à l'autorité des vieillards; — த்தானம் la place de la vieillesse, une des 5 places artificielles en poésie dites பொருத்தம் ; — த்துவம் grand âge, vieillesse; — நாபி homme ventru, corpulent; — பலம், — பழம் le fruit rond i. e. le poivre noir; — பன்னி la plante ஆடுதின்னாப்பாலை; — பாகம் segment de cercle; — பாவம் vieillesse, âge avancé; — புஷ்பம், — புட்பம் l'arbre கடம்பு; — பேதம் différence absolue, — connue, une manière de connaître la vérité; — போசனம், V. விருத்தான்னம்; — ப்பண் air ancien ou air convenable aux strophes dites விருத்தம். — ப்பிரபிதாமகன் trisaïeul, — paternel — ப்பிரபிதாமகி trisaïeule, — maternelle; — பிரமாதாமகன் trisaïeul maternel; — பிரமாதாமகி trisaïeule maternelle; — ராகம், V. விருத்தப்பண்; — வட்டம், (அப்பம்), pain—, gâteau rond; — வாகனம் le manguier; — விலக்கணம் espèce de poème, traité des விருத்தம்.

*விருத்தர், pl. de விருத்தன், les vieillards, les anciens, les grands, les ancêtres, les sages.

*விருத்தன், (vrouddha), ancien, vieillard, homme âgé, mûr, — d'autorité, magistrat, savant, sage, V. விருத்தத்தானம்.

*விருத்தாங்குலி, (விருத்தம், அங்குலி), le gros doigt, le pouce.

*விருத்தாசலம், (id. அசலம்), montagne ronde, Vrouddhâsalam, vulgo Verdatchellam, ville sur une montagne avec un temple de Siven au sud de Madras.

விருத்தாசிரமம். (id. ஆசிரமம்), rôder autour.

*விருத்தாதிகாரவந்தனம், (id. அதிகாரம்), respect pour l'autorité des vieillards.

*விருத்தாதீபகம், (விருத்தம், தீபகம்), mot qui se rapporte à toute la phrase, — à toute la strophe.

*விருத்தாந்தம், id அந்தம்), nouvelle, bruit, rumeur, matière, circonstance, détail, fable, histoire, sorte, mode, manière, espèce, chose, sujet, totalité, le tout, intervalle, repos, opportunité, propriété, nature, solitude.

*விருத்தாபியம், (id. âpya obtenu), vieillesse, décrépitude.

*விருத்தாப்பியன், (விருத்தாப்பியம்), vieillard, — décrépit.

*விருத்தாமிசம், (id. அமிசம்), segment de cercle.

*விருத்தாரணியம், (id. அரணியம்), bosquet —, lieu où on lit les pouranas et les poèmes censés sacrés.

*விருத்தார்த்தம், (id. அர்த்தம்), demi cercle; — ஆன demi-circulaire.

*விருத்தார்த்தசேடம், (id. அர்த்தம், சேடம்), supplément d'un arc, ce qui lui manque pour faire le demi cercle.

*விருத்தானுசாரம், (id. அனுசாரம்), conformité à l'usage.

*விருத்தாவஸ்தை. (id. அவஸ்தை), état de la vieillesse.

*விருத்தான்னம், (id. அன்னம்), nourriture incompatible, riz cuit de la veille.

*விருத்தி, 1° (vrouddhi), prospérité, réussite, succès, bonheur, félicité, joie, plaisir, richesse, accroissement, croissance, augmentation, — ou changement des voyelles des mots sanscrits pour former des dérivés, V. அதிவிருத்தி, montée, élargissement du scrotum par l'enflure des testicules ou par hydrocèle, gain, fruit,

usure, intérêt, profit de son ouvrage ou de son —, commerce, subsistance, tas, monceau, foule, multitude, assemblée, le 11me des யோகம், coupure, abcission, forfaiture, amende. 2o (vroutti), profession, manière de vivre, mœurs, bonne —, conduite, coutume, usage, manière, style, — dramatique, glose, détail, explication, commentaire, — complet dit விருத்தியுரை, rondeur, circonférence, — de cercle, saisie, arrestation, s'arrêter, séjourner, station. 3o esclavage, espèce de figure de rhét. l'arbre மருது: ஆயுசு — extrême vieillesse; சாதி — coutume de la caste; புத்திர — augmentation des enfants (en nombre); — கரம் ce qui fait croître; — சேது (ஏது), moyen de subsistance; — சந்தி contraction allongée, qui a lieu dans l'union des mots sanscrits, lorsque un mot finit par அ ou ஆ et que le mot suivant commence par ஏ ou ஐ: alors les 2 voyelles se contractent en ஐ: *Ex* ஏக et ஏகன் font ஏகைகன் le Dieu unique; மகா, et ஐசுவரியம் font மகைசுவரியம் grandes richesses; mais si le mot suivant commence par ஓ ou ஔ, alors ces voyelles se contractent avec l'அ ou ஆ final en ஔ; *Ex.* கலச et ஓதனம் font கலசௌதனம் le riz de la cruche, மந்திர et ஔஷதம் font மந்திரௌஷதம் remède béni; — சீவிகை vivre d'usure, profession de l'usure; — சிராத்தம் sacrifice aux ancêtres dans une circonstance heureuse; — தானம் donner un moyen d'existence; — த்துவம், *V.* விருத்தினை; — யநுப்பிராசம் rime ou allitération convenable au style; — யர்த்தம் pour vivre; — யாசிவன் usurier; — யுபாயம் moyen de subsistance; — யுரை commentaire complet contenant 14 articles, *V. au mot* உரை; — ரூபம் rondeur, figure ronde, dodue, matérielle, bien remplie, corpulence.

*விருத்தினை, (விருத்தி, tâ), état, profession, subsistance.

விருத்திக்கிறது, த்தித்தேன், த்திப்பேன், த்தி, த்திக்க, *v. n.* (விருத்தி), croître, augmenter.

விருத்தித்தல், விருத்திப்பு, *n. v. du préc.* croissance, augmentation.

*விருத்தியர், *P.* பிருத்தியர், esclaves, serviteurs.

*விருத்திரகன், (விருத்திரன், han *tuer*), le meurtrier de Vrouttra, *i. e.* Indiren.

*விருத்திரம், (vrouttra), obscurité, nuage, le mont Virouttiram, bruit, son.

*விருத்திரன், (*id.*), ennemi, Vrouttra géant ou démon tué par Indiren, (surnom de) Indiren: விருத்திரத்துவிஷன் (dvich *ennemi*, ou.

*விருத்திராரி, (*id.* அரி), l'ennemi de Vrouttra, *i. e.* Indiren.

*விருத்தை, (*fém. de* விருத்தன்), vieille, — femme, le dernier des 4 âges des femmes, depuis 55 ans et au delà.

*விருத்தோக்கம், விருத்தோக்ஷம், விருத்தோட்சம், (விருத்தம், உக்ஷம்), vieux —, bœuf.

*விருந்தம், 1o (vrounda), totalité, multitude, compagnie, assemblée, association, troupe d'animaux, troupeau, tas, monceau. 2o (vrounta), tige, queue des feuilles et des fruits, pied ou base d'un vase de terre, d'une cruche..., teton. 3o l'arbre வேம்பு.

விருந்தர், *pl. de* விருந்தன்.

விருந்தனை, 1o (விருந்து அன்னை) la mère qui donne à manger, femme, — légitime, maîtresse de maison. 2o *acc. du suiv.*

விருந்தன், (விருந்து), convive, convié, nouveau venu, hôte.

*விருந்தாகம், (vrountâka), bringelle, — dite கத்தரி, la plante செய்பு.

விருந்தாடி, (விருந்து, ஆடுகிறது), *V.* விருந்தன்.

விருந்தாடுகிறது, (*id.*), prendre part à un festin, faire bonne chère, se régaler.

*விருந்தாரகன், (விருந்தாரம், ka), Dieu, chef, homme éminent, beau, distingué, respectable.

*விருந்தாரம், விருந்தாரகம், விருந்திஷ்டம், (vroundâra, — dâraka, — dichta), beauté, excellence, éminence, respectabilité.

விருந்திடல், விருந்திடுகிறது, (விருந்து, இடுகிறது), donner un festin, — un repas.

விருந்தினன், *pl.* விருந்தினர், *V.* விருந்தன்.

விருந்து, festin, banquet, grand —, repas (donné aux hôtes...), hôte, convive, nouveauté, chose nouvelle; — கொடுக்கிறது donner un festin, un grand repas; — சொல்லுகிறது *ou* விருந்துக்கழைக்கிறது inviter à un repas; — செய்கிறது préparer un festin; — புறந்தருகிறது tourner le dos aux hôtes, craindre de leur donner l'hospitalité...; — வனப்பு beauté d'un festin, chanter ceux qui sont présents; அவன்வீட்டிலிரண்டுவிருந்துவந்திருக்கிறது 2 hôtes sont arrivés chez lui: உன்வீட்டுக்குவந்தவிருந்தையசல்வீட்டிலே போவென்னப்போமோ convient-il de dire à un hôte qui est arrivé dans ta maison: va-t en dans la maison voisine?

விருந்துண்கிறது, (விருந்து, உண்கிறது), faire bonne chère.

*விருந்தை, (vroundâ), basilic dit துளசி.

விருந்தோம்பல், hospitalité, un des caractères ou des devoirs des cultivateurs, n. v. du suiv. ou

விருந்தோம்புகிறது, (விருந்து, ஓம்புகிறது), fêter —, traiter ses hôtes, exercer l'hospitalité, donner un festin, — à manger, faire bonne chère.

விருபன், rat blanchâtre.

விருப்பம், விருப்பு, n. v. de விரும்புகிறது, désir, souhait, envie, intention, plaisir: விருப்பம்வைக்கிறது mettre ses affections, désirer, convoiter; விருப்பக்காரன் homme qui désire, qui plait, aimable.

விருப்பின்மை, (விருப்பு, இன்மை), exemption de désirs, — de désirs corrompus, indifférence, désintéressement, c'est une des அறத்துறுப்பு-அ ou 8 qualités de la vertu.

விருமன்விபம், la noix dite செங்கொட்டை.

விரும்பல், V. விருப்பம், opt. et n. v. du suiv.

விரும்புகிறது, பினேன், புவேன், பு, ப, v. a. விரும்புதல், n. v. désirer, souhaiter, chercher, s'appliquer à, se proposer, aimer: விரும்பிக்கேட்கிறது écouter avec plaisir, avec désir; வேம்பைவிரும்பக்கரும்பாம் quand on aime le vêmbou ou margosa, il devient comme la canne à sucre, par le désir l'amer devient doux.

விருவிரு, son —, mot imitatif de vitesse, de l'effet du poison...; விருவிரென்கிறது ou

விருவிருக்கிறது, ருத்தேன், ருப்பேன், ரு, க, v. n. (விருவிரு, v. n. se hâter. s'empresser, le poison ou l'engourdissement monter dans un membre, s'engourdir.

விருவிருப்பு, n. v. du préc. vitesse, action du poison qui monte

விருளை, anneau —, pommeau ou bouton servant d'ornement à une bride.

*விரூக்ஷணம், விரூட்சணம், (viroûkchana), censure, blâme, accusation, jurement, imprécation, astringent

*விரூடம், (viroûdha), épanouissement, naissance.

*விரூபகம், (விரூபம், ka), difformité: விரூபகரூபகம், représentation —, figure hideuse qui consiste à attribuer à une chose diverses qualités qui ne conviennent pas.

*விரூபம், (வி), difformité, laideur, monstruosité, irrégularité, diversité, — de caractère, différence, changement: விரூபகரணம் rendre difforme, manquer à la cadence.

*விரூபாக்கன், விரூபாக்ஷன், (விரூபம், அக்ஷம்), être qui a les yeux difformes ou différents des autres, i. e. Siven, à qui on donne 3 yeux, un des 11 Routrers.

*விரூபி, (viroûpi), personnes difformes, ou

*விரூபை, (viroûpâ), femme difforme, la femme de Yamen.

*விரேகம், (virêka), purgatif, purge, évacuation, selle.

*விரேசனம், விரேசிதம், (virêtchana, ita), cours de ventre, faire abandonner, V. விரேகம்: விரேசனத்துக்குக்குடிக்கிறது prendre un purgatif.

விரேசிக்கிறது, சித்தேன், சிப்பேன், சி, சிக்க, v. n. விரேசித்தல் n. v. se purger, aller aux lieux, — à la selle, avoir le cours de ventre

*விரேபம், (virêpha), rivière (en général), la rivière Virêban, absence de la lettre r ou rêpha.

விரை, 1° graine (de plantes, d'arbres...), sperme humain, testicules, onguent odoriférant, odeur, parfum, encens, fumée odoriférante, miel des fleurs. 2° imp. et part. de விரைகிறது. 3° imp. de விரைக்கிறது; விரை-ஐ les 5 espèces de parfums, i. e. கோஷ்டம் la racine odoriférante du costus arabicus, துருக்கம் musc, தகரம் onguent odoriférant pour les cheveux, அகில் agalloche, சந்தனம் sandal: — தட்டுகிறது châtrer (les taureaux et les béliers...) en battant ou en comprimant les testicules; — தெளிக்கிறது semer, jeter ou répandre de la semence; — புழுதியாயிற்று le champ est prêt pour être ensemencé, le labour pour les semailles est fini; — போடுகிறது semer — ou planter des graines; — முந்திரிகை l'acajou dit anacardium occidentale; — யடிக்கிறது, V. விரைதட்டுகிறது; — யெடுக்கிறது recueillir des graines (de plantes...), châtrer, ôter les testicules; — யொன்று போடச்செடியொன்று முளையாது si on sème une espèce de graine, il ne germera pas une autre espèce de plante. l'enfant ressemble au père; — வகைகள், — வித்துகள் diverses espèces de graines, — de semences; — வழி propagation par graine, au moyen de graines; — விதைக்கிறது semer du blé..., ensemencer; — வாதம் hydrocèle, hernie, douleur ou tumeur aux testicules; — விரைப்பு action de semer; — வீக்கம் enflure des testicules; விரைக்குவிடுகிறது, — விட்டிருக்கிறது laisser une plante pour en avoir la graine, — pour qu'elle donne de la graine.

விரைகிறது, ரைந்தேன், ரைவேன், ரை,

ரை, v. n. se hâter, s'empresser, désirer, demander, importuner, être ardent, — chaud; விரைந்துவருகிறது venir à la hâte, — chercher du secours : — விரைத்தான் il a semé rapidement, — à la hâte.

விரைக்கிறது, ரைத்தேன், ரைப்பேன், ரை, ரைக்க, (விரை), semer, ensemencer.

விரைதல், n. v. de விரைகிறது, hâte, embrassement, chaleur, demande, — importune, importunité.

விரைத்தல், விரைப்பு, n. v. de விரைக்கிறது, ensemencement, semailles.

விரைப்பாடு, (விரை), ensemencement (d'un champ...): விரைப்பாடாக்குகிறது ensemencer, semer (des graines ..); இந்தப்பூமிபத்துக்கோட்டைவிரைப்பாடுள்ளது cette terre demande 10 boisseaux ou கோட்டை de semence.

விரையம், contraction de விரேசனம், purgatif, purge, dépense.

விரைவு, n. v. de விரைகிறது, hâte, presse, vitesse.

*விரோகம், (virôka), trou, creux, — d'arbre, abyme, rayon de lumière.

*விரோசனம், P. விரேசனம்.

*விரோசனன், virôtchana), feu, soleil, lune ou Sandiren, Virôsanen fils de Prahlâden : விரோசனசுதன் le fils de Virôsanen, i. e. Bali ou Balisakravarti souverain de மகாபலிபுரம்.

*விரோதம், (virôdha).haine, animosité, inimitié, diversité, différence, opposition, contradiction, — de proposition, incohérence, inconsistence d'un argument, antithèse, contraste, enpêchement, restrainte, calamité, infortune, malheur, guignon, combat, guerre, siège, blocus, environner, investir, V. விரோதாலங்காரம் : இராச — sédition contre le roi, opposition du roi ; ஒருத்தனுக்கு — ஆக contre quelqu'un ; — பண்ணுகிறது faire opposition, s'opposer, résister, contredire, contrarier, créer de l'inimitié ; — பேசுகிறது contredire, parler contre, — avec haine ; விரோதக்காரன் ennemi, adversaire ; — ச்சிலேடை ambiguité, contraire, ambiguité contraire à celle qui précède ou donner à une ambiguité un sens différent de celui qu'on lui avait donné d'abord — உவமை comparaison de rivalité ou d'opposition, — qui consiste à montrer la rivalité ou l'opposition qu'il y a entre l'objet comparé et celui auquel on le compare, Ex. செம்மைமனாமலருந்திங்களுநும்முகமுந்தம்முட்பகைவிளைக்குந்தன்மையவே la fleur du nénuphar rouge, la lune et votre visage sont capables d'exciter la rivalité ou la haine entr'eux.

*விரோதனம், (விரோதம், நா), opposition, résistance, contradiction, inconsistance, empêchement, haine, provocation, exciter la colère ou la haine, blocus.

*விரோதார்த்தம், (விரோதம், அர்த்தம்), sens —, intention —, dessein contraire, opposition.

*விரோதாலங்காரம், (id. அலங்காரம்), contraste, — soit dans les mots, soit dans le sens.

*விரோதி. 1° (virôdhi), ennemi, adversaire, la 23me année du cycle de 60 ans correspondant à 1889 et 1949. 2° *imp. du suiv.*: — கிருது la 45me année du cycle indien correspondant à 1851 et 1911.

விரோதிக்கிறது, தித்தேன், திப்பேன், தி, திக்க, v. a. et விரோதித்தல், n. v. contrarier, s'opposer, résister, différer, empêcher, faire opposition, contredire, haïr

*விரோதோத்தி, (விரோதம், உத்தி), contradiction, réplique, querelle, dispute.

*விர்த்தாந்தம், P. விருத்தாந்தம் matière, circonstance.

*விர்த்தி, P. விருத்தி.

விலகல், opt. et n. v. de விலகுகிறது, action de se retirer..., retraite, séparation éloignement, retirement, séparation, scintillation.

விலகுகிறது, sync. விலகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, v. n. et a se retirer, s'éloigner, se séparer, s'écarter, se détourner, quitter, éviter, rejeter, défendre, scintiller, briller, lancer des rayons: அஞ்ஞாயத்துக்கு — fuir —, éviter l'iniquité ; தீயாரை — éviter les méchants ; விலகப்பண்ணுகிறது faire retirer, écarter, resserrer ; விலகியிருக்கிறது être retiré, séparé, mis à part; — ப்போகிறது se retirer, s'en aller ; — ப்போ, விலகு, விலகு va-t-en, retire toi, fais place, gare

விலகுதல், n. v. du préc. V. விலகல்; பொல்லாப்பை — மூடருக்கருவருப்பாயிருக்கும் les insensés ont en aversion l'éloignement du mal, i. e. du péché.

*விலக்கணம், V. விலக்ஷணம்.

விலக்கம், n. v. de விலக்குகிறது, défense, prohibition, séparation, — ou séquestration d'une femme pendant ses règles, désertion, abondon séditieux d'une place: — ஆனகாரியம் chose défendue; மோசத்துக்கு — ஆய்க்காக்கிறது préserver du danger : குடிகள் — ஆயிருக்கிறார்கள் ou போயிருக்கிறார்கள் les habitants se sont retirés (par sédition) de la ville...;

— ஆயிருக்கிறாள் elle est séquestrée ou retirée (à cause de ses règles).

விலக்கல், *oqt. et n. v. de* விலக்குகிறது, défense, prohibition, séparation, éloignement, changement: — ஆய்க்காக்கிறது préserver, garder de, défendre de.

விலக்கு, défense, empêchement, exclusion, rejet, faute, *n. v. imp. et part. du suiv.*

• விலக்குகிறது, *sync.* விலக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, *v.* ॥. *du préc* விலக்குதல், *n. v.* défendre, interdire, prohiber, empêcher, exclure, rejeter, séquester, écarter, séparer, éloigner (l'un de l'autre des gens qui se querellent ou qui sont en désordre...), changer, placer ailleurs, éviter: நான்விலக்கினதின்பேரிலே செய்வானேன் pourquoi faire cela après que je l'ai défendu? ஒருவனைச்சத்துருவுக்குவிலக்கிவிட்டிறது délivrer quelqu'un de son ennemi.

விலக்குருவகம், (விலக்கு, உருவகம்), figure dans laquelle on rejette ou nie les propriétés de l'objet figuré. *Ex.* மயிலையிற்ப விலாமடமஞ்ஞை ce n'est pas dans les montagnes qu'habite le paon timide (désignant une personne que l'on compare au paon).

விலக்குவமை, (*id.* உவமை), fig. de rhét. dans laquelle on montre les défauts d'une comparaison qu'on vient de faire et on conclut qu'elle ne convient pas à l'objet.

*விலக்ஷணம், (வி), différence, état ou condition sans cause assignable, ce qui manque —, manque de preuve.

*விலக்ஷதை, (விலக்ஷம், tâ), *ou*

*விலக்ஷம், (vilakcha), *ou* விலக்ஷத்துவம் manque de marque ou de propriété distinctive, — de distinction, — de discernement, étonnement, surprise, honte, qualité incohérente.

விலங்கம், *P.* விலங்கு, fers, en travers: — இல்லாமலனுப்புகிறது renvoyer libre, — sans entraves.

விலங்கரசு, (விலங்கு, அரசு), le roi des animaux, *i. e.* le lion.

விலங்கல், *opt. et n. v. de* விலங்குகிறது, éloignement, retraite, scintillation, eau trouble, montagne.

*விலங்கனம், விலங்கிதம், (வி, லங்கனம் ita), transgression, passer par dessus.

விலங்கு, 1° fers, entraves, empêchement, traverse, chose transversale, fer transversal ou intermédiaire des fers des pieds ou des entraves, animal, bête. 2° *imp. et part. de* விலங்குகிறது: விலங்குண்கிறது (உண்கிறது), être mis aux fers, manger les animaux: — ச்சாதி la race des animaux (rarement les reptiles et les poissons); — தைக்கிறது, — போடுகிறது, — மாட்டுகிறது mettre aux fers, — les fers, — les entraves, enchaîner: விலங்கின்முலை mamelle —, pis d'animal; விலங்கிற்குணவு nourriture donnée aux animaux, c'est un des 32 actes de bienfaisance des Indiens dits அறம்.

விலங்குகிறது, *sync.* விலங்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. n.* விலங்குதல், *n. v* s'étendre, être séparé, — à part, de côté, s'éloigner, se retirer, être défendu, scintiller, lancer des rayons..., plisser: விலங்கிக்கிடக்கிறது être couché à une distance l'un de l'autre; — நிற்கிறது se tenir éloigné; — ப்போ va-t-en, retire-toi; — ப்போகிறது s'éloigner, se retirer, abandonner une ville ou une place d'une manière séditieuse; — வருகிறது s'en revenir, se retirer, approcher à quelque distance ou sans faire foule; — வா viens t'en; — வைக்கிறது étendre un filet, une toile (de manière qu'une partie ne couvre pas l'autre, nettoyer un terrain.

*விலசயம், (விலம், சயம்), ce qui vit dans des trous, serpent.

*விலசனம், விலசிதம், (vilasana, ita), jeu, amusement, passe-temps, badinage, — lascif.

*விலச்சம், (வி, இலச்சை), impudence, effronterie: விலச்சமானம் modestie.

*விலட்சம், *V.* விலக்ஷம்.

விலத்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, *v a. et n.* விலத்தல், விலத்துதல், *n. v.* éloigner, rejeter, s'éloigner, se retirer.

*விலபனம், (vilapana), lie, sédiment au fond d'un vase, paroles inutiles, bavardage, babil, *V* பழுலை

*விலபிதம், (vilapita), bavardage, vaines paroles, lamentation.

*விலம், (vila), trou, — d'arbre, caverne, un des chevaux fabuleux d'Indiren, rotin, l'arbre அகில், agalloche.

*விலம்பம், 1° (vilambha), don, donation, gratification. 2° (vilamba), *ou*

*விலம்பனம், விலம்பிதம், (vilambana, ita), retard, délai, lenteur, chose suspendue, qui pendille.

*விலம்பி, (vilambi), paresseux, lambin, *V.* விளம்பி.

*விலயம், (வி), destruction, — ou fin du monde, liquéfaction, fonte.

*விலயனம், (விலயம், na), destruction, corroder, liquéfier, éloigner, remède atténuant, — escarotique.

விலா, côte (du corps humain), côté : — க்கொடி, — த்தோரணம் côte, os : — ப்பக்கம், — ப்புறம் le côté, le flanc, — வெலும்பு côte.

விலாங்கு, anguille, murœna indica.

*விலாசம், 1° (vilâsa), gestes lascifs, — de femmes, — provenant de l'amour, aversion ou honte affectée, jeu, amusement, passe-temps, badinage, — lascif, — d'hommes et de femmes, beauté, grâce, élégance, spectacle, pompe. 2° P. விசாலம் (par transposition de lettres), grande étendue, grande extension, salon, grande salle, adresse d'une lettre : — ஆனவீடு maison spacieuse ; — ஆய்ப்போகிறது s'étendre, discourir au long ; விலாசகாவனம் lieu de plaisir, d'amusement ; — சபை vaste assemblée, chœur angélique ; — மந்திரம் maison de plaisance, — de récréation, — d'été.

*விலாசனை, (விலாசம், nâ), amusement —, jeu de femmes.

*விலாசி, (விலாசம், i), homme sensuel, ami du plaisir, Vichnou, Krichna, Siven, Kâmen, Sandiren ou la lune, le feu, serpent.

*விலாசினி, fém. du préc. femme, — sensuelle, prostituée.

*விலாசிகை, (id. ikâ), drame badin, — en un acte sur un sujet léger.

விலாடம், P. விலாசம், passe-temps —, jeu obscène.

விலாடிக்கிறது, டித்தேன், டிப்பேன், டி, டிக்க, v. a. payer double tribut.

*விலாபம், (vilâpa), lamentation, chagrin, pleurer en songe.

விலாமச்சை, விலாமிச்சை, விலாம்பிச்சை, விலாம்மிச்சை, P. இலாமிச்சை.

விலாய், V. கட்டம்.

*விலாலம், (vilâla), instrument, machine, mécanique, chat.

விலாழி, écume de la bouche du cheval, écume ou sueur occasionnée par une rude course, eau qui sort de la trompe de l'éléphant.

விலாளம், P. விலாலம், chat, matou.

விலிபித்தம், (வி), minute indienne.

*விலீனம், (vilîna), chose gâtée, disparue, fondue, liquide, mélangée, contiguë.

*விலுபன்னி, V. பெருங்குரும்பை.

*விலேகனம், (vilêkhana), creuser, déraciner, diviser, fendre, faire des marques.

*விலேகை, (வி), marque.

*விலேசயம், (vilê abl. sanscrit. de விலம்), animal qui dort ou vit dans des trous, serpent, rat, lièvre, caverne.

*விலேபம், (vilêpa), onguent, parfum, mortier, plâtre, onction, enduire.

*விலேபனம், (விலேபம், na), huile de sandal, frotter, le corps de parfums, plâtrer, odeur, V. விலேபம்.

*விலேபனி, (id. ni), femme parfumée, ou

*விலேபி, விலேப்பியம், (id. i ya), cange, eau de riz avec l'eau dans laquelle il a cuit.

*விலேவாசி, (விலம், abl. sanscrit), qui habite ou vit dans les trous, dans une caverne, serpent.

விலை, prix, valeur, vente, n. v. de விற்கிறது : அதிகவிலையாகக்கேட்கிறவன் le plus haut enchérisseur ; கேட்கிற — le prix offert, enchère ; — கட்டுகிறது fixer —, mettre un prix, estimer ; — காரர் acheteurs ; — குறிக்கிறது désigner —, fixer le prix ; — குறைக்கிறது diminuer —, baisser le prix ; — கூறுகிறது proclamer le prix, vendre aux criées ; — கேட்கிறது demander le prix, enchérir ; — கேட்குகை demande de prix, enchère ; — கேட்பவன் celui qui demande le prix, enchérisseur ; — க்கிரயம் prix, valeur (pléonasme) ; — க்குறைவு diminution de prix, bas prix ; — க்கேள்வி enchère, question sur le prix ; — சரசமாய் à bon marché ; — சொல்லுகிறது dire le prix, marchander ; — ச்சரக்கு, — ச்சாமான் marchandises mises ou exposées en vente ; — திருகிறது, — தீர்கிறது, — தீர்க்கிறது, — திதானிக்கிறது fixer —, régler le prix ; — த்தாரிசம் prix raisonnable ; — நயமாய் à bon marché, à bas prix ; — படுகிறது, — ப்படுகிறது, — ப்பட்டுப்போகிறது se vendre, être vendu (un captif, une marchandise) ; நானவனுக்கு — பட்டேன் j'ai été vendu à lui comme esclave ; — படுத்துகிறது, — ப்படுத்துகிறது vendre : — பெறுகிறது valoir, — le prix ; — பேசுகிறது parler du —, dire ou fixer le prix, marchander ; — பொருந்துகிறது le prix convenir, s'accorder sur le prix ; — போகிறது se vendre ; — ப்பண்டம், — ப்பொருள் objet à vendre, marchandise ; — ப்பருவம் taux, prix courant, convenable, — மகள் prostituée, litt. fille ou femme à prix, ou qui se vend ; — மதிக்கிறது priser, évaluer, estimer, fixer le prix ; — மதிப்பு prisée, évaluation, estimation, fixation du prix ; — மதியாத inestimable : — மலிவு bon marché ; — மானம் évaluation, estimation pour vendre ; — மேவுகிறது convenir du prix ; — யாளர், — யிடுவோர் vendeurs ; — யிடுகிறது fixer un vendre ; — யுணி personne méprisable, — qui se vend ; — யுசத்தி, — யுயர்த்தி haut prix ; — யுயருகிறது, — யுயர்தல், — யேறுகிறது, — யேறப்பெறுகிறது le prix hausser, en-

chérir; — பேறப்பெற்ற d'un haut prix, précieux; — பேறப்பெற்றகுதிரை cheval d'un haut prix, de grande valeur: — பேற்றுகிறது hausser le prix, enchérir, mettre aux enchères; — வாசி prix, taux, bon marché; — வைக்கிறது mettre un —, fixer le prix, enchérir; விலைக்குக்காட்டுகிறது exposer en vente: — க்கொடுக்கிறது donner à prix d'argent, vendre; — க்கொள்ளுகிறது, — வாங்குகிறது acheter.

விலைஞர், (விலை), marchands.

*விலோகம், (வி), solitude, isolement.

*விலோகனம், விலோகிதம், (vilôkana, ita), vue, regard.

*விலோகனீயம், விலோகனீயதை, விலோகனீயத்த (vilôkaniya, ta), beauté, agrément.

*விலோசனம், (வி), œil, vue: விலோசனபாதம் regard, œillade.

*விலோசனம்பு, (விலோசனம், அம்பு), larme, *litt.* eau des yeux.

*விலோடனம், விலோடிதம், (vilôdana, ita), agitation, secousse, rouler, troubler.

விலோதம், chevelure —, cheveux —, chignon de femme, tour de cheveux, drapeau.

*விலோதனம் (விலோதம், na), drapeau (pour ornement), grand drapeau, étendard.

*விலோபம், (vilôbha), attraction, tromperie, séduction, ou

விலோபனம், 1° vilôpana), destruction, corruption, 2° (விலோபம், na), on

*விலோபிதம், (விலோபம், ita), attraction, allèchement, tentation, séduction, fascination, louange, troubler, trouble.

*விலோமம், (vilôma), revers, l'opposé, ordre, renversé, cours opposé, inversion, chose de travers, — en arrière, à rebours, après, serpent, chien, machine hydraulique, eau: விலோமக்கிரியை action à rebours, règle d'inversion: — சன், — சாதன், விலோமோற்பன்னன், (உற்பன்னம்), homme dont le père est d'une caste inférieure à celle de la mère; — த்திரைராசிகம் règle de trois inverse: — வருணன் homme de naissance basse ou mélangée; — விதி règle d'inversion, chose contre l'ordre, céremonie contre l'usage.

*விலோமன், (*id.*), Varounen, prétendu roi des eaux.

*விலோலம், விலோலதை, விலோலனம், விலோலிதம், (vilôla, tâ, na, ita), agitation, tremblement, instabilité, défaut de solidité.

வில், 1° arc, c'est l'emblème ou la bannière du roi சேரன், archet de violon, lumière, la 19me constellation dite மூலம். 2° *imp. et part. de* விற்கிறது vends, qu'on vend: — கண்டம் force, violence, *V.* முட்டு; — க்காரன் archer; — க்கயிறு, — ஞாண் corde d'arc; — வடிவு voûte, cintre, arcade, arceau; — வல்லவன், — வல்லோன் habile archer; — வல்லமை habileté à tirer de l'arc; — வளைவு, — வாங்கல் courbure d'arc, arche, arcade, cintre; — வளைக்கிறது, — வாங்குகிறது bander un arc, cintrer; — வித்தை art —, profession de tirer de l'arc.

வில்லங்கம், barrière, barre, obstacle, empêchement, embarras, dificulté, contestation, dispute, force, violence, *V.* விட்டு: — ஆயிருக்கிறது être en dispute; — இடுகிறது commencer — soulever une dispute; — தீர்த்துக்கொள்ளுகிறது arranger —, terminer une dispute; வில்லங்கக்காரன் disputeur; qui soulève des disputes.

வில்லடை, adversité, empêchement, obstacle, opposition, contrariété.

வில்லண்டம், *V.* வில்கண்டம்.

*வில்லம், (villa), trou, précipice, assa fetida, *V.* வில்வம்: வில்லமூலை, (மூலம்), espèce d'igname.

வில்லவன், (வில், அவன்), archer, le roi சேரன் qui avait pour devise un arc sur son drapeau.

வில்லன், (*id.*), archer.

வில்லா, வில்லாத *part. nég. de* விற்கிறது, qui —, qu'on ne vend pas.

வில்லாச்சிரமம், (ஆச்சிரமம்), exercice de l'arc.

வில்லாச்சிரமி, (*id.*), archer — exercé à tirer de l'arc.

வில்லாண்மை, (வில், ஆண்மை), habileté à tirer de l'arc.

வில்லாமை, *n. v. nég. de* விற்கிறது.

வில்லார், (வில்), archers, chasseurs, sauvages dits வேடர்.

வில்லாளன், வில்லாளி, வில்லான், (வில்), archer.

வில்லி, (வில்), archer, (surnom de) Kamen, qui au dire des Indous, a un arc de canne à sucre, Aroutchounen, Virapattiren.

வில்லிபுத்தூரன், (வில்லிபுத்தூர்), poète natif de Villipouttoûr.

வில்லியர், *pl de* வில்லி, sauvages, archers, chasseurs.

வில்லினன், (வில்), archer.

வில்லிஞாணி, (வில்லின், நாணி), corde d'arc.

வில்லு, 1° *P.* வில், arc, archet de violon. 2° *imp. et part de* விற்கிறது: வில்லுக்குவிசயன், பரிக்குநகுலன் Aroutchounen pour tirer de l'arc et Nagoulen pour manier un cheval.

வில்லுகன், la plante திருமுட்டி.

வில்லுடையார், (வில், உடையார்), archers.

***வில்லுவம்**, l'arbre வில்வம்.

வில்லூதி, வில்லூர்திப் பட்டு, (*mot français*), etoffe de —, velours.

வில்லேருழவர், (வில், ஏர், உழவர்), laboureurs qui ont pour charrue un arc. *i. e.* archers, guerriers, chasseurs.

வில்லேன், 1° *s. g. de* விற்கிறது. 2° குறிப்புவினை *de* வில், j'ai un arc.

வில்லை, 1° *acc. de* வில். 2° l'arbre வில்வம், chose ronde, *v. g.* plaque de métal ronde, miroir rond, petit gâteau, rond, pièce, morceau qu'on coud à un habit, *ou* — முருக்கு espèce de bijou pour les oreilles ; — போட்டுதைக்கிறது coudre une pièce à —, rapiécer un habit.

வில்லோன், (வில்), archer.

***வில்வம்**, (vilva), l'arbre கூவிளை ou cratæva religiosa, qui est censé sacré ; c'est un des தசமூலம் et son fruit est médicinal: — சாத்துகிறது mettre aux idoles des guirlandes de cratæva (en signe d'hommage) : வில்வக்குடுக்கை vase fait de la conque du cratæve; — பத்திரி feuilles de cratæva (les Sivénistes s'en servent dans leurs cérémonies, comme les Vichnouvistes du basilic dit துளசி); — மாலை guirlande de cratæva, espèce de guirlande faite d'or ou d'argent qui l'imite).

விவகரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, *v. n.* (விவகாரம்), விவகரித்தல், *n. v. V.* வியவகரிக்கிறது.

***விவகலனம்**, விவகலிதம், *P.* வியவகலனம், வியவகலிதம், soustraction.

***விவகாசம்**, *P.* வியவகாசம், sourire, — mutuel.

***விவகாரம்**, *P.* வியவகாரம், attachement —, adhésion à la loi, procédure civile, procès, dispute, qualité de juge, usages, règles, — de la loi, profession, emploi, donner des richesses (c'est un des முப்பொருள்), fertilité, prospérité : விவகாரதரிசனம் examen —, investigation judiciaire ; — ஸ்தானம் tribunal, — où l'on rend la justice, titre légal ; — விதி loi, code, — réglant les procédures judiciaires.

***விவகாரி**, *P.* வியவகாரி, plaideur.

***விவகாரிகம்**, *P.* வியவகாரிகம்.

***விவகாரிகை**, *P.* வியவகாரிகை.

***விவக்ஷை**, (vivâkchâ), désir.

***விவக்ஷிதம்**, (*id.* ita), désir, intention, sens littéral, objet désiré

***விவக்ஷிதை**, (*id.* itâ), désir, propos

***விவசம்**, (vivasa), indifférence, dépendance, sujétion, ce qui est soumis, désir de la mort, indépendance, délivrance des soins et des craintes du monde, extase, ravissement de l'âme hors d'elle-même.

***விவசாயம்**, *P.* வியவசாயம், (*voyez ce mot et* கருமபூமிக்குரிமை-சு).

***விவசுதன்**, விவச்சுவான், விவஸ்வான், (vivasvân), Dieu, le soleil, Arounen cocher du soleil, le 7me Manou.

***விவச்சுவதி**, *fém. du préc.* la ville du soleil.

***விவஸ்திரம்**, (வி), manque d'habit.

***விவட்சை**, *P.* விவக்ஷை.

***விவதம்**, (vivadha), route, grand chemin, rue, perche pour porter des fardeaux (aux 2 bouts...), fardeau, entassement, — de blé et de foin, pot à l'eau.

***விவத்து**, *P.* விபத்து.

விவந்தை, *P.* விபத்து, danger....

***விவரணம்**, (விவரம், na), explication, glose, commentaire, interprétation, traduction, détail, description, découvrir.

விவரம், 1° (vivara), trou, vide, abîme, caverne, creux, — d'un tube, tuyau, manque, défaut, séparation, disjonction, distinction. 2° détail, particularités, circonstances, cas, matière, manière, contenu, précis (d'un discours, d'une lettre...), narration, — détaillée, différence entre le temps passé depuis le lever du soleil d'un jour donné et la moitié de la longueur de ce jour : விவரமாய் en détail, au long, d'une manière circonstanciée : விவரத்தோடேகேள் écoute en détail, — avec les circonstances ; விவரகதி, — புத்தி différence du mouvement journalier du soleil et de la lune : — நாளிகை, (நாளம், ikâ), flûte, fifre, chalumeau.

விவரிக்கிறது, ரித்தேன், ரிப்பேன், ரி, ரிக்க, *v. a.* (விவரம்), *et* விவரித்துச்சொல்லுகிறது raconter, — au long, détailler, expliquer, circonstancier.

***விவரிதம்**, (விவரம், ita), explication, détail.

விவரித்தல், விவரிப்பு, *n. v. de* விவரிக்கிறது, détail, explication, narration, — ou relation circonstanciée.

***விவருச்சனம்**, விவருச்சிதம், (vivardjdjana, ita). abondon.

***விவருணம்**, (vivarna), bassesse, mauvaise couleur, couleur changeante : விவருணவதனம் figure pâle.

***விவர்த்தம்**, (vivartta), tourner autour, danse, assemblage, tas, multitude, foule, faute, erreur, méprise, altération, modification : விவர்த்தரூபம் figure illusoire.

***விவர்த்தனம்**, விவர்த்திதம், 1° (விவர்த்தம், na, ita), tournoiement, rotation, rou-

lement, rouler, tourner, — autour, revenir, retourner. 2° (vivarddhana, ita), augmentation, multiplication, couper, diviser.

*விவற்சை, (வி, விற்சம்), vache qui a perdu son veau.

*விவாகம், (vivâha), mariage: மெய்விவாகம் véritable —, mariage, le sacrement de mariage; — செய்கிறது, — பண்ணுகிறது se marier, ou — பண்ணிவைக்கிறது marier quelqu'un, faire un mariage; விவாகஸ்திரி femme mariée; விவாகத்திலுட்படுகிறது entrer dans l'état du mariage, se marier: விவாகத்தினிலே l'état du mariage.

*விவாகிதன், m. விவாகிதை, f. (விவாகம், ita, itâ), marié, mariée.

*விவாகியன், (id. ya), époux, gendre.

விவாகோச்சிதமான சுபகாரியங்கள், (விவாகம், உச்சிதம்), fêtes nuptiales.

*விவாசம், விவாசகரணம், விவாசனம், விவாசிதம், (வி, வாசம், ua, ita), exil, bannissement.

*விவாதம், (vivâda), dispute, — de paroles, contestation, débat, procès, litige.

*விவாதார்த்தி, (id. அர்த்தி), le plaignant celui qui poursuit en justice.

*விவாதி, (விவாதம், i), disputeur, plaideur.

*விவாரம், (vivâra), extension, dilatation.

*விவிதம், (வி), diverses façons: — ஆய் de diverses manières.

*விவிருதம், (vivrouta), extension, largeur, évidence, explication, ouverture.

*விவிருதாக்ஷம், (விவிருதம், அக்ஷம்), œil large, coq.

*விவிருதி, (vivrouti), explication, glose, commentaire, détail, manifestation, découverte.

*விவிருத்தம், 1° (vivroukta), abandon, délaissement. 2° (vivroutta, virouddha) ou

*விவிருத்தி, 1° (vivroutti), tourner, rouler, — autour. 2° (vivrouddhi), augmentation.

*விவேகதை, (விவேகம், tâ), esprit, jugement, discernement.

*விவேகம், (vivêka), discernement, bon jugement, esprit, faculté de distinguer les choses par leurs propriétés, distinguer la réalité de l'illusion, prudence, discrétion, pénétration d'esprit, investigation, discussion, avant-propos, préface d'un livre: — உள்ளஆத்துமா âme raisonnable, personne prudente; — முழுகிப்போகிறது la prudence faire naufrage, — être à bout; விவேகக்காரன், V. விவேகன்; — சிந்தாமணி la soi disant perle de la prudence, espèce de traité ou de système religieux des Advitas; — த்துவம் jugement, discernement: — ப்பருவம் âge de discrétion.

*விவேகன், (விவேகம்), homme sage, prudent, spirituel, ingénieux, industrieux.

*விவேகி, (id. i), m. f. personne prudente, discrète, judicieuse, sage, habile, subtile, philosophe: — த்துவம் ou.

*விவேகிதை, (விவேகி, tâ), prudence, discernement, investigation.

விவேகிக்கிறது, கித்தேன், கிப்பேன், கி, கிக்க, v. a. விவேகம், விவேகித்தல், n. v. être prudent, discerner, déterminer, limiter.

*விவேசனம், (vivêtchana), discernement, distinction, investigation, jugement: — பண்ணுகிறது distinguer, discerner.

விழ, inf. de விழுகிறது.

விழும்பு, riz cuit.

விழலன், pl. ழலவர், (விழல்), ignorant, homme vil, ou

விழலாண்டி, (id.), homme inutile, vain, frivole.

விழல், inf et n. v. de விழுகிறது, chute, décadence, ruine, variété de l'herbe andropogon muricatum ses racines sont inodores), frivolité, chose vaine, vide, inutilité: விழற்கட்டு maison, ou — கட்டுவீடு maison couverte d'herbes ou de roseaux; — கற்றை petit paquet d'herbes pour couvrir une maison; — காறை tuyau de l'herbe dite விழல்; பாவநடைவிட லொன்றோ நரகத்தில் விழலொன்றோ இவ்விரண்டிலொன்றுதப்பாது ou quitter le péché ou tomber dans l'enfer, l'un des deux ne manquera pas; வெள்ளான் கெட்டுரும்பார்ப்பானதமிழும் விழலிழலே si l'ouvrage sanscrit de வெள்ளான், i. e. அமரசிங்கன ou Amarasinha et l'ouvrage tamoul de பார்ப்பான், i. e. தொல்காப்பியன் se perdaient, ces langues deviendraient comme l'herbe dite andropogon. Il parait que celui-ci était brame, et l'autre vellage.

விழவு, fête, le signe des Gémeaux.

விழா, 1° ou விழாத, part nég. de விழுகிறது, qui ne tombe pas. 2° fête, cérémonie de félicitation ou de bons souhaits.

விழாவரிசி, espèce de drogue ou de remède.

விழி, 1° œil. 2° imp. du suiv. விழிதுறை, poids, pesanteur, moyens expédients; — விழுங்கி espèce de mal d'yeux.

விழிக்கிறது, ழித்தேன், ழிப்பேன், ழி, ழிக்க, v. a. விழித்தல், n. v. ouvrir les yeux, s'éveiller, se réveiller, se lever, regarder, — avec colère.

விழிப்பு, n. v. de விழிக்கிறது, réveil, ouvrir les yeux, vigilance, soin, diligence.

விழியன், (*விழி*), qui a de grands yeux.

விழு, 1° *imp. et part. du suiv.* 2° *adj. de* விழுமை : — கொம்பு corne ou branche penchée ou courbée en bas, — qui tombe; — ப்பொருள் objet —, ouvrage délicat, élégant, mince, supérieur; — சுமை fardeau qui tombe sur quelqu'un, — sous lequel on succombe, — trop pesant.

விழுகிறது, *ழுந்தேன்*, *ழுவேன்*, *ழு*, *ழ*, *v. n. et விழுகுதல்*, *விழுதல்*, *n. v.* tomber, — en décadence, succomber, déchoir, diminuer (les grains la réputation), mourir: விழக்குழி fosse pour tomber dedans, *i. e.* pour prendre les animaux, trébuchet, trappe; — க்குழி பாய்ச்சுகிறது pousser quelqu'un dans la fosse, ou dans la trappe, faire manquer son affaire, embarrasser, mettre en danger; — த்தட்டுகிறது, — த்தள்ளுகிறது, — ப்படுத்துகிறது pousser, renverser, faire tomber (quelque chose de la main d'un autre...); — த்தாட்டுகிறது pousser et renverser, faire tomber quelqu'un, réfuter ses raisons; — ப்பிதுங்குகிறது un mur se bomber et menacer ruines, pencher pour tomber; அதிலேவிழுந்தான் il est tombé là-dedans; அவனினைப்பதிலேவிழுந்தது sa pensée est tombée ou s'est fixée là-dessus; இன்னஞ் சரக்குவந்து விழவேண்டும் il faut encore que des marchandise arrivent, il y en a encore d'attendues; ஒரு தண்டுதேசத்தின்மேல் விழுந்தது une armée est tombée sur le pays; ஒருத்தன்மேல்விழுகிறது tomber sur quelqu'un, l'attaquer, l'assaillir; விழுந்தவனையெடாமலுதைக்கலாமோ au lieu de relever un homme tombé, peut-on lui donner des coups de pied?

விழுகை, *n. v. du préc.* chute, ruine, décadence.

விழுக்காடு, (*விழு*, *P. விழும்*, *காடு affixe*), prix entier, — général d'une chose, taux, prix moyen, — l'un portant l'autre, part, lot, diminution, manque, détérioration, maigreur, assoupissement: அதுஎந்தவிழுக்காடாய்விற்குது à quel prix vend-on cela? இவனுக்கொத்தவிழுக்காடெனக்குச் சம்பளங் கொடும் donnez moi autant de gages qu'à lui; இந்தவீட்டுக்கொத்த — கொடைக்கூலிக்கொடுப்பேன் je payerai un loyer convenable à cette maison; நூற்றுக்குப்பத்து — கொடுக்கிறது donner au taux ou un taux de 10 pour 100; பணத்துக்கெத்தனை — combien en donne-t-on au fanon? பணத்துக்கஞ்சு — le taux est de 5 au fanon; — வாங்குகிறது acheter à tant par lot ou en gros.

விழுக்கு, graisse, suif.

விழுங்குகிறது, *sync.* விழுக்கிறது, *கினேன்*, *குவேன்*, *கு*, *க*, *v a.* விழுங்கல், விழுங்குதல், *n. v.* avaler, dévorer, absorder, engloutir, consumer avec violence.

விழுதல், *n. v. de விழுகிறது*, chute, ruine, décadence, mort.

விழுதி, l'arbre ou la plante médicinale cleome fruticosa ou stroemia tetrandra: — விழுது feuilles de cette plante qui servent d'herbes potagères.

விழுது, 1° (விழுகிறது), racines pendantes, — qui descendent des branches du multipliant ou ஆலமரம் et autres arbres, se fixent en terre et deviennent de nouveaux troncs qui soutiennent les branches comme des colonnes, *ou* விழுதுக்கல் sonde, — pour sonder la profondeur de l'eau..., *ou* விழுதுநூல் trame, fils roulés autour des 2 ensouples, que le peigne fait mouvoir en haut et en bas, fils de la trame sorte d'instrument de tisserand. 3° graisse, beurre: தன்னினத்தாரைவிழுது போலத்தாங்குவதுபெரியோர்கடன் le devoir des grands est de soutenir leurs parents comme les racines qui descendent des branches du multipliant soutiennent ses branches.

விழுத்தம், *V.* கருஞ்சீரகம்.

விழுத்துகிறது, *த்தினேன்*, *த்துவேன்*, *த்து*, *த்த*, *v. a. de விழுகிறது*, *et விழுத்தல்*, *விழுத்துதல்*, *n. v.* faire tomber, renverser.

விழுந்த, *விழுந்து*, *part. et gér. de விழுகிறது.*

விழுபாலை, *ou* விழுப்பாலை, (விழு), nom d'une plante.

விழுப்பம், désir, caste, élégance, ornement, bien, bienfait, bonté, excellence, bienfaisance.

விழுப்பு, incivilité, impureté, souillure.

விழுமம், pauvreté, élégance, *ornement*, magnificence, bon état, bonne condition, ce qui est —, bien.

விழுமை, ornement, élégance, excellence, grandeur, bonté; *a l'adj.* விழு, விழும், *et விழுமிய*, élégant, orné, excellent, bon.

விழுமியார், *விழுமியோர்*, (விழுமை) les grands, les bons.

விழும், *part. fut... de விழுகிறது.* 2° *adj de விழுமை* : விழுமிது ce qui est élégant., élégance, ornement.

விழுவிக்கிறது, *v. caus. de விழுகிறது*, faire tomber.

விழுவிழுவென்கிறது, son —, mot imitatif de ce qui est visqueux, être gluant, — comme de la colle.

விழைகிறது, ழைந்தேன், ழைவேன், ழை, ழைய, v. a. et n. désirer, convoiter, se joindre, s'unir, être uni, joint, mêlé, s'accoupler.

விழைச்சு, n. v. du préc. union, accouplement, tendreté, âge tendre.

விழைதல், n. v. du même, grand —, désir, jonction, union, mélange, accouplement.

விழைந்தோர், n app. du même, ceux qui désirent, amis, maris, amants.

விழையாமை, n. v. nég. du même, ne pas désirer: *பிறனில்விழையாமை* ne pas convoiter la femme — la maison de son prochain.

விழைவு, n. v. du même son intérieur, *V. விழைதல்.*

விளகம், la noix dite *சேங்கொட்டை.*

விளக்கணம், (விளக்குகிறது), souder avec du —, soudure de ciment métallique.

விளக்கணி, (விளக்கு, அணி), figure explicative, — qui finit par une chose qui convient également à l'objet comparé et à celui auquel on le compare.

விளக்ககல். (விளக்கு, அகல்), V. விளக்குத்தகளி.

விளக்கம், n. v. de விளக்குகிறது, clarté, explication, éclaircissement, examen, instruction, phase de la lune.

விளக்கல், n. v. du même, éclairage, illumination, éclaircissement, brillant, action d'éclairer.

விளக்கிடல், விளக்கிடுகிறது, (விளக்கு), mettre —, allumer —, présenter une lampe, placer une petite lampe allumée.

விளக்கீடு, (id.), placement de lampe, jour où l'on met des lampes dans tous les temples, ou bien, où l'on allume toutes les lampes d'un temple.

விளக்கு, 1° lampe, c'est une des *அஷ்டமங்கலம்* ou choses censées de bon augure, lumière, cérémonie dite *ஆலாத்தி* ou offrande d'une lampe à une prétendue divinité, la 15e constellation dite *சோதி* ou Arcturus. 2° *imp. et part de விளக்குகிறது*: — *கொளுத்துகிறது* allumer une lampe; — *க்கூடு* lanterne, trou triangulaire dans un mur —, guéridon fait de petits bâtons pour mettre une lampe; *ou* — *த்தகளி* lampe (de terre...), vase de lampe; — *த்தண்டு,* — *த்தாள்,* — *த்தளி, (P. தகளி)* pied de lampe, porte-lampe, chandelier; — *நிலை* l'état de la lampe, le 61e des *பிரபந்தம்,* poème dans lequel on souhaite à un roi qu'il s'élève et brille comme la lampe sur son pied; — *அமர்த்துகிறது* éteindre une lampe; — *மாடம்* pied de lampe chandelier; — *மாறு* balai, brosse; — *மாற்றால்மொத்துகிறது* frapper avec le balai (affront); — *மாற்றுக்கட்டை* balai usé, vieux balai, personne bonne à rien, *litt.* tronc de balai; — *மாற்றுப்பிடி* manche à balai; — *வெட்டிவண்டு* insecte qui se jette sur la lampe; *விளக்கைக்கிழுத்துப்போடுகிறது,* — *க்குளிரவைக்கிறது,* — *யணைக்கிறது,* — *யவிக்கிறது* éteindre une lampe

விளக்குகிறது, sync. விளக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, v. a. de விளங்குகிறது, et விளக்குதல், n. v. éclairer, faire luire, — briller, éclaircir, expliquer, nettoyer, balayer, fourbir, polir, lustrer, souder (les métaux): *மனதை* — purifier l'âme, — le cœur.

விளக்கெண்ணெய், (விளக்கு), huile de lampe, — pour la lampe, — de ricin, — de vêmbou (elles servent ordinairement pour la lampe).

விளக்கேற்றுகிறது, (விளக்கு), allumer —, mettre une lampe, placer une lampe allumée.

விளங்கம், 1° *(விளங்கல்),* chose qui éclaircit. 2° *V. வாயுவிளங்கம்.*

விளங்கல், opt. et. n. v. de விளங்குகிறது être clair, brillant.

விளங்கிழை, (விளங்கு, இழை), femme.

விளங்கு, imp. et part. de.

விளங்குகிறது, sync. விளங்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, v. n. de விளக்குகிறது et விளங்குதல், n. v. briller, reluire, réfléchir la lumière, être clair, évident, manifeste, net, fourbi, poli, brillant: *அதுமெய்யென்று* — cela est évidemment vrai; *நியாயம்* — la raison —, la justice paraître évidemment, *நியாயம்விளங்குகிறகாரியம்* chose dont la justice est évidente: *அந்தச்செய்திவிளங்கக்கடனும்விளங்கும்* cette affaire une fois éclaircie la dette aussi sera évidente; *கோயில்விளங்கக்குடிவிளங்கும்* si l'église est brillante, les habitants du lieu prospéreront (à cause de leur piété), par l'état brillant d'un temple se manifeste la prospérité des habitants: *விளங்கக்காட்டுகிறது* représenter —, montrer d'une manière évidente; *விளங்கவைத்தல்* faire briller, rendre évident, éclaircir, explication, — amplifiée; *அந்தக்குடிவிளங்கவில்லை* cette famille ne brille pas, — est obscure; *விளங்கியிருக்கிறது* avoir brillé..., être clair, évident, brillant; *சூரியனால்விளங்குஞ் சந்திரன்* la lune est éclairée par le soleil, elle en réfléchit les rayons; *விளங்குதிங்கள்* la brillante lune, *i. e.* Vénus *ou* *சுக்கிரன்*; *விளங்கொளி* lumière brillante.

விளத்தாரு, la plante *அடம்பு.*

விளக்குகிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, v. a. et n. விளக்கல், விளக்கு தல், n. v. 1° P. விளக்குகிறது, expliquer, détailler, développer. 2° P. விலக்குகிறது, se retirer, s'éloigner.

*விளம்பம், (vilamba), délai, lenteur: காலம் — பண்ணுகிறது traîner le temps en longueur, différer.

விளம்பரம், avis, publication, avertissement, éclaircissement, affiche; — பண்ணுகிறது, விளம்பரப்படுத்துகிறது avertir, annoncer, publier.

விளம்பல், n. v. de விளம்புகிறது, annonce, publication, avertissement, information.

*விளம்பனம், (விளம்பம், na), délai, retard, lenteur.

*விளம்பி, 1° ou — வருஷம், (vilambi lent), la 32e année du cycle indien qui correspond à 1898 et 1958. 2° caillou ou jus de palmier...3° gér. de விளம்புகிறது.

*விளம்பிதம், (vilambita), lenteur, retard, adagio ou mesure lente en musique, (c'est un des தாளப்பிரமாணம்), mesure qui termine lentement.

விளம்புகிறது, பினேன், புவேன், பு, ப, v. a. விளம்புதல், n. v. annoncer, dire, — publiquement, proclamer, publier, parler ouvertement, avertir, s'informer.

விளரி, tendreté, âge tendre, son pectoral ou qui sort de la poitrine, un des 7 sons ou இசை, luth, — des pays maritimes, une des cordes du luth, abondance, grand —, désir: — ப்பாலை air ou ton composé de la 6me et de la 1re note, V. இசை.

விளர், tendreté, âge tendre, fertilité, graisse, embonpoint, gras, blancheur.

விளர்க்கிறது, ர்த்தேன், ர்ப்பேன், ர், ர்க்க, v. n. விளர்), n. v. blanchir.

விளர்த்தல், விளர்ப்பு, n. v. du préc. action de blanchir, blancheur

விளவு, l'arbre விளா, imp. et part. n. v. de

விளவுகிறது, விளேன், வுவேன், வு, வ, n. v. விளவுதல், n. v. se fendre, se crevasser, éclater, se briser, V. விளாவுகிறது.

விளா, — மரம், l'arbre feronia elephantum, (autrefois) crateva marmelos; l'adj. est விளாம்: விளாங்குடுக்கை vase fait de la coque —, coque du fruit du feronia; விளாம்பட்டை écorce du feronia; — பழம் fruit du feronia; — பிசின் gomme du feronia; — பூச்சு espèce de vernis.

விளாகம், champ de bataille.

*விளாசம், P. விலாசம், indication, adresse, inscription, marque (sur les marchandises ou les paquets...): மேல் — adresse, (d'une lettre...).

விளாத்தி, l'arbre விளா feronia.

விளாப்பு, ce qui ne se partage pas avec autrui.

விளாம், adj. de விளா, de l'arbre feronia.

விளாவல், n. v. de

விளாவுகிறது, விளேன், வுவேன், வு, வ, v. a. விளாவல், விளாவுதல், n. v. mêler, mélanger, rafraîchir de l'eau chaude en y mêlant de l'eau froide, mêler de l'eau froide avec de l'eau chaude.

விளி, 1° appel, ou விளிவேற்றுமை, le vocatif, un des 7 sons ou இசை. 2° n. v. imp. et part. de விளிகிறது. 3° imp. de விளிக்கிறது.

விளிகிறது, ளிந்தேன், ளிவேன், ளி, ளிய, v. n. et விளிதல், n. v. se troubler, souffrir, se chagriner, se perdre, être peiné, troublé, ruiné, gâté, mourir, périr, rouler, tourner, se fâcher, s'irriter.

விளிக்கிறது, ளித்தேன், ளிப்பேன், ளி, ளிக்க, v. a. appeler, faire venir.

விளித்தல், n. v. du préc. appel.

விளிம்பு, bord, bordure, extrémité, marge, paupière; — பெருகியிருக்கிறஓலை feuille de palmier écrite avec une large marge en haut et en bas; விளிம்பிலேவிட்டிருக்கிறது le bord être déchiré ou fendu, avoir laissé du blanc à la marge d'un livre...

விளிப்பிக்கிறது, v. caus. de விளிக்கிறது et விளிப்பித்தல், n. v. faire —, envoyer appeler, envoyer chercher: போருக்கு — envoyer un cartel, défier au combat.

விளிவிக்கிறது, 1° v. caus de விளிகிறது et விளிவித்தல், விளிவிக்குதல், troubler, faire souffrir, — mourir... 2° P. விளிப்பிக்கிறது.

விளிவு, n. v. de விளிகிறது, colère, mort, ruine, perte.

விளை, 1° terre à menus grains, — haute, non arrosée, espèce de poisson. 2° imp. et part. de விளைகிறது. 3° imp. de விளைக்கிறது: — கரி charbon de terre; — நிலம், — புலம் terre fertile, cultivée, — en rapport; — மீன் le poisson dit விளை.

விளைகிறது, ளைந்தேன், ளைவேன், ளை, ளைய, v. n விளைதல், n. v. croître, pousser, germer, fructifier (les moissons), mûrir, se former (le sel, les métaux...), se faire, s'engendrer, se produire, provenir, naître, s'élever, arriver, paraître: உப்புவிளைகிறஅளம் saline, endroit où se forme le sel; பொன்விளைகிறமலை montagne à mines d'or, — où se forme l'or; விளைபுங்

காலம் temps de la moisson, de la croissance du blé, où la terre produit; இப்போ வினை விளையுங்காலம் ou இதுபீடைவிளையுங்காலம் c'est maintenant un temps d'infortune, *litt.* où l'infortune survient ou se produit; இங்கேநெல்லு விளையாது ici le riz ne croît pas, ou ne vient pas; விளையவைக்கிறது mettre germer, — se former.., allumer le feu pour brûler un cadavre, exposer ou mettre à part pour quelques jours la plante à indigo pour la faire fermenter

விளைக்கிறது, ளைத்தேன், ளைப்பேன், ளை, ளைக்க, v. a. du préc. cultiver —, ensemencer un champ, faire produire, *V* *விளைவிக்கிறது.*

விளைச்சல், n. v. de விளைகிறது, récolte, — mûre, moisson, — qui croît (dans les champs): *நல்ல* — belle moisson, — apparence de moisson; — *முற்றியறுப்பாயிற்று* quand la moisson n'est mûre elle est coupée, il faut faire chaque chose en son temps.

விளைஞர், (*விளை*), cultivateurs, laboureurs, agriculteurs.

விளைதல், n. v. de விளைகிறது, croissance, formation, existence, apparition, action de croître...

விளைப்பு, n. v. de விளைக்கிறது, ensemencement, action de faire...

விளையாடல், jeu, amusement, *n. v. et opt. de*

விளையாடுகிறது, டினேன், டுவேன், டு, ட, v. a. விளையாடுதல், n. v. jouer, s'amuser, badiner.

விளையாட்டு, n. v. du préc. jeu, amusement, passe-temps; — *ப்பிள்ளை* enfant badin, folâtre, qui ne pense qu'à jouer, homme inutile, frivole.

விளையுள், (*விளை, உள்*), champ, lieu de moisson, de production, *V. விளைநிலம்.*

விளைவிக்கிறது, v. caus. de விளைகிறது, faire croître, — pousser, — produire, — naître, planter, propager, causer, mettre.

விளைவு, n. v. de விளைகிறது, moisson, — qui croît, croissance, — de la moisson, ou de céréales (dans le champ), production, produit, — de céréales, blé, nuage, champ, — ensemencé, évènement: — *காலம்* temps de la moisson, de la croissance ou de la maturité des grains; — *பலன்* produit de la moisson, — des champs, grains.

விள்ளல், opt et n. v. de விள்ளுகிறது.

விள்ளா, விள்ளாத, part. nég. du même *விள்ளாதபேச்சு* propos —, discours confus, inintelligible, messéant, à double entente.

விள்ளு, imp. part. et n. v. du suiv. fonte, épanouissement...

விள்ளுகிறது, விண்டேன், விள்ளுவேன், விள்ளு, விள்ள, விள்ளுகை, விள்ளுதல், n. v. 1° *v. a.* embrasser, ouvrir, expliquer, dire, raconter, parler, divulguer, manifester, faire connaître. 2° *v. n.* s'ouvrir (la bouche, une fleur), s'épanouir, se partager, se séparer, se fendre, éclater, tomber en pièces, se briser de soi-même), changer, s'altérer: *விள்ளாதே* ne bavarde pas, ne dis rien, ne l'ouvre pas...: *விள்ளுவேறு வெக்குவேறாய்ப் பிரிந்ததுகள்* choses très différentes et complètement séparées l'une de l'autre.

விள்ளோடன், (*விள்ளு, ஓடு*), coco dont la noix se sépare de la coquille

விறகு, bois à brûler, — de chauffage: — *கட்டை* gros morceau de bois, bûche, — *க்காரன்* bûcheron; — *க்கிடங்கு*, — *க்குவியல்* bûcher; — *தலையன்* bûcheron, coupeur de bois, marchand de bois à brûler, sot, benêt ou enclos autour du bois à brûler, sot, benêt ou bûche; — *த்தட்டி* barrière ou enclos autour du bois à brûler qui est en vente: — *வெட்டி* bûcheron.

விறக்கிறது, றந்தேன், றப்பேன், ற, றக்க. v. n. விறத்தல், n. v craindre, croître, augmenter, être étroit, serré, combattre, vaincre, conquérir.

விறப்பு, n. v. du préc. crainte, lieu ou état étroit, — resserré, étroitesse, augmentation, combat, victoire.

விறலி, jeune fille, — fille de 16 ans, chanteuse.

விறலோன், (*விறல்*), homme fort, vaillant, Arouguen.

விறல், grandeur, force, bravoure, victoire: — *உவமை* comparaison de la force (d'une chose), *Ex.* *மதயானைபோலுமகங்காரம்* orgueil semblable à un éléphant en rut.

விறன்மிண்டன், (*விறல்*), le fort et vaillant, un des 63 dévots de Siven.

விருட்டி, P. வறட்டி, bouse —, chose desséchée, *V. வராட்டி.*

விருண்டுகிறது, டினேன், டுவேன், டு, ட, v. a. et விருண்டுதல், n. v. V. பிருண்டுகிறது

விருந்தை, varangue ou varande, *i. e.* galerie, corridor de maison.

விதிசு, espèce de fusée agile ou de pétard, mensonge, fanfaronnade: *விதிசாயிருக்கிறது et corr. விதிசாயித்தாயிருக்கிறது* être vaillant, fort; *விதிசாய்நடக்கிறது* marcher —, courir vite.

**விழுதா, P. விருதா*, inutilité.

**விழுத்தார்த்தம், P. விருத்தார்த்தம்.*

*விருமன், P. பிரமன், Brama : விருமதண்டம் l'arbrisseau குருக்குத்தி; — தரு l'arbre புனமுருக்கு; — மூலி la plante பிரமி.

*விருமா, P. பிரமா, Brama.

விருமிக்கிறது, P. பிரமிக்கிறது.

விருமை, P. பிரமை.

விருவிரு, son —, mot imitatif de vitesse, de bouillonnement: விருவிறென்கிறது ou.

விருவிருக்கிறது, ருத்தேன், ருப்பேன், ரு, ருக்க, v. n. (விருவிரு), bouillonner et écumer, s'empresser, éprouver une vive chaleur et des convulsions.

விருவிருத்தல், விருவிருப்பு, விருவிறெனல், n. v. de préc. bouillonnement, hâte, signe de bouillonnement...

விருனை, l'ile de Bornéo.

விறைக்கிறது, றைத்தேன், றைப்பேன், றை, றைக்க, v. n. et விறைத்துப்போகிறது, frissonner —, trembler de froid, (se raidir, s'engourdir (à cause du froid...), être stupéfait, s'épaissir, devenir épais ou compact, dresser les oreilles.

விறைத்தல், விறைப்பு, n. v. du préc frissonnement, roideur, engourdissement (causé par le froid...), stupeur, épaississement, densité.

விற், P. வில். arc, devant க, ச, த, ப : — காரன் archer ; — கயிறு corde d'arc; — குதை incision aux bouts d'un arc pour y attacher la corde ; — கோடி complément d'un arc, ce qui lui manque pour faire 90 degrés; — சேரன் le roi சேரன் célèbre par son arc ; அரசரில்விற்சேரன் parmi les rois se distingue Sêren par son arc ; — புனை நாண் corde d'arc, — qu'on ajuste à un arc ; — பயிற்சி exercice de l'arc; — பூட்டு manière d'avoir le sens en joignant les mots de la fin et du commencement d'une strophe, c'est un de 8 பொருள்கோள் ; — போர் combat de l'arc, — d'archers.

விற்கிறது, விற்றேன், விற்பேன், வில், ou வில்லு, விற்க, nég. வில்லேன் ou விற்கேன் v. a. விற்குதல், n. v et விற்றுப்போடுகிறது vendre, débiter, donner à prix d'argent...: விற்கிறவன் vendeur ; அந்தச் சரக்குவில்லாது cette marchandise ne se vend pas, n'a pas de débit ou ne saurait se vendre

*விற்பத்தி, P. வியுற்பத்தி, science, savoir, pénétration —, finesse d'esprit, étymologie, dérivation des mots.

*விற்பத்திமான், (id. mân affixe), savant, — distingué.

விற்பனவு, விற்பனை. (விற்கிறது), vente, débit : விற்பனைசெய்கிறது vendre, mettre en vente.

*விற்பனம், விற்பன்னம், P. வியுற்பன்னம், science, — profonde, savoir, dérivation, génération, nouveauté, curiosité, ornement.

*விற்பனன், விற்பன்னன், P. வியுற்பன்னன், pl. விற்பனர், விற்பன்னர், savant, poète, homme curieux ou qui montre des nouveautés.

விற்பன்னிக்கிறது, னித்தேன், னிப்பேன், னி, னிக்க, v. a. (விற்பன்னம்), விற்பன்னித்தல், n. v. orner.

விற்புருதி, espèce d'ulcère : — நாயகம் la plante அமுக்கிரா qui lui sert de remède.

விற்றல், n v. de விற்கிறது, vente, débit.

விற்று, 1° gér. du même : — முதல் produit de vente (en argent), 2° ou

விற்விறு, son—, mot imitatif d'un bruit dans l'air, d'une pierre lancée, d'un papier rude..., விற்றென்கிறது faire le bruit de vittou, le bruit susdit விற்றென்று ou விற் விறென்றுசுழற்றுகிறது faire tourner une chose avec un tel bruit.

வினகம், l'arbre semecarpus anacardium qui donne la noix à marquer dite சேங்கொட்டை.

வினவல், வினவுதல், n. v. du suiv. visite, demande, question, mélange, mesure...

வினவுகிறது, வினேன், வுவேன், வு, வ, v a. (வினு), வினவல், வினவுதல், n. v. visiter, faire une visite de félicitation ou de condoléance..., demander, interroger, questionner, — et examiner, mélanger, mesurer: வினவிக்கொண்டு வருகிறது être à faire —, faire une visite semblable..., être en visite.

*வினாதை, P. விநதை.

வினு, 1° question, demande, interrogation attention, prudence, sagacité, connaissance, mémoire, mot, parole, (en arithmétique) nombre d'une espèce, ainsi un simple nombre entier ou une simple fraction, sont un வினு, un entier et une fraction comme 1 et 1/4 font deux வினு; un entier et 2 fractions comme 1, 1/2, 1/40 font trois வினு. 2° (vinâ), sans, excepté. 3° imp de வினுகிறது; —க்காரன் homme intelligent, judicieux —க்குறிப்பு marque d'interrogation, pronom interrogatif surtout எவன் et ஆர் qui? ; — கேட்கிறது interroger, faire une question: — ச்சொல்லுகிறது répondre à une question, dire la demande ; — ச்சொல் question, interrogation : — ப்பெயர் pronom interrogatif — விடை question et réponse dialogue par demandes et par réponses — வுத்தரம் espèce de vers de fantaisie dite மிறைக்கவி dans laquelle après plu

sieurs interrogations la réponse à la dernière question divisée par parties, répond au diverses questions précédentes; — வுரை une des parties d'un commentaire, explication par questions; — வெண்பா une des sections du livre dit சைவசித்தாந்தம்; — வெதிர்வினு question qui sert de réponse à une autre, v. g. ne mangerai-je pas? à la question: as-tu mangé? — வெழுத்து lettres interrogatives ou qui marquent l'interrogation, ces lettres sont எ, ஏ, யா, qui se mettent au commencement des mots, et ஆ, ஏ, ஓ, qui se mettent à la fin; அதெனக்குவினுவாயிருக்கவில்லை je ne me souviens pas distinctement de cela; அவனுக்குவினுப்போதாது il n'a pas assez de prudence ou de sagacité; வினுவும்விடையுங்கூடியது question et réponse jointes ensemble, dialogue; வினுவுக்கெதிர்மொழி réponse, — à une question, réplique; வினுவோடேகேள் écoute avec attention, வினு-வு 5 catégories spéciales, i. e அறியான்வினுவல் interroger celui qui ignore, — sur ce qu'on ne sait pas; அறிவொப்புகாண்டல் voir si la science ou la connaissance d'autrui s'accorde avec la nôtre ஐயமறுத்தல் dissiper le doute; அவனறிவுதானகோடல் apprendre ce que les autres connaissent; மெய்யவற்குக்காட்டல் leur découvrir la vérité.

வினுகிறது, வினவினேன், வினுவேன், வினு, வினுவ, v. a. et வினுதல், n. v. (வினு), demander, interroger, questionner, s'informer.

*வினுசம், P. விநாசம்.

*வினுசன், P. விநாசன், meurtrier, destructeur.

*வினுடி, P. விநாடி.

வினுதல், n. v. de வினுகிறது, interrogation.

வினுபூதம், (வினு, பூதம்), ce qui est obscur ou douteux: வினுபூதகற்பனை précepte obscur ou douteux.

வினுய, P. வினுயின, ou வினுவிய, வினுவின, part. parf. de வினுகிறது et de வினுவுகிறது.

*வினுயகன், P. விநாயகன்.

வினுயுதல், P. வினுதல், ou

வினுவல், வினுவுதல், demande, question, interrogation, n. v. de

வினுவுகிறது, வினவினேன், வுவேன், வு, வ, v. a. (வினு), n. v. demander, interroger, questionner.

*வினியோகம், P. விநியோகம்.

*வினீதன், P. விநீதன்.

வினை, verbe, une des 4 sortes de mots tamouls, œuvre, action, emploi, pensée, dessein, intention (bonne ou mauvaise), naturel (bon ou mauvais) mal, péché, infortune, malignité, malice, tromperie, fourberie, danger, péril, guerre, bataille, combat: சாவு — péché mortel, action digne de mort; முன் — action antérieure (bonne ou mauvaise) dont on éprouve ensuite les conséquences; தன் — தன்னைச்சுடும் son propre acte le brûlera, son péché sera sa ruine; வினைகள் actions, desseins, malices, tours, ruses..; வினையிலே வெந்துபோகிறது être brûlé ou périr par sa propre fraude, tomber dans ses propres pièges, dans la fosse qu'on a creusée; — க்காலம் வந்தால் பனைவழியுந் தெரியாது quand le temps de l'infortune arrive, on ne connaît pas même sa propre maison, on ne sait plus où l'on en est; — க்குறிப்பு nom appellatif conjugué comme un verbe, P. குறிப்புவினை; — க்குறிப்புமுற்று terminaison d'un nom appellatif conjugué, v. g. இறைவகொடியை ô roi, tu es cruel! (de கொடியன்); தாயேயினக்கினியை ô mère! tu m'es douce, (de இனியன்); — சாதிக்கிறது soutenir un acte, une fourberie..., P. வினைபாராட்டுகிறது; — செயல்வகை moyen ou manière de faire une action; — செய்வோர் ouvriers, travailleurs, serviteurs; — ச்சொல் le verbe (en grammaire), les lexicographes tamouls le définissent un mot qui désigne une action, la chose qui est faite, l'agent, le temps, le lieu et l'instrument; — தீர்க்கிறது effacer le péché, ôter les obstacles; — தீர்த்தான் celui qu'on suppose ôter les empêchements, i. e. Poulléyar; — த்திட்பம் force et hardiesse dans l'action, — d'un acte; — த்தூய்மை pureté ou innocence d'une action; — த்தொகை syncope de verbe, ou élision de la terminaison des participes et des intercallations, ne laissant que la racine comme செய் P. செய்கிற, செய்த et செய்யும், ou விடு, P. விடுகிற, விட்ட et விடும், Ex. விடுசரம் flèche qu'on lance, qu'on a lancée ou qu'on lancera: — பாராட்டுகிறது exalter —, vanter les faits ou les actions, se vanter de ses actions: — ப்பகாப்பதம் verbe qui ne peut s'analyser, — indivisible, radical ou racine du verbe sans ses terminaisons, comme போ va-t-en நட marche; — ப்பகுபதம் verbe qui peut s'analyser, — divisible, c'est le radical avec ses terminaisons qui marquent le temps, le nombre, la personne..., comme போகிறேன் je m'en vais, நடந்தேன் J'ai marché; — ப்பகுதி radical d'un verbe (sans les terminaisons dites விகுதி); — ப்பயன் résultat d'actions antérieu,

res, (selon les gentils) — d'une vie précédente ; — முதல் sujet du verbe, l'agent ;— முதற்பொருள் cause ou but d'une action:— முடிகுகிறது, — மூளுகிறது un malheur... éclater, la guerre s'allumer ; — முடுக்குகிறது, — மூட்டுகிறது exciter —, allumer la guerre, causer du mal...;— முற்று V. முற்றுவினை ; குறிப்பு — முற்று nom appellatif dérivé d'un nom d'objet...et qui conjugué a une terminaison propre à finir la phrase ; — யழுத்துகிறது, — யளக்கிறது, V. வினைபாராட்டுகிறது ; — யற்றவன் homme sincère, — sans malice ; — யாளர் serviteurs, artisans, faiseurs, acteurs ; — யியல் propriété —, chapitre du verbe (en grammaire) ; — யியற்சொல் verbe du haut tamoul dont le sens est naturel et clair, dans l'usage ordinaire et dans les vers ; — யுறைப்போர் messagers, espions qui informent le roi des actions de ses sujets ; — யுவமம் comparaison qui a rapport à l'action de l'objet auquel on compare, *v. g.* தீப்போற்றீயன் méchant comme le feu ; — யுள்ளவன் homme malicieux, rusé, trompeur ; — யெச்சக்குறிப்பு mot qui ressemble au வினையெச்சம், — qui ne marque pas d'action et qui comme les gérondifs, demande après lui un autre verbe, *v. g.* அன்றி, இன்றி... ; — யெச்சம் verbe à terminaison défectueuse (et qui demande un autre verbe, pour finir la phrase, parce qu'il n'est pas à un temps personnel : tels sont les gérondifs, l'infinitif, et les conditionnels) ; — வெஞ்சணி ellipse dans laquelle le verbe est sous-entendu ; — வயிற்பிரிதல் un des sujets de l' அகப்பொருள் ; — வழிச்சேறல் autre sujet de l' அகப்பொருள் ; — வளர்க்கிறது, *V.* வினைபாராட்டுகிறது ; — விகுதி terminaison du verbe, qu'on ajoute au radical ; — விநாசன் le destructeur du mal, *i. e.* Dieu ; — விளைக்கிறது semer — ; causer —, faire le mal.

வினைஞர், (வினை), artisans, travailleurs, acteurs, faiseurs, danseurs, laboureurs, les soudras ou les choutres, *i. e.* gens de travail.

வினையம், 1o (வினை), subtilité, artifice, astuce, ruse, tromperie, perfidie, sagacité 2o *P.* விநயம், modestie, civilité, décence, obéissance, humilité, affabilité : — தொடுக்கிறது inventer des tours, des ruses, des stratagèmes ; — பேசுகிறது parler avec affabilité, — frauduleusement ; வினையக்காரர் homme affable, modeste, trompeur, astucieux, faiseur de tours ; ஒருவனுடையவினையத்தை நடந்தேறப் பண்ணுகிறது faire réussir —, aider les tours ou les stratagèmes de quelqu'un.

வினையன், (வினை), homme méchant, malin, trompeur.

*வினோதம், *P.* விநோதம்.

*வினோதன், வினோதி, *P.* விநோதன், விநோதி, homme qui passe son temps à s'amuser.

*வின்னம், 1o *P.* பின்னம், fente, crevasse, cavité, élévation, chose coupée, gâtée, paille ou défaut dans les pierres précieuses, *V.* பின்னம். 2o (vighna), obstacle, empêchement. 3o (vinna), chose disculpée, jugée, gagnée, trouvée, connue : — ஆக்குகிறது détruire, gâter : — ஆய்நடக்கிறது agir d'une manière hostile ou offensive.

வின்னு, la plante கடுரோகிணி ellébore.

வின்னாண், (வில், நாண்), corde d'arc.

வின்னூல், (வில் நூல்), science de l'arc, art de tirer de l'arc : — ஆளன் le maître dans l'art de tirer de l'arc, l'habile archer, *i. e.* துரோணாசாரியன் qui enseigna à tirer de l'arc aux Pandouvers et aux Kourous.

வீ

வீ, 1o lettre syllabique composée de வ் et de ஈ, vi long 2o (vi). concevoir, désirer, aller, avancer, marcher, allée, mort (sortie du monde), rejet, abandon, éloignement, manger, couvrir. 3o (vi), oiseau. 4o fleur, tigre. 5o *imp. part. de* வீகிறது. 6o particule explétive de la 2o personne.

*வீகம், 1o (vika), air, vent, oiseau 2o anneau, bague, serrure, verrou, taux, prix : வீகமுத்திரை cachet de bague, serrure —, verrou ou barre sur laquelle on a mis le scellé ou un cachet.

*வீகாசம், (vikâsa), solitude, isolement, retraite, pompe, étalage.

*வீகாரம், (vihâra), temple, sanctuaire, couvent bouddhiste.

வீகிறது, வீந்தேன், வீவேன், வீ, வீய, *nég.* வீயேன் *v. n.* mourir, être détruit, périr, se gâter, être pauvre.

வீக்கம், 1o *n. v. de* வீங்குகிறது, enflure, tumeur, gonflement, vésicatoire, abcès, pustule, chose gonflée par le vent, abondance, plénitude, désir. 2o *n. v. de* வீக்குகிறது, ligature, lien. 3o *P.* வீக்கோம், *nég. du même*, nous ne lierons pas.

வீக்கல், வீக்குதல், n. v. de
வீக்குகிறது, sync. வீக்கிறது, க்கினேன், க்குவேன், க்கு, க்க, v. a. lier détruire.
*வீக்ஷணம், வீக்ஷணை, (வீக்ஷம், na), vue, coup-d'œil, lumière, regard, chute: கடாக்ஷ — regard favorable; — வைக்கிறது regarder, — favorablement, jeter un coup-d'œil.
*வீக்ஷம், (viksha), vue, regard, objet visible, surprise, étonnement
*வீக்ஷிதம், (வீக்ஷம், ita), vue, regard, œillade.
*வீக்ஷியம், (வீக்ஷம், ya), merveille, surprise, objet, visibillité, cheval.
*வீக்ஷியன், (வீக்ஷியம்), acteur, danseur.
வீங்கல், opt. et n. v. de வீங்குகிறது, gonflement, enflure, abondance, croissance, grossissement, personne enflée, sommeil, grand désir, envie: — ஆயிருக்கிறது être enflé... languir faute de nourriture: — ஆள் personne enflée.
வீங்கி, 1° la noix à marquer dite சேங்கொட்டை, personne enflée, qui désire, qui a grande envie. 2° gér. de
வீங்குகிறது, sync. வீங்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, v. n. வீங்குதல், n. v. ou வீங்கிப்போகிறது, enfler, s'enfler, se gonfler, grossir, abonder, s'endormir, dormir, désirer ardemment avec le dat.), தின்பண்டத்துக்கு வீங்கியிருக்கிறான் il désire vivement les bonbons ou les douceurs; சோற்றுக்கு வீங்கிப்போகிறது être affamé de riz cuit, désirer ardemment de la nourriture.
*வீங்கை, (vinkhâ), aller, remuer, marche, mouvement, locomotion, danse, une des allures —, marche du cheval.
*வீசகம், (வீசம், ka), citron, — commun, graine.
வீசகா, l'arbre வேங்கை.
*வீசம், 1° (vidja), vulgo பீசம், graine des plantes, noyau, pepin, — des fruits, sperme humain, cause, origine, réceptacle, moelle, vérité, — divine, cause de l'être, lettre mystique ou syllabe qui, (selon les païens), forme la partie essentielle du mantra ou மந்திரம் à une divinité, algèbre, analyse. 2° seizième d'une chose, once (dont la marque est) poids pour l'or, — d'un grain de riz, le poids d'un grain de riz en or, urgence. 3° P. வீசோம். nég. de வீசுகிறது, nous ne soufflons pas...: — இடை le poids d'un grain de riz, le plus petit poids: வீசகணிதம் algèbre; — கோசம், — கோசம் noyau, réceptable de la graine, péricarpe, — ou noyau du nénuphar; — குத்தி, — குப்த்தி légume, gousse, cosse; — ஆ la terre, mère des graines; — புஷ்பம், — பூரம் — பூரணம் citron, — commun; — ப்பிரதம் génération; — மாதிருகை péricarpe du nénuphar, V. வீசகோசம்.
வீசயணம், (vitchayana), recherche, enquête, examen.
வீசல், opt et n. v. de வீசுகிறது
*வீசனம், (vidjana), petit —, éventail, chose, substance, espèce de faisan, oie rougeâtre, V. சக்கரவாகம்.
வீசாக்ஷரம், வீசாட்சரம், (வீசம், அக்ஷரம்), partie principale ou fondamentale d'une prière.
வீசானம், (வீசனம்), éventail, rouet, dévidoir.
*வீசி, 1° (vitchi), flot, petite —, vague, plaisir, joie, repos, rayon, — de lumière, bagatelle, petitesse. 2° (vidji), qui a de la graine, père, ancêtre: வீசிமாலி, (மாலி), l'océan. 3° gér. de வீசுகிறது.
*வீசிதம், (vidjita), ensemencer, éventer.
வீசு, imp. et part. du suiv: — கால்ஏணி espèce d'échelle, échelle pliante, à — pieds mobiles; — கோல் petite vrille; — தமர் tarière; வில், — வில்லு forêt, drille, tarière, arc qui fait tourner la tarière; — விற்குடம், — தமரின்குடம் pommeau ou manche du vilebrequin ou autre instrument à percer.
வீசுகிறது, சினேன், சுவேன், சு, ச, v. a. et. n. (le vent), souffler, exhaler, donner —, répandre (une odeur), darder, lancer (des rayons, une pierre), jeter ou lancer (un filet), donner, — libéralement, brandiller, brandir, — une épée, faire le moulinet, fouetter (un cheval...), frapper: கை — brandiller ou balancer ses bras en marchant: வீசியடியெடுத்து நடக்கிறது marcher à longues enjambées.
வீசுகை, வீசுதல், n. v. de வீசுகிறது.
வீசை, 1° poids de 40 onces ou பலம், — égal à 2 livres 6 septièmes, moustache. 2° P. வீசாய், nég. de வீசுகிறது, tu ne souffles pas...
*வீசோதகம், (வீசம், உதகம்), grêle.
*வீசோற்கிருஷ்டம், வீசோற்கிருட்டம், id உற்கிருஷ்டம்), bonne graine.
வீச்சாட்டம், (வீச்சு, ஆட்டம்), extension de l'espace.
வீச்சு, 1° n. v. de வீசுகிறது, action de lancer, coup, force, espèce de maladie. 2° P. வீச்சு, terre: உள் — force intérieure, élan intérieur; புற — force extérieure, élan extérieur; — க்காரன், dépensier; — க்காரி dépensière, prostituée; — க்கொம்பு longue corne; — க்கொள்ளுகிறது prendre de la force; — வலை filet qu'on lance

(dans lance), coup de filet ; ஒரு வீச்சினாலே, ஒருவீச்சோடே d'un coup, d'un seul coup.

வீச்சுகிறது, *P.* வீத்துகிறது, fouetter, battre.

வீச்சேணி, (வீச்சு, ஏணி), *V.* வீசுகாலேணி.

*வீஷ்மம், (bhichma), *dévotion outrée*, zèle, — superstitieux, fanatisme, horreur, terreur, lutin.

*வீஷ்மன், வீஷ்மாசாரி, (*id.* ஆசாரி), le terrible, Bhichmen fils du roi சந்தனு et de la prétendue déesse du Gange et grand oncle des Pândavers et des Kourous.

வீஞ்சுகிறது, கினேன், சுவேன், சு, சு, *v. n* வீஞ்சுதல், *n. v. et* வீஞ்சிக்கொள்ளுகிறது, demander trop (pour une chose...) être avare.

வீடல், *opt. et n. v. de* வீடுகிறது, mort, abandon.

வீடாரம், (வீடு, ஆரம்), maison.

வீடி, 1° la plante கொத்தான். 2° *gér. de* வீடுகிறது.

வீடிகை, (vitikâ), plante du bétel, noix d'arec qu'on enveloppe avec des épices et de la chaux dans une feuille de bétel, la préparation de cette noix avec ses accessoires, lien, *ligature*.

வீடு, *gén.* வீட்டின், *obl.* வீட்டு, 1° maison, logis, habitation, demeure, la maison *par excellence, i. e.* le paradis, station —, demeure ou place d'une planète dans le ciel. 2° *n. v. de* வீடுகிறது, abandon, exemption, délivrance de renaissances prét·ndues, béatitude finale. 3° *imp. et part. de* வீடுகிறது : பாடி — camp, — ennemi ; — கட்டுகிறது bâtir une maison ; — தூக்கி pendard, l'oiseau. தூக்கணாங்குருவி dont la maison ou le nid est *suspendu* ; — நெருப்புபடுகிறது une maison être atteinte du feu, — être brûlée ; — நெருப்பால் *V.* வீட்டுநெருப்பால் ; — பேறு obtention du paradis ; — தூரம், — விலக்கம் éloignement de la maison, état d'une femme indoue pendant ses règles, règles des femmes ; வீடுங்கட்டி விளக்குமேற்றுகிறது bâtir une maison et y mettre une lampe, *ou* வீடும் விளக்குமாகப்பார்க்கிறது procurer à quelqu'un une maison et une lampe, *i. e.* un établissement, un moyen de vivre ; வீடுடையன், வீட்டுக்குடையவன், (உடையவன்), chef —, maître —, propriétaire de maison ; வீட்டுக்குப்போகிறது aller à la maison ; வீட்டுக்குத்தூரம், *V.* வீடுதூரம் ; வீட்டின்முகடு, — மேடு faîte —, sommet de la maison ; வீடேறிவருகிறது escalader la —, venir à la maison, (*v. g.* un visiteur désagréable, un ennemi déguisé...)

வீடுகிறது, டினேன், டுவேன், டு, ட, *v. n.* வீடுதல், *n. v.* mourir, abandonner.

*வீட்சணம், வீட்சனை, வீட்சம், வீட்சிதம், வீட்சியம், *V.* வீக்ஷணம்....

வீட்டார், (வீட்டு, ஆர்), gens de la maison, domestiques.

வீட்டாள், (*id.* ஆள்), *m. et f.* épouse, femme —, servante de la maison, domestique.

வீட்டிறப்பு, (*id.* இறப்பு), pente du toit d'une maison,

வீட்டு, 1° *obl. dee* வீடு, de maison, 2° *imp. et part. de* வீட்டுகிறது : — க்காரன் chef. —, propriétaire — maître de maison — க்காரி maîtresse de maison, la propriétaire ; — க்கிரியை action — pratique de la maison, une des cérémonies du deuil des Indous ; — ச்சீட்டு titre de propriété —, titres d'une maison ; — ச்செலவு dépenses de la maison ; — நெறிப்பால் partie d'un poëme qui traite —, traité de la vertu domestique ou conjugale ; — ப்படியாள் domestique ou serviteur qui reçoit son salaire journalier en grains ; — ப்பூனை chat domestique ; — மனிதர் les gens de la maison ; — முட்டு mobilier de la maison, ustensiles de ménage ; — முறை tour —, jour de la maison, — de garde ou d'occupation ; — முன்கட்டு bâtiment de devant —, partie antérieure — façade —, devant de maison ; — வாடை loyer d'une maison ; — வரி taxe —, impôt sur une maison ; — விசாரணை intendance —, soit d'une maison, office, dépense ; — விசாரணைக்காரன் intendant —, maître d'hôtel d'une maison ; — வீட்டுக்கும் de maison en maison ; — வீரன் *brave à la maison mais lâche dehors*); வீட்டேபோகிறது aller à la maison.

வீட்டுகிறது, ட்டினேன், ட்டுவேன், ட்டு, ட்ட, *v. a. de* வீடுகிறது, வீட்டுதல், *n. v.* tuer.

*வீட்டுமம், வீட்டுமன், வீட்டுமாசாரி, *V.* வீஷ்மம்...

வீட்டுள்ளார், (வீட்டு, உள்ளார்), gens —, ceux de la maison, associés, participants.

வீணலப்புகிறது, (வீண்), jaser —, parler inutilement.

வீணன், (வீண்), homme inutile, bon à rien, babillard, fainéant.

*வீணா, *obl. de* வீணை, luth : — கரணம் jouer du luth ; — கானம் chant accompagné du —, son du luth ; — தண்டம், — தண்டு marche de luth, épine dorsale ; — வாதன், — வாதகன் joueur de luth, chanteur qui s'accompagne du luth.

*வீணாசியன், (வீணா, ஆசியம்), Nâraden, l'inventeur du luth.

வீணாட்டம், (வீண், ஆட்டம்), tracas inutile, vain effort, — babillage, bagatelle.

*வீணாநுபந்தம், வீணாநுபந்தம், (வீணா, அநுபந்தம்), partie du manche d'un luth où les cordes sont attachées.

வீணாவிணான், (வீண், ஆர்), homme complètement nul, — qui n'a pas de droit à ce qu'il demande.

வீணன், (id. ஆள்), personne inutile.

வீணினைப்பு, வீணினைவு, (id.), pensée inutile, — frivole.

*வீணை, (vînâ), luth indien, espèce de guitare, luth sonore, (ordinairement de 7 cordes et 2 octaves, inventé, dit-on, par நாரதன்), violon, l'art du luth, c'est un des 64 கலைக்கியானம், éclair : நாரத — le luth de Nâraden ; ருத்திர — le luth de Routtiren ou de Siven ; — க்கொம்பு cornes recourbées, — courbées en arrière; — யிசைருக்கிறது chanter en s'accompagnant —, jouer du luth ; — வலிக்கட்டு les différentes barres ou touches du clavier d'un clavecin ou d'un luth ; — வல்லோர் habiles joueurs du luth, les கந்தருவர் ou musiciens célestes ; — வாசிக்கிறது jouer du luth.

வீண், inutilité, vanité, chose vaine, adj. vain, inutile : வீணாய், வீணே, வீணுக்கு, வீணிலே vainement, en vain ; வீணாய் ou வீணேபோகிறது devenir vain, inutile, ne pas réussir, ou வீணுக்குத்திரிகிறது rôder inutilement, se promener sans rien faire ; வீணிலேபோடுகிறது, — செலவழிக்கிறது dépenser en vain, dissiper ; வீணேயநுபவிக்கிறது jouir —, posséder —, prendre en vain ; — காலக்ஷேபம் vaine perte de temps ; — சொல்லுகிறது jaser —, dire inutilement ; — சோலி affaire inutile, vain effort ; — பத்தி vaine piété, piété mal entendue, superstition ; — பாக்கு arec qu'on mâche pour passer le temps ; — பிரயாசம் vain effort, travail inutile ; — புகழ்ச்சி vain éloge, vaine gloire ; — பேச்சு paroles inutiles ; — பொழுதுபோக்குகிறது passer le temps inutilement, perdre le temps à des riens

*வீதஞ்சம், (vitamsa), cage, volière, ménagerie, enclos pour apprivoiser les animaux, place pour conserver le gibier.

வீதம், 1° portion, part, lot, quotepart, règle, régularité, ordre, rang, manière, mesure des divisions particulières, — des choses mises chacune à part. 2° (vita), exemption, liberté, délier, ce qui est délié et laissé en liberté, paix, tranquillité, cheval ou éléphant non dressé, aiguillonner l'éléphant : என் — எம்மாத்திரம் de combien et ma portion ; — ஆய்ப்பிரிக்கிறது diviser par portions ; வீதகன்மதோஷம் exemption de péchés ; — காமம் exemption de désir ; — க்காரன் qui a sa quotepart, — une part, copartageant ; — சோகம் l'arbre அசோகு exemption de chagrin — பயம் exemption de crainte ; — ராகம் exemption de passions ou d'affections, manque de couleur ; — ராகன் sage dont les passions sont soumises.

வீதல், n. v. de வீகிறது, mort, ruine, destruction, perte, pauvreté.

வீதி, 1° (vîthi), rue, route, chemin, voie, boutique, échoppe, rue du marché, tertre, terrace devant une maison, espèce de drame en un acte, ligne, rangée, ordre, rang, course directe. 2° (vîti), cheval, lumière, lustre, purifier, nettoyer, motion, mouvement, manger, engendrer, produire. 3° place pour exercer les chevaux, hippodrome, manège, étendue, largeur surtout des tuiles, des bardeaux...), espèce de lattes... இராச — grand chemin, route publique, V. au mot இராச : — ஹோத்திரன் (hôtra beurrre liquéfié), Agni ou le feu, le soleil (aux quels les Indous offrent surtout du beurre liquide) ; — வண்ணச்சீலை ou ச்சேலை toile à bandes colorées ; — விடுகிறது quitter la rue, — le chemin..., dresser un cheval, le lancer dans l'hippodrome.

வீதிக்கிறது, தித்தேன், திப்பேன், தி, திக்க, v. a. et n. (வீதம்), வீதிக்குதல் et மதித்தல், n. v. partager, diviser, s'étendre, ou வீதித்துக்கொள்ளுகிறது se partager, recevoir une part, un lot, avoir sa quotepart.

*வீதியங்கம், வீத்தியங்கம், (வீதி, அங்கம்), partie du drame dit மதி, dialogue

*வீதோத்தரன், (வீதம், உத்தரம்), incapable de répondre.

வீத்துகம், les plantes சதகுப்பை et வெள்ளரி.

வீத்துகிறது, த்தினேன் த்துவேன், த்து, த்த, v. a. fouetter, battre.

*வீநாகம், (vinâha), couverture —, parapet d'un puits

*வீபணி, r. வபணி, rue au —, marché bazar, boutique, foire.

வீபத்து, la lune ou சந்திரன்.

வீபற்சு, V. அருச்சுனன்.

*வீபை, (vîpâ), éclair.

வீப்பகழி, (மீ fleur, பகழி), flèche de fleur, de Kâmen.

*வீம, obl. de வீமன் et de

*வீமம், (bhima), horreur, terreur, chose terrible, — effrayante, grosseur.

*வீமன், (id.), le terrible Vîmen ou Bhîmen, le 2e des 5 பாண்டவர் : வீமசேனன், (சேனை), celui qui a une terrible armée. 1° Bhîmen le 2e des Pandavers. 2° le roi Bhîmen père de தமயந்தி et beau-père de நளன் ; — தேவன் le prétendu dieu terrible un des 11 Routtirers ; — பாகம் mets de Bhîmen, — préparés par lui, i. e. mets délicats.

வீம்பன், (வீம்பு), fanfaron, qui se vante.

வீம்பாட்டம், (id. ஆட்டம்), ou

வீம்பு, jactance, vanterie, bravade, fanfaronnade, louange qu'on se donne, éloge, grandeur, ostentation : — சொல்லுகிறது, — பேசுகிறது se vanter, faire le fanfaron, dire des bravades, se glorifier.

வீய, *inf. de* வீகிறது.

வீயேன், *nég. du même* : வீயாத *part.* immortel, qui ne périt pas.

*வீர, *adj. de* வீரம் *et de* வீரன் : — கங்கணம் bracelet de guerrier, — de brave ; — கண்டாமணி grelots ou anneau ou ornement qu'on porte aux pieds —, sonnette ou ornement qu'on porte, insigne de bravoure ; — கத்தி, (அத்தி), meurtre d'un guerrier, vengeance d'une telle mort ; — குடியான், (குடி), celui qui dans un bourg sonne de la conque ou de la trompette aux fêtes et cérémonies funèbres, il est réputé un des பதினெண்குடிமை bien qu'il ne se trouve pas dans la liste donnée) : — கெம்பீரம் grande bravoure ; — கெம்பீரன் héros, brave, fier champion ; — கேசரி un des 9 héros dits நவவீரர் ; — கேயூரம் ornement en fer pour l'épaule, espèce d'épaulette en fer ; — க்கச்சு ceinture de brave, — de peau de tigre ; — க்கடகம் bracelet de brave, — qu'on donne aux braves, — qui ont été à la chasse des animaux féroces ; — க்கவசம் forte cuirasse, cuirasse de diamant ; — க்கழல் anneau aux pieds en signe de bravoure et de bienfaisance ; — க்குட்டி jeune —, brave, *litt* fils de la bravoure ; — க்குழல் brassard en fer pour couvrir le bras ; — க்கொடி drapeau de la bravoure, — de la victoire ; — சயந்திகை, (சயந்தி *drapeau*, kâ., guerre), bataille, danse guerrière, — de guerriers ; — சரபன் apparition de Siven —, Siven sous la forme de l'oiseau fabuleux à 8 pieds dit சரபம் ; — சல்லாபம் dialogue de braves, — qui respire une joie guerrière ; — சனி l'arbre சேரான் ; — சூரம் grande bravoure, valeur guerrière, héroisme ; — சூரன் héros, brave, — guerrier, un des நவவீரர் ; — சூலம் bannière ou marque distinctive d'un guerrier qui avec un trident a arraché le foie de ses ennemis ; — சேனசன், (சன்), le fils de Virasênen, i. e. le roi நளன் ; — சேனன், (சேனை), le roi Virasênen père de நளன் ; — சைவம் une des sectes sivénistes, dite aussi உத்தரசைவம் et சங்கமம் ou djangama, — சைவர் Linganistes, Sivénistes de la secte susdite, qui renferme un système beaucoup plus moderne que les autres, étant fondée par les 2 Basavapas, et qui en diffère en bien des points. Ces sectaires se distinguèrent surtout comme exterminateurs des Djaïnas, dans le nord-ouest de la péninsule ; ils sont linganistes et prétendent que le lingam purifie toutes les castes et les rend égales : ils paraissent avoir perdu leur férocité primitive ; — சொன்னியம் ail ; — சொற்கம் paradis où vont, selon les Indous, les guerriers morts en combattant ; — ச்சலங்கை cercle de grelots en or qu'on attache à un seul pied ; — ச்செல்வி la maîtresse en fait de bravoure, i. e. Dourgâ *ou* துருக்கை ; — ஸ்கந்தம் le buffle aux fortes épaules ; — தக்கன் un des நவவீரர் ; — தச்சுவன், V. வீரதனுவன் ; — தண்டை anneau qu'on met aux pieds en signe de bravoure ; — தத்துவம், — த்துவம், — த்தன்மை bravoure, valeur, héroisme, prouesse ; — தரம், (tara *affixe*), arc, l'herbe வீரணம் ; — தரன், héros distingué ; — தரு l'arbre *pentaptera arjuna*, l'arbrisseau barleria longifolia, les arbres மருது et விடத்தேர் ou plutôt விடத்தேர் ; — தனுவன், — தன்னுவான், (dhanva *arc*), le vaillant archer, i. e. Kâmen à l'arc de canne à sucre ; — தீரன் un des நவவீரர் ; — துரந்தரன் grand guerrier, — héros ; — த்தட்டி ceinture —, bande de peau de cerf ; — பத்திரம் *cheval propre* —, destiné au sacrifice அசுவமேதம் ; — பத்திரன் Virabhatra (une des formes de Siven), le destructeur du sacrifice de தக்கன், un des serviteurs de Siven, un des Roudras உருத்திரர் *ou* உருத்திரமூர்த்திகள், brave, héros distingué ; — பாகு un des நவவீரர் ; — பத்தினி, — பாரிசை femme de héros, de brave ; — பானம் breuvage de guerriers pour les rafraichir durant le combat ou exiter leur courage ; — ப்பேரந்திரன் un des நவவீரர் ; — ப்பட்டயம் plaque d'or que les guerriers victorieux portent sur le front ; — ப்பாடு victoire ; மகரம் drapeau représentant le monstre marin — மகரம் que l'on porte devant les rois qui ayant travesé la *mer ont pris* la ville ou le pays de leurs ennemis ; — மகேந்திரன் un des நவவீரர் ; — மரம் l'arbre வீரை ; — மா

கரன் le général d'armée de ஐயன்; —மா தா mère d'un héros; — மாமுனி le religieux d'un courage ou d'une constance héroïque, ou le grand et excellent religieux. surnom donné au R. P. Beschi par l'académie de Maduré émerveillée de l'excellence de son poème intitulée தேம்பாவணி; — மார்த்தாண்டம். *litt.* le brave soleil, héros éminent, — illustre comme le soleil, un des நவவீரர்; — மாலை guirlande de grains d'or que l'on donne à un guerrier victorieux; — முட்டி. — முஷ்டி, *litt.* le brave mendiant ambulant et réputé féroce de la secte dite வீரசைவம் ou சங்கமம், et occasionnellement le pire des impudiques vagabonds, il porte l'accoutrement de Routtiren et se donne comme un des protecteurs de la secte; — முத்திரிகை le cachet de la bravoure, ornement —, anneau du doigt du milieu du pied, bijou ou anneau du petit doigt; — யாகம் sacrifice à Virabhadra; —ரதம் flèche; —ரேணு poussière de héros. (surnom de) Bhimasèna, ou வீமசேனன்; — ராக்ஷதன் le géant des héros, un des நவவீரர்; — லட்சுமி, — லட்சுமி la prétendue déesse de la bravoure; — வற்சை mère d'un héros; — வாகு un des நவவீரர le chef de la troupe de Ganas de Mourouguen; — வாரம் guirlande de வெட்சி et autres semblables; — வாளி, — வாளிச்சேலை, — வாளிப்பட்டு espèce de toile ou d'étoffe de soie; — விருக்ஷம் l'arbre சேரான் qui donne la noix à marquer; — வெட்சிமாலை guirlande militaire d'ixora, le 32e des பிரபந்தம். poème qui décrit la victoire d'un guerrier qui, ayant emmené le bétail, revient orné d'une guirlande de fleurs de வெட்சி; — வெண்டயம் gros anneau bruyant —, ornement des pieds des braves; — வெறி fureur ou ivresse guerrière.

*வீரகன். (வீரம். han *tuer*), brame qui a laissé éteindre le prétendu feu sacré de sa maison.

*வீரசு, வீரசூ, (*id.* சு, சூ), mère d'un brave, d'un garçon.

வீரட்டம், nom d'un lieu dédié à Siven.

*வீரட்டானம், (வீரம், ஸ்தானம்), espèce de danse ou de drame.

*வீரணம் (virana), l'herbe et la racine odoriférente de l' இலாமிச்சை.

*வீரணி, (virani), œillade, coup-d'œil, lieu profond, l'herbe இலாமிச்சை, poivre.

*வீரதை, (வீரம், தை). bravoure.

*வீரந்தரம், (வீரம், dhara *qui a*), paon, combat avec les bêtes sauvages, cuirasse ou jaquette de peau.

*வீரம், 1° (viar), force, vigueur, bravoure, valeur, courage. héroïsme, fig de rhét. qui exprime la bravoure, excellence, puissance, la fleur அலரி ou nerium, feu, feu du sacrifice racine de gingembre vert, — du கோஷ்டம், — d' இலாமிச்சை, poivre, cange ou eau de riz, espèce de figuier, — de remède ou de drogue. 2° montagne, vanterie, bravade, position ou posture des யோகி qui consiste à placer la cheville du pied gauche sur la cuisse droite et à se tenir droit ou fièrement, c'est le 4e des 8 ஆதனம், un des 28 livres des Sivenistes, figure qui consiste à parler avec énergie et vigueur: — காட்டுகிறது montrer de la valeur, de la bravoure; — செலுத்துகிறது déployer de la bravoure, agir vigoureusement; — பேசல், — பேசுகிறது se vanter, se glorifier; வீரமுஷ்டி, — முட்டி sorte de mendiant sivéniste ambulant, fort boxeur poing vigoureux.

*வீரர், *pl de* வீரன், braves, — guerriers, héros: நவவீரர் 9 héros qui secoururent Soupramanien dans la guerre; leurs noms sont வீரபாகு ou வீரவாகு, — கேசரி, — மகேந்திரன், — புரேந்திரன், — மார்த்தாண்டன், — ராக்ஷதன், — அந்தகன், — தீரன், — சூரன்.

*வீரவான, வீரம், râni, héros, brave; *fém.* வீரவதி, femme dont la mari est vivant, heroïne.

*வீரன், (vira), brave, — guerrier, héros, homme veillant, — fort, Arouguen, Bhismen ou வீஷ்மன், danseur, acteur, mime, feu du sacrifice, feu; —கேண்மைகூரம்பாகும் l'amitié d'un brave sera une flèche aiguë contre l'ennemie).

*வீராசனம், (வீரன், ஆசனம்), la posture dite வீரம், se tenir à genoux, champ de bataille, une des 10 espèces de drames, bivouac. dormir en plein air.

*வீராசஞ்சனம், வீரம், âsansana *désir*), désir des braves, le poste dangereux dans une bataille, monter la garde.

*வீராணம், (*id.* ஆணம், espèce de tambour ou d'instrument de musique, ville près d'un grand lac.

வீராணிக்கிழங்கு, la plante et racine dite scorsonère.

*வீராதனம், (வீரம், ஆதனம்), la position des யோகி dite வீரம்.

*வீராதிவீரன், (வீரன், ஆதி), le plus grand —, le héros des héros.

வீராப்பு, (வீரம், ஆப்பு), pleurs, soupirs, contestation.

வீராய்கிறது, (வீர், ஆய்கிறது), s'éloigner, tourner autour, examiner et ramasser.

*வீராவனி, வீராவேசம், (வீரம், ஆவனி, ஆவேசம்), fureur guerrière, ardeur du combat.

*வீரி, (வீரம், i), la brave, surnom de காளி ou de Dourgâ femme de Siven, la plante médicinale et entortillante வட்டத்திருப்பி cissampelos pareira, la plante பங்கம்பாளை.

வீரிடம், l'arbre நாவல்.

வீரிடுகிறது, வீரிடுதல், (வீர்), faire le bruit de vir, criailler, crier (un enfant), jeter un cri perçant, grogner (le cochon), mugir (l'éléphant...): வீரிட்டழுகிறது se lamenter crier et pleurer en jetant de hauts cris.

*வீரியம், 1º (virya), force, vigueur, fermeté, courage, héroisme, bravoure, valeur, splendeur. lustre, dignité, grandeur, sperme humain, graine, — des plantes. 2º instrument de musique, tambour (en général): — பேசுகிறது parler de bravoure — avec vigueur, se vanter, faire le brave; வீரியகானி, — ஈனம், (ஆகி, ஈனம்), perte de la force, impuissance, lâcheté; — ஸ்தம்பனம், — த்தம்பனம் privation de force par la magie, pilule érotique, — pour pro- provoquer la luxure; — விரஹிதம் manque de force; — விசிஷ்டன் doué de force, —

*வீரியர், (வீரியம்), guerriers, braves, héros.

*வீரியவான், (id. vân), brave, homme vaillant, courageux.

*வீருதம், வீருதை, (viroudh, — dhâ), broussailles, petits arbrisseaux, buisson, plante rampante.

*வீரேசுவரன், (வீரம், ஈசுவரன்), grand héros, chef de braves, (surnom de) Virabhadra ou வீரபத்திரன்.

*வீரை, 1º (vira), matrone, épouse, mère, bananier, l'arbre gmelina arborea, aloès, liqueur spiritueuse... 2º mer, affliction, malheur: — ச்செடி espèce d'arbrisseau.

வீர், son—, mot imitatif de cris d'enfant, d'éléphant, de porc...

வீர்வீர், son —, mot imitatif de cris d'enfant qui pleure... வீர்வீரென்கிறது, வீர்வீரென்றுகதறுகிறது, crier, jeter les hauts cris, se lamenter.

*வீவதம், (vîvadha), perche ou bâton pour porter des fardeaux suspendus aux 2 bouts, fardeau, — qu'on porte ainsi, route, entassement de blé...

*வீவதிகன், m. வீவதிகி, f. (வீவதம், ika, iki), homme —, femme qui porte ainsi des fardeaux.

வீவு, n. v. வீகிறது, mort.

வீழி, sync. de வீழுதி, la plante médicinale cléome fruticosa.

வீழுதல், P. விழுதல் ou வீழ்தல், chute.

வீழ், 1º P. விழுது, racines qui descendent des branches du multipliant, 2º imp. et part. de வீழ்கிறது. 3º imp. de வீழ்க்கிறது: — கதி la fin où l'on tombe, i. e l'enfer; — நாள் jour perdu; — பிடி manque, diminution, dégoût.

வீழ்கிறது, ழ்ந்தேன், ழ்வேன், ழ், ழ, 1º v. n. sync. de விழுகிறது, tomber, succomber, déchoir, périr. 2º v. a. désirer, — fortement, souhaiter, convoiter, soupirer pour: வீழ்ந்தழிகிறது tomber et périr, — et se gâter.

வீழ்க்கிறது. ழ்த்தேன், ழ்ப்பேன், ழ், ழ்க்க, v. a. de வீழ்கிறது, faire tomber, renverser.

வீழ்க்கை, n. v. de வீழ்க்கிறது et de வீழ்கிறது, chute (causée par une cause extérieure), grand —, désir, souhait, la 15me constellation lunaire dite சோதி.

வீழ்ச்சி, n v. du même, chute, manque, diminution, taux.

வீழ்தல், n. v. de வீழ்கிறது, chute, désir, — ardent, concupiscence.

வீழ்த்தல், n. v. de வீழ்க்கிறது et de வீழ்த்துகிறது, த்தினேன், த்துவேன், த்து, த்த, v. a. contraction de விழுத்துகிறது, faire tomber, renverser.

வீழ்வு, n v. de வீழ்கிறது, chute.

வீறல், opt. et n. v. de வீறுகிறது

வீறுப்பு, (வீறு, ஆப்பு), pompe, ostentation, orgueil, fierté, colère.

வீறு, solitude, isolement, vertu, mérite, — moral, grandeur, arrogance, pompe, explication, éclaircissement, dégoût, aversion, impétuosité, dessin, n. v. imp. et part. de வீறுகிறது: — காட்டுகிறது montrer de la grandeur, de l'arrogance de l'orgueil, de la pompe, de la vanité.

வீறுகிறது, றினேன், றுவேன், று, ற, v n. et a. வீறுதல், n. v. (வீறு), s'isoler, être seul, exceller, être grand, excellent, clair, évident, détesté, détestable, fendu, crevassé, se fendre ou fendre, dessiner, tracer. tirer. 2º P. மீறுகிறது, transgresser: வட்டம் — tracer —, decrire un cercle.

வீற்றம், (வீற்று, அம்), diversité, différence, changement.

வீற்றிருக்கிறது, வீற்றிருத்தல், (வீறு), être seul, — isolé, être assis majestueusement, — pompeusement (comme un roi sur son trône), se réjouir.

வீற்று, (வீறு), isolement, solitude, différence, changement, distinction: — ப்பொருள் biens —, articles divers, propriété.

வெ

வெ, 1° lettre syllabique composée de வ் et de எ, vé bref. 2° (*adj. en composition*), chaud, ardent, âpre, rude, sévère, cruel.

*வெகு, 1° (*P.* பகு, bahou), beaucoup, plusieurs, nombreux. 2° *imp. de* வெகுக்கிறது: — கந்தம் odeur forte, olibanum; — கரிஷாத்தம் (karcha *certain poids d'or*, அர்த்தம்), grossir; — காலம் longtemps; — குணம் plusieurs qualités, — fois; — க்ஷமன் (க்ஷமை), très patient; — சத்துரு qui a beaucoup —, beaucoup d'ennemis; — சனம் beaucoup de gens, — de monde, nombreuse famille; — சனமுள்ளவன் qui a une grande famille, — une nombreuse parenté, — beaucoup de gens ou de clients; — சனவாக்கியம் கர்த்தவ்வியம் ou கருத்தவ்வியம் ce que dit beaucoup de monde est censé venir de Dieu ou devoir être fait; — சனவிரோதி l'ennemi de beaucoup de monde; எதார்த்தவாதி — சனவிரோதி celui qui dit la vérité se fait beaucoup d'ennemis; — சனத்துரோகம் perfidie—, trahison envers beaucoup de monde; — சனரெட்சை ou ரட்சை délivrance de beaucoup de monde; — சூதி vache qui a plusieurs veaux, *V.* வெகுசூ; — ச்சுருதம் un des 32 ordres d'architecture; — ச்சுருதன் homme très instruit, qui connaît les védas; — தட்சிணன் homme libéral, qui fait beaucoup de présents; — தந்திரி, — தந்திரிகம் chose qui a beaucoup de fibres ou de cordes; — தனன் homme très riche; — தானியம் beaucoup de grains; — தானிய ou — தானியவருஷம் la 12° année du cycle de 60 ans, qui correspond à 1878 et 1938; — திருஷ்டன் expérimenté; — துக்கை, — துக்கை vache qui a beaucoup de lait; — துக்தம் froment; — தோஷம், beaucoup de fautes — de mal; — த்துவக்கு, — த்துவக்கம் l'arbre birch qui a beaucoup d'écorce; — த்துவம் abondance, beaucoup, pluralité, magnificence; — நாதம் instrument —, conque qui a beaucoup de son; — நாயகம் polycratie, autorité de plusieurs personnes, aristocratie; — நாள் bien des jours, long temps; — படு grande habileté: — பத்திரம் qui a beaucoup de feuilles, oignon, talc; — பத்திரி l'arbre அரிநெல்லி, la plante கறிமுள்ளி, l'arbrisseau வட்டு, la drogue ou la plante médicinale trigonella fœnugræcum; — பலம் beaucoup de force, fertilité, l'arbre கடம்பு; — பாக்கியன் très fortuné, très heureux; — பாதம் le multipliant qui a plusieurs pieds, qui descendent des branches; — பிட்டம் étendue; — புத்திரன் qui a plusieurs enfants; — ப்பிரசன், (பிரசை), qui a une nombreuse postérité ou de nombreux sujets; — ப்பிரசு mère de plusieurs enfants: — ப்பிரதன் libéral; — ப்பிரவாகம் plusieurs ruisseaux; — மதி estime, honneur, présent; — மலம் plomb; — மாரி abondance de —, grande pluie, abondance; மார்க்கம் carrefour, place où aboutissent 4 routes; — மானம் grand —, honneur, respect, civilité, honneur ou présent, que fait un roi ou un supérieur, présent aux brames ou à un temple; — மானக்காரன் homme avide d'honneur, qui a de grandes prétentions; — மானம்பண்ணுகிறது ou — மானிக்கிறது honorer, faire honneur, — des présents, récompenser, montrer de l'affectation, affecter de la grandeur, se vanter; — மானித்தல், — மானிப்பு, *n. v. du préc.* honneur, honoraire, présent qu'on fait; — முகம் plusieurs visages, — branches, — apparences, — chemins, embranchement; — மூர்த்தி multiforme, coton sauvage; — மூலம் qui a plusieurs racines; — மூலியம் chose précieuse, de grand prix; — ரசம் beaucoup de jus, canne à sucre; — ரூபன் être multiforme, caméléon, Brama, Vichnou, Siven, Kâmen, résine; — ரேகை bien des —, plusieurs rides, — lignes, — sillons; — ரோமம் brebis laineuse; — வசனம் le pluriel (*vulgo* பன்மை), beaucoup de mots, de phrases; — வர்த்தம், (அர்த்தம்), plusieurs sens, — objets; — விதம் multiforme bien des —, plusieurs sortes; — வபத்தியம், (அபத்தியம்), qui a grande progéniture, truie, rat; — வபத்தியை, *id.*), vache qui a plusieurs veaux; — விஸ்தீரணம் grande étendue; — வீசம் qui a —, plusieurs grains, l'arbre ஆத்தா, cachimentier.

வெகுவாய், (*adv.* வெகு, ஆய்), beaucoup, grandement, extrêmement; — ச்செல்லுகிறது coûter cher, — beaucoup; — ச்சொல்லுகிறது parler beaucoup, inculquer fortement.

வெகுக்கிறது, குத்தேன், குப்பேன, கு, குக்க, *v. n.* (வெகு), abonder, être nombreux.

வெகுகை, (வெகு), abondance.

*வெகுசூ, (*id.* சூ *mère*), de beaucoup d'enfants, truie.

வெகுட்சி, *n. v. de* வெகுளுகிறது, colère.

வெகுண்டு, 1° gér. du même. 2° canne à sucre dite கரும்பு

*வெகுதன், (வெகு, dha qui donne), homme libéral, généreux.

வெகுத்தம், (id.), abondance, beaucoup.

வெகுத்தல், வெகுப்பு, n. v. de வெகுக்கிறது, abondance.

வெகுர், bourbouille, bouton —, éruption de chaleur.

வெகுலாங்கம், la plante ஆடுதின்னாப்பாளை.

வெகுலாதி, petit cardamome.

வெகுளாமை, n. v. nég. de வெகுளுகிறது, ne pas s'irriter, absence de colère, patience.

வெகுளி, 1° colère, (c'est un des முக்குற்றம்), emportement. 2° homme simple, qui a le cœur ouvert : — க்காரன் homme colère, emporté ; — விலக்கு fig. de rhét. qui réprime la colère, qui consiste à montrer de l'indignation et à la réprimer.

வெகுளுகிறது ou ள்கிறது, குண்டேன், குளுவேன் ou ள்வேன், ளு ou ள், ள, v. n. (வெகுளி), வெகுளுதல், n. v. s'irriter, se fâcher, s'emporter, s'indigner, gronder, censurer.

வெகுள்வு, n. v. du même, colère, emportement.

வெக்காளம், (வெ), beau temps, temps serein (après la pluie...).

வெக்காளிக்கிறது, ளித்தேன், ளிப்பேன், ளி, ளிக்க, v. n. (வெக்காளம்), வெக்காளித்தல், n. v. le temps —, le ciel s'éclaircir, devenir serein (après le pluie...), faire beau temps.

வெக்காளிப்பு, n. v. du préc. V. வெக்காளம்.

வெக்கு, division, différence.

வெக்கை, (வெ), chaleur étouffante, — de la réverbération, — d'un lieu renfermé, — qui s'élève de terre, flux de ventre des animaux : மாட்டுக்கு — தாக்குகிறது le bœuf ou la vache a le flux de ventre ; — நோய் flux de ventre des animaux, petite vérole.

வெஃகல், opt. et n. v. de வெஃகுகிறது. grand —, désir, concupiscence.

வெஃகா, 1° une des rivières de காஞ்சிபுரம். 2° et வெஃகாத, part. nég. de வெஃகுகிறது, qu'on ou qui ne désire pas.

வெஃகாமை, n. v. nég. du même, absence de désir, — de concupiscence, dégoût, indifférence.

வெஃகுகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, v. a. வெஃகுதல், n. v désirer —, ardemment, souhaiter.

வெஃதல், P. வெஃகுதல், n. v. du préc.

வெங்கண், (வெம், கண்), litt. mauvais œil, haine, ressentiment.

வெங்களம். (id. களம்), champ de bataille.

வெங்காயம் (id. காயம்), oignon, allium cepa.

வெங்காரம், (id.), borax.

வெங்கார், (id.), chaleur.

வெங்கிருத்தி, (id.), espèce de serpent

வெங்கானவெளி, (id. கான்),ou

வெங்கிராயன்வெளி, (id. கிராய், அன்), plaine où il fait une grande chaleur, — dure et desséchée.

வெங்கோஷ்டம், P. வெண்கோஷ்டம்.

வெங்கோல், (வெம்), gouvernement tyrannique, litt. sceptre brûlant.

வெச்சு, P. வெ chaud, ardent : — வெந்நீர் eau brûlante : வெச்சென்கிறது, வெச்சென்றிருக்கிறது être chaud, — brûlant; வெச்சென்வு chaleur, ardeur.

வெஞ்சமம், (வெம்), air propre aux pays stériles, guerre, bataille.

வெஞ்சமன், (id.), Yamen prétendu roi des morts.

வெஞ்சம், (id.), colère, vengeance.

*வெஞ்சனம், P. வியஞ்சனம், ragoût, ragoûts divers, sauce, assaisonnement, goûter, nourriture légère consonne.

வெஞ்சினம், (வெம்), grande colère, vengeance.

வெஞ்சிலைச்செல்வன், (id. சிலை), l'heureux ou le prince armé d'un arc cruel i. e. Virabbadra.

வெஞ்சுடர்க்கிரணன், (id சுடர், கிரணம்) l'astre aux rayons ardents, i. e. le soleil.

வெடி, 1° peur, crainte, — respectueuse foudre, tonnerre, caillou ou jus de cocotier.... fermenté, parfum, encens, odeur —, fumée odoriférante, rase campagne, plaine, explosion d'un coup —, bruit d'un coup —, coup de fusil, de pistolet ou de canon..., fusil, pistolet, petit cardamome. 2° imp. de வெடிக்கிறது : — க்கயறு mèche de fusil ou de canon ; — கிரந்தி espèce d'ulcère ; — குண்டு bombe, obus, boulet ou boulet à explosion ; — க்குழல் tube ou canon de fusil, — d'arme à feu ; — சன்னி espèce de sanni ou convulsions ; — சூலை espèce de maladie arthritique ; — சுடுகிறது, — தீருகிறது, — போடுகிறது, — வைக்கிறது tirer un coup de fusil ou de canon ; எத்தனை — தீர்ந்தார்கள் combien a-t on tiré de coups de canon ; — பலவன் la plante பேய்ப்பலவன் ; — ப்பட்டடை boîte (qu'on tire dans les processions...) ; — மருந்து poudre à canon : — யுப்பு salpêtre, nitre, nitrale de potasse, litt. sel pour

faire la poudre à canon ; — உப்புத்திராவகம் eau forte : — வெழும்புகிறது une détonation de fusil ou de canon se faire entendre.

வெடிக்கிறது, டித்தேன், டிப்பேன், டி, டிக்க, *v. n.* வெடிக்குதல், வெடித்தல், *n. v.* se fendre, craquer en se fendant, éclater, crever, s'ouvrir, résonner, détoner, faire explosion (un canon...) ; வெடித்த, *part. passé* : — குரல் grosse voix, voix irritée, — éclatante ; — சொல் mot de colère, parole dure, — dite avec colère.

வெடிப்பு, *n. v. du préc*, fente, fissure, rupture, crevasse, ouverture, éclat, trop, excès : வெடிப்பாயிருக்கிறது être fendu, crevassé, *ou* வெடிப்புபடிக்கிறது avoir mal au cœur (à cause d'une mauvaise odeur ou saveur, *v. g.* celle d'une médecine), montrer du dégoût.

வெடில், bruit d'une explosion —, détonation de fusil, de canon, fusil, pistolet, odeur rance, — de corruption : — உப்பு salpêtre, *V.* வெடியுப்பு ; — உப்புத்திராவகம் eau forte, acide nitrique.

வெடினாற்றம், (வெடில், நாற்றம்), odeur de poudre, — putride (de lait ou de viande gâtée...).

வெடுக்கன், (வெடுக்கு), homme colère.

வெடுக்கு, colère, violence, dureté, chose rude, raboteuse, *V.* வெடில் : — த்தனம் dureté ; வெடுக்கெனகிறது, வெடுக்கெனல் être colère, dur, sévère, raboteux

வெடுப்பு, colère : — காட்டுகிறது montrer de la colère, du dégoût.

வெடுவெடு, son —, mot imitatif d'irritation, de dégoût . . . வெடுவெடெனல், வெடுவெடென்கிறது *ou*.

வெடுவெடுக்கிறது, டுத்தேன், டுப்பேன், டு, டுக்க, *v. n.* (வெடுவெடு), வெடுவெடுத்தல், *n. v.* se fâcher, parler avec colère, montrer du dégoût, du déplaisir, être dur sévère, raboteux.

வெடுவெடுப்பு, *n. v. du préc.* colère, déplaisir, dégoût, précipitation, témérité, dureté.

வெட்கம், honte, confusion, pudeur, modestie, timidité : ஒருத்தனை — கெடுக்கிறது traiter quelqu'un honteusement, — ignominieusement, injurier sa réputation, le couvrir de honte ; — கெடுகிறது perdre toute honte ; — கெட்டவன், homme déhonté, impudent ; வெட்கக்கேடு perte de la honte, de la pudeur, de la réputation, déshonneur, effronterie, impudence ; — ப்படுகிறது avoir honte, être honteux, rougir ; — ப்படுத்துகிறது rendre honteux, couvrir de honte.

வெட்கல், *opt. et n. v. de* வெட்குகிறது, honte, crainte.

வெட்கறை, *m. f.* 1° *ou* வெட்கறையுள்ளன் (வெட்கு, அறை), honteux, honteuse, modeste, timide. 2° *V.* இலச்சை.

வெட்கிளுவை, (வெள்), espèce de கிளுவை balanche, sarcelle, balanche (par opposition à செங்கிளுவை).

வெட்கு, *imp. et part. de.*

வெட்குகிறது, *sync.* வெட்கிறது, கினேன், குவேன், கு, க, (வெட்கம்), *v. n.* வெட்குதல், *n. v.* avoir honte, rougir, être honteux, modeste, craindre.

வெட்குவெட்கென்கிறது, (வெட்கு *répété*), avoir honte.

வெட்சி, ixore, l'arbrisseau ixora coccinea, *ou* — மாலை guirlande d'ixore, insigne ou ornement de celui qui a pillé le bétail de l'ennemi.

வெட்ட, *inf. de.* வெட்டுகிறது.

வெட்டரிவாள், (வெட்டு, அரிவாள்), hachette, serpe, couperet, grand couteau crochu (pour immoler les victimes...)

வெட்டல், *opt. et n. v. de* வெட்டுகிறது, action de couper..., coupure, (c'est une des 8 sensations du corps dites அஷ்டமெய்ப்பரிசம், et une des 4 espèces de blessures dites ஊறுபாடு.

வெட்டவழி, (வெட்ட *P.* வெட்டை), chemin battu, frayé, fréquenté.

வெட்டவெளி, (*id*), plaine nue, — campagne, — sans culture, désert, publicité, notoriété, évidence : — யாய் publiquement, évidemment.

வெட்டறுகூலி, (வெட்டு, அறு), la plante நத்தைச்சூரி.

வெட்டனம், attacher des bracelets.

வெட்டனவு, hâte, précipitation, discours précipité, rudesse, dureté, roideur, violence, furie, fureur, emportement (opposé à மெத்தனவு).

வெட்டாங்கிளி, (வெட்டு, ஆம்), *V.* வெட்டுக்கிளி.

வெட்டாந்தரை, (வெட்டை, ஆம்), terre sèche, aride, dure.

வெட்டி, 1° *gér. de* வெட்டுகிறது. 2° qui coupe (à la fin des mots composés). 3° chemin. 4° sorte de plante ou d'arbuste, *V.* வெட்டிவேர்.

வெட்டிமை, office de வெட்டியான்.

வெட்டியான், pariat qui brûle les morts, qui mesure le grain, le sel..., on le nomme aussi தோட்டி. Il est réputé le plus bas des serviteurs d'un village : — மானியம் terre exempte d'impôt —, maniam de Vettian.

வெட்டிரும்பு, (வெட்டு, இரும்பு), espèce

de ciseau ou de coin —, instrument pour pour couper le fer.

வெட்டியான், (வெட்டி), vrai brave, — héros.

வெட்டிவேர், (*id.*), racine odoriférante de l'andropagon muricatum dit வெட்டி; on en fait des nattes, des claies ou des éventails etc... Il diffère un peu du விழல் dont les racines sont inodores.

வெட்டிலை, 1° (வெட்டு, இலை), les choses qu'on coupe. 2° *dureté, colère.*

வெட்டு, 1° coupure, incision, taillade, *coupe, coche, cran, entaille, coup d'instrument tranchant, n. v. imp. et port. de* வெட்டுகிறது: — க்கட்டை tronc d'arbre laissé en terre, arbre étêté; — க்கத்தி serpe, couperet, coutelas, hachette; — க்கன்று jeune arbre ou rejeton coupé ou à couper, — sur la lisière; — க்கிளி santerelle qui coupe tout, grande espèce de sauterelle; — க்குருத்து jeune pousse —, rejeton ou jet d'un arbre étêté ou ébranché; — த்தட்டு courroie du dessus ou de l'ouverture d'un tambour; — படுகிறது être coupé, taillé; — மாறன் objet enivrant; — மின்னல், — மூளை, — மேனி monnaie nouvellement frappée; — மேலேகண்ணா யிருக்கிறது avoir l'œil sur le coup que va porter une arme tranchante (pour l'éviter.); — வாய் endroit coupé, coupure, bouche fendue ou coupée; — வாலி espèce de senterelle; — வாள் serpe, couperet, sabre; — வேளாண்மை coupe de blés, moisson; வெட்டுக்கிலக்குப்பார்க்கிறது viser à trancher, à côuper, chercher l'opportunité ponr couper, ou pour porter un coup tranchant à quelqu'un....

வெட்டுகிறது, ட்டினேன், ட்டுவேன், ட்டு, ட்ட, *v. a.* வெட்டுகை, வெட்டுதல், *n. v.* couper (avec une hache, un sabre...), *v. g.* la tête, tailler, en pièces *v. g.* les ennemis dans une bataille, *creuser* (un puits un étang...), graver, ciseler; முத்திரை — *graver un cachet.*

வெட்டுண்கிறது வெட்டுண்டுபோகிறது, (வெட்டு, உண்கிறது), être coupé, tranché, taillé, tué.

வெட்டுண்ணி, வெட்டுணி, (*id* உண்ணி), vaurien, pendard, — tailladé, qui mérite d'être coupé en pièces.

வெட்டும், *part. fut. de* வெட்டுகிறது: — படை sabre, arme qui coupe, outil, tranchant, armée munie de sabres ou d'épées.

வெட்டுரை, (வெட்டு, உரை), 1° paroles tranchantes, dures, précipitées, inconsidérées. 2° *ou* — ப்பணம் mauvaise —, fausse monnaie.

வெட்டுவெட்டென்கிறது, வெட்டென்கிறது, montrer de la colère, de l'emportement de la dureté, de la violence, de la précipitation, de l'ardeur, s'irriter, brûler; — வெட்டுவெட்டென்றுகாய்கிறது ou எரிகிறது être brûlant, — très chaud; வெட்டென avec violence, — impétuosité, furieusement; வெட்டெனப்பேசேல் ne parle pas âprement.

வெட்டெனவு, *n. v. du préc.* colère dureté, violence, précipitation.

வெட்டேறு, (வெட்டு, ஏறு), nom d'un outil.

வெட்டை, chaleur, — du soleil, — du *corps*, — de la *terre*, *extrême* dureté d'un métal (qui rend le fer casuel), espèce de maladie vénérienne, fleurs blanches, gonorrhée, rase campagne, plaine ouverte et desséchée; — கொள்ளுகிறது être échauffé, — gêné par la trop grande chaleur du corps; — நாள் jour —, temps très chaud; — நோய், *V.* மூத்திரசக்கிலம்; — ப்பாக்கு noix d'arec coupée par tranches et bouillie mais encore dure; — வெளி rase campagne, plaine nue, brûlant désert.

வெட்பகடம், (வெட் *P.* வெள்), *V.* வெளிப்பகடம்.

வெட்பாடம், (*id.*), leçon récitée de mémoire.

வெட்பாலை, (*id.*), la plante nerium antidysentiricum.

வெட்பாவட்டை, (*id.*), espèce d'arbre, variété de l'arbrisseau பாவட்டை.

வெட்புகார், (*id.*), nuage blanc, — sans eau.

வெட்பூல், (*id.*), variété de l'arbrisseau பூல்.

வெண், *adj. de* வெண்மை, blanc, simple, tendre léger: — கடம்பு l'arbre கடம்பு, ou eugenia racemosa à fleurs blanches: — கடுகு moutarde blanche; — கண் yeux blancs, poisson qui a les yeux en saillie; — கதிர், — கதிரோன் l'astre aux rayons blancs ou d'argent, *i. e.* la lune; — கரு blanc d'œuf; — கரும்பு canne à sucre blanche; — கலம் vase blanc, métal blanc, — de cloche, amalgame — mélange de zinc et de cuivre, bronze, cuivre blanc; — கலசிமிளை bismuth de couleur d'argent jaunâtre (dont les cristaux sont ramassés et implantés l'un dans l'autre); — கலமுடி chapiteau de bronze; — கலி, — கலிப்பா strophe où les connexions de pieds dites கலித்தளை et வெண்டளை sont mêlées et les autres connexions rarement employées, et où le dernier vers est de 3 pieds; — கல், — கல்லு pierre blanche, albâtre, quartz;

— காக்கணம் la plante காக்கணா ou clitoria tornatea à fleurs blanches; — காசம் espèce de mal d'yeux; — காசா sorte d'arbuste à fleurs blanches; — காடு la forêt blanche, nom d'un lieu consacré à Siven; — காந்தள் la plante காந்தள் ou gloriosa à fleurs blanches; — காயம் 1° P. வெங்காயம் oignon. 2° (வெண்), corps... blanc: — காரம் boraxa espèce de sel artificiel; — காரை crépi —, stucage blanc, — கிடை, — கிடைச்சி l'espèce blanche de கிடைச்சி; — கிளி perroquet blanc; — குங்கிலியம் résine blanche; — குடை parasol blanc, grande ombrelle blanche; — குஷ்டம், — குட்டம் lèpre blanche; — குமுதம், V. வெள்ளல்லி; — குன்றி variété de l'arbrisseau குன்றி ou abrus dont les grains sont blancs, plante ramplante de la —, réglisse; — கூதாளம் la plante நீர்த்தாளி ou convulvulus qui croît près de l'eau, nom d'un arbrisseau; — கூவெண்பா vers ou vemba où il y a trop —, réunion de trop de lettres de la même calasse; — கெண்டை espèce de carpe blanche, cyprinus cirrhosus; — கொடிவேலி espèce blanche de கொடிவேலி ou plumbago; — கோல் le metal blanc, i. e. l'argent; — கொற்றக்குடை parasol blanc; — கோஷ்டம் variété blanche du costus arabicus, espèce de remède; — சலசமுற்றுள் celle qui a le nénuphar blanc pour siège, i. e, Sarasvati; — சாமரை éventail blanc, vergette blanche (faite de poil de yack); — சாரை variété blanche du serpent dit சாரை; sperme; — சீர் pied de vers de 3 syllabes métriques dont la dernière est longue et terminée en காய், il y en a 4 nommés தேமாங்காய், புளிமாங்காய், கூவிளங்காய் et கருவிளங்காய்; — சீர்வெண்டளை connexion de vers dans laquelle après les pieds terminés en காய் et en பூ le pied suivant doit commencer par une longue; — சுக்கான்கல் une des 120 espèces de minéraux des Indiens, pierre à chaux blanche; — சுடர் l'astre blanc, — aux rayons blancs, i. e. la lune; — செந்துறை strophe 2 vers d'égale mesure et dont le sens et le son sont élégants, on la nomme aussi செந்துறைவெள்ளை; — பதம் légère —, demi-cuisson; — பலி cendres, — blanches; — புணர்ச்சிமாலை le 31e des பிரபந்தம் dit aussi தண்டகமாலை, série de 300 வெண்பா; — புழுக்கு légère —, demi-cuisson; — பொன் métal blanc, i. e. argent, or blanchâtre, or qui a beaucoup d'alliage; — மட்டம், — மட்டவேலை travail —, ouvrage uni, simple, sans ciselure; — மணல் sable blanc; — மணி blanc de l'œil; — மயிர் poil —, cheveux blancs, éventail blanc de poil de yack; — மலை le mont blanc ou la montagne fabuleuse d'argent, i. e. le Kaïlâsam résidence de Siven; — மொந்தன் espèce de bananier.

வெண்டகரை, (வெண், தகரை), la plante தகரை ou cassia tora à fleurs blanches.

வெண்டயம், P. வெண்டையம்.

வெண்டலை, (வெண், தலை), tête blanche, crâne.

வெண்டளை, (id. தளை), connexion de pieds propre au வெண்பா; il y en a 2 sortes: 1° வெண்சீர் வெண்டளை qui veut qu'après les pieds terminés en காய் ou en பூ le pied suivant commence par une longue 2° இயற்சீர்வெண்டளை qui veut qu'après les pieds terminés en மா ou en நாள் le pied suivant commence par une brève, et qu'après ceux en விளம் ou மலர் le pied suivant commence par une longue.

வெண்டாது, (வெண், தாது), métal blanc, i. e. l'argent.

வெண்டாமரை, (id. தாமரை) nénuphar blanc: — யாள் celle qui est assise sur un nénuphar blanc, i. e. Sarasvati.

வெண்டாழிசை, (id. தாழிசை), subdivision du வெண்பா, la strophe est composée de 3 vers dont les 2 premiers de 4 pieds et le dernier de trois; mais les différentes connexions de pieds suites தளை sont mêlées ensemble.

வெண்டாழை, (id. தாழை), espèce de தாழை ou pandanus à fleurs blanches.

வெண்டி, 1° inutilite, vanité. 2° gér. de வெண்டுகிறது.

வெண்டு, 1° tube, creux, intérieur d'un tube, d'une canne..., écrou ou vis de pendants d'oreilles 2° imp. et part. de.

வெண்டுகிறது, டினேன், டுவேன், டு, ட, v. n. வெண்டல், வெண்டுதல், n. a. et வெண்டிப்போகிறது se sécher —, se dessécher (au soleil....) être désséché par le soleil.

வெண்டுளசி, வெண்டுளவு, வெண்டுளாய், (வெண், துளசி...), basilic blanc.

வெண்டுறை, id. துறை), une des subdivisions du வெண்பா; elle se compose de 3 à 7 vers dont quelques-uns des derniers ont un moindre nombre de pieds que les autres; du reste elle admet toute sorte de vers, de pieds, et de connexions de pieds.

வெண்டேர், (id. தேர்), litt. char blanc, mirage dit ordinairement கானல்.

வெண்டை, P. வண்டை.

வெண்டையம், anneau au bijou de femmes, anneau que les பூசாரிகள் se mettent au pouce, anneau creux et renfermant de

de petits cailloux que l'on met aux pieds des chevaux et ces éléphants..., grelot, sorte de petite sonnette.

வெண்டோன்றி, (வெண், தோன்றி), V. வெண்காந்தள்.

வெண்ணங்கு, espèce d'arbre, la plante médicinale ஓடைக்கொடி.

வெண்ணாயுருவி, (வெண், நாயுருவி), variété blanche de la plante நாயுருவி ou achiranthes aspera.

வெண்ணரி, (id. நரி espèce de plante.

வெண்ணாரை, (id. நாரை), héron blanc.

வெண்ணாவல், (id. நாவல்), variété blanche de l'arbre நாவல்.

வெண்ணிலம், (id. நிலம்), terre blanche, — nue, terrain sablonneux, — vide.

வெண்ணிலுவை, (id. நிலுவை), arriéré supposé, tromperie sur le change...

வெண்ணீலை, (id. ஈலை), état sans garantie, prêt de main en main, chose prêtée sans hypothèque ou assurance; — ப்பத்திரம் billet —, écrit sans hypothèque; — புரய்வாங்குகிறது emprunter sur un simple billet sans hypothèque.

வெண்ணிறம், (id. நிறம்), couleur —, écume blanche.

வெண்ணெய், (id. நெய்), beurre frais, — non fondu, (alors on l'appelle நெய்): — புருக்குகிறது faire fondre le beurre; — யெடுக்கிறது prendre —, enlever du beurre, extraire le beurre en barattant le lait ou la crême, — ச்சுரு espèce de requin; — நல்லூர் nom d'un lieu consacré à Siven.

வெண்ணெய்தல், (id. நெய்தல்), nénuphar blanc.

வெண்ணொச்சி, (id. நொச்சி), variété blanche de l'arbre —, le simple நொச்சி, vitex negundo.

வெண்ணோ, (id. நோ), sorte de mal d'yeux.

வெண்மை, (id. மை), blancheur, blanc, tendreté, âgé tendre, clarté, ignorance, simplicité.

வெண்பா, வெண், பா), une des 5 espèces de strophes ou de vers tamouls, la plus difficile, la plus commune et la plus estimée. Elle admet les pieds dits இயற்சீர் et வெண்சீர் et la connexion de pieds dits வெண்டளை, le dernier vers est de 3 pieds dont le dernier est d'une syllabe métrique dite அசைச்சீர்; les autres vers, sont ordinairement de 3 pieds. Quant au nombre de vers, il varie selon le genre de வெண்பா; on en distingue 6: குறள் —, நேரிசை —, சவலை —, இன்னிசை —, சிந்தியல் —, பஃறொடைவெண்பா; le 1er a 2 pieds, les 3 suivants en ont 4, l'avant-dernier 3, et le dernier plus de 4.

வெண்பு, (id. பூ), terre blanche, — sablonneuse, V. வெளிப்பு.

வெதிரம், surdité.

*வெதிரேகம், (P. வியதிரேகம்), différence, — en comparaison, ou qu'on trouve en comparant, disparité, dissimilitude, espèce de fig. de rhét. négation, séparation, division, exception, exclusion, défense; வெதிரேகவனுமானம் manière de connaître la vérité par la différence.

*வெதிரேகாலங்காரம், (வெதிரேகம், அலங்காரம்), fig. de rhét. qui consiste à montrer la différence qu'il y a entre l'objet comparé et celui auquel on le compare.

வெதிர், 1° bambou, surdité. 2° imp. de வெதிர்க்கிறது. 3° imp. et part. de

வெதிர்கிறது, ர்ந்தேன், ர்வேன், ர், ர, v. n. se troubler.

வெதிர்க்கிறது, ர்த்தேன், ர்ப்பேன், ர், ர்க்க, v. n. வெதிர்த்தல், n. v. craindre, trembler, avoir peur, se fâcher, s'irriter, être en colère, se troubler.

வெதிர்ப்பு, n. v. du préc. crainte, tremblement, trouble, confusion, signe de —, colère indignation.

வெதுக்கலன், (வெதுக்கல், அன்), qui est fané, desséché.

வெதுக்கல், flétrir, faner, dessèchement, se faner.

வெதுப்படக்கி, (வெதுப்பு, அடக்கி), la plante குப்பட்டை ballota disticha.

வெதுப்பம், n. v. de வெதுப்புகிறது, chaleur, — douce.

வெதுப்பல், opt. et n. v. de வெதுப்புகிறது.

வெதுப்பு, 1° chaleur, — douce, tiédeur, diarrhée glaireuse, fièvre, V. வேம்பு 2° imp. du suiv.: — கொள்ளுகிறது tiédir. prendre —, ressentir une douce chaleur.

வெதுப்புகிறது, ப்பினேன், ப்புவேன், ப்பு, ப்ப, v. a. de வெதும்புகிறது, வெதுப்புதல். n. v. faner, chauffer un peu, faire tiédir, — chauffer à un degré médiocre, — chauffer une feuille médicinale: வெதுப்பிக்கொள்ளுகிறது chauffer pour soi.

வெதும்பு, imp. et part. du suiv. வெதும்புண்கிறது au

வெதும்புகிறது, பினேன், புவேன், பு, ப, n. v. du préc. et வெதும்பல், வெதும்புதல், n. v. chauffer, — doucement, devenir chaud, tiède, être chauffé, desséché, se faner, irriter.

வெதுவெதுக்கிறது, துத்தேன், துப்பேன், து, துக்க, v. n. avoir une chaleur douce, être tiède.

வெதுவெதுப்பு, *n, v. du préc.* faible, — douce chaleur, tiédeur; — உள்ள tiède.

வெத்தல், *P.* வெந்தயம்.

வெந், le dos.

வெந்தயம், வெந்தியம், fenugrec, trigonella fœnum græcum.

வெந்திக்கிறது, த்தேன், திப்பேன், தி, திக்க, *v. n.* வெந்தித்தல், *n. v.* bouillir, se fâcher.

வெந்திப்பு, *n. v. du préc.* bouillonnement, colère, emportement.

வெந்து, 1o *gér. de* வேகிறது. 2o *P.* வெந்து, branche, parenté: — சனம் parenté, parents; — போகிறது brûler, se consumer, être brûlé; — போனவீடு maison brûlée consumée par le feu.

வெந்தை, 1o espèce de petit gâteau, *V.* பிட்டு 2o *P.* வெந்தாய் tu as été brûlé.

வெந்தையம், *P.* வெந்தியம்.

வெந்நீர், வெம்), eau chaude.

வெப்பம், வெப்பு), chaleur, ardeur, bouillonnement, désir, chagrin, colère: — உறல், — உறுகிறது, வெப்பத்தையடைகிறது chauffer, devenir chaud, acquérir de la colère; வெப்பசாரம் chagrin, inquiétude, beau temps.

வெப்பாலை, *P.* வெப்புப்பாலை.

வெப்பிக்கிறது, ப்பித்தேன், பிப்பேன், ப்பி, ப்பிக்க, *v. n.* (வெப்பம்), வெப்பித்தல், *n. v.* chauffer, devenir chaud, se chauffer.

வெப்பியாரம், (வெப்பு), beau temps: — வெப்பியாரப்படுகிறது le temps se mettre au beau

வெப்பு, (வெ), chaleur, ardeur, chagrin, espèce de maladie: — க்கட்டி clou ou furoncle qui vient au ventre par échauflement; — க்கொதி fièvre d'échauffement; — நாற்றம் odeur putride, — malfaisante: — ப்பாலை espèce de maladie d'entrailles ou d'obstruction dans le ventre par flatuosité... *V* வெப்புக்கட்டி; — வெப்பென்கிறது, — வெப்பெனல், s'irriter, montrer de la colère, du chagrin; — வெப்பென்றுபேசுகிறது parler avec chaleur, — chagrin ou emportement.

வெப்புறு, (வெப்பு, உறு), chaleur, *n. v. imp. et part. de.*

வெப்புறுகிறது, ப்புற்றேன், ப்புறுவேன் ப்புறு, ப்புற, *v. n.* (*id.* உறுகிறது), வெப்புறுதல் *n v.* chauffer, devenir —, être chaud, brûlant, s'échauffer.

வெம், *adj. de* வெம்மை, chaud....

வெம்பல், *opt. et n. v. de* வெம்புகிறது, grande —, colère, soupir, sanglot, chose fanée, se faner, fruit prématuré, beau temps, trouble.

வெம்பளிக்கை, வெம்பிளிக்கை, hauteur orgueil.

வெம்பாய், la ville de —, l'île de Bombay.

வெம்பிள்ளாந்தி, (வெம்பல்), *V.* ஏமிலாந்தி.

வெம்புகிறது, பினேன், புவேன், பு, ப, *v. n.* வெம்புதல், *n. v.* se mettre —, être en grande colère, s'irriter, soupirer, sangloter, se faner, se flétrir, mûrir avant le temps, s'éclaircir, faire beau temps.

வெம்மை, (வெம், மை), chaleur, chaud, ardeur, (c'est un des அஷ்டகுணம்), désir, aspérité, rudesse, dureté.

வெயர்வை, *P.* வேர்வை.

வெயில், (வெ), chaleur, lumière, soleil, clarté —, chaleur —, rayons du soleil, chaleur d'un jour tropical: — அடிபுனல், attraper un coup de soleil, être exposé aux ardeurs du soleil: — அடிக்கிறது, — எறிக்கிறது le soleil brûler, — être brillant ou brûlant, — ardent; — உக்கிரமாயெரிக்கிறது le soleil être extrêmement brûlant; இன்றைக்கு — கடினம் ou மெத்த aujourd'hui il fait bien chaud, — la chaleur est bien forte ou le soleil est brûlant; வெயிலிலடியொட்டிக்கிறது ou ஒட்டிக்கொள்ளுகிறது au soleil les pieds s'attachent (au sable brûlant); வெயிலிலேகாயப்போடுகிறது mettre sécher au soleil; வெயிலில்நடக்கிறது marcher au soleil; வெயிற்குளிக்கிறது être exposé aux ardeurs du soleil; வெயிற்குளிர்கிறது la chaleur du soleil diminuer, *litt.* devenir fraiche.

வெய்து, *P.* வெய்யது, ce qui est chaud, — contient de la chaleur, — est mauvais; — பிடிக்கிறது exciter la chaleur —, causer la transpiration (par des moyens artificiels) வெய்துயிர்க்கிறது, (உயிர்க்கிறது) pousser de longs ou de chaleureux soupirs; வெய்துறுகிறது, (உறுகிறது), craindre, se fâcher s'affliger, éprouver un malheur, வெய்துறல், *n. v.* expression ou signe de —, crainte, colère, affliction, malheur; வெய்தென்கிறது s'empresser, se hâter; வெய்தெனல், son —, mot imitatif d'empressement, de vitesse.

வெய்ய, (*adj. de* வெம்மை), chaud, brûlant, ardent, mauvais: — நீர் eau chaude.

வெய்யது, (வெய்ய), *V.* வெய்து.

வெய்யவன், வெய்யோன், (வெய்ய), homme méchant, cruel, le soleil, la 5o constellation lunaire dite மிருகசீரிடம், homme qui désire, désireux.

வெய்யல், வெய்யில், *P.* வெயில்.

வெரிந், le dos.

வெரு, crainte: — க்கொள்ளுகிறது être saisi de crainte.

வெருகடி, (வெருகு, அடி), 1o pas —,

pied de chat. 2° ou வெருகடிப்பிரமாணம், pincée, autant qu'on peut pincer ou prendre avec le pouce et 2 doigts; வெருகடித் தூள் une pincée de poudre, autant qu'on en peut prendre avec 2 doigts et le pouce

வெருகும், le dessous de la queue (d'un animal).

வெருகு, chat, — mâle, matou, la racine médicinale dite மெருகங்கிழங்கு.

வெருட்சி, *n. v. de* வெருளுகிறது, crainte, trouble.

வெருட்டல், *opt. et n. v. de* வெருட்டுகிறது.

வெருட்டி, crainte, épouvantail, celui qui effraie ou épouvante, *n. v. et. gér de* வெருட்டுகிறது.

வெருட்டு, épouvantail, action d'effrayer, *n. v. imp. et part. de*

வெருட்டுகிறது, ட்டினேன், ட்டுவேன், ட்டு, ட்ட, *v. a. de* வெருளுகிறது, effrayer, épouvanter, terrifier, intimider, troubler, effaroucher, faire fuir.

வெருட்டுகை, வெருட்டுதல், *n. v. du préc.* action d'effrayer....

வெருணை, l'arbrisseau பாவட்டை.

வெருண்டு, *gér. de* வெருளுகிறது.

வெருவந்தம், (வெருவருகிறது), crainte, effroi, terreur: வெருவந்தஞ்செய்யாமை ne pas effrayer, gouvernement doux, (d'un roi....)

வெருவருகிறது, வந்தேன், வருவேன், வா, வர, *v. n.* (வெரு) வெருவருதல், *n. v.* craindre, être effrayé.

வெருவல், *n. v. de* வெருவுகிறது, crainte, peur.

வெருவு, crainte, *n. v. imp et part. de*

வெருவுகிறது, வினேன், வுவேன், வு, வ, *v. n.* (வெரு), வெருவுதல், *n. v.* craindre, s'effrayer.

வெருளல், *opt. et n. v. de* வெருளுகிறது.

வெருளார்க்கிறது, வெருளார்த்தல், (வெருள், ஆர்க்கிறது), s'effrayer, se troubler, chanceler, hésiter.

வெருளி, (வெருளுகிறது), crainte, trouble, ce qui est effrayé, effarouché, ce qui effraie, effarouche, épouvantail: — கட்டுகிறது effrayer, montrer —, témoigner de l'effroi.

வெருளுகிறது *ou* வெருள்கிறது, ருண்டேன், ருளுவேன் *ou* ருள்வேன், ருளு *ou* ருள், ருள, *v. n.* வெருளுதல், வெருள்தல், *n. v* (வெருள்), *ou* வெருண்டுபோகிறது, s'effrayer, s'effaroucher, se troubler, être effrayé, effarouché, troublé, infatué.

வெருள், *imp, past. et n. v. de* வெருளுகிறது, crainte, trouble, frénésie, infatuation,

வெலவெல, son —, mot imitatif de crampes de convulsions...

வெலவெலக்கிறது, லத்தேன், லப்பேன், ல, லக்க, *v. n. ou* (வெலவெலவென்கிறது, வெலவெல), avoir des crampes —, être épuisé de fatigue, avoir des convulsions aux pieds et aux mains: வெலவெலவென் றுதைத்துக்கொள்ளுகிறது être en convulsions, se débattre dans les douleurs de l'agonie.

வெலி, (*télinga*) *et corr.* பலி, bannissement, proscription, excommunication: சாதிக்கு வெலியாக்குகிறது chasser de la caste.

வெலிகம், la plante கற்றாழை, aloès

வெலிகாரம், (*télinga*), borax.

வெலிதி, வெலித்தி, (*id.*) objet ouvert, — qui laisse des espaces, toile claire, — mince, — non serrée, le connaître de கடுத்தம்.

வெல், *imp et part. du suiv.*

வெல்கிறது, *V.* வெல்லுகிறது.

வெல்லம், 1° mélasse, — de palmier, sucre brut, jagre. 2° *P.* வெல்லோம், nous ne sommes pas victorieux: வெல்லப்பாகு, — ப்பாணி mélasse de canne à sucre, sirop.

வெல்லல், *n. v. e. opt. de* வெல்லுகிறது, victoire, prééminence.

வெல்லி, petit cardamome.

வெல்லுகிறது *ou* வெல்கிறது, வென்றேன், வெல்லுவேன் *ou* வெல்வேன், வெல்லு *ou* வெல், வெல்ல, *v. a.* vaincre, conquérir, surmonter, l'emporter sur, remporter la victoire, triomphe de, exceller, avoir la prééminence.

வெல்லுகை, வெல்லுதல், *n. v. du préc.* victoire, prééminence.

வெல்லுமா, (வெல்லும், மா), la bête conquérante, le tigre.

வெல்வி (வெல்லல்), victoire.

வெவ்வியன், (வெ), homme colère, échauffé, qui a chaud.

வெவ்வினை, (*id.* வினை), combat, mal, mauvaise action, malheur.

வெவ்வுழவு, (*id.* உழவு), terre qu'on ne loue pas (à un autre pour être cultivée), dette de labour arriérée.

வெவ்வேறு, (வேறு *répété en abrégeant la quantité*), *adj.* autre, divers, divers, différents, séparé; *adv.* séparément, diversement: வெவ்வேறேகணக்கு différents comptes, autres comptes, compte à part; வெவ்வேறேயிருக்கிறது, வெவ்வேறாயிருக்கிறது être différent à part, être —, vivre ou demeurer séparément; வெவ்வேறேவைக்கிறது mettre séparément, — à part, séparer l'un de l'autre.

வெளி, air, atmosphère, régions éthérées, — aériennes, rase —, campagne, plaine, champ, — ouvert, pays découvert, dehors, l'extérieur, publicité, notoriété, clarté, brillant : அச்சு — plain air, temps clair, vastes régions de l'air, plaine, déserte ; மந்தை — champ ou place pour les bestiaux hors du village ; மேய்ச்சல் — champ ou terre pour les —, pâturages ; வயல் — rizière ; — கண்டசொல் parole claire, facile à comprendre ; — க்கட்டு bâtisse extérieure d'une maison; —க்காட்சி extérieur, apparence —, apparition extérieure ; — திறக்கிறது découvrir, révéler, faire connaître ; — திறந்துசொல்லுகிறது parler ouvertement, clairement, franchement ; — த்தட்டு plancher... extérieur, administration —, gestion insouciante, négligente ; — தோற்றம் apparence extérieure, — trompeuse, hypocrisie, déguisement de l'intérieur, apparition, naissance, évidence ; — நாடுகிறது chercher à se produire, paraître au dehors ; — பபகடம் déguisement extérieur, — visible, — inutile, hypocrisie, vaine ruse : — ப்பகட்டு effroi —, épouvantail extérieur ; — ப்படல் apparition, manifestation, ou, — ப்படுகிறது sortir, apparaître, paraître, — au jour, se découvrir, être découvert, s'éclaircir, devenir — être manifeste, public, clair, évident ; ஒருவனை — ப்படப்பண்ணுகிறது faire sortir quelqu'un (de prison ..), le faire paraître ; — ப்படுத்துகிறது découvrir, révéler, publier, manifester, faire connaître, — paraître, — voir, mettre à découvert, — en évidence, montrer, éclaircir, faire sortir ; — ப்படை publicité, notoriété, évidence, chose connue, — manifeste ; — ப்படைச்சொல் mot d'une clarté évidente ; — ப்படையுவமம் comparaison claire, — dont le verbe, l'attribut et le mot de comparaison sont clairs ; — ப்பாடு apparence, apparition, offrande ; — ப்புறம், l'extérieur, le dehors ; — ப்பொருள் chose claire, manifeste, objet extérieur, clair, évident, apparent ; — ப்பொருளாய் ouvertement, clairement, évidemment, manifestement, extérieurement ; — மடை écluse extérieure ; — மனிதர் étrangers; gens du dehors : — மா manguier sauvage, — மான் biche, chevrette ; — மூலம் hémorroïdes extérieures, qui paraissent à l'extérieur ; — யடை rideau, voile ; — யரங்கம் évidence, chose manifeste, publicité, notoriété;— யரங்கமாகிறது devenir public notoire, manifeste : — யரங்கமாய் ouvertement, publiquement, manifestement ; — யரங்கிறது, — யாதல், V. வெளிப்படுகிறது ; — யாக்கல், — யாக்குகிறது, V. வெளிப்படுத்துகிறது ; — யாடை vêtement extérieur tapisserie, tenture, — ou guirlande suspendue, festons ; — யிடம் lieu découvert, dehors, extérieur ; — யிடல், - யிடுகிறது — s'éclaircir. V. வெளிப்படுத்துகிறது — வட்டம் cercle extérieur ; — வாங்குதல் le temps s'éclaircir, être évident, brillant; — வாய் bouche indiscrète, — qui ne garde aucun secret; — வாயன் homme indiscret, qui dit tout ce qu'il sait, qui ne peut garder un secret ; — விடுகிறது, V. வெளிப்படுத்துகிறது ;—விருத்தம், (வெளி, P. வெள்), une des variétés du வெண்பா, la strophe est de 3 ou 4 vers et chaque vers est suivi d'un mot détaché dit தனிச்சொல் ; — வெருட்டு, V. வெளிப்பகட்டு ; — வேஷம், — வேடம் apparence extérieure, masque —, extérieur, accoutrement ; வெளிக்குப்போகிறது sortir, aller dehors, — aux nécessités, — aux besoins naturels ; வெளிக்கு வருகிறது être découvert ; இது வெளிக்கு வராமல் உன் மனதிலிருக்கட்டும் garde cela dans ton cœur sans le laisser transpirer au dehors ; வெளியிலிருக்கிறது être dehors, — en dehors ; வெளியேபோகிறது sortir dehors, aller aux nécessités ; வெளியே போடுகிறது jeter, — mettre dehors.

வெளிக்கிறது, ளித்தேன், ளிப்பேன், ளி, ளிக்க, v. n. (வெளி), வெளித்தல், n. v. le temps s'éclaircir, briller, être clair, évident, devenir inutile.

வெளிசம், hameçon.

வெளிச்சம், (வெளி), lumière, clarté, matière lumineuse, flambeau, lampe, rayon du soleil, publicité, évidence ; — ஆகிறது devenir clair, — public ; — காட்டுகிறது, — கொடுக்கிறது montrer la —, présenter —, donner de la lumière, briller éclairer ; — ஆன lumineux, brillant, clair, évident; — பட்டால், நிறங்காணும் si la lumière donne ou brille dessus, la couleur paraîtra.

வெளிது, (வெளி), chose blanche, claire, vide, inutilité.

வெளிப்பு, n. v. de வெளிக்கிறது, éclaircissement, lieu découvert, clarté, temps clair.

வெளியார், (வெளி), gens de l'extérieur, ou qui n'ont que l'extérieur, ignorants.

வெளில், blancheur, écureuil, piquet, pieu, pilier, poteau, (pour lier un animal, pour attacher un éléphant), — pour assujettir la batte à beurre, batte à beurre.

வெளிறர், (வெளிறு), gens ignoranst, simples.

வெளிறு, 1° (வெள்ளை), ignorance, simplicité, blancheur, l'arbre cordia, ou நறுவிலிமரம், arbre neutre, — qui n'a pas de cœur, *i. e.* de partie dure au milieu. 2° *imp. et part. de*

வெளிறுகிறது, றினேன், றுவேன், று, ற, *v. n.* வெளிறல், வெளிறுதல், *n. v.* (வெளிறு) blanchir, être —, devenir blanc, — blanchâtre.

வெளிற்று, *obl. de* வெளிறு; — மரம் arbre neutre, sans cœur, l'arbre நறுவிலி.

வெளிற்றுரை, (வெளிற்று, உரை), mot inutile, — qui n'a pas de sens.

வெளுக்கிறது, ளுத்தேன், ளுப்பேன், ளு, ளுக்க, *v. a. et n.* (le ciel...), blanchir, le jour poindre, commencer à s'éclaircir, — à faire jour, blanchir, devenir blanc, — propre (par le lavage), blanchir —, laver le linge: கிழக்குவெளுக்கின்றது l'orient commence à blanchir; வெளுத்தசீலை toile blanchie, lavée; வெளுத்துப்போகிறது devenir blanc.

வெளுத்தல், 1° *n. v. du préc.* 2° nom d'un arbre.

வெளுப்பு, *n. v. du même*, blanchissage, blancheur, couleur blanchâtre, — blanche (donnée par le lavage), pâleur, — causée par la maladie, blancheur de l'aurore, aube, aurore.

வெளுவெளுக்கிறது, (வெளுக்கிறது *répété*), blanchir extrêmement, devenir extrêmement blanc ou pâle.

வெளுவெளுப்பு, *n. v. du préc.* blancheur, — ou pâleur causée par la maladie.

வெளுவை, *n. v. de* வெளுக்கிறது, blanchissage, blancheur.

வெளேரென்கிறது, (வெள்ளை), paraître blanc, — très-blanc (à une certaine distance).

வெள், *adj. de* வெள்ளை, blanc, clair, net, franc, sincère, simple.

வெள்கல், crainte, honte, *opt. et n.v. de*

வெள்குகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, *v. n.* வெள்குதல், *n. v.* avoir peur, — honte, s'effrayer, devenir —, être honteux, intimidé.

வெள்வரி, (வெள்), cauris ou petit coquillage qui sert de monnaie.

வெள்வாடை, (*id.*), vent du nord faible, chose tendre, petite.

வெள்வெங்காயம், (*id.*), ail.

வெள்வெடி, (*id.*), simple détonation, coup de boîte..... pour faire du bruit.

வெள்வெட்சி, (*id.*) l'arbrisseau ixora alba, ixore blanche.

வெள்வேலவன், (*id.* வேல்), celui qui porte un javelot brillant (épithète de roi).

வெள்வேல், (*id.*), acacia blanc, — leucophloca.

வெள்ளடி, (வெள், அடி), effroi, épouvantail, pieds nus, — simples: —ச்சேவல் coq qui combat sans avoir des lames attachées aux pattes.

வெள்ளணி, (*id.* அணி), réjouissances pures, ornements blancs...

வெள்ளம், mer, torrent, inondation, courant —, crue d'eau (dans une rivière ...), eau nouvelle qui arrive dans un fleuve, flux, marée montante, abondance, légion, grand nombre (égal à மகாசங்கம், ou 100 quatrillions dans l'énumération des géants), இதுபோதும் — c'est une quantité bien suffisante, c'est plus qu'il ne faut; வெள்ளக்காடு grand débordement, inondation, — totale (d'un lieu, d'un champ....); — ச்சேதம் perte provenant d'inondation; — நதி fleuve débordé; — நீர் eau du torrent, — qui vient dans les crues — ப்பாடு endroit exposé aux inondations, creux, bas fond, perte causée par l'inondation.

வெள்ளரசு, (வெள், அரசு), variété blanche de l'arbre அரசு, gouvernement simple

வெள்ளரணை, வெள், அரணை), வெள்ளரி, — காய், concombre, — dit cucumis sativus.

வெள்ளலரி, (*id.* அலரி), laurier blanc, arbrisseau அலரி ou nerium à fleurs blanches.

வெள்ளல்லி, (*id.* அல்லி), nénuphar blanc, nymphæa alba.

வெள்ளவரை, (*id.* அவரை), espèce de pois à fleurs blanches, dolichos lablab.

வெள்ளழுகல், (*id.* அழுகல்), blancheur de pourriture, chose devenue blanche en pourrissant.

வெள்ளறிவன், (*id.* அறிவு), ignorant, imprudent.

வெள்ளறிவு, (*id.*), ignorance, imprudence.

வெள்ளறுகு, (*id.* அறுகு), la plante exacum hyssopifolium.

வெள்ளாங்குடி, (வெள்ளாம்), bourg ou village de Vellages ou cultivateurs.

வெள்ளாஞ்செட்டி, (*id.*), marchand de la caste des Vellages.

வெள்ளாடு, (வெள், ஆடு), chèvre; வெள்ளாட்டுக்கடா bouc; — க்குட்டி chevreau, cabri.

வெள்ளாட்டி, (*id.* ஆட்டி), servante, domestique, jeune fille, esclave, femme de rien, — de mauvaise vie, concubine.

வெள்ளாண்மை, (*id.* ஆண்மை), moisson, — mûre ou presque mûre (dans le champs, agriculture, labourage.

வெள்ளாந்தை, (வெள், ஆந்தை), espèce de hibou blanc, serpent boa.

வெள்ளாப்பு, (வெள், ஆப்பு), point du jour.

வெள்ளாமை, *P.* வெள்ளாண்மை.

வெள்ளாம், *adj. de* வெள்ளாமை: — பிள்ளை, homme d'une subdivision des வெள்ளாழர் ou Vellages.

வெள்ளாம்பல், (வெள், ஆம்பல்), *V.* வெள்ளல்லி.

வெள்ளாவி, (*id.* ஆவி), simple vapeur, vapeur d'eau pour blanchir le linge, lessive, — à la vapeur: பிடவையை — கட்டுகிறது ou போடுகிறது mettre blanchir le linge à la vapeur d'eau, faire la lessive; —தட்டுகிறது (une sauce...) prendre le goût de fumée, de vapeur; — வைக்கிறது, வெள்ளாவிக்குப்போடுகிறது mettre à la lessive, à la vapeur d'eau.

வெள்ளாவிரை, (வெள், ஆவிரை), variété blanche de l'arbriseau ஆவிரை, cassia à fleurs blanches.

வெள்ளாழச்சி, வெள்ளாளச்சி fille ou femme vellage, — de la caste des வெள்ளாழர்.

வெள்ளாழன், வெள்ளாளன், (வெள், ஆளன்), *pl.* வெள்ளாழர்..., agriculteur, cultivateur, Vellage, (caste qui a plusieurs subdivisions et dont l'affixe honorifique est le mot பிள்ளை, qu'on ajoute à leur nom propre: கார்காத்தவெள்ளாழர் ou கார்காத்தார் subdivision des Vellages du Maduré, dont l'office était de garde[illegible] champs et de demander de la pluie; சோழிய —, துளுவ —, பாண்டிய —, மலையமான் வெள்ளாழர் Vellages du Tanjaour, du pays Toulouva, du Maduré, du maléalam; நத்தமான் வெள்ளாழர் cutivateurs ou Vellages nommés ordinaïrement உடையார்.

வெள்ளாறு (வெள்ளம், ஆறு), torrent, le Vellâr, nom d'une rivière.

வெள்ளான், (வெள், ஆன்), *adj.* de Vellages ou de cultivateurs: — குடி *V.* வெள்ளாக்குடி; — செட்டி marchand vellage; — பிள்ளை, *V.* வெள்ளாம்பிள்ளை.

வெள்ளி, (வெள்), argent, la planète Vénus ou சுக்கிரன், couleur blanche, blancheur, vendredi; —க்கரண்டி cuillère d'argent; கல் — métal mélangé, métal d'étain et de fer, fer blanc; —க்காசு monnaie d'argent, sorte de poisson; — க்கிழமை vendredi; — க்கோல் baguette d'argent, balance romaine, peson; — ச்சரிகை galon —, fil —, tissu —, broderie d'argent; — ச்சிலை statue ou idole d'agent; — த்தகடு légère plaque —, plaque d'argent; — தகடிக்கிறது battre un plaque d'argent, en faire une; — தகட்டிலுவேழுகிறது couvrir d'une plaque d'argent, plaquer en argent: —கிமிளை bismuth couleur d'argent; — ப்பிரிவு passage de Vénus d'un signe dans un autre; — ப்பொட்டுகள் cloux d'argent pour ornement; — மடந்தாள், — மடந்தான் கெண்டை espéce de carpe, cyprinus cirrhosus; — மணல் sable d'argent, — mêlé de minerai d'argent, — மலாம், argenture, action d'argenter, couche d'argent, — மலை montagne à mines d'argent, fabuleuse montagne à mines d'argent, la fabuleuse montagne d'argent, *i. e.* le கைலாசம் résidence de Siven; வெள்ளியினன்றுபோகிறது s'en aller —, partir un vendredi, regardé par les surperstitieux Indous comme néfaste aux femmes, prêter ou faire un paiement en ce jour est aussi censé de mauvais augure.

வெள்ளிடி, (வெள், இடி), simple tonnerre, tonnerre ou foudre sans pluie.

வெள்ளிடை, (*id.* இடை), plain champ, place ouverte, plaine.

வெள்ளிண்டு, (*id.* இண்டு), variété de l'இண்டு à fleurs blanches, mimosa spinosiliqua.

வெள்ளிலை, (*id.* இலை), feuille de bétel.

வெள்ளில், l'arbre விளா, feronia, bière ou cercueil: வெள்ளிலோத்திரம், (லோத்திரம்), écorce médicinale de l'arbre susdit.

வெள்ளிறகுமந்தாரை, (வெள், இறகு), variété de l'arbre மந்தாரை bauhinia.

வெள்ளிறுமீன், (*id.* இறு), le poisson dit நெய்மீன், (*en portugais* peixe serra), *ou*

வெள்ளிறுல், (*id* இறு, இறுல்), espèce de chevrette, cancer setiferus ou gammarus.

வெள்ளீயம், (வெள், ஈயம்), étain; — பூசுகிறது étamer வெள்ளீயமணல் minerai d'étain.

வெள்ளீரல், (*id.* ஈரல்), poumon.

வெள்ளுப்பு, *id.* உப்பு), sel blanc.

வெள்ளுழவு, (*id.* உழவு, simple labourage, labourer dans la poussière.

வெள்ளுள்ளி, (*id.* உள்ளி), ail, allium sativum.

வெள்ளுறட்டி, (*id.* உறட்டி), espèce, de pâtisserie simple ou sèche.

வெள்ளுமத்தை, (*id.* ஊமத்தை), la plante datura metel.

வெள்ளெருக்கு, (*id.* எருக்கு), la plante asclepias gigantea à fleurs blanches.

வெள்ளெலி, (*id.* எலி), rat blanc.

வெள்ளெலும்பு, (*id.* எலும்பு), os nu, os blanc, décharné, dégarni de chair.

வெள்ளெழுத்து, (*id.* எழுத்து), *litt.* lettres blanches, *i. e.* affaiblissement ou obs-

curcissement de la vue (qui empêche de distinguer les lettres), vue trouble.

வெள்ளெள், வெள்ளெள்ளு, id. எள்), sésame blanc, — à graines ou à fleurs blanches.

வெள்ளெனல், வெள்ளெனக்கிறது, (id.), blanchir, être —, devenir blanc, se hâter: வெள்ளென promptement, vite, bientôt, de bonne heure, de grand matin, à l'aube du jour.

வெள்ளேடு, (id. ஏடு), feuille ou ôle blanche, — non écrite.

வெள்ளேறன், fer gâté, — défectueux.

வெள்ளை, (வெள்), blancheur, blanc, argent, pureté, clarté, franchise simplicité, ce qui n'a pas un sens profond, chose facile à comprendre, poème blanc dit வெண்பா, espèce de maladie, fleurs blanches, gonorrhée, sperme, — humain, chèvre, chevreau, (surnom de) Balabhadra ou பலபத்திரன், conque, dais ou pavillon, l'arbre வேங்கை: வெள்ளைக்கில்லைகள்ளச்சிந்தை le blanc, i. e. une âme pure ou franche n'a pas de dessein perfide: வெள்ளைகட்டுகிறது attacher une toile (ordinairement) blanche sous le toit, ou au plafond d'une maison; — க்கரு, blanc de l'œuf; — க்கவி vers clairs et intelligibles, composés de mots simples et faciles; — க்காக்கணம், — க்காக்கணன் la plante clitoria ternatea à fleursblanches; — க்காரர் les blancs, les Européens; — க்காரை variété blanche de l'arbrisseau காரை; — க்கிலுகிலுப்பை l'arbuste crotalaria verrucosa; — க்கிளி perroquet blanc; — க்கிரி mangousteblanche; — க்கீரை herbes potagères blanchâtres, amarantus polypamus; — க்குங்கிலியம் résine blanche, sorte de remède: — க்குன்றி V. வெண்குன்றி: — க்குன்றிமணி grains blancs de l'arbrisseau dit வெண்குன்றி; — க்கொம்பு branche ou corne blanche, cheveux blancs; — ச்சாமந்தி, V. வெள்ளைச்செவ்வந்தி; — சாய்க்கிறது, (avec le dat), V. வெள்ளைபூறுகிறது; — ச்சாரணை variété blanche de la plante trianthema monogyna; — ச்செவ்வந்தி chrysanthème indien à fleurs blanches; — ச்சோளம் mais ou blé de Turquie blanc, holcus sorghum; — த்தமிழ் tamoul facile, — vulgaire; — த்துத்தம், vitriol blanc, sulfate de zinc; — நாவல், — variété blanche de l'arbre நாவல், — நாவந்ததகம், poème de 100 strophes en l'honneur de Siven; — நிறம் couleur blanche; — நிறத்தாள் celle qui est de couleur-blanche, i. e. Sarasvati; — நெல் riz blanc, espèce de riz; — புரளுகிறது être couché sur le dos; — ப்பசளை la plante basella alba: — ப்பவளம், V. வெள்ளைப்போளம்; — ப்படலம் tache —, taie blanche; — ப்பாகல் variété blanche de la plante பாகல்; — ப்பாஷாணம் arsenic blanc; — ப்பாவாடை toile blanche, — qu'on étend par terre dans les grandes solemnités; — ப்பிள்ளை enfants — homme franc, — sans déguisement; — ப்புத்தி esprit franc, — simple, — d'enfant; — ப்பூண்டு ail, allium sativum: — பபேச்சு parole —, langage clair, — net; — ப்பொன்னுவிரை nom d'une plante exotique; — ப்போளம் myrrhe, nom d'une pierre précieuse, corail blanc; — மந்தாரை l'arbre bauhinia candida; — மனிதர் hommes blancs, Européens; — மாதளை grenadier dont les grains sont blancs (au lieu que d'ordinaire il sont rouges); — மெய்யாள் celle qui a le corps blanc, i. e. Sarasvati; — யடிக்கிறது, — யடித்தல் blanchir (les murs... avec de la chaux délayée); — யம்மான்பச்சரிசி la plante euphorbia incana; — யானை, — வாரணம் éléphants blanc, c'est la monture d'Indiren et d'Ayénar, et l'éléphant fabuleux qui, au dire des Indous, soutient le monde à l'est); — யானையூர்தி, — வாரணன் celui qui monte un éléphant blanc, i. e. Indiren, Ayénar: — யீரல் poumon; — யூறுகிறது, யூற்றுகிறது (dat.), avoir les fleurs blanches, avoir la gonorrhée; — விழி le blanc de l'œil; — வெளுக்கிறது blanchir des vêtements; — வெளேரென்கிறது —வெளேரெனல் être très-blanc.

வெள்ளொத்தாழிசை, (வெள், ஒத்தாழிசை), V. வெண்டாழிசை.

வெள்ளொலியல், (id. ஒலியல்), frange d'habit.

வெள்ளோக்காளம், வெள்ளோங்காளம் (வெள், ஓக்காளம்), simple nausée, mal de cœur sans vomissement, — où on ne rend que de l'eau: — எடுக்கிறது avoir de ces nausées, l'estomac malade.

வெள்ளோடன், (id. ஓடு), pulpe du coco — qui s'est détachée de la coque.

வெள்ளோந்தி, (id. ஓந்தி), caméléon blanc.

வெள்ளோலை, (id. ஓலை), ôle blanche, — simple, — ou feuille de palmier non écrite ou sans cachet.

வெறா, வெறாத, part. nég. de வெறுக்கிறது.

வெறாதவன், qui n'abhorre pas, — ne hait pas; வெறாது, வெறாமை, gér. n. v. nég. du même.

வெறி, ivrognerie, enivrement, ivresse, colère, fureur (provenant de l'ivresse, de

la colère, de la passion, de la possession du démon...), vertige, trouble, — d'esprit, confusion, callou ou toddi fermenté, liqueur enivrante, danse de possédé, d'energumène, — de poûsâri ou sacrificateur possédé de முருகன் ou d'un malin esprit démon, odeur, punateur, peur, crainte, promptitude, brebis, maladie, figure ronde, *n. v. imp. et part. de* வெறிகிறது *et n. v et imp. de* வெறிக்கிறது: மூர்க்க— ivresse frénétique, fureur, — entêtée ; — கொள்ளுகிறது s'enivrer, devenir ivre, possédé, furieux; — க்குணம் caractère d'ivrogne, d'enthousiaste, de possédé, de furieux, — porté à l'ivrognerie, à la colère à la fureur, ou sujet au trouble d'esprit; — தாக்குகிறது être enivré, l'ivresse —, la fureur —, le démon saisir; —யாடுகிறது s'enivrer, être ivre, possédé, danser en énergumène; — யாடல் possession, enivrement, bacchanale, danse frénétique ou bachique devant certains temples ou en l'honneur de certaines idoles; — யாட்டு enivrement, ivresse, frénésie, possession du démon, fanatisme; —யாட்டாளன் (ஆட்டு, ஆளன்), énergumène, poûsâri ou autre possédé par முருகன் ou quelqu'autre démon, homme ivre, furieux, fanatique: — யாட்டாளர், *pl.* possédés ou énergumènes qui exécutent des danses bachiques devant les temples: — யெடுக்கிறது, *V.* வெறிகொள்ளுகிறது: — யெடுத்தவன் homme ivre, possédé, furieux; — விலக்கு arrêter la frénésie, — la fureur de la possession, — la perturbation d' esprit, c'est un des sujets de la poésie érotique.

வெறிகிறது, றிந்தேன், றிவேன், றி, றிய, *v. n.* வெறிதல், *n. v.* se presser, se serrer, être pressé, serré, excité.

வெறிக்கிறது, றித்தேன், றிப்பேன், றி, றிக்க, *v. n. et a* வெறிக்குதல், வெறித்தல், *n. v.* fixer, regarder fixement, d'un air effaré ou menaçant, troubler, s'enivrer, devenir —, être ivre, fou, possédé, furieux de colère ou d'ivresse, violent, stupéfait, se troubler, devenir solitaire, vide abandonné, inutile; வெறிக்கப்பார்க்கிறது regarder fixement, — d'un air menaçant, considérer attentivement ou curieusement வெறிக்கவுஞ்சினைக்கவும்பார்க்கிறது regarder d'un air colère et furieux ; வெறித்திருக்கிறது être à regarder fixement, être ivre furieux...; வெறித்துப்போகிறது devenir, solitaire, vide, abandonné (une place ou la cour du roi en son absence...); மரம் வெறித்துக்கிடக்குது l'arbre a été ébranché, — élaqué; அவனுக்குவெறித்தது l'ivresse l'a pris, il est ivre.

வெறிசு (வெறு), vide, vacuité, vanité.

வெறிது, (வெறு), ignorance, vide, marc, chose dont on a tiré le suc, *V.* வறிது.

வெறித்த, *part. passé de.* வெறிக்கிறது: — பார்வை, regard effaré, fixe, effrayant.

வெறிப்பு, *n. v. du même*, ivresse, fureur, trouble, — d'esprit, possession, famine, vide: — க்காலம் temps de disette.

வெறியன், (வெறி), ivrogne, homme ivre, furieux, fou: — தண்ணீரப்பந்தல், — d'ivrognes.

வெறு 1° *adj. de* வெறுமை, vacant, vide, vain, simple, seul, pauvre. 2° *imp. de* வெறுக்கிறது: — நுகம் la 15e constellation lunaire dite சுவாதி: — நாய்சந்தைக்குப் போனால் வெள்ளிக்கோலாலடிப்பட்டுவரும் si un chien va seul au marché, il s'en reviendra battu à coups de peson, si quelqu'un va au marché sans argent, il ne recevra que du tracas; — மனை emplacement de maison ou maison —, terrain vide.

வெறுக்கிறது, றுத்தேன், றுப்பேன், று, றுக்க, *v. n. et a.* avoir en aversion, ne vouloir pas, abhorrer, détester, mépriser, haïr, renier, renoncer à, rejeter, refuser, abolir, s'irriter, se fâcher, être en aversion, montrer —, exciter de l'aversion, répugner: உலகத்தை — renoncer au monde; தன்னுத்தியோகத்தை — prendre en aversion —, renoncer à son emploi; ஒருவனை — détester —, mépriser quelqu'un, lui montrer avec aversion; வெறுக்கச்சாப்பிடுகிறது manger à satiété, — jusqu'au dégoût; வெறுத்துப்போடுகிறது renoncer, rejeter avec horreur; எனக்கு வெறுக்குது cela me fait mal au cœur, me dégoûte, est un sujet d'aversion pour moi; இவனுக்குமவனுக்கும்வெறுத்திருக்கிறது il y a de l'aversion entre celui-ci et celui-là, ils se haïssent mutuellement.

வெறுக்கை, 1° prospérité, félicité, richessé, or, grandeur, curiosité, objet élégant, chose curieuse, excellente, callou. 2° *ou*

வெறுத்தல். *n. v. du préc.* aversion, colère, horreur, haine, renoncement.

வெறுங், *P.* வெறும்: — கடுதாசி simple papier, papier blanc, sans écriture; — குடம் cruche vide, homme stupide, sot; — கை main vide, pauvreté, manque; — கையன் qui a les mains vides, sans défense, pauvre.

வெறுஞ்சோறு, (வெறும்), riz cuit seul, — sans assaisonnement.

வெறுந்தண்ணீர், (*id.*), de l'eau seule, — simple.

வெறுந்தப்பறை, (*id.*), pur mensonge.

வெறுப்பு, *n. v. de* வெறுக்கிறது aversion, répugnance, dégoût, horreur, mépris, haine, renoncement, peur, colère, trouble, confusion, presse, étroitesse, affliction, malheur: வெறுப்பில்லாமற்கொடுக்கிறது donner sans répugnance, de bon cœur; வெறுப்பின்மை être sans dégoût, sans aversion..., bon cœur, plaisir; — காட்டுகிறது montrer de l'aversion..; — கொடுக்கிறது donner du dégout, déplaire, répugner; வெறுப்புற்றிருக்கிறது, (உற்று), avoir de l'aversion, être dégoûté, mécontent; என்பேரில் வெறுப்புஞ்சலிப்புமாயிருக்கிறான் il a pour moi de l'aversion et du déplaisir.

வெறுமனே, வெறும், அன், ஏ, en vain, inutilement, sans profit, (employé surtout par les brames.)

வெறுமை, (வெறு, மை), vacuité, vide, vanité, vacance, manque, pauvreté, (l'adj. est வெறு, வெறும், வெற்று): — போகிறது s'en aller les mains vides, sans rien recevoir, sans rien absolument; — ப்பட்டவன் homme pauvre; — யிரு reste vide, — tranquille.

வெறும், *adj. de* வெறுமை, vide, vacant, vain, simple, seul, pauvre, dépourvu: — பானை cruche vide; — பானையிலீப்புகுந்தாற்போலே comme si une mouche entrait dans une cruche vide *i. e.* vainement; — மினுக்கு vaine parade, — ostentation, vain masque; — பிழை n'être que —, pure erreur, — faute; — புறங்கூறல், — புறங்கூற்று pure calomnie, faux rapport; — புறம் vain extérieur, pur néant.

வெறுவாய், (வெறு, ஆய்), vainement, inutilement: — அலட்டுகிறது importuner inutilement, *ou* — பகப்புகிறது dire des paroles vaines, bavarder inutilement.

வெறுவலி, (வெறு, இலி), homme absolument —, pauvre.

வெற்பன், (வெற்பு), chef d'un pays montagneux, montagnard.

வெற்பு, montagne.

வெற்றம், (வெல்லுகிறது), victoire.

வெற்றாள், (வெற்று, ஆள்), simple ouvrier, personne sans ouvrage, — sans fardeau, — seule, pauvre.

வெற்றி, (வெற்றம்), victoire, triomphe, prééminence: — காணுகிறது voir la victoire, *ou* — கொள்ளுகிறது remporter la victoire, vaincre, triompher; — க்கம்பம், *V.* வெற்றிஸ்தம்பம்; — க்கரந்தை மஞ்சரி le 33me des பிரபந்தம் panégyrique d'un guerrier qui couronné de basilic délivre et ramène le bétail que l'ennemi avait enlevé; — க்குதிரை cheval qui a remporté le prix (à la course..); — க்கொடி drapeau—, insigne de la victoire; — சிறக்கிறது triompher; — ச்சீட்டு billet gagnant, — qui dans une loterie remporte le prix; — தோல்வி victoire et défaite, gain et perte; — த்தண்டை anneau qu'on met aux pieds en signe de victoire et de bravoure; — த்தம்பம், — ஸ்தம்பம் pilier —, colonne de la victoire, — élevée en signe de victoire; — மாலை guirlande de la victoire, — dont on orne le vainqueur; — யாய் victorieusement; — வாகை couronne ou guirlande de வாகை *i. e.* de mimosa dont on orne le vainqueur; — வேந்தன் vainqueur, conquérant, triomphateur; — வேல் javaline —, lance —, arme victorieuse; — வேற்கை nom d'un poème.

வெற்றிலை, (வெற்று, இலை), *litt.* simple feuille bétel, feuille de bétel (que les Indiens mâchent avec de la chaux et la noix d'arc): — கட்டு paquet de bétel; — க்காய் graine du bétel; — க்கால் pieu, support —, jardin —, plantation de bétel; — க்கொடி, — க்கொழுந்து la plante grimpante —, la pousse du bétel; — ச்சனை, *V.* வெற்றிலைத்தட்டு; — ச்சுருட்டு espèce de ·er qui s'enroule dans les feuilles de bétel; — ச்சுருள் rouleau de feuilles de bétel, — de bétel que les mariés prennent dans leurs mains; — த்தட்டம் plat pour mettre le bétel: — த்தட்டு treillage pour le bétel; — த்தம்பலம் jus du bétel mâché avec l'arec: — நறுக்கி espèce d'arbrisseau; — நாறி espèce de buisson; — ப்பூமணி espèce de bijou des femmes; — போடுகிறது mettre —, présenter du bétel; — வெடிபதம் cuisson qui fait fendre la feuille de bétel, un des degrés de cuisson de l'huile médicinale, celui où il n'y reste plus d'eau; — வைக்கிறது, — வைத்தல் mettre —, présenter du bétel (signe d'invitation à un mariage).

வெற்று, *adj. de* வெறுமை, *V.* வெறும்; — க்கால் pieds nus: — க்காலன் homme qui va pieds nus, — ப்பாவசங்கீர்த்தனம் simple confession, confession préparatoire (*sans absolution ou sans communion*); — மனிதன் homme sans ouvrage, sans fardeau.

வெற்றுடம்பு, (வெற்று, உடம்பு), simple corps, *i. e.* homme sans renommée, corps maigre, sans embonpoint, — sans ornements.

வெற்றெலும்பு, (*id.* எலும்பு), pur os, os dégarni de chair, squelette.

வெறுமெருது, (*id.* எருது), simple bœuf, bœuf qui va à vide, — de rechange.

வெறுமெனை, (*id.* என), d'une manière vide, simple...: — த்தொடுத்தல் composer —, écrire trop simplement, — d'une manière vide d'intérêt, c'est un des 10 défauts d'une composition dits நூற்குற்றம்-ம்.

வெற்றேடு, வெற்றோலை, (*id.* ஏடு, ஓலை), feuille ou ôle simple,—blanche, non écrite.

வெற்றொழிப்பு, (*id.* ஒழிப்பு), fig. de rhét. par laquelle on rejette les qualités de l'objet comparé pour lui donner celles de l'objet auquel on le compare. *Ex.* மதியன்று வெண்கமலப்பூ ce n'est pas la lune, c'est une fleur de nénuphar blanc.

வெனப்பிலி, l'herbe, இருவேலி.

வென், le dos.

வென்ற, வென்று, *part. et gér. de* வெல்லுகிறது.

வென்றி, (வெல்லுகிறது), 1° victoire. 2° *P.* வென்றாய் *ou* வென்றனை tu as vaincu: — மாலை guirlande de triomphe, — qu'on donne au vainqueur, l'auteur du pourâna ou de la légende de செந்திபுரம்.

வென்றோன், *pl.* வென்றோர், *n. app. du même*, vainqueur, conquérant, celui qui a dompté ou soumis ses sens, qui a surmonté ses passions, (surnom de) Arouguen.

வென்னிடுகிறது, (வென், இடுகிறது), montrer le dos, prendre la fuite.

வே

வே, 1° lettre syllabique composé, de வ் et de ஏ, vê 2° espionnage, action d'explorer. 3° *imp. de* வேகிறது.

வேக, 1° *inf. de* வேகிறது. 2° *adj. de* வேகம்.

*வேகசரம், (வேகம், sara *qui va*), mule, mulet, chameau.

*வேகடம், (vêkata), espèce de poisson, jeunesse, joaillerie, poli des pierreries ou des bijoux.

*வேகடன், (*id.*), jeune homme, adolescent, joaillier, celui qui polit les pierreries ou les bijoux.

*வேகம், (vêga), impétuosité, vélocité, vitesse, promptitude, hâte, agilité, énergie, ardeur, chaleur, colère, animosité, rigidité, sperme, évacuation des excréments: வேகக்காரர் gens prompts, agiles, colères; வேகக்குதிரை cheval vif, — agile; — நாசனம் phlegme; — ரோதம், (உரோதம்), obstruction des excrétions naturelles, maladie qui cause cette obstruction, rémora, *ou* — தாரணம், (vidhârana *détention*), empêchement, obstacle, retard, constipation.

*வேகராட், வேகம், ra *qui donne*,) véhémence, ardeur, sévérité, âpreté.

*வேகவதி, (*id.* vati *affixe*), *fém. de* வேகவான், l'agile, la rapide, la rivière கம்பை près de Candjivaram, le வைகை rivière de Maduré.

*வேகவத்தரம், வேகவத்தமம், (vêgavat *agile* —, தரம், தமம் *comparatif et superlatif*), grande vitesse.

*வேகவான், (வேகம், van), homme prompt, agile, alerte, vif.

*வேகாகாதம், (வேகம், ஆகாதம், *résistance*), empêchement, obstacle, constipation.

வேகா, வேகாத, *part. nég. de* வேகிறது, qui ne brûle pas...; வேகாதகல் brique non cuite, — mal cuite.

வேகாளம், (வேகம், ஆளம்), vitesse, rapidité.

*வேகி, 1° (*id.*), homme vif, leste, actif, prompt, agile, alerte, courrier, postillon, faucon. 2° *imp. de*

வேகிக்கிறது, இத்தேன், இப்பேன், இக்க, *v. n.* வேகித்தல், *n. v.* se hâter, se presser, devenir —, être prompt, vif, alerte.

வேகிதை, (வேகம், itâ), vélocité, promptitude, rapidité.

வேகிறது, வெந்தேன், வேவேன், வே, வேக *ou* வேவ, *inf.* வேகேன் *ou* வேவேன் *nég.* வேகுதல், *n. v.* brûler, bouillir, cuire être chaud, brûlant, étouffant: வேகவைக்கிறது mettre cuire, — brûler, — au feu ou sur le feu pour cuire; வேகும் *part. fut.* qui brûlera... *V. le gér.* வெந்து.

வேகு, *P.* வேவு, espionnage, action d'explorer, d'écouter à la sourdine.

வேக்காடு, (வே, காடு *affixe*), brûlure, cuisson, action de brûler, de bouillir: வேக்காடுள்ளகல் brique bien cuite.

வேக்காளம, 1° (வேகிறது), chaleur étouffante. 2° *P.* வெக்காளம்: வெக்காளப்படுகிறது brûler, faire —, éprouver une chaleur étouffante, le temps se mettre au beau, avoir honte.

வேங்கடம், Vângadham, 1° montagne de திருப்பதி qui forme la limite nord du pays tamoul, et se nomme pour cela வடவேங்கடம், Vêngadham du nord. 2° montagne près de Maduré dite அழகர்மலை *ou* தென் வேங்கடம் Vênghadam du sud.

வேங்கடேச்சுவரன், (வேங்கடம், ஈச்சு

வான்), le dieu prétendu de *வேங்கடம்* ou *திருப்பதி*, *i. e.* Vichnou.

வேங்கை, 1° *ou* — *புலி*, tigre, — royal, — rayé ou à raies. 2° or. 3° *ou* — *மரம்* l'arbre *கணி* ptérocarpe, ptèrocarpus bilobus.

**வேசகம்*, 1° (pêtchaka, *பேசகம்*), bout de la queue de l'éléphant, queue (d'animal). 2° (vêsaka), maison.

வேசடை, affliction, chagrin, fatigue, langueur.

**வேசந்தம்*, (vêsanta), étang, bassin, feu.

**வேசம்*, 1° (vêsa), porte, entrée, aller ou allée, maison, maison —, rue des prostituées, *V. வேஷம்*, 2° (vêtchâ), gage, loyer, salaire: *வேசதாரம்* tournesol, héliotrope; —*தாரி* faux dévot, *V. வேஷதாரி*

**வேசரம்*, (vêsara), mule, mulet, chameau.

**வேசரபன்*, *வேசரபாலன்*, (*id.* pa *conducteur*), muletier.

**வேசரி*, (*id.*), âne, — qu'un roi peut monter, mulet, *mule*.

**வேசவாரம்*, (vêsavâra), assaisonnement.

**வேசனம்*, (*வேசம்*, na), ville ou bourg dans un pays cultivé, maison, entrée.

வேசாடல், trouble, — d'esprit.

வேசாடை, *V. வேசடை*.

வேசாறுவெளி, (*வேசாறு*, *P. வேசாறும்*) plaine ennuyeuse, — fatigante, nom d'un district ou faubourg de Madras.

வேசாறல், *n. v. du suiv.* chagrin, abattement, fatigue, ennui, repos, soulagement.

வேசாறுகிறது, *றினேன்*, *றுவேன்*, *ற*, *ற*, *v. n.* *வேசாறல்*, *வேசாறுதல்*, *n. v.* se chagriner, se décourager, se fatiguer, s'ennuyer, se reposer, se soulager ou se délasser, *ou* *வேசாறியிருக்கிறது* être chagrin, triste, abattu, fatigué, ennuyé.

**வேசி*, (vêsyâ), prostituée, femme publique, — de mauvaise vie, courtisane: — *க்கள்ளன்* coureur de putains, débauché qui fréquente les prostituées; — *தெரு* rue des femmes publiques: — *த்தனம்*, — *த்த ன்மை* prostitution, métier de prostituée, débauche, inconduite, dissolution: —*பார்வை* regard lascif, impudique; — *பிள்ளை* enfant de prostituée, — adultérin, bâtard; — *மார்க்கம்* conduite désordonnée, — dissolue, — de prostituée: —*யாகிறது* se prostituer, mener une conduite débauchée; — *விலை* prix de la prostitution; — *விளையாட்டு* danse —, conduite —, jeu des prostituées.

**வேசிகை*, (vêsikâ). porte, entrée.

**வேசியம்*, (vêsya), rue —, maison de prostituées.

**வேசியாகணம்*, *வேசியாவாரம்*, (*வேசி யை*, *கணம்*, *வாரம்*), troupe de prostituées.

**வேசியாசனசமாசிரயம்*, *வேசியாசிரயம்* (*id.* *சனம்*, *சம்*, *ஆசிரயம்*), maison de prostituées, — de débauchée, lieu de prostitution.

**வேசியாசாரியன்*, (*id.* *ஆசாரியன்*), maître de danse, de débauche, celui qui tient une maison de prostitution, débauché.

**வேசியை*, (vêsyâ), prostituée, courtisane, femme publique.

**வேசுமம்*, (vêsmau), maison: *வேசுமக் குலம்* rat musqué: —*பூ* site d'une maison, — *ஸ்தம்பம்* principal pilier d'une maison.

**வேசை*, 1° (vêtchâ), gages, salaire. 2° *V. வேசியை*, prostituée.

**வேஷகம்*, (*வேஷம்*, ka), espèce de bijou —, bijou pour les oreilles.

**வேஷணம்*, (vêchna), entrée, possession, occupation.

**வேஷம்*, (vêcha), figure, forme, apparence, — extérieure, ornement, décoration, habillement, habit, accoutrement, mascarade, masque, déguisement, possession, espèce de joyau pour les oreilles: *தவசி* — habillement —, accoutrement de pénitent; — *வடுக்கிறது*, — *காட்டுகிறது*, — *போடுகிறது* se masquer, présenter l'air ou —, prendre le masque, le déguisement ou l'apparence de; — *மாறுகிறது* se déguiser, changer de figure ou d'accoutrement; *வேஷதாரி* homme qui porte le masque ou l'accoutrement de, hypocrite; *தெய்வபத்தியின்வேஷமெடுக்கிறது* prendre ou emprunter le masque de la piété.

**வேஷ்டகம்*, (*வேஷ்டம்*, ka), turban, toque, ce qui environne, gomme, résine, térébenthine, mur, haie, entrée étroite, lieu où l'on entre, où l'on est, citrouille.

**வேஷ்டம்*, (vêchta), enclos, haie, entourage, turban, exsudation, sueur, gomme, résine, térébenthine.

**வேஷ்டனம்* ou *வேஷ்டனம்*, (*வேஷ்டம்*, na), entourage, mur, enclos, clôture, action d'entourer, d'environner, turban, tiare, diadème, oreille, extérieur de l'oreille, le conduit de l'ouie, attitude en dansant, disposition particulière des mains et croisement des pieds, attacher des bracelets, *V. காப்புகட்டுகிறது*.

**வேஷ்டி*, (*வேஷ்டம்*, i), toile, — des reins, — dite *சோமன்* que les hommes s'entortillement autour des reins, vête-

ment: உள் — toile de dessous, vêtement intérieur; கம்பி — toile d'homme à raies sur les bords; சிர — toile pour la tête, turban.

*வேஷ்டிதம், (vêchtita), espèce de danse, mouvement particulier des doigts et croissement des pieds, empêchement, environner, entourer, envelopper, plier, pli.

*வேஷ்டியம், (வேஷ்டம், ya), entourer, faire le tour.

வேட, obl. de வேடம் et de வேடன்.

*வேடகம், P. வேஷகம்.

வேடசேரி, (வேடன்), bourg de வேடர் ou de chasseurs.

வேடச்சி, fém. de வேடன், ou வேடப்பெண், femme de la caste des வேடர் ou chasseurs.

*வேடம், P. வேஷம்.

வேடன். pl. வேடர் (வேடு), Vêdhen, chasseur, sauvage qui vit dans les bois, — dans les déserts, nom donné aux tribus sauvages qui semblent être les aborigènes de l'Inde: வேடனூர் village de வேடர் ou de chasseurs.

வேடிக்கை, spectacle, pompe, splendeur, parade, représentation, élégance, curiosité, déguisement pompeux: — காட்டுகிறது faire étalage, parade, montrer un spectacle, des curiosités, étaler un pompeux appareil; — யாய் pompeusement, splendidement; — யாயிருக்கிறது être pompeux, curieux, digne d'être vu, — en spectacle; வேடிக்கைக்கு விலையில்லை கதைக்குக்காலமில்லை il n'y a point de prix fixé pour un spectacle, ni de temps limité pour une histoire ou une fable.

வேடிதம், P. வேதிதம், trou.

வேடு, luter, toile ou linge... pour filtrer, — pour couvrir un vase, — pour luter, fomentation, partie de —, chasse, caste des வேடர் ou chasseurs, tribu sauvage, cantharide: — கட்டுகிறது appliquer des fomentations, luter, filtrer, appliquer les cantharides.

வேடுவன், (வேடு), வேடன் ou chasseur sauvage aborigène, — habitant des forêts, — des déserts, la guêpe வேட்டைவாளி, chasseresse.

*வேடை, 1° (vêtâ), rue —, demeure des marchands. 2° (vêdâ), vaisseau, bateau 3° chaleur, désir maladie de —, luxure.

வேட்கிறது, வேட்டேன், வேட்பேன், வேள், வேட்க, nég. வேளேன், désirer, souhaiter, se marier, sacrifier, offrir un sacrifice.

வேட்கை, n. v. du préc. désir, — véhément, soif, — ardente: — த்துணைவி épouse; — நீர் eau pour la soif, — qu'on désire; — ப்பெருக்கம் désir ardent, maladie de —, luxure.

வேட்கோவன், potier.

வேட்சை, désir, toile.

வேட்ட, part. parf. de வேட்கிறது.

வேட்டகம், 1° (வேட்ட, அகம்), maison de sa belle-mère, — du mari, — où l'on entre par mariage. 2° P. வேஷ்டகம்.

*வேட்டணம், P. வேஷ்டணம்.

வேட்டம், 1° P. வேஷ்டம், jus, suc, résine. 2° (வேடு), chasse; — செய்கிறது chasser. 3° P. வேட்டோம், parf. de வேட்கிறது.

வேட்டல், n. v. de வேட்கிறது, désir, ardent, un des défauts des corps à illusion, mariage, se marier, faire un —, sacrifice, faire le sacrifice ஓமம்.

வேட்டனம், P. வேஷ்டனம்.

வேட்டான், pl. வேட்டார், n. app. de வேட்கிறது, ami, amant, mari, époux, au fém.

வேட்டாள், épouse, femme mariée, amie, amante,

*வேட்டி, P. வேஷ்டி.

*வேட்டிதம், வேட்டியம், P. வேஷ்டிதம், வேஷ்டியம்.

வேட்டு, 1° coup de canon, — de fusil... détonation, explosion. 2° gér. de வேட்கிறது.

வேட்டுவன், 1° (வேடு), chasseur ou வேடன். 2° guêpe, espèce de guêpe dite வேட்டைவாளி, chasseresse. 3° la 10° constellation lunaire dite மகம்.

வேட்டை, 1° (வேடு), chasse, partie de chasse. 2° affliction, malheur, fatigue. 3° P. வேட்டாய், 2° pers. sing. du parf. de வேட்கிறது: — க்கடா bélier ou bouc formé à la chasse; — க்காரன் chasseur; — நாய் chien de chasse, — qui mord; — ப்பல் dent recourbée; — ப்பொரியல் cuisson sans ingrédients, simple rôti de chasse...; — யாடுகிறது, யாடுதல் chasser, aller à la chasse; — வாளி espèce de guêpe, — de guêpe solitaire. On prétend que cette guêpe dépose des vers dans son nid pour servir de nourriture au petit à éclore de l'œuf qu'elle y pond; வேட்டைக்குப்போகிறது aller à la chasse.

வேட்டோன், pl. வேட்டோர், V. வேட்டான்.

வேட்பிக்கிறது, v. cause. de வேட்கிறது, faire désirer, — offrir un sacrifice...

வேட்பு, n. v. du même, désir, souhait.

வேண, P. வேண்டிய ou வேண்டும்: — த்தக்க désirable, considérable; — வென

கள் beaucoup de femmes; —பெண்கள் கலங்க bien des femmes pleurant ou étant attendries.

வேணவை, mur, — d'entourage, désir

வேணவா, (வேண், அவா), désir ardent, passion.

*வேனன், (vêna), chantre, Vênen ou panégyriste né d'un brame et d'une barbière.

*வேணி, 1º (vêni), rivière, ruisseau, courant d'eau, tissure, brebis, chevelure, — tressée (sans ornement), tresse de cheveux 2º air, éther, regions aériennes, ciel, rue de bergers, racine d'arbre.

*வேணிகை, (வேணி, kâ), chevelure,— tressée.

வேணீர், (வேண், நீர்), eau désirée, — pour la soif, — pour se désaltérer.

*வேணு, 1º (vênou), bambou, tube, objet creux en dedans, flûte, — de bambou flageolet, chalumeau, l'art de jouer de la flûte... ce qui est le 24ᵉ des கலைக்கியானம் Vênou, nom d'un roi 2º arc, sabre, épée; — நாதம்பண்ணுகிறது, jouer de la flûte; — நாதன் joueur de flûte, de luth ou de guitare.

*வேணுகம், vênouka), croc de cornac, crochet ou pique à manche de bambou pour conduire les éléphants.

வேணும், P. வேண்டும், il faut, il est — nécessaire, désiré, demandé, on veut: — என்றபாக்கியம், le bonheur désiré ou désirable, — nécessaire; — காரியக்தருவேன் je donnerai ce qu'on veut ou ce qui est nécessaire; — காரியத்துக்கெழுது écris pour ce qui est nécessaire; அதெனக்கு — il me faut cela, cela m'est nécessaire; நீசீக்கிரமாய்வர — il faut que tu viennes vite.

வேண், 1º un des 12 districts où l'on parle le tamoul vulgaire 2º racine du verbe défectif வேணும், grand —, désir.

வேண்டல், opt. et n. v. de வேண்டுகிறது, grand—, désir, désirer, volonté, sollicitation, demande, prière, supplication, pétition.

வேண்டா, 1º ou வேண்டாத, part. nég du même, qui ou qu'on ne veut pas, non nécessaire, non désiré வேண்டாததலையன் qui a une tête —, homme revêche, intrépide, opiniâtre; — வெறுப்பு répugnance, dégoût, aversion, haine, mauvaise volonté 2º 3º pers. nég. neutre, cela ou ces choses ne sont pas nécessaires: தகல்வேண்டா il ne faut pas d'obstacle, sans obstacle.

வேண்டாது, 1º 3º pers. neut. nég. du même cela n'est pas nécessaire, il ne faut pas; எனக்கதுவேண்டாது je n'ai pas besoin de cela. 2º ou

வேண்டாதே, வேண்டாமல், gér. nég. du même: வேண்டாதுபோனான் il est parti mécontent, contre son gré.

வேண்டாமை, n. v. nég. du même, ne pas vouloir, répugnance, aversion.

வேண்டாம், nég. du même, il ne faut pas, il n'est pas nécessaire, je ne veux pas நீஇப்போபோகவேண்டாம் tu ne dois pas — il ne faut pas partir maintenant, il ne faut pas —, je ne veux pas que tu partes maintenant.

வேண்டார், n. app. du même, ennemis.

வேண்டி, gér. du même, pour, à cause de: அவனைவேண்டி, pour lui, — l'amour de lui; — கேட்கிறது demander avec instance, ou — கொள்ளுகிறது prier, supplier, conjurer; — அழைக்கிறது désirer et appeler, appeler avec désir; — இருக்கிறது être nécessaire, manquer, avoir désiré, prié, demandé.

வேண்டிய, P. வேண்டின, part. parf. du même, voulu, nécessaire, désiré, demandé: — சகாயம் l'assistance voulue; வேண்டியது il est —, ce qui est nécessaire; வேண்டியதாயிருக்கிறது être nécessaire, falloir: வேண்டியதாயிருக்கிறதைத ou வேண்டியதைவாங்குகிறது acheter le nécessaire, ou ce qui est nécessaire; வேண்டினகாரியத்துக்கெழுது écris pour ce qui est nécessaire; அதெனக்குவேண்டியதாயிருக்கவில்லை je n'ai pas eu besoin de cela, ou அதெனக்கு வேண்டியதில்லை je n'ai pas besoin de cela.

வேண்டிற்று, parf. neut. du même, il a été nécessaire, il a fallu.

வேண்டுகிறது, டினேன், டுவேன், டு, ட, v. a 1º vouloir, souhaiter, désirer, demander, prier, supplier, solliciter, recevoir. 2º v défect. ou impersonnel, (comme oportet des Latins), avoir besoin, il est nécessaire, il faut, (avec le datif de la personne): வேண்டுது il faut; வேண்டிற்று il a fallu வேண்டும் ou வேணும் il faudra, il faut; part. வேண்டுகிற, வேண்டின ou வேண்டிய, வேண்டும் ou வேணும் voulu, nécessaire, désiré, demandé; வேண்டாது, வேண்டா, வேண்டாம், il ne faut pas; வேண்டா, வேண்டாத non nécessaire; நானதைவேண்டவில்லை je n'ai pas désiré ou demandé — je ne désire ou ne demande pas cela, je n'ai pas besoin de cela; வேண்டேன் je ne désire pas, je ne veux pas, je ne demande pas.

வேண்டுதல், n. v. du préc. désir, demande, prière, supplication, pétition, obtention, vœu.

வேண்டும், fut. neut. et part. fut. du

même, on veut, il faut, il est —, nécessaire, désiré, demandé இதுசெய்ய — il faut faire cela: — காரியம் chose nécessaire; — என்கிறவாசை désir d'avoir, cupidité, convoitise, concupiscence: அதெனக்கு — il me faut cela, j'ai besoin de cela.

*வேத, adj. de வேதம்.

வேதகம், 1° (vêdhaka), camphre, grain —, riz dans l'épi, grain, ce qui perce. 2° P. பேதகம், différence, changement.

*வேதகாரர், (vê tisser, la காரர்), tisserands, faiseurs de nattes.

*வேதசம், 1° (vêtasa), rotin, calamus rotang. 2° (vêdhasa), racine du pouce.

*வேதக்ஞன், (வேதம், djna ஞன் qui connait), homme habile dans les vêdas — dans la religion.

*வேதண்டம், 1° (vêdanda), éléphant. 2° montagne, le mont Kaïlâsam, résidence de Siven, le mont மேருவம்.

*வேதநாகம், (vêdanâ sensation, கம்), jouissance.

*வேதநீயம், (வேதனை, iya), passibilité, être sujet ou exposé à la souffrance, c'est un des அஷ்டகுற்றம்.

*வேதம், 1° (vêda, de vida connaître), vêda, nom générique des —, les livres et écrits sacrés ou censés tels et regardés comme une révélation de la divinité, les 4 vêdas des Indous, connaissance de ces vêdas, (c'est une des 64 sciences des Indous), connaissance, glose, commentaire, explication, mètre, Vichnou, religion (parmi les chrétiens), écriture sainte. 2° (vêdha), perforation, profondeur. 3° la plante வாலுளுவை concombre: வேதம்-சு les 4 vêdas que les Indous regardent comme ayant été révélés ou donnés primitivement par Brama, et ensuite recueillis de la tradition et compilés par Vyâsen; en voici les noms: இருக்கு le Rigvêdam qui a rapport principalement aux cérémonies du culte; எசுர் l'Yadjour ou Ézourvêdam qui traite des cérémonies observées dans les sacrifices; சாமம் le Sâmavêdam qui contient des hymnes et des odes pour être chantées; அதர்வணம் l'Atharvanavêdam qui contient des vers formules mystiques, et des enchantements magiques: c'est le moins estimé des 4. On compte aussi 4 உபவேதம், i. e. vêdas ou sciences secondaires et inférieures, savoir: அருத்தவேதம் commentaire sur les vêdas; ஆயுர்வேதம் la médecine; காந்தருவவேதம் la musique, தனுர்வேதம் l'art de tirer de l'arc; வேதகருப்பன் Brama, brame; — கலகம், — கலாபம் persécution, révolte ou guerre de religion, — contre la religion; — குப்தி conservation des vêdas par les brames; — கொளுவேதகன் Siven; — க்காரர் les gens habiles dans les vêdas, i. e. les brames, gens religieux, — d'une ou de la religion, les chrétiens (en quelques lieux); — க்கொடியோன் celui dont la bannière portait les vêdas pour symbole ou devise, i. e. துரோணாசாரியன்; — சங்கிதை collection de formules des vêdas; — சத்தம் mot ou terme des vêdas; — சம்மதம் conformité aux vêdas; — சன்னியாசம் abandon du rituel vêdique; — சன்னியாசி religieux indien du 4me ordre qui a abandonné les pratiques du rituel vêdique; — சாக்ஷி, — சாட்சி, pl. — சாட்சிகள் ou சாட்சிக்கள் martyr, confesseur, témoin de la religion; — சாட்சியம் le martyre; — சாஸ்திரம் la science des vêdas, les 4 vêdas pris collectivement avec les 6 சாஸ்திரம், la science de la religion, la théologie; — சாஸ்திரி, — சாத்திரி savant dans les vêdas, docteur, théologien, savant en théologie; — சாரம் essence des vêdas, — de la religion, titre d'un livre, le roseau நாணல்; — தத்துவம் l'essence des vêdas, — de la religion, la vraie doctrine; — தந்திரபட்டு collection de formules des vêdas; — த்திரயம் les 3 premiers vêdas; — தொகுப்பு la somme de la religion; — நாதம் son ou chant des vêdas; — நாதன், — நாயகன் le seigneur des livres saints ou de la religion, Dieu; — நிந்தை mépris des vêdas, de la religion, impiété, hérésie, infidélité; — நிந்தகன் contempteur des vêdas, — de la religion, impie, incrédule, athée, Djaïna ou Bouddhiste (qui ne croit pas aux vêdas bramaniques); — நிருத்தன் Samanéen, sceptique, — qui ne croit pas aux vêdas; — நுட்பம் la subtilité religieuse, nom d'un livre: — நூல் traité —, science de la religion, ouvrage —, système religieux; — பரிகம் hérésie; — பரியன் hérétique; — பாரகன் brame —, homme qui a lu les vêdas, — instruit dans les science des vêdas, savant en fait de religion, docteur, — qui enseigne la religion, scribe, docteur de la loi: — புண்ணியம் prétendue sainteté des vêdas, observance des vêdas, — de la religion: — புஸ்தகம், — புத்தகம், — பொஸ்தகம் livre de religion, la bible; — பொருத்தம் concordance religieuse, une des 10 observances ou concordances pour le mariage; — பொருள் objet de religion, V வேதத்துவம்; — போதகம் doctrine religieuse, — de la religion, — des vêdas, prédication —, instruction sur la religion, — sur les vêdas; — போதகன்

prédicateur de la religion, — vêdas; — பிரட்டு, — ப்புரட்டு corruption de la doctrine des vêdas, hérésie, schisme, perversion des textes de l'écriture sainte; — மாதிரு la formule dite காயத்திரி regardée comme la mère de vêdas; — மாயாவாதம் nom d'une secte; — முதல்வன் le principe de la religion, i. e. Dieu; — முதல்வி, (surnom de, Sarasvati, Lakchimi, Parvadi; — மந்திரகன் Brama; — ரட்சணம் conservation des vèdas, — de la religion; — வசனம், — வாக்கியம் phrase —, texte des vêdas, — de l'écriture sainte, parole sacrée; — வாசகன். (vèsa), brame; — வாதி controversite, religieux qui fait de la polémique sur la religion; — விதம் enseignement, —, doctrine des vêdas; — வித்தகன், — வித்துவான் homme instruit, — habile dans les vêdas ou la religion; — வியாசன் Vyâsen le compilateur des vêdas; — விருத்தம் doctrine des vêdas, — de la religion; — விளக்கம் explication de la religion, réfutation du protestantisme par le R. P. Beschi.

வேதல், 1° *n. v. de* வேகிறது, cuisson, combustion, brûlure. 2° *P.* வேய்தல்.

*வேதனம், 1° (vêdana), connaissance, sensation, perception, — par les sens, induction, les vêdas, peine, douleur, présentation, action de livrer, cérémonie de tenir les bords du manteau prescription *faite par les Indous à une femme choutre* qui épouse un homme des 3 premières classes. 2° (vêtana), salaire, — mensuel, paie, gages, loyer, subsistance, moyen de vivre, argent, or 3° (vèdhana), perforation, profondeur (en mesurant): வேதன தானம் paiement du salaire.

வேதனதானம், (வேதம், அ *priv.* தானம்), non paiement des gages ou du salaire.

*வேதனுமானம், (*id.* அநுமானம்), raisonnement par induction.

*வேதனி, 1° vêdanie, la vraie peau. 2° (vêdhani), instrument pour percer les oreilles (des éléphants...), — pour percer les pierres précieuses, les coquillages...), ville, foret, percerette.

*வேதனை, (vêdanâ), tourment, peine, douleur, affliction, trouble, tracas, vexation, travail: — க்காட்சி vision de tourment, espèce d'apparition, sacrifice qu'offre celui qui ne suit pas ses convoitises; — தீர்கிறது le tourment finir, le voile de l'illusion se dissiper, — se tirer; — படுதல் être tourmenté, souffrir, — de la douleur, être caché.

*வேதன், (வேதம்), l'auteur de la religion, Dieu, l'auteur de vêdas, Brama, Vrouhaspati ou வியாழன் régent de la planète Jupiter et gourou des dieux indous, le fruit du கடு dit கடுக்காய்.

*வேதா, (vêdhâ), Dieu, l'Être suprême, Brama, Vichnou, le soleil, sage, savant, ermite.

*வேதாகமம், (வேதம், ஆகமம்), les vêdas, livre sacré, — de l'écriture sainte.

*வேதாக்கிரேசர், (வேதம், அக்கிரம், ஈசன்), les principaux auteurs ou précepteurs des vêdas.

*வேதாக்கினி, (*id.* அக்கினி), feu religieux ou censé sacré; il y a 3 espèces de feux réputés sacrés par les Indous; 1° காருகபத்தியம் le feu entretenu dans un vase rond par un maître de maison et transmis à ses descendants. 2° தக்கிணாக்கினி ou தக்கணாக்கினியம் le feu du sud, — feu pris au foyer domestique et placé au sud dans un vase oblong. 3° ஆகவனீயம் le feu pris au feu perpétuel du chef de famille et préparé dans un vase carré pour recevoir les oblations.

*வேதாக்ஷரம், (வேதம், அக்ஷரம்), lettre des vêdas, les vêdas.

*வேதாங்கம், (*id.* அங்கம்), membre ou portion des vêdas, science censée religieuse ou sacrée, — considérée comme subordonnée aux vêdas et en faisant partie; il y en a 6: sikchâ ou சிக்ஷை l'énonciation ou la prononciation des mots; kalpa ou கற்பம் le détail des cérémonies du culte; vyâkarana ou வியாகரணம் la grammaire ou la philologie; tchhandas ou சந்தம் la prosodie; djyotish ou சோதிஷம் l'astronomie ou l'astrologie; niroukti நிருத்தி l'explication des mots obscurs des vêdas ou l'office d'un commentateur. D'autres les *nomment* மந்திரம் prières vêdiques; வியாகரணம் grammaire; நிகண்டு dictionnaire; சந்தோபிசிதம் prosodie; நிருத்தம் analyse ou explication des mots obscurs; சோதிடம் astrologie.

*வேதாதி, (வேதம், ஆதி), le principe de la religion, Dieu; — வன்னம் *ou* வருணம் le nom mystique de Dieu; — வன்னன் *ou* வருணன் Dieu.

*வேதாதிகமம், வேதாத்தியயனம், (*id.* adhigama *aller sur* அத்தியயனம்), lecture —, étude des vêdas.

*வேதாத்தியாயி, (*id. id.*), qui lit —, étudie les vêdas.

*வேதாத்தியாபகன், (*id.* அத்தியாபகன்) qui enseigne les vêdas.

*வேதாத்தியாபனம், *id.* அத்தியாபனம், enseignement des vêdas, *ou*.

*வேதாத்தியாயனம், (id. அத்தியாயனம்), V. வேதாதிகயம்.

*வேதாத்தியாயி, P. வேதாத்தியாயி.

*வேதாநுசாரம், (id. அநுசாரம்), observation des vêdas.

*வேதாந்தரன், வேதாந்தசன், வேதாஞ்ஞன், (வேதாந்தம், ga qui va, djna qui connait), sectateur de la philosophie vêdanta.

*வேதாந்தம், (வேதம், அந்தம்), 1° fin ou essence des vêdas, portion théologique des vêdas contenue dans les உபநிஷதம் et distinguée des parties cérémoniales des vêdas, système raffiné de philosophie fondé par வியாசன் dans l' உத்தரமீமாஞ்சை et réduit par lui à 500 stances. Il a été commenté par மத்துவாசாரியன், சங்கராசாரியன் et இராமாநுசாசாரியன் dans les systèmes dits த்வைதம், அத்துவைதம் et விசிஷ்டாத்துவைதம். Les 3 systèmes admettent Dieu, l'âme ou l'esprit et la matière. Le 1er et le dernier admettent l'existence distincte de la matière ; mais, comme d'autres philosophes ne la prétendent pas éternelle, le second, qui a été un grand support de ce système, nie l'existence réelle de la matière et réduit tout à Dieu seul. On a cru que le வேதாந்தம் enseignait le monothéisme, qui fait de Dieu l'âme de l'univers, inséparablement uni à la matière et qui ressemble au système de Platon et de Spinosa. 2° les 32 livres nommés உபநிஷதம் qui sont des appendices des vêdas et qui contiennent en général le même système : வேதாந்தமதஸ்தாபனம் établissement de la doctrine du vêdanta.

*வேதாந்தன், (id.), celui qui est l'objet ou la fin de la religion, — des vêdas, i. e. Dieu, (et selon certains sectaires) Arouguen, Siven.

*வேதாந்தி, (வேதாந்தம், i), savant dans le —, sectateur du vêdânta, A. வைதிகன்.

*வேதாப்பியாசம், (வேதம், அப்பியாசம்), lecture —, étude des vêdas, répétition de la syllabe ஓம்.

*வேதாரணியம், (id. ஆரணியம்), la forêt religieuse, — des vêdas, Vêdâraniam, ville sur la côte méridionale de la péninsule.

*வேதாரன், (vêdâra), caméléon, lézard dit பல்லி.

*வேதார்த்தன், (வேதம், அர்த்தம்), l'objet des vêdas, Dieu.

*வேதாளம், (vêtâla), mauvais —, esprit revenant, fantôme, démon, — familier, — qui hante les cimetières et est censé animer les corps des morts.

*வேதாளன், (id.), portier.

*வேதாளி, (id.), (surnom de) Kâli.

வேதாளியர், panégyristes.

*வேதி, 1° (vêdi), plate-forme, tertre, — carré pour un sacrifice païen, espèce d'autel grossier, espace quadrangulaire dans la cour d'un temple ou d'un palais (dont le sol est un peu élevé et couvert d'un toit porté sur des piliers), fosse ou trou pour mettre le feu du sacrifice ஓமம், anneau servant de sceau, savant, docteur, Brama, Sarasvati femme de Brama 2° (vêdhi), qui perce 3° la 18° constellation lunaire dite கேட்டை, mur extérieur, திண்ணை ou banc en maçonnerie le long ou autour d'une maison à l'extérieur, 4° imp. de வேதிக்கிறது : — த்துவம் science, connaissance.

*வேதிகை, 1° வேதி, kâ, tertre, — élevé pour un sacrifice, autel (de sacrifice), espace quadrangulaire dans la cour d'un temple ou d'un palais. 2° திண்ணை, i. e. banc en terre ou en maçonnerie autour d'une maison, boucher : — பீடம் autel ou tertre pour le sacrifice ஓமம்.

வேதிக்கிறது, த்தேன், ப்பேன், தி, திக்க, v. a et வேதித்தல், n v. fendre, diviser, changer, altérer, transmuer, faire la transmutation des métaux par l'alchimie.

*வேதிசை, (வேதி, சை), Draoupadi femme des 5 Pandavers, censée née du feu d'un sacrifice

*வேதிதம், (vêdhita), perforation, chose percée, creux, tube, tuyau, trou.

வேதியர், pl. de வேதி, les savants dans les vêdas, i. e. les brames les savants dans la religion, ceux qui l'enseignent, docteurs, prédicateurs ; — ஒழுக்கம் règles de conduite pour les catéchistes, titre d'un livre du R. P. Beschi.

வேதினம், (வேதிக்கிறது), scie.

*வேதினி, (vêdhini qui perce), sangsue.

*வேதினை, P. வேதனை, tourment...

*வேதீசன், (வேதி, ஈசன்), le mari de Vêdi ou Sarasvadi. i. e. Brama.

வேது, ce qui contient de la chaleur, médecine —, sudorifique, ce qui excite la transpiration, caustique : — காட்டுகிறது appliquer —, administrer un sudorifique; — பிடிக்கிறது en prendre un.

*வேதை, 1° P. வாதை. affliction, douleur tourment, ligne, raie. 2° (வேதிக்கிறது), transmutation des métaux, alchimie, art prétendu de faire de l'or : — ச்சிந்தூரம், — மருந்து vermillon ou remède qu'on prétend changer les métaux en or ou aider grandement à cette transmutation, pierre philosophale.

*வேதோதயன், (வேதம், உதயம்), le

soleil qui, au dire des Indous, a révélé le சாமவேதம்.

*வேதோதிதம், வேதோத்தம், (id. உதிதம், உத்தம்), chose enseignée par les vêdas.

*வேதோபகரணம், (id. உபகரணம்), branche subordonnée de l'étude des vêdas. comme les vêdângas, observance des vêdas, ou de la religion.

*வேதோபதேசம், (id. உபதேசம்), enseignement des vêdas, — de la religion.

வேத்தவை, P. வேந்தவை.

*வேத்தா, வேத்திரு, (vêtta, vêttrou), sage qui connaît la nature de l'âme et de Dieu, mari.

*வேத்தியம், 1o (vêdya), chose qu'on peut —, chose à connaître. 2o (vêdhya), chose à percer, signe, marque, but.

*வேத்திரகியம், (vêtrakiya), lieu abondant en roseaux, nom d'une ville.

*வேத்திரம், 1o (vêtra), roseau, canne, rotin, bâton. 2o flèche, jujubier: வேத்திரதரன், வேத்திரதாரகன் portier, homme qui porte un bâton ou un rotin à la main, hérault, massier, bedeau, pion, Nandidêven ou நந்திதேவன் portier de Siven: — வதி la rivière Betwa qui tombe dans la Djamna au dessous de Kalpi.

*வேத்திராசனம், (வேத்திரம், ஆசனம்), siège — natte de rotin, espèce de lit ou de panier oblong, qui, muni d'une perche, forme un Douli ou litière.

*வேத்திரி, (id, இ), portier.

வேந்தன், (வேந்து), roi, souverain, Indiren, le soleil, la lune ou Sandiren, Viâjen ou la planète Jupiter: வேந்திருக்கை résidence —, ville royale.

வேந்தவை (வேந்து, அவை), cour, — de roi, l'assemblée des courtisans.

வேந்து, roi souvrain.

வேந்துரு, ancêtre au 7me degré.

வேந்தோன்றி, la plante à fleurs dite கார்த்திகை ou gloriosa superba.

*வேபனம், வேபது, வேபமானம், வேபசு, (vêpana, vêpathou, vêpamâna, vêpas), crainte, tremblement.

* வேப்பமரம், (வேப்பம், மரம்), l'arbre வேம்பு, margousier.

வேப்பமுத்து, (id. முத்து), noyau de வேம்பு ou de margousier.

வேப்பம், adj· de வேம்பு, de margousier: — காய் fruit vert ou non mûr du margousier; — வேர் la racine —; — பழம் le fruit mûr —; — பிசின் la gomme de cet arbre.

வேப்பம்பாசி, la plante aquatique chara corallina.

வேப்பலகு, (வேப்பு, அலகு), queue —, —, côte de la feuille. margousier.

வேப்பிலை, (id. இலை), feuille de margousier.

வேப்பு, adj. de வேம்பு de margosa ou de margousier.

*வேமம், (vêma), estille de tisserand.

வேம், part. fut. de வேகிறது: — பதம் chaleur requise pour fondre les métaux.

வேம்பனம், caillou ou jus de cocotier...

வேம்பாணி, petit clou, diarrhée.

வேம்பு, l'arbre dit margosa ou margousier, melia azidarachta, dont les feuilles, les fleurs, les fruits, l'écorce... sont extrêmement amères et employées en médecine; les feuilles sont employées aussi par les gentils pour chasser le diable., azédarac, lilas des Indes, faux sycomore, arbre à chapelet; adj வேப்பம் et வேப்பு: இல — la racine de Colombo. i. e justica paniculata; அவனுக்குவீடு வேம்பாய்ப்போயிற்று la maison lui est devenue amère comme le வேம்பு (dit une femme de son mari coureur): வீட்டுப்பெண்சாதிவேம்புங் காட்டுபெண்சாதிகரும்பும் au vaurien débauchée) sa propre femme est comme le வேம்பு et une femme des bois comme la canne à sucre; வேம்புவிரும்பக்கரும்பாகும் pour qui l'aime le வேம்பு devient doux comme la canne à sucre (proverbe): வேம்பின்கண்ணியன், (கண்ணி, qui porte une guirlande de fleurs de வேம்பு; வேம்பின்றொடோன் celui qui porte une guirlande de fleurs de margousier, épithète du roi Pandiren.

வேயரிசி, (வேய், அரிசி), graine de bambou.

வேயர், (வேய்), espions

வேயல். 1o bambou 2o opt et n. v. de வேய்கிறது.

வேயாம் jujubier.

வேயிசை, (வேய், இசை), son de chalumeau.

வேயுள், (வேய், உள்), petite —, niche, dans un mur, maison.

வேய், 1o tube, objet creux, bambou, flûte, chalumeau, espionnage, action d'écouter à la sourdine, espion. 2o imp et part. de வேய்கிறது. 3o imp. de வேய்க்கிறது: வேய்கள் les pions...

வேய்கிறது, ய்ந்தேன், ய்வேன், ய், ய, v. a. se revêtir, s'orner de bijoux.., vêtir, mettre, orner, décorer, couronner, couvrir, — de chaume.

வேய்க்கிறது, ய்த்தேன், ய்ப்பேன், ய், ய்க்க, v a. வேய்ந்தல், n. v. சாய்க்கிறது.

வேய்ங்குழல், (வேய், ங் inséré), tuyau —

chalumeau —, flûte de bambou, — de berger.

வேய்தல், n. v. de வேய்கிறது, action de revêtir.., maison, niche dans un mur.

வேய்வு, n. v. de வேய்கிறது et de வேய்க்கிறது, action de couvrir, tromperie.

*வேரகம், (vêraka), camphre.

*வேரடம், (vêrata), jujube.

*வேரடன் (id.), homme de basse caste, de caste mêlée.

*வேரம், 1° (vêra), corps, safran, la plante சேம்பு, aubergine, bringelle. 2° obstination, opiniâtreté, résistance opiniâtre, nuage.

வேரல், bambou.

வேரி, caillou doux, — ou jus de cocotier... non fermenté, miel de fleurs, jus ou suc de fruits, odeur. ou — பீதகம் la racine odoriférante de l'andropogon dite வெட்டிவேர; — ச்சுமம் la plante வெள்ளெருக்கு

வேர், 1° racine (d'arbre, de plante...), cause, fondement, origine 2° sueur, n. v. imp et part de வேர்க்கிறது : ஆணி —, உச்சிவேர் la principale racine, celle d'où s'élève le tronc, — qui descend droit en bas, le pivot; பக்கவேர் racine latérale, qui s'étend par le côté; அவனிதுக்கு வேர் il est la cause de cela; — அறுக்கிற து couper la racine; — ஊன்றுகிறது — ஊறிப்போகிறது, — க்கொள்ளுகிறது, — பற்றுகிறது prendre racine, s'enraciner; — ஊன்றியிருக்கிறது avoir pris racine; — ஓடுகிறது les racines s'étendre en terre, s'enraciner; — க்கடலை arachide, espèce de pistache de terre (commune dans ce pays, arachis hypogoa; — க்குச்சு espèce d'herbe, — d'herbe à tige; — க்குருதி signe de colère; — க்கொம்பு gingembre vert, — sec; — படலம் espèce de mal d'yeux; — பொசிப்பு, vivre de racines; — மூக்கிறது être bien enraciné; வேரோடேகெடுகிறது être radicalement ou entièrement ruiné.

வேர்க்குரு, (வேர்), bourbouilles, boutons de chaleur, légère éruption cutanée, causée par la chaleur.

வேர்க்கிறது, ர்த்தேன், ர்ப்பேன், ர், ர்க்க, v. n. suer, transpirer, s'irriter, être en colère, s'indigner.

வேர்த்தல், வேர்ப்பு, n v. du préc. suer transpiration, colère, indignation.

வேர்ப்பார், n. app. du même, gens irrités, en colère, qui suent.

வேர்வு, n. v. du même, sueur, transpiration, un des défauts du corps à illusion: வேர்வாயிருக்கிறது commencer à —, transpirer

வேர்வை, (id.), sueur, transpiration, moiteur: குறு— sueur légère, transpiration qui commence.

வேலந்தண்ணீர், (வேலம்), eau d'acacia, eau saumâtre, désagréable.

வேலமரம், (வேலம், மரம்), acacia.

வேலமுள், (id. முள்), épine d'acacia, acacia à épines creuses.

*வேலம், 1° (vêla), jardin 2° adj. de வேல், d'acacia: — பாசி, P. வேம்பம்பாசி; — பிசின் gomme arabique.

வேலன், (வேல்), celui qui est armé d'un javelot..., Soupramanien, énergumène, homme possédé (par Soupramanien ou quelqu'autre démon, fou, furieux: வேலனாடல், danse de possédé, — d'énergumène, — en l'honneur de quelqu'idole.

*வேலாகுலம், (வேலை, ஆகுலம்), agitation de la mariée.

*வேலாமூலம், (id. மூலம்), bord de la mer.

*வேலாவலயம், வேலாவலேயம், (id. வலயம்), la mer, la terre

வேலாள், (வேல்), armé d'un javelot, d'une lance (dans les mots composés).

வேலி, haie, retranchement, mur, garde, défense, ville ou bourg (affixe qui se joint au nom propre de quelques villes ou villages), mesure de terre qui équivaut à காணி ou 5 arpents 24 centièmes, ou à 26755 mètres carrés, terre, champ: — க்கால் bord d'une haie, fossé qui sert de haie, de chemin; — ப்பருத்தி la plante médicinale, et mangeable உத்தாமணி; — ப்பாகல், la plante கொவ்வைப்பாகல்; — மூங்கில் bambou de haies, la plante justicia betonica; — யடைக்கிறது clore, — entourer d'une haie, d'un retranchement...; வேலிக்குப்போட்டமுள்ளு காலுக்கு விரோதமாயிற்று les épines qu'on avait mises pour servir de haie sont devenues nuisibles aux pieds, celui dont on attendait du secours est devenu un ennemi.

வேலிறை, வேலிறையோன், (வேல்), le dieu prétendu armé d'une lance, i. e. Soupramanien.

வேலை, 1° travail, ouvrage, labeur, emploi, occupation, affaire, service. 2° P. வேளை, temps, occasion, opportunité, le temps —, le présent. 3° (vêla), mer, bord de la mer, rivage, rive, marée, flux, courant, vague, rosée, maladie, mort subite, mauvaise mort, borne, limite, repos, intervalle, loisir, la nourriture de Siven, la femme de புதன், gencives. 4° canne à sucre. 5° acc. de வேல்: — க்காரன், V. வேலையாள்: — ப்பிடிசை, — ப்பழக்கம் habitude,

—, exercice du travail ; — ப்பாடு ouvrage travail, — qui se fait, labeur, peine ; வேலைக்குவைக்கிறது employer, mettre à l'ouvrage : ஒருவனிடத்தில் வேலைகொள்ளுகிறது ou வாங்குகிறது conduire —, inspecter l'ouvrage de quelqu'un, surveiller un ouvrier ; வேலைமிற்றுயின்றோன், (வேலையில், துயின்றோன்), celui qui a dormi ou qui est censé dormi sur la mer (de lait), *i. e.* Vichnou.

வேலையாள், (வேலை, ஆள்), ouvrier, travailleur. journalier, serviteur.

வேல், arme (en général), javelot, javeline, dard, lance, trident, bambou acacia ; l'espèce dont l'écorce est noire s'appelle கருவேல் acacia arabica ; celle à écorce blanche, வெள்வேல் acacia leucophloca ; (l'adj est வேலம் ; — முள் épine d' —, acacia.

வேவ, inf. *de* வேகிறது.

வேவாள், (வேவு, ஆள்), espion, mouchard, batteur d'estrade.

வேவிக்கிறது, *v. caus. de* வேகிறது, *et* *வேவித்தல்*, *n. v.* faire cuire, — bouillir, — brûler, cuire.

வேவு, 1° espionnage, exploration, ac- d'écouter à la sourdine. 3° *n. v. de* வேகிறது, brûler, cuisson. 3° *imp. du même* : — காரன், *V.* வேவாள் ; — பார்க்கிறது espionner, explorer, aller à la découverte.

வேழம், canne à sucre, espèce de roseau dit கொறுக்கை arundo, ou நாணல் saccharum, bambou, éléphant.

வேழப்பர், et corr. வேழம்பர், *V.* கழைக்கூத்தர்.

வேழ்வி, *P.* வேள்வி.

வேளம்பு, (வேள்,), flèche de Kâmen.

வேளன், *V.* வேளாண்.

வேளா, 1° *ou* ; — ச்சுறா épaulard ou orque, grampus, cetaceus carcharias grand poisson de l'espèce des cétacées). 2° *ou*

வேளாத, *part. nég. de* வேட்கிறது.

வேளாட்டி, *P.* வெள்ளாட்டி.

வேளாண்மை, (வேள், ஆண்மை), présent, don, libéralité, générosité, bienfait, faveur, vérité, agriculture, labourage : — மாக்கள் agriculteurs, cultivateurs, laboureurs ; — மாந்தரியல்பு 10 les 10 qualités ou vertus des agriculteurs, *i. e.* ஆணைவழி நிற்றல் tenir à son serment, அழிந்தோரை நிறுத்தல் rétablir les gens ruinés, கைக்கடனாற்றல் prêter généreusement, கசிவகத்துண்மை véritable compassion, 5° ஒக்கல் போற்றல் soutenir sa parenté, ஒவாமுயற்சி persévérance dans ses efforts மன்னிறை தருதல் payer les impôts au gouvernement ; ஒற்றுமைகோடல் garder la concorde ou être pacifique, விருந்துபுறந்தருதல் hospitalité. 10° திருந்தியவொழுக்கம் conduite régulière.

வேளாளி, (வேள், certain air regardé comme la femme de l'air புயானம்.

வேளாளர், (*id.* ஆளர்), gens généreux, libéraux, cultivateurs, agriculteurs, laboureurs, fermiers, Vellages.

வேளாளன், potier, Vélhan, subdivision de la caste des cultivateurs ; வேளாளருள் potiers.

வேளிர், rois des petits états, roitelets.

வேளும், *part. fut. de* வேட்கிறது.

வேளேன், *nég. du même.*

வேளை, 1° (vêlâ), temps, moment, occasion, opportunité 2° petit arbrisseau ou plante médicinale et légumineuse, cleome pentaphylla, somme vouée 3° *acc. de* வேள் : — பூணுகிறது, — பூணல் prier, supplier ; —பிழை inopportunité, manquer l'occasion, *V.* அதிஷ்டம.

வேள், 1° garçon, homme de 18 à 25 ans, Soupramanien fils cadet de Siven, Kâmen le Cupidon indien, bienfait, service, désir concupiscence, luxure, terre. 2° *imp. et part. de* வேட்கிறது : வேள்புலவரசர் rois —, habitants d'un pays du centre de l'Inde *V.* சளுக்கையர்.

வேள்வி, *n. v de* வேட்கிறது, sacrifice, oblation, offrande, culte, adoration, vénération, don, bienfait, bienfaisance, munificence, la 10° constellation dite மகம், *ou* — க்குண்டம் ou fosse en terre pour le feu du sacrifice ஓமம்..; — த்தறி — த்தம்பம் poteau ou pieu de sacrifice païen ; — நாயகன் le maître du sacrifice. — en fait de sacrifices, (selon les Indous) Indiren ; — யாளர் personnes généreuses, bienfaiteurs, brames ; தூபவேள்விமுகத்திலே au moment d'offrir l'encens, — l'encensement.

வேள்வு, *n. v. du même*, objet rare, — précieux, objets divers : வேள்வெடுக்கிறது chercher des objets rares ou divers : objets et —, les emporter.

வேறல், 1° *P*, வெல்லுதல், victoire, vaincre. 2° (வேறு, அல்), non autre.

வேறுகிறது, (வேறு, ஆகிறது), changer, s'altérer, se séparer, se partager, altéré, séparé, devenir différent, — difforme.

வேறுக்கல், (*id.* ஆக்கல்), changement, altération, action de changer. *n. v. de.*

வேறுக்குகிறது, (*id.* ஆக்குகிறது, changer, altérer, rendre différent, séparer, diviser, mettre à part.

வேறுதல், (*id.* ஆதல்), changement, différence, diversité, altération, séparation, désunion, dissention.

வேறிடம், (*id.* இடம்), autre, place, — lieu, isolement.

வேறு, 1° *adj.* autre, différent 2° ce qui est différent, autre chose. 3° *V. défectif qui n'a pas de différence de temps et de personnes*, *Ex.* நான் —, நீ —, அவன் —, அவள் —, அது —, நாம் —, நீர் —, அவர் —, அவைவேறு je suis —, tu es —, il ou elle est autre, nous sommes —, vous êtes —, ils ou elles sont autres —, différents, ou différentes; — காரியம் autre chose; வேறாயிருக்கிறது être différent, différer; வேறுப்போகிறது changer, s'altérer, se partager, devenir autre, prendre un autre tour; — படுகிறது, — பட்டுப்போகிறது *V.* வேறுகிறது; — படல், — படுதல், *V.* வேறுதல்; — படச்சொல்லுகிறது dire séparément, distinguer, parler distinctement, changer —, altérer les mots, dire de changer, de se séparer..., — படுக்கிறது, — படுத்துகிறது *V.* வேறுக்குகிறது; — பாடு changement, altération, différence, diversité, dissention; — பாடாக autrement, diversement; — பாட்டொழிப்பு cessation de la différence, fig. de rhét. qui pour relever l'objet décrit, nie l'objet même auquel on le compare *Ex.* தெரியுமது திங்களன்றிவை முகமேதிங்களாம் ce qui parait n'est pas la lune, c'est la figure d'une femme qui est la lune; — வேறுப்போகப்பண்ணுகிறது séparer, faire aller séparément, — de divers côtés.

வேறே, (வேறு, ஏ), autre, différent, à part, séparément; — காரியம் autre chose; — நினைவு autre pensée, — sentiment, inattention, absence d'esprit; — மார்க்கம் voie —, secte différente, autre chemin; — யிருக்கிறது être différent, — autre, — à part, vivre ou demeurer séparément; — வைக்கிறது mettre à part, de côté, séparément.

வேறொருத்தன், வேறொருவன், *m.* வேறொருத்தி, *f.* வேறொன்று, *n.* (வேறு, ஒ), un autre homme, une autre femme, — chose.

வேற்றலம், vent.

வேற்றான், (வேற்று, ஆள்), un étranger, une autre personne, un pariat, (surtout en parlant de lui-même).

வேற்று, *obl. de* வேறு, autre, différent, étranger: — க்கால் pied —, vestige différent; — க்காற்று vent différent, vent du derrière, pet; — காற்றடிக்கிறது un vent différent souffler; — க்குரல் voix étrangère, — différente; — த்தேவன் dieu étranger, différent; — நாவு langue étrangère, — différente; — நிலை, — நிலைமயக்கு union d'une consonne avec une autre ou changement de consonne, à l'exception de க், ச், த் et ப்; — நிலைமெய்மயக்கு union d'une consonne différente; — ப்பெண்சாதி femme étrangère, autre femme: — ப்பொருள்வைப்பு mise d'une autre sujet ou objet, fig. de rhét. par laquelle on met une autre chose pour compléter celle qu'on a commencée, ce qui peut se faire de diverses manières; — மணாளன் un autre mari, *ou* — மனிதன் un étranger, un autre homme.

வேற்றுமை, (வேற்று, மை), diversité, différence, cas des noms (dans la déclinaison), déclinaison, sens de l'oblique ou d'un cas autre que le nominatif et le vocatif, la fig. de rhét. dite வேற்றுமையணி, Voici l'ordre et les noms des cas en tamoul et en sanscrit, avec l'indication du sens qu'il donnent.

முதல் —, பெயர் ou எழுவாய்வேற்றுமை; பிரதமாவிபத்தி ou கர்த்தன். nominatif.

உ-ம்.	ou	ஐவேற்றுமை;	துவிதீயாவிபத்தி	ou	கருமம்	accusatif.
௩-ம்.	ou	ஆல், ஒடு —;	திருதீயா —	ou	காரணம்	instrumental.
௪-ம்.	ou	கு —;	சதுர்த்தி —	ou	சம்பிரதானம்	datif.
௫-ம்.	ou	இல், இன் —;	பஞ்சமி —	ou	அபாதானம்	ablatif.
௬-ம்.	ou	அது —;	ஷஷ்டி —	ou	சம்பந்தம்	génitif.
௭-ம்.	ou	கண் —;	சப்தமி —	ou	அதிகாரணம்	locatif.
௮-ம்.	ou	விளி —;	அஷ்டமி —	ou	சம்போதனம்	vocatif.

Dans cette liste le nombre ordinal marque l'ordre des cas; le 2° mot est la terminaison du cas comme ஐவேற்றுமை la cas terminé en ஐ exceptez les mots பெயர் ou எழுவாய் et விளி qui indiquent le sens de ces cas. Le 1er mot sanscrit marque aussi l'ordre, le 2e indique le sens du cas. Les grammairiens tamouls ont voulu suivre l'ordre du sanscrit; mais le 5e cas terminé en இல் n'est autre chose, au moins dans l'usage habituel, que le 7e ou locatif; இன் n'est que le génitif, ou l'oblique ce qui est une redondance, tandis qu'ils ont oublié de faire un cas particulier du conjonctif, ou de la terminaison ஒடு *avec*, qu'ils mettent avec l'instrumentale: ce cas

n'existe pas en sanscrit; — காட்டுகிறது montrer la différence; — க்கிரமம் déclinaison, ordre des cas; — த்தொகை ellipse des terminaisons des cas, i. e. le nominatif mis pour l'un des autres cas; — பண்ணுகிறது changer, altérer, faire de la différence, traiter en étranger, mettre la dissension (entre les amis...); — பாராட்டுகிறது faire ressortir —, montrer la différence; — ப்புணர்ச்சி union des mots dans le sens de l'oblique, i. e. à un cas autre que le nominatif et le vocatif, et dont la terminaison est exprimée ou élidée: — ப்பொருள்விலக்கு rejet d'un objet différent, figure qui consiste à faire la comparaison de 2 choses qui se ressemblent et à en rejeter une, en montrant la différence qu'elle a avec l'autre sous certains rapports; — மயக்கு emploi d'un cas pour un autre; — மணி figure qui consiste à montrer une difference ou une distinction entre l'objet comparé et celui auquel on le compare; — மாயிருக்கிறது différer, être différent, en désaccord; — யுருபு forme ou terminaison des cas qui modifient le sens du nom, ou son action. (Ces terminaisons sont ஐ. ஆல் ou ஒடு, கு, இல் ou இன், அது, கண் et leurs variantes; le nominatif n'a point de terminaison autre que celle du nom. Le vocatif est généralement semblable au nominatif; cependant, dans le tamoul vulgaire surtout il prend aussi certaines terminaisons qui lui sont propres); — யுருவகம் figure qui après avoir montré que l'objet principal et l'objelquaticatif ont une même qualité, fait voir que l'objet principal a une différence qui le distingue; — வழி mot employé dans le sens de l'oblique ou d'un cas autre que le nominatif ou le vocatif (le contraire est அல்வழி); — விரி expression de la terminaison des cas, ou nom avec la terminaison du cas qui lui convient, (c'est le contraire de வேற்றுமைத்தொகை).

வேற்றுரு, (வேற்று, உரு), forme —, figure différente.

வேற்றொலிவெண்டுறை, (id. ஒலி), strophe dite வெண்டுறை qui peut se chanter sur différents airs ou différents tons.

வேனல், chaleur, mirage.

வேனில், chaleur, été, chaude saison; elle se divise en 2, savoir: இளவேனிற்காலம் le temps des chaleurs modérées en சித்திரை et வைகாசி; முதிர்வேனிற்காலம் temps des grandes chaleurs en ஆனி et ஆடி: வேனிலாளி Kâmen, le Cupidon indien; வேனிற்காலம் temps des chaleurs, été.

வேனின்மாலை, (வேனில், மாலை), guirlande des chaleurs, le 25e des பிரபந்தம், poème qui décrit les 2 chaudes saisons susdit

வை

வை 1° lettre syllabique composée de வ் et de ஐ. 2° pointe, tranchant, paille, herbe. 3° *imp. et part. de* வைகிறது. 4° *imp. de* வைக்கிறது. 5° வை est pour வி dans les mots composés suivant le விருத்தி.

வைகட்சம், வைகக்ஷம், (vaïkakcha), vêtement extérieur, manteau, *ou* வைகக்ஷகம், வைகக்ஷிகம், *id.* (kaika), guirlande portée en écharpe ou en bandoulière.

*வைகடிகன், (vaïkatika), joaillier, qui coupe et polit les pierres précieuses.

வைகரி, son articulé, articulation, ce qui est une des 4 espèces de sons dits வாக்கு-சு, exactitude, précision, régularité, ordre: — மாங்காரம் une des 3 espèces d'orgueil.

வைகல், *opt. et n. v. de* வைகுகிறது, le jour qui passe, — qui finit, halte en voyage, (aux relais), séjour (de nuit), jour, aurore.

*வைகல்லியம், (vaïkalya), défaut, imperfection, manque, mutilation, être estropié, non-existence, incompétence, inconvenance, insufisance, trouble, agitation, émotion.

வைகறை, veille du matin, de 2 à 6 heures du matin, le point du jour, l'aube l'aurore, la matinée: — துயிலெழு lève-toi de bon matin; — வா viens de bon matin.

*வைகற்பிகம், (vaïkalpika), doute, indétermination, alternative.

*வைகாசம், P. வைசாகம், le matin, un des 2 livres des Vichnouvistes, *ou*

*வைகாசி, P. வைசாகி, le mois de vagâsi, i. e le 2e mois de l'année tamoule (du 13 mai au 13 juin environ), la 16me constellation lunaire dite விசாகம்: — வசந்தன் le Kâvéri qui commence à croitre dans ce mois.

*வைகாசிகன், (vaïhâsika), acteur, comédien, bouffon.

வைகாநசம், வைகானசம், un des 2 livres ou ஆகமம் de Vichnouvistes

*வைகாநசன், (vaïkhânasa), ermite, anachorète.

'வைகாநசி, (vaïkânasi), casserole à frire (pour les sacrifices).

*வைகாலம், (vaïkala), soir, soirée.

*வைகாரி, (விகாரம்), son articulé.

*வைகிராந்தம், P. வைக்கிராந்தம்.

*வைகிருதம், வைகிருத்தியம், (விகிருதம் aversion, dégoût, changement, altération.

வைகிறது, வைதேன், வைவேன், வை, வைய, v. a. injurier, insulter, outrager, dire des injures, maudire: வையச்சொல்லுகிறது dire d'injurier, exciter à dire des injures.

வைகுகிறது, கினேன், குவேன், கு, க, v. n. faire halte, loger ou s'arrêter en voyage pour —, passer la nuit.

*வைகுண்டம், (vaïkountha), le vaïgoundham, ville —, demeure ou paradis fabuleux de Vichnou; selon les Indous il est situé sur le côte oriental du mont மேரு ou dans l'océan septentrional, lieu dédié à —, niche de Vichnou, talc, la plante தும்பை.

*வைகுண்டன், (id.), l'habitant du வைகுண்டம், Vichnou, Indiren.

*வைகுண்ணியம், (விகுணம், ya), manque, défaut, absence de qualités, contrariété, incohérence, infériorité, vileté.

வைகுதல், n. v. de வைகிறது et de வைகுகிறது, injure, halte.

*வைகுந்தம், P. வைகுண்டம்: வைகுந்தநாதன் le prétendu seigneur du Vaïgoundam, i. e. Vichnou.

[illegible]வைதல்வியம், வைச [illegible] (வி[illegible]) [illegible]rariété, opposition, haine, rancune, libertinage, dissolution d'esprit: — பண்ணுகிறது faire de l'opposition, agir par esprit de contradiction, ne pas faire cas des avis.

வைகை, le Vaïguei, rivière qui passe à Maduré: —த்துறைவன் le prince des bords du Vaïguei, titre des Pandiers ou anciens rois de Maduré.

வைக்கல், 1° opt. et n. v. de வைக்கிறது. 2° P. வைக்கோல், paille, chaume.

வைக்கான், 3e pers. nég. de வைக்கிறது il ne met pas.

*வைக்கிராந்தம், (விக்கிராந்தம்)r espèce de pierre précieuse qui ressemble au diament, considerée commune, புலவைக்கிராந்தபாஷாணம் espèce d'arsenic naturel dit குமுதபாஷாணம்.

வைக்கிறது, வைத்தேன், வைப்பேன், வை, வைக்க, v. a. et வைக்குதல் ou வைத்தல், n. v. mettre, placer, poser, déposer, réserver, mettre en réserve: வைத்திருக்கிறது avoir placé, mis en réserve, être mis...; வைத்துக்கொடுக்கிறது donner ce qu'on a réservé, rendre fidèlement (un dépôt...); — க்கொள்ளுகிறது garder, — en sa possession, réserver, supposer; அப்படியென்று — க்கொள் suppose que cela soit ainsi: சொன்னாயென்று — க்கொண்டான் il a supposé que tu avais dit; — ப்போடுகிறது mettre et abandonner, laisser indéterminé, — sur le pavé; என்னை — ப்போட்டுக்கலியாணமுடித்துக்கொண்டான் il s'est marié et m'a laissé dans l'état où je suis (dira de son frère une sœur non mariée): என்னை — போட்டுப்போனான் il s'en est allé me laissant dans l'embarras; — வைக்கிறது garder, réserver, mettre —, tenir en réserve.

வைக்கில், 1° condit. de வைக்கிறது. 2° ou வைக்கீல், (arabe), V. வக்கீல்.

வைக்கோல், paille, chaume: — முறுக்கு corde de paille: — வாரி espèce de கம்பு ou millet; — வைக்கோற்கத்து monceau de paille (autour de l'aire); — கற்றை poignée —, petit paquet —, botte de paille; — கூரை toit en chaume, couvert de paille; கூளம் balle de paille, — சுருணை botte de paille mise en rouleau ou en corde ou — பழுதை, — புரி corde de paille; — பாம்பு serpent, paille, masque, déguisement; — போர் mouceau —, meule de paille (dans l'aire...); வைக்கோலைக்கட்டுகிறது faire des bottes de —, lier de la paille.

வைங்கியாரம், haine, rancune.

*வைசக்ஷண்ணியம், (விசக்ஷணம், ya), habileté.

*வைசசம், (vaïsasa), empêchement, obstacle, meurtre.

*வைசத்தியம், (vaïsadya), blancheur, netteté, pureté, vérité.

*வைசத்திரம், வைசஸ்திரம், (vaïsastra) gouvernement, état d'être désarmé.

*வைசம்பாயனன், (vaïsampâyana), un des 4 disciples de Vyâsen, qui a enseigné l'Ézourvêdam, et a raconté le Mahâbhârata au roi Djanamêdjaya.

*வைசயந்தம், (vaïdjayanta), palais —, tour —, drapeau d'Indiren.

*வைசயந்தி, (id. i), drapeau, bannière, enseigne, la guirlande de Vichnou, les arbres dits வாகைமடக்கி.

*வைசயந்திகன், (id. ka), porte-enseigne.

*வைசயந்திகை, (id. kâ), drapeau, enseigne.

வைசவு, (வைகிறது), injure, parole outrageante, malédiction.

*வைசனனம், (vaïdjanana), dernier mois de la grossesse, mois de l'accouchement.

*வைசாகம், (விசாகம்), 1° V. வைசாகி. 2° la 16e constellation lunaire, batte-à-

beurre, *ou* வைசாகத்திலே attitude où, en tirant de l'arc, l'on a les 2 pieds écartés l'un de l'autre d'un empan.

*வைசாகி, (*id.* i), le mois de வைகாசி juin, la 16e constellation dans laquelle archive la pleine-lune durant le mois susdit.

*வைசாத்தியம், vaï(jâtya), différence de caste, exclusion de la caste déviation de la conduite ordinaire, dissolution.

*வைசிகம், 1o விசம், ika), cause, origine, motif, jeune pousse, rejeton, cause spirituelle de l'existence, *i. e.* l'âme, connaissance distincte du corps et de la vie ou de l'âme. 2o (வேசிமை, ika), prostitution, libertinage, amorce des prostituées.

*வைசத்தியம், (வி, சித்து, ya), confusion d'idées, distraction

*வைசித்திரியம், (விசித்திரம்), variété, merveille.

*வைசியம், (வைசியன்), la caste de வைசியர் ou marchand, homme de la 3e classe primitive des Indiens.

*வைசியன், (vaïsya), *pl.* வைசியர், Vaïsya ou marchand. homme de la 3e classe des Indiens : வைசியர்-கூ les 3 divisions des Vaïsyas : தனவைசியர் ou வணிகர் les commerçants; பூவைசியர் ou உழவர் les cultivateurs ou laboureurs; கோவைசியர் ou இடையர் les bergers; வைசியர்தொழில் கூ les 3 emplois des vaïsyas; பொருளீட்டல் ramasser des richesses par le commerce, பயிர்செய்தல் cultiver la terre, ஆன்காத்தல் garder les bœufs ou les vaches, — les troupeaux : வைசியக்கிரியை, — கருமம், — விருத்தி emploi des Vaïsyas, *i. e.* le commerce, l'agriculture et la garde des troupeaux.

*வைசுவதேவம், (விசுவதேவம்), offrande à toutes les prétendues divinités, — aux விசுவதேவர், le sacrifice ஓமம், sacrifice aux mânes.

*வைசூசனம், (vaïsoûtchana), déguisement d'un homme en femme (dans les drames).

வைசூரி, petite vérole : — க்காய்ச்சல் fièvre de la petite vérole,

*வைச்சிரவணன், (vaïsravana), le fils de Visravas, *i. e.* குபேரன், le prétendu roi des richesses.

*வைச்சிரவணாலயம், வைச்சிரவணாவாசம், வைச்சிரவணோதயம், (*id.* ஆலயம், ஆவாசம், உதயம்), le multipliant ou ஆலமரம் censé la résidence de Koubèren.

*வைஷம்மியம், (vaïchamya), inégalité, isolement, difficulté, haine, une des 7 peines ou 7 chagrins.

*வைஷயிகன், (விஷயம், ika), sensualiste, occupé d'objets mondains.

*வைஷ்ணவம், (விஷ்ணு), la secte —, le pouranas, un des 18 codes de lois, graine.

*வைஷ்ணவன், (*id.*), Vichnouviste, sectateur de Vichnou : வைஷ்ணவசித்தாந்தம் doctrine des Vichnouvistes.

*வைஷ்ணவாகமம், (வைஷ்ணவம், ஆகமம்), *V.* வைணவாகமம்.

*வைஷ்ணவி, (வைஷ்ணவன்), la femme ou énergie de Vichnou, une des 7 மாதர்.

*வைடம்மியம், *P.* வைஷம்மியம்.

*வைடாலம், (விடாலம்), chat, hypocrisie, dissimulation, caractère de chat : வைடாலக்கிரதிகன், — விரதிகன், (விரதம், ika), trompeur, hypocrite, dissimulé comme le chat. (கிரதிகன் pourrait se former de gratha, *être tortueux, pervers, tromper.*

*வைணவம், 1o *P.* வைஷ்ணவம், secte de Vichnou, le pourana ou la légende de Vichnou, un des 18 pouranas 2o (vaïnava), graine de bambou, chalumeau —, tuyau, — bâton de bambou.

*வைணவன், 1o *P.* வைஷ்ணவன். 2o (vaïnava), ouvrier qui travaille en bambou ou en osier.

*வைணவாகமம், *P.* வைஷ்ணவாகமம், livre de la secte de Vichnou Il y en a 2 nommés பாஞ்சராத்திரம் et வைகானசம். Ils contiennent les cérémonies et le rituel propre des Vichnouvistes. Le dernier renferme des extraits choisis des vêdas; le 1er est de la classe des Tantrikas et est censé contenir des instructions données par Vichnou à Brama durant 5 nuits du déluge fabuleux des Indous, alors que les vêdas furent submergés après avoir été volés par சோமுகாசுரன் ou சோமுகன்.

*வைணவி, 1o *P* வைஷ்ணவி. la femme de Vichnou, une des 7 மாதர். 2o vaïnavi), flûte —, tuyau ou tube de bambou

*வைணவிகன், 1o (vaïnavika), joueur de

flûte ou de chalumeau de bambou. 2° ou *வைணிகன், 1° (vaïnika), joueur de luth ou de வீணை.

*வைணுகம், (vaïnouka de வேணு), aiguillon, croc de cornac ou long bâton armé d'un fer pour conduire les éléphants, bâton pour conduire les animaux, perche.

*வைணுகன், (id.), joueur de chalumeau ou de flûte.

*வைணன், (vaïna), ouvrier qui travaille le bambou.

*வைதரணி, (vaïtarani), la rivière fabuleuse de l'enfer ou de la ville de Yamen.

*வைதருக்கம், (வி, தருக்கம்), discours insidieux, sophisme.

*வைதருப்பம், (vaïdarbha), discussion insidieuse, raisonnement captieux, sophisme.

*வைதருப்பன், வைதர்ப்பன், (id.), le roi de Vidardha.

*வைதருப்பி, வைதர்ப்பி, fém. du préc. la fille du roi de Vidarbha, i. e. Damayanti femme de நளன், la femme d'Agastyen, une des femmes de Krichna dite உருக்குமிணி, la loi de Vidarbha qui permet le mariage entre cousins germains.

*வைதர்மியம், (வி, தர்மம்), irréligion, injustice, inconvenance, différence de devoirs.

*வைதலம், (vaïdala), vase, — creux d'argile, panier d'osier.

வைதல், n. v. de வைகிறது.

*வைதவ்வியம், (விதவை, ya, viduité, état de veuve.

*வைதனிகம், (வேதனம், ika), salaire, — journalier, —d'ouvrier, de mercenaire, gages.

*வைதனிகன், (id.), journalier, homme qui travaille à la journée.

*வைதாத்திரன், (விதாத்திரு), le fils de Brama, Sanatcoumâren ou சனற்குமாரன் et les 3 autres fils de Brama.

*வைதாளிகன், (vaïtâlika), barde dont l'office est de réveiller un roi le matin avec la musique, énergumène, — qui a un démon familier, serviteur d'un வேதாளம்.

*வைதானம், வைதானிகம், (விதானம், ika), sacrifice dit ஓமம், — au feu ou au moyen du feu, holocasute.

*வைதானோபாசனை, (வைதானம், உபாசனை), offrande régulière d'holocauste matin et soir.

*வைதிகம், (வேதம், ika), conformité aux védas, chemin tracé par la —, religion (opposé à இலௌகிகம் mondanité) : வைதிகசாஸ்திரம் science de la religion, livre religieux de morale: — சைவத்தோர் Siveistes observateurs des védas.

*வைதிகன், pl வைதிகர், (id.), celui qui suit ou observe les —, observateur des védas, — du வேதாந்தம், brame, — habile dans les védas.

*வைதிருதி, (vaïdhrouti), le dernier des 27 யோகம்.

*வைநீகம், வைநீகன், P. வைதிகம், வைதிகன்.

*வைதூரியம், (vaïdoûrya), V, வைடூரியம்.

*வைதேகன், வைதேககன், (vaïdêha, ka), marchand de caste ou de profession, fils d'une bramine et d'un Vaïsya dont l'office est celui de panégyriste ou de serviteur dans les appartements des femmes.

*வைதேகி, (விதேகம், i), la fille du roi de Vidêha, i. e. சீதை, femme de Râmen, femme de marchand ou de la caste des வைதேகர். poivre long.

*வைதேசிகன், (விதேசம், ika), étranger.

*வைதேயம், vaïdhêya, ignorance, folie.

*வைதேயன், (id.), ignorant, fou, idiot.

வைத்தல், n. v. de வைக்கிறது, placer.

*வைத்தியம், (vaïdya), l'art de la —, la médecine, l'arbre வைத்தியமாதா, conformité aux védas: — க்கிரகம், — சாலை infirmerie, maison où l'on exerce la médecine; வைத்தியசாஸ்திரம் la science —, l'art de —, la médecine, le 14° des கலைக்கியானம்; — நாதன் le prétendu seigneur de la médecine, Siven (dans le monde dit அதலலோகம்), Dhanvantari ou தன்வந்திரி médecin des dieux; — பந்து la plante cassia fistula; — பாகம் portion donnée au médecin dans le remède fait sous sa direction; — மாதா, — சிங்கி, சிங்கம், la plante justicia ganderusa, la plante ஆடாதோடை.

*வைத்தியன், (id.), médecin, docteur, savant, sectateur des védas, erudit qui y est versé.

வைத்து, gér. de வைக்கிறது.

வைத்தாறு, (வை), meule de paille.

*வைநதேயன், (விநதை), le fils de Vinadei, i. e. Garouden.

வைநம், distribution.

*வைநயிகம், (விநயம், ika), morale, conduite, char de guerre.

*வைநாசிகம், (விநாசம், ika), un des யோகம்.

*வைநாசிகன், (id.), esclave, astrologue, araignée.

*வைநாயிகன், (விநாயகன்), bouddhiste.

*வைநீதகம், (vaïnitaka), chariot ou char trainé par une, deux ou 3 paires de bœufs ou de chevaux.

வைந்தவம், cheval.

*வைபரீத்தியம், வைபரீத்தியம், (விபரீதம், ya), contrariété, opposition.

*வைபவம், (விபவம்), grandeur, richesse, prospérite, détail, circonstance.

*வைபோகம், (வி, போகம்), plaisir, délices, joie, volupté, manière, prudence.

*வைபோகி, (வைபோகம்), voluptueux, prudent.

வைபோதிகன், (விபோதம், ika), homme qui sonne les heures, gardien, garde de nuit, sentinelle.

வைப்பரிதாரம், (வைப்பு, அரிதாரம்), V. கலாத்தி.

வைப்பாட்டி, (id. ஆட்டி), concubine, litt. femme qu'on entretient: — க்காரன் concubinaire; — வைக்கிறது garder —, avoir une concubine.

*வைபிரம், (vaïbhra), paradis fabuleux de Vichnou.

*வைபிராசம், vaïbhrâdja), jardin fabuleux des dieux.

வைப்பு, n. v. de வைக்கிறது, action de placer..., place, situation, position, ville, état de grandeur, réserve, chose réservée, trésor enfoui, — amassé, formation composition, préparation d'arsenic, de drogues, arsenic préparé ou composé, concubinage, — க்கட்டு conte, — forge à plaisir, fable, — inventée; — ச்சரக்கு marchandise —, drogue composée, — préparée; — ச்செப்பு pot qui renferme ou dans lequel on a mis un trésor, lieu, depôt; — பாஷாணம் arsenic composé ou préparé.

*வைமாத்திரேயன், வைமாத்திரன், (விமாதிரு), fils de belle mère, beau-fils de belle-mère, demi-frère, beau-fils.

*வைமாத்திரேயி, வைமாத்திரி, fém. du préc. fille de belle mère, demi-sœur, belle fille.

*வைமுக்கியம், (வி, முகம், ya), détourner le visage, fuite.

*வைமுத்தம், (விமுத்தம்), délivrance.

*வைமேயம், (விமயம்), troc, échange.

வைய, inf. de வைகிறது.

வையகம், 1° (வை, அகம்), maison de chaume. 2° வைக்கிறது, அகம்), V. வையம்.

வையட்டும், (வைகிறது, இட்டுகிறது), laissez le dire de injures.

வையம், 1° terre, monde, la 4e constellation dite உரோகிணி, palanquin, — distingué, litière, char, chariot, charrette; — à bœufs, véhicule (en général), bœuf de charrette. 2° P. வையோம், nég de வைகிறது et de வைக்கிறது.

*வையர்த்தியம், (வியர்த்தம், ya), inutilité,

வையா, வையாத, part. nég. de வைகிறது et de வைக்கிறது.

*வையாகரணம், (வியாகரணம்), grammaire.

*வையாகரணன், (id.), grammairien, savant en —, auteur de grammaire.

*வையாசம், (வியாசன்), code de lois de Vyâsen.

*வையாத்தியம், (வியாதம், ya), immodestie, hardiesse.

வையாளி, grand galop: — விடுகிறது lancer au grand galop: — வீதி hippodrome, rue ou place pour exercer les chevaux, manège.

வையை, P. வைகை.

*வைரகதியம், *வைராத்தியம், (விரத்தம் ya), dégoût, aversion, déplaisir.

*வைரங்கிகன், வி, ரங்கம், ika, ascète, — qui a subjugué ses passions.

*வைரம், 1° vaïra de வீரம், haine, inimitié, hostilité, opposition, bravoure, prouesse, valeur. 2° P. வச்சிரம், diamant, une des 9 pierreries dites நவமணி: வைரகாரம், cause de —, haine: — கனை. — க்காரன் ennemi; — கந்தி, —. தீர்வைத்தனம் vengeance, — assouvie, revanche, représailles, cessation de la haine; — த்தனம் haine, inimitié, dureté, bravoure; — நிர்பனம் cessation de la haine, réconciliation, — ப்பிரதிக்கிரியை revanche, rendre la pareille; — மணி diamant; — முத்து perle précieuse.

*வைர[illegible] பைரவம், peur, terreur, horreur, chose effroyable, la 1re des 6 sectes intérieures des Sivénistes, V. au mot சமயம்.

*வைரவன், P. பைரவன். Vaïraven ou le terrible Siven, une des formes ou prétendues manifestions inférieures de Siven, c'est sous cette forme qu'il est dit avoir coupé une des têtes de Brama et celle de Dukchon son beau-père.

*வைரவி, P. பைரவி, la terrible. i. e. Dourgâ femme de Siven, air propre à inspirer de la terreur, nom d'un air de musique.

*வைரன், (வைரம்), ennemi.

*வைராகம், (வி, ராகம்), V. வைராக்கியம்.

*வைராகி, வைராகிகன், (id. i. ika), ascète, dévot, — qui a subjugué ses passions qui a renoncé au monde, faux dévot, Vaïrâgny, espèce de religieux mendiant païen

*வைராக்கியம், 1° (விராகம், ya), absence de passions, de désirs mondains. 2° zèle (bon ou mauvais), zèle outré, fanatisme, persévérance, constance, fermeté, obsti

nation, entêtement, haine, — invétérée, aversion horreur: ஞான — fermeté religieuse, renoncement à soi-même. ou பத்தி — zèle religieux ferveur, enthousiasme: வைராக்கியசதகம் livret sur le renoncement à soi-même la patience et le silence, en 100 strophes composé par சாந்தலிங்கதேசிகன்.

*வைராக்கியம், P. வைராக்கியம், absence de désir, indifférence.

*வைராயமானம், (vaïrâyamâna). hostilité, inimitié.

வைராவி, (வைரம், ஆவி), V. வயிராவி.

*வைராரோகம், (வைரம், ஆரோகம்), combat à outrance.

*வைரி, (வைரம், i.), ennemi, héros, faucon.

*வைரிதை, (வைரி, tâ), inimitié, haine, bravoure, héroisme.

*வைரியம், (வீரியம்), bravoure, V. வைராக்கியம்.

*வைரூபியம், (வி, ரூபம், ya), difformité, laideur.

*வைரோசனன், (விரோசனன்), surnom de Mahâbali ou மாவலி roi du பாதாளம், l'un des empereurs ou சக்கிரவர்த்திகள், le fils d'Agni, le singe Vâli fils du soleil. le soleil, espèce de demi-dieu dit சித்தன்: வைரோசனாதிகேதனம் le பாதாளம், i. e. l'abîme demeure ou royaume de வைரோசனன்.

*வைரோசனி, (id. i). le prince Mahâbali ou மாவலி le singe வாலி fils du soleil, Bouddha.

*வைரோசி, (vaïrôtchi), le démon ou தைத்தியன் nommé வாணன்.

*வைரோத்தாரம், (வைரம், உத்தாரம்), vengeances, représaille, revanche.

*வைலக்ஷணம், வைலக்ஷண்ணியம், வைலட்சணம், (வி, லட்சணம், ya), difformité, différence, contrariété.

*வைலக்ஷயம், வைலட்சயம், (விலக்ஷம், ya), contrariété, opposition, inversion, défaut—,absence de caractère, différence.

*வைல்வம், (வில்வம்), le fruit de l'arbre வில்வம் ou cratæva.

வைவச்சுதன், (vaïvasvata), le 7e Manou, celui du Manouvantara ou de l'âge actuel, சனி ou la planète Saturne, Yamen pretendu roi des morts, un des உருத்திரர்.

*வைவதிகன், (விவதம், ika), marchand de grains, d'huile, de beurre, de fruit et de bonbons.

*வைவர்ணியம், (வி, வர்ணம், ya), changement de couleur, de caste.

*வைவாகிகம், (விவாகம், ika), mariage.

வைவு, n. v. de வைகிறது, injure, malédiction, outrage.

*வைவைச்சுதன், P. வைவச்சுதன்.

*வைனதகம், (vaïnataka), vase à beurre.

*வைனதேயன், (வினதை), le fils de Vinadei, i. e. Garouden, l'oiseau et la monture de Vichnou.

வைனம், distribution, partage.

வோ

வோ, lettre syllabique composée de வ், et de ஓ. vô long.

*வோகித்தியம், (vôhitya), navire.

*வோடா, வோடிரு, (vôdhâ, — dhrou), époux, porteur, charretier, guide, taureau.

*வோடு, (vôdhou), fils d'une femme qui vit chez son père et dont le mari est absent.

*வோடை, (vôtâ), femme esclave, servante.

*வோண்டம், (vônta), tige de plantes.

*வோதம், (vôda), humidité.

*வோரகம், வோலகம், (vôraka, vôlaka), lettre, caractère.

*வோரகன், வோலகன், (id.), écrivain, scribe.

*வோரடம், (vôrata), jasmain.

*வோரம், (vôrato), pois dolichos.

*வோலம், (vôla), gomme, myrrhe.

வௌ

வௌ, lettre syllabique composée de வ் et de ஔ, vaou. 2° mot imitatif de bruit. 3° imp de வௌவுகிறது.

வௌவம், nénuphar, — blanc, i. e. à fleurs blanches.

வௌவல், opt. et n. v. de வௌவுகிறது pillage, vol, saisie, prise, emporter.

வௌவால், chauve-souris.

வௌவி, 1° cerf. 2° gér. de வௌவுகிறது, வௌவினேன், வௌவுவேன், வௌ ou வௌவு, வௌவ, v. a வௌவுதல், n. v. piller. voler, prendre, saisir, attraper, happer, ramasser, emporter, — tout ensemble.

ழ்

ழ், 15e consonne de l'alphabet tamoul, se prononce *ja*, sur la côte, *l lha i. e.* ள் dans l'intérieur; Elle ne commence aucun mot; elle ne se change en aucune autre lettre, et aucune lettre ne se change en elle.

ள்

ள், 16e consonne de l'alphabet tamoul, prononce *lha*, avec la langue recourbée. le ne commence aucun mot; aucune lettre ne se change en ள்; mais cette lettre, à la fin des mots, se change quelquefois en ட் devant க, ச, த, ப.

ற்

ற், 17me consonne de l'alphabet tamoul, et 6me lettre forte, se prononce comme 2 r, avec la langue recourbée, Ex. திறம் tirram *force*. Si elle est doublée, elle se prononce comme 2 த் ex. குற்றம் kouttam *faute*, et après la lettre ன், elle se prononce comme d'ex. நன்றி nandi *bienfait*. Elle ne commence aucun mot, et ne se change en aucune autre lettre; mais souvent les lettres finales ல் et ன் se changent en ற் devant les initiales க, ச, த, ப, Ex. பொன்குடம் பொற்குடம் *cruche d'or*. De plus le த initial se change assez souvent en ற après ன் et ல் finales, et alors toujours l'ல் et parfois l'ன், se changent aussi en ற். Ex. பொன்-தீது s'écrira: பொன்றீது et பொற் றீது *l'or est mauvais*; வீட்டில்தந்தான், வீட்டிற்றந்தான் *il a donné dans la maison.* Quelquefois même si les finales ல் et ன் ne sont pas précédées d'une seule brève, après le changement susdit, un des deux ற் s'élide: ex. வேல்தீது: *la lance est mauvaise* s'écrira வேறீது; அவன் தேர் *son char*, அவறேர். Mais cette élision n'est propre qu'à la poésie ou au hout tamoul.

ன்

ன், 18e consonne de l'alphabet tamoul, et 6e lettre douce, se prononce comme ந n; mais de sa nature elle n'est pas initiale, et ne se trouve que au milieu ou à la fin des mots. Néanmoins quelquefois la lettre initiale ந, après ன் ou après ல் changé en ன், se change aussi en ன ou s'élide. Ex நான் நடந்தேன், *j'ai marché*, peut s'écrire நானடந்தேன்; நல்நெறி *bonne voie* s'écrira நன்னெறி. ன் finale se change quelquefois en ற் devant க, ச, த, ப, et alors த se change aussi en ற, Ex. பொன்பானை *cruche d'or* s'écrira பொற்பானை பொன்தாழி *jarre d'or* பொற்றாழி.